Tudorel TOADER
(coordonator)

CODEX PENAL

Codurile penale ale statelor membre ale Uniunii Europene

Volumul V

CUPRINS GENERAL

Volumul I

Cuvânt-înainte

Codul penal al Republicii Austria

Codul penal al Regatului Belgiei

Codul penal al Republicii Bulgaria

Codul penal al Republicii Cehe

Codul penal al Republicii Cipru

Codul penal al Republicii Croaţia

Volumul II

Codul penal al Regatului Danemarcei

Codul penal al Republicii Estonia

Codul penal al Republicii Finlanda

Codul penal al Republicii Franceze

Codul penal al Republicii Federale Germania

Volumul III

Codul penal al Greciei

Codul penal al Republicii Italia

Codul penal al Republicii Letonia

Codul penal al Republicii Lituania

Codul penal al Marelui Ducat de Luxemburg

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Volumul IV

Codul penal al Republicii Malta

Codul penal al Regatului Țărilor de Jos (Olanda)

Codul penal al Republicii Polone

Codul penal al Republicii Portugheze

Codul penal al României

Volumul V

Codul penal al Republicii Slovace 1

Codul penal al Republicii Slovenia 221

Codul penal al Regatului Spaniei 385

Codul penal al Regatului Suediei 645

Codul penal al Ungariei 779

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SK

CODUL PENAL AL REPUBLICII SLOVACE

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII SLOVACE

Tudorel TOADER

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

Partea generală (art. 1-143)

Aplicarea legii penale în conformitate cu tratatele internaţionale. Prezenta lege se aplică pentru a stabili răspunderea penală şi în cazul în care aceasta este stabilită printr-un tratat internaţional ratificat şi promulgat în conformitate cu legea, care are un caracter obligatoriu pentru Republica Slovacă.

Tipurile de infracţiuni. O infracţiune poate să fie o infracţiune de gravitate redusă sau o infracţiune gravă.

Vârsta. O persoană nu poate răspunde penal pentru abuz sexual dacă nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani la momentul săvârşirii faptei.

Exercitarea drepturilor şi îndeplinirea obligaţiilor. O faptă care, în alte condiţii, atrage răspunderea penală nu constituie infracţiune dacă constă în exercitarea drepturilor sau îndeplinirea obligaţiilor prevăzute de o reglementare juridică cu caracter general obligatoriu, care rezultă din decizia unei instanţe sau a unei alte autorităţi publice, care vizează îndeplinirea sarcinilor de serviciu sau a altor sarcini, sau care rezultă dintr-un acord care nu încalcă şi nu eludează legea, cu condiţia ca drepturile în cauză să fie exercitate şi obligaţiile să fie îndeplinite în conformitate cu legea.

Consimţământul părţii vătămate. O faptă care, în alte condiţii, atrage răspunderea penală nu constituie infracţiune dacă este săvârşită cu consimţământul părţii vătămate şi nu aduce atingere vieţii sau integrităţii sale corporale.

Categoriile pedepselor. Ca urmare a săvârşirii unei infracţiuni, instanţa poate aplica unui făptuitor care este o persoană fizică doar următoarele pedepse: închisoarea; arestul la domiciliu; prestarea unei munci în folosul comunităţii; amenda; confiscarea de proprietăţi; confiscarea de bunuri; interzicerea desfăşurării anumitor activităţi; interzicerea stabilirii domiciliului într-un anumit loc; pierderea titlurilor şi distincţiilor onorifice; degradarea militară sau pierderea gradelor profesionale; expulzarea.

Categoriile măsurilor de siguranţă sunt: obligarea la tratament medical; reeducarea; supravegherea; detenţia; confiscarea de bunuri; confiscarea de bani; confiscarea de proprietăţi.

Arestul la domiciliu. În timpul executării pedepsei arestului la domiciliu, persoana condamnată este obligată, pe perioada stabilită de instanţă, să rămână în locuinţa sa şi în incintele adiacente acesteia, să ducă o viaţă obişnuită şi, dacă instanţa dispune această măsură, să se supună supravegherii prin dispozitive electronice de monitorizare.

În timpul executării pedepsei arestului la domiciliu, persoana condamnată îşi poate părăsi locuinţa numai cu consimţământul prealabil al consilierului de probaţiune şi mediere sau al autorităţii responsabile pentru supravegherea sa prin intermediul unor dispozitive tehnice, şi numai din motive de urgenţă şi pentru o perioadă absolut necesară.

Pierderea titlurilor şi a distincţiilor onorifice. Instanţa poate aplica pedeapsa pierderii titlurilor şi distincţiilor onorifice atunci când condamnă făptuitorul la o pedeapsă cu închisoarea cu executare cu o durată de peste cinci ani pentru o infracţiune deosebit de gravă.

Partea specială (art. 144-435)

Prelevarea ilegală de organe, ţesuturi sau celule şi sterilizarea ilegală. Persoana care înlătură în mod ilegal un organ, ţesut sau celulă a unei persoane vii sau care obţine în mod ilegal pentru el sau pentru altul un astfel de organ, ţesut sau celulă se pedepseşte cu închisoarea.

Persoana care obţine în mod ilegal, pentru el sau pentru altul, un organ, ţesut sau celulă dintr-un corp mort se pedepseşte cu închisoarea.

Experimentarea ilegală asupra omului şi clonarea umană. Persoana care, sub pretextul dobândirii de noi cunoştinţe medicale, al dezvoltării de noi metode sau al confirmării unor ipoteze sau în scopul efectuării de teste clinice ale unor produse farmaceutice, efectuează verificarea unor cercetări medicale noi fără drept se pedepseşte cu închisoarea.

Restrângerea libertăţii de şedere. Persoana care, prin înşelăciune, violenţă, ameninţare cu violenţa sau cu alte fapte vătămătoare: forţează o altă persoană, fără drept, să rămână într-un anumit loc; sau împiedică o altă persoană, fără drept, să locuiască într-un anumit loc, se pedepseşte cu închisoarea.

Răpirea în vederea obţinerii unei răscumpărări. Persoana care reţine o altă persoană împotriva voinţei sale, restrângându-i astfel libertatea personală sau care o răpeşte şi care, ameninţând cu moartea, cu vătămarea corporală sau cu orice alte traume, forţează fie respectiva persoană, fie o terţă persoană să îi cedeze bunuri de natură patrimonială sau de altă natură, se pedepseşte cu închisoarea.

Neplata impozitelor datorate. Persoana care nu achită impozitele datorate se pedepseşte cu închisoarea.

Atingerea adusă independenței judecătorilor. Persoana care exercită o influență asupra unui judecător cu scopul de a-l determina să nu își respecte obligațiile în cadrul unei proceduri judiciare sau care întreprinde o acțiune cu scopul de a obstrucționa drepturile părților în proces sau cele ale suspectului de a avea un judecător potrivit legii, se pedepsește cu închisoarea.

Obstrucționarea executării unei hotărâri pronunțate de Curtea Constituțională a Republicii Slovace. Persoana care obstrucționează sau împiedică în mod substanțial executarea unei hotărâri pronunțate de Curtea Constituțională a Republicii Slovace prin faptul că nu a îndeplinit o obligație care rezultă din hotărâre se pedepsește cu închisoarea.

Defăimarea. Persoana care comunică o informație falsă despre o altă persoană care ar putea să prejudicieze în mod considerabil respectul concetățenilor pentru o astfel de persoană, să-i afecteze cariera și activitățile, să-i perturbe relațiile de familie sau să-i cauzeze alte vătămări grave, se pedepsește cu închisoarea.

Insultă în rândul soldaților. Soldatul care insultă un alt soldat se pedepsește cu închisoarea.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SK

CUPRINS

Partea întâi. Partea generală 9
Capitolul unu. Domeniul de aplicare al Codului penal şi fundamentele răspunderii penale 9
Titlul unu. Domeniul de aplicare al Codului penal 9
Titlul doi. Fundamentele răspunderii penale 12
Capitolul doi. Sancţiunile 20
Titlul unu. Tipurile de sancţiuni 20
Titlul doi. Ghid privind stabilirea sancţiunilor 21
Titlul trei. Aplicarea şi executarea pedepselor individuale 31
Titlul patru. Liberarea condiţionată şi suspendarea condiţionată a executării restului din anumite pedepse 45
Titlul cinci. Măsurile de siguranţă 48
Capitolul trei. Înlăturarea răspunderii penale şi a executării pedepsei 55
Capitolul patru. Dispoziţii speciale privind urmărirea penală a făptuitorilor minori 61
Titlul unu. Răspunderea penală 61
Titlul doi. Prescripţia răspunderii penale 61
Titlul trei. Pronunţarea pedepselor şi a măsurilor de reeducare în cazul făptuitorilor minori 62
Titlul patru. Măsura reeducării pentru protecţie 64
Titlul cinci. Măsurile de reeducare 66
Titlul şase. Pedepsele 67
Capitolul cinci. Interpretarea conceptelor 73
Titlul unu. Termeni cu caracter general 73
Titlul doi. Termeni cu caracter specific 84

Partea a doua. Partea specială 85
Capitolul unu. Infracţiuni contra vieţii sau a integrităţii corporale 85
Titlul unu. Infracţiuni contra vieţii 85
Titlul doi. Infracţiuni contra integrităţii corporale 90
Capitolul doi. Infracţiuni care pun în pericol viaţa şi integritatea corporală 91
Titlul unu. Infracţiuni contra libertăţii 98
Titlul doi. Infracţiuni contra demnităţii umane 110
Capitolul trei. Infracţiuni contra familiei şi minorului 112
Capitolul patru. Infracţiuni contra dreptului de proprietate 115
Capitolul cinci. Infracţiuni economice 136
Titlul unu. Infracţiuni care pun în pericol economia de piaţă 136

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Titlul doi. Infracţiuni contra disciplinei economice 140
Titlul trei. Infracţiuni privind valuta şi impozitele 145
Titlul patru. Infracţiuni contra drepturilor de proprietate industrială şi a drepturilor de autor 150
Capitolul şase. Infracţiuni contra siguranţei publice şi a mediului înconjurător 151
Titlul unu. Infracţiuni contra siguranţei publice 151
Titlul doi. Infracţiuni contra mediului înconjurător 158
Capitolul şapte. Infracţiuni contra statului 164
Titlul unu. Infracţiuni împotriva fundamentelor statului 164
Titlul doi. Infracţiuni contra securităţii statului 167
Capitolul opt. Infracţiuni contra ordinii publice 168
Titlul unu. Infracţiuni contra exercitării puterilor de către autorităţile publice 168
Titlul doi. Infracţiuni săvârşite de funcţionari publici 170
Titlul trei. Infracţiuni de corupţie 171
Titlul patru. Anumite forme de participaţe penală 174
Titlul cinci. Alte forme de atingere a autorităţii publice 176
Capitolul nouă. Infracţiuni contra altor drepturi şi libertăţi 185
Capitolul zece. Infracţiuni contra serviciului militar, serviciului militar civil, serviciului în forţele armate şi apărării patriei 193
Titlul unu. Infracţiuni contra serviciului militar 193
Titlul doi. Infracţiuni contra serviciului civil 194
Titlul trei. Infracţiuni contra serviciului în forţele armate 194
Titlul patru. Infracţiuni contra apărării patriei 195
Capitolul unsprezece. Infracţiuni săvârşite de militari 196
Titlul unu. Infracţiuni contra subordonării militare şi onoarei militare 196
Titlul doi. Infracţiuni contra obligaţiei de a îndeplini serviciul militar 200
Titlul trei. Infracţiuni contra santinelelor şi serviciilor de supraveghere 202
Titlul patru. Infracţiuni care pun în pericol pregătirea pentru luptă 203
Titlul cinci. Dispoziţii comune 205
Capitolul doisprezece. Infracţiuni contra păcii, contra omenirii, infracţiuni de terorism, extremism sau de război 205
Titlul unu. Infracţiuni contra păcii şi omenirii, infracţiuni de terorism şi extremism 205
Titlul doi. Infracţiuni de război 212
Titlul trei. Dispoziţii comune 216

Partea a treia. Dispoziţii comune, tranzitorii şi finale 217

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SK

CODUL PENAL AL REPUBLICII SLOVACE[1)]

Legea 300/2005 Coll. din 20 mai 2005

PARTEA ÎNTÂI
Partea generală

§ 1
Scopul legii penale

Scopul prezentei legi este de a reglementa fundamentele răspunderii penale, categoriile pedepselor şi măsurilor de siguranţă şi stabilirea acestora, precum şi elementele constitutive ale infracţiunii.

CAPITOLUL UNU
Domeniul de aplicare al Codului penal şi fundamentele răspunderii penale

TITLUL UNU
Domeniul de aplicare al Codului penal

§ 2
Aplicarea în timp

(1) La stabilirea răspunderii penale pentru o faptă şi stabilirea pedepsei, se aplică legea în vigoare la momentul săvârşirii faptei. Dacă între momentul săvârşirii faptei şi judecarea definitivă a cauzei au intrat în vigoare mai multe legi penale, la stabilirea răspunderii penale pentru faptă şi la stabilirea pedepsei se aplică legea cea mai favorabilă făptuitorului.

(2) Dacă legea în vigoare la momentul începerii urmării penale cu privire la o faptă este mai favorabilă sub aspectul pedepselor, se aplică pedeapsa prevăzută de legea cea mai favorabilă.

(3) Aplicarea unei măsuri de siguranţă are loc în conformitate cu legea în vigoare la momentul pronunţării hotărârii privind măsura de siguranţă în cauză, cu excepţia cazului în care prezenta lege prevede altfel.

[1)] Autor: Consiliul Naţional al Republicii Slovace. Data adoptării: 1 iulie 2005, Data intrării în vigoare: 1 ianuarie 2006.

Consiliul Naţional al Republicii Slovace adoptă prezenta lege.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 3
Aplicarea în spaţiu

(1) Prezenta lege se aplică pentru a stabili răspunderea penală pentru o faptă săvârşită pe teritoriul Republicii Slovace.

(2) Se consideră că o infracţiune este săvârşită pe teritoriul Republicii Slovace şi în cazul în care făptuitorul

a) a săvârşit fapta, chiar şi parţial, pe teritoriul Republicii Slovace, dacă încălcarea efectivă a unui interes protejat prin prezenta lege sau ameninţarea acestuia a avut loc sau urma să aibă loc, integral sau parţial, în afara teritoriului Republicii Slovace; sau

b) a săvârşit fapta în afara teritoriului Republicii Slovace, dacă încălcarea efectivă sau ameninţarea unui interes protejat prin prezenta lege urma să aibă loc sau dacă rezultatul încălcării urma să se producă, chiar şi parţial, pe teritoriul Republicii Slovace.

(3) De asemenea, prezenta lege se aplică pentru a stabili răspunderea penală pentru o faptă săvârşită în afara teritoriului Republicii Slovace la bordul unei nave care navighează sub pavilionul Republicii Slovace sau la bordul unei aeronave înscrise în registrul de aeronave al Republicii Slovace.

Aplicarea cu privire la persoane
§ 4

Prezenta lege se aplică, de asemenea, pentru a stabili răspunderea penală pentru o faptă săvârşită în afara teritoriului Republicii Slovace de către un cetăţean slovac sau de către un cetăţean străin cu drept de rezidenţă permanentă în Republica Slovacă.

§ 5

Prezenta lege se aplică, de asemenea, pentru a stabili răspunderea penală pentru o infracţiune deosebit de gravă dacă fapta a fost săvârşită în afara teritoriului Republicii Slovace împotriva unui cetăţean slovac şi dacă fapta atrage răspunderea penală în temeiul legislaţiei aplicabile la locul săvârşirii sale sau dacă locul săvârşirii faptei nu se află sub nicio o jurisdicţie penală.

§ 5a

Prezenta lege se aplică pentru a stabili răspunderea penală pentru infracţiunea de fabricare şi posesie ilegală de substanţe narcotice şi psihotrope, de otrăvuri sau precursori ai acestora şi traficarea de astfel de substanţe (§ 171 şi 172), falsificare, modificare frauduloasă şi fabricare ilicită a banilor şi a titlurilor de valoare (§ 270), punerea în circulaţie a banilor şi titlurilor de valoare false, modificate în mod fraudulos şi fabricate în mod ilegal (§ 271), fabricarea şi

ŠU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

deţinerea de instrumente de contrafacere şi falsificare (§ 272), falsificarea, modificarea frauduloasă şi fabricarea ilegală de taxe de timbru, timbre poştale, autocolante şi ştampile poştale (§ 274), falsificare şi modificare frauduloasă a măsurilor tehnice de control pentru etichetarea bunurilor (§ 275), creare, conducere sau sprijinire a unui grup terorist sau a unui membru al unui astfel de grup (§ 297), fabricare ilicită şi deţinere de materiale nucleare, substanţe radioactive, produse chimice periculoase şi agenţi biologici sau toxine care prezintă risc (§ 298 şi 299), complot împotriva Republicii Slovace (§ 312), răspândire a terorii (§ 313 şi 314), acţiuni distructive (§ 315 şi 316), sabotaj (§ 317), spionaj (§ 318), ultrajul asupra unei autorităţi publice (§ 321), ultrajul asupra unui funcţionar public (§ 323), falsificarea şi modificarea unui instrument public, unei ştampile oficiale, unui sigiliu oficial, unei embleme oficiale şi unei mărci oficiale (§ 352), punerea în pericol a siguranţei informaţiilor confidenţiale şi restricţionate (§ 353), trafic de migranţi (§ 355), punere în pericol a păcii (§ 417), genocid (§ 418), terorism şi anumite forme de participare la terorism (§ 419), crime împotriva umanităţii (§ 425), utilizarea de arme interzise şi război ilegal (§ 426), jaf în zonele de război (§ 427), utilizare abuzivă a simbolurilor recunoscute la nivel naţional şi internaţional (§ 428), atrocităţi de război (§ 431), persecutare a civililor (§ 432), comitere de acte ilegale pe timp de război (§ 433), chiar dacă infracţiunea a fost săvârşită în afara teritoriului Republicii Slovace de către un cetăţean străin care nu are drept de rezidenţă permanentă în Republica Slovacă.

§ 6

(1) Prezenta lege se aplică pentru a stabili răspunderea penală pentru o faptă săvârşită în afara teritoriului Republicii Slovace de către un cetăţean străin care nu are drept de rezidenţă permanentă în Republica Slovacă dacă

a) fapta atrage răspunderea penală în temeiul legislaţiei aplicabile pe teritoriul pe care a fost săvârşită;

b) făptuitorul a fost reţinut sau arestat pe teritoriul Republicii Slovace; şi

c) făptuitorul nu a fost extrădat într-un stat străin în scopul urmăririi penale.

(2) Cu toate acestea, făptuitorului menţionat la alin. (1) nu i se poate aplica o pedeapsă mai severă decât cea aplicabilă în temeiul legislaţiei statului pe teritoriul căruia a fost comisă infracţiunea.

§ 7
Aplicarea legii penale în conformitate cu tratatele internaționale

(1) Prezenta lege se aplică pentru a stabili răspunderea penală și în cazul în care aceasta este stabilită printr-un tratat internațional ratificat și promulgat în conformitate cu legea, care are un caracter obligatoriu pentru Republica Slovacă.

(2) Dispozițiile de la § 3-6 nu se aplică în cazul în care aplicarea lor contravine dispozițiilor unui tratat internațional ratificat și promulgat în conformitate cu legea, care are un caracter obligatoriu pentru Republica Slovacă.

§ 7a
Competența de a aplica măsuri de siguranță

(1) O măsură de siguranță poate fi aplicată în conformitate cu prezenta lege prin luarea în considerare a sancțiunilor penale prevăzute pentru fapta în legătură cu care măsura de siguranță urmează să fie aplicată.

(2) Dispozițiile de la alin. (1) se aplică chiar dacă o persoană nu răspunde penal pentru săvârșirea unei fapte care, în alte condiții, atrage răspunderea penală sau dacă o persoană nu poate fi urmărită penal sau condamnată.

TITLUL DOI
Fundamentele răspunderii penale

§ I
Noțiunea de infracțiune și tipurile de infracțiuni

§ 8
Infracțiunea

Se consideră infracțiune orice faptă ilegală care îndeplinește criteriile prevăzute de prezenta lege, cu excepția cazului în care prezenta lege prevede altfel.

§ 9
Tipurile de infracțiuni

O infracțiune poate să fie o infracțiune de gravitate redusă sau o infracțiune gravă.

§ 10
Infracțiunea de gravitate redusă

(1) Infracțiunea de gravitate redusă este

a) infracțiune săvârșită din culpă; sau

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) infracţiune săvârşită cu intenţie care, în conformitate cu Partea specială a prezentei legi, se sancţionează cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel mult cinci ani.

(2) O faptă nu constituie infracţiune de gravitate redusă dacă, având în vedere modalitatea de comitere a faptei şi consecinţele acesteia, precum şi împrejurările comiterii faptei, legătura de cauzalitate şi motivaţia făptuitorului, aceasta nu prezintă un pericol social.

§ 11
Infracţiunea gravă

(1) Infracţiunea gravă este o infracţiune săvârşită cu intenţie care, în conformitate cu Partea specială a prezentei legi, se sancţionează cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puţin cinci ani.

(2) De asemenea, o infracţiune de gravitate redusă săvârşită cu intenţie care, din cauza gradului ridicat de pericol social, se sancţionează cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de peste cinci ani, constituie o infracţiune gravă.

(3) O infracţiune gravă care, în conformitate cu prezenta lege, se sancţionează cu o pedeapsă privativă de libertate de cel puţin opt ani constituie o infracţiune deosebit de gravă.

§ 12
Locul săvârşirii infracţiunii

Locul săvârşirii infracţiunii este orice loc

a) în care făptuitorul a acţionat; sau

b) în care s-a produs rezultatul unei infracţiuni sau în care făptuitorul intenţiona ca rezultatul să se producă.

§ 13
Pregătirea în vederea săvârşirii unei infracţiuni grave

(1) Pregătirea în vederea săvârşirii unei infracţiuni grave înseamnă organizarea deliberată a săvârşirii unei infracţiuni, procurarea sau adaptarea mijloacelor sau instrumentelor în vederea săvârşirii acesteia, asocierea, gruparea, instigarea, angajarea unor persoane, oferirea de ajutor sau alte acţiuni deliberate menite să creeze condiţiile pentru săvârşirea infracţiunii, când infracţiunea în discuţie nu a fost consumată şi nici tentativa nu a fost pusă în executare.

(2) Pregătirea pentru săvârşirea unei infracţiuni grave se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă ca şi infracţiunea în vederea căreia a fost efectuată.

(3) Răspunderea penală pentru pregătirea în vederea săvârşirii unei infracţiuni este înlăturată dacă făptuitorul

PAVOL JOZEF ŠAFÁRIK UNIVERSITY IN KOŠICE / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) a încetat în mod intenţionat să efectueze acţiunea care ar fi dus la săvârşirea unei infracţiuni, eliminând ameninţarea reprezentată de actul de pregătire la adresa unui interes protejat prin prezenta lege; sau

b) a furnizat în mod intenţionat informaţii despre pregătirea în vederea săvârşirii unei infracţiuni grave într-un moment în care era încă posibilă eliminarea ameninţării reprezentate de actul de pregătire la adresa unui interes protejat prin prezenta lege. Astfel de informaţii sunt prezentate autorităţilor competente în materie penală sau forţelor de poliţie. Membrii forţelor armate pot furniza astfel de informaţii ofiţerilor superiori. Persoanele care execută pedepse cu închisoarea sau măsuri preventive privative de libertate pot furniza astfel de informaţii şi ofiţerilor din Corpul de gardieni ai penitenciarelor şi instanţelor din Republica Slovacă.

(4) Cu toate acestea, dispoziţiile alin. (3) nu înlătură răspunderea penală pentru o altă infracţiune pe care făptuitorul a comis-o deja printr-o astfel de faptă.

§ 14
Tentativa

(1) Tentativa constă într-o acţiune care conduce în mod direct la consumarea unei infracţiuni şi care este efectuată de către făptuitor cu scopul de a săvârşi o infracţiune, infracţiune care nu este însă consumată.

(2) Tentativa se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă ca şi infracţiunea consumată.

(3) Răspunderea penală pentru tentativă este înlăturată dacă făptuitorul în mod voluntar

a) a încetat în să efectueze acţiunea care ar fi dus la consumarea unei infracţiuni, eliminând ameninţarea reprezentată de tentativa la adresa unui interes protejat prin prezenta lege; sau

b) a furnizat informaţii despre tentativa la infracţiune într-un moment în care era încă posibilă eliminarea ameninţării reprezentate de tentativă la adresa unui interes protejat prin prezenta lege. Astfel de informaţii sunt prezentate autorităţilor competente în materie penală sau forţelor de poliţie. Membrii forţelor armate pot furniza astfel de informaţii ofiţerilor superiori. Persoanele care execută pedepse cu închisoarea sau măsuri preventive privative de libertate pot furniza astfel de informaţii şi ofiţerilor din Corpul de gardieni ai penitenciarelor şi instanţelor din Republica Slovacă.

(4) Cu toate acestea, aplicarea alin. (3) nu înlătură răspunderea penale a făptuitorului pentru o altă infracţiune pe care a comis-o deja printr-o astfel de faptă.

BOOKS FOR CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Vinovăția

§ 15

O infracțiune este săvârșită cu intenție dacă făptuitorul

a) acționând într-o manieră definită în prezenta lege, are intenția de a încălca sau leza un interes protejat prin prezenta lege; sau

b) este conștient că fapta sa poate avea drept consecință o asemenea încălcare sau lezare, fiind pregătit să accepte această consecință în cazul în care ar surveni.

§ 16

O infracțiune este săvârșită din culpă dacă făptuitorul

a) prevede că, acționând într-o manieră definită în prezenta lege, poate să încalce sau să lezeze un interes protejat prin prezenta lege, dar socotește fără temei că nu se va produce o asemenea încălcare sau lezare;

b) nu prevede că fapta sa poate avea drept consecință o asemenea încălcare sau lezare, cu toate că, având în vedere împrejurările și situația sa personală, ar fi trebuit și ar fi putut să prevadă această consecință.

§ 17

O faptă săvârșită de o persoană fizică atrage răspunderea penală doar în cazul săvârșirii cu intenție, cu excepția cazului în care prezenta lege prevede în mod expres că săvârșirea din culpă este suficientă pentru a atrage răspunderea penală.

§ 18

O circumstanță agravantă sau o altă circumstanță care atrage o pedeapsă mai severă este luată în considerare

a) dacă produce o consecință mai gravă, inclusiv în cazul în care făptuitorul a provocat-o din culpă, cu excepția cazului în care prezenta lege prevede săvârșirea cu intenție chiar și în această situație; sau

b) dacă există o altă circumstanțe, chiar dacă făptuitorul nu era conștient de acestea, cu toate că, având în vedere împrejurările și situația sa personală, ar fi trebuit și ar fi putut să le cunoască, cu excepția cazului în care prezenta lege prevede în mod expres ca făptuitorul să fie conștient de o astfel de circumstanță.

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ II
Autorul, complicele şi alte de forme de participaţie penală

§ 19
Autorul

(1) Autorul infracţiunii este persoana care săvârşeşte nemijlocit o infracţiune.

(2) Doar o persoană fizică poate fi considerată autorul unei infracţiuni.

§ 20
Coautoul

Dacă o infracţiune este săvârşită de două sau mai multe persoane care acţionează împreună (coautor), fiecare dintre acestea răspunde penal ca şi cum o singură persoană ar fi comis infracţiunea respectivă.

§ 21
Alte forme de participaţie penală

(1) Alte forme de participare la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală, în faza de tentativă sau în faza de consumare, includ orice persoană care, în mod intenţionat

a) organizează sau conduce săvârşirea unei infracţiuni (organizator);

b) instigă o altă persoană la săvârşirea unei infracţiuni (instigator);

c) cere unei alte persoane să săvârşească o infracţiune (angajator);

d) ajută o altă persoană la săvârşirea unei infracţiuni, în special prin procurarea mijloacelor, eliminarea obstacolelor, oferirea de sfaturi, încurajare, promisiunea de a oferi ajutor după săvârşirea infracţiunii (complice).

(2) Răspunderea penală în cazul altor forme de participaţie penală este reglementată prin aceleaşi dispoziţii ca şi răspunderea penală a autorului infracţiunii, cu excepţia cazului în care prezenta lege prevede altfel.

§ III
Cauzele de neimputabilitate

§ 22
Vârsta

(1) O persoană care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani la momentul săvârşirii unei infracţiuni nu poate răspunde penal.

(2) O persoană nu poate răspunde penal pentru abuz sexual în conformitate cu § 201 dacă nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani la momentul săvârşirii faptei.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 23
Lipsa răspunderii penale

O persoană care la momentul săvârşirii unei fapte care, în alte condiţii, atrage răspunderea penală se dovedeşte incapabilă să aprecieze gravitatea faptei sau să exercite autocontrolul din cauza unei tulburări psihice nu poate răspunde penal pentru o infracţiune, cu excepţia cazului în care prezenta lege prevede altfel.

§ IV
Circumstanţele justificative

§ 24
Starea de necesitate

(1) O faptă care, în alte condiţii, atrage răspunderea penală nu este considerată infracţiune dacă este comisă pentru a înlătura o ameninţare directă la adresa unui interes protejat prin prezenta lege.

(2) Starea de necesitate nu poate fi invocată dacă, date fiind circumstanţele, ameninţarea directă la adresa unui interes protejat prin prezenta lege ar fi putut înlăturată prin alte mijloace sau dacă urmările faptei sunt vădit mai grave decât urmările probabile ale ameninţării. De asemenea, starea de necesitate nu poate fi invocată dacă persoana care se confruntă cu o ameninţare directă are datoria de a-şi asuma riscul prezentat de o astfel de ameninţări în temeiul unei reglementări juridice cu caracter general obligatoriu.

§ 25
Legitima apărare

(1) O faptă care, în alte condiţii, atrage răspunderea penală, nu este considerată infracţiune dacă este comisă pentru a împiedica un atac iminent sau actual asupra unui interes protejat prin prezenta lege.

(2) Nu se poate invoca legitima apărare dacă, luând în considerare în special modalitatea de comitere, locul şi momentul atacului, precum şi circumstanţele ce ţin de atacator şi de persoana care se apără, apărarea depăşeşte în mod clar în intensitate atacul.

(3) O persoană care împiedică un atac în maniera menţionată la alin. (2) nu răspunde penal dacă a acţionat într-o stare de agitaţie intensă provocată de un atac, în special ca urmare a confuziei, fricii sau groazei.

(4) În cazul în care o persoană, date fiind circumstanţele cauzei, presupune în mod eronat existenţa unui atac, nu este exonerată de răspunderea penală pentru o faptă săvârşită din culpă, dacă eroarea îmbracă forma neglijenţei.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 26
Uzul licit de armă

(1) Uzul de armă în conformitate cu legea nu constituie infracţiune.

(2) Se consideră că uzul de armă este în conformitate cu legea şi în cazul în care o persoană aflată în locuinţa sa foloseşte arma împotriva unei alte persoane în scopul protejării vieţii, integrităţii corporale sau proprietăţii, atunci când aceasta din urmă a intrat cu forţa în locuinţă sau a rămas ilegal acolo, chiar dacă că nu sunt îndeplinite condiţiile pentru legitima apărare. Această dispoziţie nu se aplică în cazul în care moartea unei persoane este provocată în mod intenţionat prin folosirea armei.

§ 27
Riscuri admisibile

(1) O faptă care, în alte condiţii, atrage răspunderea penală nu constituie infracţiune dacă este săvârşită de o persoană care desfăşoară, pe baza celor mai recente cunoştinţe ştiinţifice, activităţi de producţie şi cercetare benefice din punct de vedere social, dar care pot pune în pericol un interes protejat prin prezenta lege, cu condiţia ca beneficiile sociale preconizate să nu poată fi obţinute fără asumarea unui asemenea risc.

(2) Asumarea unor riscuri admisibile nu poate fi invocată dacă obiectivul urmărit prin săvârşirea faptei este în mod evident disproporţionat faţă de riscul implicat sau dacă fapta contravine unei reglementări juridice cu caracter general obligatoriu, interesului public, principiilor umanităţii sau standardelor de conduită etică.

§ 28
Exercitarea drepturilor şi îndeplinirea obligaţiilor

(1) O faptă care, în alte condiţii, atrage răspunderea penală nu constituie infracţiune dacă constă în exercitarea drepturilor sau îndeplinirea obligaţiilor prevăzute de o reglementare juridică cu caracter general obligatoriu, care rezultă din decizia unei instanţe sau a unei alte autorităţi publice, care vizează îndeplinirea sarcinilor de serviciu sau a altor sarcini, sau care rezultă dintr-un acord care nu încalcă şi nu eludează legea, cu condiţia ca drepturile în cauză să fie exercitate şi obligaţiile să fie îndeplinite în conformitate cu legea.

(2) Dispoziţia de la alin. (1) nu se aplică în cazul în care infracţiunea de genocid prevăzută la § 418 sau infracţiunea de brutalitate prevăzută la § 425 a fost săvârşită ca urmare a executării unui ordin sau a unei instrucţiuni, dispoziţii sau linii directoare din partea unei autorităţi publice sau a unui superior.

(3) Dispoziţia de la alin. (1) nu se aplică în cazul în care infracţiunea de comitere de acte ilegale pe timp de război prevăzută la § 433 a fost săvârşită

SOUTHEASTERN UNIVERSITY LIBRARY

ca urmare a executării unui ordin sau a unei instrucţiuni, dispoziţii sau linii directoare din partea unei autorităţi publice sau a unui superior, cu excepţia cazului în care persoana care a pus în executare ordinul, instrucţiunea, dispoziţia sau linia directoare

a) avea obligaţia legală de a duce la îndeplinire ordinul, instrucţiunea, dispoziţia sau linia directoare în cauză;

b) nu a ştiut că ordinul, instrucţiunea, dispoziţia sau linia directoare în cauză încalcă legea; şi

c) conţinutul ordinului, instrucţiunii, dispoziţiei sau liniei directoare în cauză nu sugera că încalcă legea.

§ 29
Consimţământul părţii vătămate

(1) O faptă care, în alte condiţii, atrage răspunderea penală nu constituie infracţiune dacă este săvârşită cu consimţământul părţii vătămate şi nu aduce atingere vieţii sau integrităţii sale corporale.

(2) Nu se consideră că partea vătămată a consimţit la săvârşirea faptei dacă nu şi-a dat consimţământul înainte de momentul săvârşirii, dacă consimţământul nu a fost exprimat în mod serios şi liber sau dacă prin săvârşirea faptei în cauză s-a comis o altă infracţiune.

(3) Dispoziţia de la alin. (1) nu se aplică în cazul în care, în conformitate cu definiţia infracţiunii, fapta constituie infracţiune chiar dacă partea vătămată a consimţit la săvârşirea acesteia în conformitate cu alin. (1).

§ 30
Acţiunea investigatorului sub acoperire

(1) O faptă care, în alte condiţii atrage răspunderea penală, prin care un investigator sub acoperire numit în conformitate cu regulamentul special pune în pericol sau încalcă un interes protejat prin prezenta lege în cursul descoperirii unei infracţiuni sau al identificării făptuitorului nu constituie infracţiune dacă investigatorul sub acoperire a fost forţat să acţioneze astfel de către grupul infracţional sau grupul terorist în cadrul căruia operează sau dacă a săvârşit fapta din cauza unor preocupări întemeiate legate de viaţa sau integritatea corporală proprie sau a unei persoane apropiate.

(2) Dispoziţia de la alin. (1) nu se aplică dacă investigatorul sub acoperire săvârşeşte infracţiunea de omor cu premeditare prevăzută la § 144, infracţiunea de omor prevăzută la § 145, infracţiunea de viol prevăzută la § 199, infracţiunea de agresiune sexuală prevăzută la § 200, infracţiunea de abuz sexual prevăzută la § 201, infracţiunea de periclitare a siguranţei publice prevăzută la § 284 alin. (2)-(4), infracţiunea de punere în pericol a siguranţei unei aeronave sau a

unei nave prevăzută la § 291, infracţiunea de deturnare a unei aeronave către o ţară străină prevăzută la § 293, infracţiunea de înaltă trădare prevăzută la § 311, infracţiunea de complot împotriva Republicii Slovace prevăzută la § 312, infracţiunea de răspândire a terorii prevăzută la § 313 şi 314, infracţiunea de acţiuni distructive prevăzută la § 315 şi 316, infracţiunea de sabotaj prevăzută la § 317, infracţiunea de spionaj prevăzută la § 318, infracţiunea de genocid prevăzută la § 418, infracţiunea de terorism şi anumite forme de participare la terorism prevăzută la § 419 sau infracţiunea de crime împotriva umanităţii prevăzută la § 425, sau dacă investigatorul sub acoperire provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea faptei prevăzute la alin. (1).

(3) O faptă prevăzută de legea penală la § 332–335 şi la § 336 alin. (2) nu constituie infracţiune dacă este săvârşită în conformitate cu Codul de procedură penală în scopul de a descoperi o infracţiune sau de a identifica făptuitorul unei infracţiuni prevăzute la § 326, 328–331 sau la § 336 alin. (1).

CAPITOLUL DOI
Sancţiunile

TITLUL UNU
Tipurile de sancţiuni

§ 31
Pedepsele şi măsurile de siguranţă

(1) Sancţiunile, astfel cum sunt definite în prezenta lege, constau în pedepse şi măsuri de siguranţă impuse ca o consecinţă juridică a săvârşirii unei infracţiuni sau a unei fapte care, în condiţii diferite, este considerată infracţiune.

(2) Pedeapsa implică limitarea libertăţii personale, a drepturilor de proprietate sau a altor drepturi ale persoanei condamnate şi poate fi aplicată unei persoane doar de către o instanţă pentru săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de prezenta lege.

(3) Măsura de siguranţă implică limitarea libertăţii personale sau a drepturilor de proprietate ale persoanei condamnate sau ale unei alte persoane şi poate fi aplicată doar de către o instanţă în scopul de a proteja societatea de infracţiuni sau fapte care, în condiţii diferite, sunt considerate infracţiuni în conformitate cu prezentei lege.

§ 32
Categoriile pedepselor

Ca urmare a săvârşirii unei infracţiuni, instanţa poate aplica unui făptuitor care este o persoană fizică doar următoarele pedepse:

a) închisoarea;
b) arestul la domiciliu;
c) prestarea unei munci în folosul comunităţii;
d) amenda;
e) confiscarea de proprietăţi;
f) confiscarea de bunuri;
g) interzicerea desfăşurării anumitor activităţi;
h) interzicerea stabilirii domiciliului într-un anumit loc;
i) pierderea titlurilor şi distincţiilor onorifice;
j) degradarea militară sau pierderea gradelor profesionale;
k) expulzarea.

§ 33
Categoriile măsurilor de siguranţă

Măsurile de siguranţă sunt:
a) obligarea la tratament medical;
b) reeducarea;
c) supravegherea;
d) detenţia;
e) confiscarea de bunuri;
f) confiscarea de bani;
g) confiscarea de proprietăţi.

TITLUL DOI
Ghid privind stabilirea sancţiunilor

§ 34
Ghid privind stabilirea pedepselor

(1) Pedeapsa are atât scopul de a proteja societatea de persoana care a săvârşit o infracţiune gravă împiedicând persoana în cauză să săvârşească alte infracţiuni şi creând condiţiile pentru reeducarea sa astfel încât aceasta să poată duce o viaţă obişnuită, cât şi scopul de a descuraja săvârşirea unor infracţiuni grave de către alte persoane. De asemenea, pedeapsa exprimă condamnarea morală a făptuitorului de către societate.

(2) Unui făptuitor i se poate aplica doar o pedeapsă de tipul şi de gradul de severitate prevăzute de prezenta lege. Partea specială a prezentei legi stabileşte liniile directoare care reglementează exclusiv aplicarea pedepselor privative de libertate.

(3) Pedeapsa este menită să pedepsească numai făptuitorul, astfel încât impactul asupra familiei făptuitorului şi asupra persoanelor apropiate acestuia să fie minim.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) Instanța stabilește tipul pedepsei ce urmează a fi aplicată și gradul de severitate al acesteia luând în considerare în special modul de comitere al infracțiunii și consecințele acesteia, vinovăția, motivația, circumstanțele agravante, circumstanțele atenuante, situația personală a făptuitorului și posibilitățile sale de îndreptare.

(5) Atunci când stabilește tipul de pedeapsă și gradul de severitate al acesteia, instanța ia în considerare și următorii factori:

a) în cazul participanților, măsura în care acțiunile întreprinse de fiecare dintre aceștia au contribuit la săvârșirea infracțiunii,

b) în cazul organizatorului, al persoanei care a comandat săvârșirea infracțiunii, al instigatorului sau în cazul altor forme de participație penală, importanța și natura contribuției la săvârșirea infracțiunii,

c) în cazul pregătirii în vederea săvârșirii unei infracțiuni grave sau al tentativei, măsura în care acțiunile întreprinse de persoana în cauză s-au apropiat de faza infracțiunii consumate, precum și circumstanțele și motivele care stau la baza neconsumării infracțiunii.

(6) Pedepsele prevăzute la § 32 pot fi dispuse separat sau concomitent. Instanța aplică o pedeapsă privativă de libertate pentru fiecare infracțiune care, în conformitate cu Partea specială a prezentei legi, se sancționează cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin cinci ani.

(7) Următoarele pedepse nu pot fi aplicate concomitent:

a) închisoarea și arestul la domiciliu;

b) închisoarea și munca în folosul comunității;

c) amenda și confiscarea de proprietăți;

d) confiscarea de bunuri și confiscarea de proprietăți;

e) interdicția stabilirii domiciliului într-o anumită localitate și expulzarea.

(8) În cazul în care instanța aplică pedeapsa închisorii pe viață, aceasta poate decide, de asemenea, să nu acorde posibilitatea liberării condiționate unei persoane care

a) a săvârșit două sau mai multe infracțiuni deosebit de grave;

b) îndeplinește două sau mai multe condiții pentru aplicarea unei pedepse din partea superioară a intervalului de pedeapsă prevăzut de lege;

c) a săvârșit infracțiunea ca membru al unui grup infracțional organizat sau al unui grup terorist; sau

d) a fost condamnat anterior pentru infracțiunea prevăzută la § 47 alin. (2).

§ 35
Ghid privind aplicarea măsurilor de siguranță

(1) Instanța poate dispune aplicarea unei măsuri de siguranță față de o persoană care a săvârșit o infracțiune fie concomitent cu aplicarea unei

pedepse, fie independent, în cazul în care a dispus renunţarea la aplicarea pedepsei, dacă aplicarea măsurii de siguranţă este mai indicată decât aplicarea pedepsei pentru a proteja societatea de persoana în cauză.

(2) Atunci când aplică o măsură de siguranţă, instanţa are în vedere minimizarea impactului măsurii asupra familiei făptuitorului şi asupra persoanelor apropiate acestuia.

(3) Instanţa poate aplica o măsură de siguranţă unei persoane care a săvârşit o faptă care, în alte condiţii, atrage răspunderea penală sau unei alte persoane dacă aplicarea măsurii de siguranţă este necesară pentru a proteja societatea de alte infracţiuni.

(4) Măsura supravegherii nu poate fi aplicată împreună cu măsura reeducării.

(5) Atunci când aplică o măsură de siguranţă, instanţa nu se orientează după principiul proporţionalităţii în raport cu fapta săvârşită, ci după necesitatea de a proteja societatea, luând în considerare nevoia de tratament, educaţie sau reeducare a făptuitorului sau a altei persoane.

(6) Măsura de siguranţă este revocată după ce aplicarea măsurii îşi atinge scopul, sau la împlinirea termenului pentru care a fost dispusă sau după ce persoana condamnată sau altă persoană a atins vârsta prevăzută de lege.

Circumstanţele atenuante şi circumstanţele agravante

§ 36

Următoarele împrejurări constituie circumstanţe atenuante:

a) făptuitorul a săvârşit infracţiunea într-o stare de tulburare emoţională justificată;

b) făptuitorul a săvârşit infracţiunea din cauza lipsei de cunoaştere sau de experienţă;

c) făptuitorul a săvârşit infracţiunea ca urmare a unei boli;

d) făptuitorul a săvârşit infracţiunea la o vârstă apropiată de minoritate sau de bătrâneţe, iar acest fapt a influenţat capacitatea sa cognitivă sau volitivă;

e) făptuitorul a săvârşit infracţiunea din cauza unei relaţii de dependenţă sau de subordonare;

f) făptuitorul a săvârşit infracţiunea sub ameninţare sau constrângere;

g) făptuitorul a săvârşit infracţiunea din cauza unei situaţii de urgenţă pe care nu a provocat-o;

h) făptuitorul a săvârşit infracţiunea din cauza unei situaţii personale sau familiale stresante pe care nu a cauzat-o;

i) făptuitorul a săvârşit infracţiunea încercând să evite un atac sau un pericol sau acţionând în circumstanţele care, sub rezerva îndeplinirii altor condiţii, exclud răspunderea penală fără a îndeplini, însă, pe deplin

BCU IASI CENTRALA UNIVERSITARA LIBRARY

condiţiile prevăzute pentru legitima apărare, necesitatea extremă, exercitarea drepturilor sau îndeplinirea îndatoririlor, consimţământul părţii vătămate, uzul de armă licit, asumarea unor riscuri admisibile sau acţiunea investigatorului sub acoperire.

j) făptuitorul a dus o viaţă obişnuită înainte de săvârşirea infracţiunii;

k) făptuitorul a contribuit la eliminarea consecinţelor negative ale infracţiunii sau a oferit în mod voluntar compensaţii pentru prejudiciul cauzat;

l) făptuitorul a recunoscut că a săvârşit infracţiunea şi a arătat că regretă în mod sincer fapta comisă;

m) făptuitorul a denunţat infracţiunea pe care a săvârşit-o autorităţilor competente;

n) făptuitorul a cooperat cu organele competente la investigarea activităţii sale infracţionale; sau

o) făptuitorul a contribuit la identificarea sau condamnarea membrilor unui grup infracţional organizat sau ai unui grup terorist.

§ 37

Următoarele împrejurări constituie circumstanţe agravante:

a) făptuitorul a săvârşit infracţiunea din motive josnice;

b) făptuitorul a săvârşit infracţiunea în scop de răzbunare împotriva unei persoane care, prin interacţiunea cu făptuitorul, a exercitat atribuţiile prevăzute de lege sau de alte reglementări juridice cu caracter general obligatoriu, în special împotriva unui angajat din sistemul de educaţie sau a unui funcţionar;

c) făptuitorul a săvârşit infracţiunea în scopul de a împiedica sau a limita exercitarea de către o altă persoană a drepturilor şi libertăţilor fundamentale sau în scopul de a înlesni sau a ascunde săvârşirea unei alte infracţiuni;

d) făptuitorul a săvârşit infracţiunea în timpul unui dezastru natural sau al altui eveniment ieşit din comun periclitând în mod grav viaţa sau integritatea corporală a persoanelor, alte drepturi şi libertăţi fundamentale, sistemul constituţional, proprietatea, ordinea sau morala publică;

e) făptuitorul s-a folosit în mod abuziv de locul său de muncă sau de ocupaţia, funcţia sau poziţia sa;

f) făptuitorul a săvârşit infracţiunea în public;

g) făptuitorul a săvârşit infracţiunea într-un loc care beneficiază de protecţie specială în temeiul unei reglementări juridice cu caracter general obligatoriu, în special în casa sau apartamentul unei alte persoane;

h) făptuitorul a săvârşit mai multe infracţiuni;

i) făptuitorul s-a folosit în mod abuziv de o persoană care nu răspunde penal pentru a săvârşi infracţiunea;

j) făptuitorul a incitat un minor să săvârşească o infracţiune;

k) făptuitorul a participat la săvârşirea infracţiunii în calitate de organizator;

l) făptuitorul a săvârşit infracţiunea în colaborare cu o putere străină sau cu un funcţionar străin; sau

m) făptuitorul a fost condamnat anterior pentru o infracţiune; luând în considerare natura infracţiunii pentru care a fost condamnat anterior, instanţa poate decide să nu o considere drept o circumstanţă agravantă.

§ 38

(1) Circumstanţa care, potrivit legii, este elementul constitutiv al unei infracţiuni nu poate fi considerată circumstanţă atenuantă sau circumstanţă agravantă, circumstanţă care justifică aplicarea unei pedepse mai mici decât pedeapsa minimă prevăzută de lege sau circumstanţă care justifică aplicarea unei pedepse mai mari.

(2) Atunci când stabileşte tipul şi gradul de severitate al pedepsei, instanţa ia în considerare ponderea şi importanţa relativă a circumstanţelor atenuante şi circumstanţelor agravante.

(3) În cazul în care circumstanţele atenuante au un caracter preponderent, limita maximă a pedepsei prevăzute de lege se reduce cu o treime.

(4) În cazul în care circumstanţele agravante au un caracter preponderent, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege se majorează cu o treime.

(5) În cazul comiterii repetate a unei infracţiuni, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege se majorează cu jumătate, iar dispoziţiile de la alin. (4) nu se aplică.

(6) În cazul comiterii repetate a unei infracţiuni deosebit de grave, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege se majorează cu două treimi, iar dispoziţiile de la alin. (4) şi (5) nu se aplică.

(7) Dispoziţiile de la alin. (4)-(6) nu se aplică atunci când instanţa aplică o pedeapsă pentru concurs de infracţiuni sau pluralitate de infracţiuni în conformitate cu § 41 alin. (2) sau § 42, dacă aplicarea simultană a acestor dispoziţii ar fi nejustificat de severă faţă de persoana condamnată.

(8) Limita maximă a pedepsei poate fi redusă, iar limita minimă a pedepsei poate fi majorată în cazurile prevăzute la alin. (3)-(6) doar în intervalul de pedeapsă prevăzut de lege pentru astfel de situaţii; baza pentru reducerea sau majorarea pedepsei este diferenţa dintre pedeapsa maximă prevăzută de lege şi cea minimă. Limita maximă a pedepsei prevăzute de lege nu poate fi redusă, iar limita minimă a pedepsei prevăzute de lege nu poate fi majorată în cazul infracţiunilor care, în conformitate cu Partea specială a prezentei legi, se sancţionează cu o pedeapsă cu închisoarea de 25 de ani sau cu închisoarea pe viaţă.

§ 39
Reducerea pedepsei privative de libertate în situații excepționale

(1) În cazul în care, date fiind circumstanțele cauzei sau situația personală a făptuitorului, instanța consideră că aplicarea unei pedepse privative de libertate în conformitate cu prezenta lege ar fi nejustificat de severă și că o pedeapsă cu o durată mai scurtă este suficientă pentru a proteja societatea, aceasta poate reduce durata pedepsei cu închisoarea sub limita minimă prevăzută în prezenta lege.

(2) De asemenea, instanța poate reduce durata pedepsei cu închisoarea sub limita minimă prevăzută în prezenta lege și în cazul unei persoane condamnate

a) pentru pregătirea în vederea săvârșirii unei infracțiuni grave sau pentru tentativă, dacă consideră că, având în vedere natura și gravitatea actelor pregătitoare sau ale tentativei, o pedeapsă privativă de libertate în conformitate cu prezenta lege ar fi nejustificat de severă, iar o pedeapsă cu o durată mai scurtă este suficientă pentru a proteja societatea;

b) care a contribuit în mod semnificativ la descoperirea unei infracțiuni săvârșite în interesul unui grup infracțional organizat sau al unui grup terorist sau care a contribuit la prevenirea săvârșirii unei infracțiuni pe care o altă persoană a pregătit-o sau a încercat să o comită în interesul unui grup infracțional organizat sau al unui grup terorist, prin denunțarea acțiunilor acestor persoane autorităților competente în materie penală și furnizarea unor informații pe care acestea nu le-ar fi putut obține prin alte mijloace, dând astfel autorităților posibilitatea de a preveni sau atenua consecințele infracțiunii, de a identifica sau condamna făptuitorii și de a obține dovezi privind săvârșirea infracțiunii în vederea condamnării membrilor unui grup infracțional organizat sau ai unui grup terorist;

c) care a săvârșit o infracțiune într-o stare de sănătate precară, dacă instanța consideră că, având în vedere starea de sănătate a persoanei în cauză, scopul de a proteja societatea poate fi atins și prin aplicarea unei pedepse reduse și obligarea la tratament medical ca măsură de siguranță; instanța poate aplica o pedeapsă redusă concomitent cu măsura obligării la tratament medical fără a avea obligația de a respecta limitările prevăzute la alin. (3).

d) în cadrul unei proceduri în care se încheie un acord de recunoaștere a vinovăției; sau

e) care a avut o contribuție deosebit de importantă la descoperirea infracțiunii de corupție prevăzută la § relevante din Capitolul opt, Titlul trei din prezenta lege, infracțiunii de creare, conducere sau susținere a unui grup infracțional organizat prevăzută la § 296, sau a infracțiunii de

creare, conducere sau susţinere a unui grup terorist prevăzută la § 297, sau care a contribuit la descoperirea unei infracţiuni deosebit de grave săvârşite de membrii unui grup infracţional organizat sau ai unui grup terorist sau la identificarea sau condamnarea persoanelor care au comis astfel de infracţiuni prin furnizarea unor dovezi în acest sens în cadrul urmăririi penale, dacă instanţa consideră că, având în vedere natura şi gravitatea infracţiunii săvârşite, scopul aplicării pedepsei poate fi atins şi printr-o pedeapsă redusă; pedeapsa privativă de libertate nu poate fi redusă sub limita minimă în cazul unei persoane care a organizat, instigat sau comandat săvârşirea unei infracţiuni grave, în legătură cu care a prezentat probe în cadrul urmăririi penale.

(3) Cu toate acestea, atunci când se ia în considerare o pedeapsă cu o durată mai scurtă decât cea prevăzută de lege, instanţa nu poate aplica

a) o pedeapsă privativă de libertate de mai puţin de douăzeci de ani dacă o persoană este condamnată pentru săvârşirea infracţiunii de omor cu premeditare prevăzută de § 144 alin. (3), genocid prevăzută de § 418 alin. (3), terorism şi anumite forme de participare la terorism prevăzută de § 419 alin. (3) şi (4), crime împotriva umanităţii prevăzută de § 425 alin. (2) sau atrocităţi de război prevăzută de § 433 alin. (2);

b) o pedeapsă privativă de libertate de mai puţin de opt ani dacă Partea specială a prezentei legi prevede o pedeapsă cu închisoarea de cel puţin cincisprezece ani;

c) o pedeapsă privativă de libertate de mai puţin de cinci ani dacă Partea specială a prezentei legi prevede o pedeapsă cu închisoarea de cel puţin zece ani;

d) o pedeapsă privativă de libertate de mai puţin de doi ani dacă Partea specială a prezentei legi prevede o pedeapsă cu închisoarea de cel puţin cinci ani;

e) o pedeapsă privativă de libertate de mai puţin de şase luni dacă Partea specială a prezentei legi prevede o pedeapsă cu închisoarea de mai puţin de cinci ani;

f) interzicerea desfăşurării anumitor activităţi, interzicerea stabilirii domiciliului într-o anumită localitate sau expulzarea pentru o perioadă de mai puţin de şase luni.

(4) În procedura acordului de recunoaştere a vinovăţiei, instanţa poate aplica o pedeapsă privativă de libertate cu o treime mai mică decât pedeapsa minimă prevăzută de lege sau, în cazul infracţiunilor prevăzute la alin. (1) alin. (3) litera a, o pedeapsă privativă de libertate de cel puţin douăzeci de ani.

§ 40
Renunţarea la aplicarea pedepsei

(1) Instanţa poate dispune renunţarea la aplicarea pedepsei în cazul săvârşirii unei infracţiuni de gravitate redusă care nu a avut ca urmare moartea sau vătămarea corporală gravă a victimei dacă

a) făptuitorul recunoaşte că a săvârşit infracţiunea, arată că regretă în mod sincer săvârşirea acesteia şi depune eforturi reale pentru a se îndrepta şi dacă, având în vedere natura infracţiunii şi conduita anterioară a făptuitorului, este de aşteptat, în mod rezonabil, ca judecarea cauzei să fie suficientă prin ea însăşi pentru a asigura îndreptarea făptuitorului;

b) instanţa acceptă asigurarea privind îndreptarea făptuitorului şi consideră că, având în vedere influenţa educaţională a persoanei care oferă o asemenea asigurare, nu este necesară aplicarea pedepsei; sau

c) făptuitorul a săvârşit infracţiunea într-o stare de sănătate precară, iar instanţa consideră că obligarea la tratament medical este mai indicată pentru atingerea scopului de a proteja societatea şi a îndrepta făptuitorul decât aplicarea pedepsei; prezenta dispoziţie nu se aplică dacă starea de sănătate precară a făptuitorului a fost provocată de el însuşi sub influenţa unei substanţe care creează dependenţă.

(2) Persoana faţă de care instanţa a dispus renunţarea la aplicarea pedepsei în conformitate cu alin. (1) este tratată ca şi cum nu ar fi fost niciodată condamnată.

§ 41
Pedeapsa în cazul concursului de infracţiuni

(1) În cazul condamnării unei persoane pentru două sau mai multe infracţiuni săvârşite printr-o singură acţiune sau inacţiune, instanţa aplică pedeapsa prevăzută de dispoziţia legală aplicabilă acelei infracţiuni care se sancţionează cu pedeapsa cea mai grea. Concomitent cu pedeapsa aplicată în temeiul dispoziţiei menţionate, instanţa poate aplica şi o pedeapsă de alt tip, ca parte a pedepsei în cazul concursului de infracţiuni dacă una dintre infracţiunile săvârşite este sancţionabilă cu o astfel de pedeapsă. În cazul în care limitele de pedeapsă prevăzute în ghidul de stabilire a pedepselor individuale variază, pedeapsa minimă cu închisoarea pentru concursul de infracţiuni va fi reprezentată de pedeapsa cea mai grea.

(2) În cazul condamnării unei persoane pentru săvârşirea a două sau mai multe infracţiuni cu intenţie săvârşite prin două sau mai multe acţiuni sau inacţiuni, limita superioară a pedepsei aplicabile infracţiunii care se sancţionează cu pedeapsa cea mai grea se majorează cu o treime. Instanţa va stabili o pedeapsă cu închisoarea din jumătatea superioară a acestui intervalul

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

de pedeapsă prevăzut de lege. Pedeapsa maximă nu poate depăşi 25 de ani de închisoare, iar în cazul minorilor nu poate depăşi limita prevăzută la § 117 alin. (1) şi (3). Concomitent cu pedeapsa cu închisoarea, instanţa poate aplica şi o pedeapsă complementară ca parte a pedepsei în cazul concursului de infracţiuni, dacă una dintre infracţiunile săvârşite este sancţionabilă cu o astfel de pedeapsă.

(3) În cazul condamnării unei persoane pentru o altă faptă penală, care este componentă a infracţiunii continuate, în cazul în care respectiva faptă penală a fost deja judecată de o instanţă de fond, care a pronunţat o hotărâre; instanţa va anula decizia anterioară, care a stabilit vinovăţia pentru infracţiunea continuată şi a contopit infracţiunile săvârşite, acea hotărâre fiind cea care a stabilit pedeapsa principală de aplicat precum şi pedepsele complementare care îşi au temeiul în decizia de stabilire a vinovăţiei mai sus menţionată. Instanţa, fiind obligată să ţină cont de faptele constatate în hotărârea anulată, va lua din nou o decizie cu privire la vinovăţia în cazul infracţiunii continuate care să includă şi noua faptă penală comisă, sau cu privire la contopirea infracţiunilor penale, precum şi cu privire la pedeapsa finală aplicată pentru infracţiunea continuată, care nu poate să fie mai mică decât pedeapsa aplicată prin hotărârea judecătorească anterioară. Instanţa poate decide, de asemenea, cu privire la pedepsele complementare, care îşi pot avea temeiul în constatarea vinovăţiei. În cazul în care se aplică o pedeapsă pentru mai multe infracţiuni penale săvârşite în concurs, se vor aplica în consecinţă prevederile alin. (1) şi (2) ale § 42 şi 43.

§ 42
Pedeapsa în caz de pluralitate de infracţiuni

(1) În cazul condamnării unei persoane pentru o infracţiune pe care a comis-o înainte ca o instanţă de fond să pronunţe o hotărâre de condamnare cu privire la o altă infracţiune comisă de acelaşi autor, instanţa va aplica o pedeapsă în caz de pluralitate de infracţiuni în conformitate cu regulile de stabilire a pedepselor pentru concurs de infracţiuni.

(2) Instanţa va însoţi pronunţarea unei pedepse în caz de pluralitate de infracţiuni de anularea hotărârii anterioare, în cazul în care autorul a fost condamnat prin aceasta, şi va anula şi toate pedepsele complementare respectivei condamnări, dacă acestea au fost desfiinţate prin noua hotărâre de condamnare. Pedeapsa în caz de pluralitate de infracţiuni nu poate fi mai mică decât pedeapsa stabilită prin hotărârea anterioară. În cazul pronunţării unei pedepse în caz de pluralitate de infracţiuni, instanţa va stabili, de asemenea, o pedeapsă complementară de retragere a decoraţiilor şi diplomelor de onoare, degradare militară sau pierdere a altor grade, confiscarea proprietăţilor, sancţiunea pecu-

niară, confiscarea unui anumit bun sau interzicerea desfăşurării anumitor activităţi dacă hotărârea anterioară a inclus o astfel de pedeapsă cu pierderea drepturilor şi dacă nu se aduce astfel atingere prevederilor § 34 alin. (7).

(3) Prevederile referitoare la stabilirea pedepsei în caz de pluralitate de infracţiuni nu se vor aplica în cazul în care, dată fiind natura condamnării sale anterioare, se consideră că persoana nu a suferit nici o condamnare.

§ 43
Pedeapsa în caz de recidivă

În cazul în care instanţa condamnă o persoană pentru o infracţiune săvârşită înainte de terminarea executării unei pedepse aplicate printr-o hotărâre anterioară şi aplică acelaşi tip de pedeapsă, pedeapsa aplicată pentru noua infracţiune împreună cu fracţiunea neexecutată din pedeapsa anterioară nu pot depăşi limita maximă prevăzută de prezenta lege. Dacă una dintre pedepsele aplicate este o pedeapsă cu închisoarea, pedeapsa maximă nu poate să depăşească 25 de ani de închisoare sau închisoarea pe viaţă.

§ 44
Renunţarea la aplicarea pedepsei în caz de pluralitate de infracţiuni sau recidivă

Instanţa dispune renunţarea la aplicarea pedepsei în caz de pluralitate de infracţiuni conform § 42 sau a pedepsei în caz de recidivă conform § 43, dacă consideră că aplicarea pedepsei aplicate printr-o hotărâre anterioară este suficientă pentru a asigura protejarea societăţii şi îndreptarea făptuitorului.

§ 45
Computarea perioadei în care a fost aplicată o măsură preventivă privativă de libertate sau a perioadei în care a fost executată o pedeapsă din durata pedepsei ce urmează a fi aplicată

(1) În cazul în care o acţiune penală desfăşurată împotriva unui persoane supuse unei măsuri preventive privative de libertate are ca rezultat pronunţarea unei pedepse, perioada în care persoana în cauză a fost supusă măsurii preventive privative de libertate se scade din durata pedepsei ce urmează a fi aplicată, inclusiv în caz de concurs de infracţiuni sau pluralitate de infracţiuni dacă, având în vedere natura pedepsei, acest lucru este posibil. Aceeaşi dispoziţie se aplică şi atunci când instanţa dispune renunţarea la aplicarea pedepsei în caz de pluralitate de infracţiuni sau recidivă.

(2) Dacă o persoană faţă de care o instanţă sau o altă autoritate a dispus aplicarea unei pedepse este condamnată din nou pentru aceeaşi infracţiune, pedeapsa pe care a executat-o deja se scade din durata pedepsei ce urmează a fi aplicată dacă,

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

având în vedere natura pedepsei, acest lucru este posibil. Aceeaşi dispoziţie se aplică şi în caz de concurs de infracţiuni sau pluralitate de infracţiuni.

(3) Dacă scăderea perioadei în care a fost aplicată o măsură preventivă privativă de libertate sau a perioadei în care a fost executată o pedeapsă, din durata pedepsei ce urmează a fi aplicată nu este posibilă în conformitate cu alin. (1) şi (2), instanţa ia în considerare acest fapt atunci când decide cu privire la tipul şi/sau durata pedepsei.

(4) Instanţa urmează aceleaşi principii şi în cazul în care făptuitorul a fost supus unei măsuri preventive privative de libertate într-o ţară străină sau în cazul în care i s-a aplicat o pedeapsă pentru aceeaşi infracţiune de către o autoritate dintr-o ţară străină.

TITLUL TREI
Aplicarea şi executarea pedepselor individuale

§ 46
Pedeapsa cu închisoarea

Pedeapsa cu închisoarea poate fi aploicată sub forma unei pedepse pe o durată determinată de cel mult douăzeci şi cinci de ani sau sub forma închisorii pe viaţă.

§ 47
Închisoarea pe viaţă

(1) Instanţa poate aplica pedeapsa închisorii pe viaţă doar în cazul infracţiunilor prevăzute în Partea specială a prezentei legi. Instanţa poate aplica pedeapsa închisorii pe viaţă numai dacă

a) aplicarea acestui tip de pedeapsă este necesară pentru a asigura protejarea eficientă a societăţii, şi

b) nu este de aşteptat ca făptuitorul să se îndrepte prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea mai mică de 25 de ani.

(2) Atunci când condamnă o persoană pentru infracţiunea de omor cu premeditare prevăzută de § 144, omor prevăzută de § 145, vătămare corporală prevăzută de § 155, fabricare şi posesie ilegală de substanţe narcotice şi psihotrope, de otrăvuri sau precursori ai acestora şi traficarea de astfel de substanţe prevăzută de § 172 alin. (2), (3) sau (4), trafic de persoane prevăzută de § 179, răpire şi trafic de minori prevăzută de § 180 alin. (2) sau (3) sau § 181, luare de ostatici prevăzută de § 185, răpire internaţională prevăzută de § 187, tâlhărie prevăzută de § 188, extorcare prevăzută de § 189 alin. (2), (3) sau (4), constrângerea prevăzută de § 190 sau § 191 alin. (2), (3) sau (4), viol prevăzută de § 199, agresiune sexuală prevăzută de § 200, abuz sexual prevăzută

de § 201 alin. (2) sau (3), lovirea unei persoane apropiate sau a unei persoane încredințate spre întreținere prevăzută de § 208, punerea în pericol a siguranței publice prevăzută de § 284, punerea în pericol a siguranței unei aeronave sau a unei nave prevăzută de § 291, deturnarea unei aeronave către o țară străină prevăzută de § 293, crearea, conducerea și susținerea unui grup infracțional organizat prevăzută de § 296, crearea, conducerea și susținerea unui grup terorist prevăzută de § 297, răspândirea terorii prevăzută de § 313 sau 314, trecerea frontierei de stat prin recurgerea la acte violente prevăzută de § 354 alin. (2), (3) sau (4), facilitarea trecerii frauduloase a frontierei de stat prevăzută de § 355 alin. (3), (4) sau (5), producerea de materiale pornografice cu minori prevăzută de § 368, genocid prevăzută de § 418, terorism și anumite forme de participare la terorism prevăzută de § 419 sau crime împotriva umanității prevăzută de § 425, și când persoana în cauză a mai primit două pedepse cu închisoarea cu executare pentru astfel de infracțiuni, instanța dispune închisoarea pe viață dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la alin. (1). Dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite, instanța aplică o pedeapsă cu închisoarea pe o perioadă de 25 de ani în absența unor circumstanțe importante de natură să împiedice aplicarea unei astfel de pedepse. Cu toate acestea, instanța nu poate aplica unei astfel de persoane o pedeapsă cu închisoarea de mai puțin de 20 de ani.

§ 48
Individualizarea executării pedepsei cu închisoarea

(1) Pedeapsa cu închisoarea se execută în instituții de corecție și de reeducare (denumite în continuare „instituții corecționale") care, în funcție de nivelul de securitate, se împart în instituții de securitate minimă, medie sau maximă.

(2) De regulă, instanța dispune ca persoana condamnată să execute pedeapsa cu închisoarea într-o instituție corecțională

a) de securitate minimă dacă, pe parcursul perioadei de zece ani care precedă săvârșirea infracțiunii, persoana în cauză nu a executat o pedeapsă cu închisoarea pentru o infracțiune săvârșită cu intenție;

b) de securitate medie dacă, pe parcursul perioadei de zece ani care precedă săvârșirea infracțiunii, persoana în cauză a executat o pedeapsă cu închisoarea pentru o infracțiune săvârșită cu intenție; condamnarea anterioară nu este luată în considerare dacă persoana în cauză este considerată reabilitată.

(3) Instanța dispune ca persoana condamnată să execute pedeapsa cu închisoarea într-o instituție corecțională de maximă securitate

a) dacă persoana în cauză a fost condamnată la închisoare pe viață; sau

b) dacă persoana în cauză a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă.

(4) Instanţa poate decide ca o persoană condamnată să execute pedeapsa într-o instituţie corecţională din altă categorie decât cea prevăzută la alin. (2) dacă consideră că, având în vedere gravitatea infracţiunii, precum şi gradul şi natura disfuncţionalităţii persoanei condamnate, îndreptarea şi reeducarea acesteia pot fi mai bine asigurate într-o instituţie corecţională din altă categorie. Instanţa poate dispune executarea pedepsei într-o instituţie corecţională de securitate minimă chiar dacă persoana condamnată a executat, pe parcursul perioadei de zece ani care precedă săvârşirea infracţiunii, o pedeapsă cu închisoarea pentru o infracţiune de gravitate redusă săvârşită cu intenţie. Cu toate acestea, o persoană condamnată la închisoare pe viaţă sau o persoană condamnată la o pedeapsă cu închisoarea de peste cincisprezece ani pentru săvârşirea unei infracţiuni deosebit de grave nu poate executa pedeapsa într-o instituţie corecţională de securitate minimă sau medie.

(5) Atunci când se pronunţă asupra executării pedepsei într-o instituţie corecţională de securitate minimă, medie sau maximă, instanţa nu este obligată să aplice dispoziţiile de la alin. (2) şi (3) în cazul încheierii unui acord de recunoaştere a vinovăţiei sau în cazul în care pedeapsa cu închisoarea este redusă sub limita minimă în conformitate cu § 39 alin. (2) litera b).

Suspendarea executării pedepsei închisorii pe durata termenului de încercare

§ 49

(1) Instanţa poate dispune suspendarea executării pedepsei cu închisoarea dacă pedeapsa cu închisoarea nu depăşeşte doi ani şi dacă

a) luând în considerare situaţia personală a făptuitorului, în special circumstanţele de viaţă şi cele profesionale anterioare săvârşirii infracţiunii, precum şi circumstanţele cauzei, instanţa apreciază, în mod rezonabil, că protejarea societăţii şi asigurarea îndreptării făptuitorului sunt posibile chiar dacă pedeapsa nu este executată; sau

b) instanţa acceptă asigurarea privind îndreptarea făptuitorului şi consideră că, având în vedere influenţa educaţională a persoanei care oferă o asemenea asigurare, nu este necesară executarea pedepsei cu închisoarea.

(2) Instanţa nu aplică dispoziţiile de la alin. (1) atunci când condamnă o persoană pentru o infracţiune săvârşită cu intenţie pe parcursul termenului de încercare al suspendării executării unei pedepse cu închisoarea sau pe parcursul termenului de încercare al liberării condiţionate în cazul unei pedepse cu închisoarea.

§ 50

(1) Suspendarea pedepsei cu închisoarea înseamnă că executarea pedepsei cu închisoarea de către persoana condamnată se suspendă condiţionat pe durata termenului de încercare cuprins între un an şi cinci ani. Termenul de încercare începe să curgă din prima zi după data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunţat suspendarea executării pedepsei pe durata termenului de încercare.

(2) Atunci când consideră necesar, instanţa poate impune persoanei liberate condiţionat restricţiile şi obligaţiile prevăzute la § 51 alin. (3) şi (4) în scopul de a o încuraja să respecte standardele de conduită stabilite. De asemenea, instanţa obligă de regulă persoana liberată condiţionat la repararea prejudiciului cauzat prin infracţiune.

(3) Partea din termenul de încercare pe parcursul căreia persoana care a primit o pedeapsă cu închisoarea cu suspendare respectă normele de conduită impuse este luată în considerare în stabilirea unui nou termen de încercare în cazul unei pedepse cu închisoarea cu suspendare pentru o infracţiune identică sau în caz de concurs de infracţiunisau pluralitate de infracţiuni.

(4) În cazul în care persoana liberată condiţionat se conformează normelor de conduită stabilite, respectă restricţiile şi îndeplineşte obligaţiile impuse, instanţa pronunţă o hotărâre prin care afirmă că persoana condamnată a dovedit că s-a îndreptat. În caz contrar, instanţa poate dispune, înainte de împlinirea termenului de încercare, executarea restului de pedeapsă. În cazuri excepţionale, instanţa poate decide să nu revoce suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, deşi conduita persoanei condamnate pe durata termenului de încercare justifică o astfel de revocare, şi poate dispune totodată

a) punerea persoanei condamnate sub supraveghere;

b) dacă este cazul, prelungirea termenului de încercare cu cel mult doi ani, fără a se putea însă depăşi limita superioară a termenului de încercare menţionată la alin. (1); sau

c) impunerea anumitor limitări şi obligaţii rezonabile prevăzute la § 51 alin. (3) şi (4) care nu au fost impuse anterior, în scopul de a determina persoana respectivă să ducă o viaţă obişnuită.

(5) În cazul în care instanţa nu pronunţă hotărârea menţionată la alin. (4) în termen de un an de la împlinirea termenului de încercare, fără ca persoana aflată în termenul de încercare să fi împiedicat prin conduita sa pronunţarea unei astfel de hotărâri, se consideră că persoana în cauză s-a îndreptat.

(6) Se consideră că persoana aflată în termenul de încercare s-a îndreptat şi în cazul în care instanţa nu pronunţă hotărârea menţionată la alin. (4) în termen de doi ani de la împlinirea termenului de încercare, fără ca persoana

în cauză să fi împiedicat pronunţarea unei astfel de hotărâri prin conduita sa, atunci când persoana condamnată este urmărită penal pentru o altă infracţiune pe parcursul termenului de încercare.

(7) Dacă instanţa hotărăşte că persoana aflată în termenul de încercare a dovedit că s-a îndreptat sau dacă se consideră aceasta s-a îndreptat, persoana în cauză este tratată ca şi cum nu ar fi fost niciodată condamnată.

(8) Dacă instanţa revocă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea pe durata termenului de încercare şi dispune executarea pedepsei, aceasta se pronunţă şi asupra modului de executare a pedepsei.

§ 51
Suspendarea executării pedepsei închisorii sub supraveghere pe durata termenului de încercare

(1) Instanţa poate dispune, în condiţiile menţionate la § 49 alin. (1), suspendarea executării pedepsei cu închisoarea când pedeapsa cu închisoarea nu depăşeşte trei ani dacă dispune totodată punerea sub supraveghere a persoanei condamnate pe durata termenului de încercare. Dispoziţia prevăzută la § 49 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(2) Atunci când dispune punerea sub supraveghere a persoanei condamnate, instanţa dispune totodată un termen de încercare cu o durată între un an şi cinci ani. Termenul de încercare începe să curgă din prima zi după data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunţat suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. De asemenea, instanţa impune persoanei condamnate anumite restricţii şi obligaţii care decurg din punerea sub supraveghere pe durata termenului de încercare.

(3) Restricţiile constau, în special, în interdicţii privind

a) participarea la evenimente sportive sau la alte evenimente publice de amploare;

b) consumarea băuturilor alcoolice sau a altor substanţe care creează dependenţă;

c) întâlnirea cu anumite persoane care au influenţă negativă asupra condamnatului sau care au fost coautori la infracţiune sau care au participat sub altă formă la săvârşirea acesteia;

d) prezenţa în anumite locuri sau spaţii în care a fost săvârşită infracţiunea;

e) jocurile de noroc, jocurile mecanice şi pariurile.

(4) Obligaţiile rezultă, în special, din ordine prin care i se cere persoanei condamnate

a) să nu se apropie la o distanţă de mai puţin de cinci metri de persoana vătămată şi să nu se afle în apropierea locuinţei acesteia;

b) să părăsească apartamentul sau casa în care locuieşte ilegal sau pe care a ocupat-o ilegal;

c) să repare, pe parcursul termenului de încercare, prejudiciul cauzat prin infracţiune;

d) să achite, pe parcursul termenului de încercare, datoria sau pensia de întreţinere cu a cărei plată a rămas în urmă;

e) să ceară scuze persoanei vătămate public sau în persoană;

f) să obţină o calificare profesională sau să participe la un curs de recalificare pe parcursul termenului de încercare;

g) să urmeze un program de formare a competenţelor sociale sau alt program educaţional la sfatul consilierului de probaţiune şi mediere sau al unei alte persoane specializate;

h) să se supună unui tratament pentru abuzul de substanţe care creează dependenţă, cu excepţia cazului în care persoana condamnată a fost deja obligată să urmeze un tratament medical;

i) să urmeze şedinţe de psihoterapie sau să apeleze la servicii de consiliere psihologică pe parcursul termenului de încercare;

j) să se angajeze sau să dovedească că a căutat în mod activ un loc de muncă pe parcursul termenului de încercare.

(5) Persoana aflată în termenul de încercare faţă de care se dispune punerea sub supraveghere are obligaţia de a se supune supravegherii efectuate de un consilier de probaţiune şi mediere.

(6) Termenul de încercare prevăzut la alin. (2) nu se aplică executării altor pedepse impuse concomitent cu punerea sub supraveghere.

(7) Partea din termenul de încercare pe parcursul căreia persoana pusă sub supraveghere duce o viaţă obişnuită, se conformează condiţiilor de supraveghere stabilite, respectă restricţiile şi îndeplineşte obligaţiile impuse de către instanţă, este luată în considerare în stabilirea unui nou termen de încercare în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere pentru o infracţiune identică sau în caz de concurs de infracţiuni sau pluralitate de infracţiuni.

§ 52

(1) Dacă pe durata termenului de încercare persoana condamnată duce o viaţă obişnuită, se conformează condiţiilor de supraveghere stabilite, respectă restricţiile şi îndeplineşte obligaţiile impuse, instanţa pronunţă o hotărâre prin care afirmă că persoana condamnată a dovedit că s-a îndreptat. În caz contrar, instanţa poate dispune, înainte de împlinirea termenului de încercare, executarea restului de pedeapsă. În cazuri excepţionale, instanţa poate decide să nu revoce suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, deşi conduita

persoanei condamnate pe durata termenului de încercare justifică o astfel de revocare, şi poate totodată dispune

a) dacă este cazul, prelungirea duratei supravegherii cu cel mult doi ani, fără a se putea însă depăşi limita superioară a duratei supravegherii prevăzută la § 51 alin. (2); sau

b) impunerea anumitor limitări şi obligaţii rezonabile care nu au fost impuse anterior.

(2) În cazul în care instanţa nu pronunţă hotărârea menţionată la alin. (1) în termen de un an de la împlinirea termenului de încercare, fără ca persoana aflată în termenul de încercare să fi împiedicat pronunţarea unei astfel de hotărâri prin conduita sa, se consideră că persoana în cauză s-a îndreptat.

(3) Se consideră că persoana aflată în termenul de încercare a dovedit că s-a îndreptat şi în cazul în care instanţa nu pronunţă hotărârea menţionată la alin. (1) în termen de doi ani de la împlinirea termenului de încercare, fără ca persoana în cauză să fi împiedicat pronunţarea unei astfel de hotărâri prin conduita sa, atunci când persoana condamnată este urmărită penal pentru o altă infracţiune pe parcursul termenului de încercare.

(4) Dacă instanţa hotărăşte că persoana aflată în termenul de încercare a dovedit că s-a îndreptat sau dacă se consideră că aceasta s-a îndreptat, persoana în cauză este tratată ca şi cum nu ar fi fost niciodată condamnată.

(5) Dacă instanţa revocă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea pe durata termenului de încercare şi dispune executarea pedepsei, aceasta se pronunţă şi asupra modului de executare a pedepsei.

§ 53
Arestul la domiciliu

(1) Instanţa poate aplica persoanei care a săvârşit o infracţiune de gravitate redusă pedeapsa arestului la domiciliu pe o perioadă de până la un an.

(2) În timpul executării pedepsei arestului la domiciliu, persoana condamnată este obligată, pe perioada stabilită de instanţă, să rămână în locuinţa sa şi în incintele adiacente acesteia, să ducă o viaţă obişnuită şi, dacă instanţa dispune această măsură, să se supună supravegherii prin dispozitive electronice de monitorizare.

(3) În timpul executării pedepsei arestului la domiciliu, persoana condamnată îşi poate părăsi locuinţa numai cu consimţământul prealabil al consilierului de probaţiune şi mediere sau al autorităţii responsabile pentru supravegherea sa prin intermediul unor dispozitive tehnice, şi numai din motive de urgenţă şi pentru o perioadă absolut necesară. Această perioadă este luată în considerare atunci când se calculează durata executării pedepsei.

SCIENCE CENTRUM LIBRARY

(4) În cazul în care persoana condamnată nu respectă condiţiile menţionate la alin. (2), instanţa înlocuieşte pedeapsa arestului la domiciliu cu pedeapsa închisorii cu executare, echivalând două zile din partea neexecutată din arestul la domiciliu cu o zi de pedeapsă cu închisoarea şi pronunţându-se, de asemenea, asupra modului de executare a pedepsei.

Prestarea unei munci în folosul comunităţii

§ 54

În cazul pronunţării unei hotărâri privind săvârşirea unei infracţiuni de gravitate redusă care, în conformitate cu prezenta lege, se sancţionează cu o pedeapsă cu închisoarea de cel mult cinci ani, instanţa poate impune persoanei condamnate, cu consimţământul acesteia, prestarea unei munci în folosul comunităţii cu o durată de cel puţin 40 de ore şi de cel mult 300 de ore.

§ 55

(1) Persoana condamnată este obligată să presteze munca în folosul comunităţii în termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Instanţa poate impune persoanei condamnate, dacă este cazul, restricţiile şi obligaţiile prevăzute la § 51 alin. (3) şi (4) în scopul de a o încuraja să ducă o viaţă obişnuită. De asemenea, instanţa impune persoanei condamnate obligaţia de a repara, în măsura posibilităţilor, prejudiciul cauzat prin infracţiune. În durata executării muncii în folosul comunităţii nu intră perioada în care persoana condamnată

a) nu a putut presta o muncă în folosul comunităţii din cauza unei boli temporare sau din cauză că, în perioada respectivă, nu i-a fost încredinţată nicio sarcină legată de munca în folosul comunităţii;

b) a efectuat serviciul militar obligatoriu sau un alt serviciu în locul serviciului militar obligatoriu;

c) a locuit în străinătate;

d) a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate sau a executat o pedeapsă cu închisoarea pentru săvârşirea unei alte infracţiuni.

(2) Instanţa nu impune prestarea unei munci în folosul comunităţii dacă persoana condamnată se află în concediu medical de lungă durată sau dacă este o persoană cu handicap.

(3) Persoana condamnată are obligaţia de a efectua munca în folosul comunităţii personal şi în timpul liber, fără a fi remunerată.

(4) Dacă persoana condamnată nu reuşeşte să ducă o viaţă obişnuită sau dacă nu reuşeşte, din motive ce i se pot imputa, să efectueze munca în folosul comunităţii în condiţiile stabilite de instanţă sau dacă nu respectă restricţiile şi nu îndeplineşte obligaţiile impuse prin hotărârea de condamnare, instanţa

înlocuieşte prestarea unei munci în folosul comunităţii sau partea neexecutată din munca în folosul comunităţii cu pedeapsa închisorii cu executare, echivalând două ore din partea neexecutată din munca în folosul comunităţii cu o zi de pedeapsă şi pronunţându-se, de asemenea, asupra modului de executare a pedepsei.

(5) Instanţa poate dispune renunţarea la executarea muncii în folosul comunităţii dacă, în timpul executării pedepsei, persoana condamnată intră în concediu medical de lungă durată sau dobândeşte un handicap permanent din motive ce nu i se pot imputa.

Amenda

§ 56

(1) Instanţa poate aplica o pedeapsă cu amenda de cel puţin 5.000 SKK şi de nu mai mult de 10.000.000 SKK unei persoane care săvârşit cu intenţie o infracţiune prin care a obţinut sau a încercat să obţină beneficii materiale.

(2) În cazul în care condiţiile menţionate la alin. (1) nu sunt îndeplinite, instanţa poate dispune aplicarea pedepsei amenzii pentru o infracţiune de gravitate redusă dacă, având în vedere natura infracţiunii şi posibilităţile de îndreptare ale făptuitorului, decide să nu aplice o pedeapsă privativă de libertate.

(3) Ţinând cont de cuantumul amenzii, de situaţia personală a făptuitorului şi de situaţia sa materială, instanţa poate să dispună eşalonarea plăţii amenzii în rate lunare. De asemenea, instanţa stabileşte cuantumul ratei lunare şi termenul limită pentru achitarea integrală a amenzii, care nu poate depăşi un an de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

(4) Amenda pe care persoana condamnată a plătit-o deja se ia în considerare atunci când instanţa aplică o nouă pedeapsă cu amenda pentru aceeaşi infracţiune sau o pedeapsă în caz de concurs de infracţiuni sau pluralitate de infracţiuni.

(5) Instanţa nu aplică pedeapsa amenzii dacă achitarea acesteia împiedică persoana condamnată să plătească despăgubirile datorate pentru prejudiciul cauzat prin infracţiune.

§ 57

(1) La stabilirea cuantumului amenzii, instanţa ţine seama de situaţia personală a făptuitorului şi de situaţia sa materială. Instanţa nu optează pentru aplicarea pedepsei amenzii dacă este evident că amenda nu poate fi achitată.

(2) Sumele provenite din amenzi constituie venit la bugetul de stat.

(3) Pe lângă pedeapsa cu amenda, instanţa prevede alternativ o pedeapsă cu închisoarea de până la cinci ani, care se execută în cazul în care persoana

condamnată nu execută, cu rea-credință, pedeapsa amenzii. Pedeapsa prevăzută alternativ împreună cu pedeapsa închisorii aplicată de către instanță nu pot depăși limita prevăzută de lege.

(4) Dacă pedeapsa alternativă ar depăși limita prevăzută la alin. (3) sau dacă pedeapsa amenzii este aplicată concomitent cu pedeapsa închisorii pe viață, instanța nu prevede o pedeapsă alternativă.

Confiscarea de proprietăți

§ 58

(1) Având în vedere circumstanțele săvârșirii infracțiunii și situația personală a făptuitorului, instanța poate dispune confiscarea de proprietăți față de o persoană pe care o condamnă la închisoare pe viață sau la o pedeapsă cu închisoarea cu executare pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave prin care persoana în cauză a obținut sau a încercat să obțină beneficii materiale considerabile sau prin care a provocat prejudicii considerabile.

(2) Instanța dispune confiscarea de proprietăți și în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) atunci când condamnă o persoană care a săvârșit infracțiunea de fabricare, deținere ilicită și trafic de stupefiante, substanțe psihotrope, otrăvuri sau precursori ai acestora prevăzută la § 172 alin. (2), (3) și (4) și la § 173, infracțiunea de trafic de persoane prevăzută la § 179, infracțiunea de trafic de minori prevăzută la § 180 alin. (2) și (3) și la § 181, infracțiunea de extorcare prevăzută la § 189 alin. (2) litera c), infracțiunea de obținere de foloase prin constrângere prevăzută la § 190 alin. (1), (3), (4) și (5) și la § 191 alin. (3) și (4), infracțiunea de constrângere prevăzută la § 192 alin. (3) și (4), infracțiunea de spălarea banilor prevăzută la § 231 alin. (2), (3) și (4) și la § 232 alin. (3) și (4), infracțiunea de disimulare a produselor infracțiunii prevăzută la § 233 și 234, infracțiunea de falsificare, modificare frauduloasă și fabricarea ilegală de monedă și titluri de valoare prevăzută la § 270, infracțiunea de punere în circulație a instrumentelor monetare și a titlurilor de valoare false, modificate în mod fraudulos și fabricate în mod ilegal prevăzută la § 271 alin. (1), infracțiunea de fabricare și deținere de instrumente de contrafacere și falsificare prevăzută la § 272 alin. (2), infracțiunea de neplată a contribuțiilor și asigurărilor datorate prevăzută la § 277, infracțiunea de neplată a impozitelor datorate prevăzută la § 278 alin. (2) și (3), infracțiunea de nerespectare a reglementărilor privind măsurile tehnice de stat referitoare la etichetarea bunurilor prevăzută la § 279 alin. (2) și (3), infracțiunea de creare, conducere și susținere a unui grup infracțional organizat prevăzută la § 296, infracțiunea de creare, conducere și susținere a unui grup terorist prevăzută la § 297, infracțiunea de răspândire a terorii prevăzută de § 313 și 314, infracțiunea de luare de mită prevăzută

la § 328 alin. (2) şi (3) şi la § 329 alin. (2) şi (3), infracţiunea de dare de mită prevăzută la § 334 alin. (2) şi la § 335 alin. (2), infracţiunea de falsificarea şi modificarea unui instrument public, unei ştampile oficiale, unui sigiliu oficial, unei embleme oficiale şi unei mărci oficiale prevăzută la § 352 alin. (6), infracţiunea de trafic de migranţi prevăzută la § 355 şi la § 356, infracţiunea de proxenetism prevăzută la § 367 alin. (3), infracţiunea de producere de materiale pornografice cu minori prevăzută de § 368, infracţiunea de răspândire a materialelor pornografice cu minori prevăzută la § 369, infracţiunea de corupere morală prevăzută la § 372 alin. (2) şi (3) sau infracţiunea de terorism şi anumite forme de participare la terorism prevăzută la § 419, dacă persoana care a săvârşit infracţiunea a dobândit proprietatea sau o parte substanţială a acesteia folosind venituri realizate din infracţiuni.

§ 59

(1) Pedeapsa confiscării de bunuri recuperează prejudiciul cauzat în măsura în care, după încheierea procedurii de faliment, persoanei faţă de care s-a dispus executarea pedepsei confiscării de proprietăţi îi aparţin

a) veniturile realizate din valorificarea a proprietăţii;

b) proprietăţile excluse din masa credală;

c) proprietăţile care fac obiectul procedurii de faliment în cazul în care valorificarea activelor nu a avut loc.

(2) Proprietatea confiscată trece în proprietatea statului, cu excepţia cazului în care instanţa hotărăşte altfel pe baza unui tratat internaţional cu caracter obligatoriu promulgat de Republica Slovacă.

(3) Hotărârea definitivă prin care se dispune confiscarea de proprietăţi are ca efect încetarea dreptului de proprietate comună pe care soţii îl au asupra proprietăţilor pe care le deţin.

§ 60

Confiscarea de bunuri

(1) Instanţa dispune confiscarea bunurilor

a) folosite la săvârşirea unei infracţiuni;

b) destinate a fi folosite la săvârşirea unei infracţiuni;

c) dobândite prin săvârşirea unei infracţiuni sau ca recompensă pentru săvârşirea unei infracţiuni; sau

d) obţinute de făptuitor în schimbul unor bunuri de tipul celor menţionate la litera c).

(2) Dacă bunurile menţionate la alin. (1) sunt inaccesibile sau neidentificabile sau dacă sunt unite sau contopite cu alte bunuri ale făptuitorului sau ale unei alte persoane care au fost dobândite prin mijloace legale, instanţa poate

dispune confiscarea unor bunuri a căror valoare este echivalentă cu valoarea bunurilor menționate la alin. (1).

(3) Prin bun inaccesibil se înțelege orice bun care a fost distrus, deteriorat, pierdut, furat, adus în stare de neîntrebuințare, consumat, ascuns, transferat unei alte persoane în scopul excluderii sale din sfera de competență a organelor de urmărire penală sau orice bun îndepărtat într-un alt mod sau cuantumul echivalent al costurilor economisite.

(4) Sunt considerate bunuri în sensul alin. (1) și veniturile realizate din infracțiuni, precum și orice profituri, dobânzi sau avantaje de altă natură rezultate din astfel de venituri sau bunuri.

(5) Instanța poate aplica pedeapsa confiscării unor bunuri numai dacă acestea aparțin făptuitorului.

(6) Bunurile confiscate intră în proprietatea statului, cu excepția cazului în care instanța hotărăște altfel pe baza unui tratat internațional cu caracter obligatoriu promulgat de Republica Slovacă.

(7) Dispozițiile de la alin. (1) nu se aplică dacă

a) victima are dreptul la reparație pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune, pe care confiscarea bunurilor o face imposibilă;

b) valoarea bunurilor supuse confiscării este, la prima vedere, disproporționată față de gravitatea redusă a infracțiunii; sau

c) instanța dispune renunțarea la aplicarea pedepsei.

§ 61
Interzicerea desfășurării anumitor activități

(1) Interzicerea desfășurării anumitor activități înseamnă că, pe durata executării pedepsei, persoana condamnată nu are dreptul să exercite o anumită profesie, să ocupe o anumită funcție sau să desfășoare o anumită activitate care necesită o autorizație specială sau care este reglementată printr-un regulament special.

(2) Instanța poate dispune interzicerea desfășurării anumitor activități pe o perioadă de cel puțin un an și de cel mult zece ani în cazul unei persoane care a săvârșit o infracțiune desfășurând activități de natura celor interzise.

(3) Durata executării pedepsei interzicerii desfășurării anumitor activități nu include perioada în care a fost executată o pedeapsă cu închisoarea. Cu toate acestea, durata executării pedepsei interzicerii desfășurării anumitor activități include perioada anterioară rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a aplicat pedeapsa, perioadă pe parcursul căreia persoanei în cauză i s-a retras, în temeiul unui regulament special, autorizația de a desfășura activitatea care face obiectul interdicției, precum și perioada pe parcursul căreia i s-a interzis desfășurarea activității respective prin decizia unei autorități de stat.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) Partea din pedeapsa interzicerii desfăşurării anumitor activităţi care a fost deja executată se scade din durata unei noi pedepse cu interzicerea desfăşurării anumitor activităţi aplicate persoanei condamnate pentru aceeaşi infracţiune sau din durata pedepsei aplicate în caz concurs de infracţiuni sau pluralitate de infracţiuni.

§ 62
Interzicerea stabilirii domiciliului într-un anumit loc

(1) Interzicerea stabilirii domiciliului într-un anumit loc înseamnă că, pe durata executării pedepsei, persoana condamnată nu are dreptul a de a locui într-o anumită localitate sau într-un anumit district. Dacă intervine o problemă personală urgentă, persoana condamnată trebuie să obţină o autorizaţie pentru a putea vizita localitatea sau districtul în cauză.

(2) Instanţa poate dispune interzicerea stabilirii domiciliului într-un anumit loc pe o perioadă de cel puţin un an şi de cel mult cinci ani pentru săvârşirea cu intenţie a unei infracţiuni dacă, având in vedere conduita anterioară a făptuitorului şi locul săvârşirii infracţiunii, aplicarea acestei pedepse este necesară pentru a proteja ordinea publică, familia, sănătatea, decenţa şi proprietatea. Instanţa nu poate interzice stabilirea domiciliului în localitatea sau districtul în care persoana condamnată îşi are domiciliul permanent.

(3) Instanţa poate impune persoanei condamnate restricţiile şi obligaţiile prevăzute la § 51 alin. (3) şi (4) în scopul de a o încuraja să ducă o viaţă obişnuită, cu excepţia cazului în care pedeapsa este aplicată concomitent cu o pedeapsă cu închisoarea cu executare.

(4) Durata executării pedepsei interzicerii stabilirii domiciliului nu include perioada în care a fost executată o pedeapsă cu închisoarea.

(5) Interzicerea stabilirii domiciliului într-un anumit loc nu poate fi aplicată concomitent cu prestarea unei munci în folosul comunităţii în cazul în care o astfel de activitate urmează să se desfăşoare în locul care face obiectul interdicţiei privind stabilirea domiciliului.

§ 63
Pierderea titlurilor şi a distincţiilor onorifice

(1) Pierderea titlurilor şi distincţiilor onorifice înseamnă că persoanei condamnate i se retrag titlurile şi distincţiile onorifice care i-au fost conferite în temeiul unor regulamente distincte.

(2) Instanţa poate aplica pedeapsa pierderii titlurilor şi distincţiilor onorifice atunci când condamnă făptuitorul la o pedeapsă cu închisoarea cu executare cu o durată de peste cinci ani pentru o infracţiune deosebit de gravă.

(3) De asemenea, instanţa poate aplica această pedeapsă concomitent cu o pedeapsă cu închisoarea cu o durată mai scurtă sau cu o altă pedeapsă dacă, având în vedere gravitatea deosebită a infracţiunii comise, o astfel de pedeapsă este necesară pentru a proteja prestigiul titlurilor sau distincţiilor onorifice conferite înainte de condamnare.

§ 64
Degradarea militară sau pierderea gradelor profesionale

(1) Degradarea militară sau pierderea gradelor profesionale înseamnă că persoanele condamnate care fac parte din forţele armate sunt degradate de la gradul pe care îl deţin la soldat, iar persoanele condamnate care sunt funcţionari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofiţeri, îşi pierd gradul profesional.

(2) Atunci când condamnă o persoană pentru o infracţiune săvârşită cu intenţie la o pedeapsă cu închisoarea cu executare cu o durată de cel puţin doi ani, instanţa aplică persoanei care deţine un grad militar sau alt grad profesional pedeapsa complementară a degradării militare sau pedeapsa pierderii gradului profesional.

(3) De asemenea, instanţa poate aplica această pedeapsă concomitent cu o pedeapsă cu închisoarea cu o durată mai scurtă sau cu o altă pedeapsă atunci când condamnă o persoană care este membru al forţelor armate sau funcţionar public cu statut special dacă, având în vedere natura infracţiunii comise, aplicarea unei astfel de pedepse este necesară pentru a menţine disciplina şi ordinea în cadrul forţelor armate sau al serviciului public.

§ 65
Expulzarea

(1) Instanţa poate dispune, dacă acest lucru se dovedeşte a fi în interesul securităţii persoanei, proprietăţii sau în orice alt interes, aplicarea pedepsei expulzării de pe teritoriul Republicii Slovace persoanei care a comis o infracţiune şi care nu este cetăţean al Republicii Slovace sau al unui alt stat membru al Uniunii Europene sau cetăţean al unui stat contractant al Acordului privind Spaţiul Economic European sau o persoană care a primit statutul de azil.

(2) Pedeapsa expulzării nu poate fi impusă unei persoane care a comis o infracţiune

a) dacă nu se poate stabili naţionalitatea persoanei în cauză sau statul de origine din care aceasta a venit în Republica Slovacă;

b) dacă, în statul de returnare, persoana în cauză este expusă unui risc real ca viaţa şi libertatea personală să îi fie puse în pericol din motive legate de rasă, culoare, etnie, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup

social sau opinie politică; această dispoziție nu se aplică în cazul unei persoane care poate fi considerată, în mod rezonabil, ca fiind periculoasă pentru securitatea Republicii Slovace sau care este condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave;

c) dacă persoana în cauză urmează să fie expulzată într-un stat în care a fost condamnată la pedeapsa cu moartea sau în care se presupune că va fi condamnată la o astfel de pedeapsă în procesul în care este judecată sau care riscă să fie supusă torturii la întoarcerea sa în acel stat.

(3) Instanța poate aplica pedeapsa expulzării pentru o perioadă de cel puțin un an și de cel mult cincisprezece ani.

TITLUL PATRU
Liberarea condiționată și suspendarea condiționată a executării restului din anumite pedepse

Liberarea condiționată

§ 66

(1) Instanța poate dispune liberarea condiționată a unei persoanei care, prin buna sa conduită și prin îndeplinirea obligațiilor pe durata executării pedepsei, a demonstrat că s-a îndreptat și că poate respecta și pe viitor standardele de conduită impuse și care

a) a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni de gravitate redusă și a executat jumătate din durata pedepsei cu închisoarea sau a cărei pedeapsă a fost redusă prin decizia președintelui Republicii Slovace;

b) a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni grave și a executat două treimi din pedeapsa cu închisoarea sau a cărei pedeapsă a fost redusă prin decizia președintelui Republicii Slovace.

(2) Atunci când se pronunță asupra oportunității acordării liberării condiționate, instanța ține seama de conduita pe care persoana condamnată a avut-o anterior săvârșirii infracțiunii, precum și de regimul de corecție și reeducare în care persoana în cauză a fost încadrată.

§ 67

(1) Persoana condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave poate fi liberată condiționat dacă a executat trei sferturi din durata pedepsei aplicate.

(2) Persoana condamnată la închisoare pe viață poate fi liberată condiționat dacă a executat cel puțin 25 de ani de închisoare.

(3) Persoana care a primit mai multe pedepse cu închisoarea pe viață nu poate fi liberată condiționat.

§ 68

(1) Atunci când dispune liberarea condiţionată a unui deţinut, instanţa stabileşte un termen de încercare cu o durată de cel puţin un an şi de cel mult şapte ani. Termenul de încercare începe să curgă de la data liberării condiţionate a persoanei condamnate. Totodată, instanţa poate dispune supravegherea conduitei persoanei condamnate aflate în termenul de încercare pe o perioadă de trei ani şi poate impune persoanei liberate condiţionat restricţii şi obligaţii adecvate în conformitate cu § 51 alin. (3) şi (4).

(2) Dacă persoana liberată condiţionat se conformează standardelor de conduită stabilite, respectă restricţiile şi îndeplineşte obligaţiile impuse pe durata termenului de încercare, instanţa pronunţă o hotărâre prin care afirmă că persoana în cauză a dovedit că s-a îndreptat. În caz contrar, instanţa dispune, înainte de împlinirea termenului de încercare, executarea restului de pedeapsă.

(3) Dacă instanţa consideră că persoana liberată a dovedit că s-a îndreptat, pedeapsa se consideră executată de la data liberării condiţionate.

(4) Se consideră că persoana liberată condiţionat a terminat executarea pedepsei de la data liberării condiţionate şi în cazul în care, ca urmare a conduitei avute de persoana condamnată, instanţa nu dispune executarea restului de pedeapsă în termen de un an de la împlinirea termenului de încercare. Instanţa poate lua o astfel de decizie în termen de doi ani dacă persoana condamnată este urmărită penal pentru o infracţiune săvârşită cu intenţie pe parcursul termenului de încercare.

(5) Instanţa nu poate acorda în mod repetat liberarea condiţionată din executarea aceleiaşi pedepse.

Suspendarea condiţionată a executării restului din pedeapsa interzicerii desfăşurării anumitor activităţi

§ 69

(1) După ce persoana condamnată a executat jumătate din durata pedepsei interzicerii desfăşurării anumitor activităţi, instanţa poate dispune suspendarea condiţionată a executării restului de pedeapsă dacă persoana condamnată dovedeşte prin conduita sa de pe durata executării pedepsei că nu este necesar să continue executarea pedepsei.

(2) Atunci când dispune suspendarea condiţionată a executării restului din pedeapsa interzicerii desfăşurării anumitor activităţi, instanţa stabileşte un termen de încercare care nu poate depăşi cinci ani şi nu poate fi mai scurt decât restul de pedeapsă. Termenul de încercare începe să curgă din ziua următoare datei rămânerii definitive a hotărârii de suspendare a executării restului de pedeapsă.

(3) Hotărârea prin care se dispune suspendarea condiţionată a executării restului din pedeapsa interzicerii desfăşurării anumitor activităţi poate fi însoţită, dacă instanţa consideră necesar, de impunerea restricţiilor şi obligaţiilor prevăzute la § 51 alin. (3) şi (4), în scopul de a încuraja persoana condamnată să respecte standardele de conduită stabilite. De regulă, instanţa impune persoanei condamnate obligaţia de a repara, în măsura posibilităţilor, prejudiciul cauzat prin infracţiune sau o parte a acestuia, stabilită de către instanţă.

§ 70

(1) Dacă persoana condamnată faţă de care s-a dispus suspendarea condiţionată a executării restului din pedeapsa interzicerii desfăşurării anumitor activităţi se conformează standardelor de conduită stabilite, respectă restricţiile şi îndeplineşte obligaţiile impuse pe durata termenului de încercare, instanţa pronunţă o hotărâre prin care afirmă că persoana în cauză a dovedit că s-a îndreptat. În caz contrar, instanţa dispune, înainte de împlinirea termenului de încercare, executarea restului de pedeapsă.

(2) Dacă instanţa apreciază că persoana condamnată a dovedit că s-a îndreptat, pedeapsa interzicerii desfăşurării anumitor activităţi se consideră executată de la data rămânerii definitive a hotărârii de suspendare a executării restului de pedeapsă.

(3) Pedeapsa interzicerii desfăşurării anumitor activităţi se consideră executată de la data rămânerii definitive a hotărârii de suspendare a executării restului de pedeapsă şi în cazul în care, ca urmare a conduitei avute de persoana condamnată, instanţa nu dispune executarea restului de pedeapsă în termen de un an de la împlinirea termenului de încercare.

Suspendarea condiţionată a executării restului din pedeapsa interzicerii stabilirii domiciliului într-un anumit loc

§ 71

(1) După ce persoana condamnată a executat jumătate din durata pedepsei interzicerii stabilirii domiciliului, instanţa poate dispune suspendarea condiţionată a executării restului de pedeapsă dacă persoana condamnată dovedeşte prin conduita sa de pe durata executării pedepsei că nu este necesar să continue executarea pedepsei.

(2) Atunci când dispune suspendarea condiţionată a executării restului din pedeapsa interzicerii stabilirii domiciliului, instanţa stabileşte un termen de încercare care nu poate depăşi cinci ani şi nu poate fi mai scurt decât restul de pedeapsă. Termenul de încercare începe să curgă din ziua următoare datei rămânerii definitive a hotărârii de suspendare a executării restului de pedeapsă.

(3) Hotărârea prin care se dispune suspendarea condiţionată a executării restului din pedeapsa interzicerii stabilirii domiciliului poate fi însoţită, dacă instanţa consideră necesar, de impunerea restricţiilor şi obligaţiilor prevăzute la § 51 alin. (3) şi (4), în scopul de a încuraja persoana condamnată să respecte standardele de conduită stabilite. De regulă, instanţa impune persoanei condamnate obligaţia de a repara, în măsura posibilităţilor, prejudiciul cauzat prin infracţiune sau o parte a acestuia, stabilită de către instanţă.

§ 72

(1) Dacă persoana condamnată faţă de care s-a dispus suspendarea condiţionată a executării restului din pedeapsa interzicerii stabilirii domiciliului se conformează standardelor de conduită stabilite, respectă restricţiile şi îndeplineşte obligaţiile impuse pe durata termenului de încercare, instanţa pronunţă o hotărâre prin care afirmă că persoana condamnată a dovedit că s-a îndreptat. În caz contrar, instanţa poate dispune, înainte de împlinirea termenului de încercare, executarea restului de pedeapsă.

(2) Dacă instanţa apreciază că persoana condamnată a dovedit că s-a îndreptat, pedeapsa interzicerii stabilirii domiciliului se consideră executată de la data rămânerii definitive a hotărârii de suspendare a executării restului de pedeapsă.

(3) Pedeapsa interzicerii stabilirii domiciliului se consideră executată de la data rămânerii definitive a hotărârii de suspendare a executării restului de pedeapsă şi în cazul în care, ca urmare a conduitei avute de persoana condamnată, instanţa nu dispune executarea restului de pedeapsă în termen de un an de la împlinirea termenului de încercare.

TITLUL CINCI
Măsurile de siguranţă

Obligarea la tratament medical ca măsură de siguranţă

§ 73

(1) Instanţa aplică măsura obligării la tratament medical în cazurile prevăzute la § 39 alin. (2) litera c) şi § 40 alin. (1) litera c) sau în cazul în care o persoană care a săvârşit o faptă prevăzută de legea penală nu răspunde penal din cauza stării de iresponsabilitate la momentul săvârşirii faptei, iar aflarea sa în stare libertate este periculoasă.

(2) Instanţa poate aplică măsura obligării la tratament medical şi în cazul în care persoana condamnată

a) a săvârşit o infracţiune având discernământ diminuat, iar aflarea sa în stare libertate este periculoasă,

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) a săvârşit o infracţiune de violenţă împotriva unei persoane apropiate sau a unei persoane pe care o are în îngrijire şi, ţinând seama personalitatea sa, există motive întemeiate pentru a presupune că persoana condamnată va continua să comită astfel de acte violente, sau

c) a săvârşit o infracţiune sub influenţa unor substanţe care creează dependenţă sau din cauza abuzului de astfel de substanţe.

(3) Instanţa nu aplică măsura obligării la tratament medical dacă, având în vedere anumite trăsături de personalitate ale persoanei condamnate, este evident că aplicarea acestei măsuri nu îşi poate atinge scopul.

(4) Instanţa poate aplica măsura obligării la tratament medical concomitent cu o pedeapsă sau în cazul renunţării la aplicarea pedepsei.

§ 74

(1) În cazul în care instanţa aplică măsura obligării la tratament medical concomitent cu o pedeapsă privativă de libertate, aplicarea acestei măsuri începe, de regulă, atunci când persoana condamnată începe executarea pedepsei într-o instituţie corecţională. În alte cazuri, tratamentul medical se efectuează, de regulă, într-o instituţie medicală. Dacă natura bolii şi şansele de vindecare oferă motive suficiente pentru a crede că scopul tratamentului poate fi îndeplinit şi în regim ambulatoriu, instanţa poate aplica acest tip de tratament sau poate înlocui, într-o etapă ulterioară, tratamentul efectuat într-o instituţie cu tratamentul ambulatoriu sau viceversa. Dacă durata detenţiei într-o instituţie corecţională nu este suficient de lungă pentru a îndeplini scopul tratamentului, instanţa poate dispune continuarea tratamentului într-o instituţie sau într-o unitate medicală care oferă servicii medicale în regim ambulatoriu.

(2) Tratamentul medical se acordă atât timp cât este necesar pentru îndeplinirea scopului acestuia. Tratamentul medical impus unei persoane consumatoare de substanţe ce creează dependenţă şi care a săvârşit o infracţiune sub influenţa unor astfel de substanţe, sau din cauza abuzului de astfel de substanţe, poate fi întrerupt dacă devine evident în timpul tratamentului că obiectivul acestuia nu poate fi îndeplinit. Decizia privind încetarea măsurii obligării la tratament medical este luată de instanţă.

(3) Instanţa poate dispune revocarea măsurii obligării la tratament medical dacă temeiurile care au impus luarea acestei măsuri au încetat înainte de începerea tratamentului.

§ 75

Reeducarea ca măsură de siguranţă

Condiţiile de aplicare şi executare a măsurii reeducării sunt reglementate prin dispoziţii speciale referitoare la urmărirea penală a minorilor.

BOURO CHARLES UNIVERSITY LIBRARY

Supravegherea ca măsură de siguranță

§ 76

(1) Instanța va dispune măsura supravegherii față de o persoană condamnată la o pedeapsă cu închisoarea cu executare pentru o infracțiune deosebit de gravă.

(2) De asemenea, instanța poate dispune măsura supravegherii față de o persoană care a săvârșit cu intenție o infracțiune cu intenție atunci când persoana în cauză a executat deja cel puțin două pedepse cu închisoarea pentru aceeași infracțiune și este condamnată din nou la o pedeapsă cu închisoarea cu executare, dacă, având în vedere persoana sa, în special conduita anterioară, circumstanțele sale de viață și natura infracțiunii, nu este de așteptat, în mod rezonabil, ca persoana în cauză să ducă o viață obișnuită după executarea pedepsei cu închisoarea.

(3) Instanța poate dispune, la propunerea unui procuror sau a unui director al unei instituții corecționale, măsura supravegherii față de o persoană condamnată înainte de terminarea executării pedepsei cu închisoarea chiar dacă nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (2), dacă, având în vedere conduita sa din instituția corecțională, nu este de așteptat, în mod rezonabil, ca persoana în cauză să ducă o viață obișnuită după executarea pedepsei cu închisoarea.

(4) Instanța nu poate dispune măsura supravegherii față de un minor sau față de o persoană condamnată la închisoare pe viață.

§ 77

(1) După executarea pedepsei cu închisoarea, persoana condamnată față de care instanța a dispus măsura supravegherii este obligată

a) să prezinte informații și documente doveditoare privind mijloacele sale de existență,

b) să se prezinte personal în fața consilierului de probațiune la datele stabilite, și

c) să anunțe în prealabil schimbarea sau părăsirea domiciliului menționat în hotărârea judecătorească.

(2) Persoanei condamnate față de care s-a dispus măsura supravegherii i se pot impune și alte restricții sau obligații prevăzute la § 51 alin. (3) și (4).

§ 78

(1) Instanța aplică măsura supravegherii pe o perioadă de cel puțin un an și de cel mult trei ani.

(2) Dacă instanța aplică din nou măsura supravegherii, înainte de terminarea executării unei măsuri de supraveghere aplicate anterior, perioada pentru care

este aplicată noua măsură împreună cu restul neexecutat din măsura aplicată anterior nu pot depăşi cinci ani.

§ 79

Măsura supravegherii se consideră executată

a) la împlinirea termenului pentru care a fost aplicată; sau

b) la data rămânerii definitive a hotărârii prin care instanţa constată că persoana liberată a dovedit că s-a îndreptat.

§ 80

Instanţa poate dispune renunţarea la executarea restului din măsura supravegherii dacă consideră că nu este necesară continuarea executării acesteia.

Detenţia

§ 81

(1) Dacă în timpul executării pedepsei cu închisoarea, o persoană condamnată este diagnosticată cu o boală psihică ce, conform raportului medical de specialitate, este incurabilă şi dacă, având în vedere natura infracţiunii săvârşite de persoana în cauză, punerea sa în libertate prezintă un pericol pentru societate, instanţa poate dispune, la propunerea unui procuror sau a unui director al unei instituţii corecţionale, întreruperea executării pedepsei cu închisoarea şi plasarea sa într-o instituţie medicală de detenţie.

(2) Instanţa poate dispune, înainte de terminarea executării pedepsei cu închisoarea, plasarea într-o instituţie medicală de detenţie a persoanei condamnate pentru săvârşirea cu intenţie a unei infracţiuni dacă aceasta refuză să urmeze tratamentul medical sau dacă tratamentul medical nu îşi îndeplineşte scopul din cauza atitudinii negative a pacientului şi dacă punerea în libertate a persoanei condamnate prezintă un pericol pentru societate. Persoana în cauză este plasată într-o instituţie medicală de detenţie după executarea pedepsei cu închisoarea.

(3) De asemenea, atunci când consideră necesar, instanţa poate dispune, înainte de terminarea executării pedepsei cu închisoarea, plasarea sa într-o instituţie medicală de detenţie a unei persoane care a săvârşit o infracţiune contra libertăţii sau integrităţii sexuale sau a unei persoane care a săvârşit în mod repetat o infracţiune deosebit de gravă. Persoana în cauză este plasată într-o instituţie medicală de detenţie după executarea pedepsei cu închisoarea.

§ 82

(1) Plasarea unui făptuitor într-o instituție medicală de detenție are scopul de a-l împiedica să săvârșească infracțiuni grave sau fapte prevăzute de legea penală printr-un regim terapeutic special și prin izolarea față de societate.

(2) Persoana condamnată este ținută într-o instituție medicală de detenție până când protejarea societății de persoana în cauză poate fi asigurată prin măsuri mai puțin severe.

(3) De cel puțin două ori pe an și de fiecare dată pe baza unei cereri venite din partea unei instituții medicală de detenție, instanța reexaminează motivele pentru care persoana condamnată este ținută într-o instituție medicală de detenție și se pronunță, pe baza unui raport medical de specialitate, asupra duratei detenției sau, dacă temeiurile care au impus plasarea într-o instituție medicală de detenție au încetat, dispune liberarea persoanei condamnate din instituția medicală de detenție, pronunțându-se totodată asupra reluării executării pedepsei cu închisoarea.

§ 83

Confiscarea de bunuri ca măsură de siguranță

(1) În cazul în care nu aplică pedeapsa confiscării de bunuri în conformitate cu § 60 alin. (1), instanța aplică măsura de siguranță a confiscării de bunuri dacă

a) bunurile în cauză aparțin unei persoane care nu poate fi urmărită penal sau condamnată;

b) bunurile în cauză aparțin unei persoane față de care instanța a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei, sau unei persoane a cărei urmărire penală a fost suspendată, sau a cărei urmărire penală a fost suspendată condiționat, sau a cărei urmărire penală a fost suspendată ca urmare a încheierii unui acord în cadrul procedurii de conciliere;

c) bunurile în cauză constau în produse care nu sunt marcate cu ștampila de control sau care nu au fost supuse altor măsuri de control tehnice impuse în scopuri fiscale prin acte juridice cu caracter general obligatoriu;

d) circumstanțele cauzei duc la ipoteza că bunurile în cauză ar putea fi folosite ca sursă pentru finanțarea terorismului; sau

e) această măsură se dovedește necesară pentru siguranța persoanelor sau a bunurilor sau alte obiective de interes general.

(2) Bunurile confiscate intră în proprietatea statului, cu excepția cazului în care instanța hotărăște altfel în temeiul unui tratat internațional cu caracter obligatoriu ratificat de Republica Slovacă.

(3) Dispoziția de la alin. (1) nu se aplică dacă:

a) partea vătămată are dreptul la reparație pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune, pe care confiscarea bunurilor o face imposibilă;

b) valoarea bunurilor supuse confiscării este, în mod evident, disproporționată față de gravitatea redusă infracțiunii.

§ 83a

Confiscarea de bani ca măsură de siguranță

(1) Instanța poate dispune față de o persoană juridică confiscarea unei anumite sume în cazul săvârșirii unei infracțiuni sau chiar al unei tentative sau în cazul complicității la o infracțiune în legătură cu:

a) exercitarea dreptului de a reprezenta persoana juridică în cauză;

b) exercitarea dreptului de a lua decizii în numele persoanei juridice în cauză;

c) autoritatea de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice în cauză; sau

d) neglijența privind supervizarea sau măsurile de verificare prealabilă în cadrul persoanei juridice în cauză;

(2) Măsura confiscării prevăzută la alin. (1) nu poate fi aplicată unei persoane juridice dacă solvabilitatea debitorului nu este stabilită în conformitate cu normele juridice care reglementează procedura de faliment sau dacă aplicarea măsurii unei organizații străine sau unei organizații care se supune dreptului internațional public afectează o proprietate a statului sau a Uniunii Europene. De asemenea, măsura confiscării nu se aplică atunci când răspunderea penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la alin. (1) se prescrie prin împlinirea termenului de prescripție, sau când atitudinea sinceră de regret înlătură răspunderea penală.

(3) Instanța poate dispune confiscarea sumei menționate la alin. (1) în valoare de 800 până la 1 660 000 de euro. La stabilirea sumei supuse confiscării, instanța ia în considerare natura și gravitatea infracțiunii, beneficiul obținut în urma săvârșirii acesteia, prejudiciul cauzat, circumstanțele săvârșirii infracțiunii și consecințele acesteia asupra persoanei juridice. Instanța nu poate dispune față de o persoană juridică măsura confiscării unei anumite sume dacă dispune totodată măsura confiscării de proprietăți prevăzută la § 83b.

(4) În cazul fuziunii, absorbției sau divizării persoanei juridice, instanța aplică măsura de siguranță prevăzută la alin. (1) succesorului legal al persoanei juridice lichidate.

(5) Suma supusă confiscării constituie venit la bugetul de stat, cu excepția cazului în care instanța hotărăște altfel în temeiul unui tratat internațional cu caracter obligatoriu ratificat de Republica Slovacă.

§ 83b
Confiscarea de proprietăți ca măsură de siguranță

(1) Instanța poate dispune față de o persoană juridică confiscarea unei proprietăți în cazul săvârșirii unei infracțiuni sau chiar al unei tentative sau în cazul complicității la o infracțiune conform descrierii de la § 58 alin. (2) dacă persoana juridică în cauză a dobândit proprietatea sau o parte a acesteia prin săvârșirea unei infracțiuni sau din venituri realizate dintr-o infracțiune în legătură cu:

a) exercitarea dreptului de a reprezenta persoana juridică în cauză;

b) exercitarea dreptului de a lua decizii în numele persoanei juridice în cauză;

c) autoritatea de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice în cauză; sau

d) neglijența privind supervizarea sau măsurile de verificare prealabilă în cadrul persoanei juridice în cauză;

(2) Măsura confiscării prevăzută la alin. (1) nu poate fi aplicată unei persoane juridice dacă solvabilitatea debitorului nu este stabilită în conformitate cu normele juridice care reglementează procedura de faliment sau dacă aplicarea măsurii unei organizații străine sau unei organizații care se supune dreptului internațional public afectează o proprietate a statului sau a Uniunii Europene. De asemenea, măsura confiscării nu se aplică atunci când răspunderea penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la alin. (1) se prescrie prin împlinirea termenului de prescripție sau când atitudinea sinceră de regret înlătură răspunderea penală.

(3) Instanța nu aplică măsura de siguranță prevăzută la alin. (1) dacă, luând în considerare natura și gravitatea infracțiunii, beneficiul obținut în urma săvârșirii acesteia, prejudiciul cauzat, circumstanțele săvârșirii infracțiunii și consecințele acesteia asupra persoanei juridice și asupra unui interes public important, protejarea societății poate fi asigurată și fără confiscarea proprietății persoanei juridice. Dacă nu dispune față de persoana juridică măsura confiscării proprietății, instanța dispune măsura confiscării unei anumite sume în conformitate cu § 83a.

(4) Confiscarea de proprietăți afectează proprietatea persoanei juridice în măsura în care, după încheierea procedurii de faliment, persoanei juridice îi aparțin:

a) veniturile realizate din vânzarea efectivă a proprietății;

b) proprietățile excluse din masa credală;

c) proprietățile care fac obiectul procedurii de faliment în cazul în care valorificarea activelor nu a avut loc.

(5) În cazul fuziunii, absorbţiei sau divizării persoanei juridice, instanţa aplică măsura de siguranţă prevăzută la alin. (1) succesorului legal al persoanei juridice lichidate.

(6) Proprietatea confiscată trece în proprietatea statului, cu excepţia cazului în care instanţa hotărăşte altfel în temeiul unui tratat internaţional cu caracter obligatoriu ratificat de Republica Slovacă.

CAPITOLUL TREI
Înlăturarea răspunderii penale şi a executării pedepsei

§ 84
Modificarea dispoziţiilor legale

Răspunderea penală pentru o faptă care, la momentul săvârşirii, întruneşte elementele constitutive ale oricăreia dintre infracţiunile prevăzute în Partea specială a prezentei legi se înlătură dacă legea adoptată ulterior prevede că respectiva faptă nu constituie infracţiune.

§ 85
Regretul efectiv

Răspunderea penală pentru infracţiunile de răspândire de boli umane contagioase periculoase prevăzută § 163, punere în pericol a sănătăţii cauzată de produse alterate, alimentare şi de altă natură prevăzută de § 168, luare de ostatici prevăzută de § 185, disimulare a produselor infracţiunii prevăzută de § 233, 234, abuzul de încredere prin administrarea defectuoasă a bunurilor imobiliare ale altei persoane prevăzută de § 238, nerespectarea reglementărilor referitoare la importurile şi exporturile de bunuri prevăzută de § 254, nerespectarea reglementărilor privind manipularea de bunuri şi tehnologii supuse controlului prevăzută de § 255, 256 şi 257, periclitarea tranzacţiilor valutare prevăzută de § 258, denaturarea datelor din evidenţele financiare şi comerciale prevăzută de § 260, afectarea intereselor financiare ale Comunităţilor Europene conform § 263, punere în pericol a secretelor comerciale, bancare, poştale, de telecomunicaţii sau fiscale prevăzută de § 264, evaziunea fiscală şi evaziunea privind contribuţiile la fondurile de asigurări prevăzută de § 276, periclitarea siguranţei publice prevăzută de § 284, afectarea şi punerea în pericol a exploatării utilităţilor publice prevăzută de § 286, punerea în pericol şi afectarea mediului înconjurător prevăzută de § 300 şi 301, înalta trădare prevăzută de § 311, acţiuni ostile împotriva Republicii Slovace prevăzută de § 312, exercitarea terorii conform § 313 şi 314, acţiuni distructive prevăzută de § 315 şi 316, sabotajul conform § 317, spionajul prevăzută de § 318, punerea în pericol a securităţii informaţiilor clasificate prevăzută de § 319 şi 320, punerea în pericol a siguranţei informaţiilor

confidenţiale şi restricţionate prevăzută de § 353, revolta deţinuţilor conform § 358, răspândirea de informaţii false conform § 361 şi 362, genocidul conform § 418, terorism şi unele forme de participare la acte teroriste prevăzută de § 419, crime împotriva umanităţii prevăzută de § 425, şi utilizarea de arme interzise şi război ilegal prevăzută de § 426.

este înlăturată dacă, în mod voluntar, făptuitorul

a) previne sau remediază consecinţele infracţiunii; sau

b) denunţă în timp util infracţiunea, în scopul prevenirii consecinţelor acesteia; astfel de informaţii sunt prezentate autorităţilor competente în materie penală sau forţelor de poliţie, membrii forţelor armate putând furniza astfel de informaţii ofiţerilor superiori, iar persoanele care execută pedepse cu închisoarea sau măsuri preventive privative de libertate putând furniza astfel de informaţii şi ofiţerilor din Corpul de gardieni ai penitenciarelor şi instanţelor.

§ 86

(1) Răspunderea penală este înlăturată şi pentru următoarele infracţiuni

a) neîndeplinirea obligaţiei de întreţinere prevăzută la § 207, cu excepţia cazului în care infracţiunea a produs consecinţe ireversibile, iar făptuitorul şi-a îndeplinit ulterior obligaţia, înainte de pronunţarea de către instanţă a unei hotărâri judecătoreşti definitive;

b) neîndeplinirea obligaţiei de întreţinere prevăzută la § 207, dacă Oficiul pentru Muncă, Afaceri Sociale şi Familiale, în baza ordinului de întreţinere, a acordat unui beneficiar o plată de asistenţă şi întreţinere înlocuitoare integral în temeiul unui regulament separat, cu excepţia cazului în care infracţiunea a produs consecinţe ireversibile, iar făptuitorul a rambursat plata de întreţinere prevăzută către Oficiul pentru Muncă, Afaceri Sociale şi Familie înainte de pronunţarea de către instanţă a unei hotărâri judecătoreşti definitive;

c) neplata indemnizaţiilor şi a salariilor compensatorii prevăzută la § 214, cu excepţia cazului în care infracţiunea a produs consecinţe ireversibile, iar făptuitorul şi-a îndeplinit ulterior obligaţia în cel mult 60 de zile de la data la care a fost săvârşită infracţiunea;

d) participare abuzivă la concurenţa economică prevăzută la § 250, în cazul în care, prin faptele sale, făptuitorul facilitează îndeplinirea de către un om de afaceri sau o persoană juridică a condiţiilor pentru a evita aplicarea unei amenzi în temeiul legii care reglementează protejarea concurenţei economice sau pentru a micşora cuantumul acesteia;

e) neplata contribuţiilor şi a asigurărilor datorate prevăzută la § 277 sau neplata impozitelor conform § 278, dacă plata impozitului datorat, a

penalităţilor şi a asigurărilor au fost ulterior soluţionate cel târziu în ziua următoare datei la care făptuitorul, după finalizarea cercetărilor penale în cazul său, poate lua cunoştinţă de rezultatele acestora;

f) constituirea, iniţierea şi sprijinirea unui grup infracţional prevăzută la § 296 sau constituirea, iniţierea şi sprijinirea unui grup terorist prevăzută la § 297, în cazul în care făptuitorul a furnizat în mod intenţionat informaţii despre grupul infracţional sau grupul terorist într-un moment în care era încă posibilă eliminarea ameninţării reprezentate de activităţile ulterioare ale respectivului grup organelor de urmărire penală sau forţelor de poliţie; membrii forţelor armate pot furniza astfel de informaţii ofiţerilor superiori, iar persoanele care execută pedepse cu închisoarea sau se află în arest preventiv putând furniza astfel de informaţii şi ofiţerilor din Corpul de gardieni ai penitenciarelor şi instanţelor;

g) mita activă prevăzută la § 332, 333 şi 335 şi traficul de influenţă prevăzut la § 336 alin. (2), în cazul în care făptuitorul a oferit sau a promis o mită doar pentru că i-a fost cerută şi a denunţat în mod voluntar şi neîntârziat acest fapt autorităţilor competente să efectueze urmărirea penală sau forţelor de poliţie; membrii forţelor armate pot furniza astfel de informaţii ofiţerilor superiori, iar persoanele care execută pedepse cu închisoarea sau se află în arest preventiv putând furniza astfel de informaţii şi ofiţerilor din Corpul de gardieni ai penitenciarelor şi instanţelor.

Prescripţia urmăririi penale

§ 87

(1) Răspunderea penală pentru o faptă este înlăturată prin lege la expirarea termenului de prescripţie, şi anume după

a) 30 de ani în cazul infracţiunilor grave pentru care prezenta lege permite aplicarea închisoarii pe viaţă;

b) douăzeci de ani în cazul infracţiunilor grave pentru care partea specială a prezentei legi permite aplicarea unei pedepse privative de libertate de cel puţin zece ani;

c) 10 ani în cazul altor infracţiuni grave;

d) 5 ani în cazul unei infracţiuni de gravitate redusă pentru care Partea specială a acestei legi permite aplicarea unei pedepse privative de libertate cu o durată maximă de cel puţin 3 ani;

e) 3 ani în cazul altor infracţiuni de gravitate redusă.

(2) Termenul de prescripţie nu include

a) perioada în care făptuitorul nu a putut fi judecat din cauza unor impedimente de natură legală;

b) perioada în care făptuitorul s-a aflat în străinătate cu scopul de a se sustrage de la urmărirea penală;

c) termenul de încercare, în cazul suspendării condiționate a urmăririi penale;

d) perioada pe parcursul căreia a fost amânată temporar punerea în mișcare a acțiunii penale;

e) perioada în care a fost întreruptă urmărirea penală.

(3) Prescripția urmăririi penale se întrerupe

a) prin introducerea unui act de acuzare pentru infracțiunea penală care face obiectul prescripției și prin actele de procedură ulterioare ale autorităților de urmărire penală, ale judecătorului însărcinat cu faza premergătoare procesului sau ale instanței judecătorești însărcinate cu judecarea făptuitorului; sau

b) când făptuitorul comite cu intenție o infracțiune în timpul termenului de prescripție.

(4) De la data întreruperii termenului de prescripție inițial curge un nou termen de prescripție.

§ 88

Expirarea termenului de prescripție nu duce la înlăturarea răspunderii penale pentru faptele prevăzute în Capitolul doisprezece din Partea Specială a prezentei legi, cu excepția infracțiunii de sprijinire și promovare a grupurilor care au ca scop suprimarea drepturilor și libertăților fundamentale prevăzută la § 421 și 422, a infracțiunii de defăimare a unei națiuni, rase sau convingeri prevăzută la § 423 și a infracțiunii de instigare la ură națională, rasială sau etnică prevăzută la § 424.

§ 89

Grațierea și comutarea pedepsei

(1) Pedeapsa se înlătură dacă președintele Republicii Slovace își exercită dreptul de grațiere și grațiază persoana condamnată. Grațierea nu va fi însă acordată pentru toate pedepsele impuse concomitent, în cazul în care unele dintre acestea nu fac obiectul deciziei Președintelui Republicii.

(2) În cazul în care președintele Republicii Slovace își exercită dreptul de comutare a pedepsei și comută pedeapsa persoanei condamnate, aceasta execută pedeapsa stabilită în urma comutării. Comutarea nu se aplică tuturor pedepselor impuse concomitent, în cazul în care unele dintre acestea nu fac obiectul deciziei Președintelui Republicii.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Prescripţia executării pedepsei

§ 90

(1) Nu este posibilă executarea unei pedepse după expirarea termenului de prescripţie, care este de

a) 20 de ani în cazul închisorii pe viaţă;

b) 15 ani în cazul pedepselor cu închisoarea cu o durată de peste 10 ani;

c) 10 ani în cazul pedepselor cu închisoarea cu o durată de nu mai puţin de 5 ani;

d) 5 ani în cazul altor pedepse.

(2) Termenul de prescripţie curge de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti. În cazul suspendării executării pedepsei închisorii, al suspendării executării pedepsei închisorii sub supraveghere, al liberării condiţionate din executarea pedepsei închisorii, al liberării condiţionate sub supraveghere din executarea pedepsei închisorii, termenul de prescripţie curge de la data rămânerii definitive a hotărârii privind aplicarea pedepsei.

(3) Termenul de prescripţie nu include perioada în care nu a fost posibilă executarea pedepsei deoarece persoana condamnată s-a aflat în străinătate în scopul sustragerii de la executarea pedepsei sau perioada în care persoana condamnată a executat o altă pedeapsă cu închisoarea.

(4) Termenul de prescripţie se suspendă dacă

a) instanţa a dispus luarea unei măsuri care duce la executarea pedepsei supuse prescripţiei; sau

b) persoana condamnată a săvârşit o nouă infracţiune în timpul termenului de prescripţie.

(5) De la data suspendării termenului de prescripţie iniţial curge un nou termen de prescripţie.

§ 91

Nu se va prescrie executarea pedepselor aplicate pentru comiterea infracţiunilor prevăzute în Capitolul doisprezece din Partea Specială a prezentei legi, cu excepţia infracţiunii de susţinere şi promovare a grupurilor care pledează pentru suprimarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale prevăzută la § 421 şi 422, a infracţiunii de defăimare a unei naţiuni, rase sau convingeri prevăzută la § 423 şi a infracţiunii de incitare la ură naţională, rasială sau etnică prevăzută la § 424.

Ştergerea menţiunii privind condamnarea

§ 92

(1) Instanţa dispune ştergerea menţiunii privind condamnarea după terminarea executării pedepsei, după renunţarea la aplicarea pedepsei sau după

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei dacă persoană condamnată a respectat standardele de conduită stabilite pe o perioadă de cel puțin

a) zece ani în cazul unei pedepse cu închisoarea de peste cinci ani;
b) cinci ani în cazul unei pedepse cu închisoarea de peste un an;
c) trei ani în cazul unei pedepse cu închisoarea de sub un an.

(2) În cazul pedepselor prevăzute la § 32 literele b) - k), ştergerea menţiunii privind condamnarea are loc după terminarea executării pedepsei.

(3) Persoana condamnată care a executat pedeapsa sau în cazul căreia s-a dispus renunţarea la aplicarea pedepsei sau în cazul căreia s-a împlinit termenul de prescripție a executării pedepsei, poate solicita instanţei ştergerea menţiunii privind condamnarea chiar înainte de împlinirea termenului prevăzut la alin. (1) dacă, prin conduita sa exemplară, persoana în cauză a dovedit că s-a îndreptat.

(4) În cazul unei persoane liberate condiționat sau al unei persoane liberate condiţionat sub supraveghere, termenul menționat la alin. (1) este stabilit în funcție de fracțiunea din pedeapsă efectiv executată. Pedeapsa se consideră executată de la data liberării condiționate. În cazul comutării unei pedepse prin decizia preşedintelui Republicii, termenul menționat la alin. (1) este stabilit în funcție de durata pedepsei stabilite în urma comutării.

(5) Menţiunea privind condamnarea este ştearsă dacă preşedintele Republicii Slovace, exercitându-şi dreptul de grațiere sau amnistiere, emite un ordin în acest sens.

§ 93

(1) După ştergerea menţiunii privind condamnarea, persoana în cauză este tratată ca şi cum nu ar fi fost niciodată condamnată.

(2) În cazul aplicării unei pedepse cu închisoarea concomitent cu o altă pedeapsă, ştergerea menţiunii privind condamnarea nu are loc înainte de împlinirea termenului pentru ştergerea menţiunii pedepsei cu închisoarea în conformitate cu § 92.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL PATRU
Dispoziții speciale privind urmărirea penală a făptuitorilor minori

TITLUL UNU
Răspunderea penală

§ 94
Dispoziții generale

(1) Prin făptuitor minor se înțelege persoana care, la momentul săvârșirii unei infracțiuni, are o vârstă cuprinsă între paisprezece și optsprezece ani.

(2) Dispozițiile din capitolele care urmează se aplică și în cazul făptuitorilor minori, cu excepția cazului în care prezenta lege prevede altfel.

§ 95
Răspunderea penală

(1) Un făptuitor cu vârsta de sub cincisprezece ani care, la momentul săvârșirii infracțiunii, nu a ajuns într-un stadiu de dezvoltare mintală și morală care să îi permită să remarce caracterul ilegal al faptei sau să exercite autocontrolul, nu răspunde penal pentru infracțiunea săvârșită.

(2) Nu constituie infracțiune fapta care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de gravitate redusă prevăzute de prezenta lege dacă aceasta a fost săvârșită de către un făptuitor minor și dacă prezintă un pericol social redus.

TITLUL DOI
Prescripția răspunderii penale

§ 96
Prescripția urmăririi penale

(1) Răspunderea penală pentru o faptă este înlăturată prin lege la expirarea termenului de prescripție, și anume după

a) zece ani în cazul unei infracțiuni care, în conformitate cu prezenta lege, se sancționează cu închisoarea pe viață;

b) cinci ani în cazul unei infracțiuni grave pentru care Partea specială a prezentei legi prevede o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin zece ani;

c) trei ani în cazul altor infracțiuni.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Expirarea termenului de prescripție nu are ca rezultat înlăturarea caracterului penal al faptelor care constituie infracțiuni în conformitate cu prezenta lege.

TITLUL TREI
Pronunțarea pedepselor și a măsurilor de reeducare în cazul făptuitorilor minori

§ 97
Scopul pedepselor și al măsurilor de reeducare

(1) Pedeapsa aplicată unui făptuitor minor urmărește, în special, reeducarea acestuia, astfel încât acesta să poată duce o viață obișnuită, precum și prevenirea săvârșirii altor infracțiuni și protejarea societății. În același timp, aplicarea pedepsei vizează restabilirea relațiilor sociale perturbate și reintegrarea minorului în mediul familial și în cel social.

(2) Măsura de siguranță sau de reeducare impusă unui făptuitor minor are atât scopul de a contribui la dezvoltarea mintală, morală și socială a acestuia, ținând seama de stadiul de dezvoltare mintală și morală în care se află, de persoana sa, de educația pe care a primit-o în cadrul familiei și de mediul de origine al acestuia, cât și scopul de a proteja, pe de o parte, minorul de influențele dăunătoare, iar pe de altă parte, societatea de săvârșirea altor infracțiuni.

(3) Atunci când aplică unui făptuitor minor o pedeapsă, o măsură de siguranță sau o măsură de reeducare, instanța ia în considerare personalitatea și vârsta minorului, gradul de dezvoltare mintală și morală a acestuia, starea sa de sănătate, precum și situația sa personală, familială și socială. Instanța urmărește ca pedeapsa, măsura de siguranță sau măsura de reeducare să fie adecvată în raport cu natura și gravitatea infracțiunii săvârșite și să ducă la reintegrarea minorului în mediul familial și în cel social, prevenind astfel săvârșirea unor noi infracțiuni.

Renunțarea la aplicarea pedepsei
§ 98

Instanța poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei față de un minor care a săvârșit o infracțiune de gravitate redusă dacă acesta arată că regretă în mod sincer săvârșirea infracțiunii și depune eforturi reale pentru a se îndrepta și dacă, având în vedere natura infracțiunii și conduita anterioară a minorului, este de așteptat, în mod rezonabil, ca judecarea cauzei să fie suficientă prin ea însăși pentru a asigura îndreptarea acestuia, sau dacă instanța acceptă asigurarea privind îndreptarea minorului și consideră că, având în vedere

influența educațională a persoanei care oferă o asemenea asigurare, natura infracțiunii și personalitatea minorului, nu este necesară aplicarea pedepsei.

§ 99

De asemenea, instanța poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei față de un minor care a săvârșit o infracțiune de gravitate redusă în cazul în care

a) minorul a săvârșit infracțiunea într-o stare de sănătate precară, iar instanța consideră că obligarea la tratament medical este mai indicată pentru a asigura îndreptarea minorului decât aplicarea pedepsei;

b) instanța consideră că aplicarea pedepsei nu este necesară pentru a atinge scopul prezentei legi, dacă dispune aplicarea unor măsuri de reeducare.

§ 100

Minorul față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei este tratat ca și cum nu ar fi fost niciodată condamnat.

§ 101

Renunțarea condiționată la aplicarea pedepsei

(1) Instanța poate dispune față de un minor renunțarea condiționată la aplicarea pedepsei în conformitate cu condițiile prevăzute la § 98 atunci când consideră că este necesară supravegherea conduitei minorului pe durata termenului de încercare.

(2) Atunci când dispune față de un minor renunțarea condiționată la aplicarea pedepsei, instanța stabilește un termen de încercare cu o durată de până la un an. Totodată, instanța impune minorului restricțiile și obligațiile prevăzute la § 51 alin. (3) și (4) în scopul de a-l încuraja să ducă o viață obișnuită. De asemenea, instanța impune de regulă minorului obligația de a repara prejudiciul cauzat prin infracțiune.

(3) Ținând seama de circumstanțele cauzei și de personalitatea minorului, instanța poate decide să nu revoce renunțarea condiționată la aplicarea pedepsei, deși conduita minorului pe durata termenului de încercare justifică o astfel de revocare, și poate dispune totodată

a) supravegherea conduitei minorului în cazul în care această măsură nu a fost luată anterior;

b) dacă este cazul, prelungirea termenului de încercare cu cel mult un an; sau

c) aplicarea unor măsuri de reeducare în scopul de a determina minorul să ducă o viață obișnuită.

(4) Dacă minorul față de care s-a dispus renunțarea condiționată la aplicarea pedepsei se conformează normelor de conduită stabilite, respectă restricțiile

şi îndeplineşte obligaţiile impuse pe durata termenului de încercare, instanţa pronunţă o hotărâre prin care constată că minorul a dovedit că s-a îndreptat. În caz contrar, instanţa poate dispune, înainte de împlinirea termenului de încercare, executarea restului de pedeapsă.

(5) În cazul în care instanţa nu pronunţă hotărârea menţionată la alin. (4) în termen de un an de la împlinirea termenului de încercare, fără ca minorul aflat în termenul de încercare să fi împiedicat prin conduita sa pronunţarea unei astfel de hotărâri, se consideră că minorul s-a îndreptat.

(6) Dacă instanţa hotărăşte că minorul faţă de care s-a dispus renunţarea condiţionată la aplicarea pedepsei a dovedit că s-a îndreptat sau dacă se consideră că acesta s-a îndreptat, minorul este tratat ca şi cum nu ar fi fost niciodată condamnat.

TITLUL PATRU
Măsura reeducării pentru protecţie

§ 102
Motive care justifică aplicarea măsurii reeducării pentru protecţie

(1) În cazul condamnării unui făptuitor minor, instanţa poate dispune măsura reeducării pentru protecţie dacă

a) minorul nu a beneficiat de o educaţie adecvată, iar această lipsă nu poate fi remediată în cadrul familiei în care trăieşte;

b) educaţia minorului a fost neglijată în trecut; sau

c) mediul în care trăieşte minorul nu oferă garanţia unei educaţii adecvate.

(2) Instanţa nu poate dispune măsura reeducării pentru protecţie faţă de un membru al forţelor armate.

§ 103
Executarea măsurii reeducării pentru protecţie

(1) Reeducarea pentru protecţie se executată în cadrul unor centre speciale de reeducare (măsură denumită în continuare „internarea într-un centru de reeducare") sau în cadrul unei familii care se ocupă cu luarea în plasament a minorilor (măsură denumită în continuare „îngrijire familială"). Atunci când starea de sănătate a minorului aplică o astfel de măsură, reeducarea este asigurată în cadrul unei instituţii medicale.

(2) Reeducarea pentru protecţie se execută atât timp cât este necesar pentru atingerea scopului urmărit, dar nu şi după ce minorul împlineşte vârsta de optsprezece ani. Instanţa poate dispune prelungirea măsurii reeducării pentru protecţie până la împlinirea vârstei de nouăsprezece de ani dacă apreciază că o astfel de prelungire este în interesul persoanei în cauză.

(3) În cazul în care măsura reeducării pentru protecţie nu poate fi executată imediat după pronunţarea hotărârii prin care s-a luat măsura, instanţa dispune supravegherea minorului sub coordonarea unui consilier de probaţiune şi mediere înainte de începerea executării.

(4) Instanţa dispune renunţarea la executarea măsurii reeducării pentru protecţie dacă temeiurile care au impus luarea măsurii au încetat înainte de internarea în centrul de reeducare.

(5) Dacă procesul de îndreptare a făptuitorului minor a ajuns într-un stadiu în care există motive întemeiate pentru a crede că viaţa şi activitatea profesională ale acestuia se vor desfăşura în conformitate cu standardele de conduită stabilite chiar şi în absenţa restricţiilor care i-au fost impuse în cadrul centrului de reeducare sau al familiei care l-a primit în plasament, în vreme ce anumite temeiuri care au impus luarea măsurii reeducării pentru protecţie continuă să existe, instanţa poate dispune renunţarea condiţionată la măsura reeducării pentru protecţie şi liberarea minorului din centrul de reeducare sau părăsirea familiei care l-a primit în plasament. Totodată, instanţa poate dispune supravegherea minorului sub coordonarea unui consilier de probaţiune şi mediere sau poate lua o altă măsură de reeducare.

(6) În cazul în care minorul nu reuşeşte, conform aşteptărilor, să trăiască şi să muncească în acord cu standardele de conduită stabilite în absenţa restricţiilor impuse prin măsura de reeducare, instanţa revocă decizia prin care a dispus liberarea condiţionată a minorului din centrul de reeducare sau părăsirea familiei de plasament şi dispune reluarea executării măsurii într-un centru de reeducare.

Schimbarea regimului de executare a măsurii reeducării pentru protecţie
§ 104

(1) Măsura internării într-un centru de reeducare poate fi înlocuită în orice moment cu măsura îngrijirii familiale şi viceversa.

(2) De asemenea, persoana fizică în a cărei îngrijire se află minorul care a săvârşit o infracţiune poate fi înlocuită dacă, având în vedere scopul măsurii reeducării, instanţa consideră că o astfel de înlocuire este necesară.

§ 105

În cazul în care un minor cu vârsta între doisprezece şi paisprezece ani a săvârşit o infracţiune care, în conformitate cu prezenta lege, se sancţionează cu închisoarea pe viaţă, instanţa dispune măsura de siguranţă a reeducării pentru protecţie în cadrul unei proceduri civile la cererea procurorului. Instanţa poate dispune aceeaşi măsură şi atunci când este necesar să se asigure

reeducarea corespunzătoare a unui minor cu vârsta sub paisprezece ani care a săvârşit o faptă care, în alte condiţii, atrage răspunderea penală.

TITLUL CINCI
Măsurile de reeducare

§ 106
Categoriile măsurilor de reeducare şi aplicarea acestora

(1) Atunci când se dispune renunţarea condiţionată la aplicarea pedepsei sau în faza premergătoare procesului penal, pentru ca legea penală să îşi atingă scopul, instanţa îi poate aplica făptuitorului minor măsuri de reeducare.

(2) Măsurile de reeducare sunt:

a) aplicarea unor obligaţii şi restricţii în scopul reeducării;

b) avertismentul.

(3) Măsurile de reeducare pot fi aplicate de către instanţă sau, în faza premergătoare procesului penal, de către procuror, cu consimţământul persoanei împotriva căreia se desfăşoară procedura penală. Minorul poate să-şi retragă consimţământul printr-o declaraţie scrisă adresată procurorului în orice moment în faza premergătoare procesului penal, caz în care executarea măsurii de reeducare este întreruptă.

(4) Dacă se dovedeşte că minorul nu respectă sau, din motive întemeiate, nu poate respecta pe deplin condiţiile de executare a măsurii de reeducare sau dacă se dovedeşte că nu execută, cu rea-credinţă, măsura de reeducare, instanţa sau, în faza premergătoare procesului penal, procurorul pot dispune revocarea sau înlocuirea măsurii de reeducare impuse.

§ 107
Obligaţiile şi restricţiile aplicate în scopul reeducării

(1) Instanţa sau, în faza premergătoare procesului penal, procurorul poate impune făptuitorului minor anumite obligaţii şi restricţii în scopul reeducării urmărind în special ca minorul

a) să se supună pe durata termenului de încercare supravegherii efectuate de consilierul de probaţiune şi mediere;

b) să locuiască cu un părinte sau cu un alt adult în a cărui grijă se află;

c) să depună eforturi în vederea împăcării cu partea vătămată;

d) să repare prejudiciile cauzate prin infracţiune sau să remedieze în alt mod consecinţele infracţiunii;

e) să presteze în timpul liber o muncă neremunerată în folosul comunităţii;

f) să se supună unui tratament pentru abuzul de substanţe care creează dependenţă;

g) să urmeze, în timpul liber, un program de formare a competenţelor sociale, şedinţe de psihoterapie sau consiliere psihologică, un program de formare continuă la locul de muncă sau orice alt program educaţional sau de recalificare adecvat care nu ţine de serviciul de probaţiune şi care contribuie la dezvoltarea competenţelor sociale şi a personalităţii minorului.

(2) Instanţa poate dispune faţă de un minor prestarea unei munci în folosul comunităţii doar dacă aceasta nu afectează formarea profesională a minorului, în special îndeplinirea obligaţiilor specifice programului de studii al instituţiei de învăţământ pe care minorul o urmează sau activitatea acestuia la locul său de muncă. Prestarea unei munci în folosul comunităţii nu poate depăşi patru ore pe zi şi optsprezece ore pe săptămână, iar totalul orelor în care minorul efectuează o astfel de activitate nu poate depăşi şaizeci de ore.

§ 108
Avertismentul

Avertismentul constă într-o mustrare verbală fermă adresată minorului făptuitor în prezenţa reprezentantului său legal de către instanţa de judecată sau, în faza premergătoare procesului penal, de către un procuror cu privire la caracterul ilegal al faptei săvârşite. Minorul este atenţionat şi cu privire la pedepsele ce urmează a fi aplicate în conformitate cu prezenta lege dacă mai săvârşeşte infracţiuni.

TITLUL ŞASE
Pedepsele

§ 109
Categoriile pedepselor

Instanţa poate aplica unui minor care a săvârşit o infracţiune doar următoarele pedepse:

a) prestarea unei munci în folosul comunităţii;
b) amenda;
c) confiscarea de bunuri;
d) interzicerea desfăşurării anumitor activităţi;
e) expulzarea;
f) închisoarea.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 110
Stabilirea pedepselor

(1) Atunci când dispune aplicarea unei pedepse faţă de un minor, instanţa ia în considerare, ca circumstanţă atenuantă, şi modul în care acesta a respectat restricţiile şi a îndeplinit obligaţiile pentru reeducare impuse în conformitate cu § 107.

(2) Atunci când aplică o pedeapsă în caz de concurs de infracţiuni sau pluralitate de infracţiuni unei persoane care a săvârşit infracţiuni atât înainte, cât şi după ce a împlinit vârsta de optsprezece ani, instanţa procedează în conformitate cu § 41 şi 42, iar limitele de pedeapsă pentru infracţiunile săvârşite înainte de împlinirea vârstei de optsprezece ani sunt cele prevăzute la § 117.

§ 111
Prestarea unei munci în folosul comunităţii

Atunci când instanţa dispune faţă de un minor prestarea unei munci neremunerate în folosul comunităţii, limita superioară a pedepsei nu poate depăşi jumătate din pedeapsa maximă prevăzută de lege. Munca în folosul comunităţii nu trebuie să aibă, prin însăşi natura ei sau prin circumstanţele în care se desfăşoară, un impact negativ asupra sănătăţii, securităţii sau dezvoltării morale a minorilor.

§ 112
Interzicerea desfăşurării anumitor activităţi

Instanţa poate dispune interzicerea desfăşurării anumitor activităţi doar dacă aplicarea acestei pedepse nu afectează formarea profesională a minorului. Instanţa poate dispune aplicarea acestei pedepse pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

§ 113
Expulzarea

Instanţa poate aplica pedeapsa expulzării numai în condiţiile prevăzute de prezenta lege, şi anume pentru o durată cuprinsă între un an şi cinci ani. De asemenea, instanţa ia în considerare atât situaţia familială, cât şi cea personală a minorului, urmărind să se asigure că aplicarea pedepsei nu îl va face pe acesta să ducă o viaţă coruptă din punct de vedere moral.

§ 114
Amenda

(1) Instanţa poate dispune faţă de un minor aplicarea unei pedepse cu amenda de cel puţin 1.000 SKK şi de nu mai mult de 500.000 SKK în temeiul

prezentei legi dacă minorul desfăşoară o activitate remunerată sau dacă bunurile pe care le deţine fac posibilă achitarea amenzii.

(2) Atunci când dispune faţă de un minor aplicarea unei pedepse cu amenda, instanţa prevede alternativ o pedeapsă privativă de libertate de până la un an, care se execută în cazul în care minorul nu execută, cu rea-credinţă, pedeapsa amenzii în termenul stabilit. Pedeapsa alternativă împreună cu pedeapsa privativă de libertate impusă de către instanţă nu pot depăşi limita pedepsei legale redusă in conformitate cu dispoziţiile de la § 117 alin. (1).

(3) După rămânerea definitivă a hotărârii prin care se dispune faţă de un minor aplicarea unei pedepse cu amenda, instanţa poate decide, cu consimţământul acestuia, înlocuirea obligaţiei de plată a amenzii neexecutate sau a restului neexecutat din aceasta cu obligaţia de a presta o muncă neremunerată în folosul comunităţii în cadrul serviciului de probaţiune.

§ 115
Suspendarea condiţionată a executării pedepsei amenzii

(1) Instanţa poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei amenzii dacă

a) ţinând seama de personalitatea minorului, înţeleasă în special prin prisma conduitei sale anterioare, a condiţiilor în care trăieşte şi a naturii infracţiunii, este de aşteptat, în mod rezonabil, ca scopul pedepsei să poată fi atins şi fără ca minorul să execute pedeapsa;

b) acceptă garanţia minorului că acesta se va îndrepta şi consideră că, având în vedere influenţa educaţională a persoanei care oferă o asemenea garanţie, nu este necesară executarea pedepsei.

(2) Suspendarea condiţionată a executării pedepsei amenzii nu afectează executarea altor pedepse aplicate concomitent cu pedeapsa amenzii, cu excepţia cazului în care instanţa hotărăşte altfel.

§ 116
Termenul de încercare

(1) Atunci când dispune faţă de un minor suspendarea condiţionată a executării pedepsei amenzii, instanţa stabili un termen de încercare cu o durată de până la trei ani. Totodată, instanţa poate impune minorului restricţiile şi obligaţiile prevăzute la § 51 alin. (3) şi (4) în scopul de a-l încuraja să ducă o viaţă obişnuită. Termenul de încercare începe să curgă din prima zi după data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunţat suspendarea condiţionată a executării pedepsei amenzii.

(2) Partea din termenul de încercare pe parcursul căreia minorul faţă de care s-a dispus suspendarea executării pedepsei respectă standardele de

conduită impuse este luată în considerare la stabilirea unui nou termen de încercare în cazul suspendării executării unei pedepse pentru o faptă identică sau în cazul unui termen de încercare stabilit în caz de concurs de infracțiuni sau pluralitate de infracțiuni.

(3) Pentru a decide dacă minorul s-a îndreptat pe parcursul termenului de încercare, se aplică dispozițiile referitoare la suspendarea executării pedepsei cu închisoarea.

§ 117
Pedeapsa cu închisoarea

(1) Atunci când se dispune față de un minor aplicarea unei pedepse privative de libertate, limitele de pedeapsă prevăzute în prezenta lege se reduc la jumătate; limita maximă a pedepsei astfel reduse nu trebuie să depășească șapte ani, iar limita minimă a pedepsei astfel redusă nu trebuie să depășească doi ani.

(2) Instanța poate aplica unui minor o pedeapsă cu închisoarea cu executare cu condiția ca, date fiind circumstanțele cauzei, personalitatea minorului sau măsurile dispuse anterior, aplicarea unei alte pedepse să fie insuficientă pentru atingerea scopului legii penale.

(3) În cazul în care un minor a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, iar gradul de periculozitate pentru societate este ridicat din cauza modalității abominabile în care aceasta a fost săvârșită sau din cauza motivelor josnice care au stat la baza la comiterii acesteia ori din cauza consecințelor negative ireversibile ale infracțiunii, instanța poate aplica o pedeapsă cu închisoarea cu o durată între șapte și cincisprezece ani dacă consideră că aplicarea pedepsei prevăzute la alin. (1) nu este suficientă pentru atingerea scopului urmărit.

(4) Persoanele care nu au împlinit vârsta de optsprezece ani execută pedeapsa cu închisoarea în centre corecționale pentru minori.

(5) Instanța poate dispune și față de o persoană cu vârsta de peste optsprezece ani executarea pedepsei cu închisoarea într-un centru corecțional pentru minori ținând cont, în special, de durata pedepsei cu închisoarea, precum și de gradul și natura tulburării de care suferă persoana în cauză.

§ 118
Reducerea pedepsei privative de libertate în situații excepționale

(1) Dacă instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la § 39 alin. (1) sau (2) pentru reducerea sub limita minimă a pedepsei privative de libertate în situații excepționale, aceasta nu este obligată să respecte limitările prevăzute la § 39 alin. (3).

(2) Dispoziția de la alin. (1) nu se aplică în cazul unei infracțiuni care, în conformitate cu prezenta lege, se sancționează cu închisoarea pe viață.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 119
Suspendarea executării pedepsei închisorii şi suspendarea executării pedepsei închisorii sub supraveghere

(1) Dacă instanţa dispune faţă de un minor suspendarea executării pedepsei închisorii pe durata termenului de încercare sau suspendarea executării pedepsei închisorii sub supraveghere pe durata termenului de încercare, aceasta stabileşte totodată un termen de încercare cu o durată între un an şi trei ani.

(2) Ţinând seama de circumstanţele cauzei şi de personalitatea minorului, instanţa poate decide să nu revoce suspendarea executării pedepsei închisorii sau suspendarea executării pedepsei închisorii sub supraveghere, deşi conduita minorului pe durata termenului de încercare justifică executarea pedepsei şi poate dispune totodată

a) supravegherea conduitei minorului în cazul în care această măsură nu a fost luată anterior;

b) dacă este cazul, prelungirea termenului de încercare cu cel mult doi ani, fără însă ca termenul de încercare să poată depăşi cinci ani; sau

c) aplicarea unei măsuri de reeducare suplimentare în conformitate cu § 106 alin. (2) în scopul de a determina minorul să ducă o viaţă obişnuită.

§ 120
Prescripţia executării pedepsei

(1) Nu este posibilă executarea unei pedepse după expirarea termenului de prescripţie, care este de

a) zece ani în cazul unei pedepse cu închisoarea aplicate în conformitate cu § 117, alin. (3); sau

b) trei ani în cazul altor pedepse.

(2) Nu va interveni prescripţia pentru executarea pedepselor aplicate în cazul săvârşirii de către un minor a infracţiunilor prevăzute în Capitolul doisprezece din Partea Specială a prezentei legi, cu excepţia infracţiunii de susţinere şi promovare a grupurilor ce pledează pentru suprimarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale prevăzută la § 421 şi 422, a infracţiunii de defăimare a unei naţiuni, rase sau convingeri, prevăzută la § 423 şi a infracţiunii de incitare la ură naţională, rasială sau etnică, prevăzută la § 424.

§ 121
Ştergerea menţiunii privind condamnarea

(1) Făptuitorul minor faţă de care s-a aplicat o pedeapsă cu închisoarea de cel mult un an sau în cazul căruia pedeapsa cu închisoarea a fost comutată sau grațiată print-un ordin emis de preşedintele Republicii Slovace, este tratat ca şi cum nu ar fi fost niciodată condamnat de la data terminării executării

CUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

pedepsei sau de la data suspendării condiționate a executării pedepsei sau a restului din pedeapsă printr-o hotărâre rămasă definitivă.

(2) Dacă dispozițiile de la alin. (1) nu se aplică în cazul unui făptuitor minor căruia i s-a aplicat o pedeapsă cu închisoarea, instanța se pronunță, după executarea pedepsei, asupra ștergerii mențiunii privind condamnarea ținând cont de conduita avută în cadrul facilității corecționale. În cazul comutării pedepsei printr-un ordin emis de președintele Republicii Slovace, instanța urmează aceeași procedură după executarea pedepsei stabilite în urma comutării.

(3) Dacă instanța pronunță o hotărâre prin care afirmă că minorul față de care s-a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii, suspendarea executării pedepsei închisorii sub supraveghere sau liberarea condiționată, a dovedit că s-a îndreptat, acesta este tratat ca și cum nu ar fi fost niciodată condamnat.

(4) Făptuitorul minor față de care s-a dispus pedeapsa amenzii este tratat ca și cum nu ar fi fost niciodată condamnat de la data terminării executării pedepsei sau de la data suspendării condiționate a executării pedepsei sau a restului din pedeapsă printr-o hotărâre rămasă definitivă.

(5) Făptuitorul minor față de care s-a dispus pedeapsa confiscării de bunuri este tratat ca și cum nu ar fi fost niciodată condamnat de la data terminării executării pedepsei.

(6) Făptuitorul minor față de care s-a dispus prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității sau interzicerea desfășurării anumitor activități este tratat ca și cum nu ar fi fost niciodată condamnat de la data terminării executării pedepsei sau de la data suspendării condiționate a executării pedepsei sau a restului din pedeapsă printr-o hotărâre rămasă definitivă.

(7) Făptuitorul minor față de care s-a aplicat pedeapsa expulzării este tratat ca și cum nu ar fi fost niciodată condamnat la expirarea termenului de executare a pedepsei dacă acesta a respectat condițiile impuse pe durata executării pedepsei.

BCU IAȘI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL CINCI
Interpretarea conceptelor

TITLUL UNU
Termeni cu caracter general

§ 122
Infracţiunea şi modalităţile de săvârşire a acesteia

(1) Prin „acţiune" se va înţelege şi omisiunea de a acţiona dacă făptuitorul era obligat să acţioneze în funcţie de circumstanţe sau împrejurări.

(2) Se consideră că o infracţiune este comisă în public dacă este comisă

a) prin intermediul conţinutului unor materiale tipărite sau al unor materiale scrise care sunt difuzate, prin intermediul unui filmul, al radioului ori televiziunii, prin utilizarea unei reţele de calculatoare ori prin utilizarea altor mijloace cu efect similar; sau

b) în prezenţa a mai mult de două persoane.

(3) Se consideră că o infracţiune este comisă prin utilizarea unei arme dacă făptuitorul sau unul dintre complicii săi, cu cunoştinţa făptuitorului, utilizează o armă pentru înfăptuirea unui atac, pentru învingerea sau înlăturarea rezistenţei opuse sau dacă se află în posesia unei arme în acest scop; cu excepţia cazurilor în care o dispoziţie specială prevede altceva, prin „armă" se înţelege orice obiect care poate fi folosit pentru a mări caracterul ofensiv al atacului împotriva unei persoane. Infracţiunea este considerată ca fiind comisă prin utilizarea unei arme şi în cazul în care făptuitorul are asupra sa o armă falsă ce imită o armă reală, pe care o foloseşte cu scopul de a-i înşela pe alţii, făcându-i să creadă că este autentică.

(4) Se consideră că o infracţiune este comisă prin efracţie dacă făptuitorul a intrat într-un spaţiu închis prin forţarea neautorizată a unei încuietori sau prin forţarea vreunui alt dispozitiv de securitate, ori prin înşelăciune.

(5) Se consideră că o infracţiune este comisă într-o locuinţă în cazul în care ea este comisă într-o casă sau într-un apartament al altei clădiri sau în alte spaţii care sunt utilizate în scop locativ, inclusiv spaţiile şi parcelele care aparţin acestora, dacă sunt părţile închise ale locuinţei.

(6) Se consideră că o infracţiune este comisă prin înşelăciune dacă a fost săvârşită prin viclenie sau şiretenie.

(7) Se consideră că o infracţiune este comisă prin folosirea violenţei dacă făptuitorul foloseşte violenţa fizică împotriva integrităţii fizice a unei alte persoane sau dacă este comisă împotriva unei persoane pe care făptuitorul a adus-o într-o stare de neputinţă prin înşelăciune sau dacă făptuitorul a folosit violenţa împotriva unui bun al altcuiva.

BCU Cluj / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(8) Se consideră că o infracțiune este comisă prin constrângere în cazul în care făptuitorul o săvârșește prin folosirea violenței de natură psihologică împotriva unei alte persoane.

(9) Se consideră că o infracțiune este comisă în mod repetat dacă făptuitorul, prin fapte separate repetate, săvârșește o succesiune de infracțiuni identice, care nu au legătură între ele nici în mod obiectiv nici în mod subiectiv, răspunderea penală pentru fiecare dintre acestea fiind stabilită separat.

(10) Se consideră că o infracțiune este continuată dacă făptuitorul comite în mod continuat aceeași infracțiune. Faptele componente constituie o singură infracțiune dacă toate aceste fapte comise de către același făptuitor sunt legate între ele atât mod obiectiv în ceea ce privește momentul, modul de comitere și obiectul lor, cât și în mod subiectiv, în special prin rezoluția unică a făptuitorului de a comite infracțiunea în cauză; acest lucru nu se aplică în cazul faptelor parțiale comise în afara teritoriului Republicii Slovace.

(11) Se consideră infracțiune multiplă infracțiunea comisă printr-o serie de fapte care nu constituie infracțiuni prin ele însele. Toate aceste fapte se vor judeca împreună.

(12) O infracțiune perpetuă înseamnă inducerea și susținerea sau doar susținerea unei stări ilegale.

(13) Dacă inculpatul continuă să comită fapta pentru a cărei săvârșire este deja urmărit penal după ce a fost acuzat, fapta este considerată o nouă infracțiune, începând din momentul acuzării; acest lucru nu se aplică în cazul infracțiunii de neglijare a obligațiilor de întreținere prevăzute de § 207. În acest caz, procedura se suspendă până la pronunțarea hotărârii de către prima instanță sau până când instanța de apel rămâne în pronunțare.

§ 123
Afectarea sănătății

(1) În sensul prezentei legi, prin vătămare corporală se înțelege orice atingere adusă sănătății unei alte persoane.

(2) În sensul prezentei legi, prin leziune corporală se înțelege atingerea adusă sănătății unei alte persoane care necesită în mod obiectiv examinare, îngrijire sau tratament de natură medicală și care poate avea drept consecință incapacitatea de muncă prelungită ce afectează modul obișnuit de viață al victimei.

(3) În sensul prezentei legi, prin vătămare corporală gravă se înțelege numai vătămarea corporală gravă sau boala gravă, respectiv

a) mutilarea;

b) pierderea sau deteriorarea substanțială a capacității de muncă;

c) paralizia unui membru;

d) pierderea sau deteriorarea substanțială a funcției unui organ senzorial;

e) vătămarea unui organ important;
f) desfigurarea;
g) inducerea avortului sau moartea unui făt;
h) suferinţa fizică sau mintală intensă; sau
i) deteriorarea de lungă durată a sănătăţii.

(4) În sensul prezentei legi, prin deteriorarea de lungă durată a sănătăţii se înţelege acea deteriorare care necesită în mod obiectiv tratament medical şi care are drept consecinţă, eventual, o incapacitate de muncă de cel puţin patruzeci şi două de zile calendaristice, pe parcursul cărora este afectat în mod serios modul obişnuit de viaţă al părţii vătămate.

Prejudiciul

§ 124

(1) În sensul prezentei legi, prin prejudiciu se înţelege vătămarea adusă bunurilor ori pierderea reală a unor active sau prejudicierea drepturilor părţii vătămate sau vreun alt prejudiciu care se află într-o relaţie de cauzalitate cu infracţiunea, indiferent dacă prejudicierea are ca obiect bunuri sau drepturi. De asemenea, reprezintă prejudiciu în sensul prezentei legi orice foloase a căror obţinere se află în legătură cauzală cu săvârşirea infracţiunii.

(2) În sensul alin. (1), reprezintă, de asemenea, prejudiciu şi pierderea profitului pe care partea vătămată, având în vedere circumstanţele şi situaţia sa personală, are dreptul sau se poate aştepta în mod rezonabil să-l obţină.

(3) În cazul infracţiunilor împotriva mediului, prejudiciul reprezintă cumularea daunelor cauzate mediului înconjurător cu daunele materiale; vătămarea adusă bunurilor vor cuprinde, de asemenea, costurile de readucere a mediului la starea iniţială. În cazul infracţiunii de manipulare ilegală a deşeurilor prevăzută de § 302, domeniul de aplicare a infracţiunii se stabileşte pe baza preţului uzual aplicat la momentul şi locul infracţiunii de colectare, transport, export, import, reciclare, eliminarea sau deversarea deşeurilor şi preţul perceput pentru eliminarea deşeurilor din situl care nu este destinat deversării.

§ 125

(1) Prin prejudiciu mic se înţelege un prejudiciu în cuantum de până la 8000 SKK. Prin prejudiciu însemnat se înţelege un prejudiciu de cel puţin zece ori mai mare decât suma menţionată mai sus. Prin prejudiciu substanţial se înţelege un prejudiciu de cel puţin o sută de ori mai mare decât suma menţionată mai sus. Prin prejudiciu la scară largă se înţelege un prejudiciu de cel puţin cinci sute de ori mai mare decât suma menţionată mai sus. Aceste criterii vor fi de asemenea utilizate pentru a stabili cuantumul beneficiului, valoarea unui bun şi gravitatea infracţiunii.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) În cazul în care Partea specială a prezentei legi prevede că elementele de bază ale infracţiunii includ producerea unei daune a bunurilor drept consecinţă a infracţiunii fără a preciza cuantumul, prejudiciul astfel produs trebuie să fie înţeles ca fiind cel puţin un prejudiciu mic.

§ 126

(1) Cuantumul prejudiciului se stabileşte pe baza preţului obişnuit la care este vândut bunul afectat în momentul şi la locul comiterii infracţiunii. În cazul în care valoarea prejudiciului nu poate fi stabilită aşa cum s-a indicat mai sus, acesta se determină pe baza costurilor necesare în mod rezonabil pentru obţinerea unui bun identic sau similar sau pentru readucerea bunului în starea iniţială.

(2) În cazul daunelor aduse mediului, unor specii de animale şi plante protejate, specimenelor sau speciilor lemnoase sau al deteriorării unor bunuri protejate precum monumente sau bunuri cu valoare istorică, artistică sau ştiinţifică, gradul de vătămare şi cuantumul prejudiciului se determină luând în considerare şi valoarea unui astfel de bun definită prin lege sau printr-un alt act juridic general obligatoriu emis în baza unei legi.

(3) În cazul în care cuantumul prejudiciului sau gradul de vătămare nu pot fi determinate prin aplicarea uneia dintre prevederile alin. (1) sau (2) sau în cazul în care există motive serioase de îndoială privind exactitatea prejudiciului sau gradul de vătămare stabilite astfel, acestea se stabilesc pe baza unei opinii profesionale sau a unui certificat eliberat de o persoană juridică a cărei competenţă sau linie de activitate oferă o garanţie a stabilirii obiective a prejudiciului sau a vătămării; în caz contrar, valoarea daunelor se stabileşte pe baza unui aviz al experţilor.

Persoana

§ 127

(1) În sensul prezentei legi, prin minor se înţelege o persoană cu vârsta sub optsprezece ani, cu excepţia cazului în care aceasta a atins vârsta majoratului mai repede.

(2) Prin tânăr adult se înţelege o persoană care a împlinit optsprezece ani şi nu a împlinit încă vârsta de douăzeci şi unu de ani.

(3) În sensul prezentei legi, prin persoană în vârstă se înţelege o persoană cu vârsta de peste şaizeci de ani.

(4) În sensul prezentei legi, prin persoană apropiată se înţelege o rudă de gradul I, un părinte adoptiv, un copil adoptat, frate şi soţ/soţie; alte persoane legate prin legături de rudenie sau în alt mod sunt considerate persoane apropiate numai dacă prejudiciul cauzat uneia dintre ele este perceput în mod rezonabil de către cealaltă persoană drept prejudiciu propriu.

(5) În cazul infracţiunilor de şantaj prevăzut de § 189, viol prevăzut de § 199 alin. (2), agresiune sexuală prevăzută de § 200 alin. (2), abuz sexual prevăzut de § 201 alin. (2), lovirea unei persoane apropiate sau a unei persoane încredinţate spre îngrijire prevăzută § 208 sau ameninţare periculoasă prevăzută de 360 alin. (2), prin persoană apropiată se înţelege, de asemenea, fost soţ, soţie, fostă soţie, părinte biologic al unui copil, o persoană înrudită cu aceştia în calitate de persoană apropiată în conformitate cu alineatul 4, precum şi o persoană care locuieşte sau a locuit cu făptuitorul într-o gospodărie comună.

(6) În sensul prezentei legi, prin persoană bolnavă se înţelege o persoană care, în momentul săvârşirii infracţiunii, suferă de o boală fizică sau psihică, chiar şi temporară, indiferent dacă persoana se află în incapacitate de muncă temporară, dacă capacitatea sa de muncă este modificată, dacă suferă de un handicap sau de un handicap grav, iar intensitatea respectivei boli sau handicap corespunde vătămării corporale grave.

(7) În sensul prezentei legi, prin persoană lipsită de ajutor se înţelege o persoană care, din cauza vârstei, stării de sănătate, a circumstanţelor faptei sau unor circumstanţe în legătură cu făptuitorul, nu s-a putut apăra eficient împotriva atacului făptuitorului.

(8) În înţelesul prezentei legi prin persoană încredinţată spre îngrijire altei persoane se înţelege persoana care, din cauza vârstei, condiţiilor de sănătate sau altui motiv, este plasată în îngrijirea altei persoane printr-o decizie a unei instanţe sau a unei alte autorităţi de stat; pe baza unui acord, respectiva persoană are în pază, ocrotire, îngrijire sau educare o astfel de persoană, în propria gospodărie sau într-o unitate înfiinţată în acest scop.

(9) În sensul prezentei legi, prin persoană aflată în îngrijire se înţelege o persoană care depinde de făptuitor pentru alimentarea, educarea, ocrotirea sau îngrijirea sa, materială sau de altă natur

(10) Prin persoană dependentă se înţelege persoana dependentă de substanţe care produc dependenţă sau de activităţi dăunătoare care produc dependenţă.

(11) Persoana subordonată este o persoană care, ca urmare a statutului său, este subordonată ca persoană făptuitorului, în calitatea sa de salariat, angajat în serviciu sau prin poziţia profesională, atribuţiile profesionale, funcţia sau gradul său profesional şi care, în consecinţă, are datoria de a accepta şi de a îndeplini instrucţiunile, comenzile şi ordinele acestuia din urmă.

(12) În sensul prezentei legi, prin „mai multe persoane" se înţelege cel puţin trei persoane.

§ 128

(1) În sensul prezentei legi, prin funcționari publici se înțeleg Președintele Republicii Slovace, membri ai Consiliului Național al Republicii Slovace, membri ai Parlamentului European, membri ai Guvernului, judecători ai Curții Constituționale a Republicii Slovace, judecători, procurori sau alte persoane care dețin funcții în cadrul unei autorități publice, membri ai forțelor armate, persoane angajate în domeniul serviciilor publice, primari, șefi ai autorităților autonome regionale, membri ai autorităților autonome locale sau regionale, funcționarii publici și angajați ai autorităților administrației de stat, ai autorităților administrației publice locale sau regionale sau ai altor autorități ale statului, persoane care exercită competențele persoanelor juridice care au autoritatea legală de a lua decizii în domeniul administrației publice, notari, executori judecătorești, membri ai gardienilor însărcinați cu paza pădurilor și a apelor, ai gărzii de pescuit și de vânătoare, ai gărzii forestiere sau persoane autorizate să acționeze în calitate de paznic al naturii, atunci când participă la îndeplinirea unor atribuții sociale și de stat, prin exercitarea competențele care le-au fost acordate în vederea îndeplinirii responsabile a acestor atribuții. Răspunderea penală și protecția funcționarilor publici în conformitate cu dispozițiile relevante ale prezentei legi impun ca infracțiunea să fi fost comisă în cadrul exercitării atribuțiilor și responsabilităților acestora. Funcționarii publici includ, de asemenea, pe judecătorii și funcționarii organelor judiciare internaționale recunoscute de Republica Slovacă, pe funcționarii și alți reprezentanți ai autorităților însărcinate cu justiția penală ale altor state, ai organelor Uniunii Europene sau ai organelor stabilite în comun de statele membre ale Uniunii Europene, care îndeplinesc atribuții de procedură penală pentru aceste alte state sau organe; pentru a beneficia de protecția prevăzută de prezenta lege, aceștia trebuie să-și îndeplinească atribuțiile de procedură penală în conformitate cu tratatele internaționale aplicabile sau cu consimțământul autorităților slovace.

(2) În sensul prezentei legi, prin funcționari publici străini se înțelege orice persoană care deține un post

a) în cadrul autorității legislative, autorității judiciare sau al unei autorități a administrației publice a unei țări străine, inclusiv șeful statului; sau

b) într-o entitate juridică în cadrul căreia o țară străină exercită o influență decisivă, ori într-o organizație internațională înființată de State sau de alți subiecți de drept internațional public, în cazul în care exercitarea atribuțiilor acestor funcționari include și competențe pentru gestionarea afacerilor publice, iar infracțiunea a fost comisă în legătură cu aceste competențe.

(3) În sensul prezentei legi, prin soldat se înțelege:

a) o persoană care îndeplinește serviciul militar;

b) un membru al corpului armat al forțelor de securitate sau al cadrelor armate;

c) una dintre persoanele prevăzute la literele a) și b), în ceea ce privește infracțiuni militare, inclusiv după încetarea activității, în cazul în care aceasta poartă în continuare uniforma de serviciu;

d) un prizonier de război.

(4) În cazul în care în prezenta lege se menționează serviciul militar sau obligația militară, aceasta înseamnă serviciul îndeplinit sau îndatoririle îndeplinite de către persoanele prevăzute la alin. (3) litera b), exclusiv în timpul războiului sau al stării de război.

(5) În sensul prezentei legi, prin persoana căreia i s-a stabilit o pedeapsă pentru o faptă similară se înțelege o persoană căreia i s-a stabilit o pedeapsă pentru o faptă similară sau o altă măsură pentru o infracțiune sau un alt delict similar. Acest lucru nu se aplică atunci când pedeapsa sau măsura stabilită a fost ștearsă.

(6) În sensul prezentei legi, prin persoană condamnată se înțelege un făptuitor care a fost declarat vinovat prin pronunțarea unei hotărâri definitive. Acest lucru nu se aplică atunci când condamnarea a fost ștearsă.

(7) Prin persoana care execută o pedeapsă se înțelege persoana condamnată care execută, integral sau parțial, pedeapsa pronunțată de instanță. Acest lucru nu se aplică atunci când condamnarea a fost ștearsă.

(8) În cazul în care prezenta lege prevede că, pentru ca o persoană să aibă calitatea de făptuitor, aceasta trebuie să aibă anumite caracteristici, capacități sau statut, doar o persoană care are astfel de caracteristici, capacități sau statut poate fi considerată autor sau complice. Persoanele care participă la respectiva infracțiune în altă calitate nu trebuie să aibă caracteristicile, capacitățile sau statutul stabilite prin prezenta lege. În cazul în care prezenta lege prevede că, pentru ca o persoană să aibă calitatea de făptuitor, aceasta trebuie să aibă caracteristici, capacități sau statut special, este suficient ca o persoană juridică în numele căreia acționează făptuitorul să aibă respectivele caracteristici, capacități sau statut.

(9) Doar un soldat poate fi autor sau complice în cazul unei infracțiuni militare prevăzute în Capitolul unsprezece din Partea specială a prezentei legi.

§ 129
Grupuri de persoane și organizații

(1) În sensul prezentei legi, prin grup de persoane se înțelege asocierea a cel puțin trei persoane.

(2) În sensul prezentei legi, prin grup organizat se înţelege o asociere formată din cel puţin trei persoane grupate împreună în scopul comiterii unei infracţiunii, care folosesc o anumită împărţire a sarcinilor în rândul membrilor individuali ai grupului; în consecinţă, activităţile grupului prezintă un caracter planificat şi coordonat care sporeşte probabilitatea comiterii cu succes a infracţiunii.

(3) În sensul prezentei legi, prin grup extremist se înţelege o afiliere a cel puţin trei persoane cu scopul de a comite infracţiunea de extremism.

(4) În sensul prezentei legi, prin „grup infracţional" se înţelege o asociere infracţională organizată alcătuită din cel puţin trei persoane, care există pentru o anumită perioadă şi acţionează în mod coordonat în vederea comiterii uneia sau mai multor infracţiuni grave, a infracţiunii de disimulare a bunurilor obţinute din activităţi infracţionale prevăzute de § 233 sau a oricăreia dintre infracţiunile de corupţie prevăzute în Capitolul opt, Titlul trei din Partea specială a prezentei legi, în scopul obţinerii, directe sau indirecte, a unui beneficiu financiar sau a unor alte foloase.

(5) În sensul prezentei legi, prin grup terorist se înţelege un grup organizat, alcătuit din cel puţin trei persoane, care există pentru o anumită perioadă de timp cu scopul de a comite infracţiuni de răspândire a terorii sau de terorism.

(6) Prin activitate desfăşurată pentru un grup infracţional sau un grup terorist se înţelege participarea intenţionată la un astfel de grup sau alte acţiuni intenţionate în scopul

a) continuării existenţei unui astfel de grup;

b) comiterii, de către un astfel de grup, a infracţiunilor prevăzute la alin. (3) sau (4).

(7) Prin sprijinirea unui grup infracţional sau a unui grup terorist se înţelege o acţiune intenţionată constând în furnizarea de mijloace (financiare sau de altă natură) sau de servicii, în cooperarea sau în crearea altor circumstanţe care servesc scopului

a) creării sau continuării existenţei unui astfel de grup; sau

b) comiterii, de către un astfel de grup, a infracţiunilor prevăzute la alin. (3) sau (4).

§ 130
Bun

(1) În sensul prezentei legi, prin bun se înţelege

a) un bun mobil sau imobil, spaţiu locativ ne/rezidenţial sau un animal, cu excepţia cazului în care prezenta lege prevede altfel;

b) o forţă sau energie naturală gestionabilă; sau

c) un titlu de valoare, indiferent de forma sa.

(2) Informaţiile intangibile, datele informatice sau înregistrările video pe un suport tehnic se consideră, de asemenea, bunuri.

(3) În înţelesul prezentei legi, prin bun încredinţat se înţelege un bun deţinut de o altă persoană, pe care făptuitorul este autorizat să îl utilizeze în baza unui contract sau pe care făptuitorul îl are în posesia sa cu scopul de a îndeplini anumite sarcini conform instrucţiunilor proprietarului respectivului bun, cu obligaţia de a-l utiliza numai în scopuri convenite sau de a-l returna proprietarului în condiţii convenite.

(4) În înţelesul prezentei legi, prin însuşirea ilegală a unui bun se înţelege privarea proprietarului sau a altei persoane care se află în proprietatea legală a unui bun de dreptul de a dispune de acel bun fără consimţământul acestora, cu scopul de a dispune de el ca şi cum i-ar aparţine.

(5) În sensul prezentei legi, prin substanţe care creează dependenţă se înţeleg băuturi alcoolice, stupefiante, substanţe psihotrope şi alte substanţe capabile să exercite efecte adverse asupra stării mintale şi a capacităţii de autocontrol sau de recunoaştere sau asupra conduitei sociale a unei persoane.

(6) În sensul prezentei legi, prin mijloace de transport in comun se înţeleg mijloacele de transport cu capacitatea de a transporta cel puţin nouă persoane.

§ 131

(1) În sensul prezentei legi, prin chestiune de interes general se înţelege un interes care depăşeşte cadrul drepturilor şi intereselor individuale ale persoanei privite individual, fiind important pentru societate.

(2) În sensul prezentei legi, prin manipularea deşeurilor se înţelege colectarea, transportul, exportul, importul, reciclarea, eliminarea şi deversarea deşeurilor.

(3) În sensul prezentei legi, prin mită se înţelege un bun sau o tranzacţie de natură patrimonială sau nepatrimonială pentru care nu există un drept legal.

(4) În sensul prezentei legi, prin act public se înţelege un act scris emis pe baza unei legi de către o autoritate de stat sau o altă autoritate publică competentă, prin care se creează, modifică sau sting drepturi ori obligaţii sau prin care se confirmă crearea, modificarea ori stingerea acestora sau se certifică identitatea unei persoane ori a unor bunuri sau statutul, bunurile, capacităţile ori interesele protejate prin lege ale acestora.

§ 132

Prostituţia şi pornografia

(1) În sensul prezentei legi, prin prostituţie se înţelege satisfacerea nevoilor sexuale ale altor persoane prin întreţinerea de raporturi sexuale, precum şi

alte acte de natură sexuală sau un comportament similar cu întreținerea de raporturi sexuale în schimbul unei sume de bani.

(2) În sensul prezentei legi, prin pornografie se înțelege materialul pornografic care descrie într-o manieră vizuală întreținerea de raporturi sexuale, alte acte de natură sexuală ori un comportament similar cu întreținerea de raporturi sexuale sau conține expunerea organelor genitale dezbrăcate și care este conceput pentru satisfacerea dorințelor sexuale ale altor persoane.

(3) În sensul prezentei legi, prin pornografie infantilă se înțelege materialul pornografic ce descrie într-o manieră vizuală întreținerea de raporturi sexuale, alte acte de natură sexuală ori un comportament similar cu întreținerea de raporturi sexuale cu un minor sau conține expunerea părților dezbrăcate ale corpului unui minor și care este conceput pentru satisfacerea dorințelor sexuale ale altor persoane.

§ 133
Puteri străine și funcționari străini

(1) În sensul prezentei legi, prin putere străină se înțeleg statele străine și forțele lor militare sau alte grupări reprezentate de organizațiile și organele acestora, și în mod special de către persoane care desfășoară activități de informații, oficiali militari, diplomați și alți funcționari publici.

(2) În sensul prezentei legi, prin funcționar străin se înțelege persoana fizică sau juridică care, deși nu este un organ sau un reprezentant al unui stat străin, deține totuși o influență importantă în propriul stat sau în relațiile internaționale, ca urmare a statutului său politic, economic sau social.

§ 134
Sistemul constituțional și starea de criză

(1) În sensul prezentei legi, prin sistem constituțional se înțelege un sistem democratic de drepturi și libertăți fundamentale care sunt garantate prin organizarea și funcționarea adecvată a autorităților guvernamentale, a autorităților locale de autoguvernare și a mișcărilor și partidelor politice, în conformitate cu prevederile Constituției Republicii Slovace.

(2) În sensul prezentei legi, prin situație de criză se înțelege:

a) starea de necesitate;
b) starea de urgență;
c) starea de război;
d) războiul.

§ 135
Posesia de droguri pentru uz propriu

(1) Prin deţinerea de substanţe stupefiante, psihotrope, otrăvitoare sau de substanţe precursoare acestora pentru uz propriu se înţelege deţinerea ilegală, pentru o durată oarecare, a oricărei substanţe stupefiante, psihotrope, otrăvitoare sau substanţe precursoare acestora pentru uz propriu, care nu depăşeşte o cantitate de trei ori mai mare decât o doză unică obişnuită.

(2) Prin deţinerea de substanţe stupefiante, psihotrope, otrăvitoare sau de substanţe precursoare acestora pentru uz propriu la scară largă se înţelege deţinerea ilegală, pentru o durată oarecare, a oricărei substanţe stupefiante, psihotrope, otrăvitoare sau substanţe precursoare acestora pentru uz propriu, care nu depăşeşte o cantitate de zece ori mai mare decât o doză unică obişnuită.

§ 136
Calculul termenelor

În cazul în care prezenta lege prevede că expirarea unui termen produce un anumit efect, termenul nu include data la care a survenit evenimentul juridic care a dat naştere respectivului termen.

§ 137
Absenţa fără permisiune

(1) O persoană este vinovată de absenţă fără permisiune dacă

a) este absentă fără permisiune din unitatea sau locul unde a fost repartizat;

b) nu se prezintă la unitatea sau locul unde a fost repartizat pentru a îşi îndeplini obligaţiile după expirarea unui termen rezonabil pentru care ar putea fi absent în mod justificat, în special în ceea ce priveşte repartizarea, transferul, călătoria în scop de serviciu sau concediul;

c) se desparte de unitatea sa în timpul activităţilor de luptă şi nu se întoarce la unitatea sa militară sau la o altă unitate militară după ce motivele care au stat la baza respectivei despărţiri au încetat să existe sau

d) nu se prezintă la o unitate militară după întoarcerea sau eliberarea sa de către inamic.

(2) O persoană este considerată vinovată de absenţa repetată fără permisiune dacă a fost absentă fără permisiune de cel puţin trei ori într-o perioadă mai scurtă de patruzeci şi opt de ore, cu condiţia ca perioada scursă între prima şi a treia sa absenţă fără permisiune să nu fi depăşit trei luni.

(3) Absenţa fără permisiune prevăzută la alin. (1) se aplică doar persoanei care îndeplineşte serviciul militar obligatoriu.

TITLUL DOI
Termeni cu caracter specific

§ 138
Comiterea infracţiunii în circumstanţe agravante

Prin comiterea faptei în circumstanţe agravante se înţelege că infracţiunea este comisă

a) prin utilizarea unei arme, cu excepţia infracţiunilor de omor cu premeditare, prevăzută la § 144, omor, prevăzută la § 145, lovire sau vătămare cauzatoare de moarte, prevăzută la § 147 şi § 148, ucidere din culpă, prevăzută la §149, şi vătămare corporală, prevăzută la § 155, § 156 şi § 157;

b) pentru o perioadă îndelungată;

c) prin brutalitate şi cruzimi;

d) prin folosirea violenţei, a ameninţării cu violenţa iminentă sau a ameninţării cu alte vătămări grave;

e) prin efracţie;

f) prin înşelăciune;

g) profitând de neputinţa, lipsa de experienţă, ori de poziţia de dependenţă sau subordonare a altei persoane;

h) încălcând o obligaţie importantă prevăzută de lege în legătură cu serviciul, poziţia sau funcţia sa;

i) de către un grup organizat; sau

j) împotriva mai multor persoane.

§ 139

(1) Prin persoană protejată se înţelege:

a) un minor;

b) o femeie însărcinată;

c) o persoană apropiată;

d) o persoană aflată în grija altcuiva;

e) o persoană în vârstă;

f) o persoană bolnavă;

g) o persoană care beneficiază de protecţie specială în temeiul tratatelor juridice internaţionale;

h) o persoană publică ori care îndeplineşte obligaţiile care îi revin prin lege; sau

i) un martor, un expert, un interpret sau un traducător.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică dacă infracţiunea săvârşită nu are legătură cu poziţia, starea sau vârsta persoanei protejate.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 140
Motivația specifică

Motivația specifică înseamnă că o infracțiune a fost comisă:

a) de către un făptuitor angajat pentru comiterea respectivei infracțiuni;

b) din răzbunare;

c) cu scopul de a ascunde sau de a înlesni comiterea unei alte infracțiuni;

d) din cauza urii cauzate de naționalitate, etnie, rasă ori culoare a pielii;

sau

e) ca infracțiune motivată sexual.

§ 141
Gruparea periculoasă

Prin grupare periculoasă se înțelege

a) un grup infracțional; sau

b) un grup terorist.

§ 142
Vătămarea corporală deosebit de gravă şi moartea

(1) Prin vătămare corporală deosebit de gravă se înțelege vătămarea sănătății a uneia dintre persoanele prevăzute la § 123, alin. (3).

(2) Prin moarte se înțelege moartea biologică a creierului (moartea cerebrală).

§ 143
Moartea mai multor persoane

Prin moartea mai multor persoane se înțelege cauzarea morții a cel puțin trei persoane.

PARTEA A DOUA
Partea specială

CAPITOLUL UNU
Infracțiuni contra vieții sau a integrității corporale

TITLUL UNU
Infracțiuni contra vieții

§ 144
Omorul cu premeditare

(1) Persoana care ucide cu intenție şi cu premeditare altă persoană se pedepseşte cu închisoare de la 20 la 25 de ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de 25 de ani sau cu închisoarea pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi a fost condamnat anterior pentru omor;
b) împotriva a două persoane;
c) acţionând în circumstanţe agravante;
d) împotriva unei persoane protejate;
e) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice; sau
f) cu scopul de a obţine un folos material concret.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare pe viaţă în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) dacă a fost condamnat anterior pentru o infracţiune similară,
b) în calitate de membru al unei grupări periculoase sau
c) în situaţie de criză.

§ 145
Omorul

(1) Persoana care ucide cu intenţie altă persoană se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 20 de ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de 25 de ani sau cu închisoare pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) împotriva a două persoane;
b) acţionând în circumstanţe agravante;
c) împotriva unei persoane protejate;
d) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice; sau
e) cu scopul de a obţine un folos material concret.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu o pedeapsă cu închisoare pe perioadă determinată sau cu închisoarea pe viaţă în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi a fost condamnat anterior pentru o infracţiune similară,
b) în calitate de membru al unei grupări periculoase sau
c) în situaţie de criză.

§ 146
Uciderea nou-născutului de către mamă

Mama care, ca urmare a tulburărilor psihice cauzate de efectele naşterii, îşi ucide în mod intenţionat copilul nou-născut în momentul naşterii sau imediat după aceasta se pedepseşte cu închisoarea de la patru la opt ani.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 147
Uciderea

(1) Persoana care, acţionând cu scopul de a provoca vătămări corporale grave altei persoane, cauzează moartea acesteia din culpă se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 10 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 9 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) împotriva unei persoane protejate sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 12 la 15 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante;

b) în calitate de membru al unei grupări periculoase; sau

c) în situaţie de criză.

§ 148

(1) Persoana care, acţionând cu scopul de a provoca vătămări corporale altei persoane, cauzează moartea acesteia din culpă se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 10 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) împotriva unei persoane protejate; sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante;

b) în calitate de membru al unei grupări periculoase; sau

c) în situaţie de criză.

§ 149
Uciderea din culpă

(1) Persoana care cauzează moartea altei persoane acţionând din culpă se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 5 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante; sau

b) împotriva unei persoane protejate.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1) împotriva mai multor persoane, prin încălcarea gravă a normelor legale care reglementează siguranţa profesională

BCU IAŞI / ROMANIAN UNIVERSITY LIBRARY

sau pe cea a transportului, ori a reglementărilor din domeniul sănătății publice.

(4) Pedeapsa prevăzută la alin. (3) se aplică și făptuitorului care cauzează moartea altei persoane acționând prin neglijență în serviciu sau în legătură cu ocupația, poziția profesională sau funcția sa ori prin conducerea unui mijloc de transport în condiții care exclud capacitatea de a desfășura o astfel de activitate, pe care acesta și le-a creat plasându-se sub influența unei substanțe care creează dependență.

(5) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care, printr-o acțiune dintre cele menționate la alin. (4), cauzează prin neglijență moartea a două sau mai multe persoane.

§ 150
Avortul ilegal

(1) Persoana care provoacă avortul unei femei însărcinate fără consimțământul acesteia se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 4 la 10 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) acționând în circumstanțe agravante; sau

b) împotriva unei persoane protejate.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 8 la 15 ani în cazul în care, prin comiterea infracțiunii prevăzute la alin. (1), cauzează vătămări corporale deosebit de grave sau moartea femeii însărcinate.

§ 151

(1) Persoana care provoacă avortul unei femei însărcinate cu consimțământul acesteia, prin proceduri sau în condiții care încalcă reglementările legale generale privind avortul se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) și cauzează prin acțiunea sa vătămări corporale deosebit de grave sau moartea femeii însărcinate,

b) asupra unei persoane minore, fără consimțământul tutorelui legal al acesteia sau al persoanei în îngrijirea sau în sarcina căreia este încredințată minora,

c) și obține beneficii sporite în urma comiterii infracțiunii; sau

d) acționând în circumstanțe agravante.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 152

(1) Persoana care determină o femeie însărcinată

a) să își provoace singură un avort; sau

b) să solicite sau să permită altei persoane să-i provoace un avort folosind proceduri sau în condiții care încalcă reglementările legale generale privind avortul

se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se va aplica oricărei persoane care o ajută o femeie însărcinată să-și întrerupă sarcina sau o ajută fie în solicitarea adresată unei terțe persoane fie în tentativa unei terțe persoane de a-i provoca un avort.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani în cazul în care comite infracțiunile prevăzute la alin. (1) și (2)

a) acționând în circumstanțe agravante; sau

b) împotriva unei persoane protejate.

(4) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care, prin comiterea infracțiunii prevăzute la alin. (1), cauzează vătămări corporale deosebit de grave sau moartea.

§ 153

Femeia însărcinată care își provoacă singură avortul sau care solicită ori permite altei persoane să facă acest lucru, nu răspunde penal pentru această acțiune, nici măcar potrivit prevederilor referitoare la persoane care instigă sau ajută la comiterea infracțiunii.

§ 154

Participarea la sinucidere

(1) Persoana care determină o altă persoană la sinucidere sau o ajută să se sinucidă se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, dacă are loc cel puțin o tentativă de suicid.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) acționând în circumstanțe agravante;

b) împotriva unei persoane protejate; sau

c) acționând în virtutea unei motivații specifice.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL DOI
Infracțiuni contra integrității corporale

§ 155
Vătămarea corporală

(1) Persoana care cauzează în mod intenționat vătămarea corporală deosebit de gravă a altei persoane se pedepsește cu închisoare de la 4 la 10 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) acționând în circumstanțe agravante;

b) împotriva unei persoane protejate; sau

c) acționând în virtutea unei motivații specifice.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 la 15 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) în calitate de membru al unei grupări periculoase; sau

b) în situație de criză.

§ 156

(1) Persoana care cauzează în mod intenționat vătămarea corporală a altei persoane se pedepsește cu închisoarea de la 4 luni la 2 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) împotriva unei persoane protejate; sau

b) acționând în virtutea unei motivații specifice

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) acționând în circumstanțe agravante; sau

b) în situație de criză.

§ 157

(1) Persoana care cauzează din culpă vătămarea corporală deosebit de gravă a altei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) acționând în circumstanțe agravante; sau

b) împotriva unei persoane protejate.

§ 158

Persoana care cauzează din culpă vătămarea corporală a altei persoane, prin încălcarea unei obligații legale importante care decurge din serviciul,

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ocupația, poziția profesională sau funcția sa se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

§ 159

Prelevarea ilegală de organe, țesuturi sau celule și sterilizarea ilegală

(1) Persoana care înlătură în mod ilegal un organ, țesut sau celulă a unei persoane vii sau care obține în mod ilegal pentru el sau pentru altul un astfel de organ, țesut sau celulă se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani.

(2) Aceeași pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică făptuitorului care sterilizează ilegal o persoană.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care comite infracțiunile prevăzute la alin. (1) și (2)

a) acționând în circumstanțe agravante;

b) acționând în virtutea unei motivații specifice; sau

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

(4) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 la 15 ani în cazul în care, prin comiterea infracțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2), cauzează vătămări corporale deosebit de grave sau moartea.

§ 160

(1) Persoana care obține în mod ilegal, pentru el sau pentru altul, un organ, țesut sau celulă dintr-un corp mort se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) acționând în circumstanțe agravante; sau

b) acționând în virtutea unei motivații specifice.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

CAPITOLUL DOI

Infracțiuni care pun în pericol viața și integritatea corporală

§ 161

Experimentarea ilegală asupra omului și clonarea umană

(1) Persoana care, sub pretextul dobândirii de noi cunoștințe medicale, al dezvoltării de noi metode sau al confirmării unor ipoteze sau în scopul efectuării de teste clinice ale unor produse farmaceutice, efectuează verificarea unor cercetări medicale noi fără drept

CUJAS / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) deşi acest lucru reprezintă o ameninţare imediată pentru viaţa sau pentru sănătatea umană şi nu este absolut necesar pentru a salva viaţa unei persoane aflată într-o stare care îi pune viaţa în pericol; sau

b) în lipsa unei indicaţii medicale şi fără consimţământul persoanei în cauză sau o efectuează pe persoane asupra cărora este interzisă efectuarea unor astfel de teste în absenţa indicaţiei medicale sau o efectuează pe un făt ori embrion uman sau prin încălcarea altor cerinţe legale referitoare la testarea efectuată în absenţa indicaţiei medicale,

se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care efectuează orice intervenţie al cărei scop este să creeze o fiinţă umană identică din punct de vedere genetic cu o altă fiinţă umană, în orice stadiu de dezvoltare, fie vie sau moartă.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2)

a) acţionând în circumstanţe agravante;

b) împotriva unei persoane protejate; sau

c) dacă obţine beneficii însemnate pentru sine sau pentru altul în urma comiterii infracţiunilor prevăzute la (1) sau (2).

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 8 la 15 ani în cazul în care, prin comiterea infracţiunii prevăzute la alin. (1), cauzează vătămări corporale deosebit de grave sau moartea.

§ 162
Afectarea sănătăţii

(1) Persoana care, deşi nu are calitatea necesară de medic sau alt tip de angajat din domeniul sănătăţii, efectuează proceduri de asistenţă medicală şi care, prin efectuarea neprofesionistă a examinării sau a tratamentului, ori prin oferirea de indicaţii incorecte pentru medicamente, produse farmaceutice sau alte ajutoare de natură medicală, chiar şi din culpă,

a) cauzează o ameninţare imediată privind viaţa altei persoane,

b) cauzează vătămarea corporală a altei persoane; sau

c) efectuează, fără consimţământul altei persoane, o procedură de examinare sau de asistenţă medicală sau oferă indicaţii incorecte pentru medicamente, produse farmaceutice sau alte ajutoare de natură medicală şi, prin această acţiune, provoacă ameninţări la adresa sănătăţii acestuia,

se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) acţionând în circumstanţe agravante; sau

b) împotriva unei persoane protejate.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care, prin comiterea infracţiunii prevăzute la alin. (1), cauzează vătămări corporale deosebit de grave sau moartea.

§ 163

Răspândirea de boli umane contagioase periculoase

(1) Persoana care cauzează sau creşte cu intenţie riscul introducerii sau răspândirii unei boli contagioase periculoase pentru sănătatea umană se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează prin comiterea infracţiunii vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea unei persoane;

b) în situaţie de criză.

§ 164

(1) Persoana care, din culpă, cauzează sau creşte riscul introducerii sau răspândirii unei boli contagioase periculoase pentru sănătatea umană se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante; sau

b) dacă, prin comiterea infracţiunii, provoacă vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea.

§ 165

Expunerea altor persoane la virusul imunodeficienţei umane

(1) Persoana care, cu intenţie, expune pe altul riscului infectării cu virusul imunodeficienţei umane se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante; sau

b) împotriva unei persoane protejate.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 15 ani în cazul în care, prin comiterea infracţiunii prevăzute la alin. (1), cauzează vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 166

(1) Persoana care, din culpă, expune o altă persoană riscului infectării cu virusul imunodeficienței umane se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează prin comiterea infracțiunii vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea;

b) acționând în circumstanțe agravante; sau

c) împotriva unei persoane protejate.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 ani în cazul în care, prin comiterea infracțiunii prevăzute la alin. (1), cauzează vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea.

§ 167

Expunerea altor persoane la boli cu transmitere sexuală

(1) Persoana care, chiar şi din culpă, expune o altă persoană unui risc de contactare a unei boli cu transmitere sexuală se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1) împotriva unei persoane protejate.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care, prin comiterea infracțiunii prevăzute la alin. (1), cauzează vătămarea corporală deosebit de gravă.

§ 168

Punerea în pericol a sănătății cauzată de produse alterate, alimentare şi de altă natură

(1) Persoana care vinde, produce sau achiziționează cu intenție, pentru sine sau pentru altul, produse alimentare sau de altă natură a căror ingestie sau utilizare obişnuită este periculoasă pentru sănătatea umană se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1) acționând în circumstanțe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează prin comiterea infracțiunii vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea;

b) în situație de criză.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 169

(1) Persoana care vinde, produce sau achiziţionează din culpă, pentru sine sau pentru altul, produse alimentare sau de altă natură a căror ingestie sau utilizare obişnuită este periculoasă pentru sănătatea umană se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 5 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează prin comiterea infracţiunii vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea;

b) în situaţie de criză.

§ 170

Punerea în pericol a sănătăţii prin folosirea de medicamente, mijloace şi echipamente de asistenţă medicală neautorizate

(1) Persoana care, chiar şi din culpă, creează un risc pentru sănătatea umană sau măreşte un astfel de risc deja existent prin furnizarea de servicii în cadrul sistemului de sănătate

a) prin prescrierea, emiterea, vânzarea sau administrarea de produse farmaceutice care nu sunt enumerate în farmacopee, de medicamente care nu sunt înregistrate în conformitate cu o reglementare specială sau a căror utilizare nu a fost autorizată de către autoritatea competentă sau de suplimente destinate asistenţei medicale introduse pe piaţă cu încălcarea unui regulament general obligatoriu;

b) prin efectuarea de teste clinice ale produselor farmaceutice, ale medicamentelor sau ale suplimentelor destinate asistenţei medicale, încălcând o reglementare juridică generală obligatorie; sau

c) folosind medicamente sau suplimente destinate asistenţei medicale fără autorizaţie,

se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante;

b) împotriva unei persoane protejate; sau

c) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care, prin comiterea infracţiunii prevăzute la alin. (1), cauzează vătămarea corporală deosebit de gravă.

Fabricarea şi posesia ilegale de substanţe narcotice şi psihotrope, de otrăvuri sau precursori ai acestora şi traficarea de astfel de substanţe

§ 171

(1) Persoana care deţine în mod ilegal substanţe narcotice, psihotrope, otrăvuri sau precursori ai acestora pentru uz propriu se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la 5 ani dacă deţine în mod ilegal substanţe narcotice, psihotrope, otrăvuri sau precursori ai acestora pentru uz propriu în cantităţi mari.

§ 172

(1) Persoană care, fără drept,

a) produce;

b) importă, exportă, transportă sau a transportat;

c) cumpără, vinde, schimbă, achiziţionează sau

d) posedă pentru orice perioadă de timp, substanţe narcotice, psihotrope, otrăvuri sau precursori ai acestora ori care intermediază o astfel de activitate, se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 15 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi a mai fost anterior condamnat pentru o infracţiune similară;

b) în folosul unei persoane care urmează un tratament împotriva dependenţei de droguri;

c) acţionând în circumstanţe agravante;

d) împotriva unei persoane protejate; sau

e) într-o măsură considerabilă.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 20 de ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează prin comiterea infracţiunii vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea;

b) împotriva unei persoane cu vârsta sub cincisprezece ani sau prin intermediul unei astfel de persoane;

c) într-o măsură substanţială.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 20 la 25 de ani sau cu închisoarea pe viaţă în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează astfel vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea mai multor persoane;

b) în calitate de membru al unei grupări periculoase; sau

c) pe scară largă.

§ 173

(1) Persoana care fabrică, achiziționează pentru sine sau pentru altul sau se află în posesia unui obiect care urmează a fi utilizat pentru fabricarea ilicită de substanțe narcotice, psihotrope, otrăvuri sau precursori ai acestora acestora se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 de ani dacă obține beneficii însemnate pentru sine sau pentru altul în urma comiterii infracțiunii menționate la alin. (1).

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 4 la 10 ani dacă obține beneficii substanțiale pentru sine sau pentru altul în urma comiterii infracțiunii menționate la alin. (1).

(4) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 la 15 de ani dacă obține beneficii pe scară largă pentru sine sau pentru altul în urma comiterii infracțiunii menționate la alin. (1).

§ 174

Distribuirea ilicită de droguri

(1) Persoana care determină o altă persoană să folosească abuziv o substanță, alta decât băuturile alcoolice, care creează dependență, care înlesnește un astfel de obicei sau care determină sau răspândește în orice alt fel folosirea abuzivă a unei substanțe de tipul menționat se pedepsește cu închisoarea de la 1 până la 5 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) împotriva unei persoane protejate; sau

b) în public.

§ 175

Servirea de băuturi alcoolice minorilor

Persoana care servește băuturi alcoolice unui minor în mod sistematic sau într-o cantitate însemnată se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani.

§ 176

Distribuirea de steroizi anabolizanți minorilor

(1) Persoana care, fără drept, administrează steroizi anabolizanți sau alte substanțe cu efect anabolizant unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani în alte scopuri decât cel de tratament

a) într-o cantitate însemnată; sau

b) în ciuda faptului că a fost condamnată pentru aceeași infracțiune în ultimele douăzeci și patru de luni sau a faptului că a fost sancționată pentru o infracțiune similară în ultimele douăsprezece luni;

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică făptuitorului care, fără drept, administrează steroizi anabolizanţi sau alte substanţe cu efect anabolizant unei persoane în alte scopuri decât cel de tratament în legătură cu participarea acelei persoane la o activitate sportivă organizată,

a) într-o cantitate însemnată; sau

b) în ciuda faptului că a fost condamnată pentru aceeaşi infracţiune în ultimele douăzeci şi patru de luni sau a faptului că a fost sancţionată pentru o infracţiune similară în ultimele douăsprezece luni.

§ 177
Neîndeplinirea obligaţiei de a oferi ajutor persoanelor aflate în primejdie

(1) Persoana care nu acordă ajutorul necesar unei persoane a cărei viaţă este în pericol sau care prezintă simptomele unei probleme grave de sănătate, deşi poate face acest lucru fără a se pune în pericol pe sine sau pe altul, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care nu acordă ajutorul necesar unei persoane a cărei viaţă este în pericol sau care prezintă simptomele unei probleme grave de sănătate, deşi această obligaţie decurge din statutul său profesional, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

§ 178

Conducătorul auto care nu acordă ajutorul necesar unei persoane rănite într-un accident de circulaţie în care a fost implicat, deşi poate face acest lucru fără a se pune în pericol pe sine sau pe altul, se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

TITLUL UNU
Infracţiuni contra libertăţii

§ 179
Traficul de persoane

(1) Persoana care, folosind mijloace frauduloase, păcălirea, limitarea libertăţii personale, violenţa, ameninţarea cu violenţa, ameninţarea cu vătămarea corporală deosebit de gravă sau alte forme de constrângere, acceptând sau oferind plăţi de natură financiară sau de altă natură pentru a obţine aprobarea persoanei de care o altă persoană depinde sau folosind în mod abuziv puterile sale ori profitând în mod abuziv de lipsa de apărare sau de vreo altă poziţie vulnerabilă a altuia, recrutează, transportă, adăposteşte, transferă sau primeşte o persoană, chiar şi cu consimţământul acesteia, în scopul prostituţiei sau al

altei forme de exploatare sexuală, inclusiv pornografia, munca forţată sau aservirea domestică, sclavia sau practici asemănătoare cu sclavia, servitutea, prelevarea de organe, ţesuturi sau celule ori alte forme de exploatare, se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care recrutează, transportă, adăposteşte, transferă sau primeşte o persoană cu vârsta sub optsprezece ani, chiar şi cu consimţământul acesteia, în scopul prostituţiei sau al altei forme de exploatare sexuală, inclusiv pornografia, munca forţată sau aservirea domestică, sclavia sau practici asemănătoare cu sclavia, servitutea, prelevarea de organe, ţesuturi sau celule ori alte forme de exploatare.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) şi obţine beneficii însemnate pentru sine sau pentru altul în urma comiterii acestor infracţiuni;

b) împotriva unei persoane protejate;

c) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice; sau

d) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 12 la 20 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) şi obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altul în urma comiterii acestor infracţiuni;

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunilor menţionate, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea unei persoane sau altă consecinţă deosebit de gravă; sau

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 20 la 25 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) şi obţine beneficii pe scară largă pentru sine sau pentru altul în urma comiterii acestor infracţiuni;

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunilor menţionate, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea mai multor persoane.

Traficul de minori
§ 180

(1) Persoana care, prin încălcarea dispoziţiilor legale, plasează un minor sub controlul altuia în vederea adopţiei se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altul în urma comiterii infracţiunii; sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 15 ani în cazul în care, prin comiterea infracţiunii prevăzute la alin. (1), cauzează vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea unei persoane sau altă consecinţă deosebit de gravă.

§ 181

(1) Persoana care, in schimbul unei sume de bani, plasează un minor sub controlul altuia în vederea exploatării minorului în scopul muncii sau în orice alt scop se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) dacă obţine beneficii însemnate pentru sine sau pentru altul în urma comiterii infracţiunii; sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 12 la 20 de ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea unei persoane sau altă consecinţă deosebit de gravă;

b) dacă obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altul în urma comiterii acestei infracţiuni.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 20 la 25 de ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi obţine beneficii pe scară largă pentru sine sau pentru altul în urma comiterii infracţiunii;

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii menţionate, moartea mai multor persoane; sau

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

§ 182

Lipsirea de libertate

(1) Persoana care privează în mod ilegal o altă persoană de libertatea personală se pedepseşte cu închisoarea de la 4 la 10 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice;

b) împotriva unei persoane protejate; sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 15 de ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea altei persoane;

b) şi obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altul în urma comiterii acestei infracţiuni.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani sau cu închisoare pe viaţă în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi obţine beneficii pe scară largă pentru sine sau pentru altul în urma comiterii infracţiunii;

b) în calitate de membru al unei grupări periculoase; sau

c) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii menţionate, moartea mai multor persoane.

§ 183
Limitarea libertăţii persoanei

(1) Persoana care, fără drept, împiedică o altă persoană să beneficieze de libertate personală se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante;

b) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice;

c) în calitate de persoană publică,

d) împotriva unei persoane protejate; sau

e) şi provoacă daune însemnate prin comiterea infracţiunii.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea altei persoane; sau

b) provoacă daune substanţiale prin comiterea infracţiunii.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 12 la 25 de ani sau cu închisoare pe viaţă în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, moartea mai multor persoane;

b) şi provoacă daune pe scară largă prin comiterea infracţiunii; sau

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

§ 184
Restrângerea libertăţii de şedere

(1) Persoana care, prin înşelăciune, violenţă, ameninţare cu violenţa sau cu alte fapte vătămătoare,

BCU LIBRARY CENTRAL UNIVERSITY

a) forţează o altă persoană, fără drept, să rămână într-un anumit loc; sau

b) împiedică o altă persoană, fără drept, să locuiască într-un anumit loc;

se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante;

b) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice;

c) în calitate de persoană publică,

(3) Se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă ca cea prevăzută la alin. (2) făptuitorul care forţează o altă persoană, fără drept, să părăsească teritoriul Republicii Slovace sau împiedică o altă persoană să rămână pe teritoriul Republicii Slovace.

§ 185
Luarea de ostatici

(1) Persoană care ia o altă persoană ostatică, ameninţând să-i provoace moartea sau vătămarea corporală sau orice alte traume, cu scopul de a forţa o terţă persoană să facă, să nu facă sau să accepte să se supună unei acţiuni, se pedepseşte cu închisoarea de la 4 la 10 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante;

b) cţionând în virtutea unei motivaţii specifice;

c) împotriva unei persoane protejate; sau

d) provoacă daune însemnate prin comiterea infracţiunii.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 15 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi provoacă daune substanţiale prin comiterea infracţiunii; sau

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea altei persoane.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani sau cu închisoare pe viaţă în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, moartea mai multor persoane;

b) şi provoacă daune pe scară largă prin comiterea infracţiunii; sau

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

§ 186
Răpirea în vederea obţinerii unei răscumpărări

(1) Persoana care reţine o altă persoană împotriva voinţei sale, restrângându-i astfel libertatea personală sau care o răpeşte şi care, ameninţând cu moartea, cu vătămarea corporală sau cu orice alte traume, forţează fie respectiva persoană,

fie o terţă persoană să îi cedeze bunuri de natură patrimonială sau de altă natură, se pedepseşte cu închisoarea de la şapte la doisprezece ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 15 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) dacă obţine beneficii însemnate pentru sine sau pentru altul în urma comiterii infracţiunii

b) acţionând în circumstanţe agravante;

c) împotriva unei persoane protejate; sau

d) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 12 la 20 de ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altul în urma comiterii infracţiunii;

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea altei persoane.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 20 la 25 de ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi obţine beneficii pe scară largă pentru sine sau pentru altul prin comiterea infracţiunii;

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, moartea mai multor persoane; sau

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

§ 187
Răpirea internaţională

(1) Persoana care răpeşte o altă persoană într-o ţară străină se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 15 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi provoacă daune însemnate prin comiterea infracţiunii;

b) împotriva unei persoane protejate;

a) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice; sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 12 la 25 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea altei persoane; sau

b) şi provoacă daune substanţiale prin comiterea infracţiunii.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani sau cu închisoarea pe viaţă în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

PRAVNICKÁ CENTRÁLNA UNIVERZITNÁ KNIŽNICA

a) şi provoacă daune la scară largă prin comiterea infracţiunii;

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, moartea mai multor persoane; sau

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

§ 188
Tâlhăria

(1) Persoana care foloseşte violenţa sau ameninţarea cu violenţa iminentă împotriva altei persoane, cu scopul de a-şi însuşi un bun ce aparţine altuia se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 8 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi pune în pericol iminent viaţa sau integritatea corporală a mai multor persoane prin comiterea infracţiunii;

b) şi provoacă daune însemnate prin comiterea infracţiunii;

c) acţionând în circumstanţe agravante;

d) împotriva unei persoane protejate; sau

e) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 15 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea unei persoane; sau

b) şi provoacă daune substanţiale prin comiterea infracţiunii.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani sau cu închisoarea pe viaţă în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi provoacă daune la scară largă prin comiterea infracţiunii;

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, moartea mai multor persoane; sau

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

§ 189
Şantajul

(1) Persoana care forţează o altă persoană prin violenţă, ameninţarea cu violenţă sau ameninţarea cu alte vătămări grave să facă, să nu facă sau să accepte să se facă ceva se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 6 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante;

b) împotriva unei persoane protejate; sau

c) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice; sau

d) şi provoacă daune însemnate prin comiterea infracţiunii.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea unei persoane; sau

b) şi provoacă daune substanţiale prin comiterea infracţiunii.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 20 la 25 de ani sau cu închisoarea pe viaţă în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi provoacă daune pe scară largă prin comiterea infracţiunii;

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, moartea mai multor persoane; sau

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

§ 190
Obţinerea de foloase prin constrângere

(1) Persoana care prin violenţă, ameninţarea cu violenţă sau ameninţarea cu alte vătămări grave obligă pe altul să cedeze bunuri patrimoniale sau de altă natură pentru el sau pentru o terţă parte în schimbul propriilor sale servicii sau al serviciilor unei terţe părţi, forţând această persoană să le accepte împotriva voinţei sale, chiar dacă pretinde că aceasta cea care furnizează serviciile în cauză, se pedepseşte cu închisoarea de la 4 la 10 ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se aplică şi făptuitorului care, cu scopul de a obţine un avantaj ilegal sau necuvenit pentru el sau pentru altul, acţionează în ceea ce priveşte un grup de persoane din cauza rasei, a culorii pielii, a etnicităţii, a vârstei sau a stării de sănătate a membrilor săi şi

a) fără drept, îi obligă prin violenţă sau ameninţare cu violenţa să facă, să nu facă sau să accepte să li se facă ceva ce contravine drepturilor fundamentale ale omului; sau

b) îi loveşte, îi torturează sau îi tratează într-un mod inuman şi crud asemănător.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunile prevăzute la alineatele (1) şi (2)

a) şi provoacă daune însemnate prin comiterea infracţiunilor;

b) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice; sau

c) împotriva unei persoane protejate; sau

d) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 12 la 20 de ani în cazul în care comite infracţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2)

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea altei persoane; sau

b) şi provoacă daune substanţiale prin comiterea infracţiunii.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 20 la 25 de ani sau cu închisoarea pe viaţă în cazul în care comite infracţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2)

a) şi provoacă daune pe scară largă prin comiterea infracţiunilor;

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunilor, moartea mai multor persoane; sau

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

§ 191

(1) Persoana care, prin violenţă, ameninţare cu violenţa sau prin alte vătămări grave, obligă o altă persoană să îndeplinească un angajament încheiat la care este îndreptăţită o terţă parte se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 3 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi provoacă daune însemnate prin comiterea infracţiunii;

b) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice;

c) împotriva unei persoane protejate; sau

d) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 15 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea unei persoane; sau

b) şi provoacă daune substanţiale prin comiterea infracţiunii.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani sau cu închisoarea pe viaţă în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi provoacă daune pe scară largă prin comiterea infracţiunii;

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, moartea mai multor persoane; sau

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

§ 192
Constrângerea

(1) Persoana care, profitând de lipsurile de natură materială ale unei alte persoane sau nevoile acesteia de altă natură decât cele materiale sau de presiunea provocată de situaţia sa personală nefavorabilă, forţează această persoană, fără drept, să facă, să nu facă sau să accepte să se facă ceva, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

SCUL IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante;

b) împotriva unei persoane protejate;

c) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice;

d) cu scopul de a obţine beneficii însemnate, patrimoniale sau de altă natură, pentru sine sau pentru altul; sau

e) refuzându-i unei persoane aflate în relaţie de angajat sau într-o relaţie de muncă similară posibilitatea de a-şi exercita dreptul la condiţii de muncă sigure şi sănătoase, la concediu anual sau la crearea de condiţii legale de muncă pentru femei şi lucrătorii minori.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă sau moartea altei persoane; sau

b) şi provoacă daune substanţiale prin comiterea infracţiunii.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 25 de ani sau cu închisoarea pe viaţă în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi provoacă daune pe scară largă prin comiterea infracţiunii;

b) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, moartea mai multor persoane;

c) în calitate de membru al unei grupări periculoase; sau

d) în situaţie de criză.

§ 193

Restricţionarea exercitării libertăţii religioase

(1) Persoana care, prin violenţă, ameninţarea cu violenţă sau cu alte vătămări grave,

a) forţează o altă persoană să participe la o acţiune de natură religioasă;

b) împiedică o altă persoană, fără drept, să participe la o acţiune de natură religioasă;

c) fără drept, nu îi permite altuia, prin alte mijloace, să-şi exercite libertatea religioasă,

se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 6 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante;

b) împotriva unei persoane protejate;

c) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice; sau

d) în public.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 194
Pătrunderea cu forța într-un spațiu locativ

(1) Persoana care, fără drept, intră sau locuieşte în locuința altuia acolo se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) acționând în circumstanțe agravante;

b) prin depăşirea obstacolului conceput ca măsură de precauție în scopul prevenirii intrării forțate;

c) împreună cu cel puțin două alte persoane, sau

d) acționând în virtutea unei motivații specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani în cazul în care comite infracțiunile prevăzute la alin. (1) şi (2)

a) împotriva unei persoane protejate; sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 195
Încălcarea libertății de asociere şi de întrunire paşnică

(1) Persoana care prin violență, prin amenințarea cu violență sau cu alte vătămări grave, restricționează exercitarea dreptului unei persoane de asociere sau întrunire se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani.

(2) Persoana care, prin violență sau amenințare cu violența iminentă, refuză să se conformeze măsurilor menite să mențină ordinea la o manifestare publică, deşi i se aduce la cunoştință respectiva obligație sau care opune rezistență agenților de ordine însărcinați cu menținerea ordinii, se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an.

§ 196
Violarea secretului corespondenței

(1) Persoana care încalcă cu intenție

a) caracterul secret al unei scrisori prin spionare sau prin deschiderea unei scrisori sigilate sau a altei comunicări scrise trimise prin poştă sau printr-o altă manieră obişnuită;

b) caracterul secret al informațiilor transferate prin intermediul serviciului de comunicații electronice; sau

c) caracterul secret al transferului privat de date computerizate către sistemul informatic, dinspre acesta sau în interiorul acestuia, inclusiv al radiației electromagnetice de la un sistem informatic care transferă astfel de date computerizate,

se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Angajatu furnizorului de servicii poştale sau de comunicaţii electronice care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau permite altei persoane să comită o astfel de infracţiune sau care modifică ori refuză să predea o comunicare scrisă transmisă prin poştă sau prin alte mijloace obişnuite de comunicare sau prin intermediul serviciului de comunicaţii electronice se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 de ani în cazul în care comite infracţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2)

a) şi provoacă daune substanţiale prin comiterea infracţiunii;

b) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice; sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

§ 197

(1) Persoana care, cu scopul de a provoca un prejudiciu altuia sau de a obţine foloase necuvenite pentru sine sau pentru altul

a) divulgă un secret de corespondenţă pe care îl cunoaşte dintr-o scrisoare închisă sau dintr-o altă comunicare scrisă transmisă prin serviciul poştal sau prin alt mod obişnuit, care nu i-au fost adresate sau din informaţii transferate prin intermediul serviciului de comunicare electronică; sau

b) se foloseşte de un astfel de secret,

se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Angajatul furnizorului de servicii poştale sau de comunicaţii electronice care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau permite altei persoane să comită o astfel de infracţiune se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 10 de ani în cazul în care comite infracţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2)

a) şi provoacă daune substanţiale prin comiterea infracţiunii;

b) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice; sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

§ 198

(1) Persoana care, cu încălcarea unei dispoziţii legale, produce, achiziţionează pentru sine sau pentru altul sau deţine echipamente capabile să intercepteze informaţiile transferate prin servicii de comunicaţii electronice se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 de ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi obţine beneficii însemnate pentru sine sau pentru altul în urma comiterii infracţiunii; sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

TITLUL DOI
Infracțiuni contra demnității umane

§ 199
Violul

(1) Persoana care, prin violență sau prin amenințare cu violența iminentă, forțează o femeie să întrețină raporturi sexuale cu el sau profită de neputința acesteia de a se apăra se pedepsește cu închisoare de la 5 la 10 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) acționând în circumstanțe agravante;

b) împotriva unei persoane protejate;

c) acționând în virtutea unei motivații specifice; sau

d) împotriva unei femei arestate sau care execută o pedeapsă cu închisoarea.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 15 la 20 de ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1) și cauzează, prin comiterea ei, vătămarea corporală deosebit de gravă

(4) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 20 la 25 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) și cauzează, prin comiterea infracțiunii, moartea victimei;

b) în situație de criză.

§ 200
Agresiunea sexuală

(1) Persoana care, prin violență sau prin amenințare cu violența iminentă, forțează o altă persoană să întrețină acte sexuale orale, anale sau orice alte tip de acte sexuale ori profită de neputința acesteia de a se apăra, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 10 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) acționând în circumstanțe agravante;

b) împotriva unei persoane protejate;

c) acționând în virtutea unei motivații specifice; sau

d) împotriva unei femei arestate sau care execută o pedeapsă cu închisoarea.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 15 la 20 de ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1) și cauzează, prin comiterea ei, vătămarea corporală deosebit de gravă.

(4) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 20 la 25 ani în cazul în care comite infracțiunea prevăzută la alin. (1)

BOLOGNA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, moartea victimei;
b) în situaţie de criză.

§ 201
Abuzul sexual

(1) Persoana care întreţine raporturi sexuale cu o persoană cu vârsta sub cincisprezece ani sau care supune o astfel de persoană unor abuzuri sexuale se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)
a) acţionând în circumstanţe agravante;
b) împotriva unei persoane protejate; sau
c) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 12 la 15 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, vătămarea corporală deosebit de gravă.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 20 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1)
a) şi cauzează, prin comiterea infracţiunii, moartea victimei;
b) în situaţie de criză.

§ 202

(1) Persoana care determină o persoană cu vârsta sub optsprezece ani să întreţină un raport sexual extramarital sau care abuzează sexual respectiva persoana prin alte mijloace
a) în cazul în care persoana a fost plasată în îngrijirea sau custodia sa ori depinde de el;
b) în schimbul unei sume de bani,
se pedepseşte cu închisoarea de la 1 până la 5 ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 8 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1) împotriva unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani care a fost forţată să întreţină raportul sexual sau să se supună abuzurilor sexuale, acţionând prin ascultare, fiind aflată sub constrângere sau ameninţare.

§ 203
Incestul

(1) Persoana care întreţine raporturi sexuale cu o rudă în gradul I sau cu un frate sau soră se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani.

BCU INSTITUTIONAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani în cazul în care comite infracţiunea prevăzută la alin. (1) împotriva unei persoane protejate.

CAPITOLUL TREI
Infracţiuni contra familiei şi minorului

§ 204
Bigamia

(1) Orice persoană care încheie o a doua căsătorie înainte ca prima căsătorie să fie desfăcută se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se aplică şi în cazul unei persoane care încheie o căsătorie cu o persoană care este deja căsătorită.

§ 205
Punerea în primejdie a unui minor

(1) Orice persoană care pune în primejdie un minor faţă de care are obligaţia legală de a-l îngriji şi care nu este încă în măsură să ceară ajutor, ducându-l într-un loc în care viaţa şi sănătatea minorului sunt puse în pericol, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la alin. (1) se pedepseşte cu închisoare de la doi la şase ani dacă

a) a acţionat în circumstanţe agravante; sau

b) a acţionat împotriva unui minor cu vârsta sub trei ani.

§ 206
Lăsarea fără ajutor a unui minor

(1) Orice persoană care lasă fără ajutor un minor faţă de care are obligaţia legală de a-l îngriji şi care nu este încă în măsură să ceară ajutor, punând astfel minorul în pericol de moarte sau vătămare corporală, se pedepseşte cu închisoare de la un an la cinci ani.

(2) Persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la alin. (1) se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă

a) a acţionat în circumstanţe agravante; sau

b) a acţionat împotriva unui minor cu vârsta sub şase ani.

(3) Persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la alin. (1) se pedepseşte cu închisoarea de la şapte la doisprezece ani dacă

a) a provocat vătămări corporale grave sau moartea prin comiterea faptei; sau

b) a comis fapta într-o situaţie de criză.

BCU "LUCIAN BLAGA" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 207

Neîndeplinirea obligației de întreținere

(1) Orice persoană care, chiar și din culpă, nu reușește să îndeplinească obligația legală de a întreține sau de a susține o altă persoană timp de cel puțin trei luni în decurs de doi ani se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Orice persoană care evită, în mod intenționat, îndeplinirea obligației legală de a întreține sau de a susține o altă persoană timp de cel puțin trei luni în decurs de doi ani este pasibilă de o pedeapsă cu închisoare de până la trei ani.

(3) Persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la alin. (1) sau (2) se pedepsește cu închisoarea de la un an la cinci ani dacă

a) a expus victima riscului sărăciei prin comiterea faptei;

b) a acționat în circumstanțe agravante; sau

c) a comis fapta în ciuda faptului că a fost condamnată pentru o infracțiune similară în ultimele douăzeci și patru de luni sau a faptului că a fost liberată conditionat din executarea unei pedepse cu închisoarea aplicate pentru săvârșirea unei astfel de infracțiuni.

§ 208

Lovirea unei persoane apropiate sau a unei persoane încredințate spre îngrijire

(1) Orice persoană care supune unor rele tratamente o persoană apropiată sau o persoană care i-a fost încredințată spre îngrijire provocându-i suferințe fizice sau psihice prin

a) bătăi repetate, lovituri, provocarea rănilor de diverse tipuri sau a arsurilor, umilire, ignorare, urmărire continuă, amenințări, provocarea fricii sau a stresului prin izolare forțată, șantaj emoțional sau prin alte comportamente inadecvate care pun in pericol sănătatea fizică sau psihică a persoanei în cauză sau siguranța acesteia,

b) lipsirea sistematică și nejustificată de alimentație, odihnă, somn, îngrijire de bază, îmbrăcăminte, igienă elementară, asistență medicală, locuință sau educație,

c) obligarea la cerșetorie sau la efectuarea repetată a unor activităților care provoacă suferințe fizice sau psihice intense, având în vedere vârsta sau starea sa de sănătate a persoanei supuse relelor tratamente,

d) expunerea repetată la substanțe cu un efect dăunător asupra sănătății, sau

e) restricționarea nejustificată a accesului la anumite bunuri pe care persoana în cauză are dreptul de a le folosi și de care are dreptul de a se bucura,

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani.

BOLYAI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la alin. (1) se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 15 ani dacă

a) a provocat vătămări corporale grave sau moartea prin comiterea faptei;

b) a acţionat în virtutea unei motivaţii specifice;

c) a comis fapta în ciuda faptului că a fost condamnată pentru o infracţiune similară în ultimele douăzeci şi patru de luni sau a faptului că a fost liberată conditionat din executarea unei pedepse cu închisoarea impuse pentru săvârşirea unei astfel de infracţiuni;

d) a acţionat în circumstanţe agravante.

(3) Persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la alin. (1) se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 25 sau cu închisoare pe viaţă de ani dacă prin comiterea faptei a provocat vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane.

Răpirea

§ 209

(1) Persoana care ia un minor sau o persoană care suferă de o tulburare psihică sau o persoană lipsită de discernământ din grija altei persoane care are obligaţia de a o îngriji în temeiul legii sau al unei decizii oficiale, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 8 ani.

(2) Persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la alin. (1) se pedepseşte cu închisoarea de la 4 la 10 ani dacă

a) a acţionat în circumstanţe agravante; sau

b) a acţionat în virtutea unei motivaţii specifice; sau

c) prin comiterea faptei a adus atingere dezvoltării morale a persoanei răpite.

(3) Persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la alin. (1) se pedepseşte cu închisoarea de la 7 la 15 ani dacă

a) fapta a fost comisă cu scopul de a duce persoana răpită în străinătate;

b) fapta a fost comisă cu scopul de a obţine beneficii considerabile pentru sine sau pentru altul; sau

c) a provocat vătămări corporale grave sau moartea sau alte consecinţe deosebit de grave prin comiterea faptei.

(4) Persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la alin. (1) se pedepseşte cu închisoarea de la 15 la 25 ani sau cu închisoarea pe viaţă dacă

a) fapta a fost comisă în calitate de membru al unei grupări periculoase; sau

b) fapta a fost comisă cu scopul de a obţine beneficii considerabile pentru sine sau pentru altul.

§ 210

(1) Persoană care, în calitate de părinte sau rudă de gradul întâi, ia o persoană care suferă de o tulburare psihică sau o persoană lipsită de discernământ din grija altei persoane care are obligația de a o îngriji în temeiul legii sau al unei decizii oficiale, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de la un an la 5 ani dacă

a) a acționat în circumstanțe agravante; sau

b) a acționat în virtutea unei motivații specifice.

§ 211

Coruperea morală a minorului

(1) Persoană care, chiar și din culpă, expune o persoană cu vârsta sub optsprezece ani riscului de a duce o viață depravată

a) încurajând persoana în cauză să aibă o conduită indecentă sau imorală,

b) creând condițiile pentru ca persoana în cauză să aibă o conduită indecentă sau imorală,

c) creând condițiile pentru ca persoana în cauză să săvârșească fapte care, în conformitate cu prezenta lege, sunt considerate infracțiuni, sau

d) împiedicând persoana în cauză să frecventeze cursurile din învățământul obligatoriu, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se aplică și în cazul unei persoane care, încălcând o reglementare juridică cu caracter general obligatoriu, angajează un minor cu vârsta de sub cincisprezece ani, împiedicându-l astfel să frecventeze cursurile din învățământul obligatoriu.

(3) Persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la alin. (1) sau (2) se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la cinci ani dacă

a) a acționat în circumstanțe agravante; sau

b) a acționat în virtutea unei motivații specifice.

CAPITOLUL PATRU
Infracțiuni contra dreptului de proprietate

§ 212

Furtul

(1) Persoana care își însușește un bun care aparține altei persoane, prin luarea acestuia în posesie, și astfel provoacă daune minore, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Aceeași pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică făptuitorului care își însușește un bun care aparține altei persoane, prin luarea acestuia, și

BCU ASIST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) săvârşeşte infracţiunea prin efracţie,

b) imediat după săvârşirea infracţiunii, încearcă să păstreze bunul prin violenţă sau ameninţarea cu violenţă iminentă,

c) săvârşeşte o astfel de infracţiune asupra unui bun pe care o altă persoană îl are asupra sa,

d) un astfel de bun provine din recolta de pe un teren care aparţine fondului funciar sau din lemnele de pe un teren care aparţine fondului forestier sau din peştele din iazurile supuse unor condiţii de creştere intensă,

e) săvârşeşte infracţiunea asupra unui bun a cărui colectare este supusă plăţii în temeiul unei reglementări separate, sau

f) a fost sancţionată pentru săvârşirea unei astfel de infracţiuni în ultimele douăsprezece luni.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) în ciuda faptului că a fost condamnat pentru aceeaşi infracţiune în ultimele douăzeci şi patru de luni, sau

c) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia,

b) acţionând în circumstanţe agravante,

c) la locul de închinăciune sau de exprimare a respectului public, sau la locul unde se desfăşoară adunarea publică sau ceremonia,

d) asupra unui bun care beneficiază de protecţie în temeiul unei reglementări separate; sau

e) prin organizarea unei astfel de fapte.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) într-o situaţie de criză.

§ 213
Delapidarea

(1) Persoana care intră în posesia unor bunuri care aparţin altei persoane şi care i-au fost încredinţate, provocând astfel daune minore bunurilor altei persoane, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se sancţionează închisoarea de la unu la 5 ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice,

c) în calitatea de persoană care a fost acuzată de încălcarea unei obligaţii speciale de a proteja interesele părţii vătămate sau care a fost numită administrator judiciar, sau

d) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 15 ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase sau

c) într-o situaţie de criză.

§ 214

Neplata indemnizaţiilor şi a salariilor compensatorii

(1) Persoana care, în calitate de reprezentant autorizat al unei persoane juridice sau al unei persoane fizice, care este angajator sau agent corporativ, nu plăteşte la data scadentă angajatului salariile sau alte remuneraţii pentru munca prestată, compensaţiile salariale sau indemnizaţiile de disponibilizare la care are dreptul angajatul, în ciuda faptului că în acea zi dispune de mijloacele financiare pentru a face acest lucru şi de care nu are nevoie în mod necesar pentru a desfăşura activitatea persoanei juridice sau activităţile unui angajator care este o persoană fizică, sau ia măsuri pentru a zădărnici plăţile descrise mai sus, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se sancţionează cu închisoarea de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) împotriva a mai mult de zece angajaţi.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia.

ŠAFÁRIK UNIVERSITY LIBRARY

§ 215
Posesia ilegală a unui bun al altei persoane

(1) Persoana care îşi însuşeşte un bun cu valoare mică care aparţine altei persoane cu scopul de a-l folosi temporar sau care, fără drept, foloseşte temporar un bun care i-a fost încredinţat şi, astfel, provoacă daune minore patrimoniului altei persoane, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia,

b) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani dacă provoacă daune substanţiale prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1).

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

Folosirea ilegală a unui autovehicul care aparţine altei persoane
§ 216

(1) Persoana care intră în posesia unui autovehicul cu valoare mică care aparţine altei persoane, cu scopul de a-l folosi temporar, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi dacă a fost condamnat anterior pentru acea infracţiune,

b) acţionând în virtutea unei motivaţii specifice,

c) cu privire la un autovehicul cu valoare mare sau provoacă daune majore prin săvârşirea unei astfel de infracţiuni, sau

d) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), cu privire la un autovehicul cu valoare substanţială, sau provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acelei infracţiuni.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) cu privire la un autovehicul cu valoare considerabilă sau provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea unei astfel de infracţiuni, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 217

(1) Persoana care utilizează fără drept un autovehicul care aparţine altei persoane şi care i-a fost încredinţat, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi a fost condamnat anterior pentru o astfel de infracţiune,

b) în virtutea unei motivaţii specifice,

c) cu privire la un autovehicul cu valoare mare sau provoacă daune majore prin săvârşirea unei astfel de infracţiuni, sau

d) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), cu privire la un autovehicul cu valoare substanţială sau provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acelei infracţiuni.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 8 ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) cu privire la un autovehicul cu valoare considerabilă sau provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea unei astfel de infracţiuni, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 218

Tulburarea de posesie

(1) Persoana care ocupă sau utilizează în mod ilegal o casă sau o locuinţă care aparţine altei persoane sau care împiedică în mod ilegal persoana îndreptăţită să folosească o casă sau o locuinţă se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care intră, ocupă sau utilizează ilegal spaţii nerezidenţiale care aparţin altei persoane sau care împiedică în mod ilegal persoana îndreptăţită să folosească spaţii nerezidenţiale, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

§ 219

Fabricarea şi utilizarea ilegală de mijloace de plată, bani electronici sau alte carduri de plată

(1) Persoana care, în mod ilegal, fabrică, modifică, imită, contrafăce sau intră în posesia unor mijloace de plată, a unor bani electronici sau a altui card de plată, inclusiv a unei cartele telefonice, sau a unui obiect capabil să

îndeplinească această funcţie, în scopul folosirii acestora ca autentice sau deţine, transportă, foloseşte sau le oferă altei persoane în acelaşi scop, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Persoana care, în mod ilegal, fabrică, posedă, achiziţionează pentru sine sau intră în posesia sau oferă altei persoane un instrument, program de calculator sau alt dispozitiv adaptat în mod specific pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1) se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) pe scară largă, sau

c) în virtutea unei motivaţii specifice.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2).

a) pe o scară extinsă, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 220
Falsificarea şi modificarea frauduloasă a numerelor de identificare ale autovehiculelor

(1) Persoana care falsifică sau modifică numărul de identificare, numărul de serie al motorului, plăcuţa de identificare a producătorului sau numărul de serie al componentelor vehiculului sau utilizează un număr de identificare, un număr de serie al motorului, o plăcuţă de identificare a producătorului sau un număr de serie al componentelor care aparţin unui alt vehicul ca fiind autentice, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi a fost condamnat anterior pentru o astfel de infracţiune,

b) cu privire la un autovehicul cu valoare mare sau provoacă daune majore prin săvârşirea unei astfel de infracţiuni, sau

c) în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) cu privire la un autovehicul cu valoare substanţială sau provoacă daune substanţiale prin săvârşirea unei astfel de infracţiuni.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) cu privire la un autovehicul cu valoare considerabilă sau provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea unei astfel de infracţiuni, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 221

Înşelăciunea

(1) Persoana care se îmbogăţeşte pe sine sau altă persoană în detrimentul patrimoniului altei persoane prin înşelarea altei persoane sau prin faptul că profită de greşeala unei alte persoane şi, astfel, provoacă daune minore altei persoane, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) într-o situaţie de criză.

§ 222

Înşelăciunea privind creditele bancare

(1) Persoana care solicită un credit sau înlesneşte obţinerea unui credit de la o altă persoană, furnizând informaţii false cu privire la condiţiile de acordare sau rambursare a unui astfel de credit, şi, astfel, provoacă daune minore, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani dacă, în calitatea sa de salariat, membru, organ statutar, reprezentant sau altă persoană autorizată să acţioneze în locul persoanei care acordă un credit, facilitează acordarea unui credit în beneficiul unei persoane, deşi cunoştea că persoana respectivă nu îndeplineşte condiţiile necesare pentru acordarea acestuia.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) într-o situaţie de criză.

§ 223
Înşelăciunea privind asigurările

(1) Persoana care reuşeşte să obţină plata unei indemnizaţii de asigurare de la altă persoană prin înşelarea acesteia în ceea ce priveşte îndeplinirea condiţiilor de acordare a acesteia şi astfel provoacă daune minore, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani dacă, în calitatea sa de angajat, membru, reprezentant sau altă persoană autorizată să acţioneze în locul persoanei care acordă o asigurare, facilitează obţinerea unei indemnizaţii de asigurare de către o persoană, deşi cunoştea că persoana respectivă nu îndeplineşte condiţiile necesare pentru acordarea acesteia.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) într-o situaţie de criză.

§ 224
Înşelăciunea în domeniul utilizării capitalurilor

(1) Persoana care, în legătură cu o ofertă, vânzare sau distribuţie de titluri de valoare sau de alte titluri comerciale, care promite obţinerea unui drept la beneficiu în activele generatoare de profit ale unei companii sau în legătură cu o ofertă de majorare a profitului printr-o astfel de investiţie în broşuri sau

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

alte materiale promoţionale sau studii privind bunurile deţinute sau profitul companiei, furnizează unui număr mai mare de persoane date false sau nereale cu privire la randamentul pe investiţii sau bunurile deţinute de o companie, în care urmează să se investească, sau care ascunde dezavantajele unor astfel de investiţii, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) într-o situaţie de criză.

§ 225

Frauda privind subvenţiile

(1) Persoana care reuşeşte să obţină de la o altă persoană o cesiune, subvenţie, contribuţie sau o altă prestaţie din bugetul statului, al instituţiei publice, al fondului de stat, al regiunii autonome sau al municipiului, fără a îndeplini cerinţele prevăzute de lege pentru acordarea unor astfel de mijloace, prin înşelarea unei astfel de persoane, făcând-o să creadă că îndeplineşte aceste cerinţe, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică făptuitorului care utilizează o cesiune, subvenţie, contribuţie sau altă prestaţie obţinută ilegal din bugetul statului, al instituţiei publice, al fondului de stat, al regiunii autonome sau al municipiului în alt scop decât cel convenit pe o scară largă.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani dacă acesta, în calitatea de salariat, membru, agent sau altă persoană autorizată să acţioneze în locul persoanei care acordă o cesiune, subvenţie, contribuţie sau o altă prestaţie din bugetul statului, al instituţiei publice, al fondului de stat, al regiunii autonome sau al municipiului, ajută o altă persoană să obţină o cesiune, subvenţie, contribuţie sau altă prestaţie din bugetul statului, al instituţiei publice, al fondului de stat, al regiunii autonome sau al municipiului, deşi cunoaşte că persoana în cauză nu îndeplineşte condiţiile necesare pentru acordarea lor.

BOJAR / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), (2) sau (3),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), (2) sau (3), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(6) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), (2) sau (3),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) într-o situaţie de criză.

§ 226
Îmbogăţirea ilicită

(1) Persoana care se îmbogăţeşte pe sine sau o altă persoană în detrimentul patrimoniului altei persoane prin intervenţia neautorizată asupra hardware-ului sau asupra programelor de calculator, maşinilor automate sau a unui dispozitiv sau echipament similar conceput pentru vânzarea automată de bunuri, schimburi valutare sau retragerea de numerar sau pentru scutirea de la operaţiuni, servicii, informaţii sau alte prestări plătibile, cu scopul de a obţine bunuri, servicii sau informaţii fără plată sau de a încasa numerar, fără autorizaţie, şi care astfel cauzează un prejudiciu minor unei alte persoane, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase,

c) într-o situaţie de criză.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 227
Bancruta frauduloasă

(1) Persoana care, cu scopul de a aduce prejudicii unei alte persoane sau de a obține beneficii nejustificate pentru sine sau pentru altă persoană, cauzează falimentul persoanei juridice în care este reprezentant legal sau agent corporativ prin utilizarea activelor persoanei juridice în cauză, chiar și în parte, pentru

a) înființarea unei alte persoane juridice, sau

b) dobândirea pachetului de acțiuni al altei persoane juridice sau care face acest lucru cu scopul de a determina falimentul persoanei juridice al cărei reprezentant legal sau agent corporativ este, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1), și provoacă daune majore sau obține beneficii majore pentru sine sau prin săvârșirea acesteia.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1),

a) și provoacă daune substanțiale sau obține beneficii substanțiale pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârșirea acesteia sau

b) acționează în circumstanțe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1),

a) și provoacă daune pe scară largă sau obține beneficii pe scară largă pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârșirea acesteia, sau

b) și determină falimentul altor persoane prin săvârșirea acesteia.

§ 228
Declanșarea falimentului

(1) Persoana care declanșează falimentul unei persoane juridice și, pe o scară mai largă, împiedică despăgubirea creditorului său în așa fel încât

a) să facă investiții în tranzacții generatoare de pierderi fără o susținere financiară adecvată,

b) să ia sau să ofere un credit care prezintă un risc comercial ridicat, având în vedere valoarea activelor persoanei juridice,

c) în detrimentul creditorului persoanei juridice, să distrugă, să provoace daune, să doneze, să ascundă sau, să confișteze în alt mod activele persoanei juridice în cauză, chiar și în parte,

d) să utilizeze o parte mare din veniturilor persoanei juridice pentru consumul personal, sau

e) să plaseze veniturile persoanei juridice, chiar şi parţial, în loterii, jocuri sau pariuri, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică făptuitorului care acţionează în modul prevăzut la alin. (1) litera a) - e), iar persoana juridică a fost exclusă de la faliment doar prin obţinerea unei contribuţii sau luarea altor măsuri de către autoritatea statului, de către autonomie sau de către o instituţie publică, deşi nu erau obligaţi să facă acest lucru.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) şi determină falimentul altei persoane.

§ 229
Jocurile de noroc şi pariurile ilegale

(1) Persoana care operează un joc generator de numerar sau un joc similar sau care administrează pariuri cu cotă ale căror reguli nu garantează aceleaşi şanse de câştig tuturor participanţilor, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia, sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 230
Loterii şi jocuri similare ilegale

(1) Persoana care organizează, fără autorizaţie, o loterie sau un joc similar se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia, sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

Tăinuirea

§ 231

(1) Persoana care ascunde, transferă către sine sau altă persoană, închiriază sau acceptă, cu titlu de depozit,

a) un bun obţinut prin săvârşirea unei infracţiuni de către o altă persoană, sau

b) un bun achiziţionat în schimbul unui astfel de bun, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi obţine beneficii majore pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) foloseşte un astfel de bun în propriile sale activităţi.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi obţine beneficii pe scară largă pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 232

(1) Persoana care, din culpă, ascunde sau transferă către sine sau altă persoană un bun cu valoare considerabilă obţinut prin săvârşirea unei infracţiuni de către o altă persoană, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) şi permite altei persoane să ascundă originea sau împiedică detectarea originii unui bun obţinut prin intermediul unei infracţiuni săvârşite pe teritoriul Republicii Slovacia sau în străinătate.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altă persoană,

b) acţionând în circumstanţe agravante, sau

c) cu privire la bunuri provenite din traficul de substanţe narcotice, psihotrope, nucleare sau chimice de mare risc sau din altă infracţiune deosebit de gravă.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi obţine beneficii pe scară largă pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia.

Disimularea produselor infracţiunii
§ 233

(1) Persoana care întreprinde oricare dintre următoarele acţiuni în legătură cu veniturile sau alte bunuri obţinute din infracţiune cu scopul de a ascunde astfel de venituri sau bunuri, de a ascunde originea lor infracţională, de a ascunde folosirea lor destinată sau reală pentru săvârşirea unei infracţiuni, de a zădărnici confiscarea lor în vederea urmăririi penale sau a pierderii ori a confiscării:

a) transferă către sine sau o altă persoană, dă cu împrumut, ia cu împrumut, transferă către o bancă sau o filială a unei bănci străine, importă, tranzitează, livrează, transferă, închiriază sau achiziţionează pentru sine sau altă persoană, sau

b) deţine, ascunde, disimulează, foloseşte, consumă, distruge, modifică sau deteriorează,

se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

b) şi obţine beneficii majore pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) ca persoană publică,

b) şi obţine beneficii substanţiale pentru sine prin săvârşirea acesteia, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi obţine beneficii pe scară largă pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia,

b) cu privire la bunuri provenite din traficul de substanţe narcotice, psihotrope, nucleare sau chimice de mare risc, arme şi persoane sau din altă infracţiune deosebit de gravă, sau

c) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 234

(1) Persoana care nu informează sau nu raportează

a) faptele care indică faptul că o altă persoană a săvârşit infracţiunea de disimulare a produselor infracţiunii prevăzută de § 233, sau

b) o tranzacţie comercială neobişnuită, deşi are o astfel de obligaţie în virtutea ocupaţiei, profesiei, poziţiei sau funcţiei sale, se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1) nu se pedepseşte dacă făptuitorul nu poate face informarea sau raportarea fără riscul de a fi urmărit penal el sau o persoană apropiată.

§ 235

Camăta

(1) Persoana care, profitând de suferinţa, lipsa de experienţă sau alienarea mintală sau agitaţia altei persoane, solicită o plată sau un angajament de plată în beneficiul său sau al unei alte persoane, în cazul în care valoarea acestei plăţi este extrem de disproporţionată faţă de valoarea plăţii cu care contribuie făptuitorul sau care execută o astfel de creanţă sau care, cu scopul de a o executa, îşi transferă creanţa, se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) împotriva unei persoane protejate, sau

c) în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 236

Ascunderea unui bun

(1) Persoana care îşi însuşeşte un bun cu valoare redusă, care îi aparţine unei alte persoane şi pe care l-a luat în posesie, prin găsirea acestuia, din greşeală sau în orice alt mod, fără permisiunea proprietarului îndreptăţit, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia.

Abuzul de încredere prin administrarea defectuoasă a bunurilor imobiliare ale altei persoane

§ 237

(1) Persoana care provoacă daune minore unei alte persoane prin încălcarea propriei sale obligaţii de a avea grijă de sau de a administra bunurile altei persoane, prevăzută într-o dispoziţie legală sau impusă printr-o hotărâre judecătorească sau o obligaţie acceptată în baza unui contract, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia, sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 238

Persoana care, din culpă, provoacă daune substanţiale unei alte persoane prin încălcarea propriei sale obligaţii de a avea grijă de sau de a administra bunurile altei persoane, prevăzute într-o dispoziţie legală sau impuse printr-o hotărâre judecătorească se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

§ 239

Fraudarea unui creditor

(1) Persoana care împiedică, chiar dacă, în parte, despăgubirea creditorului său prin

a) distrugerea, deteriorarea, aducerea în stare de neîntrebuinţare, ascunderea, vânzarea, efectuarea schimburi sau, desfiinţează chiar şi o parte din activele sale,

b) grevează cu sarcini un bun care constituie obiectul unei obligaţii sau îl închiriază,

c) pretinde sau recunoaşte un titlu sau o creanţă inexistentă asupra activelor sau îşi cesionează creanţa sau îşi asumă o datorie a altei persoane, chiar dacă nu era nici obligată şi nici în drept să facă acest lucru, sau

d) pretinde reducerea sau pierderea bunurilor sale,

se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică făptuitorului care împiedică, chiar şi în parte, despăgubirea creditorului altei persoane, prin

a) distrugerea, deteriorarea, aducerea în stare de neîntrebuinţare, ascunderea, vânzarea, efectuarea de schimburi, donarea sau, desfiinţează chiar şi o parte din activele debitorului, sau

b) invocă un titlu sau o creanţă inexistentă asupra activelor debitorului.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia, sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) determină falimentul societăţii altei persoane, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

§ 240

Tratamentul preferențial al unui creditor

(1) Persoana care, în calitate de debitor aflat în imposibilitatea de a-şi îndeplini toate obligaţiile scadente, împiedică, chiar şi în parte, despăgubirea creditorului său prin tratamentul preferențial al unui alt creditor, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), provoacă daune majore.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), provoacă daune pe scară largă.

§ 241

Practici frauduloase în procedurile de faliment şi concordat

(1) Persoana care, în calitate de creditor aflat în faliment, în legătură cu votul său la adunarea creditorilor sau care, în calitate de creditor, în legătură cu supunerea la vot a planului de restructurare, acceptă sau primeşte un gaj pe bunuri sau un alt profit, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care, în legătură cu votul privind concordatul preventiv, dă, oferă sau gajează bunuri sau un alt beneficiu unui creditor în schimbul consimţământului său referitor la concordat.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

Obstrucţionarea procedurilor de faliment sau de concordat

§ 242

(1) Persoana care obstrucţionează procedura de faliment, de concordat, de restructurare sau de descărcare de gestiune prin

a) neîndeplinirea unei obligaţii care i-a fost impusă prin legea care reglementează astfel de proceduri, sau

b) prin raportarea de date false în lista de active şi pasive,

se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

§ 243

(1) Persoana care împiedică procedura de faliment prin

a) ascunderea unui activ care face parte din bunurile imobiliare ale persoanei aflate în faliment,

a) împiedicarea includerii şi evaluării unui activ care face parte din bunurile imobiliare ale persoanei aflate în faliment,

b) refuzul predării unui activ care face parte din bunurile imobiliare ale persoanei aflate în faliment, sau

c) reţinerea, falsificarea sau distrugerea înregistrărilor privind activele sau activităţile financiare ale debitorului,

se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia.

§ 244

Nerespectarea interdicţiei privind concurenţa

(1) Persoana care este obligată să respecte interdicţia privind concurenţa prevăzută de lege, care încalcă această interdicţie stabilită de legea în cauză, şi astfel provoacă daune majore altei persoane, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia.

Deteriorarea unui bun al altei persoane

§ 245

(1) Persoana care distruge, deteriorează sau face inutilizabil un bun care aparţine altei persoane, şi astfel provoacă pagube minore bunurilor altei persoane, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

ACUASTĂ LUCRARE ESTE PROTEJATĂ DE LEGEA DREPTULUI DE AUTOR

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia, sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia,

a) asupra unui bun care beneficiază de protecţie în temeiul unei reglementări diferite, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 246

(1) Persoana care deteriorează un bun care aparţine unei alte persoane prin pulverizare, vopsire, acoperire cu înscrisuri colorate sau alte substanţe se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia, sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) asupra unui bun protejat în temeiul unei reglementări diferite,

b) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia,

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia.

§ 247

Deteriorarea sau folosirea abuzivă a unui suport de date

(1) Persoana care, cu scopul de a provoca daune sau alte prejudicii altei persoane, sau de a obţine beneficii injuste pentru sine sau pentru altă persoană, obţine accesul, fără drept, la un sistem informatic, un suport de date sau o parte a acestuia şi

a) utilizează în mod neautorizat informaţiile din acesta,

b) distruge, deteriorează, şterge, modifică în mod ilegal astfel de informaţii sau reduce calitatea acestora,

c) efectuează o intervenţie neautorizată asupra hardware-ului sau programului de calculator, sau

d) împiedică funcţionarea sistemului informatic prin introducerea, transferarea, deteriorarea, ştergerea, reducerea calităţii, modificarea sau ascunderea datelor informatice, sau creează date neautentice, cu scopul de a fi considerate sau tratate ca fiind autentice pentru a fi utilizate în mod legal, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică făptuitorului care, cu scopul de a săvârşi infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) folosind mijloace tehnice, face o monitorizare neautorizată a transferului închis de date informatice în sistemul informatic, în afara sau în interiorul acestuia, sau

b) obţine sau face accesibil un program de calculator şi alte echipamente sau parole, coduri de acces sau date similare care permit accesul la sistemul informatic, în tot sau în parte.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 248
Folosirea abuzivă a bunurilor

(1) Persoana care produce daune unui interes cultural important sau altui interes public important prin distrugerea, deteriorarea, aducerea în stare de neîntrebuinţare sau aşezarea greşită a unui bun care îi aparţine şi care se bucură de protecţie în temeiul unei reglementări separate, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune pe scară largă sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia

§ 249
Deteriorarea şi devalorizarea patrimoniului cultural

(1) Persoana care, fără drept, desfăşoară cercetări sau săpături arheologice în situri arheologice se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) îşi însuşeşte un bun care reprezintă o descoperire arheologică şi astfel provoacă daune majore.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) şi îşi însuşeşte un bun care reprezintă o descoperire arheologică, şi astfel provoacă pagube substanţiale.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi îşi însuşeşte un bun care reprezintă o descoperire arheologică, şi astfel provoacă pagube pe scară largă,

a) ca membru al unei grupări periculoase, sau

b) într-o situaţie de criză.

CAPITOLUL CINCI
Infracţiuni economice

TITLUL UNU
Infracţiuni care pun în pericol economia de piaţă

§ 250
Participarea abuzivă la concurenţa economică

(1) Persoana care participă abuziv la concurenţa economică, şi prin

a) afectarea, prin intermediul concurenţei neloiale, a fondului comercial al întreprinderii unui competitor sau

b) prin încălcarea legislaţiei care reglementează protecţia concurenţei economice,

provoacă daune semnificative altui competitor sau pune în pericol desfăşurarea activităţilor întreprinderii sale, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la şase ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) şi determină falimentul întreprinderii altui competitor prin săvârşirea acesteia,

a) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

§ 251

Activităţi comerciale ilegale

(1) Persoana care desfăşoară în mod ilegal activităţi comerciale pe scară mică se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) prin angajarea altei persoane, fără a o înregistra ca angajat al său, sau

c) şi obţine beneficii majore pentru sine prin săvârşirea acesteia.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 252

Tranzacţii valutare ilegale şi furnizarea de servicii valutare

(1) Persoana care tranzacţionează valută sau oferă servicii de schimb valutar, fără autorizaţie legală

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) pe o scară largă, sau

c) în ciuda faptului că a fost condamnată pentru aceeaşi infracţiune sau o infracţiune similară în ultimele douăzeci şi patru de luni, sau a fost sancţionată în ultimele douăsprezece luni,

se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) şi obţine beneficii substanţiale pentru sine prin săvârşirea acesteia.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi obţine beneficii pe scară largă pentru sine prin săvârşirea acesteia,

a) ca membru al unei grupări periculoase, sau

b) într-o situaţie de criză.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 253
Fabricarea ilegală de alcool

(1) Persoana care fabrică alcool în cantitate mai mare, fără licenţă, sau care deţine sau pune în circulaţie o cantitate mai mare de alcool fabricat fără licenţă, se pedepseşte, cu excepţia cazului în care legea prevede pentru acea infracţiune o pedeapsă mai severă, cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care fabrică în mod ilegal sau deţine un aparat pentru fabricarea alcoolului.

§ 254
Nerespectarea reglementărilor referitoare la importurile şi exporturile de bunuri

(1) Persoana care pune în pericol, în mod considerabil, interesele publice prin încălcarea interdicţiei sau restricţiei impuse pentru importul, exportul sau tranzitul de mărfuri se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Persoana care reduce suma de plată în mod considerabil sau nu achită o taxă vamală sau altă plată percepută în temeiul legii privind mărfurile importate se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2) împreună cu cel puţin alte două persoane.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune substanţiale sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase

Nerespectarea reglementărilor privind manipularea de bunuri şi tehnologii supuse controlului

§ 255

(1) Persoana care încalcă interdicţia sau restricţia impusă pentru manipularea bunurilor şi tehnologilor supuse controlului în conformitate cu alte reglementări, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Persoana care exportă, fără licenţă, bunuri sau tehnologii supuse controlului în conformitate cu alte reglementări sau le transferă într-un stat

străin sau către o organizaţie cu sediul social într-o ţară străină sau către un reprezentant străin, se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani.

§ 256

(1) Persoana care încalcă sau nu îndeplineşte o obligaţie importantă care decurge din contractul de muncă, profesia, poziţia sau funcţia sa, şi astfel determină emiterea ilegală a unei autorizaţii pentru manipularea bunurilor şi tehnologiilor supuse controlului în conformitate cu alte reglementări sau permite ca astfel de bunuri să dispară din înregistrări, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi, prin urmare, bunurile au fost transferate într-o ţară străină,

b) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia, sau

c) cu scopul de a obţine beneficii substanţiale.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) cu scopul de a obţine beneficii pe scară largă, sau

c) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 257

(1) Persoana care obţine un document, solicitat de autorităţile responsabile de monitorizare a bunurilor şi a tehnologiilor care fac obiectul unor reglementări distincte, pe baza unor date false sau incomplete se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care distruge, deteriorează, face inutilizabile sau ascunde documentele necesare pentru păstrarea înregistrărilor privind bunurile şi tehnologiile supuse controlului în conformitate cu alte reglementări sau care nu deţine astfel de înregistrări, sau care interferează cu hardware-ul sau software-ul folosit pentru a păstra înregistrările referitoare la astfel de bunuri sau tehnologii.

§ 258

Periclitarea tranzacţiilor valutare

(1) Persoana care, în timpul perioadei de îndeplinire a obligaţiei de depozit impuse sau într-o situaţie de urgenţă în tranzacţii valutare, pune în pericol schimbul valutar printr-o încălcare minoră a reglementărilor privind schimburile valutare se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la şase ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) într-o situaţie de criză.

TITLUL DOI
Infracţiuni contra disciplinei economice

Denaturarea datelor din evidenţele financiare şi comerciale
§ 259

(1) Persoana care prezintă date false sau extrem de distorsionate sau ascunde datele obligatorii referitoare la fapte importante într-o declaraţie, într-un raport, introduce date într-un calculator sau în alte documente, care servesc pentru

a) verificarea statistică, cu scopul de a obţine foloase necuvenite pentru sine sau pentru altă persoană,

b) dosarele angajaţilor, cu scopul de a obţine foloase necuvenite pentru sine sau pentru altă persoană,

c) controlul înregistrărilor contabile,

d) controlul utilizării cesiunilor, subvenţiilor sau a altor alocări din bugetul de stat, alocări din bugetele unei instituţii publice, fondului de stat, unei unităţi teritoriale superioare sau unui municipiu,

e) prin care se stabileşte valoarea bunurilor sau valoarea garanţiei transferate sau atribuite altei persoane,

f) faliment, structură, restructurare sau anulare a datoriei, sau

g) înregistrarea în Registrul Comerţului sau Cartea Funciară, Registrul Auto sau un alt registru în temeiul unei reglementări speciale, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care, cu scopul prevăzută la alin. (1),

a) intervine asupra cu hardware-ul sau software-ul, sau

b) distruge, deteriorează, aduce în stare de neîntrebuinţare sau nu reuşeşte să păstreze înregistrările prevăzute la alin. (1).

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia,

b) acţionând în circumstanţe agravante, sau

c) în virtutea unei motivaţii specifice.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) provoacă o perturbare deosebit de gravă a derulării economiei Republicii Slovace sau o altă consecinţă deosebit de gravă.

§ 260

Persoana care, din culpă, săvârşeşte infracţiunea de denaturare a datelor în evidenţe financiare şi comerciale prevăzută de § 259 alin. (1), cu excepţia literei a) sau b), provocând astfel daune pe scară largă, se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani.

Afectarea intereselor financiare ale Comunităţilor Europene

§ 261

(1) Persoana care utilizează sau prezintă o declaraţie sau un document fals, incorect sau incomplet, sau nu furnizează date obligatorii, sau utilizează fonduri din bugetul general al Comunităţilor Europene sau din bugetul gestionat de către sau în numele Comunităţilor Europene în alt scop decât cel pentru care au fost destinate iniţial, şi, astfel, permite deturnarea de fonduri sau reţinerea ilegală de fonduri din bugetul menţionat anterior la sursă se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 262

(1) Persoana care, prin încălcarea sau nerespectarea unei obligaţii care rezultă din contractul de muncă, ocupaţia, poziţia sau funcţia sa în gestionarea

BOSTON COLLEGE UNIVERSITY LIBRARY

sau supravegherea subordonaților săi, permite săvârșirea infracțiunii prevăzute de § 261 alin. (1) se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la unu la trei ani dacă, prin săvârșirea infracțiunii prevăzute la alin. (1), provoacă daune substanțiale.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani dacă, prin săvârșirea infracțiunii prevăzute la alin. (1), provoacă daune pe scară largă.

§ 263

(1) Persoana care, prin neglijență, provoacă daune intereselor financiare ale Comunităților Europene acționând potrivit § 261 alin. (1), se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la unu la trei ani dacă provoacă daune substanțiale prin săvârșirea infracțiunii prevăzute la alin. (1).

§ 264

Punerea în pericol a secretelor comerciale, bancare, poștale, de telecomunicații sau fiscale

(1) Persoana care obține informații care fac obiectul secretelor comerciale, bancare, poștale, de telecomunicații sau fiscale cu scopul de a le divulga unei persoane neautorizate sau care îi prezintă în mod voit astfel de secrete unei persoane neautorizate, se pedepsește cu închisoare de la șase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1),

a) și provoacă daune majore prin săvârșirea acesteia,

b) în virtutea unei motivații specifice, sau

c) acționând în circumstanțe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la șapte la doisprezece ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1),

a) și provoacă daune pe scară largă prin săvârșirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) într-o situație de criză.

§ 265

Utilizarea ilegală de informații privilegiate

(1) Persoana care utilizează în mod ilegal informații care încă nu au fost făcute publice și pe care le-a obținut în virtutea contractului de muncă, profesiei, poziției sau funcției sale, și a căror divulgare este susceptibilă de a avea un impact major asupra deciziei într-o tranzacție comercială și care încheie sau determină încheierea unui contract sau a unei operațiuni pe bursa de valori sau mărfuri organizată, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care, în calitatea sa de angajat, membru al unui organ statutar, asociat, antreprenor, sau participant la operaţiunile comerciale ale două sau mai multe întreprinderi sau persoane juridice angajate în branşe identice sau similare, cu scopul prevăzut la alin. (1), încheie sau determină încheierea unui contract care aduce atingere uneia sau mai multor întreprinderi sau persoane juridice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

a) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

Practicile înşelătoare în achiziţiile şi licitaţiile publice
§ 266

(1) Persoana care, în legătură cu achiziţiile sau licitaţiile publice, încalcă o reglementare legală generală obligatorie referitoare la achiziţiile sau licitaţiile publice cu scopul de a provoca daune altei persoane sau de a obţine un beneficiu pentru sine sau altă persoană, sau asigură un tratament preferenţial sau condiţii mai avantajoase unui anumit ofertant în achiziţiile publice sau unui ofertant în licitaţiile publice, în detrimentul altor ofertanţi, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice,

c) în calitate de persoană care face publică sau care organizează al achiziţiile sau licitaţiile publice, membru al unei comisii de privatizare, adjudecător,

d) şi cere, acceptă sau solicită un bun sau alte beneficii, sau

e) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 267

Persoana care utilizează practici înşelătoare în cadrul unor achiziţii publice, respectiv, dacă

a) forţează o altă persoană, printr-o abatere mai gravă, să se abţină de la participarea la o achiziţie publică,

b) furnizează, oferă sau promite bunuri sau alte beneficii altei persoane, în schimbul abţinerii de la participarea la achiziţiile publice, sau

c) solicită sau acceptă bunuri sau alte beneficii în schimbul abţinerii de la participarea la achiziţiile publice,se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

§ 268

Persoana care utilizează practici înşelătoare în cadrul licitaţiilor publice, respectiv dacă

a) forţează o altă persoană, printr-o abatere mai gravă, să se abţină de la depunerea ofertelor în cadrul unei licitaţii,

b) furnizează, oferă sau promite bunuri sau alte beneficii altei persoane, în schimbul abţinerii de la depunerea ofertelor în cadrul unor licitaţii publice, sau

c) solicită ori acceptă bunuri sau alte beneficii în schimbul abţinerii de la depunerea ofertelor în cadrul unei licitaţii publice,
se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

§ 269

Prejudicierea unui consumator

(1) Persoana care prejudiciază un consumator, provocându-i astfel daune minore prin

a) înşelarea cu privire la calitatea, cantitatea sau greutatea mărfurilor, sau la tipul, calitatea şi cantitatea serviciilor furnizate sau

b) introducerea de bunuri, lucrări sau servicii pe piaţă în timp ce reţine informaţii cu privire la defectele lor semnificative,

c) prezentarea unei oferte de preţ, în calitate de persoană autorizată de către vânzător, în urma căreia bunurile sunt vândute sau serviciile sunt prestate la un preţ care depăşeşte limita stabilită în temeiul unei dispoziţii legale sau a unei decizii bazate pe aceasta, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi obţine beneficii majore prin săvârşirea acesteia,

b) acţionând în circumstanţe agravante, sau

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

c) în ciuda faptului că a fost condamnat pentru aceeaşi infracţiune în ultimele douăzeci şi patru de luni sau a fost scutit de la executarea unei pedepse a închisorii care i-a fost aplicată pentru o astfel de infracţiune.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă obţine beneficii substanţiale sau întrerupe aprovizionarea cu marfă prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1).

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), obţine beneficii pe scară largă.

§ 269a
Practici comerciale neloiale orientate către un consumator

(1) Persoana care încalcă drepturile consumatorilor prin utilizarea unor practici comerciale care sunt considerate neloiale în temeiul unei reglementări speciale de protecţie a consumatorilor,

a) în ciuda faptului că a fost condamnată pentru aceeaşi infracţiune în ultimele douăzeci şi patru de luni sau a fost scutită de la executarea unei pedepse a închisorii care i-a fost aplicată pentru o astfel de infracţiune, sau

b) în ciuda faptului că a fost sancţionată pentru aceeaşi infracţiune în ultimele douăzeci şi patru de luni, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care încalcă drepturile consumatorilor prin oferirea unei instrucţiuni de utilizare a unor practici comerciale prevăzute la alin. (1), în ciuda faptului că a fost sancţionată pentru aceeaşi infracţiune în ultimele douăzeci şi patru de luni.

TITLUL TREI
Infracţiuni privind valuta şi impozitele

§ 270
Falsificarea, modificarea frauduloasă şi fabricarea ilegală de monedă şi titluri de valoare

(1) Persoana care obţine monedă sau titluri de valoare false, modificate în mod fraudulos sau fabricate în mod ilegal pentru sine sau pentru altă persoană, sau care deţine astfel de bani sau titluri de valoare, se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani.

(2) Persoana care falsifică, modifică în mod fraudulos sau fabrică în mod ilegal monedă sau titluri de valoare, sau care falsifică, modifică în mod fraudulos sau fabrică în mod ilegal monedă sau titluri de valoare cu scopul de a le utiliza ca fiind autentice sau ca bani sau titluri cu o valoare nominală

PAVOL JOZEF ŠAFÁRIK UNIVERSITY LIBRARY

mai mare, sau care utilizează bani sau titluri de valoare false, modificate în mod fraudulos sau fabricate în mod ilegal ca fiind autentice, se pedepseşte cu închisoare de la şapte la zece ani.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) pe o scară largă.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) ca membru al unei grupări periculoase,

b) pe o scară extinsă.

§ 271

Punerea în circulaţie a instrumentelor monetare şi titlurilor de valoare false, modificate în mod fraudulos şi fabricate în mod ilegal

(1) Persoana care importă, exportă, transportă, acceptă sau obţine instrumente monetare sau titluri de valoare false, modificate în mod fraudulos sau fabricate în mod ilegal, cu scopul de a le pune în circulaţie se pedepseşte cu închisoare de la şapte la zece ani.

(2) Persoana care, după ce a primit plata în monedă falsă, cu instrumente monetare frauduloase sau fabricate în mod ilegal, prezentate ca fiind autentice, le pune în circulaţie ca fiind autentice se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(3) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (2) se aplică oricărei persoane care utilizează titluri de valoare false, modificate în mod fraudulos sau fabricate în mod ilegal ca fiind autentice.

§ 272

Fabricarea şi deţinerea de instrumente de contrafacere şi falsificare

(1) Persoana care fabrică, obţine pentru sine sau pentru altă persoană, sau are în posesia sa un instrument sau un alt obiect sau software adecvat pentru contrafacerea sau modificarea banilor sau a funcţiilor lor de securitate, titlurilor de valoare, documentelor oficiale, ştampilelor oficiale şi sigiliilor oficiale sau emblemelor se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) în legătură cu exercitarea profesiei sale.

§ 273

Punerea în pericol a circulației monedei naționale

Persoana care refuză să accepte moneda națională, fără a avea un motiv întemeiat, sau deteriorează moneda națională se pedepsește cu închisoare de până la șase luni.

§ 274

Falsificarea, modificarea frauduloasă și fabricarea ilegală de taxe de timbru, timbre poștale, autocolante și ștampile poștale

(1) Persoana care falsifică, modifică sau fabrică în mod ilegal taxe de timbru, timbre poștale naționale sau internaționale, inclusiv cele retrase din circulație, autocolante poștale sau mărci poștale, cu scopul de a provoca daune altei persoane sau de a obține un folos necuvenit pentru sine sau pentru altă persoană, sau care pune în circulație astfel de timbre, timbre poștale, autocolante sau mărci poștale sau le folosește ca fiind autentice, se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la șase luni la cinci ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1),

a) și obține beneficii majore pentru sine prin săvârșirea acesteia,

b) în virtutea unei motivații specifice, sau

c) acționând în circumstanțe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la patru la opt ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1),

a) și obține beneficii pe scară largă prin săvârșirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 275

Falsificarea și modificarea frauduloasă a măsurilor tehnice de control pentru etichetarea bunurilor

(1) Persoana care falsifică sau modifică în mod fraudulos ștampilele de control, benzile de control sau alte măsuri de control tehnic destinate etichetării mărfurilor în scop de impozitare sau în alte scopuri prevăzute în temeiul unei dispoziții legale, cu scopul de a provoca daune altei persoane, sau de a obține foloase necuvenite pentru sine sau pentru altă persoană, sau care pune în circulație astfel de timbre de control sau le utilizează ca fiind autentice sau le are în posesia sa, se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la șase luni la cinci ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1),

a) și obține beneficii majore, prin săvârșirea acesteia,

JUDICIAL CENTRE UNIVERSITY LIBRARY

a) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi obţine beneficii pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 276
Evaziunea fiscală şi evaziunea privind contribuţiile la fondurile de asigurări

(1) Persoana care reduce cu o sumă mică impozitul, o contribuţie la fondul de asigurări sociale, casa naţională de asigurări de sănătate sau casa de pensii se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi dacă a fost condamnat anterior pentru acea infracţiune,

b) şi rupe un sigiliu oficial pentru a facilita săvârşirea unei astfel de infracţiuni,

c) acţionând în circumstanţe agravante, sau

d) pe o scară largă.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară substanţială.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

§ 277
Neplata contribuţiilor şi asigurărilor datorate

(1) Persoana care, într-o sumă mică, reţine şi nu restituie unui beneficiar desemnat o taxă datorată, o contribuţie la fondul de asigurări sociale, casa naţională de asigurări de sănătate sau casa de pensii, pe care o deduce sau colectează în conformitate cu legea, sau care depune în mod ilegal o cerere de rambursare a taxei pe valoarea adăugată sau a accizei cu scopul de a obţine foloase necuvenite pentru sine sau pentru altă persoană, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) pe o scară largă.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), provoacă daune substanţiale.

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

§ 278
Neplata impozitelor datorate

(1) Persoana care nu achită impozitele datorate se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară substanţială.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

§ 279
Nerespectarea reglementărilor privind măsurile tehnice de stat referitoare la etichetarea bunurilor

(1) Persoana care, cu scopul de a provoca daune altei persoane sau de a obţine un folos necuvenit pentru sine sau pentru altă persoană, încalcă o dispoziţie legală prin utilizarea ilegală a ştampilelor de control, benzilor de control sau a altor măsuri de control tehnic destinate etichetării produselor în scop de impozitare sau în alte scopuri legale, sau care încalcă o dispoziţie legală prin importul, exportul, transportul, transportul anterior, punerea în distribuţie sau deţinerea de bunuri, fără ştampile de control, benzi de control sau alte măsuri de control tehnic destinate etichetării bunurilor în scop de impozitare sau în alte scopuri legale, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

a) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia; sau

b) în calitate de membru al unei grupări periculoase.

§ 280
Dispoziţii comune

Protecţia în temeiul prezentului titlu priveşte, în afară de monedele curente, de asemenea, monedele care nu sunt curente în perioada prevăzută pentru înlocuirea acestora, monedele care nu au fost emise încă la momentul săvârşirii

infracțiunii, dar sunt destinate circulației, precum și monedele în valută străină, inclusiv euro, și titlurile de valoare străine, inclusiv titlurile de valoare străine în comerțul cu ridicata, la purtător sau transferabile prin andosare.

TITLUL PATRU
Infracțiuni contra drepturilor de proprietate industrială și a drepturilor de autor

§ 281
Nerespectarea drepturilor privind marca înregistrată, denumirea originii și marca comercială

(1) Persoana care introduce bunuri sau prestează servicii sub o denumire care este în mod ilegal identică cu o marcă înregistrată deținută exclusiv de o altă persoană sau o denumire care poate fi ușor confundată cu aceasta din urmă se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeași pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care, cu scopul de a genera un câștig economic,

a) introduce bunuri sub o denumire care este în mod ilegal identică cu o denumire a originii sau o indicație geografică deținută exclusiv de o altă persoană sau o denumire care poate fi ușor confundată cu aceasta din urmă, sau

b) folosește fără drept o denumire comercială identică sau orice altă denumire care poate fi confundată cu o astfel de denumire comercială a unei persoane juridice sau a unei persoane fizice.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) și provoacă daune substanțiale prin săvârșirea acesteia,

b) în virtutea unei motivații specifice, sau

c) acționând în circumstanțe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) și provoacă daune pe scară largă prin săvârșirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 282
Nerespectarea drepturilor de proprietate industrială

(1) Persoana care încalcă în mod ilegal dreptul la un brevet, model de utilitate, model, topografie a unui produs semiconductor sau specii de plante sau de animale înregistrate se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 283

Nerespectarea drepturilor de autor

(1) Persoana care încalcă în mod ilegal dreptul de autor protejat asupra unei lucrări, unui spectacol al unui artist care prezintă, unei înregistrări audio sau înregistrări audio-video, unui program de radio sau de televiziune sau unei baze de date se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) prin intermediul sistemului informatic.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

CAPITOLUL ŞASE
Infracţiuni contra siguranţei publice şi a mediului înconjurător

TITLUL UNU
Infracţiuni contra siguranţei publice

Periclitarea siguranţei publice

§ 284

(1) Persoana care în mod intenţionat

a) expune un grup de persoane la pericolul de moarte sau vătămare corporală gravă, sau expune bunurile unei alte persoane la pericolul de daune pe scară largă prin provocarea incendiilor sau a inundaţiilor, sau a

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

unei defecţiuni ori prin accidentarea unui mijloc de transport în comun, sau de efectele nocive ale explozivilor, gazelor, electricităţii, radioactivităţii sau altor substanţe sau forţe periculoase în mod similar, sau săvârşeşte altă faptă periculoasă similară (pericol general), sau

b) creşte pericolul general sau zădărniceşte eforturile destinate prevenirii sau atenuării acestuia, se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) împotriva unei persoane protejate,

c) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

d) cu scopul de a preveni sau împiedica exercitarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale de către o altă persoană.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca membru al unei grupări periculoase.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la douăzeci la douăzeci şi cinci de ani sau cu închisoarea pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia, sau

b) într-o situaţie de criză.

§ 285

(1) Persoana care cauzează sau creşte pericolul general, din culpă, sau zădărniceşte eforturile menite să îl prevină sau să îl atenueze, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), provoacă

a) daune substanţiale, sau

b) vătămări corporale grave sau decesul.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1).

Afectarea şi punerea în pericol a exploatării utilităţilor publice

§ 286

(1) Persoana care pune în pericol în mod intenţionat exploatarea

a) unei instalaţii publice de telecomunicaţii, unei reţele publice de oficii poştale sau unui mijloc de transport în comun, sau îndepărtează sau face inutilizabil un semn de circulaţie vertical obligatoriu sau prohibitiv,

b) unei instalaţii proiectate să ofere protecţie împotriva emisiilor de poluanţi,

c) unei instalaţii generatoare de energie electrică sau unor sisteme publice de alimentare cu apă sau de canalizare,

d) unei instalaţii publice concepute pentru a oferi protecţie împotriva incendiilor, inundaţiilor sau altor evenimente de urgenţă

e) unui cablu pe fundul mării sau unor conducte pe fundul mării,

f) unei unităţi de apărare sau de protecţie concepute pentru a oferi protecţie împotriva raidurilor aeriene sau a atacurilor similare sau a efectelor acestora, sau

g) clădirilor şi echipamentelor forestiere, sau

h) unei utilităţi publice similare,

se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă avarii în funcţionarea unui serviciu public sau

b) într-o situaţie de criză.

§ 287

Persoana care distruge în mod intenţionat sau face inutilizabil un punct marcat în mod clar al reţelei geodezice astronomice sau un punct de nivelare de bază sau un punct gravimetric se pedepseşte cu închisoare de până la un an

§ 288

Persoana care pune în pericol funcţionarea unui serviciu public potrivit § 286, din neglijenţă, cu excepţia unui semn de circulaţie vertical prohibitiv sau obligatoriu, se pedepseşte cu închisoare de până la şase luni.

§ 289

Pericol din cauza intoxicaţiei

(1) Persoana care prestează o muncă în baza unui contract sau altă activitate prin care ar putea pune în pericol vieţi omeneşti sau integritatea corporală a unor persoane sau produce pagube considerabile bunurilor, fiind într-o stare

ICURSI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

indusă în mod voluntar de aceasta prin ingerarea unei substanţe care produce dependenţă şi care o face inaptă să efectueze o astfel de activitate,

a) în ciuda faptului că a fost condamnată pentru aceeaşi infracţiune sau scutită de la executarea unei pedepse privative de libertate impuse pentru astfel de infracţiune în ultimele douăzeci şi patru de luni,

b) în ciuda faptului că a fost sancţionată pentru o infracţiune similară săvârşită sub influenţa unei substanţe care provoacă dependenţă în ultimele douăzeci şi patru de luni, sau

c) a provocat, chiar dacă din culpă, vătămări corporale altei persoane sau daune mai mari bunurilor altei persoane,

se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani, dacă, fiind într-o stare indusă în mod voluntar, prin ingerarea unei substanţe care provoacă dependenţă, îşi desfăşoară activitatea prin care ar putea pune în pericol vieţi omeneşti sau integritatea corporală a unor persoane sau ar putea provoca daune considerabile bunurilor în executarea contractului de muncă sau a altor activităţi în care influenţa unei substanţe care provoacă dependenţă prezintă un pericol deosebit, mai ales dacă conduce un mijloc de transport în comun.

§ 290
Nerespectarea atribuţiilor într-o situaţie de pericol iminent

(1) Persoana care zădărniceşte sau obstrucţionează prevenirea sau atenuarea situaţiei de pericol iminent, la care este expus un grup de persoane în mod direct, fără motive întemeiate, prin,

a) refuzarea acordării ajutorului pe care are obligaţia prin lege de a-l asigura sau a promis că îl va asigura, sau

b) obstrucţionarea acordării ajutorului de către o altă persoană, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) împotriva unei persoane protejate,

c) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

d) în ciuda faptului că a provocat situaţia de pericol iminent el însuşi.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia, sau

b) într-o situaţie de criză.

BCU "CAROL I" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Punerea în pericol a siguranței unei aeronave și a unei nave civile

§ 291

(1) Persoana care, cu scopul de a captura sau de a exercita controlul asupra unei aeronave sau a unei nave civile, la bordul unui astfel de mijloc de transport,

a) folosește violența sau amenințarea cu violență iminentă împotriva altei persoane,

b) amenință altă persoană cu moartea, cu provocarea unor vătămări corporale sau a unor pagube pe scară largă, sau

c) abuzează de neputința de a se apăra a unei alte persoane,

se pedepsește cu închisoare de la zece la cincisprezece ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci de ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1),

a) și provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârșirea acesteia, sau

b) acționând în circumstanțe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la douăzeci la douăzeci și cinci de ani sau pedeapsa închisorii pe viață dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1),

a) și provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) într-o situație de criză.

§ 292

Persoana care oferă informații false, care sunt de natură să pună în pericol siguranța sau exploatarea unei aeronave în zbor sau a unei nave civile pe mare, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

§ 293

Deturnarea unei aeronave într-o țară străină

(1) Persoana care, cu scopul de a deturna o aeronavă într-o țară străină, obține controlul sau utilizează, fără drept, un astfel de mijloc de transport care i-a fost încredințat, se pedepsește cu închisoare de la șapte la cincisprezece ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci și cinci ani sau cu închisoarea pe viață dacă provoacă moartea prin săvârșirea infracțiunii prevăzute la alin. (1).

CONSTANTINE THE PHILOSOPHER UNIVERSITY IN NITRA LIBRARY

Achiziționarea și deținerea ilegală de arme și traficul de arme

§ 294

(1) Persoana care, pentru sine sau altă persoană, produce, importă, exportă, tranzitează, transportă, obține sau deține muniție, fără licență, sau care intermediază o astfel de activitate, se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Persoana care, pentru sine sau pentru altă persoană, produce, importă, exportă, tranzitează, obține sau deține o armă, orice parte sau componentă a acesteia, fără licență, sau fără a avea o marcă de identificare a armei necesară pentru identificarea acesteia în baza unui tratat internațional la care Republica Slovacia este parte, sau care intermediază o astfel de activitate, se pedepsește cu închisoare de la trei la opt ani.

(3) Aceeași pedeapsă prevăzută la alin. (2) se aplică făptuitorului care contrafăce, șterge, elimină sau modifică în mod ilegal o marcă de identificare de pe o armă necesară pentru identificarea și supravegherea acesteia în temeiul unui tratat internațional la care Republica Slovacia este parte.

(4) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1), (2) sau (3),

a) acționând în circumstanțe agravante,

b) în virtutea unei motivații specifice, sau

c) pe o scară largă.

(5) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la opt la cincisprezece ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1), (2) sau (3),

a) ca membru al unei grupări periculoase,

b) pe o scară extinsă, sau

c) într-o situație de criză.

§ 295

(1) Persoana care, fără licență, produce, importă, exportă, tranzitează, transportă, obține sau deține pentru sine sau pentru altă persoană

a) armă de distrugere în masă sau orice parte sau componentă a acesteia,

b) acumulează arme, arme de distrugere în masă, muniții sau explozivi, sau

c) intermediază oricare dintre activitățile prevăzute la litera a) sau b), se pedepsește cu închisoare de la trei la opt ani.

(2) Aceeași pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică făptuitorului dacă,

a) pentru sine sau pentru altă persoană, dezvoltă, produce, importă, exportă, tranzitează, transportă, obține, deține, depozitează sau utilizează o mină de teren anti-personal, sau

b) proiectează o construcție sau utilizează o instalație pentru fabricarea armelor chimice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) pe o scară largă.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) ca membru al unei grupări periculoase sau pe o scară considerabilă.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) pe o scară extinsă, sau

b) într-o situaţie de criză.

§ 296

Constituirea, iniţierea şi sprijinirea unui grup infracţional

Persoana care constituie sau iniţiază un grup infracţional, care este membru al acestuia, participă activ la acesta sau îl sprijină, se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani.

§ 297

Constituirea, iniţierea şi sprijinirea unui grup terorist

Persoana care constituie sau iniţiază un grup terorist, care este membru al acestuia, participă activ la acesta sau îl sprijină, se pedepseşte cu închisoare de la opt la cincisprezece ani.

Fabricarea şi deţinerea ilegală de materiale nucleare, substanţe radioactive, substanţe chimice periculoase şi agenţi şi toxine biologice periculoase

§ 298

(1) Persoana care, fără a deţine o licenţă, produce, importă, exportă, tranzitează, achiziţionează, vinde, schimbă, modifică, utilizează, transportă sau obţine pentru sine sau altă persoană, sau are în posesia sa materiale nucleare sau alte materiale radioactive similare sau substanţe chimice periculoase sau agenţi sau toxine biologice periculoase sau accesorii destinate producţiei lor, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

SECURITY / CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia,

b) şi obţine beneficii considerabile prin săvârşirea acesteia, sau

c) ca membru al unei grupări periculoase.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la douăzeci la douăzeci şi cinci de ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia,

b) şi obţine beneficii pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

c) într-o situaţie de criză.

§ 299

(1) Persoana care produce, obţine pentru sine sau pentru altă persoană, sau deţine accesorii destinate fabricării ilegale de materiale nucleare sau alte materiale radioactive similare sau substanţe chimice periculoase, sau agenţi şi toxine biologice periculoase, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) şi obţine beneficii majore pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi obţine beneficii considerabile pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi obţine beneficii pe scară largă pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia.

TITLUL DOI
Infracţiuni contra mediului înconjurător

Punerea în pericol şi afectarea mediului înconjurător

§ 300

(1) Persoana care creează în mod voit o stare de pericol privind afectarea minoră a mediului prin încălcarea dispoziţiilor legale privind protecţia a mediului sau a normelor de protecţie şi gestionare a resurselor naturale, inclusiv a resurselor naturale de vindecare şi a resurselor naturale de apă minerală de masă se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Persoana care în mod ilegal ridică orice clădire într-o zonă protejată se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(3) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (2) se aplică făptuitorului dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) într-o zonă protejată, inclusiv într-o zonă de protecţie a resurselor naturale de vindecare şi a resurselor naturale de apă minerală de masă.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale mediului înconjurător prin săvârşirea acesteia.

(5)Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune pe scară largă mediului înconjurător prin săvârşirea acesteia.

§ 301

(1) Persoana care, din neglijenţă, creează pericolul de afectare majoră a mediului prin încălcarea dispoziţiilor legale privind protecţia a mediului sau a normelor de protecţie şi de gestionare a resurselor naturale, inclusiv a resurselor naturale de vindecare şi a resurselor naturale de apă minerală plată se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o zonă protejată, inclusiv într-o zonă de protecţie a resurselor naturale de vindecare şi a resurselor naturale de apă minerală plată.

(3) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (2) se aplică făptuitorului dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia,

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia.

§ 302

Manipularea neautorizată a deşeurilor

(1) Persoana care încalcă dispoziţiile legale privind manipularea unei cantităţi mici de deşeuri se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară largă.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară considerabilă.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

Nerespectarea reglementărilor privind protecţia aerului şi a apei

§ 303

(1) Persoana care încalcă dispoziţiile legale privind protecţia apei şi a aerului şi provoacă deteriorarea calităţii apelor de suprafaţă sau subterane sau a calităţii aerului în măsura, în care provoacă daune semnificative se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani - alin. (1) şi provoacă daune pe scară largă.

§ 304

(1) Persoana care, din culpă, încălcă reglementările legale generale obligatorii privind protecţia apei şi a aerului şi provoacă deteriorarea de urgenţă a calităţii apelor de suprafaţă sau subterane sau a calităţii aerului în măsura în care provoacă daune substanţiale se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), provoacă daune pe scară largă.

§ 305

Nerespectarea reglementărilor privind protecţia speciilor de plante şi animale

(1) Persoana care, prin încălcarea dispoziţiilor legale privind protecţia naturii şi a peisajelor, sau a dispoziţiilor legale privind protecţia specimenelor prin reglementarea comerţului cu acestea pe o scară largă

a) deteriorează, distruge, dezrădăcinează, dezgroapă sau culege o plantă protejată, sau deteriorează ori distruge biotopul acesteia,

b) ucide, răneşte, prinde sau înlocuieşte un animal protejat, sau deteriorează ori distruge biotopul şi habitatul acestuia,

c) deteriorează sau distruge un copac sau arbust, sau le taie, sau

d) pune în pericol speciile de animale sau de plante protejate, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Persoana care, prin încălcarea dispoziţiilor legale privind protecţia naturii şi a peisajelor, sau a dispoziţiilor legale privind gestionarea pădurilor, conduce în mod ilegal un autovehicul, triciclu motorizat, cvadriciclu motorizat, motociclete sau scutere în păduri sau pe terenuri agricole se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(3) Persoana care, prin încălcarea dispoziţiilor legale privind protecţia naturii şi a peisajelor, sau a dispoziţiilor legalei privind protecţia specimenelor prin reglementarea comerţului cu acestea pe o scară largă

a) dobândeşte pentru sine sau obţine pentru altă persoană un animal protejat sau o plantă protejată, sau obţine pentru altă persoană pe scară largă specimene ale acestora,

b) cultivă, creşte, prelucrează, importă sau exportă plante protejate sau animale protejate, sau specimene, sau face trafic cu acestea, sau şi le însuşeşte pe nedrept într-o altă manieră, sau

c) înlătură în mod deliberat, falsifică, modifică sau utilizează într-o altă manieră în mod ilegal o marcă de identificare unică a speciilor sau specimenelor de animale protejate, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), (2) sau (3)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) în virtutea unei motivaţii specifice,

c) pe o scară considerabilă,

d) cu scopul de a obţine un beneficiu substanţial pentru sine sau pentru altă persoană, sau

e) în ciuda faptului că a fost condamnat pentru aceeaşi infracţiune în ultimele douăzeci şi patru de luni sau sancţionat pentru săvârşirea unei infracţiuni similare în ultimele douăzeci şi patru de luni.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), (2) sau (3)

a) ca membru al unei grupări periculoase,

b) pe o scară extinsă, sau

c) cu scopul de a obţine un beneficiu pe scară largă pentru sine sau pentru altă persoană.

§ 306

Nerespectarea reglementărilor privind protecţia arborilor şi arbuştilor

(1) Persoana care, prin încălcarea dispoziţiilor legale privind gestionarea pădurilor, provoacă daune majore sau distruge un arbore sau un arbust, sau îi taie, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) pe o scară considerabilă, sau

b) în ciuda faptului că a fost condamnat pentru aceeaşi infracţiune în ultimele douăzeci şi patru de luni sau sancţionat pentru săvârşirea unei infracţiuni similare în ultimele douăzeci şi patru de luni.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) ca membru al unei grupări periculoase, sau

b) pe o scară extinsă.

Răspândirea unei boli contagioase la animale şi plante

§ 307

(1) Persoana care, chiar şi din culpă, creează pericolul de a introduce sau de a răspândi o boală contagioasă la animalele de fermă sau alte animale de importanţă economică se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) şi determină răspândirea unei astfel de boli sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

§ 308

(1) Persoana care, chiar şi din culpă, creează pericolul introducerii sau răspândirii unei boli contagioase sau a unor dăunători ai culturilor industriale, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă răspândirea unor astfel de boli sau dăunători, sau

b) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

§ 309

Eliberarea organismelor modificate genetic

(1) Persoana care, prin încălcarea dispoziţiilor legale privind utilizarea tehnologiilor genetice, determină eliberarea organismelor modificate genetic din instalaţii închise sau determină eliberarea de organisme modificate genetic

în mediul înconjurător, care pot constitui o ameninţare la adresa omului sau a mediului, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(3)Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi provoacă daune substanţiale mediului prin săvârşirea acesteia, sau

b) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia, sau

b) într-o situaţie de criză.

§ 310
Braconajul

(1) Persoana care încalcă fără drept dispoziţiile legale privind vânătoarea sau pe cele privind pescuitul prin angajarea în vânătoarea de animale sălbatice şi pescuit, fără permis, sau prin practicarea vânătorii de animale sălbatice şi a pescuitului în timpul sezonului închis sau prin utilizarea unor metode ilegale sau care ascunde, deţine sau transferă către sine sau către altă persoană vânatul şi peştele prins sau găsit în mod ilegal, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) prin ucidere în masă sau într-un mod condamnabil,

b) pe o scară mică, sau

c) în calitatea de persoană care a fost acuzată de nerespectarea unei obligaţii speciale de protejare a mediului înconjurător.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi a fost condamnat anterior pentru o astfel de infracţiune,

b) pe o scară largă, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară considerabilă.

P.J. ŠAFÁRIK UNIVERSITY LIBRARY

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

CAPITOLUL ŞAPTE
Infracţiuni contra statului

TITLUL UNU
Infracţiuni împotriva fundamentelor statului

§ 311
Înalta trădare

Orice cetăţean al Republicii Slovace care, în asociere cu o putere străină sau cu un agent străin, săvârşeşte infracţiunea de conspiraţie sfidătoare împotriva Republicii Slovace, teroare, acţiuni distructive sau sabotaj, se pedepseşte cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci şi cinci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

§ 312
Complotul împotriva Republicii Slovace

(1) Persoana care, prin folosirea violenţei sau a ameninţării cu violenţa, încearcă

a) să modifice sistemul constituţional, să încalce autonomia sau suveranitatea Republicii Slovace, sau

b) să încalce integritatea teritorială a Republicii Slovace,

se pedepseşte cu închisoare de la zece la doisprezece ani.

(2) Se aplică pedeapsa închisorii de la cincisprezece la douăzeci şi cinci de ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă persoanei care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia,

b) şi provoacă daune pe scară largă sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia,

c) ca membru al unei grupări periculoase,

d) în calitate de funcţionar public, sau

e) într-o situaţie de criză.

Exercitarea terorii
§ 313

Persoana care, cu scopul de a aduce atingere sistemului constituţional al Republicii Slovace, ucide intenţionat sau încearcă să ucidă o altă persoană,

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

se pedepseşte cu închisoare de la douăzeci la douăzeci şi cinci de ani sau cu închisoarea pe viaţă.

§ 314

(1) Persoana care ia o persoană ostatică şi o ameninţă cu moartea sau îi provoacă o vătămare corporală sau de altă natură cu scopul de a forţa îndeplinirea condiţiilor sale care sunt dăunătoare sistemului constituţional al Republicii Slovace se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia,

b) împotriva unei persoane protejate, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci şi cinci de ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) într-o situaţie de criză.

Acţiuni distructive

§ 315

(1) Persoana care, cu scopul de a submina sistemul constituţional sau apărarea Republicii Slovace,

a) expune un grup de persoane la pericolul de moarte sau vătămare corporală gravă, sau expune bunurile altei persoane la pericolul de daune pe scară largă prin provocarea incendiilor sau a inundaţiilor, sau a unei defecţiuni ori prin accidentarea unui mijloc de transport în comun, sau prin efectele nocive ale explozivilor, gazelor, electricităţii, radioactivităţii sau altor substanţe sau forţe periculoase în mod similar, sau sporeşte pericolul sau zădărniceşte eforturile de prevenire sau de atenuare a acestora; sau

b) săvârşeşte alte fapte similare periculoase, se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

b) acţionând în circumstanţe agravante, sau

c) împotriva unei persoane protejate.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci şi cinci de ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia,

b) şi provoacă daune pe scară largă sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia, sau

c) ca membru al unei grupări periculoase.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la douăzeci la douăzeci şi cinci de ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia, sau

b) într-o situaţie de criză.

§ 316

(1) Persoana care, cu scopul prevăzut la § 315 alin. (1), distruge, deteriorează sau aduce în stare de neîntrebuinţare un bun care aparţine altei persoane sau acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci şi cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

§ 317
Sabotajul

(1) Persoana care, cu scopul de a submina sistemul constituţional sau apărarea Republicii Slovace, abuzează de contractul său de muncă, profesia, poziţia sau funcţia sa sau ia alte măsuri care vizează

a) prevenirea sau împiedicarea îndeplinirii unei obligaţii importante de către autoritatea de stat, forţele armate sau corpul armat, persoana juridică sau

b) provocarea unor disfuncţionalităţi sau a altor daune majore în funcţionarea unei astfel de organizaţii sau instituţii, se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia,

b) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci şi cinci de ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia,

b) şi provoacă daune pe scară largă sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia,

c) ca membru al unei grupări periculoase, sau

d) într-o situaţie de criză.

TITLUL DOI
Infracţiuni contra securităţii statului

§ 318
Spionajul

(1) Persoana care încearcă să descopere informaţii clasificate pentru a proteja interesele Republicii Slovace sau pentru a proteja interesele altor state, ale unei organizaţii internaţionale, ale unei organizaţii supranaţionale sau ale unei asocieri de state, ale căror interese Republica Slovacă a promis să le protejeze, care sunt marcate de lege cu niveluri de clasificare ca top secret sau secret, cu scopul de a le preda unei puteri străine sau unui agent străin, sau care, în acelaşi scop, colectează date care cuprind astfel de informaţii clasificate, sau care transmite în mod intenţionat astfel de informaţii clasificate unei puteri străine, se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la opt la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) în calitate de membru al unei organizaţii a cărei misiune este de a obţine accesul la informaţii clasificate, sau

b) deşi i s-a alocat în mod specific o obligaţie de a nu divulga informaţii clasificate.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci şi cinci de ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

Punerea în pericol a securităţii informaţiilor clasificate
§ 319

(1) Persoana care încearcă să descopere informaţii clasificate pentru a proteja interesele Republicii Slovace sau pentru a proteja interesele altor state, ale unei organizaţii internaţionale, ale unei organizaţii supranaţionale sau ale unei asocieri de state, ale căror interese Republica Slovacă a promis să

SOUTH BOHEMIAN UNIVERSITY LIBRARY

le protejeze, care sunt marcate de lege cu niveluri de clasificare ca top secret sau secret, cu scopul de a le preda unei persoane neautorizate sau care, în acelaşi scop, colectează date care cuprind astfel de informaţii clasificate, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Persoana care încearcă să descopere informaţiile prevăzute la alin. (1) cu scopul de a le transmite unei ţări străine sau care transmite în mod intenţionat astfel de informaţii clasificate unei ţări străine, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) deşi i s-a alocat în mod specific o obligaţie de a nu divulga informaţii clasificate, sau

b) într-o situaţie de criză.

§ 320

Persoana a cărei neglijenţă are drept rezultat divulgarea de informaţii clasificate pentru a proteja interesele Republicii Slovace sau pentru a proteja interesele altor state, ale unei organizaţii internaţionale, ale unei organizaţii supranaţionale sau ale unei asocieri de state, ale căror interese Republica Slovacă a promis să le protejeze, care sunt marcate de lege cu niveluri de clasificare ca top secret sau secret, unei persoane neautorizate sau care determină pierderea unui document sau a unui bun care cuprinde astfel de informaţii clasificate, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

CAPITOLUL OPT
INFRACŢIUNI CONTRA ORDINII PUBLICE

TITLUL UNU
Infracţiuni contra exercitării puterilor de către autorităţile publice

Ultrajul asupra unei autorităţi publice

§ 321

(1) Persoana care foloseşte violenţa cu scopul de a influenţa exercitarea atribuţiilor de către o autoritate publică se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), acţionând în circumstanţe agravante.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia, sau

b) şi provoacă daune pe scară largă sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia.

§ 322

Persoana care ameninţă o altă persoană cu moartea, provocarea unor vătămări corporale sau daune minore

a) cu scopul de a influenţa exercitarea atribuţiilor de către o autoritate publică, sau

b) în legătură cu exercitarea atribuţiilor de către o autoritate publică, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), acţionând în circumstanţe agravante.

Ultrajul asupra unui funcţionar public

§ 323

(1) Persoana care foloseşte violenţa

a) cu scopul de a influenţa exercitarea atribuţiilor de către un funcţionar public, sau

b) în legătură cu exercitarea atribuţiilor de către un funcţionar public, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale prin săvârşirea acesteia,

b) şi provoacă daune majore prin săvârşirea acesteia,

c) acţionând în circumstanţe agravante, sau

d) împotriva unui organ de urmărire penalăsau împotriva unei instanţe.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia, sau

b) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

BRATISLAVA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci şi cinci ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia, sau

b) într-o situaţie de criză.

§ 324

(1) Persoana care ameninţă o altă persoană cu moartea, cu provocarea unor vătămări corporale sau daune minore

a) cu scopul de a influenţa exercitarea atribuţiilor de către un funcţionar public, sau

b) în legătură cu exercitarea atribuţiilor de către un funcţionar public, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), acţionând în circumstanţe agravante.

§ 325

Protecţia prevăzută la § 321-324 se acordă şi unei persoane care intervine în sprijinul sau protejarea unui funcţionar public.

TITLUL DOI
Infracţiuni săvârşite de funcţionari publici

§ 326

Abuzul în serviciu săvârşit de către un funcţionar public

(1) Funcţionarul public care, cu scopul de a aduce prejudicii unei alte persoane sau de a obţine foloase necuvenite pentru sine sau pentru altă persoană,

a) îşi exercită atribuţiile în mod ilegal,

b) depăşeşte autoritatea sa legală sau

c) nu îndeplineşte o obligaţie care decurge din autoritatea sa legală sau dintr-o hotărâre judecătorească, se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) împotriva unei persoane protejate, sau

c) în virtutea unei motivaţii specifice.

BCU Cluj / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia,

b) şi provoacă pagube substanţiale prin săvârşirea acesteia, sau

c) cu scopul de a preveni sau împiedica exercitarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale de către o altă persoană.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia,

b) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

c) într-o situaţie de criză.

§ 327

Nerespectarea obligaţiei, din neglijenţă, de către un funcţionar public

(1) Funcţionarul public care, în exercitarea atribuţiilor sale, nu îndeplineşte o obligaţie importantă din neglijenţă, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia.

TITLUL TREI
Infracţiuni de corupţie

Luarea de mită

§ 328

(1) Persoana care, direct sau printr-un intermediar, primeşte, solicită sau acceptă promisiunea unei mite pentru sine sau pentru altă persoană pentru a acţiona sau a refuza să acţioneze şi, astfel, încalcă obligaţiile care decurg din contractul de muncă, ocupaţia, poziţia sau funcţia sa, se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

SLOVAK CENTRAL LIBRARY UNIVERSITY

§ 329

(1) Persoana care primeşte, solicită sau acceptă promisiunea unei mite pentru sine sau pentru altul, fie direct, fie prin intermediari, în legătură cu achiziţia unui bun de interes public, se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) în calitatea sa de funcţionar public.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatele (1) şi (2) pe o scară extinsă.

§ 330

(1) Orice persoană care, în calitatea sa de funcţionar public străin, primeşte, solicită sau acceptă promisiunea unei mite pentru sine sau pentru altul, fie direct, fie prin intermediari, în legătură cu exercitarea funcţiei sale oficiale, cu scopul de a obţine sau menţine un folos necuvenit în cadrul unei tranzacţii de afaceri internaţionale, se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

§ 331

(1) Orice persoană care, în calitate de membru al unei adunări parlamentare străine, judecător sau funcţionar al unei instituţii judiciare internaţionale recunoscute de către Republica Slovacă, sau de reprezentant sau angajat al unei organizaţii sau instituţii internaţionale, supranaţionale, interguvernmentale cu care Republica Slovacă are o relaţie contractuală sau în calitate de persoană aflată într-o poziţie similară, primeşte, solicită sau acceptă promisiunea unei mite pentru sine sau pentru altul, fie direct, fie prin intermediari, în legătură cu exercitarea funcţiei sale, se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani

2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

Darea de mită

§ 332

(1) Persoana care, fie direct, fie printr-un intermediar, promite, oferă sau dă mită altei persoane pentru a face ca această persoană să acţioneze sau să se abţină de la a acţiona, şi care încălcă astfel obligaţiile care îi revin prin contractul de muncă, profesia, poziţia sau funcţia sa, sau, cu acelaşi scop, promite, oferă sau dă mită unei terţe persoane, fie direct, fie printr-un intermediar, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

§ 333

(1) Persoana care, în legătură cu achiziţionarea unui bun de interes general, dă, oferă sau promite mită altei persoane, fie direct, fie printr-un intermediar, sau dă, oferă sau promite mită cu acelaşi scop unui terţ, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) împotriva unui funcţionar public.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

§ 334

(1) Persoana care, direct sau printr-un intermediar, dă, oferă sau promite mită unui funcţionar public străin sau unei alte persoane, în legătură cu atribuţiile oficiale ale funcţionarului public străin, cu scopul de a obţine sau de a menţine un folos necuvenit în cadrul unei tranzacţii comerciale internaţionale, se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

§ 335

(1) Persoana care, direct sau printr-un intermediar, dă, oferă sau promite mită unui membru al unei adunări parlamentare străine, judecător sau funcţionar al unei instituţii judiciare internaţionale recunoscute de Republica Slovacă sau unui reprezentant sau angajat al unei organizaţii sau instituţii internaţionale, supranaţionale, interguvernamentale cu care Republica Slovacă are o relaţie contractuală sau unei persoane aflate într-o poziţie similară în legătură cu îndeplinirea funcţiei sale sau dă, oferă sau promite mită cu acelaşi scop unei terţe persoane, se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) pe o scară extinsă.

COMENIUS UNIVERSITY LIBRARY

§ 336
Traficul de influență

(1) Persoana care, direct sau printr-un intermediar, primește, solicită sau acceptă promisiunea unei mite pentru a-și folosi sau pentru că și-a folosit anterior influența asupra îndeplinirii obligațiilor de către persoanele prevăzute la § 328, 329, 330 și 331, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Persoana care, fie direct, fie printr-un intermediar, promite, oferă sau dă mită altei persoane pentru a o determina pe aceasta să-și folosească influența asupra îndeplinirii obligațiilor de către persoanele prevăzute la § 332 și 333 sau pentru că s-a folosit de această influență sau dă, oferă sau promite mită unei terțe persoane cu același scop, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

TITLUL PATRU
Anumite forme de participație penală

§ 337
Instigarea

Persoana care instigă în mod public la săvârșirea unei infracțiuni sau face un apel public la nerespectarea pe scară largă a unei obligații importante prevăzute de lege sau în baza legii sau la perturbări grave a ordinii publice, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

§ 338
Tolerarea unei infracțiuni

(1) Persoana care exprimă o aprobare publică a unei infracțiuni sau îl laudă în mod public pe autor pentru săvârșirea unei infracțiuni se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care, cu scopul de a-și exprima aprobarea pentru săvârșirea unei infracțiuni,

a) recompensează sau compensează făptuitorul sau persoana apropiată acestuia pentru pedeapsă sau

b) adună fonduri pentru astfel de recompense sau compensații.

§ 339
Favorizarea și complicitatea

(1) Persoana care acordă ajutor făptuitorului unei infracțiuni cu scopul de a-l ajuta să se sustragă de la urmărirea penală, aplicarea sau executarea unei sentințe sau măsuri de protecție, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani; dacă, totuși, ajutorul este acordat făptuitorului care a săvârșit o

infracţiune pentru care se aplică o pedeapsă mai mică în temeiul prezentei legi, se va aplica o astfel de pedeapsă mai mică.

(2) Nicio persoană care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), în beneficiul unei persoane apropiate, nu va fi trasă la răspundere penală dacă nu face acest lucru cu scopul

a) de a asista o persoană care a săvârşit infracţiunea de înaltă trădare, prevăzută de § 311, acţiuni ostile contra Republicii Slovace prevăzută de § 312, teroare prevăzută de § 313 şi 314, acţiuni distructive prevăzută de § 315 şi 316, sabotaj prevăzută de § 317, spionaj prevăzută de § 318 sau genocid prevăzută de § 418, sau

b) de a obţine beneficii materiale pentru sine sau pentru altă persoană.

(3) Nicio persoană care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) nu va fi trasă la răspundere penală în cazul în care a fost nevoită să ofere asistenţă şi nu a putut să refuze acest lucru fără a se expune pe sine sau o persoană apropiată la riscul de deces, vătămare corporală sau alte prejudicii grave.

§ 340

Nedenunţarea săvârşirii unei infracţiuni

(1) Persoana care obţine informaţii de încredere despre săvârşirea unei infracţiuni de către o altă persoană, infracţiune care se sancţionează cu pedeapsa de minimum zece ani închisoare, sau despre una dintre infracţiunile de corupţie prevăzute la Capitolul opt, Titlul trei, Partea specială a prezentei legi şi nu denunţă, fără întârziere, o astfel de infracţiune unui organ de urmărire penală sau Poliţiei sau, în cazul unui membru al forţelor armate, comandantului său sau organului de serviciu, sau în cazul unei persoane care execută o pedeapsă privativă de libertate sau care este arestată preventiv, unui membru al Corpului Penitenciarelor şi Gărzii Judiciare, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Nicio persoană care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) nu răspunde penal dacă nu ar fi putut face o astfel de sesizare fără a se expune pe sine sau o persoană apropiată riscului de deces, vătămare corporală, alte vătămări grave sau urmărire penală.

(3) Nicio persoană care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) nu răspunde penal dacă, prin sesizarea infracţiunii, ar încălca

a) secretul confesiunii sau confidenţialitatea informaţiilor pe care le-a primit verbal sau în scris sub ştampila confidenţialităţii în calitate de persoană căreia i s-a încredinţat activitatea pastorală sau

b) obligaţia de nedivulgare prevăzută de lege

COMENIUS UNIVERSITY LIBRARY

§ 341
Neîmpiedicarea săvârşirii unei infracţiuni

(1) Persoana care obţine informaţii de încredere care sugerează că o altă persoană pregăteşte sau săvârşeşte o infracţiune pentru care se poate aplica pedeapsa maximă de cel puţin zece ani în temeiul prezentei legi sau una dintre infracţiunile de corupţie prevăzute în Capitolul opt, Titlul trei, Partea Specială din prezenta lege şi nu împiedică săvârşirea sau consumarea unei astfel de infracţiuni, fie personal, fie prin intermediul altei persoane competente sau unui organ competent, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Nicio persoană care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) nu răspunde penal dacă nu ar fi putut împiedica infracţiunea fără dificultăţi considerabile sau fără a se expune pe sine sau o persoană apropiată la riscul de deces, vătămări corporale grave, alte vătămări grave sau urmărire penală. Cu toate acestea, expunerea unei persoane apropiate la riscul de urmărire penală nu va scuti făptuitorul de răspunderea penală în caz de neîmpiedicare a unei infracţiuni pentru care se aplică pedeapsa închisorii pe viaţă conform prezentei legi.

(3) Infracţiunea poate fi, de asemenea, împiedicată prin sesizarea, fără întârziere, a unui organ de urmărire penală sau a Poliţiei; un membru al forţelor armate poate depune o astfel de sesizare la ofiţerul comandant sau la organul de serviciu, iar un deţinut condamnat sau arestat preventiv la un ofiţer al Corpului Penitenciarelor şi Gărzii Judiciare.

(4) Obligaţia prevăzută la alin. (1) nu se aplică unei persoane care ar încălca secretul confesiunii prin îndeplinirea acesteia.

TITLUL CINCI
Alte forme de atingere a autorităţii publice

§ 342
Atingerea adusă independenţei judecătorilor

(1) Persoana care exercită o influenţă asupra unui judecător cu scopul de a-l determina să nu îşi respecte obligaţiile în cadrul unei proceduri judiciare sau care întreprinde o acţiune cu scopul de a obstrucţiona drepturile părţilor în proces sau cele ale suspectului de a avea un judecător potrivit legii, se pedepseşte cu închisoare de la unu la şase ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) în virtutea unei motivaţii specifice,

b) cu scopul de a împiedica sau obstrucţiona exercitarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale de către o altă persoană; sau

c) prin defăimarea publică a unui judecător referitor la decizia sa într-un anumit caz.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), cu scopul de a obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altă persoană sau provoacă daune substanţiale sau alte consecinţe deosebit de grave.

§ 343
Sfidarea instanţei de judecată

Persoana care, în ciuda avertizării anterioare, în mod repetat

a) perturbă grav o şedinţă de judecată,

b) afişează un comportament lipsit de respect sau dispreţuitor în timpul audierii, sau

c) nu respectă o ordonanţă sau o citaţie a instanţei fără un motiv întemeiat, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

§ 344
Obstrucţionarea justiţiei

(1) Persoana care, în cadrul procedurilor derulate în faţa instanţelor de judecată sau în faţa organelor de urmărire penală,

a) prezintă ca adevărate dovezi despre care ştie că sunt false sau modificate,

b) falsifică, modifică sau obstrucţionează probe sau împiedică obţinerea de probe,

c) obstrucţionează sau împiedică prezenţa sau mărturia unei părţi în cadrul unui proces penal, a unei părţi în cadrul procedurilor în faţa instanţelor de judecată, unui martor, unui expert, unui interpret sau unui traducător, sau

d) foloseşte violenţa, ameninţarea cu violenţă sau ameninţarea cu alte vătămări grave sau care promite, oferă sau asigură un avantaj necuvenit cu scopul de a exercita o influenţă asupra unei părţi în cadrul procedurilor derulate în faţa organelor de urmărire penală sau în faţa instanţelor de judecată, asupra unui martor, unui expert, unui interpret, unui traducător sau asupra unui organ de urmărire penală,

se pedepseşte cu închisoare de la unu la şase ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) cu scopul de a obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altă persoană sau provoacă daune substanţiale sau alte consecinţe deosebit de grave.

PAVOL JOZEF ŠAFÁRIK UNIVERSITY LIBRARY

b) cu scopul de a împiedica sau de a obstrucționa exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale de către altă persoană, sau

c) în virtutea unei motivații specifice.

§ 345
Acuzații false

(1) Persoana care acuză în mod fals o altă persoană de săvârșirea unei infracțiuni cu scopul de a determina începerea urmăririi penale împotriva sa, se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) în virtutea unei motivații specifice, sau

b) în public.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1), și provoacă daune substanțiale sau alte consecințe deosebit de grave prin săvârșirea acesteia.

§ 346
Mărturie falsă și sperjur

(1) Persoana care, în cadrul procedurilor judiciare sau în cadrul procedurilor penale sau în scopul efectuării procedurilor penale din străinătate, în calitate de martor în fața unui procuror sau a unui organ de poliție sau în fața unui judecător al unui organ internațional recunoscut de Republica Slovacă, dă o declarație falsă referitoare la o faptă care are relevanță materială pentru decizie sau ascunde informațiile referitoare la această faptă, se pedepsește cu închisoare de la unu până la cinci ani.

(2) Persoana care, în cadrul procedurilor judiciare sau în scopul efectuării procedurilor penale din străinătate, în calitate de martor care depune mărturie sub jurământ, dă o declarație falsă cu privire la o faptă care are relevanță materială pentru decizie sau ascunde informațiile privind astfel de faptă, se pedepsește cu închisoare de la doi la cinci ani.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) acționând în circumstanțe agravante, sau

b) în virtutea unei motivații specifice.

(4) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1) sau (2), și provoacă daune substanțiale sau alte consecințe deosebit de grave prin săvârșirea acesteia.

§ 347

Falsul privind expertiza, interpretarea şi traducerea

(1) Persoana care, acţionând în calitate de expert, interpret sau traducător

a) în faţa unei instanţe, a unui procuror sau a unui organ de poliţie în cadrul procedurilor penale, sau în faţa unei instanţe în cadrul unei proceduri civile sau de executare, sau în faţa unui organ administrativ, sau în faţa unei instanţe în cadrul unei proceduri de arbitraj, dă o declaraţie falsă cu privire la o faptă care are relevanţă materială pentru decizie sau care reţine informaţii cu privire la o astfel de faptă, sau

b) în acordarea avizului expertului, sau care acţionează în calitate de interpret sau de traducător pe bază de contract, cauzează un prejudiciu minor unei alte persoane, dând o declaraţie falsă cu privire la o faptă, care are relevanţă materială pentru persoana în cauză prin expertiză sau interpretare sau traducere, sau are relevanţă materială pentru decizia care urmează să fie luată pe baza unei astfel de expertize, interpretări sau traduceri, sau prin reţinerea informaţiilor cu privire la o astfel de faptă,

se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia.

Obstrucţionarea executării unei decizii oficiale

§ 348

(1) Persoana care obstrucţionează sau în mod substanţial împiedică executarea unei decizii pronunţate de o instanţă sau de altă autoritate publică, prin

a) neînceperea executării unei pedepse cu închisoarea la data stabilită de către instanţă, fără un motiv întemeiat,

b) locuirea, fără permisiune şi fără un motiv întemeiat, într-o localitate sau un cartier în care i s-a interzis să locuiască printr-o pedepsă de interdicţie a reşedinţei, sau prin nerespectarea restricţiilor şi obligaţiilor care îi sunt impuse de către instanţă în legătură cu executarea unei astfel de pedepse,

c) locuirea, fără permisiune şi fără un motiv întemeiat, pe teritoriul Republicii Slovace în ciuda faptului că i s-a aplicat pedeapsa expulzării din sau pedeapsa de interdicţie a reşedinţei pe teritoriul Republicii Slovace,

PCU LAW CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

d) desfăşurarea activităţilor interzise în baza interdicţiei de a întreprinde anumite activităţi prin decizia pronunţată de o instanţă sau de altă autoritate de stat,

e) săvârşirea unei abateri grave, cu scopul de a deturna scopul tratamentului medical de protecţie sau al reeducării de protecţie care i-a fost aplicat/ă de o instanţă sau în alt mod, în special prin evadarea dintr-o instituţie, sau prin împiedicarea în mod considerabil a executării unor astfel de decizii, sau

f) săvârşirea unei abateri grave, pentru a preveni scopul arestului preventiv sau al pedepsei, sau

g) săvârşirea unei abateri grave sau repetate, cu scopul de a încălca un ordin prin care i se restricţionează accesul la domiciliul comun, emis în temeiul unei reglementări separate sau pe baza unei măsuri preliminare luate de o instanţă sau

h) săvârşirea unei abateri grave prin care zădărniceşte o executare a supravegherii de protecţie impuse,

se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Persoana care, în cursul procesului penal, zădărniceşte sau împiedică în mod substanţial

a) executarea unei hotărâri pronunţate de o instanţă sau de altă autoritate publică prin

b) distrugerea, deteriorarea, aducerea în stare de neîntrebuinţare, ascunderea, furtul sau eliminarea unui bun afectat de o astfel de hotărâre, sau

c) evadarea de sub paza unor gardieni, evitarea executării unei pedepse privative de libertate sau a unei pedepse cu închisoarea, sau prin facilitarea evadării altei persoane,

se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

§ 349

Persoana care împiedică executarea unei hotărâri judecătoreşti sau a unui acord aprobat de instanţă cu privire la încredinţarea minorilor, după nerespectarea măsurilor care i-au fost impuse în cadrul unei proceduri civile şi care vizează executarea unei astfel de hotărâri sau acord, sau care obstrucţionează executarea unei măsuri preliminare în cadrul unei proceduri civile privind protecţia persoanelor puse în pericol de violenţă sau custodia minorilor, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

§ 350

Obstrucționarea executării unei hotărâri pronunțate de Curtea Constituțională a Republicii Slovace

Persoana care obstrucționează sau împiedică în mod substanțial executarea unei hotărâri pronunțate de Curtea Constituțională a Republicii Slovace prin faptul că nu a îndeplinit o obligație care rezultă din hotărâre se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

§ 351

Obstrucționarea pregătirii și organizării de alegeri sau referendumuri

(1) Persoana care, folosind violență sau amenințarea cu violență sau înșelăciune, împiedică altă persoană să își exercite dreptul constituțional de vot în alegeri sau într-un referendum, sau care, în același mod, forțează o altă persoană să își exercite astfel drepturile constituționale, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeași pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care, în legătură cu exercitarea drepturilor constituționale prevăzute la alin. (1),

a) face în mod intenționat o numărătoare greșită a voturilor sau încalcă secretul votului, sau

b) în caz contrar împiedică în mod grosolan exercitarea acestor drepturi constituționale.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) acționând în circumstanțe agravante,

b) în calitate de funcționar public,

c) în virtutea unei motivații specifice, sau

d) în public.

§ 352

Falsificarea și modificarea unui instrument public, a unei ștampile oficiale, a unui sigiliu oficial, a unei embleme oficiale și a unei mărci oficiale

(1) Persoana care contrafăce sau modifică substanțial conținutul unui instrument public, al unei ștampile oficiale, sigiliu oficial, embleme oficiale, mărci oficiale sau semn distinctiv cu scopul de a le utiliza ca autentice, sau care le utilizează ca autentice, sau le-a executat cu scopul de a le utiliza ca autentice, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeași pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care reușește să obțină un instrument public, o ștampilă oficială, un sigiliu oficial, o emblemă oficială, o marcă oficială sau un semn distinctiv, de asemenea, pe baza datelor false prezentate.

ACCESS / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2), acţionând în circumstanţe agravante.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2), şi provoacă daune pe scară largă sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia.

(6) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2), ca membru al unei grupări periculoase.

(7) Protecţia prevăzută la alineatele 1 - 6 se acordă şi instrumentelor publice, ştampilelor oficiale, sigiliilor oficiale, emblemelor oficiale sau mărcilor oficiale străine.

§ 353
Punerea în pericol a siguranţei informaţiilor confidenţiale şi restricţionate

(1) Persoana care încearcă să descopere informaţii clasificate pentru a proteja interesele Republicii Slovace sau pentru a proteja interesele altui stat, ale unei organizaţii internaţionale, ale unei organizaţii supranaţionale sau ale unei asocieri de state, ale căror interese Republica Slovacă a promis să le protejeze, care sunt marcate de lege cu niveluri de clasificare ca restrictive sau confidenţiale, cu scopul de a le preda unei unei persoane autorizate, sau care, în acelaşi scop, colectează date care cuprind astfel de informaţii restrictive sau confidenţiale, sau care transmite în mod intenţionat astfel de informaţii unei persoane neautorizate, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Persoana care încearcă să descopere informaţiile restrictive sau confidenţiale prevăzute la alin. (1) cu scopul de a le transmite unei ţări străine sau care transmite în mod intenţionat astfel de informaţii unei ţări străine, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

§ 354
Trecerea frontierei de stat prin recurgerea la acte violente

(1) Persoana care trece frontiera de stat prin violenţă sau ameninţarea cu violenţă iminentă se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) cu cel puţin două persoane, sau

c) prin organizarea de astfel de infracţiuni.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia, sau

b) într-o situaţie de criză.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la douăzeci la douăzeci şi cinci ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca soldat într-o situaţie de criză.

Traficul de migranţi

§ 355

(1) Persoana care organizează trecerea ilegală a frontierei de stat a Republicii Slovace, sau un transfer prin teritoriul său, pentru o persoană care nu este nici cetăţean al Republicii Slovace şi nici o persoană cu reşedinţă permanentă pe teritoriul Republicii Slovace sau care permite o astfel de activitate sau o favorizează ori este complicele acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Persoana care, cu scopul de a obţine beneficii financiare sau alte beneficii materiale pentru sine sau altă persoană, fie direct, fie indirect, pentru o persoană care nu este nici cetăţean al Republicii Slovace şi nici o persoană cu reşedinţă permanentă pe teritoriul Republicii Slovace,

a) organizează trecerea ilegală a frontierei de stat a Republicii Slovace, sau un transfer prin teritoriul său, sau care permite o astfel de activitate sau o ajută şi este complicele acesteia, sau

b) în scopul menţionat la litera a), produce, obţine, furnizează sau deţine un paşaport fals sau o carte de identitate falsă,

se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi obţine beneficii majore pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice,

c) într-un mod care ar putea reprezenta un pericol pentru vieţi omeneşti şi integritatea corporală a persoanelor ajutate, sau constituie un tratament inuman sau degradant sau un abuz al persoanelor ajutate, sau

d) acţionând în circumstanţe agravante.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia,

b) şi obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia, sau

c) ca membru al unei grupări periculoase.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia,

b) şi obţine beneficii pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

c) într-o situaţie de criză.

§ 356

Persoana care, cu scopul de a obţine beneficii financiare sau alte beneficii materiale pentru sine sau pentru altă persoană, fie direct, fie indirect, permite sau ajută o persoană, care nu este nici cetăţean al Republicii Slovace şi nici o persoană cu reşedinţă permanentă pe teritoriul Republicii Slovace, să rămână pe teritoriul Republicii Slovace, sau să obţină un loc de muncă ilegal, se pedepseşte cu închisoare de doi la opt ani.

§ 357

Trecerea ilicită a frontierei de stat

Persoana care încalcă reglementările de zbor internaţional prin intrarea pe teritoriul Republicii Slovace cu ajutorul unei aeronave se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

§ 358

Revolta deţinuţilor

(1) Persoana care ia parte la revolta unui grup de deţinuţi împotriva unui organ de supraveghere, a ordinelor sale sau a regulilor penitenciarului se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă el este cel care organizează săvârşirea faptei prevăzute la alin. (1).

BCU Cluj / Central University Library

CAPITOLUL NOUĂ
Infracţiuni contra altor drepturi şi libertăţi

§ 359
Violenţa împotriva unui grup de cetăţeni şi împotriva unei persoane

(1) Persoana care ameninţă un grup de cetăţeni cu moartea, vătămarea corporală gravă sau alte vătămări deosebit de grave, sau provocarea unor daune pe scară largă, sau care utilizează violenţa împotriva unui grup de cetăţeni, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) în virtutea unei motivaţii specifice,

b) acţionând în circumstanţe agravante, sau

c) în public.

§ 360
Ameninţări grave

(1) Persoana care ameninţă o altă persoană cu moartea, cu vătămarea corporală gravă sau cu alte vătămări deosebit de grave într-o măsură care ar putea da naştere unor temeri justificate se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) împotriva unei persoane protejate,

c) cu scopul de a împiedica sau obstrucţiona exercitarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale de către o altă persoană,

d) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

e) în public.

Răspândirea de informaţii false
§ 361

(1) Persoana care creează în mod deliberat pericolul unor îngrijorări serioase în rândul populaţiei unei anumite locaţii sau, cel puţin, a unei părţi a acesteia prin răspândirea unor informaţii false alarmante, sau săvârşeşte altă asemenea faptă de natură să dea naştere unui astfel de pericol, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Persoana care raportează ştiri false alarmante, sau orice altă faptă similară prevăzută la alin. (1), unei persoane juridice sau forţelor de poliţie sau altei autorităţi de stat sau mass-media, cu toate că ştie că astfel de ştiri sunt

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

false şi poate provoca îngrijorări serioase în rândul populaţiei unei anumite locaţii sau cel puţin a unei părţi a acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (2),

a) şi a fost condamnat anterior pentru o astfel de infracţiune, sau

b) şi afectează grav funcţionarea economică sau activităţile economice ale unei persoane juridice sau activitatea unei autorităţi de stat sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia.

§ 362

Persoana care, într-o situaţie de criză în stat, chiar şi din culpă, creează pericolul de îngrijorări grave, o stare de disperare sau defetism în rândul a cel puţin o parte a populaţiei dintr-o anumită locaţie prin răspândirea unor ştiri false alarmante, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

§ 363
Intoxicaţia

(1) Persoana care, chiar şi din culpă, ajunge într-o stare de nebunie, prin ingerarea sau utilizarea unei substanţe care provoacă dependenţă, şi, într-o astfel de stare, săvârşeşte o faptă care întruneşte elementele unei infracţiuni, se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani; cu toate acestea, dacă săvârşeşte o faptă care întruneşte elementele constitutive ale unei infracţiuni pentru care se aplică o pedeapsă mai mică, în temeiul prezentei legi, se aplică o astfel de pedeapsă mai mică.

(2) Nici prevederea de la alin. (1) şi nici cea de la § 23 nu se aplică în cazul în care făptuitorul ajunge într-o stare de nebunie cu scopul de a săvârşi o infracţiune.

§ 364
Conduită dezordonată

(1) Persoana care, verbal sau fizic, săvârşeşte o indecenţă gravă sau tulbură ordinea publică sau un loc accesibil publicului, în special prin

a) agresarea altei persoane,

b) profanarea simbolului statului,

c) profanarea unui monument istoric sau cultural,

d) deranjarea gravă a unei adunări a cetăţenilor sau în timpul desfăşurării unor evenimente sportive sau culturale, sau

e) provocarea tulburării ordinii publice, prin întreţinerea unui raport sexual, exhibiţionism sexual sau alte practici sexuale patologice,

se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) în virtutea unei motivaţii specifice,

b) acţionând în circumstanţe agravante, sau

c) în prezenţa unui grup de persoane care nu au împlinit vârsta de optsprezece ani.

§ 365
Profanarea unui loc de veci

(1) Persoana care distruge, deteriorează sau profanează un mormânt, o urnă cu cenuşa unei persoane decedate, un monument comemorativ sau o piatră de mormânt, sau distruge ori deteriorează bunuri aflate într-un cimitir sau într-un alt loc de veci, sau care săvârşeşte alte acte de indecenţă gravă sau distruge un cimitir sau alt loc de odihnă veşnică, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia.

§ 366
Profanarea de cadavre sau morminte

(1) Persoana care abuzează sau profanează un cadavru uman, sau efectuează, în mod ilegal, exhumarea rămăşiţelor pământeşti, sau care, fără autorizaţie, duce rămăşiţele pământeşti departe de locul unde acestea sunt îngropate, sau manipulează rămăşiţe pământeşti prin încălcarea unei reglementări legale, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

§ 367
Proxenetismul

(1) Persoana care angajează, acostează, seduce, exploatează, provoacă sau propune unei alte persoane să practice prostituţia, sau care profită de veniturile

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

obţinute prin practicarea prostituţiei de către altă persoană, sau care permite practicarea prostituţiei, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte această infracţiune, acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) împotriva unei persoane protejate.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani.

(5) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia,

§ 368
Pornografia infantilă

(1) Persoana care exploatează, obţine, oferă sau abuzează de un copil pentru producerea de materiale de pornografie cu minori, sau care permite un astfel de abuz asupra unui copil, sau participă la o astfel de producere de materiale, se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) împotriva unui copil care nu a împlinit vârsta de doisprezece ani,

b) acţionând în circumstanţe agravante, sau

c) în public.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia, sau

b) şi obţine beneficii substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia,

b) şi obţine beneficii pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

c) ca membru al unei grupări periculoase.

§ 369
Răspândirea de materiale pornografice cu minori

(1) Persoana care răspândeşte, transportă, obţine, face accesibile sau distribuie materiale pornografice cu minori se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) în public.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi obţine beneficii substanţiale prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi obţine beneficii pe scară largă prin săvârşirea acesteia.

§ 370
Deţinerea de materiale pornografice cu minori

Persoana care deţine materiale pornografice cu minori se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Coruperea sexuală
§ 371

(1) Persoana care fabrică, achiziţionează, importă sau obţine şi, ulterior, vinde, închiriază sau distribuie, răspândeşte, pune la dispoziţia publicului sau publică lucrări pornografice, suporturi audio sau video, imagini sau alte obiecte de corupere sexuală, care prezintă fiinţe umane cu lipsă de respect şi acte de violenţă, sau raporturi sexuale cu un animal, sau alte practici sexuale patologice, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) în public.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi obţine beneficii substanţiale prin săvârşirea acesteia.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 372

Persoana care

a) oferă, predă sau face accesibile materiale pornografice unei persoane care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani, sau

b) expune sau face accesibile materiale pornografice unor persoane care nu au împlinit vârsta de optsprezece ani într-un loc accesibil acestor persoane, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante, sau

b) în public.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altă persoană, sau

b) prin oferirea, punerea la dispoziţie sau expunerea unor lucrări pornografice, suporturi audio sau video sau imagini care prezintă fiinţe umane cu lipsă de respect şi violenţă sau prezintă un raport sexual cu un animal sau alte practici sexuale patologice.

§ 373

Defăimarea

(1) Persoana care comunică o informaţie falsă despre o altă persoană care ar putea să prejudicieze în mod considerabil respectul concetăţenilor pentru o astfel de persoană, să-i afecteze cariera şi activităţile, să-i perturbe relaţiile de familie sau să-i cauzeze alte vătămări grave, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune substanţiale prin săvârşirea acesteia,

b) în virtutea unei motivaţii specifice.

c) în public, sau

d) în activităţi, acţionând în circumstanţe agravante.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia, sau

b) şi determină o altă persoană să-şi piardă slujba, să-şi aducă întreprinderea în faliment sau să divorţeze.

BOOKS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 374

Utilizarea neautorizată de date cu caracter personal

(1) Persoana care, fără drept, comunică, face accesibile sau divulgă

a) datele cu caracter personal ale altei persoane obţinute în legătură cu executarea administraţiei publice sau cu exercitarea drepturilor constituţionale ale unui cetăţean sau

b) datele cu caracter personal ale altei persoane obţinute în legătură cu exercitarea propriei profesii, funcţii sau contract de muncă,

şi, prin urmare, încalcă obligaţia prevăzută de o dispoziţie legală, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune substanţiale drepturilor persoanei în cauză,

b) în public, sau

c) acţionând în circumstanţe agravante.

§ 375

Prejudicierea drepturilor altei persoane

(1) Persoana care provoacă prejudicii grave drepturilor altei persoane prin

a) înşelarea altei persoane sau

b) profitând de o greşeală a altei persoane,

se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) împotriva unei persoane protejate, sau

c) pretinzând că este un funcţionar public.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1), şi obţine beneficii substanţiale pentru sine sau pentru altă persoană prin săvârşirea acesteia.

§ 376

Persoana care încalcă în mod ilegal secretul unui instrument sau al unui alt document scris, al unei înregistrări audio, înregistrări video sau altei înregistrări, date informatice sau altui document păstrat confidenţial de o altă persoană, prin divulgarea acestora sau facerea lor accesibile unei terţe persoane sau prin utilizarea lor şi, prin urmare, provoacă prejudicii grave drepturilor altei persoane, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 377
Încălcarea confidențialității unei declarații și a altor expresii personale

(1) Persoana care încalcă confidențialitatea unei declarații private sau a altei expresii personale printr-o înregistrare ilegală și face o astfel de înregistrare accesibilă unei terțe persoane sau o folosește, și astfel provoacă prejudicii grave drepturilor altor persoane, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la șase luni la trei ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) ca membru al unui grup organizat,

b) și provoacă daune substanțiale prin săvârșirea unei astfel de infracțiuni, sau

c) cu scopul de a obține beneficii substanțiale pentru sine sau pentru altul.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la șase luni la cinci ani dacă

a) săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1) în calitate de funcționar public,

b) și provoacă daune pe scară largă prin săvârșirea unei astfel de infracțiuni, sau

c) săvârșește o astfel de infracțiune cu scopul de a obține beneficii pe scară largă pentru sine sau pentru altă persoană.

§ 378
Cruzimea față de animale

(1) Persoana care maltratează un animal

a) în ciuda faptului că a fost sancționată pentru o infracțiune similară în ultimele douăsprezece luni sau condamnată pentru aceeași infracțiune în ultimele douăzeci și patru de luni,

b) într-un mod deosebit de crud și brutal, sau

c) până la moarte,

se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la șase luni la trei ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1)

a) prin maltratarea mai multor animale,

b) în public sau într-un loc accesibil publicului,

c) prin maltratarea unui animal protejat prin lege, sau

d) acționând în circumstanțe agravante.

CAPITOLUL ZECE
Infracțiuni contra serviciului militar, serviciului militar civil, serviciului în forțele armate și apărării patriei

TITLUL UNU
Infracțiuni contra serviciului militar

§ 379
Împiedicarea unei persoane de a servi în armată

(1) Persoana care își cauzează sieși sau altei persoane o incapacitate, permanentă sau temporară, sau diminuează capacitatea sa ori a altuia de a-și îndeplini serviciul militar sau alte atribuții necesare pentru apărarea patriei, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1) într-o situație de criză.

§ 380
Neprezentarea la încorporare

(1) Persoana care nu se prezintă la încorporare sau nu se supune examenului medical cu scopul de a evita sau întârzia obligația de încorporare se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la șase luni la trei ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1) într-o situație de criză.

§ 381
Evitarea serviciului militar obligatoriu

(1) Persoana care folosește practici înșelătoare în scopul obținerii scutirii de la serviciul militar obligatoriu se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Persoana care folosește practici înșelătoare pentru

a) a evita complet sau parțial serviciul militar obligatoriu, sau

b) a fi scutită integral sau parțial de la un serviciu militar obligatoriu,

se pedepsește cu închisoare de la șase luni la trei ani.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârșește infracțiunea prevăzută la alin. (1) sau (2) într-o situație de criză.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL DOI
Infracțiuni contra serviciului civil

Neînceperea serviciului militar civil
§ 382

Persoana care, cu scopul de a evita serviciul militar civil, nu se prezintă în acest sens în termen de 24 de ore de la expirarea termenului limită stabilit în documentul de chemare sub arme, se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

Evitarea serviciului militar civil
§ 384

(1) Persoana care, cu scopul de a evita serviciul militar civil sau de a îndeplini obligațiile care îi revin, își provoacă răni, pretinde o boală, falsifică un act oficial, folosește în abuz o substanță care provoacă dependență sau folosește alt artificiu ori refuză să efectueze serviciul militar, se pedepsește cu închisoare de la șase luni la trei ani.

(2) Persoana care refuză să execute ordinele în timpul executării serviciului militar civil sau care nu respectă în mod sistematic aceste ordine se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

§ 385

(1) Persoana care, fără permisiune, părăsește locul în care își desfășoară serviciul militar civil timp de mai mult de 48 de ore sau care este absentă din această locație, fără permisie, în perioada menționată anterior, se pedepsește cu închisoare de până la șase luni.

(2) Persoana care, fără permisiune, părăsește locul în care își desfășoară serviciul militar civil pentru mai mult de 14 zile sau care este absentă din această locație fără permisie în perioada menționată anterior, se pedepsește cu închisoare de la șase luni la trei ani.

(3) Persoana care, cu scopul de a evita serviciul militar civil, părăsește locul în care efectuează acest serviciu sau evită această locație cu același scop, se pedepsește cu închisoare de la șase luni la cinci ani.

TITLUL TREI
Infracțiuni contra serviciului în forțele armate

Neînceperea serviciului în forțele armate
§ 386

(1) Persoana care, cu scopul de a evita serviciul militar, nu se prezintă pentru serviciul în forțele armate în termen de 24 de ore de la expirarea

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

termenului limită stabilit în documentul de chemare sub arme, se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

§ 387

(1) Persoana care, chiar şi din culpă, nu se prezintă pentru serviciul în forţele armate în termen de 24 de ore de la expirarea termenului limită stabilit în documentul de chemare sub arme, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

§ 388

Persoana care, după declararea mobilizării, nu reuşeşte, chiar şi din culpă, să se întoarcă imediat din străinătate pentru a se prezenta pentru serviciul militar, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

§ 389

Încălcarea obligaţiilor personale şi materiale

(1) Persoana care, după declararea mobilizării, nu îşi îndeplineşte, chiar şi din culpă, obligaţiile personale sau materiale de cazare în interesul apărării patriei, sau evită în mod conştient îndeplinirea unei astfel de obligaţii sau care, chiar şi din neglijenţă, intervine sau obstrucţionează îndeplinirea unei astfel de obligaţii de către altă persoană, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), pune în pericol în mod considerabil apărarea patriei.

TITLUL PATRU
Infracţiuni contra apărării patriei

§ 390

Colaborarea cu inamicul

Persoana care, în timpul stării de război sau în timpul războiului, lucrează în folosul inamicului sau îi oferă sprijin, se pedepseşte cu închisoare de la unu la zece ani, cu excepţia cazului în care acţiunea sa se supune unei pedepse mai severe.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 391
Trădarea pe timp de război

Orice cetăţean al Republicii Slovace care, în timpul stării de război sau în timpul războiului, slujeşte în armata inamicului sau în forţele armate ale inamicului, se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci şi cinci ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă.

§ 392
Serviciul într-o armată străină

(1) Orice cetăţean al Republicii Slovace care, fără autorizaţie, serveşte într-o armată străină, se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) în timpul unei stări de război sau în timpul războiului.

CAPITOLUL UNSPREZECE
Infracţiuni săvârşite de militari

TITLUL UNU
Infracţiuni contra subordonării militare şi onoarei militare

Insubordonarea
§ 393

(1) Persoana care refuză să execute sau nu execută în mod intenţionat un ordin se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) împreună cu un grup de alţi soldaţi,

b) folosind o armă,

c) în circumstanţe în care ar putea să obstrucţioneze sau să agraveze în mod substanţial îndeplinirea unei sarcini importante care trebuie îndeplinită în cadrul serviciului, sau

d) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace.

(3) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (2) se aplică făptuitorului dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia, sau

b) şi pune în pericol pregătirea în luptă a unităţii sau provoacă alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

§ 394

(1) Persoana care, deşi din neglijenţă, nu execută un ordin în astfel de circumstanţe în care ar putea obstrucţiona sau agrava în mod semnificativ îndeplinirea unei sarcini importante care urmează a fi îndeplinită în cadrul serviciului, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia,

b) şi pune în pericol pregătirea în luptă a unităţii sau provoacă alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia, sau

c) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

§ 395

Opunerea rezistenţei sau obstrucţionarea unui soldat aflat la datorie

(1) Persoana care opune rezistenţă unui soldat care îndeplineşte sarcini militare special alocate sau care îl forţează să încalce această obligaţie se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la şapte ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia,

b) folosind o armă,

c) împreună cu un grup de alţi soldaţi, sau

d) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă moartea prin săvârşirea acesteia, sau

b) într-o situaţie de criză.

BOSTON UNIVERSITY LIBRARY

Insultă în rândul soldaţilor

§ 396

(1) Soldatul care insultă un alt soldat se pedepseşte cu închisoare de până la un an, cu excepţia cazului în care fapta constituie o infracţiune pentru care legea prevede o pedeapsă mai severă.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

§ 397

(1) Persoana care, prin folosirea violenţei sau a ameninţării cu violenţa iminentă, îşi insultă

a) ofiţerul superior sau un ofiţer de grad superior, sau

b) subordonatul sau ofiţerul de grad inferior,

c) se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale prin săvârşirea acesteia,

b) în timp ce el sau persoana insultată îşi îndeplineşte datoria,

c) împotriva unui membru al gărzii militare sau al poliţiei militare,

d) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace, sau

e) folosirea unei arme sau cu cel puţin încă două persoane.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă moartea prin săvârşirea acesteia, sau

b) într-o situaţie de criză.

§ 398

(1) Persoana care, prin folosirea violenţei sau a ameninţării cu violenţa iminentă, insultă un soldat de acelaşi rang, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale prin săvârşirea acesteia,

b) în timp ce el sau persoana insultată îşi îndeplineşte datoria,

c) împotriva unui membru al gărzii militare sau al poliţiei militare; d) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace; sau

d) prin folosirea unei arme sau împreună cu cel puţin încă două persoane.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă moartea prin săvârşirea acesteia, sau

b) într-o situaţie de criză.

§ 399
Violenţa împotriva unui superior

(1) Persoana care foloseşte violenţa, ameninţarea cu violenţa iminentă sau ameninţarea cu alte vătămări grave împotriva ofiţerului său superior

a) cu scopul de a aduce atingere executării de către acesta din urmă a îndatoririlor sale militare; sau

b) în legătură cu executarea îndatoririlor militare de către acesta din urmă,

se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave prin

b) săvârşirea acesteia,

c) folosind o armă,

d) cu cel puţin două persoane, sau

e) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă moartea prin săvârşirea acesteia, sau

b) într-o situaţie de criză.

§ 400
Încălcarea drepturilor şi intereselor protejate ale soldaţilor

(1) Soldatul care forţează un alt soldat să presteze servicii personale nejustificate pentru sine sau care îi limitează acestuia din urmă drepturile sau care împiedică în mod intenţionat executarea serviciului militar de către acesta din urmă, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) împotriva subordonatului său sau a ofiţerului de grad inferior.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) folosind violenţa, ameninţarea cu violenţa sau ameninţarea cu alte vătămări grave,

b) împreună cu cel puţin două persoane, sau

NATIONAL CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

c) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia,

b) acţionând în circumstanţe agravante, sau

c) într-o situaţie de criză.

TITLUL DOI

Infracţiuni contra obligaţiei de a îndeplini serviciul militar

Sustragerea de la o misiune militară sau serviciu militar

§ 401

(1) Persoana care, cu scopul de a evita îndeplinirea unei misiuni militare, îşi provoacă răni, pretinde a avea o boală, falsifică un act oficial, foloseşte în abuz o substanţă care provoacă dependenţă sau foloseşte alt artificiu, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

§ 402

(1) Persoana care, cu scopul de a evita serviciul militar sau de a îndeplini obligaţiile care îi revin, îşi provoacă răni, pretinde a avea o boală, falsifică un act oficial, foloseşte în abuz o substanţă care provoacă dependenţă sau foloseşte alt artificiu sau refuză să efectueze serviciul militar sau să îndeplinească o obligaţie care îi revine, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

§ 403

Persoana care, în timpul serviciului, devine inaptă, în totalitate sau parţial, pentru îndeplinirea îndatoririlor sale prin consumul de alcool sau de alte substanţe care provoacă dependenţă, în ciuda faptului că a fost sancţionată

ECONOMIC UNIVERSITY LIBRARY

pentru o faptă similară de cel puţin două ori în ultimele douăsprezece luni, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

§ 404

Persoana care, din cauza unei situaţii de criză, devine inaptă, chiar şi din culpă, să-şi îndeplinească îndatoririle prin consumul de alcool sau alte substanţe care provoacă dependenţă, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

Dezertarea

§ 405

(1) Persoana care îşi părăseşte unitatea, fără permisiune, cu scopul evitării pe termen lung a serviciului militar sau care este absentă din unitatea sa, fără permisiune, pentru o perioadă mai mare de treizeci de zile, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) folosind o armă, sau

b) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

§ 406

(1) Persoana care îşi părăseşte unitatea, fără permisiune, pe o perioadă mai mare de 48 de ore, sau în mod repetat, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) în calitate de membru al forţelor armate dislocate în afara teritoriului Republicii Slovace.

(3) Persoana care îşi părăseşte unitatea, fără permisiune, pe o perioadă mai mare de 6 zile se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la zece ani dacă îşi părăseşte unitatea, fără permisiune, pe o perioadă mai mare de 24 ore, într-o situaţie de criză.

(5) Persoana care îşi părăseşte unitatea fără permisiune şi se alătură inamicului se pedepseşte cu închisoare de la cinci la doisprezece ani.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL TREI
Infracţiuni contra santinelelor şi serviciilor de supraveghere

§ 407
Neîndeplinirea obligaţiei de santinelă

(1) Persoana care îndeplineşte o obligaţie de santinelă sau altă obligaţie similară care încalcă, chiar şi din neglijenţă, normele sau reglementările privind îndeplinirea acestei obligaţii sau a ordinelor speciale emise în temeiul acesteia, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) în timp ce îndeplineşte obligaţia de santinelă sau alte obligaţii similare care au o semnificaţie de stat sau militară deosebită,

b) printr-o încălcare deosebit de gravă a obligaţiilor sale,

c) într-o situaţie de criză sau

d) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace.

(3) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (2) se aplică oricărei persoane care, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), provoacă o consecinţă dăunătoare pentru care s-a prevăzut obligaţia de santinelă sau altă obligaţie similară în vederea evitării acesteia.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani dacă săvârşeşte în mod intenţionat infracţiunea prevăzută la alin. (1) în timp ce îndeplineşte obligaţia de santinelă sau altă obligaţie similară care are o importanţă de stat sau militară deosebită, într-o situaţie de criză, şi a provocat o consecinţă dăunătoare pentru evitarea căreia obligaţia de santinelă sau altă obligaţie similară fusese instituită.

§ 408
Nerespectarea obligaţiei de supraveghere

(1) Persoana care îndeplineşte o obligaţie de supraveghere sau altă obligaţie similară care încalcă, chiar şi din culpă, normele sau reglementările privind îndeplinirea acestei obligaţii se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care are o obligaţie de supraveghere sau altă obligaţie similară şi care, din cauza îndeplinirii nesatisfăcătoare a obligaţiilor sale, îi permite unui singur soldat să solicite servicii personale, să limiteze drepturile sau să obstrucţioneze în mod intenţionat îndeplinirea obligaţiei de către un alt soldat din jurisdicţia relevantă.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1) provoacă o consecinţă deosebit de gravă pe care are obligaţia de a o împiedica sau daca săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) în calitate de membru al forţelor armate dislocate din teritoriul Republicii Slovace.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu la şase ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2) într-o situaţie de criză.

§ 409
Nerespectarea obligaţiilor de apărare aeriană

(1) Persoana care, chiar şi din culpă, încalcă regulile sau reglementările privind serviciul de radiodifuziune, serviciul în unităţile de reacţie rapidă sau serviciul în alte instalaţii menite să protejeze siguranţa spaţiului aerian, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă provoacă o consecinţă deosebit de gravă prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1).

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la opt la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

TITLUL PATRU
Infracţiuni care pun în pericol pregătirea pentru luptă

§ 410
Coruperea trupelor

(1) Persoana care incită soldaţii împotriva serviciului militar sau împotriva unui ofiţer superior sau care subminează în mod sistematic disciplina, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la şase ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) într-o situaţie de criză.

§ 411
Nerespectarea obligaţiilor de serviciu

(1) Persoana care, chiar şi din culpă, afectează o unitate de forţă armată sau un corp armat prin neîndeplinirea obligaţiilor atribuite sau prin încălcarea unor astfel de obligaţii, în cazul în care o astfel de nerespectare sau încălcare are drept rezultat o afectare substanţială a funcţionării armamentului, a echipamentelor sau a altor bunuri sau fonduri, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Persoana care, fără autorizaţie, foloseşte un bun tangibil cu valoare mică prevăzut la alin. (1) sau fonduri cu valoare mică în alt scop decât cel

desemnat sau care îşi dă acordul pentru o astfel de utilizare sau care abuzează sau face posibilă abuzarea subordonaţilor în alte scopuri decât cele de serviciu, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani dacă

a) obţine beneficii substanţiale pentru sine sau altă persoană prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (2), sau

b) provoacă diminuarea pregătirii pentru luptă, daune substanţiale sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea intenţionată a infracţiunii prevăzute la alin. (1) sau (2).

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani dacă săvârşeşte în mod intenţionat infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2) într-o situaţie de criză.

§ 412
Laşitatea în faţa inamicului

Persoana care, din laşitate sau din cauza demoralizării, se predă ca prizonier de război într-o situaţie de luptă, se pedepseşte cu închisoare de la opt la cincisprezece ani.

§ 413
Neîndeplinirea misiunii de luptă

(1) Persoana care îşi părăseşte unitatea fără permisiune într-o situaţie de luptă se pedepseşte cu închisoare de la trei la doisprezece ani.

(2) Persoana care evită obligaţia de a îndeplini o misiune de luptă sau care refuză să folosească arma într-o situaţie de luptă se pedepseşte cu închisoare de la zece la cincisprezece ani.

§ 414
Abandonarea armelor şi a altor mijloace de război

(1) Persoana care scapă, abandonează sau face o armă sau alte mijloace de război inutilizabile într-o situaţie de luptă se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani dacă provoacă o consecinţă deosebit de gravă prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1).

§ 415
Predarea armelor inamicului

Un comandant care, fără a fi nevoit să facă acest lucru în situaţia de luptă respectivă, predă forţele militare sau abandonează poziţiile fortificate, echipa-

mentele militare sau alte mijloace de luptă inamicului, chiar şi din culpă, se pedepseşte cu închisoare de trei la doisprezece ani.

SK

TITLUL CINCI
Dispoziţii comune

Abrogate.

CAPITOLUL DOISPREZECE
Infracţiuni contra păcii, contra omenirii, infracţiuni de terorism, extremism sau de război

TITLUL UNU
Infracţiuni contra păcii şi omenirii, infracţiuni de terorism şi extremism

§ 417
Punerea în pericol a păcii

(1) Persoana care pune în pericol coexistenţa paşnică între naţiuni prin orice fel de incitare la război, propagandă de război sau în alt mod de sprijinire a propagandei de război se pedepseşte cu închisoare de la unu la zece ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci şi cinci de ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) în asociere cu o putere străină sau agent străin,

b) ca membru al unei grupări periculoase, sau

c) într-o situaţie de criză.

§ 418
Genocidul

(1) Persoana care, cu scopul de a distruge, în totalitate sau parţial, orice grup naţional, etnic, rasial sau religios,

a) provoacă vătămarea corporală gravă sau moartea unui membru al acestui grup,

b) impune o măsură destinată să prevină naşterile în cadrul grupului,

c) transferă în mod forţat copiii grupului către un alt grup, sau

d) afectează în mod deliberat condiţiile de trai ale grupului pentru a determina distrugerea lui fizică, în tot sau în parte,

se pedepseşte cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci de ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la douăzeci la douăzeci şi cinci de ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) în timpul războiului sau al unui conflict armat.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare pe viaţă dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), provoacă moartea mai multor persoane.

§ 419
Terorismul şi unele forme de participare la acte teroriste

(1) Persoana care

a) cu scopul de a intimida în mod grav locuitorii, de a destabiliza în mod grav sau de a înfrânge unitatea constituţională, politică, economică sau socială a statului sau o structură a unei organizaţii internaţionale, sau de a constrânge un guvern al statului sau o organizaţie internaţională să acţioneze sau să nu acţioneze, ameninţă cu săvârşirea sau săvârşeşte o infracţiune care pune în pericol viaţa, sănătatea oamenilor, libertatea lor personală sau un bun, sau produce, obţine, deţine, posedă, transportă, livrează în mod ilegal sau într-un alt mod utilizează explozibili, arme nucleare, biologice sau chimice, sau efectuează cercetări şi dezvoltări nepermise de astfel de arme sau de arme interzise prin lege sau printr-un tratat internaţional,

b) cu scopul de a provoca moartea sau vătămări corporale grave sau pagube considerabile asupra bunurilor sau mediului, deţine materiale radioactive, sau deţine sau creează maşini explozive nucleare sau o maşină care dispersează materiale radioactive sau emite radiaţii, care, din cauza caracteristicilor ei radiologice, poate provoca moartea, vătămări corporale grave sau daune grave asupra bunurilor sau mediului, sau

c) cu scopul de a provoca moartea sau vătămări corporale grave sau pagube considerabile asupra bunurilor sau mediului, sau de a constrânge persoana fizică sau persoana juridică, organizaţia internaţională sau un stat să acţioneze sau să nu acţioneze, utilizează materiale radioactive sau un sistem exploziv nuclear sau un sistem care dispersează materiale radioactive sau care emană radiaţii care pot provoca moartea din cauza caracteristicilor lui radiologice, sau vătămări corporale grave sau pagube considerabile asupra proprietăţii sau asupra mediului sau utilizează sau afectează un reactor nuclear, inclusiv reactoarele instalate pe poduri plutitoare, vehicule, avioane sau obiecte cosmice, folosite ca sursă de energie pentru acţionarea unor astfel de poduri plutitoare, vehicule, avioane sau obiecte cosmice, sau în alte scopuri sau spaţii sau un sistem de trafic utilizat pentru producerea, stocarea, procesarea sau transportul de materiale radioactive într-o manieră care eliberează sau poate elibera materiale radioactive, sau

ameninţă printr-o astfel de faptă circumstanţele care indică credibilitatea ameninţării, sau

d) solicită materiale radioactive, un sistem exploziv nuclear sau un sistem care dispersează materiale radioactive sau care emană radiaţii care, din cauza caracteristicilor lor radiologice, pot provoca moartea, vătămări corporale grave sau pagube considerabile asupra proprietăţii sau mediului, sau un reactor nuclear, inclusiv reactoarele instalate pe poduri plutitoare, vehicule, avioane sau obiecte cosmice folosite ca sursă de energie pentru acţionarea unor astfel de poduri plutitoare, vehicule, avioane sau obiecte cosmice sau în alte scopuri, sau spaţii sau un sistem de trafic utilizat pentru producerea, stocarea, prelucrarea sau transportul de materiale radioactive, prin ameninţări în circumstanţe care indică credibilitatea ameninţărilor sau folosirea puterii,

se pedepseşte cu închisoare de la 20 la 25 de ani sau pedeapsa închisorii pe viaţă

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică persoanei care

a) colectează sau furnizează mijloace financiare sau de altă natură, personal sau prin intermediul unei alte persoane, chiar şi parţial, în scopul utilizării acestora sau al permiterii utilizării lor la săvârşirea uneia dintre faptele enumerate la alin. (1),

b) oferă cunoştinţe cu privire la metodele sau tehnicile de producere şi utilizare a explozivilor, armelor nucleare, biologice sau chimice sau altor obiecte similare sau periculoase în scopul săvârşirii uneia dintre faptele enumerate la alin. (1) sau încearcă să săvârşească o astfel de faptă sau participă la o astfel de faptă,

c) instigă în mod public la săvârşirea uneia dintre faptele enumerate la alin. (1), într-o manieră care apără sau exonerează săvârşirea unei astfel de fapte, în cazul săvârşirii acesteia, şi prin aceasta cauzează un pericol de săvârşire sau participă la aceasta,

d) solicită unei alte persoane să săvârşească sau să participe la săvârşirea uneia dintre faptele enumerate la alin. (1) sau încearcă să solicite sau să participe la o tentativă, sau

e) plănuieşte să săvârşească una dintre faptele enumerate la alin. (1), cu scopul de a săvârşi sau de a permite săvârşirea acesteia.

(3) Pedeapsa închisorii pe viaţă se aplică persoanei care săvârşeşte una dintre faptele enumerate la alin. (1)

a) şi produce vătămarea corporală gravă a mai multor persoane sau moartea mai multor persoane,

b) asupra unei persoane protejate,

c) împotriva forţelor armate sau a corpurilor armate,

d) ca membru al unei grupări periculoase, sau

e) în timpul unei situaţii de criză.

(4) Pedeapsa închisorii pe viaţă se aplică făptuitorului, în cazul în care acesta săvârşeşte fapta prevăzută la alin. (2) litera a) şi prin aceasta facilitează utilizarea surselor financiare sau de altă natură colectate sau furnizate de acesta, la săvârşirea o tentativă la infracţiunea prevăzută la alin. (1), sau le foloseşte personal în aşa fel, sau săvârşeşte fapta prevăzută la alin. (2) litera d) şi prin aceasta permite săvârşirea sau o tentativă la infracţiunea prevăzută la alin. (1).

§ 420
Tortura şi alte tratamente inumane sau crude

(1) Persoana care, în legătură cu exercitarea atribuţiilor sale de funcţionar al autorităţii publice, la iniţiativa sa sau cu aprobarea sa explicită sau implicită, provoacă unei alte persoane, suferinţe fizice sau psihice prin rele tratamente, tortură sau alte tratamente inumane şi crude se pedepseşte cu închisoare de la doi la şase ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) împreună cu cel puţin încă două persoane,

b) acţionând în circumstanţe agravante,

c) împotriva unei persoane protejate,

d) în virtutea unei motivaţii specifice, sau

e) împotriva unei persoane a cărei libertate personală a fost restricţionată în conformitate cu legea.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea prin săvârşirea acesteia,

b) cu scopul de a împiedica sau de a obstrucţiona exercitarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale de către altă persoană, sau

c) ca membru al unei grupări periculoase.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci de ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane prin săvârşirea acesteia, sau

b) într-o situaţie de criză.

Sprijinirea şi promovarea grupurilor care au ca scop suprimarea drepturilor şi a libertăţilor fundamentale

§ 421

(1) Persoana care susţine sau face propagandă pentru un grup de persoane sau o mişcare care, folosind violenţa, ameninţarea cu violenţa sau ameninţarea cu alte vătămări grave, are ca scop suprimarea drepturilor şi a libertăţilor fundamentale ale cetăţenilor, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) în public,

b) în calitate de membru al unei grupări extremiste,

c) acţionând în circumstanţe agravante, sau

d) într-o situaţie de criză.

§ 422

(1) Persoana care îşi demonstrează în mod public, în special prin utilizarea de steaguri, insigne, uniforme sau sloganuri, sentimentele faţă de un grup de persoane sau o mişcare care, folosind violenţa, ameninţarea cu violenţa sau ameninţarea cu alte vătămări grave, are ca scop suprimarea drepturilor şi a libertăţilor fundamentale ale cetăţenilor se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), utilizează steaguri, insigne, uniforme sau sloganuri modificate care au aspectul unora autentice.

§ 422a

Producerea de materiale extremiste

(1) Persoana care produce materiale extremiste sau participă la o astfel de producţie se pedepseşte cu închisoare de la trei la şase ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) în public, sau

c) în calitate de membru al unei grupări extremiste.

§ 422b

Diseminarea materialelor extremiste

(1) Persoana care reproduce, transportă, obţine, face accesibile, pune în circulaţie, importă, exportă, oferă, vinde, trimite sau diseminează materiale extremiste se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) acţionând în circumstanţe agravante,

b) în public, sau

c) în calitate de membru al unei grupări extremiste.

§ 422c

Deţinerea de materiale extremiste

Persoana care deţine materiale extremiste se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

§ 423

Defăimarea naţiunii, rasei şi credinţei

(1) Persoana care defăimează public

a) orice naţiune, limbă, rasă sau grup etnic, sau

b) orice persoană sau grup de persoane din cauza apartenenţei lor la orice rasă, naţiune, naţionalitate, culoare a pielii, grup etnic, origine a familiei, religie, sau pentru că nu au nicio religie, se pedepseşte cu închisoare de la unu la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) împreună cu cel puţin încă două persoane,

b) în asociere cu o putere străină sau agent străin,

c) în calitate de funcţionar public,

d) într-o situaţie de criză sau

e) în virtutea unei motivaţii specifice.

§ 424

Instigarea la ura naţională, rasială şi etnică

(1) Persoana care ameninţă în mod public o persoană sau un grup de persoane din cauza afilierii lor la orice rasă, naţiune, naţionalitate, culoare a pielii, grup etnic, origine a familiei sau religie, în cazul în care acestea constituie un pretext pentru a le ameninţa din motivele menţionate mai sus, prin săvârşirea unei infracţiuni, restrângerea drepturilor şi libertăţilor, sau care au făcut o astfel de restricţie, sau care instigă la restrângerea drepturilor şi a libertăţilor oricărei naţiuni, naţionalităţi, rase sau grup etnic, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care se asociază sau se uneşte cu alte persoane în vederea săvârşirii infracţiunii prevăzute la alin. (1).

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la şase ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) sau (2)

a) în asociere cu o putere străină sau agent străin,

b) în public,

c) în virtutea unei motivaţii specifice,

d) în calitate de funcţionar public,

e) în calitate de membru al unei grupări extremiste, sau

f) într-o situaţie de criză.

§ 424a

Instigarea, defăimarea şi ameninţarea persoanelor din cauza afilierii lor la rasă, naţiune, naţionalitate, culoare a pielii, grup etnic sau origine a familiei

(1) Persoana care în mod public

a) instigă la violenţă sau ură împotriva unui grup de persoane sau a unei persoane din cauza afilierii lor la orice rasă, naţiune, naţionalitate, culoare a pielii, grup etnic, origine a familiei sau religie, în cazul în care acestea constituie un pretext de instigare din motivele menţionate mai sus, sau

b) calomniază un astfel de grup sau o astfel de persoană, sau le ameninţă prin exonerarea pentru săvârşirea unei infracţiuni, care este considerată a fi genocid, o infracţiune contra umanităţii sau o infracţiune de război în conformitate cu § 6, 7 şi 8 din Statutul de la Roma al Curţii Penale Internaţionale, sau a unei infracţiuni care este considerată a fi o infracţiune contra păcii, o infracţiune de război sau o infracţiune contra umanităţii în conformitate cu § 6 din Statutul Tribunalului Militar Internaţional anexat la Acordul din 8 august 1945 pentru urmărirea şi pedepsirea marilor criminali de război ai Axei Europene, dacă o astfel de infracţiune a fost săvârşită împotriva unui astfel de grup de persoane sau unei astfel de persoane, sau în cazul în care un făptuitor sau complice la astfel de infracţiune a fost condamnat printr-o hotărâre finală şi definitivă pronunţată de o instanţă internaţională, cu excepţia cazului în care a fost făcută nulă în cadrul unei proceduri legale, neagă în mod public sau scuză în mod grosolan săvârşirea unei astfel de infracţiuni, în cazul în care a fost săvârşită împotriva unei astfel de persoane, se pedepseşte cu închisoare de la unu la trei ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) în virtutea unei motivaţii specifice.

SOMOGY EGYETEM LIBRARY

§ 425
Crime împotriva umanităţii

(1) Persoana care săvârşeşte o faptă împotriva civililor care este considerată a fi o infracţiune contra umanităţii în conformitate cu § 7 din Statutul de la Roma al Curţii Penale Internaţionale se pedepseşte cu închisoare de douăsprezece la douăzeci şi cinci sau cu închisoarea pe viaţă.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane sau altă consecinţă deosebit de gravă prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca măsură de reprimare

TITLUL DOI
Infracţiuni de război

§ 426
Utilizarea de arme interzise şi războiul ilegal

(1) Persoana care, în timpul războiului, dispune

a) utilizarea de mijloace de război interzise sau de materiale similare sau utilizează astfel de mijloace sau materiale, sau care

b) utilizează practici interzise în luptă sau utilizează astfel de practici de luptă ea însăşi, se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică unui comandant care, prin încălcarea prevederilor dreptului internaţional privind mijloacele şi metodele de luptă, în mod voit

a) cauzează prejudicii populaţiei civile sau vieţii, integrităţii corporale sau bunurilor civililor printr-o operaţiune militară, sau organizează un atac împotriva lor ca măsură de reprimare, organizează un atac împotriva unui loc neapărat sau a unei zone demilitarizate,

b) distruge sau deteriorează un baraj, o centrală nucleară sau o instalaţie similară care conţine forţe periculoase sau

c) distruge sau deteriorează o instalaţie desemnată în scopuri umanitare sau un monument cultural sau natural recunoscut pe plan internaţional.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci de ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1) sau (2), provoacă

a) vătămări corporale grave sau moartea mai multor persoane,

b) daune pe scară largă, sau

c) altă consecinţă deosebit de gravă.

§ 427
Jafurile în zonele de război

(1) Persoana care, în zona de operaţii de război, pe câmpul de luptă, în zonele afectate de operaţiuni militare, sau pe teritoriul ocupat,

a) intră în posesia unui bun care aparţine altei persoane, profitând de suferinţa acelei persoane,

b) distruge în mod voit bunurile care aparţin altei persoane sau intră în posesia unui astfel de bun sub pretextul necesităţii de război, sau

c) jefuieşte persoanele ucise sau rănite, se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani, dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) folosind violenţa, ameninţarea cu violenţa sau alte vătămări grave sau

b) împotriva persoanelor sau bunurilor care se bucură de o protecţie specială în temeiul legii sau al instrumentelor juridice internaţionale.

(3) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (2) se aplică făptuitorului dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), provoacă

a) vătămări corporale grave, sau

b) daune substanţiale.

(4) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci de ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), provoacă

a) moartea, sau

b) daune pe scară largă.

§ 428
Abuzul de simboluri naţionale şi recunoscute pe plan internaţional

(1) Persoana care, pe timp de război, abuzează de simbolul Crucii Roşii sau de alte simboluri de identificare sau de culorile recunoscute de dreptul internaţional pentru a desemna unităţi medicale, vehicule, persoane care acordă asistenţă medicală sau evacuarea în condiţii de siguranţă, se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care, pe timp de război, abuzează de emblema Naţiunilor Unite, drapelul naţional, emblema naţională, emblema militară, insignele sau uniforma unui stat neutru sau a altui stat care nu este parte la conflict.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la doisprezece la douăzeci şi cinci de ani sau cu închisoare pe viaţă dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1) sau (2), care constituie un mijloc de înşelăciune militară, provoacă

a) moartea mai multor persoane,

b) daune pe scară largă, sau

c) altă consecinţă deosebit de gravă.

§ 429
Vătămarea unui parlamentar

(1) Persoana care insultă un parlamentar sau un membru al echipei sale sau care lipseşte de libertate în mod ilegal o astfel de persoană, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la patru la opt ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), cauzează vătămarea corporală gravă a unui parlamentar sau a unui membru al echipei sale.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la şapte la doisprezece ani, dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), provoacă moartea unui parlamentar sau al unui membru al echipei sale.

§ 430
Exercitarea abuzivă a dreptului de rechiziţie

(1) Persoana care, pe timp de război,

a) abuzează de puterile conferite acesteia în legătură cu rechiziţiile militare,

b) efectuează rechiziţiile fără a avea autoritate legală pentru aceasta, sau

c) refuză să emită un certificat cu privire la tipul şi cantitatea de bunuri predate într-o operaţiune de rechiziţie militară, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1),

a) şi provoacă daune pe scară largă prin săvârşirea acesteia,

b) prin recurgerea la violenţă sau la ameninţarea cu violenţa sau ameninţarea cu alte vătămări grave sau

c) împotriva unor persoane sau bunuri care se bucură de o protecţie specială în temeiul legii sau al instrumentelor juridice internaţionale.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1), provoacă daune pe scară largă.

§ 431
Atrocităţi de război

(1) Persoana care, pe timp de război, încalcă normele de drept internaţional prin rele tratamente aplicate populaţiei civile neajutorate, refugiaţilor, persoa-

nelor rănite, membrilor forţelor armate care au depus armele sau prizonierilor de război se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care, pe timp de război, încalcă normele de drept internaţional prin

a) incapacitatea de a lua măsuri eficiente pentru protecţia persoanelor care au nevoie de un astfel de ajutor, în special copii, femei şi persoane rănite sau în vârstă, sau care împiedică luarea unor astfel de măsuri, sau

b) împiedicare sau blocarea organizaţiior de protecţie civilă ale inamicului, ale unui stat neutru sau ale altei persoane în îndeplinirea sarcinilor lor umanitare.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci şi cinci de ani sau cu închisoare pe viaţă dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1) sau (2), provoacă vătămări corporale grave sau moartea sau alte consecinţe deosebit de grave.

§ 432
Persecutarea civililor

(1) Persoana care, pe timp de război, efectuează acte inumane pe motiv de discriminare naţională, rasială sau etnică, sau care terorizează populaţia civilă neajutorată prin violenţă sau ameninţarea cu violenţă, se pedepseşte cu închisoare de la patru la zece ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se aplică oricărei persoane care, la momentul prevăzut la alin. (1),

a) distruge sau afectează grav sursa de necesităţi elementare ale vieţii populaţiei civile într-un teritoriu ocupat sau într-o zonă tampon sau care refuză în mod voit să asigure populaţiei asistenţa de care are nevoie pentru supravieţuire,

b) întârzie, fără motive întemeiate, restituirea populaţiei civile sau a prizonierilor de război,

c) mută, fără motive întemeiate, populaţia civilă a teritoriului ocupat,

d) ocupă teritoriul ocupat cu populaţia din propria sa ţară, sau

e) refuză în mod voit populaţiei civile sau prizonierilor de război dreptul de a fi judecaţi de instanţe imparţiale.

(3) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci şi cinci de ani sau cu închisoare pe viaţă dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. (1) sau (2), provoacă vătămări corporale grave sau moartea ori alte consecinţe deosebit de grave.

§ 433
Crime de război

(1) Persoana care săvârşeşte o faptă care este considerată a fi o infracţiune de război în conformitate cu § 8 din Statutul de la Roma al Curţii Penale Internaţionale se pedepseşte cu închisoare de la douăsprezece la douăzeci şi cinci sau cu închisoarei pe viaţă.

(2) Făptuitorul se pedepseşte cu închisoare pe viaţă dacă săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1)

a) şi provoacă vătămarea corporală gravă sau moartea mai multor persoane sau alte consecinţe deosebit de grave prin săvârşirea acesteia, sau

b) ca măsură de reprimare.

§ 434
Periclitarea valorilor culturale

Persoana care, pe timp de război,

a) distruge în mod substanţial sau îşi însuşeşte obiecte de valoare culturală protejate în temeiul unui acord internaţional,

b) jefuieşte, săvârşeşte fapte de vandalism sau abuzează de un astfel de bun,

c) organizează un atac împotriva unei astfel de bun, prin încălcarea unui acord internaţional, sau

d) foloseşte un obiect de valoare culturală care se bucură de o protecţie ridicată în cadrul unui acord internaţional sau în imediata vecinătate a acestuia pentru sprijin în luptă prin încălcarea unui acord internaţional, se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani.

TITLUL TREI
Dispoziţii comune

§ 435

(1) În scopul aplicării dispoziţiilor prezentului capitol, un război înseamnă

a) un conflict armat internaţional sau

b) un conflict armat de lungă durată pe teritoriul statului între autorităţile guvernamentale şi grupări armate organizate sau între astfel de grupări care luptă între ele, cu excepţia tulburărilor şi tensiunilor interne, cum ar fi rebeliuni, fapte de violenţă izolate şi sporadice sau fapte de natură similară.

(2) Prin comandant militar se înţelege, de asemenea, o persoană care acţionează în mod eficient în calitate de comandant militar.

(3) Comandantul militar răspunde penal pentru infracţiunile menţionate în prezentul capitol, chiar dacă au fost săvârşite de către forţele armate sub

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

comanda şi controlul său efectiv, ca urmare a neexercitării unui control corespunzător asupra acestor forţe, dacă,

a) din cauza circumstanţelor de la acel moment, trebuia să fi cunoscut faptul că forţele săvârşeau sau erau pe cale să săvârşească astfel de infracţiuni, şi

b) nu a luat toate măsurile necesare şi rezonabile care îi stăteau în putere pentru a preveni sau reprima săvârşirea acestora sau pentru a raporta problema autorităţilor competente pentru efectuarea investigării şi a urmăririi penale.

(4) Un superior, cu excepţia unui superior menţionat la alin. (3), răspunde penal pentru infracţiunile menţionate în prezentul capitol, chiar dacă au fost săvârşite de către subordonaţii aflaţi sub autoritatea şi controlul său efectiv, ca urmare a neexercitării unui control corespunzător asupra acestor subordonaţi, în cazul în care

a) fie a cunoscut, fie a ignorat în mod conştient informaţiile care indicau în mod clar că subordonaţii săvârşeau sau erau pe cale să săvârşească astfel de infracţiuni,

b) infracţiunile săvârşite priveau activităţile care intrau în responsabilitatea şi controlul efectiv al superiorului, şi

c) nu a luat toate măsurile necesare şi rezonabile care îi stăteau în putere pentru a preveni sau reprima săvârşirea acestora, sau pentru a raporta problema autorităţilor competente pentru efectuarea investigării şi a urmăririi penale.

PARTEA A TREIA
Dispoziţii comune, tranzitorii şi finale

§ 436
Dispoziţii comune

Această lege transpune actele juridice ale Comunităţilor Europene şi ale Uniunii Europene astfel cum sunt enumerate în anexă.

Dispoziţii tranzitorii
§ 437

(1) În cazul în care este necesar să se determine dacă o infracţiune prevăzută în Legea nr. 140/1961 Coll., Codul penal, astfel cum a fost modificat, întruneşte elementele unei infracţiuni minore, infracţiuni majore sau ale unei infracţiuni deosebit de grave în temeiul prezentei legi, dispoziţiile § 10 şi 11 din prezenta lege se aplică în funcţie de gradul de vinovăţie şi de pedeapsa privativă de libertate prevăzută în Legea nr. 140/1961 Coll., Codul penal, astfel cum a fost modificat.

ACUMSJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) La examinarea îndeplinirii condiţiilor pentru pronunţarea unei hotărâri privind liberarea condiţionată de la executarea unei pedepse privative de libertate, sau a unei hotărâri privind renunţarea condiţionată la executarea restului de pedeapsă, în ceea ce priveşte sancţiunile impuse după intrarea în vigoare a acestei legi pentru o infracţiune prevăzută de Legea nr. 140/1961 Coll., Codul penal, astfel cum a fost modificat, se aplică prezenta lege.

(3) La examinarea îndeplinirii condiţiilor de pronunţare a unei hotărâri privind liberarea condiţionată de la executarea unei pedepse privative de libertate, sau a unei hotărâri privind renunţarea condiţionată la executarea restului de pedeapsă, în ceea ce priveşte sancţiunile aplicate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, se aplică reglementările anterioare. O persoană condamnată la pedeapsa închisorii pe viaţă în conformitate cu Legea nr. 140/1961 Coll., Codul Penal, astfel cum a fost modificat, poate fi eliberată condiţionat după ce a executat trei sferturi din pedeapsa aplicată, însă o persoană condamnată la pedeapsa închisorii pe viaţă în temeiul acestei prevederi nu poate fi liberată condiţionat.

(4) În cazul în care urmărirea penală sau executarea pedepsei închisorii devine interzisă prin lege înainte de intrarea în vigoare a acestei legi în conformitate cu reglementările anterioare, nu se aplică dispoziţiile privind limitarea urmăririi penale sau a executării pedepsei cu închisoarea în conformitate cu prezenta lege. Termenul de prescripţie al răspunderii penale şi termenul de prescripţie al executării pedepsei cu închisoarea în conformitate cu prezenta lege nu se consideră întrerupt, chiar dacă, până când această lege intră în vigoare, s-a săvârşit o infracţiune mai puţin gravă decât cea supusă prescripţiei.

(5) Dispoziţia din § 47 alin. (2) se aplică, de asemenea, unei persoane care a fost condamnată pentru oricare dintre infracţiunile prevăzute în § 43 alin. (1) din Legea nr. 140/1961 Coll., Codul penal, astfel cum a fost modificat, în cazul în care persoana a săvârşit o altă infracţiune prevăzută în § 47 alin. (2), după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(6) O instanţă poate decide în conformitate cu § 34 alin. (8) litera d) chiar şi în cazul în care făptuitorul a fost condamnat pentru oricare dintre infracţiunile prevăzute în § 43 alin. (1) din Legea nr. 140/1961 Coll., Codul penal, astfel cum a fost modificat, care a fost săvârşită înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi.

§ 438

(1) În cazul în care prezenta lege se referă la unitatea corecţională de securitate minimă, medie sau maximă, aceasta înseamnă primul, al doilea sau al treilea grup corecţional în conformitate cu reglementările anterioare.

(2) În cazul în care reglementările legale generale obligatorii emise în perioada de până la data intrării în vigoare a prezentei legi utilizează conceptul de infracțiune deosebit de gravă, aceasta înseamnă o infracțiune în temeiul prezentei legi.

§ 438a

Dispoziții tranzitorii privitoare la modificările care au intrat în vigoare la data de 20 decembrie 2008

Dispozițiile § 269a se aplică numai în cazul în care infracțiunile comise de vânzătorul bunurilor au fost afectate de o hotărâre luată după data de 19 decembrie 2008.

§ 438b

Dispoziții tranzitorii privitoare la modificările care au intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2009

În cazul în care pedepsirea unei fapte este asumată, iar pedeapsa este aplicată în conformitate cu legislația în vigoare înainte de 1 ianuarie 2009, pedeapsa pecuniară după 1 ianuarie 2009 se aplică în modul în care suma în coroane slovace va fi transformată în euro prin conversie și trebuie să fie rotunjită în conformitate cu principiile de rotunjire și alte principii ale trecerii la moneda Euro stabilite în norma juridică generală obligatorie.

§ 438c

Dispoziții tranzitorii privitoare la modificările care au intrat în vigoare la data de 1 septembrie 2010

Confiscarea unei sume de bani, în conformitate cu § 83a și confiscarea unei proprietăți în conformitate cu § 83b poate fi impusă unei persoane juridice numai în cazul în care infracțiunea prevăzută la § 83a alin. (1) sau la § 83b alin. (1), a fost săvârșită chiar și sub formă de tentativă sau în cazul în care participarea la infracțiune a avut loc după 31 august 2010.

Dispoziții finale

§ 439

Prin prezenta, se abrogă următoarele texte:

1. Legea nr. 165/1950 Coll. privind păstrarea păcii,

2. Legea nr. 140/1961 Coll. – Codul Penal, așa cum a fost acesta modificat prin Legea nr. 53/1963 Coll., Legea nr. 184/1964 Coll., Legea nr. 56/1965 Coll., Legea nr. 81/1966 Coll., Legea nr. 148/1969 Coll., Legea nr. 45/1973 Coll., Legea nr. 43/1980 Coll., ordinul Nr. 10/1989 Coll., Legea nr. 159/1989 Coll., Legea nr. 47/1990 Coll., Legea nr. 84/1990 Coll.,

Legea nr. 175/1990 Coll., Legea nr. 457/1990 Coll., Legea nr. 545/1990 Coll., Legea nr. 490/1991 Coll., Legea nr. 557/1991 Coll., hotărârea Curţii Constituţionale a Republicii Federale Cehoslovacia publicată în Titlul 93/1992 Coll., Legea Consiliului Naţional al Republicii Slovace nr. 177/1993 Coll., Legea Consiliului Naţional al Republicii Slovace nr. 248/1994 Coll., Legea Consiliului Naţional al Republicii Slovace nr. 102/1995 Coll., Legea Consiliului Naţional al Republicii Slovace nr. 233/1995 Coll., Legea Consiliului Naţional al Republicii Slovace nr. 100/1996 Coll., Legea nr. 13/1998 Coll., Legea nr. 129/1998 Coll., Legea nr. 10/1999 Coll., Legea nr. 183/1999 Coll., Legea nr. 399/2000 Coll., Legea nr. 253/2001 Coll., Legea nr. 485/2001 Coll., Legea nr.237/2002 Coll., Legea nr. 421/20002 Coll., Legea nr. 448/2002 Coll., Legea nr. 553/2002 Coll., Legea nr. 457/2003 Coll., Legea nr. 403/2004 Coll., Legea nr. 576/2004 Coll., Legea nr. 613/2004 Coll., Legea nr. 757/2004 Coll., Legea nr. 227/2005 Coll.,

3. Legea nr. 120/1962 Coll. Privind lupta împotriva abuzului de alcool,

4. Legea nr. 448/2002 Coll. privind eliberarea sub supraveghere, în măsura în care Legea nr. 140/1961 Coll., Codul Penal, aşa cum a fost acesta modificat prin Legea nr. 550/2003 Coll., a fost completat şi modificat în mod corespunzător.

§ 440

Prezenta lege va intra în vigoare de la data de 1 ianuarie 2006.
Legea nr. 650/2005 Coll. a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2006.
Legea nr. 692/2006 Coll. a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.
Legea nr. 218/2007 Coll. a intrat în vigoare la data de 1 iunie 2007.
Legea nr. 491/2008 Coll. a intrat în vigoare la data de 15 decembrie 2008.
Legea nr. 497/2008 Coll. a intrat în vigoare la data de 20 decembrie 2008.
Legea nr. 498/2008 Coll. a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2009.
Legea nr. 59/2009 Coll. a intrat în vigoare la data de 1 aprilie 2009.
Legea nr. 257/2009 Coll. a intrat în vigoare la data de 1 septembrie 2009.
Legea nr. 317/2009 Coll. a intrat în vigoare la data de 1 noiembrie 2009.
Legea nr. 492/2009 Coll. a intrat în vigoare la data de 1 decembrie 2009.
Legea nr. 576/2009 Coll. a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2010.
Legea nr. 224/2010 Coll. a intrat în vigoare la data de 1 septembrie 2010.

SI

CODUL PENAL AL REPUBLICII SLOVENIA

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII SLOVENIA

Tudorel TOADER

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

Partea generală (art. 1-99)

Impunerea răspunderii penale. Răspunderea penală în Republica Slovenia poate fi atrasă câtă vreme se respectă drepturile omului şi libertăţile fundamentale prevăzute de Constituţie în mod democratic şi în baza principiilor unui stat de drept.

Sistemul de sancţiuni penale. Sancţiunile penale includ: sentinţe, avertismente şi măsuri de siguranţă.

Dacă făptuitorul a fost condamnat pentru săvârşirea unei infracţiuni, el poate fi supus confiscării bunurilor şi publicării hotărârii judecătoreşti în condiţiile stabilite prin Cod.

Momentul săvârşirii unei infracţiuni. O infracţiune este săvârşită în momentul în care făptuitorul acţionează sau a fost obligat să acţioneze indiferent de momentul în care a avut loc consecinţa ilegală.

Necunoaşterea legii. Autorul unei infracţiuni nu este considerat răspunzător în temeiul dreptului penal dacă, din motive justificate, nu cunoştea că o astfel de infracţiune este ilegală.

Suspendarea executării pedepsei. Instanţa poate suspenda o pedeapsă atunci când acest lucru este prevăzut în mod expres prin lege.

Selectarea instrucţiunilor. În aplicarea executării pedepsei sub supraveghere, instanţa poate, de asemenea, să emită una sau mai multe instrucţiuni pe care infractorul trebuie să le respecte.

Instrucţiunile instanţei pot include următoarele obligaţii: să se supună unui tratament medical într-o instituţie corespunzătoare şi, de asemenea, unui tratament pentru dependenţă de alcool sau droguri, cu acordul său; să participe la sesiuni de consultare profesională, psihologică sau de altă natură; să se califice pentru un loc de muncă sau să ocupe un loc de muncă adecvat sănătăţii, abilităţilor şi înclinaţiilor sale; să cheltuiască bani în funcţie de obligaţiile sale de întreţinere a familiei; interzicerea asocierii cu anumite persoane; interdicţia de a se apropia de victimă sau de o altă persoană; interzicerea accesului în anumite locuri.

LAW LIBRARY BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

Executarea pedepsei sub supraveghere este exercitată de un consultant desemnat de instanță. Consultantul va acorda asistență infractorului și va supraveghea îndeplinirea de către acesta a instrucțiunilor instanței.

Anularea permisului de conducere. Instanța poate anula un permis pentru utilizarea unui autovehicul de un anumit tip sau categorie și poate dispune ca un nou permis de conducere să nu fie eliberat autorului unei infracțiuni împotriva siguranței circulației pe drumurile publice într-o perioadă de cel puțin un an și de cel mult cinci ani. În cazul în care făptuitorul nu deține un permis de conducere, instanța poate dispune să nu i se elibereze un permis de conducere.

Confiscarea bunurilor. Bunurile utilizate sau destinate utilizării sau obținute prin săvârșirea unei infracțiuni pot fi confiscate dacă aparțin făptuitorului.

Bunurile prevăzute la alineatul precedent pot fi confiscate chiar și atunci când nu aparțin făptuitorului, dacă acest lucru este necesar din motive de securitate generală sau de moralitate și dacă nu se aduce atingere în acest fel drepturilor altor persoane de a solicita despăgubiri de la făptuitor.

Protecția persoanei vătămate. Persoana vătămată care a fost obligată în cadrul unei acțiuni penale de către instanță să-și formuleze cererea de recuperare a daunelor într-o acțiune civilă, își poate recupera daunele din valoarea bunurilor confiscate, cu condiția să pună în mișcare o acțiune civilă în termen de șase luni de la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive, îndrumând-o să pună în mișcare o acțiune civilă și cu condiția ca aceasta să solicite decontarea din valoarea bunurilor confiscate în termen de trei luni de la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive prin care se aprobă cererea sa.

Partea specială (art. 100-381)

Interzicerea creării unor ființe vii. Persoana care produce sau participă la producerea sau încearcă să producă sau să încrucișeze ființe umane sau alte specii, care sunt dăunătoare pentru omenire și interzise conform reglementărilor și dreptului internațional, va fi sancționată cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

Încălcarea dreptului la egalitate. Persoana care, din cauza diferențelor de naționalitate, rasă, culoare, religie, rădăcini etnice, sex, limbă, convingeri politice sau de altă natură, orientare sexuală, situație financiară, naștere, moștenire genetică, educație, poziție socială sau orice altă circumstanță privează de sau restrânge drepturile omului sau libertatea altei persoane, recunoscute de comunitatea internațională sau stabilite de Constituție sau prin lege, sau acordă altei persoane un privilegiu sau avantaj special pe baza unei astfel de discriminări, se sancționează cu amendă sau pedeapsa închisorii.

Interceptarea convorbirilor și înregistrările audio ilegale. Persoana care interceptează convorbirile sau înregistrează în mod ilegal o convorbire sau o declarație privată prin utilizarea unor dispozitive speciale sau transmite direct o astfel de convorbire sau declarație unei terțe persoane sau astfel îi permite în mod direct să afle despre o astfel de convorbire sau declarație se sancționează cu amendă sau pedeapsa închisorii.

Publicarea ilegală a înscrisurilor sub semnătură privată. Persoana care publică un jurnal, o scrisoare sau orice alt înscris sub semnătură privată care aparține altor persoane, fără permisiunea lor oficială, se sancționează cu amendă sau pedeapsa închisorii.

Încălcarea dreptului la recurs. Persoana care, în exercitarea atribuțiilor sale, împiedică o altă persoană să își exercite dreptul de a face recurs, de a înainta o cerere sau de a căuta alte căi de atac, cereri sau plângeri sau de la inițierea oricărui motiv politic sau de altă natură de interes public, se sancționează cu amendă sau pedeapsa închisorii.

Insulta. Persoana care insultă o altă persoană se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei luni.

Dacă insulta a fost săvârșită prin presă, radio, televiziune sau alte mijloace de informare publică sau prin intermediul unei adunări publice, făptuitorul se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii.

Punerea în circulație de informații false la adresa unei persoane. Persoana care afirmă sau pune în circulație informații false despre o altă persoană, care pot aduce atingere onoarei sau reputației acesteia și despre care știe că sunt false, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii.

Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită prin presă, radio, televiziune sau alte mijloace de informare publică sau prin intermediul unei adunări publice, făptuitorul se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii.

Dacă afirmațiile sau informațiile puse în circulație sunt de așa natură încât pot avea consecințe grave asupra persoanei defăimate, făptuitorul va fi sancționat cu pedeapsa închisorii.

Defăimarea. Persoana care afirmă sau pune în circulație informații false despre o altă persoană, care pot aduce atingere onoarei sau reputației acelei persoane, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii.

Calomnia. Persoana care afirmă sau pune în circulație informații referitoare la afacerile personale sau familiale ale unei alte persoane, care sunt capabile să aducă atingere onoarei și reputației persoanei respective, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii.

Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită prin presă, radio, televiziune sau alte mijloace de informare publică sau prin

intermediul unei adunări publice, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii.

Dacă afirmaţiile sau informaţiile puse în circulaţie sunt de aşa natură încât pot avea consecinţe grave asupra persoanei defăimate, făptuitorul va fi sancţionat cu amendă sau cu pedeapsa închisorii.

Insultă la adresa Republicii Slovenia. Persoana care săvârşeşte în mod public oricare dintre infracţiunile prevăzute la articolele 158-162 din Codul penal împotriva Republicii Slovenia sau împotriva Preşedintelui Republicii în ceea ce priveşte exercitarea atribuţiilor sale, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii.

Aceeaşi pedeapsă se aplică oricărei persoane care a pângărit public steagul, stema sau imnul naţional al Republicii Slovenia.

Neacordarea asistenţei medicale. Un medic sau orice alt cadru medical care nu-şi îndeplineşte atribuţiile profesionale prin faptul că nu acordă ajutor unui pacient sau oricărei persoane a cărei viaţă este pusă în pericol se sancţionează cu pedeapsa închisorii.

Medicina empirică. Persoana care efectuează un tratament medical sau un tratament medical alternativ, chiar dacă nu are calificările necesare şi, prin urmare, împiedică ca pacientul să solicite asistenţă medicală în timp util, se sancţionează cu pedeapsa închisorii.

Lipsa de loialitate. Persoana care, în cursul reprezentării intereselor materiale ale unei alte persoane sau care se ocupă de bunurile sale, nu îşi îndeplineşte cu bună ştiinţă obligaţia de a lucra în beneficiul său sau lucrează în detrimentul bunurilor sale, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii.

Furnizarea ilegală de servicii de asistenţă juridică. Persoana care asigură, contra cost, asistenţă juridică în cadrul procedurilor judiciare sau administrative, fără o educaţie corespunzătoare sau fără să îndeplinească condiţiile, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii.

Procesul ilicit, parţial şi inechitabil. Judecătorul care, în desfăşurarea unei proceduri judiciare sau pronunţarea unei hotărâri judecătoreşti, nu respectă sau denaturează în mod deliberat legea cu intenţia de a-i aduce prejudicii părţii în procedură sau de a îi acorda prioritate în mod ilegal, se sancţionează cu pedeapsa închisorii.

Tortura animalelor. Persoana care tratează cu cruzime un animal sau îi provoacă suferinţe inutile se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii.

CUPRINS

Partea generală **229**
Capitolul I. Dispoziţii fundamentale 229
Capitolul II. Aplicarea legii penale 230
1. Personalitatea legii penale 230
2. Aplicabilitatea în timp 231
3. Aplicarea teritorială 232
Capitolul III. Dispoziţii generale privind infracţiunile 234
1. Infracţiunea şi făptuitorul 234
2. Vinovăţia şi pedepsirea făptuitorilor 236
3. Tentativa la infracţiune 239
4. Participaţia la infracţiune 240
5. Pedepsele aplicabile persoanei juridice 241
Capitolul IV. Pedepsele 242
1. Tipurile de pedepse şi condiţiile de impunere a acestora 242
2. Aplicarea pedepselor 244
Capitolul V. Avertismentele 248
1. Pedeapsa cu suspendare 248
2. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere 251
3. Avertismentul 252
Capitolul VI. Măsurile de siguranţă 253
Capitolul VII. Confiscarea bunurilor materiale obţinute prin săvârşirea infracţiunii 255
Capitolul VIII. Consecinţele juridice ale condamnării 257
Capitolul IX. Reabilitarea, anularea condamnării şi condiţiile de eliberare a informaţiilor din cazierul judiciar 258
Capitolul X. Dispoziţiile fundamentale privind aplicarea sancţiunilor penale 260
Capitolul XI. Prescripţia 263
Capitolul XII. Amnistia şi graţierea 265
Capitolul XIII. Semnificaţia termenilor Codului penal 266

Partea specială **268**
Capitolul XIV. Infracţiuni contra umanităţii 268
Capitolul XV. Infracţiuni contra vieţii şi integrităţii corporale 280
Capitolul XVI. Infracţiuni contra drepturilor şi libertăţilor fundamentale 285

SI
CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul XVII. Infracţiuni electorale 293
Capitolul XVIII. Infracţiuni contra onoarei şi reputaţiei 295
Capitolul XIX. Infracţiuni contra integrităţii sexuale 299
Capitolul XX. Infracţiuni contra sănătăţii publice 303
Capitolul XXI. Infracţiuni contra căsătoriei, familiei şi tinerilor 308
Capitolul XXII. Infracţiuni contra relaţiei de muncă
şi asistenţei sociale 310
Capitolul XXIII. Infracţiuni contra patrimoniului 313
Capitolul XXIV. Infracţiuni contra economiei 322
Capitolul XXV. Infracţiuni contra tranzacţiilor juridice 335
Capitolul XXVI. Infracţiuni contra atribuţiilor oficiale
şi autorizaţiilor publice 337
Capitolul XXVII. Infracţiuni contra disciplinei militare 342
Capitolul XXVIII. Infracţiuni contra înfăptuirii justiţiei 346
Capitolul XXIX. Infracţiuni contra ordinii şi liniştii publice 352
Capitolul XXX. Infracţiuni contra siguranţei generale
a persoanelor şi bunurilor 360
Capitolul XXXI. Infracţiuni contra siguranţei circulaţiei
pe drumurile publice 364
Capitolul XXXII. Infracţiuni contra mediului înconjurător,
a spaţiului şi a resurselor naturale 368
Capitolul XXXIII. Infracţiuni contra suveranităţii Republicii
Slovenia şi ordinii constituţionale democratice 375
Capitolul XXXIV. Infracţiuni contra apărării statului 378
Capitolul XXXV. Infracţiuni contra legilor internaţionale 381
Capitolul XXXVI. Dispoziţii tranzitorii şi finale 382

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII SLOVENIA (KZ-1)

PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL I
Dispoziții fundamentale

Impunerea răspunderii penale
Articolul 1

(1) Răspunderea penală în Republica Slovenia poate fi atrasă câtă vreme se respectă drepturile omului și libertățile fundamentale prevăzute de Constituție în mod democratic și în baza principiilor unui stat de drept.

(2) Conform acestui Cod, răspunderea penală se va aplica prin condamnarea adulților care au săvârșit infracțiuni cu vinovăție.

Legalitatea incriminării și a pedepselor
Articolul 2

Nu se va aplica o pedeapsă sau o altă sancțiune penală unei persoane care a săvârșit o faptă care nu constituia o infracțiune în conformitate cu legea înainte de a fi săvârșită și pentru care nu era prevăzută o pedeapsă prin lege.

Sistemul de sancțiuni penale
Articolul 3

(1) Sancțiunile penale includ: sentințe, avertismente și măsuri de siguranță.

(2) Făptuitorului (denumit în continuare făptuitor) i se va aplica o pedeapsă pentru săvârșirea oricărei infracțiuni proporțional cu gravitatea faptei săvârșite și vinovăția acestuia. În locul unei pedepse se pot dispune avertismente și, pe lângă o pedeapsă sau un avertisment, făptuitorului i se pot fi impuse măsuri de siguranță în condițiile stabilite în partea generală a prezentului Cod.

(3) Dacă făptuitorul a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni, se poate dispune confiscarea bunurilor și publicarea hotărârii judecătorești în condițiile stabilite prin prezentul Cod.

(4) Atunci când normele stabilesc că, din cauza condamnării pentru săvârșirea infracțiunii, drepturile sau anumite drepturi ale condamnatului (denumit în continuare condamnat) vor fi revocate sau limitate, în plus față de sancțiunile penale aplicate, interdicția menționată în articolul precedent se aplică și pentru astfel de consecințe juridice.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL II
Aplicarea legii penale

1. Personalitatea legii penale

Aplicarea imparţială a legii penale
Articolul 4

(1) Dacă Codul penal nu prevede altfel, legea penală se va aplica în mod egal tuturor adulţilor, indiferent dacă sunt cetăţeni (denumiţi în continuare cetăţeni) ai Republicii Slovenia sau cetăţeni străini (denumiţi în continuare cetăţeni străini).

(2) Dispoziţiile din legea penală care se referă în mod excepţional doar la cetăţenii Republicii Slovenia nu se aplică cetăţenilor altor state membre ale Uniunii Europene şi altor străini.

(3) Dacă dispoziţia din legea penală se aplică în mod excepţional doar străinilor, aceasta poate stabili când cetăţenii altor state membre ale Uniunii Europene nu vor fi consideraţi străini.

Domeniul special de aplicare a legii penale
Articolul 5

(1) Dacă legea stabileşte că numai persoanele având anumite calităţi, drepturi sau un statut special vor fi pedepsite pentru săvârşirea unei infracţiuni, atunci legea penală se va aplica tuturor acestor persoane.

(2) Legile penale speciale stabilesc răspunderea penală a minorilor (denumiţi în continuare minori) şi a persoanelor juridice.

(3) O lege specială care defineşte răspunderea penală a minorilor poate dispune, de asemenea, faptul că persoanele care erau deja adulte la momentul săvârşirii unei infracţiuni, dar care nu au împlinit vârsta de 21 de ani (adulţi tineri), în locul aplicării unei pedepse, în vederea asigurării dezvoltării lor personale, pot fi tratate din punct de vedere penal ca minori.

Excluderea personalităţii legii penale
Articolul 6

(1) Legea penală nu se aplică faptelor persoanelor a căror răspundere penală a fost înlăturată din cauza imunităţii în conformitate cu dispoziţiile Constituţiei sau cu reglementările legilor internaţionale.

(2) În cazul în care legea stabileşte că făptuitorul va fi urmărit penal pentru o infracţiune în baza unei plângeri prealabile sau a introducerii unei acţiuni în instanţă, atunci o astfel de dispoziţie nu va fi aplicabilă persoanei împotriva

căreia persoana vătămată (denumită în continuare victimă) nu a introdus o acţiune în instanţă sau nu a depus o plângere prealabilă sau nu a retras-o.

2. Aplicabilitatea în timp

Aplicarea unei legi ulterioare mai puţin severe pentru făptuitor
Articolul 7

(1) Făptuitorul unei infracţiuni se va supune dispoziţiilor legale aplicabile la momentul săvârşirii infracţiunii.

(2) Dacă legea se modifică după săvârşirea unei infracţiuni (o dată sau de mai multe ori), se vor aplica făptuitorului dispoziţiile care prevăd pedeapsa cea mai puţin severă.

(3) Alineatele 1 şi 2 din prezentul articol se aplică şi în ceea ce priveşte aplicabilitatea în timp a reglementărilor la care se referă Codul penal. Dacă, din cauza modificării unei astfel de reglementări, infracţiunea nu este definită doar în mod diferit, ci şi reprezintă o altă acţiune ilegală, Codul penal se modifică de asemenea, iar dispoziţiile care prevăd pedeapsa cea mai puţin severă se aplică făptuitorului, deoarece fapta sa nu mai reprezintă infracţiune.

Legi cu durată limitată
Articolul 8

Codul penal sau altă reglementare, la care se referă Codul penal, care ar trebui să fie valabilă doar pentru o perioadă limitată, pot fi aplicate dacă nu se stabileşte altfel şi după expirarea perioadei în cazul săvârşirii infracţiunii pe durata cât Codul penal sau reglementarea erau încă în vigoare.

Aplicarea simultană a părţii generale a acestui Cod penal şi a altor legi penale
Articolul 9

(1) Dispoziţiile părţii generale a prezentului Cod penal se aplică şi infracţiunilor, definite de alte legi sau acorduri internaţionale ratificate şi emise sau legi ale Uniunii Europene, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în acestea.

(2) Dacă legile care stabilesc răspunderea penală a minorilor, a persoanelor juridice sau a altor tipuri speciale de infractori sau legile (legi penale speciale) menţionează simultan aplicarea părţii generale a prezentului Cod penal în dispoziţiile lor generale, atunci se aplică Codul penal existent.

3. Aplicarea teritorială

Aplicarea Codului penal al Republicii Slovenia oricărei persoane care săvârşeşte o infracţiune pe teritoriul său

Articolul 10

(1) Codul penal al Republicii Slovenia se aplică oricărei persoane care săvârşeşte o infracţiune pe teritoriul Republicii Slovenia.

(2) Codul penal al Republicii Slovenia se aplică, de asemenea, oricărei persoane care săvârşeşte o infracţiune pe o navă sub pavilion naţional, indiferent de locaţia sa la momentul săvârşirii infracţiunii.

(3) Codul penal al Republicii Slovenia se aplică, de asemenea, oricărei persoane care săvârşeşte o infracţiune pe o aeronavă civilă internă în zbor sau pe o aeronavă militară internă, indiferent de locaţia sa la momentul săvârşirii infracţiunii.

Aplicarea Codului penal al Republicii Slovenia pentru infracţiuni speciale săvârşite într-o ţară străină

Articolul 11

Codul penal al Republicii Slovenia se aplică oricărei persoane care, aflându-se într-o ţară străină, săvârşeşte

- o infracţiune în conformitate cu articolul 243 din prezentul Cod penal sau orice altă infracţiune care, în conformitate cu acordul internaţional, trebuie urmărită penal în toate statele semnatare, indiferent de locul în care a fost săvârşită şi
- infracţiunile prevăzute la articolul 108 şi articolele 348-360 din prezentul Cod penal.

Aplicarea Codului penal al Republicii Slovenia cetăţenilor Republicii Slovenia care au săvârşit o infracţiune în străinătate

Articolul 12

Codul penal al Republicii Slovenia se aplică oricărui cetăţean al Republicii Slovenia care săvârşeşte o infracţiune în străinătate, altele decât cele specificate în articolul precedent.

Aplicarea Codului penal al Republicii Slovenia cetăţenilor străini care au săvârşit o infracţiune în străinătate

Articolul 13

(1) Codul penal al Republicii Slovenia se aplică oricărui cetăţean străin care, într-o ţară străină, a săvârşit o infracţiune împotriva Republicii Slovenia sau a oricărui cetăţean al acesteia, chiar dacă infracţiunile în cauză nu intră sub incidenţa articolului 11 din prezentul Codul penal.

BCUJAS / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Codul penal al Republicii Slovenia se aplică, de asemenea, oricărui cetăţean străin care, într-o ţară străină, a săvârşit o infracţiune împotriva unei ţări terţe sau a oricărui cetăţean al acesteia dacă a fost reţinut pe teritoriul Republicii Slovenia, dar nu a fost extrădat ţării străine. În astfel de cazuri, instanţa nu va aplica făptuitorului o pedeapsă mai grea decât pedeapsa prevăzută de legea ţării în care s-a săvârşit infracţiunea.

Condiţii speciale pentru urmărirea penală
Articolul 14

(1) Dacă, în cazurile prevăzute la articolul 10 şi articolul 11 alineatul 1 din prezentul Cod penal, acţiunea penală a fost pusă în mişcare sau întreruptă într-o ţară străină, făptuitorul poate fi urmărit penal în Republica Slovenia numai cu permisiunea ministrului (denumit în continuare ministrul) justiţiei prin notificare, în condiţiile căreia urmărirea penală nu va încălca principiul non bis in idem.

(2) În cazurile prevăzute la articolele 12 şi 13 din prezentul Cod penal, făptuitorul nu va fi urmărit penal:

1) dacă a executat pedeapsa care i-a fost aplicată în ţara străină sau dacă s-a hotărât, în conformitate cu un acord internaţional, ca pedeapsa aplicată în ţara străină să fie executată în Republica Slovenia;

2) dacă a fost achitat de o instanţă străină sau dacă pedeapsa a fost suspendată sau executarea pedepsei a căzut sub incidenţa prescripţiei;

3) dacă, potrivit legii străine, infracţiunea în cauză poate fi urmărită penal doar în urma plângerii prealabile a părţii vătămate, iar aceasta din urmă nu a fost depusă.

(3) În cazurile prevăzute la articolele 12 şi 13, făptuitorul este urmărit penal doar în măsura în care comportamentul său constituie o infracţiune în ţara în care a fost săvârşită.

(4) Dacă, în cazul prevăzut la articolul 12 din prezentul Cod penal, infracţiunea săvârşită împotriva Republicii Slovenia sau a cetăţeanului acesteia nu constituie o infracţiune conform legii ţării în care a fost săvârşită, făptuitorul unei astfel de infracţiuni poate fi urmărit penal doar cu permisiunea ministrului justiţiei al Republicii Slovenia.

(5) Dacă, în toate celelalte cazuri, cu excepţia cazurilor prevăzute la articolul 11 alineatul 2 şi alineatul 4 din prezentul articol al prezentului Cod penal, infracţiunea nu este pedepsită în ţara în care a fost săvârşită, făptuitorul poate fi urmărit penal doar cu permisiunea ministrului justiţiei şi cu condiţia ca, în conformitate cu principiile generale de drept recunoscute de comunitatea internaţională, infracţiunea în cauză să reprezinte o faptă penală la momentul săvârşirii ei.

(6) În cazul prevăzut la articolul 10, urmărirea penală a unui străin poate fi transferată în altă țară în condițiile prevăzute de lege.

Computarea reținerii în străinătate
Articolul 15

Orice perioadă de detenție și de reținere în timpul procedurii de extrădare sau pedeapsă cu închisoarea executată printr-o hotărâre a unei instanțe străine, dacă se va face cunoscută ulterior, va fi redusă din pedeapsa impusă pentru aceeași infracțiune de către instanța națională. În cazul în care sentințele sunt de diferite tipuri, instanța națională va decide metoda adecvată de deducere a perioadei executate în străinătate. În cazul în care persoana condamnată execută împreună mai multe pedepse decât cele care i-au fost aplicate prin hotărârea pronunțată de instanța națională, se va considera condamnată în mod abuziv.

CAPITOLUL III
Dispoziții generale privind infracțiunile

1. Infracțiunea și făptuitorul

Infracțiunea
Articolul 16

O infracțiune constituie o conduită ilegală pe care legea, din cauza protecției urgente a valorilor legale, o stabilește ca fiind infracțiune, definind în același timp elementele acesteia și pedeapsa pentru făptuitorul găsit vinovat.

Modul de săvârșire a unei infracțiuni
Articolul 17

(1) O infracțiune poate fi săvârșită printr-o acțiune voluntară sau prin omisiune.

(2) O infracțiune poate fi săvârșită prin omisiune doar atunci când făptuitorul nu a întreprins acțiunea pe care a fost obligat să o întreprindă.

(3) O infracțiune poate fi săvârșită prin omisiune, deși infracțiunea nu constituie o omisiune penală în condițiile legii, atunci când făptuitorul nu a împiedicat producerea unei consecințe ilegale. În astfel de cazuri, făptuitorul va fi pedepsit pentru omisiune numai dacă a fost obligat să împiedice producerea consecinței ilegale și în măsura în care apariția unei astfel de consecințe nu ar fi putut fi împiedicată chiar dacă ar fi întreprins o acțiune pozitivă.

BOOKS / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Momentul săvârşirii unei infracţiuni
Articolul 18

O infracţiune este săvârşită în momentul în care făptuitorul acţionează sau a fost obligat să acţioneze indiferent de momentul în care a avut loc consecinţa ilegală.

Locul săvârşirii unei infracţiuni
Articolul 19

(1) O infracţiune este săvârşită atât în locul în care acţionează făptuitorul, cât şi în locul în care a avut loc consecinţa ilegală.

(2) Tentativa se consideră a fi fost săvârşită atât în locul în care acţionează făptuitorul, cât şi în locul în care, conform intenţiei sale, s-au produs sau s-ar fi putut produce consecinţele ilegale.

Autorul şi coautorul
Articolul 20

(1) Autorul unei infracţiuni este orice persoană care o săvârşeşte personal sau prin folosirea şi dirijarea acţiunilor unei alte persoane (autor indirect).

(2) Autorul unei infracţiuni este, de asemenea, orice persoană care, împreună cu cealaltă persoană, săvârşeşte o infracţiune, colaborând cu intenţie la săvârşirea acesteia sau contribuie în mod decisiv la aceasta – coautor (denumit în continuare coautorul).

Limitele răspunderii penale în raport cu vârsta autorilor
Articolul 21

(1) Persoana care a săvârşit o infracţiune, având vârsta de până în 14 ani (un copil), nu poate fi considerată autor al unei infracţiuni.

Legitima apărare
Articolul 22

(1) O faptă săvârşită în legitimă apărare nu constituie infracţiune.

(2) Legitima apărare trebuie înţeleasă ca o apărare care este absolut necesară pentru ca făptuitorul să evite un atac imediat şi ilegal asupra sa sau a oricărei alte persoane.

(3) În cazul în care făptuitorul a acţionat dincolo de limitele unei legitime apărări justificabile, pedeapsa sa poate fi redusă; dacă a acţionat astfel din cauza emoţiilor sau a fricii provocate de atac, pedeapsa poate fi revocată.

BCU Cluj / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Constrângerea
Articolul 23

Orice faptă săvârşită sub constrângere, căreia făptuitorul nu i-a putut rezista, nu constituie infracţiune.

2. Vinovăţia şi pedepsirea făptuitorilor

Vinovăţia
Articolul 24

(1) Răspunderea penală se impune persoanei împotriva căreia s-a pronunţat o hotărâre judecătorească, care susţine că este vinovată de săvârşirea infracţiunii sau omisiunii, considerată prin lege drept infracţiune, şi pe baza acesteia, impune o sancţiune penală legală sau suspendă executarea pedepsei.

(2) Făptuitorul se va face vinovat dacă a săvârşit o infracţiune cu intenţie sau din neglijenţă şi atunci când trebuia să cunoască sau ar fi putut cunoaşte că comportamentul său este ilegal.

Intenţia
Articolul 25

O infracţiune este săvârşită cu intenţie în cazul în care făptuitorul este conştient de fapta sa şi doreşte să o săvârşească sau este conştient de faptul că, prin comportamentul său s-ar putea produce consecinţe ilegale, permiţând, totuşi, să se producă astfel de consecinţe.

Neglijenţa
Articolul 26

(1) O infracţiune este săvârşită din neglijenţă dacă făptuitorul nu acţionează cu precauţia necesară, cu care trebuie sau poate întreprinde o acţiune sau omite să întreprindă o acţiune în circumstanţele date şi prin raportare la calitatea pe care o are.

(2) O infracţiune nu este săvârşită cu intenţie, ci din neglijenţă, atunci când făptuitorul ştie că ar putea rezulta consecinţe ilegale din comportamentul său, dar consideră că nu se vor produce şi apoi se produc consecinţe, pentru că este nepăsător şi nu previne producerea lor în timp util.

(3) O infracţiune nu va fi săvârşită din neglijenţă dacă făptuitorul, în ciuda neatenţiei necesare, produce consecinţe ilegale care nu s-ar putut fi aştepta sau preveni.

BCU INTERNATIONAL UNIVERSITY LIBRARY

Pedeapsa impusă în caz de neglijenţă
Articolul 27

(1) Făptuitorul se pedepseşte pentru infracţiunea săvârşită prin neglijenţă numai dacă legea stabileşte acest lucru.

(2) Nu se poate aplica niciuna din dispoziţiile legii penale în sensul în care făptuitorul, care săvârşeşte o infracţiune din neglijenţă, nu ar fi sancţionat cu o pedeapsă mai puţin severă decât cea impusă pentru săvârşirea aceleiaşi infracţiuni penale cu intenţie.

(3) Instanţa poate suspenda pedeapsa făptuitorului care a săvârşit o infracţiune din neglijenţă în cazul în care consecinţele faptei sale îl privesc pe făptuitor, în aşa măsură încât aplicarea unei pedepse într-un astfel de caz nu ar fi justificată.

Răspunderea pentru consecinţe grave
Articolul 28

Dacă prin săvârşirea unei infracţiuni au rezultat consecinţe grave, pentru care se prevede prin lege o pedeapsă mai grea, o astfel de pedeapsă poate fi aplicată făptuitorului, cu condiţia să fi acţionat din neglijenţă.

Răspunderea
Articolul 29

(1) Persoana care nu a fost considerată responsabilă la momentul săvârşirii unei infracţiuni nu este vinovată.

(2) Făptuitorul, care la momentul săvârşirii unei infracţiuni nu era capabil să înţeleagă semnificaţia faptei sale sau să se controleze din cauza tulburărilor mintale sau a subdezvoltării mintale, nu va fi tras la răspundere pentru acţiunile sale.

(3) O pedeapsă redusă poate fi aplicată făptuitorului, în cazul în care abilitatea acestuia de a înţelege semnificaţia faptei sale sau de a-şi controla comportamentul a fost diminuată semnificativ din cauza oricărei stări mintale prevăzute la alineatul precedent sau din cauza oricărei alte tulburări mintale permanente sau grave.

(4) Făptuitorul, a cărui alienaţie mintală a fost auto-indusă prin consumul de alcool, droguri sau în orice alt mod, este considerat răspunzător penal, dacă se stabileşte vinovăţia sa, care constituie un element statutar al infracţiunii în cauză.

Eroarea de fapt
Articolul 30

(1) Făptuitorul care, la momentul săvârşirii unei infracţiuni, nu cunoştea un element legal al unei astfel de infracţiuni, nu este tras la răspundere în temeiul dreptului penal.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(1) Se consideră că o infracţiune este săvârşită din eroare dacă, la momentul săvârşirii unei infracţiuni, făptuitorul nu este conştient de existenţa unui element legal al împrejurărilor sau crede în mod eronat că sunt prezente împrejurări care, dacă ar fi adevărate, i-ar justifica comportamentul.

(3) În cazul unei infracţiuni săvârşite din neglijenţă, vinovăţia făptuitorului nu va fi exclusă dacă ar fi în eroare cu privire la împrejurările pe care ar fi trebuit şi ar fi putut să le cunoască în limitele prudenţei necesare.

Necunoaşterea legii
Articolul 31

(1) Autorul unei infracţiuni nu răspunde penal dacă, din motive justificate, nu cunoştea că fapta comisă contravine legii.

(2) Nu există motive justificate prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol dacă făptuitorul nu cunoştea reglementările legale cu care ar fi putut să se familiarizeze în aceleaşi condiţii ca şi alte persoane din mediul său sau ar fi trebuit să cunoască reglementări speciale în legătură cu activitatea profesională, poziţia sau calitatea sa, în general.

(2) În cazul în care făptuitorul săvârşeşte o infracţiune apreciată ca fiind săvârşită din eroare de drept, pe care ar fi putut să o evite, instanţa poate reduce pedeapsa.

Starea de necesitate
Articolul 32

(1) Persoana care săvârşeşte o faptă care are elementele unei infracţiuni pentru a preveni o ameninţare imediată la adresa vieţii sale, a integrităţii sale fizice, a libertăţii personale sau a bunurilor sale necesare pentru supravieţuire, pe care nu a provocat-o ea însăşi, nu va fi considerată vinovată dacă ameninţarea nu ar fi putut fi evitată într-un alt mod, iar făptuitorul nu a fost obligat să fie expus la aceasta.

(2) Persoana care va săvârşi o infracţiune din necesitate în condiţiile prevăzute la alineatul 1 din acest articol pentru a preveni ameninţarea la adresa altor valori recunoscute prin lege nu va fi pedepsită cu condiţia ca răul astfel creat să nu depăşească răul care l-a ameninţat.

(3) O sentinţă redusă poate fi aplicată oricărui făptuitor care, în cazurile prevăzute la alineatele 1 şi 2 din prezentul articol, din neglijenţă, a provocat el însuşi pericolul sau a cărui conduită a depăşit limitele de necesitate şi dacă făptuitorul a acţionat dincolo de aceste limite în circumstanţe atenuante, pedeapsa sa poate fi înlăturată.

Limitele pedepselor
Articolul 33

(1) În cazul în care legea stabileşte că o faptă care are elementele unei infracţiuni datorate circumstanţelor speciale, relaţiilor sau caracteristicilor făptuitorului, nu este pedepsită prin lege, făptuitorul nu va fi urmărit penal din cauza unei astfel de infracţiuni.

(2) Dacă, din cauza înlăturării pedepsei prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol, făptuitorul nu răspunde penal, această situaţie nu constituie un obstacol în calea instituirii unei alte forme de răspundere juridică împotriva sa pentru fapta săvârşită.

3. Tentativa la infracţiune

Tentativa
Articolul 34

(1) Persoana care a iniţiat intenţionat o infracţiune, dar nu a finalizat-o, este pedepsită pentru tentativă, cu condiţia ca o astfel de tentativă să implice o infracţiune, pentru care se poate aplica pedeapsa închisorii de trei ani sau o pedeapsă mai grea în conformitate cu legea; tentativa care implică orice alte infracţiuni vor fi pedepsite doar atunci când acest lucru este prevăzut în mod expres prin lege.

(2) Pedeapsa aplicabilă autorului care a încercat să comită o infracţiune se va aplica în limitele stabilite pentru o astfel de infracţiune sau poate fi redusă.

Tentativă incompletă
Articolul 35

Dacă autorul a încercat să săvârşească o infracţiune prin mijloace sau în scopuri inadecvate sau să vătămeze un obiect necorespunzător, pedeapsa sa poate fi înlăturată.

Desistarea
Articolul 36

(1) În cazul în care făptuitorul a încercat să săvârşească o infracţiune, dar s-a desistat, pedeapsa sa poate fi înlăturată.

(2) Dacă făptuitorul se desistează de la producerea rezultatului unei infracţiuni, va fi pedepsit pentru acele fapte care reprezintă o altă infracţiune de sine stătătoare.

BUJASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

4. Participația la infracțiune

Instigarea la comiterea unei infracțiuni
Articolul 37

(1) Persoana care îi solicită în mod intenționat unei alte persoane să săvârşească o infracțiune se pedepseşte ca şi când ar fi săvârşit-o ea însăşi.

(2) Persoana care îi solicită în mod intenționat unei alte persoane să săvârşească o infracțiune, pentru care se poate aplica prin lege pedeapsa închisorii de trei ani sau o pedeapsă mai grea, se pedepseşte pentru tentativă, chiar dacă săvârşirea unei astfel de infracțiuni nu a fost încercată niciodată.

Complicele
Articolul 38

(1) Persoana care determină, cu intenție, o altă persoană să săvârşească o infracțiune se pedepseşte ca şi cum ar fi săvârşit-o ea însăşi sau pedeapsa sa se va reduce, după caz.

(2) Sprijinul în săvârşirea unei infracțiuni este considerat a fi constituit, în principal, din următoarele: consilierea sau instruirea făptuitorului cu privire la modul de desfăşurare a infracțiunii; punerea la dispoziția făptuitorului a unor instrumente în vederea comiterii infracțiunii sau înlăturarea obstacolelor din calea săvârşirii infracțiunii; formularea de promisiuni *a priori* cu privire la ascunderea infracțiunii făptuitorului sau orice urme ale acesteia, instrumentele infracțiunii sau produsele infracțiunii.

Pedepsirea persoanelor care solicită sau sprijină o tentativă
Articolul 39

În cazul în care săvârşirea unei infracțiuni nu atinge scopul urmărit, persoanele care determină (denumite în continuare instigatori) sau înlesnesc (denumite în continuare complici) tentativa se pedepsesc în conformitate cu dispozițiile aplicabile tentativei.

Limitele pedepselor aplicate complicilor
Articolul 40

(1) Autorul, instigatorul şi complicele vor fi pedepsiți pentru săvârşirea infracțiunilor, în limitele intenției lor.

(2) Dacă instigatorul sau complicele a împiedicat în mod voluntar săvârşirea infracțiunii intenționate, pedeapsa sa poate fi retrasă.

(3) Relațiile, atributele şi circumstanțele personale, pe baza cărora vinovăția sau pedeapsa sunt excluse prin lege sau pedeapsa este suspendată, redusă sau extinsă, se iau în considerare numai în ceea ce priveşte participantul la

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

săvârşirea infracţiunii (denumit în continuare complice), pentru care au fost determinate astfel de relaţii, atribute şi circumstanţe.

Răspunderea membrilor şi a liderilor grupului infracţional organizat
Articolul 41

(1) Dacă infracţiunea a fost săvârşită în cadrul unui grup infracţional organizat pentru o infracţiune intenţionată pedepsită de lege cu pedeapsa închisorii de peste trei ani, poate fi aplicată o pedeapsă mai severă.

(2) Un membru (denumit în continuare membru) al unui grup infracţional organizat format din cel puţin trei persoane se pedepseşte cu o pedeapsă mai severă în temeiul alineatului 1 din prezentul articol, dacă săvârşeşte infracţiunea pentru a pune în aplicare planul grupului infracţional organizat în asociere cu cel puţin un membru în calitate de coautor sau complice.

(3) În cazul menţionat la alineatul 2 din prezentul articol, liderul grupului infracţional organizat, care a condus implementarea planului infracţional sau a avut la dispoziţie beneficii materiale obţinute în mod ilegal la momentul săvârşirii infracţiunii în baza planului infracţional, fără a ţine seamă de faptul că a participat sau nu direct la punerea sa în practică în calitate de făptuitor sau coautor în temeiul articolelor 20 sau 37 şi 38 din prezentul Cod penal, se pedepseşte la fel ca autorul.

5. Pedepsele aplicabile persoanei juridice

Răspunderea persoanelor juridice pentru săvârşirea infracţiunilor
Articolul 42

(1) Răspunderea penală se aplică persoanei juridice pentru infracţiunile pe care făptuitorul le săvârşeşte în numele său, în beneficiul său sau în favoarea sa, cu condiţia ca legea, care reglementează răspunderea penală a persoanelor juridice, să stabilească condiţiile în care persoana juridică este răspunzătoare pentru infracţiunea în cauză.

(2) Răspunderea penală a persoanelor juridice nu exclude răspunderea persoanelor fizice în calitate de autori, instigatori sau complici ai aceleiaşi infracţiuni.

(3) Legea care reglementează răspunderea persoanelor juridice pentru infracţiuni stabileşte condiţiile pentru răspunderea penală a persoanelor juridice, pedepsele, avertismentele sau măsurile de siguranţă şi consecinţele juridice ale condamnării persoanelor juridice.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SI

CAPITOLUL IV
Pedepsele

1. Tipurile de pedepse şi condiţiile de impunere a acestora

Tipurile de pedepse
Articolul 43

Se pot aplica următoarele tipuri de pedepse făptuitorilor care săvârşesc infracţiuni:

- pedeapsă cu închisoarea;
- amendă;
- anularea permisului de conducere.

Pedepsele principale şi cele accesorii
Articolul 44

(1) Pedeapsa cu închisoarea poate fi aplicată doar ca pedeapsă principală.

(2) Amenda poate fi aplicată atât ca pedeapsă principală, cât şi ca pedeapsă accesorie.

(3) Anularea unui permis de conducere poate fi aplicată doar ca o pedeapsă accesorie la pedeapsa cu închisoarea, la amendă sau la pedeapsa suspendată.

(4) Una sau ambele pedepse pot fi aplicate ca pedepse accesorii la pedeapsa principală.

Legalitatea aplicării pedepselor
Articolul 45

(1) Pedeapsa prevăzută pentru săvârşirea unei infracţiuni se va aplica făptuitorului unei asemenea infracţiuni; o pedeapsă redusă sau extinsă poate fi aplicată numai în condiţiile prevăzute de prezentul Cod penal.

(2) Pentru infracţiunile săvârşite în scop material, se poate aplica o amendă ca pedeapsă accesorie, chiar dacă nu este prevăzută în mod expres prin lege sau în cazurile în care se prevede o pedeapsă cu închisoarea şi amendă, iar instanţa a hotărât să impună o pedeapsă cu închisoarea ca pedeapsă principală.

Pedeapsa cu închisoarea
Articolul 46

(1) Se poate aplica o pedeapsă cu închisoarea de minim cincisprezece zile şi de maxim treizeci de ani.

(2) Pedeapsa detenţiunii pe viaţă se poate aplica pentru infracţiuni de genocid, crime împotriva umanităţii, crime de război şi agresiune şi în condiţiile prevăzute la articolul 53 alineatul 2 punctul 1 din prezentul Cod penal

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

pentru două sau mai multe infracţiuni prevăzute la articolul 108 alineatul 5, articolul 116, articolul 352, articolul 360 alineatul 2, articolul 371 alineatul 4 şi articolul 373 alineatul 3.

(3) Cea mai mică pedeapsă pentru infracţiunile, pentru care pedeapsa închisorii este de până la treizeci de ani, este de cincisprezece ani de închisoare.

(4) La stabilirea unei pedepse cu închisoarea de cel mult doi ani, legea nu prevede termenul minim pentru care se poate aplica pedeapsa.

(5) Pedeapsa cu închisoarea se stabileşte pe ani şi luni întregi, cu excepţia cazului în care termenul său nu depăşeşte o perioadă de şase luni, caz în care poate fi stabilită pe zile întregi.

Amenda
Articolul 47

(1) Se va aplica o amendă eşalonată în tranşe zilnice şi poate atinge minimum treizeci şi maximum trei sute şaizeci de tranşe zilnice, în timp ce pentru infracţiunile săvârşite în interes propriu, aceasta poate ajunge la maximum o mie cinci sute de tranşe zilnice.

(2) Numărul tranşelor zilnice va fi stabilit de instanţă în conformitate cu normele generale de condamnare. Instanţa stabileşte tranşa zilnică, luând în considerare venitul făptuitorului calculat pe zi prin raportare la datele oficiale din partea autorităţii fiscale, precum şi prin raportare la cheltuielile familiei sale. La stabilirea tranşei zilnice, decizia instanţei se bazează pe date a căror vechime nu depăşeşte şase luni.

(3) Dacă instanţa nu a putut să obţină datele privind venitul zilnic al făptuitorului menţionate la alineatul precedent, atunci o treime din ultimul salariu mediu net lunar publicat oficial în Republica Slovenia pe salariat este considerată ca fiind tranşa zilnică a amenzii.

(4) Perioada de timp în care trebuie plătită o amendă va fi specificată în hotărârea judecătorească. O astfel de perioadă nu poate fi mai scurtă de cincisprezece zile şi nu poate depăşi trei luni. În circumstanţe justificabile, instanţa îi poate permite infractorului să-şi plătească amenda în tranşe, în cazul în care termenul de plată nu depăşeşte doi ani.

Anularea permisului de conducere
Articolul 48

(1) Instanţa poate anula făptuitorului permisul de conducere pentru utilizarea autovehiculelor de un anumit tip sau categorie, în cazul în care acesta a săvârşit o infracţiune în calitate de operator (denumit în continuare operator) al unui autovehicul.

BCU INSTITUTUL UNIVERSITAR LIBRARY

(2) Instanța va stabili durata pedepsei menționate la alineatul precedent, care nu poate fi mai mică de șase luni și mai mare de doi ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești. Perioada petrecută în închisoare sau într-o instituție de sănătate pentru efectuarea tratamentului medical și detenție nu este considerată ca parte a pedepsei.

(3) În cazul în care unei persoane care deține un permis de conducere eliberat de o altă țară i se aplică pedeapsa prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol, făptuitorului i se va interzice să utilizeze un astfel de permis de conducere doar pe teritoriul Republicii Slovenia.

2. Aplicarea pedepselor

Reguli generale privind aplicarea pedepselor

Articolul 49

(1) Făptuitorul va fi condamnat pentru o infracțiune în limitele speciale ale pedepsei prevăzute pentru o astfel de infracțiune și în ceea ce privește gravitatea infracțiunii și a vinovăției sale.

(2) La stabilirea pedepsei instanța va lua în considerare toate circumstanțele care au o influență asupra dozării pedepsei (circumstanțe atenuante și agravante), în special: gradul răspunderii penale a făptuitorului; motivele pentru care s-a săvârșit infracțiunea; intensitatea pericolului sau a prejudiciului cauzat bunurilor protejate prin lege; circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea; comportamentul anterior al făptuitorului; circumstanțele sale personale și pecuniare; comportamentul său după săvârșirea infracțiunii și, în special, dacă a reparat prejudiciile provocate de săvârșirea infracțiunii; și alte circumstanțe referitoare la personalitatea făptuitorului.

(3) La stabilirea pedepsei unui făptuitor care a săvârșit o infracțiune după ce a fost deja condamnat sau după ce a executat pedeapsa sau după ce executarea pedepsei s-a prescris sau după ce pedeapsa a fost suspendată (recidivă), instanța va analiza în special dacă infracțiunea anterioară este de același tip cu cea nouă, dacă ambele infracțiuni au fost săvârșite din același motiv și timpului care a trecut de la data primei condamnări sau de la data executării, retragerii, suspendării sau prescrierii executării pedepsei.

Reducerea pedepsei

Articolul 50

Instanța poate stabili pedeapsa făptuitorului în limitele termenilor legali sau poate aplica un tip de pedeapsă mai puțin severă în următoarele condiții:

- în cazul în care legea prevede posibilitatea unei pedepse reduse pentru făptuitor;

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

- dacă instanţa constată existenţa unor circumstanţe atenuante speciale care să justifice impunerea unei pedepse reduse.

Limitele reducerii pedepsei
Articolul 51

Atunci când sunt îndeplinite condiţiile de reducere a pedepsei, aşa cum se subliniază în articolul precedent, pedeapsa se reduce în următoarele limite:

1) dacă pedeapsa închisorii de cincisprezece ani se prevede ca fiind cea mai mică limită pentru o anumită infracţiune, o astfel de limită poate fi redusă cu până la zece ani de închisoare;

2) dacă pedeapsa închisorii de peste trei ani se prevede ca fiind cea mai mică limită pentru o anumită infracţiune, o astfel de limită poate fi redusă cu până la un an de închisoare;

3) dacă pedeapsa închisorii de un an se prevede ca fiind cea mai mică limită pentru o anumită infracţiune, o astfel de limită poate fi redusă cu până la trei luni de închisoare;

4) dacă pedeapsa închisorii de până la un an se prevede ca fiind cea mai mică limită pentru o anumită infracţiune, o astfel de limită poate fi redusă cu până la cincisprezece zile de închisoare;

5) dacă o pedeapsă cu închisoarea se prevede ca fiind cea mai mică limită fără a se stabili termenii legali, se poate aplica o amendă în locul pedepsei cu închisoarea;

6) dacă se aplică o amendă ca pedeapsă principală, aceasta poate fi redusă cu până la cincisprezece rate zilnice.

Suspendarea executării pedepsei
Articolul 52

(1) Instanţa poate suspenda o pedeapsă atunci când acest lucru se prevede în mod expres prin lege.

(2) În cazurile în care instanţa are dreptul de a suspenda pedeapsa, nu este necesar să se aplice dispoziţiile care prevăd limitele reducerii pedepsei.

Tentativa la infracţiune
Articolul 53

(1) În cazul în care făptuitorul este judecat simultan pentru două sau mai multe infracţiuni, instanţa va stabili mai întâi pedeapsa pentru fiecare infracţiune în parte şi, ulterior, va aplica o pedeapsă combinată pentru toate infracţiunile concurente.

(2) Pedeapsa combinată se aplică în următoarele condiţii:

1) dacă se stabileşte pedeapsa închisorii de treizeci de ani pentru două sau mai multe infracţiuni concurente în conformitate cu articolul 46

alineatul 2 din prezentul Cod penal, se va aplica pedeapsa combinată a detenţiunii pe viaţă;

2) dacă pedeapsa închisorii se stabileşte pentru toate infracţiunile concurente, pedeapsa combinată va depăşi fiecare pedeapsă stabilită pentru o anumită infracţiune, dar nu poate depăşi suma tuturor pedepselor aplicate pentru infracţiunile concurente şi nu poate depăşi douăzeci de ani de închisoare;

3) în cazul în care legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult trei ani pentru toate infracţiunile concurente, pedeapsa combinată nu va depăşi opt ani;

4) în cazul în care se stabileşte o amendă pentru toate infracţiunile concurente, instanţa va majora cuantumul maxim al amenzii, prin care nu poate depăşi valoarea totală a amenzilor stabilite pentru fiecare infracţiune concurentă şi nici trei sute şaizeci de rate zilnice sau 15.000,00 EUR; în cazul în care oricare dintre infracţiuni a fost săvârşită în scop material, amenda majorată nu poate depăşi o mie cinci sute rate zilnice sau 50.000,00 EUR;

5) în cazul în care se stabileşte o pedeapsă cu închisoarea pentru anumite infracţiuni concurente şi o amendă pentru celelalte, se va aplica o singură pedeapsă cu închisoarea combinată şi o singură amendă compusă în temeiul punctelor 2, 3 şi 4 din prezentul alineat;

6) în cazul în care se stabilesc mai multe pedepse accesorii pentru mai mult de o infracţiune concurentă de acelaşi tip, se va aplica o pedeapsă accesorie combinată, cu condiţia să nu depăşească cuantumul sentinţelor menţionate anterior, şi nici limita maximă prevăzută pentru pedeapsa în cauză.

(3) Dacă se stabileşte pedeapsa închisorii de peste 10 ani pentru cel puţin trei infracţiuni, se poate aplica o pedeapsă combinată a închisorii de treizeci de ani.

(4) Pedeapsa accesorie se va aplica făptuitorului, chiar dacă este prevăzută numai pentru una dintre infracţiunile concurente dacă se stabileşte mai mult de o amendă, se aplică o singură amendă compusă în conformitate cu alineatul 2 punctul 4 din prezentul articol.

Infracţiunea continuată
Articolul 54

(1) Persoana care săvârşeşte sau încearcă să săvârşească simultan sau succesiv două sau mai multe infracţiuni identice sau de acelaşi tip contra proprietăţii în scop material sau pentru a provoca daune, care, în ceea ce priveşte locul, metoda şi alte împrejurări comune, reprezintă o activitate uniformă, comite o infracţiune continuată.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Dispoziţiile referitoare la concursul de infracţiuni în temeiul articolului precedent din prezentul Cod penal nu se aplică în cazul infracţiunii continuate, însă tuturor infracţiunilor luate împreună li se va aplica o pedeapsă combinată în limitele pedepsei, prevăzută pentru cea mai gravă infracţiune, prin care, în plus faţă de pedeapsa principală cu închisoarea, se aplică şi o pedeapsă accesorie obligatorie sub forma unei amenzi.

(3) Făptuitorului care obţine beneficii materiale considerabile sau cauzează o pierdere materială considerabilă sau mare în condiţiile alineatului 1 din prezentul articol, din cauza cărora este prevăzută o pedeapsă mai severă pentru respectiva infracţiune, i se aplică această pedeapsă mai severă în conformitate cu alineatul 2 din prezentul articol, dacă a intenţionat să obţină astfel de beneficii materiale sau să provoace astfel de prejudicii prin infracţiuni simultane sau succesive.

Condamnarea persoanei condamnate
Articolul 55

(1) În cazul în care un făptuitor este judecat pentru o infracţiune săvârşită fie înainte de începerea, fie în timpul executării unei pedepse anterioare, i se aplică o pedeapsă combinată pentru toate infracţiunile în conformitate cu articolul 53; instanţa va lua în considerare faptul că pedepsele sale anterioare au fost deja stabilite. Pedeapsa sau o parte a acesteia, pe care persoana condamnată a executat-o deja, va fi luată în considerare ca parte a pedepsei aplicate.

(2) Pentru infracţiunea săvârşită în timpul executării unei pedepse cu închisoarea, făptuitorul este condamnat, indiferent de pedepsele anterioare, în cazul în care aplicarea dispoziţiilor articolului 53 ar conduce la o perioadă nerezonabil de scurtă de timp rămasă de executat.

(3) Se aplica o sancţiune disciplinară unei persoane condamnate care, în timpul executării pedepsei cu închisoarea, a săvârşit o infracţiune pentru care legea prevede o amendă sau o pedeapsă cu închisoarea de cel mult un an.

Computarea reţinerii şi a perioadei executate în baza pedepsei iniţiale
Articolul 56

(1) Perioada de arest preventiv se calculează ca parte a pedepsei cu închisoarea sau se deduce prin plata unei amenzi.

(2) Dacă se începe urmărirea penală împotriva inculpatului (denumit în continuare inculpat) pentru săvârşirea mai multor infracţiuni, în cazul în care acesta nu a fost reţinut pentru niciuna dintre aceste infracţiuni, perioada de

arest preventiv se calculează ca parte a pedepsei cu închisoarea şi a amenzii aplicate pentru infracţiune.

(3) O pedeapsă cu închisoarea, amenda sau orice altă sancţiune penală pe care persoana condamnată a executat-o pentru săvârşirea unei infracţiuni minore, precum şi orice perioadă de încarcerare sau de detenţie aplicată pentru încălcarea disciplinei militare se consideră ca parte a pedepsei, cu condiţia ca elementele de comportament infracţional să constituie, de asemenea, o infracţiune minoră sau o încălcare a disciplinei militare.

(4) O zi de arest preventiv, o zi de detenţie, o zi de închisoare va avea aceeaşi computare ca parte a pedepsei ca două rate zilnice de amendă.

CAPITOLUL V
Avertismentele

1. Pedeapsa cu suspendare

Dispoziţii generale privind pedepsele cu suspendare
Articolul 57

(1) În condiţiile prevăzute de prezentul Cod penal, instanţa îi poate aplica autorului unei infracţiuni o pedeapsă cu suspendare, în locul unei pedepse.

(2) În aplicarea unei pedepse cu suspendare, instanţa pronunţă o sentinţă care nu va fi executată decât dacă infractorul, într-un termen stabilit de instanţă şi care să fie de cel puţin un an şi de cel mult cinci ani (perioada suspendării), săvârşeşte o nouă infracţiune.

(3) Instanţa poate condiţiona suspendarea pedepsei după restituirea de către infractor a bunurilor obţinute prin săvârşirea infracţiunii, despăgubirea pentru daunele cauzate prin infracţiune sau îndeplinirea altor obligaţii prevăzute de legea penală. Termenul limită de îndeplinire a acestor obligaţii este stabilit de instanţă în limitele termenului de suspendare.

(4) Se vor aplica măsurile de siguranţă aplicate pe lângă pedeapsa cu suspendare.

Suspendarea executării pedepsei
Articolul 58

(1) Instanţa poate suspenda pedeapsa atunci când făptuitorului i s-a impus pedeapsa închisorii de cel mult doi ani sau cu amendă.

(2) Pedeapsa nu poate fi suspendată pentru infracţiunile pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea mai mare de trei ani.

(3) Instanţa suspendă o pedeapsă dacă, luând în considerare personalitatea făptuitorului, comportamentul său anterior, comportamentul său după

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

săvârşirea infracţiunii, gradul său de răspundere penală şi alte împrejurări în care s-a săvârşit infracţiunea, ajunge la concluzia că este probabil ca făptuitorul să nu săvârşească alte infracţiuni.

(4) Dacă pedeapsa cu suspendare include pedepse accesorii, instanţa poate decide ca astfel de pedepse să fie aplicate.

Revocarea pedepsei cu suspendare ca urmare a săvârşirii altor infracţiuni
Articolul 59

(1) O pedeapsă cu suspendare se revocă dacă, în timpul suspendării, infractorul săvârşeşte una sau mai multe infracţiuni, pentru care instanţa a dispus pedeapsa închisorii de cel puţin doi ani.

(2) În cazul în care infractorul săvârşeşte una sau mai multe infracţiuni pe durata suspendării, pentru care s-a impus pedeapsa închisorii de până la doi ani sau o amendă, instanţa decide dacă va revoca suspendarea după luarea în considerare a tuturor circumstanţelor care se referă la infracţiunile săvârşite şi la făptuitor şi, în special, la similaritatea infracţiunilor săvârşite, semnificaţia lor şi motivele pentru care au fost săvârşite. Pentru a decide acest lucru, instanţa este ţinută de dispoziţia care prevede ca nicio pedeapsă să nu fie suspendată dacă, pentru infracţiunile în legătură cu care s-a luat o hotărâre care presupune aplicarea unei pedepse suspendate şi pentru infracţiunile săvârşite din nou, făptuitorului i se va aplica pedeapsa închisorii de minim doi ani (alineatul 1 din articolul precedent).

(3) În cazurile care implică revocarea unei pedepse cu suspendare, instanţa va aplica o pedeapsă combinată, care ia în considerare infracţiunile săvârşite anterior, precum şi noile infracţiuni, în conformitate cu articolul 53 din Codul penal, prin care se presupune că pedeapsa cuprinsă în pedeapsa cu suspendare înlăturată a fost deja stabilită.

(4) În cazul în care instanţa nu revocă pedeapsa cu suspendare, se poate aplica o pedeapsă cu suspendare sau o pedeapsă pentru noua infracţiune. Dacă se stabileşte o pedeapsă cu suspendare pentru noua infracţiune, instanţa, aplicând articolul 53 din Codul penal, aplică o pedeapsă combinată pentru infracţiunea precedentă şi cea nouă, precum şi un nou termen de suspendare de cel puţin un an şi cel mult cinci ani, începând cu data hotărârii definitive. În cazul în care infractorul este condamnat la o pedeapsă cu închisoare pentru săvârşirea unei noi infracţiuni, perioada executată din această pedeapsă nu va fi dedusă din perioada de suspendare determinată de pedeapsa cu suspendare pentru infracţiunea precedentă.

Revocarea pedepsei cu suspendare din cauza unei infracţiuni anterioare
Articolul 60

(1) Instanţa revocă o pedeapsă cu suspendare atunci când, după pronunţarea acesteia, constată că infractorul săvârşise o infracţiune înainte de a i se aplica o pedeapsă cu suspendare şi când consideră că nu ar fi existat suficiente motive pentru impunerea unei astfel de pedepse dacă existenţa infracţiunii anterioare ar fi fost cunoscută. În acest caz, instanţa aplică dispoziţiile alineatului 3 din articolul precedent.

(2) Dacă instanţa nu revocă pedeapsa cu suspendare, acţionează în conformitate cu dispoziţiile alineatului 4 din articolul precedent.

Revocarea pedepsei cu suspendare din cauza neîndeplinirii obligaţiilor aplicate
Articolul 61

În cazul în care infractorului i s-a impus îndeplinirea unei anumite obligaţii prevăzute la articolul 57 alineatul 3 din prezentul Cod penal în temeiul pedepsei cu suspendare şi dacă acesta nu îndeplineşte o astfel de obligaţie în termenul stabilit prin hotărâre, instanţa poate prelungi termenul de îndeplinire a unei astfel de obligaţii sau poate revoca pedeapsa cu suspendare. În cazul în care instanţa constată că infractorul nu este în măsură să îndeplinească, din motive justificate, obligaţia aplicată prin hotărâre, cerinţa îndeplinirii unei astfel de obligaţii poate fi revocată sau înlocuită cu o altă obligaţie, aşa cum prevede legea.

Termenul-limită de revocare a pedepsei cu suspendare
Articolul 62

(1) O pedeapsă cu suspendare poate fi revocată pe durata suspendării. Dacă infractorul săvârşeşte o infracţiune care implică revocarea pedepsei cu suspendare în această perioadă, iar săvârşirea infracţiunii se stabileşte printr-o hotărâre pronunţată după expirarea perioadei de suspendare, pedeapsa cu suspendare poate fi revocată într-o perioadă de un an de la data expirării perioadei de suspendare.

(2) Dacă, în termenul prevăzut, infractorul nu îndeplineşte obligaţia prevăzută la articolul 57 alineatul 3 din Codul penal, instanţa poate revoca pedeapsa cu suspendare în termen de un an de la expirarea perioadei de suspendare.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

Executarea pedepsei sub supraveghere
Articolul 63

(1) În condiţiile stabilite prin prezentul Cod penal, instanţa poate decide dacă făptuitorul, căruia i se aplica o pedeapsă cu suspendare, trebuie să se supună executării pedepsei sub supraveghere pentru o anumită perioadă de timp pe durata suspendării.

(2) Executarea pedepsei sub supraveghere implică asistenţa, supravegherea sau detenţia prevăzute de lege.

Condiţiile de stabilire a executării pedepsei sub supraveghere
Articolul 64

(1) Executarea pedepsei sub supraveghere se aplică de către instanţă atunci când ajunge la concluzia că, în timpul perioadei de suspendare, este adecvată implementarea unei astfel de măsuri (alineatul 2 din articolul precedent). Această măsură se aplică de către instanţă pe o perioadă determinată, în limitele perioadei de suspendare, specificate în pedeapsa cu suspendare.

(2) Atunci când instanţa stabileşte că executarea pedepsei sub supraveghere nu mai este necesară, aceasta poate dispune încetarea unei astfel de măsuri chiar înainte de expirarea perioadei de suspendare.

Selectarea instrucţiunilor
Articolul 65

(1) În aplicarea executării pedepsei sub supraveghere, instanţa poate, de asemenea, să emită una sau mai multe instrucţiuni, pe care infractorul trebuie să le respecte.

(2) La alegerea acestor instrucţiuni, instanţa va lua în considerare, în special, vârsta făptuitorului, caracteristicile sale psihologice, motivele pentru care a săvârşit infracţiunea, circumstanţele sale personale, comportamentul său anterior, împrejurările în care a fost săvârşită infracţiunea, precum şi comportamentul său după săvârşirea infracţiunii. Alegerea instrucţiunilor nu trebuie să aducă atingere în niciun fel demnităţii umane a făptuitorului şi nu trebuie să-i provoace dificultăţi nerezonabile.

(3) Instrucţiunile instanţei pot include următoarele obligaţii:

1) să se supună unui tratament medical într-o instituţie corespunzătoare şi, de asemenea, unui tratament pentru dependenţă de alcool sau droguri, cu acordul său;

2) să participe la sesiuni de consultare profesională, psihologică sau de altă natură;

3) să se califice pentru un loc de muncă sau să ocupe un loc de muncă adecvat sănătății, abilităților și înclinațiilor sale;

4) să cheltuiască bani în funcție de obligațiile sale de întreținere a familiei;

5) interzicerea asocierii cu anumite persoane;

6) interdicția de a se apropia de victimă sau de o altă persoană;

7) interzicerea accesului în anumite locuri.

(4) La propunerea unui consultant (denumit în continuare consultant) sau a infractorului, instanța poate modifica sau abroga instrucțiunile ex officio.

Activitatea consultantului
Articolul 66

(1) Executarea pedepsei sub supraveghere este exercitată de un consultant desemnat de instanță.

(2) Consultantul va acorda asistență infractorului și va supraveghea îndeplinirea de către acesta a instrucțiunilor instanței. În acest sens, consultantul are obligația:

1) să asigure asistență și supraveghere, precum și să ofere instrucțiuni și sfaturi practice infractorului cu privire la modul de respectare a instrucțiunilor instanței, cu scopul de a împiedica infractorul să săvârșească alte infracțiuni;

2) să-și îndeplinească atribuțiile conform punctului anterior și să mențină relațiile cu infractorul într-un mod atent și convenabil;

3) să informeze instanța, din când în când, cu privire la executarea pedepsei sub supraveghere și să propună modificări corespunzătoare sau să abroge instrucțiuni sau să întrerupă executarea pedepsei sub supraveghere.

Consecințele nerespectării instrucțiunilor
Articolul 67

Dacă infractorul nu respectă instrucțiunile pe durata suspendării sau dacă evită să ia legătura cu consultantul desemnat, instanța îl poate avertiza, poate modifica instrucțiunile, poate prelungi executarea pedepsei sub supraveghere în limitele perioadei de suspendare sau poate revoca pedeapsa cu suspendare.

3. Avertismentul

Condițiile de aplicare a avertismentului
Articolul 68

(1) Se poate aplica un avertisment pentru o infracțiune, pentru care se prevede o amendă sau pedeapsa închisorii de cel mult un an, cu condiția ca o astfel de infracțiune să fi fost săvârșită în circumstanțe deosebit de atenuante.

BCU MOLDOVA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) În condiţiile prevăzute de prezentul Cod penal, se poate aplica un avertisment pentru anumite infracţiuni, chiar dacă pentru acea faptă se prevede o pedeapsă care nu depăşeşte trei ani de închisoare.

(3) Instanţa aplică un avertisment pentru una sau mai multe infracţiuni săvârşite în concurs, cu condiţia să fie îndeplinite condiţiile prevăzute la alineatele 1 şi 2 din prezentul articol în fiecare dintre acestea.

(4) Pentru a hotărî dacă se aplică un avertisment, instanţa ia în considerare personalitatea făptuitorului, comportamentul său anterior, comportamentul său de după săvârşirea infracţiunii, gradul răspunderii sale penale şi alte împrejurări în care s-a săvârşit infracţiunea.

CAPITOLUL VI
Măsurile de siguranţă

Tipurile de măsuri de siguranţă
Articolul 69

Se pot dispune următoarele măsuri de siguranţă pentru autorii infracţiunilor:
- interzicerea exercitării ocupaţiei;
- anularea permisului de conducere;
- confiscarea bunurilor.

Condiţiile de aplicare a măsurilor de siguranţă
Articolul 70

(1) Instanţa poate aplica una sau mai multe măsuri de siguranţă autorului unei infracţiuni, atunci când sunt îndeplinite condiţiile legale pentru aplicarea acestora.

(2) Anularea permisului de conducere şi confiscarea bunurilor pot fi dispune pentru făptuitor, atunci când i se aplica o pedeapsă cu închisoarea, o pedeapsă cu suspendare sau un avertisment, precum şi în cazul retragerii unei pedepse.

(3) Interzicerea exercitării unei ocupaţii poate fi dispusă dacă făptuitorul a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoare sau când o astfel de pedeapsă a fost suspendată.

Interzicerea exercitării unei ocupaţii
Articolul 71

(1) Instanţa îi poate interzice făptuitorului să exercite o anumită profesie, activitate autonomă sau funcţie dacă, abuzând de ocupaţia, poziţia, activitatea sau funcţia sa, a săvârşit o infracţiune şi dacă instanţa are motive să creadă că exercitarea ulterioară a acestei ocupaţii ar fi periculoasă.

BCU INSTITUTUL CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Instanţa determină durata măsurii prevăzute la alineatul precedent. Aceasta nu poate fi dispusă pe o perioadă de până la un an şi de cel mult cinci ani, începând de la data la care hotărârea a devenit definitivă, prin care perioada petrecută în închisoare sau într-o instituţie medicală pentru tratament şi detenţie nu va fi dedusă din durata acestei măsuri.

(3) Atunci când pronunţă o pedeapsă cu suspendare, instanţa poate dispune ca o astfel de pedeapsă să fie revocată dacă făptuitorul încalcă termenii de interzicere a exercitării ocupaţiei.

(4) Instanţa poate dispune abrogarea unei astfel de măsuri de siguranţă atunci când a trecut o perioadă de doi ani de la începerea măsurii. Instanţa poate decide asupra acestei cereri a infractorului dacă consideră că motivele pentru impunerea unei astfel de măsuri au încetat să mai existe.

Anularea permisului de conducere
Articolul 72

(1) Instanţa poate anula un permis pentru utilizarea unui autovehicul de un anumit tip sau categorie şi poate dispune ca un nou permis de conducere să nu fie eliberat autorului unei infracţiuni împotriva siguranţei circulaţiei pe drumurile publice într-o perioadă de cel puţin un an şi de cel mult cinci ani. În cazul în care făptuitorul nu deţine un permis de conducere, instanţa poate dispune să nu i se elibereze un permis de conducere.

(2) Instanţa va aplica o astfel de măsură în cazul în care constată că prezenţa ulterioară a infractorului în trafic ar periclita circulaţia pe drumurile publice din cauza comportamentului său, a atributelor personale sau a incapacităţii de a utiliza vehicule în condiţii de siguranţă.

(3) Permisul de conducere încetează să mai fie valabil de la data pronunţării hotărârii definitive. Timpul petrecut în închisoare sau petrecut într-o instituţie pentru tratament şi detenţie nu se ia în considerare ca parte a duratei unei astfel de măsuri.

(4) După expirarea termenului stabilit de instanţă în cadrul pedepsei minime şi maxime pentru această măsură, făptuitorul poate obţine un nou permis de conducere în condiţiile generale aplicabile în cazul obţinerii anumitor tipuri de permise de conducere.

(5) Instanţa poate dispune abrogarea unei astfel de măsuri de siguranţă şi eliberarea unui nou permis de conducere atunci când a trecut o perioadă de doi ani de la implementarea măsurii. Instanţa poate decide asupra acestei cereri a autorului infracţiunii dacă consideră că motivele pentru impunerea unei astfel de măsuri au încetat să mai existe.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Confiscarea bunurilor
Articolul 73

(1) Bunurile utilizate sau destinate utilizării sau obţinute prin săvârşirea unei infracţiuni pot fi confiscate dacă aparţin făptuitorului.

(2) Bunurile prevăzute la alineatul precedent pot fi confiscate chiar şi atunci când nu aparţin făptuitorului, dacă acest lucru este necesar din motive de interes public sau de moralitate şi dacă nu se aduce atingere în acest fel drepturilor altor persoane de a solicita despăgubiri de la făptuitor.

(3) Confiscarea obligatorie a bunurilor poate fi prevăzută prin lege chiar dacă nu aparţin făptuitorului.

CAPITOLUL VII
Confiscarea bunurilor materiale obţinute prin săvârşirea infracţiunii

Motivele confiscării bunurilor
Articolul 74

(1) Nimeni nu va păstra bunurile dobândite prin săvârşirea unei infracţiuni sau datorită acelei infracţiuni.

(2) Bunurile vor fi confiscate în conformitate cu hotărârea pronunţată asupra infracţiunii, în condiţiile prezentei legi penale.

Metoda de confiscare a bunurilor
Articolul 75

(1) Banii, obiectele de valoare şi orice alte beneficii materiale dobândite prin sau datorită săvârşirii unei infracţiuni sunt confiscate de la făptuitor sau beneficiar (denumit în continuare beneficiar); în cazul în care confiscarea nu poate fi efectuată, vor fi confiscate bunurile echivalente cu beneficiile materiale.

(2) Atunci când beneficiile materiale sau bunurile echivalente cu beneficiile materiale nu pot fi confiscate de la făptuitor sau de la alt beneficiar, făptuitorul este obligat să plătească o sumă de bani echivalentă cu aceste beneficii materiale. În cazurile justificate, instanţa poate să permită plata în rate a sumei echivalente cu beneficiile materiale, în cazul în care termenul de plată nu poate depăşi doi ani.

(3) Bunurile materiale obţinute prin sau datorită săvârşirii unei infracţiuni pot fi, de asemenea, confiscate de la persoane cărora le-au fost transferate gratuit sau pentru o sumă de bani care nu corespunde valorii lor reale, în cazul în care aceste persoane cunoşteau sau ar fi putut să cunoască că aceste bunuri au fost dobândite prin sau datorită săvârşirii unei infracţiuni.

(4) Atunci când beneficiile materiale dobândite prin sau datorită săvârşirii unei infracţiuni au fost transferate rudelor apropiate autorului infracţiunii (articolul 224 din prezentul Cod penal) sau atunci când, din motive de prevenire a confiscării bunurilor materiale prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol, orice alte bunuri au fost transferate acestor persoane, aceste bunuri vor fi confiscate, cu excepţia cazului în care acestea pot demonstra că au plătit valoarea lor efectivă.

Protecţia persoanei vătămate
Articolul 76

(1) Dacă instanţa a aprobat cererea de despăgubire a persoanei vătămate în cadrul unei acţiuni penale, va dispune confiscarea bunurilor numai în măsura în care aceste bunuri depăşesc cererea a persoanei vătămate, aşa cum a fost admisă.

(2) Persoana vătămată care a fost obligată în cadrul unei acţiuni penale de către instanţă să-şi formuleze cererea de recuperare a daunelor într-o acţiune civilă, o poate face din valoarea bunurilor confiscate, cu condiţia să pună în mişcare respectiva acţiune în termen de şase luni de la pronunţarea hotărârii judecătoreşti definitive prin care i se solicită instituirea unei acţiuni şi cu condiţia ca aceasta să solicite recuperarea din valoarea bunurilor confiscate în termen de trei luni de la pronunţarea hotărârii judecătoreşti definitive prin care se aprobă cererea sa.

(3) Persoana vătămată care nu şi-a formulat cererea de despăgubire sub formă de daune-interese în cursul unei proceduri penale, îşi poate recupera daunele din valoarea bunurilor confiscate, cu condiţia ca acesta să pună în mişcare o acţiune civilă pentru soluţionarea cererii sale în termen de trei luni de la data la care a luat cunoştinţă de hotărârea de confiscare a bunurilor şi cel târziu în termen de doi ani de la pronunţarea hotărârii judecătoreşti definitive şi cu condiţia să solicite decontarea din valoarea bunurilor confiscate în termen de trei luni de la pronunţarea hotărârii judecătoreşti definitive prin care se aprobă cererea sa.

Confiscarea bunurilor unei persoane juridice
Articolul 77

Bunurile dobândite de o persoană juridică prin sau datorită săvârşirii unei infracţiuni vor fi confiscate. Beneficiile materiale sau bunurile echivalente cu beneficiile materiale vor fi, de asemenea, confiscate, atunci când persoanele menţionate la articolul 75 alineatul 1 din prezentul Cod penal au transferat aceste bunuri persoanei juridice, gratuit sau pentru o sumă de bani, care nu corespunde valorii lor efective.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL VIII
Consecinţele juridice ale condamnării

Originea consecinţelor juridice ale condamnării
Articolul 78

(1) Condamnarea pentru anumite infracţiuni sau pronunţarea anumitor pedepse poate implica fie încetarea, fie pierderea anumitor drepturi, fie o interzicere a dobândirii anumitor drepturi.

(2) Consecinţele juridice nu pot apărea ca urmare a aplicării unei amenzi, a unei pedepse cu suspendare sau a unui avertisment şi a suspendării unei pedepse.

(3) Consecinţele juridice pot fi prevăzute doar prin lege şi intră în vigoare prin forţa legii care le prevede.

(4) Făptuitorului i se pot aplica doar consecinţele juridice prevăzute de lege la momentul săvârşirii infracţiunii în cauză.

Tipurile de consecinţe juridice ale condamnării
Articolul 79

(1) Încetarea exercitării anumitor funcţii publice sau îndatoriri oficiale sau încetarea raportului de muncă sau pierderea dreptului de şedere în Republica Slovenia reprezintă consecinţa juridică referitoare la încetarea sau pierderea anumitor drepturi.

(2) Consecinţele juridice care împiedică dobândirea anumitor drepturi includ:

1) interzicerea îndeplinirii anumitor funcţii publice sau îndatoriri oficiale;

2) interzicerea exercitării unei anumite profesii sau a încheierii unui contract de muncă;

3) interzicerea obţinerii anumitor permise şi avize acordate prin decizia scrisă a organelor de stat.

Începerea şi durata consecinţelor juridice ale condamnării
Articolul 80

(1) Consecinţele juridice se aplică la data rămânerii definitive a sentinţei de condamnare.

(2) Consecinţele juridice care implică împiedicarea dobândirii anumitor drepturi nu pot rămâne în vigoare mai mult de cinci ani de la data la care pedeapsa a expirat, a fost suspendată sau s-a prescris, pe o perioadă de timp, cu excepţia cazului în care legea prevede o perioadă mai scurtă sau mai lungă de timp pentru anumite consecinţe juridice.

(3) După doi ani de la data la care pedeapsa s-a încheiat, a fost suspendată sau interzisă pe o perioadă de timp şi, la cererea depusă de condamnat,

CONSTANTIN BRANCUSI UNIVERSITY LIBRARY

instanţa poate dispune ca interzicerea dobândirii anumitor drepturi să fie revocată.

(4) Atunci când ia în considerare dacă trebuie să dispună întreruperea unei consecinţe juridice, instanţa ţine seama de comportamentul infractorului după condamnare, dacă a recuperat prejudiciile cauzate prin infracţiune şi alte circumstanţe care indică dacă este rezonabil să se întrerupă consecinţa juridică în cauză.

(5) Încetarea consecinţelor juridice ale condamnării nu aduce atingere niciunui drept al terţilor legate de aceasta.

(6) Consecinţele juridice ale condamnării vor fi întrerupte prin eliminarea acesteia din cazierul judiciar.

CAPITOLUL IX
Reabilitarea, anularea condamnării şi condiţiile de eliberare a informaţiilor din cazierul judiciar

Statutul juridic al condamnatului după executarea pedepsei
Articolul 81

(1) După ce pedeapsa cu închisoare a fost executată, suspendată sau exclusă prin lege, condamnatul se bucură de toate drepturile prevăzute în constituţie, legi şi alte reglementări şi poate să îşi exercite toate drepturile, altele decât cele de care este lipsit din cauza aplicării unei măsuri de siguranţă sau a consecinţelor juridice ale condamnării.

(2) Alineatul precedent se aplică, de asemenea, inculpaţilor liberaţi condiţionat.

Reabilitarea de drept şi anularea condamnării
Articolul 82

(1) Prin intermediul reabilitării de drept, condamnarea va fi eliminată din cazierul judiciar, consecinţele juridice ale condamnării vor înceta să se aplice, şi se va considera că inculpatul nu a fost condamnat niciodată.

(2) Condamnarea va fi înţeleasă ca însemnând orice hotărâre judecătorească definitivă, precum şi orice modificare a unei astfel de hotărâri judecătoreşti prin amnistie sau graţiere.

(3) Condamnarea va fi eliminată din cazierul judiciar în termenul stabilit de la data la care pedeapsa a fost executată, suspendată sau interzisă, cu excepţia cazului în care, în această perioadă, infractorul nu săvârşeşte o nouă infracţiune.

(4) Termenele limită prevăzute la alineatul precedent sunt următoarele:

1) un an de la pronunţarea hotărârii judecătoreşti definitive, în care inculpatului i s-a aplicat un avertisment sau pedeapsa sa a fost suspendată;

2) un an de la expirarea perioadei de suspendare, dacă pedeapsa a fost suspendată;

3) trei ani pentru amendă, pedeapsă accesorie sau pedeapsa închisorii de până la un an;

4) cinci ani pentru pedeapsa închisorii de la unu la trei ani;

5) opt ani pentru pedeapsa închisorii de la trei la cinci ani;

6) zece ani pentru pedeapsa închisorii de la cinci la zece ani;

7) cincisprezece ani pentru pedeapsa închisorii de la zece la cincisprezece ani.

(5) Pedeapsa închisorii mai mare de cincisprezece ani nu poate fi înlăturată din cazierul judiciar.

(6) Condamnarea nu poate fi înlăturată din cazierul judiciar cât timp se aplică măsuri de siguranţă infractorului.

Reabilitarea judecătorească
Articolul 83

La cererea condamnatului, instanţa poate hotărî ca condamnarea să fie înlăturată din cazierul judiciar şi să se considere că infractorul nu a fost condamnat niciodată, cu condiţia să fi trecut jumătate din perioada prevăzută de lege, prin expirarea căreia a fost înlăturată condamnarea şi cu condiţia ca în această perioadă condamnatul să nu fi săvârşit o altă infracţiune. Pentru a hotărî dacă trebuie să se înlăture condamnarea, instanţa are în vedere comportamentul condamnatului după ce a executat pedeapsa, natura infracţiunii săvârşite şi alte circumstanţe relevante pentru înlăturarea condamnării.

Eliberarea informaţiilor din cazierul judiciar
Articolul 84

(1) Informaţiile cu privire la hotărârile judecătoreşti se păstrează într-un cazier judiciar. Gradul de informare şi de eliberare a informaţiilor din cazierul judiciar înainte de înlăturare se stabilesc prin lege.

(2) În baza unei solicitări din partea instituţiilor sau asociaţiilor prevăzute prin lege, cărora li s-au încredinţat copii sau minori pentru a fi educaţi, şcolarizaţi, protejaţi şi îngrijiţi, informaţiile din cazierul judiciar vor fi eliberate pentru condamnările înlăturate pentru infracţiunile prevăzute la articolul 173, articolul 175 alineatul 2, săvârşite împotriva unui minor, precum şi în condiţiile prevăzute la articolul 176 din prezentul Cod penal.

(3) Se stabileşte prin lege ca infracţiunile prevăzute la alineatul precedent să fie înscrise într-un dosar special, precum şi condiţiile, limitările şi procedura de eliberare a informaţiilor privind aceste condamnări; în cazurile

neprevăzute la alineatul precedent, condamnarea va fi considerată înlăturată în ciuda faptului că este păstrată într-un registru special (alienatul 1 din prezentul articol).

CAPITOLUL X
Dispoziţiile fundamentale privind aplicarea sancţiunilor penale

Statutul condamnatului în timpul executării pedepsei închisorii
Articolul 85

(1) Persoanele cărora li se aplică sancţiuni penale pot fi private de drepturile lor constituţionale şi legale sau li se pot încălca aceste drepturi numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru punerea în aplicare a unei sancţiuni speciale.

(2) Persoana căreia i se aplică o sancţiune penală nu poate fi supusă torturii sau altor forme de rele tratamente, inumane sau degradante. Persoana care a suferit un astfel de tratament are dreptul la o cale de atac legală.

(3) Condamnaţii vor fi supuşi unui tratament uman, demnitatea lor personală va fi respectată, iar integritatea lor fizică şi psihică va fi protejată.

(4) Condamnatului i se va asigura asistenţă medicală adecvată infractorului, precum şi tratament pentru dependenţa de droguri sau alcool, cu consimţământul acestuia.

Executarea pedepsei închisorii
Articolul 86

(1) Condamnaţii vor executa pedeapsa închisorii în penitenciar, conform legii.

(2) Condamnaţii vor fi plasaţi în penitenciarele menţionate mai sus, în funcţie de regimul de privare de libertate.

(3) Pedeapsa închisorii de până la nouă luni poate fi înlocuită cu arestul la domiciliu. Instanţa dispune arestul la domiciliu printr-o decizie, prin care stabileşte că persoana condamnată nu poate părăsi domiciliul permanent sau temporar sau instituţia publică care acordă îngrijiri medicale sau tratament. Instanţa îi poate permite în mod excepţional condamnatului să părăsească locul arestului la domiciliu pentru o perioadă determinată de timp, atunci când acest lucru este absolut necesar pentru a asigura nevoile vitale, asistenţă medicală sau pentru a-şi desfăşura activitatea. Dacă infractorul părăseşte locul arestului la domiciliu fără consimţământul prealabil al instanţei sau în afara orelor permise, instanţa poate hotărî executarea pedepsei închisorii aplicate.

(4) De asemenea, pedeapsa închisorii poate fi pusă în aplicare astfel încât condamnatul, în perioada maximă de doi ani, să efectueze minim optzeci şi

BCU "CAROL I" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

maxim patru sute optzeci de ore de serviciu în folosul comunității. Serviciul în folosul comunității este distribuit astfel încât să nu perturbe obligațiile infractorului aplicate de raportul său de muncă. O astfel de formă de implementare va fi decisă de instanța care a dispus executarea pedepsei în primă instanță, ținând seama de circumstanțele obiective și subiective ale făptuitorului și de consimțământul său cu acest tip de executare a pedepsei. Pedeapsa închisorii, care a fost aplicată făptuitorului pentru săvârșirea infracțiunii contra inviolabilității sexuale, nu poate fi înlocuită prin serviciu în folosul comunității. Dacă infractorul nu îndeplinește obligațiile care decurg din prestarea de servicii în folosul comunității, instanța poate dispune executarea pedepsei închisorii.

Metoda de executare a amenzilor
Articolul 87

(1) Dacă o amendă nu poate fi colectată forțat, instanța va dispune ca o zi de închisoare să fie executată pentru două tranșe zilnice de amendă, astfel încât zilele de închisoare să nu poată depăși șase luni.

(2) Dacă infractorul plătește doar o parte din amendă, restul va fi transformat proporțional în zile de închisoare; cu toate acestea, dacă partea rămasă este plătită, executarea pedepsei închisorii se va întrerupe.

(3) Dacă infractorul decedează, amenda nu va fi executată.

Liberarea condiționată
Articolul 88

(1) Condamnatul care a executat jumătate din pedeapsa închisorii poate fi liberat dintr-o instituție corecțională, cu condiția ca, până la expirarea pedepsei la care a fost condamnat, să nu săvârșească altă infracțiune.

(2) Persoana condamnată la mai mult de cincisprezece ani de închisoare poate fi liberată condiționat după ce a executat trei sferturi din pedeapsă.

(3) Persoana care a fost condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață poate fi liberată condiționat după ce a executat douăzeci și cinci de ani de închisoare.

(4) Legea stipulează care este instituția responsabilă de acordarea și respingerea liberării condiționate.

(5) Persoana condamnată poate fi liberată condiționat atunci când este rezonabil să se aștepte ca aceasta să nu repete infracțiunea. Atunci când se ia în considerare dacă persoana condamnată trebuie să fie liberată condiționat sau nu, trebuie să se țină seama în special de posibilitatea recidivei, de orice procedură penală care are loc împotriva condamnatului pentru infracțiunile săvârșite înainte de începerea executării pedepsei închisorii, de atitudinea infractorului față de infracțiunea săvârșită și față de victimă, de comportamentul condamnatului în

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

timpul executării pedepsei, de succesul tratamentului pentru dependenţă şi de condiţiile de reinserţie a infractorului cu viaţa din afara închisorii.

(6) În mod condamnatul, infractorul care a executat doar o treime din pedeapsă poate fi liberat condiţionat dacă îndeplineşte condiţia prevăzută la alineatul 5 din prezentul articol şi dacă circumstanţele speciale referitoare la persoana lui indică faptul că nu va recidiva.

(7) Condamnatul care va fi liberat condiţionat poate fi pus sub supraveghere de către instanţă, la propunerea organismului responsabil de acordarea şi respingerea liberării condiţionate. Executarea pedepsei sub supraveghere este efectuată de un consilier care are aceleaşi obligaţii ca şi în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

(8) Instrucţiunile instanţei pot include următoarele obligaţii care trebuie îndeplinite de persoana condamnată în timpul liberării condiţionate:

1) să se supună unui tratament medical într-o instituţie corespunzătoare şi, de asemenea, unui tratament pentru dependenţă de alcool sau droguri, cu acordul său;

2) să participe la sesiuni de consultare profesională, psihologică sau de altă natură;

3) să se califice pentru un loc de muncă sau să ocupe un loc de muncă adecvat sănătăţii, abilităţilor şi înclinaţiilor sale;

4) să cheltuiască bani în funcţie de obligaţiile sale de întreţinere a familiei;

5) interzicerea asocierii cu anumite persoane;

6) interdicţia de a se apropia de victimă sau de o altă persoană;

7) interzicerea accesului în anumite locuri.

Revocarea liberării condiţionate
Articolul 89

(1) Instanţa revocă liberarea condiţionată dacă persoana eliberată condiţionat săvârşeşte una sau mai multe infracţiuni pentru care se poate aplica pedeapsa închisorii mai mare de un an.

(2) Instanţa revocă liberarea condiţionată dacă persoana eliberată condiţionat săvârşeşte una sau mai multe infracţiuni pentru care se poate aplica pedeapsa închisorii de până la un an. La stabilirea revocării liberării condiţionate, instanţa trebuie să ia în considerare, în special, similitudinea infracţiunilor săvârşite, gravitatea acestora, motivele pentru care au fost săvârşite şi alte circumstanţe care indică dacă este rezonabil să se elibereze condiţionat infractorul. De asemenea, instanţa va revoca liberarea condiţionată în cazul în care persoana eliberată condiţionat nu îndeplineşte obligaţiile care au fost dispuse de organismul responsabil de acordarea sau respingerea liberării condiţionate.

PARLIAMENTARY CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) La revocarea liberării condiţionate instanţa va aplica o pedeapsă în conformitate cu articolul 53 şi articolul 55 alineatul 2 din prezentul Cod penal, prin care instanţa va lua în considerare, ca deja stabilită, acea parte din pedeapsă, care nu a fost încă executată.

(4) Dispoziţiile alineatelor 1, 2 şi 3 din prezentul articol se aplică, de asemenea, atunci când persoana eliberată condiţionat este condamnată pentru săvârşirea unei infracţiuni pe care a săvârşit-o înainte de a fi eliberată condiţionat.

(5) În cazul în care persoana eliberată condiţionat este condamnată la pedeapsa închisorii de cel mult un an, iar instanţa nu revocă liberarea condiţionată, atunci perioada de liberare condiţionată se prelungeşte pe perioada executării pedepsei.

(6) În cazul în care persoana eliberată condiţionat săvârşeşte o infracţiune în timpul liberării condiţionate, care atrage după sine revocarea liberării condiţionate şi o asemenea infracţiune nu este considerată de instanţă înainte de expirarea perioadei de liberare condiţionată, liberarea condiţionată poate fi revocată în termen de un an de la expirarea perioadei de liberare condiţionată.

CAPITOLUL XI
Prescripţia

Termenele de prescripţie a urmăririi penale
Articolul 90

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul Cod penal, nu se mai poate efectua urmărirea penală:

1) cincizeci de ani de la săvârşirea unei infracţiuni când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa închisorii de treizeci de ani, cu excepţia cazului în care infracţiunea este imprescriptibilă;

2) treizeci de ani de la săvârşirea unei infracţiuni când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa închisorii de peste zece ani;

3) douăzeci de ani de la săvârşirea unei infracţiuni când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa închisorii de peste cinci ani;

4) zece ani de la săvârşirea unei infracţiuni când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa închisorii de peste un an;

5) şase ani de la săvârşirea unei infracţiuni când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa închisorii de până la un an sau amendă.

(2) Dacă pentru o infracţiune se prevede mai mult de o pedeapsă, termenul-limită referitor la cea mai severă pedeapsă se aplică infracţiunii în cauză.

(3) Fără a ţine seamă de alienatul 1 din prezentul articol, termenul de prescripţie pentru infracţiunile contra libertăţii sexuale şi infracţiunile contra căsătoriei, familiei sau tinerilor, săvârşite împotriva unui minor, începe la data la care persoana vătămată devine adult.

Cursul şi întreruperea cursului prescripţiei urmăririi penale
Articolul 91

(1) Termenul de prescripţie a urmăririi penale începe să curgă de la data săvârşirii infracţiunii.

(2) Dacă hotărârea judecătorească definitivă din căile de atac extraordinare se anulează, termenul de prescripţie din noul proces va fi de doi ani de la anularea hotărârii judecătoreşti definitive.

(3) Cursul termenului de prescripţie se va suspenda pentru perioada în care nu poate fi iniţiată sau continuată urmărirea penală sau atunci când făptuitorul nu este localizat de autorităţile de stat.

(4) Cursul termenului de prescripţie se va întrerupe în cazul în care făptuitorul săvârşeşte o altă infracţiune penală la fel de gravă sau mai gravă înainte de încheierea unei astfel de perioade; după o întrerupere, începe un nou termen de prescripţie.

Termenele de prescripţie a executării pedepsei
Articolul 92

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul Cod penal, pedeapsa aplicată nu poate fi pusă în executare după expirarea a:

1) douăzeci şi cinci de ani de la pronunţarea sentinţei pentru o perioadă de treizeci de ani, cu excepţia cazului în care infracţiunea este imprescriptibilă;

2) cincisprezece ani de la pronunţarea unei sentinţe mai mare de zece ani;

3) zece ani de la pronunţarea unei sentinţe mai mare de cinci ani;

4) cinci ani de la pronunţarea unei sentinţe mai mare de un an;

5) trei ani de la pronunţarea unei sentinţe de până la un an sau amendă.

Termenele de prescripţie a executării pedepselor accesorii şi a măsurilor de siguranţă
Articolul 93

(1) Executarea unei amenzi aplicate ca pedeapsă accesorie se prescrie după expirarea termenului de doi ani de la pronunţarea hotărârii judecătoreşti definitive care a aplicat o astfel de pedeapsă.

(2) Anularea unui permis de conducere ca pedeapsă accesorie se prescrie în acelaşi timp cu termenul de prescripţie prevăzut pentru pedeapsa principală.

BCU ASTRA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Aplicarea măsurilor de siguranţă pentru anularea unui permis de conducere şi confiscarea bunurilor se prescrie în trei ani de la pronunţarea hotărârii judecătoreşti definitive prin care s-a impus o astfel de măsură.

(4) Aplicarea măsurii de siguranţă prin care se interzice unui inculpat să desfăşoare o activitate se prescrie la expirarea termenului pentru care a fost dispusă.

Cursul şi întreruperea cursului prescripţiei executării pedepsei
Articolul 94

(1) Termenul de punere în executare a unei pedepse începe să curgă de la data la care hotărârea judecătorească devine definitivă; în cazul revocării unei pedepse cu suspendare, termenul începe să curgă din ziua în care decizia scrisă de revocare devine oficială.

(2) Termenul se suspendă pe perioada în care pedeapsa nu poate fi executată în conformitate cu legea.

(3) Termenul de executare a unei pedepse se întrerupe în ziua începerii executării pedepsei. În cazul în care infractorul evadează din închisoare, executarea restului pedepsei nu cade sub incidenţa prescripţiei.

(4) Alineatul 2 din prezentul articol se aplică, de asemenea, termenului de prescripţie al măsurilor de siguranţă.

Inaplicabilitatea prescripţiei în cazul unor infracţiuni
Articolul 95

(1) Urmărirea penală şi executarea pedepsei nu se vor prescrie pentru infracţiunile pentru care se poate aplica pedeapsa detenţiunii pe viaţă în temeiul prezentului Cod penal, pentru infracţiunile prevăzute la articolele 100-105 din prezentul Cod penal, precum şi pentru infracţiunile a căror urmărire penală nu este prescriptibilă conformitate cu acordurile internaţionale.

(2) Executarea pedepsei detenţiunii pe viaţă nu cade sub incidenţa prescripţiei.

CAPITOLUL XII
Amnistia şi graţierea

Amnistia
Articolul 96

Persoanelor care beneficiază de amnistie li se acordă imunitate de la urmărirea penală, suspendarea completă sau parţială a pedepsei, diminuarea pedepsei aplicate prin aplicarea unei pedepse mai puţin severe, anularea condamnării sau încetarea aplicării unei anumite consecinţe juridice a condamnării.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Grațierea
Articolul 97

Prin grațiere se conferă unei persoane desemnate individual imunitate de la urmărirea penală, suspendarea completă sau parțială a pedepsei, diminuarea pedepsei aplicate prin aplicarea unei pedepse mai puțin severe sau suspendarea pedepsei sau anularea condamnării sau încetarea sau reducerea aplicării unei anumite consecințe juridice a condamnării.

Aplicarea părții generale în amnistie și grațiere
Articolul 98

(1) Dacă amnistia sau grațierea modifică dispoziția referitoare la o sancțiune penală, se aplică partea generală a prezentului Cod penal.

(2) Dacă s-a impus pedeapsa detențiunii pe viață, grațierea sau amnistia va impune pedeapsa închisorii de la douăzeci și cinci la treizeci de ani.

(3) Drepturile terților nu vor fi în niciun caz afectate de hotărârile judecătorești referitoare la acordarea amnistiei și grațierii.

CAPITOLUL XIII

Semnificația termenilor Codului penal
Articolul 99

(1) În sensul prezentului Cod penal, termenul de funcționar înseamnă:

1) membru al Adunării Naționale, membru al Consiliului Național și membru al unui organism reprezentativ local sau regional;

2) judecător al Curții Constituționale, judecător, judecător consultant, procuror public sau apărător ex officio;

3) o persoană care îndeplinește atribuții oficiale sau exercită o funcție publică cu atribuții și responsabilități de conducere în cadrul unei autorități de stat;

4) orice altă persoană care exercită atribuții oficiale prin autoritatea legii, a statutului sau a contractului de arbitraj încheiat în baza legii;

5) persoană din cadrul armatei desemnată ca atare, cu reglementări speciale în cazurile în care fapta nu este deja incriminată ca infracțiune contra îndatoririlor militare;

6) o persoană dintr-o țară străină care exercită funcții legislative, executive sau judiciare sau orice altă funcție oficială la orice nivel, cu condiția să îndeplinească criteriile de fond prevăzute la punctele 1, 2 sau 3 din prezentul alineat;

7) o persoană recunoscută ca funcționar în cadrul unei organizații internaționale publice cu condiția să îndeplinească criteriile de fond de la punctele 1, 2 sau 3 din prezentul alineat;

8) o persoană care exercită funcţii sau atribuţii judiciare, de urmărire penală sau de altă natură la tribunalul sau instanţa internaţională.

(2) În sensul prezentului Cod penal, termenul de militar înseamnă: un soldat, un ofiţer, un ofiţer de rang inferior şi o persoană care îndeplineşte o funcţie militară ca profesie, un soldat în serviciul militar voluntar sau involuntar şi un rezervist al unei rezerve obligatorii sau prin contract cu atribuţii militare.

(3) Alegerile, buletinele de vot şi votul înseamnă alegeri ale preşedintelui republicii, membrilor Adunării Naţionale, membrilor Consiliului Naţional, membrilor Parlamentului European, alegeri municipale sau provinciale, precum şi referendumuri legislative şi alte referendumuri prevăzute de Constituţie.

(4) Legătura extramaritală, în conformitate cu prezentul Cod penal, înseamnă o legătură obişnuită pe termen lung dintre un bărbat şi o femeie care nu sunt căsătoriţi.

(5) Un document indică orice înscris, suport de date sau un alt obiect adecvat şi destinat să furnizeze dovezi cu privire la orice fapt relevant pentru stabilirea relaţiilor juridice.

(6) Bunuri mobile înseamnă orice formă de energie generată sau acumulată în scopul iluminării, încălzirii, radierii, conducerii, deplasării sau transmiterii de date de voce, imagini sau text la distanţă. Manipularea ilegală a obiectelor în conformitate cu această dispoziţie sau a bunurilor imobile sau a unor părţi ale acestora nu se consideră infracţiuni dacă rezultatul a fost o pierdere pecuniară neglijabilă.

(7) Constrângerea înseamnă şi utilizarea hipnozei, a substanţelor toxice sau a altor mijloace speciale în acest scop pentru a aduce o persoană împotriva voinţei sale într-o stare de inconştienţă sau pentru a-i reduce puterea de împotrivire.

(8) Un autovehicul înseamnă orice vehicul cu motor care operează pe uscat, pe apă sau în aer.

(9) Beneficii materiale, daune sau valoare înseamnă suma legată de săvârşirea unei infracţiuni care

1) nu depăşeşte 500 euro însemnând beneficii materiale, daune sau valori minore;

2) nu depăşeşte 5000 euro însemnând beneficii materiale, daune sau valori considerabile;

3) nu depăşeşte 50.000 euro însemnând al beneficii materiale, daune sau valori majore;

PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL XIV
Infracțiuni contra umanității

Genocidul
Articolul 100

(1) Persoana care intenționează să distrugă, în tot sau în parte, un grup național, etnic, rasial sau religios sau care dă ordinul:

- de a ucide membrii grupului,
- de a provoca vătămări corporale sau mintale grave membrilor grupului,
- de a impune în mod intenționat condiții de viață grupului cu scopul de a provoca distrugerea lui fizică, în tot sau în parte,
- de a impune măsuri de prevenire a nașterilor în cadrul grupului; sau
- de a transfera cu forța copiii din cadrul grupului într-un alt grup

se sancționează cu pedeapsa închisorii de cel puțin cincisprezece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică persoanei care săvârșește oricare dintre faptele prevăzute la alineatul precedent împotriva oricărui grup din motivele menționate la articolul 101 punctul 8.

Infracțiuni contra umanității
Articolul 101

Persoana care comandă sau săvârșește următoarele fapte, care fac parte dintr-un atac sistematic mai mare împotriva populației civile și despre care făptuitorii au cunoștință:

- ucidere;
- exterminare, ceea ce înseamnă crearea unor astfel de condiții de viață, printre altele, privarea accesului la alimente și medicamente, care ar conduce la distrugerea parțială a populației;
- sclavia, ceea ce înseamnă săvârșirea unei anumite acțiuni sau a tuturor acțiunilor care decurg din dreptul de proprietate asupra unei persoane și include, de asemenea, săvârșirea unei astfel de acțiuni în traficul de persoane, în special al femeilor și copiilor;
- deportarea sau transferul forțat al populației, ceea ce înseamnă îndepărtarea forțată a persoanelor prin deportare sau alte acțiuni forțate din zona în care acestea au avut reședința legală, fără niciun motiv permis de dreptul internațional;
- închisoare sau altă privare severă a libertății fizice, încălcând regulile fundamentale ale dreptului internațional;

BCU/M CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

- tortura, ceea ce înseamnă provocarea intenţionată a durerii severe, suferinţei fizice sau mintale asupra unei persoane pe care făptuitorul a lipsit-o de libertate, prin care tortura nu include durerea sau suferinţa care este exclusiv rezultatul aplicării unei sancţiuni legale sau are legătură cu aceasta.

- violul, sclavia sexuală, prostituţia forţată, sarcina forţată care înseamnă lipsirea de libertate în mod ilegal a unei femei care a rămas însărcinată prin constrângere, cu intenţia de a aduce atingere structurii etnice a oricărei populaţii sau de a realiza alte încălcări grave ale dreptului internaţional, sterilizarea forţată sau orice altă formă de violenţă sexuală de gravitate comparabilă;

- persecuţia, care reprezintă o încălcare intenţionată sau gravă a drepturilor fundamentale contrare dreptului internaţional, împotriva oricărui grup sau comunitate identificabilă pe criterii politice, rasiale, naţionale, etnice, culturale, religioase, de gen, aşa cum se defineşte la alineatul 3 sau alte temeiuri recunoscute universal ca fiind inacceptabile în temeiul dreptului internaţional, în legătură cu orice infracţiune prevăzută la prezentul articol şi în articolele 100, 102 şi 103;

- dispariţia forţată a persoanelor, ceea ce înseamnă capturarea, lipsirea de libertate sau răpirea unei persoane de către agenţii statului sau o organizaţie politică sau cu autorizarea, sprijinul sau consimţământul acesteia, care nu vor recunoaşte ulterior acest tip de capturare sau care nu vor furniza informaţii cu privire la soarta acestor persoane sau la locul în care aceştia se află, cu scopul de a le refuza acestor persoane protecţia juridică pentru o perioadă lungă de timp;

- apartheidul, ceea ce înseamnă acte inumane de natură similară cu cele menţionate în acest articol, săvârşite în contextul unui regim instituţionalizat de persecuţie şi dominaţie sistematică de către un grup rasial asupra oricărui alt grup sau grupuri rasiale şi săvârşite cu intenţia de a menţine acel regim;

- alte acte inumane de natură similară care provoacă în mod intenţionat mari suferinţe sau vătămări corporale grave sau vătămarea sănătăţii mintale sau fizice.

se sancţionează cu pedeapsa închisorii de cel puţin cincisprezece ani.

Infracţiuni de război
Articolul 102

Persoana care dă ordine sau săvârşeşte infracţiuni de război, mai ales dacă acestea sunt săvârşite ca parte a unui plan sau a unei politici complexe sau ca parte a unei săvârşiri extinse a acestor infracţiuni, şi anume următoarele:

1) încălcări grave ale Convenţiilor de la Geneva din 12 august 1949 (Legea privind notificarea succesiunii privind convenţiile Consiliului Europei, Convenţiile de la Geneva şi protocoalele adiţionale privind protecţia victimelor de război şi acordurile internaţionale din domeniul controlului armelor, ale căror deponenţi sunt cele trei forţe nucleare principale (Monitorul Oficial al Republicii Slovenia, nr. 14/1992)], şi anume orice acţiune menţionată împotriva persoanelor sau a bunurilor care sunt protejate de Convenţiile de la Geneva corespunzătoare:

- uciderea intenţionată;
- tortura sau tratamentul inuman, precum şi experimentele biologice;
- provocarea intenţionată a unei suferinţe intense sau a vătămărilor corporale grave sau a vătămării sănătăţii;
- distrugerea ilegală nejustificată sau însuşirea bunurilor;
- forţarea unui prizonier de război sau a altei persoane protejate de a lupta în cadrul forţelor unei puteri ostile;
- privarea unui prizonier de război sau a unei alte persoane protejate de un proces echitabil;
- deportarea sau lipsirea de libertate în mod ilegal;
- luarea de ostatici;

2) alte încălcări grave ale legilor şi obiceiurilor aplicabile în conflictele armate internaţionale, în cadrul stabilit al dreptului internaţional, şi anume, oricare dintre următoarele fapte:

- direcţionarea intenţionată a atacurilor împotriva populaţiei civile sau împotriva civililor individuali care nu participă direct la ostilităţi;
- direcţionarea intenţionată a atacurilor împotriva obiectivelor civile, adică a obiectivelor care nu sunt obiective militare;
- direcţionarea intenţionată a atacurilor împotriva personalului, a instalaţiilor, a materialelor, a unităţilor sau a vehiculelor implicate într-o misiune de ajutor umanitar sau de menţinere a păcii, în conformitate cu Carta Naţiunilor Unite, atâta timp cât aceştia au dreptul la protecţia acordată civililor sau obiectivelor civile în temeiul dreptului internaţional privind conflictul armat;
- lansarea intenţionată a unui atac cunoscând faptul că un astfel de atac va provoca pierderi accidentale de vieţi omeneşti sau răniri ale civililor sau daune ale obiectivelor civile sau daune pe termen lung vaste şi severe asupra mediului înconjurător, care ar fi evident excesive în raport cu avantajul militar general concret şi direct anticipat;
- atacarea sau bombardarea, prin orice mijloace, a oraşelor, satelor, locuinţelor sau clădirilor care nu sunt protejate şi care nu sunt obiective militare;

- uciderea sau rănirea unui combatant care, după ce şi-a depus armele sau după ce nu mai are mijloace de apărare, a capitulat necondiţionat;

- folosirea necorespunzătoare a steagului care simbolizează armistiţiul, a drapelului sau a distincţiei şi uniformei militare ale inamicului sau ale Organizaţiei Naţiunilor Unite sau a distincţiei sau pavilionului Crucii Roşii sau a distincţiei care se conformează acestora, precum şi a emblemelor distinctive ale Convenţiilor de la Geneva sau mărcilor de proprietate culturală conform Convenţiei de la Haga (Convenţia de la Haga privind protecţia bunurilor culturale în caz de conflict armat cu normele de aplicare a acesteia) (Monitorul Oficial al Republicii Populare Federale Iugoslavia – Acordurile internaţionale nr. 4/56) şi celui de-al doilea Protocol la Convenţia de la Haga din 1954 privind protecţia bunurilor culturale în caz de conflict armat (Monitorul Oficial al Republicii Slovenia nr. 22/2003), care a avut drept rezultat decesul sau vătămări corporale grave;

- transferul, direct sau indirect, de către puterea de ocupaţie a unei părţi a propriei populaţii civile în teritoriul pe care îl ocupă sau deportarea sau transferul întregii populaţii sau a unei părţi a acesteia din teritoriul ocupat în interiorul sau în afara acestui teritoriu;

- direcţionarea intenţionată a atacurilor împotriva clădirilor folosite în scop religios, educaţional, artistic, ştiinţific sau în scopuri caritabile, monumentelor istorice, spitalelor şi locurilor unde bolnavii şi răniţii sunt trimişi, cu condiţia ca acestea să nu fie obiective militare;

- supunerea persoanelor care se află în mâinile unei părţi adverse la mutilare fizică sau la experimente medicale sau ştiinţifice de orice natură care nu sunt justificate de tratamentul medical, dentar sau spitalicesc al persoanei în cauză şi nici nu se desfăşoară în interesul său şi care provoacă moartea sau pun în pericol grav starea de sănătate a unei astfel de persoane sau unor astfel de persoane;

- uciderea sau rănirea prin mijloace frauduloase a persoanelor aparţinând naţiunii sau armatei ostile;

- luarea ilegală a unor obiecte de la morţi sau răniţi pe câmpul de luptă;

- declararea faptului că nu se va arăta niciun pic de milă;

- distrugerea sau confiscarea bunurilor inamicului, cu excepţia cazului în care o astfel de distrugere sau confiscare este impusă imperativ de necesităţile războiului;

- declararea faptului că au fost abrogate, suspendate sau inadmisibile în instanţă drepturile şi acţiunile cetăţenilor părţii ostile;

- constrângerea cetăţenilor părţii ostile de a participa la operaţiunile de război îndreptate împotriva propriei ţări, chiar dacă acestea se aflau în serviciul beligerantului înainte de începerea războiului;

- jefuirea unui oraş sau a unui loc, chiar şi atunci când este luat prin asalt;

- folosirea de otrăvuri sau arme otrăvite;

- folosirea de gaze asfixiante, otrăvitoare sau alte gaze şi toate lichidele, materialele sau dispozitivele analoage;

- folosirea de gloanţe care se extind sau se aplatizează cu uşurinţă în corpul uman, cum ar fi gloanţele cu un înveliş dur care nu acoperă în întregime miezul sau care prezintă incizii;

- folosirea armelor, a proiectilelor şi a materialelor şi a metodelor de război care sunt de natură să provoace vătămări sau suferinţe inutile sau care sunt în mod inerent nediscriminatorii în încălcarea dreptului internaţional al conflictelor armate, cu condiţia ca astfel de arme, proiectile şi materiale şi metode de război să fie complet interzise;

- lezări ale demnităţii personale, în special supunerea la tratamente umilitoare şi degradante;

- violul, sclavia sexuală, prostituţia forţată, sarcina forţată care înseamnă lipsirea de libertate în mod ilegal a unei femei care a rămas însărcinată prin constrângere cu intenţia de a aduce atingere structurii etnice a oricărei populaţii sau de a realiza alte încălcări grave ale dreptului internaţional, sterilizarea forţată sau orice altă formă de violenţă sexuală, care constituie şi o încălcare gravă a Convenţiei de la Geneva;

- utilizarea prezenţei unui civil sau a altei persoane protejate pentru a face ca anumite puncte, zone sau forţe militare să fie imune la operaţiunile militare;

- folosirea bunurilor culturale cu protecţie extinsă sau a împrejurimilor lor imediate pentru a sprijini acţiunile militare;

- direcţionarea intenţionată a atacurilor împotriva clădirilor, a materialelor, a unităţilor medicale şi a transporturilor şi a personalului care utilizează emblemele distinctive ale Convenţiilor de la Geneva;

- folosirea intenţionată a înfometării civililor ca o metodă de război, prin privarea lor de obiectele indispensabile supravieţuirii lor, inclusiv prin reţinerea intenţionată a ajutoarelor, aşa cum prevede Convenţiile de la Geneva;

- recrutarea sau înrolarea copiilor sub vârsta de cincisprezece ani în forţele armate naţionale sau folosirea acestora în vederea participării active la ostilităţi;

3) în cazul unui conflict armat, care nu are un caracter internaţional şi care, cu toate acestea, nu are caracterul unor dezordini şi tensiuni interne, cum ar fi revoltele, actele de violenţă individuale şi ocazionale şi alte acte

BCU MIHAI EMINESCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

similare, încălcări grave ale articolului 3 comun celor patru Convenţii de la Geneva din 12 august 1949, şi anume, oricare dintre următoarele fapte săvârşite împotriva persoanelor care nu au participat activ la ostilităţi, inclusiv membri ai forţelor armate care şi-au depus armele şi cei care au fost scoşi din luptă din motive de boală, rănire, lipsire de libertate sau orice altă cauză:

- violenţă la adresa vieţii şi a persoanei, în special toate tipurile de omor, mutilarea, rele tratamente şi tortura;
- lezări ale demnităţii personale, în special supunerea la tratamente umilitoare şi degradante;
- luarea de ostatici;
- pronunţarea sentinţelor şi realizarea execuţiilor fără o hotărâre judecătorească pronunţată anterior de o instanţă constituită în mod legal, care să acorde garanţiile judiciare recunoscute în general ca fiind indispensabile;

4) alte încălcări grave ale legilor şi obiceiurilor aplicabile în conflictele armate, care nu au un caracter internaţional, în cadrul stabilit al dreptului internaţional, şi anume, oricare dintre următoarele fapte:

- direcţionarea intenţionată a atacurilor împotriva populaţiei civile ca atare sau împotriva civililor individuali care nu participă direct la ostilităţi;
- direcţionarea intenţionată a atacurilor împotriva clădirilor, a materialelor, a unităţilor medicale şi a transporturilor şi a personalului care utilizează emblemele distinctive ale Convenţiilor de la Geneva în conformitate cu dreptul internaţional;
- direcţionarea intenţionată a atacurilor împotriva personalului, a instalaţiilor, a materialelor, a unităţilor sau a vehiculelor implicate într-o misiune de ajutor umanitar sau de menţinere a păcii, în conformitate cu Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite (Legea privind notificarea succesiunii privind convenţiile Consiliului Europei, pentru care guvernul SUA este depozitar, Convenţiile de la Haga şi convenţiile privind proprietatea intelectuală (Monitorul Oficial al Republicii Slovenia nr. 24/1992), atâta timp cât au dreptul la protecţia acordată civililor sau obiectivelor civile în temeiul dreptului internaţional al conflictelor armate;
- direcţionarea intenţionată a atacurilor împotriva clădirilor dedicate religiei, educaţiei, artei, ştiinţei sau scopurilor caritabile, monumentelor istorice, spitalelor şi locurilor unde bolnavii şi răniţii sunt trimişi, cu condiţia să nu fie obiective militare;
- jefuirea unui oraş sau a unui loc, chiar şi atunci când este luat prin asalt;
- violul, sclavia sexuală, prostituţia forţată, sarcina forţată care înseamnă lipsirea de libertate în mod ilegal a unei femei care a rămas însărcinată prin

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

constrângere cu intenţia de a aduce atingere structurii etnice a oricărei populaţii, sterilizarea forţată sau orice altă formă de violenţă sexuală, care constituie şi o încălcare gravă a articolului 3, comun celor patru Convenţii de la Geneva;

- recrutarea sau înrolarea copiilor sub vârsta de cincisprezece ani în forţele sau grupurile armate sau folosirea acestora în vederea participării active la ostilităţi;

- dispunerea deplasării populaţiei civile din motive legate de conflict, cu excepţia cazului în care se aplica din motive de securitate a civililor implicaţi sau din motive militare urgente;

- uciderea sau rănirea prin înşelăciune a adversarului combatant;

- declararea faptului că nu se va arăta niciun pic de milă;

- supunerea persoanelor care se află în mâinile unei părţi adverse la mutilare fizică sau la experimente medicale sau ştiinţifice de orice natură care nu sunt justificate de tratamentul medical, dentar sau spitalicesc al persoanei în cauză şi nici nu se desfăşoară în interesul său şi care provoacă moartea sau pun în pericol grav starea de sănătate a unei astfel de persoane sau unor astfel de persoane;

- distrugerea sau confiscarea bunurilor unui adversar cu excepţia cazului în care o astfel de distrugere sau confiscare este impusă imperativ de necesităţile conflictului;

se sancţionează cu pedeapsa închisorii de cel puţin cincisprezece ani.

Agresiunea
Articolul 103

Persoana care săvârşeşte actul de agresiune, definit în conformitate cu dreptul internaţional, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de cel puţin cincisprezece ani.

Răspunderea comandanţilor militari şi a altor superiori
Articolul 104

(1) Un comandant militar este condamnat la pedeapsa închisorii de la unu la opt ani pentru infracţiunile prevăzute la articolele 100-103 din prezentul Cod penal, săvârşite de unităţile sub comanda şi controlul său efectiv, deoarece nu a exercitat în mod corect controlul asupra acestor unităţi şi nu a întreprins toate măsurile adecvate şi necesare în cadrul competenţelor sale pentru a împiedica sau a opri aceste infracţiuni sau nu a prezentat problema autorităţilor competente pentru investigaţii şi tragere la răspundere, chiar dacă ştia că unităţile sale au săvârşit sau ar fi putut săvârşi aceste infracţiuni în circumstanţele date.

(2) Persoana care acţionează efectiv ca comandant militar sau care exercită efectiv funcţii de conducere sau supraveghere într-o organizaţie sau o societate civilă este condamnată în acelaşi mod pentru faptele menţionate la alineatul anterior.

(3) Un comandant militar sau o persoană care acţionează efectiv în calitate de comandant militar sau care exercită efectiv funcţii de conducere sau supraveghere într-o organizaţie sau o societate civilă care ar trebui sau ar fi trebuit să cunoască faptul că unităţile sale au săvârşit sau ar săvârşi, în circumstanţele date, infracţiunile prevăzute la articolele 100-103 din prezentul Cod penal, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani pentru faptele prevăzute la alineatele anterioare.

Asocierea şi incitarea la genocid, infracţiuni contra umanităţii sau agresiune
Articolul 105

(1) Persoana care înfiinţează un grup infracţional organizat pentru a săvârşi infracţiunile prevăzute la articolele 100-103 din prezentul Cod penal se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) Persoana care devine membru al grupului infracţional organizat menţionat la alineatul precedent se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(3) Autorul infracţiunii prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, care împiedică săvârşirea infracţiunilor prevăzute la alineatul 1 sau care a denunţat infracţiunea în timp util, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani, sau pedeapsa poate fi, de asemenea, suspendată.

(4) Persoana care incită sau instigă la săvârşirea directă a infracţiunilor prevăzute la articolele 100-103 din prezentul Cod penal se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 5 ani.

Recrutarea mercenarilor sau a persoanelor cu vârsta de până la 18 ani
Articolul 106

(1) Persoana care, în timpul războiului, a conflictului armat sau a ocupaţiei sau atunci când desfăşoară sau sprijină politica unui stat sau a unei organizaţii, ca parte a unui atac sistematic mai larg, dă ordine ori efectuează recrutarea persoanelor în vârstă de până la 18 ani în forţele armate naţionale sau alte forţe armate şi exploatarea lor pentru participarea activă la ostilităţi se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la zece ani la cincisprezece ani.

(2) Persoana care recrutează, pregăteşte sau finanţează recrutarea mercenarilor se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Amânarea nejustificată a repatrierii prizonierilor de război sau a civililor
Articolul 107

Persoana care, prin încălcarea regulilor de drept internaţional, după încheierea unui război sau a unui conflict armat sau care dă ordine să se amâne sau amână ea însăşi repatrierea prizonierilor de război sau a civililor, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

Terorismul
Articolul 108

(1) Persoana care are intenţia de a distruge sau de a pune în pericol în mod grav bazele constituţionale, sociale sau politice ale Republicii Slovenia sau ale unei alte ţări sau organizaţii internaţionale, pentru a trezi teamă în rândul populaţiei sau pentru a forţa Guvernul Republicii Slovenia sau o altă ţară sau organizaţie internaţională să întreprindă sau să oprească întreprinderea anumitor acţiuni, să întreprindă sau să ameninţe că întreprinde una sau mai multe din următoarele acţiuni:

- atac asupra vieţii sau a integrităţii fizice sau a drepturilor şi libertăţilor individuale,
- luarea de ostatici,
- avarierea gravă a clădirilor de stat sau publice sau a reprezentanţelor statelor străine, sistemului de transport, infrastructurii, sistemului informaţional, platformelor securizate din platforma continentală, locurilor publice sau proprietăţilor private,
- deturnarea unei aeronave, a unei nave sau a unui mijloc de transport public,
- producerea, deţinerea, cumpărarea, transportul, furnizarea sau utilizarea de arme, explozivi, arme nucleare, biologice sau chimice,
- cercetarea şi dezvoltarea armelor nucleare, biologice sau chimice,
- punerea în pericol a securităţii prin eliberarea de substanţe periculoase sau provocarea unor incendii, inundaţii sau explozii,
- perturbarea sau întreruperea alimentării cu apă, energie electrică sau alte resurse naturale de bază, care ar putea pune în pericol viaţa persoanei,

se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

(2) Persoana care doreşte să atingă scopul menţionat la alineatul precedent prin folosirea sau ameninţarea cu folosirea unei substanţe nucleare sau a altor substanţe sau dispozitive radioactive, prin afectarea unei instalaţii nucleare prin eliberarea de substanţe radioactive sau prin permiterea eliberării acestora sau care, prin ameninţarea sau folosirea forţei, pretinde substanţe nucleare

BCU MS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sau alte substanţe, dispozitive sau instalaţii radioactive, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani.

(3) Persoana care pregăteşte sau ajută la pregătirea infracţiunilor prevăzute la alineatele anterioare prin obţinerea ilegală a mijloacelor necesare săvârşirii acestor infracţiuni sau care, prin şantaj, pregăteşte o altă persoană să participe la aceste infracţiuni sau care falsifică documente oficiale sau publice necesare pentru săvârşirea acestor infracţiuni se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(4) În cazul în care fapta prevăzută la alineatele 1 sau 2 are drept rezultat moartea uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la opt la cincisprezece ani.

(5) Dacă, în timpul săvârşirii infracţiunilor prevăzute la alineatele 1 sau 2 din prezentul articol, făptuitorul ia în mod intenţionat viaţa uneia sau mai multor persoane, fapta se sancţionează cu pedeapsa închisorii de cel puţin cincisprezece ani.

(6) În cazul în care fapta prevăzută la alineatele 1 sau 2 din prezentul articol a fost săvârşită de o organizaţie sau grup infracţional care intenţionează să săvârşească infracţiunile (denumită în continuare organizaţie sau grup terorist) specificate la aceste alineate, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la opt la cincisprezece ani.

(7) Persoana care participă la o organizaţie sau grup terorist care intenţionează să săvârşească infracţiuni în temeiul alineatelor 1, 2, 4 sau 5 din prezentul articol, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani.

(8) Persoana care înfiinţează sau conduce organizaţia menţionată la alineatul precedent se sancţionează cu pedeapsa închisorii de cel puţin cincisprezece ani.

Finanţarea activităţilor teroriste
Articolul 109

(1) Persoana care oferă sau colectează bani sau bunuri pentru finanţarea parţială sau totală a săvârşirii infracţiunilor prevăzute la articolul 108 din prezentul Cod penal, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) Persoana care săvârşeşte o infracţiune prevăzută la alineatul precedent se supune aceleiaşi sancţiuni, chiar dacă banii sau bunurile furnizate sau colectate nu au fost folosite la săvârşirea infracţiunilor menţionate la alineatul precedent.

(3) În cazul în care o infracţiune prevăzută la alineatele precedente a fost săvârşită în cadrul unei organizaţii sau grupuri teroriste în vederea săvârşirii unor acte de terorism, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

(4) Banii şi bunurile prevăzute la alineatele precedente se confiscă.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Instigarea şi elogiul public al activităţilor teroriste
Articolul 110

(1) Persoana care încurajează la săvârşirea unor infracţiuni prevăzute la articolul 108 din prezentul Cod penal şi, prin urmare, răspândeşte mesaje sau le pune la dispoziţia altor persoane într-o altă manieră cu intenţia de a promova infracţiunile de terorism şi, astfel, de a cauza pericolul ca una sau mai multe astfel de infracţiuni să fie săvârşite, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) Persoana care elogiază sau susţine în mod public, direct sau indirect, infracţiunile prevăzute la articolul 108 sau infracţiunea prevăzută la alineatul precedent, în scopurile stipulate la alineatul precedent, propagă mesajele sau le pune la dispoziţia publicului şi, prin urmare, dă naştere pericolului ca una sau mai multe astfel de infracţiuni să fie săvârşite, se sancţionează în acelaşi mod.

(3) Tragerea la răspundere pentru infracţiunile prevăzute la alineatele precedente se iniţiază cu permisiunea ministrului justiţiei.

Recrutarea şi instruirea în vederea unor activităţi teroriste
Articolul 111

(1) Persoana care recrutează în vederea unor activităţi teroriste prin încurajarea unei alte persoane să săvârşească infracţiunile prevăzute la articolul 108 din prezentul Cod penal sau să participe la dispunerea unui astfel de act terorist sau prin alăturarea unei organizaţii sau unui grup terorist în vederea săvârşirii actelor de terorism pe care această organizaţie sau grup infracţional le săvârşeşte, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) Persoana care instruieşte alte persoane pentru săvârşirea infracţiunilor prevăzute la articolul 108 din prezentul Cod penal prin furnizarea de instrucţiuni pentru fabricarea şi utilizarea explozivilor, a armelor de foc sau a altor arme, a substanţelor dăunătoare sau periculoase, care le instruieşte pentru alte metode sau tehnologii speciale în vederea efectuării sau a participării la un act de terorism, se sancţionează în acelaşi mod.

Sclavia
Articolul 112

(1) Persoana care, prin încălcarea dreptului internaţional, aduce o altă persoană în sclavie sau într-o situaţie similară sau menţine o altă persoană într-o astfel de situaţie sau cumpără, vinde sau predă o altă persoană unei terţe părţi sau unor brokeri, cumpără, vinde sau predă o altă persoană sau îndeamnă o altă persoană să-şi vândă libertatea sau libertatea persoanei pe care o are în întreţinere sau de care are grijă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

BCU IAŞI - CENTRUL UNIVERSITAR LIBRARY

(2) Persoana care transportă persoane aflate în stare de sclavie sau în condiţii similare dintr-o ţară în alta se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(3) Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatele 1 sau 2 din prezentul articol împotriva unui minor se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

Traficul de persoane
Articolul 113

(1) Persoana care cumpără o altă persoană, o ia în posesie, o adăposteşte, o transportă, o vinde, o predă sau o foloseşte în orice alt mod sau acţionează ca broker în astfel de operaţiuni, în scopul prostituţiei sau al unei alte forme de exploatare sexuală, muncii forţate, sclaviei, serviciilor sau traficului de organe, ţesuturi umane sau sânge se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) În cazul în care o infracţiune prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită împotriva unui minor sau prin forţă, ameninţări, înşelăciune, răpire sau exploatare a unui subordonat sau a unei persoane dependente sau pentru a forţa o victimă să rămână însărcinată sau să fie inseminată în mod artificial, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

(3) Persoana care săvârşeşte o infracţiune prevăzută la alineatele 1 şi 2 din prezentul articol ca membru al unui grup infracţional organizat în vederea săvârşirii unor astfel de infracţiuni sau dacă s-au obţinut beneficii materiale importante prin săvârşirea infracţiunii, făptuitorul se supune aceleiaşi pedepse aşa cum este prevăzută la alineatul precedent.

Interzicerea creării unor fiinţe vii
Articolul 114

(1) Persoana care produce sau participă la producerea sau încearcă să producă sau să încrucişeze fiinţe umane sau alte specii, care sunt dăunătoare pentru omenire şi interzise conform reglementărilor şi dreptului internaţional, va fi sancţionată cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Dacă fapta menţionată la alineatul precedent se referă la crearea unei fiinţe umane, identică din punct de vedere genetic cu o altă fiinţă umană vie sau moartă, la crearea de embrioni umani în scopuri de cercetare, industriale sau comerciale sau la schimbarea unor părţi sau organe importante ale corpului uman, interzise de reglementările dreptului internaţional, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la zece la cincisprezece ani.

(3) Persoana care efectuează cercetări genetice, care ar putea să prevadă boli ereditare sau să permită determinarea faptului că poartă gena responsabilă

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

de boală sau să identifice predispoziția genetică sau susceptibilitatea la o boală, dar cercetarea nu este efectuată exclusiv în scopuri medicale sau sub formă de cercetare medicală în scopuri medicale, sau persoana care, în timpul efectuării cercetărilor, abandonează consultanța genetică corespunzătoare sau, prin încălcarea reglementărilor, face cercetări în domeniul biologiei și medicinei, interzise prin dreptul internațional, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Persoana care pune în pericol integritatea sau viața unui embrion uman în timpul cercetărilor asupra embrionilor umani se sancționează în modul prevăzut la alineatul precedent.

(5) Persoana care săvârșește o faptă conform alineatelor 1 sau 2 din prezentul articol prin acordarea de finanțări, clădiri, dispozitive sau materiale pentru a crea ființe vii sau pentru a le încrucișa, prin recrutarea de parteneri de lucru sau prin organizarea în orice alt mod a creării se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la zece ani.

CAPITOLUL XV
Infracțiuni contra vieții și integrității corporale

Omorul
Articolul 115

(1) Persoana care ia viața unei alte ființe umane se sancționează cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

(2) În cazul în care două sau mai multe persoane comit împreună infracțiunea prevăzută la alineatul precedent, făptuitorii se sancționează cu pedeapsa închisorii de la zece la cincisprezece ani.

Omorul deosebit de grav
Articolul 116

Persoana care ucide o altă ființă umană prin luarea vieții acesteia

1) într-un mod crud sau perfid;

2) ca urmare a acționării în cadrul unor acțiuni oficiale de protejare a siguranței publice sau în etapa premergătoare judecării sau a deciziilor procurorilor publici sau a procedurilor și deciziilor judecătorilor sau a plângerii penale sau a mărturiilor din cadrul unei proceduri judiciare;

3) prin încălcarea principiului egalității;

4) din dorința de a ucide, din interes material, pentru a săvârși sau a ascunde o altă infracțiune, din răzbunare fără scrupule sau din alte motive de bază;

5) cu fapta săvârşită în cadrul unui grup infracţional organizat cu scopul de a săvârşi asemenea infracţiuni,

se sancţionează cu pedeapsa închisorii de cel puţin cincisprezece ani.

Omorul provocat
Articolul 117

Acela care omoară o altă persoană, aflându-se fără vreo vină sub provocarea unui atac sau a unei insulte grave din partea persoanei respectiv se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

Uciderea din culpă
Articolul 118

Persoana care provoacă decesul unei alte persoane din neglijenţă se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

Pruncuciderea
Articolul 119

Uciderea nou-născutului de către mamă în timpul sau imediat după naştere din cauza tulburărilor mintale provocate de naştere se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Determinarea şi înlesnirea sinuciderii
Articolul 120

(1) Persoana care determină în mod intenţionat o altă persoană să se sinucidă sau o asistă în acest scop, având drept rezultat sinuciderea acelei persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(2) Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul precedent împotriva unui minor care a împlinit vârsta de paisprezece ani sau împotriva unei persoane a cărei capacitate de a înţelege semnificaţia faptei sale sau de a-şi controla comportamentul a fost diminuată substanţial, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(3) În cazul infracţiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol săvârşite împotriva unui minor care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani sau împotriva unei persoane care nu a fost capabilă să înţeleagă semnificaţia faptei sale sau să-şi controleze comportamentul, se sancţionează conform pedepsei prevăzute pentru infracţiunea de omor.

(4) Persoana care îşi tratează subordonatul sau o persoană de care este responsabil într-un mod crud sau inuman, care are drept rezultat sinuciderea acelei persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

LAW & CRIMINOLOGY UNIVERSITY LIBRARY

(5) Persoana care, în circumstanțe deosebit de atenuante, ajută altă persoană să se sinucidă şi dacă persoana respectivă se sinucide, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(6) Dacă, în legătură cu o infracțiune prevăzută la alineatele de mai sus, sinuciderea a reprezentat doar o tentativă, instanța poate reduce pedeapsa făptuitorului.

Provocarea ilegală a avortului
Articolul 121

(1) Persoana care efectuează sau începe să efectueze un avort asupra unei femei însărcinate cu consimțământul ei sau care o asistă la inducerea avortului într-o manieră care nu este similară cu practica medicală şi cu metodele de întrerupere a sarcinii prevăzute de lege, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(2) Persoana care efectuează sau începe să efectueze un avort asupra unei femei însărcinate fără consimțământul ei, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(3) Persoana care afectează alegerea genului viitorului copil prin utilizarea metodei de fertilizare cu asistență medicală, cu excepția cazului în care se efectuează pentru a evita o boală ereditară severă legată de sex, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Persoana care efectuează ilegal procedura de fertilizare cu asistență biomedicală datorită maternității surogat se sancționează în modul prevăzut la alineatul precedent din prezentul articol.

(5) Persoana care comercializează spermatozoizi, ovule nefertilizate şi embrioni umani prematuri se sancționează în modul prevăzut la alineatul 3 din prezentul articol.

(6) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente are drept rezultat o vătămare corporală gravă a femeii, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(7) Dacă, din cauza faptei prevăzute la alineatele 1, 2 sau 3 din prezentul articol, femeia moare, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

Vătămarea corporală
Articolul 122

(1) Persoana care provoacă vătămări corporale unei alte persoane care au drept rezultat slăbirea sau afectarea temporară a unui organ sau a unei părți a corpului său, incapacitatea sa temporară de muncă, afectarea perspectivei

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sale asupra vieţii sau afectarea temporară a sănătăţii sale, se sancţionează cu amendă sau închisoare de cel mult un an.

(2) Dacă vătămarea prevăzută la punctul precedent a fost cauzată cu o armă, un instrument periculos sau orice alt instrument care poate provoca vătămări corporale grave sau afecţiuni medicale grave, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de cel mult trei ani.

(3) Instanţa poate să-i aplice un avertisment făptuitorului conform alineatului precedent, mai ales dacă comportamentul său a fost provocat de un comportament indecent sau brutal din partea persoanei vătămate.

(4) Urmărirea penală în cazul infracţiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

SI

Vătămarea corporală agravată
Articolul 123

(1) Persoana care provoacă vătămări corporale unei alte persoane sau afectează sănătatea acesteia într-o asemenea măsură încât aceasta ar putea pune viaţa persoanei vătămate în pericol sau ar determina distrugerea sau afectarea gravă a unui organ sau a unei părţi a corpului, slăbiciunea temporară gravă a unei părţi vitale sau a unui organ al corpului, pierderea temporară a capacităţii sale de muncă, diminuarea permanentă sau temporară gravă a capacităţii sale de muncă, desfigurarea sa temporară sau afectarea gravă temporară sau mai puţin severă, dar permanentă a sănătăţii persoanei vătămate se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(2) Dacă vătămarea prevăzută la alineatul precedent are drept rezultat moartea persoanei vătămate, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(3) Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol, din neglijenţă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(4) Făptuitorul care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, fără vina sa şi într-o puternică stare emoţională provocată de atacul sau de insulta gravă a persoanei vătămate, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Vătămarea corporală deosebit de gravă
Articolul 124

(1) Persoana care provoacă vătămări corporale unei alte persoane sau afectează sănătatea sa atât de grav încât acest lucru dă naştere unui risc pentru viaţa persoanei vătămate şi determină distrugerea sau afectarea permanentă substanţială a oricărei părţi sau organe vitale ale corpului, pierderea permanentă

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a capacității sale de muncă, sau afectarea gravă permanentă a sănătății sale, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) Dacă vătămarea prevăzută la alineatul precedent are drept rezultat moartea persoanei vătămate, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

(3) Persoana care săvârșește infracțiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Făptuitorul care săvârșește infracțiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, fără vina sa și într-o puternică stare emoțională provocată de atacul sau de insulta gravă a persoanei vătămate, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la cinci ani.

Excluderea caracterului infracțional al faptei în cazul vătămării corporale cu consimțământul persoanei vătămate

Articolul 125

(1) Cauzarea vătămării corporale (articolul 122) nu este ilegală dacă persoana vătămată și-a dat consimțământul. În acest caz, se ia în considerare consimțământul persoanei care reprezintă minorul sau persoana neajutorată în conformitate cu legea și îngrijirile medicale ale acestora.

(2) Provocarea intenționată a vătămărilor corporale cu circumstanțe agravante (articolul 123) sau grave (articolul 124) va fi ilegală dacă persoana vătămată și-a dat consimțământul și cu condiția ca interesele altei persoane să nu fie afectate sau să nu fi fost pusă în pericol o valoare juridică comună.

(3) Fără a ține seamă de alineatul precedent, provocarea intenționată a vătămărilor corporale grave sau cu circumstanțe agravante în timpul tratamentului medical sau al activității medicale nu este ilegală dacă consimțământul a fost acordat sub forma și în condițiile prevăzute de lege.

(4) În cazul în care persoana vătămată își revocă consimțământul în timpul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală gravă sau agravată, acest lucru nu afectează excluderea ilegalității faptelor prevăzute la alineatul precedent; în cazurile prevăzute la alineatul 2 din prezentul articol, făptuitorul, care nu a finalizat acțiunea inițiată, nu va fi sancționat pentru tentativă sau pentru fapta consumată de vătămare corporală, inclusă în tentativa de a săvârși o infracțiune de vătămare corporală agravată.

Participarea la o încăierare

Articolul 126

Persoana care participă la o încăierare care are drept rezultat moartea unei persoane sau vătămarea corporală gravă se sancționează, pentru participarea sa, cu pedeapsa închisorii de până la un an.

BCU "ION CREANGĂ" UNIVERSITY LIBRARY

Punerea în pericol a vieții prin intermediul instrumentelor periculoase în încăierări sau în altercații
Articolul 127

(1) Persoana care participă la o încăierare sau altercație și folosește arme, unelte periculoase sau orice alte instrumente care pot provoca vătămări corporale grave sau pot afecta sănătatea, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la șase luni.

(2) Urmărirea penală se pune în mișcare la plângere prealabilă.

Expunerea unei alte persoane la pericol
Articolul 128

Persoana care lasă o altă persoană lipsită de apărare și într-o situație pe care a provocat-o și care îi pune victimei viața în pericol, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Abandonarea persoanei lipsite de apărare
Articolul 129

Acela care abandonează o persoană care i-a fost încredințată sau pe care trebuie să o îngrijească în împrejurări care pun în pericol viața sau sănătatea persoanei încredințate, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Lăsarea fără ajutor a persoanei lipsite de apărare
Articolul 130

Acela care nu acordă ajutor unei alte persoane într-o situație iminentă care îi pune viața în pericol, chiar dacă ar fi putut face acest lucru fără să se pună în pericol pe sine sau o terță persoană, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

CAPITOLUL XVI
Infracțiuni contra drepturilor și libertăților fundamentale

Încălcarea dreptului la egalitate
Articolul 131

(1) Persoana care, din cauza diferențelor de naționalitate, rasă, culoare, religie, rădăcini etnice, sex, limbă, convingeri politice sau de altă natură, orientare sexuală, situație financiară, naștere, moștenire genetică, educație, poziție socială sau orice altă circumstanță privează de sau restrânge drepturile omului sau libertatea altei persoane, recunoscute de comunitatea internațională sau stabilite de Constituție sau prin lege, sau acordă altei persoane un privilegiu

BU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sau avantaj special pe baza unei astfel de discriminări, se sancţionează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Acela care persecută o persoană sau o organizaţie din cauza susţinerii sale a egalităţii între oameni, se sancţionează conform dispoziţiilor alineatului precedent.

(3) În cazul în care se săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol de către un funcţionar prin abuz în serviciu sau de autoritate publică, un astfel de funcţionar se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Constrângerea
Articolul 132

(1) Acela care, prin forţă sau ameninţare gravă, constrânge o altă persoană să întreprindă o acţiune sau să omită să întreprindă o acţiune sau să sufere vreun prejudiciu se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Urmărirea penală se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

Lipsirea de libertate
Articolul 133

(1) Acela care lipseşte de libertate în mod ilegal o altă persoană sau o menţine în această stare sau o privează în alt mod de libertatea de mişcare se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent este săvârşită de un funcţionar prin abuz în serviciu sau de autoritate publică, acel funcţionar se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Orice încercare de săvârşire a infracţiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol se pedepseşte.

(4) Persoana care, fie privează, în mod ilegal, o altă persoană de libertate pentru o perioadă mai mare de o săptămână, fie acţionează astfel într-o manieră agravantă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

Răpirea
Articolul 134

(1) Persoana care răpeşte o altă persoană pentru a o obliga pe aceasta sau pe orice altă persoană să întreprindă o acţiune sau să omită să întreprindă o acţiune sau să sufere vreun prejudiciu se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul precedent împotriva unui minor sau ameninţă persoana răpită cu uciderea sau vătămarea corporală gravă se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(3) Autorului oricăreia dintre infracţiunile prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, care eliberează persoana răpită înainte de plata unei răscumpărări, al cărui şantaj a fost motivul răpirii persoanei respective, i se poate acorda o reducere sau o suspendare a pedepsei.

Ameninţarea la adresa siguranţei altei persoane
Articolul 135

(1) Persoana care ameninţă siguranţa altei persoane printr-o ameninţare gravă la adresa vieţii sau a integrităţii sale corporale se sancţionează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Urmărirea penală se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

Percheziţia ilegală a persoanei
Articolul 136

(1) Persoana care percheziţionează în mod ilegal o altă persoană sau orice parte a îmbrăcămintei sau a obiectelor pe care le are asupra sa se sancţionează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent este săvârşită de un funcţionar prin abuz în serviciu sau de autoritate publică, acel funcţionar se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(3) Orice încercare de săvârşire a infracţiunii prevăzute la alineatele 1 şi 2 din prezentul articol se pedepseşte.

(4) Urmărirea penală în cazul infracţiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

Interceptarea convorbirilor şi înregistrările audio ilegale
Articolul 137

(1) Persoana care interceptează convorbirile sau înregistrează în mod ilegal o convorbire sau o declaraţie privată prin utilizarea unor dispozitive speciale sau transmite direct o astfel de convorbire sau declaraţie unei terţe persoane sau altfel îi permite în mod direct să afle despre o astfel de convorbire sau declaraţie se sancţionează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care înregistrează declaraţia confidenţială privată a altei persoane fără consimţământul său pentru a abuza de o astfel de declaraţie sau transmite direct sau prezintă o astfel de declaraţie unei terţe persoane sau îi permite în mod direct să afle despre aceasta se sancţionează în conformitate cu alineatul precedent.

(3) În cazul în care oricare dintre infracțiunile prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol este săvârșită sau se încearcă săvârșirea acesteia de către un funcționar prin abuz în serviciu sau de autoritate publică, un astfel de funcționar se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

(4) Urmărirea penală a infracțiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol se pune în mișcare în urma unei plângeri prealabile, în timp ce urmărirea penală a infracțiunii prevăzute la alineatul 2 se pune în mișcare în urma introducerii unei acțiuni în instanță.

Înregistrarea vizuală ilegală
Articolul 138

(1) Persoana care intervine în mod substanțial în intimitatea altei persoane, prin fotografii neautorizate sau alte înregistrări vizuale ale acelei persoane sau ale imobilelor sale, fără consimțământul său, sau transmite sau prezintă astfel de fotografii sau înregistrări unei terțe persoane sau altfel îi permite unei terțe persoane să vadă aceste fotografii sau înregistrări se sancționează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent este săvârșită de un funcționar prin abuz în serviciu sau de autoritate publică, acel funcționar se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

(3) Urmărirea penală în cazul infracțiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol se pune în mișcare în urma unei plângeri prealabile.

Nerespectarea confidențialității mijloacelor de comunicare
Articolul 139

(1) Persoana care deschide o scrisoare, o telegramă sau orice alt înscris sau consemnare sigilată aparținând altor persoane, fără permisiune, se sancționează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la șase luni.

(2) Următoarele persoane se sancționează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an:

1) persoana care, prin utilizarea unor instrumente tehnice sau agenți chimici, află despre conținutul unei scrisori, telegrame străine sau al oricărui alt înscris sau consemnări sigilate care aparține altor persoane, fără a o deschide;

2) persoana care, prin utilizarea instrumentelor tehnice, află despre conținutul unui mesaj transmis prin telefon sau prin orice alt mijloc de telecomunicații electronice;

3) persoana care deschide orice obiect închis, în care se păstrează un mesaj și este astfel informată despre conținutul unui astfel de mesaj.

(3) Persoana care, prin săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute la alineatele 1 şi 2 din prezentul articol, îi permite unei terţe persoane să afle conţinutul unei consemnări sau al unui mesaj se sancţionează în conformitate cu alineatul precedent.

(4) Persoana care păstrează, ascunde, distruge sau transmite, în mod ilegal, o scrisoare, telegramă străină sau orice altă consemnare care aparţine altor persoane unei terţe persoane înainte ca destinatarul să ia cunoştinţă de conţinutul unei astfel de scrisori, telegrame sau al altei consemnări, se sancţionează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an.

(5) Dacă vreuna dintre infracţiunile prevăzute la alineatele de mai sus din prezentul articol a fost săvârşită de un funcţionar prin abuz în serviciu sau de autoritate publică sau de către un lucrător poştal sau un alt funcţionar autorizat să accepte, să transporte sau să livreze scrisori, telegrame sau alte înscrisuri sau consemnări, acesta se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

(6) Urmărirea penală în cazul infracţiunilor prevăzute la alineatele 1-4 din prezentul articol se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

Publicarea ilegală a înscrisurilor sub semnătură privată
Articolul 140

(1) Persoana care publică un jurnal, o scrisoare sau orice alt înscris sub semnătură privată care aparţine altor persoane, fără permisiunea lor expresă, se sancţionează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Urmărirea penală se pune în mişcare în urma introducerii unei acţiuni în instanţă.

Violarea de domiciliu
Articolul 141

(1) Persoana care, fără permisiune, intră într-o locuinţă străină sau în alte spaţii închise, sau rămâne în acestea în ciuda unui ordin de părăsire a acestora emis de persoana autorizată, se sancţionează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care percheziţionează o astfel de locuinţă sau spaţiu, fără permisiune, se sancţionează în conformitate cu alineatul 1 din prezentul articol.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol este săvârşită de către un funcţionar prin abuz în serviciu sau de autoritate publică, un astfel de funcţionar se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

(4) Orice încercare de săvârşire a infracţiunii prevăzute la alineatele 1, 2 şi 3 din prezentul articol se pedepseşte.

CCUL CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(5) În cazul în care instanţa aplica o pedeapsă cu suspendare, poate obliga făptuitorul să elibereze locuinţa sau spaţiile într-un anumit termen.

(6) Urmărirea penală în cazul infracţiunii prevăzute la alineatele 1 şi 2 din prezentul articol se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

Divulgarea ilegală a secretului profesional
Articolul 142

(1) Persoana care divulgă în mod ilegal un secret la care a devenit parte în funcţia de avocat al apărării, avocat, medic, preot, asistent social sau psiholog sau, prin exercitarea oricărei alte profesii, se sancţionează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Nu se aplică sancţiuni persoanelor care săvârşesc astfel de fapte prevăzute la alineatul precedent atunci când divulgarea unui secret se face în interes public sau în beneficiul altei persoane şi în cazul în care bunul sau beneficiul este mai mare decât cel al păstrării secretului.

(3) Urmărirea penală se pune în mişcare în urma introducerii unei acţiuni în instanţă.

Folosirea abuzivă a datelor personale
Articolul 143

(1) Persoana care foloseşte în mod ilegal date cu caracter personal, care pot fi păstrate numai în baza legii sau a consimţământului personal al persoanei căreia îi aparţin datele personale, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care pătrunde într-o bază de date computerizată pentru a obţine date cu caracter personal pentru a fi utilizate de către ea sau o terţă persoană se sancţionează în conformitate cu alineatul precedent.

(3) Persoana care publică pe Internet sau îi permite unei alte persoane să publice datele cu caracter personal ale victimelor infracţiunilor, ale victimelor încălcării drepturilor şi libertăţilor, ale martorilor protejaţi, care figurează în dosarul judiciar al procedurilor judiciare, în care prezenţa datelor publice sau de identificare a martorilor sau ale martorilor protejaţi şi a celor cu caracter personal raportate la procedurile judiciare nu a fost permisă în conformitate cu legea sau cu hotărârea judecătorească, pe baza cărora aceste persoane pot fi identificate sau sunt identificabile, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Persoana care îşi asumă identitatea unei alte persoane şi care, folosindu-se de numele său, îi exploatează drepturile, câştigă beneficii materiale sau îi lezează demnitatea se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la trei ani.

ECU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(5) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatele precedente din prezentul articol este săvârșită de un funcționar prin abuz în serviciu sau de autoritate publică, acel funcționar se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(6) Urmărirea penală prevăzută la alineatul 3 din prezentul articol se pune în mișcare în urma unei plângeri prealabile.

Încălcarea dreptului la recurs
Articolul 144

(1) Persoana care, în exercitarea atribuțiilor sale, împiedică o altă persoană să își exercite dreptul de a face recurs, de a înainta o cerere sau de a căuta alte căi de atac, cereri sau plângeri sau de la inițierea oricărui motiv politic sau de altă natură de interes public, se sancționează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent este săvârșită de un funcționar prin abuz în serviciu sau de autoritate publică, acel funcționar se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Împiedicarea sau întreruperea adunărilor publice
Articolul 145

(1) Persoana care, prin forță, amenințare gravă, înșelăciune sau altfel, previne sau împiedică în mod ilegal adunarea sau desfășurarea unei adunări publice neviolente, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol se săvârșește de către un funcționar prin abuz în serviciu sau de autoritate publică, un astfel de funcționar se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Împiedicarea publicațiilor și transmisiilor
Articolul 146

Persoana care interzice, în mod ilegal, fie tipărirea, vânzarea sau difuzarea unui ziar, a unei cărți sau a altor materiale tipărite, fie transmiterea oricărui program de radio sau de televiziune, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Încălcarea drepturilor morale de autor
Articolul 147

(1) Persoana care publică, prezintă, efectuează sau transmite operele unui alt autor, sub numele său sau al unei terțe persoane, sau permite să se facă

BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY / LIBRARY / CENTRAL

acest lucru, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care deformează, trunchiază sau altfel interferează cu conţinutul operei unei alte persoane, fără autorizaţia acesteia, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni.

(3) Urmărirea penală se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

Încălcarea drepturilor materiale de autor
Articolul 148

(1) Persoana care utilizează, cu scopul de a vinde şi fără autorizaţie, una sau mai multe opere protejate prin drepturi de autor sau copii ale acestora cu o valoare mare de piaţă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă valoarea de piaţă a operelor protejate prin drepturi de autor prevăzute la alineatul precedent este foarte mare, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(3) În cazul în care s-a obţinut în mod ilegal o prestaţie pecuniară foarte mare prin săvârşirea unei infracţiuni prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, iar intenţia făptuitorului a fost să obţină această prestaţie pecuniară pentru sine sau pentru o altă persoană, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(4) Copiile operelor protejate prin drepturi de autor şi echipamentele folosite la reproducerea acestora vor fi confiscate.

Încălcarea drepturilor de autor şi a drepturilor conexe
Articolul 149

(1) Persoana care reproduce, pune la dispoziţia publicului, distribuie sau închiriază unul sau mai multe spectacole, fonograme, înregistrări video, emisiuni de radio şi de televiziune sau baze de date cu o valoare mare de piaţă şi fără autorizaţie se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care reproduce, pune la dispoziţia publicului, distribuie sau închiriază unul sau mai multe spectacole, fonograme, înregistrări video, emisiuni de radio şi de televiziune sau baze de date cu o valoare de piaţă foarte mare şi fără autorizaţie se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(3) În cazul în care s-a obţinut în mod ilegal o prestaţie pecuniară foarte mare prin săvârşirea unei infracţiuni prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, iar intenţia făptuitorului a fost să obţină această prestaţie pecuniară pentru sine sau pentru o altă persoană, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(4) Copiile spectacolelor, fonogramelor, înregistrărilor video, emisiunilor radio sau de televiziune sau bazelor de date şi echipamentele utilizate la reproducerea acestora se confiscă.

CAPITOLUL XVII
Infracţiuni electorale

Încălcarea drepturilor de vot
Articolul 150

Funcţionarul care nu introduce numele altei persoane în registrul electoral sau îi şterge numele din acesta pentru a o împiedica să-şi exercite dreptul de vot se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Obstrucţionarea libertăţii de alegere
Articolul 151

(1) Persoana care, în timpul alegerilor sau al votului, obligă o altă persoană să voteze sau să nu voteze sau să dea un vot nul sau să voteze în favoarea sau împotriva unei anumite propuneri prin forţă, ameninţare gravă, luare de mită, înşelăciune sau în orice altă formă ilegală se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent este săvârşită de un funcţionar prin abuz de funcţie referitor la alegeri sau vot, acel funcţionar se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(3) Mita, odată oferită şi dată, va fi confiscată.

Exercitarea abuzivă a drepturilor de vot
Articolul 152

Persoana care, în timpul alegerilor sau al votului, votează în locul sau în numele unei alte persoane sau votează de mai multe ori, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Încălcarea dreptului la alegeri libere
Articolul 153

Persoana care, în timpul alegerilor sau al votului, obligă un alegător să răspundă pentru votul său sau îl întreabă cum a votat sau de ce nu a votat, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Distrugerea sau falsificarea documentelor electorale
Articolul 154

(1) Persoana care, în timpul alegerilor sau al votului, distruge, deteriorează, ascunde sau falsifică orice document electoral sau de vot sau orice obiect care serveşte drept dovadă a rezultatelor alegerilor se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent este săvârşită de un funcţionar prin abuz de funcţie referitor la alegeri sau vot, acel funcţionar se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Falsificarea rezultatelor alegerilor sau ale votului
Articolul 155

Un funcţionar care, în timpul alegerilor sau al votului, modifică numărul de voturi exprimate prin adăugarea sau eliminarea oricărui buletin de vot sau vot sau publică rezultate ale alegerilor sau ale votului, care nu corespund cu cele efective, va fi sancţionat cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Violarea confidenţialităţii votului
Articolul 156

(1) Persoana care încalcă confidenţialitatea alegerilor sau a votului se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent este săvârşită de un funcţionar prin abuz de funcţie referitor la alegeri sau vot, acel funcţionar se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Luarea de mită în timpul alegerilor sau al votului
Articolul 157

(1) Persoana care solicită sau acceptă orice recompensă, dar sau orice câştig material sau nematerial pentru sine sau pentru o terţă persoană pentru a vota sau a nu vota sau pentru a-şi exprima votul în favoarea sau împotriva unei anumite propuneri sau pentru a-şi exprima un vot nul, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Recompensa, darul sau alt câştig material sau nematerial acceptat se vor confisca.

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL XVIII
Infracțiuni contra onoarei și reputației

Insulta
Articolul 158

(1) Persoana care insultă o altă persoană se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei luni.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită prin presă, radio, televiziune sau alte mijloace de informare publică sau prin intermediul unei adunări publice, făptuitorul se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la șase luni.

(3) Persoana care exprimă cuvinte ofensatoare la adresa altei persoane într-o lucrare științifică, literară sau artistică, într-o critică importantă sau în exercitarea unei îndatoriri oficiale, într-un articol, în cadrul unei activități sociale sau politice sau în apărarea unui drept sau pentru protejarea prestațiilor justificate nu se sancționează, cu condiția ca modalitatea de exprimare a acestor cuvinte sau ca celelalte circumstanțe ale cauzei să indice că nu a intenționat ca exprimarea sa să fie defavorabilă.

(4) În cazul în care persoana vătămată a răspuns la insultă, instanța poate să sancționeze ambele părți sau una dintre ele sau poate să suspende pedeapsa.

Punerea în circulație de informații false la adresa unei persoane
Articolul 159

(1) Persoana care afirmă sau pune în circulație informații false despre o altă persoană, care pot aduce atingere onoarei sau reputației acesteia și despre care știe că sunt false, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la șase luni.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită prin presă, radio, televiziune sau alte mijloace de informare publică sau prin intermediul unei adunări publice, făptuitorul se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(3) Dacă afirmațiile sau informațiile puse în circulație sunt de așa natură încât pot avea consecințe grave asupra persoanei defăimate, făptuitorul va fi sancționat cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Defăimarea
Articolul 160

(1) Persoana care afirmă sau pune în circulație informații false despre o altă persoană, care pot aduce atingere onoarei sau reputației acelei persoane, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei luni.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită prin presă, radio, televiziune sau alte mijloace de informare publică sau prin intermediul unei adunări publice, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni.

(3) Dacă afirmaţiile sau informaţiile puse în circulaţie sunt de aşa natură încât pot avea consecinţe grave asupra persoanei defăimate, făptuitorul va fi sancţionat cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(4) Dacă făptuitorul dovedeşte fie adevărul afirmaţiilor sale, fie că are motive întemeiate să creadă în veridicitatea celor afirmate sau puse în circulaţie, nu va fi pedepsit pentru defăimare, dar poate fi pedepsit fie pentru insultă (articolul 158), fie pentru acuzaţii mincinoase (articolul 162).

(5) Veridicitatea oricărei afirmaţii potrivit căreia o persoană a săvârşit o infracţiune pentru care autorul este urmărit ex officio nu poate fi dovedită decât printr-o hotărâre judecătorească definitivă. Pot fi admise alte probe pentru a dovedi o asemenea afirmaţie numai atunci când nu este posibilă sau este permisă urmărirea penală sau judecarea de către o instanţă.

(6) În cazul în care defăimarea prin care se afirmă că persoana vătămată a săvârşit o infracţiune, pentru care făptuitorul este urmărit ex officio şi care a fost săvârşită în circumstanţele prevăzute la articolul 158 alineatul 3 din prezentul Cod penal, făptuitorul nu se pedepseşte pentru defăimare chiar şi fără existenţa unei hotărâri judecătoreşti definitive dacă poate dovedi că are un motiv întemeiat să creadă că ceea ce a afirmat este adevărat sau că informaţiile diseminate sunt adevărate.

Calomnia

Articolul 161

(1) Persoana care afirmă sau pune în circulaţie informaţii referitoare la afacerile personale sau familiale ale unei alte persoane, care sunt capabile să aducă atingere onoarei şi reputaţiei persoanei respective, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei luni.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită prin presă, radio, televiziune sau alte mijloace de informare publică sau prin intermediul unei adunări publice, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni.

(3) Dacă afirmaţiile sau informaţiile puse în circulaţie sunt de aşa natură încât pot avea consecinţe grave asupra persoanei defăimate, făptuitorul va fi sancţionat cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(4) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alineatul 5 din prezentul articol, nu este permisă determinarea în instanţă a faptului dacă afirmaţiile sau

informaţiile puse în circulaţie referitoare la viaţa personală sau de familie a altei persoane sunt adevărate sau false.

(5) Persoana care afirmă sau pune în circulaţie informaţii referitoare la afacerile personale sau familiale ale unei alte persoane în exercitarea atribuţiilor oficiale, în activitatea politică sau alte activităţi sociale, în apărarea unui drept sau pentru protejarea prestaţiilor justificate nu se pedepseşte, cu condiţia să dovedească adevărul afirmaţiilor sale sau că avea motive întemeiate să creadă în adevărul celor afirmate sau puse în circulaţie.

Acuzaţii mincinoase
Articolul 162

(1) Persoana care calomniază o altă persoană prin afirmarea faptului că a săvârşit o infracţiune sau a fost condamnată pentru aceea infracţiune, cu intenţia de a expune această persoană la dispreţ, sau comunică un astfel de fapt unei terţe persoane cu aceeaşi intenţie se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei luni.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită prin presă, radio, televiziune sau alte mijloace de informare publică sau prin intermediul unei adunări publice, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni.

Insultă la adresa Republicii Slovenia
Articolul 163

(1) Persoana care săvârşeşte în mod public oricare dintre infracţiunile prevăzute la articolele 158-162 din prezentul Cod penal împotriva Republicii Slovenia sau împotriva Preşedintelui Republicii în ceea ce priveşte exercitarea atribuţiilor sale, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică oricărei persoane care a pângărit public steagul, stema sau imnul naţional al Republicii Slovenia.

Insultă la adresa unei ţări străine sau a unei organizaţii internaţionale
Articolul 164

(1) Persoana care săvârşeşte în public oricare dintre infracţiunile prevăzute la articolele 158-162 din prezentul Cod penal împotriva unei ţări străine, a şefului său de stat sau a ambasadorului său diplomatic sau pângăreşte în mod public steagul, stema sau imnul naţional al unei ţări străine se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică oricăror persoane care au săvârşit o infracţiune împotriva unei organizaţii internaţionale recunoscute de Republica Slovenia sau împotriva reprezentantului sau a emblemei sale.

Insultă la adresa poporului sloven sau a comunităţilor naţionale
Articolul 165

Persoana care săvârşeşte în mod public oricare dintre infracţiunile prevăzute la articolele 158-160 din prezentul Cod penal împotriva poporului sloven sau împotriva comunităţilor naţionale maghiare sau italiene care trăiesc în Republica Slovenia se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Publicarea infracţiunilor contra onoarei şi reputaţiei
Articolul 166

(1) Editorul responsabil sau persoana care acţionează în locul său se pedepseşte în limitele pedepsei prevăzute pentru infracţiunile prevăzute la articolele 158-165 din prezentul Cod penal, care au fost săvârşite prin publicarea acestor fapte în ziare şi reviste, prin programe radio şi de televiziune, publicaţii electronice, pe teletext sau în alte forme de publicaţii zilnice sau periodice sau pe site-uri, cu excepţia cazului în care nu se referă la difuzarea în direct a unei emisiuni, iar editorul responsabil sau persoana care acţionează în locul său nu a putut împiedica aceste fapte.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi un editor sau tipograf în cazul în care infracţiunile prevăzute la articolele 158-165 din prezentul Cod penal s-au realizat în publicaţii tipărite neperiodice, precum şi un producător dacă publicarea s-a realizat printr-o înregistrare, pe un CD, DVD, într-un film sau prin alte materiale video, audio sau alte mijloace destinate unui cerc mai larg de oameni.

Suspendarea pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la articolele 158-162
Articolul 167

Dacă făptuitorul unei infracţiuni prevăzute la articolele 158-162 şi articolul 166 din prezentul Cod penal a fost provocat de comportamentul indecent sau brutal al persoanei vătămate sau dacă îi cere scuze în instanţă sau dacă retrage în faţa instanţei ceea ce a afirmat sau a pus în circulaţie, pedeapsa sa poate fi suspendată.

ROMANIAN CULTURAL INSTITUTE LIBRARY

Dispoziții speciale privind urmărirea penală
Articolul 168

(1) Urmărirea penală a infracțiunilor prevăzute la articolele 158-162 și la articolul 166 din prezentul Cod penal se pune în mișcare în urma introducerii unei acțiuni în instanță.

(2) Dacă infracțiunile prevăzute la articolele 158-162 și articolul 166 din prezentul Cod penal au fost săvârșite împotriva unei autorități de stat sau a unei autorități municipale sau provinciale sau a unui funcționar sau a unor persoane din armată în legătură cu exercitarea funcției lor, urmărirea penală se pune în mișcare în urma unei plângeri prealabile.

(3) Urmărirea penală pentru infracțiunea prevăzută la articolul 164 din prezentul Cod penal se inițiază cu permisiunea ministrului justiției.

(4) În cazul în care infracțiunile prevăzute la articolele 158-162 și articolul 166 din prezentul Cod penal au fost săvârșite împotriva unei persoane decedate, urmărirea penală se pune în mișcare în urma introducerii unei acțiuni în instanță inițiate de soț/soție, partenerul extramarital, partenerul din parteneriatul civil înregistrat între persoane de același sex, copii sau copii adoptați, părinți sau părinți adoptivi sau frați sau surori.

Publicarea hotărârii judecătorești
Articolul 169

La condamnarea unui infractor pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la articolele 158-165 din prezentul Cod penal, săvârșite prin radio, televiziune sau alte mijloace de informare publică și la cererea depusă de persoana vătămată, instanța poate dispune publicarea întregii hotărâri sau a unei părți a acesteia, pe cheltuiala făptuitorului, în modul în care a fost săvârșită infracțiunea, integral sau parțial.

CAPITOLUL XIX
Infracțiuni contra integrității sexuale

Violul
Articolul 170

(1) Persoana care obligă o persoană de același sex sau de sex opus să întrețină raporturi sexuale cu aceasta prin forță sau amenințarea cu un atac iminent asupra vieții sau a integrității fizice, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită prin cruzimi sau într-o manieră sau extrem de umilitoare sau succesiv de mai mulți făptuitori sau asupra infractorilor care execută o pedeapsă sau a altor persoane

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a căror libertate personală a fost restricționată, făptuitorul (făptuitorii) se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

(3) Persoana care obligă o persoană de același sex sau de sex opus să întrețină raporturi sexuale, amenințând-o cu o pierdere materială considerabilă pentru sine sau pentru rudele sale sau cu dezvăluirea oricărei probleme legate de aceasta sau de rudele sale care pot aduce atingere onoarei și reputației sale sau a rudelor sale se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la cinci ani.

(4) Dacă au fost săvârșite infracțiunile prevăzute la alineatul 1 sau 3 din prezentul articol împotriva soțului/soției sau a unui partener extramarital sau a unui partener dintr-un parteneriat civil înregistrat între persoane de același sex, urmărirea penală se pune în mișcare în urma unei plângeri prealabile.

Agresiunea sexuală
Articolul 171

(1) Persoana care folosește forța sau amenință o persoană de același sex sau de sex opus cu un atac iminent asupra vieții sau a integrității fizice, obligând-o astfel să se supună unui act cu caracter obscen care nu face obiectul articolului precedent sau să efectueze un astfel de act, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la zece ani.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită prin cruzimi sau într-o manieră extrem de umilitoare sau succesiv de mai mulți făptuitori sau asupra infractorilor care execută o pedeapsă sau a altor persoane a căror libertate personală a fost restricționată, făptuitorul (făptuitorii) se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

(3) Persoana care obligă o persoană de același sex sau de sex opus să efectueze sau să se supună unui act cu caracter obscen, amenințând-o cu o pierderea materială considerabilă pentru sine sau pentru rudele sale sau cu dezvăluirea oricărei probleme legate de aceasta sau de rudele sale care pot aduce atingere onoarei și reputației sale sau a rudelor sale se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(4) Dacă au fost săvârșite infracțiunile prevăzute la alineatul 1 sau 3 din prezentul articol împotriva soțului/soției sau a unui partener extramarital sau a unui partener dintr-un parteneriat civil înregistrat între persoane de același sex, urmărirea penală se pune în mișcare în urma unei plângeri prealabile.

Abuzul sexual asupra unei persoane lipsite de apărare
Articolul 172

(1) Persoana care întreține raporturi sexuale sau efectuează orice act cu caracter obscen cu o persoană de același sex sau de sex opus, abuzând de

boala mintală, tulburarea psihică temporară sau gravă, boala sau orice altă stare a acesteia, datorită căreia această persoană nu este capabilă să opună rezistență, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(2) Persoana care, în condițiile prevăzute la alineatul precedent, aduce atingere integrității sexuale a altei persoane în orice alt mod, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Agresiunea sexuală asupra unei persoane cu vârsta de până la cincisprezece ani
Articolul 173

(1) Persoana care întreține raporturi sexuale sau care efectuează orice act cu caracter obscen cu o persoană de același sex sau de sex opus care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la opt ani.

(2) Persoana care săvârșește infracțiunea prevăzută la alineatul precedent împotriva unei persoane lipsite de apărare, care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani sau prin amenințarea cu un atac iminent asupra vieții sau a integrității fizice, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

(3) Profesorul, educatorul, tutorele, părintele adoptiv, părintele, preotul, medicul sau orice altă persoană care, prin abuz de funcție, întreține raporturi sexuale sau efectuează orice act cu caracter obscen cu o persoană care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani și căruia îi este încredințată în scopul predării, educării, protejării sau îngrijirii, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la zece ani.

(4) Persoana care, în condițiile prevăzute la alineatele 1, 2 sau 3 din prezentul articol, aduce atingere integrității sexuale a persoanei care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Infracțiunile contra integrității sexuale prin abuz de funcție
Articolul 174

(1) Persoana care, prin abuz de funcție, îl induce pe subordonatul său sau o persoană de același sex sau de sex opus, care depinde de ea, să întrețină raporturi sexuale cu ea sau să efectueze sau să se supună unui act cu caracter obscen, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Profesorul, educatorul, tutorele, părintele adoptiv, părintele sau orice altă persoană care, prin abuz de funcție, întreține raporturi sexuale sau efectuează orice act cu caracter obscen cu o persoană care a împlinit vârsta de cincisprezece ani și căruia îi este încredințată în scopul predării, educării, protejării sau îngrijirii, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

BUJAS / CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

Exploatarea unei persoane prin prostituție
Articolul 175

(1) Persoana care participă, în scopuri de exploatare, la practicarea prostituției de către altă persoană sau instruiește, obține sau încurajează altă persoană să practice prostituția prin forță, amenințare sau înșelăciune se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

(2) În cazul în care o infracțiune prevăzută la alineatul precedent se săvârșește împotriva unui minor, împotriva mai multor persoane sau în cadrul unui grup infracțional organizat, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

Prezentarea, producerea, deținerea sau distribuirea de materiale pornografice
Articolul 176

(1) Persoana care vinde, prezintă sau expune, în mod public, unei persoane sub vârsta de cincisprezece ani, documente, poze sau materiale audiovizuale sau alte materiale de natură pornografică, îi permite să aibă acces la acestea în orice alt mod sau îi arată un act pornografic sau de altă natură sexuală, se sancționează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Persoana care abuzează de un minor pentru a produce imagini sau materiale audiovizuale sau alte materiale de natură pornografică sau sexuală sau le folosește într-un act de natură pornografică sau sexuală sau este prezentă în mod conștient la un astfel de act, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la cinci ani.

(3) Persoana care produce, distribuie, vinde, importă sau exportă materiale pornografice sau alte materiale de natură sexuală în care apar minori sau imaginile lor reale, le furnizează în orice alt mod sau deține astfel de materiale sau dezvăluie identitatea unui minor în astfel de materiale va face obiectul pedepsei prevăzute la alineatul precedent.

(4) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 2 sau 3 din prezentul articol a fost săvârșită în cadrul unui grup infracțional organizat pentru săvârșirea unor astfel de infracțiuni, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(5) Materialele pornografice sau alte materiale de natură sexuală prevăzute la alineatele 2, 3 sau 4 din prezentul articol vor fi confiscate sau se va interzice corespunzător utilizarea acestora.

BCU CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL XX
Infracțiuni contra sănătății publice

Răspândirea bolilor contagioase
Articolul 177

(1) Persoana care nu respectă reglementările sau ordonanțele prin care o autoritate competentă a dispus efectuarea unui examen medical, dezinfecția, carantina sau alte măsuri pentru suprimarea sau prevenirea bolilor contagioase la om și care provoacă astfel răspândirea unei boli contagioase, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Aceeași pedeapsă se aplica oricărei persoane care nu respectă reglementările sau ordonanțele prin care o autoritate competentă a dispus măsuri pentru suprimarea sau prevenirea bolilor contagioase la animale și, prin urmare, provoacă răspândirea unei boli contagioase la om.

(3) Persoana care săvârșește din neglijență infracțiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la șase luni.

(4) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol are drept consecință decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 și de până la cinci ani pentru infracțiunile prevăzute la alineatul 3.

Neacordarea asistenței medicale
Articolul 178

Un medic sau orice alt cadru medical care nu-și îndeplinește atribuțiile profesionale prin faptul că nu acordă ajutor unui pacient sau oricărei persoane a cărei viață este pusă în pericol se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Administrarea tratamentului medical prin neglijență sau a tratamentului medical alternativ
Articolul 179

(1) Un medic care, în desfășurarea activităților medicale, nu acționează în conformitate cu codul său de conduită profesională, afectând astfel în mod grav sănătatea unui pacient, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va aplica

(a) oricărui alt cadru medical care, în cursul îndeplinirii îndatoririlor sale, nu acționează în conformitate cu codul său de conduită profesională, afectând astfel în mod grav sănătatea unui pacient sau

(b) un vindecător de medicină alternativă care, în cursul îndeplinirii îndatoririlor sale, alege sau folosește inadecvat un sistem sau o metodă de medicină alternativă, afectând astfel în mod grav sănătatea unui pacient.

(3) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul 1 sau 2 are drept rezultat moartea unei persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

Medicina empirică
Articolul 180

(1) Persoana care efectuează un tratament medical sau un tratament medical alternativ, chiar dacă nu are calificările necesare și, prin urmare, împiedică ca pacientul să solicite asistență medicală în timp util, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la cinci ani.

(2) Autorul infracțiunii la care se face referire în alineatul precedent, care afectează sănătatea unei persoane, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la opt ani.

(3) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul 1 are drept rezultat moartea unui pacient, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(4) Echipamentele destinate sau utilizate la efectuarea tratamentului menționat la alineatul 1 din prezentul articol se confiscă.

Transplantul ilegal de organe și modificarea genomului uman
Articolul 181

(1) Medicul, care, nerespectând codul său de conduită profesională, îndepărtează un organ de la sau transplantează un organ la un pacient, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la cinci ani.

(2) Medicul care, în scopul efectuării unui transplant, îndepărtează un organ înainte de stabilirea decesului acelui pacient în mod corespunzător se sancționează cu aceeași pedeapsă.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și medicului, care îndepărtează ilegal celule germinale, le manipulează într-un mod interzis sau încalcă anonimatul unui donator de celule germinale.

(4) Medicul care, în scopul efectuării unui transplant, îndepărtează un organ din corpul unui pacient sau care transplantează un organ al unui pacient fără a obține consimțământul prealabil al donatorului sau al primitorului organului sau al reprezentanții lor legali sau atunci când, contrar procedurilor legale, stochează sau utilizează organul îndepărtat în alt scop, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

(5) Persoana care încearcă să efectueze sau efectuează procedura, al cărei scop este modificarea genomului uman şi care nu este efectuată în scopuri preventive, de diagnosticare sau terapeutice sau cu scopul de a implementa modificări în genomul generaţiilor viitoare, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(6) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alineatul precedent se aplică oricărei persoane care îndepărtează sau obţine un organ îndepărtat din corpul uman, pentru care donatorul primeşte o sumă de bani, care are organul îndepărtat ilegal la dispoziţia sa, care foloseşte sau încearcă să folosească corpul uman sau părţi ale acestuia cu scopul de a obţine beneficii materiale sau care, în mod nejustificat şi pentru o sumă de bani, serveşte ca agent pentru efectuarea transplanturilor de organe ale unei persoane vii sau decedate.

Desfăşurarea neglijentă a activităţilor farmacologice
Articolul 182

Chimistul sau orice altă persoană autorizată să elibereze medicamente, care, din neglijenţă, nu pregăteşte cantitatea sau proporţia prescrisă a unui medicament sau care eliberează un medicament sau altă substanţă decât cea prescrisă sau în timpul pregătirii sau eliberării medicamentelor acţionează într-un mod contrar codului său de conduită profesională, afectând astfel grav sănătatea unei persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Fabricarea şi comercializarea de medicamente dăunătoare
Articolul 183

(1) Persoana, care fabrică, vinde sau altfel furnizează medicamente sau alte remedii medicale periculoase pentru sănătate, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani.

(2) Persoana care este implicată în extracţia, prepararea sau eliminarea sângelui infectat sau a altui ţesut sau din care rezultă remedii se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Persoana, care săvârşeşte din neglijenţă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(4) În cazul în care se cauzează vătămarea corporală gravă sau afectarea corespunzătoare a sănătăţii a cel puţin unei persoane prin săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute la alineatele 1, 2 sau 3 din prezentul articol, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la zece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2, iar pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 3, acesta se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(5) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol are drept consecinţă decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cincisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 şi de la unu la zece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 3.

Producţia şi comercializarea unor produse alimentare şi a altor produse alterate

Articolul 184

(1) Persoana care produce, vinde sau altfel furnizează alimente periculoase pentru sănătatea umană, provocând astfel un pericol pentru viaţa sau sănătatea umană, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care produce, vinde sau altfel scoate pe piaţă produse de îngrijire personală, jucării sau alte produse similare de larg consum, periculoase pentru sănătatea umană, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Persoana, care săvârşeşte din neglijenţă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(4) În cazul în care se cauzează vătămarea corporală gravă sau afectarea corespunzătoare a sănătăţii a cel puţin unei persoane prin săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute la alineatele 1, 2 sau 3 din prezentul articol, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2, iar pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 3, acesta se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(5) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol are drept consecinţă decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 şi de la unu la opt ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 3.

(6) Produsele alimentare şi alte produse alterate se confiscă.

Inspecţia neatentă a cărnii

Articolul 185

(1) Medicul veterinar sau persoana responsabilă de inspectarea animalelor şi a cărnii destinate producţiei alimentare, care efectuează, fără o atenţie corespunzătoare, inspecţia sau, în contradicţie cu regulamentele relevante, nu efectuează inspecţia şi, prin urmare, facilitează comerţul cu carne periculoasă pentru sănătatea umană, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care săvârşeşte din neglijenţă infracţiunea prevăzută la alineatele precedente se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni.

Fabricarea şi comercializarea ilegală de stupefiante, substanţe ilegale în sport şi precursori pentru fabricarea stupefiantelor
Articolul 186

(1) Persoana care cumpără, procesează, vinde sau oferă spre vânzare plante sau substanţe care sunt clasificate ca stupefiante sau substanţe ilegale în sport sau care cumpără, păstrează sau transportă astfel de stupefiante sau substanţe în vederea revânzării lor sau precursori care sunt utilizaţi la fabricarea stupefiantelor, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) Persoana care vinde, oferă spre vânzare sau dă, în mod gratuit, stupefiante sau precursori pentru fabricarea de stupefiante unui minor, unei persoane cu dizabilităţi mintale, unei persoane cu tulburări mintale temporare, cu retard mintal grav sau unei persoane care se află în reabilitare sau în cazul în care infracţiunea este săvârşită în instituţii de învăţământ sau în imediata vecinătate a acestora, în închisori, unităţi militare, locuri publice sau la evenimente publice sau dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 este săvârşită de un funcţionar public, preot, medic, asistent social, profesor sau educator şi, prin urmare, face uz de poziţia sa, sau care pentru a săvârşi infracţiunea menţionată foloseşte minori se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

(3) Dacă s-a săvârşit o infracţiune prevăzută la alineatul 1 sau 2 în cadrul unui grup infracţional organizat pentru săvârşirea unor astfel de infracţiuni sau dacă autorul acestei infracţiuni a organizat o reţea de distribuitori sau agenţi, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

(4) Persoana care, fără autorizaţie, produce, cumpără, posedă sau pune la dispoziţia altor persoane echipamente, substanţe sau precursori care, conform cunoştinţelor sale, sunt destinate fabricării de stupefiante sau substanţe ilegale în sport, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(5) Se confiscă stupefiantele sau substanţele ilegale în sport, mijloacele de fabricare a acestora şi mijloacele de transport cu spaţiu special adaptat pentru transportul şi depozitarea stupefiantelor sau a substanţelor ilegale în sport.

Crearea de oportunităţi pentru consumul de stupefiante sau substanţe ilegale în sport
Articolul 187

(1) Persoana care solicită unei alte persoane să utilizeze stupefiante sau substanţe ilegale de dopaj sau îi oferă unei persoane droguri pentru a fi

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

utilizate de aceasta sau de o terţă persoană sau care oferă unei persoane un loc sau altă unitate pentru utilizarea de stupefiante sau substanţe ilegale în sport se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la opt ani.

(2) Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul 1 împotriva mai multor persoane, a unui minor, unei persoane cu dizabilităţi mintale, unei persoane cu tulburări mintale temporare, cu retard mintal grav sau a unei persoane care se află în reabilitare sau în cazul în care infracţiunea este săvârşită în instituţii de învăţământ sau în imediata vecinătate a acestora, în închisori, unităţi militare, locuri publice sau la evenimente publice sau dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 este săvârşită de un funcţionar public, preot, medic, asistent social, profesor sau educator şi, prin urmare, face uz de poziţia sa, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani.

(3) Stupefiantele, substanţele ilegale în sport şi uneltele de consum se confiscă.

CAPITOLUL XXI
Infracţiuni contra căsătoriei, familiei şi tinerilor

Bigamia
Articolul 188

(1) Persoana care, fiind deja căsătorită, se căsătoreşte a doua oară, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care se căsătoreşte cu o persoană despre care ştie că este deja căsătorită, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Dacă fosta căsătorie a încetat să mai existe sau să mai fie valabilă, urmărirea penală nu va fi pusă în mişcare; dacă urmărirea penală a fost deja pusă în mişcare, aceasta se va suspenda.

Modificarea statutului familiei
Articolul 189

(1) Persoana care înlocuieşte un copil cu altul sau modifică altfel statutul familiei se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Tentativa la această infracţiune se pedepseşte.

Răpirea minorilor
Articolul 190

(1) Persoana care răpeşte în mod ilegal un minor de la părintele, părintele adoptiv, tutorele, instituţia sau persoana căreia i-a fost încredinţat minorul, sau care îl lipseşte de libertate sau îl împiedică să locuiască cu persoana cu care are dreptul să locuiască sau care previne cu rea-credinţă executarea unei

hotărâri judecătoreşti executorii referitoare la un minor se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Dacă, prin infracţiune, s-a produs deteriorarea sănătăţii mintale sau fizice a minorului sau s-a pus în pericol dezvoltarea lui, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

(3) În cazul în care instanţa aplică o pedeapsă cu suspendare, poate obliga făptuitorul să renunţe la minor în favoarea reclamantului legitim sau să permită punerea în aplicare a hotărârii judecătoreşti executorii.

(4) În cazul în care făptuitorul prevăzut la alineatul 1 din prezentul articol a renunţat la minor în favoarea reclamantului legitim, prin propria sa voinţă, şi a făcut posibilă executarea hotărârii judecătoreşti executorii, pedeapsa acestuia poate fi suspendată.

Violenţa în familie
Articolul 191

(1) Persoana care, în cadrul unei familii, tratează o altă persoană într-un mod necorespunzător, o loveşte sau, în orice alt mod, o tratează într-un mod dureros sau degradant, o ameninţă cu atacul direct asupra vieţii sau a integrităţii corporale sale, cu scoaterea din reşedinţa comună sau, în orice alt mod, îi limitează libertatea de mişcare, o urmăreşte, o forţează să muncească sau să renunţe la ocupaţia ei sau, în orice alt mod, o pune într-o poziţie subordonată prin limitarea agresivă a drepturilor ei, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va aplica celor care săvârşesc faptele prevăzute la alineatul precedent în orice altă comunitate permanentă.

(3) Dacă fapta prevăzută la alineatul 1 este săvârşită împotriva unei persoane cu care făptuitorul a trăit în cadrul unei familii sau al altei comunităţi permanente, care s-a destrămat, cu toate acestea, această faptă este legată de comunitate, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Neglijarea şi maltratarea unui copil
Articolul 192

(1) Părintele, părintele adoptiv, tutorele sau altă persoană care îşi încalcă grav obligaţiile faţă de un copil se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Părintele, părintele adoptiv, tutorele sau altă persoană care obligă un copil la muncă forţată sau la îndeplinirea unei munci inadecvate vârstei sale sau care, din interes material, obligă un copil la cerşetorie sau la alt comportament care dăunează dezvoltării sale adecvate sau îl torturează se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Încălcarea obligaţiilor familiale
Articolul 193

(1) Persoana care încalcă grav obligaţiile familiale care i-au fost stabilite prin lege, prin părăsirea unui membru al familiei sale, care depinde de ea în situaţii dificile, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) În cazul în care instanţa aplică o pedeapsă cu suspendare, poate obliga făptuitorul să-şi îndeplinească în mod regulat obligaţiile de îngrijire, educaţie şi întreţinere.

Neplata pensiei de întreţinere
Articolul 194

(1) Persoana care nu plăteşte pensia de întreţinere, în ciuda faptului că poate face acest lucru, unei alte persoane pe care este obligată să o întreţină în conformitate cu legea şi pentru care nivelul de întreţinere a fost stabilit printr-un titlu executoriu, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) În cazul în care, din cauza infracţiunii prevăzute la alineatul precedent, mijloacele de existenţă ale persoanei îndreptăţite să primească pensia de întreţinere au fost sau ar fi putut fi ameninţate sau dacă făptuitorul s-a sustras de la obligaţia de a plăti pensia de întreţinere, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Dacă instanţa pronunţă o pedeapsă condiţionată, poate obliga autorul unei infracţiuni prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol să efectueze plăţi de întreţinere periodice şi îl poate obliga, de asemenea, să plătească toate pensiile de întreţinere restante sau alte obligaţii care decurg din pensia de întreţinere care au fost aplicate de instanţă.

Incestul
Articolul 195

Adultul care întreţine raporturi sexuale cu o rudă minoră de gradul întâi sau cu un frate sau o soră minoră se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

CAPITOLUL XXII
Infracţiuni contra relaţiei de muncă şi asistenţei sociale

Încălcarea drepturilor fundamentale ale angajaţilor
Articolul 196

(1) Persoana care, în cunoştinţă de cauză, acţionează contrar reglementărilor privind încheierea şi încetarea contractelor de muncă, salariul şi compensaţiile,

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

orele de lucru, pauza şi odihna, concediul anual sau absenţa de la locul de muncă, protecţia femeilor, a tinerilor şi a persoanelor cu handicap, protecţia lucrătorilor din motive de sarcină şi paternitate, protecţia lucrătorilor în vârstă, interzicerea orelor suplimentare sau a muncii pe timpul nopţii sau plata contribuţiilor prevăzute, privând sau restricţionând astfel un angajat sau un solicitant al unui loc de muncă de unul dintre drepturile sale, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul precedent are ca efect încetarea ilegală a raportului de muncă, plata nejustificată a trei salarii succesive sau pierderea dreptului care provine din contribuţii neplătite, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul precedent se aplică persoanei care condiţionează încheierea unui contract de muncă de angajamentul ca o femeie să nu rămână însărcinată sau să nu aibă un copil sau dacă, în timpul perioadei de angajare, angajata este obligată să dea o declaraţie că, în acest caz, va da o notificare sau va accepta încetarea raportului de muncă cu consimţământul său.

Hărţuirea psihologică la locul de muncă
Articolul 197

(1) Persoana care umileşte sau ameninţă o altă persoană la locul de muncă sau în legătură cu munca cu hărţuirea sexuală, violenţa fizică, maltratarea sau tratamentele inegale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent are drept rezultat o boală psihică, psihosomatică sau fizică sau o reducere a productivităţii muncii unui angajat, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Încălcarea drepturilor privind ocuparea forţei de muncă şi şomajul
Articolul 198

(1) Persoana care refuză sau restricţionează dreptul unei alte persoane la un loc de muncă liber, în condiţiile egale prevăzute de legislaţie, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care, conform cunoştinţelor sale, acţionează contrar reglementărilor privind drepturile şomerilor, lipsind sau restricţionând astfel şomerul de oricare dintre drepturile sale, se pedepseşte în conformitate cu alineatul precedent.

Munca fără forme legale
Articolul 199

(1) Persoana care, contrar reglementărilor, angajează doi sau mai mulţi lucrători şi nu îi înregistrează pentru asigurarea corespunzătoare sau angajează mai mulţi străini sau persoane fără cetăţenie, fără a obţine autorizaţii de muncă corespunzătoare, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită prin angajarea de lucrători care nu sunt calificaţi să execute lucrări care necesită autorizaţii speciale sau prin atentarea la integritatea fizică sau psihică a unei persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Încălcarea drepturilor de participare la nivelul conducerii şi încălcarea drepturilor sindicale
Articolul 200

(1) Persoana care încalcă reglementările şi legile generale prin împiedicarea angajaţilor sau reţinerea acestora de a-şi exercita drepturile de participare la nivelul conducerii şi care abuzează de aceste drepturi sau împiedică punerea în aplicare a acestora se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care încalcă reglementările şi legile generale prin împiedicarea angajaţilor sau reţinerea acestora de a-şi exercita dreptul la liberă asociere şi de a desfăşura activităţi sindicale sau obstrucţionează punerea în aplicare a drepturilor sindicale sau preia un sindicat se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

Nerespectarea măsurilor de securitate în muncă
Articolul 201

(1) Persoana care distruge, deteriorează sau îndepărtează dispozitive de siguranţă într-o mină, fabrică, clădire sau alt loc de muncă, punând astfel în pericol viaţa persoanei, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana responsabilă cu securitatea şi sănătatea în muncă în mine, fabrici, săli de lucru, în construcţii sau în alte locuri de muncă şi care nu instalează dispozitive de siguranţă sau nu le asigură funcţionarea atunci când este necesar sau nu respectă reglementările şi normele tehnice privind măsurile de siguranţă, punând astfel în pericol viaţa persoanei, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(3) Persoana, care săvârşeşte din neglijenţă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol are drept consecinţă vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 şi de până la trei ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 3.

(5) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol are drept consecinţă decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 şi de la unu la opt ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 3.

Nerespectarea drepturilor privind asigurările sociale
Articolul 202

Persoana care acţionează cu bună ştiinţă în contradicţie cu reglementările privind asigurările sociale şi, prin urmare, privează orice persoană de dreptul său sau o împiedică să îşi exercite acel drept, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Exercitarea abuzivă a drepturilor privind asigurările sociale
Articolul 203

(1) Persoana care, prin faptul că pretinde că suferă de o boală sau se îmbolnăveşte singură sau determină incapacitatea sa de a presta munca, reuşeşte să pretindă un drept în condiţiile asigurărilor sociale, la care nu are dreptul prin lege, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care prezintă documente false sau dă o declaraţie falsă autorităţii competente şi astfel o înşală pentru a se emite o decizie privind pensia, indemnizaţia de invaliditate sau ajutorul social, chiar dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de emitere a unei astfel de decizii, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

CAPITOLUL XXIII
Infracţiuni contra patrimoniului

Furtul
Articolul 204

(1) Persoana care ia bunurile mobile ale unei alte persoane cu intenţia de a şi le însuşi în mod ilegal se sancţionează cu pedeapsa închisorii de minim trei ani.

BCU IAŞI - BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

(2) Dacă bunul sustras are o valoare redusă şi dacă făptuitorul intenţionează să îşi însuşească aceste bunuri, fapta se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(3) Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută la alineatul precedent din prezentul articol se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

(4) Dacă făptuitorul a returnat bunurile sustrase persoanei vătămate înainte de a cunoaşte faptul că urmărirea penală s-a pus în mişcare, pedeapsa sa poate fi suspendată.

Furtul calificat
Articolul 205

(1) Autorul infracţiunii de furt calificat prevăzute la alineatul 1 din articolul precedent se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani dacă infracţiunea a fost săvârşită:

1) prin pătrunderea într-o clădire sau încăpere încuiată sau prin deschiderea unui seif, a unui dulap, a unei cutii sau într-o altă incintă prin efracţie, spargere sau escaladarea altor obstacole mai mari;

2) de cel puţin două persoane care au conspirat să săvârşească infracţiuni de furt;

3) într-o manieră care presupune asumarea unor riscuri deosebite;

4) cu o armă sau un instrument periculos care a fost destinat utilizării în atac sau apărare;

5) în timpul unui incendiu, al inundaţiilor sau al unei catastrofe naturale similare;

6) profitând de starea de neajutorare sau accidentul unei alte persoane.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va aplica făptuitorului dacă bunurile sustrase au o importanţă culturală deosebită, reprezintă o curiozitate naturală, sau au o valoare ridicată şi dacă intenţia sa este de a-şi însuşi astfel de bunuri sau bunuri cu o astfel de valoare.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol a fost săvârşită pentru a dobândi bunuri cu semnificaţie culturală deosebită sau cu valoare ridicată şi dacă intenţia făptuitorului a fost de a-şi însuşi astfel de bunuri sau bunuri cu o astfel de valoare sau dacă infracţiunea la care face referire alineatul 2 din prezentul articol a fost săvârşită în cadrul unui grup infracţional organizat, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

Tâlhăria
Articolul 206

(1) Persoana care ia bunurile mobile ale altei persoane cu intenţia de a şi le însuşi în mod ilegal prin forţă sau prin ameninţarea unei alte persoane cu

un atac iminent asupra vieţii sau a integrităţii corporale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) În cazul în care infracţiunea de tâlhărie s-a săvârşit de cel puţin două persoane care au conspirat să săvârşească un jaf sau dacă bunul furat are o valoare ridicată şi intenţia făptuitorului a fost să îşi însuşească bunurile cu o astfel de valoare, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol a fost săvârşită în cadrul unui grup infracţional organizat, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la cinci ani la cincisprezece ani

Furtul săvârşit sub formă de tâlhărie
Articolul 207

(1) Persoana care, atunci când este prinsă furând, foloseşte forţă asupra unei alte persoane sau ameninţă o altă persoană cu un atac iminent asupra vieţii sau a membrelor pentru a păstra bunurile sustrase, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) Dacă bunul sustras are o valoare ridicată şi intenţia făptuitorului a fost să îşi însuşească bunurile cu o astfel de valoare, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

Însuşirea ilegală
Articolul 208

(1) Persoana care îşi însuşeşte în mod ilegal bunurile mobile ale altei persoane care i-au fost încredinţate se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) În cazul în care bunurile însuşite ilegal au o valoare redusă şi dacă intenţia făptuitorului a fost să-şi însuşească bunuri cu o astfel de valoare, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni.

(3) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol a fost săvârşită de un tutore, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei.

(4) În cazul în care bunurile însuşite ilegal au importanţă culturală deosebită, sunt o curiozitate naturală, au o valoare ridicată şi dacă intenţia sa a fost de a-şi însuşi astfel de bunuri sau bunuri cu astfel de valoare, se sancţionează cu închisoare de până la cinci ani.

(5) Persoana care îşi însuşeşte în mod ilegal bunurile mobile ale altei persoane pe care le-a găsit sau care au intrat în posesia sa prin coincidenţă se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(6) Urmărirea penală pentru infracţiunile prevăzute la alineatul 1, 2 şi 5 din prezentul articol se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

Delapidarea şi utilizarea neautorizată a bunurilor altei persoane
Articolul 209

(1) Persoana care îşi însuşeşte în mod ilegal bani, un bun mobil sau orice altă parte a bunului altei persoane care îi sunt încredinţate în baza unui contract de muncă sau a unei activităţi economice, financiare sau comerciale sau în timp ce îndeplineşte obligaţiile de tutore sau a întreprins aceste acţiuni în exercitarea funcţiilor sale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă un funcţionar săvârşeşte infracţiunea prevăzută la articolul precedent împotriva bunurilor altei persoane pe care le are la dispoziţie în timpul percheziţionării unei locuinţe, a unor spaţii sau persoane sau în cursul unei proceduri judiciare sau administrative sau în legătură cu obligaţiile de protecţie a persoanelor sau bunurilor, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol se referă la bunuri cu valoare redusă şi dacă făptuitorul a intenţionat să îşi însuşească aceste bunuri, se sancţionează cu amendă sau pedeapsa închisorii de până la un an.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol implică bunuri cu valoare ridicată şi dacă făptuitorul a intenţionat să îşi însuşească aceste bunuri, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(5) În cazul în care făptuitorul foloseşte, fără permisiune, obiectele accesibile menţionate la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Furtul în scop de folosinţă
Articolul 210

(1) Persoana care ia în mod ilegal autovehiculul altei persoane cu intenţia de a-l folosi, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Tentativa la o astfel de infracţiune se pedepseşte.

(3) În cazul în care făptuitorul prevăzut la alineatul 1 din prezentul articol distruge un autovehicul sau îl face neadecvat pentru utilizare sau îl abandonează într-un loc necunoscut, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Înşelăciunea
Articolul 211

(1) Persoana care, cu intenţia de a dobândi beneficii materiale ilegale pentru sine sau pentru o terţă persoană prin declaraţii false sau prin ascunderea

faptelor, induce o altă persoană în eroare sau o menţine în eroare, determinând-o astfel să întreprindă o acţiune sau să omită să întreprindă o acţiune în detrimentul bunurilor sale sau ale altei persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care, cu intenţia prevăzută la alineatul precedent din prezentul articol, încheie un contract de asigurare prin afirmarea unor informaţii false sau ascunde informaţii importante, încheie o asigurare dublă sau încheie un contract de asigurare după producerea evenimentului asigurat sau a pierderii sau prezintă în mod înşelător un eveniment dăunător, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(3) În cazul în care frauda a fost săvârşită de cel puţin două persoane care au complotat să săvârşească o fraudă sau dacă făptuitorul, săvârşind infracţiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol, a provocat daune materiale considerabile, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 3 din prezentul articol a fost săvârşită în cadrul unui grup infracţional organizat, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(5) Dacă s-a produs o pierdere materială minoră în urma săvârşirii infracţiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol şi dacă intenţia făptuitorului a fost să obţină beneficii materiale minore, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(6) Persoana care, cu intenţia de a provoca daune unei alte persoane prin declaraţii false sau prin ascunderea faptelor, induce o persoană în eroare sau o menţine în eroare, determinând-o astfel să întreprindă o acţiune sau să omită să întreprindă o acţiune în detrimentul bunurilor sale sau ale altei persoane, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(7) Urmărirea penală pentru infracţiunile prevăzute la alineatele 5 şi 6 din prezentul articol se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

Organizarea piramidelor financiare şi a jocurilor de noroc ilegale
Articolul 212

(1) Persoana care, în scopul obţinerii unor beneficii materiale ilegale pentru sine sau pentru o terţă persoană, organizează, participă sau contribuie la organizarea sau desfăşurarea de piramide financiare în care participanţii plătesc anumite sume de bani organizatorilor sau altor participanţi care sunt deja incluşi în joc sau activitate şi se aşteaptă ca anumite sume de bani să fie plătite de participanţii care urmează să se alăture unui astfel de joc sau activităţi după aceştia, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care, cu intenţiona de a dobândi beneficii materiale ilegale pentru sine sau pentru o terţă persoană organizează, contrar reglementărilor, sau ajută la organizarea de jocuri de noroc clasice sau speciale, jocuri de noroc în reţea sau alte jocuri de noroc prin mijloace electronice de comunicare care nu au primit o autorizaţie sau concesiune din partea unei autorităţi competente, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) În cazul în care beneficiile materiale majore au fost obţinute pentru sine sau pentru o terţă persoană prin săvârşirea infracţiunilor prevăzute la alineatele de mai sus sau s-au produs daune materiale considerabile unei terţe persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

Şantajul
Articolul 213

(1) Persoana care, cu intenţia de a dobândi în mod ilegal bunuri pentru sine sau o terţă persoană, prin forţă sau ameninţare gravă, constrânge o altă persoană să întreprindă o acţiune sau să omită să o întreprindă în detrimentul bunurilor sale sau al altei persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Persoana care, cu intenţia de a dobândi în mod ilegal bunuri pentru sine sau pentru o terţă persoană, ameninţă o altă persoană să divulge orice chestiune legată de aceasta sau de rudele sale, care aduce atingere onoarei sau reputaţiei sale sau a rudelor sale, determinând acea persoană să întreprindă o acţiune sau să omită să întreprindă o acţiune în detrimentul bunurilor sale sau ale altei persoane, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) În cazul în care infracţiunile prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol au fost săvârşite de cel puţin două persoane sau dacă au fost săvârşite cu ajutorul unei arme sau al unui instrument periculos sau într-un mod deosebit de nemilos şi umilitor, făptuitorii se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută mai sus a fost săvârşită în cadrul unui grup infracţional organizat, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

Camăta
Articolul 214

Persoana care, în nume propriu sau în numele unei terţe persoane, acceptă sau negociază o cantitate evident disproporţionată de bunuri în schimbul unei favori pentru o altă persoană, profitând astfel de situaţia financiară precară, de problemele grave legate de situaţia locativă, de lipsa de experienţă sau de

imprudența acelei persoane, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani sau cu amendă.

Gestiunea frauduloasă
Articolul 215

(1) Persoana care, în cursul reprezentării intereselor materiale ale unei alte persoane sau care se ocupă de bunurile sale, nu își îndeplinește cu bună știință obligația de a lucra în beneficiul acesteia sau lucrează în detrimentul gestiunii bunurilor acesteia, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) În cazul în care făptuitorul care săvârșește infracțiunea prevăzută la alineatul precedent profită de o autorizație în vederea obținerii unor beneficii materiale ilegale pentru sine sau pentru o terță persoană, se sancționează cu pedeapsa închisorii de cel puțin trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 2 din prezentul articol a fost săvârșită de un avocat, notar, curator, executor judecătoresc sau administrator judiciar sau dacă făptuitorul a dobândit beneficii materiale importante, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Abuzul de încredere prin fraudarea creditorilor
Articolul 216

(1) Persoana care, dacă, în timpul efectuării unei executări silite, colectează ilegal o sumă mai mare decât cea care urmează a fi plătită de o altă persoană sau își însușește un excedent eronat al unei datorii, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Persoana care într-o executare fraudează creditorul în legătură cu creanța sa, printr-un acord cu participanții la licitație, se sancționează cu aceeași pedeapsă.

(3) Tentativa la o astfel de infracțiune se pedepsește.

Tăinuirea
Articolul 217

(1) Persoana care achiziționează, ia drept garanție sau dobândește în alt mod, ascunde sau dispune de bunuri mobile sau imobile despre care știe că au fost obținute în mod ilegal se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Persoana care săvârșește infracțiunea prevăzută la alineatul precedent și care ar fi putut și ar fi trebuit să cunoască faptul că bunurile au fost obținute în mod ilegal, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol a fost săvârșită de cel puțin două persoane care au complotat să ascundă bunuri sau dacă bunurile menționate la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol au valoare mare sau bunurile au o importanță culturală deosebită sau sunt o curiozitate naturală, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani pentru infracțiunea menționată la alineatul 1 și cu pedeapsa închisorii de până la doi ani pentru infracțiunea menționată la alineatul 2.

(4) Dacă bunul tăinuit a fost obținut printr-o infracțiune pentru care făptuitorul este urmărit penal prin introducerea unei acțiuni în instanță sau a unei plângeri prealabile, urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute la alineatele 1 și 2 se pune în mișcare în urma introducerii unei acțiuni în instanță sau a unei plângeri prealabile.

(5) În cazul în care fapta prevăzută la alineatele 1, 2 sau 3 din prezentul articol a fost săvârșită în cadrul unui grup infracțional organizat pentru săvârșirea unor astfel de infracțiuni, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de minim cinci ani.

Exportul și importul ilegal de bunuri de importanță culturală deosebită sau curiozități naturale
Articolul 218

(1) Persoana care, fără permisiunea agenției responsabile, exportă bunuri de importanță culturală deosebită sau curiozități naturale într-o țară străină sau le importă, contrar principiilor dreptului internațional, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) În cazul în care bunurile prevăzute la alineatul precedent sunt de o importanță culturală deosebită, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Deteriorarea sau distrugerea bunurilor de importanță culturală deosebită sau a curiozităților naturale
Articolul 219

(1) Persoana care deteriorează sau distruge în mod ilegal bunuri de importanță culturală deosebită, curiozități naturale, alte resurse naturale protejate sau resurse publice, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Dacă bunurile deteriorate sau distruse reprezintă un monument cultural sau o curiozitate naturală de o importanță deosebită pentru Republica Slovenia sau dacă prejudiciul cauzat este mare, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani.

Deteriorarea bunurilor altor persoane
Articolul 220

(1) Persoana care deteriorează, distruge sau face inutilizabil un bun care aparţine unei alte persoane, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) În cazul în care daunele astfel produse sunt considerabile, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(3) Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

Frauda informatică
Articolul 221

(1) Persoana care pătrunde într-un sistem informatic sau interceptează ilegal date în timpul unei transmisiuni nepublice în sau din sistemul informatic, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care utilizează ilegal date dintr-un sistem informatic sau modifică, copiază, transmite, distruge sau importă ilegal date într-un sistem informatic sau obstrucţionează transmiterea datelor sau funcţionarea sistemului informatic se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(3) Orice încercare de a săvârşi o astfel de infracţiune prevăzută la alineatul precedent se pedepseşte.

(3) În cazul în care daunele cauzate prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alineatul 2 din prezentul articol sunt considerabile, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

Incendierea
Articolul 222

(1) Persoana care incendiază casa altei persoane sau altă clădire destinată locuirii, dependinţele, spaţiile comerciale sau orice altă clădire publică, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(2) Dacă bunurile prevăzute la alineatul precedent aparţin unui făptuitor care le-a incendiat din răutate sau din alte motive infame, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol a fost săvârşită de cel puţin două persoane sau dacă bunurile arse sunt de importanţă culturală deosebită, sunt o curiozitate naturală sau valoarea lor este considerabilă, făptaşii se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Afectarea drepturilor altor persoane
Articolul 223

(1) Persoana care cu intenţia de a împiedica o altă persoană să plătească o creanţă asupra unui bun, înstrăinează, distruge, deteriorează sau ia propriul bun în baza căruia persoana respectivă are dreptul de ipotecă sau uzufruct, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care, cu intenţia de a împiedica un creditor să fie plătit în executarea unei hotărâri judecătoreşti obligatorii, distruge, deteriorează, înstrăinează sau ascunde orice parte a bunurilor sale şi, prin urmare, afectează poziţia creditorului, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută la alineatele 1 şi 2 din prezentul articol se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

Efectuarea urmăririi penale atunci când făptuitorul este strâns legat de persoana vătămată
Articolul 224

Pentru infracţiunile prevăzute la articolele 204, 205, articolul 208 alineatele 1, 2, 4 şi 5, articolele 210, 211, articolul 215 alineatele 1 şi 2 şi articolul 220 din prezentul Cod penal, săvârşite împotriva unui soţ sau a unei persoane care locuieşte cu făptuitorul într-o relaţie asemănătoare cu căsătoria sau într-un parteneriat civil înregistrat între persoane de acelaşi sex, rudă de gradul întâi, frate, soră sau văr primar până la gradul trei, o rudă prin alianţă până la gradul doi, părinte adoptiv, copil adoptat, asistent maternal, copilul adoptiv sau altă persoană care locuieşte în aceeaşi gospodărie cu făptuitorul, urmărirea penală se pune în mişcare în urma introducerii unei acţiuni în instanţă.

CAPITOLUL XXIV
Infracţiuni contra economiei

Abuzul de poziţie dominantă
Articolul 225

Persoana care, în desfăşurarea unei activităţi economice contrară reglementărilor privind protecţia concurenţei, încalcă dispoziţia de interzicere a restricţionării contractelor dintre societăţi, abuzează de poziţia dominantă a uneia sau mai multor societăţi sau creează un grup de societăţi interzis şi astfel previne sau împiedică sau denaturează, în mod semnificativ, concurenţa în Republica Slovenia sau pe piaţa Uniunii Europene sau o parte semnificativă a acesteia sau influenţează în mod semnificativ comerţul dintre statele membre, ceea ce are ca rezultat beneficii materiale importante pentru o astfel de societate

sau societăţi sau beneficii materiale importante pentru o altă societate se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

Bancruta frauduloasă
Articolul 226

(1) Persoana care, cu intenţia de a nu plăti ceea ce este obligată să plătească, îşi agravează în fapt sau aparent propria situaţie financiară sau situaţia financiară a unei terţe persoane, provocând astfel falimentul sau îndeplineşte condiţiile pentru radierea ex officio unei societăţi, fără lichidare, prin:

1) vânzarea aparentă, cesionarea fără taxă sau transferarea la un preţ extrem de scăzut, a unui bun sau a unei părţi a acestuia, care aparţine societăţii aflate în procedura falimentului;

2) încheierea unui contract fals privind datoriile sau concesiunea unei creanţe false;

3) ascunderea, distrugerea sau falsificarea registrelor şi documentelor financiare sau păstrarea acestora într-o manieră care face imposibilă identificarea situaţiei financiare reale se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(2) Persoana care declanşează procedura falimentului sau îndeplineşte condiţia de radiere *ex officio* a societăţii, fără lichidare, în scopul fraudării creditorilor, prin faptul că a devenit insolvabilă ea însăşi sau altă persoană prin cheltuieli iraţionale, devine supra-îndatorată, nu colectează datoriile la timp, încheie contracte prejudiciabile, efectuează un transfer gratuit sau aparent de bunuri către alte persoane sau reduce în alt mod valoarea bunurilor sale sau a bunurilor sau a societăţii pe care o administrează, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

În cazul în care infracţiunile prevăzute la alineatele de mai sus au avut drept rezultat o pierdere materială importantă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la un an la opt ani.

Fraudarea creditorilor
Articolul 227

(1) Persoana care, în timp ce se angajează în activităţi economice, are cunoştinţă că ea sau o terţă persoană este insolvabilă şi, prin plata unei datorii sau în alt mod, intenţionează să plaseze în mod intenţionat un anumit creditor într-o poziţie preferenţială, provocând astfel o pierdere materială importantă altor creditori, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Persoana care, ştiind că ea sau o terţă persoană este insolvabilă şi intenţionând să fraudeze sau să producă un prejudiciu creditorilor, cedează o

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

creanță falsă, redactează un contract fals sau în orice alt mod provoacă pierderi materiale importante creditorilor, se sancționează cu aceeași pedeapsă.

Frauda financiară
Articolul 228

(1) Persoana care, în desfășurarea unei activități economice, la încheierea sau executarea unui contract sau a unui serviciu, fraudează o altă persoană prin declararea faptului că obligațiile au fost îndeplinite sau prin tăinuirea faptului că obligațiile nu vor fi îndeplinite sau nu va fi posibilă îndeplinirea lor, obține beneficii materiale sau cauzează pierderi materiale unui client sau unei terțe persoane din cauza neîndeplinirii parțiale sau complete a obligațiilor, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a avut drept rezultat beneficii materiale importante dobândite sau pierderi materiale importante, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(3) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol a avut drept rezultat beneficii materiale nesemnificative dobândite sau pierderi materiale nesemnificative, făptuitorul se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Comunității Europene
Articolul 229

(1) Persoana care evită cheltuieli prin utilizarea sau depunerea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete sau nu divulgă date și, prin urmare, utilizează în mod abuziv sau reține în mod ilegal sau utilizează în mod necorespunzător fonduri din bugetul general al Comunității Europene sau din bugetele gestionate de Comunitatea Europeană sau gestionate în numele lor, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la trei ani.

(2) Persoana care obține fonduri prin infracțiuni și din bugetele menționate la alineatul precedent se sancționează cu aceeași pedeapsă.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatele precedente a avut drept rezultat beneficii materiale importante dobândite sau pierderi materiale importante, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(4) Pedepsele prevăzute la alineatele anterioare din prezentul articol se aplică administratorilor societăților sau altor persoane autorizate să ia decizii sau să efectueze inspecții în întreprinderi, dacă permit sau nu împiedică infracțiunile săvârșite de infractorii prevăzuți la alineatele anterioare, care sunt subordonați și acționează în numele societății.

BUHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Fraudă prin obținerea creditelor sau prestațiilor
Articolul 231

(1) Persoana care, fără să fi îndeplinit condițiile necesare pentru obținerea unui împrumut, a unor imobilizări financiare, a unei subvenții sau a oricărei alte prestații destinate desfășurării unei activități economice, obține un astfel de împrumut sau altă prestație pentru sine sau pentru orice terță persoană, prezentând creditorului sau altei persoane a cărei sarcină este să aprobe un astfel de împrumut sau prestație, date false sau incomplete privind soldul activelor, bilanțurile, profiturile, pierderile sau orice alt element relevant pentru aprobarea împrumutului sau a altei prestații menționate mai sus sau ascunde orice fapt, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă împrumutul sau orice altă prestație prevăzută la alineatul precedent a fost folosită în alte scopuri decât cele convenite cu creditorul sau persoana competentă pentru acordarea unei astfel de prestații, făptuitorul se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Fraudă prin tranzacționarea titlurilor de valoare
Articolul 231

(1) Persoana care, în tranzacționarea acțiunilor, altor titluri de valoare sau altor instrumente financiare, declară în mod fals soldul activelor, datele privind profiturile sau pierderile sau orice alte date din plan, la publicarea unui raport anual sau în orice alt mod care are o influență considerabilă asupra valorii titlurilor de valoare menționate mai sus, determinând astfel una sau mai multe persoane să efectueze o cumpărare sau vânzare sau să efectueze orice altă tranzacție de titluri de valoare, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul precedent se referă la titluri de valoare sau alte instrumente financiare cu valoare ridicată, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Înșelarea cumpărătorilor
Articolul 232

(1) Persoana care, cu intenția de a înșela cumpărătorii, pune în circulație, într-o măsură considerabilă, produse etichetate cu informații false referitoare la conținutul, tipul, originea sau calitatea acestora; sau produse a căror greutate sau calitate nu corespunde standardelor impuse greutății sau calității acestor produse; sau produse care nu sunt etichetate corespunzător pentru a indica conținutul, tipul, originea, calitatea sau valabilitatea, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Persoana care încheie contracte care conţin declaraţii false cu privire la condiţiile de furnizare sau modul de îndeplinire a obligaţiilor, în cazul în care o astfel de declaraţie constituie o componentă esenţială a contractului, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Persoana care, cu intenţia de a înşela cumpărătorii sau consumatorii de servicii, declară în mod fals o reducere a preţurilor, vânzări de mărfuri sau anunţă o creştere iminentă a preţului sau utilizează orice altă formă de publicitate înşelătoare, se sancţionează cu amendă.

Utilizarea neautorizată a mărcii sau modelului altei persoane
Articolul 233

(1) Persoana care utilizează, în timp ce desfăşoară activităţi economice, denumirea comercială, marca, indicaţia geografică sau marca comercială de bunuri sau servicii a altei persoane sau foloseşte anumite componente ale mărcii altei persoane în denumirea comercială, marca sau altă marcă de bunuri sau servicii se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care, în timp ce desfăşoară activităţi economice, utilizează modelul altei persoane, fără autorizaţie corespunzătoare, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Bunurile prevăzute la alineatele 1 şi 2 din prezentul articol, precum şi instrumentele şi dispozitivele utilizate la fabricarea acestora se confiscă.

Utilizarea neautorizată a brevetului sau a topografiei altei persoane
Articolul 234

(1) Persoana care, în timpul desfăşurării operaţiunilor comerciale, utilizează un brevet protejat de o altă persoană, fără autorizaţie corespunzătoare sau un certificat suplimentar de protecţie, sau o topografie înregistrată a circuitului unui semiconductor sau un nou soi de plantă protejat printr-un drept la protecţia acordată soiului, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Produsele fabricate pe baza utilizării neautorizate prevăzute la alineatul precedent se confiscă.

Falsificarea sau distrugerea documentelor contabile
Articolul 235

(1) Persoana care introduce informaţii false sau nu introduce informaţii relevante în registrele, documentele sau fişierele contabile pe care este obligată să le păstreze în conformitate cu legea sau cu reglementările derivate din aceasta şi care sunt esenţiale pentru desfăşurarea activităţilor cu alte persoane juridice

sau fizice sau destinate luării deciziilor cu privire la activităţile economice sau financiare sau certifică un astfel de registru, document sau fişier care conţine informaţii false prin aplicarea semnăturii sale sau face posibilă crearea unui astfel de registru, document sau fişier, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Persoana care foloseşte un registru, un document sau un fişier contabil fals ca adevărat sau distruge sau ascunde registre, documente sau fişiere în conformitate cu alineatul precedent sau le deteriorează în mod substanţial sau le face inutilizabile, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Orice tentativă de săvârşire a infracţiunii prevăzute la alineatele 1 şi 2 din prezentul articol se pedepseşte.

Divulgarea şi obţinerea neautorizată a secretelor comerciale
Articolul 236

(1) Persoana care, fără autorizaţie corespunzătoare, prin nerespectarea îndatoririlor sale de protejare a secretelor comerciale, comunică sau transmite informaţii desemnate ca secret comercial unei alte persoane sau îi oferă altfel acces la astfel de informaţii sau cu posibilitatea de a colecta astfel de informaţii pentru a le transmite unei persoane neautorizate, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care obţine informaţii desemnate ca secret comercial cu intenţia de a le folosi fără autorizaţie se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) În cazul în care informaţiile prevăzute la alineatul 1 şi 2 din prezentul articol au o importanţă deosebită sau dacă au fost transmise unei terţe persoane în vederea transferului în străinătate sau dacă infracţiunea a fost săvârşită din lăcomie, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 3 din prezentul articol a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Accesul ilegal la un sistem informatic comercial
Articolul 237

(1) Persoana care, în desfăşurarea operaţiunilor comerciale, fără autorizaţie, introduce, modifică, ascunde, şterge sau distruge orice date sau programe de calculator sau în orice alt fel accesează un sistem informatic în mod ilegal pentru a obţine beneficii materiale ilegale pentru sine sau pentru o terţă persoană sau pentru a provoca daune bunurilor altei persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a avut drept rezultat beneficii materiale importante sau pierderi materiale importante și dacă făptuitorul intenționa să provoace astfel de pierderi materiale sau să obțină astfel de beneficii materiale, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Folosirea abuzivă a informațiilor privilegiate
Articolul 238

(1) Persoana care, în relația pe care o are cu emitentul de titluri de valoare sau de capitaluri proprii în activul emitentului de titluri de valoare, contractul său de muncă sau, în desfășurarea activității, obține informații privilegiate capabile să influențeze prețul titlurilor sau al altui instrument financiar de pe piața organizată din Republica Slovenia sau din cel puțin un stat membru al Uniunii Europene sau pentru care a fost depusă o cerere pentru o astfel de plasare, indiferent dacă aceasta este plasată pe această piață sau nu, folosindu-le pentru sine sau orice altă terță persoană în vederea achiziționării sau a cedării, directe sau indirecte, a unor astfel de titluri de valoare sau a altui instrument financiar, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care comunică informații privilegiate unei persoane neautorizate sau propune unei terțe persoane, pe baza unor astfel de informații privilegiate, o achiziție sau cedare directă sau indirectă a unor astfel de titluri de valoare sau a altui instrument financiar, se sancționează cu aceeași pedeapsă.

(3) Persoana care dobândește informații privilegiate, fără autorizație, și le folosește la achiziționarea sau cedarea directă sau indirectă a acestui titlu de valoare sau a altui instrument financiar pentru sine sau pentru orice altă terță persoană se pedepsește conform alineatului 1.

(4) În cazul în care infracțiunile prevăzute la alineatul precedent se referă la titluri de valoare sau alte instrumente financiare cu valoare ridicată, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Folosirea abuzivă a pieței de instrumente financiare
Articolul 239

(1) Persoana care, cu intenția de a obține beneficii materiale ilegale pentru sine sau pentru o terță persoană, face abuz de piața instrumentelor financiare prin intermediul unui comportament interzis, prin:

1) încheierea activității sau emiterea unui contract comercial, furnizarea către participanții de pe piață a unei prezentări incorecte sau înșelătoare privind oferta, cererea sau prețul instrumentului financiar sau crearea unei rețele de persoane conectate pentru a fixa prețul unuia sau mai multor instrumente financiare la un nivel anormal sau artificial:

2) folosirea unor mijloace fictive sau orice altă formă de comportament fraudulos la încheierea activității sau la emiterea unui contract comercial;

3) răspândirea informațiilor incorecte sau înșelătoare cu privire la instrumentele financiare, urmărind același obiectiv atunci când răspândește zvonuri, informații incorecte și înșelătoare prin intermediul presei, mediului on-line sau în orice alt mod similar,

se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a avut drept rezultat beneficii materiale importante sau pierderi materiale importante și dacă făptuitorul intenționa să provoace astfel de pierderi materiale sau să obțină astfel de beneficii materiale, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Abuzul de funcție sau încredere în activități comerciale
Articolul 240

(1) Persoana care, în conducerea sau supravegherea unei activități economice, abuzează de poziția sa sau de încrederea care îi este acordată pentru a dispune de proprietatea altei persoane, a conduce o societate sau a desfășura o activitate comercială, acționează dincolo de limitele drepturilor inerente poziției sale sau nu îndeplinește oricare din îndatoririle sale în vederea obținerii unor beneficii materiale ilegale pentru sine sau pentru o terță persoană sau a cauzării unor daune materiale altei persoane, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul anterior a avut drept rezultat beneficii materiale considerabile sau pierderi materiale considerabile și dacă făptuitorul intenționa să obțină astfel de beneficii materiale pentru sine sau o terță persoană sau să provoace daune materiale unei alte persoane, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol a fost săvârșită cu intenția de a obține beneficii nepatrimoniale pentru sine sau pentru altă persoană, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Acceptarea neautorizată a darurilor
Articolul 241

(1) Persoana care, în exercitarea unei activități economice, solicită sau este de acord să accepte pentru sine sau pentru o terță persoană o recompensă, un dar sau alte beneficii materiale neautorizate sau o promisiune sau o ofertă de astfel de beneficii, pentru a neglija interesele organizației sale sau ale altei persoane fizice sau a le provoca daune la încheierea sau reținerea unui contract

sau a altor beneficii neautorizate, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(2) Autorul infracţiunii prevăzute la alineatul precedent din prezentul articol, care solicită sau este de acord să accepte o recompensă, un dar sau alte beneficii materiale neautorizate sau o promisiune sau o ofertă de astfel de beneficii, pentru sine sau pentru o terţă persoană, în schimbul încheierii sau reţinerii unui contract sau a altor beneficii, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

(3) Autorul infracţiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol, care solicită sau este de acord să accepte o recompensă, un dar sau alte beneficii materiale neautorizate după încheierea contractului sau prestarea serviciului sau alte beneficii neautorizate pentru sine sau pentru o terţă persoană, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(4) Darul, recompensa sau orice alt beneficiu acceptat se confiscă.

Acordarea neautorizată a darurilor
Articolul 242

(1) Persoana care promite, oferă sau acordă o recompensă, un dar sau orice alte beneficii materiale neautorizate unei persoane care desfăşoară o activitate economică, destinate unei astfel de persoane sau oricărei terţe persoane, în vederea obţinerii oricăror beneficii nejustificate pentru sine sau pentru o altă persoană în momentul încheierii sau reţinerii unui contract sau a unor alte beneficii neautorizate prevăzute la articolul 241 alineatul 1, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(2) Persoana care promite, oferă sau acordă o recompensă, un dar sau orice alte beneficii materiale neautorizate unei persoane care desfăşoară o activitate economică, destinate unei astfel de persoane sau oricărei terţe persoane, în schimbul încheierii sau reţinerii unui contract sau a unor alte beneficii, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Dacă făptuitorul, în conformitate cu alineatele anterioare, care a acordat recompensa, darul sau orice alte beneficii materiale neautorizate la cerere, declară infracţiunea înainte de a fi descoperită sau să ştie că a fost descoperită, pedeapsa poate fi suspendată.

(3) Recompensele, darurile sau alte beneficii materiale acordate se confiscă, în timp ce în cazul prevăzut la alineatul precedent, acestea pot fi returnate persoanei care le-a acordat.

Falsificarea de monede
Articolul 243

(1) Persoana care falsifică bani cu intenţia de a-i pune în circulaţie ca fiind autentici sau modifică bani autentici cu aceeaşi intenţie sau pune în circulaţie astfel de bani falşi, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la opt ani.

(2) Persoana care obţine bani falşi cu intenţia de a-i pune în circulaţie ca fiind autentici se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol implică o cantitate mare de bani falşi, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(4) Persoana care pune în circulaţie bani falşi pe care îi primeşte ca fiind autentici sau care ştie că banii au fost contrafăcuţi sau puşi în circulaţie şi nu declară astfel de infracţiuni, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni.

(5) Banii contrafăcuţi se confiscă.

(6) Banii sunt monede sau bani de hârtie care sunt puşi în circulaţie în Republica Slovenia sau în altă ţară în baza legii.

Fabricarea şi utilizarea de timbre valoroase
sau titluri de valoare contrafăcute
Articolul 244

(1) Persoana care fabrică timbre fiscale, poştale sau alte timbre valoroase contrafăcute sau modifică oricare dintre aceste timbre cu intenţia de a le folosi ca autentice sau de a le oferi unei terţe persoane pentru a fi utilizate de aceasta sau foloseşte timbre valoroase contrafăcute ca fiind autentice sau le obţine în acest scop, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Persoana care fabrică titluri de valoare contrafăcute sau modifică orice titluri de valoare cu intenţia de a le folosi ca autentice sau de a le conferi unei terţe persoane pentru a fi utilizate de aceasta sau foloseşte titluri de valoare falsificate drept autentice sau le obţine în acest scop, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatele precedente implică o cantitate mare de timbre valoroase sau de titluri de valoare, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(5) Persoana care îndepărtează ştampila oficială prin care se anulează timbrele valoroase prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol sau încearcă altfel să facă acele timbre valoroase să pară că nu au fost folosite sau aplică timbre valoroase deja folosite sau le vinde ca fiind valabile, va fi sancţionată cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(6) Timbrele valoroase şi titlurile de valoare contrafăcute se confiscă.

(6) Timbrele valoroase prevăzute în prezentul Cod penal se consideră timbre fiscale şi alte timbre valoroase emise şi aflate în circulaţie în condiţiile legii Republicii Slovenia şi timbre valoroase străine.

Spălarea de bani
Articolul 245

(1) Persoana care acceptă, schimbă, depozitează, dispune, foloseşte într-o activitate economică sau în orice alt mod determinat de legea care reglementează prevenirea spălării banilor, ascunde sau încearcă să ascundă prin spălarea originii banilor sau a bunurilor care au fost, conform cunoştinţelor sale, dobândite prin săvârşirea unei infracţiuni, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul precedent şi care este în acelaşi timp autor sau participă la infracţiunea prin care au fost dobândiţi banii sau bunurile prevăzute la alineatul precedent, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) În cazul în care valoarea banilor sau a bunurilor prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol este considerabilă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani şi cu amendă.

(4) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatele de mai sus a fost săvârşită în cadrul unui grup infracţional organizat pentru săvârşirea unor astfel de infracţiuni, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani şi cu amendă.

(5) Persoana care ar fi trebuit şi ar fi putut să cunoască faptul că banii sau bunurile au fost dobândite printr-o infracţiune şi care săvârşeşte infracţiunile prevăzute la alineatul 1 sau 3 din prezentul articol, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(6) Banii şi bunurile prevăzute la alineatele precedente se confiscă.

Prezentarea de cecuri fără acoperire şi folosirea abuzivă de carduri bancare sau de credit
Articolul 246

(1) Persoana care, cu intenţia de a obţine beneficii materiale ilegale pentru sine sau pentru o terţă persoană, depune sau prezintă un cec despre care cunoaşte faptul că nu are acoperire, obţinând astfel bunuri materiale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Persoana care, cu intenţia prevăzută la alineatul precedent, foloseşte un card bancar la un bancomat pentru a retrage numerar, deşi ştie că o astfel de retragere nu este acoperită de fonduri în contul său curent sau foloseşte un

BCU IAŞI - CENTRUL UNIVERSITAR LIBRARY

card de credit chiar dacă ştie că, la efectuarea plăţii, nu va putea să acopere suma în cauză, obţinând astfel un beneficiu material, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) În cazul în care s-au obţinut beneficii materiale considerabile prin oricare dintre infracţiunile prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

Folosirea unui card bancar, de credit sau altui card contrafăcut
Articolul 247

(1) Persoana care instalează pe un dispozitiv automat de distribuire a banilor sau un aparat de plată cu cardul un dispozitiv pentru copierea datelor de pe carduri bancare sau de credit sau dobândeşte recunoaşterea unor astfel de carduri printr-o plată pe Internet sau falsifică un astfel de card sau foloseşte un astfel de card bancar sau de credit contrafăcut şi astfel obţine beneficii materiale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Persoana care falsifică sau foloseşte un card fals prin care poate obţine beneficii materiale prin intermediul unor dispozitive tehnice de recunoaştere a cardurilor se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) În cazul în care s-au obţinut beneficii materiale considerabile prin infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

Fabricarea, achiziţionarea şi eliminarea instrumentelor folosite la falsificare
Articolul 248

(1) Persoana care fabrică, achiziţionează sau vinde instrumente pentru falsificarea banilor, timbrelor valoroase sau titlurilor de valoare sau pentru copierea datelor de pe carduri bancare sau de credit sau pune la dispoziţie astfel de instrumente pentru a fi utilizate, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Instrumentele folosite la falsificare se confiscă.

Evaziunea fiscală
Articolul 249

(1) Persoana care, cu intenţia de a evita, integral sau parţial, plata impozitelor, a contribuţiilor sau a oricăror altor datorii ale persoanelor fizice sau juridice acţionând direct, sau prin intermediul altei persoane sau de a obţine în mod nejustificat impozitul restituit în Republica Slovenia sau în alte state membre ale Uniunii Europene, în tot sau în parte, furnizează informaţii false despre venituri, cheltuieli, bunuri, active sau alte circumstanţe relevante impozitării

şi alte obligaţii prevăzute, sau fraudează altfel autorităţile fiscale competente să evalueze sau să supravegheze perceperea şi plata unor astfel de datorii, prin care valoarea datoriilor evitate sau recuperarea necuvenită a impozitelor reprezintă beneficii materiale considerabile, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la trei ani.

(2) Persoana care, cu intenţia prevăzută la alineatul anterior, nu raportează venitul obţinut sau alte împrejurări a căror raportare este obligatorie şi care au o influenţă asupra evaluării obligaţiilor fiscale, a contribuţiilor sau a altor datorii ale unor persoane fizice şi juridice, prin care aceste obligaţii de la care intenţionează să se sustragă reprezintă beneficii materiale considerabile, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Persoana care, cu intenţia de a împiedica stabilirea unei obligaţii fiscale efective, nu furnizează, la cererea autorităţii fiscale competente, informaţii, nu prezintă registrele şi înregistrările contabile pe care este obligată să le păstreze sau dacă registrele şi înregistrările sunt incorecte în materialitatea lor sau nu furnizează explicaţii referitoare la obiectul inspecţiei fiscale sau obstrucţionează inspecţia fiscală, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doi ani.

(4) Dacă s-au obţinut beneficii materiale considerabile prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol şi făptuitorul a intenţionat să obţină astfel de beneficii materiale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(5) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol a fost săvârşită în cadrul unui grup infracţional organizat, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la doisprezece ani.

Contrabanda
Articolul 250

(1) Persoana care transportă bunuri cu valoare ridicată pe linia vamală a Comunităţii Europene, evitând astfel măsurile de control vamal sau transportă astfel de bunuri prin folosirea forţei sau a ameninţărilor în acest sens, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la cinci ani şi cu amendă.

(2) Persoana care se angajează să transporte bunuri cu valoare mare pe teritoriul vamal al Comunităţii Europene, evitând astfel măsurile de control vamal sau transportă astfel de bunuri prin aceste teritorii, oferă ascunzători sau locuri de depozitare, oferă sau obţine vânzări de astfel de bunuri, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani şi cu amendă.

(3) Funcţionarul care, abuzând de poziţia sau de drepturile sale oficiale, permite contrabanda de bunuri pe teritoriul vamal al Comunităţii Europene sau le transportă, se sancţionează cu pedeapsa menţionată la alineatul precedent.

(4) În cazul în care făptuitorul obţine beneficii materiale considerabile pentru sine sau o terţă persoană, săvârşind infracţiunile prevăzute la alineatul 2 sau 3 din prezentul articol sau dacă reprezintă o ameninţare la adresa vieţii sau a sănătăţii umane sau oferă sprijin activităţilor teroriste sau săvârşeşte aceste fapte în calitate de membru al unui grup infracţional organizat, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei ani la cincisprezece ani şi cu amendă.

(5) Persoana care dobândeşte sau colectează bunuri de contrabandă cu valoare mare pentru transportul pe teritoriul vamal al Comunităţii Europene, furnizează documente false sau le transportă în şi prin teritoriul vamal al Comunităţii Europene sau organizează în orice alt mod ascunderea, depozitarea sau vânzarea bunurilor de contrabandă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la doisprezece ani şi cu amendă.

(6) Alineatul de mai sus se aplică şi infracţiunilor săvârşite în străinătate dacă ţara în care au fost săvârşite aceste infracţiuni şi-a asumat, precum Republica Slovenia, o obligaţie juridică internaţională comună de prevenire a acestor infracţiuni, indiferent de locul săvârşirii acestora şi a stabilit astfel de fapte în legile sale în acelaşi mod corespunzător ca şi infracţiunile penale.

(7) Bunurile de contrabandă se confiscă.

CAPITOLUL XXV
Infracţiuni contra tranzacţiilor juridice

Falsuri în înscrisuri
Articolul 251

(1) Persoana care falsifică un document sau modifică un document autentic cu intenţia de a folosi un astfel de document ca fiind autentic sau foloseşte un document falsificat sau modificat ca fiind autentic, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Persoana care falsifică un document oficial, testament, registru public sau oficial sau orice alt registru care trebuie păstrat în conformitate cu legea, modifică un document autentic de acest tip sau stochează un astfel de document falsificat sau modificat în scopul utilizării acestuia sau îl foloseşte ca fiind autentic, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Cazuri speciale de fals în înscrisuri
Articolul 252

(1) Pedepsele prevăzute pentru falsul în înscrisuri în conformitate cu articolul precedent se aplică:

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SI

1) persoanei care, fără autorizație, completează cu orice declarație relevantă pentru relațiile juridice orice scris, formular necompletat sau alt document semnat anterior de o altă persoană;

2) persoanei care dezinformează altă persoană cu privire la conținutul oricărui document, determinând-o astfel să semneze un astfel de document atunci când consideră că semnează un alt document sau alt conținut;

3) persoanei care eliberează orice document, fie în numele unei alte persoane, fără permisiunea sa, fie în numele unei persoane inexistente;

4) persoanei care, în calitate de emitent al unui document, adaugă la semnătura sa orice funcție sau titlu la care nu are dreptul și care are o influență esențială asupra valorii probatorii a documentului emis;

5) persoanei care întocmește un document prin utilizarea neautorizată a unui sigiliu sau a unei mărci valide.

(2) Persoana care elaborează ca bunuri de piață pentru o altă persoană o teză de doctorat, o teză de masterat, o lucrare de diplomă, un examen, o lucrare de seminar, scrisă sau de bacalaureat sau întocmește o altă lucrare scrisă pentru o altă persoană, necesară pentru obținerea diplomei sau folosește o lucrare identică cu a sa, se sancționează cu aceeași pedeapsă.

Certificarea de conținut fals
Articolul 253

(1) Persoana care induce în eroare un organism competent sau un notar pentru a atesta orice chestiune neadevărată într-un document public, într-o înregistrare, într-un registru sau într-un document de natură comercială care este destinat să servească drept probă în tranzacții juridice, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care folosește un document public, o înregistrare, un registru sau un document de natură comercială în conformitate cu alineatul precedent, deși cunoaște faptul că un astfel de document este fals, se sancționează cu aceeași pedeapsă.

Furnizarea ilegală de servicii de asistență juridică
Articolul 254

(1) Persoana care asigură, contra cost, asistență juridică în cadrul procedurilor judiciare sau administrative, fără o educație corespunzătoare sau fără să îndeplinească condițiile, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Beneficiile materiale obținute se confiscă.

Emiterea şi utilizarea de certificate medicale sau veterinare false
Articolul 255

(1) Medicul care eliberează, cu bună ştiinţă, un certificat medical fals se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care foloseşte, cu bună ştiinţă, certificatul medical prevăzut la alineatul precedent, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Veterinarul care eliberează, cu bună ştiinţă, un certificat veterinar fals se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(4) Persoana care foloseşte cu bună ştiinţă certificatul prevăzut la alineatul precedent se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

Fabricarea unor mărci înregistrate, dispozitive de măsurare şi cântărire contrafăcute
Articolul 256

(1) Persoana care, cu intenţia de a le folosi ca autentice, falsifică mărci înregistrate pentru marcarea produselor de provenienţă naţională sau străină, cum ar fi sigilii, ştampile sau alte etichete sau alte mărci prevăzute de lege pentru marcarea aurului, a argintului, a animalelor, a lemnului sau a altor mărfuri, sau modifică sau înlătură etichetele autentice sau foloseşte etichete contrafăcute ca fiind autentice, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Persoana care contrafăce dispozitive de măsurare sau cântărire sau le foloseşte la măsurare ca fiind autentice, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Persoana care, fără permisiune, contrafăce, dobândeşte sau vinde instrumente pentru contrafacerea mărcilor înregistrate, a dispozitivelor de măsurare sau cântărire sau le pune la dispoziţie pentru a fi utilizate, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(4) Etichetele, dispozitivele de măsurare şi cântărire contrafăcute, precum şi instrumentele pentru contrafacerea acestora se confiscă.

CAPITOLUL XXVI
Infracţiuni contra atribuţiilor oficiale şi autorizaţiilor publice

Abuzul în serviciu sau de atribuţii oficiale
Articolul 257

(1) Funcţionarul sau funcţionarul public care, cu intenţia de a obţine beneficii nepatrimoniale pentru sine sau pentru altă persoană sau de a aduce prejudicii unei alte persoane, face abuz de funcţia sa sau depăşeşte limitele atribuţiilor sale oficiale sau nu îşi îndeplineşte atribuţiile oficiale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Dacă, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alineatul precedent, făptuitorul provoacă daune considerabile sau încalcă grav drepturile altei persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Funcţionarul sau funcţionarul public care, cu intenţia de a obţine beneficii materiale pentru sine sau pentru altă persoană, face abuz de funcţia sa sau depăşeşte limitele atribuţiilor sale oficiale sau nu îşi îndeplineşte atribuţiile oficiale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

(4) Făptuitorul la care se face referire în alineatul precedent care abuzează de funcţia sa sau influenţează în mod ilegal creştere averii sale cu o sumă semnificativă, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută la alineatul precedent.

(4) În cazul în care făptuitorul a dobândit pentru sine sau pentru o terţă persoană beneficii materiale considerabile care corespund intenţiei sale iniţiale, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute la alineatele 3 şi 4, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

Uzurparea funcţiei
Articolul 258

Funcţionarul care încalcă, cu bună ştiinţă, reglementările şi alte dispoziţii sau nu îşi exercită dreptul de supraveghere în mod corespunzător sau îşi îndeplineşte atribuţiile într-un mod lipsit de scrupule, deşi prevede sau ar trebui şi ar putea prevedea că un astfel de comportament ar putea determina o încălcare gravă a drepturilor unei alte persoane sau daune majore produse asupra bunurilor publice sau o pierdere materială considerabilă şi o astfel de încălcare sau daună se produce efectiv, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Falsificarea sau distrugerea unui document, registru, fişier sau a unei arhive oficiale
Articolul 259

(1) Funcţionarul care introduce informaţii false sau nu introduce informaţii relevante într-un document, registru sau fişier oficial sau certifică un astfel de document, registru sau fişier, care conţine informaţii false cu semnătura sau ştampila sa sau face crearea unui astfel de document, registru sau fişier posibilă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Funcţionarul care foloseşte un document, registru sau fişier oficial fals ca fiind adevărat sau distruge sau ascunde documente, registre sau fişiere sau le deteriorează în mod substanţial sau le face inutilizabile, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Persoana care înstrăinează, distruge sau ascunde arhive istorice sau le face inutilizabile, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la trei ani.

Divulgarea informațiilor confidențiale
Articolul 260

(1) Funcționarul sau orice altă persoană care, prin nerespectarea îndatoririlor sale de protejare a informațiilor confidențiale, comunică sau transmite informații desemnate ca informații confidențiale unei alte persoane sau îi oferă altfel acces la astfel de informații sau posibilitatea de a colecta astfel de informații pentru a le transmite unei persoane neautorizate, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care, cu intenția de le folosi, fără permisiune, obține informații protejate ca informații confidențiale sau publică aceste informații în mod public, se sancționează cu aceeași pedeapsă.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol a fost săvârșită din lăcomie sau în scopul publicării sau utilizării informațiilor în cauză în străinătate, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(4) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol a fost săvârșită din neglijență, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Luarea de mită
Articolul 261

(1) Funcționarul sau funcționarul public care solicită sau este de acord să accepte pentru sine sau pentru o terță persoană o recompensă, un dar sau alte beneficii materiale sau o promisiune sau o ofertă de astfel de beneficii pentru a întreprinde o acțiune oficială în limitele atribuțiilor sale oficiale care nu ar trebui să fie întreprinsă sau să nu întreprindă o acțiune oficială care ar trebui sau ar putea fi întreprinsă sau face abuz de funcție sau servește ca agent pentru mituirea unui funcționar, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani și cu amendă.

(2) Funcționarul sau funcționarul public care solicită sau este de acord să accepte pentru sine sau pentru o terță persoană o recompensă, un dar sau alte beneficii materiale sau o promisiune sau o ofertă de astfel de beneficii pentru a întreprinde o acțiune oficială în limitele atribuțiilor sale oficiale care trebuie sau ar putea fi întreprinsă sau nu să întreprindă o acțiune oficială care nu ar trebui să fie întreprinsă sau se folosește în alt mod de poziția sa, ori intermediază astfel mituirea funcționarului, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

(3) Funcționarul sau funcționarul public care solicită sau acceptă o recompensă, un dar sau altă favoare cu privire la întreprinderea unei acțiuni oficiale conform alineatelor precedente după ce acțiunea oficială este efectiv

întreprinsă sau omisă, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Darul, recompensa sau orice alt beneficiu acceptat se confiscă.

Darea de mită
Articolul 262

(1) Persoana care promite, oferă sau acordă o recompensă, un dar sau alt beneficiu unui funcţionar sau unui funcţionar public pentru sine sau pentru o terţă persoană pentru a întreprinde o acţiune oficială în limitele atribuţiilor sale oficiale care nu ar trebui să fie întreprinsă sau să nu întreprindă o acţiune oficială care ar trebui sau ar putea fi întreprinsă sau face abuz de funcţie sau serveşte ca agent pentru mituirea unui funcţionar, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani şi cu amendă.

(2) Persoana care promite, oferă sau acordă o recompensă, un dar sau alt beneficiu unui funcţionar sau unui funcţionar public, pentru sine sau pentru o terţă persoană, pentru a întreprinde o acţiune oficială în limitele atribuţiilor sale oficiale care ar trebui să fie întreprinsă sau să nu întreprindă o acţiune oficială care nu ar trebui să fie întreprinsă sau face abuz de funcţie, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la trei ani.

(3) Dacă făptuitorul prevăzut la alineatele precedente care a acordat recompensa, darul sau alte beneficii la cererea unui funcţionar sau funcţionar public, a denunţat o astfel de infracţiune înainte de a fi descoperită sau să ştie că a fost descoperită, pedeapsa poate fi suspendată.

Acceptarea unor beneficii pentru traficul de influenţă
Articolul 263

(1) Persoana care acceptă o recompensă, un dar sau orice altă favoare sau promisiune sau o ofertă de astfel de favoare pentru sine sau pentru o terţă persoană, pentru a se folosi de rangul său sau de influenţa sa reală sau prezumtivă pentru a interveni astfel încât o anumită acţiune oficială să fie sau nu întreprinsă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care se foloseşte de rangul sau influenţa sa reală sau prezumtivă pentru a interveni fie pentru întreprinderea unei anumite acţiuni oficiale care nu ar trebui întreprinsă, fie pentru neîntreprinderea unei acţiuni oficiale care ar trebui sau ar putea fi întreprinsă, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) În cazul în care făptuitorul, înainte sau după intervenţie, acceptă orice recompensă, dar sau altă favoare pentru sine sau pentru o terţă persoană în schimbul intervenţiei sale prevăzute la alineatul precedent, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

(4) Darul, recompensa sau orice alt beneficiu acceptat se confiscă.

BCU KAI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Oferirea unor daruri pentru trafic de influență
Articolul 264

(1) Persoana care promite, oferă sau acordă o recompensă, un dar sau orice altă favoare altei persoane pentru sine sau pentru o terță persoană, pentru a se folosi de rangul său sau de influența sa reală sau prezumtivă pentru a interveni astfel încât o anumită acțiune oficială să fie sau să nu fie întreprinsă, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Persoana care promite, oferă sau acordă o recompensă, un dar sau orice altă favoare altei persoane, pentru sine sau pentru o terță persoană, pentru a se folosi de rangul său sau de influența sa reală sau prezumtivă pentru a întreprinde o anumită acțiune oficială care nu ar trebui să fie întreprinsă sau pentru a nu întreprinde o acțiune oficială care ar trebui sau ar putea să fie întreprinsă, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

(3) Dacă făptuitorul prevăzut la alineatele precedente care a acordat recompensa, darul sau alte beneficii la cererea unui intermediar ilegal a denunțat o astfel de infracțiune înainte de a fi descoperită sau să știe că a fost descoperită, pedeapsa poate fi suspendată.

Tortura
Articolul 265

(1) Persoana care intenționează să provoace în mod intenționat durere sau suferință gravă unei alte persoane, fizică sau mintală, pentru a obține informații sau mărturisiri de la această persoană sau de la o terță persoană, pentru a o pedepsi pentru o faptă săvârșită de aceasta sau de o terță persoană sau despre care există suspiciunea că a fost săvârșită de ea sau de o terță persoană în vederea intimidării sau supunerii unei presiuni sau a intimidării unei terțe persoane sau a supunerii unei astfel de persoane unei presiuni sau din orice motiv care se bazează pe orice formă de încălcare a egalității se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) În cazul în care durerea și suferința prevăzute la alineatul precedent sunt cauzate sau săvârșite de un funcționar sau de orice altă persoană care deține un statut oficial sau la inițiativa sa sau după obținerea consimțământului exprimat sau tacit, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la doisprezece ani.

Încălcarea demnității umane prin abuz de funcție sau de drepturi oficiale
Articolul 266

Un funcționar care își exercită funcția și care, prin abuz de funcție sau de drepturi oficiale, tratează necorespunzător o altă persoană, o insultă, îi provoacă o vătămare corporală ușoară sau o tratează în așa fel încât să îi

afecteze demnitatea umană, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Şantajul pentru obţinerea unei declaraţii
Articolul 267

(1) Un funcţionar care, în exercitarea funcţiei sale sau a autorizaţiilor publice, foloseşte forţă, ameninţări sau alte mijloace interzise de lege sau o modalitate interzisă de lege pentru a şantaja în vederea obţinerii unei depoziţii sau a altei declaraţii o persoană acuzată sau un martor, expert sau o altă persoană, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită într-o manieră extrem de violentă sau dacă, prin şantajarea în vederea unei depoziţii, făptuitorul a cauzat consecinţe grave pentru o persoană acuzată care se află într-un proces penal, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

Însuşirea ilegală de bunuri în cursul anchetei sau al executării pedepsei
Articolul 268

(1) Funcţionarul care, în timpul percheziţiei unei locuinţe, a unor spaţii sau persoane sau în cursul unei proceduri judiciare sau administrative, ia bunuri cu intenţia de a şi le însuşi în mod ilegal, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(2) Dacă bunurile au o valoare ridicată şi intenţia făptuitorului a fost să îşi însuşească bunurile cu o astfel de valoare, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

CAPITOLUL XXVII
Infracţiuni contra disciplinei militare

Neexecutarea unui ordin şi insubordonarea
Articolul 269

(1) Un militar care nu execută ordinul dat de către superiorul său cu privire la serviciul militar sau care refuză să se supună superiorului său, punând astfel în pericol viaţa persoanei sau bunurile cu valoare ridicată, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Un militar care se opune unui gardian, unei santinele, unei patrule, unui militar de grad inferior sau unui ofiţer sau altui militar care îşi exercită obligaţiile militare pentru a proteja securitatea şi ordinea într-o unitate militară se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

BCU MSU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Insubordonarea
Articolul 270

(1) Un militar care, împreună cu alţi membrii ai armatei, nu respectă ordinul unui superior sau refuză să îl execute sau refuză să-şi îndeplinească îndatoririle, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

(2) Un militar care utilizează arme la săvârşirea infracţiunii prevăzute la alineatul precedent se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la un an la zece ani.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul precedent se aplică, de asemenea, oricărei persoane care organizează infracţiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol, precum şi asupra unui ofiţer militar care participă la săvârşirea unei astfel de infracţiuni.

Refuzul de a primi sau de a folosi arme
Articolul 271

Un militar care, contrar regulamentelor şi fără a avea un motiv întemeiat, refuză să primească arme sau refuză să le folosească la comandă sau în conformitate cu regulile de folosire a armelor, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Informarea falsă
Articolul 272

Un militar care, în îndeplinirea îndatoririlor sale, predă o informare orală falsă sau prezintă o informare falsă sau, în acest fel, ascunde orice fapt care nu trebuie ascuns, punând astfel în pericol viaţa persoanei sau bunurile cu valoare ridicată, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Dezertarea din forţele armate
Articolul 273

(1) Un militar care, prin voinţa sa liberă, îşi părăseşte unitatea sau serviciul în timpul îndeplinirii unei sarcini importante sau în timpul unei situaţii de alertă ridicată, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Un militar care cunoaşte circumstanţele prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol, dar nu se întoarce din proprie voinţă după expirarea permisiei autorizate acordate de unitatea sau serviciul său în perioada stabilită sau dezertează din unitate sau serviciu pentru mai mult de zece zile din propria voinţă, se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(3) Un militar care s-a ascuns pentru a evita serviciul în forţele armate se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

BCU Cluj / Central University Library

(4) Pedeapsa prevăzută la alineatul precedent va fi aplicată şi unui militar care părăseşte ţara şi rămâne în străinătate pentru a evita serviciul în forţele armate.

Rele tratamente aplicate subordonaţilor
Articolul 274

(1) Un ofiţer militar superior care, în timpul sau în legătură cu serviciul militar, maltratează un subordonat sau îi încalcă demnitatea umană, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă un ofiţer militar superior săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul precedent împotriva a mai mult de o persoană, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Nerespectarea regulamentelor santinelei
Articolul 275

(1) Un militar care pune în pericol viaţa persoanei sau bunurile cu valoare ridicată, acţionând în contradicţie cu reglementările privind santinele, patrulele, militarii de grad inferior sau orice alt serviciu pentru asigurarea securităţii şi ordinii într-o unitate militară, cartier general sau instituţie sau pentru protecţia militară a obiectivelor sau zonelor, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(3) În cazul în care oricare dintre infracţiunile prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol implică vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane sau daune materiale importante, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, iar pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Dacă una dintre infracţiunile prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol a avut drept rezultat decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, în timp ce pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

Neaplicarea măsurilor de protecţie a unităţilor militare
Articolul 276

(1) Un ofiţer comandant care pune în pericol viaţa persoanei sau bunurile cu valoare ridicată prin faptul că nu a pus în aplicare măsurile stabilite sau dispuse pentru protejarea vieţii şi sănătăţii oamenilor care îi sunt încredinţaţi,

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

pentru protejarea și întreținerea instalațiilor militare, a obiectelor și mijloacelor de luptă, sau pentru aprovizionarea regulată a unității sale militare cu alimente, echipamente și materiale sau prin nerespectarea obligațiilor sale pentru a asigura îndeplinirea satisfăcătoare și la timp a obligațiilor de protecție, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită din neglijență, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(3) În cazul în care oricare dintre infracțiunile prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol implică vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 1, iar pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 2, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Dacă una dintre infracțiunile prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol a avut drept rezultat decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 1, în timp ce pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 2, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

Neaplicarea măsurilor de protecție în timpul instrucțiilor militare
Articolul 277

(1) Un militar care, în timpul exercițiilor, cursurilor de instruire sau testare, nu reușește să pună în aplicare măsurile de siguranță sau de precauție stabilite sau dispuse, punând astfel în pericol viața persoanei sau bunurile cu valoare ridicată, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită din neglijență, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(3) În cazul în care oricare dintre infracțiunile prevăzute la alineatul 1 sau 2 implică vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 1, iar pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 2, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Dacă una dintre infracțiunile prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol a avut drept rezultat decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 1, în timp ce pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 2, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

Răspunderea pentru infracţiunea săvârşită prin ordinul unui superior
Articolul 278

Un subordonat nu va fi pedepsit dacă săvârşeşte o infracţiune din ordinul sau comanda unui superior emisă în timpul serviciului militar, cu excepţia cazului în care a săvârşit o infracţiune de război sau orice altă infracţiune gravă sau dacă ştia că îndeplinirea ordinului sau a comenzii constituia o infracţiune.

Pedeapsa redusă în caz de provocare
Articolul 279

În cazul în care autorul infracţiunilor prevăzute la articolul 269, articolul 270 alineatul 1 sau articolul 273 alineatul 1 din prezentul Cod penal a fost provocat de comportatul ilegal sau brutal al unui militar, pedeapsa acestuia poate fi redusă sau suspendată.

CAPITOLUL XXVIII
Infracţiuni contra înfăptuirii justiţiei

Neinformarea autorităţilor cu privire la pregătirea unei infracţiuni
Articolul 280

(1) Persoana care, cunoscând pregătirile care s-au efectuat pentru săvârşirea unei infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa de trei ani de închisoare, nu informează autorităţile competente în acest sens suficient de devreme pentru a împiedica săvârşirea infracţiunii în cauză, dacă infracţiunea este săvârşită ulterior, consumată sau în stare de tentativă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită în legătură cu o infracţiune pentru care se prevede prin lege aplicarea pedepsei închisorii de până la cincisprezece ani sau pedeapsa detenţiunii pe viaţă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Nu se va aplica nicio pedeapsă persoanei care nu informează autorităţile competente despre pregătirea săvârşirii unei infracţiuni prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol, cu condiţia să fie soţ/soţie, partener extramarital, partener cu care locuieşte într-un parteneriat înregistrat între persoane de acelaşi sex, rudă de gradul întâi, frate, soră, părinte adoptiv sau copil adoptat al făptuitorului. În cazul în care nu se sancţionează niciuna dintre persoanele menţionate mai sus pentru că nu a sesizat pregătirea săvârşirii infracţiunii în temeiul alineatului 1 din prezentul articol, nu se va sancţiona nici soţul/soţia

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sau partenerul extramarital sau partenerul cu care locuieşte într-un parteneriat înregistrat între persoane de acelaşi sex pentru o astfel de infracţiune.

Nefurnizarea informaţiilor cu privire la infracţiune sau făptuitor
Articolul 281

(1) Persoana care cunoaşte autorul unei infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de minim cincisprezece ani sau ştie de săvârşirea unei astfel de infracţiuni şi nu informează autorităţile competente cu privire la aceasta, astfel de informaţii fiind relevante pentru descoperirea autorului infracţiunii, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Un funcţionar care, cu bună ştiinţă, nu face o sesizare cu privire la o infracţiune despre care află în timpul îndeplinirii îndatoririlor sale oficiale şi pentru care pedeapsa închisorii de peste trei ani este prevăzută de lege şi care face obiectul urmăririi penale ex officio, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Nu se va aplica nicio pedeapsă persoanei care nu prezintă informaţii despre o infracţiune, cu condiţia ca aceasta să fie soţul/soţia, partenerul extramarital, partenerul cu care trăieşte într-un parteneriat înregistrat pentru persoane de acelaşi sex, ruda de gradul întâi, fratele, sora, părintele adoptiv, copilul adoptat, avocatul, medicul sau duhovnicul făptuitorului. În cazul în care oricare dintre aceste persoane prevăzute la prezentul alineat, cu excepţia avocatului, medicului sau duhovnicului, nu este pedepsită pentru nesesizarea infracţiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol, nu se va sancţiona nici soţul/soţia sau partenerul extramarital sau partenerul cu care trăieşte într-un parteneriat înregistrat între persoane de acelaşi sex pentru o astfel de infracţiune.

Complicele făptuitorului după săvârşirea unei infracţiuni
Articolul 282

(1) Persoana care ascunde autorul unei infracţiuni urmărite penal ex officio sau prin ascunderea instrumentelor sau a urmelor infracţiunii sau îl ajută în alt mod să nu fie descoperit sau ascunde persoana condamnată sau întreprinde orice altă acţiune pentru a împiedica executarea unei pedepse sau a unei măsuri de siguranţă aplicate sau aplicarea măsurii de internare într-un centru educaţional sau într-o casă de corecţie, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) În cazul în care ajutorul prevăzut la alineatul 1 se acordă autorului unei infracţiuni care se sancţionează cu pedeapsa închisorii de cel puţin cincisprezece ani sau cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă, persoana care acordă ajutorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol nu poate fi mai mare, în ceea ce priveşte tipul sau cuantumul acesteia, decât pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea săvârşită de persoana căruia complicele i-a acordat ajutor.

(4) Nu se va aplica nicio pedeapsă persoanei care nu informează autorităţile competente despre pregătirea săvârşirii unei infracţiuni prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, cu condiţia să fie soţul/soţia, partenerul extramarital, persoana cu care locuieşte într-un parteneriat înregistrat între persoane de acelaşi sex, ruda de gradul întâi, fratele, sora, părintele adoptiv sau copilul adoptat al făptuitorului. Întrucât oricare dintre aceste persoane nu poate fi pedepsită ca fiind complice după săvârşirea faptei prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, nu se va sancţiona nici soţul/soţia sau partenerul extramarital sau partenerul cu care trăieşte într-o parteneriatul înregistrat între persoane de acelaşi sex pentru o astfel de infracţiune.

(5) În cazul în care urmărirea penală a autorului unei infracţiuni se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile, aceeaşi pedeapsă se va aplica autorului infracţiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol.

Denunţarea falsă a infracţiunii
Articolul 283

(1) Persoana care acuză o altă persoană că a săvârşit o infracţiune supusă urmăririi penale *ex officio*, ştiind că acuzaţia este falsă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică persoanei care transferă urmele unei infracţiuni către o altă persoană sau determină în alt mod începerea urmăririi penale împotriva unei alte persoane *ex officio*, cunoscând faptul că persoana respectivă nu este autorul infracţiunii în cauză.

(3) Persoana care se autoincriminează în mod eronat de săvârşirea o infracţiune care face obiectul urmăririi penale în virtutea funcţiei sale se sancţionează cu amendă.

(4) Pedeapsa prevăzută la alineatul precedent se aplică persoanei care declară săvârşirea unei infracţiuni, sub rezerva urmăririi penale în virtutea funcţiei, ştiind că afirmaţia este falsă, determinând astfel autorităţile statului să înceapă procedurile.

(5) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol a fost săvârşită de un funcţionar prin abuz de funcţie, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Mărturia mincinoasă
Articolul 284

(1) Martorul, expertul, evaluatorul, traducătorul sau interpretul care face o mărturie mincinoasă în faţa instanţei într-un proces deschis pentru săvârşirea unei infracţiuni, în cursul investigaţiei parlamentare sau în timpul procedurilor disciplinare sau administrative; expertul sau evaluatorul care oferă o opinie falsă în scris; sau traducătorul care efectuează o traducere scrisă falsă se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică oricărei părţi care, fiind audiată în proceduri civile, necontencioase, de executare sau administrative, face o declaraţie falsă asupra căreia instanţa sau altă autoritate competentă şi-a întemeiat decizia în astfel de proceduri.

(3) Pentru declaraţie mincinoasă în faţa instanţei, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul precedent atrage după sine consecinţe deosebit de grave pentru acuzat, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(5) În cazul în care făptuitorul retrage o declaraţie falsă înainte de pronunţarea unei hotărâri judecătoreşti, se sancţionează cu amendă sau pedeapsa se suspendă.

Distrugerea de probe
Articolul 285

(1) Persoana care intenţionează să prevină sau să împiedice administrarea probelor, să ascundă, să distrugă sau să deterioreze un document al altei persoane sau alt obiect propus ca probă sau face un astfel de document sau obiect să fie inutilizabil, total sau parţial, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică oricărei persoane care, cu intenţia prevăzută la alineatul precedent, înlătură, distruge, deteriorează, schimbă sau înlocuieşte o piatră de hotar, o marcă geodezică sau orice alt punct de reper destinat să desemneze dreptul de proprietate imobiliară sau dreptul de a folosi apa, precum şi persoana care, cu aceeaşi intenţie, stabileşte în mod fals un astfel de reper.

(3) Persoana care, cu intenţia de a preveni sau de a împiedica administrarea probelor într-o infracţiune, administrează probe despre care ştie că sunt false sau falsificate, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Obstrucționarea autorităților judiciare și a altor autorități de stat
Articolul 286

(1) Persoana care, cu intenția de a influența mărturia sau de a administra probe într-un proces derulat în fața instanței sau într-o procedură administrativă sau în cursul investigației parlamentare, folosește forța, amenințări sau intimidează orice terță persoană, îi oferă sau îi acordă prestații ilegale, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică oricărei persoane care, cu intenția de a influența îndeplinirea atribuțiilor oficiale ale funcționarilor în administrarea justiției, autorităților de aplicare a legii în legătură cu procedurile penale, folosește forța, amenințări sau intimidare împotriva unui funcționar.

Nerespectarea procedurilor secrete
Articolul 287

(1) Persoana care, fără autorizație, divulgă o chestiune despre care a aflat în timpul procedurilor premergătoare unui proces, în timpul procesului derulat în fața instanței, în timpul procesului oral în cadrul procedurii administrative sau în timpul procesului derulat pentru săvârșirea unei infracțiuni sau în cursul unei investigații parlamentare, pentru care publicarea este interzisă fie prin lege, fie printr-o hotărâre judecătorească pronunțată de o instanță sau altă autoritate competentă, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care publică datele personale ale unui minor parte într-o procedură judiciară, administrativă sau orice altă procedură sau publică alte informații care ar putea fi relevante pentru stabilirea identității minorului, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Persoana care dezvăluie identitatea unui martor protejat, a unei persoane în pericol sau a unei persoane cu identitate schimbată, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Dacă un funcționar săvârșește o infracțiune prevăzută la alineatul precedent, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Procesul ilicit, parțial și inechitabil
Articolul 288

(1) Judecătorul care, în desfășurarea unei proceduri judiciare sau pronunțarea unei hotărâri judecătorești, nu respectă sau denaturează în mod deliberat legea cu intenția de a-i aduce prejudicii uneia dintre părți în procedură sau de a îi acorda prioritate în mod ilegal, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

RCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică judecătorului care, cu intenţia prevăzută la alineatul precedent din prezentul articol, îşi întemeiază hotărârea judecătorească pe fapte despre care ştie că nu există sau sunt imputate prin dovezi false sau ilegale.

Împiedicarea reînceperii lucrului
Articolul 289

Persoana care, cu bună ştiinţă, nu respectă o hotărâre judecătorească definitivă care îi dă dreptul unui lucrător să se reîntoarcă la postul său, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Nerespectarea interdicţiei de exercitare a profesiei
Articolul 290

Persoana care îi permite altei persoane să exercite o profesie, o activitate sau o funcţie, cu toate că ştie că i s-a interzis acestei persoane să exercite o astfel de profesie printr-o hotărâre judecătorească definită, conform măsurii de siguranţă sau de protecţie aplicate pentru interzicerea exercitării profesiei sau consecinţelor juridice ale condamnării, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Evadarea
Articolul 291

Persoana care, prin forţă sau ameninţarea cu un atac iminent asupra vieţii sau a membrelor, evadează din închisoare sau dintr-un centru de detenţie, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Răscoala deţinuţilor
Articolul 292

(1) Persoana care face parte dintr-un grup de prizonieri care s-au adunat cu scopul de a evada forţat sau de a exercita un atac comun asupra persoanelor împuternicite să exercite supravegherea acestora sau de a constrânge aceste persoane responsabile de supraveghere, prin forţă sau ameninţare cu folosirea iminentă a forţei, să întreprindă sau să omită să întreprindă o acţiune contrară îndatoririlor lor, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Autorul infracţiunii prevăzute la alineatul precedent, care a folosit forţă sau ameninţări, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Înlesnirea evadării
Articolul 293

(1) Persoana care, prin forţă, ameninţări, înşelăciune sau în alt mod înlesneşte evadarea unei persoane care execută o pedeapsă într-o închisoare sau

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a unui deținut sau a unui minor dintr-o casă de corecție, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită de un grup organizat, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

CAPITOLUL XXIX
Infracțiuni contra ordinii și liniștii publice

Grupul infracțional organizat
Articolul 294

(1) Persoana care participă la un grup infracțional organizat care are ca scop săvârșirea infracțiunilor pentru care se poate aplica pedeapsa închisorii de minim trei ani sau pedeapsa detențiunii pe viață, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

(2) Persoana care constituie sau conduce un grup, așa cum se menționează la alineatul precedent, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la opt ani.

(3) Autorul unei infracțiuni prevăzute la alineatele precedente care împiedică săvârșirea ulterioară a acestor infracțiuni sau dezvăluie informații care au legătură cu investigarea și dovedirea infracțiunilor care au fost deja săvârșite, poate fi sancționat pentru aceste infracțiuni, în conformitate cu articolul 51 din prezentul Cod penal.

Conspirația
Articolul 295

Persoana care este de acord să săvârșească o infracțiune cu altă persoană, pentru care se poate aplica o pedeapsă care depășește cinci ani de închisoare sau o pedeapsă mai grea, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Comportamentul violent
Articolul 296

(1) Persoana care maltratează altă persoană, o bate sau o pedepsește în orice altă manieră dureroasă sau umilitoare, o persecută sau o privează de libertatea de mișcare prin folosirea forței sau a amenințării cu atac iminent asupra vieții sau a membrelor, o forțează să muncească sau să omită să lucreze; sau altfel, o pune într-o poziție de subordonare prin restrângerea violentă a drepturilor sale egale, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITY LIBRARY

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul de mai sus a fost săvârşită de cel puţin două sau mai multe persoane sau a avut drept rezultat umilirea gravă a mai multor persoane sau vătămări corporale minore, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Pedeapsa la care se face referire în alineatul precedent se aplică persoanei care provoacă violenţă sau care ameninţă siguranţa altora la evenimentele sportive sau în legătură cu astfel de evenimente.

Instigarea publică la ură, violenţă sau intoleranţă
Articolul 297

(1) Persoana care provoacă sau instigă în mod public la ură, discordie sau intoleranţă etnică, rasială sau religioasă sau provoacă orice altă formă de discriminare pe baza unor deficienţe fizice sau mintale sau a orientării sexuale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică unei persoane care diseminează public idei cu privire la supremaţia unei rase faţă de alta sau care oferă ajutor în orice fel de activităţi rasiste sau neagă, diminuează semnificaţia, aprobă, ignoră, batjocoreşte sau susţine genocidul, Holocaustul, infracţiunile contra umanităţii, infracţiunile de război, agresiunea sau alte infracţiuni contra umanităţii.

(3) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatele precedente a fost săvârşită prin publicarea în presă, redactorul sau persoana care acţionează în calitate de redactor se sancţionează prin impunerea pedepsei prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol, cu excepţia situaţiei în care fapta a fost comisă în timpul unei emisiuni în direct în timpul căreia nu a putut să împiedice acţiunile menţionate la alineatele precedente.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol a fost săvârşită prin constrângere, maltratare, punerea în pericol a securităţii, profanarea simbolurilor naţionale, etnice sau religioase, deteriorarea bunurilor mobile ale altor persoane, profanarea monumentelor sau a pietrelor sau mormintelor memoriale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(5) Dacă faptele prevăzute la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol au fost săvârşite de un funcţionar prin abuz de funcţie sau de drepturi oficiale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la 5 ani.

(6) Materialele şi obiectele care conţin mesajele prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol şi toate dispozitivele destinate fabricării, multiplicării şi distribuirii lor se confiscă sau utilizarea lor va fi corespunzător împiedicată.

Participarea la un grup infracțional organizat
Articolul 298

(1) Persoana care participă la un grup care, prin colaborare, săvârșește acte de violență împotriva persoanelor, distruge sau deteriorează bunuri cu valoare considerabilă sau încearcă să săvârșească astfel de infracțiuni, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Dacă acțiunea grupului prevăzută la alineatul precedent atrage după sine moartea sau vătămarea corporală gravă a unei persoane, persoana (persoanele) care participă se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Liderul grupului care a săvârșit infracțiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la cinci ani.

Obstrucționarea efectuării actelor oficiale sau răzbunarea asupra unui funcționar
Articolul 299

(1) Persoana care, prin forță sau amenințarea cu utilizarea iminentă a forței, împiedică un funcționar să efectueze un act oficial pe care intenționa să îl efectueze în îndeplinirea atribuțiilor sale oficiale sau obligă în același mod funcționarul să efectueze un act oficial, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la doi ani.

(2) În cazul în care făptuitorul prevăzut la alineatul 1 din prezentul articol îl atacă pe funcționar, îl maltratează sau îi provoacă vătămări corporale sau îl amenință cu folosirea unei arme sau a unui obiect sau mijloc periculos, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la cinci ani.

(3) Persoana care săvârșește infracțiunea prevăzută la alineatul 1 sau 3 din prezentul articol împotriva unui funcționar care exercită atribuții în cadrul poliției sau securității naționale, urmărește autorul unei infracțiuni sau păzește un deținut sau efectuează actele de urmărire penală, acte de supraveghere administrativă, efectuează o anchetă sau judecă o acțiune penală, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

(4) Pedeapsa prevăzută la alineatul precedent se aplică unei persoane care se răzbună pe un funcționar care săvârșește sau a săvârșit fapte în cadrul unei proceduri de încălcarea a dispozițiilor legale sau de urmărire penală, exercită atribuții aferente poliției, efectuează acte de supraveghere administrativă, efectuează sau a efectuat o anchetă sau judecă sau a judecat o acțiune penală pentru faptele săvârșite de aceasta sau de un alt funcționar în exercitarea drepturile sale, astfel încât să pună în pericol viața, membrele, securitatea personală sau bunurile funcționarului sau ale rudelor apropiate.

(5) În cazul în care autorul infracţiunii prevăzute la alineatul 1-4 din prezentul articol a fost provocat de comportamentul ilicit al funcţionarului, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni sau pedeapsa sa poate fi suspendată.

Atacul asupra unui funcţionar care exercită atribuţii din domeniul securităţii
Articolul 300

(1) Persoana care atacă un funcţionar sau o altă persoană despre care ştie că îl asistă pe acel funcţionar în exercitarea atribuţiilor sale aferente poliţiei sau securităţii naţionale sau apărării ordinii publice sau o persoană care exercită atribuţii în legătură cu executarea pedepsei sau o ameninţă în mod grav cu un astfel de atac, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la trei ani.

(2) În cazul în care făptuitorul prevăzut la alineatul 1 din prezentul articol ameninţă funcţionarul sau o altă persoană despre care ştie că îl asistă pe acel funcţionar, cu arme sau obiecte sau mijloace periculoase, îl maltrată sau îi provoacă vătămări corporale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică făptuitorului care a săvârşit infracţiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol împotriva a două sau mai multe persoane.

Participarea la un grup care împiedică un funcţionar să efectueze un act oficial
Articolul 301

(1) Persoana care participă la un grup care, prin acţiuni de colaborare, împiedică sau încearcă să împiedice un funcţionar să efectueze un act oficial sau, în acelaşi mod, obligă un funcţionar să efectueze un act oficial, pentru participarea sa, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la doi ani.

(2) Liderul grupului care a săvârşit infracţiunea prevăzută la alineatul precedent se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la trei ani.

Instigarea la rebeliune
Articolul 302

(1) Persoana care incită alte persoane să încalce hotărârile judecătoreşti şi măsurile luate de autorităţile statului sau să se revolte împotriva unui funcţionar care efectuează un act oficial, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) În cazul în care nu a fost pusă în aplicare nicio decizie sau măsură în cauză sau implementarea acesteia a fost îngreunată considerabil ca urmare a infracțiunii prevăzute la alineatul precedent sau dacă aceleași fapte au fost săvârșite de liderul grupului, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Eliminarea sau deteriorarea sigiliului sau marcajului oficial
Articolul 303

Persoana care îndepărtează sau deteriorează un sigiliu sau un marcaj oficial folosit de un funcționar pentru a proteja anumite obiecte sau spații sau intră în spațiile respective fără a îndepărta sau a deteriora sigiliul sau marcajul, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la șase luni.

Desprinderea sau distrugerea unui sigiliu oficial sau a documentelor oficiale
Articolul 304

(1) Persoana care desprinde, ascunde, distruge, deteriorează sau în orice alt mod face inutilizabil un sigiliu, registru, dosar sau document oficial care aparține sau se află în posesia unei agenții de stat, a unei societăți sau a unei alte persoane juridice sau a unei persoane sau a unei persoane fizice care îndeplinește atribuții în baza unei autorizații publice, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Tentativa la o astfel de infracțiune se pedepsește.

Portul nelegal de decorații sau semne distinctive
Articolul 305

(1) Persoana care se prezintă în mod fals ca funcționar sau militar sau poartă insigna unui funcționar sau a unui militar cu intenția de a obține un avantaj pentru sine sau pentru altă persoană sau de a aduce prejudicii unei alte persoane, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică persoanei care efectuează orice act pe care doar un funcționar sau un militar are dreptul să îl efectueze.

Fabricarea și achiziționarea de arme și instrumente destinate săvârșirii infracțiunii
Articolul 306

(1) Persoana care produce, dobândește sau păstrează arme, materiale explozive sau instrumente pentru fabricarea lor sau otrăvuri despre care știe că sunt destinate săvârșirii unei infracțiuni sau oferă altei persoane accesul la acestea, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Persoana care produce sau oferă unei alte persoane o cheie mincinoasă, un dispozitiv de spargere a unei broaşte sau orice alt instrument de intrare prin efracţie, dacă ştie că este destinat săvârşirii unei infracţiuni, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul de mai sus se aplică persoanei care posedă, produce, vinde, utilizează, importă, exportă sau pune la dispoziţie în orice alt mod, cu intenţia de a săvârşi o infracţiune, instrumente destinate intrării prin efracţie sau accesării ilegale a sistemului informatic.

Fabricarea ilegală şi comercializarea de arme sau materiale explozive
Articolul 307

(1) Persoana care fabrică, dobândeşte, oferă, vinde, face schimb sau importă în sau exportă din ţară arme, arme chimice, biologice sau nucleare, muniţii sau materiale explozive sau arme şi echipamente militare, a căror comercializare este interzisă persoanelor fizice sau este restricţionată; sau le intermediază, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul precedent implică o cantitate mare de arme, muniţie, substanţe explozive sau alte mijloace de luptă valoroase sau foarte periculoase sau dacă prezintă un pericol sau dacă fapta a fost săvârşită în cadrul unui grup infracţional organizat, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(3) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol implică o anumită armă sau o cantitate mică de muniţie pentru o astfel de armă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(4) Pedeapsa prevăzută la alineatul precedent se aplică unei persoane care falsifică sau distruge, îndepărtează sau modifică, fără permisiune, marcaje de autorizare de pe arme.

(5) Persoana care, în mod ilegal, fabrică, dobândeşte, păstrează, vinde, face schimb, importă în sau exportă din ţara compozit sau piese de schimb pentru arme, muniţie, materiale explozive sau arme şi echipamente militare, o substanţă sau ingrediente despre care ştie că vor fi utilizate la fabricarea sau exploatarea obiectelor menţionate la alineatele precedente sau le intermediază, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Trecerea ilegală a frontierei de stat
Articolul 308

(1) Persoana care trece frontiera Republicii Slovenia prin forţă sau intră pe teritoriul său înarmată ilegal cu arme, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la trei ani şi cu amendă.

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică unui străin care nu deţine un permis de şedere pentru Republica Slovenia sau dacă rămâne pe teritoriul Republicii Slovenia în modul menţionat la alineatul precedent sau se opune scoaterii legale din ţară.

(3) Persoana care ajută străini să treacă ilegal frontiera Republicii Slovenia, fără permisiunea de intrare sau de şedere în Republica Slovenia, sau transportă străini sau ajută la ascunderea lor sau se angajează să asiste un grup de doi sau mai mulţi astfel de străini în vederea trecerii graniţei sau a teritoriului statului contra cost, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani şi cu amendă.

(4) Funcţionarul care, abuzând de funcţia sau de drepturile sale oficiale, permite intrarea ilegală a străinului pe teritoriul Republicii Slovenia sau şederea ilegală a acestuia, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută la alineatul precedent.

(5) În cazul în care făptuitorul care săvârşeşte infracţiunile prevăzute la alineatul 3 sau 4 din prezentul articol obţine beneficii materiale disproporţionate pentru sine sau o terţă persoană sau dacă beneficiază fără drept de aportul unei forţe de muncă sau prezintă o ameninţare la adresa vieţii sau a sănătăţii umane sau săvârşeşte astfel de fapte ca membru al unui grup infracţional organizat, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani şi cu amendă.

(6) Persoana care atrage sau adună persoane în vederea transferului ilegal, le furnizează documente false sau transport sau organizează transferuri ilegale în alt mod, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani şi cu amendă.

(7) Alineatul de mai sus se aplică şi infracţiunilor săvârşite în străinătate dacă ţara în care au fost săvârşite aceste infracţiuni şi-a asumat, precum Republica Slovenia, o obligaţie juridică internaţională comună de prevenire a acestor infracţiuni, indiferent de locul săvârşirii acestora şi a stabilit astfel de fapte în legile sale în acelaşi mod corespunzător ca şi infracţiunile penale. În cazul în care infracţiunea a fost săvârşită pe teritoriul Uniunii Europene, în aplicarea alineatelor 2, 3, 4 şi 5 din prezentul articol, cetăţenii statelor sale membre nu sunt consideraţi străini.

Folosirea abuzivă a semnalelor de avertizare
Articolul 309

(1) Persoana care foloseşte abuziv semnale de avertizare sau cere ajutor în mod necorespunzător sau furnizează informaţii false despre o ameninţare, determinând astfel organismul de stat sau altă organizaţie autorizată să acţioneze inutil sau să utilizeze ilegal mijloacele sistemului de protecţie, salvare şi asistenţă se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alineatul precedent împiedică sau obstrucţionează activitatea autorităţilor judiciare sau a altor autorităţi de stat şi astfel împiedică efectuarea unui act oficial sau provoacă o pierdere materială considerabilă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Exercitarea voluntară a drepturilor
Articolul 310

(1) Persoana care exercită un drept existent sau pretins în afara cadrului legal al procesului, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni.

(2) Persoana care exercită un drept existent sau pretins în afara procesului juridic prevăzut de lege, folosind forţă sau ameninţări grave cu atac asupra vieţii sau a membrelor, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(3) Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul precedent în beneficiul altei persoane se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

(4) Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul 2 din prezentul articol pentru a încasa o datorie pentru sine sau pentru o terţă persoană se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(5) Urmărirea penală a infracţiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol se pune în mişcare în urma introducerii unei acţiuni în instanţă, în timp ce urmărirea penală a infracţiunilor prevăzute la alineatul 2 şi 3 se pune în mişcare în urma unei plângeri prealabile.

Întreruperea ceremoniilor religioase
Articolul 311

Persoana care perturbă, împiedică sau întrerupe o ceremonie religioasă sau acţionează ofensiv într-un loc destinat unei asemenea ceremonii, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Întreruperea procesiunilor funerare şi profanarea mormintelor
Articolul 312

(1) Persoana care întrerupe, împiedică sau întrerupe o înmormântare, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică persoanei care, fără autorizaţie, dezgroapă sau demolează un mormânt sau alt loc de înmormântare sau îl profanează în orice alt mod.

(3) Dacă infracţiunile prevăzute la alineatele precedente au fost săvârşite de două sau mai multe persoane sau dacă două sau mai multe morminte au fost profanate, făptuitorii se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Profanarea de cadavre
Articolul 313

Persoana care, fără permisiune, ascunde, îndepărtează, deteriorează, distruge sau în alt mod abuzează de un cadavru sau de o parte a acestuia sau abuzează de rămăşiţe pământeşti, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

CAPITOLUL XXX
Infracţiuni contra siguranţei generale a persoanelor şi bunurilor

Provocarea unor pericole publice
Articolul 314

(1) Persoana care pune în pericol viaţa persoanei sau bunuri cu valoare considerabilă prin foc, inundaţii, explozii, otrăvuri sau gaze otrăvitoare, radiaţii ionizante, forţă mecanică, electricitate sau alte forme de energie sau prin alte mijloace de a provoca un pericol public sau printr-un act capabil să provoace un pericol public sau prin omiterea unui act pe care a fost obligată să îl îndeplinească pentru a proteja siguranţa generală a persoanelor şi a bunurilor, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Persoana care planifică, încearcă sau efectuează un act periculos prin care se pune în pericol siguranţa umană sau bunuri cu valoare considerabilă, prin utilizarea materialelor explozive sau prin alte acţiuni şi mijloace periculoase, cu intenţia de a şantaja, de a intimida, de a induce efectuarea sau neefectuarea unui alt act, de a se răzbuna sau de a obţine orice bunuri sau beneficii nepatrimoniale pentru sine sau pentru altă persoană, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(3) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol atrage după sine vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane sau pierderi materiale importante, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la zece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatele 1 şi 2, iar pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 3, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(5) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cincisprezece

ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, pedeapsa închisorii de minim cincisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, şi pedeapsa închisorii de până la opt ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul (3).

Provocarea unor pericole în activitatea de construcţii
Articolul 315

(1) Persoana responsabilă de proiectarea şi supravegherea proiectelor privind pregătirea şi executarea lucrărilor de construcţii, care, în exercitarea responsabilităţilor sale, nu respectă reglementările sau normele tehnice general recunoscute, punând astfel în pericol viaţa umană sau bunuri cu valoare considerabilă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol atrage după sine vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane sau o pierdere materială considerabilă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, iar pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, în timp ce pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani.

Provocarea unor pericole prin folosirea materialelor nucleare
Articolul 316

(1) Persoana care posedă, utilizează, depozitează, transportă sau altfel dispune de materiale nucleare care contravin reglementărilor sau normelor tehnice privind măsurile de siguranţă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(3) Persoana care obţine în mod ilegal materiale nucleare şi le deţine, depozitează, utilizează, transportă, transferă într-o altă ţară sau le pune la dispoziţia altei persoane se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol atrage după sine vătămări corporale grave pentru una sau mai multe

PRAVNI CENTAR UNIVERSITY LIBRARY

persoane sau pierderi materiale considerabile, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, pedeapsa închisorii de până la trei ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, şi pedeapsa închisorii de la unu la opt ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 3.

În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, pedeapsa închisorii de la unu la opt ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, şi pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 3.

Prejudicii aduse mediului înconjurător prin zgomote sau lumină
Articolul 317

(1) Persoana care încalcă regulamentul prin producerea unor zgomote excesive sau a unei lumini prea puternice, care ar avea drept rezultat afectarea gravă a sănătăţii umane, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Deteriorarea sau distrugerea instalaţiilor publice
Articolul 318

(1) Persoana care deteriorează, distruge sau îndepărtează cabluri electrice, conducte de gaz, instalaţii de alimentare cu apă, instalaţii de încălzire, conducte, mijloace de telecomunicaţii, cabluri subacvatice, instalaţii de canalizare, mijloace de protecţie a mediului înconjurător sau alte instalaţii publice similare, provocând astfel perturbări ale aprovizionării populaţiei şi industriei, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Transportul sau deţinerea materialelor explozive şi periculoase interzise
Articolul 319

Persoana care, în cazul nerespectării reglementărilor privind transportul materialelor explozive şi al altor materiale foarte inflamabile sau al altor substanţe şi deşeuri periculoase, transportă astfel de materiale şi substanţe sau

BCU "CAROL I" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

le predă pentru transportul lor prin orice mijloace de transport în comun sau le transportă folosind orice mijloace de transport în comun, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Folosirea abuzivă a semnalelor de telecomunicații
Articolul 320

Persoana care transmite, în mod conștient și inutil, un semnal convenit la nivel internațional, care indică un apel de avertizare a unei situații periculoase sau, prin transmiterea unui semnal de telecomunicații, induce în eroare destinatarul că o situație nu reprezintă, de fapt, niciun pericol sau în alt mod utilizează necorespunzător un semnal de telecomunicații convenit la nivel internațional, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Neevitarea unor situații periculoase
Articolul 321

(1) Persoana care nu informează autoritatea sau organizația competentă cu privire la pericolul de incendiu, inundații, explozii, accidente de circulație, catastrofă ecologică sau orice alt pericol pentru viața umană, mediul înconjurător sau bunuri cu valoare considerabilă sau altfel nu ia măsurile necesare pentru a evita astfel de pericole, deși ar fi putut să o facă fără a se expune pe sine sau o altă persoană la pericol, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care, prin folosirea forței, a amenințărilor sau a înșelăciunii, împiedică altă persoană să ia măsurile necesare pentru a evita pericolele la adresa vieții persoanei, mediului înconjurător sau bunurilor cu valoare considerabilă, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Refuzul de a coopera în vederea evitării unor pericole publice
Articolul 322

Persoana care, contrar unei hotărâri judecătorești emise de autoritatea sau instituția competentă și care nu are un motiv justificat, nu cooperează în vederea evitării pericolului public prin eliminarea consecințelor acestuia, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la șase luni.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL XXXI
Infracțiuni contra siguranței circulației pe drumurile publice

Accidentul de circulație din neglijență
Articolul 323

(1) Participantul la circulația pe drumurile publice care, prin încălcarea reglementărilor privind siguranța rutieră, din neglijență, provoacă un accident de circulație prin care o altă persoană este vătămată grav, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul precedent atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani și interdicția de a mai conduce un autovehicul.

Conducerea iresponsabilă pe drumurile publice
Articolul 324

(1) Conducătorul unui autovehicul care pune în pericol viața sau membrele celorlalți pasageri sau ale celorlalți participanți la trafic prin conducerea iresponsabilă pe drumurile publice, depășind astfel de două ori viteza permisă pe secțiunea respectivă de drum, într-o localitate, într-o zonă pietonală, într-o zonă cu circulație redusă sau într-o zonă cu limită de viteză sau conducând sub influența alcoolului și prezentând peste 1,10 grame de alcool pur în sânge sau peste 0,52 miligrame de alcool pur în aerul expirat sau conduce sub influența drogurilor, a medicamentelor psihoactive sau a altor substanțe psihoactive, prin

- depășirea altor vehicule contrar reglementărilor privind siguranța circulației rutiere,
- nerespectarea regulilor privind dreptul de liberă trecere,
- nerespectarea distanței de siguranță,
- pe un drum cu două sau mai multe benzi de circulație marcate cu sens unic, conducerea pe suprafața drumului destinată conducerii în direcția opusă,
- crearea unei situații periculoase prin orice altă încălcare a reglementărilor privind siguranța rutieră care ar putea determina producerea unui accident rutier, pe care ceilalți participanți la trafic l-au evitat la timp,

se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent atrage după sine un accident de circulație prin care se provoacă vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani și i se interzice să mai conducă un autovehicul.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol atrage după sine un accident rutier prin care se provoacă decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani și i se interzice să mai conducă un autovehicul.

Punerea în pericol a circulației speciale pe drumurile publice
Articolul 325

(1) Persoana care, prin încălcarea reglementărilor de siguranță, din neglijență, provoacă un accident feroviar, maritim sau aerian sau face acest lucru în cursul transportului prin cablu sau al transportului public de pasageri, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul precedent atrage după sine vătămarea corporală a altei persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani și i se interzice să mai conducă un autovehicul.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani și i se interzice să mai conducă un autovehicul.

Punerea în pericol a circulației pe drumurile publice prin fapte sau metode periculoase
Articolul 326

(1) Persoana care distruge sau deteriorează dispozitivele de gestionare a traficului, mijloacele de comunicare, semnele de circulație și dispozitivele de semnalizare sau dispozitivele de siguranță sau transmite semnale sau semne false, creează obstacole pe străzi, pe drumuri sau în alte zone cu trafic intens sau acționează în orice mod similar, punând astfel în pericol viața persoanei sau bunuri cu valoare considerabilă, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită din neglijență, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol atrage după sine vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane sau o pierdere materială considerabilă, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 1, iar pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 2, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se

SOAS / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, în timp ce pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani.

Nesupravegherea circulaţiei pe drumurile publice
Articolul 327

(1) Persoana însărcinată cu supravegherea şi întreţinerea drumurilor şi a podurilor, a mijloacelor de comunicare sau a circulaţiei pe drumurile publice sau persoana însărcinată cu dirijarea traficului care, prin încălcarea atribuţiilor sale, creează o situaţie periculoasă pentru viaţa persoanei sau bunuri cu valoare considerabilă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică celor care, ştiind că conducătorul nu este capabil să conducă din cauza oboselii sau din orice alt motiv sau că vehiculul în cauză nu este perfect din punct de vedere tehnic, emite o comandă de transport şi, astfel, pune în pericol viaţa persoanei sau bunurile cu valoare considerabilă.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol atrage după sine vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane sau o pierdere materială considerabilă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1 şi 2, iar pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 3, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(5) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatele 1 şi 2, în timp ce pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 3 se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani.

Neacordarea ajutorului unei persoane vătămate într-un accident de circulaţie
Articolul 328

(1) Conducătorul unui autovehicul sau al altui mijloc de transport care nu acordă ajutor unei persoane rănite prin sau din cauza acestor mijloace de transport se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent atrage după sine vătămarea corporală sau decesul persoanei vătămate, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei luni la cinci ani.

Deturnarea unui avion sau a unei nave
Articolul 329

Persoana care, prin forţă sau ameninţare cu uz de forţă, preia comanda unei aeronave în timpul unui zbor sau a unei nave pe mare, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cincisprezece ani.

Punerea în pericol a traficului aerian
Articolul 330

(1) Persoana care pune în pericol siguranţa unei aeronave prin plasarea sau aducerea la bord a unor explozibili sau a altor dispozitive similare, prin deteriorarea sau distrugerea instrumentelor de navigaţie, prin producerea altor daune avionului sau prin furnizarea de informaţii false cu privire la zbor sau care, prin atacarea echipajului unui avion limitează sau reduce capacitatea echipajului de a-şi îndeplini atribuţiile sau prin nerespectarea instrucţiunilor de siguranţă marcate vizibil sau comunicate pasagerilor de către căpitanul avionului sau alţi membri ai echipajului, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică persoanei care, prin forţă sau ameninţarea cu uzul de forţă, constrânge personalul unui aeroport să întrerupă operaţiunile cu privire la programul de zbor sau care, prin mijloace explozive sau alte dispozitive similare, distruge sau deteriorează o aeronavă sau instalaţii destinate să asigure siguranţa traficului aerian, punând astfel în pericol siguranţa aeroportului.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane sau distrugerea unei aeronave sau a unui aeroport, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

Distrugerea şi îndepărtarea marcajelor destinate protecţiei traficului aerian
Articolul 331

Persoana care distruge, deteriorează sau îndepărtează marcajele destinate să protejeze siguranţa traficului aerian, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL XXXII
Infracţiuni contra mediului înconjurător, a spaţiului şi a resurselor naturale

Incendierea şi distrugerea
Articolul 332

(1) Persoana care pune în pericol viaţa sau sănătatea unui număr semnificativ de persoane sau provoacă, în tot sau în parte, daune sau distruge mediul înconjurător sau ameninţă cu producerea unor astfel de daune sau distrugeri prin încălcarea reglementărilor

1) sau prin orice altă acţiune generală periculoasă prin care se eliberează sau se introduc substanţe periculoase sau radiaţii ionizante în aer, sol sau apă,

2) procese, inclusiv îndepărtarea, depozitarea, transportul, exportul sau importul de deşeuri, deşeuri periculoase sau alte substanţe periculoase sau trimiterea acestora în scopuri ilegale pentru profit,

3) gestionează o instalaţie în care se desfăşoară o activitate periculoasă sau se depozitează substanţe sau amestecuri periculoase care au drept rezultat o ameninţare pentru zona din afara instalaţiei,

4) degradează semnificativ un habitat protejat,

5) tranzacţionează sau utilizează substanţe care cauzează epuizarea stratului de ozon,

6) provoacă o poluare excesivă a mediului, afectează mediul sau exploatează excesiv bunurile naturale,

se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatele 1 sau 2 din prezentul articol are drept consecinţă afectarea sănătăţii unui număr semnificativ de persoane, distrugerea totală sau parţială a florei sau a faunei sau a rezervoarelor de apă potabilă sau orice alte daune aduse mediului care au drept rezultat consecinţe grave, poluare continuă la un nivel critic sau daune critice pentru mediu, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la opt ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, iar pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol are drept consecinţă daune ireparabile sau distrugerea mediului înconjurător sau a resurselor naturale protejate, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa

închisorii de până la zece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, în timp ce pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(5) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, în timp ce pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(6) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alineatul precedent se aplică unui făptuitor care săvârşeşte infracţiunile prevăzute la alineatul precedent ca membru al unui grup infracţional organizat pentru săvârşirea acestor infracţiuni.

Poluarea apelor sau a mărilor
Articolul 333

(1) Persoana care încalcă reglementările prin eliberarea de pe o navă sau de pe alt vas a petrolului, a substanţelor chimice sau a altor poluanţi în apele mării, lacurilor sau râurilor, poluând astfel marea, apele sau ţărmurile, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol are drept rezultat afectarea sănătăţii persoanelor sau daune ireversibile sau distrugerea apelor sau a ţărmurilor, animalelor sau plantelor, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, în timp ce pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(4) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la doisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, în timp ce pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

Importul sau exportul de substanţe radioactive
Articolul 334

(1) Persoana care, contrar reglementărilor, importă sau exportă substanţe nucleare sau alte substanţe sau deşeuri periculoase într-o sau dintr-o ţară, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Persoana care, prin abuz de funcţie sau autorizaţii, permite, contrar reglementărilor, importul substanţelor sau deşeurilor prevăzute la alineatul 1

din prezentul articol în țară, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la opt ani.

(3) Dacă infracțiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol a fost săvârșită în cadrul unui grup infracțional organizat pentru săvârșirea unor astfel de infracțiuni, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

Achiziția sau utilizarea ilegală de substanțe radioactive sau alte substanțe periculoase
Articolul 335

(1) Persoana care încalcă reglementările prin producerea, acceptarea, deținerea, prelucrarea, depozitarea, utilizarea sau transportul, descărcarea sau eliminarea de substanțe radioactive sau de alte substanțe periculoase pentru sănătatea și viața persoanelor și pentru mediu se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul precedent din prezentul articol atrage după sine vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane sau daune considerabile calității aerului, solului, apei, animalelor sau plantelor, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase luni la opt ani.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(4) Persoana care dobândește substanțe nucleare prin furt, tâlhărie, deturnare, fraudă, amenințare sau folosirea forței sau altă metodă de intimidare, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(5) În cazul în care infracțiunea care vizează sau interferează cu exploatarea unei instalații nucleare produce vătămări corporale grave sau decesul uneia sau mai multor persoane sau o pierdere materială considerabilă sau daune de mediu ca urmare a expunerii la radiații sau a eliberării de substanțe radioactive, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la cincisprezece ani.

(6) Aceeași pedeapsă prevăzută la alineatul precedent se aplică unui făptuitor care a săvârșit infracțiunile prevăzute la alineatele precedente în cadrul unui grup infracțional organizat pentru săvârșirea acestor infracțiuni.

Poluarea apei potabile
Articolul 336

(1) Persoana care poluează apa folosită de oameni ca apă potabilă cu orice agent nociv, provocând astfel un pericol pentru viața sau sănătatea umană, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei luni.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol are drept consecinţă vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, iar pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol are drept consecinţă decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, în timp ce pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(5) Persoana care poluează apa folosită pentru adăparea animalelor cu orice agent nociv, provocând astfel un pericol pentru viaţa şi sănătatea animalelor, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(6) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 5 din prezentul articol are drept consecinţă moartea animalelor cu valoare considerabilă sau a unui număr semnificativ de animale, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Alterarea produselor alimentare sau a furajelor
Articolul 337

(1) Persoana care alterează produse alimentare cu orice agent nociv, provocând astfel un pericol pentru viaţa sau sănătatea umană, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită din neglijenţă, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei luni.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol are drept consecinţă vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, iar pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol a avut drept consecinţă decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1, în timp ce pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 2, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(5) Persoana care alterează furaje sau alt tip de hrană destinată animalelor cu orice agent nociv, provocând astfel un pericol pentru viaţa sau sănătatea animalelor, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(6) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul precedent are drept consecinţă moartea animalelor cu valoare considerabilă sau a unui număr semnificativ de animale, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Ocuparea ilegală a imobilelor
Articolul 338

(1) Persoana care ocupă terenul altei persoane, care este declarat drept teren sau zonă protejată, valoare naturală sau un bun public, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care ocupă terenul altei persoane cu intenţia de a-l folosi pentru ridicarea unor construcţii, se va sancţiona cu aceeaşi pedeapsă.

Distrugerea plantaţiilor cu agenţi nocivi
Articolul 339

Persoana care provoacă distrugerea plantelor, a pomilor fructiferi sau a altor plantaţii ale altei persoane cu un agent nociv, provocând astfel pagube substanţiale acestor plantaţii, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Distrugerea pădurilor
Articolul 340

(1) Persoana care, în cunoştinţă de cauză şi în contradicţie cu regulamentele sau ordinele emise de organismele competente, reduce într-o măsură substanţială sau distruge o pădure sau în orice alt mod îi epuizează resursele, în cazul în care nu se identifică elemente ale altei infracţiuni, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul precedent într-o pădure protejată în mod special sau într-o pădure care are un anumit scop, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

Tortura animalelor
Articolul 341

(1) Persoana care tratează cu cruzime un animal sau îi provoacă suferinţe inutile, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent implică torturarea unui număr de animale sau mutilarea gravă permanentă sau moartea provocată cu cruzime a unui animal torturat, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Braconajul de animale
Articolul 342

(1) Persoana care, fără permisiune sau altfel neautorizat, vânează şi ucide sau răneşte un animal sălbatic sau îl prinde în viaţă, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent se săvârşeşte împotriva animalelor care au valoare considerabilă sau sunt importante în conformitate cu reglementările privind vânătoarea, în timpul sezonului închis sau într-un grup, făptuitorul se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(3) Persoana care vânează specii de animale pe cale de dispariţie sau rare, a căror vânătoare este interzisă sau vânează animale protejate fără a avea un permis special de vânătoare sau vânează într-un mod sau prin mijloace prin care animalul este ucis în masă sau vânează cu ajutorul unui autovehicul sau al unui proiector, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Braconajul de peşte
Articolul 343

Persoana care pescuieşte, folosindu-se de substanţe explozive, electricitate, otravă sau substanţe narcotice, cauzând astfel moartea peştilor sau pescuieşte într-o manieră care dăunează reproducerii lor, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Gestionarea ilegală a animalelor şi a plantelor protejate
Articolul 344

(1) Persoana care deţine, confiscă, lezează, ucide, exportă, importă sau comercializează ilegal specii de animale sălbatice sau de plante protejate, animale sau plante protejate sau părţi ale acestora sau produse fabricate din acestea, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) În cazul în care obiectul menţionat anterior este de importanţă majoră sau excepţională pentru protecţia naturii sau dacă fapta prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită în cadrul unui grup infracţional organizat pentru săvârşirea unor astfel de infracţiuni, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la zece ani.

BUDAPEST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Transmiterea bolilor contagioase la animale sau plante
Articolul 345

(1) Persoana care, în timpul unei epizootii de boală contagioasă în rândul animalelor care poate pune în pericol reproducerea pe întreg teritoriul țării, nu respectă reglementările care prevăd măsurile care trebuie luate pentru a evita sau preveni bolile, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care, în timpul unei amenințări legate de boală sau de un dăunător capabil să pună în pericol fauna pe întregul teritoriu al țării, nu respectă regulamentele care prevăd măsurile care trebuie luate pentru a evita sau preveni bolilor sau dăunătorii, se sancționează cu aceeași pedeapsă.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol are drept consecință răspândirea unei boli contagioase sau a dăunătorilor pe scară largă, făptuitorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(4) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1, 2 sau 3 din prezentul articol a fost săvârșită din neglijență, făptuitorul se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la șase luni.

Fabricarea de medicamente dăunătoare pentru tratamentul animalelor
Articolul 346

(1) Persoana care pregătește sau distribuie pentru vânzare substanțe care sunt desemnate ca medicamente pentru tratarea sau suprimarea bolilor contagioase la animale și care sunt periculoase pentru viața și sănătatea lor și dacă acestea produc moartea animalelor cu valoare considerabilă sau a unui număr considerabil de animale sau răspândirea unei boli contagioase, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Substanțele prevăzute la alineatul precedent se confiscă.

Proceduri veterinare ilegale
Articolul 347

Un veterinar sau orice alt lucrător veterinar care, în exercitarea activității veterinare și din neglijență, acționează într-un mod evident contrar normelor științei veterinare și ale profesiei, provocând astfel moartea animalelor cu valoare considerabilă, se sancționează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

CAPITOLUL XXXIII
Infracțiuni contra suveranității Republicii Slovenia și ordinii constituționale democratice

Trădarea
Articolul 348

Persoana care, prin forță sau prin amenințarea cu uzul de forță, amenință existența Republicii Slovenia sau încearcă să modifice ordinea constituțională sau să răstoarne principalele sale organe de stat, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

Atacul la adresa integrității teritoriale
Articolul 349

Persoana care încearcă să detașeze orice parte a teritoriului Republicii Slovenia sau să o atașeze la o țară străină prin folosirea sau amenințarea cu forța, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

Atacul la adresa independenței statului
Articolul 350

Un cetățean al Republicii Slovenia care încearcă să aducă Republica Slovenia într-o poziție de subordonare sau dependență față de o țară străină se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

Nerespectarea inviolabilității teritoriale
Articolul 351

Persoana care intră pe teritoriul Republicii Slovenia pentru a aduce atingere inviolabilității sale teritoriale se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

Asasinarea președintelui statului
Articolul 352

Persoana care, cu intenția de a pune în pericol ordinea constituțională sau securitatea Republicii Slovenia, ucide Președintele Republicii Slovenia sau persoana care acționează în locul său, se sancționează cu pedeapsa închisorii de minim cincisprezece ani.

Violența împotriva celor mai înalți reprezentanți ai statului
Articolul 353

Persoana care, cu intenția de a pune în pericol îndeplinirea atribuțiilor de ordine democratică sau securitate a Republicii Slovenia, răpește unul dintre cei mai înalți reprezentanți ai statului, un membru al Adunării Naționale, un

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

membru al Guvernului, un judecător al Curții Constituționale, sau un judecător al Curții Supreme sau săvârșește orice alt act de violență împotriva sa sau a unui membru al familiei sale sau a unui însoțitor sau intră prin efracție în spațiile oficiale sau rezidențiale sau mijloacele de transport ale acelei persoane, se sancționează cu pedeapsa închisorii de minim cincisprezece ani.

Violența împotriva reprezentanților țărilor străine sau ai organizațiilor internaționale
Articolul 354

Persoana care, cu intenția de a pune în pericol ordinea constituțională sau securitatea Republicii Slovenia sau de a provoca daune unei țări străine, răpește președintele țării străine sau al organizației internaționale sau săvârșește un alt act de violență împotriva sa sau a unui membru al familiei sale sau însoțitor sau intră prin efracție în spațiile oficiale sau rezidențiale sau mijloacele de transport ale acelei persoane, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

Rebeliunea armată
Articolul 355

(1) Persoana care organizează sau conduce o rebeliune armată cu intenția de a amenința existența Republicii Slovenia, de a modifica ordinea sa constituțională sau de a răsturna principalele sale organe de stat, se sancționează cu pedeapsa închisorii de minim cincisprezece ani.

(2) Persoana care participă la o rebeliune armată prevăzută la alineatul precedent se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Diversiunea
Articolul 356

Persoana care, cu intenția de a pune în pericol ordinea constituțională sau securitatea Republicii Slovenia, distruge, arde sau altfel demolează orice clădire comercială, mijloace de comunicații sau dispozitive de gestionare a traficului, rețea de comunicații sau orice parte a acesteia, instalații publice pentru transportul apei sau al energiei sau orice alt obiectiv relevant pentru securitatea sau aprovizionarea cetățenilor sau economiei, se sancționează cu pedeapsa închisorii de minim cincisprezece ani.

Sabotajul
Articolul 357

Persoana care, în îndeplinirea îndatoririlor sale de serviciu, provoacă daune substanțiale organismului sau instituției de stat în cadrul căreia este angajată

sau unui alt organism sau organizaţie de stat într-o manieră maliţioasă, perfidă sau similară, cu intenţia de a pune în pericol ordinea constituţională sau securitatea Republicii Slovenia, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul precedent se săvârşeşte într-o instalaţie nucleară, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la doisprezece ani.

Spionajul
Articolul 358

(1) Persoana care acţionează ca agent pentru o ţară sau o organizaţie străină prin colectarea de informaţii militare, economice sau oficiale sau documente confidenţiale sau prin informarea acestora despre sau acordarea accesului la astfel de informaţii sau documente se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la opt ani.

(2) Persoana care, în detrimentul Republicii Slovenia, înfiinţează sau conduce un serviciu de informaţii pentru o ţară sau o organizaţie străină, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

(3) Persoana care se alătură unui serviciu străin de informaţii în temeiul alineatului precedent sau susţine operaţiunile sale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

Instigarea la schimbarea violentă a ordinii constituţionale
Articolul 359

(1) Persoana care, cu intenţia de a ameninţa existenţa, ordinea constituţională sau securitatea Republicii Slovenia, incită sau instigă la executarea imediată a infracţiunilor prevăzute la articolele 348-357 din prezentul Cod penal, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul precedent cu sprijin financiar sau de altă natură din străinătate se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

(3) Persoana care produce sau reproduce materiale care servesc la incitarea sau instigarea executării infracţiunilor prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol cu intenţia ca acele materiale să fie transmise de ea sau de o terţă persoană sau păstrează o cantitate mai mare de astfel de materiale cu aceeaşi intenţie sau transmite astfel de materiale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

SOAS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Pedeapsa pentru cele mai grave tipuri de infracţiuni
Articolul 360

(1) Pentru infracţiunile prevăzute la articolele 348-351 şi 353-357 din prezentul Cod penal, care au atras după sine decesul uneia sau mai multor persoane, violenţă gravă sau distrugeri semnificative, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la zece la cincisprezece ani.

(2) Dacă, în timpul săvârşirii infracţiunilor prevăzute la alineatul precedent, făptuitorul ia în mod intenţionat viaţa uneia sau mai multor persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de minim cincisprezece ani.

CAPITOLUL XXXIV
Infracţiuni contra apărării statului

Sustragerea de la exercitarea obligaţiilor de apărare
Articolul 361

(1) Persoana care, atunci când se declară război şi o stare de urgenţă, se ascunde sau nu respectă o somaţie de îndeplinire a obligaţiei de apărare, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Persoana care, cu intenţia de a se sustrage de la exercitarea obligaţia de apărare în timpul războiului declarat şi al stării de urgenţă, simulează o boală, foloseşte un document fals sau înşală o autoritate competentă în orice alt mod, determinând-o astfel să o declare neadecvată pentru serviciul sau funcţia militară, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Aceeaşi pedeapsă se va aplica persoanei care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul precedent prin provocarea unei vătămări asupra sa sau prin determinarea incapacităţii sale de a presta serviciul militar sau prin permiterea unei alte persoane de a face acest lucru, cu intenţia de a se sustrage de la obligaţiile de apărare.

Sustragerea de la exercitarea obligaţiilor de apărare prin înşelăciune
Articolul 362

(1) Persoana care, atunci când se declară război şi o stare de urgenţă, cu intenţia de a se sustrage de la exercitarea serviciul militar sau orice altă obligaţie de apărare, simulează o boală, foloseşte un document fals sau înşală o autoritate competentă în orice alt mod, determinând-o astfel să o declare inadecvată pentru serviciul sau funcţia militară, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică persoanei care, cu intenţia fie de a se sustrage de la exercitarea serviciile sau obligaţiile prevăzute la alineatul precedent, fie

de a fi repartizată într-un serviciu sau funcţie mai puţin exigentă, îşi provoacă vătămări corporale sau determină incapacitatea sa de a presta serviciul militar sau îi permite unei alte persoane să facă acest lucru.

(3) Persoana care, cu intenţia de a face o altă persoană incapabilă să participe la serviciul militar sau să-şi îndeplinească îndatoririle militare, îi provoacă vătămări corporale, cu sau fără permisiunea sa, sau determină incapacitatea sa de a presta serviciul militar, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

Utilizarea forţei împotriva unui militar aflat în serviciu
Articolul 363

(1) Persoana care, folosind forţa sau ameninţând cu folosirea iminentă a forţei, împiedică un militar să-şi îndeplinească obligaţia militară sau, în acelaşi fel, o obligă să îndeplinească această obligaţie, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) Tentativa la o astfel de infracţiune se pedepseşte.

(3) În cazul în care făptuitorul prevăzut la alineatul 1 din prezentul articol, în săvârşirea infracţiunii, insultă un militar sau îl tratează necorespunzător sau îi provoacă vătămări corporale sau îl ameninţă cu arme, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(4) În cazul în care autorul infracţiunii prevăzute la alineatul 1- 3 din prezentul articol a fost provocat de comportamentul ilicit sau violent al membrului armatei, se sancţionează cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la şase luni sau pedeapsa sa poate fi suspendată.

Atacarea unui militar aflat în post
Articolul 364

(1) Persoana care atacă sau ameninţă grav cu un atac un militar aflat în post, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

(2) În cazul în care făptuitorul prevăzut la alineatul precedent, la săvârşirea infracţiunii, insultă un militar sau îl tratează necorespunzător sau îi provoacă vătămări corporale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alineatul 1 împotriva a doi sau mai mulţi membri ai armatei se sancţionează în conformitate cu dispoziţiile alineatului precedent din prezentul articol.

Manipularea necorespunzătoare a mijloacelor de apărare
Articolul 365

Persoana care se ocupă de arme, muniţii, explozivi, dispozitive de luptă sau alte instalaţii destinate apărării ţării şi care i-au fost încredinţate pentru

BOJAN CENTER UNIVERSITY LIBRARY

depozitare, reparații, întreținere sau utilizare contrar reglementărilor, deși anticipează sau ar trebui și ar putea anticipa că astfel de mijloace de apărare se pot pierde, distruge sau deteriora și, dacă comportamentul său atrage după sine o pierdere materială considerabilă, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Subminarea măsurilor de apărare
Articolul 366

Persoana care distruge dispozitive de apărare, clădiri de apărare, poziții de apărare, arme sau alte mijloace de apărare sau le face inutilizabile sau care altfel împiedică sau omite executarea măsurilor de apărare a țării, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

Prevenirea luptei împotriva inamicului
Articolul 367

Un cetățean al Republicii Slovenia care, în timpul războiului sau al luptei armate, împiedică cetățenii Republicii Slovenia sau cetățenii aliaților săi să lupte împotriva inamicului, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

Serviciul în armata inamicului
Articolul 368

Un cetățean al Republicii Slovenia care, în timpul războiului sau al luptei armate, servește în armata inamicului sau în alte formațiuni armate ale acestuia sau participă la război împotriva Republicii Slovenia sau a aliaților săi, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la zece ani.

Recrutarea pentru o armată străină
Articolul 369

Persoana care recrutează cetățeni ai Republicii Slovenia sau cetățeni ai altor țări sau apatrizi pentru serviciul armatei sau alte formațiuni armate ale inamicului sau pentru participarea la război sau luptă armată împotriva Republicii Slovenia sau a aliaților săi, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

Ajutarea inamicului
Articolul 370

(1) Un cetățean al Republicii Slovenia care, în timpul războiului, ajută inamicul să priveze de bunuri mobile, să preia hrana sau alte bunuri sau să implementeze orice alte măsuri împotriva populației generale, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică unui cetăţean al Republicii Slovenia care, în timpul războiului, colaborează cu inamicul în domeniul politic sau economic.

CAPITOLUL XXXV
Infracţiuni contra legilor internaţionale

Punerea în pericol a unor persoane aflate sub protecţie internaţională
Articolul 371

(1) Persoana care pune în pericol siguranţa unei persoane aflate sub protecţie internaţională prin ameninţarea gravă cu un atac asupra sa, a spaţiilor sale oficiale sau rezidenţiale sau a mijloacelor sale de transport, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) Persoana care răpeşte o persoană care se află sub protecţie internaţională sau săvârşeşte orice alt act de violenţă împotriva sa sau atacă spaţiile sale oficiale sau rezidenţiale sau mijloacele sale de transport, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de cel puţin un an.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

(4) Dacă, în timpul săvârşirii infracţiunii prevăzute la alineatele 1 sau 2 din prezentul articol, făptuitorul ia în mod intenţionat viaţa uneia sau mai multor persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de cel puţin cincisprezece ani.

Încălcarea drepturilor parlamentare
Articolul 372

Persoana care, în timp de război sau conflict armat şi prin încălcarea dreptului internaţional, insultă un parlamentar sau însoţitorul acestuia, îl maltrată sau îl reţine, îl împiedică să se întoarcă sau în orice mod încalcă inviolabilitatea acestuia, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase luni la cinci ani.

Luarea de ostatici
Articolul 373

(1) Persoana care răpeşte o persoană şi o ameninţă că o va ucide sau că îi va face rău sau o ia ostatic cu intenţia de a forţa un stat sau o organizaţie internaţională să efectueze sau să omite să efectueze un anumit act care constituie o condiţie exprimată sau implicită pentru eliberarea ostaticului, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cincisprezece ani.

SCUIAS - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul precedent atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

(3) Dacă, în timpul săvârşirii infracţiunii prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol, făptuitorul ia în mod intenţionat viaţa uneia sau mai multor persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de cel puţin cincisprezece ani.

Pirateria
Articolul 374

(1) Persoana care, prin forţă sau ameninţare gravă cu uz de forţă sau încălcarea normelor dreptului internaţional, preia comanda unei aeronave sau a unei nave, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la zece ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi membrului echipajului aeronavei sau al unei nave care începe o revoltă şi preia comanda aeronavei sau a navei.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 sau 2 din prezentul articol atrage după sine decesul uneia sau mai multor persoane sau pierderi materiale considerabile, făptuitorul se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

CAPITOLUL XXXVI
Dispoziţii tranzitorii şi finale

Articolul 375

Până la intrarea în vigoare a legii penale pentru infractori minori se aplică dispoziţiile articolelor 70-94, dispoziţiile referitoare la detenţia juvenilă prevăzută la articolul 47 alineatul 5, articolul 49 alineatele 1, 2 şi 4 şi dispoziţia prevăzută la articolul 100 alineatul 3 din Codul penal (Monitorul Oficial al Republicii Slovenia nr. 63/94, 70/94 – amendamentul 23/99, 40/04, 95/04, denumit în continuare: din Codul penal).

Articolul 376

Până la intrarea în vigoare a legii care va reglementa măsurile de efectuare a tratamentului psihiatric obligatoriu pentru persoanele considerate iresponsabile de acţiunile lor şi pentru cele cu capacităţi mintale reduse în mod semnificativ, se aplică dispoziţiile referitoare la măsurile de siguranţă prevăzute la articolele 64 şi 65 şi dispoziţiile articolului 63 alineatele 2 şi 4 din Codul penal.

Articolul 377

Dispoziţia articolului 392 din Codul penal se aplică doar în cazul infracţiunilor prevăzute la articolele 130 şi 132 din Codul penal al Republicii Slovenia (Monitorul Oficial al Republicii Socialiste Slovenia nr. 12/77, 3/78, 19/84, 47/88, 33/89 şi 5/90), aplicabile în cazul în care infracţiunea este săvârşită în asociere cu gestionarea resurselor sociale sau în detrimentul bunurilor sociale sau al patrimoniului.

Articolul 378

Până la stabilirea condiţiilor de neîncepere a urmăririi penale în legea care reglementează procedura penală, instanţele şi procurorii publici urmează să decidă dacă urmărirea penală împotriva unui făptuitor cu aplicarea *mutatis mutandis* a motivelor pentru care faptele sunt tratate ca fiind lipsite de gravitate în conformitate cu prevederile articolului 14 din Codul penal trebuie să fie scoasă din discuţie în condiţiile în care tratarea infracţiunii ca fiind lipsită de gravitate ar fi disproporţionată faţă de consecinţele pe care le presupune desfăşurarea urmăririi penale.

Articolul 379

Dacă s-a aplicat o pedeapsă accesorie de exilare a unui cetăţean străin din ţară în temeiul articolului 40 din Codul penal înainte de intrarea în vigoare a prezentului Cod penal, această pedeapsă împotriva făptuitorului va fi pusă în aplicare şi după intrarea în vigoare a prezentului Cod penal.

Articolul 380

La data intrării în vigoare a prezentului Cod penal, Codul penal (Monitorul Oficial al Republicii Slovenia, nr. 63/94, 70/94 – amendament, 23/99, 40/04 şi 95/04) încetează să se aplice.

Articolul 381

Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2008.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI SPANIEI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI SPANIEI

Tudorel TOADER

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

Partea generală (art. 1-137)

Garanţiile penale şi aplicarea legii penale. Nu va fi pedepsită nicio acţiune sau omisiune care nu este prevăzută de lege ca delict sau abatere, anterior comiterii acesteia.

Judecătorul sau tribunalul poate suspenda executarea pedepsei până la soluţionarea cererii de graţiere atunci când, dacă pedeapsa ar fi executată, graţierea ar fi ineficientă chiar dacă ar fi acordată.

Prevederea penală mai amplă sau mai complexă le va absorbi pe acelea care pedepsesc infracţiuni conţinute în aceasta.

Eroarea privind o faptă calificată ca infracţiune sau privind o circumstanţă agravantă va împiedica aplicarea acesteia.

Se consideră apologie, cu efectele stipulate în acest Cod, expunerea, în faţa unui grup de persoane sau prin orice alt mijloc de difuzare, de idei sau doctrine care elogiază crima sau proslăvesc pe autorul acesteia.

Se va considera funcţionar public persoana care, prin dispoziţia legii sau prin alegerea sau numirea de către o autoritate competentă, participă la exercitarea funcţiilor publice.

Pedepsele ce pot fi aplicate conform acestui Cod, fie cu caracter principal, fie cu caracter accesoriu, sunt privative de libertate, privative de alte drepturi şi amenda.

În funcţie de natura şi durata lor, pedepsele se clasifică în grave, mai puţin grave şi uşoare.

Pedeapsa cu amenda se va aplica, dacă legea nu prevede altfel, prin sistemul zilelor-amendă.

Dacă cel condamnat nu va plăti, voluntar sau prin constrângere, amenda aplicată, se va supune responsabilităţii personale subsidiare de o zi de privare de libertate pentru fiecare două cote zilnice neplătite, care, fiind considerată abatere, va putea fi executată prin localizare.

Atunci când autorul faptei infracţionale are mai mult de 18 ani şi mai puţin de 21 de ani, se vor putea aplica dispoziţiile legii care reglementează

responsabilitatea penală a minorilor în cazurile şi respectând cerinţele pe care aceasta le prevede.

Suspendarea executării pedepselor privative de libertate. Judecătorii sau tribunalele vor putea suspenda executarea pedepselor privative de libertate care nu sunt mai mari de 2 ani, în baza unei rezoluţii motivate.

Liberarea condiţionată. Se stabileşte liberarea condiţionată din executarea pedepselor privative de libertate pentru acei condamnaţi care îndeplinesc următoarele condiţii: se află în al treilea an de tratament penitenciar; au executat trei pătrimi din condamnarea aplicată; s-a constatat o conduită bună şi că există, cu privire la condamnat, un prognostic individualizat favorabil privind reintegrarea socială.

Măsurile de siguranţă. Măsurile de siguranţă se vor aplica de către judecător sau de tribunal, cu informarea prealabilă corespunzătoare, persoanelor care se află în cazurile prevăzute în capitolul următor al acestui Cod, atunci când sunt îndeplinite următoarele circumstanţe: subiectul a comis o faptă prevăzută ca delict; din fapta şi circumstanţele personale ale subiectului se deduce un prognostic de comportament viitor care să releve posibilitatea comiterii altor infracţiuni.

Custodia familială. Persoana care se supune acestei măsuri va fi în îngrijirea şi supravegherea rudei desemnate şi care acceptă custodia, pe care o va exercita în relaţie cu Judecătorul de de Supraveghere Penitenciară şi fără lezarea activităţilor şcolare sau de muncă ale persoanei custodiate.

Probaţiunea. Constă din supunerea condamnatului la controlul tribunalului şi la îndeplinirea uneia din următoarele măsuri: obligaţia de a putea fi mereu localizat cu ajutorul dispozitivelor electronice; obligaţia de a se prezenta în mod regulat în locaţia stabilită de judecător sau tribunal; obligaţia raportării imediate, în termenul maxim şi prin mijloacele stabilite de judecător sau tribunal, a fiecărei modificări a domiciliului sau a locului de muncă; interdicţia de a părăsi domiciliul sau zona specifică fără permisiunea judecătorului sau a tribunalului; interdicţia de a se apropia de victimă, sau de rudele acesteia ori de alte persoane stabilite de judecător sau tribunal; interdicţia de a comunica cu victima sau cu rudele acesteia sau cu alte persoane stabilite de judecător sau tribunal; interdicţia de a vizita anumite zone, locuri sau clădiri; interdicţia de a locui în anumite zone; interdicţia de a desfăşura anumite activităţi ce îi pot oferi ocazia să comită infracţiuni similare; obligaţia de a participa la programe de muncă, culturale, de educaţie sexuală sau altele similare; obligaţia de a urma un tratament medical extern sau de a se supune examinărilor medicale periodice.

Consecinţele accesorii. Orice pedeapsă aplicată pentru un delict intenţionat sau pentru o abatere va atrage după sine pierderea bunurilor care provin din

aceste delicte şi bunurile, mijloacele sau instrumentele cu care s-a pregătit sau realizat, precum şi câştigurile provenite din delict sau abatere, oricare ar fi transformările suferite. Şi unele şi altele vor fi confiscate, dacă nu aparţin unui terţ de bună-credinţă care nu este responsabil de delict şi care le-a dobândit legal.

Partea specială (art. 138-639)

Reproducerea asistată. Persoana care practică reproducere asistată la o femeie, fără consimţământul acesteia, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii şi cu decăderea specială din postul sau funcţia publică, profesie sau meserie.

Constrângerea. Persoana care, fără să fie în mod legitim autorizată, împiedică altă persoană, prin violenţă, să facă ceea ce legea nu interzice sau o sileşte să facă ceea ce nu vrea, fie just sau nu, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii sau cu amendă, în funcţie de gravitatea constrângerii sau a mijloacelor folosite.

Persoana care îşi constrânge uşor soţia sau fosta soţie sau femeia cu care a avut o relaţie similară, chiar dacă nu trăiau în coabitare, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii sau cu munca în folosul comunităţii şi, în toate cazurile, privarea de dreptul de a deţine arme.

Infracţiuni împotriva integrităţii morale. Persoanele care, în cadrul stabilirii oricărei relaţii de muncă sau a serviciului public, profitând de statutul lor superior, comit în mod repetat acte de umilinţă şi ostilitate împotriva altor persoane care, nefiind considerate tratamente degradante, echivalează cu hărţuirea gravă a victimei, şi sunt pedepsite cu închisoarea.

Aceeaşi pedeapsă se va aplica celor care comit în mod repetat acte de umilinţă şi ostilitate care, nefiind considerate tratamente degradante, au ca scop împiedicarea unei persoane de a se bucura în mod legal de locuinţa sa.

Abuzul şi agresiunea sexuală asupra copiilor mai mici de 13 ani. Persoana care comite acte împotriva integrităţii sexuale a unui copil mai mic de 13 ani se pedepseşte pentru abuz sexual asupra copilului cu închisoare.

Infracţiuni de exhibiţionism şi provocare sexuală. Persoana care comite sau determină pe alta să comită acte de exhibiţie sexual-obscenă în faţa minorilor sau a persoanelor cu handicap va fi pedepsită cu închisoarea sau cu amendă.

Delicte împotriva demnităţii

Calomnia. Este calomnie învinuirea unei persoane de comiterea unui delict cunoscându-se falsitatea acestui fapt şi cu neglijarea totală a adevărului.

Calomnia va fi pedepsită cu închisoarea sau amendă dacă se propagă cu publicitate.

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Injuria. Este injurie acţiunea sau expresia care lezează demnitatea altei persoane, prejudiciindu-i prestigiul sau atentând la propria opinie despre sine.

Vor constitui infracţiune numai injuriile care prin natura, efectele şi circumstanţele lor sunt considerate în mod public ca fiind grave.

Injuriile care constau în învinuirea de fapte nu vor fi considerate grave, cu excepţia cazului în care au fost proferate cunoscându-se caracterul lor fals şi cu neglijarea totală a adevărului.

Injuriile grave făcute cu publicitate se pedepsesc cu amendă.

În delictele de calomnie sau injurie se consideră că repararea prejudiciul cuprinde, de asemenea, publicarea sau difuzarea sentinţei de condamnare, pe cheltuiala condamnatului pentru aceste delicte, în timpul şi forma pe care judecătorul sau tribunalul le consideră adecvate în acest scop, după audierea părţilor.

Suspiciunea privind naşterea unui copil şi denaturarea paternităţii, a stării sau condiţiei copilului. Declararea fictivă a unei naşteri va fi pedepsită cu închisoarea.

Aceeaşi pedeapsă se va aplica celui care ascunde sau dă terţilor un copil pentru a denatura sau modifica filiaţia sa.

Înlocuirea unui copil cu altul va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii.

Corupţia între persoane fizice de drept privat. Persoana care, personal sau prin intermediar, promite, oferă sau acordă managerilor, directorilor, angajaţilor sau colaboratorilor unei societăţi comerciale sau ai unei alte companii, parteneriat, fundaţie sau organizaţie un beneficiu ilegal de orice natură, pentru favorizarea sa sau a unui terţ împotriva altora, încălcându-şi obligaţiile care le revin în procesul de achiziţie sau vânzare de bunuri ori angajare de servicii profesionale, se pedepseşte cu închisoarea, decăderea specială din practicarea unei industrii sau comerţ şi amenda de 3 ori mai mare decât valoarea profitului obţinut.

Delictele societare. Directorii, în fapt sau în drept, ai unei societăţi constituite sau în curs de constituite, care falsifică conturile anuale sau alte documente care trebuie să reflecte situaţia juridică sau economică a unităţii, sub o formă menită să cauzeze un prejudiciu economic acesteia, unui asociat al acesteia sau unui terţ, vor fi pedepsiţi cu pedeapsa închisorii şi amendă.

Incendierea bunurilor proprii. Incendiatorul bunurilor proprii va fi pedepsit cu închisoarea, dacă a intenţionat să fraudeze sau să prejudicieze terţii, dacă a cauzat fraude sau prejudicii, a existat pericolul de propagare la clădiri, arbori sau plantaţii ale altora sau dacă a prejudiciat grav condiţiile de viaţă silvestră, pădurile sau spaţiile naturale.

Delicte comise de funcţionarii publici împotriva garanţiilor constituţionale. Judecătorul sau magistratul care transferă o cauză penală altei autorităţi sau funcţionar,

militar sau administrativ, care, în mod ilegal, solicită aceasta, va fi pedepsit cu decăderea specială din postul sau funcţia publică.

Funcţionarul din cadrul penitenciarelor sau al centrelor de protecţie sau corecţie pentru minori care aplică deţinuţilor sau internilor sancţiuni sau privaţiuni necuvenite sau uzează de acestea cu o rigoare exagerată va fi pedepsit cu decăderea specială din postul sau funcţia publică.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Titlul preliminar. Garanţiile penale şi aplicarea legii penale 402

Partea I. Dispoziţii generale privind delictele şi abaterile, persoanele responsabile, pedepsele, măsurile de siguranţă şi alte consecinţe ale infracţiunilor 405

Titlul I. Delicte şi abateri 405
Capitolul I. Delicte şi abateri 405
Capitolul II. Cauze care exonerează de responsabilitate penală 407
Capitolul III. Circumstanţele atenuante ale responsabilităţii penale 408
Capitolul IV. Circumstanţele agravante ale răspunderii penale 409
Capitolul V. Circumstanţele mixte referitoare la legăturile de rudenie 410
Capitolul VI. Dispoziţii generale 410
Titlul II. Persoanele responsabile penal pentru delicte şi abateri 411
Titlul III. Pedepsele 413
Capitolul I. Pedepsele, clasificarea şi efectele acestora 413
Subcapitolul 1. Pedepsele şi clasificarea acestora 413
Subcapitolul 2. Pedepsele privative de libertate 416
Subcapitolul 3. Pedepse privative de drepturi 418
Subcapitolul 4. Pedeapsa cu amenda 421
Subcapitolul 5. Pedepsele accesorii 423
Subcapitolul 6. Dispoziţii comune 425
Capitolul II. Aplicarea pedepselor 426
Subcapitolul 1. Reguli generale pentru aplicarea pedepselor 426
Subcapitolul 2. Reguli speciale pentru aplicarea pedepselor 431
Capitolul III. Formele substitutive ale executării pedepsei privative de libertate şi liberarea condiţionată 434
Subcapitolul 1. Suspendarea executării pedepselor privative de libertate 434
Subcapitolul 2. Substituirea pedepselor privative de libertate 437
Subcapitolul 3. Liberarea condiţionată 439
Subcapitolul 4. Dispoziţii comune 442
Titlul IV. Măsurile de siguranţă 442
Capitolul I. Măsurile de siguranţă generale 442
Capitolul II. Aplicarea măsurilor de siguranţă 445
Subcapitolul 1. Măsurile privative de libertate 445
Subcapitolul 2. Măsurile neprivative de libertate 446
Titlul V. Răspunderea civilă derivată din infracţiuni şi abateri şi cheltuielile de judecată 449
Capitolul I. Răspunderea civilă şi extinderea sa 449

ES

DIGITAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul II. Persoanele răspunzătoare civil 451
Capitolul III. Cheltuieli de judecată 453
Capitolul IV. Îndeplinirea responsabilităţii civile şi a celorlalte responsabilităţi pecuniare 454
Titlul VI. Consecinţele accesorii 454
Titlul VII. Stingerea responsabilităţii penale şi efectele sale 456
Capitolul I. Cauzele care sting răspunderea penală 456
Capitolul II. Anularea antecedentelor penale 459

Partea a II-a. Infracţiunile şi pedepsele acestora 461
Titlul I. Omuciderea şi formele acesteia 461
Titlul II. Avortul 462
Titlul III. Vătămarea corporală 464
Titlul IV. Vătămarea fătului 467
Titlul V. Delicte privind manipularea genetică 468
Titlul VI. Delicte împotriva libertăţii 469
Capitolul I. Reţinea ilegală şi răpirea 469
Capitolul II. Ameninţarea 470
Capitolul III. Constrângerea 472
Titlul VII. Tortura şi alte infracţiuni împotriva integrităţii morale 473
Titlul VII Bis. Traficul de fiinţe umane 475
Titlul VIII. Infracţiuni împotriva libertăţii şi integrităţii sexuale 477
Capitolul I. Agresiunile sexuale 477
Capitolul II. Abuzul sexual 478
Capitolul II Bis. Abuzul şi agresiunea sexuală asupra copiilor mai mici de 13 ani 478
Capitolul III. Hărţuirea sexuală 480
Capitolul IV. Infracţiuni de exhibiţionism şi provocare sexuală 480
Capitolul V. Infracţiuni de prostituţie şi corupere de minori 480
Capitolul VI. Dispoziţii comune capitolelor anterioare 484
Titlul IX. Neîndeplinirea obligaţiei de a acorda ajutor 485
Titlul X. Delicte împotriva intimităţii, dreptului la propria imagine şi la inviolabilitatea domiciliului 485
Capitolul I. Descoperirea şi dezvăluirea secretelor 485
Capitolul II. Violarea de domiciliu, a sediului persoanelor juridice şi localurilor deschise pentru public 488
Titlul XI. Delicte împotriva demnităţii 488
Capitolul I. Calomnia 488
Capitolul II. Injuria 489
Capitolul III. Dispoziţii generale 489
Titlul XII. Delicte împotriva relaţiilor familiale 491
Capitolul I. Căsătoriile ilegale 491

Capitolul II. Suspiciunea privind naşterea unui copil şi denaturarea paternităţii, a stării sau condiţiei copilului 491
Capitolul III. Delicte împotriva drepturilor şi îndatoririlor familiale 493
Subcapitolul 1. Încălcarea îndatoririlor de custodie şi determinarea minorilor de a îşi abandona domiciliul 493
Subcapitolul 2. Răpirea de minori 493
Subcapitolul 3. Abandonul familial, al minorilor şi persoanelor cu handicap 494
Titlul XIII. Delicte împotriva patrimoniului şi împotriva ordinii socio-economice 496
Capitolul I. Furtul 496
Capitolul II. Tâlhăria 497
Capitolul III. Extorcarea 499
Capitolul IV. Furtul şi sustragerea de vehicule în vederea utilizării 499
Capitolul V. Uzurparea 500
Capitolul VI. Frauda 500
Subcapitolul 1. Escrocheria 500
Subcapitolul 2. Însuşirea necuvenită 502
Subcapitolul 3. Furtul de energie sau alte furturi asemănătoare 503
Capitolul VII. Insolvabilitatea frauduloasă 503
Capitolul VIII. Denaturarea preţului în cadrul concursurilor şi licitaţiilor publice 505
Capitolul IX. Distrugerile 506
Capitolul X. Dispoziţii comune capitolelor anterioare 508
Capitolul XI. Delicte privind proprietatea intelectuală şi industrială, piaţa şi consumatorii 509
Subcapitolul 1. Delicte privind proprietatea intelectuală 509
Subcapitolul 2. Delicte privind proprietatea industrială 510
Subcapitolul 3. Delicte privind piaţa şi consumatorii 512
Subcapitolul 4. Corupţia între persoane fizice de drept privat 515
Subcapitolul 5. Dispoziţii comune secţiunilor anterioare 516
Capitolul XII. Sustragerea unui bun public de utilitate socială sau culturală 517
Capitolul XIII. Delictele societare 517
Capitolul XIV. Tăinuirea şi spălarea de bani 519
Titlul XIV. Delicte împotriva Finanţelor Publice şi împotriva Asigurărilor Sociale 522
Titlul XV. Delictele împotriva drepturilor muncitorilor 532
Titlul XV Bis. Delicte împotriva drepturilor cetăţenilor străini 534
Titlul XVI. Delicte privind sistematizarea teritoriului, protecţia patrimoniului istoric şi a mediului înconjurător 535
Capitolul I. Delicte privind sistematizarea teritoriului 535
Capitolul II. Delicte privind patrimoniul istoric 536

Capitolul III. Delicte împotriva resurselor naturale şi a mediului înconjurător 537
Capitolul IV. Delicte privind protejarea florei, faunei şi animalelor domestice 540
Capitolul V. Dispoziţii comune 542
Titlul XVII. Delictele împotriva siguranţei colective 542
Capitolul I. Delictele de risc catastrofal 542
Subcapitolul 1. Delicte privind energia nucleară şi radiaţiile ionizante 542
Subcapitolul 2. Dezastrul 544
Subcapitolul 3. Alte delicte de risc provocate de explozivi sau alţi agenţi 544
Capitolul II. Incendierile 546
Subcapitolul 1. Delictele de incendiere 546
Subcapitolul 2. Incendierea pădurilor 546
Subcapitolul 3. Incendierea zonelor neforestiere 547
Subcapitolul 4. Incendierea bunurilor proprii 547
Subcapitolul 5. Dispoziţie comună 548
Capitolul III. Delicte împotriva sănătăţii publice 548
Capitolul IV. Delicte împotriva siguranţei traficului 557
Titlul XVIII. Falsul 559
Capitolul I. Falsificarea de monede şi timbre 559
Capitolul II. Falsificarea de documente 560
Subcapitolul 1. Falsificarea de documente publice, oficiale şi comerciale şi a comunicărilor transmise prin serviciile de telecomunicaţii 560
Subcapitolul 2. Falsificarea de documente private 562
Subcapitolul 3. Falsificarea de certificate 562
Subcapitolul 4. Falsificarea cardurilor de credit sau debit şi a cecurilor de călătorie 563
Capitolul III. Dispoziţii generale 563
Capitolul IV. Fraudarea identităţii 564
Capitolul V. Uzurparea din funcţia publică şi practicarea ilegală a unei profesii 564
Titlul XIX. Delicte împotriva Administraţiei publice 564
Capitolul I. Obstrucţionarea cursului justiţiei de către funcţionarii publici şi alte conduite neadecvate 564
Capitolul II. Părăsirea postului şi neglijarea datoriei de urmărire a infracţiunilor 565
Capitolul III. Insubordonarea şi neacordarea de ajutor 566
Capitolul IV. Nepăstrarea corespunzătoare a documentelor şi dezvăluirea secretelor 567
Capitolul V. Corupţia 568
Capitolul VI. Traficul de influenţă 571

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul VII. Delapidarea 572
Capitolul VIII. Frauda şi impozitele ilegale 573
Capitolul IX. Negocieri şi activităţi interzise funcţionarilor publici şi abuzul în exercitarea funcţiilor lor 574
Capitolul X. Delicte de corupţie în tranzacţiile comerciale internaţionale 576
Titlul XIX Bis. (Abrogat) 577
Titlul XX. Delicte împotriva puterii judecătoreşti 577
Capitolul I. Împiedicarea înfăptuirii justiţiei 577
Capitolul II. Neîndeplinirea îndatoririi de a împiedica săvârşirea de infracţiuni sau de a începe urmărirea acestora 578
Capitolul III. Tăinuirea 579
Capitolul IV. Realizarea arbitrară a dreptului propriu 580
Capitolul V. Acuzaţiile şi denunţurile false şi simularea delictelor 580
Capitolul VI. Mărturia mincinoasă 581
Capitolul VII. Obstrucţionarea justiţiei şi neloialitatea profesională 582
Capitolul VIII. Nerespectarea hotărârilor judecătoreşti 584
Capitolul IX. Delictele împotriva administraţiei judiciare din cadrul Tribunalului Penal Internaţional 585
Titlul XXI. Delicte împotriva Constituţiei 586
Capitolul I. Rebeliunea 586
Capitolul II. Delicte împotriva Coroanei 589
Capitolul III. Delicte împotriva instituţiilor statului şi separarea puterilor 590
Subcapitolul 1. Delicte împotriva instituţiilor statului 590
Subcapitolul 2. Uzurparea de atribuţii 594
Capitolul IV. Delicte privind exercitarea drepturilor şi libertăţilor publice fundamentale 595
Subcapitolul 1. Delictele comise prin exercitarea drepturilor şi libertăţilor publice fundamentale garantate de constituţie 595
Subcapitolul 2. Delicte împotriva libertăţii de conştiinţă, sentimentelor religioase şi respectului datorat celor decedaţi 598
Subcapitolul 3. Delicte împotriva îndatoririi îndeplinirii prestaţiei sociale substitutive 599
Capitolul V. Delicte comise de funcţionarii publici împotriva garanţiilor constituţionale 599
Subcapitolul 1. Delicte comise de funcţionarii publici împotriva libertăţilor individuale 599
Subcapitolul 2. Delicte comise de funcţionarii publici împotriva inviolabilităţii domiciliului şi a celorlalte garanţii privind intimitatea 600
Subcapitolul 3. Delicte comise de funcţionarii publici împotriva altor drepturi individuale 602
Capitolul VI. Ofensa adusă Spaniei 603

Titlul XXII. Delicte împotriva ordinii publice 603
Capitolul I. Răzvrătirea 603
Capitolul II. Atentatele împotriva autorității, agenților și funcționarilor săi publici, precum și opunerea de rezistență și neascultarea 604
Capitolul III. Dezordinea publică 605
Capitolul IV. Dispoziție comună capitolelor anterioare 607
Capitolul V. Deținerea, traficul și depozitarea de arme, muniții sau explozibili 607
Capitolul VI. Organizațiile și grupările criminale 609
Capitolul VII. Organizațiile și grupările criminale și delictele de terorism 611
Subcapitolul 1. Organizațiile și grupările teroriste 611
Subcapitolul 2. Delictele de terorism 612
Titlul XXIII. Delictele de trădare și împotriva păcii sau independenței statului și delictele privind Apărarea Națională 616
Capitolul I. Delictele de trădare 616
Capitolul II. Delicte care compromit pacea sau independența statului 618
Capitolul III. Descoperirea și dezvăluirea de secrete și informații privind Apărarea Națională 620
Subcapitolul 1. Descoperirea și dezvăluirea de secrete și informații privind apărarea națională 620
Subcapitolul 2. Delicte împotriva obligației de îndeplinire a serviciului militar 621
Titlul XXIV. Infracțiuni împotriva comunității internaționale 621
Capitolul I. Infracțiuni împotriva legislației naționale 621
Capitolul II. Infracțiuni de genocid 622
Capitolul II BIS. Infracțiuni contra omenirii 623
Capitolul III. Infracțiuni împotriva persoanelor și bunurilor protejate în caz de conflict armat 624
Capitolul IV. Dispoziții comune 629
Capitolul V. Infracțiunea de piraterie 630

Volumul III. Abaterile și pedepsele lor 631
Titlul I. Delicte contra persoanelor 631
Titlul II. Abateri contra patrimoniului 633
Titlul III. Abateri contra intereselor generale 634
Titlul IV. Abateri contra ordinii publice 635
Titlul V. Dispoziții comune pentru abateri 636

Dispoziții adiționale 636

Dispoziții tranzitorii 637

Dispoziția de abrogare 641

Dispoziții finale 642

CODUL PENAL AL REGATULUI SPANIEI

2013

LEGEA ORGANICĂ 10/1995, DIN DATA DE 23 NOIEMBRIE, CU PRIVIRE LA CODUL PENAL OFICIILE GUVERNAMENTALE[1)]

EXPUNERE DE MOTIVE

Dacă s-a definit ordinea juridică drept un ansamblu de legi care reglementează folosirea forţei, se poate înţelege cu uşurinţă importanţa Codului penal în orice societate civilizată. Codul penal defineşte delictele şi abaterile care constituie motivele aplicării formei supreme pe care o poate îmbrăca puterea coercitivă a statului: pedeapsa penală. În consecinţă, Codul penal ocupă un loc central în cadrul sistemului legislativ, până într-atât încât, nu fără temei, a fost considerat un fel de „Constituţie negativă". Codul penal trebuie să protejeze valorile şi principiile fundamentale ale convieţuirii sociale. Atunci când aceste valori şi principii se schimbă, trebuie să se schimbe şi el. În ţara noastră, totuşi, în pofida profundelor schimbări de ordin social, economic şi politic, textul în vigoare datează, în ceea ce s-ar putea considera nucleul său esenţial, din secolul trecut. Necesitatea reformării sale nu poate fi, aşadar, pusă în discuţie.

Plecând de la anumite intenţii de reformă finalizate de la instaurarea regimului democratic, Guvernul a elaborat un proiect pe care îl supune dezbaterii şi aprobării ambelor Camere. De aceea, trebuie expuse, fie şi în mod succint, criteriile pe care se bazează, deşi acestea se pot cu uşurinţă deduce din lectura textului.

Axa centrală a acestor criterii a fost, în mod logic, cea a adaptării pozitive a noului Cod penal la valorile constituţionale. Modificările pe care le introduce în această direcţie prezentul proiect sunt nenumărate, dar merită să scoatem în evidenţă câteva dintre acestea.

În primul rând, se propune o reformă totală a actualului sistem de pedepse, astfel încât să fie posibil să se atingă, pe cât posibil, obiectivele de resocializare, pe care Constituţia le desemnează. Sistemul propus simplifică, pe de o parte, reglementarea pedepselor privative de libertate, lărgind, în acelaşi timp, posibilităţile de a le substitui cu altele care să afecteze aspecte

[1)] Publicare: Monitorul Oficial nr. 281 din 24 noiembrie 1995.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

juridice mai puţin importante şi, pe de altă parte, introduce modificări privind pedeapsa amenzii, adoptând sistemul de zile-amendă şi adăugând munca în folosul comunităţii.

În al doilea rând, s-a confruntat cu antinomia existentă între principiul intervenţiei minime şi necesităţile crescute de protecţie într-o societate tot mai complexă, acceptând cu prudenţă noile forme de delincventă, dar eliminând, în acelaşi timp, formele infracţionale care şi-au pierdut raţiunea de a fi. În primul rând, merită menţionată introducerea delictelor împotriva ordinii socio-economice sau noua reglementare a delictelor privind sistematizarea teritoriului şi a resurselor naturale; în al doilea rând, dispariţia formelor complexe de furt cu violenţă şi intimidarea persoanelor care, în contextul luptei pentru combaterea banditismului, trebuie să dispară, lăsând loc aplicării regulilor generale.

În al treilea rând, s-a acordat o atenţie specială protejării drepturilor fundamentale şi s-a încercat să se recurgă cu moderaţie la instrumentul punitiv acolo unde este în joc exercitarea unuia dintre ele: de exemplu, pe de o parte, protejarea specifică a integrităţii morale şi, pe de altă parte, noua reglementare a delictelor împotriva onoarei. În ceea ce priveşte protejarea specifică a integrităţii morale, se acordă cetăţeanului o protecţie mai puternică faţă de tortură şi, la configurarea delictelor împotriva onoarei, se acordă libertăţii de exprimare întreaga relevanţă pe care un regim democratic poate şi trebuie să o recunoască.

În al patrulea rând şi în consonanţă cu scopul protejării şi respectării drepturilor fundamentale, s-a eliminat regimul de privilegii de care până acum s-au bucurat ingerinţele nelegitime ale funcţionarilor publici în drepturile şi libertăţile cetăţenilor. Aşadar, se propune ca deţinerile, intrarea şi înregistrarea la domiciliu realizate de autorităţi sau de către funcţionari, în afara cazurilor permise de lege, să fie tratate ca forme agravate ale delictelor comune corespunzătoare şi nu cum au fost considerate până acum, ca delicte speciale atenuate în mod nejustificat şi de neînţeles.

În al cincilea rând, s-a încercat să se avanseze pe drumul egalităţii reale şi efective, încercând să se îndeplinească atribuţiile conferite, în acest sens, de Constituţie puterilor publice. Desigur, nu Codul penal este instrumentul cel mai important pentru îndeplinirea acestei atribuţii. Totuşi, poate contribui la aceasta, eliminând reglementările care constituie un obstacol pentru realizarea ei sau introducând măsuri de protecţie faţă de situaţiile discriminatorii. În afară de normele care asigură o protecţie specifică faţă de activităţile care tind spre discriminare, trebuie menţionată noua reglementare a delictelor împotriva libertăţii sexuale. Se doreşte, cu aceasta, adecvarea normelor penale

la specificul valorii juridice protejate, care nu mai este, cum istoric se considera, onestitatea femeii, ci libertatea sexuală a tuturor. Sub tutela onestității femeii se ascundea o intoleranță și gravă situație, pe care reglementarea propusă o elimină în totalitate. Poate va surprinde noutatea tehnicilor punitive utilizate, dar, în acest caz, îndepărtarea de tradiție pare un succes.

Părăsind cadrul principiilor și îndreptându-se spre cel al tehnicilor de elaborare, prezentul proiect diferă de cele anterioare prin revendicarea caracterului universal. S-a operat cu ideea că acest Cod penal se constituie într-o reglementare completă a puterii punitive a statului. Realizarea acestei idei pleca deja cu un deficit, dată fiind importanța pe care o are în țara noastră puterea de a sancționa a Administrației; dar, în afară de aceasta, s-a dovedit inutilă și perturbatoare.

Inutilă, pentru că opțiunea specifică secolului al XIX-lea în favoarea Codului penal și împotriva legilor speciale se baza pe faptul incontestabil că legiuitorul, la elaborarea Codului, era constrâns, din rațiuni de transcendență socială, să respecte principiile constituționale, lucru care nu se întâmpla sau se întâmpla într-o mică măsură, în cazul unei legi particulare. În cadrul unui constituționalism flexibil, acesta era un argument de o importanță deosebită pentru fundamentarea caracterului universal absolut al Codului. Totuși, astăzi, atât Codul penal cât și legile speciale sunt subordonate ierarhic Constituției și sunt obligate să se supună acesteia, nu numai datorită acestei ierarhii, ci și datorită existenței unui control jurisdicțional al constituționalității.

Astfel, legile speciale nu trebuie să declanșeze precauția pe care au invocat-o din punct de vedere istoric.

Perturbatoare, pentru că este de netăgăduit faptul că un Cod penal nu ar merita această denumire dacă nu ar conține cea mai mare parte a normelor penale și, desigur, principiile fundamentale informatoare ale întregii reglementări, fiind un lucru cert faptul că există materii care cu dificultate pot fi introduse în el. Așadar, dacă tendința către universalitate este inerentă conceptului de Cod, la fel sunt și cele privind stabilitatea și durabilitatea, existând domenii în care, prin situația specială a celorlalte coduri de legi sau prin însăși natura lucrurilor, această stabilitate și durabilitate să fie imposibile. Așa se întâmplă, de exemplu, cu delictele privind controlul schimburilor. În cadrul acestor schimburi, modificarea constantă a condițiilor economice și a contextului normativ în care, fie că vrem sau nu, apar astfel de delicte, se recomandă să situăm normele penale în acest context și să le lăsăm în afara Codului. De altminteri, aceasta este tradiția noastră și nu lipsesc, în țările din jurul nostru, exemple caracterizate printr-un comportament similar.

Astfel, în acesta și în alte cazuri asemănătoare s-a optat ca reglementarea penală a respectivelor materii să se facă prin trimiterea la legile speciale

corespunzătoare. Aceeaşi tehnică s-a folosit pentru normele de reglementare privind scoaterea de sub incidenţa legii penale a întreruperii voluntare a sarcinii. În acest caz, s-ar putea deduce că nu este vorba de norme incriminatoare, ci de norme care reglementează cazurile de neincriminare. Tribunalul Constituţional a cerut ca, în configurarea acestor cazuri, să se adopte garanţii care să nu pară proprii unui Cod penal, ci, mai degrabă, altui tip de normă.

La elaborarea proiectului au contribuit numeroasele dezbateri parlamentare din anul 1992, hotărârea Consiliului General al Puterii Judecătoreşti, statuările jurisprudenţei şi opiniile doctrinei ştiinţifice. Proiectul s-a finalizat plecând de la ideea, profund percepută, că în concret Codul penal trebuie să fie al tuturor şi, în consecinţă, trebuie ascultate toate opiniile şi să se opteze pentru soluţiile cele mai rezonabile, adică pentru acelea pe care toată lumea ar trebui să le poată accepta.

Nu pretindem că s-a realizat o lucrare perfectă, ci, pur şi simplu, o lucrare utilă. Guvernul nu are în acest caz ultimul cuvânt, ci doar primul. Se limitează, deci, prin acest proiect, să invite toate forţele politice şi pe toţi cetăţenii să colaboreze la perfecţionarea acestuia. Numai dacă toţi dorim să avem un Cod penal mai bun şi contribuim la realizarea lui se va putea atinge un obiectiv a cărui importanţă pentru convieţuire şi pentru a ne bucura în linişte de drepturile şi libertăţile prevăzute în Constituţie cu greu va putea fi considerată o exagerare.

TITLUL PRELIMINAR
Garanţiile penale şi aplicarea legii penale

Articolul 1

1. Nu va fi pedepsită nicio acţiune sau omisiune care nu este prevăzută de lege ca delict sau abatere, anterior comiterii acesteia.

2. Măsurile de siguranţă se vor putea aplica atunci când sunt îndeplinite condiţiile stabilite în prealabil prin lege.

Articolul 2

1. Nu va fi pedepsit niciun delict cu o pedeapsă care nu este prevăzută de lege, anterior comiterii acestuia. De asemenea, sunt lipsite de efect retroactiv legile care stabilesc măsuri de siguranţă.

2. Totuşi, vor avea efect retroactiv acele legi penale mai favorabile celui găsit vinovat, chiar dacă la intrarea în vigoare s-a pronunţat sentinţa definitivă şi subiectul îşi execută pedeapsa. Dacă apar îndoieli la stabilirea celei mai favorabile legi, deţinutul va fi audiat. Totuşi, infracţiunile comise în timpul

în care o lege temporară este în vigoare vor fi judecate conform acesteia, cu excepţia dispoziţiilor speciale contrare.

Articolul 3

1. Nu se va putea executa pedeapsa şi nici măsura de siguranţă decât în temeiul sentinţei definitive pronunţate de judecătorul sau tribunalul competent, conform legilor procedurale.

2. Nu va putea executa pedeapsa şi nici măsura de siguranţă sub altă formă decât cea prescrisă de lege şi de reglementările de aplicare, nici în alte circumstanţe decât cele exprimate în textul legii. Executarea pedepsei sau a măsurii de siguranţă se va face sub controlul judecătorilor şi al tribunalelor competente.

Articolul 4

1. Legile penale nu se vor aplica situaţilor diferite de cele conţinute în mod expres în acestea.

2. În cazul în care un judecător sau un tribunal, în exercitarea jurisdicţiei sale, are cunoştinţă de vreo acţiune sau omisiune care, fără să fie pedepsită de lege, poate fi considerată sancţionabilă, judecătorul sau tribunalul se va abţine de la orice procedură referitoare la aceasta şi va expune Guvernului motivele pentru care consideră că respectiva acţiune sau omisiune ar putea constitui obiectul unei sancţiuni penale.

3. În acelaşi mod, judecătorul sau tribunalul se va adresa Guvernului pentru a expune motivele care susţin derogarea sau modificarea prevederii sau pentru acordarea graţierii, desigur fără a aduce atingere executării sentinţei, atunci când aplicarea riguroasă a dispoziţiilor legale ar conduce la pedepsirea unei acţiuni sau a unei omisiuni care, în opinia judecătorului sau a tribunalului, nu ar trebui pedepsită sau când pedeapsa este evident excesivă, ţinând cont de răul cauzat prin infracţiune sau de circumstanţele personale ale acuzatului.

4. Dacă se mediază o cerere de graţiere, iar judecătorul sau tribunalul a considerat, în baza unei rezoluţii întemeiate, că prin executarea pedepsei se poate încălca dreptul la durata rezonabilă a procesului penal, va suspenda executarea acesteia până la rezolvarea cererii formulate.

Judecătorul sau tribunalul poate de asemenea suspenda executarea pedepsei până la soluţionarea cererii de graţiere atunci când, dacă pedeapsa ar fi executată, graţierea ar fi ineficientă chiar dacă ar fi acordată.

Articolul 5

Nu există pedeapsă fără intenţie sau fără culpă.

Articolul 6

1. Măsurile de siguranţă se fundamentează pe periculozitatea penală a subiectului căruia se aplică aceste măsuri, demonstrată de comiterea unui fapt prevăzut ca delict.

2. Măsurile de siguranţă nu pot fi nici mai grave, nici de o durată mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta comisă, nici să depăşească limita necesară pentru a preveni pericolul reprezentat de făptuitor.

Articolul 7

Pentru determinarea legii penale aplicabile în timp, delictele şi abaterile se consideră comise în momentul în care autorul realizează acţiunea sau omite să execute actul pe care era obligat să îl realizeze.

Articolul 8

Faptele susceptibile de a fi calificate în baza a două sau mai multe prevederi ale acestui Cod şi necuprinse în articolele 73-77 se vor pedepsi respectând următoarele reguli:

1. O prevedere specială se va aplica, în mod prioritar faţă de una generală;

2. Prevederea subsidiară se va aplica numai în cazul în care prevederea principală nu se aplică, această subsidiaritate fiind fie declarată în mod expres, fie se deduce în mod tacit.

3. Prevederea penală mai amplă sau mai complexă le va absorbi pe acelea care pedepsesc infracţiuni conţinute în aceasta.

4. În cazul neîndeplinirii criteriilor anterioare, prevederea penală cea mai gravă le va exclude pe cele care pedepsesc fapta cu o pedeapsă mai mică.

Articolul 9

Dispoziţiile acestui titlu se vor aplica delictelor şi abaterilor care sunt pedepsite de legi speciale. Celelalte dispoziţii ale acestui Cod se vor aplica, având un caracter complinitor, în cazurile neprevăzute în mod expres în legile speciale.

BCU IAŞI / CENTRUL UNIVERSITAR

PARTEA I
Dispoziții generale privind delictele şi abaterile, persoanele responsabile, pedepsele, măsurile de siguranță şi alte consecințe ale infracțiunilor

TITLUL I
Delicte şi abateri

CAPITOLUL I
Delicte şi abateri

Articolul 10

Sunt considerate delicte sau abateri acțiunile sau omisiunile intenționate sau comise din culpă pedepsite de lege.

Articolul 11

Delictele sau abaterile care constau în producerea unui rezultat se vor considera comise prin omisiune numai atunci când neevitarea rezultatului acestora, prin încălcarea unei îndatoriri juridice speciale a autorului, echivalează, conform textului de lege, cu cauzarea acestuia. În acest scop, omisiunea va fi echivalentă cu acțiunea:

a) Atunci când există o obligație specifică legală sau contractuală de a acționa;

b) Atunci când autorul omisiunii a creat, printr-o acțiune sau o omisiune precedentă, o ocazie de risc pentru valorile juridice protejate.

Articolul 12

Acțiunile sau omisiunile comise din culpă se pedepsesc numai atunci când legea prevede aceasta în mod special.

Articolul 13

1. Sunt delicte grave acele infracțiuni pedepsite de lege cu pedepse grave.

2. Sunt delicte mai puțin grave infracțiunile pedepsite de lege cu pedepse mai puțin grave.

3. Sunt abateri infracțiunile pe care legea le pedepseşte cu pedepse uşoare.

4. Atunci când pedeapsa, prin extinderea ei, se poate include, în acelaşi timp, printre cele menționate la primele două numere ale acestui articol, delictul se va considera, în orice caz, grav.

BCU "SIC CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 14

1. Eroarea esenţială cu privire la o faptă care constituie infracţiune exclude răspunderea penală. Dacă eroarea, ţinând cont de circumstanţele faptei şi de cele personale ale autorului, ar fi putut fi depăşită, infracţiunea va fi pedepsită, în acest caz, ca infracţiune comisă din culpă.

2. Eroarea privind o faptă calificată ca infracţiune sau privind o circumstanţă agravantă va împiedica aplicarea acesteia.

3. Eroarea esenţială cu privire la caracterul ilicit al faptei care constituie infracţiune exclude responsabilitatea penală. Dacă eroarea ar fi putut fi depăşită, se va aplica o pedeapsă mai mică cu unu sau două grade.

Articolul 15

1. Delictul consumat şi tentativa se pedepsesc.

2. Abaterile se vor pedepsi numai când au fost consumate, excepţie făcând cele îndreptate împotriva persoanelor sau patrimoniului.

Articolul 16

1. Există tentativă când autorul începe să comită delictul în mod direct prin fapte exterioare, realizând toate sau o parte din actele care, în mod obiectiv, ar trebui să producă efectele şi, totuşi, acestea nu se produc din motive independente de voinţa autorului.

2. Nu va răspunde penal pentru tentativă persoana care evită în mod voluntar să comită delictul, fie renunţând la executarea acţiunii deja începute, fie împiedicând producerea efectului, fără ca aceasta să fie exonerată de responsabilitate pentru faptele comise, dacă acestea au întrunit deja elementele constitutive ale altui delict sau abatere.

3. Atunci când în comiterea unei fapte intervin mai mulţi subiecţi, vor fi exoneraţi de responsabilitatea penală acel sau aceia care renunţă să execute acţiunea deja începută şi împiedică sau au intenţia să împiedice în mod hotărât consumarea faptei, fără ca aceştia să fie exoneraţi de responsabilitate pentru faptele comise, dacă acestea au întrunit deja elementele constitutive ale altui delict sau abatere.

Articolul 17

1. Există complot când două sau mai multe persoane se înţeleg să comită un delict şi trec la comiterea acestuia.

2. Propunerea există atunci când cel care a hotărât să comită un delict atrage o altă sau alte persoane în acţiunea infracţională.

3. Complotul şi propunerea pentru a comite o faptă infracţională se vor pedepsi numai în cazurile speciale prevăzute de lege.

Articolul 18

1. Există instigare când se incită în mod direct, prin intermediul materialelor tipărite, prin radiodifuziune sau orice alt mijloc cu efect similar, care facilitează publicitatea, sau în faţa unui grup de persoane, la comiterea unui delict.

Se consideră apologie, cu efectele stipulate în acest Cod, expunerea, în faţa unui grup de persoane sau prin orice alt mijloc de difuzare, de idei sau doctrine care elogiază crima sau proslăvesc pe autorul acesteia.

2. Instigarea se va pedepsi exclusiv în cazurile prevăzute de lege.

Dacă instigarea a fost urmată de comiterea delictului, se va pedepsi ca determinare la comiterea faptei.

CAPITOLUL II

Cauze care exonerează de responsabilitate penală

Articolul 19

Conform acestui Cod, persoanele cu vârste de până la 18 ani nu răspund penal. Atunci când un minor comite o faptă infracţională va putea să răspundă în faţa legii, conform dispoziţiilor legii care reglementează responsabilitatea penală a minorului.

Articolul 20

Nu răspund penal:

1. Persoanele care, în timpul comiterii faptei penale, din cauza unei anomalii sau afecţiuni psihice, nu pot înţelege caracterul ilicit al faptei sau nu pot acţiona conform acestei înţelegeri a caracterului faptei.

Tulburarea mentală temporară nu-l va scuti pe făptuitor de responsabilitate atunci când aceasta a fost provocată de făptuitor cu scopul de a comite delictul sau când a prevăzut sau ar fi trebuit să prevadă comiterea faptei.

2. Persoana care, în timpul comiterii unui delict sau a unei încălcări uşoare, este în stare avansată de intoxicare determinată de consumul de băuturi alcoolice, droguri toxice, stupefiante, substanţe psihotrope sau alte substanţe care produc astfel de efecte, atunci când nu a provocat această stare cu scopul de a comite fapta sau nu a prevăzut comiterea acesteia, ori se află sub influenţa sindromului de abstinenţă, din cauza dependenţei de astfel de substanţe, fapt ce-l împiedică să înţeleagă caracterul ilicit al faptei sau să acţioneze conform acestei înţelegeri.

3. Persoana care, din cauza unor alterări de percepţie congenitale sau care au apărat în copilărie, suferă de tulburări grave privind percepţia realităţii.

4. Persoana care acţionează în apărarea propriei persoanei sau drepturilor proprii ori ale altuia, atunci când sunt îndeplinite următoarele cerinţe:

Prima. Agresiunea ilegitimă. În cazul apărării de bunuri, se va considera agresiune ilegitimă atacul asupra acestora, ceea ce constituie delict sau abatere, şi care pune în pericol grav de distrugere sau de pierdere iminentă. În cazul apărării casei sau a dependinţelor acesteia, se va considera agresiune ilegitimă intrarea nepermisă în incinta acestora.

A doua. Necesitatea raţională a mijlocului folosit pentru a împiedica intrarea în locuinţă sau pentru a alunga făptuitorul.

A treia. Absenţa instigării suficiente din partea apărătorului.

5. Persoana care, pentru a evita un rău propriu sau al altuia, lezează o valoare juridică ce priveşte o altă persoană sau încalcă o îndatorire, atunci când sunt îndeplinite următoarele cerinţe:

Prima. Răul cauzat să nu fie mai mare decât cel care se încearcă să se evite.

A doua. Situaţia de necesitate nu a fost provocată intenţionat de autor.

A treia. Autorul să nu aibă, prin profesia sau funcţia sa, obligaţia de a se sacrifica.

6. Persoana care acţionează sub imperiul sentimentului nestăpânit de frică.

7. Persoana care acţionează pentru a îndeplini o îndatorire sau pentru exercitarea legitimă a unei îndatoriri, profesii sau funcţii.

În cazurile menţionate la punctele 1, 2, 3 se vor aplica, după caz, măsurile de siguranţă prevăzute de acest Cod.

CAPITOLUL III
Circumstanţele atenuante ale responsabilităţii penale

Articolul 21

Sunt circumstanţe atenuante:

1. Cauzele expuse în capitolul anterior, atunci când nu sunt îndeplinite toate cerinţele necesare pentru exonerarea de responsabilitate în cazurile respective.

2. Atunci când vinovatul acţionează din cauza consumului de substanţele menţionate la punctul 2 al articolului anterior.

3. Atunci când vinovatul acţionează din cauze sau la stimuli atât de puternici încât îşi pierde controlul sau se produce o tulburare mentală sau orice altă stare pasională similară.

4. Atunci când vinovatul îşi mărturiseşte fapta în faţa autorităţilor înainte de a lua cunoştinţă despre consecinţele juridice ale faptei sale.

5. Atunci când vinovatul procedează la repararea daunei provocate victimei sau la diminuarea efectelor acesteia, în orice moment al procedurii şi anterior încheierii judecării.

6. O întârziere nejustificată a procedurii, atâta timp cât acest lucru nu se datorează învinuitului, această întârziere fiind disproporţională faţă de complexitatea cauzei.

7. Oricare alte circumstanţe cu semnificaţie asemănătoare celor anterioare.

CAPITOLUL IV
Circumstanţele agravante ale răspunderii penale

Articolul 22

Sunt circumstanţe agravante:

1. Comiterea faptei cu premeditare.

Există premeditare atunci când persoana comite oricare din delicte împotriva persoanei, folosind în comiterea faptei mijloace, moduri sau forme care, în mod direct şi în mod special, au menirea să asigure realizarea faptei, fără ca pentru persoana sa să existe vreun risc cauzat de apărarea părţii vătămate.

2. Comiterea faptei prin deghizare, cu abuz de superioritate sau profitând de circumstanţele de loc, de timp sau de ajutorul altor persoane, care slăbesc capacitatea de apărare a părţii vătămate sau facilitează nepedepsirea făptuitorului.

3. Executarea faptei pentru o sumă de bani, recompensă sau promisiune.

4. Comiterea delictului din motive rasiste, antisemite sau alt tip de discriminare cu privire la ideologia, religia sau convingerile victimei, etnia, rasa sau naţionalitatea căreia îi aparţine, sexul sau orientarea sexuală, boala sau handicapul de care suferă victima.

5. Să mărească, în mod deliberat şi inuman, suferinţa victimei, cauzându-i acesteia suferinţe inutile pentru comiterea delictului.

6. Comiterea faptei cu abuz de încredere.

7. Dacă cel vinovat se prevalează de caracterul public pe care îl are.

8. Dacă este recidivist.

Există recidivă atunci când, în momentul înfăptuirii faptei infracţionale, cel vinovat a fost condamnat la executarea pedepsei pentru un delict cuprins în acelaşi titlu al prezentului Cod, dacă natura infracţiunii este aceeaşi.

Nu vor fi considerate recidivă antecedentele penale anulate sau care ar trebui să fie astfel.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL V
Circumstanțele mixte referitoare la legăturile de rudenie

Articolul 23

Circumstanța care poate atenua sau agrava responsabilitatea, în funcție de natura, motivele şi efectele delictului, este atunci când este sau a fost vătămat soțul sau persoana cu care are sau a avut făptuitorul o relație stabilă de afectivitate similară, este ascendent sau descendent, frate natural sau prin adopție al făptuitorului ori al soțului acestuia sau concubinului.

CAPITOLUL VI
Dispoziții generale

Articolul 24

1. Va fi considerată autoritate cu atribuții în domeniul penal persoana care prin ea însăşi sau ca membru al unei corporații, tribunal sau organ membru al unui colegiu are mandat în acest sens sau exercită jurisdicția proprie. În orice caz, vor fi considerați autoritate membrii Congresului Deputaților, ai Senatului, ai Adunărilor Legislative ale Comunităților Autonome şi ai Parlamentului European. Se vor considera, de asemenea, autoritate funcționarii Ministerului Public.

2. Se va considera funcționar public persoana care, prin dispoziția legii sau prin alegerea sau numirea de către o autoritate competentă, participă la exercitarea funcțiilor publice.

Articolul 25

În temeiul acestui Cod, se consideră persoană cu handicap orice persoană, declarată sau nu astfel, care suferă de o boală cu caracter persistent care o împiedică să-şi conducă existența sau să îşi administreze bunurile în mod independent.

Articolul 26

În temeiul acestui Cod, se consideră document orice suport material care exprimă sau cuprinde date, fapte sau expuneri cu efect probatoriu sau orice alt tip de relevanță juridică.

TITLUL II
Persoanele responsabile penal pentru delicte şi abateri

Articolul 27

Sunt responsabile penal pentru delicte şi abateri autorii şi complicii acestora.

Articolul 28

Sunt autori persoanele care realizează o faptă personal, împreună sau prin intermediul altei persoane pe care o foloseşte ca instrument.

De asemenea, se vor considera autori:

a) Persoanele care determină direct o altă persoană sau alte persoane să comită fapta;

b) Persoanele care cooperează la realizarea faptei printr-o acţiune fără de care nu s-a putut realiza fapta.

Articolul 29

Sunt complici persoanele care, nefiind prevăzute în articolul anterior, participă la realizarea faptei prin acţiuni anterioare sau simultane.

Articolul 30

1. În delictele şi abaterile care se comit utilizând mijloace sau suporturi de difuzare mecanice nu vor răspunde penal nici complicii, nici persoanele care i-au favorizat personal sau în mod concret.

2. Autorii la care se referă articolul 28 vor răspunde eşalonat, exclusiv şi subsidiar conform următoarei ordini:

1° Cei care în mod concret au redactat textul sau au produs însemnul în cauză şi cei care i-au determinat să realizeze fapta.

2° Directorii de publicaţii sau de programe în cadrul cărora s-a difuzat materialul.

3° Directorii întreprinderilor de editare, de emitere sau de difuzare.

4° Directorii întreprinderilor de înregistrare, de reproducere sau de imprimare.

3. Atunci când, din orice motiv distinct privind stingerea răspunderii penale, inclusiv declaraţia de revoltă sau rezidenţa în afara Spaniei, nu poate fi urmărită niciuna din persoanele cuprinse într-unul din numerele paragrafului anterior, procedura se va îndrepta către persoanele menţionate la numărul imediat următor.

Articolul 31

1. Persoana care acţionează ca administrator, *în fapt* sau *în drept*, al unei persoane juridice sau în numele sau ca reprezentant legal al altei persoane, va

BCU IAŞI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

răspunde personal, chiar dacă nu întruneşte condiţiile, calităţile sau relaţiile caracteristice necesare pentru a fi subiect activ al delictului, dacă astfel de circumstanţe există la entitatea sau persoana în numele căreia acţionează.

2. (Abrogat)

Articolul 31 bis[2)]

1. În circumstanţele prevăzute în prezentul Cod, persoanele juridice sunt responsabile penal pentru infracţiunile comise în numele lor sau pentru ele, precum şi în beneficiul lor, de către reprezentantul lor legal sau administratorii lor, *în fapt* sau *în drept*.

În aceleaşi circumstanţe, persoanele juridice sunt responsabile penal pentru infracţiunile comise, în cursul desfăşurării activităţii lor, în numele lor şi pentru ele, de către cei care, fiind supuşi autorităţii celor menţionaţi la paragraful anterior, ar fi putut comite omisiunea de exercitare a unui control eficient asupra lor, date fiind circumstanţele specifice ale cazului.

2. Răspunderea penală a persoanelor juridice va fi angajată dacă se poate stabili că a fost comisă o infracţiune, de către o persoană care deţine oricare din funcţiile sau sarcinile menţionate la punctul anterior, chiar dacă persoana responsabilă nu a fost identificată sau nu a fost trimisă în judecată. În cazul în care, ca urmare a aceloraşi circumstanţe, se impune amenda ambelor părţi, judecătorii sau tribunalele vor individualiza sumele respective, astfel încât totalul să nu fie disproporţionat faţă de gravitatea infracţiunii.

3. Nici răspunderea acuzatului nu va fi afectată sau modificată de circumstanţele în care persoanele fizice au comis actele sau le-au făcut posibile din cauza neexercitării controlului corespunzător, nici răspunderea penală a persoanelor juridice nu va fi înlăturată sau modificată de faptul că aceste persoane fizice au decedat sau au fugit, fără prejudicierea dispoziţiilor de la punctul anterior.

4. Se va considera doar că există cauze care înlătură răspunderea penală a persoanelor juridice dacă, ulterior infracţiunii comise şi prin intermediul reprezentanţilor lor, acestea:

a) au mărturisit infracţiunea autorităţilor, înainte de a afla că a început urmărirea penală împotriva lor.

b) au colaborat la investigarea cauzei, furnizând probe, în orice moment al procedurii, care erau noi şi concludente pentru clarificarea răspunderii penale pentru faptele comise.

c) au reparat sau au diminuat pagubele produse prin infracţiune, în orice moment al procedurii şi înainte de prezentarea probelor.

[2)] Primul paragraf al punctului 5 este modificat prin unicul articol 1 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

d) au stabilit, înainte de prezentarea provelor, măsuri eficiente de prevenire şi detectare a infracţiunilor care pot fi comise pe viitor cu ajutorul mijloacelor sau sub acoperirea persoanei juridice.

5. Dispoziţiile privind răspunderea penală a persoanelor juridice nu se vor aplica autorităţilor publice de stat, regionale sau instituţionale, organismelor de reglementare, agenţiilor sau entităţilor de afaceri publice, organizaţiilor internaţionale de drept public sau celor cu puteri de suveranitate sau guvernare, conferite de către autoritatea publică; aceste dispoziţii nu se aplică nici companiilor de stat care implementează politica publică sau furnizează servicii de interes economic general.

În aceste cazuri, tribunalele pot pronunţa răspunderea penală în cazul în care constată că entitatea respectivă este o formă juridică creată de promotori, fondatori, administratori sau reprezentanţi pentru a evita posibila răspundere penală.

TITLUL III
Pedepsele

CAPITOLUL I
Pedepsele, clasificarea şi efectele acestora

SUBCAPITOLUL 1
Pedepsele şi clasificarea acestora

Articolul 32

Pedepsele ce pot fi aplicate conform acestui Cod, fie cu caracter principal, fie cu caracter accesoriu, sunt privative de libertate, privative de alte drepturi şi amenda.

Articolul 33

1. În funcţie de natura şi durata lor, pedepsele se clasifică în grave, mai puţin grave şi uşoare.

2. Sunt pedepse grave:

a) închisoarea pe o durată mai mare de 5 ani;

b) decăderea absolută;

c) decăderi speciale pentru o perioadă mai mare de 5 ani;

d) suspendarea activităţii sau a îndatorii publice pe o perioadă mai mare de 5 ani;

e) privarea de dreptul de a conduce vehicule cu motor sau motorete pe o perioadă mai mare de 8 ani;

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

f) privarea de dreptul de a deține arme sau dreptul de port armă pe o perioadă mai mare de 8 ani;

g) privarea de dreptul de a locui în anumite locuri sau de a se deplasa în acele locuri, pe o perioadă mai mare de 5 ani;

h) interdicția de a se apropia de victimă sau de acei membrii ai familiei sau de alte persoane stabilite de judecător sau de tribunal, pe o perioadă mai mare de 5 ani;

i) interdicția de a comunica cu victima o cu acei membrii ai familiei sau cu alte persoane stabilite de judecător sau de tribunal, pe o perioadă mai mare de 5 ani;

j) interdicția de a exercita drepturile părinteşti.

3. Sunt pedepse mai puțin grave:

a) închisoarea de la 3 luni la 5 ani;

b) decăderi speciale până la 5 ani;

c) suspendarea activității sau a îndatorii publice pe o perioadă de până la 5 ani;

d) privarea de dreptul de a conduce vehicule cu motor sau motorete pe o perioadă de la 1 an şi o zi până la 8 ani;

e) privarea de dreptul de a deține arme sau dreptul de port armă pe o perioadă de la 1 an şi o zi până la 8 ani;

f) privarea de dreptul de a locui în anumite locuri sau de a se deplasa în acele locuri, pe o perioadă de la 6 luni la 5 ani;

g) interdicția de a se apropia de victimă o de acei membrii ai familiei sau de alte persoane stabilite de judecător sau de tribunal, pe o perioadă de la 6 luni la 5 ani;

h) interdicția de a comunica cu victima o cu acei membrii ai familiei sau cu alte persoane stabilite de judecător sau de tribunal, pe o perioadă de la 6 luni la 5 ani;

i) amenda mai mare de două luni;

j) amenda proporțională, oricare ar fi cuantumul acesteia, cu excepția celor prevăzute la punctul 7 al acestui articol;

k) munca în folosul comunității pe o perioadă de la 31 la 180 zile;

l) localizarea permanentă pe o perioadă de la 3 luni şi 1 zi la 6 luni;

m) pierderea posibilității de a obține subvenții publice sau ajutor şi dreptul de a beneficia de avantaje fiscale sau de asigurări sociale, ori de stimulente, indiferent de durata acestora.

4. Sunt pedepse uşoare:

a) privarea de dreptul de a conduce vehicule cu motor sau motorete pe o perioadă de la 3 luni la un an;

BCU "ION CREANGĂ" UNIVERSITY LIBRARY

b) privarea de dreptul de a deține arme sau dreptul de port armă pe o perioadă de la 3 luni la un an;

c) privarea de dreptul de a locui în anumite locuri sau de a se deplasa în acele locuri, pe o perioadă mai mică de 6 luni;

d) interdicția de a se apropia de victimă ori de acei membrii ai familiei sau de alte persoane stabilite de judecător sau de tribunal, pe o perioadă de la o lună la 6 luni;

e) interdicția de a comunica cu victima o cu acei membrii ai familiei sau cu alte persoane stabilite de judecător sau de tribunal, pe o perioadă o lună la 6 luni;

f) amenda de la 10 zile de două luni localizarea permanentă pe o perioadă de la 1 zi la 3 luni;

h) munca în folosul comunității de la una la 30 de zile.

5. Răspunderea personală subsidiară pentru neplata amenzii va avea un caracter mai grav sau mai puțin grav, în funcție de pedeapsa pe care o înlocuiește.

6. Pedepsele accesorii vor avea durata pe care o are pedeapsa principala respectivă, excepție făcând cazurile prevăzute în mod expres de acest Cod.

7. Pedepsele aplicabile persoanelor juridice, care sunt considerate grave, sunt:

a) amenda prin cote sau proporțională;

b) dizolvarea persoanei juridice. Dizolvarea poate cauza pierderea definitivă a personalității juridice, precum și a capacității de acțiune în orice mod în tranzacțiile juridice, sau de a desfășura orice tip de activitate, chiar și legală.

c) suspendarea activităților pentru o perioadă ce poate depăși 5 ani;

d) închiderea sediilor sau localurilor pentru o perioadă ce nu poate depăși 5 ani;

e) interdicția de a desfășura activitățile prin care a fost comisă, favorizată sau tăinuită fapta. Această interdicție poate fi temporară sau definitivă. Dacă este temporară, nu poate depăși 15 ani;

f) interzicerea obținerii de subvenții sau ajutor public, de a contracta cu sectorul public și de a beneficia de avantaje fiscale, de asigurări sociale, ori de stimulente, pentru o perioadă ce nu poate depăși 15 ani:

g) intervenția judiciară pentru protecția drepturilor muncitorilor sau creditorilor pentru perioada considerată necesară, care nu poate depăși 15 ani.

Intervenția poate afecta întreaga organizație sau se poate limita doar la câteva sedii, secțiuni sau puncte de lucru. Judecătorul sau tribunalul va stabili exact conținutul intervenției și pe cei ce se vor ocupa de intervenție

şi în cadrul căror rapoarte de monitorizare a regularităţii trebuie prezentate organismului judiciar, în sentinţă sau ulterior prin hotărâre. Intervenţia poate fi modificată sau suspendată în orice moment, în urma unui raport întocmit de către auditor şi Ministerul Finanţelor. Auditorul va avea dreptul să aibă acces la sediile companiei sau persoanei juridice şi să primească informaţiile considerate necesare pentru exercitarea sarcinilor. Normele de aplicare vor stabili aspectele legate de exercitarea sarcinilor auditorului, precum şi de remuneraţia acestuia sau de calificările necesare.

Închiderea temporară a sediilor sau unităţilor, suspendarea activităţilor corporative sau a intervenţiei judiciare pot fi convenite de judecător ca măsură de precauţie în timpul investigaţiei cazului.

Articolul 34

Nu se consideră pedepse:

1. Reţinerea şi arestul preventiv şi celelalte măsuri preventive de natură penală;

2. Amenzile şi celelalte corecţii care, în exercitarea atribuţiilor de ordine publică sau disciplinare, se aplică subordonaţilor sau factorilor care le exercită.

3. Privarea de drepturi şi sancţiunile reparatorii stabilite de legile civile sau administrative.

SUBCAPITOLUL 2
Pedepsele privative de libertate

Articolul 35

Sunt pedepse privative de libertate închisoarea, localizarea permanentă şi responsabilitatea personală subsidiară pentru neplata amenzii.

Articolul 36

1. Pedeapsa închisorii va avea o durată minimă de 3 luni şi maximă de 20 de ani, în afară de cazurile prevăzute în mod excepţional de prezentul Cod.

Executarea acestei pedepse, precum şi beneficiile penitenciare ce implică scurtarea pedepsei, se aplică în acord cu dispoziţiile legilor şi prezentului Cod.

2. Atunci când durata pedepsei închisorii aplicată este mai mare de 5 ani, judecătorul sau tribunalul poate dispune ca trecerea condamnatului la gradul al treilea de tratament penitenciar să nu poată avea loc până la executarea a jumătate din pedeapsa aplicată.

În orice caz, dacă durata pedepsei cu închisoare depăşeşte 5 ani şi a fost pronunţată pentru o faptă din cele menţionate în continuare, trecerea

condamnatului la gradul al treilea de tratament penitenciar nu poate avea loc până la executarea a jumătate din pedeapsa aplicată:

a) fapta legată de organizațiile sau grupările teroriste și actele de terorism prevăzute la capitolul VII, titlul XXII, partea II din prezentul Cod;

b) fapta comisă în cadrul unei organizații sau grupări infracționale;

c) fapta prevăzută la articolul 183;

d) fapta prevăzută la capitolul V, titlul VIII, partea II din prezentul Cod, în care victima are cel mult 13 ani.

Judecătorul de supraveghere, în baza unei evaluări prealabile individualizate și favorabile reintegrării sociale și evaluând, după caz, circumstanțele personale ale acuzatului și evoluția acestuia în programul de reeducare, va putea acorda, motivat, după audierea Ministerului Public, a Instituțiilor Penitenciare și a celorlalte părți, aplicarea regimului general de executare a pedepselor, cu excepția cazurilor stabilite la punctul anterior.

Articolul 37

1. Localizarea permanentă va avea o durată de până la 6 luni. Îndeplinirea acesteia obligă pe condamnat să nu părăsească domiciliul sau locul determinat stabilit de judecător prin sentință.

Totuși, în cazurile în care localizarea permanentă este prevăzută ca pedeapsă principală, determinat de repetarea infracțiunii comise, și ori de câte ori este prevăzută în mod special de dispoziția specială aplicabilă, judecătorul poate dispune executarea pedepsei cu localizare permanentă în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, la cel mai apropiat penitenciar de domiciliul condamnatului.

2. Dacă cel condamnat solicită și dacă circumstanțele sunt favorabile, după audierea Ministerului Public, judecătorul sau tribunalul care a pronunțat sentința va putea dispune ca pedeapsa să se execute în zilele de sâmbătă și duminică sau în formă discontinuă.

3. Dacă cel condamnat nu execută pedeapsa, judecătorul sau tribunalul care a pronunțat sentința va proceda conform dispozițiilor articolului 468.

4. Pentru garantarea executării efective, judecătorul sau tribunalul poate dispune folosirea de resurse mecanice sau electronice pentru localizarea condamnatului.

Articolul 38

1. Atunci când condamnatul este închis, durata pedepselor va începe de la data rămânerii definitive a sentinței.

2. Atunci când condamnatul nu este închis, durata pedepselor va începe de la data depunerii acestuia la penitenciar pentru executarea pedepsei.

SUBCAPITOLUL 3
Pedepse privative de drepturi

Articolul 39

Sunt pedepse privative de drepturi:

a) decăderea absolută;

b) decăderea specială dintr-un post sau o funcţie publică, profesie, meserie, industrie sau comerţ sau alte activităţi prevăzute în acest Cod sau din drepturile de autoritate părintească, tutelă, curatelă, dreptul de sufragiu pasiv sau oricare alt drept;

c) suspendarea din postul sau funcţia publică;

d) privarea de dreptul de a conduce vehicule cu motor sau mopede;

e) privarea de dreptul de a deţine şi de a purta armă;

f) privarea de dreptul de a locui în anumite locuri sau de a le vizita;

g) interdicţia de a se apropia de victimă ori de acei membrii ai familiei sau de alte persoane stabilite de judecător sau de tribunal;

h) interdicţia de a comunica cu victima ori cu acei membrii ai familiei sau cu alte persoane stabilite de judecător sau de tribunal;

i) munca în folosul comunităţii;

j) privarea de drepturile părinteşti.

Articolul 40

1. Pedeapsa decăderii absolute va avea o durată de la 6 la 20 de ani; decăderea specială, de la 3 luni la 20 de ani, iar suspendarea din post sau funcţia publică de la 3 luni la 6 ani.

2. Pedeapsa privativă de dreptul de a conduce vehicule cu motor sau mopede şi cea privativă de dreptul de a deţine şi de a purta o armă vor avea o durată de la 3 luni la 10 ani.

3. Pedeapsa decăderii din dreptul de a locui în anumite locuri sau de a le vizita va avea o durată de până la 10 ani. Interdicţia de a se apropia de victimă sau de membrii ai familiei sau de alte persoane ori de a comunica cu aceştia va avea o durată de la o lună la 10 ani.

4. Pedeapsa prestării unei munci în folosul comunităţii va avea o durată de la o zi până la un an.

5. Durata fiecăreia din aceste pedepse va fi cea prevăzută în alineatele anterioare, cu excepţia cazurilor prevăzute în mod excepţional de prezentul Cod.

Articolul 41

Pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcţia publică are ca efect decăderea definitivă din toate onorurile, posturile şi funcţiile publice a celui căruia

i se aplică, chiar şi dacă este ales. Produce, în plus, incapacitatea de a le obţine pe acestea sau oricare alte onoruri, funcţii sau posturi publice, şi incapacitatea de a fi ales într-o funcţie publică, pe durata condamnării.

Articolul 42

Pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcţia publică are ca efect decăderea definitivă din postul sau funcţia a celui căruia i se aplică, chiar dacă este ales.

Produce, în plus, incapacitatea de a obţine acest post sau altele asemănătoare, pe durata condamnării. În sentinţă va trebui să se specifice posturile, funcţiile şi onorurile asupra cărora se aplică decăderea.

Articolul 43

Suspendarea din postul sau funcţia publică îl privează pe condamnat de dreptul de exercitarea a acesteia, pe perioada condamnării.

Articolul 44

Decăderea specială din dreptul de sufragiu pasiv îl privează pe condamnat, pe durata condamnării, de dreptul de a fi ales în funcţii publice.

Articolul 45

Decăderea specială din profesie, industrie sau comerţ sau din oricare alt drept, pronunţată în mod expres şi întemeiat în sentinţă, îl privează pe condamnat de dreptul de a le exercita, pe perioada condamnării.

Articolul 46

Decăderea specială din exercitarea autorităţii părinteşti, tutelă, curatelă, păstrare sau luare sub protecţie îl privează pe condamnat de drepturile inerente celei dintâi şi presupune stingerea celorlalte, precum şi incapacitatea de a obţine numirea pentru aceste atribuţii pe perioada condamnării. Pedeapsa privativă de drepturile părinteşti implică pierderea acestora, fără să afecteze drepturile pe care le au descendenţii cu privire la condamnat. Judecătorul sau Tribunalul va putea dispune această pedeapsă cu privire la toţi sau la unii dintre minori care sunt în îngrijirea condamnatului, luându-se în considerare circumstanţele cazului în speţă.

În sensul acestui articol, drepturile părinteşti includ drepturile reglementate de Codul civil chiar dacă sunt prorogate, precum şi instituţiile similare prevăzute în legislaţia civilă a comunităţilor autonome.

Articolul 47

Aplicarea pedepsei privative de dreptul de a conduce vehicule cu motor şi mopede va decădea condamnatul din exercitarea ambelor drepturi, pe durata

LOYOLA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

stabilită în sentință. Aplicarea pedepsei privative de dreptul de a deține arme și din dreptul de port armă va decădea condamnatul din exercitarea acestui drept, pe durata stabilită în sentință.

Atunci când pedeapsa impusă este pe o perioadă mai mare de 2 ani, va implica pierderea permisului de conducere sau a autorizației de deținere.

Articolul 48

1. Privarea de dreptul de a locui în anumite locuri sau de a le vizita îl împiedică pe condamnat să locuiască sau să viziteze locul unde s-a comis infracțiunea sau la locul unde locuiește victima ori familia acesteia, dacă sunt diferite.

2. Interdicția de a se apropia de victimă sau de membrii familiei sau de alte persoane stabilite de judecător sau de tribunal îl împiedică pe condamnat să se apropie de aceștia, în oricare loc s-ar afla, precum și să se apropie de domiciliul lor, de locul de muncă al acestora și de oricare alt loc frecventat de aceștia, rămânând suspendate, cu privire la copii, regimul de vizite, comunicarea și ședera care, după caz, a fost recunoscut în sentința civilă până la executarea totală a acestei pedepse.

3. Interdicția de a comunica cu victima sau cu membrii ai familiei acesteia sau cu alte persoane stabilite de judecător sau de tribunal împiedică pe condamnat să aibă contact cu aceștia, prin orice mijloc de comunicare sau mijloc informatic sau telematic, contact scris, verbal sau vizual.

4. Judecătorul sau tribunalul poate decide exercitarea controlului acestor măsuri prin mijloacele electronice permise.

Articolul 49

Munca în folosul comunității, care nu va putea fi aplicată fără consimțământul condamnatului, îl obligă pe acesta să presteze munci neretribuite în anumite activități de utilitate publică, care vor putea consta, raportat la delicte de același tip precum cel comis de condamnat, în munci de reparare a daunelor provocate sau de acordare de ajutor ori asistență victimelor, precum și participarea condamnatului la ateliere, cursuri sau programe de reeducare în materie de muncă, cultură, educație rutieră, educație sexuală și altele similare. Durata zilnică nu va putea depăși 8 ore și condițiile vor fi următoarele:

1. executarea se va desfășura sub controlul Judecătorului de Supraveghere Penitenciară, care, în acest scop, va cere Administrației, entităților publice sau asociațiilor de interes general unde condamnatul prestează servicii rapoarte despre desfășurarea activității.

2. Nu va atenta la demnitatea condamnatului.

3. Munca în folosul comunităţii va fi facilitată de Administraţie, care poate stabili convenţii oportune în acest scop.

4. Se va bucura de protecţia acordată condamnaţilor de legislaţia penitenciară în materie de asigurări sociale.

5. Nu se va supune obţinerii de interese economice.

6. Serviciile sociale penitenciare, după efectuarea verificărilor necesare, vor comunica Judecătorului de Supraveghere Penitenciară problemele relevante privind executarea pedepsei şi, mai ales, dacă cel condamnat:

a) Lipseşte de la muncă cel puţin două zile lucrătoare, atunci când se presupune un refuz voluntar din partea sa în executarea pedepsei;

b) În ciuda cerinţelor responsabilului centrului de muncă, randamentul său este sensibil inferior randamentului minim cerut;

c) Se opune sau nu îndeplineşte, în mod repetat şi manifest, instrucţiunile date de responsabil cu privire la desfăşurarea activităţii;

d) Din oricare alt motiv, prin comportamentul său, l-a determinat pe responsabilul centrului să refuze să-l menţină la centrul de muncă.

Odată evaluat raportul, Judecătorul de Supraveghere Penitenciară va hotărî executarea pedepsei în acelaşi centru, trimiterea condamnatului pentru a-şi executa pedeapsa la alt centru sau va hotărî că acesta şi-a executat pedeapsa.

În caz de neexecutare, se va proceda conform articolului 468.

7. Dacă cel condamnat va lipsi de la muncă din motive întemeiate, nu se va considera că acesta a abandonat activitatea. Totuşi, zilele de muncă pierdute nu se vor calcula la lichidarea pedepsei, în care trebuie luate în considerare zilele efectiv lucrate din totalul de zile de muncă stabilit prin hotărârea de condamnare.

SUBCAPITOLUL 4
Pedeapsa cu amenda

Articolul 50

1. Pedeapsa cu amenda va consta în aplicarea condamnatului a unei sancţiuni pecuniare.

2. Pedeapsa cu amenda se va aplica, dacă legea nu prevede altfel, prin sistemul zilelor-amendă.

3. Cuantumul minim va fi de 10 zile iar cel maxim de 2 ani. Pedepsele cu amenda împotriva persoanelor juridice vor fi de cel mult 5 ani.

4. Cota zilnică va fi de minimum 2 euro şi de maximum 400 euro, cu excepţia amenzilor impuse persoanelor juridice, în cazul cărora cota zilnică va avea un minim de 30 euro şi un maxim de 5 000 euro. La efectuarea calculului,

atunci când se fixează durata pe luni sau pe ani, se va înţelege că lunile sunt de 30 de zile şi anii de 360 de zile.

5. Judecătorii sau tribunalele vor determina, în mod motivat, întinderea pedepsei în cadrul limitelor stabilite pentru fiecare delict şi în funcţie de reglementările din Capitolul II al acestui titlu. În mod similar, se vor stabili în hotărârea de condamnare sumele corespunzătoare acestor cote, având în vedere, în acest sens, exclusiv situaţia economică a acuzatului, rezultată din situaţia patrimoniului său, obligaţiile şi îndatoririle familiale şi celelalte circumstanţe personale ale acestuia.

6. Atunci când tribunalul, din motive întemeiate, va putea să autorizeze plata amenzii într-un termen care să nu depăşească doi ani de la rămânerea definitivă a sentinţei, fie integral sau în rate determinate.

În acest caz, neplata a două dintre acestea va determina scadenţa întregii sume rămase de plătit.

Articolul 51

Dacă, după pronunţarea sentinţei, situaţia economică a condamnatului s-a schimbat, judecătorul sau tribunalul, în mod excepţional şi după verificarea situaţiei, va putea modifica atât suma cotelor periodice, cât şi termenele de plată.

Articolul 52

1. fără a aduce atingere dispoziţiilor articolelor anterioare şi atunci când Codul prevede, amenda se va stabili în raport de prejudiciul cauzat, de valoarea obiectului delictului sau beneficiul obţinut prin acesta.

2. În aceste cazuri, judecătorii şi tribunalele vor aplica amenda în limitele stabilite pentru fiecare delict, luându-se în considerare, la determinarea cuantumului, în fiecare caz, nu numai circumstanţele atenuante şi agravante, ci şi, în principal, situaţia economică a făptuitorului.

3. Dacă, după pronunţarea sentinţei, situaţia economică a condamnatului se înrăutăţeşte, judecătorul sau tribunalul, în mod excepţional şi după verificarea acestei situaţii, va putea reduce suma amenzii în limitele prevăzute de lege pentru delictul în cauză sau va putea autoriza plata acesteia în rate stabilite.

4. În cazurile în care prezentul Cod prevede pedeapsa cu amenda pentru persoanele juridice proporţională cu profitul obţinut sau facilitat, prejudiciul cauzat, valoarea obiectului, sau suma obţinută în mod ilegal sau fraudulos, dacă nu se poate calcula în baza acestora, judecătorul sau tribunalul va justifica imposibilitatea calculării şi amenzile prevăzute vor fi înlocuite cu următoarele:

a) amenda de la 2 la 5 ani, dacă pentru infracţiunea comisă de o persoană fizică se prevede o pedeapsă cu închisoare mai mare de 5 ani;

b) amenda de la 1 la 3 ani, dacă pentru infracţiunea comisă de o persoană fizică se prevede o pedeapsă cu închisoare mai mare de 2 ani, neinclusă în punctul anterior;

c) amenda de la 6 luni la 2 ani, în celelalte cazuri.

Articolul 53

1. Dacă cel condamnat nu va plăti, voluntar sau prin constrângere, amenda aplicată, se va supune responsabilităţii personale subsidiare de o zi de privare de libertate pentru fiecare două cote zilnice neplătite, care, fiind considerată abatere, va putea fi executată prin localizare. În acest caz, nu se vor aplica limitele stabilite la articolul 37.1 din prezentul Cod.

De asemenea, judecătorul sau tribunalul, cu acordul prealabil al condamnatului, va putea dispune ca responsabilitatea subsidiară să se execute prin prestarea de muncă în beneficiul comunităţii. În acest caz, fiecare zi de privare de libertate va echivala cu o zi-amendă.

2. În cazul amenzilor proporţionale, judecătorii şi tribunalele vor stabili responsabilitatea personală subsidiară, a cărei durată nu va putea depăşi, în niciun caz, un an. De asemenea, judecătorul sau tribunalul va putea să stabilească, cu acordul prealabil al condamnatului, ca aceasta să fie executată prin prestarea de muncă în folosul comunităţii.

3. Această răspundere subsidiară nu se va aplica celor condamnaţi la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani.

4. Executarea răspunderii subsidiare stinge obligaţia de plată a amenzii, chiar dacă situaţia condamnatului se îmbunătăţeşte.

5. Amenda impusă unei persoane juridice poate fi plătită în rate într-o perioadă de cel mult 5 ani, atunci când se dovedeşte că suma acesteia pune în pericol supravieţuirea acesteia sau păstrarea locurilor de muncă existente, ori atunci când acest lucru este recomandabil în interes general.

Dacă persoana juridică condamnată nu plăteşte amenda impusă în termenul stabilit, voluntar sau forţat, tribunalul poate dispune să se intervină până la plata integrală.

SUBCAPITOLUL 5
Pedepsele accesorii

Articolul 54

Pedepsele de decădere sunt accesorii în cazurile în care, nefiind impuse în mod special, legea stipulează că alte pedepse le conţin.

BCU "ALEXANDRU IOAN CUZA" UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 55

Pedeapsa cu închisoare egală sau mai mare de 10 ani va atrage după sine decăderea absolută pe perioada condamnării, cu excepţia cazului în care aceasta este prevăzută ca pedeapsă principală pentru cazul în speţă. Judecătorul poate de asemenea dispune decăderea absolută din exercitarea drepturilor părinteşti, tutelă, îngrijire, creştere sau ocrotire, ori privarea de drepturile părinteşti, atunci când aceste drepturi au o legătură directă cu infracţiunea comisă. Această legătură trebuie indicată în mod special în hotărâre.

Articolul 56

1. În cazul pedepselor cu închisoare mai mici de 10 ani, judecătorii sau tribunalele vor aplica, luând în considerare gravitatea delictului, ca pedepse accesorii, una sau unele din următoarele:

1°. Suspendarea din postul sau funcţia publică;

2°. Decăderea specială din dreptul de sufragiu pasiv pe durata condamnării;

3°. Decăderea specială din posturi sau funcţii publice, profesii, activitate industrială sau comercială sau orice alt drept, dacă acestea au avut o legătură directă cu delictul comis, această legătură trebuind să se prevadă în mod expres în sentinţă, fără să se aducă atingere aplicării prevederilor articolului 579 din prezentul Cod.

2. Dispoziţiile acestui articol vor fi înţelese fără a se aduce atingere aplicării dispoziţiilor altor prevederi ale acestui Cod cu privire la aplicarea acestor pedepse.

Articolul 57

1. Judecătorii sau tribunalele, în cazul delictelor de omucidere, avort, vătămări, contra libertăţii, delicte de tortură, împotriva integrităţii morale, libertăţii şi cele de umilire sexuală, împotriva intimităţii, dreptului la propria imagine şi la inviolabilitatea domiciliului, onoarei, patrimoniului şi ordinii socio-economice, luând în considerare gravitatea faptelor sau pericolul pe care îl prezintă delincventul, vor putea dispune în sentinţele pe care le pronunţă aplicarea uneia sau a mai multor interdicţii prevăzute la articolul 48, pentru o perioadă care să nu depăşească 10 ani dacă delictul a fost grav sau 5 ani dacă delictul a fost mai puţin grav.

Cu toate acestea, dacă cel condamnat a primit pedeapsa cu închisoare şi judecătorul sau tribunalul a dispus aplicarea uneia sau a mai multor din aceste interdicţii, acesta le va îndeplini pentru o perioadă mai mare, între 1 şi 10 ani, decât durata pedepsei cu închisoare aplicată prin sentinţă, dacă delictul a fost grav şi între 1 şi 5 ani, dacă delictul a fost mai puţin grav. În acest

caz, pedeapsa cu închisoare şi interdicţiile citate anterior vor fi executate de condamnat simultan.

2. În cazul delictelor menţionate la primul alineat al paragrafului 1 din acest articol, comise împotriva fostului soţ/soţie sau a unei persoane care a avut o relaţie similară de afectivitate, chiar fără convieţuire, împotriva ascendenţilor sau descendenţilor sau fraţilor naturali, prin adopţie sau afinitate, aparţinând lui sau soţului acestuia, concubinului, împotriva minorilor sau persoanelor cu handicap care convieţuiesc cu el sau care se află sub autoritatea lor părintească, tutelă, curatelă, protecţie sau îngrijire a soţului sau concubinului, asupra unei persoane integrate, prin relaţiile existente, în nucleul familial, precum şi împotriva persoanelor care, din cauza vulnerabilităţii lor deosebite, se află în custodia lor sau în îngrijire în centrele publice sau private se va dispune, în toate cazurile, aplicarea pedepsei prevăzute la paragraful 2 al articolul 48, pe o perioadă care nu va depăşi 10 ani dacă delictul a fost grav sau 5 ani dacă delictul a fost mai puţin grav, fără să se aducă atingere dispoziţiilor celui de-al doilea alineat al paragrafului anterior.

3. De asemenea, se vor putea aplica interdicţiile prevăzute la articolul 48, pentru o perioadă care să nu depăşească 6 luni, pentru comiterea unui delict împotriva persoanelor menţionate la articolele 617 şi 620.

SUBCAPITOLUL 6
Dispoziţii comune

Articolul 58

1. Perioada de arestare preventivă va fi dedusă de către judecătorul sau tribunalul care a pronunţat sentinţa din durata pedepsei sau pedepselor aplicate în cauza în care respectiva arestare a fost dispusă, cu excepţia cazului în care a coincis cu o pedeapsă privativă de libertate impusă condamnatului în alt caz, care a fost stabilită, sau urmează să fie stabilită. În niciun caz, aceeaşi perioadă de arestare preventivă nu poate fi dedusă în mai multe cazuri.

2. Deducerea arestării preventive într-o cauză distinctă de cea pentru care s-a dispus se va face din oficiu sau la cererea condamnatului, cu verificarea prealabilă dacă nu a fost dedusă în altă cauză, de către Judecătorul de Supraveghere Penitenciară din jurisdicţia de care aparţine centrul penitenciar în care se află condamnatul, cu audierea prealabilă a Ministerului Public.

3. Se va proceda la deducerea arestării preventive în altă cauză, atunci când această măsură colaterală este ulterioară faptelor infracţionale care au motivat pedeapsa pentru care se doreşte să se facă deducerea.

4. Regulile anterioare se vor aplica, de asemenea, privărilor de drepturi dispuse preventiv.

Articolul 59

Atunci când măsurile preventive şi pedeapsa aplicată sunt de natură diferită, judecătorul sau tribunalul va considera pedeapsa aplicată ca fiind executată în partea pe care o apreciază compensată.

Articolul 60

1. Atunci când, după pronunţarea sentinţei definitive, se apreciază că cel condamnat se află într-o situaţie durabilă de tulburare mentală gravă care îl împiedică să cunoască sensul pedepsei, Judecătorul de Supraveghere Penitenciară va suspenda executarea pedepsei privative de libertate care i-a fost aplicată, asigurându-se asistenţă medicală, în care scop va putea dispune aplicarea unei măsuri de siguranţă privative de libertate prevăzute în acest Cod, care nu va putea fi, în niciun caz, mai gravă decât pedeapsa substituită. În cazul unei pedepse de altă natură Judecătorul de Supraveghere Penitenciară va evalua dacă situaţia condamnatului îi permite să cunoască sensul pedepsei şi, după caz, va suspenda executarea, aplicând măsurile de siguranţă pe care le consideră necesare.

Judecătorul de Supraveghere Penitenciară va comunica Ministerului Public, cu suficient timp înainte, data împlinirii pedepsei sau măsura de siguranţă aplicată, conform dispoziţiilor prevăzute în prima dispoziţie adiţională a acestui Cod.

2. După restabilirea sănătăţii mintale a condamnatului, acesta va executa sentinţa, dacă pedeapsa nu s-a prescris, fără a afecta dreptul judecătorului sau al tribunalului ca, din motive de echitate, să poată declara stinsă pedeapsa sau poate reduce durata acesteia, în măsura în care executarea pedepsei se dovedeşte inutilă sau ineficientă.

CAPITOLUL II
Aplicarea pedepselor

SUBCAPITOLUL 1
Reguli generale pentru aplicarea pedepselor

Articolul 61

Atunci când legea stabileşte o pedeapsă, se înţelege că se aplică autorilor infracţiunii consumate.

Articolul 62

Autorilor tentativei la infracţiune li se va aplica pedeapsa cu unu sau două grade mai mică decât ceva menţionată în lege pentru infracţiunea consumată,

în măsura considerată adecvată, luând în considerare pericolul inerent al intenției și gradul de executare a faptei.

Articolul 63

Complicilor la un delict consumat sau intenționat li se va aplica pedeapsa mai mică în grad decât cea prevăzută de lege pentru autorii aceluiași delict.

Articolul 64

Regulile anterioare nu se vor aplica în cazurile în care tentativa și complicitatea sunt special pedepsite de lege.

Articolul 65

1. Circumstanțele agravante sau atenuante personale vor agrava sau vor atenua responsabilitatea numai a acelora la care se referă.

2. Circumstanțele referitoare la faptă sau la mijloacele folosite pentru a comite fapta vor agrava sau atenua responsabilitatea doar a celor care au avut cunoștință de ele în momentul acțiunii sau al cooperării pentru comiterea delictului.

3. Atunci când în cazul autorului sau al complicelui nu sunt îndeplinite condițiile, calitățile sau relațiile personale care fundamentează vinovăția autorului, judecătorii sau tribunalele vor putea aplica pedeapsa de un grad mai mic decât cea prevăzută de lege pentru infracțiunea în cauză.

Articolul 66

1. La aplicarea pedepsei, în cazul delictelor intenționate, judecătorii sau tribunalele vor respecta, în funcție de circumstanțele agravante sau atenuante, următoarele reguli:

1° Atunci când există numai o circumstanță atenuantă, se va aplica o pedeapsă în jumătatea inferioară a celei stabilite de lege pentru acea infracțiune.

2° Atunci când coexistă două sau mai multe circumstanțe atenuante ori una sau mai multe circumstanțe calificate și nu există nicio circumstanță agravantă, se va aplica o pedeapsă mai mică cu unu sau două grade decât cea stabilită de lege, ținându-se cont de numărul și esența acestor circumstanțe atenuante.

3° Atunci când se constată existența numai a unei sau a două circumstanțe agravante, se va aplica pedeapsa în jumătatea superioară a celei prevăzute de lege pentru respectiva infracțiune.

4° Atunci când există mai multe circumstanțe agravante și nu se constată nicio circumstanță atenuantă, se va putea aplica pedeapsa mai mare în grad decât cea stabilită de lege, în jumătatea sa inferioară.

5° Atunci când coexistă circumstanţa agravantă a recidivei cu împrejurarea că făptuitorul, la comiterea faptei, fusese condamnat cu executare pentru cel puţin trei delicte cuprinse în acest Cod, de acelaşi tip, se va putea aplica pedeapsa mai mare în grad decât cea prevăzută de lege pentru delictul în cauză, ţinându-se cont de condamnările anterioare, precum şi de gravitatea noului delict comis.

Conform acestei reguli, nu se vor lua în considerare condamnările pentru care a intervenit reabilitarea sau pentru care s-a împlinit termenul de reabilitare.

6° Atunci când nu se constată nici circumstanţe atenuante, nici agravante, se va aplica la pedeapsa prevăzută de lege pentru delictul comis, într-un cuantum adecvat, ţinând cont de circumstanţele personale ale delincventului şi de gravitatea mai mare sau mai mică a faptei.

7° Atunci când există circumstanţe atenuante şi agravante, vor fi evaluate şi compensate judicios pentru individualizarea pedepsei. În cazul în care persistă un temei calificat de atenuare, se va aplica pedeapsa inferioară în grad. Dacă se menţine un temei calificat de agravare, se va aplica pedeapsa în jumătatea superioară a acesteia.

8° Atunci când judecătorii sau tribunalele aplică pedeapsa micşorată cu mai mult de un grad, vor putea să facă acest lucru pe toată durata acesteia.

2. În cazul delictelor comise din culpă, judecătorii sau tribunalele vor aplica pedepse, după evaluarea cazului, fără să se supună regulilor prevăzute la paragraful anterior.

Articolul 66 bis

În aplicarea pedepselor impuse persoanelor juridice, perioadele stabilite la punctele 1-4 şi 6-8 din prima secţiune a articolului 66 se vor aplica, precum şi următoarele:

1. În cazurile stabilite în dispoziţiile din Partea II, pentru a se decide impunerea şi durata pedepselor prevăzute la literele b)-g) din secţiunea 7 a articolului 33, trebuie luate în considerare următoarele:

a) necesitatea lor de a preveni continuarea activităţii penale sau efectele acesteia;

b) consecinţele lor economice şi sociale, în special efectele asupra angajaţilor;

c) funcţia din structura persoanei juridice deţinute de persoana fizică sau de organismul care nu şi-a îndeplinit sarcina de control.

2. Atunci când pedepsele prevăzute la literele c)-g) din secţiunea 7 a articolului 33 sunt impuse cu o durată limitată, acestea din urmă nu pot depăşi durata maximă a pedepsei cu închisoare prevăzută în cazul delictului comis de o persoană fizică.

Pentru impunerea pedepselor prevăzute la literele c)-g) pentru o perioadă mai mare de 2 ani una din următoarele două circumstanţe trebuie să fie îndeplinite:

a) persoana juridică să fie recidivistă;

b) persoana juridică să fie folosită ca un instrument la comiterea infracţiunilor. Se va considera îndeplinit acest din urmă caz ori de câte ori activitatea legală a persoanei juridice este mai puţin importantă decât activitatea ilegală.

Pentru impunerea permanentă a pedepselor prevăzute la literele b) şi e) şi pentru pronunţarea unei pedepse mai mare de 5 ani prevăzute la literele e) şi f) din secţiunea 7 a articolului 33, va fi necesar să se constate una din următoarele două circumstanţe:

a) să fie un caz prevăzut la punctul 5 din secţiunea 1 a articolului 66;

b) persoane juridică să fie folosită ca un instrument la comiterea infracţiunilor. Se va considera produs acest din urmă caz ori de câte ori activitatea legală a persoanei juridice este mai puţin importantă decât activitatea ilegală.

Articolul 67

Regulile din articolul anterior nu se vor aplica în cazul circumstanţelor agravante sau atenuante pe care legea le-a avut în vedere atunci când a descris sau a sancţionat o infracţiune, nici în cazul acelor circumstanţe inerente delictului, în lipsa cărora nu s-ar fi putut comite fapta.

Articolul 68

În cazurile prevăzute în prima circumstanţă menţionată la articolului 21, judecătorii sau tribunalele vor aplica o pedeapsă mai mică cu un grad sau două decât cea stabilită de lege, ţinând cont de numărul şi esenţa cerinţelor care lipsesc sau sunt constatate şi de circumstanţele personale ale autorului faptei, fără a se aduce atingere aplicării articolului 66 din prezentul Cod.

Articolul 69

Atunci când autorul faptei infracţionale are mai mult de 18 ani şi mai puţin de 21 de ani, se vor putea aplica dispoziţiile legii care reglementează responsabilitatea penală a minorilor în cazurile şi respectând cerinţele pe care aceasta le prevede.

Articolul 70

1. Pedeapsa mai mare sau mai mică în grad decât cea prevăzută de lege pentru orice delict va avea un cuantum rezultat din aplicarea următoarelor reguli:

1° Pedeapsa superioară în grad se va stabili plecând de la maximul special prevăzut de lege pentru delictul în cauză, majorându-l cu jumătate din cuantumul său, cuantumul rezultat constituind limita sa maximă. Limita minimă a pedepsei superioare în grad va fi maximul pedepsei prevăzute de lege pentru delictul în cauză, mărit cu o zi sau cu o zi-amendă, în funcţie de natura pedepsei ce urmează a se aplica.

2° Pedeapsa inferioară în grad se va constitui plecând de la minimul special prevăzut de lege pentru delictul în cauză, deducând din aceasta jumătate din cuantumul său, iar rezultatul acestei deduceri va constitui limita sa minimă. Limita maximă a pedepsei inferioare în grad va fi minimul special prevăzut de lege pentru delictul în cauză, redus cu o zi sau o zi-amendă, în funcţie de natura pedepsei ce urmează a se aplica.

2. Pentru determinarea jumătăţii superioare sau inferioare a pedepsei sau pentru a concretiza pedeapsa inferioară sau superioară în grad, ziua sau ziua-amendă, se vor considera indivizibile şi vor acţiona ca unităţi de penalizare care se adaugă sau se scad, după caz.

3. Atunci când, la aplicarea regulii nr. 1° din paragraful 1 al acestui articol, pedeapsa superioară în grad depăşeşte limitele maxime prevăzute pentru fiecare pedeapsă din acest Cod, se vor considera ca imediat superioare:

1°. Dacă pedeapsa determinată a fost cea cu închisoare, aceeaşi pedeapsă, cu menţiunea că durata maximă va fi de 30 de ani.

2°. Dacă pedeapsa este de decădere absolută sau specială, aceeaşi pedeapsă, cu menţiunea că durata maximă va fi de 30 de ani.

3°. Dacă pedeapsa este suspendarea din postul sau funcţia publică, aceeaşi pedeapsă, cu menţiunea că durata maximă va fi de 8 ani.

4°. Atunci când pedeapsa este privarea de dreptul de a conduce vehicule cu motor sau mopede, aceeaşi pedeapsă, cu menţiunea că durata maximă va fi de 15 ani.

5°. Atunci când pedeapsa este decăderea din dreptul de a deţine arme şi din dreptul de port armă, aceeaşi pedeapsă, cu menţiunea că durata maximă va fi de 20 ani.

6° Atunci când pedeapsa este decăderea din dreptul de a locui în anumite locuri sau de a se deplasa în acele locuri, aceeaşi pedeapsă, cu menţiunea că durata maximă va fi de 20 ani.

7° Atunci când pedeapsa este interdicţia de a se apropia de victimă sau de membrii familiei acesteia sau de alte persoane desemnate de judecător sau de tribunal, aceeaşi pedeapsă, cu menţiunea că durata maximă va fi de 20 ani.

8° Atunci când pedeapsa este interdicţia de a comunica cu victima sau cu membrii familiei acesteia sau cu alte persoane desemnate de judecător sau de tribunal, aceeaşi pedeapsă, cu menţiunea că durata maximă va fi de 20 ani.

9° Dacă pedeapsa este amenda, aceeaşi pedeapsă, cu menţiunea că durata maximă va fi de 30 de luni.

Articolul 71

1. La determinarea pedepsei inferioare în grad, judecătorii sau tribunalele nu se vor limita la cuantumurile minime prevăzute de lege pentru fiecare tip de pedeapsă, ci, dimpotrivă, vor putea să le reducă după cum rezultă din aplicarea regulii corespunzătoare, fără ca aceasta să presupună scăderea în grad a abaterii.

2. Totuşi, atunci când, aplicând regulile anterioare, rezultă o pedeapsă cu închisoare mai mică de 3 luni, aceasta va fi în orice caz înlocuită conform dispoziţiilor secţiunii 2 din capitolul III al acestui titlu, fără a se aduce atingere suspendării executării pedepsei în cazurile în care aceasta se aplică.

Articolul 72

Judecătorii sau tribunalele, la aplicarea pedepsei, conform normelor conţinute în acest capitol, vor motiva în sentinţă gradul şi întinderea concretă a pedepsei aplicate.

SUBCAPITOLUL 2
Reguli speciale pentru aplicarea pedepselor

Articolul 73

Autorului a două sau mai multor delicte sau abateri i se vor aplica toate pedepsele corespunzătoare diferitelor infracţiuni pentru a fi executate simultan, dacă este posibil, datorită naturii şi efectelor acestora.

Articolul 74

1. Prin excepţie de la dispoziţiile articolului anterior, persoana care, în realizarea unui plan preconceput sau profitând de o situaţie identică, realizează o pluralitate de acţiuni sau omisiuni care lezează una sau mai multe persoane şi încalcă dispoziţiile legii penale sau dispoziţii de aceeaşi natură sau asemănătoare, va fi pedepsit ca autor al unei infracţiuni sau abateri continuate cu pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea cea mai gravă, care se va aplica în jumătatea superioară a acesteia, putând să ajungă până la jumătatea inferioară a pedepsei superioare în grad.

2. În cazul infracţiunilor împotriva patrimoniului, se va aplica pedeapsa ţinând cont de prejudiciul total cauzat. În cazul acestor infracţiuni judecătorul sau tribunalul va aplica, în mod justificat, pedeapsa superioară cu unu sau două grade, în cuantumul pe care îl consideră adecvat, dacă fapta are o gravitate deosebită şi au fost prejudiciate un număr mare de persoane.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

3. Sunt exceptate de la prevederile paragrafelor anterioare ofensele aduse bunurilor eminamente personale, cu excepţia celor care se constituie în infracţiuni împotriva onoarei şi libertăţii şi umilirii sexuale care afectează acelaşi subiect pasiv. În aceste cazuri, se va avea în vedere natura faptei şi dispoziţia încălcată pentru a constata sau nu continuitatea infracţională.

Articolul 75

Atunci când toate sau unele din pedepsele corespunzătoare diferitelor infracţiuni nu pot fi executate simultan de către condamnat, se va urma ordinea respectivă de gravitate pentru executarea succesivă, pe cât posibil.

Articolul 76

1. În pofida dispoziţiilor articolului anterior, durata maximă de executare efectivă a pedepsei inculpatului nu va putea depăşi triplul duratei pedepsei celei mai grave dintre cele aplicate, declarându-se executate pedepsele atunci când cele deja aplicate acoperă această durată maximă, care nu va putea depăşi 20 de ani. În mod excepţional, această limită maximă va fi:

a) de 25 de ani, atunci când subiectul a fost condamnat pentru două sau mai multe infracţiuni şi una din acestea este pedepsită de lege cu pedeapsa închisorii mai mare de 20 ani;

b) de 30 de ani, atunci când subiectul a fost condamnat pentru două sau mai multe infracţiuni şi una dintre acestea este pedepsită de lege cu pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani;

c) de 40 de ani, atunci când subiectul a fost condamnat pentru două sau mai multe infracţiuni şi cel puţin două dintre acestea sunt pedepsite de lege cu pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani;

d) de 40 de ani, atunci când subiectul a fost condamnat pentru două sau mai multe infracţiuni de terorism prevăzute în secţiunea 2 din capitolul V al titlului XXII, partea a II-a a acestui Cod şi una din ele este pedepsită de lege cu pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani.

2. Limitarea se va aplica, deşi pedepsele au fost aplicate în procese diferite dacă faptele, datorită conexiunii acestora sau datorită momentului comiterii, ar putea fi judecate într-un singur proces.

Articolul 77

1. Dispoziţiile articolelor anterioare nu se aplică în cazul în care o singură faptă constituie două sau mai multe infracţiuni sau atunci când una din ele este modalitatea necesară pentru comiterea celeilalte.

2. În aceste cazuri se va aplica pedeapsa în jumătatea ei superioară pentru infracţiunea cea mai gravă, fără a putea depăşi pedeapsa reprezentată de suma celor ce s-ar aplica dacă infracţiunile ar fi fost comise separat.

3. Atunci când pedeapsa astfel calculată depăşeşte această limită, infracţiunile se vor sancţiona separat.

Articolul 78

1. Dacă, urmare a limitărilor stabilite în paragraful 1 al articolului 76, pedeapsa ce urmează a fi executată este mai mică decât jumătate din suma totală a pedepselor aplicate, judecătorul sau tribunalul care a pronunţat sentinţa va putea dispune ca anumite compensaţii penitenciare, permisul de ieşire, clasificarea în gradul al treilea şi calcularea duratei pentru liberare condiţională să se refere la totalitatea pedepselor aplicate în sentinţă.

2. Această decizie va fi obligatorie în cazurile prevăzute la literele a), b), c) şi d) din paragraful 1 al articolului 76 al acestui Cod, atunci când pedeapsa ce urmează a fi executată este mai mică decât jumătate din suma totală a pedepselor aplicate.

3. În aceste cazuri, Judecătorul de Supraveghere, în baza evaluării prealabile individualizate favorabilă reintegrării sociale şi evaluând, după caz, circumstanţele personale ale acuzatului, precum şi evoluţia acestuia în programul de reeducare, va putea să dispună, motivat, după audierea Ministerului Public, a Instituţiilor Penitenciare şi a celorlalte părţi, aplicarea regimului general de executare. Dacă este cazul delictelor de terorism prevăzute în secţiunea 2 din capitolul V al titlului XXII, partea a II-a a acestui Cod sau comise în cadrul unor organizaţii criminale şi ţinând cont de pedepsele aplicate, posibilitatea anterioară va fi aplicabilă numai:

a) La al treilea grad penitenciar, atunci când rămâne de executat a cincea parte din durata maximă a pedepsei;

b) La liberarea condiţională, atunci când rămâne de executat a opta parte din durata maximă a pedepsei.

Articolul 79

Ori de câte ori judecătorii sau tribunalele aplică o pedeapsă care atrage de drept pedepse accesorii, se vor indica în mod expres care sunt acestea.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL III
Formele substitutive ale executării pedepsei privative de libertate şi liberarea condiţionată

SUBCAPITOLUL 1
Suspendarea executării pedepselor privative de libertate

Articolul 80

1. Judecătorii sau tribunalele vor putea suspenda executarea pedepselor privative de libertate care nu sunt mai mari de 2 ani, în baza unei rezoluţii motivate.

În această rezoluţie se va ţine cont, în principal, de gradul de periculozitate penală al inculpatului, precum şi de existenţa altor proceduri penale împotriva acestuia.

2. Perioada de suspendare va fi de la doi la cinci ani pentru pedepsele privative de libertate mai mici de doi ani şi de la trei luni la un an pentru pedepse uşoare şi vor fi dispuse de către judecători sau tribunale, cu audierea prealabilă a părţilor, luând în considerare circumstanţele personale ale delincventului, caracteristicile faptei şi durata pedepsei.

3. Suspendarea executării pedepsei nu se va extinde asupra răspunderii civile derivate din delictul sau abaterea pedepsite.

4. Judecătorii şi tribunalele care au pronunţat sentinţa vor putea acorda suspendarea oricărei pedepse aplicate fără a se supune niciunei condiţii în cazul în care condamnatul suferă de o boală incurabilă foarte gravă, cu excepţia cazului în care în momentul comiterii infracţiunii avea deja o altă pedeapsă suspendată din acelaşi motiv.

Articolul 81

Pentru suspendarea executării pedepsei, vor fi necesare următoarele condiţii:

1° Condamnatul să fie la prima infracţiune. Astfel, nu vor fi luate în considerare condamnările anterioare pentru delicte comise cu neglijenţă, nici antecedentele penale care au fost anulate sau care ar trebui să fie anulate, conform dispoziţiilor articolului 136 din acest Cod.

2° Pedeapsa sau pedepsele aplicate sau suma celor aplicate să nu fie mai mare de doi ani, fără a include în acest calcul pedeapsa derivată din neplata amenzii.

3° Responsabilităţile civile apărute să fie îndeplinite, cu excepţia cazului în care judecătorul sau tribunalul care a pronunţat sentinţa, după audierea celor

interesaţi şi a Ministerului Public, constantă imposibilitatea totală sau parţială ca cel condamnat să facă faţă acestora.

Articolul 82

După rămânerea definitivă a sentinţei şi fiind îndeplinite cerinţele stabilite în articolul anterior, judecătorii sau tribunalele se vor pronunţa cu cea mai mare urgenţă în privinţa acordării sau nu a suspendării executării pedepsei.

Articolul 83

1. Suspendarea executării pedepsei va fi întotdeauna condiţionată de faptul ca respectivul condamnat să nu comită altă infracţiune în termenul stabilit de judecători sau tribunal, conform articolului 80.2 al acestui Cod. În cazul în care pedeapsa suspendată a fost cu închisoarea, judecătorul sau tribunalul care pronunţă sentinţa, atunci când consideră necesar, va putea, de asemenea, să condiţioneze suspendarea de îndeplinirea obligaţiilor sau îndatoririlor care au fost stabilite, printre care:

1° Interdicţia de a se deplasa în anumite locuri;

2° Interdicţia de a se apropia de victimă sau de membrii familiei acesteia sau de alte persoane determinate de judecător sau tribunal ori de a comunica cu aceştia;

3° Interdicţia de a lipsi, fără autorizarea judecătorului sau tribunalului, de la locul de domiciliul;

4° Să se prezinte personal în faţa judecătorului sau a tribunalului sau a serviciului Administraţiei pe care acesta a desemnat-o, pentru a informa în legătură cu activităţile sale şi să le justifice;

5° Să participe la programele formative, de muncă, culturale, de educaţie rutieră, sexuală şi altele similare;

6° Să îndeplinească celelalte îndatoriri pe care judecătorul sau tribunalul le consideră oportune pentru reabilitarea socială a condamnatului, cu informarea prealabilă a acestuia, dacă nu atentează la demnitatea sa ca persoană.

În cazul delictelor privind violenţa pe motiv de gen, judecătorul sau tribunalul va condiţiona în orice caz suspendarea îndeplinirii obligaţiilor sau îndatoririlor prevăzute de regulile 1, 2 şi 5 din acest paragraf.

2. Serviciile competente din cadrul Administraţiei vor informa judecătorul sau tribunalul care a pronunţat sentinţa, la fiecare trei luni cel puţin, în legătură cu respectarea regulilor de conduită impuse.

Articolul 84

1. Dacă subiectul comite o faptă infracţională în termenul de suspendare stabilit, judecătorul sau tribunalul va revoca suspendarea executării pedepsei.

EDUCATIONAL CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Dacă subiectul nu își va respecta, în termenul de suspendare, obligațiile sau îndatoririle impuse, judecătorul sau tribunalul va putea, cu audierea prealabilă a părților, să:

a) înlocuiască regula de conduită impusă cu alta diferită;

b) prelungească termenul de suspendare, fără ca, în niciun caz, să poată depăși cinci ani;

c) revoce suspendarea executării pedepsei, dacă neîndeplinirea acestora este repetată.

3. În cazurile în care pedeapsa suspendată a fost cea a închisorii pentru delictele prevăzute la articolele 153 și 173.2 din acest Cod, neîndeplinirea de către condamnat a obligațiilor sau îndatoririlor menționate la numerele 1 și 2 ale primului paragraf din articolul 83 al acestui Cod va determina revocarea suspendării executării pedepsei.

Articolul 85

1. După revocarea suspendării, se va dispune executarea pedepsei.

2. După încheierea termenului de suspendare stabilit fără ca subiectul să fi comis altă infracțiune și fiind îndeplinite regulile de conduită stabilite de judecător sau tribunal, acesta va dispune reabilitarea de drept.

Articolul 86

În cazul delictelor ce pot fi urmărite numai în baza unui denunț prealabil sau a unei plângeri făcute de victimă, judecătorii și tribunalele vor audia victima și, după caz, pe reprezentantul acesteia, înainte de a acorda beneficiile suspendării executării pedepsei.

Articolul 87

1. Chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile 1 și 2 prevăzute la articolul 81, judecătorul sau tribunalul, cu audierea părților, va putea acorda suspendarea executării pedepselor privative de libertate nu mai mari de cinci ani condamnaților care au comis fapta infracțională din cauza dependenței lor de substanțele menționate la punctul 2 din articolul 20, cu condiția certificării ca fiind suficient de către centrele sau serviciile publice sau private acreditate sau omologate, faptul că respectivul condamnat nu mai este dependent de aceste substanțe sau este supus unui tratament, în acest scop, în momentul în care se decide suspendarea.

Judecătorul sau tribunalul va solicita în toate cazurile raportul medico-legal cu privire la probleme expuse anterior.

2. În cazul în care condamnatul este recidivist, judecătorul sau tribunalul va estima, prin rezoluție motivată, oportunitatea de a acorda sau nu beneficiul

suspendării executării pedepsei, luând în considerare circumstanțele faptei și cele ale autorului.

3. Suspendarea executării pedepsei va fi întotdeauna condiționată de faptul că respectivul condamnat nu trebuie să comită altă faptă infracțională în perioada de încercare determinată, care va fi de la trei la cinci ani.

4. În cazul în care condamnatul se află în tratament de dezintoxicare, se va condiționa, de asemenea, suspendarea executării pedepsei de continuarea tratamentului până la sfârșit. Centrele sau serviciile responsabile de efectuarea acestui tratament vor fi obligate să faciliteze judecătorului sau tribunalului care a pronunțat sentința, în termenele fixate, și niciodată cu o periodicitate mai mare de un an, informații precise pentru a se dovedi începerea acestuia, precum și pentru a cunoaște, periodic, evoluția sa, modificările survenite, precum și finalizarea acestuia.

5. Judecătorul sau tribunalul va revoca suspendarea executării pedepsei dacă respectivul condamnat nu îndeplinește oricare dintre condițiile stabilite.

Odată încheiat termenul de suspendare, fără ca respectivul condamnat să fi comis altă faptă infracțională, judecătorul sau tribunalul va dispune reabilitarea de drept, dacă s-a dovedit că acesta nu mai este dependent sau continuă tratamentul. Altfel, va dispune executarea acesteia, cu excepția cazului în care, după examinarea rapoartelor corespunzătoare, consideră necesară continuarea tratamentului; în acest caz va putea acorda, pe motive întemeiate, o prelungire a termenului de suspendare pentru o perioadă nu mai mare de doi ani.

SUBCAPITOLUL 2
Substituirea pedepselor privative de libertate

Articolul 88

1. Judecătorii sau Tribunalele vor putea înlocui, cu audierea prealabilă a părților, în aceeași sentință, sau ulterior, prin încheiere motivată, înainte de începerea executării, pedepsele cu închisoarea care nu depășesc un an cu amendă sau cu prestarea de muncă în folosul comunității, chiar dacă legea nu prevede aceste pedepse pentru delictul în cauză, atunci când circumstanțele personale ale acuzatului, natura faptei, conduita sa și, în special, efortul de a repara dauna cauzată recomandă acest lucru, atunci când nu este vorba de infractori obișnuiți, substituindu-se fiecare zi de închisoare cu două cote de amendă sau cu o zi de muncă. În aceste cazuri, judecătorul sau tribunalul va putea impune condamnatului respectarea uneia sau a mai multor obligații sau îndatoriri prevăzute la articolul 83 al acestui Cod, dacă în sentință nu au

fost stabilite ca pedepse, pe o durată care nu va putea depăşi durata pedepsei substituite.

În mod excepţional, judecătorii sau tribunalele vor putea substitui cu amendă sau amenzi şi zile de muncă în beneficiul comunităţii pedepsele cu închisoare care nu depăşesc doi ani pentru condamnaţii neobişnuiţi, atunci când circumstanţele faptei şi ale învinuitului presupun că executarea acestora ar frustra scopul lor de prevenţie şi de reintegrare socială. În aceste cazuri, substituirea se va face în baza aceloraşi cerinţe şi în aceeaşi termeni şi module de conversie stabilite în paragraful anterior pentru pedeapsa cu amendă.

În cazul în care acuzatul a fost condamnat pentru o infracţiune de violenţă pe motiv de gen, pedeapsa cu închisoare va putea fi substituită numai prin pedeapsa prestării de muncă în folosul comunităţii sau localizarea permanentă într-o locaţie diferită, departe de domiciliul victimei. În acest caz, judecătorul sau tribunalul vor dispune, în plus, în afara de încadrarea în programe specifice de reeducare şi tratament psihologic, respectarea obligaţiilor sau a îndatoririlor prevăzute la punctele 1 şi 2 din primul paragraf al articolului 83 al acestui Cod.

2. În cazul neexecutării, total sau parţial, a pedepsei substitutive, pedeapsa cu închisoare aplicată iniţial va fi executată, scăzând, după caz, partea de timp echivalentă cotelor îndeplinite, conform regulii de conversie stabilită la paragraful precedent.

3. În niciun caz nu se vor putea substitui pedepse care sunt substitutive ale altora.

Articolul 89

1. Pedepsele privative de libertate mai mici de 6 ani aplicate unui străin nerezident legal în Spania vor fi înlocuite în sentinţă prin expulzarea de pe teritoriul spaniol, cu excepţia cazului în care judecătorul sau tribunalul, cu audierea prealabilă a Ministerului Public, în mod excepţional şi motivat, apreciază că natura delictelor justifică executarea pedepsei într-un centru penitenciar din Spania.

Expulzarea poate fi de asemenea prevăzută într-o hotărâre judecătorească ulterioară motivată, după audierea condamnatului, a Ministerului Public şi a altor părţi prezente.

2. Cetăţeanul străin nu se va putea întoarce în Spania timp de 10 ani, începând de la data expulzării sale, în funcţie de durata pedepsei înlocuite şi de circumstanţele personale ale condamnatului.

3. Expulzarea va opri orice proceduri administrative pentru obţinerea unui permis de şedere sau muncă în Spania.

4. Dacă străinul expulzat se întoarce în Spania înainte de termenul stabilit de instanţă, va executa pedepsele înlocuite. Totuşi, dacă este prins la frontieră, va fi expulzat direct de către autoritatea guvernamentală şi termenul interdicţiei de intrare în ţară va începe apoi să fie din nou calculat începând din acel moment.

5. Judecătorul sau tribunalul, la cererea Ministerului Public şi după audierea condamnatului şi a părţilor prezente, va decide în sentinţă, sau în mandatul de executare a acesteia, dacă va fi expulzat străinul care nu are reşedinţa legală în Spania, care trebuie să execute sau execută o pedeapsă privativă de libertate, în cazul în care acesta a obţinut liberarea condiţionată sau a executat trei pătrimi din pedeapsă, cu excepţia cazului în care, după audierea Ministerului Public şi, cu argumente, judecătorul sau tribunalul consideră că sunt motive ca aceasta să fie executată în Spania.

6. Atunci când, la dispunerea expulzării în oricare din modurile prevăzute în acest articol, străinul nu este găsit sau nu este efectiv închis executând pedeapsa pronunţată, judecătorul sau tribunalul poate dispune închiderea acestuia într-un centru pentru străini care să asigure expulzarea efectivă, în condiţiile cu limitele şi garanţiile prevăzute în lege pentru expulzarea guvernamentală.

În toate cazurile, dacă expulzarea nu poate avea loc atunci când este dispusă pentru înlocuirea pedepsei cu închisoare, pedeapsa impusă iniţial se va executa, sau restul pedepsei în curs de executare, ori se va proceda la aplicarea, după caz, a suspendării executării acesteia, sau la înlocuirea în temeiul articolului 88 din acest Cod.

7. Dispoziţiile stabilite la punctele anterioare nu se vor aplica străinilor condamnaţi pentru comiterea infracţiunilor prevăzute la articolele 31.2, 31.3 şi 31.8 din acest Cod.

SUBCAPITOLUL 3
Liberarea condiţionată

Articolul 90

1. Se stabileşte liberarea condiţionată din executarea pedepselor privative de libertate pentru acei condamnaţi la care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) Se află în al treilea an de tratament penitenciar;

b) Au executat trei pătrimi din condamnarea aplicată;

c) S-a constatat o conduită bună şi că există, cu privire la condamnat, un prognostic individualizat favorabil privind reintegrarea socială, fapt menţionat în raportul final prevăzut în articolul 67 din Legea Organică Generală a Penitenciarelor.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Nu se va considera îndeplinită circumstanţa anterioară dacă respectivul condamnat nu a acoperit consecinţele civile derivate din delict în cazurile şi conform criteriilor stabilite în articolul 72.5 şi 6 din Legea Organică Generală a Penitenciarelor.

De asemenea, în cazul persoanelor condamnate pentru delictele de terorism menţionate în secţiunea 2, capitolul V, titlul XXII, partea a II-a a acestui Cod, sau pentru delicte comise în cadrul organizaţiilor criminale, se va înţelege că există prognosticul de reintegrare socială atunci când condamnatul demonstrează, într-o manieră de netăgăduit, că a abandonat scopurile şi mijloacele activităţii teroriste şi, în plus, a colaborat activ cu autorităţile, fie pentru a împiedica producerea altor delicte de către bandele înarmate, organizaţie sau grup terorist, fie pentru a atenua efectele delictului său, fie pentru identificarea, capturarea şi trimiterea în judecată a persoanelor responsabile de delicte teroriste, pentru obţinerea de probe ori pentru a împiedica acţiunile sau dezvoltarea organizaţiilor sau asociaţiilor din care a făcut parte sau cu care a colaborat, ceea ce s-ar putea demonstra printr-o declaraţie expresă de repudiere a activităţilor infracţionale şi de abandonare a violenţei şi o cerere expresă de iertare adresată victimelor delictului său, precum şi prin rapoarte tehnice care să ateste că arestatul, realmente, nu mai are nicio legătură cu organizaţia teroristă, cu mediul şi cu activităţile de asociere şi colective ilegale precum şi colaborarea sa cu autorităţile.

2. Judecătorul de Supraveghere, atunci când dispune liberarea condiţionată a condamnaţilor, va putea impune, în mod întemeiat, respectarea uneia sau a mai multor reguli de conduită sau măsurile prevăzute la articolele 83 şi 96.3 din prezentul Cod.

Articolul 91

1. În mod excepţional, fiind îndeplinite circumstanţele de la literele a) şi c) din paragraful 1 al articolului anterior şi atunci când nu este vorba de delictele de terorism menţionate în secţiunea 2, capitolul V, titlul XXII, partea a II-a a acestui Cod sau comise în cadrul organizaţiilor criminale, judecătorul de supraveghere penitenciară, cu informarea prealabilă al Ministerului Public, instituţiilor penitenciare şi a celorlalte părţi, va putea acorda liberarea condiţionată condamnaţilor cu pedeapsa privativă de libertate care au ispăşit două treimi din pedeapsă, atunci când merită acest beneficiu prin desfăşurarea continuă de activităţi de muncă, culturale sau ocupaţionale.

2. La propunerea Instituţiilor penitenciare şi cu informarea prealabilă a Ministerului Public şi a celorlalte părţi, fiind îndeplinite circumstanţele de la literele a) şi c), paragraful 1, articolul anterior, judecătorul de supraveghere penitenciară va putea anticipa, după ispăşirea a jumătate din pedeapsă,

acordarea liberării condiționate în termenul prevăzut în paragraful anterior, până la un maximum de 90 de zile pentru fiecare an de executare efectivă a pedepsei, atunci când nu când nu este vorba de delictele de terorism menționate în secțiunea 2, capitolul VII, titlul XXII al acestui Cod sau comise în cadrul organizațiilor criminale. Această măsură se referă la faptul că condamnatul trebuie să fi desfășurat permanent activitățile indicate în paragraful anterior și să se dovedească, în plus, participarea efectivă și favorabilă la programele de reparare a daunelor cauzate victimelor sau la programele de tratament sau dezintoxicare, după caz.

Articolul 92

1. În pofida dispozițiilor articolelor anterioare, condamnații care au îndeplinit vârsta de 60 ani sau o împlinesc în timpul executării pedepsei și îndeplinesc condițiile stabilite, cu excepția cazului în care au ispășit trei pătrimi din aceasta, sau, după caz, două treimi, vor putea obține acordarea liberării condiționate.

Același criteriu se va aplica atunci când, conform raportului medical, condamnații sunt bolnavi care suferă de boli grave incurabile.

2. Constatând Administrația penitenciară că respectivul condamnat se află în oricare din cazurile prevăzute în paragrafele anterioare, va înainta dosarul de liberare condiționată, în regimul de urgență pe care îl impune cazul, Judecătorului de Supraveghere penitenciară care, după soluționare, va evalua, alături de circumstanțele personale, dificultatea de a comite infracțiuni și periculozitatea scăzută a subiectului.

3. Dacă pericolul pentru viața subiectului, din cauza bolii sau din cauza vârstei înaintate, este evident, fiind dovedit prin raportul medico-legal și de serviciile medicale ale stabilimentului penitenciar, Judecătorul de Supraveghere va putea autoriza liberarea condiționată fără alte formalități decât să ceară centrului penitenciar raportul cu prognosticul final, pentru a putea face evaluarea la care se referă paragraful anterior, aceasta fără a aduce atingere urmăririi și controlului prevăzute în articolul 75 din Legea organică Generală a Penitenciarelor.

Articolul 93

1. Perioada de liberare condiționată va cuprinde toată perioada de timp care-i lipsește subiectului pentru a executa pedeapsa. Dacă în această perioadă condamnatul va comite infracțiuni sau nu va respecta regulile de conduită impuse, Judecătorul de supraveghere penitenciară va revoca liberarea condiționată iar condamnatul va fi încarcerat în perioada și în anul penitenciar corespunzător, fără a se calcul timpul petrecut în liberare condițională.

2. În cazul condamnaților pentru delictele de terorism menționate în secțiunea 2, capitolul V, titlul XXII, partea a II-a a acestui Cod, judecătorul de supraveghere penitenciară va putea solicita rapoarte care să-i permită să dovedească împrejurarea că subzistă condițiile care să permită obținerea liberării condiționate. Dacă în această perioadă de liberare condiționată condamnatul comite infracțiuni, nu respectă regulile de conduită sau nu îndeplinește condițiile care i-au permis să acceadă la liberarea condiționată, judecătorul de supraveghere penitenciară va revoca liberarea acordată, iar condamnatul se va reîntoarce în închisoare în perioada și anul penitenciar corespunzător.

3. În cazul prevăzut în paragraful anterior, condamnatul va executa perioada restantă din pedeapsa aplicată, pierzând perioada petrecută în liberare condiționată.

SUBCAPITOLUL 4
Dispoziții comune

Articolul 94

Conform prevederilor cuprinse în Secțiunea 2 din acest capitol, se consideră inculpați obișnuiți cei care au comis trei sau mai multe delicte cuprinse în același capitol, într-o perioadă nu mai mare de 5 ani și au fost condamnați pentru acestea.

Pentru a efectua acest calcul, se va considera, pe de o parte, momentul posibilei suspendări sau substituiri a pedepsei, conform articolului 88 și, pe de altă parte, data comiterii acelor delicte care fundamentează și conferă condamnatului atributul de „obișnuit".

TITLUL IV
Măsurile de siguranță

CAPITOLUL I
Măsurile de siguranță generale

Articolul 95

1. Măsurile de siguranță se vor aplica de către judecător sau de tribunal, cu informarea prealabilă corespunzătoare, persoanelor care se află în cazurile prevăzute în capitolul următor al acestui Cod, atunci când sunt îndeplinite următoarele circumstanțe:

1° Subiectul a comis o faptă prevăzută ca delict;

2° Din fapta şi circumstanţele personale ale subiectului se deduce un prognostic de comportament viitor care să releve posibilitatea comiterii altor infracţiuni.

2. Atunci când pedeapsa care poate fi aplicată pentru delictul comis nu a fost privativă de libertate, judecătorul sau tribunalul care a pronunţat sentinţa va putea dispune numai una sau unele din măsurile prevăzute la articolul 96.3.

Articolul 96

1. Măsurile de siguranţă ce se pot aplica conform acestui Cod sunt privative de libertate sau neprivative de libertate.

2. Sunt măsuri privative de libertate:

1° Internarea într-un centru psihiatric;

2° Internarea într-un centru de dezintoxicare;

3° Internarea într-un centru special de educare.

3. Sunt măsuri neprivative de libertate:

1° Neexercitarea profesiei;

2° Expulzarea de pe teritoriul naţional a cetăţenilor străini nerezidenţi legal în Spania;

3° Probaţiunea;

4° Custodia familială. Persoana care se supune acestei măsuri va fi în îngrijirea şi supravegherea rudei desemnate şi care acceptă custodia, pe care o va exercita în relaţie cu Judecătorul de Supraveghere Penitenciară şi fără lezarea activităţilor şcolare sau de muncă ale persoanei custodiate;

5° Privarea de dreptul de a conduce vehicule cu motor sau mopede;

6° Privarea de dreptul de a deţine sau de a purta armă.

Articolul 97

În timpul executării sentinţei, judecătorul sau tribunalul care a pronunţat sentinţa va adopta, printr-o procedură contradictorie, cu propunerea prealabilă a Judecătorului de Supraveghere Penitenciară, una din următoarele decizii:

a) menţinerea executării măsurii de siguranţă impuse.

b) decretarea încetării oricărei măsuri de siguranţă impuse, atâta timp cât nu există periculozitatea penală a subiectului.

c) înlocuirea unei măsuri de siguranţă cu alta care se consideră mai potrivită, dintre cele prevăzute pentru cazul în speţă. În cazul în care a fost aplicată substituirea şi subiectul a evoluat nefavorabil, substituirea va rămâne fără efect, revenind la aplicarea măsurii substituite.

d) suspendarea executării măsurii de siguranţă, având în vedere rezultatul deja obţinut prin aplicarea acesteia, pentru o perioadă nu mai mare decât cea rămasă până la maximul menţionat în sentinţa de condamnare. Suspendarea

va fi condiționată de faptul că subiectul nu trebuie să comită infracțiuni în perioada termenului fixat și-și va înceta efectele dacă se va demonstra din nou oricare din circumstanțele prevăzute în articolul 95 din acest Cod.

Articolul 98

1. În scopul celor menționate la articolul anterior, în cazul unei măsuri de siguranță privativă de libertate sau a unei măsuri de probațiune ce trebuie executată după ispășirea unei pedepse cu închisoare, Judecătorul de Supraveghere Penitenciară va fi obligat să înainteze, cel puțin odată pe an, o propunere de menținere, încetare, substituire sau suspendare a acestei măsuri. Pentru a formula propunerea la care se referă articolul anterior, Judecătorul de Supraveghere Penitenciară va trebui să evalueze rapoartele emise de experții și specialiștii care-l asistă pe cel supus măsurii de siguranță și, după caz, rezultatul celorlalte demersuri dispuse în acest scop.

2. În cazul oricărei alte măsuri care nu este privativă de libertate, judecătorul sau tribunalul care pronunță sentința va solicita direct Administrațiilor, experților și specialiștilor menționați la punctul anterior rapoartele corespunzătoare cu privire la situația condamnatului, gradul său de reintegrare și posibilitatea de comitere de noi infracțiuni sau de recidivism.

3. În toate cazurile, judecătorul sau tribunalul care pronunță sentința va da o soluție motivată cu privire la propunerea sau rapoartele menționate la primele două puncte, după audierea persoanei supuse măsurii, precum și a Ministerului Public și a celorlalte părți. Vor fi de asemenea audiate în legătură cu delictul victimele care nu erau prezente la solicitarea acesteia la început sau în orice moment al executării pedepsei, cu condiția să poată fi localizate.

Articolul 99

În cazul în care sunt aplicate ambele pedepse și măsuri de siguranță privative de libertate, judecătorul sau tribunalul va dispune îndeplinirea măsurii, care se va deduce din executarea pedepsei pronunțate. O dată înlăturată măsura de siguranță, judecătorul sau tribunalul va putea, dacă prin executarea pedepsei s-au pus în pericol efectele obținute prin aceasta, să suspende executarea restului de pedeapsă pentru o perioadă nu mai mare decât durata acesteia sau să aplice una din măsurile prevăzute în articolul 96.3.

Articolul 100

1. În cazul încălcării unei măsuri de siguranță privative de libertate, judecătorul sau tribunalul va dispune reinternarea subiectului în centrul de unde a evadat sau în altul adecvat stării sale.

BCU KISINĂU CENTRUL UNIVERSITAR LIBRARY

2. În cazul altor măsuri, judecătorul sau tribunalul va putea dispune substituirea măsurii încălcate cu cea a internării, dacă aceasta a fost prevăzută în cazul în speţă şi dacă încălcarea îşi demonstrează necesitatea.

3. În ambele cazuri judecătorul sau tribunalul va aduce dovezi ale încălcării. În acest scop, refuzul subiectului de a urma sau de a continua un tratament medical stabilit iniţial nu va fi considerat o încălcare. Totuşi, judecătorul sau tribunalul poate dispune înlocuirea tratamentului iniţial sau a celui respins ulterior cu o altă măsură dintre cele aplicabile cazului respectiv.

CAPITOLUL II
Aplicarea măsurilor de siguranţă

SUBCAPITOLUL 1
Măsurile privative de libertate

Articolul 101

1. Subiectului care este declarat exonerat de responsabilitatea penală, conform punctului 1 al articolului 20, i se va putea aplica, dacă este necesar, măsura de internare pentru tratament medical sau educaţie specială într-un stabiliment adecvat tipului de anomalie sau alterare psihică a acestuia sau oricare alta din măsurile prevăzute la punctul 3 al articolului 96. Internarea nu va putea depăşi durata pedepsei privative de libertate, dacă subiectul a fost declarat responsabil şi, în consecinţă, judecătorul sau tribunalul va dispune în sentinţă acea limită maximă.

2. Persoana care se supune acestei măsuri nu va putea părăsi stabilimentul fără autorizarea judecătorului sau tribunalului care a pronunţat sentinţa, conform prevederilor articolului 97 al acestui Cod.

Articolul 102

1. Persoanelor exonerate de responsabilitate penală conform punctului 2 al articolului 20, li se va aplica, dacă este necesar, măsura de internare în centre publice sau private de dezintoxicare acreditate sau omologate, sau oricare altă măsură prevăzută la punctul 3 al articolului 96. Internarea nu va putea depăşi durata pedepsei privative de libertate, dacă subiectul a fost declarat responsabil şi, în acest scop, judecătorul sau tribunalul va stabili în sentinţă limita maximă.

2. Persoana căreia i se aplică această măsură nu va putea părăsi stabilimentul fără autorizarea judecătorului sau a tribunalului care a pronunţat sentinţa, conform prevederilor articolului 97 al acestui Cod.

Articolul 103

1. Persoanelor care au fost exonerate de răspundere conform punctului 3 al articolului 20, li se va putea aplica, dacă este necesar, măsura de internare într-un centru de educare special sau oricare altă măsură prevăzută la punctul 3 al articolului 96. Internarea nu va putea depăşi durata pedepsei privative de libertate, dacă subiectul a fost declarat responsabil şi, în acest scop, judecătorul sau tribunalul va stabili în sentinţă limita maximă.

2. Persoana căreia i se aplică această măsură nu va putea părăsi stabilimentul fără autorizarea judecătorului sau a tribunalului care a pronunţat sentinţa, conform prevederilor articolului 97 al acestui Cod.

3. În acest caz, propunerea la care face referire articolul 98 al acestui Cod va trebui să se facă la terminarea fiecărui curs sau an de învăţământ.

Articolul 104

1. În cazurile de exonerare incompletă în legătură cu punctele 1, 2 şi 3 ale articolului 20, judecătorul sau tribunalul va putea aplica, în afara pedepsei corespunzătoare, măsurile prevăzute la articolele 101, 102 şi 103. Totuşi, măsura de internare se va putea aplica numai atunci când pedeapsa impusă este cea privativă de libertate şi durata acesteia nu va putea depăşi durata pedepsei prevăzută în acest Cod pentru respectiva infracţiune. Pentru aplicarea ei se vor respecta dispoziţiile articolului 99.

2. Atunci când se aplică o măsură de internare a celor prevăzuţi la punctul anterior sau la articolele 101, 102 şi 103, judecătorul sau tribunalul care pronunţă sentinţa va anunţa Ministerul Public cu suficient timp înainte dacă măsura se apropie de sfârşit, în scopurile prevăzute la prima dispoziţie adiţională din prezentul Cod.

SUBCAPITOLUL 2
Măsurile neprivative de libertate

Articolul 105

În cazurile prevăzute la articolele 101-104, judecătorul sau tribunalul, la aplicarea măsurii privative de libertate sau în timpul executării acesteia, va putea dispune, motivat, obligaţia ca persoana căreia i s-a aplicat respectiva măsură să respecte una sau mai multe din următoarele măsuri:

1. Pentru o perioadă de cel mult 5 ani:

a) probaţiunea;

b) custodia familială. Persoana care se supune acestei măsuri va fi în îngrijirea şi supravegherea rudei desemnate şi care acceptă custodia, pe

care o va exercita în relație cu Judecătorul de Supraveghere Penitenciară și fără lezarea activităților școlare sau de muncă ale persoanei custodiate.

2. Pentru o perioadă de cel mult 10 ani:

a) probațiunea;

b) privarea de dreptul de a deține sau dreptul de port armă;

c) privarea de dreptul de a conduce vehicule cu motor sau motorete.

Pentru a dispune obligația de a respecta una sau unele din măsurile prevăzute în acest articol, judecătorul sau tribunalul care a pronunțat sentința va trebui să evalueze rapoarte emise de experții sau specialiștii însărcinați să asiste subiectul supus măsurii de siguranță.

Judecătorul de Supraveghere Penitenciară sau serviciile Administrației corespunzătoare vor informa judecătorul sau tribunalul care a pronunțat sentința.

În cazurile prevăzute la articolul anterior, judecătorul sau tribunalul care a pronunțat sentința va dispune ca serviciile de asistență socială competente să acorde ajutorul sau îngrijirea necesară și legală celui supus măsurilor de siguranță neprivative de libertate.

Articolul 106

1. Probațiunea va consta din supunerea condamnatului la controlul tribunalului și la îndeplinirea uneia din următoarele măsuri:

a) obligația de a putea fi mereu localizat cu ajutorul dispozitivelor electronice;

b) obligația de a se prezenta în mod regulat în locația stabilită de judecător sau tribunal;

c) obligația raportării imediate, în termenul maxim și prin mijloacele stabilite de judecător sau tribunal, a fiecărei modificări a domiciliului sau a locului de muncă;

d) interdicția de a părăsi domiciliul sau zona specifică fără permisiunea judecătorului sau a tribunalului;

e) interdicția de a se apropia de victimă, sau de rudele acesteia ori de alte persoane stabilite de judecător sau tribunal;

f) interdicția de a comunica cu victima, sau cu rudele acesteia sau cu alte persoane stabilite de judecător sau tribunal;

g) interdicția de a vizita anumite zone, locuri sau clădiri;

h) interdicția de a locui în anumite zone;

i) interdicția de a desfășura anumite activități ce îi pot oferi ocazia să comită infracțiuni similare;

j) obligația de a participa la programe de muncă, culturale, de educație sexuală sau altele similare;

BCU INTERNATIONAL UNIVERSITY LIBRARY

k) obligația de a urma un tratament medical extern sau de a se supune examinărilor medicale periodice.

2. Fără prejudicierea dispozițiilor articolului 105, judecătorul sau tribunalul va impune măsura de probațiune în sentință pentru a fi executată după pronunțarea pedepsei cu închisoare, atâta timp cât prezentul Cod prevede astfel.

În aceste cazuri, cu cel puțin 2 luni înainte de executarea pedepsei cu închisoare, măsura de probațiune putând începe chiar atunci, Judecătorul de Supraveghere penitenciară va prezenta propunerea adecvată judecătorului sau tribunalului care pronunță sentința folosind procedura prevăzută la articolul 98. Acesta din urmă, conform acestei proceduri, va stabili conținutul măsurii, fără prejudicierea dispozițiilor articolului 97, stabilind obligațiile sau interdicțiile ce trebuie respectate de către condamnat, astfel cum sunt prevăzute la punctul 1 al acestui articol.

Dacă este supus mai multor pedepse privative de libertate ce trebuie executate consecutiv, cele prevăzute la punctul anterior vor fi înțelese ca o referire la momentul executării acestora.

De asemenea, condamnații cărora li s-au impus alte măsuri de probațiune care nu trebuie executate simultan datorită conținutului obligațiilor și interdicțiilor stabilite, le vor executa consecutiv, fără a aduce prejudicii judecătorului sau tribunalului capabil să exercite sarcinile atribuite la punctul următor.

3. Prin aceeași procedură prevăzută la articolul 98, judecătorul sau tribunalul poate:

a) modifica obligațiile și interdicțiile impuse;

b) reduce perioada de probațiune sau chiar o poate termina, considerând, datorită evaluării pozitive a reintegrării, că nu este necesara sau contra-productivă continuarea îndeplinirii obligațiilor sau interdicțiilor impuse ulterior;

c) lăsa măsura fără efect atunci când circumstanțele descrise în subcapitolul anterior sunt îndeplinite la momentul specificării măsurilor prevăzute la punctul 2 al acestui articol.

4. În cazul încălcării uneia sau mai multor obligații, luând în considerare circumstanțele concrete și folosind procedura indicată la punctele anterioare, judecătorul sau tribunalul poate modifica obligațiile sau interdicțiile impuse. Dacă încălcarea se repetă sau este gravă, în caz de refuz manifest de a se supune obligațiilor sau interdicțiilor impuse, judecătorul va emite un certificat de urmărire pentru comiterea unei infracțiuni aparente conform articolului 468 din acest Cod.

Articolul 107

Judecătorul sau tribunalul va putea dispune, întemeiat, măsura decăderii din exercitarea unui anumit drept, profesie, meserie, industrie sau comerţ, funcţie sau post, pe o perioadă de la unu la cinci ani, atunci când subiectul a comis, cu abuz în exercitarea acestora sau având legătură cu această exercitare, o faptă infracţională şi când, din evaluarea circumstanţelor concurente, se poate deduce pericolul de a comite din nou acelaşi delict sau altele asemănătoare, atunci când nu este posibil să i se aplice pedeapsa corespunzătoare din cauză că se află într-una din situaţiile prevăzute la punctele 1, 2 şi 3 ale articolului 20.

Articolul 108

1. Dacă subiectul este cetăţean străin nerezident legal în Spania, judecătorul sau tribunalul va dispune în sentinţă, cu audierea prealabilă a acestuia, expulzarea de pe teritoriul naţional ca măsură substitutivă a măsurilor de siguranţă ce i-au fost aplicate, cu excepţia cazului în care judecătorul sau tribunalul, cu avizul prealabil al Ministerului Public, în mod excepţional şi întemeiat, nu apreciază că natura delictului justifică executarea acesteia în Spania.

Ordinul de expulzare va opri astfel toate procedurile administrative de eliberare a unui permis de şedere sau muncă în Spania.

În cazul în care, după dispunerea expulzării pentru înlocuirea măsurii de siguranţă, aceasta nu poate fi finalizată, se va proceda la executarea măsurii de siguranţă impusă iniţial.

2. Cetăţeanul străin nu va putea reveni în Spania timp de 10 ani de la data expulzării sale.

3. Cetăţeanul străin care încearcă să încalce o hotărâre judecătorească de expulzare şi interdicţia de a intra în ţară la care se referă paragrafele anterioare va fi returnat de autoritatea guvernamentală, calculându-se, integral, un nou termen de interdicţie de a intra începând din acel moment.

TITLUL V
Răspunderea civilă derivată din infracţiuni şi abateri şi cheltuielile de judecată

CAPITOLUL I
Răspunderea civilă şi extinderea sa

Articolul 109

1. Comiterea unei fapte descrise de lege ca infracţiune sau abatere impune obligaţia reparării, în termenii prevăzuţi de lege, a daunelor şi prejudiciilor cauzate de făptuitor.

BCU IAŞI / BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ

2. Persoana prejudiciată va putea opta, în orice caz, să ceară Jurisdicţiei Civile răspunderea civilă.

Articolul 110

Răspunderea stabilită în articolul anterior cuprinde:

1. Restituirea;
2. Repararea daunei;
3. Despăgubiri materiale şi morale.

Articolul 111

1. Va trebui restituit, ori de câte ori este posibil, acelaşi bun, cu compensarea pentru deteriorările şi daunele pe care judecătorul sau tribunalul le determină. Restituirea se va face chiar dacă bunul se află în posesia unui terţ şi acesta l-a achiziţionat legal şi de bună credinţă, având dreptul la acţiune în justiţie împotriva celor responsabili şi, după caz, dreptul de a fi despăgubit de partea responsabilă civilmente pentru delict sau abatere.

2. Această dispoziţie nu se aplică atunci când terţul a achiziţionat bunul în forma şi în condiţiile stabilite de lege pentru a-l face irecuperabil.

Articolul 112

Repararea daunei poate consta în obligaţia de a da, a face sau de a nu face ceea ce judecătorul sau tribunalul va stabili, ţinând cont de natura acesteia şi de circumstanţele personale şi patrimoniale ale făptuitorului, determinând dacă acestea pot fi îndeplinite prin el însuşi sau pot fi realizate pe cheltuiala lui.

Articolul 113

Despăgubirea pentru prejudiciile materiale şi morale va cuprinde nu numai prejudiciile cauzate persoanei prejudiciate, ci şi cele cauzate membrilor familiei acestuia sau terţilor.

Articolul 114

Dacă victima a contribuit, prin comportamentul său, la producerea daunei sau prejudiciului suferit, judecătorii sau tribunalele vor putea modera suma reparaţiei sau a despăgubirii.

Articolul 115

Judecătorii şi tribunalele, atunci când stabilesc existenţa responsabilităţii civile, vor stabili, motivat, în sentinţele pronunţate, bazele pe care fundamentează cuantumul daunelor şi despăgubirilor, putând să le stabilească în aceeaşi rezoluţie sau în momentul executării acesteia.

CAPITOLUL II
Persoanele răspunzătoare civil

Articolul 116

1. Orice persoană răspunzătoare penal pentru un delict sau o abatere este, de asemenea, răspunzătoare civil, dacă din fapta comisă decurg daune sau prejudicii. Dacă sunt doi sau mai mulţi responsabili pentru un delict sau o abatere, judecătorii sau tribunalele vor determina cota de răspundere de care se face răspunzător fiecare dintre ei.

2. Autorii şi complicii vor fi răspunzători în solidar cu cotele corespunzătoare şi, în subsidiar, cu cele corespunzătoare celorlalţi responsabili. Responsabilitatea subsidiară va deveni efectivă: mai întâi, cu privire la bunurile autorilor şi apoi la bunurile complicilor.

Atât în cazurile în care se realizează efectiv responsabilitatea solidară, cât şi cea subsidiară, cel care a plătit poate recurge la acţiunea în regres împotriva celorlalţi pentru cotele corespunzătoare fiecăruia.

3. Răspunderea penală a unei persoane juridice va implica răspunderea sa civilă conform dispoziţiilor cuprinse în articolul 110 din acest Cod, în mod solidar cu persoanele fizice care sunt găsite vinovate de aceleaşi acte.

Articolul 117

Asigurătorii care şi-au asumat riscul responsabilităţilor pecuniare derivate din folosirea sau exploatarea oricărui bun, întreprindere, industrie sau activitate, atunci când, ca urmare a unei fapte prevăzute în acest Cod, se produce un eveniment care determină riscul asigurat, vor fi direct responsabili civili până la limita despăgubirii legal stabilite sau a înţelegerii convenite, fără a se aduce atingere dreptului la acţiune în regres contra celor răspunzători.

Articolul 118

1. Exonerarea de răspundere penală prevăzută la punctele 1, 2, 3, 5 şi 6 ale articolului 20, nu cuprinde exonerarea de răspunderea civilă, care va deveni efectivă conform următoarelor reguli:

1° în cazurile incluse la punctele 1, şi 3, cei care sunt, *în fapt* şi *în drept*, responsabili sau au custodia persoanelor declarate exonerate de răspunderea penală sunt consideraţi responsabili pentru faptele pe care le comit, ori de câte ori au acţionat din culpă sau neglijenţă, şi fără a se aduce atingere răspunderii civile directe a celor care ar putea fi acuzaţi. Judecătorii sau tribunalele vor stabili, în mod echitabil, măsură în care trebuie să răspundă cu bunurile lor fiecare dintre aceşti subiecţi.

2° cei care sunt în stare de ebrietate sau sub influenţa narcoticelor sunt de asemenea consideraţi responsabili în cazurile prevăzute la punctul 2.

3° în cazurile prevăzute la punctul 5, vor fi răspunzători civil direcţi persoanele în favoarea cărora s-a prevenit răul, proporţional cu prejudiciul care a fost evitat în favoarea lor, dacă acesta este evaluabil sau, altfel, conform deciziei judecătorului sau tribunalului, după o atentă evaluare.

Atunci când cotele de care este răspunzător cel interesat nu sunt desemnate echitabil de către judecător sau tribunal, nici măcar cu aproximaţie, sau atunci când responsabilitatea se extinde asupra Administraţiilor Publice sau asupra celei mai mari părţi a unei populaţii şi, în orice caz, când dauna s-a produs cu asentimentul autorităţii sau a agenţilor săi, se va acorda, după caz, o despăgubire în forma stabilită de lege şi de reglementările speciale.

4° în cazul prevăzut la punctul 6, vor răspunde, în principal, cei care au cauzat frica şi, în absenţa acestora, cei care au comis fapta.

2. În cazul prevăzut la articolul 14, vor fi responsabili civil autorii faptei.

Articolul 119

În toate cazurile prevăzute la articolul anterior, judecătorul sau tribunalul care pronunţă sentinţa de achitare, apreciind existenţa uneia din cauzele de exonerare citate, va proceda la stabilirea responsabilităţii civile, cu excepţia cazului în care s-a rezervat dreptul de formulare a acţiunilor pe calea corespunzătoare.

Articolul 120

Sunt, de asemenea, responsabili civil, în absenţa celor responsabili penal:

1. Părinţii sau tutorii, pentru daune şi prejudicii cauzate prin delicte sau abateri comise de persoanele majore, care au vârsta de cel puţin 18 ani, aflate sub autoritatea părintească sau tutelă şi care locuiesc împreună, atunci când au partea lor de vină sau neglijenţă.

2. Persoanele fizice sau persoanele juridice titulari de edituri, ziare, reviste, staţii de radio sau de televiziune sau orice alt mijloc de difuzare scrisă, orală sau vizuală, pentru delicte sau abateri comise prin utilizarea mijloacelor ai căror titulari sunt, fără a se aduce atingere dispoziţiilor prevăzute la articolul 212 din acest Cod.

3. Persoanele fizice sau juridice, în cazul delictelor sau abaterilor comise în stabilimentele ai căror titulari sunt, atunci când, datorită persoanelor care le conduc sau administrează sau a angajaţilor, s-au încălcat reglementările poliţieneşti sau dispoziţiile autorităţii referitoare la fapta comisă, astfel încât aceasta nu s-ar fi produs fără respectiva infracţiune.

4. Persoanele fizice sau juridice care activează în orice fel de industrie sau comerţ, pentru delicte sau culpe comise de angajaţi, subalterni, reprezentanţi sau gesturi în desfăşurarea obligaţiilor de serviciu.

5. Persoanele fizice sau juridice titulare de vehicule susceptibile de a crea riscuri pentru terţi, pentru delicte sau abateri comise prin utilizarea acestora de către subalterni sau reprezentanţi sau persoane autorizate.

Articolul 121

Statul, Comunităţile Autonome, provincia, insulele, municipiile şi celelalte entităţi publice, după caz, răspund, în subsidiar, de daunele cauzate de cei responsabili penal pentru delicte de fraudă sau abateri din neglijenţă, atunci când aceştia sunt autoritate, agenţi şi angajaţi ai acestora sau funcţionari publici în exercitarea sarcinilor sau funcţiilor, când lezarea este o consecinţă directă a funcţionării serviciilor publice care le-au fost încredinţate, fără a se aduce atingere responsabilităţii patrimoniale derivată din funcţionarea normală sau anormală a acestor servicii, conform normelor de procedură administrativă şi fără ca, în niciun caz, să se poată acorda dublă despăgubire.

Dacă răspunderea civilă este revendicată în acţiunile penale împotriva autorităţii, agenţilor şi angajaţilor săi, sau a funcţionarilor civil, cererea trebuie depusă simultan la administraţia publică sau la entitatea supusă probabil răspunderii civile subsidiare.

Articolul 122

Persoana care, cu titlu lucrativ, a beneficiat de efectele unui delict sau abatere, este obligată să restituie lucrul sau să despăgubească dauna până la cuantumul beneficiului.

CAPITOLUL III
Cheltuieli de judecată

Articolul 123

Prin cheltuieli de judecată se înţelege cheltuielile impuse de lege responsabililor penal ai oricărui delict sau abatere.

Articolul 124

Cheltuielile de judecată vor cuprinde taxele şi indemnizaţiile ocazionate de procedurile judiciare şi întotdeauna vor include onorariul avocatului acuzării în special în delictele acţionate în justiţie numai la cererea părţii.

CAPITOLUL IV
Îndeplinirea responsabilității civile și a celorlalte responsabilități pecuniare

Articolul 125

Atunci când bunurile responsabilului civil nu sunt suficiente pentru a se achita, într-o singură tranșă, de responsabilitățile pecuniare, judecătorul sau tribunalul, cu audierea prealabilă a părți prejudiciate, va putea fracționa plata acesteia, determinând, după o judicioasă evaluare și ținând cont de necesitățile părții prejudiciate și de posibilitățile economice ale persoanei responsabile, perioada și suma tranșelor.

Articolul 126

1. Plățile efectuate de condamnat sau de partea responsabilă civil în subsidiar se vor aplica în ordinea următoare:

1° Pentru repararea daunei cauzate și despăgubirea prejudiciilor;

2° Pentru despăgubirea statului pentru suma reprezentând cheltuielile efectuate de acesta în cauză;

3° Pentru costurile acuzatorului particular sau privat, atunci când plata acestuia a fost dispusă în sentință;

4° Pentru celelalte cheltuieli de judecată, inclusiv cele ale apărării inculpatului, fără preferința părților în cauză;

5° Pentru amendă.

2. Atunci când delictul a fost dintre cele care pot fi urmărite numai la cererea părții, se vor achita costurile pentru acuzatorul privat, mai cu seamă cele privind despăgubirea statului.

TITLUL VI
Consecințele accesorii

Articolul 127

1. Orice pedeapsă aplicată pentru un delict intenționat sau pentru o abatere va atrage după sine pierderea bunurilor care provin din aceste delicte și bunurile, mijloacele sau instrumentele cu care s-a pregătit sau realizat, precum și câștigurile provenite din delict sau abatere, oricare ar fi transformările suferite. Și unele și altele vor fi confiscate, dacă nu aparțin unui terț de bună-credință care nu este responsabil de delict și care le-a dobândit legal.

Judecătorul sau tribunalul va extinde confiscarea asupra bunurilor, instrumentelor și câștigurilor pentru activitățile infracționale comise pentru înființarea unei organizații sau grupări criminale sau teroriste, sau pentru comiterea unei

infracţiuni de terorism. În aceste scopuri, bunurile fiecărei persoane găsite vinovate de delictele comise în cadrul organizaţiei sau grupării infracţionale sau teroriste sau pentru o infracţiune de terorism disproporţională faţă de veniturile obţinute legal de fiecare persoană în parte vor fi considerate ca fiind obţinute din activitatea infracţională.

2. În cazurile în care legea prevede impunerea unei pedepse cu închisoare mai mare de 1 an pentru comiterea unui delict din culpă, judecătorul sau tribunalul poate dispune pierderea bunurilor obţinute şi a mijloacelor sau instrumentelor cu care a fost pregătit sau executat, precum şi câştigurile din infracţiune, indiferent de transformările prin care au trecut.

3. Dacă din orice motiv nu este posibilă confiscarea bunurilor menţionate în paragraful anterior, se va dispune confiscarea altor bunuri de o valoare echivalentă care aparţin părţilor răspunzătoare penal pentru fapta comisă.

4. Judecătorul sau tribunalul va putea dispune confiscarea prevăzută în paragrafele anterioare ale acestui articol, chiar dacă nu se aplică pedeapsa niciunei persoane, datorită faptului că este exonerată de responsabilitate penală sau că pedeapsa s-a prescris, în acest ultim caz trebuind să fie demonstrată situaţia patrimonială ilicită.

5. Bunurile confiscate se vor vinde, dacă provin din comerţul licit, produsul destinat fiind destinat să acopere responsabilitatea civilă a condamnatului dacă legea nu prevede altfel, iar dacă nu provin din comerţul licit li se va da destinaţia conform reglementărilor şi, în absenţa acestora, se vor distruge.

Articolul 128

Atunci când aceste bunuri şi instrumente provin din comerţul licit şi valoarea lor nu este proporţională cu natura sau gravitatea infracţiunii penale sau au fost îndeplinite complet responsabilităţile civile, judecătorul sau tribunalul va putea să nu dispună confiscarea sau să dispună confiscarea parţială.

Articolul 129

1. În caz de delicte sau abateri comise în colaborare sau prin intermediul unor firme, organizaţii, grupuri sau orice alt tip de entităţi sau grupări de persoane care, din cauză că nu au personalitate juridică, nu sunt incluse în articolului 31 bis din acest Cod, judecătorul sau tribunalul poate pronunţa o hotărâre motivată dispunând acelor firme, organizaţii, grupuri, entităţi sau grupări una sau mai multe consecinţe accesorii ale pedepsei relevante impuse autorului, cu conţinutul prevăzut la literele c)-g) ale articolului 33.7. Judecătorul sau tribunalul poate dispune interdicţia definitivă de a desfăşura orice activitate, chiar dacă este legală.

2. Consecinţele accesorii menţionate la punctul anterior se pot aplica doar firmelor, organizaţiilor, grupurilor, entităţilor sau adunărilor menţionate atunci când acest Cod prevede în mod special acest lucru sau în cazul oricărui delict sau abatere pentru care este permisă solicitarea răspunderii penale a persoanelor juridice.

3. Închiderea temporară a întreprinderilor, suspendarea activităţilor corporative şi intervenţia judiciară pot fi de asemenea dispuse de judecătorul investigator ca măsură provizorie în timpul procedurilor de investigare în scopurile stabilite de acest articol şi în limitele menţionate la articolul 33.7.

TITLUL VII
Stingerea responsabilităţii penale şi efectele sale

CAPITOLUL I
Cauzele care sting răspunderea penală

Articolul 130

1. Responsabilitatea penală se stinge:

1° Prin decesul condamnatului.

2° Prin executarea integrală a pedepsei.

3° Prin încetarea definitivă a pedepsei, conform dispoziţiilor articolului 85.2 din prezentul Cod.

4° Prin graţiere.

5° Prin acordarea iertării de către persoana ofensată, când legea prevede astfel. Iertarea va trebui acordată în mod expres înainte de a se pronunţa sentinţa, în care scop judecătorul sau tribunalul care pronunţă sentinţa va trebui să audieze persoana prejudiciată de delictul comis, înainte de a pronunţa sentinţa.

În delictele sau abaterile împotriva minorilor sau persoanelor cu handicap, judecătorii sau tribunalele, cu audierea Ministerului Public, vor putea respinge eficienţa iertării acordate de reprezentanţii acestora, dispunând continuarea procedurii, cu intervenţia Ministerului Public, sau executarea condamnării.

Pentru respingerea iertării la care face referire paragraful anterior, judecătorul sau tribunalul va trebui să audieze din nou pe reprezentantul minorului sau a persoanei cu handicap.

6° Prin prescrierea delictului.

7° Prin prescrierea pedepsei sau a măsurii de siguranţă.

2. Transformarea, fuziunea, absorbţia sau divizarea unei persoane juridice nu stinge răspunderea penală, care va fi transferată firmei sau firmelor în

care este transformată, fuzionată sau absorbită, şi se va extinde firmelor rezultate din divizare. Judecătorul sau tribunalul poate dispune transferarea responsabilităţii către persoana juridică în considerarea proporţiei pe care o are persoana juridică responsabilă iniţial.

Răspunderea penală nu este stinsă prin dizolvarea ascunsă sau aparentă a persoanei juridice. Se va considera, în toate cazurile, că există dizolvare ascunsă sau aparentă a persoanei juridice atunci când activitatea sa economică continuă şi îşi păstrează o identitate substanţială de clienţi, furnizori şi angajaţi, sau cea mai mare parte a acestora.

Articolul 131

1. Delictele se prescriu:

După 20 de ani, atunci când pedeapsa maximă prevăzută pentru delict este închisoarea de 15 ani sau peste.

După 15 ani, atunci când pedeapsa maximă prevăzută de lege este decăderea pe o perioadă mai mare de 10 ani sau închisoarea pe o perioadă mai mare de 10 ani şi mai mică de 15 ani.

După 10 de ani, atunci când pedeapsa maximă prevăzută de lege este închisoarea sau decăderea pentru o perioadă mai mare de 5 ani şi care să nu depăşească 10 ani.

După 5 de ani, toate celelalte delicte, cu excepţia celor de calomnie şi defăimare, care se prescriu după un an.

2. Abaterile se prescriu după 6 luni.

3. Atunci când pedeapsa stabilită de lege este una compusă, pentru aplicarea regulilor cuprinse în acest articol se va considera pedeapsa care necesită perioada cea mai mare pentru prescriere.

4. Delictele care lezează umanitatea şi cele de genocid şi delictele împotriva persoanelor şi bunurilor protejate în caz de conflict armat, cu excepţia celor pedepsite la articolul 614, nu se prescriu.

Nici infracţiunile de terorism nu se prescriu, dacă au cauzat vreun deces.

5. În cazul delictelor concurente sau conexe, termenul de prescripţie va fi cel al infracţiunii celei mai grave.

Articolul 132

1. Termenele prevăzute în articolul precedent se vor calcula din ziua în care s-a comis infracţiunea. În cazurile de infracţiune continuată, infracţiune permanentă, precum şi în cazul infracţiunilor care necesită perseverenţă, aceste termene se vor calcula respectiv începând din ziua în care s-a comis ultima infracţiune, de când s-a înlăturat situaţia ilicită sau de când a încetat comportamentul infracţional.

BOUNDARY UNIVERSITY LIBRARY

În tentativa de omucidere şi în delictele de avort neconsimţit, vătămare, împotriva libertăţii, de tortură şi contra integrităţii morale, libertăţii şi demnităţii sexuale, intimităţii, dreptului la propria imagine şi inviolabilităţii domiciliului, atunci când victima este minoră, termenele se vor calcula din ziua în care aceasta a împlinit vârsta majoratului şi, dacă a decedat înainte de a împlini această vârstă, începând de la data decesului.

2. Prescripţia se va întrerupe, rămânând fără efect timpul scurs, atunci când este efectuat un act de procedură cu privire la făptuitor, şi va începe să curgă din nou de când se blochează procedura sau se încheie fără condamnare, după următoarele reguli:

1. Procedura va fi considerată realizată împotriva unei anumite persoane din momentul în care, la începutul unui proces, sau ulterior acestui moment, se pronunţă o hotărâre judecătorească motivată atribuindu-i presupusa participare la un eveniment ce poate constitui un delict sau o abatere.

2. În ciuda celor menţionate mai sus, intentarea unui proces sau a unei acuzaţii aduse în faţa unui organism judiciar, în care o anumită persoană despre care se presupune că a participat la un act ce ar putea constitui un delict sau o abatere, va suspenda calculul prescripţiei pentru o perioadă de cel mult 6 luni în cazul unui delict şi de cel mult două luni în cazului unei abateri, ce se va calcula de la data intentării procesului sau a acuzaţiei.

Dacă oricare din hotărârile judecătoreşti menţionate la punctul anterior este emisă împotriva acuzatului sau a inculpatului în termenul respectiv, sau împotriva oricărei persoane implicate în evenimente, se va considera că întreruperea prescripţiei a avut loc retroactiv, pentru toate scopurile, la data intentării procesului sau acuzaţiei.

Dimpotrivă, calculul perioadei de prescripţie va continua de la data intentării procesului sau acuzaţiei dacă, în termen de 6 sau 2 luni, în cazurile respective de delict sau abatere, este emis un ordin judecătoresc definitiv de neadmitere a procesului sau acuzaţiei sau dacă instanţa decide să nu înceapă urmărirea împotriva persoanei acuzate sau trimise în judecată. Continuarea calculului va avea de asemenea loc dacă judecătorul investigator nu adoptă niciuna din hotărârile prevăzute la acest articol în termenele respective.

3. În sensul acestui articol, persoana împotriva căreia este intentată acţiunea trebuie să fie menţionată în ordinul judecătoresc fie prin identificare directă sau prin date care permit specificarea ulterioară a acelei identificări în cadrul organizaţiei sau grupului de persoane responsabil de comiterea actului.

Articolul 133

1. Pedepsele aplicate prin sentinţă definitivă se prescriu:

După 30 de ani, cele cu închisoare de peste 20 de ani.

După 25 ani, cele cu închisoare pentru o perioada de 15 ani sau peste, fără să depăşească 20 de ani.

După 20 de ani, cele cu decădere pentru o perioadă mai mare de 10 ani şi cele cu închisoare pentru o perioadă mai mare de 10 ani şi mai mică de 15.

După 15 de ani, cele cu decădere pentru o perioadă mai mare de 6 ani şi care nu depăşesc 10 ani şi cele cu închisoare pentru o perioadă mai mare de 5 ani şi mai mică de 10.

După 10 ani, celelalte pedepse grave.

După 5 ani, pedepsele mai puţin grave.

După un an, pedepsele uşoare.

2. Pedepsele aplicate pentru crimele împotriva umanităţii şi cele de genocid şi pentru delictele împotriva persoanelor şi bunurilor protejate în caz de conflict armat, cu excepţia celor sancţionate conform articolului 614, nu se prescriu.

Nici pedepsele pentru infracţiunile de terorism nu se prescriu, dacă acestea din urmă au cauzat decesul unei persoane.

Articolul 134

Prescrierea pedepsei se va calcula de la data rămânerii definitive a sentinţei sau de la data revocării pedepsei, dacă executarea acesteia a început.

Articolul 135

1. Măsurile de siguranţă se prescriu după 10 ani, dacă au fost privative de libertate pentru o perioadă mai mare de 3 ani şi după 5 ani dacă au fost privative de libertate pentru o perioadă egală sau mai mică de 3 ani sau au avut alt conţinut.

2. Termenul de prescripţie se va calcula de la data rămânerii definitive a rezoluţiei prin care s-a aplicat măsura sau, în cazul executării succesive, de la data începerii executării.

3. Dacă executarea unei măsuri de siguranţă a fost ulterioară executării unei pedepse, termenul se va calcula de la stingerea acesteia.

CAPITOLUL II
Anularea antecedentelor penale

Articolul 136

1. Condamnaţii a căror răspundere penală s-a stins vor avea dreptul să obţină de la Ministerul Justiţiei, din oficiu sau la cerere, anularea antecedentelor lor

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

penale, cu avizul prealabil al judecătorului sau tribunalului care a pronunţat sentinţa.

2. Pentru recunoaşterea acestui drept trebuie îndeplinite următoarele cerinţe indispensabile:

1° Să fi îndeplinit responsabilităţile civile rezultate din infracţiune, cu excepţia cazurilor de insolvabilitate declarată de judecătorul sau tribunalul care a pronunţat sentinţa, cu excepţia cazului în care nu s-a îmbunătăţit situaţia economică a condamnatului.

În pofida dispoziţiilor paragrafului anterior, în cazul prevăzut la articolul 125 va fi suficient ca respectivul condamnat să fie la zi cu plăţile fracţionate care i-au fost stabilite de judecătorul sau tribunalul care pronunţă sentinţa şi prezintă, după opinia acestora, suficiente garanţii privind plata sumei restante.

2° Să se fi scurs, fără ca învinuitul să fi comis alte infracţiuni, următoarele termene: şase luni pentru pedepsele uşoare; doi ani pentru pedepsele care nu depăşesc 12 luni şi cele aplicate pentru delicte de neglijenţă; trei ani pentru celelalte pedepse mai puţin grave; şi cinci ani pentru pedepsele grave.

3. Aceste termene se vor calcula începând din ziua următoare celei în care pedeapsa s-a stins, dar dacă aceasta s-a aplicat cu suspendare condiţionată, termenul, o dată obţinută încetarea definitivă, se va calcula din ziua următoare celei în care ar fi fost executată pedeapsa dacă nu s-ar fi bucurat de acest beneficiu.

În acest caz, se va considera ca dată iniţială pentru calculul duratei pedepsei, ziua următoare celei acordării suspendării.

4. Înregistrarea antecedentelor penale în diferite secţii ale Registrului Central al Condamnaţilor şi Inculpaţilor judecaţi în lipsă nu vor fi publice. Pe durata valabilităţii lor, se vor elibera numai certificate cu limitările şi garanţiile prevăzute în normele specifice şi în cazurile stabilite de lege. În orice caz, se vor elibera cele solicitate de judecători sau tribunale, fie ca se referă sau nu la înregistrări anulate, menţionându-se în mod expres dacă există această ultimă circumstanţă.

5. În cazurile în care, în ciuda îndeplinirii cerinţelor stabilite la acest articol pentru anulare, fie prin cererea celui interesat, fie din oficiu la cererea Ministerului Justiţiei, aceasta nu s-a produs, judecătorul sau tribunalul, îndeplinite fiind aceste circumstanţe, va dispune anularea şi nu va ţine cont de aceste antecedente.

Articolul 137

Consemnările privind măsurile de siguranță impuse conform dispozițiilor acestui Cod sau ale altor legi penale vor fi anulate după executarea sau prescrierea respectivei măsuri; până atunci, vor figura numai în certificatele eliberate de Registru pentru judecători sau tribunale sau autorități administrative, în cazurile stabilite de lege.

PARTEA a II-a
Infracțiunile și pedepsele acestora

TITLUL I
Omuciderea și formele acesteia

Articolul 138

Persoana care ucide o altă persoană va fi pedepsită pentru omor cu pedeapsa închisorii de la 10 la 15 ani.

Articolul 139

Va fi pedepsită cu pedeapsa cu închisoare de la 15 la 20 de ani pentru asasinat persoana care va ucide o altă persoană în una din următoarele circumstanțe:

1° Cu premeditare;

2° Pentru o sumă de bani, recompensă
sau promisiune;

3° Cu cruzime, mărind deliberat și inuman suferința victimei.

Articolul 140

Atunci când la comiterea unui asasinat se constată existența mai multor circumstanțe dintre cele prevăzute la articolul anterior, se va aplica pedeapsa cu închisoare de la 20 la 25 de ani.

Articolul 141

Provocarea, conspirarea și propunerea de a comite delictele prevăzute la ultimele trei articole vor fi pedepsite cu o pedeapsă mai mică cu unu sau două grade decât cea menționată în articolele anterioare.

Articolul 142

1. Persoana care, printr-o gravă neglijență, cauzează moartea altuia, va fi pedepsită pentru ucidere din culpă, cu pedeapsa închisorii de la unu la patru ani.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Atunci când uciderea din culpă este comisă în contextul utilizării unui vehicul cu motor, a unei motorete sau a unei arme de foc, se va aplica, în plus, şi respectiva pedeapsă de privare de dreptul de a conduce vehicule cu motor şi motoare sau de dreptul de a deţine arme şi dreptul de port armă, pentru o perioadă de la unu la şase ani.

3. Atunci când ucidere din culpă a fost comisă din neglijenţă profesională, se va aplica, în plus, pedeapsa de decădere specială din dreptul de a exercita profesia, meseria sau funcţia pe o perioadă de la trei la şase ani.

Articolul 143

1. Persoana care îndeamnă o alta la suicid va fi pedepsită cu pedeapsa cu închisoare de la patru la opt ani.

2. Se va aplica pedeapsa cu închisoare de la doi la cinci ani persoanei care cooperează prin acţiuni necesare la sinuciderea altei persoane.

3. Va fi pedepsită cu pedeapsa cu închisoare de la şase la zece ani, dacă cooperarea sa merge până la punctul de realizare a morţii.

4. Persoana care cauzează sau cooperează cu acţiuni necesare şi directe la decesul altei persoane, la cererea expresă a acesteia din urmă, formulată în mod serios şi expres, în cazul în care victima suferă de o boală gravă care ar conduce în mod inevitabil la decesul său sau care produce suferinţe grave şi imposibil de suportat, va fi pedepsită cu o pedeapsă mai mică cu un grad sau două decât cele menţionate la punctele 2 şi 3 ale acestui articol.

TITLUL II
Avortul

Articolul 144

Cel care produce avortul unei femei, fără consimţământul acesteia, va fi pedepsit cu pedeapsa cu închisoare de la 4 la 8 ani şi cu decăderea specială din exercitarea oricărei profesii medicale sau de prestare de servicii de orice fel în clinici, stabilimente sau cabinete medicale de ginecologie, publice sau private, pe o perioadă de la 3 la 10 ani.

Aceleaşi pedepse se vor aplica persoanei care produce avortul, cu consimţământul femeii obţinut prin violenţă, ameninţare sau inducere în eroare.

Articolul 145

1. Persoana care produce avortul unei femei, cu consimţământul acesteia, în afara cazurilor permise de lege, va fi pedepsită cu pedeapsa cu închisoare de la 1 la 3 ani şi cu decăderea specială din exercitarea oricărei profesii medicale sau de prestare de servicii de orice fel în clinici, stabilimente sau cabinete

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

medicale de ginecologie, publice sau private, pe o perioadă de la 1 la 6 ani. Judecătorul poate pronunța o pedeapsă în jumătatea ei superioară dacă actele descrise la acest punct sunt comise în afara unei autorități publice sau centru ori instituție privată.

2. Femeia care își provoacă avortul sau consimte ca o altă persoană să i-l provoace, în afara cazurilor permise de lege, va fi pedepsită cu pedeapsa cu închisoare de la 6 luni la 1 an sau amendă de la 6 la 24 luni.

3. În toate cazurile, judecătorul sau tribunalul va aplica pedepsele prevăzute în acest articol în jumătatea superioară dacă sunt comise după vârsta gestațională de douăzeci și două de săptămâni.

Articolul 145 bis

1. Pedeapsa cu amenda de la 6 la 20 luni și decăderea specială din dreptul de a oferi orice fel de servicii în clinici ginecologice publice sau private, instituții sau cabinete medicale se va aplica, pentru o perioadă de la 6 luni la 2 ani, oricărei persoane care, în cazurile admise de lege, comite un avort:

a) fără să fi verificat dacă femeia a fost informată în prealabil despre drepturile, subvențiile publice și ajutorul pentru sprijinirea maternității;

b) fără să se fi scurs perioada de așteptare prevăzută de legislație;

c) fără să fi obținut rapoartele solicitate;

d) în afara autorității publice sau centrului ori instituției private. În acest caz, judecătorul poate aplica pedeapsa în jumătatea sa superioară.

2. În toate cazurile, judecătorul sau tribunalul va aplica pedepsele prevăzute în acest articol în jumătatea superioară, dacă avortul este comis începând cu vârsta gestațională de 22 săptămâni.

3. Femeia însărcinată nu va fi pedepsită potrivit acestei prevederi.

Articolul 146

Persoana care, din neglijență gravă, provoacă un avort, va fi pedepsită cu pedeapsa cu închisoare de la 3 la 5 luni sau amendă de la 6 la 10 luni.

Atunci când avortul a fost comis din neglijență profesională, se va aplica, de asemenea, pedeapsa decăderii speciale din exercitarea profesiei, meseriei sau funcției, pe o perioadă de la 1 la 3 ani.

Femeia însărcinată nu va fi pedepsită, potrivit acestei prevederi.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL III
Vătămarea corporală

Articolul 147

1. Persoana care, prin orice mijloc sau procedeu, cauzează alteia leziuni care afectează integritatea corporală sau sănătatea fizică sau mentală a acesteia va fi pedepsită pentru delictul de vătămare corporală cu pedeapsa cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, cu condiţia ca leziunea să necesite, în mod obiectiv, pentru vindecare, în afara unei prime asistenţe facultative, tratament medical sau chirurgical. Simpla supraveghere sau urmărirea facultativă a cursului evoluţiei leziunii nu se consideră tratament medical.

Cu aceeaşi pedeapsă va fi pedepsită persoana care, în decurs de un an, a comis de patru ori acţiunea descrisă la articolul 617 al acestui Cod.

2. Totuşi, fapta descrisă la punctul anterior va fi pedepsită cu pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 luni sau amendă de la 6 la 12 luni, atunci când este de gravitate mai mică, avându-se în vedere mijlocul folosit sau rezultatul produs.

Articolul 148

Vătămările prevăzute la punctul 1 al articolului anterior vor putea fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 2 la 5 ani, ţinând cont de rezultatul cauzat sau riscul produs:

1° Dacă la comiterea agresiunii s-au folosit arme, instrumente, obiecte, mijloace, metode sau forme care, în mod concret, au pus în pericol viaţa sau sănătatea fizică sau psihică a celui vătămat;

2° Dacă s-a comis cu cruzime;

3° Dacă victima are mai puţin de 12 ani sau prezintă un handicap.

4° Dacă victima este sau a fost soţia, femeia cu care autorul avea o relaţie afectivă, chiar dacă nu coabitau.

5° Dacă victima este o persoană deosebit de vulnerabilă care trăieşte împreună cu autorul.

Articolul 149

1. Persoana care cauzează altei persoane, prin orice mijloc sau procedeu, pierderea sau încetarea funcţionării unui organ sau membru principal, a unui simţ, impotenţă, sterilitate, o deformare gravă sau o boală somatică sau psihică gravă va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 la 12 ani.

2. Persoana care cauzează alteia o mutilare genitală în oricare din manifestările ei va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 la 12 ani. Dacă victima este minoră sau cu handicap, se va aplica pedeapsa de decădere specială din

exercitarea autorității părinteşti, a drepturilor care decurg din tutelă, curatelă, îngrijire sau protecţie, pe o perioadă de la 4 la 10 ani, dacă judecătorul consideră că aceasta este în interesul minorului sau al persoanei cu handicap.

Articolul 150

Persoana care cauzează alteia pierderea sau încetarea funcţionării unui organ sau membru neprincipal sau o diformitate va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 ani.

Articolul 151

Provocarea, conspirarea şi propunerea de a comite delictele prevăzute în articolele precedente ale acestui titlu va fi pedepsită cu o pedeapsă mai mică cu unu sau două grade decât cea pentru delictul corespunzător.

Articolul 152

1. Persoana care, din neglijenţă gravă, provoacă una din vătămările prevăzute la articolele anterioare va fi pedepsită:

1° Cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 luni, în cazul vătămărilor descrise la articolul 147.1;

2° Cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani, în cazul vătămărilor descrise la articolul 149;

3° Cu pedeapsa închisorii de la 6 la 2 ani, în cazul vătămărilor descrise la articolul 150.

2. Arunci când faptele la care face referite prezentul articol au fost comise utilizând un vehicul cu motor, o motoretă sau o armă de foc, se va aplica, de asemenea, şi, respectiv, pedeapsa privării de dreptul de a conduce vehicule cu motor şi motorete sau de dreptul de a deţine arme şi dreptul de port armă, pe o perioadă de la 1 la 4 ani.

3. Atunci când vătămările au fost comise din neglijenţă profesională, se va aplica, de asemenea, pedeapsa decăderii speciale din exercitarea profesiei, meseriei sau funcţiei, pe o perioadă de la 1 la 4 ani.

Articolul 153

1. Persoana care, prin orice mijloc sau procedeu, cauzează alteia un prejudiciu psihic sau o vătămare nedefinite ca infracţiuni în acest Cod, ori va lovi sau maltrata altă persoană fără a o vătăma, dacă victima este sau a fost soţia sa, sau o femeie cu care a avut o relaţie amoroasă, chiar dacă nu coabitau, sau o persoană deosebit de vulnerabilă care locuieşte cu autorul, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an sau cu muncă în folosul comunităţii de la 31 la 80 de zile şi, toate cazurile, cu interzicerea de dreptul de a deţine arme

BCU TRANSILVANIA UNIVERSITY LIBRARY

şi dreptul de port armă de la 1 la 3 ani, precum şi, atunci când judecătorul sau tribunalul consideră că este în interesul minorului sau al persoanei cu handicap, cu decăderea specială din exercitarea autorităţii părinteşti, a tutelei, curatelei, îngrijire sau protecţie, pentru o perioadă de cel mult 5 ani.

2. Dacă victima infracţiunii prevăzute la punctul anterior este oricare din persoanele menţionate la articolul 173.2, cu excepţia persoanelor menţionate la punctul anterior al acestui articol, autorul infracţiunii va fi pedepsit cu o pedeapsă cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau muncă în folosul comunităţii de la 31 la 80 zile şi, în toate cazurile, privarea de dreptul de a deţine arme de la 1 an şi o zi la 3 ani, precum şi, dacă judecătorul sau tribunalul consideră adecvat în interesul minorului sau a persoanei cu handicap, cu decăderea specială din exercitarea autorităţii părinteşti, tutelei, curatelei, îngrijirii sau protecţiei, pentru o perioadă de la 6 luni la 3 ani.

3. Pedepsele prevăzute la punctele 1 şi 2 se vor aplica în jumătatea lor superioară atunci când delictul se comite în prezenţa minorilor sau utilizând arme sau are loc la domiciliul comun sau la domiciliul victimei sau se realizează încălcând una din pedepsele menţionate la articolul 48 al acestui Cod sau o măsură de precauţie sau de siguranţă de aceeaşi natură.

4. Fără a aduce atingere celor menţionate la punctele anterioare, judecătorul sau tribunalul, motivându-şi hotărârea, în considerarea circumstanţelor personale ale autorului şi ale celor rezultate în cursul comiterii evenimentului, poate impune pedeapsa cu un grad mai mică.

Articolul 154

Persoanele care se încaieră între ele, atacându-se cu înverşunare şi utilizând mijloace sau instrumente care pun în pericol viaţa sau integritatea persoanelor vor fi pedepsite pentru participarea lor la încăierare cu pedeapsa închisorii de la 3 luni la 1 an sau amendă de la 6 la 24 de luni.

Articolul 155

În delictele de vătămare corporală, dacă s-a comis cu consimţământul valabil, liber, spontan şi expres exprimat de persoana vătămată, se va aplica pedeapsa scăzută cu unu sau două grade.

Nu va fi valabil consimţământul dat de un minor sau de o persoană cu handicap.

Articolul 156

Fără a aduce atingere dispoziţiilor articolului anterior, consimţământul valabil liber, conştient şi exprimat în mod expres înlătură responsabilitatea penală în cazurile de transplant de organe efectuat conform dispoziţiilor legale,

de sterilizări şi chirurgie transsexuală realizate facultativ, cu excepţia cazului în care obţinerea consimţământului nu a fost viciată sau s-a obţinut pentru o sumă de bani sau recompensă sau dacă acesta a fost dat de un minor sau de o persoană cu handicap; în acest caz nu va fi valabil nici consimţământul dat de reprezentanţii legali ai acestora.

Totuşi, nu va fi pedepsită sterilizarea persoanelor cu handicap care suferă de grave deficienţe psihice, atunci când acest lucru, este decis în interesul major al celui afectat şi a fost autorizat de judecător, fie chiar în procedura de stabilire a incapacităţii, fie într-un dosar de jurisdicţie voluntară, cu avizul a doi specialişti, a Ministrului Public şi cu investigarea prealabilă a persoanei cu handicap.

Articolul 156 bis

1. Cei care promovează, favorizează, facilitează sau diseminează obţinerea sau traficul ilegal de organe umane sau transplantul acestora se pedepsesc cu o închisoare de la 6 la 12 ani în cazul unui organ principal şi cu închisoare de la 3 la 6 ani în cazul altor organe.

2. Dacă cel care primeşte organul îşi dă consimţământul în vederea transplantului, fiind conştient de originea sa ilegală, se pedepseşte cu aceleaşi pedepse precum cele prevăzute la punctul anterior, cu un grad sau două mai mici în considerarea circumstanţelor faptei şi ale autorului.

3. Atunci când, în temeiul celor prevăzute la articolul 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile definite la acest articol, se va pedepsi cu amenda de 3 până la 5 ori mai mare decât câştigul obţinut.

În temeiul normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorul sau tribunalul poate de asemenea impune pedepsele descrie la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

TITLUL IV
Vătămarea fătului

Articolul 157

Persoana care, prin orice mijloc sau procedeu, cauzează unui făt o vătămare sau o boală care prejudiciază grav dezvoltarea sa normală, sau provoacă acestuia o gravă boală fizică sau psihică va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi cu decăderea specială din exercitarea profesiei medicale sau de a presta servicii în orice fel de clinică, stabiliment sau cabinet medical de ginecologie, public sau privat, pe o durată de la 2 la 8 ani.

Articolul 158

Persoana care, din neglijență gravă, comite faptele descrise la articolul anterior va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 5 luni sau cu amendă de la 6 la 10 luni.

Atunci când actele descrise la articolul anterior sunt comise din neglijență profesională, se va aplica şi pedeapsa de decădere specială din dreptul de a practica profesia pentru o perioadă de 6 luni.

Femeia însărcinată nu va fi pedepsită conform acestei prevederi.

TITLUL V
Delicte privind manipularea genetică

Articolul 159

1. Vor pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 2 la 6 ani şi decăderea specială din postul sau funcția publică, profesie sau meserie de la 7 la 10 ani persoanele care, cu alt scop decât acela de a înlătura afecțiunile sau bolile grave, manipulează gene umane astfel încât se alterează genomul.

2. Dacă alterarea genomului s-a produs din neglijență gravă, pedeapsa va fi amenda de la 6 la 15 luni şi decăderea specială din postul sau funcția publică, profesie sau meserie de la 1 la 3 ani.

Articolul 160

1. Utilizarea ingineriei genetice pentru a produce arme biologice sau de exterminare a speciei umane va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani şi cu decăderea specială din postul sau funcția publică, profesie sau meserie de la 7 la 10 ani.

2. Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani şi cu decăderea specială din postul sau funcția publică, profesie sau meserie de la 6 la 10 ani persoanele care fecundează ovule umane cu oricare alt scop decât acela al procreării umane.

3. Cu aceeaşi pedeapsă se va pedepsi crearea de ființe umane identice prin clonare sau alte procedee îndreptate spre selecția rasei.

Articolul 161

1. Persoana care practică reproducere asistată la o femeie, fără consimțământul acesteia, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 6 ani şi cu decăderea specială din postul sau funcția publică, profesie sau meserie de la 1 la 4 ani.

2. Pentru punerea în mişcare a acțiunii juridice pentru acest delict, va fi absolut necesar denunțul persoanei prejudecate sau al reprezentantului său

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

legal. Când aceasta este minoră, prezintă handicap sau este invalidă, va putea, de asemenea, să facă denunț la Ministerul Public.

Articolul 162

În cazul delictelor menționate în acest titlu, autoritatea judiciară va putea aplica una sau unele din consecințele prevăzute la articolul 129 al acestui Cod, atunci când cel vinovat face parte dintr-o societate, organizație sau asociație care, fie și numai temporar, desfășoară astfel de activități.

TITLUL VI
Delicte împotriva libertății

CAPITOLUL I
Reținea ilegală și răpirea

Articolul 163

1. Persoana particulară care închide sau reține pe alta, privând-o de libertate, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 4 la 6 ani.

2. Dacă cel vinovat pune în libertate pe cel închis sau reținut în primele trei zile de la reținerea sa, fără să fi atins scopul propus, se va aplica o pedeapsă de un grad inferior.

3. Se va aplica pedeapsa închisorii de la 5 la 8 ani dacă victima a fost închisă sau reținută mai mult de 15 zile.

4. Persoana particulară care, în afara cazurilor permise de lege, prinde o persoană pentru a o preda de îndată autorităților va fi pedepsită cu amendă de la 3 la 6 luni.

Articolul 164

Răpirea unei persoane cu impunerea vreunei condiții pentru punerea în libertate a acesteia va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 la 10 ani. Dacă răpirea implică circumstanța prevăzută la articolul 163.3, se va aplica pedeapsa superioară în grad, iar dacă se îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 163.2. se va aplica pedeapsa inferioară în grad.

Articolul 165

Pedepsele prevăzute la articolele anterioare se vor aplica în jumătatea lor superioară, în respectivele cazuri, dacă reținerea ilegală sau sechestrarea s-a făcut cu simularea autorității sau funcției publice sau dacă victima este minoră sau cu handicap ori este funcționar public în exercițiul funcțiunii.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 166

Acuzatul de reținere ilegală sau răpire care nu face cunoscut locul unde se află persoana reținută va fi pedepsit, după caz, cu pedepse superioare în grad decât cele menționate la articolele anterioare ale acestui Cod, cu excepția cazului în care a pus-o în libertate.

Articolul 167

Autoritatea sau funcționarul public, în afara cazurilor permise de lege, și fără a comis delictul, săvârșește una din faptele descrise la articolele anterioare va fi pedepsită cu pedepsele respective prevăzute în acestea, în jumătatea lor superioară și, în plus, cu decăderea absolută pe o perioadă de la 8 la 12 ani.

Articolul 168

Provocarea, conspirarea și propunerea de a comite delictele prevăzute în acest capitol vor fi pedepsite cu pedeapsa mai mică cu un grad sau două decât cea prevăzută pentru delictul în cauză.

CAPITOLUL II
Amenințarea

Articolul 169

Persoana care amenință pe alta că îi va cauza acesteia, familiei sale sau altor persoane cu care aceasta este strâns legată un rău care constituie infracțiune de omor, vătămare, avort, împotriva libertății, torturi și împotriva integrității morale, libertății sexuale, intimității, onoarei, patrimoniului și ordinii socio-economice, va fi pedepsită astfel:

1° Cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani, dacă amenințarea se face pentru a obține o sumă de bani sau pentru a impune o altă condiție, chiar dacă nu este ilicită, și cel vinovat și-a atins scopul. Dacă nu-și atinge scopul, se va aplica pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani.

Pedepsele menționate la paragraful anterior se vor aplica în jumătatea lor superioară dacă amenințările s-a făcut în scris, prin telefon sau prin orice mijloc de comunicare sau de reproducere sau în numele unor entități sau grupări reale sau ipotetice.

2° Cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani, atunci când amenințarea nu a fost condiționată.

Articolul 170

1. Dacă amenințările cu un rău care constituie infracțiune au avut ca scop inducerea sentimentului de spaimă în rândul locuitorilor unei comunități, grup

etnic, cultural sau religios sau grup social sau profesional şi au avut gravitatea necesară pentru a atinge acest scop, se vor aplica pedepsele superioare în grad celor prevăzute la articolul anterior.

2. Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani persoanele care, în acelaşi scop şi cu aceeaşi gravitate, anunţă public comiterea de acţiuni violente de către bande înarmate, organizaţii sau grupări teroriste.

Articolul 171

1. Ameninţările cu un rău care nu constituie infracţiune vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 3 luni la 1 an sau cu amendă de la 6 la 24 de luni, ţinând cont de gravitatea şi circumstanţele faptei, atunci când ameninţarea a fost condiţionată iar condiţia nu a fost una acceptabilă. Dacă învinuitul şi-a atins scopul, i se va aplica pedeapsa în jumătatea ei superioară.

2. Dacă o persoană cere de la alta o sumă de bani sau o recompensă sub ameninţarea de a da în vileag sau de a răspândi fapte referitoare la viaţa sa privată sau la relaţiile familiale care nu sunt public cunoscute şi care îi pot afecta reputaţia, prestigiul sau interesul, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani, dacă nu-şi atinge scopul.

3. Dacă fapta descrisă la paragraful anterior constă în ameninţarea de a da în vileag sau de a denunţa comiterea vreunui delict, Ministerul Public va putea, pentru a facilita pedepsirea infracţiunii de ameninţare, să se abţină de a formula acuzaţia pentru delictul a cărui dezvăluire a făcut obiectul ameninţării, cu excepţia cazului în care acesta nu se pedepseşte cu pedeapsa închisorii mai mare de 2 ani. În acest ultim caz, judecătorul sau tribunalul va putea să micşoreze sancţiunea cu unu sau două grade.

4. Persoana care îşi ameninţă uşor soţia sau fosta soţie, sau femeia cu care a avut o relaţie asemănătoare chiar dacă nu au trăit în coabitare, se va pedepsi cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an sau cu munca în folosul comunităţii de la 31 la 80 zile şi, în toate cazurile, interzicerea dreptului de a deţine arme de la 1 an şi 1 zi la trei ani, precum şi, atunci când judecătorul sau tribunalul consideră adecvat în interesul minorului sau al persoanei cu handicap, decăderea specială din exercitarea drepturilor părinteşti, tutelei, curatelei, îngrijirii pentru cel mult 5 ani.

Aceeaşi pedeapsă se va impune oricărei persoane care ameninţă uşor o persoană deosebit de vulnerabilă care trăieşte împreună cu autorul.

5. Persoana care ameninţă uşor orice persoană menţionată la articolul 173.2 cu arme sau alte instrumente periculoase, cu excepţia celor menţionate la punctul anterior al acestui articol, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de la 3 luni la 1 an sau cu munca în folosul comunităţii de la 31 la 80 zile şi, în toate cazurile, privarea de dreptul de a deţine arme de la 1 la 3 ani, precum şi,

atunci când judecătorul sau tribunalul consideră adecvat în interesul minorului sau al persoanei cu handicap, decăderea specială din exercitarea drepturilor părinteşti, tutelei, curatelei, îngrijirii pentru o perioadă de la 6 luni la 3 ani.

Pedepsele prevăzute la punctele 4 şi 5, în jumătatea lor superioară, se vor aplica dacă infracţiunea este comisă în prezenţa minorilor, sau dacă are loc în locuinţa comună sau la domiciliul victimei, sau dacă este săvârşită cu încălcarea unei pedepse dintre cele prevăzute la articolul 48 al acestui Cod sau a unei măsuri de precauţie sau de siguranţă de acelaşi fel.

6. Fără a aduce atingere celor prevăzute la punctele 4 şi 5, judecătorul sau tribunalul poate pronunţa o pedeapsă de un grad inferior, cu motivarea deciziei, având în vedere circumstanţele persoane şi cele rezultate din comiterea actului.

CAPITOLUL III
Constrângerea

Articolul 172

1. Persoana care, fără să fie în mod legitim autorizată, împiedică altă persoană, prin violenţă, să facă ceea ce legea nu interzice sau o sileşte să facă ceea ce nu vrea, fie just sau nu, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 12 la 24 luni, în funcţie de gravitatea constrângerii sau a mijloacelor folosite.

Atunci când constrângerea exercitată a avut ca scop împiedicarea exercitării unui drept fundamental se vor aplica pedepsele în jumătatea lor superioară, cu excepţia cazului în care în alte prevederi ale acestui Cod nu este prevăzută o pedeapsă mai mare pentru fapta în cauză.

Pedepsele vor fi impuse în jumătatea superioară dacă constrângerea comisă are scopul de a împiedica o persoană de a se bucura în mod legal de locuinţa sa.

2. Persoana ca îşi constrânge uşor soţia sau fosta soţie sau femeia cu care a avut o relaţie similară, chiar dacă nu trăiau în coabitare, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an sau cu munca în folosul comunităţii de la 31 la 80 zile şi, în toate cazurile, privarea de dreptul de a deţine arme de la 1 an şi 1 zi la 3 ani, precum şi, atunci când judecătorul sau tribunalul consideră adecvat în interesul minorului sau a persoanei cu handicap, decăderea specială din exercitarea drepturilor părinteşti, tutelei, curatelei, îngrijirii pentru cel mult 5 ani.

Aceeaşi pedeapsă se aplică persoanei care constrânge uşor o altă persoană deosebit de vulnerabilă care locuieşte cu aceasta.

Pedeapsa se va aplica în jumătatea lor superioară dacă infracţiunea este comisă în prezenţa minorilor, sau dacă are loc în locuinţa comună sau la domiciliul victimei, sau dacă este săvârşită cu încălcarea unei interdicţii dintre cele prevăzute la articolul 48 al acestui Cod sau a unei măsuri de precauţie sau de siguranţă de acelaşi fel.

Fără a aduce atingere celor prevăzute la punctele anterioare, judecătorul sau tribunalul poate pronunţa o pedeapsă de un grad inferior, în mod motivat, având în vedere circumstanţele persoane şi cele rezultate din comiterea actului.

TITLUL VII
Tortura şi alte infracţiuni împotriva integrităţii morale

Articolul 173

1. Persoana care aplică alteia un tratament degradant, afectându-i grav integritatea morală, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani.

Aceeaşi pedeapsă se va aplica celor care, în cadrul stabilirii oricărei relaţii de muncă sau a serviciului public, profitând de statutul lor superior, comit în mod repetat acte de umilinţă şi ostilitate împotriva altor persoane care, nefiind considerate tratamente degradante, echivalează cu hărţuirea gravă a victimei.

Aceeaşi pedeapsă se va aplica celor care comit în mod repetat acte de umilinţă şi ostilitate care, nefiind considerate tratamente degradante, au ca scop împiedicarea unei persoane de a se bucura în mod legal de locuinţa sa.

2. Persoana care, de regulă, exercită violenţă fizică sau psihică asupra oricui sau asupra soţului sau asupra unei persoane legate de aceasta printr-o relaţie de afectivitate asemănătoare, chiar dacă nu conviеţuiesc, sau asupra descendenţilor, ascendenţilor ori fraţilor naturali sau prin adopţie sau afinitate, ai săi sau ai soţului sau ai concubinului, asupra minorilor sau persoanelor cu handicap care locuiesc cu aceasta sau care se află sub autoritatea lor părintească, tutelă, curatelă, protecţia sau îngrijire în fapt a soţului sau a concubinului, sau asupra unei persoane care, la adăpostul oricărei alte relaţii, este integrată în nucleul de conviеţuire familială, precum şi asupra persoanelor care, prin deosebita lor vulnerabilitate sunt în custodia sau în îngrijire în centre publice sau private, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani, cu interzicerea dreptului de a deţine arme şi a dreptului de port armă de la 2 la 5 ani şi, după caz, atunci când judecătorul sau tribunalul consideră că este în interesul minorului sau al persoanei cu handicap, cu decăderea specială din exercitarea autorităţii paterne, tutelei, curatelei, îngrijirii sau protecţiei pe o perioadă de la 1 la 5 ani, fără a se aduce atingere pedepselor corespunzătoare pentru delicte sau abateri comise prin acte de violenţă fizică sau psihică.

Pedepsele se vor aplica în jumătatea lor superioară atunci când unul sau unele din actele de violenţă se comit în prezenţa minorilor sau utilizând arme, sau au loc la domiciliul comun sau la domiciliul victimei ori se realizează încălcându-se o pedeapsă din cele prevăzute la articolul 48 al acestui Cod.

3. Pentru a se aprecia măsura în care violenţa era exercitată în mod obişnuit, la care face referire paragraful anterior, se va avea în vedere numărul de acte de violenţă dovedite, precum şi frecvenţa acestora, independent dacă violenţa s-a exercitat asupra aceleiaşi victime sau asupra altora din cele menţionate în acest articol şi dacă actele de violenţă au făcut sau nu obiectul unor acţiuni judiciare anterioare.

Articolul 174

1. Comite tortură autoritatea sau funcţionarul public care, abuzând de funcţia sa şi în scopul de a obţine o mărturie sau o informaţie de la orice persoană sau pentru a o pedepsi pentru orice faptă comisă sau care se bănuieşte că a comis-o, sau pentru orice alt motiv întemeiat pe vreun tip de discriminare, o supune unor condiţii sau procedee care, prin natura lor, durata sau alte circumstanţe, îi provoacă acesteia suferinţe fizice sau mentale, suprimă sau diminuează facultăţile de cunoaştere, discernământul sau de decizie sau care, în orice alt mod, atentează la integritatea sa morală. Cel vinovat de tortură va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 2 la 6 ani dacă atentatul a fost grav şi de la 1 la 3 ani dacă nu a fost grav. În afara pedepselor menţionate, se va aplica, în orice caz, pedeapsa decăderii absolute de la 8 la 12 ani.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica autorităţii sau funcţionarului din instituţiile penitenciare sau din centrele de protecţie de corecţie pentru minori care comite, cu privire la deţinuţi, interni sau arestaţi actele la care face referire paragraful anterior.

Articolul 175

Autoritatea sau funcţionarul public care, abuzând de funcţia sa şi în afara cazurilor cuprinse în articolul anterior, atentează la integritatea morală a unei persoane va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani dacă atentatul a fost grav şi de la 6 luni la 2 ani dacă nu a fost grav. Se va aplica, în orice caz, autorului, în afară de pedepsele menţionate, cea a decăderii speciale din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 2 la 4 ani.

Articolul 176

Se vor aplica respectivele pedepse prevăzute la articolele precedente autorităţilor sau funcţionarului care, neglijând îndatoririle funcţiei sale, permite ca alte persoane să execute faptele prevăzute în acestea.

Articolul 177

Dacă la comiterea delictelor descrise la articolele precedente, în afară de atentatul la integritatea morală, se produc vătămări sau daune care pun în pericol viaţa, integritatea fizică, sănătatea, libertatea sexuală sau bunurile victimei sau ale unui terţ, faptele vor fi pedepsite separat cu pedeapsa corespunzătoare delictelor sau abaterilor comise, cu excepţia cazului în care delictul este special pedepsit de lege.

TITLUL VII Bis
Traficul de fiinţe umane

Articolul 177 bis

1. Persoana care, prin acte de violenţă, ameninţare sau înşelăciune, sau abuzând de o situaţie de superioritate sau necesitate, ori de vulnerabilitatea unui cetăţean sau a unei victime străine, îndeamnă, transportă, transferă, primeşte sau găzduieşte o astfel de victimă pentru oricare din scopurile descrise mai jos, pe teritoriul Spaniei, din Spania, în tranzit sau având această destinaţie, se pedepseşte pentru trafic de fiinţe umane cu închisoare de la 5 la 8 ani:

a) obligarea victimei la muncă forţată sau servicii, sclavie sau practici similare sclaviei, servitute sau cerşetorie;

b) exploatare sexuală, inclusiv pornografie;

c) recoltarea de organe.

2. Chiar şi în cazul în care nu sunt folosite mijloacele menţionate la punctul anterior, acţiunile prevăzute la acest punct vor fi considerate trafic de fiinţe umane dacă sunt comise asupra minorilor în scopuri de exploatare.

3. Consimţământul victimei a unui trafic de fiinţe umane va fi irelevant dacă oricare din mijloacele menţionate la punctul 1 al acestui articol a fost folosit.

4. O pedeapsă cu un grad superior decât cea prevăzută la punctul 1 al acestui articol se va aplica atunci când:

a) traficul pune victima într-o stare de pericol grav;

b) victima este un minor;

c) victima este deosebit de vulnerabilă din cauza unei boli, handicap sau a situaţiei sale personale.

Dacă există mai multe circumstanţe, pedeapsa va fi impusă în jumătatea sa superioară.

5. O pedeapsă cu un grad mai mare decât cea prevăzută la punctul 1 al acestui articol se va aplica, ca şi decăderea specială pentru o perioadă de la 6 la 12 ani pentru cei care comit astfel de acte profitând de statutul lor de

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

autoritate obținut datorită funcției pe care o au. Dacă oricare din circumstanțele prevăzute la punctul 4 al acestui articol este îndeplinită, pedepsele vor fi impuse în jumătatea lor superioară.

6. O pedeapsă cu un grad mai mare decât cea prevăzută la punctul 1 al acestui articol se va aplica, ca și decăderea specială din profesie, industrie sau comerț pe perioada pedepsei, în cazul în care autorul aparține unei organizații sau adunări de mai mult de două persoane, chiar și temporară, care comite astfel de activități. Atunci când este îndeplinită oricare din circumstanțele prevăzute la punctul 4 al acestui articol, pedepsele impuse vor fi cele prevăzute de lege, duse către jumătatea lor superioară.

În cazul managerilor, directorilor sau persoanelor responsabile de aceste organizații sau adunări, se va aplica pedeapsa în jumătatea sa superioară, care poate fi mărită cu cea imediat superioară cu un grad.

În toate cazurile, pedeapsa va fi mărită cu cea imediat superioară cu un grad atunci când există oricare din circumstanțele prevăzute la punctul 4 sau la punctul 5 al acestui articol.

7. Atunci când, conform celor prevăzute la articolul 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracțiunile descrise la acest articol, pedeapsa impusă va fi amenda de 3 până la 5 ori mai mare decât câștigul obținut. Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii și tribunalele pot impune de asemenea pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

8. Provocarea, conspirația și solicitarea de a comite infracțiunea de trafic de ființe umane vor fi pedepsite cu pedeapsa cu un grad sau două mai mică decât pedeapsa relevantă.

9. În toate cazurile, pedepsele prevăzute la acest articol vor fi impuse fără prejudicierea celei relevante, după caz, pentru infracțiunea prevăzută la articolul 318 bis din acest Cod și alte infracțiuni comise efectiv, inclusiv cele legate de exploatare.

10. Pedepsele date de judecători sau tribunale pentru infracțiunile de același fel precum cele prevăzute la acest articol vor avea efect de recidivă, cu excepția cazului în care antecedentele penale au fost anulate sau pot fi anulate, conform legislației spaniole.

11. Fără a aduce atingere aplicării normelor generale ale acestui Cod, victimele traficului de ființe umane vor fi scutite de pedeapsa pentru infracțiunile ce ar fi putut fi comise în timpul unei exploatări, atâta vreme cât participarea la acestea a fost o consecință directă a situației de violență, amenințare, înșelăciune sau abuz la care au putut fi supuse și în măsura în care există o proporționalitate adecvată între situația respectivă și infracțiunea comisă.

TITLUL VIII
Infracțiuni împotriva libertății și integrității sexuale

CAPITOLUL I
Agresiunile sexuale

Articolul 178

Persoana care atentează la libertatea sexuală a altei persoane, prin violență sau intimidare, va fi pedepsită ca răspunzătoare de agresiune sexuală cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani.

Articolul 179

Atunci când agresiunea sexuală constă în penetrarea vaginală, anală sau orală ori în introducerea de părți ale corpului sau de obiecte pe una din primele două căi, persoana responsabilă va fi pedepsită pentru viol cu pedeapsa închisorii de la 6 la 12 ani.

Articolul 180

1. Comportamentele anterioare vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani pentru agresiunile prevăzute la articolul 178 și de la 12 la 15 ani pentru cele prevăzute la articolul 179, atunci când există una din următoarele circumstanțe:

1° Atunci când violența sau intimidarea exercitată îmbracă forme deosebit de degradante sau umilitoare;

2° Atunci când faptele sunt comise prin participarea a două sau mai multor persoane;

3° Atunci când victima este deosebit de vulnerabilă, din cauza vârstei, bolii sau situației și, în orice caz, când aceasta este mai mică de 13 ani;

4° Atunci când, pentru comiterea delictului, persoana responsabilă s-a prevalat de o relație de superioritate sau de rudenie, este ascendent, descendent ori frate natural sau prin adopție, sau prin afinitate cu victima;

5° Atunci când autorul face uz de obiecte periculoase, susceptibile de a provoca moartea sau una din vătămările prevăzute la articolele 149 și 150 ale acestui Cod, fără a se aduce atinge pedepsei care s-ar putea aplica pentru moartea sau vătămările cauzate.

2. Dacă sunt îndeplinite două sau mai multe din circumstanțele anterioare, pedepsele prevăzute la acest articol se vor aplica în jumătatea lor superioară.

BCU IAȘI - BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ - LIBRARY

CAPITOLUL II
Abuzul sexual

Articolul 181

1. Persoana care, fără violenţă sau intimidare şi fără consimţământul victimei, realizează acte care atentează la libertatea sexuală sau integritatea sexuală, va fi pedepsită, ca răspunzător de abuz sexual, cu pedeapsa privativă de libertate de a 1 la 3 ani sau amendă de la 18 la 24 luni.

2. Conform paragrafului anterior, se consideră abuzuri sexuale neconsimţite acelea care se comit asupra persoanelor aflate în stare de inconştienţă sau de a căror tulburare mentală se abuzează, precum şi acelea comise fără a ţine cont de voinţa victimei folosind substanţe narcotice, droguri sau orice alte substanţe naturale sau chimice în aceleaşi scopuri.

3. Aceeaşi pedeapsă se va aplica atunci când autorul obţine consimţământul victimei prevalându-se de situaţia sa de superioritate evidentă, limitând libertatea victimei.

4. În toate cazurile menţionate anterior, atunci când abuzul sexual constă în penetrarea vaginală, anală sau orală sau în introducerea de părţi ale corpului sau de obiecte pe una din primele două căi, autorul va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 4 la 10 ani.

5. Pedepsele menţionate la acest articol se vor aplica în jumătatea lor superioară dacă există circumstanţa 3a sau 4a din cele prevăzute la punctul 1 al articolului 180 al acestui Cod.

Articolul 182

1. Persoana care, prin amăgire, comite un abuz sexual asupra unei persoane mai mare de 13 ani şi mai mică de 16 ani, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 2 ani sau amendă de la 12 la 24 luni.

2. Atunci când abuzul sexual constă în penetrarea vaginală, anală sau orală sau în introducerea de părţi ale corpului sau de obiecte pe una din primele două căi, pedeapsa va fi aplicată în jumătatea ei superioară dacă concură circumstanţa 3 sau 4 din cele prevăzute la articolul 180.1 al acestui Cod.

CAPITOLUL II Bis
Abuzul şi agresiunea sexuală asupra copiilor mai mici de 13 ani

Articolul 183

1. Persoana care comite acte împotriva integrităţii sexuale a unui copil mai mic de 13 ani se pedepseşte pentru abuz sexual asupra copilului cu închisoare de la 2 la 6 ani.

2. Atunci când agresiunea sexuală se comite prin acte de violenţă sau ameninţare, autorul se pedepseşte pentru infracţiunea de agresiune sexuală asupra copilului cu închisoare de la 5 la 10 ani.

3. Atunci când agresiunea constă în penetrarea vaginală, anală sau orală ori în introducerea de părţi ale corpului sau de obiecte pe una din primele două căi, autorul se pedepseşte cu închisoare de la 8 la 12 ani, în cazul prevăzut la punctul 1 şi cu închisoare de la 12 la 15 ani în cazul prevăzut la punctul 2.

4. Comportamentele prevăzute la primele trei puncte se pedepsesc cu pedeapsa închisorii corespunzătoare în jumătatea sa superioară atunci când există una din următoarele circumstanţe:

a) dacă nivelul redus de dezvoltare intelectuală sau fizică a victimei a cauzat o situaţie de lipsire de apărare şi, în orice caz, dacă victima are mai puţin de 4 ani;

b) dacă actele sunt comise prin acţiunea comună a două sau mai multe persoane;

c) dacă violenţa sau ameninţarea sunt de natură deosebit de degradantă sau umilitoare;

d) dacă, pentru comiterea infracţiunii, autorul s-a folosit de o superioritate sau o relaţie, fiind ascendent, descendent sau frate, biologic, sau adoptat, sau prin afinitate al victimei;

e) dacă autorul a pus în pericol viaţa minorului;

f) dacă infracţiunea a fost comisă în cadrul unei organizaţii sau grup criminal înfiinţate cu scopul de a comite aceste activităţi.

5. În toate cazurile prevăzute la acest articol, dacă autorul s-a folosit de statutul său de autoritate, funcţionar sau agent public, se va aplica şi pedeapsa de decădere absolută pentru o perioadă de la 6 la 12 ani.

Articolul 183 bis

Persoana care foloseşte internetul, telefonul sau altă tehnologie de informare şi comunicare pentru a contacta o persoană mai mică de 13 ani şi îi propune să se întâlnească pentru a comite una din infracţiunile descrise la articolele 178-183 şi 189, atâta vreme cât solicitarea este însoţită de acte materiale ce urmăresc o astfel de abordare, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani sau cu amenda de la 12 la 24 luni, fără prejudicierea pedepselor corespunzătoare pentru infracţiunile comise. Pedepsele vor fi impuse în jumătatea superioară dacă abordarea este făcută prin constrângere, ameninţare sau înşelăciune.

CAPITOLUL III
Hărțuirea sexuală

Articolul 184

1. Cel care solicită favoruri de natură sexuală, pentru el sau pentru un terț, în cadrul unei relații de muncă, de învățământ sau de prestări de servicii, continuă și frecventă și cu un astfel de comportament provoacă victimei o situație obiectivă și de intimidare gravă, ostilă sau umilitoare, va fi pedepsit, ca autor al hărțuirii sexuale, cu pedeapsa închisorii de la 3 la 5 luni sau cu amendă de la 6 la 10 luni.

2. Dacă învinuitul de hărțuire sexuală a comis fapta prevalându-se de o situație de superioritate existentă în relațiile de muncă, de învățământ sau ierarhică ori cu anunțul expres sau tacit de a cauza victimei un rău legat de speranțele legitime pe care aceasta le poate avea în cadrul respectivei relații, pedeapsa va fi de închisoare de la 5 la 7 luni sau amendă de la 10 la 14 luni.

3. Atunci când victima este deosebit de vulnerabilă, din cauza vârstei, bolii sau situației, pedeapsa va fi de închisoare de la 5 la 7 luni sau amendă de la 10 la 14 luni în cazurile prevăzute la punctul 1 și cu închisoare de la 6 luni la 1 an în cazurile prevăzute la punctul 2 ale acestui articol.

CAPITOLUL IV
Infracțiuni de exhibiționism și provocare sexuală

Articolul 185

Persoana care comite sau determină pe alta să comită acte de exhibiție sexual-obscenă în fața minorilor sau a persoanelor cu handicap va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an sau cu amendă de la 12 la 24 luni.

Articolul 186

Persoana care, prin orice mijloc direct, vinde, răspândește sau expune material pornografic printre minori sau persoane cu handicap va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an sau cu amendă de la 12 la 24 luni.

CAPITOLUL V
Infracțiuni de prostituție și corupere de minori

Articolul 187

1. Persoana care induce, promovează, favorizează sau facilitează prostituarea unei persoane minore sau cu handicap va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani și amendă de la 12 la 24 luni. Aceeași pedeapsă se va aplica

persoanei care solicită, acceptă sau obţine o relaţie sexuală cu un minor sau cu o persoană cu handicap în schimbul unei remuneraţii sau promisiuni.

2. Persoana care comite faptele descrise la punctul 1 al acestui articol atunci când victima este mai mică de 13 ani se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 6 ani.

3. Persoanele care comit actele folosindu-se de statutul lor de autoritate, agent sau funcţionar public, se pedepsesc cu pedeapsa închisorii menţionate, în jumătatea sa superioară, şi cu decăderea absolută pentru o perioadă de la 6 la 12 ani.

4. Se vor aplica pedepsele superioare în grad decât cele prevăzute la punctele anterioare pentru respectivele cazuri atunci când făptuitorul aparţine unei organizaţii sau asociaţii, fie şi numai temporar, care desfăşoară astfel de activităţi.

5. Pedepsele menţionate vor fi impuse, în cazurile respective, fără prejudicierea celor relevante pentru infracţiunile aduse libertăţii sau integrităţii sexuale împotriva minorilor sau persoanelor cu handicap.

Articolul 188

1. Persoana care determină, folosind violenţa, intimidarea sau inducerea în eroare, ori abuzând de situaţia de superioritate, de necesitate sau de vulnerabilitate a victimei, care este o persoană majoră, să exercite prostituţia sau să continue să o practice, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani şi amendă de la 12 la 24 luni. Cu aceeaşi pedeapsă va fi pedepsită persoana care câştigă, exploatând prostituarea altei persoane, chiar dacă victima consimte acest lucru.

2. Dacă faptele menţionate se comit asupra unui minor sau unei persoane cu handicap, pentru a începe sau pentru a continua prostituţia, celui vinovat i se va aplica pedeapsa închisorii de la 4 la 6 ani.

3. Persoana care are comportamentul prevăzut la punctul anterior, atunci când victima este mai mică de 13 ani, se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 10 ani.

4. Pedepsele se vor impune astfel cum sunt menţionate la punctul anterior în jumătatea lor superioară, în respectivele cazuri, atunci când există oricare din următoarele circumstanţe:

a) dacă autorul s-a folosit de statutul său de autoritate, agent sau funcţionar public. În acest caz, se va aplica pedeapsa de decădere absolută pentru o perioadă de la 6 la 12 ani;

b) dacă autorul aparţine unei organizaţii sau grupări criminale cu scopul de a comite astfel de activităţi;

c) dacă autorul a pus în pericol viaţa sau sănătatea victimei, cu rea credinţă sau din neglijenţă gravă.

5. Pedepsele menţionate se vor aplica în cazurile respective, fără a aduce atingere celei corespunzătoare pentru agresiuni sau abuzuri sexuale comise împotriva persoanei prostituate.

Articolul 189

1. Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani:

a) Persoana care foloseşte minori sau persoane cu handicap cu scopuri sau în manifestări exhibiţioniste sau pornografice, atât publice cât şi private, sau pentru a realiza orice fel de material pornografic, pe orice fel de suport sau care finanţează oricare din aceste activităţi.

b) Persoana care produce, vinde, distribuie, prezintă sau difuzează, prin orice mijloc, materiale pornografice în realizarea cărora au fost folosiţi minori sau persoane cu handicap sau le are în posesie în acest scop, chiar dacă materialul a fost produs în străinătate sau dacă nu se cunoaşte proveniența sa.

2. Persoana care, pentru uzul său personal, posedă material pornografic pentru cărui realizare au fost folosiţi minori sau persoane cu handicap, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 luni la 1 an sau cu amendă de la 6 luni la 2 ani.

3. Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani persoanele care realizează acţiunile prevăzute la punctul 1 al acestui articol, atunci când există una din circumstanţele următoare:

a) atunci când sunt folosiţi copii mai mici de 3 ani;

b) atunci când faptele îmbracă un caracter deosebit de degradant sau umilitor;

c) atunci când faptele au un caracter deosebit de grav având în vedere valoarea economică a materialului pornografic;

d) atunci când materialul pornografic prezintă copii sau persoane cu handicap care sunt victime ale actelor de violenţă fizică sau sexuală;

e) atunci când cel vinovat face parte dintr-o organizaţie sau asociaţie, fie şi temporar, care desfăşoară astfel de activităţi;

f) atunci când persoana responsabilă este ascendent, tutore, curator, profesor, are în îngrijire, sau orice altă persoană care are în grija sa, în fapt sau în drept, minorul sau persoana cu handicap.

4. Persoana care determină un minor sau a o persoană cu handicap să participe la manifestări de natură sexuală care prejudiciază dezvoltarea personalităţii acesteia va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an.

5. Persoana care are în autoritate părintească, tutelă, îngrijire sau protecţie un minor sau o persoană cu handicap şi care, cunoscând starea lor de prostituţie sau corupţie sexuală, nu face tot ce este posibil pentru a întrerupe continuarea

acestei stări sau nu se adresează autorităţilor competente în acelaşi scop şi este lipsită de mijloace pentru a păstra custodia minorului sau a persoanei cu handicap, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 luni sau cu amenda de la 6 la 12 luni.

6. Ministerul Public va promova acţiuni pertinente având ca scop privarea de autoritatea părintească, tutelă, îngrijire sau protecţie familială, după caz, a persoanei care manifestă unul din comportamentele descrise în paragraful anterior.

7. Va fi pedepsită cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau amendă de la 6 luni la 2 ani persoana care produce, vinde, distribuie, expune sau facilitează, prin orice mijloc, materiale pornografice în care, fără să fie folosiţi, în mod direct, minori sau persoane cu handicap, se foloseşte vocea lor sau imagini alterate sau modificate.

8. (Abrogat).

Articolul 189 bis

Atunci când, conform dispoziţiilor articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile incluse în acest capitol, se vor impune următoarele pedepse:

a) amenda de trei sau patru ori mai mare decât câştigul obţinut, dacă infracţiunea comisă de persoana juridică are prevăzută o pedeapsă cu închisoare mai mare de 5 ani;

b) amenda de două sau patru ori mai mare decât câştigul obţinut, dacă infracţiunea comisă de persoana juridică are prevăzută o pedeapsă cu închisoare mai mare de 2 ani neinclusă în punctul anterior;

c) amenda de două sau trei ori mai mare decât câştigul obţinut, în celelalte cazuri.

Conform normelor prevăzute la articolul 66 bis, judecătorii sau tribunalele pot impune şi pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

Articolul 190

Condamnarea dispusă de un judecător sau un tribunal străin, aplicată pentru delictele cuprinse în acest capitol va fi echivalentă cu sentinţele date de judecătoriii sau tribunalele spaniole pentru aplicarea circumstanţelor agravante referitoare la recidivă.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL VI
Dispoziții comune capitolelor anterioare

Articolul 191

1. Pentru punerea în mișcare a acțiunii pentru infracțiunile de agresiune, hărțuire sexuală, este absolut necesar denunțul persoanei prejudiciate, al responsabililor săi legali sau reclamația formulată de Ministerului Public, care va acționa evaluând interesele legitime ale acesteia. Dacă victima este minoră, este o persoană cu handicap sau invalidă, este suficient denunțul Ministerului Public.

2. În cazul acestor delicte, acordarea iertării de către persoana prejudiciată sau reprezentantul său legal nu stinge acțiunea penală și nici răspunderea penală.

Articolul 192

1. Persoanele condamnate la închisoare pentru una sau mai multe delicte incluse în acest titlu vor face obiectul unei măsuri de probațiune ce se va realizare după executarea pedepsei cu închisoare. Durata acestei măsuri va fi de 10 ani, dacă una din infracțiuni este gravă, și de la 1 la 5 ani cazul uneia sau a mai multor infracțiuni mai puține grave. În acest din urmă caz, dacă se constată existența unei singure infracțiuni comise de un autor aflat la prima sa abatere, tribunalul poate dispune măsura probațiunii în baza pericolului mai mic al condamnatului.

2. Ascendenții, tutorii, curatorii, cei care au în îngrijire, profesorii sau orice altă persoană care are în grija sa, în fapt sau în drept, un minor sau o persoană cu handicap, care participă ca autori sau complici la realizarea faptelor cuprinse în acest titlu, vor fi pedepsiți cu pedeapsa corespunzătoare, în jumătatea ei superioară.

Nu se va aplica această regulă atunci când circumstanța conținută în aceasta este menționată în mod expres pentru existența infracțiunii în cauză.

3. Judecătorul sau tribunalul va putea aplica, în plus, pedeapsa decăderii speciale din exercitarea drepturilor de autoritate părintească, tutelă, curatelă, îngrijire, din postul sau funcția publică sau din exercitarea profesiei sau meseriei, pe o durată de la 6 luni la 6 ani, sau privarea permanentă de drepturile părinteşti.

Articolul 193

Sentințele de condamnare pentru delicte împotriva libertății sexuale, în afară de dispozițiile privind responsabilitatea civilă, trebuie să conțină, după caz, dispoziții cu privire la filiație și la stabilirea pensiei de întreținere.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 194

În cazurile specificate la capitolele IV şi V din acest titlu, atunci când în realizarea acţiunilor se utilizează stabilimente sau localuri, deschise sau nu publicului, se va putea dispune în sentinţa de condamnare închiderea temporară sau definitivă a acestora. Închiderea temporară, care nu va putea fi mai mare de 5 ani, va putea fi, de asemenea, dispusă cu caracter de precauţie.

TITLUL IX
Neîndeplinirea obligaţiei de a acorda ajutor

Articolul 195

1. Persoana care nu acordă ajutor alteia aflată fără protecţie şi într-un pericol grav evident, atunci când poate să o facă fără să-şi pună în pericol propria persoană sau pe terţi, va fi pedepsită cu amendă de la 3 la 12 luni.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica celui care, neputând să acorde ajutor, nu cere de urgenţă ajutor altora.

3. Dacă victima este a unui accident produs întâmplător de cel care nu acordă ajutor, pedeapsa va fi de închisoare de la 6 luni la 18 luni, iar dacă accidentul s-a produs din neglijenţă pedeapsa va fi de închisoare de la 6 luni la 4 ani.

Articolul 196

Personalul medical care, fiind obligat să acorde ajutor, refuză să acorde asistenţă sanitară, atunci când din acest refuz sau din abandon se pune în pericol grav sănătatea persoanelor, va fi pedepsit cu pedepsele prevăzute la articolul precedent în jumătatea lor superioară şi cu decăderea specială din exercitarea profesiei sau a funcţiei publice, pe o perioadă de la 6 luni la 3 ani.

TITLUL X
Delicte împotriva intimităţii, dreptului la propria imagine şi la inviolabilitatea domiciliului

CAPITOLUL I
Descoperirea şi dezvăluirea secretelor

Articolul 197

1. Persoana care, pentru a descoperi secrete sau pentru a încălca intimitatea alteia, fără consimţământul acesteia, ia în posesie acte, scrisori, mesaje conţinute în poşta electronică sau orice alt fel de documente sau efecte personale sau

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

interceptează convorbirile telefonice ale acesteia, utilizează mijloace tehnice de ascultare, înregistrare sau reproducere a sunetului sau imaginii ori a oricărui alt semnal de comunicare, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi amendă de la 12 la 24 luni.

2. Aceleaşi pedepse vor fi aplicate persoanelor care, fără să fie autorizate, iau în posesie, utilizează sau modifică, în dauna unui terţ, date cu caracter personal sau familial ale altuia înregistrate în fişiere sau suporturi informatice, electronice sau telematice sau în orice alt fel de arhivă sau înregistrare publică sau privată. Aceleaşi pedepse se vor aplica persoanelor care, fără să fie autorizate, acceptă, prin orice mijloace, accesul la acestea şi care le modifică sau le utilizează în dauna titularului datelor sau în dauna unui terţ.

3. Persoana care, prin orice mijloc sau procedură şi cu încălcarea măsurilor de siguranţă stabilite pentru a o preveni, obţine accesul neautorizat la date sau programe informatice în cadrul unui sistem informatic sau a unei părţi a acestuia sau care rămâne împotriva voinţei persoanei cu drept de a o exclude, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Atunci când, în temeiul dispoziţiilor articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă pentru infracţiunile incluse în acest articol, se va aplica pedeapsa cu amenda de la 6 luni la 2 ani. Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

4. Se va aplica pedeapsa închisorii de la 2 la 5 ani dacă se difuzează, se dezvăluie sau se dau terţilor datele sau faptele descoperite ori imaginile captate la care fac referire paragrafele anterioare. Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani şi amendă de la 12 la 24 luni persoana care, cunoscând originea ilicită a acestora şi fără a lua parte la descoperirea lor, se comportă conform alineatului anterior.

5. Dacă faptele descrise la punctele 1 şi 2 ale acestui articol sunt comise de persoane însărcinate sau responsabile de păstrarea fişierelor, suporturilor informatice, electronice sau telematice, arhivelor sau registrelor, se va aplica acestora pedeapsa închisorii de la 3 la 5 ani, iar dacă se difuzează, se cedează sau se dezvăluie datele rezervate, li se va aplica pedeapsa în jumătatea ei superioară.

6. În mod identic, atunci când faptele descrise la paragrafele anterioare afectează date cu caracter personal care dezvăluie ideologia, religia, credinţele, sănătatea, originea rasială sau viaţa sexuală, sau victima este un minor sau o persoană cu handicap se vor aplica pedepsele prevăzute, în jumătatea lor superioară.

7. Dacă faptele se realizează în scop lucrativ, se vor aplica pedepsele prevăzute la punctele 1 şi 4 ale acestui articol, în jumătatea lor superioară.

Dacă, în plus, sunt afectate datele menţionate la punctul 5, pedeapsa aplicată va fi de închisoare de la 4 la 7 ani.

8. Dacă actele descrise la punctele precedente sunt comise în cadrul unei organizaţii sau grupări criminale, se vor aplica pedepsele cu un grad mai mare.

Articolul 198

Autoritatea sau funcţionarul public care, în afara cazurilor permise de lege, fără să medieze cauza legală pentru o infracţiune şi prevalându-se de funcţia sa, realizează oricare dintre faptele descrise în articolul anterior, se va pedepsi cu respectivele pedepse prevăzute în acelaşi articol, în jumătatea lor superioară şi, în plus, cu decăderea absolută pe o perioadă de la 6 la 12 ani.

Articolul 199

1. Persoana care dezvăluie secrete ale alteia, despre care are cunoştinţă prin natura profesiei sau a relaţiilor de muncă, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani şi amendă de la 6 la 12 luni.

2. Persoana care, prin profesia sa, are obligaţia să ţină sub sigiliu sau rezervă datele şi care, neîndeplinindu-şi aceste obligaţii, divulgă secretele altei persoane, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani, amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din respectiva profesiei pe o durată de la 2 la 6 ani.

ES

Articolul 200

Dispoziţiile cuprinse în acest capitol vor fi aplicabile persoanei care descoperă, dezvăluie sau cedează date rezervate ale persoanelor juridice, fără consimţământul reprezentanţilor acestora, cu excepţia dispoziţiilor conţinute în alte prevederi ale acestui Cod.

Articolul 201

1. Pentru a pune în mişcare acţiunea penală pentru infracţiunile prevăzute în acest capitol va fi necesar denunţul persoanei prejudiciate sau al reprezentantului său legal. Dacă aceasta este un minor, o persoană cu handicap sau invalidă, denunţul va putea fi formulat de Ministerul Public.

2. Nu este necesar denunţul prevăzut la paragraful anterior pentru punerea în mişcare a acţiunii penale pentru faptele descrise la articolul 198 al acestui Cod, nici atunci când comiterea delictului afectează interesele generale sau o pluralitate de persoane.

3. Acordarea iertării de către persoana prejudiciată sau a reprezentantului său legal, după caz, stinge acţiunea penală sau pedeapsa aplicată, fără a se aduce atingere dispoziţiilor alineatului al doilea al numărului 5 de la punctul 1 al articolului 130.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

CAPITOLUL II
Violarea de domiciliu, a sediului persoanelor juridice şi localurilor deschise pentru public

Articolul 202

1. Persoana particulară care, fără să locuiască în ea, intră într-o locuinţă străină sau rămâne în ea împotriva voinţei locatarului, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani.

2. Dacă fapta a fost comisă cu violenţă sau intimidare, pedeapsa va fi de închisoare de la 1 la 4 ani şi amendă de la 6 la 12 luni.

Articolul 203

1. Va fi pedepsită cu închisoare de la 6 luni la 1 an şi amendă de la 6 la 10 luni persoana care intră, împotriva voinţei titularului, în domiciliul unei persoane juridice, publice sau private, birou profesional, local comercial sau local deschis publicului, în afara orelor de program.

2. Va fi pedepsită cu închisoare de la 6 luni la 3 ani persoana care, prin violenţă sau intimidare, intră sau rămâne, împotriva voinţei titularului, în domiciliul unei persoane juridice, publice sau private, birou profesional, local comercial sau local deschis publicului.

Articolul 204

Autoritatea sau funcţionarul public care, în afara cazurilor permise de lege şi fără să existe o cauză legală care să îi permită aceasta, comite oricare din faptele descrise în articolele anterioare, va fi pedepsit cu pedepsele prevăzute pentru acestea, în jumătatea lor superioară şi cu decăderea absolută pe o perioadă de la 6 la 12 ani.

TITLUL XI
Delicte împotriva demnităţii

CAPITOLUL I
Calomnia

Articolul 205

Este calomnie învinuirea unei persoane de comiterea unui delict cunoscându-se falsitatea acestui fapt şi cu neglijarea totală a adevărului.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 206

Calomnia va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani sau amendă de la 12 la 24 luni dacă se propagă cu publicitate şi, altfel, cu amendă de la 6 la 12 luni.

Articolul 207

Persoana acuzată de delictul de calomnie va fi exonerată de întreaga vină dacă face dovada faptei penale de care a acuzat pe cealaltă persoană.

CAPITOLUL II
Injuria

Articolul 208

Este injurie acţiunea sau expresia care lezează demnitatea altei persoane, prejudiciindu-i prestigiul sau atentând la propria opinie despre sine.

Vor constitui infracţiune numai injuriile care, prin natura, efectele şi circumstanţele lor, sunt considerate, în mod public, ca fiind grave.

Injuriile care constau în învinuirea de fapte nu vor fi considerate grave, cu excepţia cazului în care au fost proferate cunoscându-se caracterul lor fals şi cu neglijarea totală a adevărului.

Articolul 209

Injuriile grave făcute cu publicitate se pedepsesc cu amendă de la 6 la 14 luni şi, altfel, cu amendă de la 3 la 7 luni.

Articolul 210

Persoana acuzată de injurie va fi exonerată de responsabilitate dacă probează veridicitatea faptelor imputate, atunci când acestea sunt îndreptate împotriva funcţionarilor publici şi se referă la fapte privind exercitarea funcţiei sau la comiterea de abateri penale sau infracţiuni administrative.

CAPITOLUL III
Dispoziţii generale

Articolul 211

Calomnia şi injuria se vor considera făcute cu publicitate atunci când se propagă prin mijloace scrise, radiodifuziune sau prin orice alt mijloc cu eficienţă similar.

BUJ IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 212

În cazurile la care face referire articolul anterior, va fi responsabilă civil în solidar persoana fizică sau juridică proprietară a acelui mijloc de informare prin intermediul căruia s-a propagat calomnia sau injuria.

Articolul 213

Atunci când calomnia sau injuria a fost comisă pentru o sumă de bani, o recompensă sau o promisiune, tribunalul va aplica, în afara pedepselor prevăzute pentru delictele în cauză, pedeapsa de decădere specială prevăzută la articolele 42 şi 45 ale prezentului Cod, pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

Articolul 214

Dacă persoana acuzată de calomnie sau injurie recunoaşte în faţa autorităţii judecătoreşti falsitatea sau incertitudinea faptelor imputate şi le retractează, judecătorul sau tribunalul va aplica pedeapsa imediat inferioară în grad şi va putea să nu aplice pedeapsa decăderii stabilită în articolul anterior.

Judecătorul sau tribunalul în faţa căruia s-a făcut recunoaşterea va dispune înmânarea persoanei prejudiciate a dovezii de retractare şi, dacă aceasta solicită, va dispune publicarea în acelaşi mijloc prin care s-a făcut calomnia sau injuria, în spaţiul identic sau similar celui în care s-a produs difuzarea şi în termenul stabilit de judecătorul sau tribunalul care a dat sentinţa.

Articolul 215

1. Nimeni nu va fi pedepsit pentru calomnie sau injurie decât în baza plângerii persoanei prejudiciate sau a reprezentantului legal al acesteia. Se va pune din oficiu în mişcare acţiunea penală atunci când ofensa este îndreptată împotriva unui funcţionar public, a unei autorităţi sau a unui agent al acesteia privind fapte legate de exercitarea atribuţiilor lor.

2. Nimeni nu va putea să intenteze în justiţie o acţiune de calomnie sau injurie fără încuviinţarea prealabilă a judecătorului sau tribunalului.

3. Persoana vinovată de calomnie sau injurie va fi exonerată de responsabilitatea penală prin acordarea iertării de către persoana prejudiciată sau de reprezentantul legal al acesteia, fără a se aduce atingere dispoziţiilor celui de-al doilea alineat al numărului 5 de la punctul 1 al articolului 130 din prezentul Cod.

Articolul 216

În delictele de calomnie sau injurie se consideră că repararea prejudiciul cuprinde, de asemenea, publicarea sau difuzarea sentinţei de condamnare, pe cheltuiala condamnatului pentru aceste delicte, în timpul şi forma pe

care judecătorul sau tribunalul le consideră adecvate în acest scop, după audierea părților.

TITLUL XII
Delicte împotriva relațiilor familiale

CAPITOLUL I
Căsătoriile ilegale

Articolul 217

Persoana care se căsătorește a doua oară sau, ulterior, de mai multe ori, știind că este legală căsătoria anterioară, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an.

Articolul 218

1. Persoana care, pentru a prejudicia celălalt contractant al căsătoriei, încheie o căsătorie nevalabilă, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani.

2. Persoana răspunzătoare va fi scutită de pedeapsă dacă, ulterior, căsătoria este validată.

Articolul 219

1. Persoana care autorizează căsătoria în legătură cu care există vreo cauză de nulitate cunoscută sau denunțată în dosar va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani și cu decăderea specială din postul sau funcția publică, pe o perioadă de 2 la 6 ani.

2. Când cauza de nulitate a putut fi înlăturată, pedeapsa va fi de suspendare din postul sau funcția publică pentru o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

CAPITOLUL II
Suspiciunea privind nașterea unui copil și denaturarea paternității, a stării sau condiției copilului

Articolul 220

1. Declararea fictivă a unei nașteri va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani.

2. Aceeași pedeapsă se va aplica celui care ascunde sau dă terților un copil pentru a denatura sau modifica filiația sa.

3. Înlocuirea unui copil cu altul va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani.

COURTSI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

4. Ascendenții, naturali sau prin adopție, care comit faptele descrise la ultimele trei paragrafe vor putea fi pedepsiți, în plus, cu decăderea specială din dreptul de autoritate părintească pe care o aveau asupra copilului sau descendentului presupus, ascuns, dat sau substituit și, după caz, asupra restului copiilor sau descendenților pe o perioadă de 4 la 10 ani.

5. Substituirea unui copil cu altul care se produce în centre sanitare sau socio-sanitare prin neglijența gravă a celor responsabili cu identificare și custodia acestuia se va pedepsi cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an.

Articolul 221

1. Persoanele care, în schimbul unei compensații economice, dau altei persoane un copil, descendent sau orice minor chiar dacă nu există o relație de filiație sau de rudenie, eludând procedura legală de încredințare, luarea în îngrijire sau adopție, cu scopul de a stabili o relație asemănătoare celei de filiație, vor fi pedepsite cu pedepse cu închisoarea de la 1 la 5 ani și decăderea specială din exercitarea dreptului de autoritate paternă, tutelă, curatelă sau încredințare pe o perioadă de la 4 la 10

2. Cu aceeași pedeapsă va fi pedepsită persoana care primește copilul și intermediarul, chiar dacă predarea minorului s-a făcut în străinătate.

3. Dacă faptele se comit folosind grădinițe, scoli sau alte localuri sau stabilimente destinate copiilor, se va aplica persoanelor vinovate pedeapsa decăderii speciale din exercitarea respectivelor activități pe o perioadă de la 2 la 6 ani și se va putea dispune închiderea temporară sau definitivă a stabilimentelor. În cazul închiderii temporare, perioada nu va putea depăși 5 ani.

Articolul 222

Educatorul, practicianul medical, autoritatea sau funcționarul public care, în exercitarea profesiei sau a funcției, realizează faptele descrise în articolele anterioare, în afara pedepselor menționate în acestea, va fi pedepsit, în plus, cu decăderea specială din postul sau funcția publică, profesie sau ocupație, pe o perioadă de la 2 la 6 ani.

În spiritul acestui articol, termenul „practician medical" cuprinde medicii, moașele, personalul sanitar și orice altă persoană care realizează o activitate sanitară sau socio-sanitară.

CAPITOLUL III
Delicte împotriva drepturilor şi îndatoririlor familiale

SUBCAPITOLUL 1
Încălcarea îndatoririlor de custodie şi determinarea minorilor de a îşi abandona domiciliul

Articolul 223

Persoana care, având în sarcină custodia unui minor sau a unei persoane cu handicap, nu o prezintă părinţilor săi sau celor care o au în îngrijire, atunci când aceştia o cer, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani, fără a se aduce atingere pedepsei aplicate atunci când faptele constituie alt delict mai grav.

Articolul 224

Persoana care determină un minor sau o persoană cu handicap să-şi abandoneze domiciliul familial sau locul unde locuieşte cu consimţământul părinţilor, tutorilor sau celor care îl are în îngrijire va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani.

Cu aceeaşi pedeapsă va fi pedepsit părintele care determină pe fiul minor să încalce regimul de custodie stabilit de autoritatea judiciară sau administrativă.

Articolul 225

Atunci când persoana responsabilă de delictele prevăzute la ultimele două articole restituie minorul sau persoana cu handicap la domiciliul sau locuinţa acesteia sau îl depune într-un loc cunoscut şi sigur, fără să îl fi supus umilirii, cruzimii sau vreunei fapte infracţionale şi nici nu i-a fost pusă în pericol viaţa, sănătatea, integritatea fizică, libertatea sexuală, fapta va fi pedepsită cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau amendă de la 6 la 24 luni, dacă locul unde se află minorul sau persoana cu handicap a fost comunicat părinţilor, tutorilor acestora sau persoanelor care îi au în îngrijire sau dacă absenţa nu a fost mai mare de 24 ore.

SUBCAPITOLUL 2
Răpirea de minori

Articolul 225 bis

1. Părintele care, fără un motiv întemeiat, îşi răpeşte copilul minor va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani şi cu decăderea specială din exercitarea drepturilor părinteşti pe o perioadă de la 4 la 10 ani.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Conform acestui articol, se consideră răpire:

1° Deplasarea unui minor de la locul său de domiciliu fără consimţământul părinţilor cu care convieţuieşte sau al persoanelor sau instituţiilor cărora le-a fost încredinţat sau dat în custodie;

2° Reţinerea unui minor prin încălcarea gravă a îndatoririi stabilite prin decizie judecătorească sau administrativă.

3. Atunci când minorul este transportat în afara Spaniei sau a fost impusă o condiţie pentru restituirea acestuia, pedeapsa menţionată la paragraful 1 se va aplica în jumătatea ei superioară.

4. Atunci când părintele care răpeşte minorul a comunicat celuilalt părinte sau aceluia care îl are, în mod legal, în îngrijire locul unde acesta se află, în 24 de ore de la data răpirii, cu obligaţia de a-l returna imediat după expirarea acestui termen, sau absenţa nu a fost mai mare decât acest interval de 24 ore, este exonerat de pedeapsă.

În cazul în care copilul este restituit, fără a se face comunicarea la care face referire paragraful anterior, în termen de 15 zile din ziua următoare răpirii, se va aplica pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani.

Aceste termene se calculează de la data denunţului răpirii.

5. Pedepsele menţionate la acest articol se vor aplica, în mod identic, ascendenţilor minorului şi rudelor părinţilor până la al doilea grad de rudenie sau afinitate care se fac vinovate de faptele descrise anterior.

SUBCAPITOLUL 3
Abandonul familial, al minorilor şi persoanelor cu handicap

Articolul 226

1. Persoana care nu-şi îndeplineşte îndatoririle legale de asistenţă inerente autorităţii părinteşti, tutelei, îngrijiri sau protecţiei familiale sau de a acorda asistenţa necesară legal stabilită pentru întreţinerea descendenţilor său, ascendenţilor sau soţului aflaţi în dificultate, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 luni sau cu amendă de la 6 la 12 luni.

2. Judecătorul sau tribunalul va aplica, motivat, făptuitorului pedeapsa de decădere specială din exercitarea drepturilor părinteşti, tutelă, îngrijire sau luare sub protecţie familială pe o perioadă de 10 ani.

Articolul 227

1. Persoana care nu plăteşte timp de două luni consecutiv sau de patru luni neconsecutiv orice fel de prestaţie economică în favoarea soţului sau a copiilor săi, stabilită legal sau prin hotărâre judecătorească în cazurile de separare legală, divorţ, declararea nulităţii căsătoriei, proces de filiaţie sau proces de stabilire a

pensiei alimentare pentru copii, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 luni la 1 an sau amendă de la 6 la 24 luni.

2. Cu aceeaşi pedeapsă va fi pedepsită persoana care încetează să plătească orice prestaţie economică stabilită în formă cumulată sau unică în cazurile prevăzute la paragraful anterior.

3. Repararea daunei cauzate de delict include întotdeauna plata cuantumului corespunzător.

Articolul 228

Pentru delictele prevăzute la articolele anterioare, se va pune în mişcare acţiunea penală numai în baza denunţului prealabil al persoanei prejudiciate sau a reprezentantului său legal. Atunci când persoana este un minor, o persoană cu handicap sau invalidă, Ministerul Public va putea formula denunţul.

Articolul 229

1. Abandonarea unui minor sau a unei persoane cu handicap de către cel însărcinat cu îngrijirea acesteia va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 2 ani.

2. Dacă abandonul a fost comis de părinţi, tutori sau cei desemnaţi legal spre a-i îngriji, se va aplica pedeapsa închisorii de 18 luni la 3 ani.

3. Se va aplica pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani atunci când, prin circumstanţele abandonului, s-a pus, în mod concret, în pericol viaţa, sănătatea, integritatea fizică sau libertatea sexuală a minorului sau a persoanei cu handicap, fără a se aduce atingere pedepsirii corespunzătoare a faptei atunci când aceasta constituie alt delict mai grav.

Articolul 230

Abandonarea temporară a unui minor sau a unei persoane cu handicap va fi pedepsită, după caz, cu pedepse inferioare în grad decât cele prevăzute la articolul anterior.

Articolul 231

1. Persoana care, având în sarcina sa creşterea sau educarea unui minor sau a unei persoane cu handicap, îl încredinţează unui terţ sau unui stabiliment public, fără consimţământului celui care i l-a încredinţat sau al autorităţii, în absenţa acestuia, va fi pedepsită cu amendă de la 6 la 12 luni.

2. Dacă prin această încredinţare s-a pus, în mod concret, în pericol viaţa, sănătatea, integritatea fizică sau libertatea sexuală a minorului sau a persoanei cu handicap, se va aplica pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani.

Articolul 232

1. Persoanele care utilizează minorii sau persoanele cu handicap pentru a practica cerşetoria, chiar dacă aceasta se face sub o formă acoperită, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an.

2. Dacă, în scopul celor la care face referire paragraful anterior, se face trafic cu minori sau persoane cu handicap, li se aplică tratamente violente sau de intimidare sau dacă li se administrează substanţe vătămătoare pentru sănătatea lor, se va aplica pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani.

Articolul 233

1. Judecătorul sau Tribunalul, atunci când consideră necesar având în vedere circumstanţele personale ale minorului, va putea aplica vinovaţilor de infracţiunile prevăzute la articolele 229-232 pedeapsa decăderii speciale din exercitarea drepturilor părinteşti sau a drepturilor de îngrijire, tutelă, curatelă sau protecţie familială, pe o perioadă de la 4 la 10 ani.

2. Dacă cel vinovat deţine îngrijirea minorului prin condiţia sa de funcţionar public, va fi decăzut din dreptul special din postul sau funcţia publică, pe o durată de la 2 la 6 ani.

3. În orice caz, Ministerul Public va cere autorităţii competente să ia măsurile pertinente pentru custodia şi protecţia minorului.

TITLUL XIII
Delicte împotriva patrimoniului şi împotriva ordinii socio-economice

CAPITOLUL I
Furtul

Articolul 234

Persoana care, pentru a obţine un beneficiu, ia bunuri mobile străine fără încuviinţarea proprietarului acestora, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 la 18 luni, în cazul în care cuantumul lucrurilor sustrase depăşeşte 400 euro.

Cu aceeaşi pedeapsă va fi pedepsit cel care în decurs de un an comite de patru ori acţiunea descrisă la articolul 623.1 al acestui Cod, dacă suma cumulată obţinută din comiterea infracţiunilor este mai mare decât valoarea minimă prevăzută la acest articol.

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 235

Furtul va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani:

1. Atunci când se sustrag lucruri de valoare artistică, istorică, culturală sau ştiinţifică;

2. Atunci când se sustrag lucruri de primă necesitate sau destinate unui serviciu public, dacă sustragerea provoacă un grav prejudiciu acestuia sau provoacă încetarea furnizărilor;

3. Atunci când prezintă un grad special de gravitate, având în vedere valoarea bunurilor furate, sau când s-au produs prejudicii considerabile;

4. Atunci când pune victima sau familia acesteia într-o gravă situaţie economică sau când fapta s-a realizat abuzând de circumstanţele personale ale victimei;

5. Atunci când fapta este comisă prin folosirea de minori mai mici de 14 ani;

Articolul 236

Va fi pedepsită cu amendă de la 3 la 12 luni persoana care, fiind proprietarul unui bun mobil sau acţionând cu consimţământul acestuia, sustrage acel bun de la cel care îl are în posesie în mod legitim, prejudiciindu-l pe acesta sau un terţ, atunci când valoarea acelui bun depăşeşte 400 euro.

CAPITOLUL II
Tâlhăria

Articolul 237

Sunt vinovaţi de infracţiunea de tâlhărie cei care, în scopul obţinerii unui beneficiu, iau în posesie bunuri mobile străine, folosind forţa pentru a accede la locul unde acestea se găsesc ori violenţa sau intimidarea asupra persoanelor.

Articolul 238

Sunt vinovaţi de infracţiunea de tâlhărie cei care comit fapta, atunci când există una din următoarele circumstanţe:

1 ° Escaladarea;

2° Spargerea pereţilor, a acoperişului sau a podelei, forţarea uşilor sau ferestrelor;

3° Spargerea dulapurilor, a caselor de bani sau a altor tipuri de mobilier sau obiecte închise sau sigilate, forţarea încuietorilor sau descoperirea cifrului pentru a sustrage conţinutul acestora fie la locul faptei fie în alt loc;

4° Folosirea de chei false;

5° Scoaterea din funcţiune a sistemului de alarmă şi pază.

Articolul 239

Se consideră chei false:

1° Şperaclul sau alt instrument similar;

2° Cheile originale pierdute de proprietar sau obţinute printr-un mijloc care constituie faptă penală;

3° Oricare alt instrument neutilizat de proprietar pentru a deschide încuietoarea forţată de infractor.

În sensul acestui articol, se consideră chei şi cartelele magnetice sau perforate precum şi telecomenzile sau instrumentale folosite pentru deschiderea de la distanţă.

Articolul 240

Cel vinovat de tâlhărie va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani.

Articolul 241

1. Se va aplica pedeapsa închisorii de la 2 la 5 ani atunci când există una din circumstanţele prevăzute la articolul 235 sau când fapta se comite într-o casă locuită.

2. Se consideră casă locuită orice acoperământ care constituie locuinţă pentru una sau mai multe persoane, chiar dacă, întâmplător, lipsesc din respectiva locuinţă atunci când se comite fapta.

3. Se consideră dependinţe ale casei locuite sau al clădirii sau localului deschis pentru public, curţile, garajele şi celelalte încăperi sau locuri închise şi aflate în vecinătatea clădirii care comunică cu interiorul casei şi constituie împreună cu casa o unitate fizică.

Articolul 242

1. Vinovatul de tâlhărie va fi pedepsit cu închisoare de la 2 la 5 ani, fără a se aduce atingere pedepsei care s-ar putea aplica pentru actele de violenţă fizică comise.

2. Atunci când furtul este comis într-o casă locuită sau în oricare din dependinţele ei,se va aplica pedeapsa de 3 ani închisoare şi amenda de la 6 luni la 5 ani.

3. Pedepsele menţionate la punctele anterioare se vor aplica în jumătatea lor superioară dacă infractorul a făcut uz de arme sau de alt mijloc la fel de periculos, pe care l-a folosit fie când a comis infracţiunea sau pentru a asigura fuga şi când infractorul a atacat pe cel care au venit în ajutorul victimei sau a celor care îl urmăresc.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

4. Când fapta s-a comis folosind în mai mică măsură violența sau intimidarea și, în plus, evaluând celelalte circumstanțe ale faptei, se va putea aplica o pedeapsă mai mică în grad decât cea prevăzută la paragraful 1 al acestui articol.

CAPITOLUL III
Extorcarea

Articolul 243

Persoana care, în scopul obținerii unui beneficiu, obligă pe altul, prin violență sau intimidare, să realizeze sau să nu realizeze o acțiune sau o demers juridic în prejudiciul patrimoniului său sau al unui terț, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani, fără a se aduce atingere pedepselor ce s-ar putea aplica pentru actele de violență fizică înfăptuite.

CAPITOLUL IV
Furtul și sustragerea de vehicule în vederea utilizării

Articolul 244

1. Persoana care sustrage sau utilizează, fără autorizare, un vehicul cu motor sau o motoretă străină, a cărui valoare depășește 400 euro, fără intenția de a și-l însuși, va fi pedepsită cu pedeapsa cu muncă în folosul comunității de la 31 la 90 zile sau amendă de la 6 la 12 luni dacă îl restituie, direct sau indirect, într-un termen nu mai mare de 48 de ore, fără ca, în niciun caz, pedeapsa aplicată să poată fi egală sau mai mare decât cea corespunzătoare dacă și-ar fi însușit definitiv vehiculul.

Cu aceeași pedeapsă se va pedepsi cel care în decurs de un an realizează de patru ori acțiunea descrisă la articolul 623.3 al acestui Cod, dacă suma cumulată a infracțiunilor este mai mare decât valoarea minimă la care se face referire în acest articol pentru respectivul delict.

2. Dacă fapta a fost comisă prin folosirea forței, pedeapsa se va aplica în jumătatea eisuperioară.

3. Dacă restituirea nu s-a făcut în termenul menționat, fapta se va pedepsi ca furt sau tâlhărie, după caz.

4. Dacă fapta s-a comis cu acte de violență sau intimidare asupra persoanelor, se vor aplica, în toate cazurile, pedepsele prevăzute la articolul 242.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL V
Uzurparea

Articolul 245

1. Persoana care, prin violenţă sau intimidarea persoanelor, ocupă un bun imobil sau uzurpă un drept real imobiliar care aparţine altuia, va fi pedepsită, în afara pedepselor pentru violenţă exercitată, cu amendă de la 6 la 18 luni, care se va stabili ţinând cont de utilitatea obţinută şi de dauna cauzată.

2. Persoana care ocupă, fără autorizarea necesară, un imobil sau clădire străine care nu constituie locuinţă sau rămâne în acestea împotriva voinţei titularului, va fi pedepsită cu amendă de la 3 la 6 luni.

Articolul 246

Persoana care modifică liniile de demarcaţie sau hotarele unei localităţi sau ale unei proprietăţi sau orice fel de semne sau pietre de hotar destinate stabilirii limitelor unei proprietăţi sau demarcaţii ale proprietăţilor agricole învecinate, atât aparţinând domeniului public cât şi celui privat, va fi pedepsită cu pedeapsa cu amendă de la 3 la 18 luni, dacă beneficiul obţinut sau pretins depăşeşte 400 euro.

Articolul 247

Persoana care, fără să fie autorizat, sustrage apa de râu de folosinţă publică sau privată sau din lacul său de acumulare natural sau artificial, va fi pedepsit cu amendă de la 3 la 6 luni dacă beneficiul obţinut depăşeşte 400 euro.

CAPITOLUL VI
Frauda

SUBCAPITOLUL 1
Escrocheria

Articolul 248

1. Comit escrocherie cei care, cu scopul de a obţine beneficii, folosesc înşelătoria într-o manieră suficientă încât să inducă în eroare pe altul, determinându-l să realizeze o acţiune în prejudiciul său sau al altuia.

2. Se consideră, de asemenea, vinovaţi de escrocherie:

a) cei care, în scopul de a obţine beneficii şi folosind diverse manevre informatice sau artificiu asemănător, obţin transferul neconsimţit al oricărui activ patrimonial în prejudiciul unui terţ;

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) cei care fabrică, încarcă, deţin sau furnizează programe informatice în scopul comiterii escrocheriilor prevăzute la acest articol;

c) cei care, folosind carduri de debit sau credit sau cecuri de călătorii, sau datele de pe acestea realizează operaţiuni de orice tip în detrimentul titularului sau a unui terţ.

Articolul 249

Cel vinovat de escrocherie va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani, atunci când cuantumul fraudei depăşeşte 400 euro. La stabilirea pedepsei se vor avea în vedere valoarea prejudiciului, prejudiciul economic cauzat persoanei prejudiciate, relaţiile existente între aceasta şi inculpat, mijloacele folosite de acesta şi orice alte circumstanţe care servesc pentru evaluarea gravităţii infracţiunii.

Articolul 250

1. Infracţiunea de escrocherie va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 6 ani şi amendă de la 6 la 12 luni, atunci când:

1° Afectează lucruri de primă necesitate, locuinţe sau alte bunuri de utilitate socială recunoscută;

2° Se comite abuzând de semnătura altuia, sustrăgând, ascunzând sau distrugând, total sau parţial, un proces, dosar, protocol sau document public sau oficial de orice fel;

3° Afectează bunuri aparţinând patrimoniului artistic, istoric, cultural sau ştiinţific;

4° Prezintă o gravitate deosebită, având în vedere valoarea fraudei, esenţa prejudiciului şi situaţia economică în care rămâne victima sau familia acesteia, ca urmare a fraudei;

5° Valoarea obiectelor furate depăşeşte 50 000 euro;

6° Se abuzează de relaţiile personale existente între victimă şi infractor sau atunci când acesta profită de credibilitatea impresarială sau profesională a victimei;

7° Atunci când se comite frauda procedurală. Aceasta poate fi comisă de cei care manipulează elementele de probă pe care intenţionează să fundamenteze afirmaţiile sau folosesc altă fraudă procedurală similară în acţiunile judiciare de orice tip, determinând judecătorul sau tribunalul în mod eronat să pronunţe o hotărâre care dăunează intereselor financiare ale celeilalte părţi sau ale terţului.

2. Atunci când există circumstanţele 4, 5 sau 6 cu circumstanţa 1 de la numărul anterior, se vor aplica pedepse cu închisoarea de la 4 la 8 ani şi amendă de la 12 la 24 luni.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 251

Se va pedepsi cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani:

1° Persoana care, atribuindu-şi în mod fals, în legătură cu un bun mobil sau imobil, capacitatea de a dispune de el, care, de fapt, îi lipseşte, fie pentru că nu a avut-o niciodată, fie pentru că, având-o şi deja şi-a exercitat-o, înstrăinează, grevează sau închiriază altuia acel bun, prejudiciind victima sau un terţ;

2° Persoana care dispune de un bun mobil sau imobil ascunzând existenţa oricărei sarcini de care este grevat respectivul bun sau acela care, înstrăinându-l fiind liber de sarcini, îl grevează sau îl înstrăinează din nou înainte de transmiterea definitivă către cumpărător, în prejudiciul acestuia sau a unui terţ;

3° Persoana care, în prejudiciul altuia, încheie un contract simulat.

Articolul 251 bis

Atunci când, conform dispoziţiilor articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile incluse în acest subcapitol, se vor aplica următoarele pedepse:

a) amenda de trei sau cinci ori mai mare decât valoarea celor sustrase, dacă infracţiunea comisă de o persoană fizică primeşte pedeapsa cu închisoare pentru o perioadă mai mare de 5 ani;

b) amenda de două sau patru ori mai mare decât valoarea celor sustrase, în celelalte cazuri. Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii sau tribunalele pot impune şi pedepsele menţionate la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

SUBCAPITOLUL 2
Însuşirea necuvenită

Articolul 252

Vor fi pedepsiţi cu pedepsele prevăzute la articolul 249 sau 250, după caz, cei care, prejudiciind pe altul, îşi însuşesc sau sustrag bani, efecte, valori sau orice alt bun mobil sau activ patrimonial pe care le-au primit pentru depozitare, administrare sau alte însărcinări sau cu alt titlu care implică obligaţia de a le încredinţa sau returna sau cei care neagă că le-au primit, atunci când cuantumul bunului însuşit depăşeşte 400 euro. Această pedeapsă se va aplica în jumătatea ei superioară în cazul depozitării necesare.

Articolul 253

Vor fi pedepsiţi cu amendă de la 3 la 6 luni cei care, cu scopul de a obţine un beneficiu, îşi însuşesc un bun pierdut sau cu proprietar necunoscut dacă, în

ambele cazuri, valoarea bunului însuşit depăşeşte 400 euro. În cazul operelor artistice, istorice, culturale sau ştiinţifice, pedeapsa va fi închisoarea de la 6 luni la 2 ani.

Articolul 254

Va fi pedepsită cu amendă de la 3 la 6 luni persoana care, primind în mod necuvenit, din greşeala expeditorului, bani sau alt bun mobil, neagă că l-a primit sau, după ce este dovedită greşeala, nu-l returnează, atunci când cuantumul bunului primit depăşeşte 400 euro.

SUBCAPITOLUL 3
Furtul de energie sau alte furturi asemănătoare

Articolul 255

Va fi pedepsită cu pedeapsa de amendă de la 3 la 12 luni persoana care fraudează, pentru o valoare mai mare de 400 EURO, utilizând energia electrică, gazul, apa, telecomunicaţiile sau alt element, energia sau fluide străine, prin unul din mijloacele următoare:

1° Folosind mecanisme instalate pentru a realiza frauda;

2° Alterând cu intenţie înregistrările sau contoarele;

3° Folosind orice alte mijloace clandestine.

Articolul 256

Persoana care a făcut uz de orice echipament terminal de telecomunicaţie, fără consimţământul titularului acestuia, cauzându-i acestuia un prejudiciu mai mare de 400 euro, va fi pedepsită cu pedeapsa de amendă de la 3 la 12 luni.

CAPITOLUL VII
Insolvabilitatea frauduloasă

Articolul 257

1. Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi amendă de la 12 la 24 luni:

1° Persoana care falimentează fraudulos, prejudiciindu-şi creditorii.

2° Cel care, cu acelaşi scop, realizează orice alt act de dispoziţie patrimonială sau generator de obligaţii care tergiversează, obstrucţionează sau împiedică eficienţa unui sechestru sau a unei proceduri executorii sau de constrângere, judiciară, extrajudiciară sau administrativă iniţiată sau a cărei iniţiere este previzibilă.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Dispoziţiile prezentului articol se vor aplica, indiferent de natura sau originea obligaţiei sau a datoriei a cărei îndeplinire sau a cărei plată se încearcă a se eluda, inclusiv drepturile economice ale muncitorilor şi independent dacă creditorul este persoană fizică sau juridică, publică sau privată.

3. În cazul unei datorii sau obligaţii de care infractorul încearcă să scape, fiind prevăzută de dreptul public, şi dacă creditorul este o corporaţie publică, pedeapsa va fi de 6 ani şi amenda de la 12-24 luni.

4. Pedepsele prevăzute la acest articol vor fi impuse în jumătatea lor superioară în cazurile prevăzute la sub-punctele 1, 4 şi 5 de la punctul 1 al articolului 250.

5. Această infracţiune va fi urmărită chiar atunci când, după comiterea ei, s-a început o procedură de insolvenţă.

Articolul 258

Persoana răspunzătoare de orice faptă infracţională care, după comiterea acesteia şi cu scopul de a eluda îndeplinirea responsabilităţii civile care decurge din aceasta, realizează acte de dispoziţie sau contractează obligaţii care diminuează patrimoniul său, devenind parţial sau total insolvabil, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi amendă de la 12 la 24 luni.

Articolul 259

Va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi amendă de la 12 la 24 luni debitorul care, după ce a fost admisă cererea de declanşare a procedurii insolvenţei, fără a fi autorizat în acest scop nici pe cale judecătorească, nici de către administratorii insolvenţei şi, în afara cazurilor permise de lege, realizează orice act de dispoziţie patrimonială sau generator de obligaţii, destinat plăţii unui sau unor creditori.

Articolul 260

1. Persoana declarată în faliment va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 6 ani şi amendă de la 8 la 24 luni, atunci când situaţia de criză economică sau insolvabilitatea a fost cauzată sau agravată, prin înşelăciune, de către debitor sau de persoana care acţionează în numele său.

2. Pentru individualizarea pedepsei, se va avea în vedere cuantumul prejudiciului adus creditorilor, numărul acestora şi situaţia economică.

3. Acest delict şi delictele singulare care au legătură cu acesta, comise de debitor sau de persoana care a acţionat în numele său, vor putea fi acţionate în justiţie fără a aştepta concluziile procesului civil şi fără a se aduce atingere continuării acestuia. Suma obiect al răspunderii civile derivată din aceste infracţiuni va trebui inclusă, după caz, în suma totală.

4. În niciun caz, decizia de insolvabilitate în procesul civil nu este obligatorie în cauza penală.

Articolul 261

Persoana care, în procedura insolvenței, prezintă cu bună știință date false privind situația contabilă, cu scopul de a obține, nemeritat, declararea falimentului, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 2 ani și amendă de la 6 la 12 luni.

Articolul 261 bis

Atunci când, conform dispozițiilor articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracțiunile incluse în acest capitol, se vor aplica următoarele pedepse:

a) Amenda de la 2 la 5 ani, dacă infracțiunea comisă de o persoană fizică primește pedeapsa cu închisoare de cel puțin 5 ani;

b) Amenda de la 1 la 3 ani, dacă infracțiunea comisă de o persoană fizică primește pedeapsa cu închisoare de cel puțin 2 ani neinclusă la punctul precedent;

c) Amenda de la 6 luni la 2 ani, în celelalte cazuri.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii și tribunalele pot de asemenea impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

CAPITOLUL VIII
Denaturarea prețului în cadrul concursurilor și licitațiilor publice

Articolul 262

1. Persoanele care solicită cadouri sau promisiuni pentru a nu participa la un concurs sau o licitație publică; persoanele care încearcă să îndepărteze licitanții, prin amenințări, cadouri, promisiuni sau orice alt artificiu; persoanele care se pun de acord între ele să denatureze prețul ofertei sau care, în mod fraudulos, anulează sau abandonează licitația, fiind obținută adjudecarea, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani și amendă de la 12 la 24 luni, precum și cu decăderea specială din dreptul de a participa la licitații judiciare pe o perioadă de la 3 la 5 ani. În cazul concursurilor sau licitațiilor organizate de administrații sau entități publice, agentului și persoanei sau întreprinderii reprezentate de acesta i se va aplica, în plus, pedeapsa decăderii speciale care va cuprinde, în orice caz, dreptul de a încheia contracte cu administrații publice pe o perioadă de la 3 la 5 ani.

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Judecătorul sau tribunalul va putea aplica una sau unele din consecinţele prevăzute la articolul 129 dacă învinuitul face parte din vreo societate, organizaţie sau asociaţie, fie şi temporar, care desfăşoară astfel de activităţi.

CAPITOLUL IX
Distrugerile

Articolul 263

1. Persoana care provoacă daune în proprietatea altei persoane necuprinse în alte titluri ale acestui Cod va fi pedepsită cu amendă de la 6 la 24 luni, avându-se în vedere situaţia economică a victimei şi cuantumul daunei, dacă acesta depăşeşte 400 euro.

2. Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani şi amendă de la 12 la 24 luni persoana care va cauza daunele menţionate la articolul anterior, dacă există una din următoarele ipoteze:

1° Să fie realizate pentru a împiedica libera exercitare a autorităţii sau ca răzbunare pentru deciziile acesteia, fie că se comite delictul împotriva funcţionarilor publici, fie împotriva persoanelor fizice care, ca martori sau sub orice alt mod, au contribuit sau pot contribui la executarea sau aplicarea legilor sau dispoziţiile generale;

2° Să se producă prin orice mijloc infectarea sau contaminarea turmelor;

3° Să se folosească substanţe otrăvitoare sau corozive;

4° Să efectueze asupra unor bunuri din domeniul sau de uz public sau comunal;

5° Să ruineze persoana prejudiciată sau să o aducă într-o situaţie economică gravă.

Articolul 264

1. Persoana care, prin orice mijloc, fără autorizaţie şi în mod grav, şterge, distruge, deteriorează, alterează, elimină sau face datele, programele sau documentele electronice inaccesibile altora, dacă rezultatul este grav, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

2. Persoana care, prin orice mijloc, fără autorizaţie şi în mod grav, împiedică sau întrerupe funcţionarea unui sistem informatic care are legătură cu un altul, prin introducerea, transmiterea, distrugerea, ştergerea, deteriorarea, alterarea, eliminarea sau facerea datelor informatice inaccesibile, dacă rezultatul produs este grav, se va pedepsi cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

3. Pedepsele impuse vor fi mai mari cu un grad decât cele prevăzute la primele două puncte şi, în toate cazurile, pedeapsa cu amenda de 1-10 ori mai

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

mare decât valoarea prejudiciului cauzat, dacă concură una din următoarele circumstanţe:

1. Dacă fapte este comisă în cadrul unei organizaţii criminale;

2. Dacă a fost cauzat un prejudiciu special sau a fost afectat un interes general.

4. Atunci când, conform dispoziţiilor articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile incluse în acest articol, se vor aplica următoarele pedepse:

a) Amenda de 2-4 ori mai mare decât valoarea prejudiciului cauzat, dacă infracţiune comisă de o persoană fizică primeşte pedeapsa cu închisoare de cel puţin 2 ani;

b) Amenda de 2-3 ori mare decât valoarea prejudiciului cauzat în celelalte cazuri.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

Articolul 265

Persoana care distruge, provoacă daune grave sau face inutilizabile pentru funcţionare, fie şi numai temporar, lucrări, stabilimente sau instalaţii militare, vase de război, aeronave militare, mijloace de transport sau transmisie militară, material de război, aprovizionare sau alte mijloace sau resurse afectate din serviciul Forţelor Armate sau al Forţelor şi Corpului de Securitate, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani dacă prejudiciul cauzat depăşeşte 50 000 pesete.

Articolul 266

1. Va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani persoana care comite daunele prevăzute la articolul 263 printr-un incendiu, provocând explozii sau utilizând orice alt mijloc cu o putere distructivă similară, sau punând în pericol viaţa sau integritatea persoanelor.

2. Va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 3 la 5 ani persoana care comite daunele prevăzute la articolul 264, în oricare din circumstanţele menţionate la paragraful anterior.

3. Va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani persoana care comite daunele prevăzute la articolele 265, 323 şi 560, în oricare din circumstanţele menţionate la punctul 1 al prezentului articol.

4. În oricare din cazurile prevăzute la paragrafele anterioare, atunci când sunt cauzate daune prin provocarea de explozii sau utilizând alte mijloace cu

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

o putere distructivă similară şi, în plus, s-a pus în pericol viaţa sau integritatea persoanelor, pedeapsa se va aplica în jumătatea ei superioară.

În cazul incendierii se vor aplica dispoziţiile articolului 351.

Articolul 267

Distrugerile cauzate din neglijenţă gravă al căror cuantum este mai mare de 80 000 euro se pedepsesc cu amendă de la 3 la 9 luni, ţinând cont de importanţa acestora.

Infracţiunile la care face referire prezentul articol vor fi urmărite penal numai în baza denunţului prealabil al persoanei prejudiciate sau a reprezentantului său legal. Ministerul Public, de asemenea, va putea formula denunţ atunci când persoana prejudiciată este un minor, persoană cu handicap sau invalidă.

În aceste cazuri, acordarea iertării de către persoana prejudiciată sau de reprezentantul său legal va stinge pedeapsa sau acţiunea penală, fără a se aduce atingere dispoziţiilor celui de-al doilea alineat de la punctul 5 al articolului 130 al acestui Cod.

CAPITOLUL X
Dispoziţii comune capitolelor anterioare

Articolul 268

1. Sunt exonerate de responsabilitate penală şi supuse numai responsabilităţii civile soţii care nu sunt despărţiţi legal sau în fapt sau care sunt în proces de separare, divorţ sau de nulitate a căsătoriei şi ascendenţii, descendenţii şi fraţii naturali sau prin adopţie sau alianţă de gradul întâi, dacă locuiesc împreună, pentru infracţiuni patrimoniale cauzate între ei, dacă nu concură violenţa sau intimidarea.

2. Această dispoziţie nu se aplică persoanelor străine care participă la comiterea infracţiunii.

Articolul 269

Provocarea, complotarea şi propunerea de a comite delicte de furt, extorsiune, escrocherie sau însuşirea de bunuri necuvenite vor fi pedepsite cu pedeapsa mai mică cu unu sau două grade decât cea aplicată pentru delictul respectiv.

CAPITOLUL XI
Delicte privind proprietatea intelectuală şi industrială, piaţa şi consumatorii

SUBCAPITOLUL 1
Delicte privind proprietatea intelectuală

Articolul 270

1. Va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 12 la 24 luni cel care, în scopul obţinerii de beneficii şi în dauna unui terţ, reproduce, plagiază, distribuie sau comunică public, total sau parţial, o operă literară, artistică sau ştiinţifică, sau transformarea acesteia, interpretarea sau realizarea artistică fixată pe orice tip de suport şi comunicată prin orice mijloc, fără autorizarea titularilor drepturilor corespunzătoare de proprietate intelectuală sau a cenzorilor lor.

Cu toate acestea, în cazurile de distribuţie cu amănuntul, având în vedere circumstanţele infractorului şi valoarea mică a profitului, atâta vreme cât nu există niciuna din circumstanţele următorului articol, judecătorul poate pronunţa pedeapsa cu amenda de la 3 la 6 luni, sau cu muncă în folosul comunităţii de la 31 la 60 zile. În aceleaşi cazuri, atunci când profitul nu depăşeşte 400 euro, fapta se va pedepsi ca abatere în temeiul articolului 623.5.

2. Va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 12 la 24 luni persoana care, în mod intenţionat, exportă sau depozitează exemplare ale operei, producţiilor sau realizărilor la care face referire paragraful anterior, fără autorizarea menţionată. În egală măsură, aceeaşi pedeapsă va fi aplicată celor care importă în mod intenţionat aceste produse fără o astfel de autorizaţie, indiferent dacă au o origine legală sau ilegală în ţara de origine. Totuşi, importarea acestor produse dintr-un stat membru al Uniunii Europene nu se pedepseşte dacă produsele au fost obţinute direct de la titularul drepturilor în statul respectiv, cu sau fără consimţământul acestuia.

3. Va fi pedepsită, de asemenea, cu aceeaşi pedeapsă persoana care fabrică, importă, pune în circulaţie sau deţine orice alt mijloc specific destinat facilitării suprimării neautorizate sau a neutralizării oricărui dispozitiv tehnic care a fost utilizat pentru a proteja programele de calculator sau oricăror alte opere, interpretare sau realizare în termenii prevăzuţi la punctul 1 al prezentului articol.

Articolul 271

Se va aplica pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani, amenda de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din profesia care are legătură cu delictul comis, pe o perioadă de la 2 la 5 ani, atunci când există una din următoarele circumstanţe:

a) Dacă beneficiul obţinut are o importanţă economică deosebită;

b) dacă faptele au un grad ridicat de gravitate, ţinând cont de valoarea obiectelor produse ilicit sau de importanţa specială a prejudiciilor cauzate;

c) dacă învinuitul face parte dintr-o organizaţie sau asociaţie, fie şi numai temporar, care are ca obiect realizarea de activităţi infracţionale privind drepturile de proprietate intelectuală;

d) Dacă sunt folosiţi minori sub 18 ani pentru comiterea acestor infracţiuni.

Articolul 272

1. Mărimea responsabilităţii civile derivată din delictele comise menţionate la articolele anterioare se va stabili în baza dispoziţiilor Legii Proprietăţii Intelectuale referitoare la încetarea activităţii ilicite şi la despăgubirea pentru daune şi prejudicii.

2. În cazul în care există sentinţă de condamnare, judecătorul sau tribunalul va putea dispune publicarea acesteia, pe cheltuiala infractorului, într-un periodic oficial.

SUBCAPITOLUL 2
Delicte privind proprietatea industrială

Articolul 273

1. Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 12 la 24 luni persoana care, în scop industrial sau comercial, fără consimţământului titularului unui patent sau al unui model de utilitate şi, cunoscând că este înregistrat, fabrică, importă, posedă, utilizează, oferă sau introduce în comerţ obiecte protejate de astfel de drepturi.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica celui care, în acelaşi fel şi pentru aceleaşi scopuri, utilizează şi oferă utilizarea unui procedeu obiect al unui brevet, ori posedă, oferă, introduce în comerţ, sau utilizează produsul direct obţinut prin procedeul brevetat.

3. Se va pedepsi cu aceeaşi pedeapsă cel care realizează oricare din actele menţionate la alineatul întâi al prezentului articol, în aceleaşi circumstanţe privind obiectele protejate, în favoarea terţilor, printr-un model, proiect industrial sau artistic sau topografia unui produs semiconductor.

Articolul 274

1. Va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 12 la 24 luni cel care, în scop industrial sau comercial, fără consimţământul titularului dreptului de proprietate industrială înregistrat conform legislaţiei mărcilor şi cunoscând că marca este înregistrată, reproduce, imită, modifică sau utilizează în oricare alt mod însemnul emblemei identic sau care se poate confunda cu acesta, pentru a distinge aceleaşi produse sau servicii, activităţi sau stabilimente pentru care dreptul de proprietate industrială este înregistrat în mod similar. Se va aplica aceeaşi pedeapsă persoanelor care importă aceste produse.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica celui care, cu ştiinţă, posedă pentru comercializare sau comercializează produse sau servicii cu însemne distinctive care, conform paragrafului 1 al prezentului articol, constituie o infracţiune împotriva drepturilor exclusive ale titularului acestora, chiar în cazul produselor importate din străinătate.

Totuşi, în cazuri de distribuţie cu amănuntul, având în vedere caracteristicile infractorului şi profitul financiar mic, atâta vreme cât niciuna din circumstanţele articolului 276 nu există, judecătorul poate pronunţa pedeapsa cu amenda de la 3 la 6 luni sau cu muncă în folosul comunităţii de la 31 la 60 zile. În aceleaşi cazuri, dacă profitul nu depăşeşte 400 euro, fapta se pedepseşte ca abatere conform articolului 623.5.

3. Va fi pedepsit cu aceeaşi pedeapsă cel care, în scop agricol sau comercial, fără consimţământul titularului unui titlu de obţinere de material vegetal şi cunoscând înregistrarea acestuia, produce, reproduce, face amenajări privind producerea sau reproducerea, oferă spre vânzare, vinde sau comercializează, sub orice formă, exportă, importă, sau posedă, pentru oricare din scopurile menţionate, material vegetal de reproducere sau înmulţire a unei varietăţi vegetale protejate de legislaţia privind protejarea obţinerii de material vegetal.

4. Cu aceeaşi pedeapsă va fi pedepsit cel care realizează oricare din actele descrise la punctul anterior utilizând, sub denumirea unei varietăţi vegetale protejate, material vegetal de reproducere sau înmulţire care nu aparţine acestei varietăţi.

Articolul 275

Aceleaşi pedepse prevăzute la articolul anterior se vor aplica celor care, în mod intenţionat şi fără să fie autorizaţi în acest sens, utilizează în circuitul economic o denumire originală sau o indicaţie geografică reprezentativă pentru o anumită calitate protejată pentru a distinge produsele protejate, cunoscând existenţa acestei protejări.

Articolul 276

Se va aplica pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani, amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din exercitarea profesiei care are legătură cu infracţiunea comisă, pe o perioadă de la 2 la 5 ani, atunci când există una din următoarele circumstanţe:

a) Beneficiul obţinut are o consecinţă economică deosebită;

b) Faptele sunt de o deosebită gravitate, având în vedere valoarea obiectelor produse în mod ilicit sau importanţa deosebită a prejudiciilor cauzate.

c) Făptuitorul face parte dintr-o organizaţie sau asociaţie, fie şi numai temporar, care are ca scop desfăşurarea de activităţi infracţionale împotriva drepturilor de proprietate industrială;

d) Foloseşte minori sub 18 ani, pentru comiterea acestor infracţiuni.

Articolul 277

Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 6 luni la 24 luni persoana care, în mod intenţionat, a divulgat invenţia care constituie obiectul unei cereri de brevet secret, în contradicţie cu dispoziţiile legislaţiei brevetelor, dacă aceasta este în detrimentul apărării naţionale.

SUBCAPITOLUL 3
Delicte privind piaţa şi consumatorii

Articolul 278

1. Persoana care, pentru a descoperi un secret, prin orice mijloc, intră în posesia de date, documente scrise sau electronice, suporturi informatice sau alte obiecte similare, sau foloseşte unul din mijloacele sau instrumentele menţionate la paragraful 1 al articolului 197 va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani şi amendă de la 12 la 24 luni.

2. Se va aplica pedeapsa închisorii de la 3 la 5 ani şi amendă de la 12 la 24 luni dacă secretele descoperite se răspândesc, se dezvăluie sau se cedează terţilor.

3. Dispoziţiile prezentului articol se vor înţelege fără a se aduce atingere pedepselor care ar putea aplicate pentru însuşirea sau distrugerea suporturilor informatice.

Articolul 279

Difuzarea, dezvăluirea sau cedarea unui secret de serviciu efectuată de persoana care, legal sau contractual, are obligaţia păstrării confidenţialităţii, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani şi amendă de la 12 la 24 luni.

BOJIAN ALEXANDRU UNIVERSITY LIBRARY

Dacă secretul va fi folosit în folos propriu, pedepsele se vor aplica în jumătatea lor inferioară.

Articolul 280

Persoana care, cunoscând originea ilicită, şi fără să fi luat parte la descoperirea acestuia, realizează una din faptele descrise la articolele anterioare, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani şi amendă de la 12 la 24 luni.

Articolul 281

1. Persoana care sustrage de pe piaţă produse de primă necesitate cu intenţia de a împiedica aprovizionarea unui sector cu respectivul produs, de a forţa o denaturare a preţurilor sau de a prejudicia grav consumatorii, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani şi amendă de la 12 la 24 luni.

2. Se va aplica pedeapsa superioară în grad, dacă fapta se realizează în situaţii de gravă necesitate sau catastrofale.

Articolul 282

Vor fi pedepsiţi cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an sau amendă de la 12 la 24 luni fabricanţii sau comercianţii care, în ofertele lor sau în publicitatea pentru produse sau servicii, aduc argumente false sau relevă caracteristici incerte ale acelor produse, astfel încât pot cauza un prejudiciu grav şi evident consumatorilor, fără a se aduce atingere pedepsei corespunzătoare ce se poate aplica pentru comiterea altor infracţiuni.

Articolul 282 bis

Cei care, în calitate de manageri de fapt sau de drept ai unei companii emitente de valori mobiliare listate pe pieţele bursiere, falsifică informaţiile economice-financiare cuprinse în prospectele folosite la emiterea de instrumente sau informaţii financiare pe care compania trebuie să le publice şi să le facă cunoscute, în temeiul legislaţiei privind piaţa de capital, cu privire la resursele, activităţile sale şi la afacerea prezentă şi viitoare, pentru a atrage investitori sau deponenţi, pentru a plasa orice fel de bunuri financiare sau pentru a obţine finanţare prin orice mijloace, se pedepsesc cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani, fără a aduce atingere dispoziţiilor stabilite la articolul 308 din acest Cod.

Dacă investiţia, depozitarea, plasarea activelor sau finanţarea sunt eventual obţinute, cauzând prejudicii investitorului, deponentului, achizitorului activelor financiare sau creditorului, pedeapsa se va aplica în jumătatea sa superioară. Dacă prejudiciul cauzat este foarte grav, pedeapsa va fi închisoare de la 1 la 6 ani şi amenda de la 6 la 12 luni.

Articolul 283

Se vor aplica pedepse cu închisoarea de la 6 luni la 1 an şi amendă de la 6 la 12 luni persoanelor care, în dauna consumatorului, încasează sume mai mari pentru produse sau servicii al căror cost sau preţ este calculat de aparate automate, prin alterarea sau manipularea acestora.

Articolul 284

Se va aplica pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 12 la 24 luni persoanelor care:

1. folosind violenţa, ameninţarea sau înşelăciunea, încearcă să altereze preţurile care ar putea rezulta din libera concurenţă a produselor, mărfurilor, titlurilor de valoare, serviciilor sau oricărui bun mobil sau imobil care face obiectul unui contract, fără a se aduce atingere pedepsei corespunzătoare ce s-ar putea aplica pentru alte infracţiuni comise;

2. răspândesc ştiri sau zvonuri, ele însele sau prin mass-media, despre persoane sau companii, în care furnizează cu bună ştiinţă date economice false integral sau parţial pentru a modifica sau păstra preţul listat al unei garanţii sau instrument financiar, obţinând profit financiar pentru sine sau alţii mai mare de 300 000 euro, sau cauzând un prejudiciu de cuantum identic.

3. Utilizând abuziv informaţii privilegiate, realizează tranzacţii sau emite ordine ce pot da semne înşelătoare privind oferta, cerea sau preţul garanţiilor sau instrumentelor financiare, sau folosind aceleaşi informaţii, ele însele sau în complicitate cu alte persoane, îşi asigură o poziţie dominantă pe piaţă pentru aceste garanţii sau instrumente, pentru stabilirea preţurilor lor la niveluri anormale sau artificiale.

În toate cazurile, se va aplica pedeapsa decăderii de la 1 la 2 ani pentru comerţul pe piaţa financiară ca principal, agent sau broker, ori analist.

Articolul 285

1. Persoana care, direct sau prin persoane interpuse, uzează de vreo informaţie relevantă pentru a cota orice fel de valori sau instrumente negociate într-o piaţă organizată, oficial sau recunoscută astfel, la care a avut acces privilegiat prin exercitarea activităţii profesionale sau impresariale, sau o furnizează obţinând pentru sine sau pentru un terţ un beneficiu economic mai mare de 600 000 euro sau cauzând un prejudiciu de valoare identică, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani, amendă echivalentă cu beneficiul obţinut sau favorizat şi care poate fi până la triplul acestui beneficiu şi decăderea specială din exercitarea profesiei sau activităţii de la 2 la 5 ani.

2. Se va aplica pedeapsa închisorii de la 4 la 6 ani, amendă echivalentă cu beneficiul obţinut sau favorizat şi care poate fi până la triplul acestui beneficiu

şi decăderea specială din exercitarea profesiei sau activităţii de la 2 la 5 ani, atunci când concură una din următoarele circumstanţe:

1° Autorii se ocupă în mod obişnuit cu astfel de practici abuzive;

2° Beneficiul obţinut este de importanţă excepţională;

3° Se aduc grave prejudicii intereselor generale.

Articol 286

1. Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 6 la 24 luni persoana care, fără consimţământul prestatorului de servicii şi în scopuri comerciale, facilitează accesul inteligibil al unui serviciu de radiodifuziune sonoră sau de televiziune, la serviciile interactive prestate la distanţă pe cale electronică, sau furnizează accesul condiţionat la acestea, considerat ca serviciu independent, prin următoarele mijloace:

1° Fabricarea, importarea, distribuirea, punerea la dispoziţie pe cale electronică, vânzarea, închirierea sau deţinerea oricărui program sau echipament sau program informatic, neautorizat în alt stat membru al Uniunii Europene, proiectând sau adaptând pentru a face posibil respectivul acces;

2° Instalarea, menţinerea sau substituirea echipamentelor sau programelor informatice menţionate în alineatul 1.

2. Cu aceeaşi pedeapsă va fi pedepsit cel care, fără scopul de a obţine un beneficiu, modifică sau face un duplicat după numărul de identificare al echipamentului de telecomunicaţii sau comercializează echipamente care au suferit modificări frauduloase.

3. Celui care, fără scopul de a obţine un beneficiu, facilitează terţilor accesul descris la paragraful 1, sau prin intermediul unei comunicaţii publice, comerciale sau nu, furnizează informaţii unui grup de persoane despre modul în care se realizează accesul neautorizat la un serviciu sau utilizarea unui dispozitiv sau program, dintre cele menţionate la paragraful 1, incitând în acest sens, i se va aplica pedeapsa cu amendă prevăzută la paragraful menţionat.

4. Persoana care utilizează echipamente sau programe care permit accesul neautorizat la servicii cu acces condiţionat sau echipamente de telecomunicaţii va fi pedepsită cu pedeapsa prevăzută la articolul 255 al acestui Cod, indiferent de cuantumul fraudei.

SUBCAPITOLUL 4
Corupţia între persoane fizice de drept privat

Articolul 286 bis

1. Persoana care, personal sau prin intermediar, promite, oferă sau acordă managerilor, directorilor, angajaţilor sau colaboratorilor unei societăţi

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

comerciale sau ai unei alte companii, parteneriat, fundaţie sau organizaţie un beneficiu ilegal de orice natură, pentru favorizarea sa sau a unui terţ împotriva altora, încălcându-şi obligaţiile care le revin în procesul de achiziţie sau vânzare de bunuri ori angajare de servicii profesionale, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 4 ani, decăderea specială din practicarea unei industrii sau comerţ pentru o perioadă de la 1 la 6 ani şi amenda de 3 ori mai mare decât valoarea profitului obţinut.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica administratorilor, directorilor, angajaţilor sau colaboratorilor societăţilor comerciale sau firmelor, asociaţiilor, fundaţiilor sau organizaţiei care, personal sau prin intermediar, primesc, solicită sau acceptă un beneficiu de orice natură nejustificată, pentru favorizarea celor care acordă sau aşteaptă profit sau beneficiu faţă de terţi, încălcându-şi obligaţiile care le revin în procesul de achiziţie sau vânzare de bunuri ori angajare de servicii profesionale.

3. Judecătorii sau tribunalele pot impune un grad mai mic de pedeapsă şi pot reduce amenda, motivat, având în vedere suma profitului obţinut sau valoarea avantajului şi importanţa sarcinilor infractorului.

4. Dispoziţiile acestui articol se aplică, în cazurile respective, administratorilor, directorilor, angajaţilor sau colaboratorilor unei companii sportive, indiferent de statutul său juridic, precum şi sportivilor, arbitrilor sau judecătorilor, privind conduita în scopul intenţionat de predeterminare sau alterare frauduloasă a rezultatului unei meci, joc sau competiţie sportivă.

SUBCAPITOLUL 5
Dispoziţii comune secţiunilor anterioare

Articolul 287

1. Pentru începerea acţiunii judiciare pentru delictele prevăzute la punctul 3 al acestui capitol va fi necesar denunţul persoanei prejudiciate sau a reprezentantului său legal. Dacă aceasta este un minor, o persoană cu handicap sau invalidă, Ministerul Public va putea formula denunţul.

2. Nu este necesar denunţul cerut la punctul anterior atunci când comiterea delictului prejudiciază grav interesele generale sau o pluralitate de persoane.

Articolul 288

În cazurile prevăzute la articolele anterioare se va dispune publicarea sentinţei în periodicele oficiale şi, dacă persoana prejudiciată solicită, judecătorul sau tribunalul va putea dispune reproducerea totală sau parţială a acesteia în orice alt mijloc de informare, pe cheltuiala condamnatului.

Atunci când, conform dispoziţiilor articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile definite la acest capitol, se vor aplica următoarele pedepse:

1. În cazul infracţiunilor prevăzute la articolele 270, 271, 273, 274, 275, 276, 283, 285 şi 286:

a) amenda de 2-4 ori mai mare decât beneficiul obţinut sau favorizat, dacă infracţiunea comisă de o persoană fizică primeşte pedeapsa cu închisoare de cel puţin 2 ani;

b) amenda de 2-3 ori mai mare decât beneficiul obţinut sau favorizat, în celelalte cazuri.

În cazul infracţiunilor prevăzute la articolele 277, 278, 279, 280, 281, 282, 282 bis, 284 şi 286 bis:

a) amenda de la 1 la 3 ani, dacă infracţiunea comisă de o persoană fizică primeşte pedeapsa cu închisoare de cel puţin 2 ani;

b) amenda de la 6 luni la 2 ani, în celelalte cazuri.

2. Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii sau tribunalele pot impune de asemenea pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

CAPITOLUL XII
Sustragerea unui bun public de utilitate socială sau culturală

Articolul 289

Persoana care, prin orice mijloc, distruge, deteriorează sau prejudiciază un bun propriu de utilitate socială sau culturală, sau în orice mod îl sustrage de la îndeplinirea îndatoririlor legale impuse în interesul comunităţii, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 5 ani sau amendă de la 6 la 10 luni.

CAPITOLUL XIII
Delictele societare

Articolul 290

Directorii, în fapt sau în drept, ai unei societăţi constituite sau în curs de constituire, care falsifică conturile anuale sau alte documente care trebuie să reflecte situaţia juridică sau economică a unităţii, sub o formă menită să cauzeze un prejudiciu economic acesteia, unui asociat al acesteia sau unui terţ, vor fi pedepsiţi cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani şi amendă de la 6 la 12 luni.

Dacă se ajunge la cauzarea prejudiciului economic, se vor aplica pedepsele în jumătatea lor superioară.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 291

Persoanele care, prevalându-se de poziţia majoritară în Consiliul acţionarilor sau in organul administrativ al oricărei societăţi constituite sau în curs de constituire, au impus acorduri abuzive în scopul obţinerii de beneficii pentru sine sau pentru altul, prejudiciindu-i, astfel, pe ceilalţi asociaţi, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă începând de la suma echivalentă cu beneficiul obţinut până la triplul acestui beneficiu.

Articolul 292

Pedeapsa menţionată la articolul anterior se va aplica persoanelor care au impus sau au profitat pentru sine sau pentru un terţ, în dauna societăţii sau a vreunui asociat, de un acord fraudulos adoptat de o majoritate fictivă, obţinută prin abuz de semnătură în alb, prin atribuirea necuvenită a dreptului de vot unor persoane care, legal, nu au acest drept, prin refuzul ilicit al exercitării acestui drept de către cei care au acest drept recunoscut de lege sau prin orice alt mijloc sau procedeu asemănător şi fără a se aduce atingere pedepsirii faptei cu pedepsele corespunzătoare, dacă reprezintă altă infracţiune.

Articolul 293

Directorii în fapt sau în drept ai oricărei societăţi constituite sau în curs de constituire care, fără un motiv legal, refuză sau împiedică un asociat să-şi exercite dreptul de a se informa, de a participa la gestionarea sau controlul activităţii sociale, sau la subscrierea preferenţială de acţiuni recunoscute de lege, vor fi pedepsiţi cu amendă de la 6 la 12 luni.

Articolul 294

Persoanele care, în calitate de directori în fapt sau în drept ai oricărei societăţi constituite sau în curs de constituire, supusă sau care activează în pieţe supuse supravegherii administrative, refuză sau împiedică acţiunile persoanelor, organelor sau entităţilor de inspecţie sau supraveghere, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani sau amendă de la 12 la 24 luni.

Pe lângă pedepsele prevăzute la paragraful anterior, autoritatea judiciară poate dispune unele din măsurile prevăzute la articolul 129 din acest Cod.

Articolul 295

Directorii în fapt sau în drept sau acţionarii ori partenerii oricărei societăţi constituite sau în curs de constituire care, în beneficiul propriu sau al unui terţ,

abuzând de funcţia lor, dispun, în mod fraudulos, de bunurile unei societăţi sau contractează obligaţii în sarcina acesteia, cauzând, în mod direct, un prejudiciu economic considerabil asociaţilor săi, depozitarilor sau titularilor bunurilor, valorilor sau capitalului pe care le administrează, vor fi pedepsiţi cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 4 ani sau amendă începând de la suma echivalentă cu beneficiul obţinut până la triplul acestui beneficiu.

Articolul 296

1. Faptele descrise în prezentul capitol vor putea fi urmărite în justiţie numai în baza denunţului persoanei prejudiciate sau a reprezentantului său legal. Dacă aceasta este un minor, o persoană cu handicap sau invalidă, Ministerul Public va putea, de asemenea, să formuleze denunţul.

2. Nu va fi necesar denunţul cerut la paragraful anterior dacă comiterea delictului afectează interesele generale sau o pluralitate de persoane.

Articolul 297

În sensul acestui capitol, se înţelege prin societate orice cooperativă, casă de economii, de ajutor reciproc, entitate financiară sau de credit, fundaţie, societate comercială sau orice altă entitate de acelaşi fel care, pentru îndeplinirea obiectivelor sale, activează în mod permanent pe piaţă.

CAPITOLUL XIV
Tăinuirea şi spălarea de bani

Articolul 298

1. Persoana care, cu scopul de a obţine beneficii şi având cunoştinţă de comiterea unei infracţiuni împotriva patrimoniului sau a ordinii socio-economice, la care nu a participat nici ca autor, nici în calitate de complice, ajută pe făptuitori să profite de aceste bunuri sau care primeşte, achiziţionează ori ascunde aceste bunuri, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani.

2. Această pedeapsă se va aplica în jumătatea ei superioară celui care primeşte, achiziţionează sau ascunde aceste bunuri pentru a face trafic cu ele. Dacă traficul se face utilizând un stabiliment sau local comercial sau industrial, se va aplica, în plus, pedeapsa cu amendă de la 12 la 24 luni. În aceste cazuri, judecătorii sau tribunalele, ţinând cont de gravitatea faptei şi de circumstanţele personale ale delincventului, îi vor aplica acestuia şi pedeapsa decăderii speciale din exercitarea profesiei sau a activităţii industriale, pe o perioadă de la 2 la 5 ani şi aplicarea măsurii închiderii temporare sau definitive a stabilimentului sau localului.

3. În niciun caz nu se va putea aplica o pedeapsa privativă de libertate mai mare decât cea prevăzută pentru infracţiunea tăinuită. Dacă aceasta a fost pedepsită cu o pedeapsă de altă natură, pedeapsa privativă de libertate va fi înlocuită cu amendă de la 12 la 24 luni, cu excepţia cazului în care dacă pentru infracţiunea tăinuită nu este prevăzută o pedeapsă egală sau mai mică decât aceasta în acest caz, se va aplica pedeapsa pentru acea infracţiune în jumătatea ei inferioară.

Articolul 299

1. Persoana care, în scopul obţinerii unui beneficiu şi având cunoştinţă despre comiterea faptelor care constituie infracţiune împotriva proprietăţii, în mod obişnuit profită sau îi ajută pe vinovaţi să beneficieze de bunurile acesteia, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an.

2. Dacă primeşte sau achiziţionează aceste bunuri pentru a face trafic cu ele, pedeapsa se va aplica în jumătatea ei superioară, iar dacă traficul se face într-un local deschis publicului, se va aplica, în plus, pedeapsa cu amendă de la 12 la 24 luni. În aceste cazuri, judecătorii sau tribunalele, ţinând cont de gravitatea faptei şi de circumstanţele personale ale delincventului, îi va aplica acestuia şi pedeapsa decăderii speciale din exercitarea profesiei sau a activităţii industriale, pe o perioadă de la 1 la 3 ani şi aplicarea măsurii închiderii temporare sau definitive a stabilimentului sau localului. Dacă închiderea localului este temporară, durata pedepsei nu va putea depăşi 5 ani.

Articolul 300

Dispoziţiile acestui Capitol se vor aplica chiar dacă autorul sau complicele faptei din care provin bunurile este iresponsabil sau este personal exonerat de pedeapsă.

Articolul 301

1. Persoana care achiziţionează, deţine, foloseşte, transformă sau transmite bunuri, ştiind că acestea provin din comiterea unei infracţiuni, sau comite o altă acţiune pentru a tăinui originea lor ilicită sau pentru a ajuta persoana care a participat la comiterea infracţiunii sau infracţiunilor să eludeze consecinţele legale ale acţiunii lor, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 6 ani şi amendă începând de la suma echivalentă cu valoarea bunurilor până la triplul acestei valori. În aceste cazuri, judecătorii sau tribunalele, ţinând cont de gravitatea faptei şi de circumstanţele personale ale delincventului, îi va aplica acestuia şi pedeapsa decăderii speciale din exercitarea profesiei sau a activităţii industriale, pe o perioadă de la 1 la 3 ani şi aplicarea măsurii închiderii

temporare sau definitive a stabilimentului sau localului. Dacă închiderea localului este temporară, durata pedepsei nu va putea depăşi 5 ani.

Pedeapsa se va aplica în jumătatea ei superioară atunci când bunurile provin din comiterea unuia din delictele privind traficul de droguri, stupefiante sau substanţe psihotrope, menţionate la articolele 368 şi 374 ale prezentului Cod.

Pedeapsa se va aplica de asemenea în jumătatea sa superioară dacă bunurile provin dintr-una din infracţiunile incluse la capitolele V, Vi, VII, VIII, IX şi X din titlul XIX sau dintr-una din infracţiunile prevăzute la capitolul I, titlul XVI.

2. Cu aceeaşi pedeapsă se va sancţiona, după caz tăinuirea sau ascunderea adevăratei naturi, provenienţe, amplasări, destinaţii, mişcări sau drepturile privind bunurile sau proprietatea acestora, ştiind că provin din unul din delictele menţionate la paragraful anterior sau dintr-un act de participare la acestea.

3. Dacă faptele se realizează din neglijenţă gravă, pedeapsa va fi de închisoare de la 6 luni la 2 ani şi amendă începând de la suma echivalentă cu beneficiul obţinut până la triplul acestui beneficiu.

4. Făptuitorul va fi pedepsit cu aceeaşi pedeapsă, chiar dacă infracţiunea din care provin bunurile sau acţiunile pedepsibile menţionate la paragrafele anterioare au fost comise, total sau parţial, în străinătate.

5. Dacă făptuitorul a obţinut beneficii, acestea vor fi confiscate, conform reglementărilor articolului 127 al acestui Cod.

Articolul 302

1. În cazurile prevăzute la articolul anterior se vor aplica pedepsele privative de libertate în jumătatea lor superioară persoanelor care fac parte dintr-o organizaţie a cărei activitate se dedică obiectivelor menţionate în aceste cazuri, iar conducătorilor, administratorilor sau persoanelor cu atribuţii în aceste organizaţii li se va aplica o pedeapsă superioară în grad.

2. În aceste cazuri, dacă în temeiul dispoziţiilor articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă, se vor aplica următoarele pedepse:

a) amenda de la 2 la 5 ani, dacă infracţiunea comisă de o persoană fizică primeşte pedeapsa închisorii de cel puţin 5 ani;

b) amenda de la 6 luni la 2 ani, în celelalte cazuri.

Conform normelor prevăzute la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot aplica de asemenea pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

Articolul 303

Dacă faptele prevăzute la articolele anterioare au fost comise printr-un antreprenor, intermediar din sectorul financiar, sanitar, funcţionar public,

lucrător social, profesor sau educator, în timpul exercitării funcţiei, profesiei sau meseriei, se va aplica acestora, în afara pedepsei corespunzătoare, cea a decăderii speciale din postul sau funcţia publică, profesia sau meseria, activitatea industrială sau comercială, de la 3 la 10 ani. Se va aplica pedeapsa decăderii absolute de la 10 la 20 de ani, atunci când aceste fapte au fost realizate de o autoritate sau un agent al acesteia.

În acest sens, prin persoane din domeniul sanitar se înţelege medici, psihologi, persoane care deţin titluri sanitare, veterinari, farmacişti şi subalternii lor.

Articolul 304

Provocarea, complotarea şi propunerea de a comite infracţiunile prevăzute la articolele 301-303 se va pedepsi, corespunzător, cu o pedeapsă mai mică cu unu sau două grade.

TITLUL XIV
Delicte împotriva Finanţelor Publice şi împotriva Asigurărilor Sociale

Articolul 305[3)]

1. Persoana care, printr-o acţiune sau omisiune, fraudează Finanţele Publice de stat, autonome sau locale, eludând plata taxelor, a sumelor reţinute sau care ar fi trebuit reţinute sau veniturile în contul retribuţiilor în natură, obţinând în mod necuvenit restituiri sau profitând de beneficii fiscale sub aceeaşi formă, atunci când cuantumul cotei de care s-a beneficiat, al sumei neîncasate din reţineri sau al veniturilor în contul restituirilor sau beneficiilor fiscale necuvenite sau de care s-a profitat depăşeşte 120.000 euro, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi cu amendă începând de la suma echivalentă până la de şase ori suma menţionată, dacă situaţia sa nu respectă dispoziţiile punctul 4 al acestui articol.

Simpla depunere a declaraţiilor sau efectuarea plăţilor voluntare nu exclude frauda, în vreme ce alte fapte fac dovada.

În afara pedepselor menţionate, se va aplica persoanei răspunzătoare pierderea posibilităţii de a obţine subvenţii sau ajutoare publice şi a dreptului de a se bucura de beneficii sau de stimulente fiscale sau de asigurări sociale, pe o perioadă de la 3 la 6 ani.

[3)] Modificat prin unicul articol 2 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

2. Pentru determinarea cuantumul menţionat la punctul anterior:

a) dacă este vorba de taxe, reţineri, venituri în contul restituirilor, periodice sau cu declarare periodică, se va considera că frauda este comisă în fiecare perioadă impozitabilă sau de declarare, iar dacă aceste perioade sunt mai mici de 12 luni, suma fraudată se va referi la anul calendaristic. Totuşi, în cazurile în care frauda este comisă de o organizaţie sau grupare criminală, sau de persoane sau entităţi acţionând sub aparenţa unei activităţi economice autentice fără a o desfăşura de fapt, infracţiunea poate fi judecată din momentul în care este atinsă suma stabilită la punctul 1.

b) În celelalte cazuri, se va considera că suma se referă la fiecare dintre produsele diferite pentru care trebuie plătit impozit.

3. Aceleaşi pedepse se vor aplica atunci când faptele descrise la paragraful 1 al acestui articol se comit împotriva intereselor financiare ale Comunităţii Europene, când cuantumul fraudat depăşeşte 50 000 euro într-un an calendaristic. Totuşi, în cazurile în care frauda este comisă în cadrul unei organizaţii sau grupări criminale, sau de persoane sau entităţi ce acţionează sub aparenţa unei activităţi economice autentice fără să o desfăşoare de fapt, infracţiunea poate fi judecată din momentul în care este atinsă suma stabilită la acest punct.

Dacă suma fraudată nu depăşeşte 50 000 euro, dar depăşeşte 4 000, se va impune pedeapsa cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau amenda de trei ori mai mare decât suma menţionată anterior, precum şi pierderea posibilităţii de a primi subvenţii şi ajutoare de la stat şi a dreptului de a se bucura de beneficii sau de stimulente fiscale sau de asigurări sociale pentru o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

4. Va fi exonerat de răspunderea penală cel care îşi reglează situaţia fiscală, în raport de datoriile la care se referă primul paragraf al acestui articol, înainte de notificarea Administraţiei taxelor cu privire la începerea acţiunii de dovedire privind determinarea datoriilor ce decurg din taxele ce fac obiectul regularizării sau, în cazul în care astfel de acţiuni nu s-au produs, înainte ca Ministerul Public, Avocatul Poporului sau reprezentantul judiciar al Administraţiei autonome sau locale în cauză să depună plângere sau denunţ împotriva acestuia sau când Ministerul Public sau Judecătorul de Instrucţie realizează acţiuni care îi permit cunoaşterea formală a începerii demersului.

Efectele reglării situaţiei fiscale prevăzute la primul paragraf se vor aplica dacă datoriile fiscale sunt decontate o dată expirat dreptul autorităţilor de a le stabili conform normelor de drept administrativ.

Atunci când contribuabilul îşi reglează situaţia fiscală, nu va mai fi judecat pentru posibilele nereguli contabile sau alte declaraţii documentare greşite pe

care, exclusiv în relație cu responsabilitatea fiscală respectivă, acesta le-ar fi putut face înainte de reglarea situației sale fiscale.

5. Atunci când autoritățile fiscale au indicii ale unei infracțiuni comise împotriva trezoreriei, pot colecta separat, pe de o parte, produsele și sumele care nu au legătură cu posibila infracțiune împotriva trezoreriei și, pe de altă parte, cele care au legătură cu aceasta.

Colectarea menționată la punctul 1 al paragrafului anterior va fi prelucrată în mod obișnuit și supusă regimului pentru colectarea propriilor resurse provenite din decontările tuturor impozitelor. Iar colectarea, după caz, referitoare la produsele și sumele care nu au legătură cu posibila infracțiune împotriva trezoreriei va urma procedura stabilită de reglementările fiscale în acest scop, fără prejudiciere, adaptându-se la hotărârile pronunțate în cursul acțiunii penale.

Existența acțiunii penale pentru o infracțiune împotriva trezoreriei nu va suspenda colectarea datoriilor fiscale. Autoritățile fiscale pot începe demersurile pentru colectare, dacă judecătorul, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți, nu a dispus suspendarea acțiunii de executare, sub rezerva furnizării de garanții. Dacă nu au putut fi furnizate garanții, dacă se constată că executarea ar putea cauza daune ireparabile sau a prejudiciat ceea ce a fost greu reparat.

6. Judecătorii și tribunalele pot impune contribuabilului sau infractorului o pedeapsă mai mică cu unul sau două grade, cu condiția ca, în termen de 2 luni de la primirea notificării judiciare a modificării, decontează datoriile fiscale și recunoaște faptele în instanță. Cele menționate anterior se vor aplica de asemenea participanților la infracțiune, cu excepția contribuabilului sau infractorului, care colaborează în mod activ pentru a obține probe decisive în vederea identificării sau prinderii altor făptuitori, pentru a clarifica pe deplin faptele infracțiunii sau a stabili activele contribuabilului sau ale altor responsabili pentru infracțiune.

7. În procedura pentru infracțiunea prevăzută la acest articol, pentru executarea amenzii și a despăgubirilor civile, care includ suma datoriilor fiscale pe care autoritățile fiscale nu le-au colectat din motive de prescripție sau din alte motive juridice conform Legii 58/2003, Legea impozitării generale din 17 decembrie, incluzând penalități de întârziere, judecătorii și tribunalele vor solicita ajutorul serviciilor autorităților fiscale, pe care îi vor învesti cu proceduri administrative în temeiul dispozițiilor legii menționate anterior.

Articolul 305 bis[4]

1. Infracţiunile împotriva trezoreriei se vor pedepsi cu închisoare de la 2 la 6 ani şi cu amenda de 6-12 ori mai mare decât suma fraudată, dacă frauda este comisă în oricare din următoarele circumstanţe:

a) suma fraudată depăşeşte 600 000 euro;

b) frauda a fost comisă în cadrul unei organizaţii sau grupări criminale;

c) dacă folosirea de persoane fizice sau juridice, de entităţi fără personalitate juridică în calitate de instrumente ale mandatarilor sau întreprinderilor ori de paradisuri fiscale sau teritorii fără impozitare face dificilă identificarea contribuabilului sau a persoanei responsabile, suma fraudată sau activele contribuabilului sau ale persoanei responsabile de infracţiune.

2. În cazurile descrise la acest articol, celelalte dispoziţii ale articolului 305 se aplică.

În aceste cazuri, pe lângă pedepsele menţionate, persoana responsabilă va pierde posibilitatea de a primi subvenţii şi ajutoare de la stat şi dreptul de a se bucura de beneficii fiscale sau de asigurări sociale pentru 4-8 ani.

Articolul 306[5]

Persoana care, prin acţiuni sau omisiuni, fraudează bugetele generale ale Uniunii Europene sau altele administrate de aceasta, în cuantum mai mare de 50 000 euro, eludând plata sumelor ce trebuie încasate, sau folosind fondurile obţinute în alt scop decât cel pentru care au fost destinate, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi amendă începând de la echivalentul cuantumului până la de şase ori cuantumul menţionat.

Dacă suma fraudată sau folosită în mod greşit nu depăşeşte 50 000 euro, dar depăşeşte 4 000, se va aplica pedeapsa cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau amenda de trei ori mai mare decât suma menţionată, precum şi pierderea posibilităţii de a primi subvenţii sau ajutoare de la stat şi a dreptului de a se bucura de beneficii fiscale sau de asigurări sociale pentru o perioadă cuprinsă între 6 luni şi 2 ani.

Articolul 307[6]

1. Persoana care, prin acţiuni sau omisiuni, fraudează Asigurările Sociale eludând plata cotelor de asigurări şi încasările globale, obţinând în mod necuvenit restituirea acestora sau beneficiind de deducerile sub orice formă,

[4] Adăugat de unicul articol 3 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

[5] Modificat de unicul articol 4 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

[6] Modificat de unicul articol 5 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

de asemeni necuvenite, atunci când cuantumul cotelor fraudate al restituirilor sau deducerilor necuvenite depăşeşte 50 000 euro, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani şi amendă începând de la echivalentul cuantumului până la de şase ori cuantumul menţionat, dacă nu şi-a reglat situaţia fiscală conform dispoziţiilor punctului 3 al acestui articol.

Simpla depunere a documentelor de asigurări sociale nu exclude frauda, în vreme ce alte fapte fac dovada.

Pe lângă pedepsele menţionate, persoana responsabilă va pierde posibilitatea de a primi subvenţii şi ajutoare de la stat şi dreptul de a se bucura de avantaje fiscale sau de asigurări sociale pentru o perioadă de la 3 la 6 ani.

2. Pentru determinarea cuantumului menţionat la paragraful anterior, se va aplica suma totală fraudată în patru ani calendaristici.

3. Se va considera reglată situaţia privind asigurările sociale a persoanei responsabile dacă aceasta a recunoscut şi plătit datoriile ce i-au fost notificate la începutul procedurii de inspecţie în scopul stabilirii datoriei sau, dacă această procedură nu a avut loc, va depune o plângere la cabinetul procurorului sau avocatului responsabil de sistemul asigurărilor sociale împotriva acestuia sau se va adresa procurorului sau judecătorului pentru a putea fi anunţat oficial de începerea procedurii.

Efectele reglării situaţiei privind asigurările sociale prevăzută la paragraful anterior se vor aplica şi în cazul în care datoriile sunt decontate odată prescris dreptul autorităţilor de a le stabili conform normelor de drept administrativ.

În cazul reglării situaţiei asigurărilor sociale ale unei persoane, aceasta nu va mai fi judecată pentru posibilele nereguli contabile sau alte greşeli documentare pe care, exclusiv în relaţie cu datoria respectivă, le-ar fi putut comite până la reglarea situaţiei sale.

4. Existenţa acţiunii penale pentru o infracţiune împotriva sistemului de asigurări sociale nu va suspenda procedura administrativă pentru stabilirea şi colectarea datoriilor de asigurări sociale, dacă judecătorul nu dispune acest lucru conform cu condiţia furnizării unei garanţii. Dacă nu a putut fi furnizată nicio garanţie, integral sau parţial, judecătorul poate dispune suspendarea în mod excepţional, oferind garanţii integral sau parţial, dacă se constată că executarea ar putea cauza daune ireparabile sau a prejudiciat ceea ce a fost greu reparat. Procedura administrativă se va adapta în cele din urmă hotărârilor luate în cursul procedurii.

5. Judecătorii şi tribunalele pot impune persoanei responsabile de sistemul de asigurări sociale sau infractorului o pedeapsă mai mică cu un grad sau două, cu condiţia ca, în termen de 2 luni de la primirea notificării judiciare cu privire la modificare, decontează datoriile de asigurări sociale şi recunoaşte faptele în

instanţă. Cele menţionate mai sus se vor aplica de asemenea participanţilor la infracţiune, cu excepţia debitorului asigurărilor sociale sau infractorului, care colaborează activ pentru obţinerea de probe decisive în vederea identificării sau capturării altor făptuitori, pentru clarificarea deplină a împrejurărilor infracţiunii sau pentru stabilirea activelor persoanei responsabile de sistemul asigurărilor de stat sau altor responsabili de infracţiune.

6. În procedurile judiciare pentru infracţiune prevăzută la acest articol, pentru executarea amenzii şi a despăgubirilor civile, care includ suma datoriei de asigurări sociale necolectată de autorităţi din motive de prescripţie sau din alte motive, inclusiv penalităţile de întârziere, judecătorii şi instanţele vor cere ajutorul serviciilor autorităţilor de asigurări sociale, care îi va învesti cu procedura administrativă de colectare a datoriilor.

Articolul 307 bis[7]

1. Infracţiunea împotriva sistemului de asigurări sociale se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 6 ani şi cu amenda de 6-12 ori mai mare decât suma, dacă se aplică oricare din următoarele circumstanţe la comiterea infracţiunii:

a) suma contribuţiilor fraudate sau a rabaturilor ori deducerilor incorecte depăşeşte 120 000 euro;

b) frauda a fost comisă în cadrul unei organizaţii sau grupări criminale;

c) dacă utilizarea de persoane fizice sau juridice sau de entităţi fără personalitate juridică în calitate de instrumente ale mandatarilor sau întreprinderilor sau de paradisuri fiscale ori teritorii fără impozitare face dificilă identificarea persoanei responsabile de sistemul de asigurări sociale, suma fraudată sau activele persoanei responsabile de sistem sau ale persoanei responsabile de infracţiune.

2. În cazurile descrise la acest articol, celelalte dispoziţii ale articolului 307 se aplică.

3. În aceste cazuri, pe lângă pedepsele menţionate, persoana responsabilă va pierde posibilitatea de a primi subvenţii şi ajutoare de la stat şi dreptul de a se bucura de beneficii fiscale sau de asigurări sociale pentru 4-8 ani.

Articolul 307 ter[8]

1. Persoana care, pentru sine sau pentru altul, obţine beneficii de asigurări sociale, prelungirea ilegală a acestora sau ajută alte persoane să le obţină, prin erori induse de simularea sau distorsionarea faptelor, sau prin tăinuirea cu

[7] Adăugat de unicul articol 6 al Legii organice 7/2012 din 27 decembrie.

[8] Adăugat de unicul articol 7 al Legii organice 7/2012 din 27 decembrie.

bună ştiinţă a faptelor pe care trebuie să le raporteze, cauzând astfel daune autorităţilor publice, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Dacă, având în vedere suma fraudată, mijloacele folosite şi circumstanţele personale ale infractorului, împrejurările infracţiunii nu sunt deosebit de grave, acesta va fi pedepsit cu amenda de 6 ori mai mare decât suma.

Pe lângă pedepsele menţionate, persoana responsabilă va pierde posibilitatea de a primi subvenţii şi dreptul de a se bucura de beneficii fiscale sau de asigurări sociale de la 3 la 6 ani.

2. Dacă valoarea beneficiilor depăşeşte 50 000 euro sau se aplică oricare din circumstanţele menţionate la literele b) sau c) de la punctul 1 al articolului 307 bis, se va impune pedeapsa cu închisoare de la 2 la 6 ani şi amenda de 6 ori mai are decât suma.

În aceste cazuri, pe lângă pedepsele menţionate, persoana responsabilă va pierde posibilitatea de a primi subvenţii şi dreptul de a se bucura de beneficii fiscale sau de asigurări sociale de la 4 la 8 ani.

3. Persoana responsabilă va fi exonerată de răspunderea penală dacă rambursează o sumă echivalentă cu valoarea beneficiilor primite pe lângă dobânda anuală echivalentă cu rata dobânzii legale plus 2%, din momentul în care a primit beneficiile, înainte să fie notificat de începerea procedurii de inspecţie şi control ale acestor beneficii sau, dacă această procedură nu are loc, la cabinetul procurorului sau a reprezentatului legal la statului, al avocatului responsabil de sistemul asigurărilor sociale, sau a reprezentantului administraţiei locale sau regionale în cauză, depune o plângere împotriva acestuia, sau se adresează procurorului sau judecătorului pentru a i se permite să fie anunţat oficial de începerea procedurii.

Exonerarea de răspunderea penală prevăzută la primul paragraf se extinde şi în cazul greşelilor documentare pe care, exclusiv în relaţie cu beneficiile fraudate ce trebuie rambursate, o persoană le-ar fi putut face înainte de reglarea situaţiei sale.

4. Existenţa acţiunii penale pentru oricare din infracţiunile prevăzute la punctele 1 şi 2 ale acestui articol nu vor împiedica autorităţile relevante să solicite rambursarea beneficiilor obţinute ilegal în instanţe administrative. Suma ce trebuie plătită va fi stabilită provizoriu de autorităţi şi va fi ulterior adaptată la hotărârile pronunţate în cursul acţiunii penale.

Nici acţiunea penală nu va suspenda acţiunea de colectare a autorităţilor, care pot începe procedura în vederea colectării, dacă judecătorul, din oficiu sau la cererea unei părţi, nu dispune suspendarea acţiunii de executare, sub rezerva furnizării unei garanţii. Dacă nu a fost posibilă furnizarea unei garanţii, integral sau parţial, judecătorul poate dispune suspendarea în mod excepţional,

furnizând integral sau parţial garanţii, atunci când constată că executarea at putea cauza daune ireparabile sau ar produce pagube greu reparat.

5. În cauzele având ca obiect infracţiunea prevăzută la acest articol, pentru executarea amenzii şi a răspunderii civile, judecătorii şi tribunalele vor cere ajutorul serviciilor autorităţilor de asigurări sociale, pe care îi vor investi cu procedura administrativă de colectare a datoriilor.

6. În cazurile menţionate la acest articol, dispoziţiile punctului 5 al articolului 307 din Codul penal se vor aplica.

Articolul 308[9)]

1. Persoana care obţine o subvenţie, o scutire sau ajutorul autorităţilor publice mai mare de 120 000 euro falsificând condiţiile cerute pentru acordarea acestora sau ascunzându-le pe acelea care ar fi împiedicat acordarea acestora, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani şi amendă începând de la echivalentul sumei până la de şase ori valoarea acesteia, dacă nu o rambursează în temeiul punctului 5 al acestui articol.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica celui care, în desfăşurarea activităţii subvenţionate cu fonduri de la autorităţile publice, le foloseşte în alte scopuri decât cele pentru care a fost acordată subvenţia sau ajutorul, dacă suma respectivă depăşeşte 120 000 euro, dacă nu o rambursează în temeiul punctului 5 al acestui articol.

3. Pe lângă pedepsele menţionate, persoana răspunzătoare va pierde posibilitatea de a obţine subvenţii sau ajutoare publice şi dreptul de a beneficia de facilităţi fiscale sau de asigurări sociale pe o perioadă de la 3 la 6 ani.

4. Pentru stabilirea sumei fraudate, se va avea în vedere anul calendaristic iar subvenţiile sau ajutoarele respective trebuie obţinute pentru aceeaşi activitate privată eligibilă pentru subvenţii, chiar dacă provin de la autorităţi sau entităţi publice diferite.

5. Rambursarea prevăzută la punctele 1 şi 2 va fi considerată realizată dacă persoana care obţine subvenţiile şi ajutoarele înapoiază subvenţiile sau ajutoarele primite ilegal, pe lângă plata întârziată a dobânzii aplicabile acestora, din momentul în care le primeşte, şi face acest lucru înainte de a fi notificată în legătură cu începerea procedurii de inspecţie sau control în privinţa acelor subvenţii sau ajutoare sau, dacă această procedură nu are loc, la cabinetul procurorului, a reprezentantului legal al statului sau a reprezentatului administraţiei locale sau regionale respective, depune o plângere împotriva acestuia, sau se adresează procurorului sau judecătorului pentru a i se permite să fie notificat oficial de începerea procedurii. Această

[9)] Modificat de unicul articol 8 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

rambursare va scuti persoana de la judecată pentru orice greşeli documentare pe care, exclusiv în relaţie cu datoria respectivă, ar fi putut-o comite înainte de reglarea situaţiei sale.

6. Existenţa acţiunii penale pentru oricare din infracţiunile prevăzute la punctele 1 şi 2 ale acestui articol nu va împiedica autorităţile competente să solicite rambursarea beneficiilor obţinute ilegal în instanţe administrative. Suma ce trebuie plătită va fi stabilită provizoriu de autorităţi şi va fi ulterior adaptată la hotărârile pronunţate în cursul acţiunii penale.

Nici acţiunea penală nu va suspenda acţiunea de colectare de către autorităţi, care pot începe procedura în vederea colectării, dacă judecătorul, din oficiu sau la cererea unei părţi, nu dispune suspendarea acţiunii de executare, sub rezerva furnizării unei garanţii. Dacă nu a fost posibilă furnizarea unei garanţii, integral sau parţial, judecătorul poate dispune suspendarea în mod excepţional, furnizând integral sau parţial garanţii, dacă se constată că executarea ar putea cauza daune ireparabile sau daune greu de reparat.

7. Judecătorii şi tribunalele pot impune persoanei responsabile de această infracţiune o pedeapsă mai mică cu unul sau două grade, cu condiţia ca, în termen de două luni de la primirea notificării judiciare a modificării, efectuează rambursările prevăzute la punctul 5 şi recunoaşte faptele în instanţă. Cele menţionate anterior se vor aplica de asemenea participanţilor la infracţiune, cu excepţia persoanei obligate să efectueze rambursarea sau a infractorului, dacă va colabora în mod activ pentru a obţine probe decisive în vederea identificării sau prinderii altor responsabili, pentru a clarifica pe deplin împrejurările infracţiunii sau a stabili activele contribuabilului sau ale altor responsabili pentru infracţiune.

Articolul 309[10]

(Abrogat)

Articolul 310

Persoana care este obligată prin lege să ţină evidenţa contabilă va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 5 la 7 luni dacă:

a) încalcă cu desăvârşire această obligaţie în regim de estimare directă a bazei de impozitare;

b) ţine dublă contabilitate care, referindu-se la aceeaşi activitate şi exerciţiu economic, ascunde sau simulează adevărata situaţie economică a întreprinderii;

---

[10] Abrogat de unica dispoziţie de abrogare 1 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

c) nu a înregistrat în registrele obligatorii operaţiuni comerciale, acţiuni, operaţiuni sau, în general, tranzacţii economice sau le-a înregistrat cu cifre diferite de cele adevărate;

d) a înregistrat în registrele obligatorii date contabile fictive.

Cazurile prevăzute la literele c) şi d) de mai sus sunt considerate delicte dacă nu au fost depuse declaraţiile fiscale, sau dacă au fost depuse pentru contabilitate falsă şi dacă suma încasărilor sau plăţilor omise sau falsificate, mai mult sau mai puţin, depăşeşte 240 000 euro pentru fiecare an financiar, fără compensare aritmetică.

Articolul 310 bis[11)]

Dacă, în temeiul dispoziţiilor articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile cuprinse la acest titlu, următoarele pedepse se vor impune:

a) amenda de 12 ori mai mare decât suma fraudată sau obţinută ilegal, dacă infracţiunea, comisă de o persoană fizică, primeşte pedeapsa cu închisoare de cel puţin 2 ani;

b) amenda de 4-12 ori mai mare decât suma fraudată sau obţinută ilegal, dacă infracţiunea, comisă de o persoană fizică, primeşte pedeapsa cu închisoare de cel puţin 5 ani;

c) amenda de la 6 luni la 1 an, în circumstanţele prevăzute la articolul 310.

Pe lângă pedepsele menţionate, persoana juridică responsabilă va pierde posibilitatea de a primi subvenţii şi ajutoare de la stat şi dreptul de a se bucura de beneficii fiscale sau de asigurări sociale pentru o perioadă de la 3 la 6 ani. Poate fi impusă, de asemenea, interdicţia de a încheia contracte cu autorităţile publice.

Având în vedere normele prevăzute la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele cuprinse la articolul 33, punctul 7, literele b), c), d), e).

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

[11)] Modificat de unicul articol 10 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

TITLUL XV
Delictele împotriva drepturilor muncitorilor

Articolul 311[12)]

Vor fi pedepsiţi cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 6 ani şi amendă de la 6 la 12 luni:

1° Persoanele care, prin inducere în eroare sau abuzând de o situaţie de necesitate, impun muncitorilor aflaţi în serviciul lor condiţii de muncă sau de asigurări sociale care prejudiciază, înlătură sau restrâng drepturile care le sunt recunoscute prin dispoziţiile legale, contractele colective sau contractele individuale de muncă.

2° Persoanele care angajează în mod simultan un număr de muncitori fără a-i înregistra în sistemul asigurărilor sociale sau, după caz, fără să le fi obţinut permis de muncă, cu condiţia ca numărul muncitorilor afectaţi să fie mai mic de:

a) 25% în cadrul companiile sau locurilor de muncă cu mai mult de 100 muncitori;

b) 50%, în cadrul companiilor sau locurilor de muncă cu 10-100 muncitori, sau

c) 100%, în cadrul companiilor sau locurilor de muncă cu 5-10 muncitori.

3° Persoanele care, în cazul transmiterii întreprinderii, având cunoştinţă de procedeele descrise la paragraful anterior, menţin aceste condiţii impuse de altă persoană.

4° Dacă faptele menţionate la paragrafele anterioare sunt realizate prin violenţă sau intimidare, se vor aplica pedepse superioare în grad.

Articolul 312

1. Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 2 la 5 ani şi amendă de la 6 la 12 luni persoanele care fac trafic, în mod ilegal, cu forţa de muncă.

2. Cu aceeaşi pedeapsă vor fi pedepsiţi cei care recrutează persoane sau le determină să-şi abandoneze locul de muncă oferind locuri de muncă sau condiţii de muncă înşelătoare sau false, precum şi cei care folosesc cetăţeni străini fără permis de muncă în condiţii care prejudiciază, înlătură sau limitează drepturile care sunt recunoscute prin dispoziţii legale, contracte colective de muncă sau contracte individuale.

[12)] Modificat de unicul articol 10 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

BCU/S CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 313

Persoana care promovează sau favorizează, prin orice mijloc, imigrarea clandestină de muncitori în Spania va fi pedepsită cu pedeapsa prevăzută la articolul anterior.

Articolul 314

Persoanele care produc o gravă discriminare în angajarea, publică sau privată, împotriva unei persoane din motive de ideologie, religie sau credinţe, apartenenţa la o etnie, rasă sau naţiune, sex, orientare sexuală, situaţie familială, boală sau handicap prevalându-se de reprezentanţa legală sau sindicală a muncitorilor, de înrudirea cu alţi muncitori din întreprindere sau făcând uz de una din limbile oficiale în interiorul statului spaniol şi nu restabilesc situaţia de egalitate în faţa legii după somaţie sau sancţiunea administrativă, reparând daunele economice produse, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani sau amendă de la 12 la 24 luni.

Articolul 315

1. Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 6 la 12 luni persoanele care, prin înşelăciune sau abuzând de o situaţie de necesitate, împiedică sau limitează exercitarea libertăţii sindicale sau a dreptului la grevă.

2. Dacă faptele menţionate la paragraful anterior se realizează prin forţă, violenţă sau intimidare, se vor aplica pedepse superioare în grad.

3. Aceleaşi pedepse menţionate la paragraful 2 se vor aplica persoanelor care, acţionând în grup sau individual dar în acord cu alţii, constrâng alte persoane să declanşeze sau să continue o grevă.

Articolul 316

Persoanele care, încălcând normele de prevenire a riscurilor în muncă şi, deşi sunt obligate de lege, nu pun la dispoziţie mijloacele necesare pentru ca muncitorii să-şi desfăşoare activitatea respectând măsurile de siguranţă şi de igienă adecvate, punând astfel în pericol grav viaţa, sănătatea sau integritatea fizică a acestora, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani şi amendă de la 6 la 12 luni.

Articolul 317

Atunci când infracţiunea la care face referire articolul anterior se comite din neglijenţă gravă, pedeapsa aplicată va fi mai mică în grad.

Articolul 318

Atunci când faptele prevăzute la articolele acestui titlu se atribuie persoanelor juridice, se va impune pedeapsa menţionată pentru administratori sau persoane cu atribuţii în serviciu care au fost răspunzători pentru acestea şi care, deşi au avut cunoştinţă de ele şi au putut să le remedieze, nu au adoptat măsuri în acest sens. În aceste cazuri autoritatea judiciară va putea dispune, în plus, una sau unele din măsurile prevăzute la articolul 129 al prezentului Cod.

TITLUL XV Bis
Delicte împotriva drepturilor cetăţenilor străini

Articolul 318 bis

1. Persoana care, direct sau indirect, promovează, favorizează sau înlesneşte traficul ilegal sau imigraţia clandestină pe persoane din, în tranzit sau către Spania, va fi pedepsită cu pedeapsă închisorii de la 4 la 8 ani.

2. Persoanele care comit faptele menţionate în oricare din paragrafele anterioare în scopul obţinerii de beneficii sau folosind violenţa, intimidarea, înşelăciunea sau abuzând de o situaţie de superioritate sau de vulnerabilitatea deosebită a victimei, ori victima este minoră sau o persoană cu handicap sau punând în pericol grav viaţa, sănătatea sau integritatea fizică a persoanelor, pedepsele se vor aplica în jumătatea lor superioară. Dacă victima este un minor sau o persoană cu handicap, pedepsele vor fi cu un grad mai mari decât cele prevăzute la punctul anterior.

3. Cu aceleaşi pedepse menţionate la paragraful anterior şi, în plus, cu decăderea absolută de la 6 la 12 ani vor fi pedepsite persoanele care comit aceste fapte prevalându-se de condiţia lor de autoritate, agent al acesteia sau funcţionar public.

4. Se vor aplica pedepse superioare în grad faţă de cele prevăzute la paragrafele 1-3 ale acestui articol, pentru cazurile respective, şi, în plus, decăderea specială din profesie, ocupaţie, activitate industrială sau comercială pe durata condamnării, atunci când vinovatul face parte dintr-o organizaţie sau asociaţie, fie şi numai temporar, care desfăşoară astfel de activităţi.

În cazul administratorilor, directorilor sau persoanelor cu atribuţii în cadrul acestor organizaţii sau asociaţii, acestora li se va aplica pedeapsa în jumătatea ei superioară, care se va putea ridica la cea imediat superioară în grad.

Atunci când, conform dispoziţiilor stabilite la articolul 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile definite la acest titlu, se va aplica

pedeapsa cu amenda de la 2 la 5 ani sau cea de 3-5 ori mai mare decât profitul obţinut dacă suma rezultată este mai mare.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot impune de asemenea pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

5. Tribunalele, ţinând cont de gravitatea faptei şi de circumstanţele acesteia, de persoana inculpatului şi de scopul urmărit de acesta, va putea aplica pedeapsa inferioară cu un grad faţă de respectiva pedeapsă menţionată.

TITLUL XVI
Delicte privind sistematizarea teritoriului, protecţia patrimoniului istoric şi a mediului înconjurător

CAPITOLUL I
Delicte privind sistematizarea teritoriului

Articolul 319

1. Se vor aplica pedeapsa închisorii de la 1 an şi 6 luni la 4 ani, amendă de la 12 la 24 luni, cu excepţia cazului în care profitul obţinut din infracţiune depăşeşte suma rezultată, caz în care amenda va fi de până la trei ori mai mare decât suma profitului, şi decăderea specială din profesie sau ocupaţie pe durata de la 1 la 4 ani, promotorilor, constructorilor sau tehnicienilor cu funcţii de conducere care realizează o construcţie neautorizată pe terenuri destinate drumurilor, zonelor verzi, bunurilor din domeniul public sau pe locuri care au, din punct de vedere legal sau administrativ, sunt recunoscute pentru valoarea lor peisagistică, ecologică, artistică, istorică sau culturală sau care, din aceleaşi motive, au fost considerate ca fiind protejate în mod special.

2. Se va aplica pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani, amendă de la 12 la 24 luni, cu excepţia cazului în care profitul obţinut din infracţiune depăşeşte suma rezultată, caz în care amenda va fi de până la 3 ori mai mare decât suma profitului, şi decăderea specială din profesie sau ocupaţie pe durata de la 1 la 4 ani, promotorilor, constructorilor sau tehnicienilor cu funcţii de conducere care realizează o construcţie neautorizabilă pe terenuri neurbanizabile.

3. În orice caz, judecătorii sau tribunalele vor putea dispune, motivat, pe cheltuiala autorului faptei, demolarea construcţiei, fără a se aduce atingere despăgubirilor cuvenite terţilor de bună credinţă. În toate cazurile, se va dispune confiscarea câştigurilor obţinute din infracţiune, indiferent de transformările la care au fost supuse.

4. În toate cazurile prevăzute la acest articol, dacă o persoană juridică este responsabilă conform dispoziţiilor prevăzute la articolul 31 bis din acest Cod, se va aplica pedeapsa cu amendă de la 1 la 3 ani, cu excepţia cazului în care profitul obţinut din infracţiune depăşeşte suma rezultată, caz în care amenda este de 2-4 ori mai mare decât cuantumul profitului.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele prevăzute la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

Articolul 320

1. Autoritatea sau funcţionarul public care, cunoscând că nu este permis, a avizat favorabil proiecte de construcţie sau acordarea de licenţe contrare normelor urbanistice în vigoare, va fi pedepsit cu pedeapsa prevăzută la articolul 404 al prezentului Cod şi, în plus, cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau amendă de la 12 la 24 luni.

2. Cu aceeaşi pedeapsă va fi pedepsită autoritatea sau funcţionarul public care, personal sau ca membru al unui organism afiliat unui Colegiu, a dat o aviz favorabil sau a votat favorabil, cunoscând injusteţea faptei.

CAPITOLUL II
Delicte privind patrimoniul istoric

Articolul 321

Cei care distrug sau deteriorează grav edificii protejate în mod special pentru valoarea lor istorică, artistică, culturală sau monumentală vor fi pedepsiţi cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani, amendă de la 12 la 24 luni şi, în orice caz, cu decăderea specială din profesie sau ocupaţie pe o perioadă de la 1 la 5 ani.

În orice caz, judecătorii sau tribunalele vor putea dispune, motivat, restaurarea sau reconstruirea edificiului, pe cheltuiala autorului faptei, fără a se aduce atingere daunelor cuvenite terţilor de bună credinţă.

Articolul 322

1. Autoritatea sau funcţionarul public care, cunoscând că acest lucru nu este permis, a avizat favorabil proiecte de dărâmare sau prin care se deteriorează edificii protejate în mod special, va fi pedepsit, în afara pedepsei prevăzute la articolul 404 al acestui Cod, cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani sau amendă de la 12 la 24 luni.

2. Cu aceleaşi pedepse va fi pedepsită autoritatea sau funcţionarul public care, prin ea însăşi sau ca membru al unui organism afiliat Ia un Colegiu a

dat rezoluţie favorabilă sau a votat favorabil, ştiind că acest lucru nu este permis.

Articolul 323

Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani şi amendă de la 12 la 24 luni persoana care provoacă daune unei arhive, registru, muzeu, bibliotecă, centru de învăţământ, cabinet ştiinţific, instituţii asemănătoare sau unor bunuri de valoare istorică, artistică, ştiinţifică, culturală sau monumentală, precum şi vestigiilor arheologice.

În acest cazuri, judecătorii sau tribunalele vor putea dispune adoptarea de măsuri pentru restaurarea, în măsura posibilului, bunului deteriorat, pe cheltuiala autorului daunei.

Articolul 324

Persoana care, prin neglijenţă gravă, provoacă pagube, în cuantum mai mare de 400.000 euro, unei arhive, registru, muzeu, bibliotecă, centru de învăţământ, cabinet ştiinţific, instituţii asemănătoare sau unor bunuri de valoare istorică, artistică, ştiinţifică, culturală sau monumentală, precum şi zăcămintelor arheologice, va fi pedepsită cu amendă de la 3 la 18 luni, ţinând cont de importanţa daunelor.

CAPITOLUL III
Delicte împotriva resurselor naturale şi a mediului înconjurător

Articolul 325

Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 5 ani, amendă de la 8 la 24 luni şi decăderea specială din profesie sau ocupaţie pe o perioadă de la 1 la 3 ani persoana care, contravenind legilor sau altor dispoziţii generale privind protejarea mediului înconjurător, provoacă sau realizează, direct sau indirect, emisii, deversări, radiaţii, extracţii sau excavaţii, tasări, zgomote, vibraţii, injecţii sau depozite, în atmosferă, în sol sau subsol sau în apele terestre, maritime sau subterane, cu incidenţă inclusiv în spaţiile transfrontaliere, precum şi captări de ape care pot prejudicia grav echilibrul sistemelor naturale. Dacă s-a produs un risc grav care a prejudiciat sănătatea persoanelor, pedeapsa închisorii se va aplica în jumătatea ei superioară.

Articolul 326

Se va aplica o pedeapsă superioară în grad, fără a se aduce atingere pedepselor ce s-ar putea aplica în baza prevederilor prezentului Cod, atunci când în

comiterea oricăreia dintre faptele descrise la articolul anterior se constată una din circumstanţele următoare:

a) Unitatea industrială sau activitatea respectivă funcţionează clandestin, fără a avea autorizaţie sau aprobare administrativă pentru instalaţiile existente;

b) au fost încălcate dispoziţiile exprese ale autorităţii administrative de remediere sau suspendare a activităţilor specificate la articolul anterior;

c) au fost falsificate sau ascunse informaţiile privind aspectele referitoare la mediu ale acesteia;

d) a fost obstrucţionată activitatea de control a Administraţiei;

e) a fost produs un risc de deteriorare ireversibilă sau catastrofal;

f) s-a produs o extracţie ilegală de ape în perioadele de restricţie.

Articolul 327

În cazul în care, conform dispoziţiilor articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile stabilite la primele două articole, se vor aplica următoarele pedepse:

a) Amenda de la 2 la 5 ani, dacă infracţiunea comisă de o persoană fizică este prevăzută cu o pedeapsă cu închisoare de cel puţin 5 ani;

b) Amenda de la 1 la 3 ani, în celelalte cazuri.

Conform normelor prevăzute la articolul 66 bis, judecătorii sau tribunalele vor putea de asemenea impune pedepsele prevăzute la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

Articolul 328

1. Vor fi pedepsiţi cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani, amendă de la 10 la 14 luni şi decădere specială din dreptul de a exercita o profesie sau activitate pentru o perioadă de 1-2 ani persoanele care depozitează sau deversează deşeuri sau reziduuri solide sau lichide toxice sau periculoase şi care pot prejudicia grav echilibrul sistemelor naturale sau sănătatea persoanelor.

2. Aceeaşi pedeapsă prevăzută la punctul anterior se va aplica celui care, încălcând legile sau alte dispoziţii generale, realizează exploatarea instalaţiilor în care este desfăşurată o activitate periculoasă, sau în care sunt depozitate sau folosite substanţe periculoase, care cauzează sau ar putea cauza decesul sau rănirea gravă a persoanelor, sau daune substanţiale calităţii aerului, solului, apei ori animalelor sau plantelor.

3. Pedeapsa cu închisoare de la 1 la 3 ani se va aplica celor care, la ambalarea, transportarea, reciclarea, eliminarea sau reciclarea deşeurilor, inclusiv prin neîndeplinirea sarcinii de supraveghere a procedurilor, pun în pericol viaţa,

integritatea sau sănătatea persoanelor, ori afectează calitatea aerului, solului sau apei, animalelor sau plantelor.

4. Persoana care, încălcând legile sau alte dispoziţii generale, transportă o cantitate importantă de deşeuri, atât în cazului unui singur transfer cât şi a mai multor transferuri, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 2 ani.

5. Atunci când, din cauza comportamentului prevăzut la punctul anterior, pe lângă riscul luat în considerare, apare ca rezultat o vătămare ce constituie delict, indiferent de gravitatea sa, judecătorii sau tribunalele vor lua în considerare infracţiunea pedepsită cel mai aspru, aplicând pedeapsa în jumătatea sa superioară.

6. Atunci când, conform dispoziţiilor articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile definite la acest articol, se vor aplica următoarele pedepse:

a) pedeapsa de la 1 la 3 ani, sau de 2-4 ori mai mare decât prejudiciul cauzat atunci când suma rezultată este mai mare, dacă infracţiunea comisă de o persoană fizică este prevăzută cu pedeapsa de cel puţin 2 ani închisoare;

b) amenda de la 6 luni la 2 ani sau de 2-3 ori mai mare decât prejudiciul cauzat atunci când suma rezultată este mai mare, în celelalte cazuri.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

7. Atunci când, la comiterea actelor prevăzute la secţiunile anterioare ale acestui articol, este îndeplinită oricare din circumstanţele stabilite la literele a), b), c) sau d) ale articolului 326, pedepsele vor fi cu un grad mai mare decât cele prevăzute, fără prejudicierea celor ce ar putea fi adecvate conform altor dispoziţii ale acestui Cod.

Articolul 329

1. Autoritatea sau funcţionarul public care, cu ştiinţă, a dat aviz favorabil acordării de licenţe în mod evident ilegale prin care se autorizează funcţionarea unităţilor industriale sau desfăşurarea de activităţi contaminante la care fac referire articolele anterioare sau care, în urma inspecţiilor efectuate, au trecut sub tăcere încălcarea legii sau a dispoziţiilor normative cu caracter general care reglementează respectivele activităţi, va fi pedepsită cu pedeapsa stabilită la articolul 404 al acestui Cod şi, în plus, cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani sau amendă de la 8 la 24 luni.

2. Cu aceleaşi pedepse va fi pedepsită autoritatea sau funcţionarul public care, prin ea însăşi sau ca membru al unui organism afiliat la un Colegiu, a dat rezoluţie favorabilă sau a votat favorabil, ştiind că acest lucru nu este permis.

Articolul 330

Persoana care, într-un spaţiu natural protejat, provoacă daune grave unui element de mediu datorită căruia respectivul spaţiu a fost calificat astfel, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi amendă de la 12 la 24 luni.

Articolul 331

Faptele prevăzute la acest capitol vor fi sancţionate, după caz, cu pedeapsa inferioară în grad aplicabilă respectivelor cazuri, atunci când s-au comis din neglijenţă gravă.

CAPITOLUL IV
Delicte privind protejarea florei, faunei şi animalelor domestice

Articolul 332

Persoana care, cauzând un grav prejudiciu mediului înconjurător, taie, calcă, smulge, culege sau face trafic ilegal cu una din speciile sau subspeciile de floră pe cale de dispariţie, distruge sau alterează grav habitatul său natural, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 4 luni la 2 ani sau amendă de la 8 la 24 luni.

Articolul 333

Persoana care introduce sau răspândeşte specii de floră sau faună neautohtone, astfel încât prejudiciază echilibrul biologic, contravenind legilor sau dispoziţiilor generale privind protecţia speciilor de floră sau faună, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 4 luni la 2 ani sau amendă de la 8 la 24 luni şi, în toate cazurile, cu decăderea specială din dreptul de exercita o profesie sau comerţ pentru o perioadă cuprinsă între 1 şi 3 ani.

Articolul 334

1. Persoana care capturează specii pe cale de dispariţie, desfăşoară activităţi care împiedică sau obstrucţionează reproducerea sau migraţia, contravenind legilor sau dispoziţiilor generale privind protecţia speciilor din fauna silvestră, comercializează sau face trafic cu acestea sau cu cadavrele acestora, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 4 luni la 2 ani sau amendă de la 8 la 24 luni şi, în orice caz, cu decăderea specială din exercitarea dreptului de a vâna sau pescui pe o perioadă de la 2 la 4 ani.

2. Pedeapsa se va aplica în jumătatea ei superioară în cazul speciilor sau subspeciilor catalogate ca fiind în pericol de dispariţie.

Articolul 335

1. Persoana care vânează sau pescuieşte alte specii decât cele menţionate la articolul anterior, atunci când acest lucru este strict interzis de normele specifice privind vânătoarea şi pescuitul, va fi pedepsită cu amendă de la 8 la 12 luni şi cu decăderea specială din exercitarea dreptului de a vâna sau pescui pe o perioadă de la 2 la 5 ani.

2. Persoana care vânează sau pescuieşte speciile la care face referire paragraful anterior al acestui articol pe terenuri publice sau private ale altei persoane, care sunt supuse unui regim cinegetic special, fără permisiunea necesară a titularului, va fi pedepsită cu amendă de la 4 la 8 de luni şi cu decăderea specială din exercitarea dreptului de a vâna sau pescui pe o perioadă de la 1 la 3 ani, în afară de pedepsele care i s-ar putea aplica, după caz, comiterea infracţiunii prevăzute la paragraful 1 al acestui articol.

3. Dacă faptele anterioare au produs grave daune patrimoniului cinegetic al unui teren supus regimului cinegetic special, se va aplica pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi decăderea specială din exercitarea dreptului de a vâna sau pescui pe o perioadă de la 2 la 5 ani.

4. Se va aplica pedeapsa în jumătatea ei superioară atunci când faptele menţionate la acest articol sunt realizate de grupuri de trei sau mai multe persoane sau utilizând unelte de pescuit sau mijloace interzise de lege sau de regulamente.

Articolul 336

Persoana care, fără să fie autorizată legal, foloseşte pentru vânătoare sau pescuit otravă, mijloace explozive sau alte instrumente sau metode cu un efect destructiv similar pentru faună, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 4 luni la 2 ani sau amendă de la 8 la 24 luni şi, în orice caz, cu decăderea specială din exercitarea dreptului de a vâna sau pescui pe o perioadă de la 1 la 3 ani. Dacă dauna cauzată a fost de maximă importanţă, se va aplica pedeapsa închisorii menţionată mai sus în jumătatea ei superioară.

Articolul 337

Persoanele care maltratează cu cruzime şi nejustificat animale domestice provocându-le moartea sau provocându-le leziuni care reduc capacitatea fizică a acestora, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 3 luni la 1 an şi decăderea specială de la 1 la 3 ani din exercitarea profesiei, ocupaţiei sau activităţii comerciale care are legătură cu animalele.

CAPITOLUL V
Dispoziții comune

Articolul 338

Atunci când faptele definite la acest titlu afectează un spațiu natural protejat, se vor aplica pedepse superioare în grad față de cele prevăzute pentru respectivele cazuri.

Articolul 339

Judecătorii sau tribunalele vor putea dispune, întemeiat, în sarcina autorului faptei, măsurile menite să conducă la restaurarea echilibrului ecologic perturbat, precum și să adopte orice altă măsură de precauție necesară pentru protecția bunurilor menționate la acest titlu.

Articolul 340

Dacă autorul oricăreia dintre faptele menționate la acest titlu a acționat voluntar pentru repararea daunelor cauzate, judecătoriile sau tribunalele îi vor aplica o pedeapsă inferioară în grad față de cea prevăzută de lege pentru respectivele cazuri.

TITLUL XVII
Delictele împotriva siguranței colective

CAPITOLUL I
Delictele de risc catastrofal

SUBCAPITOLUL 1
Delicte privind energia nucleară și radiațiile ionizante

Articolul 341

Cel care degajează energie nucleară sau elemente radioactive care pun în pericol viața persoanelor sau bunurile acestora, deși nu se produce nicio explozie, va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 15 la 20 ani și decăderea specială din postul sau funcția publică, profesie sau ocupație pe o perioadă de la 10 la 20 ani.

Articolul 342

Persoana care, fără să fie menționată la articolul anterior, perturbează funcționarea unei instalații nucleare sau radioactive sau perturbă desfășurarea de activități în care se manipulează materiale sau echipamente generatoare de

radiaţii ionizante, creând o situaţie de pericol grav pentru viaţa sau sănătatea persoanelor, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 4 la 10 ani şi decăderea specială din postul sau funcţia publică, profesie sau ocupaţie pe o perioadă de la 6 la 10 ani.

Articolul 343

1. Persoana care expune una sau mai multe persoane la radiaţii ionizante care pun în pericol viaţa, integritatea, sănătatea sau bunuri ale acestora, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 la 12 ani şi decăderea specială din postul sau funcţia publică, profesia sau ocupaţia pe o perioadă de Ia 6 la 10 ani. Aceeaşi pedeapsă se va aplica atunci când, prin astfel de fapte, este afectată calitatea aerului, solului sau apei, sau animalele ori plantele.

2. Atunci când, din cauza faptelor descrise la punctul anterior, pe lângă riscul prevăzut, se produce o vătămare ce constituie infracţiune, indiferent de gravitatea sa, judecătorii sau tribunalele vor lua în considerare doar infracţiunea care se pedepseşte cel mai aspru, pedeapsa aplicându-se în jumătatea sa superioară.

3. Dacă, în conformitate cu dispoziţiile articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile definite la acest articol, se va aplica pedeapsa cu amenda de la 2 la 5 ani.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

Articolul 344

Faptele prevăzute la articolele anterioare vor fi sancţionate cu pedeapsa inferioară în grad decât cea prevăzută pentru respectivele cazuri, atunci când au fost comise din neglijenţă gravă.

Articolul 345

1. Persoana care deţine materiale nucleare sau elemente radioactive, chiar fără scopul obţinerii de beneficii, va fi sancţionată cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani. Aceeaşi pedeapsă se va aplica celui care, fără a avea autorizaţia necesară, deţine, facilitează, prelucrează, transformă, foloseşte, depozitează, transportă sau elimină materiale nucleare sau alte substanţe radioactive periculoase ce pot cauza decesul sau grave vătămări ale persoanelor, sau aduc prejudicii considerabile calităţii aerului, solului sau apei, animalelor ori plantelor.

2. Dacă fapta a fost comisă prin constrângerea sau intimidarea persoanelor, se va aplica pedeapsa în jumătatea ei superioară.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

3. Dacă fapta a fost comisă folosind violența sau intimidarea, vinovatul va fi pedepsit cu o pedeapsă superioară în grad.

4. Persoana care, fără autorizație, produce astfel de materiale sau substanțe, se pedepsește cu o pedeapsă superioară în grad.

SUBCAPITOLUL 2
Dezastrul

Articolul 346

1. Persoanele care, provocând explozii sau orice alt mijloc cu potențial distructiv similar, cauzează distrugeri de aeroporturi, porturi, gări, clădiri, localuri publice, depozite de materiale inflamabile sau explozive, căi de comunicație, mijloace de transport în comun, scufundarea sau eșuarea navelor, inundație, explozia unei mine sau a unei instalații industriale, înlăturarea șinelor de cale ferată, schimbarea cu rea intenție a semnalelor folosite în serviciul feroviar pentru siguranța mijloacelor de transport, dinamitarea podurilor, distrugerea drumurilor publice, perturbarea gravă a oricărui tip sau mijloc de comunicare, perturbarea sau întreruperea alimentării cu apă, electricitate sau alte resurse naturale fundamentale, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 10 la 20 ani, atunci când distrugerile au pus în pericol viața sau integritatea persoanelor.

2. Atunci când nu se produce un astfel de pericol, faptele vor fi pedepsite ca distrugeri prevăzute la articolul 266 al prezentului Cod.

3. Dacă, în afară de pericol, s-au produs vătămări privind viața, integritatea fizică sau sănătatea persoanelor, faptele se vor pedepsi, separat, cu pedeapsa corespunzătoare delictului comis.

Articolul 347

Persoana care, din neglijență gravă, a provocat un delict de distrugere, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani.

SUBCAPITOLUL 3
Alte delicte de risc provocate de explozivi sau alți agenți

Articolul 348

1. Persoanele care, în timpul fabricației, manipulării, transportului, deținerii sau comercializării de materiale explozive, substanțe inflamabile sau corozive, toxice și asfixiante sau orice alte materii, aparate sau mijloace care pot cauza distrugeri, contravin normelor de securitate stabilite, punând în pericol, în mod concret, viața, integritatea fizică sau sănătatea persoanelor sau mediul înconjurător, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani,

BCU IAȘI / CENTRUL DE RESURSE ELECTRONICE

amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică, profesie sau ocupaţie, pe o perioadă de la 6 la 12 ani. Aceleaşi pedepse se vor aplica celui care produce, importă, exportă, comercializează sau foloseşte în mod ilegal substanţele ce distrug ozonul.

2. Persoanele responsabile de supravegherea, controlul şi folosirea explozivilor care ar putea cauza dezastre care, cu încălcarea reglementările referitoare la explozivi, au facilitat pierderea sau furtul acestora, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din dreptul de exercitare a unei funcţii, profesii sau comerţ de la 6 la 12 ani.

3. În cazurile definite la punctele anterioare, atunci când o persoană juridică este responsabilă de actele prevăzute la articolul 31 bis din acest Cod, se va aplica pedeapsa de la 1 la 3 ani, cu excepţia cazului în care, făcând dovada daunelor cauzate, suma acestora este mai mare, amenda fiind în acest caz de 2-4 ori mai mare decât valoarea prejudiciului.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

Pedepsele stabilite la punctele anterioare vor fi impuse în gradul cel mai înalt în cazul executivilor, directorilor sau administratorilor societăţii, firmei, organizaţiei sau unităţii.

4. Pedepsele cu închisoare de la 6 luni la 1 an, amenda de la 6 la 12 luni şi decăderea specială din exercitarea unei funcţii publice, profesii pentru 3-6 ani se vor impune administratorilor de întreprinderi, ateliere, mijloace de transport, depozite şi alte instituţii ce au legătură cu explozivi care pot cauza daune penale, atunci când sunt comise una sau mai multe din următoarele fapte:

a) împiedicarea controlului autorităţilor în materie de siguranţă a explozivilor;

b) falsificarea sau ascunderea informaţiilor relevante privind respectarea de către autorităţi a măsurilor de siguranţă obligatorii cu privire la explozivi;

c) nerespectarea ordinelor specifice ale unei autorităţi în vederea corectării neregulilor grave detectate în materie de siguranţă a explozivilor.

Articolul 349

Persoanele care în timpul manipulării, transportului sau deţinerii de organisme încalcă normele de securitate stabilite, punând în pericol, în mod concret, viaţa, integritatea fizică sau sănătatea persoanelor sau mediul înconjurător, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani, amendă de la 6 la 12 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică, profesie sau ocupaţie, pe o perioadă de la 3 la 6 ani.

Articolul 350

Fără a se aduce atingere prevederilor articolului art. 316, vor fi pedepsite cu pedepsele prevăzute la articolul anterior persoanele care, în acţiunile de deschidere de puţuri sau excavaţii, de construire sau demolare de clădiri, baraje, canalizări sau altele asemănătoare sau de conservare a acestora, amenajare sau întreţinere a lor, încalcă normele de securitate stabilite a căror nerespectarea poate produce rezultate catastrofale şi pun, în mod concret, în pericol viaţa, integritatea fizică a persoanelor sau mediul înconjurător.

CAPITOLUL II
Incendierile

SUBCAPITOLUL 1
Delictele de incendiere

Articolul 351

Persoanele care provoacă un incendiu care generează un pericol pentru viaţa sau integritatea fizică a persoanelor vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 10 la 20 ani. Judecătorii sau tribunalele vor putea aplica o pedeapsă inferioară în grad ţinând cont de importanţa mai mică a pericolului cauzat şi de celelalte circumstanţe ale faptei.

Atunci când nu este pusă în pericol viaţa sau integritatea fizică a persoanelor, faptele vor fi pedepsite ca distrugeri prevăzute la articolul 266 al prezentului Cod.

SUBCAPITOLUL 2
Incendierea pădurilor

Articolul 352

Persoanele care incendiază masă lemnoasă sau păduri vor fi pedepsite cu pedepse cu închisoarea de la 1 la 5 ani şi amendă de la 12 la 24 luni.

Dacă a s-a pus în pericol viaţa sau integritatea fizică a persoanelor, fapta se va pedepsi conform dispoziţiilor prevăzute la articolul 351, aplicându-se, în orice caz, pedeapsa cu amendă de la 12 la 24 luni.

Articolul 353

1. Pedepsele menţionate la articolul anterior se vor aplica în jumătatea lor superioară atunci când incendiul atinge o gravitate deosebită, avându-se în vedere existenţa uneia din următoarele circumstanţe:

1° Dacă afecteze o suprafaţă considerabilă;

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2° Dacă are drept consecinţă efecte deosebit de mari sau grave privind eroziunea solului;

3° Dacă alterează în mod semnificativ condiţiile de viaţă a animalelor şi a vegetaţiei sau dacă afectează vreun spaţiu natural protejat;

4° În orice caz, atunci când provoacă deteriorări grave sau distrugeri ale resurselor afectate.

2. De asemenea, se vor aplica aceste pedepse în jumătatea lor superioară atunci când autorul acţionează pentru a obţine un beneficiu economic din efectele derivate din incendiu.

Articolul 354

1. Persoana care incendiază masă lemnoasă sau păduri fără ca incendiul să ajungă să se propage va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an şi amendă de la 6 la 12 luni.

2. Fapta prevăzută la paragraful anterior nu va fi pedepsită, dacă incendiul nu se propagă datorită intervenţiei voluntare şi pozitive a autorului.

Articolul 355

În toate cazurile prevăzute la acest subcapitol, judecătorii sau tribunalele vor putea stabili că în zonele afectate de un incendiu forestier solul se va putea reface într-o perioadă de până la 30 de ani. De asemenea, vor putea stabili că se limitează sau se elimină exploatărilor din zonele afectate de incendiu, precum şi intervenţia administrativă privind lemnul ars provenit din incendiu.

SUBCAPITOLUL 3
Incendierea zonelor neforestiere

Articolul 356

Persoana care incendiază zone de vegetaţie neforestiere prejudiciind grav mediul natural va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 6 la 24 luni.

SUBCAPITOLUL 4
Incendierea bunurilor proprii

Articolul 357

Incendiatorul bunurilor proprii va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani, dacă a intenţionat să fraudeze sau să prejudicieze pe terţi, dacă a cauzat fraude sau prejudicii, a existat pericolul de propagare la clădiri, arbori

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sau plantații ale altora sau dacă a prejudiciat grav condițiile de viață silvestră, pădurile sau spațiile naturale.

SUBCAPITOLUL 5
Dispoziție comună

Articolul 358

Persoana care, din neglijență gravă, comite unul din delictele de incendiere pedepsite la articolele anterioare va fi pedepsită cu o pedeapsă inferioară în grad față de pedepsele respective prevăzute pentru fiecare caz.

CAPITOLUL III
Delicte împotriva sănătății publice

Articolul 359

Persoana care, fără să fie autorizată, produce substanțe nocive pentru sănătate sau produse chimice care pot cauza distrugeri, le expediază, livrează sau le comercializează, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani și amendă de la 6 la 12 luni și decăderea specială din profesia sau activitatea industrială, pe o durată de la 6 luni la 2 ani.

Articolul 360

Persoana care, fiind autorizată pentru traficul de substanțe sau produse la care face referire articolul anterior, le expediază sau le livrează fără să îndeplinească formalitățile prevăzute în legile și reglementările respective, va fi pedepsită cu pedeapsa cu amendă de la 6 la 12 luni și decăderea din profesie sau ocupație pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

Articolul 361

Persoanele care vând sau pun în circulație medicamente deteriorate sau expirate sau care nu îndeplinesc exigențele tehnice privind compoziția acestora, stabilitatea și eficiența lor sau substituie unele cu altele, punând, astfel, în pericol viața și sănătatea persoanelor, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani, amendă de la 6 la 18 luni și decăderea specială din profesie sau ocupație pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

Articolul 361 bis

1. Cei care, fără motiv terapeutic, prescriu, oferă, distribuie, furnizează, administrează, oferă sau facilitează sportivilor din cadrul unei federații care nu participă la competiții, sportivi ce nu fac parte dintr-o federație și care

practică sportul de plăcere, sau sportivi care participă la competiţii organizate în Spania de diferite organizaţii sportive, substanţe interzise sau produse farmaceutice, precum şi metode neobişnuite de administrare, cu scopul de a le intensifica rezistenţa fizică sau de a modifica rezultatele competiţiilor, care prin conţinutul lor, consum repetat sau alte circumstanţe concurente, le pun în pericol viaţa sau sănătatea, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 2 ani, amenda de la 6 la 18 luni şi decăderea specială dintr-o funcţie publică, profesie sau activitate de la 2 la 2 ani.

2. Pedepsele prevăzute la punctul anterior se vor aplica în jumătatea lor superioară dacă infracţiunea este comisă în una din următoarele circumstanţe:

1. Dacă victima este un minor;

2. Dacă se foloseşte inducerea în eroare sau intimidarea;

3. Dacă infractorul a profitat de activitatea sau de superioritatea sa profesională.

Articolul 362

1. Vor pedepsiţi cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani, amendă de la 6 la 18 luni şi decăderea specială din profesie sau ocupaţie pe o perioadă de la 1 la 3 ani:

1° Persoana care alterează, în procesul fabricaţiei sau al producerii sau într-un moment ulterior, cantitatea, dozarea sau compoziţia originală, care trebuie să fie conformă celor autorizate şi declarate, a unui medicament, privându-l total sau parţial de eficienţa terapeutică, punând, astfel, în pericol viaţa sau sănătatea persoanelor.

2° Persoana care, cu scopul de a le vinde sau de a le folosi sub orice formă, imită sau simulează medicamente sau substanţe cu efecte benefice asupra sănătăţii, dându-le o aparenţă de veridicitate şi punând, astfel, în pericol viaţa sau sănătatea persoanelor.

3° Persoana care, cunoscând contrafacerea acestora şi în scopul de a le vinde sau de a le destina uzului altor persoane, depozitează, face cunoscut sau face publicitate, oferă, prezintă, vinde sau utilizează sub orice formă respectivele medicamente, punând, astfel, în pericol viaţa sau sănătatea persoanelor.

2. Pedepsele de decădere prevăzute la acest articol şi la cele anterioare vor fi de la 3 la 6 ani, atunci când faptele sunt comise de farmacişti sau de directorii tehnici de laboratoare autorizate legal, acţionând în numele şi ca reprezentanţi ai acestora.

3. În cazurile de maximă gravitate, judecătorii şi tribunalele, ţinând cont de circumstanţele personale ale autorului şi de cele ale faptei, vor putea aplica pedepse superioare în grad decât cele menţionate anterior.

Articolul 363

Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani, amendă de la 6 la 12 luni şi decădere specială din profesie, ocupaţie, activitate industrială sau comercială pe o perioadă de la 3 la 6 ani producătorii, distribuitorii sau comercianţii care pun în pericol sănătatea consumatorilor:

1. Oferind pe piaţă produse alimentare cu omiterea sau denaturarea cerinţelor stabilite de legile sau reglementările privind expirarea sau compoziţia acestora;

2. Fabricând sau vânzând băuturi sau alimente destinate consumului public care sunt nocive pentru sănătate;

3. Punând în circulaţie produse alterate;

4. Fabricând produse a căror folosire nu este autorizată şi este dăunătoare pentru sănătate sau comercializând aceste produse;

5. Ascunzând sau sustrăgând produse destinate a fi distruse sau dezinfectate pentru a le comercializa.

Articolul 364

1. Persoana care denaturează, cu ajutorul aditivilor sau a altor agenţi neautorizaţi, susceptibili de a cauza daune asupra sănătăţii persoanelor, alimente, substanţe sau băuturi destinate comerţului de alimente, va fi pedepsită cu pedeapsa menţionată la articolul anterior. Dacă făptuitorul este proprietarul sau responsabil de producţie într-o fabrică de produse alimentare, se va aplica, în plus, pedeapsa decăderii speciale din profesia, ocupaţia, activitatea industrială sau comercială, pe o perioadă de la 6 la 10 ani.

2. Se va aplica aceeaşi pedeapsă persoanei care realizează oricare din următoarele condiţii:

1° Administrează animalelor a căror carne este destinată consumului uman substanţe nepermise care generează riscuri pentru sănătatea persoanelor, sau în doze mai mari sau în alte decât cele autorizate;

2° Sacrifică animale sau destinează produsele acestora consumului uman, ştiind că li s-a administrat substanţele menţionate la numărul anterior;

3° Sacrifică animale cărora li s-a aplicat tratament terapeutic cu substanţele menţionate la paragraful 1°;

4° Pune în circulaţie pentru consumul public carne sau produse din carne ale animalelor fără a se respecta perioadele de aşteptare prevăzute de regulamente.

Articolul 365

Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 6 ani persoana care otrăveşte sau alterează, cu substanţe infecţioase sau altele care pot fi foarte

nocive pentru sănătate apa potabilă sau substanţele alimentare destinate uzului public sau consumului unei colectivităţi de persoane.

Articolul 366

În cazul articolelor anterioare, se va putea aplica măsura închiderii punctului de lucru, fabricii, laboratorului sau localului pe o perioadă de până la 5 ani, iar în cazurile deosebit de grave va putea dispune închiderea definitivă, conform prevederilor articolului 129.

Articolul 367

Dacă faptele prevăzute la toate articolele anterioare au fost realizate din neglijenţă gravă, se vor aplica pedepsele respective inferioare în grad.

Articolul 368

Persoanele care cultivă, elaborează sau fac trafic sau, în orice alt mod, promovează, favorizează sau facilitează consumul ilegal de droguri toxice, stupefiante sau substanţe psihotrope, sau le deţin în aceste scopuri, vor fi pedepsite cu închisoare de la 3 la 9 ani şi amendă începând de la suma echivalentă cu valoarea drogului în cauză până la triplul acesteia, în cazul substanţelor sau produselor care cauzează daune grave sănătăţii, şi cu închisoare de la 1 la 3 ani şi amendă începând de la suma echivalentă cu valoarea drogului în cauză până la dublul acesteia, în celelalte cazuri.

În ciuda celor menţionate anterior, tribunalele pot impune o pedeapsă de grad inferior celor prevăzute ţinând seama de importanţa faptelor şi de circumstanţele personale ale infractorului. Această prevedere nu poate fi folosită atunci când există una din circumstanţele prevăzute la articolele 369 bis şi 370.

Articolul 369

1. Se vor aplica pedepse superioare în grad faţă de cele menţionate la articolul anterior şi amendă începând de la suma echivalentă până la de patru ori valoarea în cauză, atunci când există una din următoarele circumstanţe:

1° Vinovatul este o autoritate, funcţionar public, lucrător social, profesor sau educatori care a acţionat exercitându-şi atribuţiile, funcţia, profesia sau ocupaţia;

2° Vinovatul participă la alte activităţi organizate sau a căror desfăşurare facilitează comiterea de infracţiuni;

3° Faptele au fost realizate în localuri deschise publicului de către responsabilii sau angajaţii acestora;

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

4° Substanţele la care face referire articolul anterior sunt distribuite persoanelor sub 18 ani, celor cu deficienţe fizice sau persoanelor supuse unui tratament de dezintoxicare sau de reabilitare;

5° Este vorba despre o cantitate foarte importantă din aceste substanţe, care constituie obiectul infracţiunilor la care se referă articolul anterior;

6° Aceste substanţe se denaturează, manipulează sau se amestecă între ele sau cu altele, crescând riscul de a prejudicia sănătatea;

7° Faptele menţionate la articolul anterior au loc în centre de învăţământ, în centre, localuri sau unităţi militare, în penitenciare, în centre de dezintoxicare sau de reabilitare ori în apropierea acestora;

8° Vinovatul foloseşte violenţa, arată sau face uz de arme în comiterea faptei.

2. (Abrogat)

Articolul 369 bis

Atunci când faptele descrise la articolul 368 sunt comise de persoane care fac parte dintr-o organizaţie criminală, se va aplica pedeapsa cu închisoare de la 9 la 12 ani şi amenda de 1-4 ori mai mare decât valoarea drogurilor în cauză, în cazul substanţelor şi produselor care provoacă daune grave sănătăţii, şi închisoare de la 4 ani şi 6 luni la 10 ani şi aceeaşi amendă în celelalte cazuri.

Şefilor, administratorilor sau directorilor organizaţiei li vor aplica pedepsele superioare în grad faţă de cele prevăzute la punctul 1.

Atunci când, conform normelor stabilite la articolul 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile definite la cele două articole anterioare, se vor aplica următoarele pedepse:

a) Amenda de la 2 la 5 ani, sau de 3-5 ori mai mare decât valoarea drogurilor, atunci când suma rezultată este mai mare, dacă infracţiunea comisă de o persoană fizică ar primi pedeapsa cu închisoare mai mare de 5 ani;

b) Amenda la 1 la 3 ani, sau de 2-4 ori mai mare decât valoarea drogurilor, dacă suma rezultată este mai mare, atunci când infracţiunea comisă de o persoană fizică ar primi pedeapsa cu închisoare mai mare de 2 ani neinclusă la subcapitolul anterior.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

Articolul 370

Se va aplica o pedeapsă mai mare cu unu sau două grade decât cea menţionată la articolul 368 atunci când:

1° în comiterea acestor infracţiuni, se folosesc persoane sub 18 ani sau cu deficienţe fizice;

2° sunt implicaţi conducătorii, administratorii sau persoane cu atribuţii ai organizaţiilor la care se referă circumstanţa 2 de la punctul 1 al articolului 369.

3° Faptele menţionate la articolul 368 au fost de o extremă gravitate.

Se consideră de extremă gravitate cazurile în care cantitatea de substanţe la care se referă articolul 368 depăşeşte în mod considerabil pe cea considerată de importanţă deosebită ori au fost utilizate vapoare sau aeronave ca mijloc de transport specific, faptele au fost realizate simulând operaţiuni de comerţ internaţional între întreprinderi, sau este vorba de reţele internaţionale dedicate acestui tip de activităţi, sau atunci când există trei sau mai multe din circumstanţele prevăzute la articolul 369.1.

În cazurile prevăzute la subcapitolele 2 şi 3 anterioare se va aplica vinovaţilor, în plus, amendă începând de la suma echivalentă cu valoarea drogului în cauză până la triplul acesteia.

Articolul 371

1. Persoana care fabrică, transportă, distribuie, comercializează sau deţine echipamente, materiale sau substanţele menţionate în Tabelul I şi Tabelul II din Convenţia Naţiunilor Unite, încheiată la Viena la data de 20 decembrie 1988, privind traficul ilicit de stupefiante şi substanţe psihotrope şi orice alte produse menţionate în această Convenţie sau care sunt incluse în alte Convenţii ulterioare similare, ratificate de Spania, ştiind că vor fi folosite pentru a fi cultivate, pentru producerea sau fabricarea ilicită de droguri toxice, stupefiante sau substanţe psihotrope, sau pentru aceste scopuri, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 ani şi amendă începând de la suma echivalentă cu valoarea produselor sau a efectelor acestora până la triplul acesteia.

2. Se va aplica pedeapsa menţionată în jumătatea ei superioară atunci când persoanele care comit faptele menţionate la paragraful anterior fac parte dintr-o organizaţie dedicată scopurilor menţionate la acest paragraf şi pedeapsa superioară în grad atunci când vinovaţii sunt conducători, administratori sau persoane cu atribuţii în cadrul acestor organizaţii sau asociaţii.

În aceste cazuri, judecătorii sau tribunalele vor aplica, în afară de pedeapsa corespunzătoare, decăderea specială a vinovatului din exercitarea profesiei sau activităţii industriale pe o perioadă de la 3 la 6 ani şi celelalte măsuri prevăzute la articolul 369.2.

Articolul 372

Dacă faptele prevăzute la acest capitol au fost comise de un antreprenor, broker din sectorul financiar, personal din domeniul medical, funcţionar public, lucrător social, profesor sau educator, în timpul exercitării funcţiei, profesiei sau ocupaţiei, se va aplica acestora, în afară de pedeapsa corespunzătoare, decăderea specială din postul, profesia sau ocupaţia, activitatea industrială sau comercială, pe o perioadă de la 3 la 10 ani. Se va aplica decăderea absolută de la 10 la 20 ani, atunci când aceste fapte au fost realizate de o autoritate sau de un agent al acesteia, în exercitarea funcţiei sale. În acest sens, se înţelege că sunt personal din domeniul medical: medicii, psihologii, persoanele care posedă un titlu sanitar, veterinarii, farmaciştii şi subalternii lor.

Articolul 373

Provocarea, complotarea şi propunerea de a comite infracţiunile prevăzute la articolele 368 -372 vor fi pedepsite cu o pedeapsă mai mică cu unu sau două grade decât cea corespunzătoare faptelor menţionate în prevederile anterioare.

Articolul 374

1. În delictele prevăzute la articolele 301.1, punctul 2 şi articolele 368-372, în afară de pedepsele corespunzătoare delictului comis, vor fi confiscate drogurile toxice, stupefiantele sau substanţele psihotrope, echipamentele, materialele şi substanţele la care face referire articolul 371, precum şi bunurile, mijloacele, instrumentele şi câştigurile supuse dispoziţiilor articolului 127 al prezentului Cod şi următoarelor norme speciale:

1° Drogurile, stupefiantele şi substanţele psihotrope vor fi distruse de autoritatea administrativă sub a cărei custodie se află, după întocmirea rapoartelor analitice pertinente şi după prelevarea de mostre suficiente din acestea, cu excepţia cazului în care autoritatea judiciară competentă nu a dispus păstrarea integrală a acestora. După rămânerea definitivă a sentinţei se va proceda la distrugerea mostrelor prelevate sau la distrugerea integrală a acestora, în cazul în care organul judiciar a dispus păstrarea lor.

2° În scopul garantării eficienţei confiscării, bunurile, mijloacele, instrumentele şi câştigurile vor putea fi luate sau sechestrate şi depuse în depozite de către autoritatea judiciară, încă din momentul îndeplinirii primelor formalităţi.

3° Autoritatea judiciară va putea dispune ca, după luarea de garanţii necesare pentru păstrarea acestora şi în timp ce se pregătesc procedurile privind sechestrul, dacă provin din comerţ licit, să poată fi utilizate,

provizoriu, de Poliția Judiciară însărcinată cu represiunea traficului ilegal de droguri.

4° Dacă, din orice motiv, sechestrarea bunurilor și efectelor menționate la paragraful anterior nu a fost posibilă, se va putea dispune sechestrarea altor bunuri de o valoare echivalentă.

5° Atunci când bunurile, mijloacele, instrumentele și câștigurile provenite din delict au dispărut din patrimoniul prezumtivilor făptuitori, se va putea dispune confiscarea altor bunuri echivalente ca valoare, inclusiv cele de origine licită, care aparțin acestora.

2. Bunurile confiscate vor putea fi înstrăinate, fără a se aștepta rămânerea definitivă a sentinței, în următoarele cazuri:

a) Atunci când proprietarul le-a abandonat în mod expres;

b) Atunci când păstrarea lor poate fi periculoasă pentru sănătatea sau siguranța publică sau care pot avea drept consecință afectarea considerabilă a stării de sănătate a persoanelor sau a siguranței publice. Se vor considera incluse în această categorie cele care, fără să sufere deteriorări materiale, se depreciază în timp.

Atunci când există aceste ipoteze, autoritatea judiciară va dispune înstrăinarea, fie din oficiu, fie la cererea Ministerului Public, Avocatului Poporului sau a reprezentanților din cadrul comunităților autonome, entităților locale sau altor entități publice, după audierea prealabila a celui interesat.

Suma rezultată din înstrăinare, care se va face pe orice cale legală prevăzută, va fi depozitată, ca urmare a respectivului proces legal, după deducerea cheltuielilor de orice natură care au fost făcute.

3. În delictele la care fac referire paragrafele anterioare, judecătorii și tribunalele care soluționează cauza vor putea declara nulitatea actelor sau a negocierilor juridice în virtutea cărora s-au transmis, grevat sau modificat proprietatea reală sau drepturile privind bunurile și efectele menționate la subcapitolele anterioare.

4. Bunurile, mijloacele, instrumentele și câștigurile confiscate definitiv prin sentință, care nu vor putea fi folosite pentru acoperirea răspunderii civile derivate din comiterea delictului și nici pentru acoperirea cheltuielilor de judecată, vor fi trecute integral în proprietatea statului.

Articolul 375

Condamnările pronunțate de judecătorii sau tribunalele străine pentru infracțiuni de aceeași natură precum cele prevăzute la articolele 368-372 din prezentul capitol își vor produce efectele de recidivă, cu excepția cazului în care antecedentele penale au fost anulate sau pot fi, conform dreptului spaniol.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 376

În cazurile prevăzute la articolele 368-372, judecătorii sau tribunalele, vor putea aplica, în sentință, pedeapsa inferioară cu unul sau două grade decât cea menționată în lege pentru delictul în cauză, dacă subiectul a abandonat voluntar activitățile infracționale și dacă a colaborat activ cu autoritățile sau cu agenții acestora fie pentru a împiedica consumarea infracțiunii, fie pentru a se obține probe decisive pentru identificarea sau capturarea altor persoane răspunzătoare sau pentru a împiedica activitatea ori dezvoltarea organizațiilor sau asociațiilor din care a făcut parte sau cu care a colaborat.

De asemenea, în cazurile prevăzute la articolele 368-372, judecătorii sau tribunalele vor putea aplica pedeapsa inferioară cu unu sau două grade făptuitorului care, fiind dependent de droguri în momentul comiterii faptei, demonstrează cu mijloace de probă că a terminat cu succes un tratament de dezintoxicare, atunci când cantitatea de droguri toxice, stupefiante sau substanțe psihotrope nu a fost de importanță deosebită sau de gravitate extremă.

Articolul 377

Pentru stabilirea cuantumului amenzilor impuse conform articolelor 368-372, valoarea drogurilor implicate în infracțiune, sau bunurile ori articolele sechestrate va constitui prețul final al produsului sau, după caz, profitul ori câștigul obținut de condamnat, sau pe care l-ar fi putut obține.

Articolul 378

Sumele pe care trebuie să le achite condamnatul pentru una sau mai multe din infracțiunile la care fac referire articolele 368-372 se vor imputa în ordinea următoare:

1° Pentru repararea daunei cauzate și despăgubirea pentru prejudicii;

2° Pentru despăgubirea statului pentru suma reprezentând cheltuielile efectuate în cauză;

3° Pentru amendă;

4° Pentru acuzatorul special sau privat, atunci când plata acestora sunt prevăzute în sentință;

5° Pentru celelalte cheltuieli de judecată, inclusiv pentru apărarea celui judecat.

CAPITOLUL IV
Delicte împotriva siguranței traficului

Articolul 379

1. Persoana care conduce un vehicul cu motor sau un moped sub influența drogurilor toxice, stupefiantelor, substanțelor psihotrope sau a băuturilor alcoolice va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 luni sau amendă de la 6 la 12 luni și, după caz, cu prestarea de muncă în folosul comunității de la 31 la 90 zile și, în orice caz, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule cu motor sau mopede pe o perioadă mai mare de un an până la 4 ani.

2. Aceleași pedepse se vor aplica celui care conduce un vehicul cu motor sau un moped sub influența drogurilor toxice, narcotice, substanțelor psihotrope sau băuturilor alcoolice. În toate cazurile, cel care conduce cu o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,60 miligrame pe litru, sau o concentrație de alcool în sânge mai mare de 1,2 grame pe litru se pedepsește cu aceleași pedepse.

Articolul 380

1. Persoana care conduce un vehicul cu motor sau un moped cu vădită neglijență, punând, în mod concret, în pericol viața sau integritatea fizică a persoanelor, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani și cu privarea de dreptul de a conduce vehicule cu motor sau motorete pe o perioadă mai mare de un an până la 6 ani.

2. În sensul acestei dispoziții, conducerea în circumstanțele prevăzute la punctul 1 și în teza a 2-a de la punctul 2 al articolului anterior va fi considerată comisă cu vădită neglijență.

Articolul 381

1. Pedeapsa cu închisoare de la 2 la 5 ani, amenda de la 12 la 24 luni și privarea de dreptul de a conduce vehicule cu motor și mopede pentru o perioadă de la 6 la 10 ani va fi aplicată celor care, neținând seama de viața celorlalte persoane, au conduita descrisă la articolul anterior.

2. Atunci când viața sau integritatea persoanelor nu a fost anume pusă în pericol, pedepsele vor fi de închisoare de la 1 la 2 ani, amendă de la 6 la 12 luni și privarea de dreptul de conduce vehicule cu motor și motorete pentru o perioadă prevăzută la punctul anterior.

3. (Abrogat)

Articolul 382

Atunci când prin actele pedepsite de articolele 379, 380 şi 381, făptuitorul cauzează, pe lângă riscul prevenit, un delict, indiferent de gravitatea lui, judecătorii sau tribunalele iau în considerare doar delictul pedepsit cel mai aspru, aplicând pedeapsa în jumătatea sa superioară şi, în toate cazurile, dispunând angajarea răspunderii civile pentru paguba produsă.

Articolul 383

Şoferul care, atunci când i se solicită de către un agent de poliţie, refuză să se supună testelor de verificare a concentraţiei de alcool şi droguri toxice, narcotice şi substanţe psihotrope prevăzute la articolele anterioare, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 1 an şi privarea de dreptul de a conduce vehicule cu motor şi mopede pentru 1-4 ani.

Articolul 384

Cel care conduce un vehicul cu motor sau un moped în cazul expirării permisului de conducere sau a reţinerii permisului din cauza punctelor acumulate se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 6 luni sau cu amenda de la 12 la 24 luni, sau cu muncă în folosul comunităţii de la 31 la 90 zile.

Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care conduce vehicule chiar după reţinerea definitivă a permisului de conducere de către instanţă şi celui care conduce un vehicul cu motor sau un moped fără să deţină un permis de conducere.

Articolul 385

Cel care cauzează un risc grav traficului rutier în oricare din modurile următoare se pedepseşte cu pedeapsa cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amenda de la 12 la 24 luni şi muncă în folosul comunităţii de la 10 la 40 zile:

1. Plasarea de obstacole nesemnalizate pe stradă, vărsarea de substanţe alunecoase sau inflamabile, modificarea, furtul sau ruperea indicatoarelor sau prin orice alt mod;

2. Nerestabilirea siguranţei rutiere atunci când este obligat să o facă.

Articolul 385 bis

Vehiculul cu motor sau mopedul utilizate în faptele prevăzute la acest articol se vor considera instrument al infracţiunii conform articolelor 127 şi 128.

Articolul 385 ter

În cazul infracţiunilor prevăzute la articolele 379, 383, 384 şi 385, judecătorul sau tribunalul poate pronunţa o hotărâre motivată prin care poate aplica

o pedeapsă cu închisoare inferioară cu un grad având în vedere gradul mai redus al riscului cauzat şi circumstanţele faptei.

TITLUL XVIII
Falsul

CAPITOLUL I
Falsificarea de monede şi timbre

Articolul 386

Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 8 la 12 ani şi amendă începând de la suma echivalentă cu valoarea aparentă a monedei până la de 10 ori valoarea acesteia:

1 ° Persoana care denaturează sau fabrică monedă falsă;

2° Persoana care introduce în ţară sau exportă monedă falsă sau denaturată;

3° Persoana care transportă, vinde sau distribuie, în înţelegere cu falsificatorul, cu cel care a denaturat, a introdus sau a exportat moneda;

Deţinerea de monede false pentru a fi trimise sau distribuite va fi pedepsită cu o pedeapsă mai mică cu unu sau două grade, ţinând cont de valoarea acestora şi gradul de complicitate cu autorii menţionaţi la punctele anterioare. Aceeaşi pedeapsă se va aplica celui care, ştiind că este falsă, achiziţionează moneda în scopul de a o pune în circulaţie.

Persoana care a primit, fiind de bună credinţă, o monedă falsă şi o vinde sau o pune în circulaţie după ce a constatat că este falsă, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 luni sau amendă de la 6 la 12 luni, dacă valoarea aparentă a monedei este mai mare de 400 euro.

Dacă vinovatul face parte dintr-o organizaţia sau asociaţie, fie şi numai temporar, dedicată desfăşurării unor astfel de activităţi, judecătorul sau tribunalul va putea aplica una sau unele din consecinţele prevăzute la articolul 129 al acestui Cod.

Articolul 387

În sensul acestui articol, prin monedă se înţelege moneda din metal sau din hârtie din circuitul legal. De asemenea, se vor echivala cu moneda naţională monedele din celelalte ţări ale Uniunii Europene şi cele străine.

Articolul 388

Condamnarea de către un tribunal străin pentru un delict de aceeaşi natură ca cele cuprinse în acest capitol va fi echivalată cu sentinţele pronunţate de

BCU IAŞI - BIBLIOTECA UNIVERSITY LIBRARY

judecătorii sau tribunalele spaniole cu privire la recidivă, cu excepția cazului în care antecedentele penale au fost anulate sau ar putea fi, conform dreptului spaniol.

Articolul 389

Persoana care falsifică sau pune în circulație, în înțelegere cu falsificatorul, timbre poștale sau timbre fiscale, sau le introduce în Spania, știind că sunt false, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani.

Persoana care achiziționează, de bună credință, timbre poștale sau timbre fiscale și care, cunoscând că sunt false, le distribuie sau le utilizează pentru o sumă mai mare de 400 euro, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 luni sau amendă de la 6 la 24 luni.

CAPITOLUL II
Falsificarea de documente

SUBCAPITOLUL 1
Falsificarea de documente publice, oficiale și comerciale și a comunicărilor transmise prin serviciile de telecomunicații

Articolul 390

1. Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 ani, amendă de la 6 la 24 luni și decăderea specială pe o perioadă de la 2 la 6 ani autoritatea sau funcționarul public care, în exercitarea funcției sale, comite falsuri:

1° Alterând oricare dintre elementele sau cerințele esențiale ale documentului;

2° Simulând un document, total sau parțial, astfel încât să inducă în eroare cu privire la autenticitatea acestuia;

3° Menționând într-un act intervenția unor persoane, care, de fapt, nu a existat, sau atribuind persoanelor care au intervenit în respectivul document declarații sau puncte de vedere diferite de cele reale;

4° Ascunzând adevărul în relatarea faptelor;

2. Va fi pedepsită cu aceleași pedepse menționate la paragraful anterior persoana cu atribuții de responsabilitate în orice confesiune religioasă care comite una din faptele descrise la numerele anterioare, cu privire la acte și documente care pot produce efecte asupra stării persoanelor sau în ordinea civilă.

Articolul 391

Autoritatea sau funcţionarul public care, din neglijenţă gravă, comite unul din falsurile prevăzute la articolul anterior sau face posibil ca altul să le comită va fi pedepsită cu amendă de la 6 la 12 luni şi suspendarea din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 la 1 an.

Articolul 392

1. Persoana particulară care comite într-un document public, oficial sau comercial, unul din falsurile descrise în primele trei puncte de la paragraful 1 al articolului 390 va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani şi amendă de la 6 la 12 luni.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica celui care, fără să fi intervenit în operaţiunea de falsificare, foloseşte în orice operaţiune un document de identitate fals. Se va aplica pedeapsa cu închisoare de la 6 luni la 1 an şi amenda de la 3 la 6 luni celui care, cu bună ştiinţă, foloseşte un document de identitate fals.

Această dispoziţie se aplică chiar şi atunci când documentul de identitate fals pare să provină din alt stat al Uniunii Europene sau dintr-o ţară terţă, sau a fost falsificat ori obţinut în alt stat al Uniunii Europene sau într-o ţară terţă, dacă este folosit în Spania.

Articolul 393

Persoana care, ştiind că sunt falsificate, prezintă într-un proces judiciar sau, ca să prejudicieze pe altul, face uz de unul din documentele falsificate descrise la articolele precedente, va fi pedepsită cu o pedeapsă mai mică în grad decât cea prevăzută pentru falsificatori.

Articolul 394

1. Autoritatea sau funcţionarul public însărcinat cu serviciile de telecomunicaţii care falsifică o comunicare telegrafică sau alta specifică acestor servicii va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani şi decăderea specială de la 2 la 6 ani.

2. Persoana care, ştiind că este falsă, face uz de comunicarea falsificată pentru a prejudicia pe altul, va fi pedepsită cu o pedeapsă mai mică în grad decât cea prevăzută pentru falsificatori.

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SUBCAPITOLUL 2
Falsificarea de documente private

Articolul 395

Persoana care, pentru a prejudicia pe altul, comite într-un document privat unul din falsurile prevăzute la primele trei puncte de la paragraful 1 al articolului 390 va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani.

Articolul 396

Persoana care, ştiind că sunt falsificate, prezintă într-un proces judiciar sau, ca să prejudicieze pe altul, face uz de unul din documentele falsificate cuprinse în articolul anterior, va fi pedepsită cu o pedeapsă mai mică în grad decât cea prevăzută pentru falsificatori.

SUBCAPITOLUL 3
Falsificarea de certificate

Articolul 397

Un medic generalist care eliberează certificate false va fi pedepsită cu amendă de la 3 la 12 luni.

Articolul 398[13)]

Autoritatea sau funcţionarul public care eliberează certificate false de o importanţă limitată în privinţa instrumentelor recunoscute legal va fi pedepsită cu suspendare de la 6 luni la 2 ani.

Această normă nu se aplică certificatelor privind asigurările sociale şi trezoreria.

Articolul 399

1. Persoana care falsifică un certificat din cele indicate la articolele anterioare va fi pedepsită cu amendă de la 3 la 6 luni.

2. Aceeaşi pedeapsă se va aplica celui care, cu ştiinţă, face uz de certificate false, fără să fi intervenit la falsificarea lor.

3. Această dispoziţie se aplică chiar şi atunci când certificatul falsificat pare să provină din alt stat al Uniunii Europene dintr-o ţară terţă, sau a care a fost falsificat sau obţinut în alt stat al Uniunii Europene sau in altă ţară terţă, dacă este folosit în Spania.

[13)] Modificat de unicul articol 11 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

BCU - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SUBCAPITOLUL 4
Falsificarea cardurilor de credit sau debit şi a cecurilor de călătorie

Articolul 399 bis

1. Persoana care modifică, copiază, reproduse sau falsifică în orice mod carduri de credit sau debit sau cecuri de călătorie se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 8 ani. Pedeapsa se va aplica în jumătatea ei superioară dacă obiectele falsificate afectează persoane în general sau dacă faptele sunt comise în cadrul unei organizaţii criminale dedicate acestor activităţi.

Atunci când, conform normelor stabilite la articolul 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile menţionate anterior, se va aplica pedeapsa cu amendă de la 2 la 5 ani.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

2. Deţinerea de carduri de credit sau debit ori cecuri de călătorie falsificate în scopul distribuirii lor se pedepseşte cu pedeapsa aplicabilă infracţiunii de fals.

3. Persoana care, fără să fi intervenit în realizarea falsului, foloseşte carduri de credit sau debit ori cecuri de călătorie, în detrimentul altei persoane şi cunoscând că sunt falsificate, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 5 ani.

CAPITOLUL III
Dispoziţii generale

Articolul 400

Fabricarea sau deţinerea de obiecte, materiale, instrumente, substanţe, maşini, programe de calculator sau aparate specifice, destinate comiterii infracţiunilor prevăzute în capitolele anterioare se vor pedepsi cu pedeapsa prevăzută pentru autorii faptei pentru fiecare caz.

Articolul 400 bis

În cazurile descrise la articolele 392, 393, 304, 396 şi 399 din acest Cod, folosirea unui document, scrisoare, certificat sau act de identitate falsificat se va interpreta ca folosirea documentelor, scrisorilor, certificatelor sau actelor de identitate autentice dacă se comite de către persoane care nu sunt autorizate să o facă.

CCUL CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL IV
Fraudarea identității

Articolul 401

Persoana care uzurpă identitatea alteia va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani.

CAPITOLUL V
Uzurparea din funcția publică și practicarea ilegală a unei profesii

Articolul 402

Persoana care, în mod ilegitim, exercită acțiuni proprii unei autorități sau unui funcționar public, atribuindu-și un caracter oficial, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani.

Articolul 403

Persoana care exercită acțiuni specifice unei profesii fără a avea titlul universitar corespunzător eliberat sau recunoscut în Spania, conform legislației în vigoare, va fi pedepsită cu amendă de la 6 la 12 luni. Dacă activitatea profesională desfășurată necesită un titlu oficial care să acrediteze că are capacitatea necesară și că este, din punct de vedere legal, aptă să exercite respectiva profesie, fără să dețină, de fapt, acest titlu, va fi pedepsită cu amendă de la 3 la 5 luni.

Dacă, în afară de aceasta, vinovatul își atribuie public calitatea profesională atribuită de acest titlu, acesta va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani.

TITLUL XIX
Delicte împotriva Administrației publice

CAPITOLUL I
Obstrucționarea cursului justiției de către funcționarii publici și alte conduite neadecvate

Articolul 404

Autoritatea sau funcționarul public care, știind că este incorect, dă o rezoluție arbitrară într-o problemă administrativă, va fi pedepsită cu decăderea specială din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 7 la 10 ani.

BCUIAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 405

Autoritatea sau funcționarul public care, în exercitarea competenței sale, știind că este ilegal, propune, numește sau dă dreptul pentru exercitarea unei anumite sarcini publice unei persoane, fără a fi îndeplinite cerințele legale stabilite, va fi pedepsită cu amendă de la 3 la 8 luni și suspendarea din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

Articolul 406

Aceeași pedeapsă se va aplica persoanei care acceptă propunerea, numirea sau acceptă dreptul de a exercita o sarcină publică, știind că persoanei îi lipsesc cerințele stabilite legal.

CAPITOLUL II
Părăsirea postului și neglijarea datoriei de urmărire a infracțiunilor

Articolul 407

1. Autoritatea sau funcționarul public care părăsește postul cu scopul de a nu împiedica sau nu a urmări oricare din infracțiunile cuprinse în titlurile XXI, XXII, XXIII și XXIV va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani și decăderea absolută din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 6 la 10 ani. Dacă părăsirea s-a făcut pentru a nu împiedica sau a nu urmări oricare alt delict, se va aplica pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani.

2. Aceleași pedepse se vor aplica atunci când părăsirea are ca scop neexecutarea pedepselor corespunzătoare acestor infracțiuni, aplicate de autoritatea judiciară competentă.

Articolul 408

Autoritatea sau funcționarul public care, încălcând obligațiile ce-i revin prin funcția pe care o are, nu începe, în mod intenționat, urmărirea infracțiunilor despre care are știință sau a persoanelor răspunzătoare de acestea, va fi pedepsită cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

Articolul 409

Autoritatea sau funcționarul public care promovează, dirijează sau organizează părăsirea colectivă și evident ilegală a unui serviciu public, va fi pedepsită cu amendă de la 8 la 12 luni și suspendarea din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Autorităţile sau funcţionarii publici care au luat, pur şi simplu, parte la părăsirea colectivă şi evident ilegală a unui serviciu public esenţial şi cu grave prejudicii aduse acestuia sau comunităţii vor fi pedepsiţi cu amendă de la 8 la 12 luni.

CAPITOLUL III
Insubordonarea şi neacordarea de ajutor

Articolul 410

1. Autorităţile sau funcţionarii publici care refuză în mod deschis să ducă la îndeplinire decizii judiciare sau ordinele autorităţii superioare, date în domeniul competenţelor sale şi care sunt legale, se vor pedepsi cu amendă de la 3 la 12 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

2. În pofida dispoziţiilor paragrafului anterior, nu vor răspunde penal autorităţile sau funcţionarii publici care nu îndeplinesc un mandat ce constituie o încălcare evidentă, clară şi categorică a unei prevederi dintr-un act adoptat de Parlament sau a oricărei alte dispoziţii generale.

Articolul 411

Autoritatea sau funcţionarul public care, fiind suspendat din oricare motiv care nu este menţionat la paragraful 2 al articolului anterior, nu se supune ordinelor superiorilor săi şi nu le execută după ce aceştia au ridicat suspendarea, se vor pedepsi cu amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani.

Articolul 412

1. Funcţionarul public care, la cererea autorităţii competente, nu acordă sprijinul necesar administraţiei judiciare sau altui serviciu public va fi pedepsit cu amendă de la 3 la 12 luni şi suspendarea din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

2. Dacă cel căruia i s-a solicitat sprijinul este o autoritate, conducător sau persoană cu responsabilităţi în cadrul unei forţe publice sau un agent al respectivei autorităţi, se vor aplica pedepse cu amendă de la 12 la 18 luni şi suspendarea din postul sau funcţia publică pe o durată de la 2 la 3 ani.

3. Autoritatea sau funcţionarul public care, fiind solicitat de o persoană particulară să acorde ajutor la care este obligat prin atribuţiile funcţiei pentru a evita comiterea unei infracţiuni împotriva vieţii persoanelor, nu acordă acest ajutor va fi pedepsită cu amendă de la 18 la 24 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o durată de la 3 la 6 ani.

Dacă delictul este îndreptat împotriva integrității, libertății sexuale, sănătății sau libertății persoanelor, pedeapsa va fi amendă de la 12 Ia 18 luni şi suspendarea din postul sau funcția publică pe o durată de la 1 la 3 ani.

În cazul în care această solicitare s-a făcut pentru a se evita orice alt delict sau altă daună, pedeapsa va fi de amendă de la 3 la 12 luni şi suspendarea din postul sau funcția publică pe o durată de la 6 luni la 2 ani.

CAPITOLUL IV
Nepăstrarea corespunzătoare a documentelor şi dezvăluirea secretelor

Articolul 413

Autoritatea sau funcționarul public care, cu știință, sustrage, distruge, deteriorează sau ascunde, total sau parțial, documente a căror custodie le este încredințată prin atribuțiile funcției, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani, amendă de la 7 la 24 luni şi decăderea specială din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 3 la 6 ani.

Articolul 414

1. Autoritatea sau funcționarul public căruia, prin atribuțiile funcției sale, i s-a încredințat custodia de documente la care autoritatea competentă a restrâns accesul şi care, cu știință, distruge sau deteriorează mijloacele care au rolul de a împiedica acest acces sau consimte ca acestea să fie distruse sau deteriorate, va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 luni sau 1 an sau amendă de la 6 la 24 luni şi, în orice caz, cu decăderea specială din postul sau funcția publică pe o durată de la 1 la 3 ani.

2. Persoana particulară care distruge sau deteriorează mijloacele la care face referire paragraful anterior va fi pedepsită cu amendă de la 6 la 18 luni.

Articolul 415

Autoritatea sau funcționarul public, nemenționat la articolul anterior, care, cu știință şi fără autorizarea necesară, accede sau permite accesul la documente secrete a căror custodie îi este încredințată prin atribuțiile funcției sale, va fi pedepsit cu amendă de la 6 Ia 12 luni şi decăderea specială din postul sau funcția publică pe o durată de la 1 la 3 ani.

Articolul 416

Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii sau cu amenda imediat inferioară respectivelor pedepse menționate la cele trei articole anterioare persoanele particulare însărcinate ocazional cu custodia documentelor de către guvern

sau de autoritățile sau funcționarii publici cărora le-au fost încredințate, prin atribuțiile funcției lor, care comit faptele menționate la acestea.

Articolul 417

1. Autoritatea sau funcționarul public care dezvăluie secrete sau informații despre care are cunoștință prin natura profesiei sau a sarcinilor pe care le are și care nu trebuie divulgate va fi pedepsit cu amendă de la 12 la 18 luni și decăderea specială din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani.

Dacă din dezvăluirea la care se referă alineatul anterior rezultă daune grave pentru interesul public sau pentru terți, pedeapsa va fi închisoarea de la 1 la 3 ani și decăderea specială din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 3 la 5 ani.

2. În cazul secretelor unei persoane particulare, pedepsele vor de închisoare de la 2 la 4 ani, amendă de la 12 la 18 luni și suspendarea din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani.

Articolul 418

Persoana particulară care folosește pentru sine sau pentru un terț secretul sau informația privilegiată obținută de la un funcționar public sau o autoritate va fi pedepsită cu amendă începând de la suma echivalentă cu beneficiul obținut sau facilitat până la triplul acestuia. Dacă rezultă un prejudiciu grav pentru interesul public sau pentru un terț, pedeapsa va de închisoare de la 1 Ia 6 ani.

CAPITOLUL V
Corupția

Articolul 419

Autoritatea sau funcționarul public care, în beneficiul propriu sau al unui terț, pretinde sau primește, personal sau prin interpuși, cadouri sau acceptă oferirea acestora sau promisiunea oferirii lor pentru a realiza, în exercitarea funcției sale, o acțiune sau o omisiune care constituie infracțiune, va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 2 la 6 ani, cu amendă începând de la suma echivalentă cu valoarea cadoului până la triplul acesteia și decăderea specială din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 7 la 12 ani, fără a se aduce atingere pedepsei corespunzătoare delictului comis în raport de darul sau promisiunea respectivă.

RO MSU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 420

Autoritatea sau funcţionarul public care, în beneficiul propriu sau al unui terţ, pretinde sau primeşte, personal sau prin interpuşi, cadouri sau promisiunea oferirii lor pentru a realiza, în exercitarea funcţiei sale, o acţiune injustă care nu constituie delict şi realizează această acţiune, va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani, amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 3 la 7 ani.

Articolul 421

Pedepsele prevăzute la articolele anterioare se vor aplica şi în cazul în care, autoritatea sau funcţionarul public primeşte sau solicită cadouri, favori sau remuneraţii ca recompensă pentru conduita descrisă la aceste articole.

Articolul 422

Autoritatea sau funcţionarul public care, în avantajul său sau al unui terţ, acceptă, personal sau prin intermediar, un cadou oferit în legătură cu funcţia sau atribuţia sa, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an şi cu suspendarea din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani.

Articolul 423

Dispoziţiile incluse în articolele precedente se vor aplica, de asemenea, juraţilor, arbitrilor, experţilor sau oricăror persoane care iau parte la exercitarea funcţiei publice.

Articolul 424

1. Persoana care oferă un cadou sau o remuneraţie de orice fel unei autorităţi, funcţionar public sau persoană care participă la exercitarea sarcinilor publice pentru ca acesta din urmă să comită un act împotriva sarcinilor ce-i revin în exercitarea funcţiei sale, sau un act legat de funcţia sa, pentru ca acesta să nu îşi îndeplinească sau să îşi îndeplinească sarcinile cu întârziere, se pedepseşte cu aceleaşi pedepse cu închisoare şi cu amendă precum cei care au fost corupţi, şi anume autoritatea, funcţionarul sau persoana.

2. Dacă o persoană oferă un cadou sau remuneraţie la solicitarea autorităţii, funcţionarului public sau a persoanei care participă la exercitarea funcţiei publice, aceleaşi pedepse cu închisoare şi amendă se vor aplica tuturor.

3. Dacă acţiunea îndeplinită sau încercată de autoritatea sau funcţionarul public are legătură cu subvenţii sau licitaţii solicitate de administraţiile sau entităţile publice, pedepsele se vor aplica persoanelor fizice şi, după caz, societăţii, parteneriatului sau organizaţiei respective, cu interdicţia de a obţine subvenţii sau ajutoare, de a încheia contracte cu instituţiile, entităţile sau

ES

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

organismele din sectorul public şi de a se bucura de beneficii fiscale şi de asigurări sociale pentru o perioadă de la 3 la 7 ani.

Articolul 425

Atunci când mita intervine într-o cauză penală în favoarea inculpatului, fiind oferită de soţ sau de o altă persoană cu care acesta are o legătură stabilă printr-o relaţie de afectivitate asemănătoare sau de un ascendent, descendent sau frate natural, prin adopţie sau prin alianţă de acelaşi grad, se va aplica mituitorului pedeapsa cu amendă de la 6 luni la 1 an.

Articolul 426

Va fi exonerată de pedeapsă pentru delictul de corupţie persoana particulară care a dat curs ocazional solicitării de cadouri formulate de autoritatea sau funcţionarul public şi denunţă fapta la autoritatea însărcinată să procedeze la verificarea acesteia, înainte de începerea procedurii corespunzătoare, dacă nu au trecut mai mult de 2 luni de la data comiterii faptelor.

Articolul 427

1. Cele menţionate la articolele precedente se vor aplica de asemenea în cazul în care sunt aduse acuzaţii, ori faptele în cauză afectează funcţionari ai Uniunii Europene care sunt cetăţeni al altui state membru al Uniunii. În acest scop, se consideră funcţionar al Uniunii Europene:

1. Persoana care are statut de funcţionar public sau de agent angajat în conformitate cu Regulamentul Funcţionarilor Comunităţii Europene, sau cu regimul aplicabil altor agenţi ai Uniunii Europene.

2. Persoana detaşată în Uniunea Europeană de către statul membru sau de către orice alt organism public sau privat care exercită funcţii echivalente cu cele ale funcţionarilor public sau ale altor agenţi ai Uniunii Europene.

3. Membrii organismelor create în temeiul tratatelor de constituire a Uniunii Europene, precum şi personalul acestor organisme, în măsura în care nu li se aplică Regulamentul Funcţionarilor Uniunii Europene sau regimul la care sunt supuşi alţi agenţi ai Uniunii Europene.

Un funcţionar cetăţean al altui stat membru al Uniunii va fi de asemenea considerat funcţionar care poate fi subiect al aplicării legilor penale din statul membru respectiv.

2. Atunci când, în temeiul dispoziţiilor articolului 31 bis, o persoană juridică este responsabilă de delictele definite la acest capitol, i se vor aplica următoarele pedepse:

a) amenda de la 2 la 3 ani, sau de 3-5 ori mai mare decât profitul obţinut dacă suma rezultată este mai mare; atunci când infracţiunea comisă de o

persoană fizică se pedepseşte cu închisoare pentru o perioadă mai mare de 5 ani;

b) amenda de la 1 la 3 ni, sau de 2-4 ori mai mare decât profitul obţinut dacă suma rezultată este mai mare; atunci când infracţiunea comisă de o persoană fizică se pedepseşte cu închisoare pentru o perioadă mai mare de 2 ani care nu este prevăzută la punctul anterior;

c) amenda de la 6 luni la 2 ani, sau de 2-3 ori mai mare decât profitul obţinut dacă suma rezultată este mai mare, în celelalte cazuri.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 ale articolului 33.

CAPITOLUL VI
Traficul de influenţă

Articolul 428

Funcţionarul public sau autoritatea care influenţează pe alt funcţionar public sau autoritate, prevalându-se de exercitarea atribuţiilor funcţiei sale sau de orice altă situaţie derivată din relaţia sa personală sau ierarhică cu acesta sau cu alt funcţionar sau autoritate pentru a obţine o rezoluţie care poate genera, direct sau indirect, un beneficiu economic pentru sine sau pentru un terţ, va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani, amendă începând de la suma echivalentă cu beneficiul urmărit sau obţinut până la dublul acestuia şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 3 la 6 ani. Dacă beneficiul urmărit este obţinut, pedeapsa se va aplica în jumătatea ei superioară.

Articolul 429

Persoana particulară care influenţează un funcţionar public sau o autoritate, prevalându-se de orice situaţie derivată din relaţia sa personală cu acesta sau cu alt funcţionar sau autoritate pentru a obţine o decizie care poate genera, direct sau indirect, un beneficiu economic pentru sine sau pentru un terţ, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă începând de la suma echivalentă cu beneficiul urmărit sau obţinut până la dublul acestuia. Dacă beneficiul urmărit este obţinut, pedeapsa se va aplica în jumătatea ei superioară.

Articolul 430

Cei care, oferindu-se să realizeze faptele descrise la articolele anterioare, solicită de la terţi cadouri sau orice altă remuneraţie sau acceptă oferirea de

cadouri sau promisiunea de a fi oferite vor fi pedepsiţi cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an.

Atunci când, conform normelor stabilite la articolul 31 bis din acest Cod, persoana juridică este responsabilă de infracţiunile definite la acest capitol, se va aplica pedeapsa cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

Articolul 431

În toate cazurile prevăzute în acest Capitol şi în cel anterior cadourile vor fi confiscate.

CAPITOLUL VII
Delapidarea

Articolul 432

1. Autoritatea sau funcţionarul public care, în scopul obţinerii de beneficii, sustrage sau consimte ca un terţ, cu acelaşi scop, să sustragă fonduri sau efecte publice pe care le deţine datorită atribuţiilor funcţiei sale, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 ani şi decăderea absolută pe o perioadă de la 6 la 10 ani.

2. Se va aplica pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani şi decăderea absolută pe o perioadă de la 10 la 20 ani, dacă delapidarea este de o gravitate deosebită având în vedere valoarea sumelor sustrase şi dauna sau blocajul produs serviciului public. Aceleaşi pedepse se vor aplica dacă bunurile delapidate au fost declarate valori istorice sau artistice sau dacă sunt bunuri destinate ajutorării în cazul unei calamităţi publice.

3. Atunci când sustragerea nu depăşeşte suma de 4 000 euro, se va aplica pedeapsa cu amendă mai mare de 2 luni până la 4 luni, închisoare de la 6 luni la 3 ani şi suspendarea din postul sau funcţia publică pe o perioadă de până la 3 ani.

Articolul 433

Autoritatea sau funcţionarul public care destinează pentru uz străin funcţiei publice fondurile sau efectele de care răspunde prin atribuţiile funcţiei sale va fi pedepsită cu amendă de la 6 la 12 luni şi suspendarea din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 luni la 3 ani.

Dacă vinovatul nu restituie suma sustrasă în termen de 10 zile de la data începerii procesului, se va aplica acestuia pedepsele prevăzute la articolul anterior.

Articolul 433 bis[14)]

1. Autoritatea sau funcţionarul public care, având intenţia de a cauza daune financiare entităţii publice la care este angajat, îi falsifică conturile, documentele ce reflectă situaţia financiară sau informaţiile cuprinse în acestea, se pedepseşte cu decăderea din funcţia publică pentru o perioadă de la 1 la 10 ani şi amenda de la 12 la 24 luni.

2. Autoritatea sau funcţionarul public care, având intenţia de a cauza daune financiare entităţii publice la care este angajat, furnizează terţilor informaţii false cu privire la situaţia financiară a acesteia sau la oricare din documentele sau datele prevăzute la punctul anterior se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

3. Dacă sunt produse pagube financiare entităţii, se va aplica pedeapsa cu închisoare de la 1 la 4 ani, decăderea din funcţia publică pentru o perioadă între 3 şi 10 ani şi amenda de la 12 la 24 luni.

Articolul 434

Autoritatea sau funcţionarul public care, în scopul obţinerii de beneficii pentru sine sau pentru un terţ, a dat o întrebuinţare privată bunurilor mobile sau imobile care aparţin oricărei administraţii sau entităţi de stat, autonome sau locale sau unui organism care funcţionează pe lângă una din acestea, va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 3 la 6 ani.

Articolul 435

Dispoziţiile acestui capitol se extind:

1° Asupra celor însărcinaţi, sub orice formă, cu fonduri, venituri sau efecte ale administraţiilor publice;

2° Asupra persoanelor particulare legal desemnate ca depozitare de fonduri sau efecte publice;

3° Asupra administratorilor sau depozitarilor de bani sau bunuri confiscate, sechestrate sau depozitate de autoritatea publică, deşi aparţin unor persoane particulare.

CAPITOLUL VIII
Frauda şi impozitele ilegale

Articolul 436

Autoritatea sau funcţionarul public care, participând prin atribuţiile funcţiei sale la orice acţiune de încheiere de contracte publice sau de lichidare

[14)] Adăugat de unicul articol 12 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

de efecte sau bunuri publice, se înţelege cu cei interesaţi sau face uz de orice alt artificiu pentru a frauda orice entitate publică, se va pedepsi cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 la 10 ani. Persoana fizică identificată că a planificat împreună cu autoritatea sau funcţionarul public se va pedepsi cu aceeaşi pedeapsă cu închisoare impusă acesteia din urmă, precum şi cu decăderea din dreptul de a beneficia de subvenţii sau ajutor, de a încheia contracte cu instituţiile, organismele sau entităţile care fac parte din sectorul public, şi de a beneficia de reduceri fiscale şi de asigurări sociale pentru o perioadă de la 2 la 5 ani.

Articolul 437

Autoritatea sau funcţionarul public care, direct sau indirect, solicită taxe, tarife sau onorarii necuvenite sau cu o valoare mai mare decât cea stabilită legal va fi pedepsit, fără a se aduce atingere restituirilor la care va fi obligat, cu amendă de la 6 la 24 luni şi suspendarea din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 luni la 4 ani.

Articolul 438

Autoritatea sau funcţionarul public care, abuzând de funcţia sa, comite o infracţiune de escrocherie sau însuşire necuvenită, va fi pedepsit cu pedepsele respective prevăzute pentru acestea, în jumătatea lor superioară, şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 2 la 6 ani.

CAPITOLUL IX
Negocieri şi activităţi interzise funcţionarilor publici şi abuzul în exercitarea funcţiilor lor

Articolul 439

Autoritatea sau funcţionarul public care, trebuind să fie informat, prin atribuţiile funcţiei, în legătură cu orice fel de contract, afacere, operaţiune sau activitate, profită de această circumstanţă pentru a forţa sau a facilita orice formă de participare, directă sau prin interpuşi, la astfel de negocieri sau acţiuni, va fi pedepsită cu închisoare de la 6 luni la 2 ani, amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 1 la 4 ani.

Articolul 440

Experţii, arbitrii şi executorii care comit faptele în modul prevăzut anterior cu privire la bunurile sau lucrurile de a căror evaluare, împărţire sau adjudecare se ocupă şi tutorii, curatorii sau executorii testamentari cu privire la bunurile aparţinând pupililor sau moştenitorilor, vor fi pedepsiţi cu amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 3 la 6 ani.

Articolul 441

Autoritatea sau funcţionarul public care, în afara cazurilor permise de lege sau de regulamente, realizează, direct sau prin interpuşi, o activitate profesională sau de asistenţă, permanent sau ocazional, sub subordonarea sau în serviciul unei entităţi private sau al unor persoane particulare, în afaceri în care trebuie să se implice sau s-a implicat prin atribuţiile funcţiei sale sau în cele care se derulează sau se rezolvă la biroul sau la centrul de conducere de care depinde, va fi pedepsit cu amendă de la 6 la 12 luni şi suspendarea din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani.

Articolul 442

Autoritatea sau funcţionarul public care face uz de un secret de care are cunoştinţă prin atribuţiile funcţiei sale sau de o informaţie privilegiată, în scopul obţinerii de beneficii economice pentru sine sau pentru un terţ, va fi pedepsit cu amendă începând de suma echivalentă cu beneficiul urmărit, obţinut sau înlesnit, până la triplul acesteia şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 2 la 4 ani. Dacă obţine beneficiul urmărit, pedeapsa se va aplica în jumătatea ei superioară.

Dacă rezultă un grav prejudiciu pentru cauza publică sau pentru un terţ, pedeapsa va fi de închisoare de la 1 la 6 ani şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 7 la 10 ani. În sensul acestui articol, se înţelege prin informaţie privilegiată orice informaţie cu caracter concret care se deţine exclusiv datorită atribuţiilor meseriei sau funcţiei publice şi care nu a fost notificată, publicată sau difuzată.

Articolul 443

1. Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 2 ani şi decăderea absolută din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 la 12 ani, autoritatea sau funcţionarul public care face propuneri sexuale unei persoane care, pentru ea sau pentru soţ sau pentru altă persoană de care este legată printr-o relaţie stabilă de afectivitate asemănătoare, ascendent, descendent, frate natural, prin adopţie sau prin alianţă de acelaşi grad, are revendicări a căror rezolvare

depinde de rezoluţia acestuia sau în legătură cu care trebuie să informeze sau să consulte pe superiorul său.

2. Funcţionarul instituţiilor penitenciare sau al centrelor de protecţie sau de corecţie pentru minori care face propuneri sexuale unei persoane aflată sub paza sa va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi decăderea absolută din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 la 12 ani.

3. Aceleaşi pedepse se vor aplica atunci când persoana căreia i s-au făcut propunerile sexuale este ascendent, descendent, frate natural, prin adopţie sau prin alianţă de acelaşi grad, al celui care îl are în îngrijire. Aceste pedepse se vor aplica, de asemenea, atunci când persoana căreia i s-a făcut propunerea este soţul persoanei pe care o are în îngrijire sau de care este legată printr-o relaţie stabilă de afectivitate asemănătoare.

Articolul 444

Pedepsele prevăzute la articolul anterior se vor aplica, fără a se aduce atingere celor corespunzătoare pentru delictele împotriva libertăţii sexuale comise efectiv.

CAPITOLUL X
Delicte de corupţie în tranzacţiile comerciale internaţionale

Articolul 445

1. Persoanele care, prin cadouri, diferite oferte sau promisiuni, corup sau intenţionează să corupă, direct sau prin interpuşi, autorităţile sau funcţionarii publici străini sau ai organizaţiilor internaţionale, în exercitarea funcţiei lor, în beneficiul propriu sau al terţilor, sau care ţin cont de solicitările acestora în acest sens, cu scopul de a acţiona sau de a se abţine de a acţiona, în exercitarea funcţiei publice, pentru a obţine sau a menţine un contract sau alt beneficiu necuvenit din realizarea activităţilor economice internaţionale, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 2 la 6 ani şi amendă de la 12 la 24 luni, cu excepţia cazului în care profitul obţinut depăşeşte suma rezultată, caz în care amenda va fi cuprinsă între echivalentul şi dublul valorii acestui profit.

Pe lângă pedepsele menţionate, autorului i se va aplica pedeapsa interdicţiei de a încheia contracte cu sectorul public, precum şi pierderea posibilităţii de a obţine subvenţii sau ajutoare publice şi a dreptului de a beneficia de reduceri fiscale sau de asigurări sociale, şi interdicţia de a interveni în tranzacţii comerciale de transcendenţă publică pentru o perioadă de la 7 la 12 ani.

Pedepsele prevăzute la articolele anterioare se vor aplica în jumătatea lor superioară dacă obiectul afacerii priveşte bunurile sau serviciile umanitare sau oricare altele de strictă necesitate.

2. Atunci când, conform normelor stabilite la articolul 31 bis al acestui Cod, o persoană juridică este responsabilă de acest delict, pedeapsa va fi amendă de la 2 la 5 ani, sau de 2-3 ori mai mare decât profitul obţinut dacă suma rezultată este mai mare.

Conform normelor stabilite la articolul 66 bis, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

3. În sensul acestui articol, se consideră a fi funcţionar public străin:

a) persoana care deţine o funcţie legislativă, administrativă sau judiciară într-o ţară străină, după ce a fost numită sau aleasă;

b) persoana care exercită o atribuţie publică pentru o ţară străină, inclusiv un organism sau companie publică;

c) funcţionarul sau agentul unei organizaţii publice internaţionale.

TITLUL XIX Bis
(Abrogat)

Articolul 445 bis

(Abrogat)

TITLUL XX
Delicte împotriva puterii judecătoreşti

CAPITOLUL I
Împiedicarea înfăptuirii justiţiei

Articolul 446

Judecătorul sau magistratul care, cu ştiinţă, pronunţă o sentinţă sau o rezoluţie nedreaptă, va fi pedepsit:

1° Cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani dacă sentinţa nedreaptă dată împotriva inculpatului într-o cauză penală pentru infracţiune nu a fost executată, şi cu aceeaşi pedeapsă în jumătatea ei superioară şi amendă de la 12 la 24 luni dacă sentinţa a fost executată. În ambele cazuri se va aplica, în plus, pedeapsa decăderii absolute pe o perioadă de la 10 la 20 ani.

2° Cu amendă de la 6 la 12 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 la 10 ani, dacă sentinţa nedreaptă a fost dată împotriva inculpatului într-o cauză având ca obiect o abatere.

3° Cu amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 10 la 20 ani, atunci când pronunţă orice altă sentinţă nedreaptă.

Articolul 447

Judecătorul sau magistratul care, din neglijenţă gravă sau ignoranţă inadmisibilă, pronunţă o sentinţă sau o decizie evident nedreaptă, va fi pedepsit cu decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 2 la 6 ani.

Articolul 448

Judecătorul sau magistratul care refuză să judece, fără a argumenta legal motivul, sau sub pretextul neclarităţii, insuficienţei sau tăcerii legii, va fi pedepsit cu decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 luni la 4 ani.

Articolul 449

1. Cu aceeaşi pedeapsă menţionată la articolul anterior va fi pedepsit judecătorul, magistratul sau grefierul vinovat de întârzierea, cu rea credinţă, provocată în administrarea justiţiei. Se va înţelege prin rea credinţă întârzierea provocată pentru a se obţine o finalitate ilegitimă.

2. Atunci când întârzierea este imputabilă unui funcţionar diferit de cei menţionaţi la paragraful anterior, se va aplica acestuia pedeapsa indicată, în jumătatea ei inferioară.

CAPITOLUL II
Neîndeplinirea îndatoririi de a împiedica săvârşirea de infracţiuni sau de a începe urmărirea acestora

Articolul 450

1. Persoana care, putând să intervină imediat şi fără risc propriu sau al altora, nu împiedică săvârşirea unei infracţiuni care afectează viaţa persoanelor, integritatea sau sănătatea, libertatea sau libertatea sexuală a acestora, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani, dacă delictul a fost împotriva vieţii, şi amendă de la 6 la 24 luni, în celelalte cazuri, cu excepţia cazului în care delictului neîmpiedicat nu îi corespunde o pedeapsă egală sau mai mică, caz în care se va aplica pedeapsa mai mică în grad decât cea pentru respectivul delict.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica persoanelor care, putând să o facă, nu se adresează autorităţii sau agenţilor acesteia pentru a împiedica un delict din cele prevăzute la paragraful anterior şi despre a căror imediată sau actuală comitere are cunoştinţă.

CAPITOLUL III
Tăinuirea

Articolul 451

Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani persoana care, având cunoştinţă de comiterea infracţiunii şi fără să fi participat la aceasta ca autor sau complice, intervine ulterior comiterii faptei într-unul din următoarele moduri:

1° Ajutând autorii sau complicii să beneficieze de profitul, produsul sau preţul delictului, fără scopul dobândirii unui profit propriu.

2° Ascunzând, denaturând sau deteriorând corpul, efectele sau instrumentele unui delict, pentru a împiedica descoperirea lui.

3° Ajutând pe responsabilii prezumtivi ai unui delict să eludeze cercetările autorităţilor sau ale agenţilor ei ori să se sustragă căutării sau prinderii, când sunt îndeplinite următoarele circumstanţe:

a) Fapta tăinuită constituie trădare, uciderea Regelui, a oricăruia din ascendenţii sau descendenţii săi, a Reginei consoarte sau a consortului Reginei, a Regentului sau a oricărui membru al Regenţei sau al Principelui moştenitor al Coroanei, genocid, crime împotriva umanităţii, împotriva persoanelor protejate şi a bunurilor protejate în caz de conflict armat, rebeliune, terorism sau omor;

b) Persoana care a favorizat a acţionat abuzând de funcţii publice. în acest caz, se va aplica, în afara pedepsei privative de libertate, cea a decăderii speciale din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 2 la 4 ani, dacă delictul tăinuit a fost mai puţin grav şi cea a decăderii absolute pe o perioadă de la 6 la 12 ani, dacă delictul tăinuit a fost grav.

Articolul 452

În niciun caz nu se va aplica pedeapsa privativă de libertate care să fie mai mare decât cea prevăzută pentru delictul tăinuit. Dacă acesta a fost pedepsit cu o pedeapsă de altă natură, pedeapsa privativă de libertate va fi înlocuită cu amendă de la 6 la 24 luni, cu excepţia cazului în care delictul tăinuit nu are prevăzută o pedeapsă egală sau inferioară acesteia, caz în care se va aplica vinovatului pedeapsa pentru acel delict, în jumătatea ei inferioară.

Articolul 453

Dispoziţiile acestui capitol se vor aplica chiar dacă autorul faptei tăinuite este răspunzător sau este, personal, exonerat de pedeapsă.

Articolul 454

Sunt exoneraţi de pedepsele aplicate tăinuitorilor cei care au aflat de faptă de la soţ sau de la persoana de care este legată printr-o relaţie stabilă de afectivitate asemănătoare, de la ascendenţi, descendenţi, fraţi naturali, prin adopţie sau prin alianţă de acelaşi grad, cu singura excepţie a tăinuitorilor care sunt menţionaţi în cazul de la punctul 1 al articolului 451.

CAPITOLUL IV
Realizarea arbitrară a dreptului propriu

Articolul 455

1. Persoana care, pentru a realiza un drept propriu, acţionând pe căi nelegale, foloseşte violenţa sau forţa asupra lucrurilor, va fi pedepsită cu pedeapsa amenzii de la 6 la 12 luni.

2. Se va aplica o pedeapsă superioară în grad, dacă pentru intimidare sau violenţă s-a făcut uz de arme sau alte obiecte periculoase.

CAPITOLUL V
Acuzaţiile şi denunţurile false şi simularea delictelor

Articolul 456

1. Persoanele care, având cunoştinţă despre falsitatea acestora şi în dispreţ faţă de adevăr, impută unei persoane fapte care, dacă ar fi adevărate, ar constitui infracţiune penală, dacă această imputare s-ar face în faţa unui funcţionar judiciar sau administrative care are îndatorirea de a proceda la verificarea acestora, vor fi sancţionate:

1° Cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 12 la 24 luni, dacă se impută un delict grav;

2° Cu amendă de la 12 la 24 luni, dacă se impută un delict mai puţin grav;

3° Cu amendă de la 3 la 6 luni, dacă este acuzată de abatere.

2. Nu se va putea începe acţiunea judiciară împotriva denunţătorului sau acuzatorului decât după rămânerea definitivă a sentinţei sau a hotărârii judecătoreşti de neurmărire sau după ce judecătorul sau tribunalul a luat cunoştinţă de infracţiunea imputată. Aceştia vor dispune, din oficiu, începerea acţiunii judiciare împotriva denunţătorului sau acuzatorului, atunci când din cauza principală rezultă suficiente indicii privind falsitatea faptelor imputate, fără a se aduce atingere urmăririi, de asemenea, a faptei, în baza denunţului prealabil al persoanei prejudiciate.

Articolul 457

Persoana care, în faţa unuia din funcţionarii menţionaţi la articolul anterior, simulează că este răspunzătoare sau că este victima unei infracţiuni penale sau denunţă una inexistentă, provocând demersuri judiciare, va fi pedepsită cu amendă de la 6 la 12 luni.

CAPITOLUL VI
Mărturia mincinoasă

Articolul 458

1. Martorul care ascunde adevărul în mărturia sa într-o cauză judiciară va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 3 la 6 luni.

2. Dacă mărturia mincinoasă se face împotriva inculpatului în cauza penală pentru infracţiune, pedepsele vor fi închisoare de la 1 la 3 ani şi amendă de la 6 la 12 luni. Dacă, urmare a mărturiei mincinoase, sentinţa pronunţată a fost de condamnare, se vor aplica pedepse superioare în grad.

3. Aceleaşi pedepse se vor aplica, dacă mărturia mincinoasă a fost comisă în faţa instanţelor internaţionale care, în baza tratatelor ratificate conform Constituţiei spaniole, exercită competenţe derivate din aceasta, sau mărturia mincinoasă este comisă prin depoziţia făcută în Spania, prin comisie rogatorie formulată de o instanţă străină.

Articolul 459

Pedepsele prevăzute la articolele precedente se vor aplica în jumătatea lor superioară experţilor sau interpreţilor care ascund adevărul cu rea voinţă în rapoartele de expertiză sau în traduceri, care vor fi, în plus, pedepsiţi cu decăderea specială din profesie sau activitate, post sau funcţie publică, pe o perioadă de la 6 la 12 luni.

Articolul 460

Atunci când martorul, expertul sau interpretul, fără a schimba în mod esenţial adevărul, îl denaturează prin reticenţe, inexactităţi sau trecând sub tăcere fapte sau date relevante pe care le cunosc, va fi pedepsit cu amendă de la 6 la 12 luni şi, după caz, cu suspendarea din postul sau funcţia publică, profesie sau ocupaţie, de la 6 luni la 3 ani.

Articolul 461

1. Persoana care prezintă, cu bună ştiinţă, martori mincinoşi, experţi sau interpreţi mincinoşi, va fi pedepsit cu aceleaşi pedepse prevăzute pentru ei la articolele anterioare.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Dacă persoana răspunzătoare pentru acest delict este avocat, procuror, lucrător social sau reprezentant al Ministerului Public, în exercitarea profesiei sau în exercitarea funcției, se va aplica, în fiecare caz, pedeapsa în jumătatea ei superioară și decăderea specială din postul sau funcția publică, profesia sau ocupația, pe o perioadă de la 2 la 4 ani.

Articolul 462

Va fi scutită de pedeapsă persoana care, depunând o mărturie mincinoasă într-o cauză penală, o retractează în timp util, declarând adevărul, pentru ca aceasta să-și producă efectele înainte de pronunțarea sentinței în procesul în cauză. Dacă, urmare a mărturiei mincinoase, s-a produs privarea de libertate, se vor aplica pedepsele corespunzătoare inferioare în grad.

CAPITOLUL VII
Obstrucționarea justiției și neloialitatea profesională

Articolul 463

1. Persoana care, citată legal, în mod voluntar nu se prezintă, fără o motivație adevărată, la o judecătorie sau un tribunal într-un proces penal cu inculpatul în stare de arest preventiv, provocând suspendarea dezbaterilor orale, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 luni sau amendă de la 6 la 24 luni. Pedeapsa cu amendă de la 6 la 10 luni se va aplica celui care, fiind avertizat, face acest lucru pentru a doua oară într-o cauză penală fără ca inculpatul să fie arestat, fie că a provocat sau nu suspendarea.

2. Dacă autorul acestui delict este avocat, procuror sau reprezentant al Ministerului Public, în exercitarea profesiei sau în exercitarea funcției, se va aplica pedeapsa în jumătatea ei superioară și decăderea specială din postul sau funcția publică, profesia sau ocupația, pe o perioadă de la 2 la 4 ani.

3. Dacă suspendarea s-a produs, în cazul menționat la paragraful 1 al acestui articol, ca urmare a neprezentării judecătorului sau a unui membru al instanței sau a persoanei care exercită atribuțiile de grefier, se va aplica pedeapsa închisorii de la 3 la 6 luni sau amendă de la 6 la 24 luni și, în orice caz, decăderea specială pe o perioadă de la 2 la 4 ani.

Articolul 464

1. Persoana care, prin violență sau intimidare, încearcă să influențeze, direct sau indirect, pe denunțător, parte sau învinuit, avocat, procuror, expert, interpret sau martor într-o procedură pentru a-și schimba comportamentul procesual, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani și amendă de la 6 la 24 luni.

Dacă autorul faptei îşi atinge scopul, se va aplica pedeapsa în jumătatea ei superioară.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica celor care realizează orice acţiune care constituie atentat împotriva vieţii, sănătăţii, libertăţii, libertăţii sexuale sau bunurilor, ca represalii împotriva persoanelor citate la paragraful anterior, pentru acţiunea lor în procedura judiciară, fără a se aduce atingere pedepsei corespunzătoare infracţiunii constând în aceste fapte.

Articolul 465

1. Persoana care, intervenind într-un proces ca avocat sau procuror, abuzând de funcţia sa, distruge, deteriorează sau ascunde documente sau dosare pe care le-a primit în calitatea sa, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani, amendă de la 7 la 12 luni şi decăderea specială din profesia, postul sau funcţia publică, pe o perioadă de la 3 la 6 ani.

2. Dacă faptele descrise la paragraful 1 al acestui articol au fost realizate de o persoană particulară, pedeapsa va fi amendă de la 3 la 6 luni.

Articolul 466

1. Avocatul sau procurorul care dezvăluie acţiuni procesuale declarate secrete de către autoritatea judiciară va fi pedepsit cu amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din postul, funcţia publică, profesia sau ocupaţia, pe o perioadă de la 1 la 4 ani.

2. Dacă dezvăluirea acţiunilor declarate secrete a fost făcută de un judecător sau un membru al tribunalului, reprezentant al Ministerului Public, grefier sau orice funcţionar în serviciul administraţiei din justiţie, se vor aplica pedepsele prevăzute la articolul 417, în jumătatea lor superioară.

3. Dacă fapta descrisă la paragraful 1 a fost realizată de orice alt particular care intervine în proces, pedeapsa se va aplica în jumătatea ei inferioară.

Articolul 467

1. Avocatul sau procurorul care, fiind însărcinat să asiste, să apere sau să reprezinte o persoană, fără consimţământul acesteia, apără sau reprezintă în aceeaşi chestiune pe cineva care are interese contrare va fi pedepsit cu amendă de la 6 la 12 luni şi decăderea specială din profesie pe o perioadă de la 2 la 4 ani.

2. Avocatul sau procurorul care, prin acţiune sau omisiune, prejudiciază în mod evident interesele ce le-au fost încredinţate va fi pedepsit cu amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din profesie pe o perioadă de la 1 la 4 ani.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dacă faptele au fost comise din neglijenţă gravă, se va aplica pedeapsa cu amendă de la 6 la 12 luni şi decăderea specială din profesie, pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

CAPITOLUL VIII
Nerespectarea hotărârilor judecătoreşti

Articolul 468

1. Persoanele care nu respectă condamnarea, măsura de siguranţă, cu închisoarea, măsura de precauţie sau custodia vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an, dacă sunt private de libertate şi cu amenda de la 12 la 24 luni în celelalte cazuri.

2. În toate cazurile, se va aplica pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 an celor care nu respectă sentinţa pronunţată pentru cei prevăzuţi la articolul 48 al acestui Cod sau măsura de precauţie sau de siguranţă de acelaşi fel impusă în cursul acţiunii penale în care victima este una din persoanele menţionate la articolul 173.2, precum şi celor care nu respectă măsurile de probaţiune.

Articolul 469

Condamnaţii sau arestaţii care evadează de la locul de detenţie, făcând uz de violenţă sau intimidare, utilizând forţa asupra lucrurilor sau luând parte la o revoltă, vor fi condamnaţi cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 4 ani.

Articolul 470

1. Persoana particulară care ajută sau propune evadarea unui condamnat, arestat sau reţinut, fie de la locul de detenţie, fie în timpul transportului său, va fi condamnată cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an şi amendă de la 12 la 24 luni.

2. Dacă acest lucru se produce prin folosirea violenţei sau intimidării persoanelor, a forţei asupra lucrurilor sau prin mită, pedeapsa va fi de închisoare de la 6 luni la 4 ani.

3. Dacă în cauză sunt persoanele indicate la articolul 454, se va aplica acestora pedeapsa cu amendă de la 3 la 6 luni, judecătorul sau tribunalul putând, în acest caz, să aplice numai pedepsele corespunzătoare daunelor provocate, ameninţărilor sau violenţei exercitate.

Articolul 471

Se va aplica o pedeapsă superioară în grad, în cazurile respective, dacă vinovatul este un funcţionar public însărcinat cu transportul sau custodia unui condamnat, arestat sau reţinut. Funcţionarul va fi pedepsit, în plus, cu

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 la 10 ani, dacă evadatul a fost condamnat prin sentinţă cu privare de libertate efectivă, şi cu decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 3 la 6 ani, în celelalte cazuri.

CAPITOLUL IX
Delictele împotriva administraţiei judiciare din cadrul Tribunalului Penal Internaţional

Articolul 471 bis

1. Martorul care, intenţionat, ascunde adevărul în mărturia făcută în faţa Tribunalului Penal Internaţional, fiind obligat să spună adevărul, conform normelor statutare şi regulilor de procedură şi Tribunalul Penal Internaţional probează acest lucru, va fi pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 2 ani. Dacă mărturia mincinoasă se face în potriva acuzatului, pedeapsa va închisoare de la 2 la 4 ani. Dacă, ca urmare a mărturiei mincinoase, se pronunţă o hotărâre judecătorească de condamnare, se va aplica pedeapsa închisorii de la 4 la 5 ani.

2. Persoana care prezintă probe în faţa Tribunalului Penal Internaţional, ştiind că sunt false sau că au fost falsificate, va fi pedepsită cu pedepsele menţionate la paragraful anterior al acestui articol.

3. Persoana care, intenţionat, distruge sau denaturează probe sau le introduce în procedura cu probe în faţa Tribunalului Penal Internaţional va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 7 la 12 luni.

4. Persoana care corupe un martor, obstrucţionează prezentarea sau mărturia acestuia în faţa Tribunalului Penal Internaţional sau se implică în aceste fapte va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi amendă de la 6 la 24 luni.

5. Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi amendă de la 6 la 24 luni persoana care pune obstacole unui funcţionar al Tribunalului, îl corupe sau îl intimidează, pentru a-l obliga sau a-l determina să nu-şi îndeplinească atribuţiile sau să le îndeplinească într-un mod incorect.

6. Persoana care se răzbună pe un funcţionar al Tribunalului Penal Internaţional în legătură cu atribuţiile pe care le-a îndeplinit el sau un alt funcţionar va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani şi amendă de la 6 la 24 luni.

Cu aceeaşi pedeapsă va fi pedepsită persoana care se răzbună pe un martor pentru mărturia făcută în faţa Tribunalului Penal Internaţional.

7. Persoana care solicită sau acceptă mită în calitate de funcționar al Tribunalului Penal Internațional și în considerarea atribuțiilor sale oficiale va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 5 ani și amendă începând de la valoarea echivalentă solicitate sau acceptate până la triplul acesteia.

TITLUL XXI
Delicte împotriva Constituției

CAPITOLUL I
Rebeliunea

Articolul 472

Sunt acuzați de delictul de rebeliune persoanele care se revoltă cu violență și în mod public pentru oricare din următoarele scopuri:

1° Abrogarea, suspendarea sau modificarea, total sau parțial, a Constituției;

2° Destituirea sau deposedarea, total sau parțial, de prerogativele și atribuțiile sale a Regelui sau Regentului sau a membrilor Regenței sau obligarea acestora de a executa un act contrar voinței lor;

3° Împiedicarea liberei desfășurări a alegerilor pentru funcțiile publice;

4° Dizolvarea Cortesurilor Generale, a Congresului Deputaților, Senatului sau a oricărei Adunări Legislative a unei Comunități Autonome, împiedicarea acestora de a se întruni, delibera sau rezolva, obținerea forțată a unei rezoluții sau lipsirea lor de exercitarea vreunei atribuții sau competențe;

5° Declararea independenței a unei părți a teritoriului național;

6° Înlocuirea cu altul a Guvernului Națiunii sau a Consiliului Guvernului al unei Comunități Autonome, folosirea sau exercitarea atribuțiilor pentru sine sau deposedarea de atribuții a Guvernului Națiunii sau a Consiliului Guvernului al unei Comunități Autonome sau a oricăror membri cu astfel de atribuții, împiedicarea sau restrângerea exercitării libere a atribuțiilor sau obligarea oricăruia dintre aceștia să execute acte contrarea voinței lor;

7° Determinarea unei forțe armate la nesupunerea față de Guvern.

Articolul 473

1. Persoanele care, determinându-i pe rebeli, au promovat sau susținut rebeliunea și pe principalii conducători ai acesteia vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 15 la 20 ani și decăderea absolută pe aceeași perioadă; cei care exercită o comandă ca subaltern, vor fi pedepsiți cu închisoarea de la 10 la 15 ani și decăderea absolută pe o perioadă de la 10 la 15 ani, iar simplii

participanți cu închisoare de la 5 la 10 ani și decăderea specială din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 6 la 10 ani.

2. Dacă s-au folosit arme sau dacă s-au dus lupte între forțele rebele și sectoarele loiale autorității legitime sau rebeliunea a provocat folosirea armelor pe proprietăți publice sau private, a întrerupt comunicațiile telegrafice, telefonice, pe calea undelor, feroviare sau de alt fel, folosind violențe grave asupra persoanelor, cerând contribuții sau deturnând fondurile publice de la investirea lor legitimă, pedepsele închisorii vor fi respectiv de la 25 la 30 ani pentru primele infracțiuni, de la 15 la 25 ani pentru următoarele și de la 10 la 15 ani pentru ultimele.

Articolul 474

Atunci când rebeliunea nu a ajuns să se organizeze astfel încât să existe conducători cunoscuți, se vor considera ca atare cei care în fapt conduc pe ceilalți sau sunt purtătorii lor de cuvânt sau semnează înscrisuri eliberate în numele lor ori exercită alte acte asemănătoare de conducere sau reprezentare.

Articolul 475

Vor fi pedepsite ca rebeli cu pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani și decăderea absolută pe o perioadă de la 6 la 12 ani persoanele care ademenesc sau strâng trupe sau orice al fel de forțe armate pentru a comite infracțiunea de rebeliune.

Dacă rebeliunea își produce efectul, se vor considera promotori și vor fi pedepsiți cu pedeapsa menționată la articolul 473.

Articolul 476

1. Militarul care nu folosește mijloacele pe care le are pentru a opri o rebeliune din cadrul forțelor pe care le conduce va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 2 la 5 ani și decăderea absolută de la 6 la 10 ani.

2. Va fi pedepsit cu aceleași pedepse prevăzute la paragraful anterior, în jumătatea lor inferioară, militarul care, având cunoștință de faptul că se va comite infracțiunea de rebeliune, nu informează imediat superiorii, autoritățile sau funcționarii care, prin atribuțiile funcției, au obligația de a urmări delictul.

Articolul 477

Provocarea, complotarea și propunerea de a comite rebeliune va fi pedepsită, în afară de decăderea prevăzută la articolele anterioare, cu pedeapsa închisorii mai mică cu unu sau două grade decât pentru delictul corespunzător.

Articolul 478

În cazul în care cel care comite oricare din delictele prevăzute la acest capitol este un reprezentant al autorității, pedeapsa decăderii prevăzută pentru fiecare caz va fi înlocuită cu decăderea absolută pe o perioadă de la 15 la 20 de ani, cu excepția cazului în care circumstanța nu este menționată în mod expres în categoria penală în cauză.

Articolul 479

După ce rebeliunea s-a declanşat, autoritatea guvernamentală va soma răzvrătiții să se disperseze imediat şi să se retragă.

Dacă răzvrătiții nu se conformează imediat după somație, autoritatea va face uz de forța de care dispune pentru a-i dispersa.

Nu va fi necesară somația din momentul în care rebelii deschid focul.

Articolul 480

1. Va fi exonerat de pedeapsă cel care, implicat într-o infracțiune de rebeliune, o dezvăluie în timp util pentru a se evita consecințele acesteia.

2. Simplilor executanți care depun armele înainte de a face uz de ele, supunându-se autorităților legitime, li se va aplica pedeapsa închisorii inferioară în grad. Aceeaşi pedeapsă se va aplica dacă rebelii se dispersează sau se supun autorității legitime înainte de somație sau ca urmare a acesteia.

Articolul 481

Delictele particulare comise în timpul unei rebeliuni sau ca urmare a acesteia vor fi pedepsite corespunzător conform dispozițiilor prezentului Cod.

Articolul 482

Autoritățile care nu s-au opus rebeliunii vor fi pedepsite cu pedeapsa decăderii absolute de la 12 la 20 ani.

Articolul 483

Funcționarii care continuă să-şi îndeplinească atribuțiile sub comanda răzvrătiților sau care, fără să le fie admisă demisia, le abandonează atunci când există pericolul de rebeliune vor fi pedepsiți cu decăderea specială din postul sau funcția publică de la 6 la 12 ani.

Articolul 484

Persoanele care acceptă să lucreze pentru rebeli vor fi pedepsite cu pedeapsa decăderii absolute de la 6 la 12 ani.

CAPITOLUL II
Delicte împotriva Coroanei

Articolul 485

1. Persoana care va ucide pe Rege sau pe oricare din ascendenţii sau descendenţii acestuia, pe Regina consoartă sau pe consortul Reginei, pe Regent sau pe oricare alt membru al Regenţei sau pe Prinţul moştenitor al Coroanei va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 20 la 25 ani.

2. Tentativa aceluiaşi delict va fi pedepsită cu o pedeapsă mai mică cu un grad.

3. Dacă la comiterea delictului sunt îndeplinite două sau mai multe circumstanţe agravante, se va aplica pedeapsa închisorii de la 25 la 30 ani.

Articolul 486

1. Persoana care va cauza Regelui sau oricăruia din ascendenţii sau descendenţii acestuia, Reginei consoarte sau consortului Reginei, Regentului sau oricărui alt membru al Regenţei sau Prinţului moştenitor al Coroanei vătămări din cele prevăzute la articolul 149 va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 15 la 20 ani.

În cazul uneia din vătămările prevăzute la articolul 150, pedeapsa va fi de închisoare de la 8 la 15 ani.

2. Persoana care cauzează oricare altă vătămare va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani.

Articolul 487

Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 15 la 20 ani persoana care privează de libertate pe Rege sau pe oricare din ascendenţii sau descendenţii acestuia, pe Regina consoartă sau pe consortul Reginei, pe Regent sau pe oricare alt membru al Regenţei sau pe Prinţul moştenitor al Coroanei, cu excepţia cazului în care faptele nu sunt pedepsite cu o pedeapsă mai mare în alte prevederi al prezentului Cod.

Articolul 488

Provocarea, conspirarea sau propunerea pentru comiterea delictelor prevăzute la articolele anterioare va fi pedepsită cu o pedeapsă mai mică cu unul sau două grade decât cea prevăzută pentru respectivele fapte.

Articolul 489

Persoana care, folosind violenţa sau intimidarea grave, obligă persoanele la care fac referire articolele anterioare să execute un act împotriva voinţei lor, fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 8 la 12 ani.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

În cazul prevăzut la alineatul anterior, dacă violenţa sau intimidarea nu au fost grave, se va aplica o pedeapsă mai mică în grad.

Articolul 490

1. Persoana care, folosind violenţa sau intimidarea, violează domiciliul oricăreia din persoanele menţionate la articolele anterioare, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani.

2. Persoana care ameninţă oricare din persoanele menţionate la alineatul anterior va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 ani şi cu închisoare de la 1 la 3 ani dacă ameninţarea nu este gravă.

3. Persoana care calomniază sau aduce injurii Regelui sau oricăruia din ascendenţii sau descendenţii acestuia, Reginei consoarte sau consortului Reginei, Regentului sau oricărui alt membru al Regenţei sau pe Prinţului moştenitor al Coroanei, în exercitarea funcţiei sau în baza acestora, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani, atunci când calomnia sau injuria a fost gravă şi cu amendă de la 6 la 12 luni dacă nu a fost gravă.

Articolul 491

1. Calomniile sau injuriile aduse oricăreia din persoanele menţionate la articolul anterior şi în afară de cazurile prevăzute la acesta vor fi pedepsite cu pedeapsa amenzii de la 4 la 20 luni.

2. Se va aplica pedeapsa amenzii de la 6 la 24 luni persoanei care foloseşte imaginea Regelui sau oricăruia din ascendenţii sau descendenţii acestuia, Reginei consoarte sau consortului Reginei, Regentului sau oricărui alt membru al Regenţei sau pe Prinţului moştenitor al Coroanei, sub orice formă care poate dauna prestigiului Coroanei.

CAPITOLUL III
Delicte împotriva instituţiilor statului şi separarea puterilor

SUBCAPITOLUL 1
Delicte împotriva instituţiilor statului

Articolul 492

Persoanele care, atunci când Coroana devine vacantă sau când titularul acesteia nu poate să-şi exercite autoritatea, împiedică Cortesurile Generale să se întrunească pentru a numi Regenţa sau pe tutorele Titularului minor, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 10 la 15 ani şi decăderea absolută pe o perioadă de la 10 la 15 ani, fără a se aduce atingere pedepsei care s-ar putea aplica pentru comiterea altor infracţiuni mai grave.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 493

Persoanele care, fără să se răzvrătească public, invadează cu forţă, violenţă sau intimidare sediile Congresului Deputaţilor, Senatului sau al unei Adunări Legislative a Comunităţii Autonome, dacă sunt reunite, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 3 la 5 ani.

Articolul 494

Vor pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an sau amendă de la 12 la 24 luni persoanele care promovează, conduc sau prezidează manifestări sau alt fel de adunări în faţa sediilor Congresului Deputaţilor, Senatului sau al unei Adunări Legislative a Comunităţii Autonome, atunci când sunt reunite, tulburând funcţionarea acestora.

Articolul 495

1. Persoanele care, fără să se răzvrătească public, purtând arme sau alte instrumente periculoase, încearcă să pătrundă în sediile Congresului Deputaţilor, Senatului sau al unei Adunări Legislative a Comunităţii Autonome, pentru a prezenta personal sau în grup petiţii ale lor, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 3 la 5 ani.

2. Pedeapsa prevăzută la paragraful anterior se va aplica în jumătatea ei superioară celui care promovează, conduce sau prezidează grupul.

ES

Articolul 496

Persoana care aduce injurii grave Cortesurilor Generale sau unei Adunări Legislative a unei Comunităţii Autonome, aflată în sesiune, sau uneia din Comisiile sale în actele publice în care le reprezintă, va fi pedepsită cu pedeapsa amenzii de la 12 la 18 ani.

Autorul injuriilor descrise la alineatul anterior va fi exonerat de pedeapsă dacă sunt îndeplinite circumstanţele prevăzute la articolul 210.

Articolul 497

1. Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an persoanele care, fără a fi membre ale Congresului Deputaţilor, Senatului sau a unei Adunări Legislative a unei Comunităţi, perturbă grav ordinea în timpul sesiunii acestora.

2. Atunci când perturbarea ordinii în timpul sesiunii la care face referire paragraful anterior nu este gravă, se va aplica pedeapsa amenzii de la 6 la 12 luni.

Articolul 498

Persoanele care folosesc forţa, violenţa, intimidarea sau ameninţarea gravă pentru a împiedica un membru al Congresului Deputaţilor, Senatului sau a unei Adunări Legislative a unei Comunităţi să participe la întrunirile acestora sau, prin aceleaşi mijloace, limitează libera exprimare a opiniilor sau exprimarea votului acestuia, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 3 la 5 ani.

Articolul 499

Autoritatea sau funcţionarul public care încalcă inviolabilitatea Cortesurilor Generale sau a unei Adunări Legislative a unei Comunităţi Autonome va fi pedepsită cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 10 la 20 ani, fără a se aduce atingere care s-ar putea aplica, dacă fapta ar constitui alt delict mai grav.

Articolul 500

Autorităţii sau funcţionarului public care reţine un membru al Cortesurilor Generale sau al unei Adunări Legislative a unei Comunităţi Autonome, în afară de cazurile şi fără cerinţele stabilite de legislaţia în vigoare, i se va aplica pedeapsa în jumătatea ei superioară şi, în plus, decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 la 12 ani.

Articolul 501

Autoritatea judiciară care inculpă sau cheamă în judecată pe un membru al Cortesurilor sau al unei Adunări Legislative al unei Comunităţi, fără îndeplinirea cerinţelor stabilite de legislaţia în vigoare, va fi pedepsită cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcţia publică de la 10 la 20 ani.

Articolul 502

1. Persoanele care, fiind îndeplinite cerinţele legale şi fiind avertizate, nu se prezintă în faţa unei Comisii de cercetare a Cortesurilor Generale sau a unei Adunări Legislative a unei Comunităţi Autonome, vor fi pedepsite ca acuzaţi de delictul de nesupunere. Dacă acuzatul este un reprezentant al unei autorităţi sau un funcţionar public, se va aplica, în plus, suspendarea din post sau din funcţia publică, pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

2. Cu aceleaşi pedepse se va pedepsi autoritatea sau funcţionarul care obstrucţionează investigarea făcută de Avocatul Poporului, Curtea de Conturi sau organe echivalente ale Comunităţilor Autonome, refuzând sau tergiversând nepermis de mult trimiterea rapoartelor solicitate de aceştia sau îngreunând accesul acestora la dosare sau documente administrative necesare cercetării.

3. Persoana care, fiind convocată în faţa unei comisii parlamentare de cercetare, ascunde adevărul în mărturia sa, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an sau amendă de la 12 la 24 luni.

Articolul 503

Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani:

1° Persoanele care invadează, prin violenţă sau intimidare, sediul unde este constituit Consiliul de Miniştri sau un Consiliu Guvernamental al Comunităţii Autonome;

2° Persoanele care limitează sau, prin orice alt mijloc, împiedică libertatea Guvernului reunit în Consiliu sau a membrilor unui Guvern al unei Comunităţi Autonome, reunit în Consiliu, cu excepţia cazului în care faptele nu întrunesc elementele constitutive ale altei infracţiuni mai grave.

Articolul 504

1. Vor fi pedepsite cu pedeapsa amenzii de la 12 la 18 luni persoanele care calomniază, aduc injurii sau ameninţă grav Guvernul ţării, Consiliul General al Justiţiei, Curtea Constituţională, Tribunalul Suprem sau Consiliul Guvernului sau Tribunalul Superior de Justiţie au unei Comunităţi Autonome.

Persoana vinovată de calomnie sau injurii conform dispoziţiilor alineatului anterior va fi exonerată de pedeapsă dacă există circumstanţele prevăzute, corespunzător, la articolele 207 şi 210 ale prezentului Cod.

Se va aplica pedeapsa închisorii de la 3 la 5 ani persoanelor care folosesc forţa, violenţa sau intimidarea pentru a împiedica membrii acestor organisme să participe la respectivele întruniri.

2. Persoanele care aduc injurii sau ameninţări grave Armatei, Claselor sau Corpurilor şi Forţelor de Securitate vor fi pedepsite cu amendă de la 12 la 18 luni.

Persoana vinovată de injuriile prevăzute la alineatul anterior va fi exonerată de pedeapsă dacă există circumstanţele prevăzute în articolul 210 ale prezentului Cod.

Articolul 505

1. Se va aplica pedeapsă închisorii de la 6 luni la 1 an persoanelor care, fără a fi membri ai corporaţiei locale, tulbură grav ordinea plenului, împiedicând accesul acestora, desfăşurarea ordinii de zi prevăzute, adoptarea de acorduri sau provoacă dezordini care au ca scop manifestarea ajutorului bandelor armate, organizaţiilor sau grupărilor teroriste.

2. Persoanele care, sprijinindu-se pe existenţa bandelor armate, organizaţiilor sau grupărilor teroriste, calomniază sau aduc injurii, constrâng sau ameninţă

pe membrii corporaţiilor locale, vor fi pedepsite cu o pedeapsă de un grad superior decât cea corespunzătoare infracţiunii comise.

SUBCAPITOLUL 2
Uzurparea de atribuţii

Articolul 506

Autoritatea sau funcţionarul public care, fără să aibă atribuţii, emite o dispoziţie generală sau suspendă executarea acesteia, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani, amendă de la 6 la 12 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică, pe o perioadă de la 6 la 12 luni.

Articolul 506 bis

(Abrogat).

Articolul 507

Judecătorul sau magistratul care îşi arogă atribuţii administrative pe care, de fapt, nu le are, sau împiedică exercitarea legitimă a acestora de către cel în drept, va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an, amendă de la 3 la 6 luni şi suspendarea din postul sau funcţia publică, pe o perioadă de la 1 la 3 ani.

Articolul 508

1. Autoritatea sau funcţionarul public care îşi arogă atribuţii judiciare sau împiedică executarea unei decizii dispusă de autoritatea judiciară competentă va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an, amendă de la 3 la 8 luni şi suspendarea din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani.

2. Autoritatea sau funcţionarul administrativ sau militar care atentează împotriva independenţei judecătorilor sau magistraţilor, garantată de Constituţie, dându-le instrucţiuni, ordine sau somaţii cu privire la cauzele sau acţiunile pe care le au de soluţionat, va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 1 la 2 ani, amendă de la 4 la 10 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 2 la 6 ani.

Articolul 509

Judecătorul sau magistratul, autoritatea sau funcţionarul public care, în mod legal, a cerut suspendarea şi care continuă să acţioneze fără să aştepte decizia cu privire la respectivul conflict jurisdicţional, cu excepţia cazurilor permise de lege, va fi pedepsit cu amendă de la 3 la 10 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică, pe o perioadă de la 6 luni la 1 an.

FOUNDATIONAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL IV
Delicte privind exercitarea drepturilor şi libertăţilor publice fundamentale

SUBCAPITOLUL 1
Delictele comise prin exercitarea drepturilor şi libertăţilor publice fundamentale garantate de constituţie

Articolul 510

1. Persoanele care provoacă la discriminare, la ură sau la violenţă împotriva grupurilor sau asociaţiilor, din motive rasiste, antisemite sau altele privind ideologia, religia sau convingerile, situaţia familială, apartenenţa membrilor săi la o etnie sau rasă, origine naţională, sex, orientare sexuală, boală sau handicap, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani şi amendă de la 6 la 12 luni.

2. Vor fi pedepsite cu aceeaşi pedeapsă persoanele care, cunoscând falsitatea lor şi în dispreţ evident faţă de adevăr, difuzează informaţii injurioase referitoare la grupurile sau asociaţiile, cu privire la ideologia, religia sau convingerile lor, apartenenţa membrilor săi la o etnie sau rasă, originea lor naţională, sex sau orientarea sexuală, boală sau handicap.

Articolul 511

1. Se va aplica pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani şi amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani persoanei particulare însărcinate cu o funcţie publică care refuză să presteze un serviciu unei persoane, la care aceasta are dreptul, din cauza ideologiei, religiei sau convingerilor acesteia, sau din cauza apartenenţei acesteia la o etnie, rasă, origine naţională, sex, orientare sexuală, situaţie familială, boală sau handicap.

2. Aceleaşi pedepse sunt aplicabile atunci când faptele se comit împotriva unei asociaţii, fundaţii, societăţi sau corporaţii sau împotriva membrilor săi, din cauza ideologiei, religiei sau convingerilor acesteia, ori din cauza apartenenţei acesteia la o etnie, rasă, origine naţională, sex, orientare sexuală, situaţie familială, boală sau handicap.

3. Funcţionarilor publici care comit una din faptele prevăzute la acest articol li se vor aplica aceleaşi pedepse în jumătatea lor superioară şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 2 la 4 ani.

Articolul 512

Persoanele care, în exercitarea activităţii profesionale, refuză furnizarea unui serviciu unei persoane la care aceasta are dreptul, din cauza ideologiei,

BOUNDARY CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

religiei sau convingerilor acesteia, sau din cauza apartenenței acesteia la o etnie, rasă, origine națională, sex, orientare sexuală, situație familială, boală sau handicap, vor fi pedepsite cu decăderea specială din exercitarea profesiei, ocupației, activității industriale sau comerciale pe o perioadă de la 1 la 4 ani.

Articolul 513

Sunt pedepsite întrunirile sau manifestații ilicite și sunt considerate astfel:

1° Cele care se desfășoară cu scopul de a comite un delict;

2° Cele la care participă persoane care dețin arme, încărcături explozive, obiecte contondente sau periculoase în oricare alt mod.

Articolul 514

1. Promotorii sau conducătorii oricărei întruniri sau manifestații descrisă la punctul 1 al articolului anterior și cei care, în legătură cu cele prevăzute la punctul 2 al aceluiași articol, nu au încercat să împiedice, prin toate mijloacele de care dispuneau, circumstanțele menționate la aceste numere, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani și amendă de la 12 la 24 luni. În acest sens, se vor considera conducători sau promotori ai adunărilor sau manifestațiilor cei care le convoacă sau le prezidează.

2. Participanții la o adunare sau manifestație care poartă arme sau alte mijloace la fel de periculoase vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 1 la 2 ani și amendă de la 6 la 12 luni. Judecătorii sau tribunalele, ținând cont de antecedentele subiectului, de circumstanțele cazului și de caracteristicile armei sau ale instrumentului deținut, vor putea micșora cu un grad pedeapsa menționată.

3. Persoanele care, cu ocazia desfășurării unei adunări sau manifestații, realizează acte de violență împotriva autorității, a agenților acesteia, persoanelor sau proprietăților publice sau private, vor fi pedepsite cu pedeapsa corespunzătoare delictului comis, în jumătatea ei superioară.

4. Persoanele care împiedică exercitarea legitimă a libertății de întrunire sau de a manifesta sau tulbură grav desfășurarea adunării sau a manifestației legale, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 2 la 3 ani, dacă faptele s-au realizat cu violență și cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 luni sau amendă de la 6 la 12 luni, dacă s-au comis prin fapte sau prin orice alt procedeu nelegal.

5. Promotorii sau conducătorii oricărei adunări sau manifestații care convoacă, desfășoară sau încearcă să desfășoare din nou o adunare sau o manifestație care anterior a fost suspendată sau interzisă și dacă, prin aceasta, încearcă să submineze ordinea constituțională sau să tulbure grav liniștea publică, vor fi pedepsiți cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an și amendă

de la 6 la 12 luni, fără a se aduce atingere pedepsei care s-ar putea aplica, după caz, conform paragrafelor precedente.

Articolul 515

Sunt pedepsite următoarele asociaţiile ilicite:

1° Cele care au ca scop comiterea vreunui delict sau care, după constituire, promovează comiterea lor, precum şi cele care au ca scop comiterea sau promovarea comiterii de abateri în formă organizată, coordonată şi repetată;

2° (abrogat)

3° Cele care, chiar dacă scopul lor este unul licit, folosesc, pentru a-şi atinge scopul, mijloace violente sau de alterare sau control al personalităţii;

4° Organizaţiile cu caracter paramilitar;

5° Cele care promovează discriminarea, ura sau violenţa împotriva persoanelor, grupărilor sau asociaţiilor din cauza ideologiei, religiei sau convingerilor acestora, apartenenţei membrilor săi sau a unuia dintre ei la o etnie, rasă sau naţiune, sex, orientare sexuală, situaţie familială, boală sau handicap sau incită la un astfel de comportament.

Articolul 516

(Abrogat)

Articolul 517

În cazurile prevăzute la punctele 1 şi 3-6 ale articolului 515 se vor aplica următoarele pedepse:

1° Fondatorilor, directorilor şi preşedinţilor asociaţiilor pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani, amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 la 12 ani.

2° Membrilor activi pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani şi amendă de la 12 la 24 luni.

Articolul 518

Persoanele care, prin cooperare economică sau de orice altă natură, relevantă în orice caz, favorizează înfiinţarea, organizarea sau activitatea asociaţiilor cuprinse la punctele 1 şi 3-6 ale articolului 515, vor fi pedepsiţi cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani, amendă de la 12 la 24 luni şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 1 la 4 ani.

Articolul 519

Provocarea, complotarea şi propunerea de a comite infracţiunea de asociere ilicită se vor pedepsi cu o pedeapsă mai mică cu unu sau două grade decât cea corespunzătoare faptelor prevăzute la articolele anterioare.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 520

Judecătorii sau tribunalele, în cazurile prevăzute la articolul 515, vor dispune dizolvarea asociaţiilor ilicite şi, după caz, oricare alta dintre pedepse accesorii din articolul 129 al prezentului Cod.

Articolul 521

În cazul delictului de asociere ilicită, dacă făptuitorul este o autoritate, agent al acesteia sau funcţionat public, se va aplica acestora, în afara pedepselor menţionate, cea a decăderii absolute de la 10 la 15 ani.

Articolul 521 bis

(Abrogat)

SUBCAPITOLUL 2
Delicte împotriva libertăţii de conştiinţă, sentimentelor religioase şi respectului datorat celor decedaţi

Articolul 522

Vor fi pedepsite cu pedeapsa amenzii de la 4 la 10 luni:

1° Persoanele care, prin violenţă, intimidare, forţă sau prin orice altă constrângere ilegitimă, împiedică un membru sau membrii unei confesiuni religioase să practice actele proprii credinţei lor sau să participe la acestea.

2° Persoanele care, prin aceleaşi mijloace, forţează pe altul sau pe alţii să practice sau să participe la serviciile religioase ale unui cult sau rit sau să îndeplinească acte revelatoare legate de practicarea sau nepracticarea unei religii sau schimbarea celei pe care o practică.

Articolul 523

Persoana care, prin violenţă, ameninţare, acţiuni tumultuoase sau prin alte asemenea mijloace, împiedică, întrerupe sau tulbură actele, funcţiile, ceremoniile sau manifestările confesiunilor religioase înscrise în registrul public al Ministerului Justiţiei şi Internelor, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 6 ani, dacă fapta s-a comis în locul destinat cultului şi cu amendă de la 4 la 10 luni, dacă s-a comis în alt loc.

Articolul 524

Persoana care, într-un templu, locul destinat cultului sau în timpul ceremoniilor religioase realizează acţiuni de profanare care ofensează sentimentele religioase recunoscute legal, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an sau amendă de la 12 la 24 luni.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 525

1. Se va aplica pedeapsa amenzii de la 8 la 12 luni persoanelor care, pentru a ofensa sentimentele membrilor unei confesiuni religioase, batjocoresc public prin cuvinte, în scris sau prin orice alt fel de document, dogmele, credinţele, riturile sau ceremoniile acesteia sau batjocoresc, public, pe cei care o profesează sau o practică.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica celor care batjocoresc public, prin cuvinte sau în scris, persoanele care nu profesează sau nu practică vreo religie sau credinţă.

Articolul 526

Persoanele care, nerespectând memoria datorată morţilor, profanează mormintele, monumente funerare, cadavre sau urne funerare sau, în scop de ultraj, distrug, alterează sau deteriorează urne funerare, panteoane, lespezi funerare sau nişe, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 3 la 5 luni şi amendă de la 6 la 10 luni.

SUBCAPITOLUL 3
Delicte împotriva îndatoririi îndeplinirii prestaţiei sociale substitutive

(Abrogat)

Articolul 527

(Fără text)

Articolul 528

(Abrogat)

CAPITOLUL V
Delicte comise de funcţionarii publici împotriva garanţiilor constituţionale

SUBCAPITOLUL 1
Delicte comise de funcţionarii publici împotriva libertăţilor individuale

Articolul 529

1. Judecătorul sau magistratul care transferă o cauză penală altei autorităţi sau funcţionar, militar sau administrativ, care, în mod ilegal, solicită aceasta, va

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

fi pedepsit cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcția publică, pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

2. Dacă, în afară de aceasta, transferă persoana deținutului, se va aplica pedeapsa superioară în grad.

Articolul 530

Autoritatea sau funcționarul public care, în cursul procedurilor judiciare penale, dispune, execută sau prelungește orice privare de libertate a unui reținut, arestat sau condamnat, încălcând termenele sau celelalte garanții constituționale sau legale, se va fi pedepsi cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 4 la 8 ani.

Articolul 531

Autoritatea sau funcționarul public care, în cursul procedurilor judiciare penale, dispune, execută sau prelungește lipsa de comunicare a unui reținut, arestat sau condamnat, încălcând termenele sau celelalte garanții constituționale sau legale, se va pedepsi cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 2 la 6 ani.

Articolul 532

Dacă faptele descrise la articolele anterioare au fost comise din neglijență gravă, acestea vor fi pedepsite cu pedeapsa suspendării din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 6 luni la 2 ani.

Articolul 533

Funcționarul din cadrul penitenciarelor sau al centrelor de protecție sau corecție pentru minori care aplică deținuților sau internilor sancțiuni sau privațiuni necuvenite sau uzează de acestea cu o rigoare exagerată va fi pedepsit cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 2 la 6 ani.

SUBCAPITOLUL 2
Delicte comise de funcționarii publici împotriva inviolabilității domiciliului și a celorlalte garanții privind intimitatea

Articolul 534

1. Se va pedepsi cu pedeapsa amenzii de la 6 la 12 luni și decăderea specială din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 2 la 6 ani autoritatea sau funcționarul public care, în cursul procedurilor judiciare penale, și fără a respecta garanțiile constituționale sau legale:

1° intră într-un domiciliu fără consimţământul titularului;

2° caută actele sau documentele unei persoane sau bunurile existente la domiciliul acesteia, cu excepţia cazului în care proprietarul acestora şi-a dat în mod liber consimţământul.

Dacă nu restituie proprietarului, imediat după înregistrarea acestora, actele, documentele şi bunurile înregistrate, pedepsele vor fi cele ale decăderii speciale din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 6 la 12 ani şi amenda de la 12 la 24 luni, fără a se aduce atingere pedepsei corespunzătoare ce s-ar putea aplica pentru însuşire necuvenită.

2. Autoritatea sau funcţionarul public care, cu ocazia căutării licite a actelor, documentelor sau bunurilor unei persoane, comite fapte de umilire injustă sau daune inutile asupra bunurilor va fi pedepsită cu pedepsele prevăzute pentru aceste fapte, aplicate în jumătatea lor superioară şi, în plus, cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcţia publică, pe o perioadă de la 2 la 6 ani.

Articolul 535

Autoritatea sau funcţionarul public care, în cursul procedurilor judiciare penale, interceptează orice fel de corespondenţă privată, poştală sau telegrafică, violând garanţiile constituţionale sau legale, va fi pedepsită cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcţia publică de la 2 la 6 ani.

Dacă difuzează sau dezvăluie informaţiile obţinute, se va aplica pedeapsa decăderii speciale, în jumătatea ei superioară, şi, în plus, pedeapsa amenzii de la 6 la 18 luni.

Articolul 536

Autoritatea, funcţionarul public sau agentul acestora care, în cursul procedurilor judiciare penale, interceptează telecomunicaţiile sau utilizează dispozitive tehnice de ascultare, transmisie, înregistrare sau reproducere a sunetului, imaginii sau a oricărui semnal de comunicare, cu încălcarea garanţiilor constituţionale sau legale, se va pedepsi cu pedeapsa decăderii speciale din dreptul de exercitare a funcţiei publice de la 2 la 6 ani.

Dacă dezvăluie informaţiile obţinute, se vor aplica pedepsele de decădere specială, în jumătatea superioară, şi amenda de la 6 la 18 luni.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SUBCAPITOLUL 3
Delicte comise de funcţionarii publici împotriva altor drepturi individuale

Articolul 537

Autoritatea sau funcţionarul public care împiedică sau obstrucţionează dreptul deţinutului sau al arestatului de a fi asistat de avocat, încearcă sau favorizează renunţarea acestuia de a fi asistat de avocat sau nu îl informează imediat şi într-o formă comprehensibilă în legătură cu drepturile sale şi despre motivele reţinerii sale, se va pedepsi cu pedeapsa amenzii de la 4 la 10 luni şi a decăderii speciale de la 2 la 4 ani.

Articolul 538

Autoritatea sau funcţionarul public care stabileşte cenzura prealabilă sau, în afara cazurilor permise de Constituţie şi de legislaţie, retrage editarea de cărţi sau periodice ori suspendă publicarea sau difuzarea oricărei emisiuni de radio şi de televiziune, va fi pedepsită cu pedeapsa decăderii absoluta de la 6 la 10 ani.

Articolul 539

Autoritatea sau funcţionarul public care dizolvă sau suspendă, în exercitarea activităţii lor, o asociaţie legal constituită, fără existenţa unei decizii judecătoreşti sau fără un motiv legitim împiedică desfăşurarea sesiunilor acesteia, se va pedepsi cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 8 la 12 ani şi amendă de la 6 la 12 luni.

Articolul 540

Autoritatea sau funcţionarul public care interzice o adunare paşnică sau o dizolvă în afara cazurilor permise în mod expres de lege, se va pedepsi cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 4 la 8 ani şi amendă de la 6 la 9 luni.

Articolul 541

Autoritatea sau funcţionarul public care expropriază o persoană de bunurile sale în afara cazurilor permise şi fără a îndeplini cerinţele legale se va pedepsi cu pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 1 la 4 ani şi amendă de la 6 la 12 luni.

Articolul 542

Se va aplica pedeapsa decăderii speciale din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 1 la 4 autorităţii sau funcţionarului public care, cu bună

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ştiinţă, împiedică o persoană să-şi exercite alte drepturi civice recunoscute de Constituţie şi de legislaţie.

CAPITOLUL VI
Ofensa adusă Spaniei

Articolul 543

Ofensele şi ultrajele făcute oral, în scris sau prin fapte aduse Spaniei, Comunităţilor sale Autonome sau simbolurilor sau emblemelor sale, săvârşite cu publicitate, se pedepsesc cu amenda de la 7 la 12 luni.

TITLUL XXII
Delicte împotriva ordinii publice

CAPITOLUL I
Răzvrătirea

Articolul 544

Sunt vinovate de răzvrătire persoanele care, în alte cazuri decât cele incluse în delictul de rebeliune, se răzvrătesc public şi în mod turbulent pentru a împiedica, prin forţă sau pe căi nelegale, aplicarea legii sau orice autoritate, corporaţie oficială sau funcţionar public să-şi exercite în mod legitim atribuţiile sau să ducă la îndeplinire acordurile sau deciziile administrative sau judiciare.

Articolul 545

1. Persoanele care au determinat, au susţinut, au condus răzvrătirea sau au intervenit în aceasta ca principali autori vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 8 la 10 ani şi cu pedeapsa închisorii de la 10 la 15 ani, dacă s-au constituit în autoritate. În ambele cazuri se va aplica, în plus, decăderea absolută pe aceeaşi perioadă.

2. În afara acestor cazuri, se va aplică pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani şi decăderea specială din postul sau funcţia publică pe o perioadă de la 4 la 8 ani.

Articolul 546

Dispoziţiile articolului 474 sunt aplicabile în cazul de răzvrătire, atunci când aceasta nu este organizată astfel încât să existe conducători cunoscuţi.

Articolul 547

În cazul în care răzvrătirea nu a ajuns să perturbe în mod grav exercitarea autorităţii publice şi nici nu a generat comiterea altor infracţiuni pentru care

BUNDI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

legea prevede pedepse grave, judecătorii sau tribunalele vor micşora cu unu sau două grade pedepsele menţionate în acest capitol.

Articolul 548

Provocarea, conspirarea şi propunerea de răzvrătire vor fi pedepsite cu pedepse mai mici cu unu sau două grade decât cele respectiv corespunzătoare prevăzute, cu excepţia cazului în care răzvrătirea îşi produce efectele, pedepsindu-se cu pedeapsa menţionată la primul paragraf al articolului 545, iar autorii acesteia vor fi consideraţi promotori.

Articolul 549

Dispoziţiile articolelor 479-484 sunt, de asemenea, aplicabile delictului de răzvrătire.

CAPITOLUL II
Atentatele împotriva autorităţii, agenţilor şi funcţionarilor săi publici, precum şi opunerea de rezistenţă şi neascultarea

Articolul 550

Sunt vinovaţi de atentat persoanele care atacă autoritatea, agenţii acesteia sau funcţionarii publici sau folosesc forţa împotriva lor, îi intimidează grav sau le opun rezistenţă activă, de asemenea gravă, atunci când aceştia îşi îndeplinesc atribuţiile sau cu ocazia exercitării acestora.

Articolul 551

1. Atentatele cuprinse la articolul anterior vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani şi amendă de la 3 la 6 luni, dacă atentatul a fost comis împotriva autorităţii şi de închisoare de la 1 la 3 ani în celelalte cazuri.

2. În pofida prevederilor paragrafului anterior, dacă autoritatea împotriva căreia s-a comis atentatul este membru al Guvernului, al Consiliilor Guvernului Comunităţilor Autonome, al Congresului Deputaţilor, al Senatului sau al Adunărilor Legislative ale Comunităţilor Autonome, al Corporaţiilor locale, al Consiliului General al Puterii Judiciare sau Magistrat al Curţii Constituţionale, se va aplica pedeapsa închisorii de la 4 la 6 ani şi amendă de la 6 la 12 luni.

Articolul 552

Se vor aplica pedepse superioare în grad faţă de cele prevăzute la articolul anterior, atunci când în atentat se îndeplineşte una din circumstanţele următoare:

1° Dacă agresiunea s-a făcut cu arme sau alte mijloace periculoase.

2° Dacă autorul faptei s-a prevalat de condiţia sa de autoritate, agent al acesteia sau funcţionar public.

Articolul 553

Provocarea, complotarea şi propunerea de a comite oricare din delictele prevăzute la articolele precedente va fi pedepsită cu o pedeapsă inferioară cu unu sau două grade decât cea prevăzută pentru delictul respectiv.

Articolul 554

1. Persoana care maltratează fizic sau opune rezistenţă activă gravă forţelor armate în exercitarea atribuţiilor va fi pedepsită cu pedepsele stabilite la articolele 551 şi 552, pentru cazurile respective.

2. În acest sens, se va înţelege prin forţe armate militarii care, purtând uniformă, prestează un serviciu care, conform legii, este atribuit Forţelor Armate şi care a fost ordonat în mod regulamentar.

Articolul 555

Pedepsele prevăzute la articolele 551 şi 552 se vor aplica într-un grad inferior, în cazurile respective, celor care atacă sau intimidează persoanele care apelează la autorităţi, la agenţii acestora sau la funcţionari pentru a cere ajutor.

Articolul 556

Persoanele care, fără a fi menţionate la articolul 550, opun rezistenţă autorităţii sau agenţilor săi, sau dovedesc insubordonare gravă, în exercitarea atribuţiilor lor, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an.

CAPITOLUL III
Dezordinea publică

Articolul 557

1. Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani persoanele care, acţionând în grup şi în scopul de a atenta la liniştea publică, tulbură ordinea publică cauzând vătămări persoanelor, producând daune asupra proprietăţilor, punând obstacole pe drumurile publice sau pe drumurile de acces către acestea, punând astfel în pericol circulaţia pe respectivele drumuri sau ocupând instalaţiile sau clădirile, fără a se aduce atingere pedepselor corespunzătoare care li s-ar putea aplica, conform altor prevederi ale prezentului Cod.

2. Se va aplica pedeapsa mai mare în grad decât cele prevăzute la paragraful precedent autorilor actelor menţionate la paragraful citat, atunci când acestea

ROMANIAN / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

s-au produs cu ocazia desfăşurării unor evenimente sau spectacole care presupune participarea unui mare număr de persoane. Cu aceeaşi pedeapsă vor fi pedepsite persoanele care, în interiorul incintelor unde se desfăşoară aceste evenimente, tulbură ordinea publică prin comportamente care provoacă sau sunt susceptibile de a provoca o situaţie periculoasă pentru o parte din participanţi. În aceste cazuri, se va putea aplica, de asemenea, pedeapsa interdicţiei de a participa la evenimente sau spectacole de acelaşi fel pe o perioadă cu 3 ani mai mare decât durata pedepsei principale aplicate.

Articolul 558

Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 3 la 6 luni sau amendă de la 6 la 12 luni persoanele care tulbură grav ordinea în sala de şedinţe a unui tribunal sau judecătorii, în actele specifice oricărei autorităţi sau corporaţii, colegiu electoral, birou public sau local, centru de învăţământ sau cu ocazia desfăşurării de spectacole sportive sau culturale. În aceste cazuri, se va putea aplica, de asemenea, pedeapsa interdicţiei de a fi prezenţi în locurile respective sau de a participa la evenimente sau spectacole de acelaşi fel pe o perioadă cu 3 ani mai mare decât durata pedepsei principale aplicate.

Articolul 559

Persoanele care tulbură grav ordinea publică în scopul de a împiedica o persoană să-şi exercite drepturile civile vor fi pedepsite cu pedeapsa amenzii de la 3 la 12 luni şi cu decăderea specială din dreptul de sufragiu pasiv pe o perioadă de la 2 la 6 ani.

Articolul 560

1. Persoanele care provoacă distrugeri care întrerup, împiedică sau întrerup liniile sau instalaţiile de telecomunicaţii sau corespondenţă poştală vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani.

2. Cu aceeaşi pedeapsă vor fi pedepsiţi cei care produc distrugeri la căile ferate sau la traficul pe căile ferate în oricare din modurile prevăzute la articolul 382.

3. Cu aceeaşi pedeapsă vor fi pedepsiţi cei care produc daune la conductele sau în distribuţia apei, gazului sau electricităţii pentru populaţie, întrerupând sau alterând grav furnizarea respectivului serviciu.

Articolul 561

Persoana care, cu intenţia de a atenta la liniştea publică, afirmă fals despre existenţa unor dispozitive explozive sau altele care pot avea acelaşi efect sau substanţe chimice, biologice sau toxice care pot cauza daune pentru sănătate

va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an sau amendă de la 12 la 24 luni, ţinând cont de alarma sau tulburarea ordinii efectiv produsă.

CAPITOLUL IV
Dispoziţie comună capitolelor anterioare

Articolul 562

În cazul în care autorul oricăruia din delictele descrise la capitolele anterioare ale acestui titlu este un reprezentant al unei autorităţi, pedeapsa decăderii prevăzută pentru fiecare caz se va înlocui cu pedeapsa decăderii absolute pe o perioadă de la 10 la 15 ani, cu excepţia cazului în care respectiva circumstanţă nu este menţionată în mod expres în categoria penală în cauză.

CAPITOLUL V
Deţinerea, traficul şi depozitarea de arme, muniţii sau explozibili

Articolul 563

Deţinerea de arme interzise şi a celor care sunt produsul unei modificări substanţiale a caracteristicilor reglementate de fabricaţie a armelor va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani.

Articolul 564

1. Deţinerea de arme de foc reglementate, fără licenţa sau permisul necesar, va fi pedepsită:

1° Cu pedeapsa închisorii de la 1 la 2 ani, dacă sunt arme scurte;

2° Cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an, dacă sunt arme lungi.

2. Delictele prevăzute la numărul anterior se vor pedepsi, respectiv, cu pedepsele închisorii de la 2 la 3 ani şi de la 1 la 2 ani, atunci când se constată existenţa oricăreia din circumstanţele următoare:

1° Armele nu au marcă sau număr de fabricaţie, ori acestea sunt deteriorate sau şterse;

2° Au fost introduse ilegal pe teritoriul Spaniei;

3° Au fost transformate, modificând caracteristicile sale originale.

Articolul 565

Judecătorii sau tribunalele vor putea reduce cu un grad pedepsele menţionate la articolele anterioare, atunci când, prind circumstanţele faptei şi ale inculpatului, se dovedeşte lipsa intenţiei de a folosi armele în scopuri ilicite.

Articolul 566

1. Persoanele care fabrică, comercializează sau deţin depozite de arme sau muniţii neautorizate de lege sau de autoritatea competentă vor fi pedepsiţi:

1° în cazul armelor sau muniţiilor de război sau al armelor chimice sau biologice, cu pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani, iniţiatorii şi organizatorii şi cu pedeapsa închisorii de la 3 la 5 ani cei care au cooperat la comiterea faptei;

2° în cazul armelor de foc reglementate sau al muniţiilor pentru acestea, cu pedeapsa închisorii de la 2 la 4 ani, iniţiatorii şi organizatorii şi cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani cei care au cooperat la comiterea faptei;

3° cu aceleaşi pedepse vor fi pedepsite, după caz, traficul de arme sau muniţii de război sau de apărare sau de arme chimice sau biologice.

2. Pedepsele menţionate la punctul 1 al paragrafului anterior se vor aplica persoanelor care realizează sau folosesc arme chimice sau biologice ori iniţiază pregătiri militare, pentru folosirea lor, sau nu le distrug, cu încălcarea tratatelor sau convenţiile internaţionale la care Spania este parte.

Articolul 567

1. Se consideră depozit de arme de război fabricarea, comercializarea sau deţinerea de orice fel de astfel de arme, independent de model sau clasă, chiar dacă se află sub formă de piese componente. Se consideră depozit de arme chimice sau biologice fabricarea, comercializarea sau deţinerea acestora.

Depozitul de arme, în scopul comercializării, cuprinde atât cumpărarea cât şi punerea lor in vânzare.

2. Se consideră arme de război acelea determinate astfel în dispoziţiile de reglementare ale apărării naţionale. Se consideră arme chimice sau biologice, mine antipersonal sau muniţii cu dispersie cele prevăzute ca atare în tratatele sau convenţiile internaţionale la care Spania este parte.

Se consideră dezvoltare de arme chimice sau biologice, mine antipersonal sau muniţii cu dispersie orice activitate constând în cercetarea sau studiul cu caracter ştiinţific sau tehnic având ca scop crearea unei noi arme chimice sau biologice sau modificarea uneia preexistente.

3. Se consideră depozit de arme de foc reglementate fabricarea, comercializarea sau existenţa a cinci sau mai multe arme de acest fel, chiar dacă sunt demontate sub formă piese componente.

4. Cu privire la muniţii, judecătorii şi tribunalele, ţinând cont de cantitatea şi clasa acestora, vor decide dacă acestea constituie depozit în sensul acestui capitol.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 568

Deţinerea sau depozitarea de substanţe sau dispozitive explozive, inflamabile, incendiare sau asfixiante sau a componentelor lor, precum şi fabricarea, traficul, transportul sau livrarea sub orice formă, neautorizată de lege sau de autoritatea competentă, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani, în cazul promotorilor sau organizatorilor şi cu închisoare de la 3 la 5 ani pentru cei care au cooperat la comiterea delictului.

Articolul 569

Depozitarea de arme, muniţii sau explozibili stabiliţi, în numele sau pe cheltuiala unei asociaţii cu intenţii infracţionale, vor determina decizia judiciară de nelegalitate şi, în consecinţă, de dizolvare a acesteia.

Articolul 570

1. În cazurile prevăzute în acest capitol se va putea aplica pedeapsa interzicerii dreptului de a deţine arme şi dreptul de port armă pe o perioadă mai mare cu 3 ani decât durata pedepsei închisorii aplicate.

2. În mod identic, dacă delincventul a fost autorizat să fabrice sau să facă trafic cu una sau unele din substanţele, armele şi muniţiile menţionate în acelaşi capitol, va fi pedepsit, în afară de pedepsele menţionate, cu pedeapsa decăderii speciale din exercitarea activităţii industriale sau comerciale pe o perioadă de la 12 la 20 ani.

CAPITOLUL VI
Organizaţiile şi grupările criminale

Articolul 570 bis

1. Persoana care promovează, înfiinţează, organizează, coordonează sau conduce o organizaţie criminală se pedepseşte cu închisoare de la 4 a 8 ani, dacă are scopul sau obiectul de a comite delicte grave, şi cu închisoare de la 3 la 6 ani în alte cazuri; şi cel care participă activ în cadrul organizaţiei, face parte din aceasta, cooperează financiar sau în alt mod va fi pedepsit cu închisoare de la 2 la 5 ani dacă are scop comiterea de delicte grave şi cu închisoare de la 1 la 3 ani în alte cazuri.

În accepţiunea acestui Cod, organizaţia criminală este considerată un grup stabil format din una sau mai multe persoane, pentru o perioadă nedeterminată, în înţelegere şi coordonare, pentru distribuirea de sarcini sau atribuţii diverse în scopul comiterii de infracţiuni, precum şi pentru comiterea repetată de abateri.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Pedepsele prevăzute la punctul anterior se vor aplica în jumătatea lor superioară atunci când organizaţia:

a) este formată din foarte multe persoane;

b) deţine arme sau instrumente periculoase;

c) are avansate resurse tehnologice de comunicare sau transport care, datorită caracteristicilor lor, sunt potrivite pentru a facilita comiterea de infracţiuni sau pentru a asigura impunitate făptuitorilor.

Atunci când sunt îndeplinite două sau mai multe din aceste circumstanţe, se vor impune pedepsele cu grad superior.

3. Jumătatea superioară a pedepselor prevăzute la acest articol se va impune dacă infracţiunile sunt comise împotriva vieţii sau integrităţii persoanelor, libertăţii, libertăţii şi integrităţii sexuale, sau implică traficul de fiinţe umane.

Articolul 570 ter

1. Persoana care înfiinţează, finanţează sau formează o grupare criminală se pedepseşte:

a) dacă scopul grupării este comiterea de infracţiuni menţionate la punctul 3 al articolului precedent, cu pedeapsa de la 2 la 4 ani închisoare pentru una sau mai multe infracţiuni grave şi cu pedeapsa de la 1 la 3 ani închisoare pentru infracţiunile mai puţin grave;

b) cu pedeapsa de la 6 luni la 2 ani închisoare dacă scopul grupării este comiterea oricărei alte infracţiuni grave;

c) cu pedeapsa de la 3 luni la 1 an închisoare dacă scopul este comiterea uneia sau mai multor infracţiuni mai puţin grave neincluse la litera a) sau comiterea repetată de abateri, în acest din urmă caz pedeapsa se va aplica în jumătatea ei inferioară, cu excepţia cazului în care scopul grupării este comiterea repetată de abateri definite la punctul 1 al articolului 623, caz în care se va aplica pedeapsa integrală.

În sensul acestui Cod, o grupare criminală se consideră ca fiind înţelegerea a mai mult de 2 persoane care, fără să îndeplinească niciuna sau o parte din caracteristicile organizaţiei criminale definite la punctul anterior, are scopul sau obiectul de a comite infracţiuni în complicitate sau comiterea repetată şi coordonată de abateri.

2. Pedepsele prevăzute la punctul anterior se vor aplica în jumătatea lor superioară atunci când gruparea:

a) este formată dintr-un număr mare de persoane;

b) deţine arme sau instrumente periculoase;

c) are resurse tehnologice avansate de comunicare sau transport care, datorită caracteristicilor lor, sunt potrivite pentru a facilita comiterea de infracţiuni sau impunitatea autorilor.

Atunci când există două sau mai multe din aceste circumstanţe, se vor aplica pedepsele în gradul lor superior.

Articolul 570 quater

1. În cazurile prevăzute în acest capitol şi în următorul, judecătorii şi tribunalele vor dispune dizolvarea organizaţiei sau a grupării şi, după caz, orice altă consecinţă dintre cele prevăzute la articolele 33.7 şi 129 din acest Cod.

2. Persoanelor responsabile de comportamentul descris la primele două articole, pe lângă pedepsele prevăzute, li se va aplica pedeapsa cu decăderea specială din exercitarea tuturor activităţilor economice sau a tranzacţiilor legale în legătură cu activitatea organizaţiei sau grupării criminale sau cu acţiunea lor în cadrul acestora, pentru o perioadă mai mare decât durata pedepsei privative de libertate impuse de la 6 la 20 ani, dacă este cazul, proporţional cu gravitatea infracţiunii, numărul infracţiunilor comise şi circumstanţele infractorului.

În toate cazurile, atunci când comportamentul prevăzut la aceste articole este inclus în altă dispoziţie a acestui Cod, se aplică dispoziţiile punctului 4 al articolului 8.

3. Dispoziţiile acestui capitol se vor aplica tuturor organizaţiilor sau grupărilor criminale care comit orice faptă penală în Spania, chiar dacă au fost formate, sunt înfiinţare sau îşi desfăşoară activitatea în străinătate.

4. Judecătorii sau tribunalele, furnizând argumente în hotărârile pe care le pronunţă, pot impune o pedeapsă inferioară cu unul sau două grade persoanei responsabile de oricare din infracţiune prevăzute la acest capitol, atâta vreme cât cel în cauză a încetat voluntar la activitatea criminală şi a colaborat activ cu autorităţile sau agenţii acesteia fie pentru obţinerea de probe decisive în scopul identificării sau prinderii celorlalţi autori responsabili fie pentru prevenirea activităţilor organizaţiilor sau grupărilor din care au făcut parte ori pentru prevenirea comiterii unei infracţiuni în cadrul sau prin intermediul acelor organizaţii sau grupări.

CAPITOLUL VII
Organizaţiile şi grupările criminale şi delictele de terorism

SUBCAPITOLUL 1
Organizaţiile şi grupările teroriste

Articolul 571

1. Persoanele care iniţiază, înfiinţează, organizează sau conduc o organizaţie sau grupare teroristă vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 15 la 20 de

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ani şi cu decăderea specială din exercitarea funcţiei publice pentru o perioadă de 8 la 15 ani.

2. Persoana care participă activ la organizaţie sau grupare, sau face parte din aceasta, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de la 6 la 12 ani şi cu decăderea specială din exercitarea funcţiei publice pentru o perioadă de la 6 la 14 ani.

3. În sensul acestui Cod, organizaţiile sau grupările teroriste vor fi considerate acele grupări care, îndeplinind caracteristicile prevăzute la subcapitolul 2 de la punctul 1 al articolului 570 bis) şi de la subcapitolul 2 de la punctul 1 al articolului 570 ter, au scopul sau obiectul de a submina ordinea constituţională sau de a altera liniştea publică prin comiterea infracţiunilor prevăzute la subcapitolul următor.

SUBCAPITOLUL 2
Delictele de terorism

Articolul 572

1. Persoanele care, făcând parte, activând în serviciul sau colaborând cu organizaţii sau grupări teroriste, comit infracţiunile de dezastru sau incendiere descrise la articolele 346 şi 351, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 15 la 20 ani, fără prejudicierea pedepsei la care pot fi supuşi dacă provoacă decesul sau vătămarea integrităţii fizice ori a sănătăţii persoanelor.

2. Persoanele care, făcând parte, activând în serviciul sau în colaborare cu organizaţiile sau grupările teroriste, comit atacuri împotriva persoanelor, se pedepsesc:

1° Cu pedeapsa închisorii de la 20 la 30 ani, dacă au cauzat decesul vreunei persoane;

2° Cu pedeapsa închisorii de la 15 la 20 ani, dacă au cauzat vătămările prevăzute la articolele 149 şi 150 sau au sechestrat vreo persoană;

3° Cu pedeapsa închisorii de la 10 la 15 ani, dacă au cauzat orice alte leziuni sau au reţinut ilegal, au ameninţat ori au constrâns vreo persoană.

3. Dacă faptele s-au realizat împotriva persoanelor menţionate la punctul 2 al articolului 551 sau împotriva membrilor Forţelor Armate, ai Forţelor şi Corpurilor de Securitate ale statului, poliţiei Comunităţilor Autonome sau ai entităţilor locale, pedeapsa se va aplica în jumătatea ei superioară.

Articolul 573

Depozitarea de arme sau muniţii, deţinerea sau depozitarea de substanţe ori dispozitive explozive, inflamabile, incendiare sau asfixiante sau a componentelor acestora, precum şi fabricarea, traficul, transportul sau livrarea sub orice formă şi simpla amplasare sau folosire de astfel de substanţe, de

mijloace sau dispozitive adecvate vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 6 la 10 ani, atunci când aceste fapte sunt comise de persoane care fac parte, activează în serviciul sau colaborează cu bandele armate, organizaţiile sau grupările teroriste descrise la articolele anterioare.

Articolul 574

Persoanele care fac parte, activează în serviciul sau colaborează cu organizaţiile sau grupările teroriste şi comit orice altă infracţiune sau abatere, având ca scop unul din cele descrise la articolul 571, vor fi pedepsite cu pedeapsa menţionată pentru delictul sau abaterea respectivă, aplicată în jumătatea ei superioară.

Articolul 575

Persoanele care, în scopul de a strânge fonduri pentru bandele înarmate, organizaţiile sau grupurile teroriste menţionate anterior sau în scopul de a favoriza atingerea scopurilor acestora, atentează împotriva patrimoniului, vor fi pedepsite cu o pedeapsă mai mare în grad decât cea corespunzătoare pentru delictul comis, fără a se aduce atingere pedepselor ce se pot aplica, conform dispoziţiilor articolului următor pentru delictul de colaborare.

Articolul 576

1. Va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani şi amendă de la 18 la 24 luni persoana care finalizează, obţine sau facilitează orice act de colaborare cu activităţile sau scopurile unei bande înarmate, organizaţii sau grupări teroriste.

2. Sunt acte de colaborare furnizarea de informaţii sau supravegherea de persoane, bunuri sau instalaţii; construirea, amenajarea, cesionarea sau utilizarea de spaţii de locuit sau depozite; ascunderea sau transferul de persoane care au legătură cu bande înarmate, organizaţii sau grupări teroriste; organizarea de practici de întreţinere sau asistenţa acordată pentru acestea şi, în general, orice formă echivalentă de cooperare, ajutor sau intervenţie, economică sau de altă natură, cu activităţile bandelor înarmate, organizaţiilor sau grupărilor teroriste menţionate.

Atunci când informaţiile sau supravegherea de persoane menţionată la alineatul anterior pun în pericol viaţa, integritatea fizică, libertatea sau patrimoniul acestora, se va aplica pedeapsa prevăzută la punctul 1, în jumătatea ei superioară. Dacă riscul îşi produce efectele, făptuitorul va fi pedepsit ca coautor sau complice, după caz.

3. Aceleaşi pedepse prevăzute la punctul 1 al acestui articol se vor aplica asupra persoanelor care desfăşoară orice activitate de recrutare, îndoctrinare,

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

instruire sau inducere, cu scopul de a se alătura alte persoane la organizaţia sau gruparea teroristă sau de a comite oricare din infracţiunile prevăzute la acest capitol.

Articolul 576 bis

1. Persoana care, prin orice mijloc, direct sau indirect, oferă sau strânge fonduri spre a le folosi, sau ştiind că vor fi folosite, integral sau parţial, la comiterea de infracţiuni prevăzute în acest capitol sau spre a le oferi unei organizaţii sau grupări teroriste se va pedepsi cu pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani şi amendă de la 18 la 24 luni.

Dacă fondurile vor fi eventual folosite pentru comiterea unor acte specifice de terorism, pedeapsa va fi cea aplicată pentru complicitate, după caz, cu condiţia ca pedeapsa să fie superioară.

2. Persoana care, fiind obligată în mod special prin lege să colaboreze cu autorităţile pentru prevenirea activităţilor de finanţare a terorismului, săvârşeşte, din neglijenţă gravă în îndeplinirea obligaţiilor, oricare din faptele descrise la punctul 1 al acestui articol şi face ca faptele să nu fie descoperite sau prevenite, se pedepseşte cu pedeapsa inferioară cu unul sau două grade decât cea prevăzută.

3. Atunci când, conform dispoziţiilor articolului 31 bis al acestui Cod, o persoană juridică este responsabilă de infracţiunile definite la acest articol, se vor aplica următoarele pedepse:

a) amenda de la 2 la 5 ani, dacă infracţiunii comise de o persoană fizică i se aplică pedeapsa cu închisoare mai mare de 5 ani;

b) amenda de la 1 la 3 ani, dacă infracţiunii comise de o persoană fizică i se aplică pedeapsa privativă de libertate mai mare de 2 ani neinclusă la litera precedentă.

Conform normelor prevăzute la articolul 66 bis din acest Cod, judecătorii şi tribunalele pot de asemenea impune pedepsele stabilite la literele b)-g) de la punctul 7 al articolului 33.

Articolul 577

Persoanele care, fără să facă parte din bande înarmate, organizaţii sau grupări teroriste, şi în scopul de a submina ordinea constituţională sau de la tulbura grav liniştea publică sau de a contribui la realizarea acestor scopuri inducând sentimentul de frică locuitorilor unei localităţi sau membrilor unui colectivităţi sociale, politice sau profesionale, au comis omoruri, vătămări dintre cele specificate la articolele 147-150, reţineri ilegale, sechestrări, ameninţări sau constrângeri împotriva persoanelor, sau au comis oricare delict de incendiere, distrugere, daune dintre cele specificate la articolele 263-266,

323 sau 560, sau deţinerea, fabricarea, depozitarea, traficul, transportul sau livrarea de arme, muniţii sau substanţe sau dispozitive explozive, inflamabile, incendiare sau asfixiante sau a componentelor acestora, vor fi pedepsite cu pedeapsa corespunzătoare faptei comise în jumătatea ei superioară.

Articolul 578

Slăvirea sau justificarea, prin orice mijloc de exprimare publică sau de difuzare a delictelor cuprinse în articolele 571-577 din prezentul Cod sau a persoanelor care au participat la comiterea lor sau la realizarea de acte care atrag după sine discreditarea, disprețuirea sau umilirea victimelor delictelor de terorism sau a rudelor acestora, vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 1 la 2 ani. Judecătorul va putea, de asemenea, să dispună în sentinţă pe perioada pe care el însuşi decide una sau unele din interdicţiile prevăzute la articolul 57 din prezent Cod.

Articolul 579

1. Provocarea, complotarea şi propunerea de a comite delictele prevăzute la articolele 571-578 se vor pedepsi cu o pedeapsă mai mică cu unul sau două grade decât cea corespunzătoare respectivelor fapte prevăzute la articolele anterioare.

Dacă nu se prevede la punctul precedent sau în altă dispoziţie a acestui Cod cu o pedeapsă superioară, distribuirea sau difuzarea publică prin orice mijloace de mesaje sau slogane pentru a provoca, încuraja sau favoriza comiterea oricărei infracţiuni din cele prevăzute în acest capitol, generând sau mărind riscul comiterii acestora, se vor pedepsi cu pedeapsa de la 6 luni la 2 ani închisoare.

2. Persoanele răspunzătoare de delictele prevăzute în acest capitol, fără a se aduce atingere pedepselor corespunzătoare conform articolelor precedente, vor fi, de asemenea, pedepsite cu pedeapsa decăderii absolute pe o perioadă mai mare decât cea cuprinsă între 6 şi 20 ani, în mod proporţional, având în vedere gravitatea delictelor, numărul delictelor comise şi circumstanţele delincventului.

3. Persoanelor condamnate la pedepse grave privative de libertate pentru unul sau mai multe delicte prevăzute în acest capitol li se va aplica şi o măsură de probaţiune de la 5 la 10 ani şi de la 1 la 5 ani dacă pedeapsa închisorii este mai puţin gravă. Totuşi, în cazul unei singure infracţiuni care nu este gravă, comisă de un delincvent aflat la primul delict, tribunalul poate dispune sau nu măsura probaţiunii, având în vedere periculozitatea mai mare sau mai mică a pedepsei principale.

4. În delictele prevăzute în acest subcapitol, judecătorii şi tribunalele vor putea aplica, cu motivarea în sentinţă, o pedeapsă mai mică cu unul sau două grade decât cea menţionată în lege pentru delictul în cauză, atunci când autorul a abandonat voluntar activităţile infracţionale şi se prezintă în faţa autorităţilor, mărturisind faptele la care a participat şi, în afară de aceasta, a colaborat activ cu acestea pentru a împiedica săvârşirea delictului sau contribuind eficient la obţinerea de probe decisive pentru identificarea sau capturarea altor făptuitori sau pentru a împiedica activitatea sau dezvoltarea bandelor înarmate, organizaţiilor sau grupărilor teroriste din care a făcut parte sau cu care a colaborat.

Articolul 580

În toate delictele legate de activitatea bandelor înarmate, organizaţiilor sau grupărilor teroriste, condamnarea pronunţată de un judecător sau tribunal străin va fi echivalată cu sentinţele judecătorilor sau tribunalelor spaniole în scopul aplicării circumstanţei agravante de recidivă.

TITLUL XXIII
Delictele de trădare şi împotriva păcii sau independenţei statului şi delictele privind Apărarea Naţională

CAPITOLUL I
Delictele de trădare

Articolul 581

Cetăţeanul spaniol care determină o putere străine să declare război Spaniei sau în înţelegerea cu aceasta şi cu acelaşi scop va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 15 la 20 ani.

Articolul 582

Va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 12 la 20 ani:

1° Cetăţeanul spaniol care înlesneşte inamicului intrarea în Spania, luarea unei pieţe, post militar, navă sau aeronavă ale statului sau depozite de intendenţă sau de armament;

2° Cetăţeanul spaniol care determină sau strânge trupe spaniole sau care sunt în serviciul Spaniei, pentru a trece de partea inamicului sau, fiind în campanie, să dezerteze de sub steag;

3° Cetăţeanul spaniol care recrutează persoane sau furnizează arme sau alte mijloace eficiente pentru a declanşa război în Spania, sub steaguri străine.

Articolul 583

Va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 12 la 20 ani:

1° Cetăţeanul spaniol care ridică arma împotriva Patriei sub steag străin. Se va aplica pedeapsa superioară în grad celui care acţionează ca promotor sau conducător sau are vreo comandă sau s-a constituit ca autoritate.

2° Cetăţeanul spaniol care furnizează trupelor inamice fonduri, arme, ambarcaţiuni, aeronave, efecte şi muniţii de intendenţă sau armament sau alte mijloace directe şi eficiente pentru a ataca Spania sau favorizează dezvoltarea forţei inamice în alt mod decât cele descrise în articolul anterior.

3° Cetăţeanul spaniol care furnizează inamicului planuri ale fortăreţelor, clădirilor sau terenurilor, documente sau informaţii care conduc în mod direct la realizarea aceluiaşi obiectiv, acela de a ataca Spania, sau de a favoriza dezvoltarea forţelor inamice.

4° Cetăţeanul spaniol care, pe timp de război, împiedică ca trupele naţionale să primească ajutoarele menţionate la punctul 2 sau datele şi informaţiile indicate la punctul 3° al acestui articol.

Articolul 584

Cetăţeanul spaniol care, cu scopul de a favoriza o putere străine, asociaţie sau organizaţie internaţională procură, falsifică, face inutilizabile sau dezvăluie informaţii clasificate drept secrete sau secrete, susceptibile de a pune în pericol siguranţa naţională sau apărarea naţională, va fi pedepsit, ca trădător, cu pedeapsa închisorii de la 6 la 12 ani.

Articolul 585

Provocarea, complotarea şi propunerea de a comite oricare din delictele prevăzute la articolele anterioare ale acestui Capitol vor fi pedepsite cu o pedeapsă mai mică cu unul sau două grade decât pedeapsa prevăzută pentru delictul corespunzător.

Articolul 586

Cetăţeanul străin rezident în Spania care comite vreunul din delictele cuprinse în acest Capitol va fi pedepsit cu o pedeapsă mai mică în grad decât pedeapsa prevăzută pentru acestea, cu excepţia celor stabilite prin tratate sau prin dreptul internaţional cu privire la funcţionarii diplomatici, consulari şi ai organizaţiilor internaţionale.

Articolul 587

Pedepsele menţionate la articolele anterioare ale acestui Capitol sunt aplicabile celor care comit delictele cuprinse în acestea împotriva unei puteri

ES

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

aliate Spaniei, în cazul în care se află în campanie militară împotriva unui inamic comun.

Articolul 588

Se va aplica pedeapsa închisorii de la 15 la 20 ani membrilor Guvernului care, fără a respecta dispoziţiile Constituţiei, declară război sau semnează pacea.

CAPITOLUL II
Delicte care compromit pacea sau independenţa statului

Articolul 589

Persoana care publică sau execută în Spania orice ordin, dispoziţie sau document al unui guvern străin care atentează la independenţa sau siguranţa statului, se opune respectării legilor sau provoacă nerespectarea acestora va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani.

Articolul 590

1. Persoana care, prin acte ilegale sau care nu sunt autorizate, provoacă sau generează un motiv pentru declararea de război împotriva Spaniei de către altă putere sau expune cetăţenii spanioli la umilinţe sau represalii asupra persoanelor sau bunurilor acestora va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 8 la 15 ani dacă este autoritate sau funcţionar şi de la 4 la 8 ani dacă nu este.

2. Dacă războiul nu se declară şi nici nu se produc umilinţe sau represalii, se va aplica, respectiv, pedeapsa imediat inferioară.

Articolul 591

Cu pedepsele menţionate la articolul anterior va fi pedepsit, după caz, cel care, în timpul unui război în care Spania nu participă, realizează oricare act care compromite neutralitatea statului sau încalcă dispoziţiile publicate de Guvern pentru menţinerea acesteia.

Articolul 592

1. Vor fi pedepsite cu pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani persoanele care, cu scopul de a prejudicia autoritatea statului sau de a compromite demnitatea sau interesele vitale ale Spaniei, întreţin relaţii cu serviciile de informaţii sau relaţii de orice fel cu guvernele străine, cu agenţii acestora sau cu grupuri, organisme sau asociaţii internaţionale sau străine.

2. Persoanele care comit actele menţionate la paragraful anterior cu intenţia de a provoca război sau rebeliune vor fi pedepsite conform articolelor 581, 473 sau 475 ale acestui Cod, după caz.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 593

Se va aplica pedeapsa închisorii de la 8 la 15 ani persoanei care încalcă încetarea ostilităţilor sau armistiţiul încheiat între Spania cu o ţară inimică sau între forţele sale beligerante.

Articolul 594

1. Cetăţeanul spaniol care, pe timp de război, comunică sau înlesneşte circulaţia de ştiri sau zvonuri false destinate să prejudicieze credibilitatea statului sau interesele naţiunii, va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica cetăţeanului străin care realizează pe teritoriul Spaniei oricare din faptele cuprinse în paragraful anterior.

Articolul 595

Persoana care, fără autorizare legală, mobilizează trupe în Spania pentru serviciul unei puteri străine, oricare ar fi obiectivul propus sau naţiunea care se intenţionează să fie atacată, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani.

Articolul 596

1. Persoana care, pe timp de război şi cu scopul de a compromite pacea, siguranţa sau independenţa statului, poartă corespondenţă cu o ţară inamică sau ocupată de trapele sale atunci când Guvernul a interzis acest lucru, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani. Dacă în corespondenţă se transmit comunicări sau ştiri de care inamicul ar putea profita, se va aplica pedeapsa închisorii de la 8 la 15 ani.

2. Aceleaşi pedepse se vor aplica celui care comite delictele cuprinse în acest articol, chiar dacă trimite corespondenţa printr-o ţară prietenă sau neutră, pentru a eluda legea.

3. Dacă făptuitorul îşi propune să servească inamicul prin comunicările sau ştirile transmise, se va considera cuprins în punctul 3 sau punctul 4 al articolului 583.

Articolul 597

Cetăţeanul spaniol sau străin care, fiind pe teritoriul naţional, trece sau încearcă să treacă într-o ţară inamică, atunci când Guvernul a interzis aceasta, va fi pedepsit cu pedeapsa închisorii de la 6 la 12 luni.

CAPITOLUL III
Descoperirea şi dezvăluirea de secrete şi informaţii privind Apărarea Naţională

SUBCAPITOLUL 1
Descoperirea şi dezvăluirea de secrete şi informaţii privind apărarea naţională
(Abrogat)

Articolul 598

Persoana care, fără scopul de a favoriza o putere străină, procură, dezvăluie, falsifică sau alterează informaţii calificate legal ca rezervate sau secrete, privind siguranţa naţională sau apărarea naţională sau privind mijloacele tehnice ori sistemele folosite de Forţele Armate sau industriile de interes militar, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 1 la 4 ani.

Articolul 599

Pedeapsa prevăzută la articolul anterior se va aplica în jumătatea ei superioară atunci când există una din circumstanţele următoare:

1° Subiectul activ este depozitarul sau cunoscător al secretului sau informaţiei prin funcţia sau postul pe care îl ocupă;

2° Dezvăluirea constă în faptul de a da publicităţii secretul sau informaţia într-unul din mijloacele de comunicare socială sau sub o formă care asigură difuzarea ei.

Articolul 600

1. Persoana care, fără autorizaţie expresă, reproduce planuri sau documentaţii referitoare la zonele, instalaţiile sau materialele militare la care accesul este limitat şi a căror cunoaştere este protejată şi rezervată printr-o informaţie legal clasificată ca rezervată sau secretă va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani.

2. Aceeaşi pedeapsă se va aplica persoanei care are în posesie obiecte sau informaţii calificate legal ca rezervate sau secrete, referitoare la siguranţa sau apărarea naţională, fără a îndeplini dispoziţiile stabilite în legislaţia în vigoare.

Articolul 601

Persoana care, prin funcţia, atribuţiile sau postul său, deţine sau cunoaşte oficial obiecte sau informaţii calificate legal ca rezervate sau secrete sau de interes militar, cu privire la siguranţa sau apărarea naţională şi, din neglijenţă gravă, face posibil ca acestea să fie cunoscute de o persoană neautorizată sau

BCU "LUCIAN BLAGA" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

să fie divulgate, publicate sau să le facă să devină inutilizabile, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 1 an.

Articolul 602

Persoana care descoperă, încalcă, dezvăluie sau utilizează informații calificate legal ca rezervate sau secrete privind energia nucleară va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani, cu excepția cazului în care fapta nu are prevăzută în altă lege o pedeapsă mai gravă.

Articolul 603

Persoana care distruge, deteriorează, falsifică sau deschide, fără autorizare, corespondența sau documente calificate legal ca rezervate sau secrete, referitoare la apărarea națională, pe care le deține, datorită funcției sau postului ocupat va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 2 la 5 ani și decăderea specială din postul sau funcția publică pe o perioadă de la 3 la 6 ani.

SUBCAPITOLUL 2
Delicte împotriva obligației de îndeplinire a serviciului militar
(Abrogat)

Articolul 604

(Fără text)

TITLUL XXIV
Infracțiuni împotriva comunității internaționale

CAPITOLUL I
Infracțiuni împotriva legislației naționale

Articolul 605

1. Cel care omoară pe șeful unui stat străin, sau o altă persoană protejată internațional printr-un tratat, care se află în Spania, va fi pedepsit cu închisoarea de la 20 la 25 ani. Dacă în această faptă este comisă în două sau mai multe circumstanțe agravante, se va aplica pedeapsa închisorii de la 25 și la 30 ani.

2. Cel care a cauzat vătămări dintre cele prevăzute la articolul 149 persoanelor menționate la alineatul anterior va fi pedepsit cu închisoarea de la 15 la 20 ani.

Dacă este vorba de vreuna dintre vătămările prevăzute la articolul 150, va fi pedepsit cu închisoarea de la 8 la 15 ani, și de la 4 la 8 ani dacă este vorba de oricare altă vătămare.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

3. Orice altă infracțiune săvârșită împotriva persoanelor menționate la numerele precedente, sau împotriva sediilor oficiale, reședinței particulare sau mijloacelor de transport al acestor persoane, va fi pedepsită cu pedepsele stabilite în acest Cod pentru respectivele infracțiuni, în jumătatea lor superioară.

Articolul 606

1. Cel care violează imunitatea personală a șefului altui stat sau a altei persoane protejate internațional printr-un tratat va fi pedepsit cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

2. Atunci când pentru infracțiunile cuprinse în acest articol și în cel anterior nu este semnalată dubla incriminare în legile țării căreia îi aparțin persoanele vătămate, se va aplica inculpatului o pedeapsă care este proprie infracțiunii, în conformitate cu dispozițiile acestui Cod, dacă persoana vătămată nu are caracterul oficial menționat în alineatul anterior.

CAPITOLUL II
Infracțiuni de genocid

Articolul 607

1. Cei care, în scopul de a distruge în întregime sau în parte un grup național, etnic, rasial sau religios, săvârșesc unul dintre următoare actele vor fi pedepsiți:

1.° Cu închisoare de la 15 la 20 ani, dacă ucide vreun membru al grupului. Dacă la comiterea acestei fapte se constată existența a două sau mai multe circumstanțe agravante, se va aplica pedeapsa superioară în grad;

2.° Cu închisoare de la 15 la 20 ani, dacă agresează sexual vreun membru al grupului sau îi produc vreuna dintre vătămările prevăzute la articolul 149;

3.° Cu închisoare de la 8 la 15 ani, dacă supun grupul sau pe oricare dintre indivizii săi unor condiții de existență care le-ar pune în pericol viața sau le-ar perturba grav sănătatea, sau atunci când le-ar produce vreuna dintre vătămările prevăzute la articolul 150;

4.° Cu aceeași pedeapsă, dacă duc la îndeplinire deplasări forțate ale grupului sau ale membrilor săi, dacă adoptă orice măsură care urmărește să împiedice modul lor de viață sau de reproducere, sau dacă transferă cu forța indivizi dintr-un grup în altul;

5.° Cu închisoare de la 4 la 8 ani, dacă produc orice vătămare alta decât cele semnalate la punctele 2 și 3 ale acestui alineat.

2. Difuzarea prin orice mijloc a ideilor sau doctrinelor care neagă sau justifică infracțiunile încadrate în alineatul anterior al acestui articol, sau pretind

reabilitarea de regimuri sau instituţii care protejează practicile generatoare ale acestor infracţiuni, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 2 ani.

CAPITOLUL II BIS
Infracţiuni contra omenirii

Articolul 607 bis

1. Sunt acuzaţi de infracţiuni contra omenirii cei care săvârşesc faptele prevăzute la alineatul următor, ca parte a unui atac generalizat sau sistematic contra populaţiei civile sau contra unei părţi din aceasta.

În toate cazurile, se consideră infracţiune contra omenirii comiterea unor astfel de fapte:

1.° Din cauza apartenenţei victimei la un grup sau colectivitate urmărită pentru motive politice, rasiale, etnice, culturale, religioase sau de sex ori pentru alte motive universal recunoscute ca inacceptabile în conformitate cu dreptul internaţional;

2.° În contextul unui regim instituţionalizat de opresiune şi dominare sistematică a unui grup rasial asupra unuia sau mai multor grupuri rasiale şi cu intenţia de a menţine acest regim.

2. Acuzaţii pentru infracţiuni împotriva omenirii vor fi pedepsiţi:

1° Cu închisoare de la 15 la 20 ani atunci când cauzează decesul vreunei persoane. Se aplică pedeapsa superioară în grad atunci când există la comiterea acestei fapte una dintre circumstanţele prevăzute la articolul 139;

2.° Cu închisoare de la 12 la 15 ani atunci când comit un viol, şi de la 4 la 6 ani închisoare dacă fapta constă în oricare altă agresiune sexuală;

3.° Cu închisoare de la 12 la 15 ani atunci când produc una dintre vătămările prevăzute la articolul 149, şi cu închisoare de la 8 la 12 ani atunci când supun persoanele la condiţii de existenţă care le-ar pune în pericol viaţa sau le-ar afecta grav sănătatea, ori când le-ar produce vreuna dintre vătămările prevăzute la articolul 150. Se aplică pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani atunci când săvârşesc una dintre vătămările prevăzute la articolul 147;

4.° Cu închisoare de la 8 la 12 ani atunci când deportează sau transferă cu forţa, fără motive autorizate de dreptul internaţional, una sau mai multe persoane în alt stat sau loc, prin intermediul expulzării sau al altor acte de constrângere;

5.° Cu închisoare de la 6 la 8 ani atunci când forţează ca o femeie să rămână însărcinată cu intenţia de a schimba componenţa etnică a populaţiei, fără a aduce atingere pedepsei care corespunde, după caz, altor infracţiuni;

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

6.° Cu închisoare de la 12 la 15 ani atunci când reţin o persoană şi refuză să recunoască această privare de libertate sau refuză să informeze cu privire la soarta sau la locul în care se află persoana reţinută;

7.° Cu închisoare de la 8 la 12 ani atunci când reţin o altă persoană, privându-o de libertate, cu încălcarea normelor internaţionale privind detenţia.

Se aplică o pedeapsă inferioară în grad atunci când detenţia durează mai puţin de 15 zile;

8.° Cu pedeapsa de la 4 la 8 ani închisoare atunci când săvârşesc o tortură gravă asupra unor persoane pe care le au sub custodie sau control, şi cu închisoare de la 2 la 6 ani dacă este mai puţin gravă. În aplicarea acestui articol, prin tortură se înţelege, supunerea unei persoane la suferinţe fizice sau psihice. Pedeapsa prevăzută la acest punct se aplică fără a aduce atingere pedepselor care corespund, după caz, pentru abuzurile contra drepturilor victimei;

9.° Cu închisoare de la 4 la 8 ani atunci când săvârşesc una dintre faptele referitoare la prostituţie, cuprinse în articolul 187.1, şi cu închisoare de la 6 la 8 ani în cazurile prevăzute la articolul 188.1. Se aplică pedeapsa de la 6 la 8 ani celor care transferă persoane dintr-un loc într-altul, cu scopul exploatării lor sexuale, folosind violenţa, intimidarea sau înşelarea, ori abuzând de o situaţie de superioritate sau de nevoia ori vulnerabilitatea victimei. Atunci când faptele prevăzute la paragraful anterior şi la articolul 188.1 se săvârşesc asupra minorilor sau persoanelor legal incapabile, se impun pedepsele superioare în grad;

10.° Cu închisoare de la 4 la 8 ani atunci când supun o persoană la sclavie sau o menţin în această stare. Această pedeapsă se aplică fără a aduce atingere pedepselor care, după caz, corespund pentru abuzuri concrete comise contra drepturilor persoanelor. Prin sclavie se înţelege situaţia persoanei asupra căreia o alta exercită, inclusiv în fapt, toate sau unele atribute ale dreptului de proprietate, precum cumpărarea ei, vânzarea, împrumutarea sau darea în schimb.

CAPITOLUL III
Infracţiuni împotriva persoanelor şi bunurilor protejate în caz de conflict armat

Articolul 608

În sensul acestui capitol, se înţelege prin persoane protejate:

1° Răniţii, bolnavii sau naufragiaţii şi personalul sanitar sau religios, protejaţi prin I-a şi a II-a Convenţie de la Geneva din 12 august 1949 sau prin Primul Protocol Adiţional din 8 iunie 1977;

2° Prizonierii de război protejaţi prin a III-a Convenţie de la Geneva din 12 august 1949 sau prin Primul Protocol Adiţional din 8 iunie 1977;

3° Populaţia civilă şi persoanele civile protejate prin a IV-a Convenţie de la Geneva din 12 august 1949 sau prin Primul Protocol Adiţional din 8 iunie 1977;

4.° Persoanele din afara luptei şi personalul Puterii Protectoare şi substitutului său protejaţi prin Convenţiile de la Geneva din 12 august 1949 sau prin Primul Protocol Adiţional din 8 iunie 1977;

5.° Parlamentarii şi persoanele care îi însoţesc, protejaţi prin a II-a Convenţie de la Haga din 29 iulie 1899;

6.° Personalul Naţiunilor Unite şi personalul asociat, protejaţi prin Convenţia privind Securitatea Personalului Naţiunilor Unite şi a Personalului Asociat, din 9 decembrie 1994;

7.° Orice persoană care are acea condiţie în baza Protocolului al II-lea Adiţional din 8 iunie 1977 sau în baza oricărui alt Tratat internaţional în care Spania este parte.

Articolul 609

Cel care, cu ocazia unui conflict armat, maltratează sau pune în pericol grav viaţa, sănătatea sau integritatea oricărei persoane protejate, o supune la tortură sau la tratamente inumane, inclusiv experimente biologice, îi cauzează mari suferinţe sau o supune la orice alt act medical care nu este indicat pentru starea sa de sănătate, nici de acord cu normele medicale recunoscute în general pe care partea responsabilă de procedură le-ar aplica, în circumstanţe medicale, va fi pedepsit cu închisoarea de la 4 la 8 ani, fără a aduce atingere pedepsei care poate corespunde pentru prejudiciile produse.

Articolul 610

Cel care, cu ocazia unui conflict armat, utilizează sau ordonă utilizarea metodelor sau mijloacelor de luptă interzise sau destinate să cauzeze suferinţe care nu sunt necesare ori cele inutile, precum cele concepute pentru a cauza sau cele care în mod fundamental prevăd să cauzeze daune extinse, de durată şi grave mediului natural înconjurător, compromiţând sănătatea ori supravieţuirea populaţiei, sau cel care ordonă război total, va fi pedepsit cu închisoare de la 10 la 15 ani, fără a aduce atingere pedepsei care corespunde pentru rezultatele produse.

Articolul 611

Va fi pedepsit cu închisoare de la 10 la 15 ani, fără a aduce atingere pedepsei care corespunde pentru rezultatele produse, cel care, cu ocazia unui conflict armat:

BUCHAREST CENTER FOR UNIVERSITY LIBRARY

1° Realizează sau ordonă să se realizeze atacuri nediferenţiate sau excesive ori face ca populaţia civilă să fie obiectul unor atacuri, represalii, acte ori ameninţări cu violenţa a căror finalitate principală este de-a o teroriza;

2° Distruge sau produce pagube, încălcând normele dreptului internaţional aplicabile în conflictele armate, nave sau aeronave care nu sunt militare ale unei părţi adverse sau neutre, nejustificat de vreo necesitate şi fără a da timp sau fără a adopta măsurile necesare pentru a asigura securitatea persoanelor şi conservarea documentaţiei de bord;

3° Obligă un prizonier de război sau o persoană civilă de a servi, în orice fel, în forţele armate ale părţii adverse, sau îi privează de dreptul lor de a fi judecaţi regulamentar şi imparţial;

4° Deportează, transferă în mod forţat, ia ca ostatic sau reţine ori închide ilegal orice persoană protejată sau o foloseşte pentru a pune la adăpost de atacurile părţii adverse, anumite puncte, zone sau forţe militare;

5° Transferă şi aşează, direct sau indirect, în teritoriul ocupat populaţia părţii ocupante, pentru a locui acolo în mod permanent;

6° Realizează, ordonă să se realizeze sau să se menţină, referitor la orice persoană protejată, practici de segregaţie rasială şi în plus practici neomenoase şi degradante, bazate pe alte distincţii de caracter defavorabil, care antrenează un ultraj împotriva demnităţii personale;

7° Împiedică sau întârzie, nejustificat, eliberarea sau repatrierea prizonierilor de război sau a persoanelor civile;

8° Declară drepturile şi acţiunile cetăţenilor părţii adversare abrogate, suspendate sau inadmisibile în faţa unui judecător sau tribunal;

9. Atacă libertatea sexuală a persoanei protejate prin comiterea de acte de viol, sclavie sexuală, indusă sau prostituţie forţată, sarcină forţată, sterilizare forţată sau orice alt tip de agresiune sexuală.

Articolul 612

Va fi pedepsit cu închisoare de la 3 la 7 ani, fără a aduce atingere pedepsei care corespunde rezultatelor produse, cel care, cu ocazia unui conflict armat:

1° încalcă în cunoştinţă de cauză protecţia corespunzătoare a spitalelor, instalaţiilor, materialelor, unităţilor şi mijloacelor de transport sanitar, taberelor de prizonieri, zonelor şi localităţilor sanitare şi de securitate, zonelor neutralizate, locurilor de internare a populaţiei civile, localităţilor neapărate şi zonelor demilitarizate, aduse la cunoştinţă prin însemne ori semnalizări distinctive corespunzătoare;

2° exercită violenţa asupra personalului sanitar sau religios ori asimilat misiunii medicale sau societăţilor de ajutor, ori împotriva personalului autorizat

pentru a folosi însemnele sau semnalizările distinctive ale Convenţiilor de la Geneva, în conformitate cu dreptul internaţional;

3° comite abuzuri grave, privează sau nu procură alimentele indispensabile sau asistenţa medicală necesară oricărei persoane protejate sau o face obiectul unor tratamente umilitoare ori degradante, omite să o informeze, fără întârziere justificată şi pe înţelesul acesteia, asupra situaţie sale, aplică pedepse colective pentru acte individuale sau încalcă prevederile referitoare la cazarea femeilor şi familiilor ori referitoare la protecţia specială a femeilor şi copiilor, prevederi stabilite în tratatele internaţionale la care Spania este parte;

4° foloseşte pe nedrept sau în mod perfid însemnele protectoare sau distinctive, emblemele sau semnalele stabilite şi recunoscute în tratatele internaţionale, cele la care Spania este parte, în special însemnele distinctive ale Crucii Roşii, Semilunii Roşii sau Cristalului Roşu;

5° utilizează ilegal şi în mod perfid drapelul, uniforma, insigna sau emblema distinctivă ale Statelor neutre, ale Naţiunilor Unite sau ale altor State care nu fac parte din conflict sau ale părţilor adverse, în timpul atacurilor sau pentru a acoperi, favoriza, proteja sau împiedica operaţiunile militare, în afara cazurilor exceptate în mod expres, prevăzute în tratatele internaţionale, cele la care Spania este parte;

6° utilizează pe nedrept şi în mod perfid steagul de parlamentare sau de capitulare, atentează împotriva inviolabilităţii sau reţine ilegal un parlamentar sau pe oricare dintre persoanele care îl însoţesc, personalul Puterii Protectoare sau substitutul său, sau un membru al Comisiei Internaţionale de Anchetă;

7° jefuieşte de obiectele sale personale un cadavru, rănit, bolnav, naufragiat, prizonier de război sau persoană civilă deţinută;

8° înfometează cu intenţie populaţia civilă ca mijloc de război, privând-o de resursele indispensabile de supravieţuire, inclusiv împiedicând la întâmplare furnizarea de ajutoare conform Convenţiilor de la Geneve şi a Protocoalelor sale adiţionale;

9° încalcă un acord de încetare a focului, un armistiţiu, capitulare sau altă înţelegere făcută cu adversarul;

10° Atacă în mod intenţionat orice membru al Naţiunilor Unite şi personalul asociat, ori pe cel care participă la o misiune de pace sau ajutor umanitar în conformitate cu Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite, atâta vreme cât au dreptul la protecţia acordată civililor sau obiectelor civile, în temeiul dreptului internaţional privind conflictele armate, sau le ameninţă cu astfel de atacuri pentru a obliga o persoană fizică sau juridică să săvârşească sau să se abţină de la săvârşirea oricărui act.

Articolul 613

1. Va fi pedepsit cu închisoare de la 4 la 6 ani cel care, cu ocazia unui conflict armat, realizează sau ordonă realizarea uneia din următoarele acţiuni:

a) Atacă, ţinteşte ori face obiect de represalii sau acte de ostilitate bunurile culturale şi locurile de cult, în mod clar recunoscute, care constituie patrimoniul cultural sau spiritual al popoarelor, şi cărora li s-a conferit protecţie în baza unor acorduri speciale, sau bunuri culturale sub protecţie intensivă, având drept consecinţă distrugeri extinse, doar dacă astfel de bunuri nu se află situate în imediata apropiere a obiectivelor militare sau nu sunt folosite în sprijinul efortului militar al adversarului;

b) Foloseşte în mod necuvenit proprietatea culturală sau locurile de cult menţionate la litera a) pentru sprijinirea acţiunii militare;

c) Comite pe scară largă jafuri sau acte de vandalism împotriva proprietăţii culturale sau a locurilor de cult menţionate la litera a);

d) Atacă sau face comite represalii sau acte de ostilitate contra bunurilor cu caracter civil ale părţii adverse, cauzând distrugerea lor, doar dacă ele nu oferă, în circumstanţele cazului, un avantaj militar definit sau doar dacă aceste bunuri nu contribuie în mod eficient la acţiunea militară a adversarului;

e) Atacă, distruge, sustrage sau face inutilizabile bunurile indispensabile pentru supravieţuirea populaţiei civile, în afara cazului în care partea adversă utilizează aceste bunuri în sprijinul direct al unei acţiuni militare sau exclusiv ca mijloc de subzistenţă pentru membrii forţelor sale armate;

f) Atacă sau face obiect de represalii lucrări sau instalaţii care conţin substanţe periculoase, atunci când astfel de atacuri pot produce eliberarea acelor substanţe şi astfel pot cauza pierderi importante în rândul populaţiei civile, în afara cazului în care aceste lucrări sau instalaţii se utilizează în sprijinul potrivit, important şi direct al operaţiunilor militare şi când aceste atacuri constituie unicul mijloc posibil de a pune capăt unui astfel de sprijin;

g) Distruge, prejudiciază sau îşi însuşeşte, fără vreo necesitate militară, lucruri care nu îi aparţin, îl obligă pe un altul să i le predea sau realizează oricare alte acte de jaf;

h) Confiscă în mod neîntemeiat sau inutil bunuri mobile sau imobile de pe teritoriul ocupat, distruge navele sau aeronavele civile şi încărcătura lor, ale părţii adversare sau neutre, sau le capturează cu încălcarea dispoziţiilor internaţionale aplicabile privind conflictele armate pe mare;

i) Atacă sau comite acte de ostilitate împotriva instalaţiilor, materialului, unităţilor, reşedinţelor sau vehiculelor private ale oricărui membru al

personalului menţionat la punctul 10 al articolului 612, ori ameninţă cu comiterea acestor atacuri sau acte de ostilitate pentru a obliga o persoană fizică sau juridică să comită sau să se abţină de la comiterea oricărui act.

2. În cazul în care represaliile, actele de ostilitate sau folosirea necuvenită sunt comise asupra bunurilor culturale sau locurilor de cult sub protecţie specială, sau în proximă vecinătate cu acestea, se poate aplica pedeapsa superioară în grad.

În alte cazuri prevăzute la punctul anterior al acestui articol, pedeapsa superioară în grad poate fi aplicată atunci când sunt grav distruse bunurile, lucrările sau instalaţiile acoperite de acestea, sau în cazuri de gravitate extremă.

Articolul 614

Cel care, cu ocazia unui conflict armat, realizează sau ordonă să se realizeze oricare alte infracţiuni sau acte contrare prevederilor tratatelor internaţionale la care Spania este parte şi referitoare la conducerea ostilităţilor, protecţia răniţilor, bolnavilor şi naufragiaţilor, tratarea prizonierilor de război, protecţia persoanelor civile şi protecţia bunurilor culturale în cazul unui conflict armat, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 2 ani.

Articolul 614 bis

Atunci când oricare dintre acţiunile cuprinse în acest capitol fac parte dintr-un plan sau politică sau se comit la scară largă, se aplică pedepsele respective în jumătatea lor superioară.

ES

CAPITOLUL IV
Dispoziţii comune

Articolul 615

Provocarea, complotarea şi propunerea de a comite infracţiunile prevăzute în acest titlu se pedepsesc cu pedeapsa inferioară într-un grad sau două faţă de cele care corespund acestora.

Articolul 615 bis

1. Autoritatea, şeful militar sau cel care acţionează efectiv astfel, care nu adoptă măsurile de care dispune pentru a evita comiterea, de către forţele supuse ordinului sau controlului său efectiv, a vreuneia dintre infracţiunile cuprinse în capitolele II, II bis şi III ale acestui titlu, se va pedepsi cu aceeaşi pedeapsă ca şi autorii.

2. Dacă acţiunea anterioară se realizează printr-o imprudenţă gravă, pedeapsa va fi inferioară într-unul sau două grade.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

3. Autoritatea sau şeful militar sau cel care acţionează efectiv astfel, care nu adoptă măsurile de care dispune pentru a fi urmărite infracţiunile cuprinse în capitolele II, II bis şi III ale acestui titlu, comise de către persoanele supuse ordinului sau controlului său efectiv, se va sancţiona cu pedeapsa inferioară în două grade celei aplicată autorilor.

4. Superiorul care nu este cuprins în alineatele anterioare şi care, deşi erau în aria competenţei lui, nu adoptă măsurile de care dispune pentru a evita comiterea de către subordonaţii săi a uneia dintre infracţiunile cuprinse în capitolele II, II bis şi III ale acestui titlu, va fi pedepsit cu aceeaşi pedeapsă ca şi autorii.

5. Superiorul care nu adoptă măsurile de care dispune, pentru a fi urmărite infracţiunile cuprinse în capitolele II, II bis şi III ale acestui titlu, comise de către subordonaţii săi, va fi pedepsit cu pedeapsa inferioară în două grade celei impuse autorilor.

6. Funcţionarul sau autoritatea care, fără a comite acţiunile prevăzute la alineatele anterioare, încălcându-şi atribuţiile de serviciu, nu mai pune în mişcare urmărirea uneia dintre infracţiunile cuprinse în capitolele II, II bis şi III ale acestui titlu, despre care are informaţii, va fi pedepsit cu pedeapsa interzicerii speciale a desfăşurării serviciului sau funcţiei publice pentru o perioadă de la doi la şase ani.

Articolul 616

În cazul comiterii oricăreia dintre infracţiunile cuprinse în acest titlu şi în cel anterior, de către o autoritate sau de către un funcţionar public, i se va aplica, pe lângă pedepsele indicate în acestea, interzicerea absolută pentru o perioadă de la 10 la 20 de ani; dacă este vorba de o persoană particulară, judecătorii sau tribunalele îi vor putea aplica interzicerea specială pentru serviciul sau funcţia publică, pentru o perioadă de la 1 la 10 ani.

Articolul 616 bis

Cele dispuse la articolul 20.7 al acestui Cod nu vor fi în nici un caz aplicabile celor care îndeplinesc ordine de a comite sau participa la faptele incluse în capitolele II şi II bis ale acestui titlu.

CAPITOLUL V
Infracţiunea de piraterie

Articolul 616 ter

Persoana care, prin violenţă, intimidare sau induce în eroare, reţine, prejudiciază sau distruge o aeronavă, o navă sau un alt tip de vas sau platformă

BCU INTERNAL UNIVERSITY LIBRARY

pe mare, sau atacă persoane, încărcături sau bunurile aflate la bordul acestora, se va pedepsi pentru infracţiunea de piraterie cu pedeapsa închisori de la 10 la 15 ani.

În toate cazurile, pedeapsa prevăzută la acest articol se va aplica fără prejudicierea celor relevante pentru infracţiunile comise.

Articolul 616 quater

1. Persoana care, în cadrul activităţilor de prevenire sau instrumentare a actelor prevăzute la articolul anterior, opune rezistenţă ori nu respectă o navă de război sau militară sau un alt vas ce poartă semne clare de identificare a vasului sau navei ca fiind în serviciul statului spaniol şi care este autorizat în acest sens, se va pedepsi cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani.

2. Dacă se foloseşte forţa sau violenţa la comiterea faptelor descrise anterior, se va aplica pedeapsa de la 10 la 15 ani.

3. În toate cazurile, pedepsele prevăzute la acest articol se vor aplica fără prejudicierea celor relevante pentru infracţiunile comise.

VOLUMUL III
Abaterile şi pedepsele lor

TITLUL I
Delicte contra persoanelor

Articolul 617

1. Cel care, prin oricare mijloc sau procedeu, cauzează altuia o vătămare care nu este definită ca infracţiune în acest Cod va fi pedepsit cu pedeapsa localizării permanente de la 6 la 12 zile sau cu amendă de la 1 la 2 luni.

2. Cel care loveşte sau maltratează pe un altul fără a-i cauza leziuni va fi pedepsit cu pedeapsa localizării permanente de la 2 la 6 zile sau cu amendă de la 10 la 30 zile.

Articolul 618

1. Vor fi pedepsiţi cu pedeapsa localizării permanente de la 6 la 12 zile sau cu amendă de la 12 la 24 zile cei care, găsind abandonat un minor sau o persoană legal incapabilă, nu o prezintă autorităţii ori familiei sale sau nu îi acordă, dacă este cazul, ajutorul pe care îl cer circumstanţele.

2. Cel care nu îndeplineşte obligaţiile familiale stabilite în convenţia aprobată pe cale judecătorească sau în hotărârea judecătorească în situaţiile de separare legală, divorţ, declaraţie de nulitate a căsătoriei, proces de filiaţie sau

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

proces de stabilirea a pensiei de întreţinere în favoarea copiilor săi, care nu constituie o infracţiune, va fi pedepsit cu amenda de la 10 zile la 2 luni sau cu munca în beneficiul comunităţii de la 1 la 30 zile.

Articolul 619

Vor fi pedepsiţi cu pedeapsa amenzii de la 10 la 20 zile cei care nu acordă asistenţa sau, după caz, ajutorul pe care circumstanţele îl cer unei persoane de vârstă avansată sau având disfuncţii, care este neputincioasă şi depinde de îngrijirile sale.

Articolul 620

Vor fi pedepsiţi cu amenda de la 10 la 20 zile:

1° Cei care, într-un mod de o gravitate redusă, ameninţă o altă persoană cu arme sau cu alte instrumente periculoase, sau le scot dintr-o dispută, atunci când nu sunt în legitimă apărare, şi cu excepţia cazului în care fapta nu constituie o infracţiune.

2° Cei care cauzează altei persoane o ameninţare, constrângere, injurie sau maltratare cu caracter uşor.

Faptele descrise în cele două numere anterioare pot fi urmărite doar printr-un denunţ al persoanei vătămate sau al reprezentantului său legal.

În situaţiile de la punctul 2 al acestui articol, atunci când persoana vătămată este una dintre cele la care se referă articolul 173.2, pedeapsa va fi localizarea permanentă de la 4 la 8 zile, întotdeauna la un domiciliu diferit şi îndepărtat de cel al victimei, sau munca în folosul comunităţii de la 5 la 10 zile. În aceste cazuri nu se va cere denunţul la care se referă paragraful anterior al acestui articol, cu excepţia urmăririi cauzelor referitoare la injurii.

Articolul 621

1. Cei care printr-o imprudenţă gravă cauzează vreuna dintre vătămările prevăzute la alineatul 2 al articolului 147 vor fi pedepsiţi cu amenda de la 1 la 2 luni.

2. Cei care printr-o imprudenţă puţin gravă cauzează moartea altei persoane vor fi pedepsiţi cu amenda de la 1 la 2 luni.

3. Cei care printr-o imprudenţă puţin gravă cauzează o vătămare care ar putea constitui o infracţiune vor fi pedepsiţi cu amenda de la 10 la 30 zile.

4. Dacă fapta se comite cu un vehicul cu motor sau un moped, se va putea aplica în plus pedeapsa privării de dreptului de a conduce vehicule cu motor şi mopede pentru o perioadă de la 3 luni la 1 an.

5. Dacă fapta se comite cu o armă, se va putea aplica, în plus, privarea dreptului de a deţine şi purta arme pentru o perioadă de la 3 luni la 1 an.

6. încălcările pedepsite în acest articol vor fi urmărite doar în urma unui denunţ al persoanei vătămate sau al reprezentantului său legal.

Articolul 622

Părinţii care fără a ajunge să comită o infracţiune contra relaţiilor familiale sau, după caz, de nerespectare a acestuia, încalcă regimul de custodie al copiilor lor minori, stabilit de către autoritatea judiciară sau administrativă, vor fi pedepsiţi cu amenda de la 1 la 2 luni.

TITLUL II
Abateri contra patrimoniului

Articolul 623

Vor fi pedepsiţi cu localizarea permanentă de la 4 la 12 zile sau cu amenda de la 1 la 2 luni:

1. Cei care comit un furt, dacă valoarea lucrului furat nu depăşeşte 400 euro. În toate cazurile de comitere repetată a acestei abateri se va aplica pedeapsa cu localizare permanentă. În acest din urmă caz, judecătorul poate prevedea în hotărâre ca localizarea permanentă să fie făcută în zilele de sâmbătă, duminică şi sărbători legale la cel mai apropiat penitenciar de locuinţa condamnatului, în temeiul dispoziţiilor punctului 2 al articolului 37.1

Repetarea va fi apreciată în baza numărului de abateri comise, fie că sunt judecate sau nu, şi în funcţie de cât de apropiate sunt în timp.

2. Cei care realizează activitatea descrisă la articolul 236, doar dacă valoarea lucrului nu depăşeşte 400 euro.

3. Cei care sustrag sau utilizează fără autorizaţia necesară, fără intenţia de a şi-l însuşi, un vehicul cu motor sau o motoretă, dacă valoarea vehiculului folosit nu depăşeşte 400 euro.

Dacă fapta este comisă folosind forţa, se va aplica pedeapsa în limita sa superioară. Dacă este comisă cu violenţă sau cu intimidarea persoanelor, se va pedepsi conform celor prevăzute la articolul 244.

4. Cei care comit tâlhării, însuşiri ilegale sau fraude privind electricitatea, gazul, apa sau alt element, energie ori fluid, sau asupra terminalelor de telecomunicaţii, într-o cantitate ce nu depăşeşte 400 euro.

5. Cei care comit faptele descrise la punctul 2 al articolului 270.1 şi 274.2, atunci când profitul nu depăşeşte 400 euro, cu excepţia cazului în care există una din circumstanţele prevăzute la articolele 271 şi respectiv 276.

Articolul 624

1. Cel care comite actele cuprinse la articolul 246 va fi pedepsit cu amenda de la 10 la 30 zile, dacă utilitatea nu depăşeşte 400 euro sau nu este estimabilă, doar dacă intervine denunţul victimei.

2. Va fi pedepsit cu amenda de la 10 zile la 2 luni cel care comite actele cuprinse la articolul 247, dacă utilitatea reportată nu depăşeşte 400 euro.

Articolul 625

1 Va fi pedepsit cu localizarea permanentă de la 2 la 12 zile sau cu amenda de la 10 la 20 zile cel care cauzează cu intenţie, pagube al căror cuantum nu depăşeşte 400 euro.

2. Se va aplica pedeapsa în jumătatea sa superioară, dacă pagubele sunt cauzate în locurile sau referitor la bunurile prevăzute la articolul 323 al acestui Cod.

Articolul 626

Cei care produc prejudicii bunurilor imobile de domeniu public sau privat, fără autorizaţia corespunzătoare a administraţie sau a proprietarilor, vor fi pedepsiţi cu localizarea permanentă de la 2 la 6 zile sau de la 3 la 9 zile de muncă în folosul comunităţii.

Articolul 627[15)]

(Abrogat)

Articolul 628[16)]

(Abrogat)

TITLUL III
Abateri contra intereselor generale

Articolul 629

Vor fi pedepsiţi cu localizarea permanentă de la 2 la 8 zile sau cu amenda de la 20 la 60 zile cei care, primind de bună-credinţă monede, bancnote, timbre de poştă sau efecte timbrate false, le pun în circulaţie într-o cantitate ce nu depăşeşte 400 euro, având cunoştinţă de caracterul lor fals.

[15)] Abrogat prin unica dispoziţie de abrogare 1 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

[16)] Abrogat prin unica dispoziţie de abrogare 1 din Legea organică 7/2012 din 27 decembrie.

BCU Cluj / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 630

Cel care abandonează seringi, în orice caz, sau alte instrumente periculoase într-un mod sau în situaţii care ar putea cauza vătămarea persoanelor sau răspândirea de boli, ori în locuri frecventate de minori, vor fi pedepsiţi cu localizarea permanentă de la 6 la 10 zile sau cu amenda de la 1 la 2 luni.

Articolul 631

1. Stăpânii sau cei însărcinaţi cu păstrarea de animale feroce sau dăunătoare, care le lasă libere sau în condiţii de a cauza rău, vor fi pedepsiţi cu amenda de la 20 la 30 zile.

2. Cei care abandonează un animal domestic în condiţii care îi pot periclita viaţa sau integritatea vor fi pedepsiţi cu amenda de la 15 zile la 2 luni.

Articolul 632

1. Cel care tunde, taie, arde, smulge, recoltează vreo specie sau subspecie de floră ameninţată sau derivate ale sale, fără a produce un prejudiciu grav pentru mediu înconjurător, va fi pedepsit cu amenda de la 10 la 30 zile sau cu munca în folosul comunităţii de la 10 la 20 zile.

2. Cei care maltratează cu cruzime animalele domestice sau oricare alte animale, în spectacole neautorizate, fără a se afla în situaţiile prevăzute la articolul 337, vor fi pedepsiţi cu amenda de la 20 la 60 zile sau munca în folosul comunităţii de la 20 la 30.

ES

TITLUL IV
Abateri contra ordinii publice

Articolul 633

Cei care perturbă în mod mai puţin grav ordinea în şedinţele unui tribunal sau judecătorii, în actele publice, în spectacole sportive sau culturale, solemnităţi sau reuniuni numeroase, vor fi pedepsiţi cu localizarea permanentă de la 2 la 12 zile şi cu amenda de la 10 la 30 zile.

Articolul 634

Cei care arată lipsă de respect şi consideraţie datorate autorităţii şi agenţilor săi, sau nu li se supun în situaţii de mică gravitate, atunci când aceştia îşi exercită funcţiile, vor fi pedepsiţi cu amenda de la 10 la 60 zile.

Articolul 635

Va fi pedepsit cu localizarea permanentă de la 2 la 10 zile sau cu amenda de la 1 la 2 luni cel care rămâne împotriva voinţei titularului, în afara orelor

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

de program, în sediul unei persoane juridice publice sau private, încăpere profesională ori birou sau clădire comercială ori local deschis publicului.

Articolul 636

Cei care realizează activități neavând asigurările obligatorii de răspundere civilă care se cer legal pentru exercițiul acestora vor fi pedepsiți cu amenda de la 1 la 2 luni.

Nu se va considera cuprinsă între activitățile la care se referă paragraful anterior conducerea vehiculelor cu motor sau mopedelor.

Articolul 637

Cel care folosește în public și ilegal uniforme, costume, insigne sau decorații oficiale, sau își atribuie în mod public calitatea de profesionist în baza unui titlu academic pe care nu-l posedă va fi pedepsit cu localizarea permanentă de la 2 la 10 zile sau cu amenda de la 10 la 30 zile.

TITLUL V
Dispoziții comune pentru abateri

Articolul 638

În aplicarea pedepselor indicate în acest volum, vor acționa judecătorii și tribunalele, conform autorității lor, în limitele fiecăreia, ținând seama de circumstanțele cazului și de persoana inculpatului, fără a se limita la normele articolelor 61-72 ale acestui Cod.

Articolul 639

Abaterile ce pot fi urmărite numai la cererea persoanei vătămate, pot fi de asemenea denunțate de către Ministerul Public dacă victima este un minor, o persoană cu handicap sau aflată în situație de incapacitate.

Absența denunțului nu va împiedica efectuarea demersurilor de tip preventiv.

În cazul acestor abateri, iertarea din partea celui vătămat sau a reprezentantului legal va stinge acțiunea penală sau pedeapsa impusă, cu excepția celor dispuse la al doilea paragraf de la punctul 4 al articolului 130.

DISPOZIȚII ADIȚIONALE

Prima dispoziție adițională

Atunci când o persoană este declarată lipsită de răspundere penală determinat de existența uneia dintre cauzele prevăzute la punctele 1 și 3 ale

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

articolului 20 din acest Cod, Ministerul Public va cere insistent, dacă este cazul, declarația de incapacitate în fața Jurisdicției Civile, cu excepția situației în care aceasta nu a fost anterior acordată și, după caz, va cere internarea conform normelor legislației civile.

A doua dispoziție adițională

Atunci când autoritatea guvernamentală are cunoștință despre existență unui minor sau a unei persoane legal incapabile care se găsește în situație de prostituție, cu sau fără voința sa, însă cu lipsa persoanelor care să exercite asupra ei autoritatea familială sau etico-socială ori de fapt, sau atunci când minorul sau persoana legal incapabilă nu are astfel de persoane, ori acestea au abandonat-o și nu își asumă custodia ei, autoritatea va comunica imediat acest fapt instituției publice însărcinată cu protecția minorilor din respectivul teritoriu și Ministerului Public, pentru a acționa în conformitate cu competențele lor.

De asemenea, în situațiile în care judecătorul sau tribunalul dispune interzicerea specială a exercitării drepturilor părintești, a primirii, încredințării, a dreptului de a fi tutore sau curator, va comunica imediat acest lucru instituției publice însărcinată cu protecția minorilor din respectivul teritoriu și Ministerului Public, pentru a acționa în conformitate cu competențele lor.

A treia dispoziție adițională

Atunci când, intervenind denunțul sau reclamația părții vătămate, se inițiază o procedură penală pentru faptele constitutive ale încălcărilor prevăzute și pedepsite de articolele 267 și 621 ale prezentului Cod, vor putea să se prezinte în demersurile penale care se inițiază și să se constituie părți toți ceilalți implicați în aceleași fapte care se consideră vătămați, oricare ar fi cuantumul pagubelor pe care îl reclamă.

DISPOZIȚII TRANZITORII

Prima dispoziție tranzitorie

Infracțiunile și abaterile comise până în ziua intrării în vigoare a acestui Cod vor fi judecate conform cadrului legal și a celorlalte legi penale speciale care se abrogă. Odată intrat în vigoare prezentul Cod, dacă dispozițiile acestuia sunt mai favorabile pentru inculpat, se vor aplica acestea.

A doua dispoziție tranzitorie

Pentru a determina care este legea cea mai favorabilă se va ține seama de pedeapsa care corespunde faptei judecate cu aplicarea normelor complete ale unuia sau celuilalt Cod. Dispozițiile referitoare la executarea de pedepse prin muncă vor fi aplicabile doar condamnaților conform Codului abrogat și

nu vor putea beneficia de ele cei cărora li se aplică dispoziţiile noului Cod. În oricare dintre cazuri, va fi audiat inculpatul.

A treia dispoziţie tranzitorie

Directorii locurilor de detenţie vor transmite cu cea mai mare urgenţă, de la publicarea noului Cod Penal, judecătorilor şi tribunalelor care au competenţă de a judeca sentinţa executorie, relaţii despre condamnaţii deţinuţi în centrul pe care îl conduc, şi desfiinţarea provizorie a pedepsei în executare, semnalând zilele pe care inculpatul le-a executat prin muncă şi cele pe care le poate executa, după caz, în viitor conform articolului 100 al Codului penal care se abrogă şi dispoziţiilor complementare.

A patra dispoziţie tranzitorie

Judecătorii şi tribunalele menţionate în dispoziţia anterioară vor proceda, odată primită soluţia anterioară de condamnare, la transmiterea unei copii Ministerului Public, pentru ca acesta să informeze dacă procedează la revizuirea sentinţei şi, într-un astfel de caz, *(să precizeze)* termenii revizuirii. După raportul procurorului, vor proceda de asemenea la audierea inculpatului, comunicându-i termenii revizuirii propuse, precum şi la transmiterea unei copii Avocatului care l-a apărat în proces, pentru ca acesta să expună ceea ce consideră mai favorabil pentru inculpat.

A cincea dispoziţie tranzitorie

Consiliul General al Puterii Judiciare, în cadrul competenţelor pe care i le atribuie articolul 98 al Legii Organice a Puterii Judiciare, va putea atribui uneia sau mai multor judecătorii penale sau secţii ale tribunalelor provinciale care se ocupă în regim de exclusivitate cu executarea sentinţelor penale, revizuirea sentinţelor definitive dictate înainte de intrarea în vigoare a acestui Cod.

Aceşti judecători sau tribunale vor proceda la revizuirea sentinţelor definitive şi la cele în care condamnatul execută efectiv pedeapsa, aplicând dispoziţia cea mai favorabilă, considerată în mod concret şi nu prin exerciţiul autorităţii judiciare. În cazul pedepselor privative de libertate nu se va considera mai favorabil acest Cod, atunci când durata pedepsei anterioare, impusă faptei cu circumstanţele sale, se aplica de asemenea în conformitate cu noul Cod. Face excepţie situaţia în care acest Cod conţine pentru aceeaşi faptă prevederea alternativă a unei pedepse neprivative de libertate; într-un astfel de caz va trebui să se revizuiască sentinţa.

Nu se vor revizui sentinţele în care executarea pedepsei este suspendată, fără a aduce atingere faptului de a face acest lucru, în cazul în care se revocă suspendarea şi înainte de a se fi împlinit efectiv pedeapsa suspendată.

Aceeaşi regulă se va aplica dacă cel condamnat se află în perioada de liberare condiţionată.

De asemenea nu se vor revizui sentinţele în care, conform Codului abrogat şi celui nou, corespunde, exclusiv, pedeapsa amenzii.

A şasea dispoziţie tranzitorie

Nu vor fi revizuite sentinţele în care pedeapsa este executată sau suspendată, chiar dacă se află în curs de executare alte dispoziţii ale hotărârii, precum şi cele executate în totalitate, fără a aduce atingere faptului ca judecătorul sau tribunalul, care în viitor ar putea să le aibă în vedere în caz de recidivă, să trebuiască să examineze în prealabil dacă fapta condamnată prin aceste sentinţe a încetat să constituie infracţiune sau să poată să i se aplice o pedeapsă mai mică decât cea impusă conform acestui Cod.

În cazurile de graţiere parţială nu se vor revizui sentinţele atunci când pedeapsa rezultantă pe care o execută condamnatul este cuprinsă într-un cadru aplicabil inferior faţă de noul Cod.

A şaptea dispoziţie tranzitorie

În vederea aprecierii circumstanţei agravante de recidivă, se vor înţelege ca fiind cuprinse în acelaşi titlu al acestui Cod acele infracţiuni prevăzute în Codul penal care se abrogă şi care au denumirea asemănătoare, afectează în acelaşi mod aceeaşi valoare socială.

A opta dispoziţie tranzitorie

În cazurile în care pedeapsa care ar putea corespunde pentru aplicarea acestui Cod este cea de arest la sfârşit de săptămână, se va considera, pentru a aprecia gravitatea sa comparativă, că durata privării de libertate este echivalentă cu 2 zile pentru fiecare sfârşit de săptămână care corespundea a se aplica. Dacă pedeapsa este amenda, se va considera că fiecare zi de arest care s-a aplicat sau pe care ar fi putut să o aplice judecătorul sau tribunalul conform Codului care se abrogă, este echivalentă a două zile-amendă prevăzute de prezentul Cod.

A noua dispoziţie tranzitorie

În sentinţele pronunţate conform legislaţiei care se abrogă şi care nu sunt definitive, fiind în aşteptarea apelului, se vor respecta, odată trecută perioada de *vacatio legis*, următoarele reguli:

a) Dacă este vorba de un apel, părţile vor putea invoca, iar judecătorul sau tribunalul va aplica din oficiu normele noului Cod, atunci când acestea rezultă a fi mai favorabile inculpatului;

b) Dacă este vorba de un apel în casaţie, încă neformalizat, apelantul va putea semnala încălcările legii bazându-se pe normele noului Cod;

c) Dacă, odată introdus apelul în casaţie, se află în curs de instrucţie, se va transmite din nou recurentului, din oficiu sau la cererea părţii, pentru termenul de 8 zile, pentru a adapta, dacă va considera convenabil, motivele de casaţie la normele noului Cod, iar recursul astfel modificat se va comunica părţilor interesate, procurorul şi magistratul raportor continuând formalităţile în modul legal prevăzut în continuare.

A zecea dispoziţie tranzitorie

Măsurile de siguranţă care se găsesc în executare sau în aşteptarea ei, dispuse conform Legii de periculozitate şi reabilitare socială, sau în aplicarea punctelor 1 şi 3 ale articolului 8 sau al punctului 1 al articolului 9 din Codului penal care se abrogă, vor fi revizuite conform normelor titlului IV al volumului I din acest Cod şi regulilor anterioare.

În acele cazuri în care durata maximă a măsurii prevăzute în acest Cod este inferioară timpului pe care l-au îndeplinit efectiv cei supuşi acesteia, judecătorul sau tribunalul va considera terminată această executare şi, în cazul în care este vorba de o măsură de internare, va ordona imediată sa punere în libertate.

A unsprezecea dispoziţie tranzitorie

1. Atunci când trebuie să se aplice Legile penale speciale sau procesuale de către jurisdicţia ordinară, se vor înţelege înlocuite:

a) Pedeapsa de detenţiune majoră, cu cea a închisorii de la 15 la 20 ani, cu clauza de majorare a acesteia la pedeapsa închisorii de la 20 la 25 ani, atunci când există 2 sau mai multe circumstanţe agravante.

b) Pedeapsa cu închisoare minimă, cu cea a închisorii de la 8 la 15 ani.

c) Pedeapsa cu închisoare majoră, cu cea a închisorii de la 3 la 8 ani.

d) Pedeapsa cu închisoare minimă, cu cea a închisorii de la 6 luni la 3 ani.

e) Pedeapsa majoră de arest, cu cea de arest de la 6 la 15 week-end-uri.

f) Pedeapsa amenzii impusă la o sumă mai mare de o 100 000 peseta indicată pentru fapte pedepsite ca infracţiuni, cu pedeapsa amenzii de la 3 la 10 luni.

g) Pedeapsa amenzii impuse la o sumă mai mică de 100 000 peseta impusă pentru fapte pedepsite ca infracţiuni, cu pedeapsa amenzii de la 2 la 3 luni.

h) Pedeapsa amenzii impuse pentru fapte infracţionale la o sumă proporţională cu profitul obţinut sau cu paguba cauzată va continua să se aplice în mod proporţional.

i) Pedeapsa minimă de arest, cu cea de arest de la 1 la 6 weekenduri.

j) Pedeapsa amenzii stabilită pentru faptele definite drept delicte, cu amenda de Ia 1 Ia 60 zile.

k) Pedepsele privative de drepturi se vor aplica în termenii şi pentru perioadele stabilite de acest Cod.

l) Oricare altă pedeapsă dintre cele înlocuite în acest Cod cu pedeapsa sau măsura de siguranţă pe care judecătorul sau tribunalul o consideră mai corespunzătoare şi de aceeaşi sau de mai mică gravitate. Dacă nu există sau dacă sunt toate mai grave, nu se va mai aplica.

2. În caz de îndoială, va fi audiat inculpatul.

A douăsprezecea dispoziţie tranzitorie

(Abrogată)

DISPOZIŢIA DE ABROGARE

Unica dispoziţie de abrogare

1. Sunt abrogate:

a) Textul consolidat al Codului penal publicat prin Decretul 3096/1973, din 14 septembrie, conform Legii 44/1971, din 15 noiembrie, cu modificările sale ulterioare, cu excepţia articolelor 8.2, 9.3, a Normei 1 de la articolul 20 în ceea ce priveşte punctul 2 al articolului 8, punctul 2 al articolului 22, 65, 417 bis şi prima şi a doua dispoziţie adiţională din Legea organică 3/1989, din 21 iunie;

b) Legea din 17 martie 1908 cu privire la condamnarea condiţionată, cu modificările sale ulterioare şi dispoziţiile complementare;

c) Legea 16/1970, din 4 august, referitoare la periculozitate şi reabilitarea socială, cu modificările sale ulterioare şi dispoziţiile complementare;

d) Legea din 26 iulie 1878, de interzicere a exerciţiilor periculoase executate de minori;

e) Normele penale substantive ale următoarelor legi speciale:

Legea din 19 septembrie 1896, pentru protecţia păsărilor insectivore;

Legea din 16 mai 1902, privind proprietatea industrială;

Legea din 23 iulie 1903, privind cerşetoria în cazul minorilor;

Legea din 20 februarie 1942, referitoare la pescuitul fluvial;

Legea din 31 decembrie 1946, referitoare la pescuitul cu explozive;

Legea 1/1970, din 4 aprilie, referitoare la vânătoare. Infracţiunile şi delictele prevăzute în această lege, care nu sunt conţinute în acest Cod, vor fi

considerate drept încălcări administrative foarte grave, fiind sancţionate cu amenda de la 50 000 la 500 000 peseta şi cu retragerea permisului de vânătoare sau a posibilităţii de a-l obţine pentru un termen de la 2 la 5 ani.

f) Următoarele norme:

Articolul 256 al Regulamentului penitenciar, aprobat prin Decretul regal 1201/1981, din 8 mai;

Articolele 65 şi 73 al Regulamentului serviciilor de închisoare, aprobat prin Decretul din 2 februarie 1956;

Articolele 84 Articolele 84 şi 90 F) din Legea 25/1964, din 29 aprilie, privind energia nucleară;

Articolul 54 din Legea 33/1971, din 21 iulie, privind emigrarea;

Punctul 2 al articolului 24 din Legea organică 3/1981, din 6 aprilie, referitoare la Avocatul Poporului;

Articolul 2 din Legea organică 8/1984, din 26 decembrie, privind regimul de recursuri în caz de obiecţie de conştiinţă şi regimul său penal;

Articolul 4 din Legea organică 5/1984, din 24 mai, referitoare la prezentarea în faţa Comisiilor de Investigare ale Congresului şi Senatului sau a ambelor Camere;

Articolele 29 şi 49 din Legea 209/1964, din 24 decembrie, penal şi procesual ale aviaţiei;

Termenii „activ şi" din articolului 137 din Legea organică 5/1985, din 19 iunie, a regimului electoral general;

Articolul 6 din Legea 57/1968, din 27 iulie, privind perceperea sumelor anticipate în construcţia şi vânzarea de locuinţe.

2. Sunt de asemenea abrogate toate normele care sunt incompatibile cu cele dispuse în acest Cod.

DISPOZIŢII FINALE

Prima dispoziţie finală

Codul de procedură penală va fi modificat după cum urmează:

„Articolul 14.3. Pentru a judeca şi decide în cauzele pentru infracţiuni mai puţin grave, precum pentru abateri, fie sau nu incidentale, imputabile autorilor acestor infracţiuni sau altor persoane, atunci când comiterea delictului sau probarea lui au fost relaţionate cu aceştia, (va *fi competent)* judecătorul Secţiei Penale al circumscripţiei în care a fost săvârşită infracţiunea sau judecătorul central al Secţiei Penale în materia care îi este proprie".

„Articolul 779. Fără a aduce atingere celor stabilite pentru celelalte procese speciale, procedura reglementată în acest titlu se va aplica judecării infracţiunilor pedepsite cu pedeapsa privativă de libertate mai mică de 9

ani, sau cu oricare altă pedeapsă de altă natură, fie că sunt unice, mixte sau alternative, oricare ar fi numărul sau durata lor".

A doua dispoziție finală

Punctul 2 al articolului 1 din Legea organică 5/1995, referitor la Curtea cu Juri, este redactat în felul următor:

„2. În cadrul procedurii de judecată prevăzute la alineatul anterior, Curtea cu Juri va fi competentă să judece și să decidă în cauzele pentru infracțiunile încadrate în următoarele norme ale Codului Penal:

a) Omorul (articolele 138-140);
b) Amenințările (articolul 169.1);
c) Omisiunea de la datoria de a acorda ajutor (articolele 195 și 196);
d) Violarea de domiciliu (articolele 202 la 204);
e) Incendiile forestiere (articolele 352-354);
f) Neloialitatea în păstrarea de documente (articolele 413-415);
g) Mita (articolele 419-426);
h) Traficul de influență (articolele 428-430);
i) Deturnarea de fonduri publice (articolele 432-434);
j) Fraude și taxe ilegale (articolele 436 la 438);
k) Afaceri interzise funcționarilor (articolele 439 și 440);
l) Neloialitatea în custodia deținuților (articolul 471)".

A treia dispoziție finală

1. Capitolul VI din Legea 35/1998, din 22 noiembrie, referitoare la tehnicile de reproducere asistată, va fi modificat în felul următor:

1. Sunt suprimate literele a), k), l) și v) ale alineatului 2.B) al articolului 20;

2. Textul de la litera r) al acestui alineat 2. b) se va înlocui cu următorul: „transferul de gameți sau preembrioni umani în uterul altei specii animale sau operația inversă, ca și fecundările între gameți umani și animali care nu sunt autorizate".

2. Articolul 21 al capitolului VII din Legea 35/1988, referitoare la tehnicile de reproducere asistată, va deveni articolul 24.

A patra dispoziție finală

Legea organică 1/1982, din 5 mai, privind protecția dreptului la onoare, la intimitate personală și familială și la propria imagine, va fi modificată în felul următor:

„Articolul 1

2. Caracterul infracțional al intruziunii nu va împiedica recurgerea la procedura de tutelă judecătorească prevăzută la articolul 9 al acestei legi. În

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

orice caz, vor fi aplicabile criteriile acestei legi pentru determinarea răspunderii civile derivate din infracțiune".

„Articolul 7.

7. Imputarea de fapte sau manifestarea unor judecăți de valoare prin acțiuni sau expresii care în orice mod lezează demnitatea altei persoane, aducând atingere prestigiului său sau atentând la propria stimă de sine".

A cincea dispoziție finală

A două dispoziție adițională a Legii organice 6/ 1995, din 29 iunie, va fi modificată în felul următor:

„Exonerarea de răspunderea penală avută în vedere la al doilea paragraf al articolului 305, punctul 4; articolul 307 punctul 3, și articolul 308, punctul 4, va fi de asemenea aplicabilă chiar dacă pagubele, obiect de reglementare, sunt inferioare sumelor stabilite la articolele menționate".

A șasea dispoziție finală

Titlul V al volumului I din acest Cod, articolele 193, 212, 233.3 și 272, precum și prima și a doua dispoziție adițională, a douăsprezecea dispoziție tranzitorie și prima și a treia dispoziție finală au caracter de lege obișnuită.

A șaptea dispoziție finală

Prezentul Cod va intra în vigoare la 6 luni de la publicarea sa completă în „Monitorul Oficial al Statului" și se va aplica tuturor faptelor pedepsibile care se comit începând de la intrarea sa în vigoare.

În ciuda celor expuse anterior, face excepție intrarea în vigoare a articolului 19, până la momentul intrării în vigoare a legii care stabilește răspunderea penală a minorului la care se referă această normă.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI SUEDIEI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI SUEDIEI

Tudorel TOADER

Prevederile din Codul penal sunt dezvoltate, respectiv completate, prin prevederi din legile speciale, la care se fac trimiteri.

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

Partea I

Prin sancţiune de drept penal se înţelege, în prezentul Cod, pedeapsa amenzii şi pedeapsa închisorii, precum şi amânarea aplicării pedepsei, suspendarea condiţionată şi măsurile educative.

Pentru infracţiunile săvârşite de persoane care nu au împlinit vârsta de 15 ani nu se vor stabili pedepse.

Partea a II-a

Infracţiunile. Persoana care pune stăpânire pe şi duce cu sine sau ţine închis un minor sau o altă persoană cu intenţia de a pune în pericol sănătatea sau viaţa victimei sau de a o obliga să presteze un serviciu sau de a face presiuni asupra ei, se pedepseşte pentru răpire cu închisoare pe perioadă determinată sau cu detenţiune pe viaţă.

Persoana care, prin violenţă sau făcând uz de poziţia sa determină o altă persoană să încheie o căsătorie valabilă în statul în care este încheiată, în ţara în baza legii căreia este încheiată sau într-o ţară al cărei cetăţean este cel puţin unul dintre soţi sau în care îşi are domiciliul, se pedepseşte, pentru căsătorie forţată, cu închisoare.

Persoana care prin inducere în eroare determină o altă persoană să călătorească în altă ţară decât cea în care aceasta locuieşte, cu scopul de a o determina, prin constrângere sau profitând de situaţia sa de vulnerabilitate, să încheie o astfel de căsătorie sau o astfel de relaţie similară căsătoriei, se pedepseşte, pentru inducere în eroare în scopul unei călătorii pentru încheierea unei căsătorii forţate, cu închisoarea.

Persoana care molestează fizic sau prin împuşcături, aruncare cu pietre, gălăgie sau alt comportament neadecvat o altă persoană, se pedepseşte, pentru molestare, cu amendă sau închisoarea.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Calomnia. Persoana care afirmă despre o altă persoană că este delincventă sau condamnabilă prin modul său de viaţă sau care răspândeşte informaţii menite să atragă dispreţul celorlalţi asupra acelei persoane, se pedepseşte pentru calomnie cu amendă.

Dacă a fost de datoria sa să facă respectiva afirmaţie sau dacă a fost motivată în alt fel să dea informaţii despre acest lucru, date fiind împrejurările şi dacă dovedeşte că informaţia era adevărată sau că a avut un motiv întemeiat, nu va răspunde penal.

Insulta. Persoana care insultă o altă persoană prin invective sau învinuiri ofensatoare sau printr-un alt comportament jignitor faţă de persoana respectivă se pedepseşte cu amendă.

Calomnierea unei persoane decedate are drept urmare răspunderea penală dacă fapta este ofensatoare pentru descendenţi sau în alt mod, având în vedere timpul trecut de la decesul persoanei respective, precum şi alte împrejurări, se poate considera că aduce ofensă respectului cuvenit decedatului.

Dacă o persoană mută ilegal bunurile aflate în posesia unei alte persoane pentru a intra ea însăşi în posesia acestora, se pedepseşte pentru uzurpare a unui drept cu amendă sau închisoare.

Dacă o persoană introduce ilegal energie termică dintr-o reţea de conducte pentru încălzire sau dacă o persoană introduce energie termică într-o reţea de conducte pentru răcire, se pedepseşte pentru furt ilegal de energie termică cu amendă sau închisoare.

Persoana care, contrar prevederilor sau clauzelor contractuale, foloseşte o subvenţie sau profită de un beneficiu suplimentar sau care influenţează bugetul Uniunii Europene sau al Comunităţii Europene a Energiei Atomice (EURATOM) în alt scop decât cel intenţionat pentru subvenţia sau beneficiul respectiv, se pedepseşte, pentru întrebuinţare greşită a unei subvenţii, cu amendă sau închisoare .

Persoana care face publice sau răspândeşte în public informaţii care induc în eroare pentru a influenţa preţul unui produs, document de valoare sau al altor bunuri, se pedepseşte, pentru escrocherie, cu închisoarea sau cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Delapidarea, alte abuzuri de încredere şi mita

Luarea de mită. Persoana care este angajată sau îndeplineşte o atribuţie şi primeşte, acceptă o promisiune sau pretinde un beneficiu necuvenit pentru a-şi efectua activitatea sau a-şi îndeplini sarcina, se pedepseşte, pentru luare de mită, cu amendă sau închisoare.

Traficul de influenţă. Pentru trafic de influenţă se pedepseşte cu amendă sau închisoare până la 2 ani.

Finanţarea din neglijenţă a mitei. Un întreprinzător care pune la dispoziţie bani sau alte mijloace băneşti unei persoane care îl reprezintă într-o anumită chestiune şi prin aceasta, din neglijenţă gravă, favorizează darea de mită, darea gravă de mită sau traficul de influenţă, se pedepseşte, pentru finanţarea din neglijenţă a mitei, cu amendă sau închisoarea.

Abuzul de autoritate. Persoana care, în alte cazuri decât cele menţionate anterior în acest capitol, abuzând de competenţa de a redacta un document juridic în locul altei persoane sau abuzând de autoritatea de a pretinde bilete la ordin sau documente asemănătoare, cere ceva ce îi revine unei alte persoane, este pedepsită, pentru abuz de autoritate, cu amendă sau închisoare.

Folosirea neautorizată de bunuri. Dacă o persoană foloseşte în mod neautorizat bunul unei alte persoane şi prin aceasta provoacă pagube sau inconveniente, este pedepsită pentru folosire neautorizată cu amendă sau închisoarea.

Pentru luare de mită, dare de mită, trafic de influenţă şi finanţarea din neglijenţă a mitei se poate pune în mişcare o acţiune penală de către procuror numai dacă se invocă o plângere din punct de vedere al interesului general.

Infracţiuni contra creditorilor. Un debitor care, în timpul falimentului, reeşalonării datoriilor sau negocierilor privind un contract oficial cu creditorii, în mod intenţionat sau din neglijenţă gravă, tăinuieşte bani, declară datorii inexistente sau dă alte asemenea informaţii incorecte, se pedepseşte, dacă informaţiile nu se corectează înainte de a fi întărite prin jurământ sau caracterizează modul său de acţionare, pentru îngreunarea procesului de faliment sau de executare, cu închisoarea.

Persoana care, atunci când este insolvabilă sau când există riscul evident să devină insolvabilă, continuă afacerea consumând resurse importante fără a aduce foloase firmei sau duce un trai risipitor sau se lansează în afaceri riscante sau angajamente garantate neprevăzător sau ia alte măsuri asemănătoare şi prin aceasta, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, îşi înrăutăţeşte situaţia financiară în mod considerabil, se pedepseşte, pentru neglijenţă faţă de creditori, cu închisoare.

Infracţiuni contra ordinii publice

Revolta. Dacă o mulţime de oameni tulbură ordinea publică, manifestând intenţia ca, unindu-şi forţele, să protesteze împotriva unei autorităţi sau în alt mod să provoace sau să împiedice luarea unei anumite măsuri şi nu se dispersează la ordinul unei autorităţi, instigatorii şi conducătorii se pedepsesc pentru revoltă cu închisoarea.

Alertarea falsă. Persoana care cauzează luarea de măsuri de siguranţă inutile dând informaţii false despre existenţa unui pericol pentru viaţa sau sănătatea uneia sau mai multor persoane sau pentru distrugerea considerabilă a unor bunuri, se pedepseşte, pentru alertare falsă, cu amendă sau închisoare.

Confiscarea averii, amendarea persoanei juridice și alte anumite efecte juridice ale infracțiunilor. Câștigul de pe urma unei infracțiuni conform prezentului cod se va declara confiscat, dacă nu este în mod evident nerezonabil. Aceleași dispoziții se aplică foloaselor necuvenite pe care o persoană le-a primit drept compensare pentru cheltuieli legate de o infracțiune, dacă primirea acestora constituie infracțiune conform prezentului cod. În locul foloaselor primite, valoarea acestora poate fi confiscată.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Partea I. Dispoziţii generale **653**
Capitolul 1. Infracţiunea şi sancţiunile de drept penal 653
Capitolul 2. Aplicarea legii penale suedeze 654

Partea a II-a. Infracţiunile **659**
Capitolul 3. Infracţiuni contra vieţii şi sănătăţii 659
Capitolul 4. Infracţiuni contra libertăţii şi integrităţii 661
Capitolul 5. Calomnia 666
Capitolul 6. Infracţiuni contra libertăţii şi integrităţii sexuale 667
Capitolul 7. Infracţiuni contra familiei 672
Capitolul 8. Furtul, tâlhăria şi alte fapte de delapidare 673
Capitolul 9. Frauda şi alte fapte de înşelăciune 676
Capitolul 10. Delapidarea, alte abuzuri de încredere şi mita 680
Capitolul 11. Infracţiuni contra creditorilor 683
Capitolul 12. Distrugerea 686
Capitolul 13. Infracţiuni care implică un pericol public 687
Capitolul 14. Infracţiuni de fals 691
Capitolul 15. Jurământul strâmb, învinuirea falsă şi alte depoziţii false 694
Capitolul 16. Infracţiuni contra ordinii publice 698
Capitolul 17. Infracţiuni contra autorităţii 704
Capitolul 18. Crime de înaltă trădare 708
Capitolul 19. Infracţiuni contra siguranţei Suediei 709
Capitolul 20. Abateri de la îndatoririle de serviciu 713
Capitolul 21. Infracţiuni comise de militari 716
Capitolul 22 . Trădarea de patrie 719
Capitolul 23. Tentativa, pregătirea, uneltirea şi complicitatea la infracţiune 722
Capitolul 24. Cauzele justificative 725

Partea a III-a. Sancţiunile **726**
Capitolul 25. Amenda 726
Capitolul 26. Pedeapsa cu închisoarea 728
Capitolul 27. Amânarea aplicării pedepsei 733
Capitolul 28. Suspendarea condiţionată 735

SE

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul 29. Calculul duratei pedepselor şi scutirea de sancţiuni 739
Capitolul 30. Alegerea sancţiunilor 742
Capitolul 31. Predarea pentru îngrijire specială în anumite cazuri 744
Capitolul 32. Predarea pentru reeducare a tinerilor 745
Capitolul 33. Reducerea duratei de reţinere şi de arest şi altele 748
Capitolul 34. Anumite dispoziţii cu privire la concursul de infracţiuni şi modificarea sancţiunii 749
Capitolul 35. Prescrierea sancţiunilor 755
Capitolul 36. Confiscarea averii, amendarea persoanei juridice şi alte anumite efecte juridice ale infracţiunilor 758
Capitolul 37. Comisiile de supraveghere 764
Capitolul 38. Prevederi procedurale şi altele 767

Reguli tranzitorii 771

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI SUEDIEI

(Legea nr. 700/1962)[1)]

PARTEA I
Dispoziţii generale

CAPITOLUL 1
Infracţiunea şi sancţiunile de drept penal

Art. 1. Infracţiunea este fapta prevăzută de prezentul Cod penal sau de altă lege sau act normativ şi care se pedepseşte conform următoarelor prevederi. *Legea nr. 458/1994.*

Art. 2. Dacă nu există dispoziţii speciale, o faptă constituie infracţiune numai dacă este săvârşită cu intenţie.

Dacă fapta este comisă în stare de intoxicare voluntară sau dacă făptuitorul şi-a provocat într-un alt mod pierderea temporară a simţurilor, aceasta nu va conduce la înlăturarea răspunderii penale. *Legea nr. 458/1994.*

Art. 3. Prin sancţiune de drept penal se înţelege, în prezentul Cod, pedeapsa amenzii şi pedeapsa închisorii, precum şi amânarea aplicării pedepsei, suspendarea condiţionată şi măsurile educative. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 4. În privinţa stabilirii pedepselor se aplică dispoziţiile generale despre diferitele tipuri de infracţiuni, precum şi prevederile speciale. Celelalte sancţiuni se aplică conform prevederilor în vigoare, chiar dacă nu sunt menţionate în dispoziţiile despre diferitele tipuri de infracţiuni. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 5. Pedeapsa închisorii se consideră mai grea decât pedeapsa amenzii.

Despre pedeapsa închisorii şi amânarea aplicării pedepsei în raport cu suspendarea condiţionată există prevederi în cap. 30 art. 1. *Legea nr. 942/1988.*

SE

[1)] Legea nr. 700/1962 (Sursa: Bazele de date juridice ale Secretariatului Guvernului). Data promulgării: 21.12.1962, data ultimei modificări: 1.04.2015, Forma actualizată valabilă: până la publicarea Legii nr. 97/2015.

BCU MS / CENTRUL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 6. Pentru infracţiunile săvârşite de persoane care nu au împlinit vârsta de 15 ani nu se vor stabili pedepse. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 7. A fost abrogat prin *Legea nr. 942/1988.*

Art. 8. Pe lângă pedepse, conform prevederilor în vigoare, infracţiunile pot avea drept consecinţă şi pierderea averii, amendarea persoanei juridice sau diferite alte efecte juridice, ce implică şi obligaţia de a plăti despăgubiri. *Legea nr. 118/1986.*

CAPITOLUL 2
Aplicarea legii penale suedeze

Art. 1. Pentru infracţiunile care s-au săvârşit în Regat se aplică legea penală suedeză de către instanţa suedeză. Aceeaşi dispoziţie este valabilă dacă locul în care s-a săvârşit infracţiunea este incert, dar există motive să se presupună că a fost comisă în Regat. *Legea nr. 812/1972.*

Art. 2. Pentru infracţiunile comise în afara Regatului se aplică legea penală suedeză de către instanţa suedeză dacă infracţiunea a fost săvârşită:

1. de un cetăţean suedez sau de un cetăţean străin cu reşedinţa în Suedia,

2. de un cetăţean străin fără reşedinţă în Suedia, care, după săvârşirea infracţiunii, a dobândit cetăţenie suedeză sau a devenit rezident în Regat sau este cetăţean danez, finlandez, islandez sau norvegian şi se află în Regat, sau

3. de un alt cetăţean străin care se află în Regat şi infracţiunea conform legii suedeze se pedepseşte cu închisoarea de minim 6 luni.

Dispoziţiile alin. (1) nu se aplică dacă fapta nu constituie infracţiune conform legii penale a ţării în care a fost săvârşită sau dacă a fost comisă într-un loc care nu este supus jurisdicţiei niciunui stat şi conform legii penale suedeze pedeapsa pentru faptă nu poate fi mai grea decât amenda.

În cazurile menţionate în acest articol nu trebuie aplicate sancţiuni care sunt considerate mai grele decât pedeapsa cea mai grea prevăzută pentru respectivele infracţiuni conform legii penale a ţării în care s-a comis fapta.

Limitările jurisdicţiei suedeze menţionate la alin. (2) şi (3) nu se aplică infracţiunilor sau tentativelor la infracţiune menţionate în:

1. cap. 4 art. 1a şi 4c şi cap. 16 art. 10a alin. (1) pct. 1 şi alin. (5),

2. cap. 4 art. 4 alin. (2) în cazul în care o persoană este determinată să se căsătorească sau să se angajeze într-o relaţie similară căsătoriei prevăzută în art. 4 c, sau

3. cap. 6 art. 1-6, 8, 9 şi 12, dacă infracţiunea s-a săvârşit asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani. *Legea nr. 381/2014.*

Art. 3. Pentru infracţiunile săvârşite în afara Regatului se va aplica legea penală suedeză de către instanţa suedeză chiar şi în alte cazuri decât cele prevăzute în art. 2,

1. dacă infracţiunea s-a săvârşit pe o navă sau aeronavă suedeză, sau dacă s-a comis în timpul serviciului de către comandant sau de o persoană aparţinând echipajului de pe o astfel de navă,

2. dacă infracţiunea a fost săvârşită de o persoană care aparţine Forţelor Armate într-o zonă în care se afla un detaşament a Forţelor Armate sau dacă a fost comisă de o altă persoană într-o astfel de regiune şi detaşamentul se afla acolo în alt scop decât exerciţiul militar,

3. dacă infracţiunea s-a săvârşit în exercitarea atribuţiilor de serviciu în afara Regatului de o persoană aparţinând Forţelor Armate angajată într-o misiune militară internaţională sau care aparţine Forţelor Poliţiei din străinătate,

3a. dacă infracţiunea a fost săvârşită în exercitarea atribuţiilor de serviciu în afara regatului de un poliţist, vameş sau de un angajat de la Garda de Coastă, care traversează frontiera în interes de serviciu, conform unui acord internaţional la care Suedia a aderat,

4. dacă infracţiunea a fost îndreptată împotriva Suediei, a unei municipalităţi suedeze sau a unei alte comunităţi sau instituţii publice suedeze,

5. dacă infracţiunea s-a săvârşit pe un teritoriu care nu aparţine vreunui stat şi a fost îndreptată împotriva unui cetăţean suedez, a unei asociaţii suedeze sau a unei instituţii private sau a unui cetăţean străin rezident în Suedia,

6. dacă infracţiunea constă în capturarea unei nave sau deturnarea unui avion, sabotajul naval sau aerian, sabotarea unui aeroport, falsificarea de bani, tentativele la astfel de infracţiuni, folosirea ilegală de arme chimice, folosirea ilegală a minelor, mărturia mincinoasă sau hazardată în faţa unui tribunal internaţional, terorismul în baza art. 2 din Legea nr. 148/2003 privind pedepsele pentru terorism, tentativele la terorism, infracţiunile prevăzute în art. 5 din aceeaşi lege, infracţiunile în baza Legii nr. 406/2014 privind pedepsele pentru genocid, crime împotriva umanităţii şi crime de război, instigarea la revoltă constând din îndemnul imediat şi în public la comiterea de genocid sau dacă infracţiunea a fost îndreptată împotriva administrării justiţiei de către Curtea Penală Internaţională, sau

7. dacă cea mai uşoară pedeapsă prevăzută de legea penală suedeză pentru infracţiunea în cauză este închisoarea de cel puţin 4 ani. *Legea nr. 407/2014.*

CONSTITUENT UNIVERSITY LIBRARY

Art. 3a. Chiar şi în alte cazuri decât cele menţionate în art. 1-3 se aplică legea penală suedeză de către instanţa suedeză, în baza prevederilor Legii nr. 19/1976 cu privire la cooperarea internaţională privind transferul de proceduri în materie penală. *Legea nr. 20/1976.*

Art. 4. Se consideră că locul săvârşirii infracţiunii este locul unde s-a desfăşurat activitatea infracţională, deci şi locul unde s-a produs rezultatul infracţiunii sau, în cazul tentativei, locul unde ar fi trebuit să se comită infracţiunea intenţionată.

Art. 5. Nu trebuie pusă în mişcare o acţiune penală pentru infracţiunea săvârşită în regat pe o navă sau aeronavă a unui stat străin de un cetăţean străin care era comandantul sau făcea parte din echipajul navei sau îl însoţea, împotriva unui alt cetăţean străin sau a unui interes străin, fără autorizarea guvernului sau a persoanei desemnate de guvern.

Pentru infracţiunea săvârşită în afara regatului se va pune în mişcare o acţiune penală numai cu autorizarea prealabilă prevăzută la alin. (1). Fără o astfel de autorizare, poate fi totuşi pusă în mişcare o acţiune penală dacă infracţiunea constă în mărturie mincinoasă sau hazardată în faţa unui tribunal internaţional sau dacă infracţiunea a fost comisă:

1. pe o navă sau aeronavă suedeză fie de comandantul de serviciu, fie de un membru al echipajului de pe o astfel de navă,

2. de o persoană care aparţine Forţelor Armate într-o zonă în care se afla un detaşament al Forţelor Armate,

3. în exercitarea atribuţiilor de serviciu în afara regatului de o persoană aparţinând Forţelor Armate angajată într-o misiune militară internaţională sau care aparţine Forţelor Poliţiei din străinătate,

4. în exercitarea atribuţiilor de serviciu în afara regatului de un poliţist, vameş sau de un angajat de la Garda de Coastă, care traversează frontiera în interes de serviciu, conform unui acord internaţional la care Suedia a aderat,

5. în Danemarca, Finlanda, Islanda sau Norvegia sau pe o navă ori aeronavă care efectuează o cursă regulată între localităţi situate în Suedia sau într-unul dintre statele menţionate, sau

6. de un cetăţean suedez, danez, finlandez, islandez sau norvegian împotriva intereselor statului suedez. *Legea nr. 636/2010.*

Art. 5a. În cazul în care răspunderea penală pentru o faptă a fost dovedită printr-o hotărâre care a dobândit autoritate de lucru judecat, comunicată în statul în care a fost comisă fapta sau într-un stat care a aderat la unul dintre

tratatele menţionate în alin. (4), inculpatului nu i se va deschide o acţiune penală în Regat pentru aceeaşi faptă:

1. dacă a fost achitat de răspunderea penală,

2. dacă a fost declarat vinovat de săvârşirea infracţiunii fără a fi sancţionat,

3. dacă pedeapsa a fost executată în întregime sau este în curs de executare, sau

4. dacă pedeapsa s-a prescris potrivit legii penale din statul străin.

Dispoziţiile alin. (1) nu se aplică în cazul infracţiunilor menţionate în art. 1 sau 3, pct. 4, 6 sau 7 dacă deschiderea acţiunii în statul străin nu s-a efectuat la cererea unei autorităţi suedeze sau dacă ulterior persoana a fost predată sau extrădată din Suedia spre a fi incriminată.

În cazul în care răspunderea penală pentru o faptă a fost dovedită printr-o hotărâre de condamnare comunicată într-un stat străin şi dacă nu există obiecţii la deschiderea acţiunii penale din motivele menţionate anterior în acest alineat, se poate deschide în Regat o acţiune penală privind fapta numai cu autorizarea guvernului sau a persoanei desemnate de guvern.

Tratatele menţionate la alineatul (1) sunt:

1. Convenţia europeană din 28 mai 1970 privind valoarea internaţională a hotărârilor represive,

2. Convenţia europeană din 15 mai 1972 privind transferul de proceduri în materie penală,

3. Actul Consiliului din 26 iulie 1995 de elaborare a Convenţiei privind protejarea intereselor financiare ale Comunităţilor Europene, totuşi numai dacă fapta este prevăzută în tratat,

4. Protocolul din 27 septembrie 1996 la Convenţia privind protejarea intereselor financiare ale Comunităţilor Europene, dar numai dacă fapta este prevăzută în tratat,

5. Convenţia din 26 mai 1997 cu privire la combaterea actelor de corupţie care implică funcţionari ai Comunităţilor Europene sau funcţionari ai statelor membre ale Uniunii Europene, dar numai dacă fapta este prevăzută în tratat,

6. Convenţia din 19 iunie 1990 de aplicare a acordului de la Schengen din 14 iunie 1985,

7. Convenţia din 25 mai 1987 între statele membre ale Comunităţilor Europene cu privire la dubla incriminare,

8. Al doilea protocol din 19 iunie 1997 la Convenţia privind protejarea intereselor financiare ale Comunităţilor Europene, dar numai dacă fapta este prevăzută în tratat.

Dacă o infracţiune a fost săvârşită în parte în Regat şi în parte pe teritoriul statului membru în care s-a comunicat hotărârea de condamnare, se aplică

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

dispoziţiile alin. (1) dacă fapta este prevăzută în tratatele menţionate la alin. (4) pct. 3-5 sau 8 sau dacă hotărârea a fost comunicată de un stat care a aderat la un tratat menţionat în alin. (4) pct. 6 sau 7. *Legea nr. 1157/2003.*

Art. 6. Dacă o persoană este găsită vinovată în Regat pentru o faptă pentru care a fost sancţionată în afara Regatului, la stabilirea pedepsei se va ţine cont în special de perioada ispăşită în afara Regatului. Dacă trebuie aplicate amenzi sau pedeapsa cu închisoarea şi persoana în cauză a primit o pedeapsă cu privare de libertate, perioada ispăşită se va deduce în întregime la calculul cuantumului sancţiunii.

În cazurile menţionate la alin. (1) trebuie aplicată o pedeapsă mai uşoară decât cea prevăzută pentru fapta respectivă sau chiar să se claseze cazul. *Legea nr. 812/1972.*

Art. 7. Cu privire la aplicarea legii penale suedeze şi la jurisdicţia instanţei suedeze trebuie luate în considerare, pe lângă prevederile din acest capitol, şi restricţiile care rezultă din principiile de drept internaţional unanim recunoscute sau, în baza dispoziţiilor speciale în această privinţă, dintr-un acord cu un stat străin.

Art. 7a. Dacă un cetăţean străin a săvârşit o infracţiune în exercitarea atribuţiilor de serviciu sau în timp ce îndeplinea o sarcină care implica o funcţie publică într-un alt stat sau într-o organizaţie internaţională, se va pune în mişcare o acţiune penală numai cu autorizarea guvernului. Dispoziţiile acestui alineat nu se aplică dacă făptuitorul a încercat să ascundă calitatea în care a acţionat prin informaţii false, disimulare sau prin alte mijloace. *Legea nr. 518/1985.*

Art. 7b. Un cetăţean străin care nu are domiciliul în Suedia, dar se află în ţară în cadrul unei acţiuni de cooperare militară internaţională sau pentru gestionarea unei situaţii de criză, care este cuprinsă într-un tratat în vigoare la care Suedia a aderat, poate fi acuzat de infracţiunea pe care acesta a săvârşit-o în timpul şederii sale aici numai cu autorizarea guvernului.

Dispoziţiile alin. (1) se aplică şi pentru un cetăţean străin cu domiciliul în Suedia care este în serviciul unei forţe militare a unui stat străin. *Legea nr. 1000/2004.*

Art. 7c. În cazul unei infracţiuni îndreptate împotriva administrării justiţiei de Curtea Penală Internaţională, se va pune în mişcare o acţiune penală numai cu autorizarea guvernului sau a persoanei desemnate de guvern. *Legea nr. 1281/2009.*

Art. 8. Există dispoziţii speciale cu privire la predarea şi extrădarea unei persoane în urma săvârşirii unei infracţiuni.

Condiţiile stabilite în cazul predării sau extrădării dintr-un alt stat decât Suedia sunt valabile în regat. *Legea nr. 1157/2003.*

PARTEA A II-A
Infracţiunile

CAPITOLUL 3
Infracţiuni contra vieţii şi sănătăţii

Art. 1. Persoana care ia viaţa unei alte persoane se pedepseşte, pentru omor, cu închisoarea pe durată determinată, cuprinsă între 10 şi 18 ani, sau, dacă circumstanţele sunt agravante, cu detenţiunea pe viaţă. *Legea nr. 274/2014.*

Art. 2. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 1 este considerată mai puţin gravă din punct de vedere al circumstanţelor care au cauzat fapta sau din alte puncte de vedere, se pedepseşte, pentru omor fără premeditare, cu închisoarea de la 6 la 10 ani.

Art. 3. Femeia care îşi ucide copilul la naştere sau într-un moment în care, din cauza perioadei de lăuzie, ea se află într-o stare de tulburare mintală sau de mare extenuare, este pedepsită pentru pruncucidere cu închisoare până la şase ani.

Art. 4. A fost abrogat prin *Legea nr. 596/1974.*

Art. 5. Persoana care provoacă vătămare corporală unei alte persoane, o boală sau o suferinţă sau o aduce în stare de neputinţă sau într-o stare similară, este pedepsită pentru acte de violenţă, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracţiunea nu este gravă, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni. *Legea nr. 393/1998.*

Art. 6. Dacă infracţiunea menţionată în art. 5 este considerată gravă, se pedepseşte pentru vătămare corporală gravă cu închisoarea de la 1 la 6 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă fapta putea pune viaţa în pericol sau dacă făptuitorul a provocat o vătămare corporală gravă sau o boală gravă sau a dat dovadă de brutalitate ori cruzime.

UNIVERSITY CENTRAL LIBRARY

Dacă infracţiunea este considerată deosebit de gravă, se pedepseşte însă cu închisoarea de la 4 la 10 ani. La stabilirea faptului că infracţiunea este deosebit de gravă se va evalua în mod special dacă vătămarea corporală este permanentă sau dacă fapta a provocat suferinţă profundă sau dacă făptuitorul a dat dovadă de brutalitate extremă. *Legea nr. 370/2010.*

Art. 7. Persoana care provoacă moartea unei alte persoane din culpă este pedepsită pentru ucidere din culpă cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracţiunea este minoră, cu amendă.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 6 ani. La evaluarea gravităţii faptei se va lua în considerare în mod special:

1. dacă fapta a implicat o asumare conştientă de risc de natură gravă, sau

2. dacă făptuitorul, atunci când a trebuit să dea dovadă de atenţie sau abilitate specială, se afla sub influenţa alcoolului sau a altei substanţe sau s-a făcut vinovat de neglijenţă în formă agravată. *Legea nr. 370/2010.*

Art. 8. Persoana care din culpă provoacă unei alte persoane vătămare corporală sau boală care nu sunt minore, este pedepsită pentru vătămare corporală sau îmbolnăvire din culpă cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 4 ani. La evaluarea gravităţii faptei se va lua în considerare în mod special:

1. dacă fapta a implicat o asumare conştientă de risc de natură gravă, sau

2. dacă făptuitorul, atunci când a trebuit să dea dovadă de atenţie sau abilitate specială, se afla sub influenţa alcoolului sau a altei substanţe sau s-a făcut vinovat de neglijenţă în formă agravată. *Legea nr. 348/2001.*

Art. 9. Dacă o persoană expune o altă persoană din neglijenţă gravă unui pericol grav cu privire la viaţa, integritatea corporală sau sănătatea sa, se sancţionează, pentru punerea în primejdie a vieţii persoanei, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani.

Art. 10. Dacă infracţiunile prevăzute în art. 7-9 s-au săvârşit din cauză că o persoană, în mod intenţionat sau din imprudenţă, nu a luat în considerare îndatoririle sale de a preveni riscurile de îmbolnăvire profesională şi de producere a unui accident de muncă, în conformitate cu Legea nr. 1160/1977 privind mediul de muncă, aceasta se sancţionează, pentru încălcarea obligaţiei de protecţie a muncii, cu pedeapsa prevăzută de legea menţionată. *Legea nr. 679/1991.*

Art. 11. Pentru tentativa la sau plănuirea unei crime, omor fără premeditare, pruncucidere sau vătămări corporale similare care nu sunt minore, deci şi

pentru uneltirea unei crime, omor fără premeditare sau vătămare corporală gravă sau omiterea dezvăluirii unei astfel de infracţiuni, se răspunde penal în baza prevederilor din cap. 23. *Legea nr. 679/1991.*

Art. 12. Pentru vătămarea corporală sau provocarea unei boli prin imprudenţă trebuie pusă în mişcare o acţiune penală de către procuror, numai dacă persoana vătămată depune o plângere şi se invocă interesul general.

Plângerea persoanei vătămate nu este însă necesară dacă infracţiunea este îndreptată împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani. *Legea nr. 408/2003.*

CAPITOLUL 4
Infracţiuni contra libertăţii şi integrităţii

Art. 1. Persoana care pune stăpânire pe şi duce cu sine sau ţine închis un minor sau o altă persoană cu intenţia de a pune în pericol sănătatea sau viaţa victimei sau de a o obliga să presteze un serviciu sau de a face presiuni asupra ei, se pedepseşte, pentru răpire, cu închisoare pe perioadă determinată, de la 4 la 18 ani, sau cu detenţiune pe viaţă.

Dacă infracţiunea este mai puţin gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 6 ani. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 1a. Persoana care, în alte cazuri decât cele menţionate în art. 1, prin constrângere, inducere în eroare, profitând de starea de vulnerabilitate a unei alte persoane sau prin alte astfel de mijloace inadecvate, recrutează, transportă, transferă, adăposteşte sau primeşte o persoană în scopul exploatării sexuale a acesteia, prelevării de organe, îndeplinirii unui serviciu militar în timp de război, prestării unei munci forţate sau unei alte activităţi într-o situaţie care implică constrângerea persoanei expuse, se pedepseşte, pentru trafic de persoane, cu închisoarea de la 2 la 10 ani.

Persoana care comite o faptă prevăzută în alin. (1) împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani se pedepseşte pentru trafic de persoane chiar dacă nu s-a folosit niciun mijloc inadecvat prevăzut în acelaşi alineat.

Dacă o infracţiune prevăzută în alineatul (1) sau (2) este mai puţin gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 4 ani. *Legea nr. 371/2010.*

Art. 2. Persoana care, în alt mod decât cele menţionate în art. 1 sau 1a, duce cu sine sau închide o persoană sau o privează de libertate se pedepseşte, pentru lipsire ilegală de libertate, cu închisoarea de la 1 la 10 ani.

Dacă infracţiunea este mai puţin gravă, se pedepseşte cu amendă sau închisoare până la 2 ani. *Legea nr. 436/2002.*

Art. 3. A fost abrogat prin *Legea nr. 406/2004.*

Art. 4. Persoana care, prin agresiune sau prin violenţă ori prin ameninţarea cu săvârşirea unei infracţiuni, obligă o altă persoană să facă, să suporte ceva sau să neglijeze un lucru, se pedepseşte, pentru constrângere, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani. Dacă o persoană care acţionează astfel exercită constrângerea ameninţând că înaintează o plângere penală sau un denunţ împotriva unei alte persoane cu privire la o faptă prevăzută de legea penală sau că va divulga informaţii compromiţătoare despre o altă persoană, se pedepseşte de asemenea, pentru constrângere, dacă aceasta este neadecvată.

Dacă infracţiunea prevăzută în alin. (1) este gravă, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravităţii faptei se va lua în considerare în mod special dacă fapta a implicat cauzarea unor suferinţe fizice pentru a forţa mărturisirea, sau alt tip de tortură.

Art. 4a. Persoana care comite fapte prevăzute de legea penală în cap. 3, 4, 6 sau 12 sau în baza art. 24 din Legea nr. 688/1988 privind interdicţia de a lua legătura cu o persoană faţă de o persoană apropiată sau de care a fost apropiată anterior, se pedepseşte, dacă fiecare faptă a constituit parte dintr-o repetată violare a integrităţii persoanei şi faptele au avut drept scop să afecteze grav încrederea în sine a acesteia, pentru vătămarea gravă a integrităţii, cu închisoarea de la 9 luni la 6 ani.

Dacă faptele prevăzute în alineatul 1 au fost comise de un bărbat împotriva unei femei cu care a fost căsătorit sau cu care locuieşte ori a locuit fiind într-o relaţie similară căsătoriei, va fi sancţionat în schimb pentru vătămarea gravă a integrităţii unei femei, cu aceeaşi pedeapsă. *Legea nr. 367/2013.*

Art. 4 b. Persoana care persecută o altă persoană prin fapte infracţionale care constituie:

1. acte de violenţă conform cap. 3 art. 5 sau tentativă la astfel de infracţiune care nu este minoră,
2. constrângere conform cap. 4 art. 4 alin. (1),
3. ameninţare ilegală conform cap. 4 art. 5 alin. (1),
4. violare de domiciliu sau pătrundere prin efracţie conform cap. 4 art. 6,
5. fotografiere care aduce vătămări integrităţii persoanei conform cap. 4 art. 6a,
6. molestare conform cap. 4 art. 7,

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

7. hărţuire sexuală conform cap. 6 art. 10,

8. distrugere conform cap. 12 art. 1 sau tentativă la astfel de infracţiune,

9. păgubire conform cap. 12 art. 2 alin. (1), sau

10. încălcarea interdicţiei de a lua legătura cu o persoană conform art. 24 din Legea nr. 688/1988 privind interdicţia de a lua legătura cu o persoană,

se pedepseşte, dacă fiecare faptă a constituit parte dintr-o repetată vătămare a integrităţii persoanei şi faptele au avut drept scop afectarea gravă a încrederii în sine a persoanei, cu închisoarea până la 4 ani. *Legea nr. 366/2013.*

Art. 4 c. Persoana care, prin violenţă sau făcând uz de poziţia sa determină o altă persoană să încheie o căsătorie valabilă în statul în care este încheiată, în ţara în baza legii căreia este încheiată sau într-o ţară al cărei cetăţean este cel puţin unul dintre soţi sau în care îşi are domiciliul, se pedepseşte, pentru căsătorie forţată, cu închisoare până la 4 ani.

Aceleaşi dispoziţii se aplică persoanei care, în modurile menţionate în alineatul 1, convinge o altă persoană să se angajeze într-o relaţie similară căsătoriei, dacă a fost încheiată după reguli valabile într-un grup şi care:

1. implică faptul că părţile sunt considerate soţi şi că au drepturi sau obligaţii unul faţă de celălalt, şi

2. cuprinde chestiunea desfacerii angajamentului. *Legea nr. 381/2014.*

Art. 4 d. Persoana care prin inducere în eroare determină o altă persoană să călătorească în altă ţară decât cea în care aceasta locuieşte, cu scopul de a o determina, prin constrângere sau profitând de situaţia sa de vulnerabilitate, să încheie o astfel de căsătorie sau o astfel de relaţie similară căsătoriei menţionată în art. 4 c, se pedepseşte, pentru inducere în eroare în scopul unei călătorii pentru încheierea unei căsătorii forţate, cu închisoarea până la 2 ani. *Legea nr. 381/2014.*

Art. 5. Dacă o persoană îndreaptă arma împotriva unei alte persoane sau ameninţă cu comiterea unei fapte infracţionale în aşa fel încât să provoace persoanei ameninţate o teamă severă pentru siguranţa persoanei şi averii proprii sau a unei alte persoane, se pedepseşte, pentru ameninţare ilegală, cu amendă sau închisoarea până la 1 an.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 207/1993.*

Art. 6. Persoana care pătrunde ilegal sau rămâne ilegal în locuinţa altei persoane, fie cameră, casă, curte sau navă, se pedepseşte, pentru violare de domiciliu, cu amendă.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dacă o persoană pătrunde sau rămâne în mod neautorizat într-un birou, fabrică, altă clădire sau nave, într-un loc de depozitare sau un alt loc similar, se pedepseşte pentru pătrundere prin efracţie cu amendă.

Dacă infracţiunile de la alineatele 1 sau 2 se consideră grave, se pedepsesc cu închisoarea până la 2 ani.

Art. 6a. Persoana care, cu ajutorul unui aparat tehnic, fotografiază în secret o altă persoană care se află în interiorul unei locuinţe sau într-o toaletă, într-un vestiar sau alt spaţiu similar, se pedepseşte, pentru fotografiere ofensatoare, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani.

Nu se va sancţiona cu răspundere penală fapta motivată din punct de vedere al scopului şi al celorlalte împrejurări.

Dispoziţiile alin. (1) nu se aplică persoanei care, cu ajutorul unui aparat tehnic, fotografiază o altă persoană aflată în exerciţiul funcţiunii. *Legea nr. 366/2013.*

Art. 7. Persoana care molestează fizic sau, prin împuşcături, aruncare cu pietre, gălăgie sau alt comportament neadecvat molestează o altă persoană, se pedepseşte, pentru molestare, cu amendă sau închisoarea până la 1 an. *Legea nr. 207/1993.*

Art. 8. Persoana care interceptează un mesaj pe care o unitate poştală sau o firmă de curierat îl transmite prin poştă sau printr-o reţea de comunicare electronică, se pedepseşte, pentru încălcarea secretului poştal sau la distanţă, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani. *Legea nr. 280/2012.*

Art. 9. Pe lângă cazurile menţionate în art. 8, se pedepseşte, pentru violarea unui loc de depozitare, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani, persoana care deschide ilegal o scrisoare sau o telegramă sau prin alte mijloace încearcă să obţină acces la un bun care se păstrează sigilat sau într-un loc încuiat sau închis, se pedepseşte, pentru violarea unui loc de depozitare, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani.

Art. 9a. Persoana care, în alte cazuri decât cele menţionate în art. 8, în mod ilegal, cu ajutorul unui instrument tehnic de reproducere a sunetului, în secret, ascultă sau înregistrează o discuţie privată, o convorbire între alte persoane sau negocieri într-o şedinţă sau altă adunare, la care accesul este interzis publicului şi la care ea însăşi nu participă sau la care a încercat să obţină acces neautorizat, se pedepseşte, pentru ascultare ilegală, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. *Legea nr. 239/1975.*

Art. 9b. Persoana care montează mijloace tehnice cu intenţia de încălca secretul comunicării la distanţă în modul menţionat în art. 8 sau de a săvârşi infracţiuni prevăzute în art. 6a sau 9a, se pedepseşte, pentru pregătirea unei astfel de infracţiuni, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani, dacă aceasta nu s-a făcut vinovată de comiterea infracţiunii. *Legea nr. 366/2013.*

Art. 9c. Persoana care încearcă să obţină acces neautorizat la anumite date destinate prelucrării automate sau, fără permisiune, modifică, distruge, blochează sau adaugă în baza de date o astfel de informaţie se pedepseşte, pentru violare de date, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani. Aceleaşi dispoziţii se aplică persoanei care, fără permisiune, printr-o altă măsură similară, blochează sau împiedică grav folosirea unor astfel de date.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte pentru violare gravă de date cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravităţii faptei se va lua în considerare în mod special dacă fapta a provocat daune serioase sau a implicat un număr mare de date sau a fost de natură deosebit de gravă. *Legea nr. 302/2014.*

Art. 10. Pentru tentativă, pregătirea sau uneltirea tâlhăriei, a traficului de persoane sau a lipsirii ilegale de libertate şi pentru omiterea dezvăluirii unei astfel de infracţiuni, se sancţionează cu răspundere penală conform cap. 23. Aceleaşi dispoziţii sunt valabile în caz de tentativă sau pregătire a constrângerii grave, căsătoriei forţate, violării datelor, care, dacă s-ar fi realizat, nu ar fi fost considerată minoră, sau violării grave a datelor. *Legea nr. 382/2014.*

Art. 11. Pentru violarea de domiciliu sau pătrunderea ilegală care nu sunt grave, fotografierea ofensatoare sau pregătirea unei astfel de infracţiuni, ascultarea fără permisiune într-un loc care nu este deschis publicului sau pregătirea unei astfel de infracţiuni, molestarea care nu s-a comis într-un loc public sau violarea unui loc de depozitare, trebuie pusă în mişcare o acţiune penală de către procuror numai dacă persoana vătămată depune plângere sau dacă se invocă interesul general. Aceleaşi dispoziţii se aplică pentru constrângere prin ameninţarea cu depunerea unei plângeri sau cu denunţarea unei alte persoane pentru infracţiune sau cu comunicarea unui mesaj compromiţător despre o altă persoană, precum şi tentativa sau pregătirea unei astfel de infracţiuni. *Legea nr. 366/2013.*

CAPITOLUL 5
Calomnia

Art. 1. Persoana care afirmă despre o altă persoană că este delincventă sau condamnabilă prin modul său de viaţă sau care răspândeşte informaţii menite să atragă dispreţul celorlalţi asupra acelei persoane, se pedepseşte pentru calomnie cu amendă.

Dacă a fost de datoria sa să facă respectiva afirmaţie sau dacă a fost motivată în alt fel să dea informaţii despre acest lucru date fiind împrejurările şi dacă dovedeşte că informaţia era adevărată sau că a avut un motiv întemeiat, nu va răspunde penal.

Art. 2. Dacă infracţiunea menţionată în art. 1 se consideră gravă, se va pedepsi pentru calomnie gravă cu amendă sau închisoare până la 2 ani.

La stabilirea gravităţii faptei se va lua în considerare în mod special dacă informaţia, prin conţinutul ei sau amploarea cu care a fost răspândită sau în alt mod, era menită să provoace daune.

Art. 3. Persoana care insultă o altă persoană prin invective sau învinuiri ofensatoare, sau printr-un alt comportament jignitor faţă de persoana respectivă, se pedepseşte cu amendă pentru insultă, dacă fapta nu este sancţionată cu pedeapsa prevăzută în art. 1 sau 2.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Art. 4. Calomnierea unei persoane decedate are drept urmare răspunderea penală în baza art. 1 sau 2, dacă fapta este ofensatoare pentru descendenţi sau dacă în alt mod, având în vedere timpul trecut de la decesul persoanei respective, precum şi alte împrejurări, se poate considera că aduce ofensă respectului cuvenit decedatului.

Art. 5. Pentru infracţiunile prevăzute în art. 1-3 plângerea va fi depusă doar de persoana vătămată. Dacă infracţiunea este îndreptată împotriva unei persoane sub vârsta de 18 ani sau dacă în alte cazuri persoana vătămată depune plângere pentru infracţiune, procurorul poate totuşi să pună în mişcare o acţiune penală dacă se consideră necesară din punct de vedere al interesului general şi acţiunea se referă la:

1. calomnie şi calomnie gravă,
2. insultă la adresa unei persoane aflată în exerciţiul funcţiunii,

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

3. insultă la adresa unei persoane făcând aluzie la rasă, culoarea pielii, naţionalitate sau etnie ori religie, sau

4. insultă la adresa unei persoane făcând aluzie la orientarea sa sexuală.

Dacă respectiva calomnie a fost îndreptată împotriva unei persoane decedate, se poate intenta proces de către soţul supravieţuitor, moştenitorul direct, părintele sau fratele ori sora persoanei decedate şi, dacă se consideră necesar din motive speciale din punct de vedere al interesului general, procurorul poate pune în mişcare o acţiune penală.

Dacă infracţiunile prevăzute în art. 1-3 implică faptul că o persoană, folosind violenţa împotriva unui şef de stat al unui stat străin care se află în Suedia sau împotriva unui reprezentant oficial al unui stat străin aflat în Suedia, a ofensat statul străin, se poate pune în mişcare o acţiune penală de către procuror fără a ţine seama de prevederile alin. (1). Totuşi nu se va deschide acţiunea fără autorizarea guvernului sau a persoanei desemnate de guvern. *Legea nr. 222/2014.*

CAPITOLUL 6
Infracţiuni contra libertăţii şi integrităţii sexuale

Art. 1. Persoana care, prin acte de violenţă sau agresiune sau prin ameninţarea cu o faptă penală, obligă o altă persoană să întreţină un raport sexual sau să întreţină sau să suporte un alt act de natură sexuală care, din punct de vedere al gravităţii ofensei aduse integrităţii persoanei, este comparabil cu un raport sexual forţat, se pedepseşte pentru viol cu închisoarea de la 2 la 6 ani.

Aceleaşi dispoziţii se aplică persoanei care întreţine cu o altă persoană un raport sau un act sexual care, conform prevederilor alin. (1), este comparabil cu un raport sexual forţat, profitând de faptul că persoana respectivă, din cauza unei stări de inconştienţă, somn, frică extremă, ebrietate sau o altă stare influenţată de substanţe stupefiante, boală, vătămare corporală sau tulburare psihică sau în alt mod din punct de vedere al împrejurărilor se află într-o anumită situaţie vulnerabilă.

Dacă infracţiunea prevăzută în alin. (1) sau (2), din punct de vedere al împrejurărilor în momentul săvârşirii infracţiunii, se consideră mai puţin gravă, se pedepseşte pentru viol cu închisoarea până la 4 ani.

Dacă infracţiunea prevăzută în alin. (1) sau (2) se consideră gravă, se pedepseşte pentru viol grav cu închisoarea de la 4 la 10 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă violenţa sau ameninţarea a fost de natură deosebit de gravă sau dacă mai mult de o persoană a făcut uz de violenţă asupra victimei sau în alt mod a participat

la abuz sau dacă făptuitorul, din punct de vedere al modului de a acționa sau din alt punct de vedere, a dat dovadă de brutalitate sau cruzime. *Legea nr. 365/2013.*

Art. 2. Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute în art. 1 alin. (1), prin constrângere, determină o persoană să întreţină sau să suporte un act sexual, se pedepseşte, pentru constrângere sexuală, cu închisoarea până la 2 ani.

Aceleaşi dispoziţii se aplică în cazul persoanei care întreţine un act sexual diferit de cele prevăzute în art. 1 alin. (2) cu o persoană în celelalte condiţii menţionate anterior.

Dacă infracţiunea prevăzută în alin. (1) sau (2) se consideră gravă, se pedepseşte pentru constrângere sexuală gravă cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă mai mult de o persoană a făcut uz de violenţă asupra victimei sau în alt mod a participat la abuz sau dacă făptuitorul, din punct de vedere al modului de a acționa sau din alt punct de vedere, a dat dovadă de brutalitate sau cruzime. *Legea nr. 90/2005.*

Art. 3. Persoana care determină o altă persoană să întreţină sau să suporte un act sexual profitând în mod grav de faptul că persoana se află în stare de dependenţă faţă de făptuitor se pedepseşte, pentru abuzarea sexuală a unei persoane în stare de dependenţă, cu închisoarea până la 2 ani.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte pentru abuzarea sexuală gravă a unei persoane în stare de dependenţă cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă mai mult de o persoană a făcut uz de violenţă asupra victimei sau în alt mod a participat la abuz sau dacă făptuitorul, din punct de vedere al modului de a acționa sau din alt punct de vedere, a dat dovadă de brutalitate. *Legea nr. 90/2005.*

Art. 4. Persoana care întreţine un raport sexual cu un minor sub vârsta de 15 ani sau care întreţine un alt tip de act sexual cu un astfel de minor care din punct de vedere al gravităţii ofensei este comparabil cu un raport sexual forţat, se pedepseşte, pentru violarea unui minor, cu închisoarea de la 2 la 6 ani.

Aceleaşi dispoziţii se aplică persoanei care comite o faptă prevăzută în alin. (1) împotriva unui minor care a împlinit 15 ani, dar încă nu a împlinit 18 ani şi care este descendent al făptuitorului sau se află în custodia sau are o relaţie similară cu făptuitorul, sau pentru a cărui îngrijire sau supraveghere făptuitorul este răspunzător ca urmare a deciziei unei autorităţi.

Dacă infracțiunea prevăzută în alin. (1) sau (2) se consideră gravă, se pedepsește pentru violarea gravă a unui minor cu închisoarea de la 4 la 10 ani. La stabilirea gravității infracțiunii se va lua în considerare în mod special dacă făptuitorul a recurs la violență sau amenințare cu săvârșirea unei infracțiuni sau dacă mai mult de o persoană a făcut uz de violență asupra victimei sau în alt mod a participat la abuz sau dacă făptuitorul din punct de vedere al modului de a acționa sau a vârstei fragede a minorului sau din alt punct de vedere a dat dovadă de brutalitate sau cruzime. *Legea nr. 365/2013.*

Art. 5. Dacă o infracțiune prevăzută în art. 4 alin. (1) sau (2) este considerată mai puțin gravă din punct de vedere al împrejurărilor în care a fost comisă, se pedepsește pentru abuz sexual asupra unui minor cu închisoarea până la 4 ani. *Legea nr. 90/2005.*

Art. 6. Persoana care întreține o altă activitate sexuală decât cele prevăzute în art. 4 și 5 cu un minor sub vârsta de 15 ani, sau cu un minor care a împlinit 15 ani, dar încă nu a împlinit 18 ani și care este într-o relație cu făptuitorul prevăzută în art. 4 alin. (2), se pedepsește, pentru act sexual cu un minor, cu închisoarea până la 2 ani.

Dacă infracțiunea este gravă, se pedepsește, pentru abuzarea sexuală gravă a unui minor, cu închisoarea de la unu la 6 ani. La stabilirea gravității infracțiunii se va lua în considerare în mod special dacă făptuitorul este un apropiat al minorului sau în general a abuzat de poziția sa sau de o anumită încredere sau dacă mai mult de o persoană a folosit violența împotriva victimei sau în alt mod a participat la abuz sau dacă infracțiunea, din punct de vedere al modului de a acționa sau a vârstei fragede a minorului sau din alt punct de vedere, a implicat o abuzare brutală a minorului. *Legea nr. 365/2013.*

Art. 7. Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute anterior în acest capitol, întreține un raport sexual cu propriul copil sau cu descendentul său, se pedepsește, pentru raport sexual cu un descendent, cu închisoarea până la 2 ani.

Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute anterior în acest capitol, întreține un raport sexual cu propriul frate sau soră, se pedepsește, pentru raport sexual cu frate sau soră, cu închisoarea până la un an.

Dispozițiile din acest articol nu se aplică persoanei care a fost determinată să comită fapta prin constrângere sau alt mod inadecvat. *Legea nr. 90/2005.*

Art. 8. Persoana care încurajează sau trage foloase de pe urma faptului că un minor sub vârsta de 15 ani pozează sau apare într-o poziție cu tentă sexuală,

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

se pedepseşte, pentru folosirea unui minor în fotografii cu conţinut sexual, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani.

Aceleaşi dispoziţii se aplică persoanei care comite o astfel de faptă asupra unui minor care a împlinit 15 ani, dar încă nu a împlinit 18 ani, dacă fotografierea are drept urmare afectarea sănătăţii sau dezvoltarea minorului.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte, pentru folosirea gravă a unui minor în fotografii cu conţinut sexual, cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă infracţiunea a implicat o activitate de proporţii mai mari, a adus câştiguri considerabile sau a implicat o folosire abuzivă a minorului. *Legea nr. 90/2005.*

Art. 9. Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute anterior în acest capitol, determină un minor care nu a împlinit vârsta de 18 ani să întreţină sau să suporte un raport sexual în schimbul unor foloase materiale, se pedepseşte, pentru cumpărare de raport sexual cu un minor, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani.

Dispoziţiile alin. (1) se aplică chiar dacă plata a fost promisă sau achitată de o altă persoană. *Legea nr. 90/2005.*

Art. 10. Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute anterior în acest capitol, are un contact sexual cu un minor sub vârsta de 15 ani sau determină minorul să întreţină sau să participe la un act de natură sexuală, se pedepseşte, pentru hărţuire sexuală, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani.

Aceleaşi dispoziţii se aplică persoanei care se expune unei alte persoane într-un mod menit să inspire dezgust sau care prin cuvinte sau fapte hărţuieşte o persoană într-o manieră menită să aducă atingere integrităţii sexuale a persoanei respective. *Legea nr. 90/2005.*

Art. 10a. Persoana care, în scopul comiterii unei fapte împotriva unui minor sub vârsta de 15 ani, a cărei pedeapsă este prevăzută în art. 4, 5, 6, 8 sau 10, ajunge la o înţelegere cu minorul să se întâlnească, precum şi ia după aceea măsuri menite să favorizeze realizarea unei astfel de întâlniri, se pedepseşte, pentru contact cu un minor în scopuri sexuale, cu amendă sau închisoarea până la un an. *Legea nr. 343/2009.*

Art. 11. Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute anterior în acest capitol, îşi procură în schimbul unor avantaje materiale o relaţie sexuală ocazională, se pedepseşte pentru cumpărare de servicii sexuale cu amendă sau închisoarea până la un an.

Dispoziţiile alin. (1) se aplică chiar dacă plata a fost promisă sau efectuată de o altă persoană. *Legea nr. 517/2011.*

Art. 12. Persoana care favorizează sau într-un mod inadecvat trage foloase patrimoniale de pe urma faptului că o altă persoană întreţine relaţii sexuale ocazionale în schimbul banilor, se pedepseşte pentru proxenetism cu închisoarea până la 4 ani.

Dacă o persoană cu drept de uzufruct care pune la dispoziţie o locuinţă află că aceasta în totalitate sau o parte considerabilă din ea este folosită pentru acte sexuale ocazionale în schimbul banilor şi nu face ceea ce se cere de drept pentru a face să înceteze dreptul de folosinţă, se va considera că persoana respectivă, dacă activitatea continuă sau se reia în apartament, a favorizat desfăşurarea activităţii şi va răspunde penal conform dispoziţiilor alin. (1).

Dacă infracţiunea prevăzută în alin. (1) sau (2) se consideră gravă, se pedepseşte pentru proxenetism grav cu închisoarea de la 2 la 8 ani. La stabilirea gravităţii faptei se va lua în considerare în mod special dacă infracţiunea a reprezentat o activitate de o amploare mai mare, a adus câştiguri considerabile sau a implicat agresiunea asupra unei alte persoane. *Legea nr. 90/2005.*

Art. 13. Va răspunde penal în baza prevederilor din acest capitol pentru o faptă comisă împotriva unei persoane sub o anumită vârstă şi persoana care nu şi-a dat seama, dar avea motive întemeiate să presupună că cealaltă persoană nu a împlinit vârsta respectivă. *Legea nr. 90/2005.*

Art. 14. Persoana care a comis o faptă prevăzută în art. 5 sau 6 alin. (1) împotriva unui minor sub vârsta de 15 ani sau în art. 8 alin. (1) sau 10 alin. (1), nu va răspunde penal dacă este evident că fapta nu a implicat vreun abuz asupra minorului având în vedere diferenţa neînsemnată de vârstă şi dezvoltare între persoana care a comis fapta şi minor, precum şi celelalte împrejurări.

Aceleaşi dispoziţii se aplică persoanei care a comis o faptă prevăzută în art. 10 a, dacă a avut drept scop comiterea unei fapte prevăzute în alin. (1) şi care, dacă s-ar fi realizat, în baza prevederilor din acelaşi loc, în mod evident nu ar fi implicat vreun abuz asupra minorului. *Legea nr. 343/2009.*

Art. 15. Pentru tentativă la viol, viol grav, constrângere sexuală, constrângere sexuală gravă, abuzarea sexuală a unei persoane în stare de vulnerabilitate, abuzarea sexuală gravă a unei persoane în stare de vulnerabilitate, violarea unui minor, violarea gravă a unui minor, folosirea sexuală a unui minor, abuzarea sexuală a unui minor, abuzarea sexuală gravă a unui minor, folosirea unui minor în fotografii cu conţinut sexual, folosirea gravă a unui minor

BCU CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

în fotografii cu conţinut sexual, cumpărarea unui act sexual cu un minor, cumpărarea de servicii sexuale, proxenetism şi proxenetism grav, se răspunde penal conform prevederilor din cap. 23.

Aceleaşi dispoziţii se aplică şi pentru pregătirea proxenetismului, precum şi pregătirea şi uneltirea şi omiterea dezvăluirii violului, violului grav, violării unui minor, violării grave a unui minor, folosirea gravă a unui minor în fotografii cu conţinut sexual şi proxenetism grav. *Legea nr. 511/2011.*

CAPITOLUL 7
Infracţiuni contra familiei

Art. 1. Dacă o persoană căsătorită încheie o nouă căsătorie sau dacă o persoană necăsătorită se căsătoreşte cu o persoană căsătorită, se pedepseşte pentru bigamie cu amendă sau închisoare până la 2 ani.

Dacă persoana care este partener într-o căsătorie înregistrată se căsătoreşte, se pedepseşte, pentru încheierea ilegală a unei căsătorii, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. *Legea nr. 1119/1994.*

Art. 1a. A fost abrogat prin *Legea nr. 255/2009.*

Art. 2. Persoana care, atunci când o altă persoană adoptă un minor sub vârsta de 18 ani, prin constrângere sau inducere în eroare sau promiţând ori efectuând o plată necuvenită, obţine acordul sau permisiunea de a face o astfel de adopţie, se pedepseşte, pentru obţinerea ilegală a acordului sau a permisiunii de a adopta un minor, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. *Legea nr. 274/2006.*

Art. 3. Persoana care schimbă sau înlocuieşte un minor sau în alt mod dând informaţii incorecte unei autorităţi sau omiţând să dea informaţii îşi însuşeşte în mod fraudulos datele de stare civilă pentru sine ori pentru o altă persoană sau privează o altă persoană de datele de stare civilă corecte, se pedepseşte, pentru falsificarea datelor de stare civile, cu amendă sau închisoare până la 2 ani.

Art. 4. Persoana care în mod neautorizat desparte un minor sub vârsta de 15 ani de o persoană care îl are în custodie, se pedepseşte, pentru comportament abuziv contra unui minor, cu amendă sau închisoare până la un an, dacă fapta nu constituie infracţiune contra libertăţii persoanei. Aceleaşi dispoziţii se aplică dacă o persoană care împreună cu o altă persoană au custodia comună a unui minor sub vârsta de 15 ani, fără motive întemeiate, desparte abuziv

minorul de celălalt tutore sau dacă tutorele de drept în mod neautorizat pune stăpânire pe minor şi în felul acesta îşi arogă dreptul de tutore.

Răspunde penal în baza alin. (1) şi persoana care în mod neautorizat desparte un minor sub vârsta de 15 ani de o persoană care are în custodie minorul, în baza Legii nr. 52/1990 cu dispoziţii speciale cu privire la îngrijirea minorilor, exceptând cazul când fapta constituie infracţiune contra libertăţii sau încurajarea plecării acestuia.

Dacă infracţiunile prevăzute în alin. (1) sau (2) sunt grave, făptuitorul va fi pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 303/2014.*

Art. 5. Pentru tentativă la obţinerea inadecvată a consimţământului sau a permisiunii pentru adoptarea unui minor, falsificarea datelor de stare civilă sau comportamentul abuziv asupra unui minor care sunt grave, se răspunde penal conform prevederilor din cap. 23. *Legea nr. 274/2006.*

Art. 6. Pentru comportamentul abuziv asupra unui minor nu se va pune în mişcare o acţiune penală de către un procuror, iar pentru învinuiri mai mici se invocă interesul general. *Legea nr. 648/1973.*

CAPITOLUL 8
Furtul, tâlhăria şi alte fapte de delapidare

Art. 1. Persoana care în mod neautorizat intră în posesia bunului ce aparţine unei alte persoane, cu intenţia de a şi-l însuşi pe nedrept, se pedepseşte, dacă sustragerea implică pagube, pentru furt, cu închisoarea până la 2 ani.

Art. 2. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 1 se consideră minoră având în vedere valoarea bunurilor sustrase şi celelalte împrejurări la săvârşirea infracţiunii, se va pedepsi, pentru furt de bunuri mărunte, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Art. 3. A fost abrogat prin *Legea nr. 791/1987.*

Art. 4. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 1 se consideră gravă, se va pedepsi, pentru furt grav, cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani.

La stabilirea gravităţii faptei se va lua în considerare în mod special dacă deposedarea a avut loc după pătrunderea în domiciliu, dacă a avut în vedere lucruri pe care o persoană le avea asupra sa, dacă făptuitorul a avut asupra sa arme, material exploziv sau alte instrumente asemănătoare sau dacă fapta a fost din alte puncte de vedere de natură periculoasă sau brutală, a

implicat o valoare considerabilă sau a provocat pagube considerabile. *Legea nr. 2/1988.*

Art. 5. Persoana care fură folosind violenţa asupra unei persoane sau prin ameninţări care implică un pericol iminent sau care sunt percepute de persoana ameninţată drept un pericol iminent sau, după ce a comis un furt şi a fost prins asupra faptului, foloseşte această violenţă sau ameninţare pentru a opune rezistenţă persoanei care vrea să ia înapoi bunurile furate, se pedepseşte, pentru tâlhărie, cu închisoare de la unu la 6 ani. Aceleaşi dispoziţii se aplică dacă o persoană, folosind această violenţă sau ameninţări, obligă o altă persoană să comită o faptă sau să omită un lucru care aduce câştig făptuitorului şi daune persoanei constrânse sau unei persoane în locul căreia se află aceasta. La fel de gravă precum violenţa se consideră punerea unei persoane în stare de neputinţă de a se apăra sau o altă stare similară.

Dacă modul de a acţiona prevăzut în alin. (1) este de natură mai puţin periculoasă din punct de vedere al violenţei, ameninţării sau al altor împrejurări, nu se pedepseşte totuşi pentru tâlhărie, ci pentru o altă infracţiune pe care o presupune modul de a acţiona. *Legea nr. 1395/1975.*

Art. 6. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 5 se consideră gravă, se va pedepsi, pentru tâlhărie gravă, cu închisoarea de la 4 la 10 ani.

La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă violenţa a pus viaţa victimei în pericol sau dacă făptuitorul a pricinuit vătămări corporale grave sau o boală gravă sau dacă a dat dovadă de o anumită cruzime sau în mod brutal a profitat de imposibilitatea de a se apăra sau de starea vulnerabilă a persoanei tâlhărite.

Art. 7. Dacă o persoană intră în posesie şi foloseşte ilegal un autovehicul sau alt mijloc de transport acţionat de motor, care aparţine unei alte persoane, se pedepseşte, dacă fapta nu se sancţionează cu pedeapsa prevăzută anterior în acest capitol, pentru furt de mijloc de transport, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracţiunea este minoră, cu amendă.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 4 ani.

Art. 8. Persoana care, în alte cazuri decât cele menţionate special în acest capitol, îşi însuşeşte şi foloseşte ilegal sau sustrage un bun, se pedepseşte, pentru deposedare ilegală, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni. Aceleaşi dispoziţii se aplică dacă o persoană, fără a sustrage, montând sau spărgând o încuietoare sau un lucru asemănător, mută ilegal bunurile aflate în posesia

unei alte persoane sau de asemenea utilizând violenţa sau ameninţarea cu violenţa împiedică o altă persoană să-şi exercite dreptul de a păstra sau lua un bun.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoare până la 2 ani.

Art. 9. Dacă o persoană mută ilegal bunurile aflate în posesia unei alte persoane pentru a intra ea însăşi în posesia acestora, se pedepseşte, pentru uzurpare a unui drept, cu amendă sau închisoare până la 6 luni.

Art. 10. Dacă o persoană sustrage ilegal energie electrică, se pedepseşte pentru furt ilegal de energie cu amendă sau închisoarea până la un an.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea, de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 207/1993.*

Art. 10a. Dacă o persoană introduce ilegal energie termică dintr-o reţea de conducte pentru încălzire sau dacă o persoană introduce energie termică într-o reţea de conducte pentru răcire, se pedepseşte pentru furt ilegal de energie termică cu amendă sau închisoare până la un an. În cazuri minore nu se răspunde penal.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoare, de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 264/2008.*

Art. 11. Dacă o persoană ia ilegal din pădure sau de pe un teren un bun menţionat în capitolul 12 art. 2 alin. (2) şi dacă infracţiunea nu se consideră stricăciune conform celor prevăzute în acelaşi articol, se vor aplica dispoziţiile acestui capitol cu privire la sustrageri.

Dacă o persoană pătrunde ilegal pe proprietatea funciară a unei alte persoane, astfel încât, montând sau spărgând ilegal împrejmuirea, construind, săpând, brăzdând pământul, să construiască un drum sau să lase animalele domestice la păscut, sau dacă o persoană desparte în mod neautorizat o altă persoană de proprietatea sa funciară sau de o parte din ea, vor fi aplicabile dispoziţiile art. 8 şi 9 cu privire la deposedare ilegală sau uzurpare a dreptului de proprietate.

Art. 12. Pentru tentativă sau pregătirea furtului, furtului grav, tâlhăriei, tâlhăriei grave, sustragerii unui mijloc de transport, furtului de energie electrică sau termică, deci şi pentru uneltire sau omiterea dezvăluirii unei tâlhării sau a unei tâlhării grave, se răspunde penal conform dispoziţiilor cap. 23. Dacă sustragerea unui mijloc de transport sau furtul de energie termică, în cazul în care infracţiunea s-ar fi săvârşit, ar fi fost considerată minoră, nu este necesar să se răspundă penal conform celor prevăzute anterior. *Legea nr. 264/2008.*

Art. 13. Dacă o altă infracţiune menţionată în acest capitol decât furtul grav, tâlhăria sau tâlhăria gravă s-a săvârşit împotriva:

1. unei persoane care nici măcar ocazional nu a locuit împreună cu făptuitorul,

2. soţului sau soţiei, ascendentului sau descendentului direct sau cumnaţilor, fraţilor sau surorilor, cumnatului sau cumnatei sau

3. unei alte persoane care în mod similar este apropiată făptuitorului,

procurorul poate să pună în mişcare o acţiune penală numai dacă persoana vătămată a depus plângere sau dacă se invocă interesul general.

La aplicarea dispoziţiilor anterioare se va înţelege prin făptuitor şi o altă persoană care a participat la săvârşirea infracţiunii şi persoana care s-a făcut vinovată de tăinuire de bunuri furate sau de tăinuire de bunuri mărunte furate. *Legea nr. 791/1987.*

CAPITOLUL 9
Frauda şi alte fapte de înşelăciune

Art. 1. Persoana care prin inducere în eroare determină o altă persoană să comită sau să omită o faptă, care aduce câştig pentru făptuitor şi pagube pentru persoana indusă în eroare sau pentru persoana pe care o substituie, se pedepseşte, pentru înşelăciune, cu închisoarea până la 2 ani.

Pentru înşelăciune se pedepseşte, de asemenea, persoana care, dând informaţii incorecte sau incomplete, făcând modificări într-un program ori într-o înregistrare sau în alt mod influenţează în mod neautorizat rezultatul prelucrării automate a unor date sau al unui proces automat similar, astfel încât să aducă câştig făptuitorului şi pagube unei alte persoane. *Legea nr. 123/1986.*

Art. 2. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 1 este considerată minoră având în vedere amploarea pagubei şi alte împrejurări la săvârşirea infracţiunii, se pedepseşte, pentru comportament înşelător, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă o persoană se foloseşte de o locuinţă, hrană, transport, acces la o reprezentaţie sau alte lucruri similare, care sunt oferite spre vânzare în schimbul plăţii în numerar, şi nu-şi îndeplineşte îndatoririle, se pedepseşte, indiferent dacă induce în eroare sau nu, pentru comportament înşelător. Aceasta nu se aplică însă, dacă fapta implică valori, care nu sunt minore, şi dacă în general este conform prevederilor din art. 1. *Legea nr. 1139/1976.*

Art. 3. Dacă infracțiunea prevăzută în art. 1 se consideră gravă, se pedepsește pentru înșelăciune gravă, cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani.

La stabilirea gravității infracțiunii se va lua în considerare în mod special dacă făptuitorul a abuzat de încrederea publică sau a folosit înscrisuri false sau a înregistrat date false în contabilitate sau dacă fapta din alte puncte de vedere a fost de natură deosebit de periculoasă, a implicat o valoare considerabilă sau a provocat pagube notabile. *Legea nr. 1139/1976.*

Art. 3a. Persoana care, contrar prevederilor sau clauzelor contractuale, folosește o subvenție sau profită de un beneficiu suplimentar sau care influențează bugetul Uniunii Europene sau al Comunității Europene a Energiei Atomice (EURATOM) în alt scop decât cel intenționat pentru subvenția sau beneficiul respectiv, se pedepsește, pentru întrebuințare greșită a unei subvenții, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. În cazuri minore nu se răspunde penal. *Legea nr. 1283/2009.*

Art. 4. Persoana care, prin constrângere, determină o altă persoană să comită sau să omită o faptă care aduce câștig făptuitorului și pagube persoanei obligate sau persoanei pe care aceasta o substituie, se pedepsește, dacă infracțiunea nu se consideră tâlhărie sau tâlhărie gravă, pentru șantaj, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracțiunea este minoră, cu amendă.

Dacă infracțiunea este gravă, se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 6 ani. La stabilirea gravității infracțiunii se va lua în considerare în mod special dacă fapta a implicat violență sau amenințare gravă sau dacă făptuitorul a dat dovadă de o anumită brutalitate. *Legea nr. 370/2010.*

Art. 5. Persoana care, la încheierea unui contract sau a altui document juridic, profită de dificultatea financiară, inocența, dezinteresul sau starea de vulnerabilitate a unei persoane pentru a-și procura beneficii, care sunt evident disproporționate față de compensație sau pentru care nu se acordă o compensație, se pedepsește, pentru camătă, cu amendă sau închisoare până la 2 ani.

Pentru camătă se pedepsește și persoana care, la acordarea unui credit într-o activitate comercială sau de altă natură, care este efectuată în mod obișnuit sau de proporții mai mari, percepe dobândă sau un alt beneficiu financiar, care este total disproporțional față de contraserviciu.

Dacă infracțiunea este gravă, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 123/1986.*

Art. 6. Persoana care:

1. într-un mod menit să îngreuneze restituirea unei sume, intră în posesia unui bun sustras de la o altă persoană prin infracţiune,

2. îşi procură foloase necuvenite din câştigul ilicit al unei alte persoane, sau

3. printr-o cerere de plată, cesiune sau în alt mod similar pretinde un credit dobândit prin infracţiune,

se pedepseşte, pentru tăinuire de bunuri furate, cu închisoarea până la 2 ani.

Pentru tăinuire de bunuri furate se pedepseşte şi persoana care, într-o activitate comercială sau ca parte dintr-o activitate, care se desfăşoară în mod obişnuit sau de o amploare mai mare, într-un mod menit să îngreuneze restituirea unei sume, câştigă sau primeşte un bun despre care există motive să se presupună că a fost sustras unei alte persoane prin infracţiune.

Dacă infracţiunea prevăzută în alin. (1) sau (2) este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. *Legea nr.* 164/*1999.*

Art. 6a. A fost abrogat prin *Legea nr. 308/2014.*

Art. 7. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 6 se consideră minoră, se pedepseşte, pentru tăinuire de bunuri furate, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Pentru infracţiunea de tăinuire de bunuri furate se pedepseşte şi persoana care:

1. în alte cazuri decât cele prevăzute în art. 6 alin. (2), într-un mod menit să îngreuneze restituirea unei sume, câştigă sau primeşte un bun despre care există motive să se presupună că a fost sustras unei alte persoane prin infracţiune,

2. în cazurile menţionate în art. 6 alin. (1) nu şi-a dat seama, dar avea motive întemeiate să presupună existenţa unei infracţiuni, sau

3. în modul menţionat în art. 6 alin. (1) pct. 1 a participat la infracţiunea prin care bunurile au fost furate unei alte persoane şi nu şi-a dat seama, dar avea motive întemeiate să presupună că se săvârşea o infracţiune. *Legea nr. 451/1991.*

Art. 7a. A fost abrogat prin *Legea nr. 308/2014.*

Art. 8. Persoana care, în alte cazuri decât cele menţionate anterior în acest capitol, procedează incorect prin faptul că, inducând în eroare, determină pe o persoană să facă sau să omită ceva şi prin aceasta provoacă pagube persoanei induse în eroare sau persoanei pe care aceasta o substituie, se pedepseşte,

pentru comportament incorect, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. *Legea nr. 414/1970.*

Art. 9. Persoana care face publice sau răspândeşte în public informaţii care induc în eroare pentru a influenţa preţul unui produs, document de valoare sau al altor bunuri, se pedepseşte, pentru escrocherie, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracţiunea este minoră, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă o persoană, care contribuie la înfiinţarea unei societăţi pe acţiuni sau a unei alte societăţi sau, datorită poziţiei sale, ar trebui să aibă anumite informaţii despre o societate, în mod intenţionat sau din neglijenţă gravă face publice sau răspândeşte în public ori printre partenerii cointeresaţi în afacere informaţii false menite să influenţeze modul de evaluare a societăţii din punct de vedere economic şi prin aceasta să producă daune, se pedepseşte conform prevederilor din alin. (1).

Dacă infracţiunea prevăzută în acest alineat este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. *Legea nr. 207/1993.*

Art. 10. Dacă o persoană primeşte, pentru utilizarea ca mijloc de constrângere la nevoie, un document care este fals, redactat de formă sau incorect sau de asemenea un cec fără acoperire, se pedepseşte, pentru fraudă, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani.

Art. 11. Pentru tentativa sau pregătirea fraudei, fraudei grave, şantajului, cametei sau tăinuirii grave de bunuri furate şi pentru uneltire la tăinuire gravă de bunuri furate se răspunde penal conform cap. 23. Dispoziţiile cap. 23 art. 3 nu se aplică totuşi în cazul tentativei la şantaj.

Se sancţionează în acelaşi mod ca pentru pregătirea fraudei sau fraudei grave persoana care, pentru a înşela asiguratorul sau în alt mod cu intenţia de a înşela, vatămă persoana sau bunurile sale ori ale altei persoane. Aceleaşi dispoziţii se aplică dacă o persoană, cu aceeaşi intenţie, încearcă să producă astfel de pagube. Dacă această persoană, înaintea producerii pagubei, a renunţat de bună voie la îndeplinirea faptei, nu va răspunde penal. *Legea nr. 308/2014.*

Art. 12. Dispoziţiile cap. 8 art. 13 privind restricţiile cu privire la dreptul procurorului de a pune în mişcare o acţiune penală se aplică şi infracţiunilor prevăzute în acest capitol, dar nu şi fraudei grave.

Pentru fraudă sau comportament înşelător, care constă din faptul că o persoană a ridicat bani contrar prevederilor contractuale din contul de credit sau debit personal, şi pentru comportament înşelător, prevăzut în art. 2

alin. (2), poate fi pusă în mişcare o acţiune penală de către un procuror numai dacă acţiunea este necesară din punct de vedere al interesului general. *Legea nr. 1411/1994.*

CAPITOLUL 10
Delapidarea, alte abuzuri de încredere şi mita

Art. 1. Dacă o persoană care, printr-un contract, serviciu public sau privat sau o situaţie asemănătoare a primit în posesie bunuri pentru o altă persoană cu obligaţia de a le vinde sau de a prezenta situaţia conturilor pentru acestea, însuşindu-şi pe nedrept bunurile sau în alt mod nu ia în considerare ceea ce trebuie să respecte pentru a-şi putea îndeplini obligaţia, se pedepseşte, dacă fapta îi aduce câştig şi provoacă pagube persoanei îndreptăţite, pentru delapidare, cu închisoarea până la 2 ani.

Art. 2. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 1, având în vedere valoarea bunurilor delapidate şi alte împrejurări la săvârşirea infracţiunii, se consideră minoră, se pedepseşte, pentru delapidare de mai mică gravitate, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Art. 3. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 1 se consideră gravă, se pedepseşte, pentru delapidare gravă, cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani.

La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă făptuitorul a abuzat de o poziţie importantă sau s-a folosit de documente false sau înregistrări false în contabilitate sau dacă fapta din alt punct de vedere a fost de natură deosebit de periculoasă, a implicat o valoare considerabilă sau a produs pagube deosebit de importante.

Art. 4. Persoana care, în alte cazuri decât cele menţionate anterior în acest capitol, cu privire la bunurile pe care le are în posesie, dar al căror drept de proprietate sau siguranţă legală este rezervat sau garantat sau îi revine unei alte persoane, ia măsuri prin care cealaltă persoană este deposedată de bunuri sau în alt mod este privată de dreptul său, se pedepseşte, pentru dispunere ilegală de bunuri, cu amendă sau închisoare până la 2 ani.

Art. 5. Dacă o persoană care, datorită poziţiei sale de încredere, a primit sarcina de a se ocupa de situaţia financiară pentru o altă persoană sau de a administra independent o problemă tehnică sau să supravegheze gestionarea unei astfel de situaţii sau probleme, abuzează de poziţia sa de încredere şi prin aceasta provoacă pagube titularului, se pedepseşte, pentru abuz de încredere

împotriva unui titular, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. Aceste dispoziţii nu se aplică dacă fapta este prevăzută cu pedeapsă în baza art. 1-3.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă făptuitorul a folosit documente false sau înregistrări false în contabilitate sau a produs titularului pagube însemnate sau notabile.

Dacă o persoană care a primit sarcina de a se ocupa de situaţia juridică pentru o altă persoană, abuzează de poziţia sa de încredere în dauna titularului, se pedepseşte conform celor prevăzute în alin. (1), chiar dacă situaţia nu este de natură economică sau tehnică. *Legea nr. 123/1986.*

Art. 5a. Persoana care este angajată sau îndeplineşte o atribuţie şi primeşte, acceptă o promisiune sau pretinde un beneficiu necuvenit pentru a-şi efectua activitatea sau a-şi îndeplini sarcina, se pedepseşte, pentru luare de mită, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. Aceleaşi dispoziţii se aplică persoanei care este participant sau organizator la un concurs care face obiectul unui pariu public şi este vorba de un beneficiu necuvenit îndeplinirii sarcinilor sale în organizarea concursului.

Dispoziţiile alin. (1) se aplică chiar dacă fapta s-a comis înainte ca făptuitorul să primească o poziţie prevăzută în acelaşi alineat sau după ce aceasta a încetat.

Pentru luare de mită conform alin. (1) şi (2) se pedepseşte de asemenea persoana care primeşte, acceptă o promisiune sau pretinde beneficiul pentru o altă persoană decât ea însăşi. *Legea nr. 301/2012.*

Art. 5b. Persoana care dă, promite sau oferă un beneficiu necuvenit în cazurile menţionate în art. 5 a, se pedepseşte, pentru dare de mită, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. *Legea nr. 301/2012.*

Art. 5c. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 5a sau 5b se consideră gravă, se pedepseşte, pentru luare gravă de mită sau dare gravă de mită, cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă fapta a presupus abuzarea sau afectarea unei funcţii importante de răspundere, a implicat o valoare considerabilă sau a constituit o infracţiune care s-a săvârşit în mod sistematic sau a avut o amploare mai mare sau în alt mod a fost de natură deosebit de periculoasă. *Legea nr. 301/2012.*

Art. 5d. Pentru trafic de influenţă se pedepseşte cu amendă sau închisoare până la 2 ani persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute în art. 5a sau 5b:

1. primeşte, acceptă o promisiune sau pretinde un beneficiu necuvenit pentru a influenţa decizia sau măsurile luate de o altă persoană aflată în exerciţiul atribuţiilor sale sau la o licitaţie oficială, sau

2. dă, promite sau oferă un beneficiu necuvenit pentru a influenţa decizia sau măsurile luate de o altă persoană în exerciţiul atribuţiilor sale sau la o licitaţie oficială. *Legea nr. 301/2012.*

Art. 5e. Un întreprinzător care pune la dispoziţie bani sau alte mijloace băneşti unei persoane care îl reprezintă într-o anumită chestiune şi prin aceasta, din neglijenţă gravă, favorizează darea de mită, darea gravă de mită sau traficul de influenţă conform art. 5 d pct. 2 în acea chestiune, se pedepseşte, pentru finanţarea din neglijenţă a mitei, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani. *Legea nr. 301/2012.*

Art. 6. Persoana care, în alte cazuri decât cele menţionate anterior în acest capitol, abuzând de competenţa de a redacta un document juridic în locul altei persoane sau abuzând de autoritatea de a pretinde bilete la ordin sau documente asemănătoare, cere ceva ce îi revine unei alte persoane, este pedepsită, pentru abuz de autoritate, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. Aceleaşi dispoziţii se aplică, dacă o persoană pretinde plata unei datorii cu aceleaşi drepturi ca ale unui document care nu a fost eliberat sau pentru o datorie care este deja plătită sau de asemenea cere să ridice bunuri care deja i-au parvenit ori la cerere prezintă o chitanţă care nu s-a emis.

Art. 7. Dacă o persoană foloseşte în mod neautorizat bunul unei alte persoane şi prin aceasta provoacă pagube sau inconveniente, este pedepsită, pentru folosire neautorizată, cu amendă sau închisoarea până la un an.

Aceleaşi dispoziţii se aplică, dacă proprietarul unei proprietăţi funciare îl foloseşte în detrimentul altei persoane construind, săpând, arând, construind un drum, lăsând animale domestice la păscut în mod neautorizat sau luând alte măsuri asemănătoare.

Dacă infracţiunea prevăzută în alineatul (1) este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 207/1993.*

Art. 8. Neîndeplinirea prevederilor legale cu privire la obligaţia de a declara obiecte găsite sau bunuri care aparţin unei alte persoane şi care au ajuns în posesie din greşeală sau coincidenţă, se pedepseşte, pentru încălcarea obligaţiei de a declara obiecte găsite, cu amendă. Dacă o persoană omite să îndeplinească o astfel de obligaţie cu intenţia de a-şi însuşi bunurile sau dacă procedează în alt mod cu bunurile în temeiul art. 4, sunt valabile dispoziţiile din acest articol.

Art. 9. Pentru tentativa la delapidare sau abuz de încredere contra titularului, precum şi pentru tentativă sau pregătirea delapidării grave se răspunde penal conform prevederilor cap. 23. Pentru pregătirea dării de mită agravate se răspunde de asemenea penal conform cap. 23. *Legea nr. 301/2012.*

Art. 10. Dispoziţiile cap. 8 art. 13 cu privire la restricţiile dreptului de acuzare al procurorului se aplică şi infracţiunilor prevăzute în acest capitol, însă nu delapidării grave şi abuzului de încredere faţă de titular, abuz care se consideră grav.

Pentru delapidarea de mai mică gravitate, dispunerea de un bun în mod neautorizat sau folosirea neautorizată a bunurilor care au ajuns în posesia făptuitorului în baza unui contract de închiriere a bunului sau a unui contract conform căruia dreptul de proprietate se va transfera numai după achitarea plăţii sau pe care făptuitorul le posedă în alt mod datorită unei cumpărări pe credit cu condiţia dreptului de recuperare, se poate pune în mişcare o acţiune penală de către procuror numai dacă se invocă o plângere din motive speciale din punct de vedere al interesului general.

Pentru luare de mită, dare de mită, trafic de influenţă şi finanţarea din neglijenţă a mitei se poate pune în mişcare o acţiune penală de către procuror numai dacă se invocă o plângere din punct de vedere al interesului general. Faptul că această restricţie nu se aplică în unele cazuri reiese totuşi din cap. 20 art. 5. *Legea nr. 301/2012.*

CAPITOLUL 11
Infracţiuni contra creditorilor

Art. 1. Persoana care, atunci când este insolvabilă sau când există riscul evident să devină insolvabilă, distruge sau, printr-o donaţie sau altă măsură asemănătoare, cedează bunuri de valoare considerabilă, este pedepsită pentru rea-credinţă faţă de creditori, cu închisoarea până la 2 ani. Aceleaşi dispoziţii se aplică dacă o persoană, printr-un astfel de comportament, se aduce în situaţia de insolvenţă sau se expune unui risc vădit pentru a deveni insolvabilă.

Pentru rea-credinţă faţă de creditori se pedepseşte de asemenea un debitor care, atunci când falimentul este iminent, scoate din Regat active de valoare considerabilă cu intenţia de a nu le declara în caz de faliment sau datornicul care, aflat în stare de faliment, retrage sau ascunde activele spre a evita executarea procesului de împărţire al bunurilor. Aceleaşi dispoziţii se aplică dacă un debitor cu intenţii necuviincioase omite, pe cât de mult posibil, să colaboreze astfel încât activele din străinătate care sunt incluse în faliment să

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

fie puse la dispoziţia executorului, deşi executorul i-a solicitat datornicului să colaboreze.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte, pentru incorectitudine gravă faţă de creditori, cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă făptuitorul a întărit prin jurământ informaţiile incorecte sau a folosit documente false sau înregistrări false în contabilitate sau dacă infracţiunea a fost de amploare considerabilă sau dacă fapta a fost astfel de natură deosebit de periculoasă. *Legea nr. 242/2005.*

Art. 2. Un debitor care, în timpul falimentului, reeşalonării datoriilor sau negocierilor privind un contract oficial cu creditorii, în mod intenţionat sau din neglijenţă gravă, tăinuieşte bani, declară datorii inexistente sau dă alte asemenea informaţii incorecte, se pedepseşte, dacă informaţiile nu se corectează înainte de a fi întărite prin jurământ sau caracterizează modul său de acţionare, pentru îngreunarea procesului de faliment sau de executare, cu închisoarea până la 2 ani.

Pentru îngreunarea procesului de executare se pedepseşte de asemenea un debitor care, în legătură cu un alt proces de executare, în mod intenţionat invocă documente false sau contracte fictive şi prin aceasta împiedică ca bunurile cerute prin procedura de executare să fie revendicate pentru a pregăti plata sau garanţia către creditori.

Dacă tăinuirea sau informarea incorectă prevăzute în alin. (1) nu prezintă însemnătate pentru problema juridică, sau dacă debitorul a avut dreptul în timpul falimentului de a refuza să dea declaraţii şi împrejurările implică o scuză întemeiată pentru acesta, respectivul nu va răspunde penal.

Dacă o infracţiune prevăzută în acest alineat a fost săvârşită cu intenţie şi este gravă, se pedepseşte, pentru îngreunare gravă a falimentului sau a procedurii de executare, cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod deosebit dacă făptuitorul a întărit prin jurământ informaţii incorecte sau a folosit documente false sau înregistrări false în contabilitate sau dacă infracţiunea a fost de amploare considerabilă. *Legea nr. 549/2006.*

Art. 3. Persoana care, atunci când este insolvabilă sau când există riscul evident să devină insolvabilă, continuă afacerea consumând resurse importante fără a aduce foloase firmei sau duce un trai risipitor sau se lansează în afaceri riscante sau angajamente garantate neprevăzător sau ia alte măsuri asemănătoare şi prin aceasta, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, îşi înrăutăţeşte situaţia financiară în mod considerabil, se pedepseşte, pentru neglijenţă faţă de creditori, cu închisoare până la 2 ani. Aceste dispoziţii se aplică chiar dacă făptuitorul nu

şi-a dat seama, dar avea motive întemeiate să presupună că era insolvabil sau că exista riscul vădit să devină insolvabil. *Legea nr. 242/2005.*

Art. 4. Persoana care, atunci când este insolvabilă, favorizează un anumit creditor plătind datorii care nu sunt scadente, plătind cu altceva decât mijloacele de plată obişnuite sau dând garanţii care nu erau stipulate la apariţia datoriei sau luând alte astfel de măsuri, se pedepseşte, dacă măsura cauzează un pericol vădit ca dreptul unui alt creditor să fie minimalizat considerabil, pentru favorizarea părtinitoare a unui creditor, cu închisoarea până la 2 ani. Aceleaşi dispoziţii se aplică dacă o persoană care este insolvabilă, cu intenţii inadecvate favorizează un anumit creditor în alt mod decât cele menţionate anterior şi acest lucru face să existe riscul ca dreptul unui alt creditor să fie minimalizat considerabil.

Un debitor care, pentru a favoriza un acord cu creditorii efectuează sau promite în secret o plată sau alt beneficiu, se pedepseşte de asemenea pentru favorizarea inadecvată a unui creditor. *Legea nr. 242/2005.*

Art. 5. Persoana care, cu intenţie sau din culpă, nu ia în considerare obligaţia de a ţine evidenţa contabilă conform legii contabilităţii nr. 1078/1999 omiţând să înregistreze date contabile sau să păstreze informaţii contabile sau înregistrând date incorecte în contabilitate sau în alt mod, se pedepseşte, dacă evoluţia, rezultatele financiare sau situaţia societăţii ca urmare a acestui lucru nu poate fi evaluată în fond pe baza contabilităţii, pentru infracţiune la legea contabilităţii, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracţiunea este minoră, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte, pentru infracţiune gravă la legea contabilităţii, cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă neglijarea a presupus o sumă considerabilă sau dacă făptuitorul a folosit documente false sau dacă fapta a reprezentat un element dintr-o infracţiune comisă sistematic sau dacă fapta a fost de natură deosebit de periculoasă.

Dispoziţiile alin. (1) şi (2) nu se aplică dacă obligaţia de a ţine evidenţa contabilă are în vedere o persoană juridică conform prevederilor din cap. 2 art. 2 din *legea contabilităţii* şi care nu conduce o activitate economică. *Legea nr. 242/2005.*

Art. 6. Pentru tentativă la incorectitudine faţă de creditori conform art. 1 alin. (1) sau tentativă la rea-credinţă faţă de creditori conform art. 1 alin. (2) care presupune faptul că se scot bani din Regat, se răspunde penal conform prevederilor cap. 23. Aceleaşi dispoziţii se aplică în cazul în care aceste

BCU CLUJ UNIVERSITY LIBRARY

infracţiuni se consideră rea-credinţă gravă faţă de creditori. Pentru pregătirea unei infracţiuni contabile grave se răspunde de asemenea penal conform prevederilor din cap. 23. *Legea nr. 511/2011.*

Art. 7. Dacă persoana care reprezintă un debitor comite o faptă pentru care răspunderea penală a debitorului este prevăzută în acest capitol, se va sancţiona ca şi când ea însăşi ar fi debitor.

Creditorul care, în cazurile menţionate în art. 4, ia sau acceptă să i se promită o plată, garanţie sau alte beneficii, se pedepseşte pentru participare la infracţiune numai dacă foloseşte ameninţări sau promisiuni inadecvate cu privire la un beneficiu sau încheie un acord secret cu făptuitorul. *Legea nr. 43/1986.*

Art. 8. Pentru neglijenţă faţă de creditori se poate pune în mişcare o acţiune penală de către procuror numai dacă se invocă interesul general.

Pentru infracţiuni contabile minore se poate pune în mişcare o acţiune penală de către procuror numai dacă se invocă interesul general din motive speciale. *Legea nr. 216/2013.*

CAPITOLUL 12
Distrugerea

Art. 1. Persoana care distruge sau deteriorează bunurile, mobile sau imobile, ale unei alte persoane şi în detrimentul acesteia, se pedepseşte, pentru distrugere, cu amendă sau închisoarea până la un an. *Legea nr. 857/2003.*

Art. 2. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 1 se consideră minoră, având în vedere lipsa de însemnătate a pagubei şi alte împrejurări la săvârşirea faptei, se pedepseşte, pentru stricăciune, cu amendă.

Persoana care, în pădure sau pe câmp, în mod neautorizat, ia copaci sau iarbă în creştere sau, din copaci în creştere, crengi, ramuri, coji de mesteacăn, scoarţă de copac, frunze, rafie, ghinde, alune sau răşină sau chiar copaci smulşi din rădăcină, pietre, pietriş, turbă sau alte lucruri asemănătoare, care nu sunt prelucrate pentru a fi folosite, se pedepseşte, pentru stricăciune, dacă infracţiunea, având în vedere valoarea obiectelor sustrase şi alte împrejurări, este considerată minoră.

Art. 3. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 1 se consideră gravă, se pedepseşte, pentru distrugere gravă, cu închisoarea până la 4 ani.

BCU INSTITUTUL CENTRAL UNIVERSITAR LIBRARY

La stabilirea gravității infracțiunii se va lua în considerare în mod special dacă fapta a pus în pericol viața sau sănătatea unei persoane în mod deosebit sau dacă paguba a afectat un lucru de importanță culturală sau economică majoră sau dacă paguba este notabilă.

Art. 4. Dacă o persoană traversează în mod neautorizat un teren sau o plantație sau o altă proprietate funciară, căreia prin aceasta îi poate produce pagube, se pedepsește, pentru traversare neautorizată, cu amendă.

Art. 5. Pentru tentativă sau pregătirea de distrugere gravă și tentativă la distrugere, precum și pentru omiterea de a dezvălui o distrugere gravă, se răspunde penal conform prevederilor din cap. 23. *Legea nr. 857/2003.*

Art. 6. Pentru stricăciune sau traversare neautorizată, dacă infracțiunea aduce o ofensă doar unui interes personal, se poate pune în mișcare o acțiune penală de către procuror numai dacă se invocă interesul general din motive speciale.

CAPITOLUL 13
Infracțiuni care implică un pericol public

Art. 1. Dacă o persoană provoacă un incendiu, care implică punerea în pericol a vieții sau sănătății unei alte persoane sau aduce distrugeri considerabile bunurilor unei alte persoane, se pedepsește, pentru incendiere, cu închisoarea de la 2 la 8 ani.

Dacă infracțiunea este mai puțin gravă, se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 3 ani. *Legea nr. 207/1993.*

Art. 2. Dacă infracțiunea prevăzută în art. 1 se consideră gravă, se pedepsește pentru incendiere gravă, cu închisoarea pe durată determinată, de la 6 la 18 ani, sau cu detențiunea pe viață.

La stabilirea gravității infracțiunii se va lua în considerare în mod special dacă incendiul a fost provocat într-o zonă dens populată, unde se putea răspândi ușor, sau în alt mod a pus în pericol mai multe persoane sau bunuri notabile. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 3. Persoana care produce o explozie, o inundație, o alunecare de teren, un naufragiu, un accident aviatic sau feroviar sau un alt dezastru asemănător și prin aceasta pune în pericol viața sau sănătatea unei alte persoane sau distruge considerabil proprietatea unei alte persoane, se pedepsește, pentru distrugere deosebit de periculoasă, cu închisoarea de la 2 la 8 ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dacă infracțiunea este mai puțin gravă, se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 3 ani.

Dacă infracțiunea este gravă, se pedepsește cu închisoarea pe durată determinată, de la 6 la 18 ani, sau cu detențiunea pe viață. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 4. Dacă o persoană distruge sau deteriorează bunuri de mare însemnătate pentru apărarea Regatului, aprovizionarea populației, administrarea justiției sau administrarea problemelor statului sau menținerea ordinii publice și a securității în Regat, sau prin altă măsură, care nu presupune doar împiedicarea activității forței de muncă sau îndemnul la acest lucru, întrerupe sau împiedică grav folosirea unor astfel de bunuri, se pedepsește, pentru sabotaj, cu închisoarea până la 4 ani. Aceleași dispoziții se aplică, dacă o persoană, prin distrugere sau o altă măsură menționată anterior, întrerupe sau împiedică grav mijloacele de comunicare publică sau folosirea telegrafului, telefonului, radioului sau a unor instrumente publice asemănătoare sau a unei clădiri care asigură aprovizionarea publică cu apă, lumină, căldură sau energie.

Art. 5. Dacă infracțiunea prevăzută în art. 4 se consideră gravă, se pedepsește, pentru sabotaj grav, cu închisoarea pe durată determinată de la 2 la 18 ani sau cu detențiunea pe viață.

La stabilirea gravității infracțiunii se va lua în considerare în mod special dacă prin aceasta a fost pusă în pericol siguranța Regatului, mai multe vieți omenești sau bunuri de însemnătate deosebită. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 5a. Persoana care prin constrângere pune stăpânire pe sau intervine în manevrarea:

1. unei aeronave,

2. unei nave, care se folosește în navigația comercială civilă, pentru transportul de mărfuri sau pasageri, remorcare, salvare, pescuit sau alt tip de capturare, sau

3. unui autobuz, camion greu sau mijloc de transport acționat mecanic pe calea ferată, linia de tramvai sau de metrou, care se folosește într-o activitate de achiziție pentru transportul de mărfuri sau pasageri, se pedepsește, pentru capturare a unei nave sau deturnare a unui avion, cu închisoarea până la 4 ani. Aceleași dispoziții se aplică persoanei care prin constrângere pune stăpânire pe o platformă maritimă prevăzută pentru activități de cercetare sau extragere a resurselor naturale sau în alt scop economic.

Persoana care în alt mod:

1. distruge sau deteriorează grav o navă sau o platformă menționată în alin. (1) sau o aeronavă aflată în trafic, sau

2. ia o măsură menită să pună în pericol siguranţa unei nave sau unei platforme menţionate în alin. (1) sau siguranţa unei aeronave în zbor, se pedepseşte, pentru sabotare navală sau aviatică, cu închisoarea până la 4 ani.

Dacă infracţiunea prevăzută în alin. (1) sau (2) se consideră gravă, se pedepseşte cu închisoarea pe durată determinată, de la 2 la 18 ani, sau cu detenţiunea pe viaţă. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă prin aceasta au fost puse în pericol mai multe vieţi omeneşti sau dacă fapta a fost de natură deosebit de periculoasă din alt punct de vedere. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 5b. Persoana care:

1. foloseşte violenţa gravă sau ameninţarea cu o astfel de violenţă împotriva unei persoane care se află într-un aeroport deschis traficului internaţional,

2. distruge sau deteriorează grav un dispozitiv aparţinând unui astfel de aeroport sau care se foloseşte pentru traficul aeroportuar, sau o aeronavă, neangajată în trafic, dar care staţionează în aeroport, sau

3. folosind violenţa sau ameninţarea cu violenţa zădărniceşte o activitate care se desfăşoară într-un astfel de aeroport,

se pedepseşte, dacă fapta este menită să pună în pericol funcţionarea sau siguranţa aeroportului, pentru sabotarea unui aeroport, cu închisoarea până la 4 ani.

Dacă infracţiunea se consideră gravă, se pedepseşte cu închisoarea pe durată determinată, de la 2 la 18 ani, sau cu detenţiunea pe viaţă. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă prin aceasta au fost puse în pericol mai multe vieţi omeneşti sau dacă fapta a fost de natură deosebit de periculoasă din alt punct de vedere. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 6. Persoana care, din neglijenţă, mânuind neatent focul sau materiale explozive sau indiferent cum, provoacă:

1. un incendiu sau o catastrofă prevăzută în art. 1, 2 sau 3 sau creşte riscul apariţiei acestora,

2. pagube sau obstacole prevăzute în art. 4 sau

3. pagube prevăzute în art. 5a alin. (2) pct. 1 sau art. 5 b alin. (1) pct. 2, se pedepseşte, pentru neglijenţă care pune în pericol societatea, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 2 ani. *Legea nr. 416/1990.*

Art. 7. Dacă o persoană pune în pericol viaţa sau sănătatea oamenilor intoxicând sau infectând alimente, apă sau altceva, în alt mod răspândind substanţe

toxice sau alte substanţe asemănătoare sau transmiţând ori răspândind boli grave, se pedepseşte, pentru răspândire de substanţe toxice sau contaminare, cu închisoarea până la 6 ani.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea pe durată determinată, de la 4 la 18 ani, sau cu detenţiunea pe viaţă. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă s-a săvârşit cu intenţia de a vătăma viaţa sau sănătatea unei alte persoane sau dacă multe persoane au fost puse în pericol. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 8. Dacă o persoană pune în pericol animale sau plante răspândind substanţe toxice sau transmiţând ori răspândind boli periculoase sau răspândind dăunători sau neghină sau în alt mod asemănător, se pedepseşte, pentru distrugere, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă s-a săvârşit cu intenţia de a produce pagube sau dacă au fost puse în pericol bunuri de valoare însemnată.

Art. 8a. A fost abrogat prin *Legea nr. 809/1998.*

Art. 9. Dacă o persoană comite din neglijenţă o faptă prevăzută în art. 7 sau 8, se pedepseşte, pentru neglijenţă cu substanţe toxice sau agenţi patogeni, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. *Legea nr. 809/1998.*

Art. 10. Dacă o persoană, fără să răspundă penal conform prevederilor anterioare din acest capitol, prin mânuirea focului, materialelor explozive sau substanţe toxice sau în alt mod, a generat un pericol de incendiu sau o catastrofă prevăzute în art. 1, 2 sau 3 sau un pericol public conform prevederilor din art. 7 sau 8 şi dacă omite, după ce şi-a dat seama de acest lucru, să facă ceea ce se cere de drept pentru prevenirea pericolului, se pedepseşte, pentru omiterea prevenirii unui pericol public, cu amendă sau închisoarea până la un an.

Art. 11. Dacă o persoană care şi-a atras răspunderea penală în baza art. 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9 sau 10 sau în baza art. 5a alin. (2) pct. 2 sau art. 5 b alin. (1) pct. 2 sau pct. 3, de bună voie a prevenit un astfel de pericol sau efect prevăzut în aceleaşi articole, înainte să apară un inconvenient notabil, poate fi sancţionată cu o pedeapsă mai uşoară decât cea prevăzută pentru fapta respectivă. Dacă pericolul a fost minor şi pentru acea faptă nu era prevăzută o pedeapsă mai grea decât închisoarea de un an, nu va răspunde penal. *Legea nr. 809/1998.*

Art. 12. Pentru tentativă, pregătirea sau uneltirea unei incendieri, incendieri grave, distrugere care constituie pericol public, sabotaj, sabotaj grav, deturnare ori capturare, sabotarea navigației sau traficului aerian, sabotarea unui aeroport sau răspândirea de substanțe toxice sau contaminare sau distrugeri, deci și pentru omiterea de a dezvălui o astfel de infracțiune, se răspunde penal conform dispozițiilor cap. 23. *Legea nr. 416/1990.*

CAPITOLUL 14
Infracțiuni de fals

Art. 1. Persoana care, în mod neautorizat, scriind sau menționând în mod asemănător numele unei alte persoane sau în alt mod, prezintă un înscris oficial fals sau modifică ori completează un înscris oficial original, de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește, pentru fals în înscrisuri oficiale, cu închisoarea până la 2 ani.

Prin înscris oficial se înțelege:

1. un document care a fost redactat ca dovadă sau este important ca dovadă și care conține o informație despre emitere și are caracter original,

2. un document electronic care a fost redactat ca dovadă sau este important ca dovadă și care are o informație despre emitere care poate fi verificată într-un mod securizat, și

3. un certificat emis ca dovadă a identității unei persoane sau unui anumit drept ori calificare și care are caracter original (atestare a identității). *Legea nr. 425/2013.*

Art. 2. Dacă infracțiunea prevăzută în art. 1 se consideră minoră, se pedepsește, pentru falsificarea unui înscris oficial, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Pentru a stabili dacă infracțiunea este minoră se va lua în considerare dacă înscrisul oficial este de mai mică însemnătate sau dacă fapta a fost comisă pentru a ajuta o persoană să-și intre în drepturi. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 3. Dacă infracțiunea prevăzută în art. 1 se consideră gravă, se pedepsește, pentru fals grav în înscrisuri oficiale, cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani.

La stabilirea gravității infracțiunii se va lua în considerare dacă falsificarea a avut în vedere un document de arhivă de valoare al unei autorități sau un înscris oficial de însemnătate deosebită în comerțul public sau dacă fapta a fost de natură deosebit de periculoasă. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 4. Persoana care, fără a avea dreptul în acel moment, distruge, face inutilizabil sau ascunde un înscris oficial, de natură să producă consecinţe juridice, se pedepseşte şi infracţiunea nu se consideră infracţiune la legea contabilităţii, pentru împiedicarea atestării, cu închisoarea până la 2 ani.

Dacă infracţiunea este minoră, se pedepseşte cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 5. Persoana care, în mod neautorizat, aplică sau în alt mod falsifică numele în clar sau semnătura unei alte persoane pe o creaţie artistică sau de artă aplicată sau pe o altă astfel de lucrare şi prin aceasta lasă impresia că este autorul lucrării, se pedepseşte pentru semnătură falsificată, cu închisoarea până la 2 ani.

Dacă infracţiunea este minoră, se pedepseşte cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 6. Persoana care contrafăce sau în alt mod falsifică bancnote sau monede valabile în Suedia sau în străinătate sau care au fost pregătite pentru editare, dar încă nu sunt valabile, se pedepseşte, pentru falsificare de bani, cu închisoarea până la 4 ani.

Dacă infracţiunea este minoră, se pedepseşte cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 8 ani. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 7. Persoana care achiziţionează, dă, primeşte, păstrează, transportă sau se ocupă în alt mod asemănător cu bancnote sau monede false aşa cum este prevăzut în art. 6, cu intenţia de a le pune în circulaţie, se pedepseşte, pentru folosire ilegală de bani falşi, cu închisoarea până la 2 ani.

Dacă infracţiunea este minoră, se pedepseşte cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 8. Persoana care contrafăce timbre valabile, ştampile sau alte titluri de valoare suedeze sau străine, oficiale sau destinate publicului sau o marcă oficială suedeză sau străină de control al măsurii, greutăţii, produselor, documentelor

sau altele, sau achiziționează astfel de mărci false sau în mod neautorizat achiziționează timbre originale sau în alt mod falsifică astfel de timbre sau obiecte timbrate, de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește, pentru falsificare de timbre, cu închisoarea până la 2 ani.

Dacă infracțiunea este minoră, se pedepsește cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracțiunea este gravă, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 9. Persoana care, în mod neautorizat, achiziționează un marcaj sau alt obiect care poate fi schimbat cu o linie de demarcație valabilă, un marcaj acvatic, un punct fix sau alt tip de marcaj folosit la măsurarea suprafeței sau înălțimii sau mută, șterge, deteriorează sau distruge un astfel de marcaj, de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește, pentru falsificare de marcaje fixe, cu închisoarea până la 4 ani.

Dacă infracțiunea este minoră, se pedepsește cu amendă sau închisoarea până la 6 luni. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 10. Persoana care prezintă înscrisuri oficiale false, oferă sau ține spre vânzare lucrări sub semnătură falsă, pune în circulație bancnote sau monede false, folosește mărci sau semne de control false, prezintă însemne false sau folosește un obiect care a fost falsificat într-un mod menționat în acest capitol, de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește, pentru folosire de obiecte falsificate, ca și cum aceasta s-ar fi ocupat de falsificare. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 11. Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute în art. 10, pune în circulație ceva ce poate fi ușor confundat cu bancnote, monede sau mărci oficiale valabile, se pedepsește, pentru răspândire ilegală de imitații, cu amendă. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 12. Dacă o persoană a comis o faptă prevăzută în acest capitol, dar de bună voie și înainte să apară inconveniente notabile a prevenit producerea de consecințe juridice pe care fapta le presupunea, aceasta poate primi o pedeapsă mai mică decât cea prevăzută pentru acea faptă. Dacă riscul a fost minor și dacă nu este prevăzută o pedeapsă mai mare decât închisoarea de 6 luni pentru faptă, aceasta nu va răspunde penal. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 13. Pentru tentativă sau pregătirea falsului în înscrisuri oficiale, falsului grav în înscrisuri oficiale, împiedicarea atestării unui înscris oficial, semnăturii

BCU IAȘI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

falsificate, falsificării de bani, falsificării de marcaje fixe, falsificării de timbre sau folosirii de obiecte falsificate şi pentru omiterea dezvăluirii falsificării de bani, se răspunde penal conform prevederilor cap. 23. Aceleaşi dispoziţii se aplică tentativei la folosire neautorizată de bani falşi care constă din încercarea de a achiziţiona sau de a primi bani falsificaţi. Dacă infracţiunea, în cazul în care s-ar fi săvârşit, ar fi considerată minoră, fapta nu atrage totuşi răspunderea penală. *Legea nr. 425/2013.*

CAPITOLUL 15
Jurământul strâmb, învinuirea falsă şi alte depoziţii false

Art. 1. Dacă o persoană sub jurământ dă informaţii neadevărate sau tăinuieşte adevărul, se pedepseşte, pentru jurământ strâmb, cu închisoarea până la 4 ani sau, dacă infracţiunea este minoră, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 8 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă s-a săvârşit cu intenţia ca o persoană nevinovată să fie trasă la răspundere pentru o infracţiune gravă sau în alt mod au fost cauzate pagube notabile unei alte persoane. *Legea nr. 1292/1975.*

Art. 2. Persoana care, la audierea sub jurământ într-un proces, dă informaţii false sau tăinuieşte adevărul, se pedepseşte, pentru depoziţie falsă a unei părţi, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracţiunea este minoră, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Art. 3. Dacă o persoană comite din neglijenţă o faptă prevăzută în art. 1 sau 2, se pedepseşte, pentru depoziţie falsă, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Art. 4. Dacă depoziţia prevăzută în art. 1-3 se dovedeşte a fi neînsemnată la judecarea dosarului, nu se va răspunde penal.

Cele menţionate anterior se aplică de asemenea dacă o persoană a dat informaţii false sau a tăinuit adevărul cu privire la un lucru despre care avea dreptul să se abţină, iar împrejurările îi permit să aibă o scuză întemeiată.

Art. 4a. Dacă o persoană care răspunde penal în faţa unei instanţe din Danemarca, Finlanda, Islanda sau Norvegia dă informaţii false sau tăinuieşte adevărul, se sancţionează, pentru depoziţie falsă în faţa unei instanţe nordice, cu pedeapsa prevăzută în art. 1, dacă depoziţia din Regat a fost dată sub prestare de jurământ, şi cu pedeapsa prevăzută în art. 2, în cazul în care

este vorba despre o depoziție a unei părți într-un proces civil. Dacă fapta se comite din neglijență, se pedepsește, pentru depoziție falsă în fața unei instanțe nordice, cu pedeapsa prevăzută în art. 3.

Dispozițiile art. 4, 14 și 15 se aplică *mutatis mutandis* faptelor prevăzute în alin. (1). *Legea nr. 1292/1975.*

Art. 4b. Dacă un martor sau un expert aflat sub jurământ în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, în fața tribunalului acestei instanțe, în fața Asociației Europene a Liberului Schimb, a uniunii vamale AELS, sau în fața Curții Penale Internaționale, dă informații false sau tăinuiește adevărul, se sancționează, pentru depoziții false în fața unei instanțe internaționale, cu pedeapsa prevăzută în art. 1, dacă depoziția din Regat a fost dată sub prestare de jurământ.

Dacă fapta prevăzută în alin. (1) se comite din neglijență gravă, se sancționează, pentru depoziții false în fața unei instanțe internaționale, cu pedeapsa prevăzută în art. 3. Nu se va răspunde totuși penal conform acestui alineat dacă depoziția s-a făcut în fața Curții Penale Internaționale.

Dispozițiile art. 4, 14 și 15 se aplică în parte și faptelor prevăzute în alin. (1) și (2). *Legea nr. 1281/2009.*

Art. 5. Dacă o persoană intentează un proces împotriva unei persoane nevinovate cu intenția ca aceasta să fie trasă la răspundere, se pedepsește, pentru învinuire falsă, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracțiunea este minoră, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracțiunea este gravă, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. La stabilirea gravității infracțiunii se va lua în considerare în mod special dacă învinuirea avea în vedere o infracțiune gravă sau a implicat abuzul în serviciu.

Persoana care intentează un proces, deși nu are motive întemeiate să facă acest lucru, se pedepsește, pentru învinuire nefondată, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Art. 6. Dacă o persoană denunță o persoană nevinovată cu intenția ca aceasta să fie trasă la răspundere, se pedepsește, pentru denunț fals, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracțiunea este minoră, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă nu și-a dat seama, dar avea motive întemeiate să presupună că persoana denunțată era nevinovată, se pedepsește, pentru denunț nefondat, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

Art. 7. Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute în art. 6, în faţa unui procuror, a poliţiei sau a unei alte autorităţi, învinovăţeşte o persoană de o faptă penală neadevărată, afirmă împrejurări jenante sau neagă motive de achitare sau circumstanţe atenuante, se pedepseşte, dacă autoritatea este competentă să analizeze astfel de sesizări, pentru punere sub acuzare falsă, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracţiunea este minoră, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă aceasta nu şi-a dat seama, dar avea motive întemeiate să presupună că denunţul era neadevărat, se pedepseşte, pentru punere sub acuzare din neglijenţă, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni. *Legea nr. 615/2014.*

Art. 8. Dacă o persoană falsifică sau înlătură probe pentru ca o persoană nevinovată să fie trasă la răspundere sau dacă o persoană indică probe false cu această intenţie, se pedepseşte, pentru falsificare de probe, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracţiunea este minoră, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea, de la 6 luni la 4 ani.

Art. 9. Dacă o persoană, fără a fi trasă la răspundere conform prevederilor anterioare din acest capitol, luând măsuri menţionate în acelaşi capitol, a condus la riscul ca o altă persoană să fie sancţionată fără temei legal sau în alt mod să sufere daune notabile, şi dacă omite, după ce şi-a dat seama, să facă ceea ce se cere de drept pentru a preveni riscul, se pedepseşte, pentru omiterea de a preveni comiterea unei erori, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Art. 10. Persoana care, în alt mod decât pe cale verbală, dă informaţii false sau tăinuieşte adevărul, atunci când informaţia conform legii sau altui act normativ se dă pe proprie răspundere sau în baza unei alte promisiuni solemne asemănătoare, de natură să producă consecinţe juridice, se pedepseşte, pentru asumarea falsă a răspunderii, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 2 ani.

Persoana care, din neglijenţă gravă, comite o faptă prevăzută în alin. (1), se pedepseşte, pentru asumarea falsă a răspunderii din neglijenţă, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 11. Persoana care, într-un certificat sau un alt înscris oficial dă informaţii false despre cine este sau despre altceva decât datele personale sau redactează

de formă un înscris oficial cu privire la un document juridic, de natură să producă consecinţe juridice, se pedepseşte, pentru atestare falsă, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea, în cazul în care implică abuzul în serviciu sau sub o altă formă se consideră gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 2 ani.

Persoana care indică sau în alt mod foloseşte un astfel de înscris oficial fals prevăzut în alin. (1) de natură să producă consecinţe juridice, se sancţionează, pentru folosire de înscrisuri oficiale false, cu pedeapsa prevăzută în alin. (1) sau (2). *Legea nr. 425/2013.*

Art. 12. Persoana care prezintă în mod fals un paşaport, o diplomă, un act de identitate sau un alt astfel de act oficial personal, dându-se pe sine sau pe o altă persoană drept posesorul actului, sau predă un astfel de act oficial pentru a fi folosit în mod abuziv în acest mod, de natură să producă consecinţe juridice, se pedepseşte, pentru folosirea abuzivă de acte oficiale, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 2 ani.

Persoana care pretinde în mod fals că un document este o copie autentică a unui anumit act oficial de natură să producă consecinţe juridice, se sancţionează, pentru folosirea abuzivă a unui document, cu pedeapsa prevăzută în alin. (1) sau (2). *Legea nr. 425/2013.*

Art. 13. Persoana care îşi neagă semnătura pe un act oficial sau menţiunea copiei conforme cu privire la un act oficial, atunci când menţiunea este de asemenea natură încât poate înlocui o semnătură, de natură să producă consecinţe juridice, se pedepseşte, pentru negarea semnăturii, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 2 ani. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 14. Dacă o persoană a comis o faptă prevăzută în acest capitol, dar, de bunăvoie şi înainte să apară un inconvenient notabil, a corectat eroarea sau în alt mod a prevenit riscul unui viitor inconvenient, poate fi sancţionată cu o pedeapsă mai mică decât cea prevăzută pentru faptă. Dacă riscul a fost minor şi nu este prevăzută o pedeapsă mai mare decât închisoarea pe 6 luni pentru fapta respectivă, aceasta nu va răspunde penal. *Legea nr. 425/2013.*

Art. 15. Pentru pregătirea unui jurământ strâmb sau instigarea la jurământ strâmb, care implică faptul că o persoană încearcă să instige la o asemenea faptă, şi pentru tentativa la falsificarea probelor, se răspunde penal conform

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

prevederilor din cap. 23. Dacă infracţiunea, în cazul în care s-ar fi realizat, ar fi fost considerată minoră, fapta nu atrage răspunderea penală. *Legea nr. 425/2013.*

CAPITOLUL 16
Infracţiuni contra ordinii publice

Art. 1. Dacă o mulţime de oameni tulbură ordinea publică, manifestând intenţia ca, unindu-şi forţele, să protesteze împotriva unei autorităţi sau în alt mod să provoace sau să împiedice luarea unei anumite măsuri şi nu se dispersează la ordinul unei autorităţi, instigatorii şi conducătorii se pedepsesc pentru revoltă cu închisoarea până la 4 ani, iar alţi participanţi la activitatea mulţimii cu amendă sau închisoarea până la 2 ani.

Dacă mulţimea se dispersează la ordinul unei autorităţi, instigatorii şi conducătorii se pedepsesc pentru revoltă cu amendă sau închisoarea până la 2 ani.

Art. 2. Dacă o mulţime, cu intenţia menţionată în art. 1, şi-a unit forţele împotriva unei persoane sau a unor bunuri, se pedepseşte, indiferent dacă era prezentă o autoritate sau nu, pentru revoltă violentă, instigatorii şi conducătorii cu închisoarea până la 10 ani, iar alţi participanţi la activitatea mulţimii cu amendă sau închisoarea până la 4 ani.

Art. 3. Dacă un participant dintr-o mulţime care tulbură ordinea publică omite să respecte ordinul transmis pentru menţinerea ordinii sau dacă pătrunde pe un teritoriu interzis prin lege sau blocat accesului public, se pedepseşte, dacă nu este vorba de o revoltă, pentru nesupunere faţă de poliţie, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Art. 4. Dacă o persoană, printr-un act de violenţă sau zgomot sau în alt mod asemănător tulbură sau încearcă să împiedice oficierea unei slujbe religioase publice, un alt serviciu religios public, cununie sau înmormântare sau alt serviciu asemănător, şedinţă publică a unei instanţe sau un alt serviciu de stat sau municipal sau o adunare publică în scopul unei dezbateri, instruirii sau audierii unei prelegeri, se pedepseşte, pentru tulburarea desfăşurării unui serviciu sau a unei întruniri publice, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Pentru tulburarea desfăşurării unui serviciu sau a unei întruniri publice se pedepseşte de asemenea persoana care, printr-un act de violenţă sau zgomot sau în alt mod asemănător, tulbură sau încearcă să împiedice desfăşurarea unei şedinţe publice la Curtea Penală Internaţională. *Legea nr. 1281/2009.*

Art. 5. Persoana care, pe cale verbală, în faţa unei comunităţi sau mulţimi de oameni, prin manifeste răspândite sau distribuite pentru a fi răspândite sau un alt tip de mesaj adresat publicului, îndeamnă sau încearcă în alt mod să instige la comiterea unei fapte penale, la încălcarea unei obligaţii cetăţeneşti sau la nesupunerea faţă de o autoritate, se pedepseşte, pentru instigare la revoltă, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Pentru instigare la revoltă se pedepseşte şi persoana care, pe cale verbală, în faţa unui grup de militari sau în alt tip de mesaj adresat militarilor îndeamnă sau încearcă în alt mod să-i instige la comiterea unei fapte penale sau omiterea unui lucru care implică faptul că nu îşi respectă atribuţiile de serviciu.

În cazuri minore nu se răspunde penal. Pentru a stabili dacă infracţiunea este minoră se va lua în considerare în mod special dacă a existat doar un risc neînsemnat pentru ca îndemnul sau tentativa să aibă consecinţe.

Dacă infracţiunea, având în vedere că făptuitorul a încercat să instige la comiterea unei infracţiuni grave sau din alt punct de vedere, se consideră gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 4 ani. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 6. Dacă un grup de militari ameninţă împreună ca prin violenţă să se ridice împotriva unui superior, se pedepseşte, pentru rebeliune, cu amendă sau închisoarea până la 4 ani. Instigatorii şi conducătorii se pedepsesc totuşi cu închisoarea până la 6 ani.

Dacă participanţii la o rebeliune au folosit împreună violenţa împotriva unei persoane sau a unui bun, aceştia se pedepsesc cu închisoarea până la 6 ani. Instigatorii şi conducătorii se pedepsesc totuşi cu închisoarea până la 18 ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

Dacă infracţiunea se consideră gravă, făptuitorul este pedepsit cu închisoare până la 18 ani sau cu detenţiunea pe viaţă. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă fapta s-a comis în timpul unui conflict sau, în cazul în care încălcarea disciplinei militare în alt mod presupune un anumit risc. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 7. A fost abrogat prin *Legea nr. 225/1970.*

Art. 8. Persoana care, într-o declaraţie sau în alt mesaj care se răspândeşte, ameninţă sau arată dispreţ faţă de un grup etnic sau un alt astfel de grup de persoane, făcând aluzie la rasă, culoarea pielii, naţionalitate sau origine etnică, religie sau orientare sexuală, se pedepseşte, pentru hărţuire a unui grup de persoane, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă infracţiunea este minoră, cu amendă.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă mesajul a avut un conţinut deosebit de ameninţător sau ofensator şi a fost difuzat unui număr mare de persoane astfel încât să atragă atenţia în mod considerabil. *Legea nr. 800/2002.*

Art. 9. Un întreprinzător care în activitatea sa discriminează o persoană pe motiv de rasă, culoare a pielii, naţionalitate sau origine etnică sau religie, tratând-o diferenţiat de condiţiile pe care întreprinzătorul le aplică în activitatea sa faţă de alte persoane, se pedepseşte, pentru discriminare, cu amendă sau închisoarea până la un an.

Cele prevăzute în alin. (1) despre un întreprinzător se aplică de asemenea persoanei care este angajată într-o activitate economică sau face comerţ în alt mod în numele unui întreprinzător, precum şi persoanei angajate într-un serviciu public sau care presupune sarcini publice.

Pentru discriminare se pedepseşte şi organizatorul unei adunări publice sau eveniment public şi asistenţii unui astfel de organizator, dacă acesta discriminează o persoană pe motiv de rasă, culoare a pielii, naţionalitate sau origine etnică sau religie, refuzându-i accesul la întrunire sau eveniment în condiţiile permise pentru alte persoane.

Dacă o persoană, în modul menţionat în alin. (1)-(3), discriminează o altă persoană din cauza orientării sale sexuale, se pedepseşte în acelaşi mod pentru discriminare. *Legea nr. 569/2008.*

Art. 10. Persoana care, în mod neautorizat, mută, vatămă sau manipulează în mod ofensator un cadavru sau cenuşa unei persoane decedate, deschide un mormânt sau în alt mod deteriorează sau profanează un sicriu, o urnă, un mormânt sau alt monument funerar sau piatră funerară, se pedepseşte, pentru profanare de morminte, cu amendă sau închisoarea până la 2 ani. *Legea nr. 207/1993.*

Art. 10a. Persoana care:

1. expune minori în materiale pornografice,

2. distribuie, transmite, pune la dispoziţie, expune sau în alt mod pregăteşte o astfel de imagine cu minori făcând-o disponibilă pentru alte persoane,

3. achiziţionează sau oferă spre vânzare o astfel de imagine cu minori,

4. intermediază contacte între cumpărători şi vânzători de astfel de imagini cu minori sau ia o altă măsură asemănătoare cu scopul de a favoriza comerţul cu astfel de imagini, sau

5. deține o astfel de imagine cu minori sau are în vedere o astfel de imagine pe care încearcă să o obțină, se pedepsește, pentru pornografie cu minori, cu închisoarea până la 2 ani.

Dacă infracțiunea prevăzută la alin. (1) este minoră, se pedepsește cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Prin minor se înțelege persoana a cărei dezvoltare fiziologică nu s-a realizat sau care nu a împlinit încă vârsta de 18 ani. Dacă dezvoltarea sa fiziologică s-a realizat, fapta va atrage răspunderea penală conform prevederilor din alin. (1) pct. 2-5 numai dacă reiese din imagine și din împrejurările referitoare la ea că persoana expusă în imagine nu a împlinit vârsta de 18 ani.

Persoana care, într-o activitate comercială sau de alt gen, pentru a obține un folos, distribuie din neglijență o imagine prevăzută în alin. (1), se pedepsește conform prevederilor din alin. (1) sau (2).

Dacă infracțiunea prevăzută în alin. (1) se consideră gravă, se pedepsește, pentru pornografie gravă cu minori, cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravității infracțiunii se va lua în considerare în mod special dacă s-a săvârșit în cursul unei activități comerciale sau pentru a obține câștiguri, a făcut parte dintr-un lanț de activități infracționale practicate sistematic sau de o amploare mai mare, a avut în vedere un număr deosebit de mare de imagini sau imagini în care minorii erau de vârste fragede, au fost supuși unor acte de violență sau unor constrângeri ori abuzați într-un mod brutal. *Legea nr. 1357/2010.*

Art. 10b. Interdicția prevăzută în art. 10a în privința expunerii și a conținutului nu se aplică persoanei care conform alin. (1) sau (2) din acel articol expune un material pornografic cu minori, dacă diferența de vârstă și dezvoltare dintre persoana expusă și persoana care expune materialul este minoră și celelalte împrejurări nu atrag răspunderea penală.

Interdicția nu se aplică nici persoanei care desenează, pictează sau în alt mod manual similar expune o astfel de imagine, dacă imaginea nu este menită să fie distribuită, transmisă, pusă la dispoziție, expusă sau făcută să fie disponibilă pentru alte persoane în alt mod.

Chiar și în alte cazuri o faptă nu constituie infracțiune dacă fapta, având în vedere împrejurările, este scuzabilă. *Legea nr. 399/2010.*

Art. 10c. Persoana care în imagini ilustrează agresiuni sau constrângere sexuală, cu intenția ca imaginea sau imaginile să fie distribuite, sau persoana care distribuie o astfel de ilustrare, se pedepsește, dacă fapta nu este scuzabilă având în vedere împrejurările, pentru ilustrare ilegală de acte de violență, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. Aceleași dispoziții se aplică persoanei

care, în imagini video indiscrete sau prelungite ilustrează violența gravă împotriva unor oameni sau animale, cu intenția ca imaginile să fie distribuite, sau persoanei care distribuie o astfel de imagine. Dacă o persoană distribuie din neglijență o imagine menționată în alin. (1) și dacă distribuirea se face în cadrul unei activități comerciale sau în alt mod pentru a obține câștiguri, se răspunde penal în baza alin. (1). *Legea nr. 1881/2010.*

Art. 10d. Persoana care, cu intenție sau din neglijență gravă, într-o activitate comercială sau de alt gen, distribuie unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani un film, o înregistrare video sau o altă înregistrare tehnică cu imagini video, care conține imagini detaliate cu caracter veridic care redau acte de agresiune sau amenințări cu violența împotriva unor oameni sau animale,pentru a obține un folos, se pedepsește, pentru distribuire neautorizată de înregistrări tehnice, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dispozițiile alin. (1) nu se aplică filmelor, înregistrărilor video sau altor înregistrări tehnice cu imagini video cu același conținut care se regăsește într-o înregistrare pe care Consiliul Național al Audiovizualului a aprobat-o spre vizionare de către minori în vârstă de până la 15 ani.

Dispozițiile alin. (1) nu se aplică nici prezentărilor oficiale de imagini video din filme sau înregistrări video sau dintr-o înregistrare dintr-o bază de date.

Dacă o înregistrare tehnică cu imagini video este prevăzută cu un certificat care atestă că o înregistrare cu același conținut a fost aprobată de Consiliul Național al Audiovizualului spre vizionare de către minori în vârstă de până la 15 ani, nu se va răspunde penal conform alin. (1). Aceste dispoziții nu se aplică totuși dacă certificatul era fals și persoana care a distribuit înregistrarea și-a dat seama sau ar fi trebuit să-și dea seama de aceasta. *Legea nr. 1881/2010.*

Art. 11. Persoana care, într-un loc public sau deschis publicului, prin etalarea într-o vitrină sau un alt procedeu asemănător, expune materiale pornografice într-un mod menit să trezească indignarea publică, se pedepsește, pentru abuz de materiale pornografice, cu amendă sau închisoare până la 6 luni. Aceleași dispoziții se aplică persoanei care, prin poștă sau în alt mod, trimite sau transmite unei alte persoane materiale pornografice fără comandă prealabilă. *Legea nr. 225/1970.*

Art. 12. Persoana care, în rândul minorilor sau tinerilor distribuie un text scris, imagini sau înregistrări tehnice care prin conținutul lor pot părea abrutizante sau în alt mod pot provoca riscul de a afecta negativ educația morală a tinerilor, se pedepsește, pentru instigarea tinerilor, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni. *Legea nr. 1444/1998.*

Art. 13. Dacă o persoană, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, prin molestare, exploatare sau neglijare sau în alt mod, în mod necuviincios supune animale la suferinţă, se pedepseşte, pentru tratarea cu cruzime a animalelor, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. *Legea nr. 629/1972.*

Art. 14. Dacă o persoană organizează, în mod neautorizat, pentru publicul larg jocuri sau activităţi asemănătoare, al căror rezultat depinde în totalitate sau în mare măsură de noroc, şi dacă reiese că activitatea, având în vedere natura sa, valoarea mizelor şi alte împrejurări, este riscantă sau menită să aducă organizatorului un câştig financiar considerabil, se pedepseşte, pentru organizare ilegală de jocuri de noroc, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. Aceleaşi dispoziţii se aplică persoanei care permite desfăşurarea unei astfel de activităţi într-o locuinţă sau un alt spaţiu pe care l-a pus la dispoziţie publicului larg. *Legea nr. 1007/1986.*

Art. 14a. Dacă infracţiunea prevăzută în alin. (1) se consideră gravă, se pedepseşte, pentru organizare ilegală gravă de jocuri de noroc, cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani.

La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă activitatea s-a desfăşurat în scop comercial, a implicat sume considerabile sau în alt mod a fost de natură deosebit de periculoasă. *Legea nr. 1061/1982.*

Art. 15. Persoana care cauzează luarea de măsuri de siguranţă inutile dând informaţii false despre existenţa unui pericol pentru viaţa sau sănătatea uneia sau mai multor persoane sau pentru distrugerea considerabilă a unor bunuri, se pedepseşte, pentru alertare falsă, cu amendă sau închisoare până la un an.

Dacă infracţiunea prevăzută în alin. (1) este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani.

Persoana care, folosind abuziv o instalaţie de alarmă, un semnal de alarmă sau un alt dispozitiv asemănător, cauzează intervenţia rapidă a Poliţiei, a unei organizaţii municipale care se ocupă cu servicii de intervenţie, a ambulanţei, a armatei, a serviciului de salvare în caz de naufragii sau a unui alt astfel de organ care se ocupă de siguranţa publică, se pedepseşte, pentru utilizarea abuzivă a unui dispozitiv de alarmă, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni. *Legea nr. 615/2014.*

Art. 16. Persoana care face zgomot într-un loc public sau se comportă în public într-un mod menit să provoace indignarea populaţiei, se pedepseşte, pentru tulburarea liniştii publice, cu amendă. *Legea nr. 240/1991.*

Art. 17. Pentru pregătirea sau uneltirea sau omiterea de a dezvălui o revoltă se răspunde penal conform prevederilor cap. 23. Aceleaşi dispoziţii se aplică tentativei sau pregătirii organizării grave de jocuri de noroc, tentativei la pornografie cu minori prevăzută în art. 10a alin. (1) şi tentativei sau pregătirii pornografiei grave cu minori. *Legea nr. 399/2010.*

Art. 18. Dacă uzufructuarul care a pus la dispoziţie o locuinţă, află că locuinţa sa este folosită în totalitate sau în mare parte pentru organizarea ilegală de jocuri de noroc sau organizarea ilegală gravă de jocuri de noroc sau pentru tentativă sau pregătirea organizării ilegale grave de jocuri de noroc şi omite să facă ceea ce se cere de drept pentru a înceta punerea la dispoziţie, se va presupune că, dacă activitatea infracţională continuă sau se reia în locuinţă, a favorizat acea activitate şi va răspunde penal conform prevederilor cu privire la complicitate din cap. 23. *Legea nr. 892/1980.*

Art. 19. A fost abrogat prin *Legea nr. 1881/2010.*

CAPITOLUL 17
Infracţiuni contra autorităţii

Art. 1. Persoana care foloseşte violenţa sau ameninţă cu violenţa un funcţionar public care îndeplineşte o funcţie ce implică exerciţiul autorităţii de stat, aflat în exercitarea atribuţiilor de serviciu sau pentru a-l obliga la sau a-l împiedica să ia măsuri legate de atribuţiile sale sau pentru a se răzbuna pe o astfel de măsură, se pedepseşte, pentru violenţă sau ameninţare a unui funcţionar public, cu închisoarea până la 4 ani sau, dacă infracţiunea este minoră, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni. Aceleaşi dispoziţii se aplică dacă o persoană foloseşte în acest mod violenţa asupra unei persoane care şi-a exercitat autoritatea anterior în legătură cu ceea ce aceasta a făcut sau omis. *Legea nr. 667/1975.*

Art. 2. Persoana care, în mod diferit faţă de cele prevăzute în art. 1, pentru a obliga sau împiedica o persoană în exerciţiul autorităţii de stat sau pentru a se răzbuna, în mod necuviincios comite o faptă care îi provoacă suferinţă, pagube sau un alt inconvenient, sau ameninţă cu aceasta, se pedepseşte, pentru folosirea violenţei împotriva unui funcţionar public, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 4 ani. *Legea nr. 667/1975.*

Art. 3. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 4. Persoana care, chiar şi în alte cazuri decât cele menţionate anterior în acest capitol, opunând rezistenţă sau prin violenţă, încearcă să împiedice o persoană să-şi exercite atribuţiile de serviciu în exerciţiul autorităţii de stat, se pedepseşte, pentru împotrivire violentă, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni. *Legea nr. 667/1975.*

Art. 5. Dispoziţiile art. 1, 2 şi 4 se aplică şi în cazul în care o persoană, în modurile descrise în articolele menţionate, foloseşte violenţa sau împiedică o persoană care, conform unor prevederi speciale beneficiază de aceeaşi protecţie legală ca în cazul exerciţiului autorităţii de stat sau care este ori a fost solicitată să asiste un executor în luarea unei măsuri care este inclusă în acest tip de protecţie legală. *Legea nr. 667/1975.*

Art. 6. Funcţionarii de la Curtea de Apel Internaţională beneficiază de protecţie juridică în exercitarea atribuţiilor de serviciu conform dispoziţiilor art. 1, 2 şi 4 în mod similar ca şi când ar fi vorba de exerciţiul autorităţii suedeze de stat. Pentru tentativă sau pregătirea infracţiunii prevăzute în art. 1 împotriva unei astfel de persoane se aplică dispoziţiile art. 16. *Legea nr. 1281/2009.*

Art. 7. A fost abrogat prin *Legea nr. 301/2012.*

Art. 8. Persoana care, la alegerile organizate pentru ocuparea unei funcţii publice sau cu ocazia unei alte exercitări a dreptului de vot într-o chestiune publică, încearcă să împiedice scrutinul sau să falsifice rezultatul acestuia sau în mod inadecvat să influenţeze votarea, se pedepseşte, pentru influenţare neadecvată a rezultatului scrutinului, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 4 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă s-a săvârşit cu violenţă sau ameninţare cu violenţa sau a implicat abuzul în serviciu.

Persoana care primeşte, acceptă o promisiune sau pretinde un beneficiu necuvenit pentru a vota într-un anumit mod sau a nu vota într-o chestiune publică, se pedepseşte, dacă nu este vorba de luare de mită, pentru acceptare de beneficii necuvenite la votare, cu amendă sau închisoare până la 6 luni. *Legea nr. 301/2012.*

Art. 9. Dacă o persoană încearcă în mod neautorizat să obţină informaţii despre un lucru care din punct de vedere al exercitării dreptului la vot într-o

chestiune publică trebuie ţinut secret, se pedepseşte, pentru infracţiune contra votului secret, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni.

Art. 10. Persoana care, cu violenţă sau ameninţare cu violenţă, atacă o persoană pentru că aceasta a făcut o reclamaţie, a intentat o acţiune în justiţie, a depus o mărturie sau a făcut o afirmaţie la o audiere în faţa unei instanţe sau a unei alte autorităţi sau pentru a împiedica o persoană să ia o astfel de măsură, se pedepseşte pentru încălcare a drepturilor în probleme juridice, cu închisoarea până la 4 ani sau, dacă infracţiunea este minoră, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni. Aceleaşi dispoziţii se aplică, dacă o persoană, prin altă faptă care provoacă suferinţă, pagube sau un inconvenient, sau prin ameninţarea cu o astfel de faptă, atacă o persoană pentru că a depus o mărturie sau a făcut o afirmaţie la o audiere în faţa unei autorităţi sau pentru a o împiedica să depună o astfel de mărturie.

Prin instanţă sau altă autoritate prevăzută în alin. (1) se înţelege şi o cameră administrativă sau un alt organ de la Curtea de Apel Internaţională.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 8 ani. *Legea nr. 1281/2009.*

Art. 11. Dacă o persoană ascunde o altă persoană care a săvârşit o infracţiune, o ajută să scape, înlătură probe cu privire la infracţiune sau în alt mod asemănător împiedică dezvăluirea ei sau luarea măsurilor legale, se pedepseşte, pentru favorizarea infractorului, cu amendă sau închisoarea până la un an.

Pentru favorizarea infractorului se pedepseşte şi persoana care înlătură probe cu privire la o infracţiune care face obiectul unui proces pe rol la Curtea de Apel Internaţională sau în alt mod asemănător împiedică dezvăluirea ei sau luarea măsurilor legale.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani.

Persoana care nu şi-a dat seama, dar avea motive întemeiate să presupună că cealaltă persoană era infractor, se pedepseşte cu amendă.

Nu se va răspunde penal dacă fapta este considerată minoră având în vedere relaţia făptuitorului cu infractorul şi alte împrejurări. *Legea nr. 1281/2009.*

Art. 12. Dacă o persoană ajută o altă persoană, care se află în stare de detenţie într-un penitenciar sau care este arestată ori reţinută sau care este în mod legal privată de libertate, să evadeze, sau dacă îi înlesneşte, după ce a fugit, evadarea, ascunzând-o sau luând o altă astfel de măsură, se pedepseşte, pentru înlesnirea evadării, cu amendă sau închisoarea până la un an.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani.

Nu se va răspunde penal dacă fapta se consideră minoră având în vedere natura şi scopul privării de libertate, modul de acţiune al făptuitorului şi relaţia sa cu persoana a cărei evadare a înlesnit-o. *Legea nr. 207/1993.*

Art. 13. Persoana care în mod neautorizat deplasează, deteriorează sau în alt mod dispune de bunuri care fac obiectul unei popriri, unui sechestru, unui gaj, unei confiscări sau unei alte măsuri asemănătoare, deteriorează sau rupe afişul sau sigiliul unei autorităţi sau în mod neautorizat deschide ceea ce o autoritate a încuiat sau de asemenea încalcă o altă interdicţie asemănătoare comunicată de o autoritate, se pedepseşte, pentru încălcarea ordinului unei autorităţi, cu amendă sau închisoarea până la un an.

Dacă o persoană refuză accesul la solicitarea îndreptăţită a unui executor, se pedepseşte, pentru împiedicarea executării, cu amendă. *Legea nr. 827/1981.*

Art. 14. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 15. Dacă o persoană, în mod neautorizat, se dă drept un funcţionar în exerciţiul autorităţii de stat, se pedepseşte, pentru pretinderea deţinerii unei funcţii publice, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni. Aceleaşi dispoziţii se aplică, dacă o persoană poartă în mod neautorizat o uniformă, o insignă un sau un alt însemn de serviciu care dă impresia că aparţine forţelor apărării sau unei alte organizaţii din serviciul public sau unei organizaţii a cărei activitate se desfăşoară în domeniul comunicaţiilor sau presupune furnizarea de apă, lumină, căldură şi energie pentru populaţie.

Dacă infracţiunea se consideră gravă având în vedere că a adus prejudicii importante societăţii sau unei anumite persoane sau este considerată gravă din alte puncte de vedere, se pedepseşte cu închisoarea până la 2 ani. *Legea nr. 792/1999.*

Art. 16. Pentru tentativă sau pregătirea violenţei sau ameninţării asupra unui funcţionar public se răspunde penal conform prevederilor cap. 23, atâta timp cât infracţiunea, dacă s-ar fi săvârşit, nu ar fi fost considerată minoră. Pentru tentativă sau pregătirea înlesnirii evadării se răspunde de asemenea penal conform prevederilor din cap. 23. *Legea nr. 301/2012.*

Art. 17. A fost abrogat prin *Legea nr. 301/2012.*

CAPITOLUL 18
Crime de înaltă trădare

Art. 1. Persoana care, cu intenţia de a răsturna o formă de guvernământ cu ajutorul forţei militare ori prin mijloace violente sau de a forţa ori împiedica în acest mod luarea unei decizii de către şeful statului, guvern, parlament sau instanţa cea mai înaltă în grad, comite o faptă care implică un risc pentru atingerea scopului, se pedepseşte, dacă nu este vorba de înaltă trădare, pentru revoltă, cu închisoarea pe durată determinată, de la 10 la 18 ani, sau cu detenţiunea pe viaţă sau, dacă riscul a fost minor, cu închisoarea de la 4 la 10 ani. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 2. Dacă faptele prevăzute în cap. 3-5 implică folosirea violenţei asupra Regelui sau a unui alt membru al curţii regale sau asupra persoanei care, în calitate de regent, îndeplineşte sarcinile şefului de stat, se pedepseşte cu închisoarea până la 4 ani, dacă pedeapsa prevăzută pentru infracţiune este închisoarea până la 6 luni, şi până la 6 ani, dacă pedeapsa prevăzută pentru infracţiune este închisoarea de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 565/1974.*

Art. 3. Persoana care, cu intenţia de a săvârşi o infracţiune contra siguranţei naţionale sau libertăţilor cetăţeneşti, adună sau comandă un grup de oameni înarmaţi sau îi ţine adunaţi sau le pune la dispoziţie arme, muniţie sau alt echipament asemănător sau îi instruieşte cum să folosească armele, se pedepseşte, pentru ameninţarea cu arme a ordinii legale, cu închisoarea de la 6 la 10 ani.

Art. 4. Dacă o persoană înfiinţează sau face parte dintr-o asociaţie, care se consideră menită, prin natura sa şi prin scopul pentru care este înfiinţată, să reprezinte sau că se poate transforma cu uşurinţă într-un instrument de constrângere cum ar fi o trupă militară sau o forţă poliţienească şi care nu întăreşte apărarea naţională sau poliţia cu aprobare oficială, sau de asemenea pentru o astfel de grupare se ocupă cu arme, muniţii sau alt echipament asemănător, pune la dispoziţie o încăpere sau un teren pentru activitatea acesteia sau o susţine cu bani sau în alt mod, se pedepseşte, pentru activitate militară ilegală, cu amendă sau închisoare până la 2 ani.

Art. 5. Persoana care exercită constrângere sau ameninţare ilegală cu intenţia de a influenţa formarea opiniei publice sau de a uzurpa dreptul libertăţii de acţiune într-o organizaţie politică sau asociaţie profesională sau economică şi prin aceasta încalcă libertatea de exprimare, dreptul de întrunire sau dreptul

de asociere, se pedepseşte, pentru încălcarea libertăţilor cetăţeneşti, cu închisoarea până la 6 ani.

Art. 6. Dacă o persoană, prin automutilare sau în alt mod, pentru o perioadă mai mare sau mai mică, devine inaptă de a-şi îndeplini serviciul militar sau pentru apărarea regatului, sau invocând drept cauză o boală sau inducând în eroare în alt mod se sustrage unei astfel de obligaţii de serviciu militar, se pedepseşte, pentru neîndeplinirea obligaţiei de a efectua serviciul militar, cu amendă sau închisoare până la 2 ani sau, dacă regatul era în război, cu amendă sau închisoarea până la 4 ani.

Art. 7. Pentru tentativă, pregătirea sau uneltirea unei revolte sau ameninţări armate a ordinii legale, pentru omiterea dezvăluirii unei astfel de infracţiuni, deci şi pentru tentativa la încălcarea libertăţilor cetăţeneşti sau neîndeplinirea obligaţiei de apărare, se răspunde penal conform dispoziţiilor cap. 23.

Art. 8. Pentru faptele prevăzute în cap. 3-5 care implică folosirea violenţei împotriva Regelui sau a unei alte persoane menţionate în art. 2 nu se pune în mişcare o acţiune penală de către un procuror fără autorizarea guvernului, cu excepţia cazului în care a decedat o persoană ca urmare a comiterii faptei. Aceleaşi dispoziţii se aplică în cazul tentativei, pregătirii sau uneltirii unei fapte prevăzute în acest articol sau omiterii de a dezvălui o astfel de faptă. *Legea nr. 565/1974.*

CAPITOLUL 19
Infracţiuni contra siguranţei Suediei

Art. 1. Persoana care, cu intenţia ca regatul sau o parte din el, prin mijloace violente sau abuzive sau cu susţinere externă, să treacă sub ocupaţia unei puteri străine sau să ajungă dependent de o astfel de putere, sau ca o parte din regat să fie astfel separată, comite o faptă menită să ducă la realizarea intenţiei, se pedepseşte, pentru înaltă trădare, cu închisoarea pe durată determinată, de la 10 la 18 ani, sau cu detenţiunea pe viaţă sau, dacă pericolul a fost minor, cu închisoarea de la 4 la 10 ani.

Dacă o persoană, cu intenţia de a forţa ori împiedica cu sprijin extern luarea unei măsuri sau decizii de către şeful statului, guvern, parlament sau instanţa cea mai înaltă în grad, comite o faptă menită să ducă la realizarea acestui lucru, se pedepseşte de asemenea pentru înaltă trădare. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 2. Persoana care, prin mijloace violente sau cu sprijin extern riscă să implice regatul într-un război sau alte ostilități, se pedepsește, dacă nu este vorba de înaltă trădare, pentru instigare la război, cu închisoarea de la 2 la 8 ani.

Art. 3. Dacă persoana care a primit sarcina de a duce în numele regatului tratative cu un stat străin sau în alt mod să apere interesele regatului în fața unei persoane care reprezintă interesul statului străin, abuzează de autoritatea de a reprezenta regatul sau de încrederea datorată poziției sale și prin aceasta cauzează pagube considerabile regatului, se pedepsește, pentru abuz de încredere la tratative cu o putere străină, cu închisoarea pe durată determinată, de la 2 la 18 ani, sau cu detențiunea pe viață. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 4. Un cetățean suedez care, fără autorizarea guvernului sau a persoanei desemnate de guvern, susține că este reprezentant al unei puteri străine într-o chestiune diplomatică ce privește regatul, deci și orice persoană care, în calitatea pretinsă de reprezentant autorizat se angajează în tratative privind o astfel de chestiune cu o persoană care reprezintă interesul puterii străine, se pedepsește, pentru abuz la tratative cu o putere străină, cu închisoarea până la 2 ani sau, dacă regatul era în război, până la 4 ani.

Dacă infracțiunea a lezat dreptul de autodeterminare al regatului sau relația pașnică a acestuia cu puterea străină, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 6 ani, sau, dacă regatul era în război, cu închisoarea pe durată determinată, de la 4 la 10 ani, sau cu detențiunea pe viață. *Legea nr. 509/1976.*

Art. 5. Persoana care, pentru a ajuta o putere străină, în mod neautorizat, obține, transmite, dă sau dezvăluie informații despre activități de apărare, arme, rezerve, importuri, exporturi, metode de producție, tratative, decizii sau o altă informație a cărei dezvăluire unei puteri străine poate aduce atingere siguranței Suediei, se pedepsește, indiferent dacă informația este corectă sau nu, pentru spionaj, cu închisoarea până la 6 ani.

Aceleași dispoziții se aplică, dacă o persoană, în același scop, în mod neautorizat expune sau se ocupă cu manifeste, desene sau alte obiecte care conțin astfel de informații. *Legea nr. 383/2014.*

Art. 6. Dacă infracțiunea prevăzută în art. 5 se consideră gravă, se pedepsește, pentru spionaj grav, cu închisoarea pe durată determinată, de la 4 la 18 ani, sau cu detențiunea pe viață.

La stabilirea gravității infracțiunii se va lua în considerare în mod special dacă fapta a fost de natură deosebit de periculoasă, având în vedere un război

în curs de desfăşurare, sau a afectat o relaţie de importanţă majoră sau dacă infractorul a dezvăluit ceea ce i s-a încredinţat prin natura funcţiei publice sau private. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 7. Persoana care, fără intenţia de a ajuta o putere străină, comite o faptă prevăzută în art. 5, se pedepseşte, dacă informaţia priveşte o relaţie cu caracter secret, pentru folosirea neautorizată de informaţii secrete, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. *Legea nr. 383/2014.*

Art. 8. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 7 se consideră gravă, se pedepseşte, pentru folosirea neautorizată gravă de informaţii secrete, cu închisoarea până la 4 ani.

La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă fapta a presupus ajutarea unei puteri străine sau a fost de natură deosebit de periculoasă având în vedere un război în curs de desfăşurare sau a afectat o relaţie de importanţă majoră sau dacă infractorul a dezvăluit ceea ce i s-a încredinţat prin natura funcţiei publice sau private. *Legea nr. 509/1976.*

Art. 9. Persoana care, din neglijenţă gravă, transmite, dă sau dezvăluie o informaţie prevăzută în art. 7, se pedepseşte, pentru neglijenţă în folosirea informaţiilor secrete, cu amendă sau închisoarea până la un an sau, dacă Suedia este în război, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. *Legea nr. 383/2014.*

Art. 10. Persoana care, pentru a ajuta o putere străină, în secret sau folosind mijloace frauduloase, fie desfăşoară o activitate al cărei scop este obţinerea de informaţii a căror dezvăluire unei puteri străine ar putea afecta siguranţa Suediei sau contribuie la o astfel de activitate mai mult decât ocazional, se pedepseşte, pentru activitate neautorizată de spionaj contra Suediei, cu închisoarea până la 2 ani.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 383/2014.*

Art. 10a. Persoana care, pentru a ajuta o putere străină, în regat, fie desfăşoară o activitate al cărei scop este obţinerea de informaţii a căror dezvăluire unei puteri străine ar putea afecta siguranţei unei alte puteri străine sau contribuie la o astfel de activitate mai mult decât ocazional, se pedepseşte, pentru activitate neautorizată de spionaj contra unei puteri străine, cu amendă sau închisoarea până la un an.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 383/2014.*

Art. 10b. Persoana care, cu intenţia de a ajuta o putere străină, în regat, în secret sau folosind mijloace frauduloase sau inadecvate, fie desfăşoară o activitate al cărei scop este obţinerea de informaţii despre relaţiile personale ale unei alte persoane sau contribuie la o astfel de activitate mai mult decât ocazional, se pedepseşte, pentru activitate neautorizată de spionaj contra unei persoane, cu închisoarea până la un an.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani. *Legea nr. 383/2014.*

Art. 11. Dacă fapta prevăzută în cap. 3 sau 4 implică faptul că o persoană, folosind violenţa împotriva şefului de stat sau reprezentantului unei puteri străine în regat, ofensează puterea străină, se pedepseşte cu închisoarea până la 2 ani, dacă în mod normal pedeapsa prevăzută pentru infracţiune este închisoarea până la 6 luni, şi până la 4 ani, dacă în mod normal pedeapsa prevăzută pentru infracţiune este închisoarea de la 6 luni la 2 ani. Aceste dispoziţii se aplică în mod similar dacă se aduce o ofensă unei puteri străine prin pătrunderea într-un spaţiu deţinut de reprezentanţa acesteia sau provoacă pagube sau deteriorează bunuri aflate în acel spaţiu. *Legea nr. 225/1970.*

Art. 12. Dacă o persoană, fără autorizarea guvernului, recrutează oameni din regat pentru serviciul militar al unei puteri străine sau un serviciu asemănător sau determină oameni să plece în mod neautorizat din regat pentru a intra într-un astfel de serviciu, se pedepseşte, pentru recrutare neautorizată, cu amendă sau închisoarea până la 6 luni sau, dacă regatul este în război, cu închisoarea până la 2 ani. *Legea nr. 565/1974.*

Art. 13. Persoana care, de la o putere străină sau de la o persoană din străinătate care acţionează pentru a ajuta o putere străină, primeşte bani sau alte bunuri pentru ca, distribuind sau răspândind manifeste sau pentru a influenţa opinia publică într-o chestiune care priveşte unul dintre fundamentele formei de guvernământ a Regatului sau într-o chestiune de însemnătate pentru securitatea Regatului şi asupra căreia este de datoria Parlamentului sau Guvernului să decidă, se pedepseşte, pentru acceptare de sprijin extern, cu închisoarea până la 2 ani. *Legea nr. 1165/1981.*

Art. 14. Pentru tentativă, pregătirea sau uneltirea infracţiunilor de înaltă trădare, abuz de încredere la tratative cu o putere străină, spionaj, spionaj grav, folosire neautorizată gravă de informaţii secrete, activitate neautorizată de spionaj contra unei puteri străine sau activitate neautorizată de spionaj contra unei persoane, se răspunde penal conform prevederilor din cap. 23. Aceleaşi

dispoziţii se aplică pentru tentativă sau pregătirea folosirii neautorizate de informaţii secrete. Se consideră uneltirea crimei de înaltă trădare şi intrarea în legătură cu o putere străină pentru a pregăti, înlesni sau omite săvârşirea unei astfel de infracţiuni.

Persoana care omite să dezvăluie o crimă de înaltă trădare, o infracţiune de abuz de încredere la tratative cu o putere străină, spionaj, spionaj grav sau folosire neautorizată gravă de informaţii secrete, răspunde penal conform prevederilor din cap. 23. Aceleaşi dispoziţii se aplică chiar dacă aceasta nu şi-a dat seama, dar ar fi trebuit să-şi dea seama că se săvârşea o infracţiune. *Legea nr. 383/2014.*

Art. 15. Dacă o persoană care, pe baza informaţiilor pe care le deţine, datorită unui avertisment comunicat sau din alte surse, ar fi trebuit să-şi dea seama că are loc o crimă de înaltă trădare, o infracţiune de abuz de încredere la tratative cu o putere străină, spionaj, spionaj grav sau folosire neautorizată gravă de informaţii secrete, participă la comiterea faptei, răspunde penal ca pentru complicitate la faptă; totuşi nu trebuie condamnată la o pedeapsă mai grea decât închisoarea pe o perioadă de 2 ani. *Legea nr. 509/1976.*

Art. 16. Pentru activitate neautorizată de spionaj contra unei puteri străine, acceptare de sprijin extern sau recrutare neautorizată sau tentativă, pregătirea sau uneltirea unei activităţi neautorizate de spionaj contra unei puteri străine nu trebuie să se pună în mişcare o acţiune penală de către procuror fără autorizarea guvernului.

Nici pentru faptele prevăzute în cap. 3 sau 4 care implică ofensarea unei puteri străine aşa cum se prevede în art. 11 nu trebuie să se pună în mişcare o acţiune penală de către procuror fără autorizarea guvernului sau a persoanei desemnate de guvern. Aceleaşi dispoziţii se aplică tentativei, pregătirii, uneltirii sau omiterii de a dezvălui o astfel de faptă. *Legea nr. 383/2014.*

CAPITOLUL 20
Abateri de la îndatoririle de serviciu

Art. 1. Funcţionarul public care, aflat în exercitarea atribuţiilor de serviciu, cu intenţie sau din neglijenţă, îndeplinind un act sau omiţându-l, neglijează o îndatorire de serviciu, se pedepseşte, pentru abatere de la îndatoririle de serviciu, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. Dacă fapta, având în vedere competenţa făptuitorului sau legătura dintre îndatorirea sa şi exerciţiul autorităţii de stat din alte puncte de vedere sau având în vedere alte împrejurări, se consideră minoră, nu va atrage răspundere penală.

Dacă o infracţiune prevăzută în alin. (1) s-a săvârşit cu intenţie şi se consideră gravă, se pedepseşte, pentru abatere gravă de la îndatoririle de serviciu, cu închisoarea de la 6 luni la 6 ani. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă făptuitorul a abuzat grav de funcţia sa sau dacă fapta a cauzat o pagubă considerabilă sau a adus foloase necuvenite însemnate unei persoane sau societăţii.

Persoana care este membru al unui for decizional de stat sau la nivel local nu se supune răspunderii penale conform alin. (1) sau (2) pentru o măsură pe care o ia în această calitate.

Dispoziţiile alin. (1) şi (2) nu se aplică nici dacă fapta se pedepseşte conform unei alte legi. *Legea nr. 608/1989.*

Art. 2. A fost abrogat prin *Legea nr. 301/2012.*

Art. 3. Dacă o persoană dezvăluie o informaţie pe care este obligată să o păstreze secretă conform unei legi sau a unui alt act normativ sau conform unor hotărâri ori restricţii comunicate în baza unei legi sau a unui alt act normativ, sau dacă profită în mod neautorizat de un astfel de secret, se pedepseşte, dacă fapta nu este în alt mod sancţionată cu pedeapsă în mod special, pentru încălcarea obligaţiei de a păstra secretul profesional, cu amendă sau închisoarea până la un an.

Persoana care, din neglijenţă, comite o faptă prevăzută în alin. (1), se pedepseşte cu amendă. În cazuri minore nu se răspunde totuşi penal. *Legea nr. 102/1980.*

Art. 4. Persoana care a fost aleasă pentru a îndeplini o îndatorire, la stat sau pe plan local, care implică exerciţiul autorităţii de stat, poate fi achitată de sarcină de o instanţă, dacă a săvârşit o infracţiune pentru care se prevede închisoarea pe o perioadă de 2 ani sau mai mult şi prin săvârşirea infracţiunii s-a arătat în mod evident persoana nepotrivită să îndeplinească îndatorirea respectivă.

Prin îndatorire la stat sau pe plan local se înţelege o îndatorire într-un consiliu de administraţie, departament administrativ de stat, comisie, comitet sau o altă astfel de autoritate care aparţine statului sau unei municipalităţi, consiliu judeţean sau asociaţie municipală. *Legea nr. 625/2012.*

Art. 5. Fără a ţine seama de alte prevederi existente, procurorul poate pune în mişcare o acţiune penală pentru o infracţiune prin care următoarele persoane şi-au neglijat îndatoririle în exercitarea atribuţiilor de serviciu sau a sarcinii pentru care au fost desemnate:

1. angajat la stat sau într-o municipalitate,

2. membru într-un consiliu de administraţie, departament administrativ de stat, comisie, comitet sau o altă astfel de autoritate care aparţine statului sau unei municipalităţi, consiliu judeţean sau asociaţie municipală,

3. persoana care îndeplineşte o sarcină reglementată prin lege,

4. persoana menţionată în Legea nr. 1811/1994 cu privire la răspunderea disciplinară militară etc. sau care în alt mod îndeplineşte o obligaţie de serviciu reglementată prin lege,

5. persoana care, fără a deţine o funcţie sau sarcină prevăzută la pct. 1-4, se află în exerciţiul autorităţii de stat.

Fără a ţine seama de dispoziţiile alin. (1) se aplică totuşi:

1. prevederile prezentului cod cu privire la faptul că nu trebuie pusă în mişcare o acţiune penală fără autorizarea guvernului sau a persoanei desemnate de guvern şi

2. prevederile dintr-o altă lege sau act normativ cu privire la acţiunea în instanţă pentru o faptă care se sancţionează numai dacă este comisă de deţinătorul unui post sau a unei sarcini menţionate în alin. (1).

Dacă nu există prevederi speciale pentru un anumit caz, procurorul poate pune în mişcare o acţiune penală, pentru încălcarea obligaţiei de a păstra secretul profesional, în favoarea persoanei vătămate, numai dacă aceasta depune o plângere penală sau se invocă interesul general.

Cu privire la deschiderea unei acţiuni în cazul infracţiunilor care au fost săvârşite în exercitarea atribuţiilor de serviciu sau a unei sarcini de un membru al parlamentului, membru al guvernului, ministru, consilier al Tribunalului Suprem sau un deţinător al unui post sau al unei funcţii în guvern sau ale unei instituţii guvernamentale, se aplică dispoziţii speciale. *Legea nr. 301/2012.*

Art. 6. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 7. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 8. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 9. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 10. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 11. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 12. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 13. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

SE

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 14. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 15. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

CAPITOLUL 21
Infracțiuni comise de militari

Art. 1. Acest capitol se aplică atunci când regatul intră în război.

Dacă regatul este în pericol de război sau dacă există situații ieșite din comun care sunt cauzate de război sau de pericolul de război în care regatul se află, guvernul poate impune aplicarea acestui capitol. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 2. Atunci când nu mai există situațiile prevăzute în art. 1, guvernul trebuie să decreteze încetarea aplicării acestui capitol. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 3. La aplicarea acestui capitol, se consideră militari toate persoanele care efectuează serviciul militar.

Militari sunt și:

1. polițiștii care, fără a avea obligația de a presta servicii în forțele armate, au obligația de a participa la apărarea regatului,

2. gardienii care sunt numiți în baza dispozițiilor Legii nr. 305/2010 privind siguranța și ordinea publică,

3. toate persoanele care se află temporar în detașamente ale forțelor armate, atunci când unitățile sunt pe câmpul de luptă sau acționează în condiții asemănătoare,

4. membrii ai mișcării de rezistență organizate. *Legea nr. 308/2010.*

Art. 4. Dispozițiile acestui capitol cu privire la militari se aplică și:

1. prizonierilor de război,

2. participanților la război care sunt încarcerați în timpul unui război în care regatul este neutru,

3. cetățenilor străini care se află printre prizonierii de război sau participanții la război întemnițați pentru a acorda îngrijiri medicale sau spirituale. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 5. Dacă un militar refuză sau neglijează să se supună ordinului unui superior sau întârzie inadmisibil în executarea ordinului, se pedepsește, pentru insubordonare, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. Nu se răspunde totuși penal dacă este evident că ordinul nu intră în sarcinile de serviciu. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 6. Dacă infracţiunea prevăzută în art. 5 se consideră gravă, se pedepseşte, pentru insubordonare gravă, cu închisoarea până la 10 ani sau cu detenţiunea pe viaţă. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă fapta s-a comis în timpul unui conflict sau într-o perioadă în care încălcarea disciplinei militare ar constitui un anumit pericol. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 7. Dacă un militar se abate sau absentează în mod neautorizat de la serviciul militar, se pedepseşte, pentru dezertare, cu amendă sau închisoare până la 2 ani.

Dacă infracţiunea se consideră gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 10 ani sau cu detenţiunea pe viaţă. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă militarul a fugit în timpul sau cu ocazia unui conflict sau a trecut de partea inamicului sau s-a predat de bunăvoie inamicului. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 8. Dacă un militar foloseşte violenţa sau ameninţarea cu violenţa asupra unui superior în exercitarea serviciului acestuia sau pentru a-l obliga sau împiedica să ia o măsură de serviciu sau din motive care ţin de natura serviciului său, se pedepseşte, pentru lovirea sau ameninţarea superiorului, cu amendă sau închisoare până la 2 ani.

Se consideră superiori gărzile şi alţi militari care asigură paza sau menţinerea ordinii.

Dacă infracţiunea se consideră gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 6 ani. La evaluarea gravităţii faptei se va lua în considerare în mod special dacă fapta s-a comis în timpul unui conflict sau într-o perioadă în care încălcarea disciplinei militare ar constitui un anumit pericol. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 9. Dacă un militar expediază în mod neautorizat un mesaj sau intră în alt mod în legătură cu o persoană care aparţine forţelor armate ale inamicului sau se află temporar pe terenul inamicului, se pedepseşte, pentru colaborare cu inamicul, cu amendă sau închisoare până la 2 ani. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 10. Dacă un militar, în timpul unui conflict sau într-o perioadă în care încălcarea disciplinei militare ar constitui un anumit pericol, îi sfătuieşte pe alţi militari să treacă de partea inamicului sau dacă întreprinde în alt fel, în prezenţa altor militari, în mod neautorizat, o acţiune menită să ducă la lipsă de loialitate sau descurajare, se pedepseşte, pentru subminarea dorinţei de a lupta, cu închisoarea până la 10 ani sau cu detenţiunea pe viaţă. *Legea nr. 645/1986.*

COPYRIGHT UNIVERSITY LIBRARY

Art. 11. Dacă un militar neglijează ca, prin atribuţiile sale de serviciu, să pregătească de luptă un bastion, o unitate, să achiziţioneze bunuri sau să pregătească în alt mod o acţiune de război, se pedepseşte, pentru neglijarea pregătirii de război, cu închisoarea până la 10 ani sau cu detenţiunea pe viaţă. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 12. Dacă un militar în timpul serviciului, în calitate de conducător al unei unităţi a forţelor armate, predă în mod neautorizat inamicului o poziţie de luptă, echipament de război sau alte lucruri care au însemnătate considerabilă pentru a purta un război sau se predă pe sine şi unitatea sa inamicului, se pedepseşte, pentru capitulare neautorizată, cu închisoarea până la 10 ani sau cu detenţiunea pe viaţă. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 13. Dacă un militar, în timpul sau cu ocazia unui conflict, nu face tot ce îi stă în putinţă pentru a-şi îndeplini datoria de a sprijini tactica de război, se pedepseşte, pentru neglijenţă în luptă, cu închisoarea până la 10 ani sau cu detenţiunea pe viaţă. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 14. Dacă un militar, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, nu îşi îndeplineşte obligaţiile şi dacă greşeala este gravă, se pedepseşte, pentru abatere de la îndatoririle serviciului militar, cu închisoarea până la 2 ani.

Nu se răspunde penal conform alin. (1) dacă pedeapsa pentru faptă este prevăzută în alt articol din acest capitol. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 15. Pentru tentativă, pregătirea sau uneltirea sau omiterea de a dezvălui dezertarea, precum şi pentru tentativă, pregătirea sau uneltirea unei loviri sau ameninţări asupra unui superior se răspunde penal conform cap. 23.

Pentru complicitate la abatere de la îndatoririle serviciului militar se sancţionează numai persoana care prin aceasta nu şi-a îndeplinit datoria. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 16. La aplicarea dispoziţiilor art. 7, 9, 10 şi 12 se consideră inamic şi o putere străină cu care regatul nu este în război, dacă există riscul ca regatul să intre în război cu acea putere. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 17. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 18. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 19. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 20. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 21. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 22. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

CAPITOLUL 22
Trădarea de patrie

Art. 1. Persoana care, atunci când regatul este în război,

1. împiedică, îndrumă greşit/induce în eroare sau trădează persoanele angajate în apărarea regatului sau le determină la revoltă, infidelitate sau descurajare,
2. trădează, distruge sau deteriorează bunuri de însemnătate pentru apărare,
3. recrutează militari, obţine bunuri sau servicii pentru inamic, sau
4. comite o altă faptă asemănătoare de trădare,

se pedepseşte, dacă fapta este menită să producă pagube considerabile pentru apărare sau implică sprijinirea considerabilă a inamicului, pentru trădare de patrie, cu închisoarea pe durată determinată, de la 4 la 10 ani, sau cu detenţiunea pe viaţă. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 2. Dacă o persoană comite o faptă prevăzută în art. 1 şi dacă fapta este menită să provoace pagube apărării într-o măsură mai mică sau implică sprijinirea nesemnificativă a inamicului, se pedepseşte, pentru lipsă de loialitate faţă de patrie, cu închisoarea până la 6 ani. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 2a. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 3. Persoana care, din neglijenţă, comite o faptă prevăzută în art. 1 sau 2, se pedepseşte, pentru neglijenţă care aduce prejudicii patriei, cu închisoarea până la 4 ani. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 4. Dacă o faptă prevăzută în art. 1-3 implică achiziţionarea de bunuri sau servicii pentru inamic într-un teritoriu ocupat de acesta şi dacă fapta, având în vedere nevoile populaţiei, întreţinerea făptuitorului sau alte condiţii speciale, nu poate fi considerată inadecvată, nu va atrage răspunderea penală. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 5. Dacă o persoană, atunci când regatul este în război, răspândeşte în public sau transmite ori face să îi parvină unei puteri străine zvonuri false sau alte afirmaţii neadevărate menite să pună în pericol securitatea regatului,

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

se pedepseşte, pentru răspândire de zvonuri care pun în pericol securitatea regatului, cu amendă sau închisoare până la 2 ani.

Aceleaşi dispoziţii se aplică dacă o persoană, atunci când regatul este în război, răspândeşte printre militari zvonuri false sau alte afirmaţii neadevărate menite să determine lipsa de loialitate sau descurajarea. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 6. A fost abrogat prin *Legea nr. 407/2014.*

Art. 6a. Persoana care:

1. dezvoltă, produce sau achiziţionează, depozitează sau deţine arme chimice sau transferă, direct sau indirect, arme chimice unei persoane,
2. foloseşte arme chimice,
3. participă la pregătiri militare pentru folosirea armelor chimice, sau
4. foloseşte substanţe pentru combaterea luptelor de stradă ca metodă pentru tactica de război, se pedepseşte, pentru folosire neautorizată de arme chimice, cu închisoarea până la 4 ani, dacă fapta nu se consideră crimă de război în baza legii nr. 406/2014 privind pedepsele pentru genocid, crime împotriva umanităţii şi crime de război.

Se consideră arme chimice conform alin. (1) pct. 1-3 ceea ce este definit drept arme chimice în Convenţia Naţiunilor Unite privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării şi folosirii armelor chimice şi distrugerea acestora.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 18 ani sau cu detenţiunea pe viaţă. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă fapta a fost menită să contribuie considerabil la dezvoltarea, producerea sau distribuirea de arme chimice sau la folosirea acestor arme împotriva oamenilor. *Legea nr. 407/2014.*

Art. 6b. Persoana care foloseşte, dezvoltă, produce, achiziţionează, deţine sau transmite mine antipersonal (mine de teren), se pedepseşte, pentru folosire neautorizată de mine, cu închisoarea până la 4 ani, dacă fapta nu se consideră crimă de război în baza Legii nr. 406/2014 privind pedepsele pentru genocid, crime împotriva umanităţii şi crime de război.

Dispoziţiile alin. (1) se aplică numai minelor prevăzute în Convenţia din 18 septembrie 1997 privind interzicerea utilizării, stocării, producerii şi transferului de mine antipersonal (mine de teren) şi distrugerea acestora.

Folosirea minelor care este permisă conform convenţiei menţionate în alin. (2) nu constituie infracţiune.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 18 ani sau cu detenţiunea pe viaţă. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă fapta a contribuit considerabil la folosirea minelor într-un mod care a constituit un pericol pentru viaţa sau sănătatea multor persoane. *Legea nr. 407/2014.*

Art. 6 c. /Intră în vigoare I: în ziua hotărâtă de guvern/ Persoana care, contrar tratatului Naţiunilor Unite cu privire la eliminarea completă a armelor nucleare, participă sau contribuie în alt mod la realizarea unei experienţe nucleare sau a unei alte detonări nucleare, se pedepseşte, pentru detonare nucleară neautorizată, cu închisoarea până la 4 ani, dacă fapta nu este considerată crimă de război conform Legii nr. 406/2014 privind pedepsele pentru genocid, crime împotriva umanităţii şi crime de război.

Dacă infracţiunea este gravă, se pedepseşte cu închisoarea până la 18 ani sau cu detenţiunea pe viaţă. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va lua în considerare în mod special dacă fapta a fost de însemnătate pentru detonarea nucleară sau dacă fapta a implicat punerea în pericol a unor oameni sau a unor bunuri de însemnătate deosebită. *Legea nr. 408/2014.*

Art. 7. /Intră în vigoare I: în ziua hotărâtă de guvern / Pentru tentativă, pregătirea sau uneltirea unei trădări de patrie sau lipse de loialitate faţă de patrie se răspunde penal conform cap. 23. Se consideră uneltire şi intrarea în legătură cu inamicul pentru a pregăti, face posibilă sau înlesni săvârşirea unei infracţiuni menţionate anterior. Pentru pregătire sau uneltire într-o perioadă în care regatul este ameninţat de război, ocupare sau alte ostilităţi, se răspunde penal chiar dacă ostilităţile nu au izbucnit.

Persoana care omite să dezvăluie o trădare de patrie sau lipsă de loialitate faţă de patrie răspunde penal conform cap. 23. Va răspunde astfel penal chiar dacă nu şi-a dat seama dar ar fi trebuit să înţeleagă că se săvârşea o infracţiune.

Pentru tentativă sau pregătirea unei detonări nucleare neautorizate se răspunde penal conform cap. 23. Legea nr. *1703/1998.*

Art. 8. A fost abrogat prin *Legea nr. 407/2014.*

Art. 9. Dacă o faptă prevăzută în cap. 21 sau în acest capitol este comisă împotriva unui stat aliat cu regatul, împotriva forţelor armate ale unui astfel de stat sau împotriva unei persoane care aparţine acestui stat, se aplică dispoziţiile cu privire la fapte împotriva regatului, forţelor armate ale acestuia sau militarilor. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 10. Dacă Regatul este în pericol de război sau dacă există situaţii speciale cauzate de un război sau pericol de război în care Regatul este implicat, Guvernul poate dispune aplicarea prevederilor cap. 19 şi ale acestui capitol cu privire la situaţiile în care regatul este în război. Dispoziţia va fi anulată de către Guvern atunci când aceste situaţii nu mai există.

Dacă Regatul ajunge să fie ocupat total sau parţial de o putere străină fără să i se opună rezistenţă militară, se aplică dispoziţiile din capitolele menţionate, precum şi din cap. 21 cu privire la apărarea Regatului, în cazul unei activităţi de rezistenţă, şi prevederile despre inamic, în cazul forţei de ocupaţie. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 11. Se consideră inamic în acest capitol o putere străină cu care regatul nu este în război, dacă există riscul ca regatul să intre în război cu acea putere. *Legea nr. 645/1986.*

Art. 12. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 13. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 14. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 15. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 16. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 17. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 18. A fost abrogat prin *Legea nr. 645/1986.*

Art. 19. A fost abrogat prin *Legea nr. 17/1973.*

CAPITOLUL 23
Tentativa, pregătirea, uneltirea şi complicitatea la infracţiune

Art. 1. Dacă o persoană a pus în executare o anumită infracţiune fără ca aceasta să fie consumată, va fi condamnată, în cazurile în care există dispoziţii speciale în acest scop, pentru tentativă la infracţiunea respectivă, dacă a existat riscul ca acţiunea să ducă la consumarea infracţiunii sau dacă un astfel de risc a fost exclus numai datorită unor împrejurări întâmplătoare.

Tentativa se sancţionează cel mult cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea consumată şi nu trebuie stabilită sub limita pedepsei cu închisoarea,

BUCUREŞTI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

dacă cea mai mică pedeapsă pentru infracţiunea consumată este închisoarea de cel puţin 2 ani sau mai mult.

Art. 2. Persoana care, cu intenţia de a executa sau înlesni o infracţiune,

1. primeşte sau dă bani sau altceva ca plată pentru o infracţiune sau pentru a acoperi cheltuielile pentru executarea unei infracţiuni, sau

2. achiziţionează, produce, dă, primeşte, stochează, transportă, combină sau se ocupă în mod similar cu ceva care este special menit să fie folosit ca instrument de lucru la săvârşirea unei infracţiuni,

va fi condamnată, în cazurile în care există dispoziţii speciale în acest scop, pentru pregătire a infracţiunii, dacă nu s-a făcut vinovată de consumarea infracţiunii sau tentativă.

În cazuri speciale se pedepseşte pentru uneltirea unei infracţiuni. Prin uneltire se înţelege faptul că o persoană, în înţelegere cu o altă persoană, hotărăsc să comită fapta sau că o persoană încearcă să incite o altă persoană sau se angajează sau se oferă să comită fapta.

Pregătirea sau uneltirea se sancţionează cu o pedeapsă mai mică decât pedeapsa cea mai grea şi poate fi stabilită sub limita cea mai joasă aplicabilă pentru infracţiunea consumată. Se va stabili o pedeapsă mai mare decât închisoarea de 2 ani numai dacă infracţiunea consumată poate avea ca urmare pedeapsa închisorii de cel puţin 8 ani. Dacă riscul ca infracţiunea să se consume a fost minor, nu se răspunde penal. *Legea nr. 348/2001.*

Art. 3. Nu va răspunde penal pentru tentativă, pregătirea sau uneltirea unei infracţiuni persoana care, în mod voluntar, oprind comiterea faptei sau în alt mod, a prevenit consumarea infracţiunii. Chiar dacă infracţiunea s-a consumat, persoana care a folosit în mod neautorizat un instrument nu trebuie din această cauză să fie trasă la răspundere, dacă aceasta în mod voluntar a împiedicat folosirea în scop infracţional a instrumentului.

Art. 4. Va răspunde penal pentru o anumită faptă, conform dispoziţiilor din prezentul cod, nu numai persoana care a comis fapta, ci şi o altă persoană care a înlesnit-o cu sfaturi sau cu gesturi. Aceleaşi dispoziţii se aplică cu privire la o faptă pasibilă de pedeapsă în altă lege sau act normativ, pentru care se prevede pedeapsa închisorii.

Persoana care nu este considerată făptuitor se pedepseşte, dacă a determinat o altă persoană să execute infracţiunea, pentru instigare la săvârşirea infracţiunii şi pentru complicitate la crimă.

Fiecare complice este judecat în funcţie de intenţia sau neglijenţa de care se face vinovat. Va răspunde penal conform dispoziţiilor referitoare la faptele

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

comise de o persoană împuternicită, un datornic sau o altă persoană într-o anumită funcţie, şi persoana care împreună cu aceasta a fost complice la faptă.

Dispoziţiile acestui articol nu se aplică dacă reiese altceva din prevederile pentru cazurile speciale. *Legea nr. 458/1994.*

Art. 5. Dacă o persoană a fost determinată să fie complice la o infracţiune prin constrângere, înşelăciune sau abuzarea de vârsta tânără, de inocenţa sau de starea sa de dependenţă sau dacă a participat doar într-o măsură mai mică, poate fi stabilită pentru aceasta o pedeapsă mai mică decât cea prevăzută pentru infracţiune; în cazuri minore nu se pedepseşte. Aceleaşi dispoziţii se aplică în cazul în care trebuie impusă unui complice o pedeapsă prevăzută pentru o persoană cu o anumită funcţie.

Art. 6. Dacă o persoană omite să anunţe autorităţile la timp sau să denunţe o infracţiune care este în curs de executare, când acest lucru se poate face fără a pune în pericol viaţa proprie sau a unei persoane apropiate, se sancţionează, în cazurile pentru care există dispoziţii speciale, pentru omiterea dezvăluirii unei infracţiuni, conform dispoziţiilor existente pentru persoana care a participat la o astfel de infracţiune doar într-o măsură mai mică; totuşi nu trebuie stabilită în niciun caz o pedeapsă mai mare decât închisoarea de 2 ani. În cazurile în care există dispoziţii speciale se pedepseşte, pentru omiterea denunţării unei infracţiuni, conform prevederilor din acest articol, şi persoana care nu şi-a dat seama, dar ar fi trebuit să îşi dea seama că se săvârşea o infracţiune.

Dacă părinţii sau alte persoane implicate în îngrijirea unui minor sau tutori, în alte cazuri decât cele prevăzute în alin. (1), omit să împiedice persoana aflată în îngrijirea sau sub controlul lor să săvârşească o infracţiune, când acest lucru se poate face fără a pune în pericol viaţa proprie sau a unei persoane apropiate şi fără a anunţa autorităţile, se pedepseşte, pentru omiterea împiedicării comiterii unei infracţiuni, conform dispoziţiilor alin. (1).

Omiterea de a dezvălui sau de a împiedica săvârşirea unei infracţiuni se pedepseşte numai dacă fapta care era în curs de a fi comisă a avansat până la stadiul la care este pasibilă de pedeapsă.

Art. 7. Dispoziţiile prezentului cod cu privire la cazul în care o persoană printr-o infracţiune încearcă să obţină foloase necuvenite sau îşi însuşeşte ceva, se aplică şi persoanei care încearcă să obţină cu intenţie foloase necuvenite sau să dobândească ceva pentru o altă persoană.

CAPITOLUL 24
Cauzele justificative

Art. 1. O faptă pe care o persoană o comite în legitimă apărare constituie infracţiune numai dacă fapta, având în vedere natura agresiunii, însemnătatea pagubei şi împrejurările în general, este de nejustificat.

Dreptul la legitimă apărare există împotriva:

1. unui act de violenţă iniţiat sau iminent asupra unei persoane sau proprietăţi,

2. persoanei care, prin violenţă sau ameninţare cu violenţa sau în alt mod, împiedică recuperarea unui bun atunci când este prinsă asupra faptului,

3. persoanei care, în mod neautorizat, a pătruns sau încearcă să pătrundă într-o cameră, locuinţă, curte sau navă, sau

4. persoanei care refuză să părăsească o locuinţă după ce primeşte ordinul de a face acest lucru. *Legea nr. 458/1994.*

Art. 2. Dacă persoana care se află în stare de detenţie într-un penitenciar sau care este reţinută, arestată sau privată în alt mod de libertate, evadează, sau dacă opune rezistenţă prin violenţă sau ameninţare cu violenţa sau dacă opune rezistenţă în alt mod unei persoane sub supravegherea căreia se află şi care trebuie să se asigure că are un comportament adecvat, poate fi folosită violenţa justificată din punct de vedere al împrejurărilor pentru a împiedica evadarea sau a menţine ordinea. Aceleaşi dispoziţii se aplică dacă o altă persoană decât cea menţionată anterior în acest articol opune rezistenţă într-un astfel de caz. Despre drepturile poliţiştilor şi personalului specializat de a folosi violenţa există de altfel dispoziţii în Legea nr. 387/1984 privind statutul poliţistului. *Legea nr. 458/1994.*

Art. 3. În timpul unei rebeliuni sau al unui conflict sau cu altă ocazie în care încălcarea disciplinei militare constituie un anumit risc, un superior militar poate folosi asupra unui subordonat care nu se supune unui ordin, forţa necesară asigurării subordonării. *Legea nr. 458/1994.*

Art. 4. Fapta pe care o persoană, în alte cazuri decât cele menţionate anterior în acest capitol, o comite în stare de necesitate constituie infracţiune numai dacă fapta este de nejustificat având în vedere natura pericolului, paguba pricinuită unei alte persoane şi împrejurările în general.

Se consideră stare de necesitate atunci când un pericol ameninţă viaţa, sănătatea, proprietatea sau un alt interes important ocrotit prin lege. *Legea nr. 458/1994.*

Art. 5. Dacă o persoană are dreptul de a comite o faptă pasibilă de pedeapsă conform art. 1-4 din acest capitol sau conform art. 10 din Legea nr. 387/1984 privind statutul poliţistului, fiecare persoană care o ajută are acelaşi drept. *Legea nr. 458/1994.*

Art. 6. Dacă o persoană, într-un caz în care se aplică art. 1-5 din acest capitol sau art. 10 din Legea nr. 387/1984 privind statutul poliţistului, a făcut mai mult decât este permis, nu va răspunde totuşi penal dacă împrejurările au fost de o asemenea natură încât cu greu se putea opri pentru a analiza situaţia. *Legea nr. 458/1994.*

Art. 7. Fapta pe care o persoană o comite cu consimţământul persoanei asupra căreia este îndreptată constituie infracţiune numai dacă fapta este de nejustificat, având în vedere paguba, ofensa sau pericolul pe care le implică, scopul acesteia şi alte împrejurări. *Legea nr. 458/1994.*

Art. 8. Fapta pe care o persoană o comite din ordinul persoanei căreia i se subordonează nu este imputabilă, dacă trebuie să se supună ordinului având în vedere natura relaţiei de subordonare, natura faptei şi împrejurările în general. *Legea nr. 458/1994.*

Art. 9. Fapta pe care o persoană o comite ca urmare a cunoaşterii greşite a caracterului ilicit al acesteia (eroare de drept penal) nu este imputabilă, dacă eroarea era în mod evident scuzabilă din cauză că a existat o greşeală în publicarea dispoziţiei legale penale sau din altă cauză. *Legea nr. 458/1994.*

PARTEA A III-A
Sancţiunile

CAPITOLUL 25
Amenda

Art. 1. Pedeapsa amenzii se stabileşte, conform prevederilor pentru infracţiunea în cauză, sub formă de zile-amendă, amenzi în bani sau amenzi forfetare. Dacă nu este prevăzută pentru infracţiune o anumită formă de amendă, se amendează sub formă de zile-amendă sau, dacă infracţiunea trebuie sancţionată cu o pedeapsă mai mică de 30 de zile-amendă, sub formă de amendă în bani. *Legea nr. 201/1993.*

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 2. Zilele-amendă se stabilesc la un număr cuprins între 30 şi 150.

Fiecare zi-amendă se stabileşte la o anumită sumă cuprinsă între 50 şi 1000 SEK (coroane suedeze), luând în considerare ceea ce se consideră rezonabil având în vedere venitul, patrimoniul, obligaţiile de întreţinere şi situaţia financiară în general a inculpatului. Dacă există motive speciale, numărul zilelor-amendă se poate modifica.

Cea mai mică zi-amendă este în valoare de 750 SEK. *Legea nr. 574/2006.*

Art. 3. Cuantumul amenzii în bani se stabileşte la cel puţin 200 SEK şi cel mult 4.000 SEK. Dacă este prevăzut în mod special un maxim general al amenzii mai mic, aceasta se aplică totuşi. *Legea nr. 574/2006.*

Art. 4. Amenzile forfetare sunt amenzi care, conform prevederilor pentru infracţiune, se stabilesc după o anumită bază de calcul.

Cea mai mică amendă forfetară este de 100 SEK. *Legea nr. 240/1991.*

Art. 5. Amenda poate fi folosită ca pedeapsă comună pentru mai multe infracţiuni, dacă fiecare infracţiune se pedepseşte cu amendă.

Dacă există motive speciale, instanţa poate stabili pedeapsa amenzii în bani pentru una sau mai multe infracţiuni pentru care este prevăzută o astfel de sancţiune şi în acelaşi timp să sancţioneze cu o altă formă de amendă pentru celelalte infracţiuni.

Pedeapsa amenzii comune nu se impune pentru o infracţiune pentru care se prevede o amendă forfetară sau amenzi care nu pot fi transformate în pedeapsă cu închisoarea. *Legea nr. 240/1991.*

Art. 6. Amenda ca pedeapsă comună pentru mai multe infracţiuni se stabileşte sub formă de zile-amendă, dacă una dintre infracţiuni se pedepseşte cu zile-amendă.

Ca pedeapsă comună, zilele-amendă pot fi stabilite la un număr de cel mult 200, iar amenda în bani la o sumă de cel mult 10.000 SEK.

Dacă pentru una dintre infracţiuni este prevăzută o anumită pedeapsă minimă cu amenda, amenda nu trebuie să se situeze sub acest minim. *Legea nr. 574/2006.*

Art. 7. Amenzile îi revin statului. *Legea nr. 240/1991.*

Art. 8. Cu privire la încasarea şi executarea amenzilor există reglementări în Legea nr. 189/1979 privind executarea amenzilor.

Amenzile care nu se plătesc pot fi înlocuite, dacă nu există alte prevederi, cu pedeapsa cu închisoarea de la 14 zile la 3 luni conform dispoziţiilor din *Legea privind executarea amenzilor. Legea nr. 240/1991.*

Art. 9. Cu privire la amenda dispusă unei persoane într-un caz special printr-o hotărâre a unei instanţe sau a unei alte autorităţi se vor aplica în mod corespunzător dispoziţiile art. 7 şi 8. Cu privire la alte amenzi se vor aplica prevederile cu privire la amenzi din acest capitol. *Legea nr. 240/1991.*

CAPITOLUL 26
Pedeapsa cu închisoarea

Art. 1. Pedeapsa cu închisoarea se stabileşte pe durată determinată sau pe viaţă conform prevederilor referitoare la infracţiune.

Închisoarea pe durată determinată nu poate să fie mai mică de 14 zile şi nici să depăşească 10 ani. Dacă pentru infracţiune este prevăzută închisoarea pe o perioadă mai mare de 10 ani şi detenţiunea pe viaţă sau dacă acest lucru reiese din art. 2 sau 3, se stabileşte totuşi închisoarea pe durată determinată până la cel mult 18 ani. Dacă închisoarea este însoţită de suspendare condiţionată conform cap. 28 art. 3, se aplică prevederile din acel articol cu privire la durata pedepsei cu închisoarea.

Cu privire la comutarea pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii există dispoziţii speciale. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 2. Pedeapsa închisorii poate fi impusă ca pedeapsă comună pentru mai multe infracţiuni, dacă una dintre infracţiuni se pedepseşte cu închisoare.

Închisoarea pe durată determinată poate fi stabilită la mai mult decât cea mai grea dintre cele mai mari pedepse care pot fi impuse pentru infracţiune, dar nu trebuie să depăşească nici cele mai grele pedepse cumulate, nici 18 ani. Nu trebuie nici să depăşească cea mai grea pedeapsă cu mai mult de:

1. un an, dacă cea mai grea pedeapsă este mai mică decât închisoarea de 4 ani,

2. 2 ani, dacă cea mai grea pedeapsă este închisoarea de 4 ani sau mai mult, dar nu ajunge la închisoare de 8 ani,

3. 4 ani, dacă cea mai grea pedeapsă este închisoarea de 8 ani sau mai mult.

La aplicarea dispoziţiilor alin. (2) se consideră că pedepsei amenzii îi corespunde un număr de 14 zile de închisoare.

Nu se poate stabili pedeapsa închisorii sub cea mai grea dintre cele mai mici pedepse. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 3. Dacă o persoană a fost condamnată la închisoare de cel puţin 2 ani şi dacă aceasta săvârşeşte, după ce sentinţa a dobândit autoritate de lucru judecat, o infracţiune pentru care este prevăzută închisoarea de mai mult de 6 ani, se pedepseşte, pentru recidivă, cu închisoare pe durată determinată, care depăşeşte cu 4 ani cea mai mare pedeapsă care poate fi stabilită pentru infracţiune sau, dacă este vorba de mai multe infracţiuni, cea mai mare pedeapsă care poate fi stabilită pentru infracţiuni prin aplicarea dispoziţiilor art. 2. Pedeapsa nu trebuie totuşi să depăşească 18 ani.

O infracţiune săvârşită de o persoană înainte să împlinească vârsta de 21 ani nu poate sta la baza majorării prevăzute în alin. (1).

O hotărâre de condamnare străină are aceleaşi efecte juridice ca o hotărâre suedeză. *Legea nr. 396/2009.*

Art. 4. A fost abrogat prin *Legea nr. 942/1988.*

Art. 5. Persoana care a fost condamnată la închisoare este luată în evidenţă într-un penitenciar pentru executarea pedepsei dacă nu există dispoziţii speciale. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 6. Atunci când sunt executate două treimi din pedeapsa închisorii pe durată determinată, totuşi cel puţin o lună, condamnatul va fi liberat condiţionat, dacă nu reiese altceva din alin. (2) sau (3).

Dacă există motive speciale pentru neacordarea liberării condiţionate, aceasta se va amâna conform prevederilor din art. 7. Atunci când se stabileşte dacă există motive speciale pentru neacordarea liberării condiţionate se ia în considerare în mod special dacă condamnatul a încălcat în mod grav dispoziţiile şi condiţiile valabile pentru executare.

Liberarea condiţionată nu trebuie acordată în cazul pedepsei cu închisoarea impusă conform dispoziţiilor cap. 28 art. 3 sau în cazul în care închisoarea înlocuieşte pedeapsa amenzii. *Legea nr. 431/2006.*

Art. 6a. A fost abrogat prin *Legea nr. 604/1998.*

Art. 7. Dacă liberarea condiţionată se amână, se va menţiona în hotărâre o nouă dată la care condamnatul va fi liberat condiţionat. La acea dată va avea loc liberarea condiţionată, dacă nu există şi atunci motive speciale menţionate în art. 6 alin. (2).

Atunci când se hotărăşte noua dată pentru liberarea condiţionată se iau în considerare în mod special natura şi amploarea acelor încălcări ale legii care cauzează amânarea liberării condiţionate. Liberarea condiţionată se poate amâna cel mult 6 luni o dată. *Legea nr. 431/2006.*

BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

Art. 8. Dacă mai multe pedepse cu închisoarea se execută în acelaşi timp, la aplicarea dispoziţiilor art. 6 se va lua în considerare durata cumulată a pedepselor închisorii. Aceste dispoziţii nu se aplică totuşi perioadei de închisoare stabilite conform cap. 28 art. 3 sau în cazul în care închisoarea înlocuieşte pedeapsa amenzii.

Se consideră perioadă executată şi perioada în care pedeapsa se consideră executată conform dispoziţiilor cap. 33 art. 6 şi 7 şi Legii nr. 202/1974 privind calcularea pedepselor ş.a. *Legea nr. 175/2000.*

Art. 9. Administraţia penitenciarelor ia hotărâri cu privire la amânarea liberării condiţionate conform art. 6 şi 7. Astfel de hotărâri sunt valabile imediat dacă nu se prevede altceva. *Legea nr. 431/2006.*

Art. 10. După liberarea condiţionată există un termen de supraveghere care este echivalent cu perioada de închisoare rămasă la data liberării condiţionate, totuşi de cel puţin un an. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 11. O dată cu liberarea condiţionată sau mai târziu, se poate lua hotărârea ca persoana liberată condiţionat să rămână sub supraveghere, dacă se consideră necesar. Hotărârea cu privire la supraveghere este comunicată de Administraţia Penitenciarelor. Dacă s-a hotărât supravegherea, dar ulterior se consideră că nu mai este necesară, comisia de supraveghere poate hotărî încetarea supravegherii. Supravegherea fără hotărâre specială încetează la un an de la termenul de supraveghere, dacă nu reiese altceva din prevederile art. 18. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 12. Supravegherea şi reeducarea infractorilor în libertate în general se face sub conducerea Administraţiei Penitenciarelor. Autoritatea deleagă de asemenea supraveghetori şi poate la nevoie să delege una sau mai multe persoane care să asiste la supraveghere. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 13. Persoana liberată condiţionat, dacă se află sub supraveghere, îşi va ţine informat supraveghetorul cu privire la domiciliu său, locul de muncă şi alte informaţii de însemnătate pentru supraveghere, se va prezenta la supraveghetor la ordin şi în general va ţine legătura cu acesta conform indicaţiilor acestuia. Dacă astfel decide Administraţia Penitenciarelor, se aplică dispoziţiile menţionate anterior cu privire la supraveghetor şi unui funcţionar al Administraţiei Penitenciarelor sau altei persoane. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 14. Persoana liberată condiţionat va duce o viaţă ordonată pe durata termenului de supraveghere, va încerca să se întreţină după puterile sale,

precum şi în general îşi va îndeplini obligaţiile prevăzute în prezentul cod sau în dispoziţiile sau indicaţiile care au fost comunicate în baza acestui cod.

Persoana este obligată să se prezinte la ordin la Administraţia Penitenciarelor. Dacă a fost obligată să plătească despăgubiri cauzate de săvârşirea infracţiunii, va face toate eforturile pentru a îndeplini această obligaţie.

Atunci când persoana liberată condiţionat se află sub supraveghere, Administraţia Penitenciarelor va acţiona, prin control şi asigurarea de sprijin şi asistenţă, pentru ca persoana liberată condiţionat să nu recidiveze şi pentru a-i înlesni integrarea în societate în general. În acest scop, Administraţia penitenciarelor va fi informată în continuu asupra modului de viaţă al persoanei liberate condiţionat şi despre condiţiile sale de trai în general. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 15. Atunci când există motive să se presupună că persoana liberată condiţionat necesită, pentru integrarea sa în societate, o anumită dispoziţie cu privire la ceea ce trebuie să respecte pe durata termenului de supraveghere, o astfel de dispoziţie va fi comunicată pe durată determinată sau până la noi instrucţiuni. Dispoziţiile speciale pot avea în vedere:

1. reşedinţa sau domiciliul pe o anumită perioadă, cel mult un an o dată,
2. locul de muncă, o altă activitate care aduce venit sau instruirea,
3. îngrijirea medicală, un tratament de dezalcoolizare sau alt tip de îngrijire sau terapie în sau în afara unui spital sau unei alte instituţii asemănătoare.

Dacă persoana liberată condiţionat trebuie să primească îngrijire sau tratament conform alin. (1) pct. 3, se poate dispune ca aceasta să fie obligată să dea probe de sânge, urină, concentraţie de alcool în aerul expirat, salivă, transpiraţie sau păr pentru verificarea faptului că aceasta nu este sub influenţa alcoolului, a altor substanţe care provoacă dependenţă, a unor substanţe menţionate în art. 1 din Legea nr. 1969/1991 privind interzicerea anumitor substanţe interzise sau a unor produse prevăzute de Legea nr. 42/1999 privind interzicerea anumitor produse care pun sănătatea în pericol.

Dacă persoana liberată condiţionat a fost obligată să plătească despăgubiri cauzate de săvârşirea infracţiunii, trebuie comunicate dispoziţii cu privire la data şi modul de îndeplinire a obligaţiei de plată a despăgubirilor în măsura în care se poate presupune că astfel de instrucţiuni, având în vedere situaţia financiară a persoanei liberate condiţionat şi alte împrejurări, nu împiedică integrarea acesteia în societate.

Dacă persoana liberată condiţionat se află sub supraveghere, trebuie comunicate dispoziţii speciale cu privire la supraveghere. Într-o astfel de dispoziţie trebuie precizate modul şi măsura în care persoana liberată condiţionat trebuie

să țină legătura cu supraveghetorul sau cu Administrația penitenciarelor. Trebuie prevăzută și obligația persoanei liberate condiționat de a informa supraveghetorul sau Administrația penitenciarelor despre faptul că a lipsit de la un loc de muncă, școală sau altă activitate ori instituție menționată în dispoziții. *Legea nr. 34/2008.*

Art. 16. Dispozițiile prevăzute în art. 15 sunt comunicate de o comisie de supraveghere. Administrația penitenciarelor poate comunica astfel de instrucțiuni până când comisia ia o decizie asupra chestiunii.

Dacă progresul și relațiile personale în general ale persoanei liberate condiționat o impun, comisia de supraveghere poate modifica sau anula dispozițiile comunicate sau comunica noi dispoziții. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 17. Supraveghetorul poate comunica indicații în legătură cu executarea instrucțiunilor conform art. 15, deci poate de asemenea să acorde înlesniri temporare și să facă orice ajustare necesară urgentă.

Art. 18. Dacă persoana liberată condiționat nu își respectă obligațiile conform prezentului cod sau conform dispozițiilor sau indicațiilor care i s-au comunicat în temeiul acestuia, comisia de supraveghere poate, fără a comunica instrucțiuni conform art. 15 sau fără a lua o hotărâre în cazurile menționate în cap. 37 art. 7 alin. (1),

1. să decidă comunicarea unui avertisment persoanei liberate condiționat, sau

2. să hotărască supravegherea persoanei liberate condiționat pe o anumită perioadă după ce a trecut un an din termenul de supraveghere, totuși cel mult până la expirarea termenului de supraveghere. *Legea nr. 240/1983.*

Art. 19. Dacă persoana liberată condiționat nu a luat cu seriozitate în considerare obligațiile sale și dacă se poate presupune că nu se va lăsa reeducată prin alte măsuri pe care le poate lua comisia de supraveghere, comisia poate declara pierdut dreptul la liberarea condiționată pe o perioadă de cel mult 15 zile o dată. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 20. Măsurile prevăzute în art. 18 nu pot fi adoptate după expirarea termenului de supraveghere. Stabilirea măsurilor prevăzute în art. 19 pot fi comunicate și după încetarea termenului de supraveghere, dacă comisia de supraveghere s-a ocupat de problemă anterior. *Legea nr. 918/1973.*

Art. 21. Cu privire la pierderea dreptului la liberare condiționată și la alte măsuri speciale, în cazul în care persoana condamnată la închisoare a

fost găsită vinovată de săvârşirea unei alte infracţiuni, există dispoziţii în cap. 34.

Art. 22. Dacă se pune problema de a declara liberarea condiţionată nulă sau de a lua măsurile prevăzute în art. 18 sau măsuri pentru ca persoana liberată condiţionat să se supună unei îngrijiri sau terapii, sau dacă persoana liberată condiţionat s-a sustras supravegherii, comisia de supraveghere poate, dacă circumstanţele o impun, dispune ca persoana liberată condiţionat să fie reţinută în mod corespunzător în aşteptarea unor dispoziţii ulterioare. O astfel de decizie va fi revizuită de fiecare dată când există motive pentru acest lucru.

Persoana care este reţinută în acest mod nu poate fi reţinută mai mult de o săptămână. Dacă există motive speciale, se poate totuşi dispune printr-o nouă hotărâre ca aceasta să mai fie reţinută încă o săptămână cel mult. După expirarea termenului de supraveghere persoana reţinută nu mai poate fi reţinută. *Legea nr. 240/1983.*

Art. 23. Dacă liberarea acordată în mod condiţionat este declarată total sau parţial pierdută, perioada anulată se va considera pedeapsă printr-o sentinţă nouă în scopul unei noi liberări condiţionate. *Legea nr. 240/1983.*

Art. 24. Dacă liberarea condiţionată nu poate fi declarată anulată, pedeapsa va fi considerată executată în totalitate la încetarea termenului de supraveghere.

CAPITOLUL 27
Amânarea aplicării pedepsei

Art. 1. Instanţa poate pronunţa o hotărâre de amânare a aplicării pedepsei pentru o infracţiune pentru care se consideră că pedeapsa amenzii nu este suficientă. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 2. Amânarea aplicării pedepsei poate fi însoţită de zile-amendă, cel mult 200, indiferent dacă amenda este prevăzută pentru infracţiune sau nu. *Legea nr. 240/1991.*

Art. 2a. Amânarea aplicării pedepsei poate, dacă inculpatul îşi dă acordul, fi însoţită de dispoziţia cu privire la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunităţii. O astfel de dispoziţie va avea în vedere obligaţia de a presta o muncă neremunerată de la 40 la 240 de ore.

BCU ŞTIINŢE CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Atunci când instanţa comunică o dispoziţie cu privire la prestarea unei munci în folosul comunităţii, va menţiona în hotărârea de condamnare durata pedepsei închisorii în cazul în care închisoarea ar fi fost pedeapsa stabilită.

O dispoziţie cu privire la prestarea unei munci în folosul comunităţii poate fi modificată sau anulată la cererea procurorului, când există motive pentru acest lucru. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 3. Persoana care primeşte hotărârea de amânare a aplicării pedepsei va fi supusă unui termen de supraveghere de 2 ani.

Termenul de supraveghere se calculează începând din ziua în care hotărârea pronunţată de instanţă, cu privire la sancţiunile pentru infracţiune, prin consimţământul condamnatului sau în alt mod, dobândeşte autoritate de lucru judecat privind condamnatul.

Art. 4. Condamnatul va duce o viaţă ordonată pe durata termenului de supraveghere şi va încerca să se întreţină după puterile sale.

Dacă amânarea aplicării pedepsei a fost însoţită de muncă în folosul comunităţii, condamnatul va presta munca în folosul comunităţii conform unui plan de muncă alcătuit de Administraţia Penitenciarelor. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 5. Dacă condamnatul a fost obligat să plătească despăgubiri cauzate de săvârşirea infracţiunii, va face toate eforturile pentru a îndeplini această obligaţie. Instanţa are dreptul să dispună ca pe durata termenului de supraveghere acesta să încerce să îndeplinească obligaţia de plată a despăgubirilor sau o parte din ea în termenul şi modul indicate în hotărârea de condamnare.

Dacă infracţiunea a cauzat pagube unei proprietăţi şi se consideră că ar înlesni integrarea condamnatului în societate, instanţa poate dispune ca acesta, în perioada şi modul indicate în hotărârea de condamnare, să ajute persoana păgubită cu o anumită activitate, care are scopul de a repara sau limita dauna sau care este potrivită în alt mod din punct de vedere al naturii infracţiunii şi daunei. O astfel de dispoziţie poate fi comunicată numai cu acordul persoanei păgubite.

Dispoziţiile menţionate în alin. (1) sau (2) se pot modifica sau anula la cererea prealabilă a procurorului sau condamnatului, când există motive pentru acest lucru. *Legea nr. 761/1987.*

Art. 6. Dacă persoana condamnată nu îşi respectă obligaţiile conform hotărârii cu amânarea aplicării pedepsei, instanţa poate, cu condiţia ca un procuror să pună în mişcare o acţiune în acest sens înainte de expirarea termenului de supraveghere, în funcţie de împrejurări:

1. să decidă comunicarea unui avertisment condamnatului,

2. să comunice o dispoziţie conform art. 5 sau să schimbe o dispoziţie comunicată anterior,

3. să anuleze hotărârea cu amânarea pedepsei şi să stabilească alte sancţiuni pentru infracţiune.

Măsurile prevăzute în alin. (1) pct. 1 sau 2 nu trebuie luate după expirarea termenului de supraveghere.

Dacă se anulează hotărârea de amânare a aplicării pedepsei, se va lua în considerare la stabilirea sancţiunii pedeapsa amenzii stabilită conform art. 2 şi cap. 34 art. 5, precum şi ceea ce a suferit condamnatul ca urmare a dispoziţiei cu privire la munca în folosul comunităţii. În legătură cu aceasta se poate stabili pedeapsa închisorii pe durată mai mică decât cea prevăzută pentru infracţiune. Dacă informaţiile prevăzute în art. 2a alin. (2) au fost menţionate în hotărâre, aceasta se va lua în considerare la stabilirea duratei pedepsei, dacă se stabileşte pedeapsa închisorii. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 7. Cu privire la anularea hotărârii de amânare a aplicării pedepsei şi alte măsuri, în cazul în care condamnatul a fost găsit vinovat de săvârşirea unei alte infracţiuni, există dispoziţii în cap. 34.

CAPITOLUL 28
Suspendarea condiţionată

Art. 1. Instanţa poate stabili suspendarea condiţionată pentru o infracţiune pentru care se consideră că pedeapsa amenzii nu este suficientă. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 2. Suspendarea condiţionată poate fi însoţită de zile-amendă, cel mult 200, indiferent dacă amenda este prevăzută pentru infracţiune sau nu. *Legea nr. 240/1991.*

Art. 2a. Suspendarea condiţionată poate, dacă inculpatul îşi dă acordul, fi însoţită de dispoziţia cu privire la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunităţii. O astfel de dispoziţie va avea în vedere obligaţia de a presta o muncă neremunerată de la 40 la 240 de ore.

Atunci când instanţa comunică o dispoziţie cu privire la prestarea unei munci în folosul comunităţii, va menţiona în hotărârea de condamnare durata pedepsei închisorii în cazul în care închisoarea ar fi fost pedeapsa stabilită.

BCU Cluj / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Comisia de supraveghere poate modifica sau anula o dispoziţie cu privire la munca în folosul comunităţii, când există motive pentru acest lucru. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 3. Suspendarea condiţionată poate fi însoţită de închisoare de la 14 zile la 3 luni.

Dacă instanţa însoţeşte suspendarea condiţionată cu pedeapsa închisorii, nu poate sancţiona în acelaşi timp cu amendă conform art. 2 sau comunica o dispoziţie cu privire la munca în folosul comunităţii.

Dacă împrejurările o impun, instanţa poate dispune ca pedeapsa închisorii să fie pusă în executare chiar dacă nu a dobândit autoritate de lucru judecat. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 4. Suspendarea condiţionată continuă pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani din ziua în care începe executarea pedepsei. *Legea nr. 240/1983.*

Art. 5. Suspendarea condiţionată va fi însoţită de supraveghere din ziua în care se dă sentinţa. Instanţa poate totuşi dispune ca supravegherea să se amâne până când hotărârea a dobândit autoritate de lucru judecat în privinţa condamnatului. Dacă se face apel, o instanţă superioară poate dispune să nu mai existe executare suplimentară.

Supravegherea va înceta fără hotărâre specială la trecerea unui an din termenul de supraveghere, dacă nu reiese altceva din prevederile alin. (4) sau din art. 5 a, 7 sau 9.

Dacă executarea a fost întreruptă ca urmare a unei hotărâri a unei instanţe superioare, dar inculpatul este totuşi condamnat apoi la suspendare condiţionată, perioada în care executarea nu s-a efectuat nu se va include în termenul de supraveghere sau în perioada menţionată în alin. (2).

Dacă suspendarea condiţionată a fost însoţită de un plan de tratament pe care condamnatul s-a angajat să îl urmeze, instanţa poate prevedea în hotărâre o perioadă de supraveghere mai mare decât cea prevăzută în alin. (2). Totuşi nu poate fi stabilită o perioadă mai mare decât cea necesară pentru terminarea tratamentului şi nu poate depăşi termenul de supraveghere. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 5a. Dacă suspendarea condiţionată a fost însoţită de o dispoziţie cu privire la munca în folosul comunităţii, condamnatul va presta munca în folosul comunităţii conform unui plan de muncă alcătuit de Administraţia Penitenciarelor.

Dacă este necesar ca persoana condamnată să rămână sub supraveghere până la prestarea muncii în folosul comunității, comisia de supraveghere poate să hotărască supravegherea condamnatului pe durată determinată la trecerea unui an din termenul de supraveghere, totuşi cel mult până la expirarea termenului de supraveghere. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 6. Dispoziţiile cap. 26 art. 12-17 se vor aplica *mutatis mutandis* în cazul persoanei care a primit suspendarea condiţionată. Instanţa va numi totuşi în hotărâre un supraveghetor, dacă nu există motive speciale. În plus, instanţa poate comunica în hotărâre dispoziţii conform cap. 26 art. 15 alin. (1)-(3), precum şi cap. 27 art. 5 alin. (2).

Comisia de supraveghere poate modifica sau anula o dispoziţie de natura celor menţionate anterior atunci când există motive pentru acest lucru. *Legea nr. 209/1993.*

Art. 6a. În cazurile menţionate în cap. 30 art. 9 alin. (2) pct. 3, dacă planul de tratament este de importanţă vitală pentru a condamna la suspendare condiţionată, instanţa va menţiona în hotărâre durata pedepsei cu închisoarea care ar fi fost stabilită, dacă fapta s-ar fi sancţionat cu închisoarea.

În plus, în astfel de cazuri, se vor comunica întotdeauna în hotărâre dispoziţii cu privire la planul de tratament pe care condamnatul s-a angajat să îl urmeze.

În legătură cu un astfel de plan de tratament se poate dispune ca persoana responsabilă de terapie să anunţe Administraţia Penitenciarelor şi procurorul, în cazul în care condamnatul nu îşi ia serios în considerare obligaţiile ce-i revin conform planului. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 6b. În cazurile menţionate în art. 6 a, instanţa poate hotărî ca persoana condamnată, dacă este arestată în dosar, să fie în schimb reţinută până când este transferată la centrul de tratament sau furnizorul de servicii medicale indicat în planul de tratament. Reţinerea nu trebuie să dureze mai mult de o săptămână. *Legea nr. 373/1992.*

Art. 7. Dacă persoana condamnată nu îşi respectă obligaţiile ca urmare a hotărârii de suspendare condiţionată, comisia de supraveghere, pe lângă comunicarea de instrucţiuni conform cap. 26 art. 15 sau luarea de hotărâri în chestiuni menţionate în cap. 37 art. 7 alin. (1), poate:

1. să decidă comunicarea unui avertisment condamnatului, sau
2. să hotărască supravegherea condamnatului pe o anumită perioadă la trecerea unui an din termenul de supraveghere, totuşi cel mult până la încetarea termenului de supraveghere.

Dacă s-a stabilit supravegherea conform alin. (1) pct. 2, dar se consideră că aceasta nu mai este necesară, comisia de supraveghere poate hotărî încetarea supravegherii. Aceleaşi dispoziţii se aplică dacă instanţa în temeiul cap. 34 art. 6 a hotărât supravegherea şi aceasta s-a desfăşurat timp de un an.

Măsurile prevăzute în alin. (1) nu trebuie adoptate de către comisia de supraveghere după expirarea termenului de supraveghere. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 8. Dacă persoana condamnată nu şi-a luat în considerare în mod grav obligaţiile sale şi dacă se poate presupune că măsurile pe care comisia de supraveghere le poate lua rămân fără rezultat, comisa va cere ca procurorul să pledeze în instanţă pentru anularea suspendării condiţionate. Chestiunea poate fi prezentată instanţei şi fără o cerere din partea comisiei, dacă în cazurile menţionate în art. 6a alin. (1) condamnatul nu şi-a luat serios în considerare obligaţiile ce-i revin conform planului de tratament.

Acţiunea se va deschide înainte de expirarea termenului de supraveghere. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 9. Dacă se anulează suspendarea condiţionată, instanţa va hotărî o altă sancţiune pentru infracţiune. Cu această ocazie se va ţine seama în mod special de ceea ce a suferit condamnatul ca urmare a hotărârii de suspendare condiţionată, precum şi amenda sau închisoarea stabilite conform art. 2 sau 3 sau cap. 34 art. 6. În cazurile menţionate aici se poate pedepsi cu închisoarea pe durată mai mică decât cea prevăzută pentru infracţiune. Dacă informaţiile prevăzute în art. 2a alin. (2) sau art. 6a alin. (1) au fost menţionate în hotărâre, instanţa, dacă sancţionează cu pedeapsa închisorii, va ţine seama de acest lucru la calcularea duratei închisorii.

Dacă nu există motive suficiente pentru a anula suspendarea condiţionată, instanţa poate în schimb stabili măsurile prevăzute în art. 7. O astfel de măsură nu poate fi stabilită după expirarea termenului de supraveghere. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 10. Cu privire la anularea suspendării condiţionate şi alte măsuri speciale, în cazul în care condamnatul a fost găsit vinovat de săvârşirea unei alte infracţiuni, există dispoziţii în cap. 34.

Art. 11. Dacă se pune problema anulării suspendării condiţionate sau luării unei măsuri prevăzute în art. 7 sau a unei măsuri pentru ca persoana condamnată să se supună îngrijirii sau tratamentului, sau dacă aceasta s-a sustras supravegherii, comisia de supraveghere sau instanţa la care se deschide acţiunea conform art. 8, dacă împrejurările impun acest lucru, poate hotărî ca

persoana condamnată să fie reţinută în mod corespunzător în aşteptarea unei noi hotărâri. O astfel de hotărâre va fi revizuită de fiecare dată când există motive pentru acest lucru.

Persoana care este reţinută astfel nu poate fi reţinută mai mult de o săptămână. Dacă există motive speciale, se poate totuşi lua o nouă hotărâre de a o reţine cel mult încă o săptămână.

Dacă persoana condamnată este reţinută atunci când instanţa comunică hotărârea de anulare a suspendării condiţionate, aceasta poate hotărî să fie reţinută până când hotărârea dobândeşte autoritate de lucru judecat.

După expirarea termenului de supraveghere persoana reţinută nu mai trebuie să fie reţinută. *Legea nr. 761/1987.*

CAPITOLUL 29
Calculul duratei pedepselor şi scutirea de sancţiuni

Art. 1. Ţinând seama de necesitatea unei aplicări uniforme a legii, pedepsele trebuie stabilite în raport cu gravitatea infracţiunii sau infracţiunilor săvârşite.

La evaluarea gradului de severitate a pedepsei se va ţine seama de pagubele, ofensa sau riscul pe care fapta le-a implicat, de ceea ce inculpatul şi-a dat seama sau ar fi trebuit să îşi dea seama, precum şi de intenţiile sau motivele pe care acesta le-a avut. Se va lua în considerare în mod special dacă fapta a implicat un atac grav la viaţa sau sănătatea sau siguranţa unei persoane. *Legea nr. 370/2010.*

Art. 2. Pe lângă dispoziţiile cu privire la fiecare tip de infracţiune, la evaluarea gradului de severitate a pedepsei se vor lua în considerare în mod special următoarele circumstanţe agravante:

1. dacă inculpatul avea în vedere ca infracţiunea să aibă urmări mai grave decât a avut de fapt,

2. dacă inculpatul a dat dovadă de multă brutalitate,

3. dacă inculpatul a profitat de starea de vulnerabilitate sau de imposibilitatea de a se apăra a altei persoane,

4. dacă inculpatul a abuzat de funcţia sa sau în general a abuzat de o anumită încredere,

5. dacă inculpatul a determinat o altă persoană să participe la infracţiune prin constrângere, inducere în eroare sau abuzând de tinereţea, inocenţa sau starea de dependenţă a acesteia,

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

6. dacă infracţiunea a făcut parte dintr-o activitate infracţională care s-a desfăşurat în formă organizată sau în mod sistematic sau dacă infracţiunea a fost precedată de o anumită planificare,

7. dacă unul dintre motivele săvârşirii infracţiunii a fost ofensarea unei persoane, a unui grup etnic sau a unui alt astfel de grup de persoane pe motiv de rasă, culoare a pielii, naţionalitate sau origine etnică, religie, orientare sexuală sau din cauza altor împrejurări de acelaşi fel, sau

8. dacă infracţiunea a fost menită să afecteze siguranţa şi încrederea unui minor în relaţia sa cu o persoană apropiată. *Legea nr. 370/2010.*

Art. 3. Pe lângă dispoziţiile cu privire la fiecare tip de infracţiune, la evaluarea gradului de severitate a pedepsei se vor lua în considerare în mod special următoarele circumstanţe atenuante:

1. dacă infracţiunea a fost cauzată de comportamentul vădit ofensator al altei persoane,

2. dacă inculpatul, aflat sub influenţa unei tulburări psihice grave, nu a avut putere de discernământ cu privire la consecinţele faptei sau nu a reuşit sa-şi adapteze comportamentul după o astfel de judecată sau, sub stăpânirea unei tulburări psihice, emoţii sau a unei alte cauze, nu şi-a putut controla acţiunile,

3. dacă acţiunile inculpatului au avut legătură cu dezvoltarea, experienţa sau discernământul deficiente ale acestuia,

4. dacă infracţiunea a fost cauzată de un sentiment puternic de compasiune umană, sau

5. dacă fapta, fără a fi degrevată de răspundere, este prevăzută în cap. 24. Dacă se cere, având în vedere gradul de severitate a pedepsei, se poate sancţiona cu o pedeapsă mai uşoară decât cea prevăzută pentru infracţiune. *Legea nr. 370/2010.*

Art. 4. La calculul duratei pedepsei, pe lângă gradul de severitate al pedepsei, instanţa, în vederea înăspririi pedepsei, va lua în considerare şi dacă anterior inculpatul s-a făcut vinovat de vreo infracţiune, în cazul în care stabilirea unei sancţiuni sau anularea dreptului la libertatea condiţionată nu sunt suficiente. În această privinţă se va lua în considerare în mod special amploarea pe care a avut-o infracţiunea anterioară, cât timp a trecut între infracţiuni, precum şi dacă infracţiunea anterioară şi cea nouă sunt de aceeaşi natură sau infracţiunile în ambele cazuri sunt deosebit de grave. *Legea nr. 370/2010.*

Art. 5. La calculul duratei pedepsei, pe lângă gradul de severitate al pedepsei, instanţa va lua în considerare în mod special:

1. dacă inculpatul, în urma săvârşirii infracţiunii, a suferit vătămări corporale grave,

2. dacă inculpatul, din cauza vârstei înaintate sau sănătăţii şubrede, ar fi afectat nerezonabil de mult de o pedeapsă calculată în raport cu gradul de severitate al pedepsei,

3. dacă, având în vedere natura infracţiunii, a trecut o perioadă neobişnuit de lungă de la săvârşirea infracţiunii,

4. dacă inculpatul, după posibilităţile sale, a încercat să prevină, înlăture sau diminueze consecinţele nefaste ale infracţiunii,

5. dacă inculpatul, în mod voluntar, s-a predat sau a dat informaţii care sunt de importanţă considerabilă pentru investigarea infracţiunii,

6. dacă inculpatului îi sunt provocate daune ca urmare a faptului că este extrădat din Regat din cauza infracţiunii,

7. dacă inculpatului îi sunt provocate daune ca urmare a faptului că, din cauza infracţiunii, acesta este sau există motive să se presupună că va fi concediat sau disponibilizat de la locul de muncă sau că este afectat de alte impedimente sau dificultăţi deosebite în exercitarea profesiei sau a activităţii comerciale,

8. dacă o pedeapsă calculată în raport cu gradul de severitate al pedepsei ar apărea disproporţionat de grea având în vedere alte sancţiuni legale ca urmare a săvârşirii infracţiunii, sau

9. dacă o altă împrejurare impune ca inculpatul să primească o pedeapsă mai mică decât o motivează gradul de severitate al pedepsei.

Dacă există împrejurări menţionate în alin. (1), instanţa poate, dacă anumite motive o impun, să stabilească o pedeapsă mai uşoară decât cea prevăzută pentru infracţiune. *Legea nr. 78/2015.*

Art. 6. Dacă, având în vedere o împrejurare prevăzută în art. 5, este în mod evident nerezonabil să se stabilească o sancţiune, instanţa va comunica scutirea de sancţiuni. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 7. Dacă o persoană a săvârşit o infracţiune înainte de a împlini vârsta de 21 ani, se va lua în considerare în mod special vârsta sa la calculul duratei pedepsei. Instanţa poate în acest caz să stabilească o pedeapsă mai uşoară decât cea prevăzută pentru infracţiune.

Pentru infracţiuni săvârşite de o persoană înainte de a împlini vârsta de 21 ani nu trebuie stabilită o pedeapsă mai grea decât închisoarea de 10 ani.

Dacă pentru infracţiune este prevăzută închisoarea de durată mai mare şi detenţiunea pe viaţă sau dacă astfel reiese din cap. 26 art. 2, se poate stabili totuşi închisoarea până la 14 ani. *Legea nr. 396/2009.*

CAPITOLUL 30
Alegerea sancțiunilor

Art. 1. La alegerea sancțiunilor, închisoarea se consideră o sancțiune mai grea decât amânarea aplicării pedepsei și suspendarea condiționată.

Dispoziții cu privire la procedura de predare pentru îngrijire specială există în cap. 31 și 32. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 2. Nicio persoană nu trebuie sancționată cu mai multe sancțiuni pentru aceeași infracțiune, dacă nu se dispune altfel. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 3. Atunci când o persoană se pedepsește pentru mai multe infracțiuni, instanța va stabili o sancțiune comună pentru infracțiuni, dacă nu se dispune altfel.

Dacă există motive speciale, instanța poate, pentru una sau mai multe infracțiuni, să stabilească pedeapsa amenzii și în același timp să stabilească o altă sancțiune pentru celelalte infracțiuni. În plus, instanța poate condamna la închisoare pentru una sau mai multe infracțiuni stabilind în același timp amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea condiționată pentru celelalte infracțiuni. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 4. La alegerea sancțiunilor instanța va avea în vedere în mod special împrejurările care indică o sancțiune mai ușoară decât închisoarea. În acest sens instanța va lua în considerare condițiile prevăzute în cap. 29 art. 5.

Pentru motivarea pedepsei închisorii, instanța poate, pe lângă gradul de severitate al pedepsei și natura infracțiunii, lua în considerare faptul că inculpatul s-a făcut vinovat de infracțiune anterior. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 5. Pentru infracțiuni săvârșite de o persoană înainte de a împlini vârsta de 18 ani instanța poate condamna la închisoare numai dacă există motive speciale. Faptul că în acest caz instanța trebuie să sancționeze, în primul rând, cu internarea într-un centru izolat de reeducare pentru minori în locul pedepsei închisorii, reiese din cap. 32 art. 5.

Pentru infracțiuni săvârșite de o persoană după ce aceasta a împlinit vârsta de 18 ani, dar înainte de a împlini vârsta de 21 ani instanța poate condamna la închisoare numai dacă există motive speciale pentru acest lucru având în vedere gradul de severitate al pedepsei pentru faptă sau din alte puncte de vedere. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 6. Persoana care a comis o faptă sub influenţa unei tulburări psihice grave, va fi sancţionată în primul rând cu o altă sancţiune decât închisoarea. Instanţa poate condamna la închisoare numai dacă există motive speciale. Atunci când stabileşte dacă există motive speciale, instanţa trebuie să ia în considerare:

1. dacă infracţiunea are un grad mare de severitate a pedepsei,
2. dacă inculpatul nu are sau are o nevoie limitată de îngrijire psihiatrică,
3. dacă inculpatul, în scopul săvârşirii infracţiunii, şi-a indus singur starea, prin ebrietate sau în alt mod similar, precum şi
4. împrejurările în general.

Instanţa nu poate condamna la închisoare, dacă inculpatul, din cauza unei tulburări psihice grave, nu a avut capacitatea de a-şi da seama de consecinţele faptei sau de a-şi adapta acţiunile unei astfel de judecăţi. Această dispoziţie nu se aplică totuşi dacă inculpatul şi-a indus singur starea deficientă în modul prevăzut în alin. (1) pct. 3.

Dacă instanţa, în cazurile menţionate în alin. (1) sau (2), consideră că nu trebuie stabilită nicio sancţiune, inculpatul va fi scutit de sancţiuni. *Legea nr. 320/2008.*

Art. 7. La alegerea sancţiunilor, instanţa, în motivarea hotărârii cu amânarea aplicării pedepsei, va lua în considerare dacă lipsesc anumite motive de temere că inculpatul s-ar face vinovat de o infracţiune viitoare.

Instanţa poate lua în considerare drept motive speciale pentru hotărârea de amânare a aplicării pedepsei în locul închisorii, dacă inculpatul este de acord ca hotărârea să fie însoţită de o dispoziţie cu privire la prestarea unei munci în folosul comunităţii şi dacă o astfel de dispoziţie este adecvată având în vedere persoana inculpatului şi celelalte împrejurări. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 8. Amânarea aplicării pedepsei va fi însoţită de zile-amendă, dacă o pedeapsă cu amenda, având în vedere obligaţia de a presta o muncă în folosul comunităţii sau alte consecinţe ale infracţiunii, nu ar afecta inculpatul într-o măsură considerabilă sau dacă există motive speciale pentru a nu sancţiona cu pedeapsa amenzii. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 9. La alegerea sancţiunilor, în motivarea suspendării condiţionate, instanţa va lua în considerare dacă există motive să se presupună că această sancţiune poate contribui la abţinerea inculpatului de la săvârşirea de noi infracţiuni.

Instanţa poate lua în considerare drept motive speciale pentru suspendarea condiţionată în locul închisorii:

1. dacă a avut loc o îmbunătăţire vizibilă a situaţiei personale sau sociale a inculpatului într-o privinţă care se poate presupune că a avut legătură cu săvârşirea infracţiunii,

2. dacă inculpatul este supus unei terapii pentru abuz de o substanţă care provoacă dependenţă sau altă împrejurare care se poate presupune că are legătură cu săvârşirea infracţiunii,

3. dacă abuzul de o substanţă care provoacă dependenţă sau o altă situaţie specială care necesită îngrijire sau tratament a contribuit în măsură considerabilă la săvârşirea infracţiunii şi inculpatul se declară dispus să urmeze tratamentul necesar care, conform unui plan alcătuit pentru acesta, poate fi dispus în legătură cu executarea, sau

4. dacă inculpatul consimte ca suspendarea condiţionată să fie însoţită de o dispoziţie cu privire la prestarea unei munci în folosul comunităţii şi o astfel de dispoziţie este adecvată cu privire la persoana inculpatului şi la celelalte împrejurări. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 10. Atunci când se stabileşte dacă suspendarea condiţionată trebuie însoţită de zile-amendă, instanţa va lua în considerare dacă acest lucru se impune având în vedere gradul de severitate al pedepsei sau natura infracţiunii sau infracţiunile comise de inculpat anterior. *Legea nr. 942/1988.*

Art. 11. Suspendarea condiţionată poate fi însoţită de închisoare numai dacă se impune în mod inevitabil având în vedere gradul de severitate al pedepsei infracţiunii sau infracţiunile comise de inculpat anterior. *Legea nr. 942/1988.*

CAPITOLUL 31
Predarea pentru îngrijire specială în anumite cazuri

Art. 1. A fost abrogat prin *Legea nr. 891/2006.*

Art. 1a. A fost abrogat prin *Legea nr. 891/2006.*

Art. 2. Dacă persoana care a comis o faptă penală poate fi supusă unui tratament conform Legii nr. 870/1988 privind îngrijirea persoanelor dependente în anumite cazuri, instanţa poate preda persoana comisiei locale pentru asigurări sociale sau, în cazul persoanei care este deja internată într-un centru în care i se asigură o astfel de îngrijire, cazul său este prezentat persoanei care administrează centrul pentru a pregăti îngrijirea necesară. Înainte ca instanţa să hotărască predarea, va fi consultată comisia socială sau persoana care administrează centrul.

Dacă este prevăzută pentru infracţiune o pedeapsă mai grea decât închisoarea de un an, predarea conform alin. (1) trebuie să aibă loc numai dacă există motive speciale. *Legea nr. 457/2001.*

Art. 3. Dacă persoana care a săvârşit o infracţiune care nu se poate sancţiona doar cu amendă, suferă de o tulburare psihică gravă, instanţa o poate preda pentru îngrijire psihiatrică a delincvenţilor, dacă, având în vedere starea sa psihică şi situaţia sa personală în general, se impune plasarea sa într-o instituţie spitalicească, însoţită de privare de libertate şi alte constrângeri.

Dacă infracţiunea s-a săvârşit sub influenţa unei tulburări psihice grave, instanţa poate hotărî efectuarea unei examinări speciale în timpul tratamentului în baza Legii nr. 1129/1991 privind îngrijirea psihiatrică a delincvenţilor, dacă în urma tulburării psihice există riscul ca persoana să recidiveze, săvârşind o infracţiune foarte gravă.

Dacă este necesar, având în vedere infracţiunile săvârşite de inculpat anterior sau din alte motive speciale, instanţa poate, o dată cu măsura internării pentru îngrijire psihiatrică, să stabilească o altă sancţiune, însă nu închisoare sau predare pentru altă îngrijire specială. *Legea nr. 1138/1991.*

Art. 4. A fost abrogat prin *Legea nr. 1138/1991.*

CAPITOLUL 32
Predarea pentru reeducare a tinerilor

Art. 1. Persoana care nu a împlinit vârsta de 21 ani şi care a săvârşit o infracţiune va fi plasată într-un centru de îngrijire a tinerilor dacă aceasta are nevoie specială de îngrijire sau altă măsură în baza Legii nr. 453/2001 privind asistenţa socială sau Legii nr. 52/1990 cu dispoziţii speciale privind îngrijirea tinerilor şi această îngrijire sau măsură se poate pregăti tânărului. Îngrijirea şi măsurile vor avea drept scop combaterea dezvoltării nefavorabile a tânărului.

Îngrijirea tinerilor poate fi hotărâtă numai dacă măsurile planificate ale serviciului comunal pentru asistenţă socială, în cazuri speciale însoţită de muncă în folosul comunităţii pentru tineri sau amendă, se consideră suficient de radicale având în vedere gradul de severitate al pedepsei şi natura infracţiunii, precum şi infracţiunile săvârşite de tânăr anterior.

Dacă măsurile se iau în baza *Legii asistenţei sociale*, instanţa va comunica o dispoziţie cu privire la faptul că tânărul va urma contractul alcătuit în acest scop de comisia locală pentru asigurări sociale. Cuprinsul contractului va reieşi din hotărâre.

Dacă măsurile se iau în baza legii cu dispoziţii speciale privind îngrijirea tinerilor, planul de tratament alcătuit de comisia locală pentru asigurări sociale va fi anexat hotărârii.

Dacă s-au produs pagube unei proprietăţi în urma infracţiunii şi se consideră că ar favoriza integrarea tânărului în societate, instanţa poate, o dată cu stabilirea măsurii de îngrijire a tânărului, să dispună ca tânărul, în termenul şi modul prevăzute în hotărâre să asiste persoana păgubită cu o anumită activitate, care are scopul de a repara sau diminua daunele sau care este adecvată în alt mod din punct de vedere al naturii infracţiunii şi daunelor. O astfel de dispoziţie poate fi comunicată numai cu acordul persoanei păgubite. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 2. /Intră în vigoare I: 2015-07-01/ Persoana care nu a împlinit vârsta de 21 ani şi care a săvârşit o infracţiune poate fi sancţionată cu prestarea unei munci în folosul comunităţii pentru tineri, dacă tânărul consimte şi sancţiunea este adecvată cu privire la persoana sa şi la celelalte împrejurări. Persoana care este sancţionată cu prestarea unei munci în folosul comunităţii pentru tineri va avea obligaţia să presteze muncă neremunerată şi să participe în alte activităţi organizate special între 20 şi 150 de ore.

Persoana care a împlinit vârsta de 18 ani poate fi sancţionată cu prestarea unei munci în folosul comunităţii pentru tineri numai dacă există motive speciale.

Instanţa poate dispune prestarea unei munci în folosul comunităţii pentru tineri dacă sancţiunea poate fi considerată suficient de radicală având în vedere gradul de severitate al pedepsei pentru infracţiuni în general şi infracţiunile săvârşite de tânăr anterior şi dacă nu există motive pentru a dispune plasarea într-un centru pentru îngrijirea tânărului. În alegerea dintre muncă în folosul comunităţii pentru tineri şi amendă se va alege muncă în folosul comunităţii pentru tineri dacă această sancţiune nu este prea radicală. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 2. /Intră în vigoare I: 2015-07-01/ Persoana care nu a împlinit vârsta de 21 ani şi care a săvârşit o infracţiune poate fi sancţionată cu prestarea unei munci în folosul comunităţii pentru tineri, dacă sancţiunea este adecvată cu privire la persoana sa şi la celelalte împrejurări. Persoana care este sancţionată cu prestarea unei munci în folosul comunităţii pentru tineri va avea obligaţia să presteze o muncă neremunerată şi să participe în alte activităţi organizate special între 20 şi 150 de ore.

Persoana care a împlinit vârsta de 18 ani poate fi sancţionată cu prestarea unei munci în folosul comunităţii pentru tineri numai dacă există motive speciale.

Instanța poate dispune prestarea unei munci în folosul comunității pentru tineri dacă sancțiunea poate fi considerată suficient de radicală având în vedere gradul de severitate al pedepsei pentru infracțiuni în general și infracțiunile săvârșite de tânăr anterior și dacă nu există motive pentru a dispune plasarea într-un centru pentru îngrijirea tinerilor. În alegerea dintre muncă în folosul comunității pentru tineri și amendă se va alege muncă în folosul comunității pentru tineri dacă această sancțiune nu este prea radicală. *Legea nr. 80/2015.*

Art. 3. Dacă este necesar, având în vedere gradul de severitate al pedepsei și natura infracțiunii, precum și infracțiunile săvârșite de tânăr anterior, instanța poate dispune însoțirea plasării în îngrijire a tânărului cu:

1. muncă în folosul comunității conform art. 2 alin. (1) și (2), sau

2. zile-amendă, cel mult 200, indiferent dacă pedeapsa amenzii este prevăzută pentru infracțiune sau nu.

În alegerea dintre prestarea unei munci în folosul comunității pentru tineri și amendă se va alege prestarea unei munci în folosul comunității pentru tineri dacă această sancțiune nu este prea radicală. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 4. Dacă persoana condamnată își neglijează în măsură considerabilă obligațiile impuse conform unei dispoziții de plasare în îngrijire de a respecta un contract sau conform unei condamnări la prestarea unei munci în folosul comunității pentru tineri, instanța poate, la acțiunea pusă în mișcare de procuror, să anuleze alte sancțiuni în afară de amendă care s-au stabilit pentru infracțiune și să stabilească noi sancțiuni pentru aceasta. În locul anulării sancțiunii, instanța poate totuși comunica un avertisment condamnatului, dacă este o măsură suficientă.

Dacă, din alte motive decât cele menționate în alin. (1), îngrijirea planificată sau măsurile planificate conform unui contract cu tânărul sau unui plan de îngrijire nu se realizează sau îngrijirea sau măsurile au ajuns să se abată considerabil de la ceea ce era planificat în contract sau în planul de îngrijire, instanța poate, la acțiunea pusă în mișcare de procuror, să anuleze alte sancțiuni în afară de amendă care s-au stabilit pentru infracțiune și să stabilească noi sancțiuni pentru aceasta. Aceleași dispoziții se aplică dacă, din alte motive decât cele menționate în alin. (1), o condamnare la muncă în folosul comunității pentru tineri nu se poate executa în cea mai mare parte într-un timp rezonabil.

Dacă instanța hotărăște anularea unei sancțiuni conform alin. (1) sau (2), la stabilirea noii sancțiuni va lua în considerare în mod special ceea ce a suferit condamnatul ca urmare a sancțiunii anulate și amenda stabilită conform art. 3 alin. (1) pct. 2. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 5. Dacă o persoană a săvârşit o infracţiune înainte de a împlini vârsta de 18 ani şi dacă instanţa, aplicând dispoziţiile cap. 30, consideră că trebuie stabilită pedeapsa închisorii, va stabili în schimb sancţiunea de plasare în îngrijire izolată a tinerilor pe o anumită perioadă. Această dispoziţie nu se aplică însă dacă, ţinând seama de vârsta inculpatului la deschiderea acţiunii penale sau de alte împrejurări, există motive speciale împotriva acestui lucru.

Instanţa poate stabili perioada de îngrijire izolată de la 14 zile la 4 ani.

Dispoziţiile cu privire la executare există în Legea nr. 603/1998 privind executarea îngrijirii izolate a tinerilor. *Legea nr. 891/2006.*

CAPITOLUL 33
Reducerea duratei de reţinere şi de arest şi altele

Art. 1. A fost abrogat prin *Legea nr. 942/1988.*

Art. 2. A fost abrogat prin *Legea nr. 942/1988.*

Art. 3. A fost abrogat prin *Legea nr. 43/1973.*

Art. 4. A fost abrogat prin *Legea nr. 942/1988.*

Art. 5. Dispoziţiile cu privire la faptul că privarea de libertate în anumite cazuri trebuie considerată perioadă executată există în Legea nr. 202/1974 privind calculul duratei pedepselor etc. şi în Legea nr. 603/1998 privind executarea îngrijirii izolate a tinerilor. *Legea nr. 175/2000.*

Art. 6. Dacă o persoană este condamnată la închisoarea pe durată determinată sau la îngrijire izolată a tinerilor sau dacă instanţa, aplicând dispoziţiile cap. 34 art. 1 pct. 1 dispune ca o astfel de sancţiune să aibă în vedere şi alte infracţiuni, şi condamnatul, din cauza suspiciunii de infracţiune care a fost probată prin hotărâre într-un dosar, a fost privat de libertate astfel încât, conform art. 19a alin. (1) din Legea nr. 202/1974 privind calculul duratei pedepselor etc., poate fi considerată perioadă în care sancţiunea s-a executat într-un penitenciar sau într-un centru special pentru îngrijirea minorilor, instanţa poate stabili ca pedeapsa să fie considerată executată în întregime datorită privării de libertate. O condiţie pentru o astfel de hotărâre este ca perioada cu care sancţiunea stabilită depăşeşte privarea de libertate să fie minoră.

Dacă instanţa anulează o hotărâre cu amânarea aplicării pedepsei sau cu suspendare condiţionată şi în schimb condamnă la închisoarea pe durată determinată sau la îngrijirea izolată a tânărului, se aplică dispoziţiile alin. (1)

chiar şi în cazul privărilor de libertate prevăzute în art. 19a alin. (2) din Legea privind calculul duratei pedepselor etc.

Dacă o persoană este sancţionată cu pedeapsa amenzii sau cu prestarea unei munci în folosul comunităţii pentru tineri şi din cauza suspiciunii de infracţiune care a fost probată prin hotărâre într-un dosar, a fost privată de libertate astfel încât, conform alin. (1), poate fi considerată perioadă în care sancţiunea s-a executat, instanţa poate stabili ca pedeapsa să fie considerată executată în întregime sau în parte datorită privării de libertate. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 7. Dispoziţiile cu privire la considerarea perioadei de privare de libertate drept executare a sancţiunilor prevăzute în art. 6, art. 19a din Legea nr. 202/1974 privind calculul duratei pedepselor etc. şi art. 10a din Legea nr. 603/1998 privind executarea îngrijirii izolate a tinerilor se vor aplica de către instanţă în cazul privării de libertate care a avut loc în afara Regatului, dacă nu există motive speciale împotriva acestui lucru. *Legea nr. 1157/2003.*

Art. 8. La judecarea de către o instanţă superioară a unui apel cu privire la o sancţiune stabilită, hotărârea în cauză prevăzută în art. 6 şi 7 trebuie modificată chiar dacă nu a fost contestată. *Legea nr. 175/2000.*

Art. 9. A fost abrogat prin *Legea nr. 942/1988.*

CAPITOLUL 34
Anumite dispoziţii cu privire la concursul de infracţiuni şi modificarea sancţiunii

Art. 1. Dacă o persoană care a fost condamnată la închisoare pentru o infracţiune, sau dacă împotriva sa s-a pronunţat o hotărâre de amânare a aplicării pedepsei, de suspendare condiţionată sau de îngrijire izolată pentru tineri, a săvârşit o altă infracţiune înainte de a fi condamnată sau dacă săvârşeşte o nouă infracţiune după hotărâre, dar înainte ca pedeapsa să fie executată în totalitate sau să fi încetat în alt mod, instanţa poate, respectând prevederile pentru anumite cazuri din art. 2-7, în funcţie de împrejurări:

1. hotărî ca sancţiunea stabilită anterior să aibă în vedere şi cealaltă infracţiune,

2. stabili în mod special o sancţiune pentru acea infracţiune, sau

3. dacă hotărârea anterioară a dobândit autoritate de lucru judecat, poate anula sancţiunea aplicată şi stabili o sancţiune de altă natură pentru infracţiuni.

Dacă o suspendare condiționată a fost însoțită de închisoare conform cap. 28 art. 3, la aplicarea dispozițiilor din acest capitol, condamnarea la închisoare va fi considerată parte a suspendării condiționate. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 2. Dacă persoana condamnată este supusă detențiunii pe viață, se poate comunica doar o hotărâre conform art. 1 pct. 1.

Art. 3. Dacă sancțiunea stabilită anterior este închisoarea pe durată determinată, se poate comunica o hotărâre conform art. 1 pct. 1 numai dacă este evident că noua infracțiune, în comparație cu cea anterioară, din punct de vedere al sancțiunii, este fără însemnătate importantă, sau în alt mod există motive speciale pentru aceasta.

Dacă se stabilește o sancțiune aplicând dispozițiile art. 1 pct. 2 pentru o infracțiune săvârșită înainte de începerea executării condamnării anterioare, la stabilirea pedepsei se va ține cont în măsura posibilului ca totalul pedepselor să nu depășească pedeapsa care ar fi putut fi stabilită pentru ambele infracțiuni conform cap. 26 art. 2, și poate fi stabilită o pedeapsă mai ușoară decât cea prevăzută pentru infracțiune.

Anularea pedepsei cu închisoarea conform art. 1 pct. 3 se poate stabili numai dacă hotărârea este comunicată înainte ca pedeapsa să fie executată în întregime.

Art. 4. La aplicarea dispozițiilor art. 1 pct. 1 sau 2 în cazul unei persoane care a fost liberată condiționat din închisoare, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe durata termenului de supraveghere, liberarea acordată în mod condiționat sau o parte din aceasta va fi declarată anulată dacă nu există motive speciale împotriva acestui lucru.

Drept motive speciale pentru a nu anula sau pentru a anula numai o parte a liberării condiționate, instanța poate lua în considerare:

1. dacă noua infracțiune în comparație cu cea anterioară are un caracter neînsemnat,
2. dacă a trecut mult timp între infracțiuni, sau
3. dacă o anulare în alt mod ar apărea drept nerezonabilă.

Dacă nu se hotărăște anularea conform alin. (1), instanța poate decide luarea măsurilor prevăzute în cap. 26 art. 18 sau prelungi termenul de supraveghere cu cel mult un an, pe lângă perioada care reiese din cap. 26 art. 10.

O măsură conform alin. (3) poate fi stabilită numai înainte de expirarea termenului de supraveghere. Anularea poate fi hotărâtă numai dacă apare într-un dosar în care persoana liberată condiționat a fost arestată sau a luat

la cunoştinţă de învinuire în termen de un an de la expirarea termenului de supraveghere. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 5. Dacă sancţiunea anterioară a fost amânarea aplicării pedepsei, dispoziţia conform art. 1 pct. 1 poate fi comunicată numai pentru o infracţiune săvârşită înainte de începerea termenului de supraveghere.

Dacă se comunică o măsură conform art. 1 pct. 1, instanţa poate, dacă gradul de severitate al pedepsei pentru noua infracţiune sau natura infracţiunii o impune, stabili chiar şi zile-amendă, cel mult 200, indiferent dacă pedeapsa amenzii era prevăzută pentru infracţiune sau nu.

Dacă pentru instanţă este necesar să poată aplica art. 1 pct. 1 în loc să anuleze hotărârea de amânare a aplicării pedepsei conform art. 1 pct. 3 şi condamnarea la închisoare, instanţa poate, dacă există motive speciale menţionate în cap. 30 art. 7 alin. (2), dispune ca hotărârea de amânare a pedepsei să fie însoţită de măsura prestării unei munci în folosul comunităţii. Dacă este comunicată o astfel de măsură, instanţa va aplica dispoziţiile cap. 27 art. 2a alin. (2). Dacă se aplică dispoziţiile art. 1 pct. 1 sau 2, instanţa poate stabili o măsură conform cap. 27 art. 6 pct. 1 sau 2 sau prelungi termenul de supraveghere la 3 ani, totuşi numai dacă este cazul unui dosar în care condamnatul a fost arestat sau a luat la cunoştinţă de învinuire înainte de expirarea termenului de supraveghere.

Dacă se anulează o hotărâre de amânare a pedepsei în baza art. 1 pct. 3, la stabilirea unei noi sancţiuni, instanţa va lua în considerare în mod special pedeapsa amenzii care a fost stabilită conform alin. (2) sau cap. 27 art. 2, precum şi ceea ce a suferit condamnatul ca urmare a dispoziţiei cu privire la prestarea muncii în folosul comunităţii. În acest caz se poate stabili pedeapsa închisorii de durată mai mică decât cea prevăzută pentru infracţiune. Dacă a fost dată o comunicare prevăzută în cap. 27 art. 2a alin. (2), în cazul condamnării la închisoare, acest lucru va fi luat în considerare la calculul duratei pedepsei.

O hotărâre de amânare a aplicării pedepsei poate fi anulată conform art. 1 pct. 3 numai în cazul unui proces în care condamnatul a fost arestat sau a luat la cunoştinţă de învinuire în termen de un an de la expirarea termenului de supraveghere. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 6. Dacă sancţiunea anterioară a fost suspendarea condiţionată, instanţa poate, la aplicarea dispoziţiilor art. 1 pct. 1, dacă gradul de severitate al pedepsei sau natura noii infracţiuni sau infracţiunile anterioare ale inculpatului cer acest lucru, chiar stabili sancţiunea cu zile-amendă, cel mult 200, indiferent dacă pedeapsa amenzii era prevăzută pentru infracţiune sau nu.

Dacă pentru instanţă este necesar să poată aplica art. 1 pct. 1 în loc să anuleze suspendarea condiţionată cu sprijinul art. 1 pct. 3 şi să condamne la

LUND UNIVERSITY LIBRARY

închisoare, instanța poate, dacă există motive speciale dintre cele prevăzute în cap. 30 art. 9 alin. (2) pct. 4, hotărî ca suspendarea condiționată să fie însoțită de o dispoziție cu privire la prestarea unei munci în folosul comunității. Dacă se comunică o astfel de dispoziție, instanța va aplica dispozițiile cap. 28 art. 2a alin. (2).

Dacă pedeapsa închisorii este prevăzută pentru noua infracțiune și dacă, ținând seama de condiția menționată în cap. 30 art. 11, dispozițiile art. 1 pct. 1 nu se pot aplica fără ca o astfel de măsură să fie însoțită de privarea de libertate, instanța poate, în loc să sancționeze cu amendă conform alin. (1), să condamne la închisoare conform cap. 28 art. 3.

Dacă se aplică dispozițiile art. 1 pct. 1 sau 2, instanța poate stabili o măsură prevăzută în cap. 28 art. 9 sau prelungi termenul de supraveghere până la cel mult 5 ani. Dacă condamnatul s-a angajat să urmeze un plan de tratament prevăzut în cap. 30 art. 9 alin. (2) pct. 3, se aplică dispozițiile cap. 28 art. 6a.

Dacă inculpatul, la aplicarea dispozițiilor art. 1 pct. 3, este condamnat la închisoare, se va lua în considerare în mod special, atunci când se stabilește durata pedepsei, ceea ce a suferit acesta ca urmare a hotărârii de suspendare condiționată și ceea ce a executat din pedeapsa închisorii cu care a fost sancționat conform alin. (1) sau cap. 28 art. 3, precum și amenda cu care a fost sancționat conform alin. (1) sau cap. 28 art. 2. În cazurile menționate aici se poate condamna la închisoare pe durată mai mică decât cea prevăzută pentru infracțiune. Dacă a fost dată o comunicare în hotărâre conform cap. 28 art. 2a alin. (2) sau art. 6a alin. (1), în cazul condamnării la închisoare, acest lucru va fi luat în considerare la calculul duratei pedepsei.

Nu trebuie stabilită o pedeapsă cu închisoarea conform alin. (3) și nu trebuie comunicate hotărâri cu privire la dispozițiile alin. (2), hotărâri conform alin. (4) sau hotărâri de anulare a suspendării condiționate, în alte cazuri decât în speţele în care condamnatul a fost arestat sau a luat la cunoștință de învinuire înainte de expirarea termenului de supraveghere. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 7. Dacă sancțiunea anterioară este îngrijire izolată a tânărului, se poate comunica o hotărâre conform art. 1 pct. 1 numai dacă este evident că noua infracțiune, în comparație cu cea anterioară din punct de vedere al sancțiunii, este fără însemnătate importantă sau dacă există motive speciale.

Dacă se sancționează în baza art. 1 pct. 2 o infracțiune care s-a săvârșit înainte de începerea executării condamnării anterioare, la stabilirea sancțiunii se va ține cont de faptul că sancțiunile cumulate nu trebuie să depășească sancțiunile care ar fi trebuit stabilite pentru ambele infracțiuni. Instanța poate în această privință să stabilească o pedeapsă mai ușoară decât cea prevăzută pentru infracțiune.

Dacă inculpatul, prin aplicarea dispoziţiilor art. 1 pct. 3, este condamnat la închisoare, se va lua în considerare, la stabilirea duratei pedepsei, ceea ce acesta a suferit ca urmare a condamnării la îngrijire izolată a minorilor. Hotărârea cu privire la anularea îngrijirii izolate a tinerilor se poate da numai dacă hotărârea se comunică înainte ca perioada executării stabilite să expire. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 8. Dacă persoana condamnată la muncă în folosul comunităţii pentru tineri a săvârşit o altă infracţiune înainte ca pedeapsa să fi început să fie executată, instanţa, dacă se sancţionează şi această infracţiune cu muncă în folosul comunităţii pentru tineri, la stabilirea numărului de ore de prestare de muncă în folosul comunităţii, pe cât posibil, va respecta prevederea ca acest număr împreună cu numărul de ore stabilit anterior să nu depăşească numărul de ore care s-ar fi stabilit ca pedeapsă comună pentru infracţiuni. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 9. A fost abrogat prin *Legea nr. 211/1981.*

Art. 10. Dacă prin aplicarea dispoziţiilor art. 1 pct. 1 printr-o hotărâre care a dobândit autoritate de lucru judecat s-a hotărât ca închisoarea, hotărârea de amânare a pedepsei, suspendarea condiţionată sau îngrijirea izolată a tinerilor care au fost stabilite în dosarele anterioare să aibă în vedere şi alte infracţiuni, şi dacă sancţiunea anterioară se modifică de o instanţă superioară printr-o hotărâre care dobândeşte autoritate de lucru judecat, sancţiunea pentru infracţiunile menţionate, la cererea prealabilă a unui procuror, va fi rejudecată de către instanţă. Aceleaşi dispoziţii se aplică în cazul în care s-au stabilit sancţiuni prin aplicarea dispoziţiilor art. 3 alin. (2) sau art. 7 alin. (2) şi sancţiunea anterioară se modifică.

Dacă se dovedeşte, la executarea unei condamnări la închisoare pe durată determinată sau la îngrijire izolată, că condamnatul a săvârşit infracţiunea înainte de începerea executării unei pedepse la care a fost condamnat pentru o altă infracţiune, şi dacă nu reiese din hotărâri că a fost luată în considerare cealaltă infracţiune, instanţa, după ce hotărârile dobândesc autoritate de lucru judecat, la cererea prealabilă a unui procuror, prin aplicarea dispoziţiilor art. 3 alin. (2) sau art. 7 alin. (2), va hotărî la ce va fi supus condamnatul ca urmare a hotărârii care va fi executată la sfârşit. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 11. Dacă trebuie executate în acelaşi timp o condamnare la detenţiune pe viaţă şi o pedeapsă cu amendă, o pedeapsă care înlocuieşte amenda, închisoare pe durată determinată, hotărâre de amânare a pedepsei, de suspendare

condiţionată, de prestare a muncii pentru tineri în folosul comunităţii sau îngrijire izolată a tânărului, detenţiunea pe viaţă va avea întâietate faţă de cealaltă sancţiune.

Dacă trebuie executate în acelaşi timp o condamnare la închisoare pe durată determinată de cel puţin 2 ani sau îngrijire izolată a minorului de cel puţin 2 ani şi o pedeapsă cu amendă sau o pedeapsă care înlocuieşte amenda care a fost comunicată înainte ca sancţiunile menţionate anterior să înceapă să fie executate, va avea întâietate pedeapsa închisorii sau îngrijirea izolată a tânărului faţă de cealaltă sancţiune. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 12. A fost abrogat prin *Legea nr. 680/1979.*

Art. 13. A fost abrogat prin *Legea nr. 211/1981.*

Art. 14. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 15. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 16. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 17. A fost abrogat prin *Legea nr. 667/1975.*

Art. 18. Dacă este vorba de predarea sau extrădarea în Suedia pentru executarea unei hotărâri prin care o persoană a fost condamnată la închisoare ca pedeapsă comună pentru două sau mai multe infracţiuni, şi dacă predarea sau extrădarea conform legislaţiei celuilalt stat nu se poate realiza pentru toate infracţiunile, instanţa, la cererea prealabilă a procurorului, va anula sancţiunea comună stabilită şi va stabili o sancţiune pentru acea infracţiune pentru care se poate efectua predarea sau extrădarea.

Prevederile din alin. (1) se vor aplica şi în cazul în care o hotărâre suedeză într-un dosar penal, care se referă la două sau mai multe infracţiuni, se va executa în străinătate conform Legii nr. 260/1972 privind cooperarea judiciară internaţională în materie penală, Legii nr. 96/2015 privind recunoaşterea şi executarea sancţiunilor privative de libertate în cadrul Uniunii Europene sau Legii nr. 801/1978 privind cooperarea judiciară internaţională în privinţa reeducării infractorilor în libertate, dar există piedici în executare conform legislaţiei celuilalt stat în legătură cu una sau unele infracţiuni. *Legea nr. 97/2015.*

CAPITOLUL 35
Prescrierea sancţiunilor

Art. 1. Nu se vor aplica sancţiuni dacă suspectul nu a fost arestat sau nu a luat la cunoştinţă de învinuirea pentru infracţiune în termen de:

1. 2 ani, dacă infracţiunea nu poate fi sancţionată cu o pedeapsă mai grea decât închisoarea de un an,

2. 5 ani, dacă cea mai grea pedeapsă este mai mare, dar nu depăşeşte închisoarea de 2 ani,

3. 10 ani, dacă cea mai grea pedeapsă este mai mare, dar nu depăşeşte închisoarea de 8 ani,

4. 15 ani, dacă cea mai grea pedeapsă este închisoarea pe durată determinată de mai mult de 8 ani,

5. 25 ani, dacă infracţiunea poate fi sancţionată cu detenţiunea pe viaţă.

Dacă o faptă penală include mai multe infracţiuni, fără a ţine cont de restricţiile anterioare, se poate stabili o sancţiune pentru toate infracţiunile, atâta timp cât fiecare dintre ele este pasibilă de pedeapsă.

Art. 2. Dispoziţiile acestui capitol cu privire la prescrierea sancţiunii nu se aplică în caz de:

1. omor sau omor fără premeditare conform cap. 3 art. 1 sau 2,

2. genocid, crime împotriva umanităţii sau crimă gravă de război conform art. 1, 2 sau 11 din Legea nr. 406/2014 privind pedepsele pentru genocid, crime împotriva umanităţii şi crime de război,

3. acte de terorism conform art. 3 pct. 1 sau 2 în comparaţie cu art. 2 din Legea nr. 148/2003 privind pedepsele pentru terorism, sau

4. tentative la aceste infracţiuni.

Dacă o persoană a săvârşit o infracţiune prevăzută în alin. (1) înainte de a împlini vârsta de 21 de ani, se aplică totuşi dispoziţiile cu privire la prescrierea pedepsei din acest capitol. *Legea nr. 407/2014.*

Art. 3. Dacă o persoană arestată este eliberată fără să fi luat la cunoştinţă de învinuirea pentru infracţiune sau dacă o acţiune împotriva unei persoane este respinsă sau clasată după ce i s-a adus la cunoştinţă învinuirea, se va considera că arestul sau luarea la cunoştinţă nu a avut loc dacă se pune problema posibilităţii de a impune o sancţiune.

Art. 4. Termenele prevăzute în art. 1 vor curge din ziua în care s-a săvârşit infracţiunea. Dacă se presupune că o anumită consecinţă a faptei penale

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

constituie o premisă pentru impunerea unei sancțiuni, durata se va calcula din ziua în care s-a produs consecința.

În cazul infracțiunilor prevăzute în următoarele dispoziții, termenele stabilite în art. 1 se vor calcula din ziua în care reclamantul împlinește sau ar fi împlinit vârsta de 18 ani:

1. cap. 6 art. 4-6, 8 și 9 sau tentativei la astfel de infracțiuni,

2. cap. 6 art. 1-3, 10 și 12 sau tentativei la infracțiuni conform cap. 6 art. 1-3 și 12, dacă infracțiunea s-a săvârșit asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani,

3. cap. 16 art. 10a alin. (1) și (5) sau tentativei la astfel de infracțiuni, dacă infracțiunea implică expunerea unui minor în materiale pornografice și o aplicare a dispozițiilor alin. (1) nu face ca posibilitatea de a impune o sancțiune să dispară mai târziu,

4. art. 2 din Legea nr. (1982:316) privind interzicerea mutilării genitale a femeilor sau tentativa la astfel de infracțiune, dacă infracțiunea s-a comis asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani.

În cazul infracțiunii la legea contabilității care nu este minoră se va calcula termenul din ziua în care persoana juridică a fost declarată insolvabilă, a primit sau a oferit un acord cu creditorii sau și-a suspendat plățile, dacă acest lucru s-a întâmplat în termen de 5 ani de la infracțiune. Dacă în timp de 5 ani de la infracțiune persoana juridică a fost supusă unui control contabil de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, durata se va calcula din ziua în care s-a hotărât efectuarea controlului contabil. *Legea nr. 856/2013.*

Art. 5. A fost abrogat prin *Legea nr. 964/1971.*

Art. 6. În niciun caz nu trebuie impusă o sancțiune dacă din ziua menționată în art. 4 au trecut:

1. 5 ani, dacă infracțiunea nu poate fi sancționată cu o pedeapsă mai grea decât amenda și termenul pentru impunerea sancțiunii pentru infracțiune este stabilit conform art. 1 pct. 1,

2. 15 ani, dacă în alte cazuri decât cele menționate la pct. 1 infracțiunea nu poate fi sancționată cu închisoare de mai mult de 2 ani,

3. 30 ani în alte cazuri. *Legea nr. 964/1971.*

Art. 7. Pedeapsa amenzii se prescrie la 5 ani după ce hotărârea a dobândit autoritate de lucru judecat. Aceasta nu se aplică dacă, la expirarea termenului comunicat, condamnatul a luat cunoștință de o solicitare de comutare a pedepsei amenzii și această cerere nu a fost judecată definitiv. Dacă solicitarea nu aduce comutarea pedepsei amenzii, pedeapsa se prescrie atunci când

hotărârea definitivă a instanței în dosar dobândește autoritate de lucru judecat. Cu privire la prescrierea unei pedepse comutate există dispoziții speciale.

În cazul decesului condamnatului, amenda impusă se prescrie. Dacă hotărârea a dobândit autoritate de lucru judecat în timpul vieții condamnatului și unele bunuri mobile au fost puse sub sechestru sau au fost trecute în proprietatea statului, pentru plata amenzii, se va plăti totuși amenda din acele bunuri.

Dispoziția anterioară cu privire la amendă se aplică și pedepsei amenzii stabilite prin hotărâre judecătorească. *Legea nr. 351/1983.*

Art. 8. Condamnarea cu închisoarea se prescrie dacă hotărârea nu a început să fie executată înainte ca perioada menționată mai jos să treacă de când hotărârea a dobândit autoritate de lucru judecat:

1. 5 ani, dacă nu s-a stabilit pedeapsa cu închisoare de mai mult de un an,
2. 10 ani, dacă s-a stabilit pedeapsa cu închisoare de mai mult de un an, dar nu mai mult de 4 ani,
3. 15 ani, dacă s-a stabilit pedeapsa cu închisoare de mai mult de 4 ani, dar nu mai mult de 8 ani,
4. 20 de ani, dacă s-a stabilit închisoarea pe durată determinată de mai mult de 8 ani,
5. 30 de ani, dacă s-a stabilit detențiunea pe viață. *Legea nr. 964/1971.*

Art. 9. Dacă se întrerupe executarea pedepsei închisorii stabilite pe durată determinată, se vor aplica dispozițiile art. 8 în mod corespunzător în cazul continuării executării; și în acest caz perioada se va calcula luând în considerare durata rămasă din pedeapsa aplicată. Perioada se va calcula din ziua întreruperii sau, în cazul în care a avut loc liberarea condiționată, dar s-a declarat anulată, din ziua în care hotărârea cu privire la acest lucru a dobândit autoritate de lucru judecat.

Art. 10. Îngrijirea izolată se prescrie, dacă hotărârea nu a început să fie executată înainte să treacă 5 ani de când a dobândit autoritate de lucru judecat.

Dacă se întrerupe executarea hotărârii cu îngrijire izolată se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile alin. (1) în cazul continuării executării. Perioada se va calcula din ziua întreruperii. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 11. Munca în folosul comunității pentru tineri se prescrie dacă executarea nu a început înainte să treacă 5 ani de când hotărârea a dobândit autoritate de lucru judecat.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dacă se întrerupe prestarea unei munci în folosul comunităţii pentru tineri se vor aplica *mutatis mutandis* dispoziţiile alin. (1) în cazul continuării executării. Perioada se va calcula din ziua întreruperii. *Legea nr. 891/2006.*

CAPITOLUL 36
Confiscarea averii, amendarea persoanei juridice şi alte anumite efecte juridice ale infracţiunilor

Confiscarea

Confiscarea câştigurilor

Art. 1. Câştigul de pe urma unei infracţiuni conform prezentului cod se va declara confiscat, dacă nu este în mod evident nerezonabil. Aceleaşi dispoziţii se aplică foloaselor necuvenite pe care o persoană le-a primit drept compensare pentru cheltuieli legate de o infracţiune, dacă primirea acestora constituie infracţiune conform prezentului cod. În locul foloaselor primite, valoarea acestora poate fi confiscată.

Dacă nu există dispoziţii speciale, se vor aplica dispoziţiile alin. (1) şi în cazul câştigurilor de pe urma unei infracţiuni şi compensării pentru cheltuieli legate de o infracţiune conform unei alte legi sau act normativ, dacă pentru infracţiune este prevăzută închisoarea de mai mult de un an. *Legea nr. 370/2008.*

Art. 1a. Pentru a stabili dacă este evident nerezonabil de a declara câştigul dintr-o infracţiune confiscat se va lua în considerare, pe lângă alte împrejurări, dacă există motive să se presupună că obligaţia de a plăti daune cauzate de infracţiune va fi impusă printr-o hotărâre sau îndeplinită în alt mod. *Legea nr. 370/2008.*

Art. 1b. Dacă o persoană este condamnată pentru o infracţiune pentru care este prevăzută închisoarea de 6 ani sau mai mult şi dacă infracţiunea a fost de natură a aduce un câştig, bunurile se vor confisca şi în alte cazuri decât cele prevăzute în art. 1, dacă reiese clar că acestea constituie mai degrabă foloase necuvenite dintr-o activitate infracţională decât opusul. În locul celor primite se poate declara valoarea acestora confiscată.

Dacă infracţiunea a fost de natură a aduce un câştig, se aplică dispoziţiile alin. (1) de asemenea dacă o persoană este condamnată pentru:

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY CENTRAL

1. trafic de persoane conform cap. 4 art. 1a alin. (3), proxenetism, camătă care este gravă, folosire neautorizată de bani falşi care este gravă, sau organizare gravă de jocuri de noroc,

2. infracţiuni cu stupefiante conform art. 1 din *Legea nr.* 64/1968 privind sancţionarea traficului şi consumului de droguri sau folosirea neautorizată de precursori conform art. 3 b alin. (1) din aceeaşi lege,

3. dopaj conform art. 3 alin. (1) din *Legea nr.* 1969/1991 privind interzicerea anumitor substanţe interzise,

4. contrabandă cu stupefiante conform art. 6 alin. (1) din Legea nr. 1225/2000 privind sancţionarea contrabandei, sau

5. trafic de migranţi conform cap. 20 art. 8 alin. (1) din Legea nr. 716/2005 privind migraţia sau organizare de trafic de migranţi conform cap. 20 art. 9 alin. (1) din aceeaşi lege.

Dispoziţiile alin. (1) şi (2) cu privire la confiscare se aplică şi dacă o persoană se pedepseşte pentru tentativă, pregătire sau uneltirea unei infracţiuni prevăzute în acele alineate.

Confiscarea conform acestui articol nu trebuie hotărâtă dacă este nerezonabilă. *Legea nr. 115/2011.*

Art. 1c. La confiscare, se consideră câştig dintr-o infracţiune sau activitate infracţională şi bunurile care provin din câştig, foloasele necuvenite dintr-un câştig de pe urma infracţiunii, precum şi foloasele necuvenite care provin din câştig. *Legea nr. 370/2008.*

Confiscarea de instrumente şi altele

Art. 2. Bunurile care au fost folosite drept mijloace auxiliare la săvârşirea unei infracţiuni prevăzute în prezentul cod pot fi declarate confiscate, dacă este necesar pentru a preveni o infracţiune sau dacă există alte motive speciale. Aceleaşi dispoziţii se aplică bunurilor destinate a fi folosite drept mijloace auxiliare la săvârşirea unei infracţiuni prevăzute în prezentul cod, dacă infracţiunea s-a consumat sau dacă folosirea lor a constituit o tentativă sau o pregătire sau o uneltire pasibilă de pedeapsă.

Dispoziţiile alin. (1) se aplică şi bunurilor produse prin săvârşirea unei infracţiuni prevăzute în prezentul cod, bunuri al căror uz constituie o astfel de infracţiune, precum şi bunuri cu care o persoană s-a ocupat într-un mod care constituie o astfel de infracţiune.

În locul bunurilor se poate declara confiscată valoarea acestora.

Dacă nu există prevederi speciale, se vor aplica dispoziţiile alin. (1) şi (3) şi în cazul bunurilor care au fost folosite sau destinate a fi folosite ca instrumente

EUROPEAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

la săvârşirea unei infracţiuni conform unei alte legi sau act normativ, dacă pentru infracţiune este prevăzută închisoarea de mai mult de un an. *Legea nr. 283/2005.*

Art. 3. Confiscarea se poate declara şi în alte cazuri decât cele prevăzute în art. 2 în cazul unor obiecte:

1. care din cauza naturii lor speciale şi a altor împrejurări există temeri că ar putea ajunge să fie folosite în scop infracţional,

2. care sunt destinate a fi folosite ca arme la săvârşirea unei infracţiuni contra vieţii sau sănătăţii şi care au fost descoperite în împrejurări care au dat motive de temere că ar ajunge să fie folosite în acest mod, sau

3. care sunt destinate a fi folosite ca instrumente la săvârşirea unei infracţiuni care implică o distrugere a bunurilor şi care au fost descoperite în împrejurări care au dat motive evidente de temere că ar ajunge să fie folosite în acest mod. *Legea nr. 136/1989.*

Art. 4. Dacă în urma unei infracţiuni care este săvârşită în desfăşurarea unei activităţi comerciale au apărut avantaje economice pentru comerciant, valoarea acestora se va declara confiscată chiar şi când nu reiese acest lucru din art. 1 sau 2 sau dacă există dispoziţii speciale.

Prevederile alin. (1) nu se aplică dacă confiscarea este nejustificată. Pentru a stabili dacă acesta este cazul, se va lua în considerare, pe lângă alte împrejurări, dacă există motive să se presupună că o altă obligaţie de plată care corespunde avantajelor financiare din infracţiune va fi impusă întreprinzătorului sau va fi îndeplinită de acesta în alt mod.

Dacă nu se poate demonstra deloc sau se poate demonstra doar cu dificultate ceea ce trebuie declarat confiscat, valoarea poate fi estimată la o sumă care este rezonabilă în raport cu împrejurările. *Legea nr. 1007/1986.*

Ce persoane sunt supuse confiscării şi altele

Art. 5. Confiscarea ca urmare a unei infracţiuni a unor bunuri sau a valorii acestora conform art. 1 şi 2-4, dacă nu există alte dispoziţii, se poate aplica împotriva celor ce urmează:

a) făptuitor sau altă persoană care a participat la infracţiune,

b) persoana pe care a substituit-o făptuitorul sau un complice,

c) persoana care prin intermediul infracţiunii a tras foloase de pe urma infracţiunii sau un întreprinzător menţionat în art. 4,

d) persoana care după infracţiune a câştigat bunurile prin partaj sau datorită unei moşteniri sau unui testament sau printr-o donaţie sau care după

infracţiune a câştigat bunurile în alt mod şi astfel a avut cunoştinţă de sau motive întemeiate să presupună legătura dintre bunuri şi infracţiune.

Dacă în momentul săvârşirii infracţiunii bunurile nu aparţineau niciuneia din persoanele menţionate în alin. (1) pct. a-c, nu se vor declara confiscate.

Bunurile care conform art. 1 c trebuie considerate câştiguri pot fi totuşi declarate confiscate dacă acele bunuri, din care provin bunurile confiscate, la săvârşirea infracţiunii aparţineau uneia dintre persoanele menţionate în alin. (1) pct. a-c. *Legea nr. 370/2008.*

Art. 5a. Confiscarea câştigurilor dintr-o activitate infracţională conform art. 1b se poate aplica împotriva celor ce urmează:

1. făptuitor sau altă persoană care a participat la infracţiunea pe care se întemeiază confiscarea,

2. persoana care a câştigat bunurile prin partaj sau datorită unei moşteniri sau testament sau prin donaţie,

3. persoana care a câştigat bunurile în alt mod şi astfel a avut cunoştinţă de sau motive întemeiate să presupună legătura dintre bunuri şi activitatea infracţională.

Dispoziţii cu privire la procedura acţionării în justiţie în cazul confiscării la persoana menţionată în alin. (1) pct. 2 sau 3 există în Legea nr. 369/2008 privind procedura de confiscare a câştigurilor din activităţi infracţionale în anumite cazuri. *Legea nr. 370/2008.*

Art. 5b. Un drept special asupra bunurilor declarate confiscate se menţine dacă nu se declară confiscat şi dreptul special asupra acestora.

Un drept dobândit prin poprire încetează dacă bunurile se declară confiscate, atâta timp cât nu se dispune dintr-un motiv special ca dreptul să rămână valabil. *Legea nr. 380/2008.*

Art. 6. În loc de confiscare instanţa poate dispune o măsură pentru prevenirea abuzului. *Legea nr. 118/1986.*

Amenzile pentru firme

Art. 7. Pentru infracţiunea săvârşită în desfăşurarea unei activităţi comerciale, la solicitarea unui procuror general, o persoană juridică va fi sancţionată cu amendă dacă pentru infracţiune este prevăzută o pedeapsă mai grea decât amenda bănească şi:

1. comerciantul nu a făcut ceea ce s-ar fi cerut de drept pentru a preveni infracţiunea, sau

BCU IAŞI - CENTRUL UNIVERSITAR LIBRARY

2. infracţiunea a fost săvârşită de:

a) o persoană în funcţie de conducere şi autorizată să reprezinte întreprinzătorul sau să ia decizii în numele acestuia, sau

b) o persoană care în alt mod a avut o anumită răspundere de supraveghere sau control în activitate.

Dispoziţiile alin. (1) nu se aplică dacă infracţiunea a fost îndreptată împotriva întreprinzătorului. *Legea nr. 283/2006.*

Art. 8. Amendarea persoanei juridice se va stabili la cel puţin 5.000 SEK şi cel mult 10 milioane SEK. *Legea nr. 283/2006.*

Art. 9. Atunci când se stabileşte cuantumul amenzii pentru persoana juridică, se va lua în considerare în mod special, având în vedere gradul de severitate al pedepsei pentru infracţiune, paguba sau pericolul pe care l-a prezentat infracţiunea, precum şi amploarea activităţii infracţionale şi legătura cu activitatea comercială.

Se va lua de asemenea în considerare dacă persoana juridică a fost sancţionată cu amendă anterior printr-o hotărâre. *Legea nr. 283/2006.*

Art. 10. Limita amenzii pentru o persoană juridică se poate stabili mai jos decât în cazul aplicării dispoziţiilor art. 9,

1. dacă infracţiunea are drept urmare o altă obligaţie de plată sau un anumit efect juridic pentru întreprinzător şi sancţiunea cumulată pentru infracţiune ar fi disproporţionat de grea,

2. dacă întreprinzătorul, după puterile sale, a încercat să prevină, înlăture sau diminueze consecinţele nefaste ale infracţiunii,

3. dacă întreprinzătorul în mod voluntar a denunţat infracţiunea, sau

4. dacă există alte motive speciale pentru modificare.

Dacă se solicită, în mod special, luând în considerare o situaţie prevăzută în alin. (1), poate fi micşorată amenda pentru persoana juridică. *Legea nr. 283/2006.*

Art. 10a. Dacă o infracţiune care poate avea drept consecinţă deschiderea unei acţiuni cu privire la amenda pe firmă:

1. s-a săvârşit din culpă, şi

2. nu se poate presupune că ar avea drept urmare o altă sancţiune decât amenda, se poate pune în mişcare o acţiune penală de către un procuror numai dacă se invocă interesul general. *Legea nr. 283/2006.*

Dispoziţii comune

Art. 11. Ceea ce este prevăzut într-o lege sau act normativ cu privire la un anumit efect juridic al faptului că o persoană este sancţionată cu o pedeapsă se va aplica şi atunci când se stabileşte o altă sancţiune prevăzută în cap. 1 art. 3.

La aplicarea dispoziţiilor alin. (1), hotărârea de amânare a aplicării pedepsei şi suspendarea condiţionată, precum şi, dacă nu se dispune altfel, hotărârea de predare pentru îngrijire specială, se vor considera echivalente cu închisoarea. În această privinţă, dacă se dispune astfel, se va considera că suspendarea condiţionată şi predarea pentru îngrijire specială corespund pedepsei cu închisoarea de cel puţin 6 luni. *Legea nr. 118/1986.*

Art. 12. Dacă se cere pentru confiscarea bunurilor sau pentru un alt efect juridic special pe care îl poate avea o infracţiune, ca o persoană să fie sancţionată, instanţa poate dispune, dacă sancţiunea pentru infracţiune se micşorează, în măsura în care împrejurările impun acest lucru, să rezulte un astfel de efect juridic. *Legea nr. 118/1986.*

Art. 13. Dacă o infracţiune a fost săvârşită de o persoană care nu a împlinit vârsta de 15 ani sau care a acţionat sub influenţa unei tulburări psihice grave, instanţa poate hotărî confiscarea bunurilor sau alt efect juridic special, cu care se poate sancţiona infracţiunea, numai dacă şi în măsura în care, având în vedere starea sa psihică, natura faptei şi împrejurările în general, hotărârea se consideră rezonabilă. *Legea nr. 1138/1991.*

Art. 14. Dacă din cauza decesului infractorului sau din altă cauză nu se mai poate aplica o sancţiune, bunurile pot fi declarate confiscate sau se poate dispune amendarea persoanei juridice din cauza infracţiunii sau poate fi prevăzută o măsură pentru prevenirea abuzului, numai dacă s-a comunicat o citaţie într-un dosar cu privire la acest lucru în 5 ani de la săvârşirea infracţiunii. Acţiunea penală trebuie în acest caz pusă în mişcare de un procuror numai dacă se invocă interesul general.

În aceste cazuri se vor aplica în mod corespunzător dispoziţiile cap. 35 art. 3. *Legea nr. 118/1986.*

Art. 15. O hotărâre cu privire la o confiscare sau la o măsură pentru prevenirea abuzurilor sau la amendarea persoanei juridice se prescrie, în cazul în care executarea nu are loc în termen de 10 ani de când hotărârea dobândeşte autoritate de lucru judecat. *Legea nr. 118/1986.*

Art. 16. Dacă se prevede într-o lege sau într-un act normativ faptul că se va comunica o declarație de confiscare sau un alt astfel de efect juridic al unei infracțiuni, aceasta se poate totuși omite, dacă acest efect juridic este în mod evident nerezonabil. *Legea nr. 1007/1986.*

Art. 17. Bunurile confiscate și amenzile pentru persoane juridice revin statului, dacă nu se dispune altfel.

Dacă câștigul dintr-o infracțiune care corespunde:

1. pagubei unui individ sau

2. mijloacelor pe care un individ este îndreptățit să le primească înapoi, au fost declarate confiscate cuiva, statul răspunde în locul acelei persoane pentru plata despăgubirilor către persoana vătămată sau către persoana îndreptățită să primească plata daunelor printr-o sumă care corespunde valorii care i-a revenit statului datorită hotărârii de confiscare. La executarea acestei hotărâri, persoana la care a avut loc confiscarea are dreptul la o deducere pentru ceea ce aceasta se dovedește că a plătit cu titlu de compensare persoanei vătămate sau persoanei îndreptățite să primească plata daunelor. *Legea nr. 283/2005.*

CAPITOLUL 37
Comisiile de supraveghere

Art. 1. Guvernul decide asupra competenței comisiilor de supraveghere pe domenii de activitate pe anumite zone ale țării.

O comisie de supraveghere este alcătuită din președinte, vicepreședinte și alți 3 membri, dacă guvernul nu dispune ca o anumită comisie să aibă mai mulți membri. Comisia este statutar constituită cu un președinte și doi membri. În cazuri urgente și în chestiuni de mai mică însemnătate, președintele poate hotărî singur în numele comisiei. O astfel de hotărâre va fi comunicată în următoarea ședință a comisiei.

Guvernul poate dispune ca o comisie de supraveghere să fie împărțită în departamente. Față de un astfel de departament se vor aplica dispozițiile aplicabile cu privire la comisie. *Legea nr. 240/1983.*

Art. 2. Guvernul sau autoritatea desemnată de guvern numește președinții și vicepreședinții comisiilor de supraveghere. Vicepreședintele preia activitatea președintelui în absența acestuia. În absența președintelui și vicepreședintelui este numit un locțiitor temporar de către Administrația Penitenciarelor. Președintele, vicepreședintele și locțiitorul temporar vor cunoaște legislația și vor avea experiență în activitatea de magistrați.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Ceilalţi membri sunt aleşi. Pentru aceştia se aleg la fel de mulţi locţiitori. Alegerile sunt organizate de consiliul comunal, dacă domeniul de activitate al comisiei de supraveghere cuprinde numai o municipalitate, şi în celelalte cazuri de consiliul judeţean. Dacă în sectorul de activitate al comisiei există şi o municipalitate care nu ţine de jurisdicţia consiliului judeţean, alegerile sunt organizate de consiliul municipal împreună cu consiliul judeţean păstrând proporţiile stabilite de prefectură în raport cu cifrele referitoare la populaţie. Dacă domeniul de activitate al comisiei de supraveghere cuprinde mai multe comitate sau mai multe părţi de comitate, guvernul stabileşte după aceleaşi criterii numărul de membri şi locţiitori pentru fiecare comitat sau regiune dintr-un comitat.

Alegerile membrilor consiliului judeţean şi consiliului comunal trebuie să fie proporţionale, dacă se supun votului cel puţin la fel de mulţi membri în consiliul judeţean sau consiliul comunal care corespund cotei obţinute dacă numărul membrilor prezenţi se împarte la numărul persoanelor care trebuie alese, plus unul. Dacă cota este un număr zecimal, se va rotunji în plus până la următorul număr mai mare întreg. Cu privire la procedura în cazul alegerilor în mod proporţional există dispoziţii în Legea nr. 339/1992 privind modalitatea de alegere proporţională. Dacă locţiitorii nu sunt aleşi proporţional, se va stabili la alegeri şi ordinea în care vor fi chemaţi să-şi exercite atribuţiile.

Membrii şi alţi locţiitori temporari se aleg pentru o perioadă de 4 ani. Dacă un membru ales prin alegeri proporţionale se retrage din funcţie înainte de expirarea mandatului, este numit un locţiitor conform ordinii stabilite la alegeri între locţiitori. Dacă un membru sau un locţiitor care nu a fost numit prin alegeri proporţionale se retrage din funcţie, este ales un alt membru sau locţiitor pentru perioada rămasă din mandat. Locţiitorii temporari sunt numiţi pentru o perioadă de cel mult 6 luni.

Atunci când trebuie numit un membru sau locţiitor, comisia de supraveghere va solicita acest lucru persoanei care îl va numi. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 3. Este eligibilă ca membru sau locţiitor într-o comisie de supraveghere persoana care are drept de vot la alegerile consiliului comunal şi care este înregistrată în evidenţa populaţiei în sectorul de activitate al comisiei. Persoana care are un curator conform cap. 11 art. 7 din *codul familiei* nu poate fi aleasă membru sau locţiitor. Nu poate fi ales membru sau locţiitor niciun magistrat cunoscător de legi, procuror, poliţist, funcţionar în administraţia penitenciarelor sau avocat sau persoana a cărei profesie este de a pleda cauza altor persoane în faţa instanţei. Comisia de supraveghere decide eligibilitatea persoanei alese din proprie iniţiativă.

Dacă un membru încetează să fie eligibil, obligaţiile sale nu mai sunt valabile. *Legea nr. 612/2010.*

Art. 4. A fost abrogat prin *Legea nr. 612/2010.*

Art. 5. Un membru şi un locţiitor într-o comisie de supraveghere trebuie să depună jurământul ca un judecător. Pentru membri şi locţiitori sunt valabile aceleaşi reguli de recuzare ca pentru judecători. Dispoziţia cap. 4 art. 13 pct. 7 din *Codul de procedură civilă* totuşi nu se va aplica.

În cazul deciziilor unei comisii de supraveghere se vor lua în considerare părţile aplicabile din prevederile cu privire la supunerea la vot în procese penale într-o instanţă superioară. *Legea nr. 612/2010.*

Art. 6. Dacă condamnatul solicită acest lucru, acesta are dreptul de a fi audiat verbal într-un proces în faţa unei comisii de supraveghere. *Legea nr. 612/2010.*

Art. 7. Persoana care a fost condamnată la închisoare poate solicita examinarea unei hotărâri a Administraţiei Penitenciarelor conform cap. 26 art. 11, 12 a doua frază sau art. 13 a doua frază, comisiei de supraveghere în sectorul căreia este situat biroul local la care este înscrisă persoana supravegheată. Comisia poate de asemenea din proprie iniţiativă să treacă la examinarea unei astfel de hotărâri sau să comunice singură o astfel de hotărâre. Conform dispoziţiilor menţionate, Administraţia Penitenciarelor poate transmite un caz către comisie pentru a se lua o hotărâre. *Legea nr. 612/2010.*

Art. 8. Dispoziţiile art. 7 se aplică *mutatis mutandis* în cazul persoanei condamnată la suspendare condiţionată. *Legea nr. 612/2010.*

Art. 9. În cazurile cu privire la anularea dreptului la libertate acordată condiţionat conform cap. 26 va fi desemnat un asistent oficial pentru persoana la care se referă măsura, dacă se presupune că este nevoie de un asistent. *Legea nr. 1623/1996.*

Art. 10. Hotărârile Administraţiei Penitenciarelor şi ale Comisiei de supraveghere prevăzute în art. 7, 8 şi 11 sunt valabile imediat, dacă nu se dispune altfel. *Legea nr. 422/2011.*

Art. 11. Hotărârea unei Comisii de supraveghere în chestiunile prevăzute în cap. 26 art. 11, 15, 18, 19 şi 22, precum şi în cap. 28 art. 5a alin. (2), art. 7 şi 11 poate fi contestată la tribunalul de primă instanţă din localitatea în care

este situată comisia de supraveghere. Contestaţia trebuie adresată Comisiei de supraveghere. Perioada de contestaţie se calculează din ziua în care reclamantul a luat la cunoştinţă hotărârea. Cu privire la contestaţii se aplică Legea nr. 242/1996 privind procesele juridice. Comisia de supraveghere nu va fi totuşi parte în instanţă.

Hotărârile unei Comisii de supraveghere conform prezentului cod în alte chestiuni decât cele prevăzute în alin. (1) nu pot fi contestate. *Legea nr. 612/2010.*

CAPITOLUL 38
Prevederi procedurale şi altele

Art. 1. Persoana care a primit hotărârea de amânare a aplicării pedepsei trebuie, înainte de expirarea perioadei de contestaţii, să dea o declaraţie că este de acord cu hotărârea în ce priveşte sancţiunea care a fost stabilită. O astfel de declaraţie se va da şi în cazul amenzii stabilite în temeiul cap. 27 art. 2. Declaraţia se depune în modalitatea prevăzută de Guvern.

O declaraţie depusă în modalitatea prevăzută nu poate fi retrasă. Dacă condamnatul a contestat hotărârea, solicitarea sa în privinţa sancţiunii stabilite pentru infracţiune se va considera anulată în baza declaraţiei de consimţământ.

În cazul declaraţiei de consimţământ privind condamnarea la închisoare şi condamnarea la îngrijire izolată există dispoziţii speciale. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 2. Dacă o instanţă a predat o persoană pentru îngrijire în temeiul cap. 31 art. 2, instanţa care a pronunţat hotărârea prima dată în dosar poate, la solicitarea unui procuror, să anuleze dispoziţia de predare pentru îngrijire şi să stabilească o altă sancţiune pentru infracţiune dacă îngrijirea planificată de Comisia locală pentru asigurări sociale în formularea către instanţă se dovedeşte imposibil de organizat. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 2a. Dacă la calculul duratei pedepsei sau alegerea sancţiunii conform celor ce reies din hotărâre s-a luat în considerare în mod special în ce măsură, ca urmare a infracţiunii, inculpatul ar putea fi afectat de concediere sau disponibilizare de la locul de muncă şi dacă presupunerea care în această privinţă a stat la baza hotărârii s-a dovedit eronată, instanţa care a pronunţat hotărârea prima dată în dosar poate, la solicitarea unui procuror, să anuleze sancţiunea stabilită şi să stabilească o altă sancţiune pentru infracţiune. Aceasta se aplică totuşi numai dacă sancţiunea stabilită anterior nu este executată

în întregime. Dacă se face o astfel de solicitare, instanţa poate dispune ca sancţiunea stabilită anterior să nu se execute până la noi dispoziţii.

Dacă sancţiunea aplicată anterior este amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea condiţionată şi dacă noua sancţiune este pedeapsa închisorii, la stabilirea pedepsei se va lua în considerare în mod special ceea ce a suferit condamnatul ca urmare a amânării aplicării pedepsei sau suspendării condiţionate. În acest caz se poate condamna la închisoare pe durată mai mică decât cea prevăzută pentru infracţiune. Dacă se anulează închisoarea sau îngrijirea juvenilă izolată şi dacă instanţa stabileşte o nouă sancţiune de natura celor menţionate anterior, perioada în care s-a executat pedeapsa anterioară se va considera executare a noii pedepse. Instanţa va menţiona în hotărâre perioada deja executată. *Legea nr. 604/1998.*

Art. 3. Chestiunile cu privire la măsurile prevăzute în cap. 27 art. 2a alin. (3), art. 5 alin. (3) sau art. 6 se adresează instanţei care a judecat prima dată dosarul în care s-a comunicat amânarea aplicării pedepsei. Chestiunile cu privire la măsurile prevăzute în cap. 32 art. 4 se adresează instanţei care a judecat prima dată dosarul în care s-a sancţionat cu îngrijirea juvenilă sau muncă în folosul comunităţii pentru minori.

Acţiunea prevăzută în cap. 28 art. 8 se deschide la tribunalul în al cărui teritoriu îşi desfăşoară activitatea comisia de supraveghere care a ridicat problema, sau la instanţa care a judecat prima dată dosarul în care s-a sancţionat cu suspendarea condiţionată.

Problemele juridice menţionate în acest articol pot fi de asemenea soluţionate de o instanţă la care sunt în curs procese penale împotriva condamnatului, sau de instanţa din localitatea în care locuieşte condamnatul pe o perioadă mai lungă, dacă instanţa consideră adecvat, având în vedere soluţionarea problemei, precum şi cheltuielile şi alte împrejurări. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 4. Solicitarea conform cap. 34 art. 10 se face la tribunalul de primă instanţă în oricare dintre cazuri.

Solicitarea conform cap. 34 art. 18 se face la instanţa care a judecat prima dată dosarul. *Legea nr. 211/1981.*

Art. 5. Acţiunea prevăzută în cap. 27 art. 6 sau cap. 28 art. 8 se va considera pusă în mişcare atunci când solicitarea cu privire la preluarea problemei juridice i-a fost adusă la cunoştinţă condamnatului. *Legea nr. 211/1981.*

Art. 6. Membrii comisiilor vor participa atunci când un tribunal de primă instanţă judecă o speţă prevăzută în art. 2 sau 2a sau în cap. 27 art. 6,

cap. 28 art. 9, cap. 32 art. 4 sau în cap. 34 art. 10 alin. (2) sau în art. 18. Aceleaşi dispoziţii se aplică în cazul anulării unei sancţiuni conform cap. 34 art. 1 pct. 3, anulării libertăţii acordate condiţionat sau altei măsuri conform cap. 34 art. 4, precum şi a măsurilor conform cap. 34 art. 5 alin. (3) sau cap. 34 art. 6 alin. (2).

La judecarea unei speţe prevăzute în cap. 27 art. 2a alin. (3) sau art. 5 alin. (3) sau cap. 28 art. 11 alin. (1) şi (2), un tribunal de primă instanţă este statutar constituit cu un judecător cunoscător de legi. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 7. A fost abrogat prin *Legea nr. 211/1981.*

Art. 8. În procesele cu privire la măsurile menţionate în art. 2 sau 2a sau cap. 27 art. 2a alin. (3), art. 5 alin. (3) sau art. 6, cap. 28 art. 9, cap. 32 art. 4 sau cap. 34 art. 10 alin. (2), tribunalul de primă instanţă va da condamnatului ocazia de a se exprima. Dacă acesta solicită să fie audiat verbal, i se va da prilejul să facă acest lucru. În procesele cu privire la măsurile menţionate în cap. 34 art. 18 i se va da condamnatului prilejul de a se exprima, dacă este posibil. Decizia instanţei cu privire la acest lucru va fi comunicată printr-o hotărâre.

O măsură conform cap. 28 art. 11 alin. (1) şi (2) poate fi stabilită fără a i se da condamnatului prilejul de a se exprima. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 9. Hotărârea instanţei cu privire la o măsură conform cap. 27 art. 2a alin. (3) sau art. 5 alin. (3), cap. 28 art. 11 alin. (1) şi (2) sau cap. 34 art. 10 alin. (2) sau art. 18 este valabilă imediat, dacă nu se dispune altfel. Aceleaşi dispoziţii se aplică hotărârilor conform cap. 27 art. 6, cap. 28 art. 9 sau cap. 34 art. 4, 5 sau 6 cu privire la dispoziţii, supraveghere sau termen de supraveghere. *Legea nr. 891/2006.*

Art. 10. Avertismentul stabilit de o instanţă sau comisie de supraveghere va fi comunicat fără întârziere condamnatului personal. Dacă avertismentul nu poate fi comunicat odată cu hotărârea, se poate lăsa în seama altei instanţe sau comisii de supraveghere să îl comunice.

Art. 11. A fost abrogat prin *Legea nr. 918/1973.*

Art. 12. Autorităţile naţionale de poliţie vor acorda asistenţă instanţelor, comisiilor de supraveghere şi Administraţiei Penitenciarelor pentru înfăţişarea condamnatului în procese sau cazurile prevăzute în prezentul cod sau pentru arestarea acestuia conform cap. 26 art. 22 sau cap. 28 art. 6 b sau 11. *Legea nr. 612/2010.*

Art. 13. Hotărârile Administrației Penitenciarelor conform prezentului cod nu pot fi contestate în alte cazuri decât cele prevăzute special. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 14. Hotărârile Administrației Penitenciarelor cu privire la liberarea condiționată amânată conform cap. 26 art. 6 și 7, precum și cu privire la respingerea unei acțiuni conform cap. 38 art. 17 a doua teză pot fi contestate în contencios administrativ.

Este necesară o autorizație de preluare a dosarului atunci când se face apel la Curtea Administrativă de Apel. *Legea nr. 431/2006.*

Art. 15. Hotărârile prevăzute în art. 14 nu pot fi contestate înainte ca hotărârea să fie revizuită de Administrația Penitenciarelor. O astfel de revizuire poate fi solicitată de persoana pe care o privește hotărârea dacă a fost împotriva voinței sale. O contestare a unei hotărâri care nu a fost revizuită va fi considerată o solicitare de revizuire.

La revizuirea conform acestui paragraf hotărârea nu trebuie modificată în dezavantajul individului. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 16. O solicitare de revizuire se va face în scris și va trebui să parvină la Administrația Penitenciarelor în termen de trei săptămâni din ziua în care persoana a luat cunoștință de hotărâre. În cererea de revizuire persoana va menționa hotărârea la care se referă și ce modificare a hotărârii solicită. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 17. Administrația Penitenciarelor verifică dacă comunicarea în scris a cererii de revizuire a ajuns în termenul specificat. Dacă comunicarea a ajuns prea târziu se va respinge, dacă întârzierea nu depinde de faptul că o autoritate a informat greșit persoana despre cum se solicită o revizuire. *Legea nr. 967/2005.*

Art. 18. Hotărârile prevăzute în art. 14 se contestă la instanța administrativă în jurisdicția căreia este situat penitenciarul în care a fost plasată persoana atunci când s-a pronunțat prima hotărâre în dosar. *Legea nr. 776/2009.*

Art. 19. Dosarele cu privire la liberarea condiționată amânată conform cap. 26 art. 6 și 7 vor fi judecate grabnic de instanță. *Legea nr. 431/2006.*

Art. 20. Guvernul sau autoritatea pe care guvernul o desemnează poate comunica dispoziții cu privire la compensări de la stat pentru pagube cauzate de condamnat prin munca neremunerată prevăzută în cap. 27 art. 2a alin. (1), cap. 28 art. 2a alin. (1), precum și cap. 32 art. 2 sau art. 3 alin. (1) pct. 1. *Legea nr. 892/2006.*

REGULI TRANZITORII

Dispoziţii tranzitorii

667/1975

Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1976.

Legea nr. 491/1948 privind responsabilitatea administrativă pentru persoanele care oficiază căsătorii în anumite cazuri va înceta să fie valabilă la aceeaşi dată.

Nu se vor stabili suspendări şi destituiri după intrarea în vigoare. Dacă este vorba de o faptă comisă înainte de intrarea în vigoare şi care este pasibilă de pedeapsă conform atât vechii dispoziţii din cap. 20 art. 1, 2, 3 sau 4, cât şi dispoziţiei corespunzătoare în noua sa formă, se sancţionează cu pedeapsa pentru faptă prevăzută în noua dispoziţie. Vechea dispoziţie se va aplica totuşi dacă duce la o pedeapsă totală mai uşoară. În celelalte cazuri se vor aplica *mutatis mutandis* dispoziţiile art. 5 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 163/1964 privind aplicarea *Codului penal.*

Dacă într-un act normativ valabil la intrarea în vigoare a noii legi există o dispoziţie cu privire la obligaţia de a păstra secretul profesional fără să fie prevăzută o răspundere penală pentru încălcarea acestei obligaţii, se aplică dispoziţiile cap. 20 art. 3 în noua lor formă.

Dacă într-o lege sau alt act normativ se face trimitere la o dispoziţie care a fost înlocuită printr-o nouă hotărâre, trimiterea va avea în vedere în schimb noua hotărâre.

Dacă într-un act normativ care a luat naştere printr-o hotărâre individuală a Maiestăţii Sale Regele, s-a comunicat o anumită dispoziţie cu privire la o pedeapsă sau învinuire pentru încălcarea interdicţiei de a divulga sau profita de ceea ce o persoană a luat la cunoştinţă prin prestarea unui serviciu public sau în exercitarea obligaţiei de a păstra secretul profesional, dispoziţia poate fi abrogată sau modificată de guvern, dacă abrogarea sau modificarea implică faptul că devin aplicabile cap. 20 art. 3 şi art. 5 alin. (3) în noua formă. *Legea nr. 740/1985.*

275/1984

Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 1984. Pentru persoanele care după intrarea în vigoare a legii în mod constant sunt încadraţi în armată pentru a îndeplini serviciul militar în servicii de pază şi ordine se aplică în continuare vechile dispoziţii.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

118/1986

Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 1986. Dispoziţiile art. 7-10 nu se aplică infracţiunilor săvârşite înainte de intrarea în vigoare.

645/1986

Această lege intră în vigoare la data de 1 iunie 1987.

În cazul pedepselor disciplinare impuse înainte de intrarea în vigoare se aplică vechile dispoziţii.

Dacă o persoană, înainte de intrarea în vigoare, a fost plasată în arest militar, se aplică dispoziţiile cap. 33 art. 5 alin. (1) în vechea formă.

1007/1986

Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1987. În cazul infracţiunilor săvârşite înainte de intrarea în vigoare se aplică dispoziţiile cap. 36 art. 1 şi 17 în vechea formă.

942/1988.

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1989.

2. Dispoziţiile cap. 38 art. 2a se aplică şi în cazul faptelor comise înainte de intrarea în vigoare. Dacă a fost stabilită o sancţiune anterior se poate dispune totuşi o anulare numai în cazul în care presupunerea că condamnatul nu va fi afectat de concediere în urma infracţiunii sau disponibilizare s-a dovedit eronată.

240/1991

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1992.

2. Dacă în vechile dispoziţii este prevăzută pentru amendă o anumită sumă maximă care nu depăşeşte 1.000 SEK amenda va fi stabilită în amendă bănească cel mult până la suma maximă. În cazul infracţiunilor pentru care, într-o hotărâre care a intrat în vigoare înainte de 1 ianuarie 1965, a fost prevăzută o sumă maximă pentru amendă care depăşeşte 500 SEK, pedeapsa va fi totuşi stabilită în zile-amendă sau, dacă infracţiunea impune o pedeapsă mai mică decât 30 de zile-amendă, în amendă bănească.

3. Vechile dispoziţii cu privire la amenzile care revin altcuiva decât statului, se vor aplica în continuare. Aceleaşi dispoziţii se aplică cu privire la vechile dispoziţii despre amenzi care au fost impuse unei persoane în cazuri speciale de o instanţă sau altă autoritate şi care vor reveni altei persoane decât statului.

679/1991

Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 1991. În cazul faptelor comise înainte de intrarea în vigoare se aplică vechile dispoziţii.

1138/1991

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1992.

2. Cu privire la o faptă comisă înainte de intrarea în vigoare se aplică cap. 30 art. 6 şi cap. 36 art. 13 în forma veche.

3. În speţe care se judecă după intrarea în vigoare, dar în care expertiza cu privire la ancheta judiciară sau expertiza Direcţiei generale a asistenţei sociale conform art. 3 alin. (2) din Legea nr. 301/1966 privind ancheta judiciară în procese penale a fost depusă înaintea acelei date, se vor aplica dispoziţiile cap. 31 art. 3 în forma veche.

4. Hotărârile conform cap. 31 art. 4 cu privire la predarea spre îngrijire psihiatrică comunicate înainte de intrarea în vigoare se vor executa chiar dacă executarea nu a început înainte de acea dată. După intrarea în vigoare nu se mai pot comunica astfel de hotărâri.

201/1993

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 1993.

2. Dispoziţiile cap. 26 art. 6-9 în vechea formă se vor aplica în continuare persoanei care înainte de intrarea în vigoare a fost condamnată la închisoare pe durată determinată sau a primit o pedeapsă care înlocuieşte amenda.

Dacă sunt executate în comun/împreună după intrarea în vigoare pedeapsa închisorii stabilită anterior şi pedeapsa stabilită după acea dată, se vor aplica dispoziţiile alin. (1) primei pedepse.

3. Dacă într-o lege sau alt act normativ se face referire la o dispoziţie înlocuită printr-o dispoziţie din această lege, se aplică în schimb noua dispoziţie.

97/1994

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 1994.

2. Prevederile din cap. 38 art. 2 alin. (2) în noua formă cu privire la declaraţia comisiei locale pentru asigurări sociale se vor aplica şi declaraţiilor date înainte de 1 iulie 1994 de către prefectură.

458/1994

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 1994.

2. Înainte de 1 iulie 1999, în ceea ce priveşte sancţiunile prevăzute în alte legi sau acte normative decât *Codul penal*, se vor aplica dispoziţiile cap. 1 art. 2

alin. (1) în noua formă numai sancţiunilor care au intrat în vigoare după luna iunie 1994 sau care au fot modificate în vreo privinţă după acest termen.

1499/1994

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1995.

2. Dispoziţia cap. 35 art. 4 alin. (2) se aplică şi infracţiunilor săvârşite înainte de intrarea în vigoare, dacă posibilitatea de a aplica sancţiuni nu a dispărut anterior conform vechilor dispoziţii.

1622/1994

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1995.

2. Alegerile vor avea loc pentru prima dată conform noii dispoziţii în anul 1998.

3. Mandatul în curs de desfăşurare al persoanelor alese conform vechilor dispoziţii va fi de 4 în loc de 3 ani.

659/1996

Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 1996. Vechile dispoziţii se aplică totuşi în continuare în cazul faptelor comise înainte de intrarea în vigoare.

604/1998

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1999.

2. Dispoziţiile cap. 26 art. 6, 6a, 9 se vor aplica în vechea formă în cazul persoanelor care, înainte de intrarea în vigoare, au fost condamnate la închisoare pe durată determinată, cel puţin 3 luni. Hotărârile prevăzute în art. 6 alin. (5) vor fi totuşi luate de Administraţia Penitenciarelor.

Dispoziţiile alin. (1) se aplică şi pedepsei cu închisoarea care se execută o dată cu pedeapsa închisorii stabilită după intrarea în vigoare. *Legea nr. 967/2005.*

3. Hotărârile conform cap. 26 art. 7 în noua formă pot fi întemeiate numai pe situaţii apărute după intrarea în vigoare.

4. Dispoziţiile cap. 26 art. 10 în vechea formă se vor aplica în cazul în care o liberare condiţionată a avut loc înainte de intrarea în vigoare.

5. Dispoziţiile cap. 34 art. 4 cu privire la anularea liberării condiţionate în vechea formă se vor aplica în cazul în care, înainte de intrarea în vigoare, a avut loc o recidivă în timpul termenului de supraveghere.

6. Dispoziţiile cap. 31 art. 1 şi 1a în noua formă se vor aplica de asemenea faptelor comise înainte de intrarea în vigoare.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

7. Prin această lege se abrogă Legea nr. 928/1989 privind munca prestată în folosul comunităţii. Dispoziţiile art. 4 din Legea privind munca în folosul comunităţii vor fi totuşi valabile în continuare în cazul persoanelor care prestează o muncă prevăzută în acel articol în baza unei dispoziţii comunicate conform legii.

1703/1998

Această lege intră în vigoare la data de 1 mai 1999 în cazul cap. 2 art. 3 şi cap. 22 art. 6b, iar în rest în ziua hotărâtă de guvern.

1081/1999

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2000 şi se aplică prima dată în cazul anilor fiscali care încep imediat după data de 31 decembrie 1999.

2. În cazul asociaţiilor de ajutorare care în baza pct. 3 din dispoziţiile tranzitorii din Legea nr. 1114/1999 privind modificările din Legea nr. 1560/1995 privind rapoartele anuale în societăţile de asigurări aplică în continuare dispoziţiile art. 29 şi 30 din Legea nr. 262/1972 privind asociaţiile de ajutorare, sunt valabile dispoziţiile cap. 11 art. 5 în continuare în vechea formă.

785/2004

Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005. Vechile dispoziţii se aplică în cazul faptelor comise înainte de intrarea în vigoare.

45/2005

Această lege intră în vigoare la data de 1 aprilie 2005. Vechile dispoziţii se aplică hotărârilor comunicate înainte de intrarea în vigoare.

90/2005

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 aprilie 2005, atunci când Legea nr. 408/1998 privind interzicerea cumpărării de servicii sexuale va fi abrogată.

2. Dispoziţiile cap. 35 art. 4 alin. (2) se aplică şi infracţiunilor comise înainte de intrarea în vigoare dacă posibilitatea de a aplica sancţiuni nu a dispărut anterior conform vechilor dispoziţii.

967/2005

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2006.

2. Vechile dispoziţii se aplică în continuare, în parte în cazul unei examinări din partea conducerii Administraţiei Penitenciarelor a unei hotărâri luate de un

CCUL CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

birou local al Administrației Penitenciarelor înainte de intrarea în vigoare, în parte în cazul unei contestări a unei hotărâri luate de conducerea Administrației Penitenciarelor înainte de intrarea în vigoare. Ceea ce se prevede în vechile dispoziții cu privire la conducerea Administrației Penitenciarelor va fi valabil după intrarea în vigoare pentru Administrația Penitenciarelor.

431/2006

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

2. Hotărârile conform cap. 26 art. 6 alin. (2) în noua formă pot fi întemeiate numai pe situații apărute după intrarea în vigoare.

3. Dispozițiile cap. 26 art. 7 se vor aplica în vechea formă în cazul situațiilor apărute înainte de intrarea în vigoare. Într-un astfel de caz se vor aplica dispozițiile cap. 38 art. 14 în vechea formă.

4. Vechea formă a cap. 38 art. 19 se va aplica în continuare sancțiunilor stabilite conform cap. 31 art. 1 alin. (3) pct. 2 înainte de intrarea în vigoare. *Legea nr. 892/2006.*

891/2006

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

2. Dispozițiile cap. 32 art. 1-3 în noua formă se vor aplica și faptelor comise înainte de intrarea în vigoare.

3. Dispoziția abrogată din cap. 31 art. 1 alin. (4), precum și dispozițiile cap. 38 art. 2, 3, 6, 8 și 9 în vechea formă se vor aplica în continuare sancțiunilor stabilite conform cap. 31 art. 1 înainte de intrarea în vigoare.

320/2006

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2008.

2. Pentru infracțiuni săvârșite înainte de intrarea în vigoare se aplică dispozițiile cap. 30 art. 6 în vechea formă.

370/2008

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2008.

2. Pentru infracțiunile săvârșite înainte de intrarea în vigoare se aplică vechile dispoziții. Chiar dacă o infracțiune s-a săvârșit după intrarea în vigoare a legii, se aplică totuși vechile dispoziții la confiscarea casei persoanei menționate în art. 5a alin. (1) pct. 2 care a fost achiziționată înainte de intrarea în vigoare a legii respective.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

60/2010

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2010.

2. Noile dispoziţii se aplică şi infracţiunilor săvârşite înainte de intrarea în vigoare, dacă posibilitatea de a aplica sancţiuni nu a dispărut anterior conform vechilor dispoziţii.

308/2010

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2010.

2. Vechile dispoziţii se aplică totuşi pentru santinelele din zonele militare până la data de 31 decembrie 2011.

399/2010

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2010.

2. Dispoziţiile cap. 35 art. 4 alineatul (2) se aplică şi infracţiunilor săvârşite înainte de intrarea în vigoare, dacă posibilitatea de a aplica sancţiuni nu a dispărut anterior conform vechilor dispoziţii.

612/2010

Această lege intră în vigoare la data de 1 aprilie 2011. Dosarele care au ajuns la curtea de apel înainte de intrarea în vigoare, dar încă nu s-au soluţionat se judecă conform vechilor dispoziţii.

1881/2010

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2011.

2. Pentru filme sau înregistrări video pe care Biroul Naţional al Cinematografiei le-a aprobat pentru vizionare înainte de intrarea în vigoare se aplică dispoziţiile cap. 16 art. 10c în vechea formă. Aceleaşi dispoziţii se aplică înregistrărilor tehnice cu imagini în mişcare cu acelaşi conţinut ca al unui film sau unei înregistrări video aprobate de Biroul Naţional al Cinematografiei.

3. Noile dispoziţii din cap. 16 art. 10d alin. (2) şi (3) cu privire la filme, înregistrări video şi alte înregistrări tehnice cu imagini video cu acelaşi conţinut ca al unei înregistrări pe care Consiliul Naţional al Audiovizualului a aprobat-o pentru vizionare de către grupul de vârstă de minori sub 15 ani se aplică de asemenea filmelor şi înregistrărilor video aprobate înainte de intrarea în vigoare de Biroul Naţional al Cinematografiei pentru vizionare de către grupul de vârstă de minori sub 15 ani. Aceleaşi dispoziţii se aplică înregistrărilor tehnice cu imagini video cu acelaşi conţinut ca al unui film sau unei înregistrări video aprobate de Biroul Naţional al Cinematografiei.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

365/2013

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2013.

2. Dispoziţiile cap. 35 art. 4 alin. (2) în noua formă se aplică şi infracţiunilor care s-au săvârşit înainte de intrarea în vigoare, dacă posibilitatea de a aplica sancţiuni nu a dispărut anterior conform unor dispoziţii mai vechi.

856/2013

1. Această lege intră în vigoare la data de 18 decembrie 2013.

2. Dispoziţiile cap. 35 art. 4 alin. (2) în noua formă se aplică şi infracţiunilor care s-au săvârşit înainte de intrarea în vigoare, dacă posibilitatea de a aplica sancţiuni nu a dispărut anterior conform unor dispoziţii mai vechi.

407/2014

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2014.

2. Dispoziţiile cap. 35 art. 2 se aplică chiar şi faptelor care constituie genocid, tentativă la această infracţiune şi crimă gravă de război care s-au comis înainte de intrarea în vigoare, dacă posibilitatea de a aplica sancţiuni nu a dispărut anterior conform unor dispoziţii mai vechi.

80/2015

1. Această lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2015.

2. Dispoziţiile legii noi/în noua formă se aplică şi faptelor comise înainte de intrarea acesteia în vigoare.

Acesta este un extras din baza de date Rättsnätet (Reţeaua juridică). Multiplicarea fără consimţământul Notisum AB este interzisă prin lege. Ediţiile tipărite oficiale ale documentelor au întotdeauna prioritate deoarece Rättsnätet se bazează pe informaţii din baze de date oficiale care pot conţine erori.

BCU IAŞI / BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ

CODUL PENAL AL UNGARIEI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL UNGARIEI

Tudorel TOADER

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

Partea generală (art. 1-141)

„Fapta cu potenţial pericol pentru societate" reprezintă orice activitate sau neglijenţă pasivă care creează un prejudiciu sau prezintă un risc pentru o altă persoană sau pentru drepturile altor persoane sau pentru ordinea fundamentală constituţională, economică sau socială a Ungariei, prevăzută de Legea fundamentală.

Faptele penale se clasifică în infracţiuni şi delicte.

Autorul ascuns este persoana care, cu intenţie, declanşează săvârşirea unei infracţiuni prin folosirea unei alte persoane care nu poate fi urmărită din motive de minoritate sau de alienare mintală sau prin exercitarea unei influenţe ilicite prin constrângere sau ameninţări, precum şi prin înşelăciune.

Pedepsele sunt: închisoarea; arestul; munca în folosul comunităţii; amenda; interdicţia de exercitare a unei activităţi profesionale; interdicţia de conducere a unui vehicul; interdicţia de a locui într-o anumită zonă; interdicţia de a lua parte la evenimente sportive; expulzarea.

Munca în folosul comunităţii. Durata muncii în folosul comunităţii este definită în ore; aceasta nu poate fi mai mică de patruzeci şi opt de ore şi nu poate depăşi trei sute doisprezece ore.

În cazul în care legea nu prevede altfel, inculpatul va efectua munca în folosul comunităţii cel puţin o zi pe săptămână, în ziua de odihnă a săptămânii sau în timpul liber, fără nicio remuneraţie.

În cazul în care inculpatul nu îşi îndeplineşte obligaţiile de muncă din motive aflate sub controlul său, munca în folosul comunităţii sau perioada rămasă se înlocuieşte cu închisoarea.

Amenda. Atunci când se aplică o amendă, suma se stabileşte în funcţie de gravitatea infracţiunii şi se împarte în mod egal la un anumit număr de zile, fiecare zi reprezentând aceeaşi sumă de bani, stabilită în conformitate cu situaţia financiară şi veniturile, precum şi nevoile zilnice ale făptuitorului.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

În cazul în care inculpatul nu a plătit amenda sau nu a plătit o rată lunară, în cazul în care a fost aprobată plata în rate, amenda sau partea neplătită se înlocuieşte cu perioada de închisoare corespunzătoare.

În cazul în care a fost aplicată o amendă, alături de o pedeapsă cu închisoare executorie sau dacă se dispune executarea unei pedepse cu suspendare, regimul de executare al pedepsei cu închisoarea executată pentru înlocuirea amenzii trebuie să corespundă perioadei iniţiale. În alte cazuri, dacă se dispune pedeapsa cu închisoarea în schimbul unei amenzi, executarea se va face într-un centru de detenţie.

Măsuri. Acestea sunt: avertismentul; pedeapsa condiţionată; munca reparatorie; eliberarea sub supraveghere; confiscarea; confiscarea proprietăţii; indisponibilizarea permanentă a datelor electronice; tratamentul forţat într-o instituţie de psihiatrie; măsurile impuse împotriva persoanelor juridice în temeiul Legii privind sancţiunile penale referitoare la răspunderea penală aplicabilă persoanelor juridice.

Indisponibilizarea permanentă a datelor electronice. Datele furnizate prin mijloace de comunicare electronice sunt indisponibilizate permanent în cazul în care: publicarea sau divulgarea acestora constituie o infracţiune; sunt efectiv folosite ca instrument de săvârşire a unei fapte penale; sau sunt create prin intermediul unei fapte penale.

Pedepsele cumulative. În cazul pluralităţii de infracţiuni se aplică o singură pedeapsă cumulativă.

În cazul în care există concurs de infracţiuni şi cel puţin două dintre acestea se pedepsesc cu închisoare pe termen fix, limita superioară a pedepsei aplicabile se majorează cu jumătate din pedeapsa maximă prevăzută, dar fără să atingă durata totală a pedepsei maxime stabilite pentru aceste fapte penale.

Partea specială (art. 142-465)

Abatere profesională. Fapta persoanei care se abate de la atribuţiile sale profesionale în timpul serviciului, provocând astfel un pericol iminent pentru viaţa, integritatea corporală sau sănătatea altei persoane sau altor persoane prin faptul că nu a acţionat cu grijă sau diligenţe rezonabile sau provoacă vătămarea corporală constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare.

Modificarea sexului copilului nenăscut. Fapta persoanei care efectuează o procedură de modificare a sexului unui copil nenăscut constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare.

Producerea genetică de fiinţe umane identice. Fapta persoanei care produce fiinţe umane identice genetic în timpul cercetărilor experimentale sau în timpul unei proceduri medicale constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare.

Falsa reprezentare. Fapta persoanei care desfăşoară activităţi ilegale în temeiul pretins al unei practici medicale în schimbul unei remuneraţii, sau în mod regulat constituie săvârşirea unui delict, care este pedepsit cu închisoare.

Încălcarea statutului familiei. Fapta persoanei care modifică sau dizolvă situaţia familială a unei alte persoane constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare.

Defăimarea. Fapta persoanei care se angajează în a face publice, în mod scris sau verbal, orice aspecte care prejudiciază numele sau reputaţia unei alte persoane sau foloseşte o expresie care se referă direct la un astfel de fapt constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare.

Calomnia. Fapta persoanei care face un anunţ fals, verbal sau în orice alt mod: având tendinţa de a aduce atingere reputaţiei unei persoane în legătură cu activitatea sa profesională, cu funcţia publică sau cu activitatea publică, sau în mod calomniator, în faţa publicului larg constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare.

Tentativa de răsturnare a ordinii constituţionale prin forţă. Fapta persoanei implicate în orice act prin care se intenţionează răsturnarea ordinii constituţionale a Ungariei prin forţă sau prin violenţă sau prin ameninţări în acest sens constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare.

Conspiraţie împotriva ordinii constituţionale. Fapta persoanei care înfiinţează sau conduce o organizaţie având drept scop răsturnarea ordinii constituţionale a Ungariei prin forţă sau prin ameninţarea forţei constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare.

Sfidare. Fapta persoanei care manifestă un comportament aparent antisocial şi violent, cu scopul de a submina, de a pune într-o lumină proastă sau de a obstrucţiona îndeplinirea sarcinilor autorităţii constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare, în măsura în care fapta nu reprezintă o infracţiune mai gravă.

Malpraxis săvârşit de avocat. Fapta avocatului care – în scopul de a provoca orice daună clientului său în mod ilegal – îşi încalcă obligaţiile profesionale constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare.

Batjocorirea simbolului naţional. Fapta persoanei care – în faţa publicului larg – foloseşte o expresie pentru a dezonora sau degrada imnul, steagul sau stema naţională sau Coroana Sfântă a Ungariei sau săvârşeşte orice alt act calomnios similar constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

Achiziţionarea ilicită a terenurilor arabile. Fapta persoanei care încheie un contract nevalabil: pentru achiziţionarea dreptului de proprietate asupra terenurilor arabile; pentru dobândirea drepturilor de uzufruct sau a drepturilor de

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

folosinţă asupra terenurilor arabile, prin eludarea interdicţiei sau a restricţionării legale aplicabile constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare.

Justiţie privată. Fapta persoanei care, prin forţă sau prin ameninţare cu forţa, în scopul punerii în aplicare a unei pretenţii pecuniare legitime sau pretins legitime, obligă o altă persoană să facă, să nu facă sau să suporte ceva constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Partea generală **787**
Capitolul I. Principii generale 787
Capitolul II. Jurisdicția în materie penală 787
Capitolul III. Răspunderea penală 789
Capitolul IV. Motive pentru exonerarea totală sau parțială de la răspunderea penală 791
Capitolul V. Cauzele care înlătură răspunderea penală 794
Capitolul VI. Alte cauze de neîncepere a urmăririi penale 797
Capitolul VII. Pedepse 797
Capitolul VIII. Măsuri 810
Capitolul IX. Aplicarea pedepselor 818
Capitolul X. Exonerarea de la consecințele prejudiciabile ale condamnărilor anterioare 825
Capitolul XI. Dispoziții privind minorii 827
Capitolul XII. Dispoziții privind personalul militar 833

Partea specială **836**
Capitolul XIII. Crime împotriva umanității 836
Capitolul XIV. Crime de război 839
Capitolul XV. Infracțiuni împotriva vieții, integrității corporale și sănătății 844
Capitolul XVI. Proceduri medicale și faptele penale în contextul cercetării 848
Capitolul XVII. Infracțiuni împotriva sănătății 850
Capitolul XVIII. Infracțiuni privind libertatea persoanei 860
Capitolul XIX. Libertatea sexuală și infracțiunile sexuale 863
Capitolul XX. Infracțiuni împotriva copiilor și a legislației familiei 869
Capitolul XXI. Infracțiuni împotriva demnității umane și a drepturilor fundamentale 872
Capitolul XXII. Infracțiuni împotriva normelor de reglementare a traficului 878
Capitolul XXIII. Infracțiuni împotriva mediului și naturii 882
Capitolul XXIV. Infracțiuni împotriva statului 888
Capitolul XXV. Infracțiuni legate de informații clasificate și împotriva evidențelor publice și a registrelor recunoscute ca active naționale 891

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul XXVI. Infracţiuni împotriva sistemului judiciar 893
Capitolul XXVII. Infracţiuni de corupţie 901
Capitolul XXVIII. Practici ilegale în serviciu 906
Capitolul XXIX. Infracţiuni împotriva funcţionarilor publici 909
Capitolul XXX. Infracţiuni împotriva siguranţei publice 910
Capitolul XXXI. Infracţiuni împotriva sancţiunilor economice aplicate în baza angajamentului internaţional din motive de securitate publică 916
Capitolul XXXII. Infracţiuni împotriva păcii publice 921
Capitolul XXXIII. Infracţiuni împotriva încrederii publicului 924
Capitolul XXXIV. Infracţiuni legate de proceduri administrative 926
Capitolul XXXV. Infracţiuni cu violenţă împotriva patrimoniului 932
Capitolul XXXVI. Infracţiuni împotriva patrimoniului 935
Capitolul XXXVII. Infracţiuni împotriva drepturilor de proprietate intelectuală 944
Capitolul XXXVIII. Infracţiuni cu privire la contrafacerea monedelor şi falsificarea secţiunilor filatelice 947
Capitolul XXXIX. Infracţiuni împotriva finanţelor publice 951
Capitolul XL. Spălarea banilor 954
Capitolul XLI. Infracţiuni economice şi comerciale 957
Capitolul XLII. Infracţiuni împotriva drepturilor consumatorului şi orice încălcare a legislaţiei în domeniul concurenţei 963
Capitolul XLIII. Accesul ilicit la date şi infracţiuni împotriva sistemelor informatice 966
Capitolul XLIV. Infracţiuni împotriva obligaţiilor militare 968
Capitolul XLV. Infracţiuni militare 970

Dispoziţii finale 979

BCU IASI / CENTRU JURIDIC LIBRARY

CODUL PENAL AL UNGARIEI

Legea C din 2012
privind Codul penal al Ungariei[1)]

În vederea protejării drepturilor omului, care sunt inviolabile şi inalienabile, în vederea protejării independenţei şi integrităţii teritoriale a ţării şi a protejării intereselor economice şi financiare ale naţiunii,

luând în considerare angajamentele juridice internaţionale ale Ungariei, precum şi politicile Uniunii Europene,

pentru a exercita jurisdicţia exclusivă a statului în materie penală,

Parlamentul a adoptat următoarea lege:

PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL I
Principii generale

Secţiunea 1. Principiul legalităţii

(1) Răspunderea penală poate fi stabilită numai cu referire la fapta prevăzută de legea penală la data la care a fost săvârşită, cu excepţia faptelor care sunt pedepsite în conformitate cu normele universal recunoscute ale dreptului internaţional.

(2) Nu se poate aplica o pedeapsă sau o măsură pentru infracţiunea care nu a fost incriminată printr-o lege la momentul săvârşirii sau – în cazul prevăzut la alineatul (2) al secţiunii 2 – la momentul judecării.

CAPITOLUL II
Jurisdicţia în materie penală

Secţiunea 2. Aplicarea legii în timp

(1) Sub rezerva excepţiilor prevăzute la alin. (2)-(3), infracţiunile se judecă potrivit legii penale în vigoare la momentul săvârşirii lor.

HU

[1)] Promulgată la data de 13 iulie 2012.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) În cazul în care o faptă nu mai este considerată infracţiune sau dacă se aplică o pedeapsă mai uşoară în temeiul noii legi penale, în vigoare la data judecării, se aplică legea nouă.

(3) Noua lege penală se aplică retroactiv faptelor pedepsite conform unor norme universal recunoscute de drept internaţional, în cazul în care aceste fapte nu reprezentau infracţiuni, conform dreptului penal maghiar, la momentul săvârşirii acestora.

Secţiunea 3. Teritorialitatea şi personalitatea aplicării legii

(1) Legea penală maghiară se aplică:

a) infracţiunilor săvârşite în Ungaria;

b) infracţiunilor săvârşite pe nave comerciale sau ambarcaţiuni de navigaţie sau aeronave care arborează pavilionul maghiar în afara teritoriului Ungariei;

c) faptelor săvârşite de cetăţenii maghiari în străinătate, care sunt incriminate în conformitate cu legea maghiară.

(2) În plus, legea penală maghiară se aplică:

a) oricărei fapte săvârşite de cetăţenii străini aflaţi în afara teritoriului maghiar, dacă:

aa) este pedepsită ca infracţiune conform legii maghiare şi în conformitate cu legile ţării în care a fost săvârşită,

ab) este recunoscută drept infracţiune împotriva statului, excluzând spionajul împotriva forţelor armate aliate, indiferent dacă este sau nu pedepsită în conformitate cu legea ţării în care a fost săvârşită,

ac) constituie o faptă penală în temeiul capitolului XIII sau XIV sau reprezintă orice altă infracţiune care urmează a fi urmărită penal în temeiul unui tratat internaţional ratificat printr-un act al Parlamentului;

b) oricărei fapte săvârşite de cetăţenii străini aflaţi în afara teritoriului maghiar împotriva unui resortisant maghiar sau împotriva unei persoane juridice sau a unei asociaţii fără personalitate juridică înfiinţate în baza dreptului maghiar, care este pedepsită în temeiul dreptului maghiar.

(3) În cazurile descrise la alin. (2), acţiunea penală se pune în mişcare prin ordin al Procurorului General.

BCU "Lucian Blaga" CLUJ-NAPOCA UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL III
Răspunderea penală

Faptele penale

Secţiunea 4.

(1) „Fapta penală" reprezintă orice faptă săvârşită intenţionat sau – dacă neglijenţa se pedepseşte – prin neglijenţă, care este considerată un potenţial pericol pentru societate şi care se pedepseşte conform prezentului Cod.

(2) „Fapta cu potenţial pericol pentru societate" reprezintă orice activitate sau neglijenţă pasivă care creează un prejudiciu sau prezintă un risc pentru o altă persoană sau pentru drepturile altor persoane sau pentru ordinea fundamentală constituţională, economică sau socială a Ungariei, prevăzută de Legea fundamentală.

Secţiunea 5.

Faptele penale se clasifică în infracţiuni şi delicte. Infracţiunea este o faptă săvârşită în mod intenţionat, care se pedepseşte, conform prezentului Cod, cu închisoare de doi ani sau mai mare. Orice altă faptă penală reprezintă un delict.

Secţiunea 6. Concursul de infracţiuni şi unitatea de infracţiune

(1) „concurs de infracţiuni" reprezintă săvârşirea uneia sau a mai multor fapte de către aceeaşi persoană, având ca rezultat mai multe infracţiuni, care sunt judecate în cadrul aceleiaşi proceduri.

(2)[2)] Unitatea de infracţiune nu este încadrată în categoria concursului de infracţiuni în cazul în care infracţiunea continuată este săvârşită prin repetarea unor fapte de acelaşi tip, împotriva aceleiaşi victime, în baza unei rezoluţii infracţionale unice şi la scurte intervale de timp.

Secţiunea 7. Intenţia

Infracţiunea este săvârşită cu intenţie în cazul în care făptuitorul concepe un plan pentru a obţine un anumit rezultat sau acceptă consecinţele comportamentului său.

Secţiunea 8. Neglijenţa

Există „neglijenţă" atunci când se săvârşeşte o infracţiune, iar făptuitorul este capabil să anticipeze eventualele consecinţe ale comportamentului său, dar se bazează, din nepăsare, pe nerealizarea acestora sau nu prevede astfel

[2)] Intră în vigoare conform secţiunii 318 alin. (1) din Legea CCXXIII din 2012.

de consecinţe posibile printr-un comportament caracterizat de neglijenţă şi nepăsare.

Secţiunea 9. Răspunderea pentru consecinţele ce reprezintă circumstanţe agravante

Consecinţele mai grave ataşate rezultatului, în calitate de circumstanţă a infracţiunii, pot fi aplicate în cazul în care făptuitorul este cel puţin acuzat de neglijenţă în ceea ce priveşte rezultatul.

Secţiunea 10. Tentativa

(1) Fapta persoanei care desfăşoară o activitate cu intenţia de a săvârşi infracţiunea intenţionată, fără să o finalizeze, reprezintă tentativă şi se pedepseşte.

(2) Pedeapsa aplicabilă unei fapte penale consumate se aplică şi în cazul tentativei.

(3) Este posibilă reducerea nelimitată a pedepsei sau încetarea urmăririi penale, dacă tentativa a fost săvârşită asupra unui subiect necorespunzător, cu un instrument necorespunzător sau prin mijloace nepotrivite.

(4) Orice persoană:

a) care se desistează în mod voluntar de la finalizarea faptei penale sau

b) care încearcă să împiedice infracţiunea din proprie iniţiativă

nu va fi urmărită penal pentru tentativă.

(5) Dacă, în cazul prevăzut la alin. (4), tentativa constituie în sine o altă infracţiune, făptuitorul poate fi urmărit penal pentru infracţiunea respectivă.

Secţiunea 11. Actele preparatorii

(1) În cazul în care se prevede expres prin prezentul Cod, fapta persoanei care furnizează mijloacele necesare săvârşirii infracţiunii sau mijloacele care facilitează săvârşirea infracţiunii şi care invită alte persoane sau se oferă voluntar sau se angajează să săvârşească infracţiunea sau este de acord să săvârşească infracţiunea împreună cu alte persoane, reprezintă acte preparatorii şi se pedepseşte.

(2) Persoana:

a) care se retrage voluntar din a începe săvârşirea infracţiunii,

b) care îşi retrage invitaţia, oferta, angajamentul în vederea evitării săvârşirii sau încearcă să determine şi alţi participanţi să se retragă din activitatea infracţională, cu condiţia ca începerea săvârşirii infracţiunii să nu aibă loc din niciun motiv sau

c) care denunţă către autorităţi actele preparatorii înainte de începerea săvârşirii infracţiunii, nu este urmărită penal pentru actele preparatorii.

(3)[3] Dacă, în cazul prevăzut la alin. (2), pregătirea în sine constituie o altă infracţiune, făptuitorul poate fi urmărit penal pentru această infracţiune.

Secţiunea 12. Autorul

„Autorul" reprezintă autorul principal, autorul ascuns şi co-autorul (denumiţi în continuare „părţile la o infracţiune"), precum şi persoanele care înlesnesc şi ajută (denumite în continuare, colectiv, „participanţi").

Secţiunea 13.

(1) Autorul este persoana care săvârşeşte în mod nemijlocit fapta penală.

(2) Autorul ascuns este persoana care, cu intenţie, declanşează săvârşirea unei infracţiuni prin folosirea unei alte persoane care nu poate fi urmărită din motive de minoritate sau de alienare mintală sau prin exercitarea unei influenţe ilicite prin constrângere sau ameninţări, precum şi prin înşelăciune.

(3) Co-autorul este persoana care, în cunoştinţă de cauză şi în mod voluntar, participă la fapta penală împreună cu alte persoane, având cunoştinţă de activităţile celorlalţi.

Secţiunea 14.

(1) Instigatorul este persoana care, cu intenţie, convinge o altă persoană să săvârşească o faptă penală.

(2) Complicele este persoana care ajută cu bună ştiinţă şi în mod voluntar o altă persoană să săvârşească o infracţiune.

(3) Pedepsele aplicabile părţilor la infracţiune se aplică, de asemenea, participanţilor.

CAPITOLUL IV
Motive pentru exonerarea totală sau parţială de la răspunderea penală

Secţiunea 15.

Autorul poate fi total sau parţial exonerat de la răspunderea penală sau o faptă poate fi total sau parţial exceptată de la incriminare din următoarele motive:

a) vârsta la care nu se poate angaja răspunderea penală;

b) alienarea mintală;

[3] Intră în vigoare conform secţiunii 318 alin. (2) din Legea CCXXIII din 2012.

ACADEMIA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

c) constrângerea şi ameninţarea;
d) eroarea de fapt;
e) legitima apărare;
f) mijloacele de ultimă instanţă;
g) legitimarea legală;
h) alte motive definite prin lege.

Secţiunea 16. Vârsta minimă a răspunderii penale

Persoanele care nu au împlinit vârsta de paisprezece ani la momentul săvârşirii infracţiunii sunt scutite de răspundere penală, cu excepţia cazurilor de omor [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 160], omor calificat (secţiunea 161), lovire [alineatul (8) ale secţiunii 164], tâlhărie [alineatele (1)-(4) ale secţiunii 365] şi jaf [alineatele (2)-(3) ale secţiunii 366], în cazul în care aveau mai mult de doisprezece ani la momentul săvârşirii infracţiunii şi în cazul în care înţelegeau natura şi consecinţele faptelor lor.

Secţiunea 17. Alienarea mintală

(1) Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea într-o stare de afectare psihică, astfel încât este imposibil să înţeleagă natura şi consecinţele acţiunilor sale nu va fi urmărită penal.

(2) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare în cazul în care starea de afectare psihică a făptuitorului face dificilă înţelegerea caracterului şi a consecinţelor faptelor sale.

Secţiunea 18.

Dispoziţiile secţiunii 17 nu se aplică persoanelor care se angajează în activităţi infracţionale sub influenţa voluntară a alcoolului sau a stupefiantelor.

Secţiunea 19. Constrângerea şi ameninţarea

(1) Fapta persoanei care săvârşeşte o infracţiune ca rezultat al constrângerii sau al ameninţării, fiind în imposibilitate de a acţiona conform liberului său arbitru, nu va fi urmărită penal.

(2) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare în cazul în care constrângerea sau ameninţarea îi limitează făptuitorului capacitatea de a acţiona conform liberului său arbitru.

Secţiunea 20. Eroarea de fapt

(1) Fapta persoanei care se angajează în săvârşirea unei fapte penale, dar nu a luat cunoştinţă de circumstanţele care au făcut ca fapta sa să fie o infracţiune, nu va fi urmărită penal.

(2) Fapta persoanei care săvârşeşte o acţiune întemeiată pe presupunerea greşită conform căreia fapta nu este în detrimentul societăţii şi care are motive întemeiate pentru această prezumţie, nu va fi urmărită penal.

(3) O ipoteză greşită nu exclude pedepsirea dacă este cauzată de neglijenţă şi dacă fapta se pedepseşte în temeiul prezentei legi, în cazul în care este rezultatul neglijenţei.

Secţiunea 21. Legitima apărare

Fapta persoanei care foloseşte mijloace de apărare care nu sunt recunoscute ca o armă mortală, montate pentru propria sa protecţie şi/sau pentru protecţia altora împotriva unui pericol care reprezintă o ameninţare în eventualitatea unui atac ilegal nu va fi urmărită penal în cazul rănirii agresorului, cu condiţia ca persoana aflată în defensivă să fi făcut tot ce este în puterea sa pentru a evita rănirea.

Secţiunea 22.

(1) Nu se aplică nici o pedeapsă în cazul persoanei care a întreprins o acţiune necesară în vederea prevenirii unui atac ilegal împotriva sa sau a proprietăţii sale sau împotriva persoanei sau proprietăţii altora, împotriva interesului public sau a unui atac ilegal care reprezintă o ameninţare directă în acest sens.

(2) Atacul ilegal este interpretat ca reprezentând pericolul iminent de deces, dacă este săvârşit:

a) împotriva unei persoane;
   aa) pe timp de noapte;
   ab) prin purtarea unei arme mortale;
   ac) prin posesia unei arme mortale; sau
   ad) în grup;
b) prin pătrundere în locuinţa victimei;
   ba) pe timp de noapte;
   bb) prin expunerea unei arme letale;
   bc) prin purtarea unei arme letale; sau
   bd) în grup;

sau

c) prin pătrunderea ilegală şi înarmată în zona împrejmuită a unei locuinţe.

(3) Fapta persoanei care depăşeşte forţa rezonabilă de autoapărare din cauza şocului sau a agravării justificabile nu va fi urmărită penal.

(4) Persoana atacată nu este răspunzătoare pentru acţiunile sale evazive, în scopul evitării unui atac ilicit.

SZÉCHÉNYI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 23. Măsuri de ultimă instanţă

(1) Persoana care acţionează în scopul salvării propriei persoane sau a bunurilor sale sau care acţionează în scopul salvării altor persoane sau a bunurilor acestora, într-o situaţie de pericol iminent care nu poate fi prevenit, sau care acţionează în scopul apărării interesului public, nu va fi urmărită penal, cu condiţia ca prejudiciul cauzat prin faptele sale să nu fie disproporţionat în raport cu ameninţarea reprezentată de pericolul respectiv.

(2) Nu se aplică nici o pedeapsă în cazul persoanei care provoacă vătămări în aceeaşi măsură sau într-o măsură mai mare decât cea pentru prevenirea căreia a depus eforturi, pentru că nu a fost în măsură să recunoască magnitudinea prejudiciului cauzat din cauza şocului sau a agravării justificabile.

(3) Conceptul măsurilor de ultimă instanţă nu se aplică persoanei care este responsabilă de pericol sau a cărei atribuţie profesională include expunerea la pericol.

Secţiunea 24. Legitimarea legală

Nu este incriminată fapta permisă, conform legii sau care nu se pedepseşte, conform legii.

CAPITOLUL V
Cauzele care înlătură răspunderea penală

Secţiunea 25.

Răspunderea penală este înlăturată în următoarele cazuri:

a) deces al făptuitorului;

b) prescripţie;

c) graţiere;

d) prin despăgubire voluntară;

e) alte cazuri prevăzute de lege.

Secţiunea 26. Prescripţia

(1) Cu excepţia cazului în care se aplică prevederile cuprinse în alineatele (2)-(3) şi dacă nu se prevede altfel în Legea privind exceptarea de la prescripţie în cazul anumitor infracţiuni, urmărirea penală este interzisă după expirarea unui termen egal cu pedeapsa maximă prescrisă sau după cel puţin cinci ani.

(2) Cu referire la faptele de omor calificat, vătămare corporală gravă şi intenţionată, pedepsite cu peste trei ani închisoare, răpire, trafic de fiinţe umane, reţinere ilegală, inclusiv infracţiuni împotriva libertăţii sexuale şi infracţiuni sexuale – în cazul în care la momentul săvârşirii infracţiunii, victima

avea o vârstă mai mică de optsprezece ani, iar urmărirea penală nu se putea pune în mişcare înaintea de împlinirea de către făptuitor a vârstei de douăzeci şi trei de ani – termenul de prescripţie este prelungit până la momentul în care victima împlineşte vârsta de douăzeci şi trei de ani sau până la momentul în care victima ar fi împlinit vârsta de douăzeci şi trei de ani.

(3) Prescripţia nu se aplică în cazul infracţiunilor prevăzute la capitolele XIII şi XIV şi în cazul infracţiunilor cu privire la care pedeapsă maximă este închisoarea pe viaţă.

Secţiunea 27.

Prima zi a termenului de prescripţie este:

a) în cazul unei infracţiuni consumate, ziua săvârşirii infracţiunii;

b) în cazul tentativei şi pregătirii, ziua în care se săvârşeşte fapta care rezultă drept consecinţă;

c) în cazul unei fapte considerate infracţiune, numai dacă se referă la încălcarea atribuţiilor, în ultima zi în care autorul ar fi trebuit să se descarce de răspundere, fără consecinţele prevăzute în prezentul Cod;

d) în cazul infracţiunilor care se manifestă în menţinerea unei încălcări, în ziua încetării încălcării.

Secţiunea 28.

(1) Termenul de prescripţie se întrerupe prin acţiunea instanţei, a procurorului, a autorităţilor de anchetă sau – în cazuri internaţionale – de către ministrul însărcinat cu sistemul judiciar sau prin acţiunea autorităţii străine competente împotriva făptuitorului cu referire la infracţiunea în cauză. Un nou termen de prescripţie începe să curgă din ziua întreruperii.

(2) În cazul suspendării procedurii penale, perioada de suspendare nu este inclusă în perioada de prescripţie. Această prevedere nu se aplică atunci când procedurile penale sunt suspendate în cazul în care ancheta nu a dus la dovezi cu privire la identitatea făptuitorului şi dacă făptuitorul nu poate fi localizat sau a devenit bolnav psihic.

(3) În cazul în care procedura penală este amânată sau suspendată pe motivul exceptării care rezultă din exercitarea unei funcţii publice şi în virtutea faptului că imunitatea acordată prin lege nu a fost ridicată de către organul abilitat în acest sens, perioada de întârziere nu va fi inclusă în termenul de prescripţie. Această prevedere nu se aplică în cauzele de urmărire penală în nume propriu, atunci când cauza este prezentată de acuzatorul privat.

(4) Perioada de amânare a urmăririi penale, în cazul unei condamnări condiţionate, termenul de încercare şi perioada de muncă reparatorie nu se includ în termenul de prescripţie.

Secţiunea 29. Regretarea faptei în mod activ

(1) Fapta persoanei care săvârşeşte un delict penal împotriva vieţii, integrităţii fizice sau sănătăţii, împotriva libertăţii personale, împotriva demnităţii umane şi a drepturilor fundamentale, oricare dintre infracţiunile de trafic, o infracţiune împotriva proprietăţii sau împotriva drepturilor de proprietate intelectuală sau oricare dintre infracţiunile pedepsite cu închisoare de până la trei ani, nu va fi urmărită penal dacă şi-a recunoscut vina înainte de a fi acuzată şi a reparat prejudiciul prin mijloacele şi în măsura acceptată de partea vătămată în cadrul unui proces de mediere sau anterior, dacă se aprobă astfel în procesul de mediere. Această dispoziţie se aplică şi cu referire la infracţiunile concurente, în cazul în care infracţiunea împotriva integrităţii fizice sau a sănătăţii, împotriva libertăţii personale, împotriva demnităţii umane şi a drepturilor fundamentale, infracţiunile de trafic, infracţiunea împotriva proprietăţii sau împotriva drepturilor de proprietate intelectuală asimilează celelalte infracţiuni.

(2) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare dacă făptuitorul şi-a recunoscut vinovăţia cu privire la săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute la alin. (1), pedepsită cu închisoare de până la cinci ani, înainte de a fi acuzat şi a reparat prejudiciul prin mijloacele şi în măsura acceptată de partea vătămată în cadrul unui proces de mediere sau anterior, dacă se aprobă astfel în procesul de mediere. Această dispoziţie se aplică şi cu referire la infracţiunile concurente, în cazul în care infracţiunea împotriva integrităţii fizice sau a sănătăţii, împotriva libertăţii personale, împotriva demnităţii umane şi a drepturilor fundamentale, infracţiunile de trafic, infracţiunea împotriva proprietăţii sau împotriva drepturilor de proprietate intelectuală asimilează celelalte infracţiuni.

(3) Alineatele (1)-(2) nu se aplică dacă făptuitorul:

a) este recidivist sau recidivist multiplu;

b) a săvârşit infracţiuni în cadrul unui grup infracţional;

c) a săvârşit infracţiunea care a dus la deces;

d) a săvârşit intenţionat infracţiunea în termenul de încercare ca urmare a suspendării pedepsei cu închisoarea sau ca urmare a săvârşirii unei infracţiuni intenţionate, după ce a fost condamnat la executarea unei pedepse privative de libertate şi înainte de a fi executat pedeapsa sau fiind liberat în cadrul termenului de încercare sau pe perioada de amânare a urmăririi penale; sau

e) a fost parte la un proces de mediere în urma săvârşirii anterioare a unei fapte penale cu intenţie şi, în consecinţă, au fost aplicate prevederile alin. (1) sau (2) ale acestui secţiune, în cazul în care a fost săvârşită o altă faptă penală în termen de doi ani de la data la care hotărârea finală şi definitivă a devenit executorie.

CAPITOLUL VI
Alte cauze de neîncepere a urmăririi penale

Secțiunea 30.

Urmărirea penală nu poate începe în lipsa:

a) plângerea persoanei vătămate;

b) sesizării din oficiu.

Secțiunea 31. Inexistența plângerii prealabile persoanei vătămate

(1) În cazurile specifice prevăzute în prezentul Cod, autorul infracțiunii nu poate fi pedepsit decât pe baza plângerii prealabile părții vătămate.

(2) Victima este îndreptățită să înainteze o plângere prealabilă.

(3) În cazul în care partea vătămată are o capacitate juridică limitată, plângerea prealabilă poate fi înaintată și de către reprezentantul său legal, iar în lipsa capacității sale juridice, poate fi înaintată exclusiv de către reprezentantul său legal. În aceste cazuri, autoritatea tutelară are, de asemenea dreptul să înainteze plângerea prealabilă.

(4) În cazul în care partea vătămată care are dreptul de a înainta plângerea prealabilă moare, rudele sale au dreptul de a înainta plângerea.

(5) Plângerea prealabilă înaintată împotriva oricăruia dintre făptuitori se aplică tuturor făptuitorilor.

(6) Plângerea prealabilă a părții vătămate nu poate fi retrasă.

Secțiunea 32. Inexistența reclamației

În cazurile specifice definite în prezentul Cod, autorul unei infracțiuni poate fi pedepsit numai pe baza unei reclamații înaintate de către partea îndreptățită în acest sens.

CAPITOLUL VII
Pedepse

Secțiunea 33.

(1) Pedepsele sunt:

a) închisoarea;

b) arestul;

c) munca în folosul comunității;

d) amenda;

e) interdicția de exercitare a unei activități profesionale;

f) interdicția de conducere a unui vehicul;

g) interdicția de a locui într-o anumită zonă;

h) interdicţia de a lua parte la evenimente sportive;

i) expulzarea.

(2) Interdicţia de exercitare a drepturilor civile poate fi impusă ca o formă de pedeapsă accesorie.

(3) Sub rezerva excepţiilor prevăzute la alin. (5) şi (6), pedepsele pot fi stabilite concomitent.

(4) Dacă infracţiunea săvârşită se pedepseşte cu maxim trei ani închisoare, pedeapsa închisorii poate fi înlocuită cu arestul, munca în folosul comunităţii, amenda, interdicţia de exercitare a activităţii profesionale, interdicţia de conducere a unui vehicul, interdicţia de a locui într-o anumită zonă, interdicţia de a lua parte la evenimente sportive sau expulzarea sau orice combinaţie a acestora.

(5) În cazul în care infracţiunea săvârşită se pedepseşte cu arest, această pedeapsă poate fi înlocuită sau combinată cu munca în folosul comunităţii, amenda, interdicţia de exercitare a activităţii profesionale, interdicţia de conducere a unui vehicul, interdicţia de exercitare a unei activităţi profesionale, interdicţia de a lua parte la evenimente sportive sau expulzarea sau orice combinaţie a acestora.

(6) Nu pot fi aplicate concomitent următoarele pedepse:

a) închisoarea concomitent cu arestul sau cu munca în folosul comunităţii;

b) expulzarea concomitent cu munca în folosul comunităţii sau amenda.

Secţiunea 34. Închisoarea

Pedeapsa cu închisoarea se aplică pe o perioadă determinată sau pe viaţă.

Secţiunea 35.

(1) În cazul în care instanţa a dispus pedeapsa cu închisoarea, aceasta se execută în închisoare, într-o instituţie corecţională sau în penitenciar.

(2) Având în vedere circumstanţele care trebuie luate în considerare în vederea condamnării, tipul de încarcerare poate fi stabilit cu un nivel în sus sau în jos. Această dispoziţie nu se aplică pedepsei cu închisoarea pe viaţă, stabilită în conformitate cu secţiunea 44 alin. (1)-(2) şi secţiunea 90 alin. (2).

Secţiunea 36. Închisoarea pe perioadă determinată

Durata minimă şi maximă a pedepsei cu închisoarea pe perioadă determinată este de trei luni şi, respectiv, de douăzeci de ani, pentru infracţiunile săvârşite în cadrul unei grup infracţional, în cazul în care făptuitorul este recidivist sau recidivist multiplu, iar în cazul unor pedepse cumulate sau al contopirii pedepselor, maximul pedepsei este de douăzeci şi cinci de ani.

BCU IASI CENTRALA UNIVERSITARA LIBRARY

Secţiunea 37.

(1) Pedeapsa cu închisoarea stabilită în urma săvârşirii unui delict se execută în închisoare, cu excepţia cazului în care făptuitorul condamnat este recidivist.

(2) Pedeapsa cu închisoarea se execută într-o instituţie corecţională în cazul în care:

a) a fost aplicată în urma săvârşirii unei infracţiuni; sau

b) a fost stabilită în urma săvârşirii unui delict, iar autorul condamnat este recidivist.

(3) Pedeapsa cu închisoarea se execută în penitenciar în cazul în care:

a) termenul de pedeapsă este de trei ani sau mai mult:

aa) pentru infracţiunea prevăzută în Capitolele XIII, XIV sau XXIV,

ab) pentru infracţiunea militară a cărei pedeapsă maximă este închisoarea pe viaţă,

ac) pentru acte de terorism [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 314, secţiunile 315-316], finanţarea terorismului [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 318], deturnarea ilicită a vehiculelor [alineatele (1)-(3) ale secţiunii 320], participarea la o organizaţie criminală [alineatul (1) al secţiunii 321], infracţiunile referitoare la explozibili şi compuşi explozibili (secţiunea 324), infracţiuni cu arme de foc şi muniţie [Alineatele (1)-(3) ale secţiunii 325], infracţiuni privind armele interzise prin convenţia internaţională [alineatele (1)-(6) ale secţiunii 326], infracţiuni privind obiectele şi servicii militare [alineatele (1)-(4) ale secţiunii 329], infracţiuni privind bunurile cu dublă utilizare [alineatele (1)-(3) ale secţiunii 330],

ad) pentru infracţiuni de omor, trafic de droguri, deţinere de stupefiante, răpire, trafic cu fiinţe umane, violenţă sexuală, ameninţare publică, încălcare a sancţiunilor economice internaţionale sau formele agravate de jaf [alineatul (2) al secţiunii 160, alineatele (2)-(3) ale secţiunii 176, alineatele (1)-(2) ale secţiunii 177, alineatul (2) al secţiunii 178, alineatul (2) al secţiunii 179, alineatele (2)-(4) ale secţiunii 190, alineatele (2)-(6) ale secţiunii 192, alineatele (2)-(4) ale secţiunii 197, alineatele (2)-(3) ale secţiunii 322, alineatul (3) al secţiunii 327, alineatele (3)-(4) ale secţiunii 365];

sau

b) termenul de pedeapsă este de doi ani sau mai mult, iar autorul condamnat:

ba) este recidivist, sau

bb) a săvârşit infracţiunea în cadrul unui grup infracţional.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 38. Liberarea condiţionată în cazul pedepsei cu închisoarea pe perioadă determinată

(1) În cazul în care pedeapsa cu închisoarea se stabileşte pe perioadă determinată, instanţa prevede în sentinţă data cea mai apropiată în vederea calificării pentru eliberare condiţionată sau – în cazul prevăzut la alineatul (4) din prezenta secţiune – exclude calificarea pentru liberare condiţionată.

(2) În cazul în care liberarea condiţionată nu a fost exclusă, cea mai apropiată dată în vederea calificării pentru liberare condiţionată:

a) este ziua imediat următoare celei în care au fost executate două treimi din pedeapsă;

b) în caz de recidivă, este ziua imediat următoare celei în care au fost executate trei sferturi din pedeapsă;

În ambele cazuri, este necesară executarea a cel puţin trei luni.

(3) Dacă pedeapsa pronunţată este de mai puţin de cinci ani închisoare, în cazurile care merită o atenţie specială, instanţa poate include o clauză de calificare pentru liberare condiţionată după executarea a jumătate din pedeapsă. Această dispoziţie nu poate fi aplicată în cazul recidivei.

(4) Sunt excluşi de la liberarea condiţionată:

a) făptuitorii recidivişti, în cazul în care pedeapsa cu închisoarea se execută în penitenciar;

b) făptuitorii recidivişti, cu antecedente de violenţă;

c) persoanele condamnate pentru infracţiuni săvârşite în cadrul unui grup infracţional;

d) orice persoană care a fost condamnată la închisoare pentru o infracţiune intenţionată săvârşită ulterior unei condamnări la închisoare, înainte ca termenul de pedeapsă să fi fost executat în întregime sau înainte de data la care pedeapsa nu mai este executorie.

Secţiunea 39.

(1) În cazul închisorii pe durată determinată, durata de termenului de încercare este aceeaşi cu cea rămasă din pedeapsa cu închisoarea, dar nu mai puţin de un an. În cazul în care se aplică alin. (3) al secţiunii 38, instanţa poate decide, în hotărârea sa, prelungirea cu cel puţin un an şi cel mult trei ani.

(2) În cazul în care timpul rămas din pedeapsa cu închisoarea este mai mic de un an şi executarea sa nu a fost dispusă, pedeapsa se consideră executată în ultima zi după perioada de liberare condiţionată.

Secţiunea 40.

(1) Instanţa de judecată revocă liberarea condiţionată în cazul în care deţinutul este condamnat la o pedeapsă executabilă în închisoare:

a) pe perioada în care a fost liberat condiţionat, pentru săvârşirea unei infracţiuni după data la care hotărârea instanţei devine executorie, sau

b) pentru o infracţiune săvârşită în perioada în care a fost liberat condiţionat.

(2) În cazul în care deţinutul primeşte o pedeapsă suplimentară celei prevăzute în alineatul (1), instanţa poate revoca liberarea condiţionată.

(3) În cazul încetării liberării condiţionate, perioada de liberare condiţionată nu este inclusă în termenul de pedeapsă.

(4) Dacă în termenul de încercare persoana liberată condiţionat trebuie să execute o pedeapsă cu închisoarea pentru infracţiunea pe care a săvârşit-o înainte ca sentinţa anterioară să devină definitivă, perioada de liberare condiţionată se întrerupe pe durata executării acestei pedepse privative de libertate, iar instanţa amână data cea mai apropriată, la care termenul de liberare condiţionată va curge din nou:

a) până la data liberării condiţionate a celui de-al doilea termen de pedeapsă cu închisoarea, sau

b) până la data executării pedepsei cu închisoarea, în cazul neaplicabilităţii liberării condiţionate a celui de-al doilea termen de pedeapsă cu închisoarea.

Secţiunea 41. Închisoarea pe viaţă

(1) Numai persoanele care au împlinit vârsta de douăzeci de ani la momentul săvârşirii infracţiunii pot fi condamnate la închisoare pe viaţă. Această prevedere se aplică, de asemenea, pedepsei cu închisoarea pe viaţă stabilite în temeiul secţiunii 81 alineatul (4) şi al secţiunii 90 alineatul (2).

(2) Închisoarea pe viaţă se execută în penitenciar.

Secţiunea 42. Liberarea condiţionată în cazul închisorii pe viaţă

În cazul în care se aplică o pedeapsă cu închisoare pe viaţă, instanţa trebuie să precizeze cea mai apropiată dată în vederea calificării pentru liberarea condiţionată sau să excludă orice calificare pentru liberarea condiţionată.

Secţiunea 43.

(1) Dacă instanţa nu a exclus calificarea pentru liberarea condiţionată în cazul stabilirii unei pedepse cu închisoarea pe viaţă, cea mai apropiată dată la care este posibilă liberarea condiţionată este după executarea a cel puţin douăzeci şi cinci de ani sau cel puţin după patruzeci de ani. Cea mai apropiată dată pentru liberarea condiţionată este stabilită în ani.

(2) Durata termenului de încercare în cazul închisorii pe viaţă nu poate fi mai mică de cincisprezece ani.

Secţiunea 44.

(1) În cazul în care se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe viaţă, instanţa poate refuza posibilitatea liberării condiţionate numai cu referire la următoarele infracţiuni:

a) genocid [alineatul (1) al secţiunii 142];

b) crime împotriva umanităţii [alineatul (1) al secţiunii 143];

c) apartheid [alineatele (1) şi (3) ale secţiunii 144];

d) formele agravate de atac împotriva unui emisar de război [alineatul (2) al secţiunii 148];

e) atac asupra persoanelor protejate [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 149];

f) utilizarea unei arme interzise prin convenţia internaţională [alineatul (1) al secţiunii 155];

g) alte crime de război (secţiunea 158);

h) formele agravate de omor [alineatul (2) al secţiunii 160];

i) formele agravate de răpire [alineatele (3)-(4) ale secţiunii 190];

j) formele agravate de trafic de fiinţe umane [alineatul (6) al secţiunii 192];

k) tentativa de a răsturna ordinea constituţională prin forţă [alineatul (1) al secţiunii 254];

l) formele agravate de distrugere [alineatul (2) al secţiunii 257];

m) formele agravate de revoltă în penitenciar [alineatul (4) al secţiunii 284];

n) acte de terorism [alineatul (1) al secţiunii 314];

o) formele agravate de deturnarea ilicită a vehiculelor [alineatul (2) al secţiunii 320];

p) formele agravate de pericol public [alineatul (3) al secţiunii 322];

q) formele agravate de revoltă [alineatul (4) al secţiunii 442];

r) formele agravate de atac asupra unui ofiţer superior sau asupra unui reprezentant al autorităţii publice [alineatul (5) al secţiunii 445];

dacă au fost săvârşite prin utilizarea forţei efective împotriva unei persoane sau a unui obiect.

(2) Sunt excluşi de la liberarea condiţionată:

a) făptuitorii recidivişti, cu antecedente de violenţă;

b) persoanele condamnate pentru infracţiunile prevăzute la alin. (1) săvârşite în cadrul unui grup infracţional.

Secţiunea 45

(1) În cazul în care, pe perioada executării pedepsei cu închisoarea pe viaţă, deţinutul este condamnat să execute în închisoare un anumit termen de pedeapsă pentru o infracţiune săvârşită înainte de a fi condamnat la închisoare pe viaţă, instanţa de judecată amână cea mai apropiată dată de liberare condiţionată pe perioada unui astfel de termen de pedeapsă cu executare.

(2) În cazul în care un deţinut eliberat condiţionat din executarea pedepsei cu închisoarea pe viaţă este condamnat să execute în închisoare un anumit termen de pedeapsă pentru infracţiunea săvârşită înainte de a fi condamnat la închisoare pe viaţă, instanţa revocă liberarea condiţionată şi amână cea mai apropiată dată de liberare condiţionată pe perioada unui astfel de termen de pedeapsă cu executare.

(3) În cazul în care, pe perioada executării pedepsei cu închisoarea pe viaţă, deţinutul este condamnat să execute în închisoare un anumit termen de pedeapsă pentru o faptă penală săvârşită înainte de a fi condamnat la închisoare pe viaţă instanţa de judecată amână cea mai apropiată dată de liberare condiţionată pe perioada unui astfel de termen de pedeapsă cu executare sau pe o perioadă de cel puţin cinci ani şi nu mai mult de douăzeci de ani.

(4) În cazul în care un deţinut liberat condiţionat din executarea pedepsei cu închisoarea pe viaţă este condamnat să execute în închisoare un anumit termen de pedeapsă pentru infracţiunea săvârşită în timpul executării pedepsei, instanţa revocă liberarea condiţionată şi amână cea mai apropiată dată de liberare condiţionată pe perioada unui astfel de termen de pedeapsă cu executare sau pe o perioadă de cel puţin cinci ani şi nu mai mult de douăzeci de ani.

(5) În cazul în care un deţinut liberat condiţionat din executarea pedepsei cu închisoarea pe viaţă este condamnat să execute în închisoare un anumit termen de pedeapsă pentru infracţiunea săvârşită pe perioada liberării condiţionate, instanţa revocă liberarea condiţionată şi amână cea mai apropiată dată de eliberare condiţionată pe perioada unui astfel de termen de pedeapsă cu executare sau pe o perioadă de cel puţin cinci ani şi nu mai mult de douăzeci de ani.

(6) În cazul în care cea mai apropiată dată de liberare condiţionată în situaţia închisorii pe viaţă este amânată din cauza aplicării unui termen specific de pedeapsă, conform alin. (1), (2), (4) şi (5), cea mai apropiată dată de liberare condiţionată este stabilită luând în considerare perioada executată în arest preventiv, care este dedusă din termenul fix de pedeapsă, precum şi perioada executată în arest la domiciliu, dacă este cazul.

(7)[4] Persoana condamnată la închisoare pe viaţă nu poate fi liberată condiţionat dacă este condamnată să execute un alt termen de închisoare pe viaţă. A doua pedeapsă cu închisoarea pe viaţă nu se execută înainte de executarea primei pedepse cu închisoarea pe viaţă.

(8)[5]

[4] Intră în vigoare conform secţiunii 318 alin. (3) din Legea CCXXIII din 2012.

[5] Nu intră în vigoare, conform secţiunii 318 alin. (24) din Legea CCXXIII din 2012.

Secţiunea 46. Arest

(1) Durata arestării se stabileşte în zile. Durata minimă şi cea maximă a arestului este de cinci zile şi, respectiv, de nouăzeci de zile.

(2) Arestul în custodie se execută într-o instituţie penală.

Secţiunea 47. Munca în folosul comunităţii

(1) Durata muncii în folosul comunităţii este definită în ore; aceasta nu poate fi mai mică de patruzeci şi opt de ore şi nu poate depăşi trei sute doisprezece ore.

(2)[6] În cazul în care legea nu prevede altfel, inculpatul va efectua munca în folosul comunităţii cel puţin o zi pe săptămână, în ziua de odihnă a săptămânii sau în timpul liber, fără nicio remuneraţie.

(3) Hotărârea judecătorească prevede tipul de muncă în folosul comunităţii care trebuie executată.

(4) Persoana condamnată la muncă în folosul comunităţii este obligată să execute tipul de muncă prevăzut. Munca impusă în vederea executării în folosul comunităţii este de aşa natură încât inculpatul să fie capabil să execute activităţile respective luându-se în considerare starea de sănătate şi educaţia sa.

Secţiunea 48.

(1) În cazul în care inculpatul nu îşi îndeplineşte obligaţiile de muncă din motive aflate sub controlul său, munca în folosul comunităţii sau perioada rămasă se înlocuieşte cu închisoarea.

(2) Termenul pedepsei cu închisoarea impus în locul muncii în folosul comunităţii se execută într-o instituţie penală, în secţia pentru detenţie.

(3) Termenul pedepsei cu închisoarea impus în locul muncii în folosul comunităţii poate fi sub trei luni.

Secţiunea 49.

În cazul în care inculpatul este condamnat la închisoare cu executare pentru săvârşirea unei infracţiuni săvârşite după ce a fost condamnat la muncă în folosul comunităţii, iar munca în folosul comunităţii nu a fost încă executată, această pedeapsă sau restul rămas din această pedeapsă se înlocuieşte cu închisoarea calculată în raport cu patru ore de muncă în folosul comunităţii pentru o zi de închisoare. Durata muncii în folosul comunităţii rămasă după înlocuire corespunde unei zile de închisoare.

---

[6] Intră în vigoare conform secţiunii 318 alin. (4) din Legea CCXXIII din 2012.

Secțiunea 50. Amenda

(1) Atunci când se aplică o amendă, suma se stabilește în funcție de gravitatea infracțiunii și se împarte în mod egal la un anumit număr de zile, fiecare zi reprezentând aceeași sumă de bani, stabilită în conformitate cu situația financiară și veniturile, precum și nevoile zilnice ale făptuitorului.

(2) Persoana condamnată la închisoare pe o perioadă determinată pentru infracțiunea săvârșită în scopul obținerii de câștiguri financiare și care are venituri sau bunuri suficiente primește, de asemenea, o amendă.

(3) Numărul minim și numărul maxim de zile care reprezintă o amendă se situează între treizeci de zile și cinci sute patruzeci de zile amendă. Cuantumul amenzii pentru o zi este de minimum o mie de forinți și maximum cinci sute de mii de forinți.

(4) În hotărârea judecătorească instanța poate permite făptuitorului – din cauza situației sale financiare – să plătească amenda în rate lunare în termen de maximum doi ani.

Secțiunea 51.

(1) În cazul în care inculpatul nu a plătit amenda sau nu a plătit o rată lunară, în cazul în care a fost aprobată plata în rate, amenda sau partea neplătită se înlocuiește cu perioada de închisoare corespunzătoare.

(2) În cazul în care a fost aplicată o amendă, alături de o pedeapsă cu închisoare executorie sau dacă se dispune executarea unei pedepse cu suspendare, regimul de executare al pedepsei cu închisoarea executată pentru înlocuirea amenzii trebuie să corespundă perioadei inițiale. În alte cazuri, dacă se dispune pedeapsa cu închisoarea în schimbul unei amenzi, executarea se va face într-un centru de detenție.

(3) Perioada de închisoare stabilită în locul amenzii poate fi mai mică de două luni.

Secțiunea 52. Interdicția de exercitare a unei activități profesionale

(1) Interzicerea exercitării unei activități profesionale poate fi stabilită cu privire la o persoană care săvârșește o infracțiune:

a) prin încălcarea normelor profesiei sale, care necesită calificări profesionale; sau

b) intenționat, prin utilizarea profesiei sale.

(2) Alin. (1) lit. a) se aplică și persoanei care nu a profesat în respectivul domeniu la momentul săvârșirii infracțiunii, dar are totuși calificarea necesară pentru exercitarea profesiei în exercițiul căreia a fost săvârșită infracțiunea.

(3) Cu privire la infracțiunile împotriva libertății sexuale și infracțiunile sexuale, în cazul în care la momentul săvârșirii infracțiunii victima are o vârstă

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

mai mică de 18 ani, făptuitorului i se poate interzice exercitarea oricărei activităţi profesionale în cazul în care implică responsabilitatea de a oferi educaţie, îngrijire, custodie sau tratament medical unei persoane cu vârsta mai mică de optsprezece ani sau dacă implică o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra persoanei cu vârsta mai mică de 18 ani.

Secţiunea 53.

(1) Interzicerea exercitării unei activităţi profesionale poate fi dispusă pe o perioadă determinată sau permanent.

(2) Durata minimă a interdicţiei este de un an, durata maximă fiind de zece ani. Persoanei care se dovedeşte a fi necorespunzătoare sau nedemnă pentru profesia în cauză i se poate retrage acest privilegiu definitiv.

(3) Termenul interdicţiei exercitării unei activităţi profesionale curge de la data la care hotărârea devine executorie. În cazul în care se dispune interdicţia exercitării unei activităţi profesionale alături de o pedeapsă privativă de libertate, perioada pedepsei cu închisoarea executată şi perioada în care condamnatul se sustrage de la executarea pedepsei cu închisoarea nu sunt incluse în această durată. În cazul în care liberarea condiţionată nu este revocată, perioada de liberare condiţionată va fi inclusă în durata interdicţiei de a exercita o activitate profesională.

(4) La cerere, instanţa poate să exonereze persoana care reprezintă subiectul interdicţiei permanente, dacă aceasta s-a dispus cu zece ani înainte şi respectiva persoană este considerată capabilă sau demnă – în cazul în care interdicţia s-a dispus în temeiul lipsei de demnitate – din a se angaja în profesia respectivă. Nu se admit excepţii în această situaţie, în cazul în care infracţiunea a fost săvârşită în cadrul unui grup organizat.

Secţiunea 54.

În aplicarea prezentului subtitlu, noţiunea de profesie se aplică şi în cazul în care făptuitorul:

a) este membru sau administrator unic al unui organism care exercită controlul general asupra unui operator economic;

b) este membru al consiliului director al unei asociaţii de afaceri sau al unei cooperative;

c) este membru al unei întreprinderi individuale;

d) este antreprenor privat; sau

e) este funcţionar executiv al unei organizaţii a societăţii civile, conform Legii privind organizaţiile societăţii civile.

Secţiunea 55. Interdicţia de conducere a unui vehicul

(1) Dreptul de a conduce poate fi suspendat în cazul persoanei care:

a) a săvârşit infracţiunea prin încălcarea reglementărilor privind operarea controlată a unui vehicul;

b) foloseşte un vehicul în scopul săvârşirii de infracţiuni.

(2) Se aplică interdicţia de conducere pentru infracţiunile de conducere sub influenţa alcoolului sau a conducerii sub influenţa drogurilor. În cazurile care merită o atenţie deosebită, interdicţia de conducere poate fi ridicată.

(3) Interdicţia de conducere poate fi impusă pentru anumite tipuri de vehicule (aeronave, vehicule feroviare, nave sau transport rutier) şi pentru anumite categorii de vehicule.

Secţiunea 56.

(1) Interdicţia de conducere poate fi dispusă pe o perioadă determinată sau permanent.

(2)[7] Durata suspendării dreptului de a conduce include perioada pentru care a fost confiscat permisul de conducere al autorului, pe loc, în urma săvârşirii unei infracţiuni înainte de data pronunţării hotărârii de suspendare a dreptului de a conduce sau a fost predat către autoritatea competentă.

(3) Durata minimă a interdicţiei de conducere este de o lună, durata maximă fiind de zece ani. Perioada interdicţiei de conducere este definită în luni sau în ani sau în ani şi luni.

(4) Termenul interdicţiei de conducere curge de la data la care hotărârea devine executorie. În cazul în care interdicţia de conducere este dispusă alături de o pedeapsă privativă de libertate, pedeapsa cu închisoarea executată şi perioada în care condamnatul se sustrage de la executarea pedepsei cu închisoarea nu sunt incluse în această durată. În cazul în care liberarea condiţionată nu este revocată, perioada de liberare condiţionată este inclusă în durata interdicţiei de conducere.

(5) Persoanei considerate necorespunzătoare pentru operarea unui vehicul i se poate retrage acest drept definitiv. La cerere, instanţa poate să exonereze persoana care face obiectul unei interdicţii permanente, dacă aceasta a fost dispusă cu zece ani înainte, iar persoana este considerată potrivită pentru operarea unui vehicul.

Secţiunea 57. Interdicţia de a locui într-o anumită zonă

(1) În cazurile prevăzute de prezentul Cod, persoana al cărei domiciliu este considerat contrar intereselor publice este îndepărtată dintr-una sau din

[7] Intră în vigoare conform secţiunii 318 alin. (5) din Legea CCXXIII din 2012.

COURT OF CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

mai multe municipalităţi sau dintr-o anumită parte a unei municipalităţi sau a ţării.

(2) Durata minimă a interdicţiei este de un an, durata maximă fiind de cinci ani.

(3) Termenul interdicţiei curge de la data la care hotărârea devine executorie. În cazul în care se dispune interdicţia de a locui într-o anumită zonă, alături de o pedeapsă privativă de libertate, pedeapsa cu închisoarea executată şi perioada în care condamnatul se sustrage de la executarea pedepsei cu închisoarea nu sunt incluse în această durată. În cazul în care liberarea condiţionată nu este revocată, perioada de liberare condiţionată este inclusă în durata interdicţiei.

Secţiunea 58. Interdicţia de a lua parte la evenimente sportive

(1) Persoanei care săvârşeşte o infracţiune în timpul unui eveniment sportiv sau în timpul călătoriei către sau de la evenimentul sportiv, cu privire la respectivul eveniment sportiv, i se poate interzice prin ordin al instanţei:

a) să ia parte la orice eveniment sportiv desfăşurat în cadrul unui concurs organizat de orice asociaţie sportivă, sau

b) să intre în orice unitate sportivă unde are loc un eveniment sportiv desfăşurat în cadrul unui concurs organizat de o asociaţie sportivă.

(2) Durata minimă a interdicţiei este de un an, durata maximă fiind de cinci ani.

(3) Termenul interdicţiei curge de la data la care hotărârea devine executorie. În cazul în care interdicţia de a lua parte la evenimente sportive este dispusă alături de o pedeapsă privativă de libertate, pedeapsa cu închisoarea executată şi perioada în care condamnatul se sustrage de la executarea pedepsei cu închisoarea nu sunt incluse în această durată. În cazul în care liberarea condiţionată nu este revocată, perioada de liberare condiţionată este inclusă în durata interdicţiei de a lua parte la evenimente sportive.

Secţiunea 59. Expulzarea

(1) Făptuitorii de altă naţionalitate decât cea maghiară, a căror prezenţă în ţară nu este dezirabilă vor fi expulzaţi de pe teritoriul Ungariei. Persoanele expulzate părăsesc teritoriul ţării şi nu se pot întoarce pe durata expulzării.

(2) Persoanele cărora li se acordă azil nu pot fi expulzate.

(3) Expulzarea poate fi dispusă împotriva unei persoane care are dreptul la liberă circulaţie şi şedere sau împotriva unei persoane cu drept de şedere pe teritoriul Ungariei, cu statut de rezident permanent sau de refugiat numai în cazul săvârşirii unei infracţiuni pedepsite cu închisoare de cinci sau mai mulţi ani.

(4) Expulzarea poate fi dispusă numai împotriva persoanei condamnate la pedeapsa cu închisoarea de zece ani sau mai mult:

a) care a avut reşedinţa pe teritoriul Ungariei în mod legal cel puţin zece ani sau

b) al cărei drept la uniune familială ar putea fi atins,

cu condiţia ca prezenţa făptuitorului în ţară să fie evaluată ca fiind un risc potenţial şi considerabil pentru siguranţa publică.

Secţiunea 60.

(1) Expulzarea poate fi dispusă pe o perioadă determinată sau permanent.

(2) Durata minimă a expulzării pe durată determinată este de un an, durata maximă fiind de zece ani.

(3) Expulzarea permanentă poate fi impusă unei persoane care a fost condamnată la un termen de închisoare de zece ani sau mai mult şi prezenţa făptuitorului în ţară este considerată a avea un risc potenţial şi considerabil pentru siguranţa publică, ţinând seama de gravitatea infracţiunii, natura faptei şi relaţiile făptuitorului. Persoana care are dreptul la liberă circulaţie şi şedere nu poate fi expulzată definitiv.

(4) Termenul expulzării curge de la data la care hotărârea devine executorie. Perioada de închisoare executată nu va fi inclusă în durata expulzării.

(5) La cerere, instanţa poate scoate persoana supusă unei hotărâri de expulzare definitive de sub efectul acesteia, dacă persoana respectivă este considerată demnă şi dacă au trecut zece ani de la expulzare.

Secţiunea 61. Interdicţia de exercitare a drepturilor civile

(1) Persoana condamnată la închisoare cu executare pentru infracţiunea săvârşită cu intenţie şi considerată nedemnă de a avea dreptul să participe la activităţile publice este privată de aceste drepturi.

(2) Persoanele cărora le-a fost interzisă exercitarea drepturilor civile:

a) nu au drept de vot şi nu pot participa la referendum şi iniţiativă populară;

b) nu pot deţine o funcţie publică;

c) nu pot activa în cadrul organelor sau comisiilor de reprezentare populară şi nu pot participa la activitatea acestora;

d) nu pot fi delegate să deţină o funcţie în adunarea generală sau într-un organism al unei organizaţii internaţionale create în baza unui tratat internaţional ratificat printr-un act al Parlamentului;

e) nu pot fi avansate în niciun grad militar;

f) nu pot primi decoraţii naţionale şi nu au permisiunea de a accepta o decoraţie străină;

SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM KÖNYVTÁR LIBRARY

g) nu pot servi ca apărător sau reprezentant juridic în procedurile oficiale;

h) nu pot accepta nicio funcţie în cadrul organismelor sau fundaţiilor publice; şi

i) nu pot deţine funcţia de director executiv al unei organizaţii a societăţii civile, aşa cum se prevede în Legea privind organizaţiile societăţii civile.

(3) Începând cu momentul dobândirii caracterului executoriu al unei hotărâri privind interzicea exercitării drepturilor civile, persoana în cauză îşi va pierde calitatea de membru, funcţia, poziţia, gradul militar, mandatul sau decoraţia, interzise în conformitate cu alin. (2).

Secţiunea 62.

(1) Interdicţia de exercitare a drepturilor civile poate fi dispusă pe o perioadă determinată; durata minimă este de un an, iar durata maximă este de zece ani.

(2) Termenul interdicţiei de exercitare a drepturilor civile curge de la data la care hotărârea devine executorie. În cazul în care se dispune interdicţia de exercitare a drepturilor civile, pedeapsa cu închisoarea executată şi perioada în care condamnatul se sustrage de la executarea pedepsei cu închisoarea nu sunt incluse în această durată. În cazul în care liberarea condiţionată nu este revocată, perioada de liberare condiţionată este inclusă în durata interdicţiei de exercitare a drepturilor civile.

CAPITOLUL VIII
Măsuri

Secţiunea 63.

(1) Măsurile sunt:

a) avertismentul;

b) pedeapsa condiţionată;

c) munca reparatorie;

d) eliberarea sub supraveghere;

e) confiscarea;

f) confiscarea proprietăţii;

g) indisponibilizarea permanentă a datelor electronice;

h) tratamentul forţat într-o instituţie de psihiatrie;

i) măsurile impuse împotriva persoanelor juridice în temeiul Legii privind sancţiunile penale referitoare la răspunderea penală aplicabilă persoanelor juridice.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Avertismentul, pedeapsa condiționată și munca reparatorie pot fi dispuse independent, în substituirea unei pedepse.

(3) Eliberarea sub supraveghere poate fi dispusă în completarea unei alte pedepse sau măsuri, dar nu poate fi dispusă în completarea pedepsei cu expulzarea.

(4) Confiscarea proprietății și indisponibilizarea permanentă a datelor electronice pot fi dispuse independent sau în completarea unei alte pedepse sau măsuri.

Secțiunea 64. Avertismentul

(1) Fapta persoanei care săvârșește o faptă care are reprezintă un pericol redus pentru societate la momentul judecării sau nu reprezintă niciun pericol, făcând inutilă pedeapsa sau chiar măsura cea mai indulgentă aplicabilă în conformitate cu prezentul Cod – alta decât confiscarea, confiscarea proprietății și indisponibilizarea permanentă a datelor electronice – se sancționează cu avertisment.

(2) La emiterea unui avertisment, instanța sau procurorul își exprimă dezaprobarea și vor instrui în sensul neimplicării în activități criminale pe viitor.

Secțiunea 65. Pedeapsa condiționată

(1) Instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei în cazul unui delict sau infracțiuni pedepsite cu închisoare de până la trei ani, dacă există motive întemeiate să se considere că liberarea condiționată va servi scopului reabilitării.

(2) Pedeapsa condiționată nu este aplicabilă în următoarele cazuri:

a) recidivă;

b) persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite în cadrul unui grup infracțional;

c) unei persoane care a fost condamnată la închisoare pentru o infracțiune intenționată, săvârșită ulterior unei condamnări la închisoare, înainte ca termenul de pedeapsă să fi fost executat în întregime;

d) orice persoană care săvârșește intenționat infracțiunea în termenul de încercare ca urmare a suspendării pedepsei cu închisoarea.

(3) Termenul de încercare poate fi între unu și trei ani; durata este calculată în ani sau în ani și luni.

(4) Persoana liberată condiționat poate fi plasată sub supravegherea unui ofițer de probațiune. Dacă persoana liberată condiționat încalcă regulile probațiunii, termenul de încercare poate fi prelungit o singură dată, cu cel mult un an.

Secțiunea 66.

(1) Termenul de încercare încetează, iar pedeapsa se va executa în cazul în care:

a) persoana liberată condiționat este condamnată, în timpul termenului de încercare, pentru infracțiunea săvârșită înainte de a fi liberată în cadrul termenului de încercare;

b) persoana liberată condiționat este condamnată pentru infracțiunea săvârșită în termenul de încercare; sau

c) persoana liberată condiționat încalcă grav regulile liberării condiționate.

(2) În afara cazurilor prevăzute la alin. (1), după expirarea termenului de încercare se sting toate acuzațiile împotriva persoanei liberate condiționat.

Secțiunea 67. Muncă reparatorie

(1) Instanța poate amâna aplicarea unei pedepse timp de un an, în cazul infracțiunii sau delictului pedepsite cu închisoare de până la trei ani și poate dispune executarea unor activități de muncă reparatorie, dacă există motive temeinice să se considere că aceasta va servi în scop de reabilitare. Munca reparatorie poate fi dispusă simultan cu liberarea condiționată sub supraveghere.

(2) Munca reparatorie nu poate fi dispusă dacă făptuitorul:

a) este recidivist;

b) a săvârșit infracțiunea în cadrul unui grup organizat;

c) a săvârșit intenționat infracțiunea după ce a fost condamnat pentru executarea unei pedepse cu închisoarea și înainte de a fi executat respectiva pedeapsă; sau

d) a săvârșit intenționat infracțiunea în termenul de încercare, ca urmare a suspendării pedepsei cu închisoarea.

(3) Făptuitorul trebuie să aibă opțiunea de a executa munca reparatorie fie în beneficiul statului sau al unei instituții locale, fie în cadrul unei organizații a societății civile, în folosul publicului, fie într-o biserică.

(4) Perioada de executare a muncii reparatorii se stabilește în ore și nu poate fi situată sub douăzeci și patru de ore, dar fără a depăși o sută cincizeci de ore.

Secțiunea 68.

(1) În cazul în care făptuitorul prezintă dovezi suficiente în termen de un an de la executarea muncii reparatorii, toate acuzațiile vor fi retrase.

BOU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2)[8] În cazul în care făptuitorul nu dovedește în mod corespunzător că a executat munca reparatorie sau dacă încalcă grav regulile în cadrul termenului de încercare, instanța va aplica o pedeapsă. În cazul în care făptuitorul nu poate da dovezi suficiente că a executat munca reparatorie, termenul de verificare a executării muncii reparatorii poate fi prelungit o singură dată, cu cel mult un an.

Secțiunea 69. Liberarea sub supraveghere

(1) Se poate dispune liberarea sub supraveghere:

a) pe durata amânării urmăririi penale;

b) pe durata liberării condiționate;

c) în termenul de încercare;

d) concomitent cu dispunerea muncii reparatorii;

e) în termenul de încercare al unei pedepse suspendate;

dacă supravegherea constantă a făptuitorului este considerată necesară pentru a justifica aceste acțiuni.

(2) Liberarea condiționată sub supraveghere se dispune în următoarele cazuri:

a) dacă făptuitorul condamnat este liberat condiționat din executarea pedepsei cu închisoarea pe viață;

b) în cazul recidivei, dacă se dispune liberarea condiționată sau condamnarea la un termen de închisoare a cărui executare este suspendată condiționat.

Secțiunea 70.

(1) Termenul de liberare sub supraveghere are aceeași durată cu:

a) durata perioadei de liberare condiționată;

b) termenul de încercare aplicabil unei pedepse condiționate;

c) termenul de încercare aplicabil unei pedepse cu suspendare;

d) durata amânării urmăririi penale; până la cinci ani sau până la cincisprezece ani, dacă făptuitorul condamnat este liberat condiționat din executarea pedepsei cu închisoarea pe viață.

(2) Liberarea condiționată sub supraveghere dispusă simultan cu munca reparatorie acoperă perioada care se încheie atunci când infractorul împotriva căruia s-a dispus munca reparatorie dovedește că a executat o astfel de muncă, fără a se depăși termenul de un an.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) al secțiunii 69, ofițerul de probațiune formulează un aviz la finalizarea a jumătate din termenului de supraveghere,

[8] Intră în vigoare conform secțiunii 318 alin. (6) din Legea CCXXIII din 2012.

BOLYAI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

dar după cel puţin un an, în scopul eliberării persoanei în cauză de sub supraveghere, dacă se consideră că această măsură nu-şi mai serveşte scopul.

Secţiunea 71.

(1) Ofiţerul de probaţiune urmăreşte respectarea următoarelor condiţii de supraveghere:

a) regulile stabilite prin lege şi hotărârea aplicabilă;

b) întâlnirea periodică cu ofiţerul de probaţiune; şi

c) informarea ofiţerului de probaţiune în măsura considerată necesară în scopul supravegherii.

(2) Judecătorul sau procurorul, în cazul amânării urmăririi penale, pot include reguli specifice de conduită în sensul stabilirii de obligaţii şi interdicţii, în vederea atingerii obiectivelor liberării sub supraveghere. Instanţa sau procurorul pot dispune ca persoana liberată sub supraveghere:

a) să nu contacteze o anumită persoană care a participat la săvârşirea unei infracţiuni;

b) să stea departe de victima infracţiunii sau de domiciliul, locul de muncă sau instituţia de învăţământ urmată de aceasta, inclusiv orice loc frecventat de victimă;

c) să nu viziteze anumite locuri publice, evenimente publice, precum şi anumite zone şi locuri publice;

d) să nu consume băuturi alcoolice în public;

e) să se prezinte la locul şi în termenul stabilit, în faţa agenţiei sau persoanei specificate;

f) să contacteze agenţia guvernamentala pentru ocuparea forţei de muncă sau să se prezinte autorităţilor locale publice pentru ocuparea forţei de muncă;

g) să urmeze anumite studii;

h) să primească – sub rezerva consimţământului – tratament medical specific sau să urmeze o procedură terapeutică, curativă;

i) să participe la întâlnirile de grup organizate de către ofiţerul de probaţiune sau la alte programe organizate de ofiţerul programului comunitar al serviciului de probaţiune.

(3) În plus faţă de normele de conduită enumerate în alineatul (2), instanţa sau procurorul pot dispune norme de conduită, în special în ceea ce priveşte natura infracţiunii, gravitatea prejudiciului, precum şi pentru a facilita integrarea socială a făptuitorului.

Secţiunea 72. Confiscarea

(1) Confiscarea bunurilor se dispune în următoarele cazuri:

a) bunul este efectiv utilizat sau destinat spre a fi folosit ca instrument în săvârşirea unei infracţiuni;

b) bunul este produsul unei fapte penale;

c) bunul reprezintă scopul în care a fost săvârşită fapta penală sau a fost folosit pentru a transporta bunul reprezentând obiectul material al infracţiunii, după săvârşirea acesteia;

d) posesia bunului este considerată ca prezentând un risc potenţial pentru siguranţa publică sau este ilegală.

(2) Produsele media care se realizează după fapta penală se confiscă.

(3) În cazurile prevăzute la literele a) şi c) din alineatul (1), confiscarea nu va fi dispusă în cazul în care bunul nu este proprietatea făptuitorului, cu condiţia ca proprietarul să nu aibă cunoştinţă de săvârşirea faptei penale, cu excepţia cazului în care confiscarea este prevăzută în mod obligatoriu în temeiul angajamentelor juridice internaţionale.

(4)[9] Confiscarea se dispune, chiar şi în cazul în care:

a) făptuitorul nu poate fi urmărit penal din motive de minoritate sau alienare mintală sau din alte cauze de înlăturare a răspunderii penale;

b) făptuitorul a primit un avertisment;

c) confiscarea nu poate fi executată în perioada de protecţie specială prevăzută de Legea privind protecţia specială a bunurilor culturale împrumutate.

(5) Confiscarea unui bun nu se dispune dacă se dispune măsura confiscării proprietăţii.

(6) Bunurile confiscate se transferă către stat, dacă nu se prevede altfel prin lege.

(7) Confiscarea nu se dispune după expirarea termenului de prescripţie a executării pedepsei sau după o perioadă de cinci ani.

Secţiunea 73.

În cazurile prevăzute în secţiunea 72 alin. (1) lit. a) şi c), confiscarea poate să nu fie dispusă în cazuri excepţionale dacă ar fi împovărătoare pentru făptuitor sau proprietar, disproporţionată faţă de gravitatea infracţiunii:

a) cu excepţia cazului în care confiscarea este obligatorie, conform normelor juridice internaţionale;

b) cu excepţia cazului în care făptuitorul a săvârşit infracţiunea în cadrul unui grup infracţional organizat;

[9] Intră în vigoare conform secţiunii 318 alin. (6) din Legea CCXXIII din 2012.

c) cu excepţia traficului ilegal de droguri, posesiei de stupefiante, facilitării fabricării sau producerii stupefiantelor, infracţiunilor cu materiale utilizate pentru producerea sau fabricarea de stupefiante, deţinerii ilegale de noi substanţe psihoactive, infracţiunilor cu amplificatori de performanţă, falsificării medicamentelor, infracţiunilor cu substanţe toxice, infracţiunilor cu bunuri de consum dăunătoare, distrugerii mediului natural, cruzimii împotriva animalelor, braconajului piscicol, braconajului, organizării de lupte ilegale cu animale, utilizării ilegale a oricărei substanţe cu potenţial de epuizare a ozonului, deturnării materialelor radioactive, exploatării ilegale a instalaţiilor nucleare, posesiei ilegală de explozivi şi dispozitive distructive, infracţiunilor cu arme de foc şi muniţii, infracţiunilor cu arme interzise prin convenţie internaţională, infracţiunilor cu produse şi servicii militare, infracţiunilor privind bunurile cu dublă utilizare sau încălcărilor obligaţiilor legale privind creşterea câinilor periculoşi.

Secţiunea 74. Confiscarea proprietăţii

(1) Sunt supuse confiscării proprietăţii:

a) orice beneficiu financiar sau avantaj care rezultă din activităţi infracţionale, obţinute de infractor în cursul sau în legătură cu o faptă penală;

b) orice beneficiu financiar sau avantaj obţinut de un infractor în legătură cu infracţiuni săvârşite în cadrul unui grup infracţional;

c) orice beneficiu financiar sau avantaj obţinut de infractor în legătură cu traficul ilegal de droguri, pe parcursul acestuia;

d) orice câştig sau avantaj financiar care a fost utilizat pentru a înlocui beneficiul financiar sau avantajul obţinut de către infractor în timpul sau în legătură cu o faptă penală;

e) orice proprietate care a fost furnizată sau destinată utilizării pentru finanţarea mijloacelor utilizate pentru săvârşirea unei infracţiuni, a condiţiilor impuse pentru aceasta sau a facilitării acesteia;

f) orice proprietate care cuprinde obiectul câştigului financiar dat sau promis.

(2) Orice beneficiu financiar sau avantaj care rezultă din activităţi infracţionale, obţinut de infractor în cursul sau în legătură cu o faptă penală, de asemenea, în cazul în care a servit la îmbogăţirea unei alte persoane este confiscat. Dacă un astfel de câştig sau avantaj a fost obţinut de un operator economic, acest operator economic este supus confiscării proprietăţii.

(3) În caz de deces al făptuitorului sau al persoanei care beneficiază, conform prevederilor alin. (2) sau al transformării operatorului economic, bunul transferat prin succesiune va fi confiscat de la succesorul de drept, conform prevederilor alin. (1).

(4) În lipsa unei dovezi contrare, toate bunurile obținute de făptuitor:

a) în cadrul unui grup infracțional, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. b),

b) în cursul sau în legătură cu traficul de droguri, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. c)

fac obiectul confiscării.

(5) Confiscarea proprietății nu poate fi dispusă:

a) cu privire la bunurile rezervate pentru acoperirea oricăror despăgubiri civile acordate în cursul procedurii penale;

b) în legătură cu bunurile obținute cu bună-credință, contra cost;

c) în cazul prevăzut la alin. (1) lit. b) și c), în cazul în care bunurile s-au dovedit a fi legitime.

Secțiunea 75.

(1) Confiscarea proprietății se dispune în cazul unei anumite sume de bani:

a) dacă proprietatea nu mai este accesibilă;

b) dacă bunurile supuse confiscării în conformitate cu alineatul (1) al secțiunii 74 nu pot fi separate de alte active sau dacă separarea ar presupune dificultăți nerezonabile;

c) în cazul menționat la litera b) a secțiunii 74 alineatul (5).

(2)[10] Confiscarea proprietății se dispune, chiar dacă:

a) făptuitorul nu poate fi urmărit penal din motive de minoritate sau alienare mintală sau din alte cauze de înlăturare a răspunderii penale;

b) făptuitorul a primit un avertisment;

c) nu poate fi executată în perioada de protecție specială prevăzută de Legea privind protecția specială a bunurilor culturale împrumutate.

(3) Bunurile confiscate devin proprietatea statului, cu excepția cazului în care legea prevede contrariul.

Secțiunea 76.

În sensul prezentului subtitlu, orice profit, orice imobilizări necorporale, creanțele de orice valoare monetară și orice beneficiu financiar sau avantaj sunt considerate active.

Secțiunea 77. Indisponibilizarea permanentă a datelor electronice

(1) Datele furnizate prin mijloace de comunicare electronice sunt indisponibilizate permanent în cazul în care:

[10] Intră în vigoare conform secțiunii 318 alin. (8) din Legea CCXXIII din 2012.

a) publicarea sau divulgarea acestora constituie o infracțiune;

b) sunt efectiv folosite ca instrument de săvârșire a unei fapte penale; sau

c) sunt create prin intermediul unei fapte penale.

(2) Indisponibilizarea permanentă a datelor electronice se dispune chiar dacă făptuitorul nu poate fi urmărit penal din motive de minoritate sau alienare mintală sau din alte cauze de înlăturare a răspunderii penale sau dacă făptuitorul a primit un avertisment.

Secțiunea 78. Tratamentul forțat într-o instituție de psihiatrie

(1) Persoana care săvârșește o infracțiune violentă împotriva altei persoanei sau o infracțiune care reprezintă un pericol public este supusă tratamentului într-o instituție de psihiatrie, în cazul în care nu poate fi urmărită penal din cauza stării sale mintale și există motive să se considere că va săvârși o faptă similară, în cazul în care fapta se pedepsește cu mai mult de un an închisoare.

(2) Tratamentul forțat într-o instituție de psihiatrie se încetează dacă se această măsură nu se mai impune a fi menținută.

CAPITOLUL IX
Aplicarea pedepselor

Secțiunea 79. Scopul pedepselor

Scopul pedepsei este de a preveni – în interesul protecției societății – făptuitorul sau orice altă persoană să săvârșească un o faptă penală.

Secțiunea 80. Principiile de aplicare a pedepselor

(1) Pedeapsa se aplică în cadrul prevăzut de prezentul Cod, având în vedere obiectivul urmărit, în concordanță cu gravitatea infracțiunii, gradul de vinovăție, pericolul pe care autorul îl reprezintă pentru societate, precum și alte circumstanțe agravante și atenuante.

(2) În cazul în care o pedeapsă privativă de libertate este aplicată pentru o perioadă determinată, se aplică media scalei penalizatoare stabilite. Media reprezintă jumătate din suma celei mai mici și celei mai mari sancțiuni prevăzute.

(3) În cazul în care limita superioară a pedepsei prevăzute în partea specială pentru o infracțiune trebuie sporită în conformitate cu prezentul Cod, calculul prevăzut la alin. (2) se efectuează în raport de o limită astfel sporită.

(4) În cazul în care instanța pronunță o pedeapsă cu închisoarea, durata pedepsei cu închisoarea se stabilește fără a se acorda posibilitatea liberării suspendate sau a liberării sub supraveghere.

Secţiunea 81. Pedepsele cumulative

(1) În cazul pluralităţii de infracţiuni se aplică o singură pedeapsă cumulativă.

(2) Pedeapsa se aplică în funcţie de tipurile de sancţiuni şi în funcţie de cele mai severe prevăzute pentru cea mai gravă dintre infracţiunile multiple la care se referă.

(3) În cazul în care există concurs de infracţiuni şi cel puţin două dintre acestea se pedepsesc cu închisoare pe termen fix, limita superioară a pedepsei aplicabile se majorează cu jumătate din pedeapsa maximă prevăzută, dar fără să atingă durata totală a pedepsei maxime stabilite pentru aceste fapte penale.

(4) În cazul în care există concurs de infracţiuni şi cel puţin trei dintre acestea constituie infracţiuni violente împotriva persoanei, săvârşite la momente diferite, limita superioară a pedepsei aplicabile prevăzute la alineatul (2) se dublează. În cazul în care limita superioară a pedepsei aplicabile, sporită în conformitate cu cele de mai sus ar depăşi douăzeci de ani sau dacă pentru una dintre infracţiunile menţionate mai sus se prevede o pedeapsă maximă cu închisoarea pe viaţă, făptuitorul în cauză este condamnat la închisoare pe viaţă. Cu toate acestea, în cazul în care se permite, în conformitate cu partea generală a prezentului Cod, pedeapsa poate fi redusă fără limitare.

(5) Pedeapsa accesorie nu poate depăşi cea mai severă măsură sau cea mai lungă durată prevăzută în prezentul Cod în cazul unor sentinţe cumulative.

Secţiunea 82. Comutarea pedepselor

(1) Poate fi impusă o pedeapsă mai puţin severă decât pedeapsa aplicabilă, dacă pedeapsa minimă este considerată prea severă, conform principiilor de aplicare a pedepselor.

(2) În sensul alineatului (1), dacă pedeapsa minimă care trebuie stabilită pentru o faptă penală este:

a) de zece ani închisoare, acesta poate fi redusă la minim cinci ani închisoare;

b) de cinci ani închisoare, acesta poate fi redusă la minim doi ani închisoare;

c) de doi ani închisoare, acesta poate fi redusă la un an închisoare;

d) de un an de închisoare, acesta poate fi redusă la un termen mai mic de închisoare.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. d), închisoarea poate fi înlocuită cu arestul, munca în folosul comunităţii sau cu amenda, iar aceste sancţiuni pot fi impuse concomitent.

(4) În ceea ce privește tentativa sau instigarea și complicitatea, dacă sentința care urmează să fie aplicată, în conformitate cu alineatul (2), rămâne excesivă, se aplică următoarea categorie de pedepse din alineatul (2).

(5) În cazul în care pedeapsa poate fi redusă fără limitare, conform prezentului Cod, se poate aplica pedeapsa minimă pentru orice tip de pedeapsă.

Secțiunea 83. Pedeapsa în cazul renunțării la judecată

(1) Cu excepțiile prevăzute la alineatul (2), în cazul renunțării la judecată limitele inferioare ale sancțiunilor celor mai puțin severe prevăzute în secțiunea 82 alin. (2) se aplică în stabilirea pedepsei.

(2) În cazul renunțării la judecată de către inculpatul care cooperează, termenul închisorii nu poate depăși:

a) trei ani, pentru infracțiunile care se pedepsesc cu închisoare de până la opt ani;

b) doi ani, pentru infracțiunile pedepsite cu închisoare de până la cinci ani;

c) șase luni, în cazul infracțiunilor care se pedepsesc cu închisoare de până la trei ani.

(3) În cazul în care renunțarea la judecată se aplică pentru infracțiunea pedepsită cu mai mult de opt ani închisoare, dispozițiile mai severe privind infracțiunile săvârșite în cadrul unui grup infracțional nu se aplică, iar pedeapsa se aplică în limitele inferioare și superioare prevăzute de prezentul Cod pentru infracțiunea în cauză.

Secțiunea 84.

(1) În cazul renunțării la judecată, dispozițiile privind sentințele cumulative se aplică în ceea ce privește concursul de infracțiuni, cu condiția ca pedeapsa maximă pentru infracțiunile multiple să fie aplicată în conformitate cu una dintre cele prevăzute pentru cele mai severe sancțiuni care urmează a fi stabilite în conformitate cu alineatele (1)-(2) ale secțiunii 83.

(2) În cazul în care, în ceea ce privește concursul de infracțiuni, cel puțin două se pedepsesc cu închisoare pe termen fix în temeiul prezentului Cod, pedeapsa maximă aplicabilă, în conformitate cu alineatele (1)-(2) ale secțiunii 83, este sporită cu valoarea medie a pedepsei prevăzute, dar nu poate atinge durata totală a pedepsei maxime stabilite în alineatele (1)-(2) ale secțiunii 83, separat, pentru infracțiunile în cauză.

Secțiunea 85. Suspendarea executării pedepsei cu închisoarea

(1) Executarea unei pedepse cu închisoarea de doi ani sau mai puțin poate fi suspendată condiționat, dacă există motive să se considere – în special în

funcție de circumstanțele personale ale făptuitorului – că scopul pedepsei poate fi atins și în acest fel.

(2) Dacă nu se prevede altfel în prezentul Cod, termenul de încercare este cuprins între unu și cinci ani, însă nu poate fi mai mic decât durata pedepsei cu închisoarea. Termenul de încercare este calculat în ani sau în ani și luni.

Secțiunea 86.

(1) Executarea unei pedepse privative de libertate nu poate fi suspendată dacă făptuitorul:

a) este recidivist;

b) a săvârșit infracțiunea în cadrul unui grup infracțional; sau

c) a săvârșit intenționat o infracțiune înainte de terminarea executării pedepsei sau în termenul de încercare al unei pedepse condiționate.

(2) În cazul în care un făptuitor este încarcerat în baza faptului că nu se poate executa pedeapsa închisorii cu suspendare, termenul de încercare se prelungește cu durata pedepsei cu închisoarea.

(3) Dispoziția prevăzută la alin. (2) se aplică și în cazul în care munca în folosul comunității și amenda se înlocuiesc cu închisoarea.

(4) În aplicarea alin. (2) și (3), termenul de încercare poate depăși cinci ani.

(5) În cazul în care făptuitorul a fost condamnat de mai multe ori la închisoare cu suspendare, cu un singur termen de încercare, iar acesta nu a fost încheiat, toate aceste termene se aplică simultan.

(6) Concomitent cu suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, făptuitorul poate fi plasat sub supravegherea unui ofițer de probațiune. Dacă făptuitorul este recidivist, este liberat condiționat sub supraveghere.

Secțiunea 87.

Pedeapsa dispusă cu suspendare se execută dacă:

a) s-a stabilit pe parcursul termenului de încercare că a fost suspendată, în contradicție cu prevederile alineatului 1 al secțiunii 86;

b) făptuitorul este condamnat la închisoare cu executare pentru infracțiunea săvârșită în termenul de încercare sau

c) autorul încălcă grav regulile de conduită ale liberării condiționate.

Secțiunea 88.

În cazul în care suspendarea pedepsei se dispune în temeiul clemenței, dispozițiile referitoare la executarea pedepsei cu suspendare se aplică *mutatis mutandis* atunci când se dispune executarea acestei pedepse.

SCHOOL OF CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 89. Prevederi referitoare la recidivişti şi recidivişti multipli, precum şi referitoare la recidivişti cu antecedente de violenţă

(1) Cu privire la recidivişti şi recidivişti multipli – dacă nu se prevede altfel în prezentul Cod – pedeapsa maximă aplicabilă pentru săvârşirea unei infracţiuni se majorează cu jumătate în cazul pedepsei cu închisoarea, fără a depăşi 25 de ani. În ceea ce priveşte pedepsele cumulate şi în ceea ce priveşte renunţarea la judecată, pedeapsa prevăzută în secţiunea 81 alineatul (3) şi, respectiv, în alineatele (1)-(2) ale secţiunii 83 se majorează cu jumătate.

(2) Pedeapsa aplicabilă recidiviştilor şi recidiviştilor multipli poate fi redusă, în baza alineatului (1) al secţiunii 82, numai în situaţii deosebite.

(3) Consecinţele juridice mai severe prevăzute în alineatul (1) nu se aplică în cazul în care partea specială a prezentului Cod prevede condamnarea recidivei multiple ca circumstanţă agravantă.

Secţiunea 90.

(1) Alineatul (4) al secţiunii 33 nu se aplică recidiviştilor cu antecedente de violenţă.

(2) Pedeapsa minimă pentru infracţiunile violente împotriva persoanei, dacă sunt săvârşite de recidivişti cu antecedente de violenţă, este orientată către maximum, pedeapsa maximă prevăzută pentru aceste infracţiuni, dacă se pedepsesc cu închisoare, se va dubla. În cazul în care pedeapsa maximă majorată ar depăşi douăzeci de ani sau dacă pentru una dintre infracţiunile menţionate se prevede, ca pedeapsă maximă, închisoarea pe viaţă, făptuitorul în cauză este condamnat la închisoare pe viaţă.

(3) Pedeapsa aplicabilă recidiviştilor cu antecedente de violenţă:

a) nu se reduce prin aplicarea alineatului (1) a secţiunii 82;

b) poate fi redusă fără limitare în cazul în care acest lucru este permis în conformitate cu partea generală a prezentului Cod.

Secţiunea 91. Infracţiuni săvârşite în cadrul unui grup infracţional

(1) Persoanei care săvârşeşte cu intenţie o faptă penală în cadrul unui grup infracţional i se aplică dublul pedepsei maxime prevăzute pentru infracţiunea în cauză, fără a depăşi douăzeci şi cinci de ani. În ceea ce priveşte pedepsele cumulative şi în ceea ce priveşte renunţarea la judecată, se aplică termenele de pedeapsă prevăzute în secţiunea 81 alineatul (3) şi, respectiv, la alineatele (1)-(2) ale secţiunii 83.

(2) Persoana care săvârşeşte infracţiunea în cadrul unui grup infracţional este supusă exilării.

(3) În cazul condamnării pentru infracţiunea săvârşită în cadrul unui grup infracţional, nu pot fi aplicate consecinţele juridice prevăzute în prezentul Cod pentru infracţiunile săvârşite în asociere cu complici.

Secţiunea 92. Computarea arestului preventiv şi a arestului la domiciliu

(1) Toata perioada arestului preventiv sau a arestului la domiciliu este inclusă în pedeapsa finală, indiferent dacă este vorba de închisoare, arest, muncă în folosul comunităţii sau amendă.

(2) În scopul computării, o zi de arest preventiv corespunde unei zile de închisoare, unei zile de arest preventiv, unei zile amendă sau unei perioade de patru ore de muncă în folosul comunităţii.

(3) Cu privire la computarea arestului la domiciliu:

a) o zi de închisoare corespunde cu cinci, patru şi trei zile de arest la domiciliu, dacă se execută în penitenciar, instituţie corecţională sau arest în închisoare, în această ordine;

b) o zi de arest în închisoare corespunde cu două zile de arest la domiciliu;

c) patru ore de muncă în folosul comunităţii corespund unei zile de arest la domiciliu;

d) o zi amendă corespunde unei zile de arest la domiciliu.

(4) În cazul în care, în urma computărilor prevăzute la alin. (2) şi (3) rămâne un rest din perioada de arest preventiv sau arest la domiciliu, acesta se consideră o zi de închisoare.

Secţiunea 93[11]. Contopirea pedepselor

(1) În cazul în care făptuitorul este condamnat la mai multe pedepse cu închisoarea pe termen fix, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, aceste pedepse sunt contopite într-una singură – în conformitate cu legislaţia relevantă – în cazul în care inculpatul a săvârşit toate infracţiunile înainte de data la care a fost pronunţată prima hotărâre.

(2) Contopirea poate include pedepse cu executare încă în pronunţare la momentul la care se dispune contopirea pedepselor sau care sunt executate consecutiv.

(3) În cazul în care o pedeapsă cu suspendare urmează a fi executată ulterior, în scopul contopirii, această pedeapsă va fi considerată în continuare ca o pedeapsă cu închisoarea executorie.

[11] A se vedea secţiunea 3 din Legea CCXXIII din 2012.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) Nu pot fi contopite următoarele:

a) pedepsele care au fost contopite anterior;

b) termenele de închisoare care înlocuiesc amenda sau munca în folosul comunității.

Secțiunea 94[12]. Perioada pedepselor contopite se stabilește similar cu pedepsele cumulative. Cu toate acestea, perioada pedepselor contopite va fi cel puțin egală cu cea mai severă pedeapsă și cu pedeapsa minimă sau cu o treime din toate pedepsele combinate, fără a se depăși durata combinată a tuturor pedepselor.

Secțiunea 95[13].

(1) În cazul infracțiunilor concurente, pentru care se aplică executarea în diferite grade a pedepsei cu închisoarea, pedepsele rezultate în urma contopirii se execută în cea mai severă măsură. Cu toate acestea, în cazul în care termenul de închisoare rezultat în urma contopirii pedepselor este de trei ani sau mai mare sau, în cazul recidivei, de doi sau mai mulți ani, pedeapsa contopită se execută în gradul stabilit în mod corespunzător.

(2) În cazul în care gradul de executare care urmează să fie stabilit în conformitate cu alineatul (1) ar constitui un dezavantaj nerezonabil pentru persoana condamnată, poate fi dispus un grad mai mic.

Secțiunea 96[14].

(1) Atunci când se interzice exercitarea unei activități profesionale, a dreptului de a conduce vehicule sau se dispune interdicția de a locui într-o anumită zonă, interdicția de a lua parte la evenimente sportive sau expulzarea, alături de pedeapsa cu închisoarea, iar termenele de pedeapsă au fost contopite într-o singură pedeapsă, se execută cea mai lungă perioadă de pedeapsă dintre multiplele interdicții de exercitare a activității profesionale, interdicții privind dreptul de a conduce vehicule, interdicții de a locui într-o anumită zonă, interdicții de a lua parte la evenimente sportive sau expulzare.

(2) În cazul în care interdicția privind exercitarea drepturilor civile este aplicată ca o pedeapsă accesorie, aceasta nu poate fi contopită cu alte pedepse. În cazul în care interdicția privind exercitarea drepturilor civile este dispusă cu privire la mai multe capete de acuzare, se execută cea care se dispune în perioada cea mai lungă.

---

[12] A se vedea secțiunea 3 din Legea CCXXIII din 2012.

[13] A se vedea secțiunea 3 din Legea CCXXIII din 2012.

[14] A se vedea secțiunea 3 din Legea CCXXIII din 2012.

CAPITOLUL X
Exonerarea de la consecinţele prejudiciabile ale condamnărilor anterioare

Secţiunea 97. Consecinţele negative ale condamnărilor anterioare

(1) Efectele juridice negative conexe condamnărilor anterioare în urma săvârşirii unei infracţiuni şi în vederea stabilirii unei pedepse sau măsuri pot fi stabilite printr-un act al Parlamentului.

(2) Informaţiile privind condamnările anterioare şi pedepsele şi măsurile pronunţate sunt cuprinse în registrul public oficial corespunzător până la termenul prevăzut de lege, după care nu se vor aplica efecte juridice negative, în baza unor astfel de condamnări anterioare, faţă de persoana condamnată.

Secţiunea 98. Domeniul de aplicare al exonerării

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel, conform legii, în urma exonerării, persoana condamnată în cauză este scutită de consecinţele negative atribuite prin lege oricăror condamnări anterioare.

(2) Persoana exonerară este considerată fără cazier judiciar şi, dacă nu se prevede altfel, conform legii, nu i se poate solicita să răspundă pentru o condamnare de la care a fost exonerată.

(3) În cazul săvârşirii unei noi infracţiuni, exonerarea nu se extinde asupra consecinţelor negative prevăzute în prezentul Cod cu privire la o condamnare anterioară.

Secţiunea 99. Modul exonerării

Persoana condamnată poate fi exonerată:

a) în temeiul prezentului Cod;

b) în baza unei hotărâri judecătoreşti; sau

c) printr-un act de clemenţă.

Secţiunea 100. Exonerarea legală

(1) Exonerarea intră în vigoare în temeiul prezentului Cod:

a) cu referire la arestul în închisoare, amenda şi munca în folosul comunităţii, în ziua în care hotărârea devine definitivă;

b) cu referire la interdicţia de exercitare a unei activităţi profesionale, interdicţia privind dreptul de a conduce vehicule, interdicţia de a locui într-o anumită zonă şi interdicţia de a lua parte la evenimente sportive, în ziua în care hotărârea devine definitivă;

c) în cazul expulzării, în ziua executării pedepsei sau la momentul încetării executării acesteia;

d) în cazul unei pedepse cu suspendare, în ultima zi a termenului de încercare;

e) în cazul oricăror pedepse privative de libertate, aplicate în urma săvârşirii unui delict din neglijenţă, în ultima zi a executării pedepsei cu închisoarea sau în ziua în care aceasta încetează să mai fie executorie;

f) în cazul închisorii de un an sau mai puţin, dispusă pentru infracţiunea săvârşită cu intenţie, după o perioadă de trei ani de la ultima zi a executării pedepsei cu închisoarea sau în ziua în care aceasta încetează să mai fie executorie;

g) în cazul închisorii de la un an la cinci ani, dispusă pentru infracţiunea săvârşită cu intenţie, după o perioadă de cinci ani de la ultima zi a executării pedepsei cu închisoarea sau în ziua în care aceasta încetează să mai fie executorie;

h) în cazul închisorii de la cinci ani la zece ani, dispusă pentru infracţiunea săvârşită cu intenţie, după o perioadă de opt ani de la ultima zi a executării pedepsei cu închisoarea sau în ziua în care aceasta încetează să mai fie executorie;

i) în cazul închisorii pe o perioadă determinată de zece ani sau mai mult, dispusă pentru infracţiunea săvârşită cu intenţie, după o perioadă de zece ani de la ultima zi a executării pedepsei cu închisoarea sau în ziua în care aceasta încetează să mai fie executorie.

(2) În cazul alin. (1) lit. b), exonerarea nu se extinde:

a) în cazul interdicţiei privind exercitarea unei activităţi profesionale, asupra dreptului de a profesa;

b) în cazul interdicţiei de conducere a vehiculelor, asupra dreptului de a conduce;

c) în cazul interdicţiei de a locui într-o anumită zonă, asupra dreptului de a locui în municipiul sau regiunea ţării la care se referă interdicţia;

d) în cazul interdicţiei de a lua parte la evenimente sportive, asupra dreptului de a lua parte la evenimente sportive.

(3) În cazul alin. (1) lit. d), exonerarea nu produce efecte sau se revocă în cazul executării pedepsei. Într-un astfel de caz, se aplică normele de exonerare referitoare la termenele de închisoare cu executare.

Secţiunea 101. Exonerarea judecătorească

(1) Instanţa poate exonera persoana condamnată, la cerere, în cazul în care aceasta este considerată meritorie şi în cazul în care jumătate din perioada prevăzută la secţiunea 100 alin. (1) lit. f) - i) a expirat după ultima zi de executare a pedepsei cu închisoarea sau în ziua în care aceasta încetează să mai fie executorie.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Meritele se stabilesc în lumina modului de viaţă al persoanei în cauză, după executarea pedepsei, luându-se în considerare eventualele acţiuni reparatorii desfăşurate pe cât posibil cu privire la prejudiciul cauzat de fapta săvârşită.

Secţiunea 102.

(1) Instanţa poate dispune exonerarea preliminară dacă suspendă pedeapsa cu închisoarea şi persoana în cauză este considerată meritorie pentru exonerare.

(2) Exonerarea preliminară se revocă în cazul dispunerii executării pedepsei cu suspendare.

Secţiunea 103. Exonerarea uniformă

În cazul în care se aplică o pedeapsă accesorie, persoana condamnată nu va fi exceptată de la consecinţele negative ale condamnărilor anterioare şi nu poate fi exonerată, în cazul în care se aplică pedeapsa accesorie sau aceasta nu încetează să mai fie executorie.

Secţiunea 104. Exonerarea prin actul de clemenţă

(1) Persoana cu drept de acordare a clemenţei poate exonera persoana condamnată în cazul în care exonerarea nu poate avea loc în alt mod, în conformitate cu prezentul Cod.

(2) Se consideră că persoana exonerată printr-un act de clemenţă nu are cazier judiciar cu referire la consecinţele negative în afara cadrului penal.

CAPITOLUL XI
Dispoziţii privind minorii

Secţiunea 105. Dispoziţii de bază

(1) „Infractorul minor" reprezintă orice persoană cu vârsta cuprinsă între doisprezece şi optsprezece ani la momentul săvârşirii infracţiunii.

(2) Prevederile prezentului Cod se aplică minorilor, cu excepţiile prevăzute în acest capitol.

Secţiunea 106.

(1) Obiectivul principal al oricărei pedepse sau măsuri aplicate unui minor este de a influenţa în mod pozitiv dezvoltarea minorului pentru a deveni un membru util al societăţii şi, prin urmare, o asemenea pedeapsă sau măsură ar trebui să aibă în vedere în primul rând îndrumarea, educaţia şi protecţia.

SOAS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Se aplică o pedeapsă minorului atunci când aplicarea unei măsuri nu este suficientă. Pot fi aplicate numai măsuri împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani la momentul săvârşirii infracţiunii.

(3) O măsură sau o pedeapsă care implică privarea de libertate nu poate fi aplicată infractorului minor decât dacă scopul măsurii sau al pedepsei nu poate fi atins altfel.

Secţiunea 107. Regretarea faptei în mod activ

În cazul în care făptuitorul este minor, despăgubirea voluntară poate fi prevăzută şi în caz de delict, în conformitate cu secţiunea 29 alineatul (1) şi în legătură cu faptele penale pentru care se prevede o pedeapsă privativă de libertate de până la cinci ani.

Secţiunea 108. Pedepse şi măsuri

(1) Măsurile care se aplică împotriva minorilor includ, printre altele, plasamentul într-o instituţie corecţională.

(2) Pedeapsa cu închisoarea, arestul sau munca în folosul comunităţii nu se pot aplica suplimentar plasării într-o instituţie corecţională.

Secţiunea 109. Închisoarea

(1) Limita minimă a pedepsei cu închisoarea dispuse împotriva infractorilor minori este de o lună, pentru toate tipurile de fapte penale.

(2) Termenul maxim de închisoare care poate fi aplicat unui infractor minor, sub vârsta de şaisprezece ani la momentul săvârşirii infracţiunii, este:

a) zece ani, pentru infracţiunea pentru care se prevede o pedeapsă maximă de închisoare pe viaţă;

b) cinci ani, pentru infracţiunea pentru care se prevede un termen de închisoare mai mare de cinci ani.

(3) Termenul maxim de închisoare care poate fi impus împotriva unui infractor minor, peste vârsta de şaisprezece ani la momentul săvârşirii infracţiunii, este:

a) cincisprezece ani, pentru infracţiunea pentru care se prevede o pedeapsă maximă de închisoare pe viaţă;

b) zece ani, pentru infracţiunea pentru care se prevede un termen de închisoare mai mare de zece ani;

c) cinci ani, pentru infracţiunea pentru care se prevede un termen de închisoare mai mare de cinci ani.

(4) La calcularea termenului de prescripţie şi în scopul aplicării dispoziţiilor referitoare la recidivă, se vor aplica perioadele prevăzute la alin. (2)-(3).

Secţiunea 110.

(1) Pedeapsa cu închisoarea se execută într-o instituţie de detenţie pentru minori dacă:

a) minorul este condamnat la închisoare de doi ani sau mai mult pentru săvârşirea infracţiunii;

b) minorul este recidivist şi a fost condamnat la închisoare de un an sau mai mult; sau

c) minorul condamnat la închisoare de un an sau mai mult, în termen de trei ani înainte de săvârşirea intenţionată a unei infracţiuni, a fost condamnat la închisoare într-o instituţie corecţională pentru infracţiunea săvârşită cu intenţie.

(2) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (1), pedeapsa cu închisoarea se execută într-o închisoare pentru minori.

Secţiunea 111. Arest

Durata minimă a arestării stabilite cu privire la minor este de trei zile, durata maximă fiind de treizeci de zile.

Secţiunea 112. Munca în folosul comunităţii

Munca în folosul comunităţii poate fi stabilită numai cu privire la infractorii minori cu vârsta de peste şaisprezece ani la momentul condamnării.

Secţiunea 113[15]. Amenda

(1) Infractorului minor i se poate aplica o amendă numai dacă are câştiguri, venituri sau suficiente bunuri.

(2) În cazul infractorilor minori amenda exprimată în zile amendă nu va fi mai mică de cincisprezece ani şi nu va depăşi două sute cincizeci de zile. Cuantumul amenzii pentru o zi amendă este de minimum cinci sute şi maximum cincizeci de mii de forinţi.

(3) În cazul infractorilor minori, amenda, dacă nu poate fi executată:

a) se înlocuieşte cu munca în folosul comunităţii, dacă este posibil, în conformitate cu secţiunea 112; sau

b) se înlocuieşte cu închisoarea.

(4) Durata muncii în folosul comunităţii aplicate în schimbul unei amenzi se stabileşte în cazul în care amenda de o zi corespunde la două ore de muncă în folosul comunităţii. În plus, în cazul în care munca în folosul comunităţii este aplicată în schimbul unei amenzi, se aplică prevederile secţiunii 47, cu condiţia ca durata să difere de cea prevăzută la alineatul (1) al secţiunii 47.

---

[15] Intră în vigoare conform secţiunii 318 alin. (9) din Legea CCXXIII din 2012.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(5) Dacă infractorul minor nu respectă de bunăvoie obligaţia de a munci, munca în folosul comunităţii sau restul părţii acesteia se înlocuieşte cu închisoarea. În caz contrar, se vor aplica prevederile secţiunii 48.

Secţiunea 114. Expulzarea

Expulzarea poate fi dispusă împotriva unui infractor minor dacă:

a) este condamnat la închisoare de zece ani sau mai mult;

b) prezenţa sa în ţară este considerată ca reprezentând un risc potenţial şi considerabil pentru siguranţa publică; şi

c) nu s-ar aduce atingere dreptului său la respectarea vieţii de familie.

Secţiunea 115. Interdicţia de exercitare a drepturilor civile

Minorul nu poate fi privat de drepturile sale civile decât dacă este condamnat la un termen de închisoare mai mare de un an.

Secţiunea 116. Pedeapsa condiţionată

(1) Infractorul minor poate fi condamnat la executarea unei pedepse condiţionate cu privire la orice infracţiune.

(2) Termenul de încercare poate fi cuprins între unu şi doi ani.

(3) Instanţa hotărăşte plasarea într-o instituţie corecţională sau aplicarea unei sancţiuni în cazul prevăzut la alineatul (1) al secţiunii 66.

Secţiunea 117. Munca reparatorie

Munca reparatorie poate fi stabilită numai pentru infractorii minori cu vârsta de peste şaisprezece ani la momentul condamnării.

Secţiunea 118. Interdicţia de a locui într-o anumită zonă

Minorului care locuieşte într-un mediu familial adecvat nu i se poate aplica interdicţia de a locui în municipalitatea în care îşi are reşedinţa familia.

Secţiunea 119. Liberarea condiţionată sub supraveghere

(1) Infractorii minori sunt plasaţi sub supravegherea unui ofiţer de probaţiune:

a) pe durata perioadei de liberare condiţionată;

b) pe durata termenului de încercare;

c) pe durata suspendării pedepsei cu închisoarea;

d) pe durata liberării temporare din cadrul instituţiei corecţionale;

e) pe durata amânării urmăririi penale.

(2) În cazul infractorilor minori, munca reparatorie se dispune concomitent cu liberarea condiţionată sub supraveghere.

Secţiunea 120. Plasarea într-o instituţie corecţională

(1) Instanţa dispune plasarea într-o instituţie corecţională dacă educaţia adecvată a minorului nu poate fi acordată decât într-o astfel de instituţie. Plasarea într-o instituţie corecţională nu poate fi dispusă împotriva unei persoane cu vârsta de peste douăzeci de ani la momentul pronunţării hotărârii de condamnare.

(2) Durata plasării într-o instituţie corecţională poate fi cuprinsă între un an şi patru ani.

Secţiunea 121.

(1) În hotărârea de plasare într-o instituţie corecţională, instanţa constată că infractorul juvenil poate fi eliberat temporar din instituţia corecţională după executarea a jumătate din durata plasamentului, stabilită conform hotărârii:

a) după executarea a cel puţin un an în instituţia corecţională şi

b) dacă există motive să se creadă că scopul măsurii poate fi, de asemenea, realizat fără a fi închis în instituţia corecţională.

(2) Durata liberării temporare este partea rămasă din perioada de executat în instituţie, dar nu mai puţin de un an.

(3) Instanţa revocă liberarea temporară în cazul în care minorul este condamnat la pedeapsa închisorii în timpul liberării temporare – cu excepţia prevăzută în secţiunea 122 – sau la plasarea într-o instituţie corecţională. În cazul în care instanţa aplică o altă pedeapsă sau o măsură împotriva minorului, liberarea temporară poate fi revocată.

(4) În cazul revocării liberării temporare, perioada petrecută în liberare temporară nu poate fi inclusă în termenul de plasare în instituţia corecţională.

Secţiunea 122.

În cazul în care infractorul minor este condamnat la un termen de închisoare cu executare pentru o infracţiune săvârşită după ce a fost condamnat la plasament într-o instituţie corecţională, în perioada plasamentului în instituţia corecţională sau în perioada liberării temporare, se aplică pedeapsa cu închisoarea. În acest caz, restul perioadei rămas din pedeapsa reprezentând plasament într-o instituţie corecţională se înlocuieşte cu închisoarea, o zi de închisoare fiind calculată ca fiind două zile de plasament într-o instituţie corecţională.

Secţiunea 123. Pedepse cumulative şi pedepse contopite

(1) În cazul infractorilor minori, pedepsele cumulative şi contopite nu pot depăşi:

a) douăzeci de ani închisoare, în cazul prevăzut la secţiunea 109 alin. (3) lit. a);

CUJ BABEŞ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM KÖNYVTÁR

b) cincisprezece ani închisoare, în cazurile prevăzute la secţiunea 109 alin. (2) lit. a) şi alin. (3) lit. b);

c) şapte ani şi şase luni de închisoare, în cazurile prevăzute la secţiunea 109 alin. (2) lit. b) şi alin. (3) lit. c).

(2) Pedeapsa închisorii care poate fi aplicată infractorului minor nu poate depăşi măsura definită la alin. (1) lit. a) şi b), chiar şi în cazurile prevăzute la secţiunea 81 alin. (4) şi secţiunea 90 alin. (2).

(3) În cazul în care se stabilesc concomitent plasamentul într-o instituţie corecţională şi pedeapsa cu închisoare, se execută închisoarea. Perioada de închisoare poate fi prelungită cu cel mult un an, dacă se consideră necesar pentru realizarea scopului definit în secţiunea 106. Cu toate acestea, durata prelungirii nu poate reprezenta restul rămas din pedeapsa plasamentului într-o instituţie corecţională.

Secţiunea 124. Măsuri consolidate

(1) În cazul în care instanţa a condamnat un minor la mai multe sancţiuni constând în plasarea acestuia într-o instituţie corecţională, în curs de pronunţare la momentul în care a dispus luarea unei măsuri consolidate sau care sunt executate succesiv, instanţa dispune ca minorul să fie închis într-o instituţie corecţională ca măsură consolidată.

(2) Perioada sancţiunii constând în plasarea minorului în instituţia corecţională, dispusă ca măsură consolidată, se aplică cel puţin pentru perioada maximă de plasare, pentru a nu depăşi perioadele combinate de plasament sau patru ani.

Secţiunea 125. Computarea arestării preventive şi a arestului la domiciliu

(1) Întreaga perioadă executată în arest preventiv şi în arest la domiciliu se include în perioada de plasament într-o instituţie corecţională, conform hotărârii.

(2) În scopul computării, o zi executată în arest preventiv şi trei zile în arest la domiciliu corespund unei zile de plasament într-o instituţie corecţională. În cazul în care, după computare, rămâne un rest din perioada executată în arest la domiciliu, aceasta se consideră o zi de plasament într-o instituţie corecţională.

Secţiunea 126. Exonerarea

(1) Infractorul minor este exonerat, în virtutea legii:

a) în ziua în care hotărârea devine definitivă, dacă executarea pedepsei cu închisoarea este suspendată;

b) în ultima zi a executării pedepsei cu închisoarea sau în ziua în care aceasta încetează să mai fie executorie, dacă este condamnat la închisoare de maximum un an pentru infracţiunea săvârşită cu intenţie;

c) după o perioadă de trei ani de la ultima zi a executării pedepsei cu închisoarea sau în ziua în care aceasta încetează să mai fie executorie, dacă este condamnat la închisoare între unu şi cinci ani pentru infracţiunea săvârşită cu intenţie.

(2) La cerere, instanţa poate exonera infractorul minor, după executarea unei pedepse cu închisoarea de un an sau mai mult, aplicată pentru infracţiunea săvârşită cu intenţie, dacă se stabileşte că a fost meritoriu în scopul exonerării.

CAPITOLUL XII
DISPOZIŢII PRIVIND PERSONALUL MILITAR

Secţiunea 127. Infractorii

(1)[16] În înţelesul prezentei legi, membrii unităţilor regulate ale forţelor armate maghiare şi personalul profesional al poliţiei, Gărzii Parlamentului, departamentului de corecţii, organismului profesional de gestionare a dezastrelor şi serviciilor naţionale de securitate civilă sunt consideraţi militari.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică personalului militar care face obiectul excepţiilor prevăzute în prezentul capitol.

(3) Infracţiunea militară poate fi săvârşită numai de către personalul militar, ca făptuitor.

Secţiunea 128. Fapte penale săvârşite împotriva unui soldat al altui stat

(1) Dispoziţiile capitolului XLV se aplică personalului militar pentru săvârşirea unei infracţiuni:

a) împotriva unui soldat al unei armate aliate, sau

b) împotriva unui soldat al unui alt stat, atunci când este amplasat într-un teatru străin de operaţiuni şi se angajează în activităţi umanitare, operaţiuni de menţinere a păcii sau umanitare sau în timpul oricărei alte misiuni în străinătate,

în timp ce este angajat în manevre comune.

(2) În sensul lit. a) a alin. (1), un soldat al unei armate aliate înseamnă un membru al serviciului de poliţie sau de apărare civilă al statului unei astfel de

[16] Intră în vigoare conform prevederilor alin. (1) al secţiunii 19 din Legea nr. LXXVIII din 2013.

forţe armate aliate; şi un soldat al unui alt stat şi un membru al serviciului de poliţie sau de apărare civilă al unui alt stat, în sensul lit. b) a alin (1).

Secţiunea 129.

Prevederile capitolului XLV se aplică, de asemenea, personalului militar care a săvârşit o infracţiune:

a) în timpul serviciului în forţele armate aliate;

b) în timp ce se află într-un teatru de operaţiuni străine şi este angajat în activităţi umanitare, operaţiuni de menţinere a păcii sau umanitare.

Secţiunea 130. Cauze de înlăturare parţială a răspunderii penale

(1) Un soldat nu poate fi urmărit penal pentru nicio faptă executată conform ordinului, cu excepţia cazului în care ştia că executarea comenzii constituie o infracţiune.

(2) Persoana care dă comanda este, de asemenea, răspunzătoare pentru infracţiunea săvârşită, conform ordinului, ca făptuitor, în cazul în care soldatul ştia că executarea comenzii constituie infracţiune; în caz contrar, persoana care dă comanda va fi urmărită penal ca autor ascuns.

Secţiunea 131. Cauze de înlăturare totală a răspunderii penale

Cu excepţia cazului în care se aplică alin. (1) al secţiunii 66, făptuitorul nu va fi urmărit penal pentru infracţiunea militară după trecerea unui an de la data încetării serviciului militar.

Secţiunea 132. Arestul militar

(1) În cazul în care persoana condamnată poate fi menţinută în serviciul militar, pedeapsa cu închisoarea de un an sau mai puţin, aplicată pentru un delict şi arestul preventiv se execută într-o unitate de arest militar, cu excepţia cazului în care făptuitorul condamnat este recidivist.

(2) În cazul în care relaţia de serviciu militar a făptuitorului condamnat a încetat, pedeapsa sau partea rămasă va fi executată în închisoare.

Secţiunea 133. Contopirea pedepselor

Executarea unei pedepse privative de libertate aplicată prin contopirea pedepselor este reglementată de secţiunea 132.

Secţiunea 134. Excluderea muncii în folosul comunităţii

Munca în folosul comunităţii nu poate fi aplicată personalului militar pe perioada îndeplinirii serviciului militar.

COUNCIL OF EUROPE LIBRARY

Secţiunea 135. Pedeapsa militară

(1) Personalul militar poate fi supus:

a) pierderii gradului militar sau

b) trecerii în rezervă,

în plus faţă de alte măsuri sau dacă pedeapsa maximă pentru infracţiune nu este mai mare decât închisoarea de până la trei ani, pedeapsa poate fi, de asemenea, aplicată independent.

(2) Sancţiunile militare nu pot fi aplicate în cazul în care militarului în cauză i-a fost interzisă exercitarea drepturilor civile.

Secţiunea 136. Sancţiuni suplimentare în temeiul legii militare

(1) Personalul militar poate fi supus:

a) degradării militare, sau

b) prelungirii duratei de aşteptare până la avansarea militară,

aplicate în plus faţă de pedeapsă.

(2) Sancţiunile suplimentare prevăzute de legea militară nu pot fi aplicate concomitent cu sancţiunile militare sau în cazul în care militarul în cauză a primit interdicţia privind exercitarea drepturilor civile.

Secţiunea 137. Pierderea gradului militar

(1) „Pierderea gradului militar" înseamnă că unui soldat îi este luat gradul militar.

(2) Pierderea gradului militar se aplică dacă făptuitorul devine nedemn de grad.

Secţiunea 138. Trimiterea în rezervă

Trimiterea în rezervă se poate aplica în cazul în care făptuitorul este considerat nedemn de serviciul militar.

Secţiunea 139. Degradarea militară

(1) „Degradarea militară" înseamnă că un soldat este degradat la un grad inferior celui avut, la judecarea infracţiunii.

(2) În cazul în care infracţiunea prejudiciază reputaţia gradului militar, se aplică o degradare militară, dar nu este necesară pierderea gradului militar.

(3) Concomitent cu degradarea, termenul de serviciu într-un grad inferior se stabileşte între unu şi doi ani, conform ordinului.

Secţiunea 140. Prelungirea timpului de aşteptare până la avansarea militară

(1) „Prelungirea timpului de aşteptare până la avansarea militară" înseamnă perioada cu care este necesar să se prelungească timpul în care un militar

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

trebuie să aştepte promovarea la următorul grad. Prelungirea este definită în ani; durata sa nu poate depăşi jumătate din timpul de aşteptare prescris pentru grad.

(2) Timpul de aşteptare se prelungeşte dacă soldatul trebuie să dobândească promovarea după un timp de aşteptare mai lung.

(3)[17] În ceea ce priveşte membrii forţelor regulate ale forţelor armate maghiare, timpul de aşteptare prevăzut la alin. (1) şi (2) se interpretează ca perioade obligatorii de aşteptare.

Secţiunea 141. Exonerarea de consecinţele negative asociate condamnărilor anterioare[18]

(1) Exonerarea intră în vigoare prin forţa legii în legătură cu pierderea gradului militar şi trimiterea în retragere în ziua în care condamnarea devine definitivă.

(2) Instanţa poate acorda o exonerare preliminară de consecinţe negative ale unei condamnări anterioare pentru o persoană, dacă dispune ca închisoarea să fie executată într-un arest militar. Această exonerare intră în vigoare în ultima zi a executării pedepsei cu închisoarea sau în ziua în care aceasta încetează să mai fie executorie.

(3) Aplicarea oricărei sancţiuni suplimentare, conform legii militare, nu va împiedica exonerarea persoanei în cauză.

PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL XIII
Crime împotriva umanităţii

Secţiunea 142. Genocidul

(1) Fapta persoanei care, cu scopul final de a distruge, în întregime sau parţial, un grup naţional, etnic, rasial sau religios:

a) ucide membrii grupului;

b) provoacă vătămări corporale sau mintale grave membrilor grupului;

c) constrânge grupul la condiţii de viaţă care ameninţă existenţa grupului în ansamblu sau a anumitor membri ai acestuia;

---

[17] Intră în vigoare conform prevederilor alin. (1) al secţiunii 19 din Legea nr. LXXVIII din 2013.

[18] Intră în vigoare conform prevederilor alin. (3) al secţiunii 19 din Legea nr. LXXVIII din 2013.

d) execută orice acţiune care urmăreşte prevenirea reproducerii în cadrul grupului;

e) răpeşte copiii grupului şi îi transferă într-un alt grup;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între zece şi douăzeci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

(2) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea unui genocid este pedepsită cu închisoare de la doi la opt ani.

Secţiunea 143. Crime împotriva umanităţii

(1) Fapta persoanei care, printr-o practică răspândită sau sistematică:

a) săvârşeşte un omor;

b) obligă populaţia civilă, în parte sau în totalitate, să trăiască în condiţii care ameninţă existenţa acelei populaţii sau a anumitor membri ai acesteia;

c) dispune deportarea populaţiei civile, parţial sau în totalitate, de la locul de domiciliu legal;

d) se angajează în traficul de fiinţe umane sau în exploatarea sub formă de muncă forţată;

e) privează o altă persoană de libertate,sau o privează de libertate în mod ilegal;

f) obligă altă persoană să săvârşească sau să tolereze violenţa sexuală, îi forţează pe alţii să se prostitueze sau să poarte o sarcină sau să avorteze ilegal;

g) provoacă vătămări corporale sau mintale grave altora;

h) privează alte persoane de drepturile lor fundamentale, din motive de apartenenţă la un grup, pe motive de opinie politică, naţionalitate, origine etnică, cultură, religie, sex sau orice alt motiv;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între zece şi douăzeci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

(2) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea crimelor împotriva umanităţii constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între doi şi opt ani.

(3) În aplicarea prezentei secţiuni, agresarea răspândită sau sistematică asupra populaţiei civile trebuie să includă toate comportamentele care se referă la acţiunile definite în alin. (1), săvârşite sistematic împotriva populaţiei civile, în scopul implementării sau facilitării politicilor unui stat sau ale unei organizaţii.

BIJAS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 144. Apartheid

(1) Fapta persoanei care – în scopul stabilirii stăpânirii şi menţinerii acesteia de către un grup rasial de oameni asupra unui alt grup rasial de oameni şi/sau în scopul oprimării sistematice a acelui grup rasial:

a) ucide membrii unui grup sau unor grupuri rasiale;

b) obligă un grup sau unele grupuri rasiale să trăiască în condiţii care ameninţă cu anihilarea fizică a grupului sau a grupurilor în ansamblu sau în orice măsură; constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între zece şi douăzeci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

(2) Fapta persoanei care săvârşeşte o altă infracţiune de apartheid se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(3) Pedeapsa este închisoarea între zece şi douăzeci de ani sau închisoarea pe viaţă, dacă cealaltă infracţiune de apartheid are consecinţe deosebit de grave.

(4) Fapta persoanei care se angajează în pregătiri pentru apartheid se pedepseşte:

a) cu închisoare de la 5 la 10 ani, în cazurile definite la alin. (1);

b) cu închisoare de la doi la opt ani, în cazul prevăzut la alin. (2).

(5) În sensul alin. (2)-(3), „alte infracţiuni de apartheid" înseamnă infracţiunile de apartheid definite la secţiunea II a)/(ii), a)/(iii), c), d), e) şi f) din Convenţia internaţională privind suprimarea şi pedepsirea infracţiunii de apartheid, adoptată la 30 noiembrie 1973, de către Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite, în New York, ratificată prin Decretul-lege nr. 27 din 1976.

Secţiunea 145. Răspunderea penală a ofiţerilor superiori şi a organelor executive publice

Sancţiunile aplicate autorilor infracţiunilor prevăzute în prezentul capitol se aplică, de asemenea:

a) ofiţerilor militari superiori şi persoanelor care pretind că sunt ofiţeri militari superiori (în sensul prezentei secţiuni, în continuare denumiţi, în mod colectiv, „ofiţeri superiori"), dacă infracţiunea prevăzută în prezentul capitol este săvârşită de o persoană aflată sub comanda şi controlul său de facto sau sub autoritatea şi controlul său de facto, iar ofiţerul superior ştia că infracţiunea a fost săvârşită sau avea cunoştinţă cu privire la pregătirile pentru astfel de infracţiuni sau ar fi trebuit să ştie de aceste împrejurări şi nu a luat măsurile necesare pentru a preveni infracţiunea sau nu a denunţat fără întârziere infracţiunea, după ce a luat la cunoştinţă despre aceasta;

b) oricărui înalt funcţionar public sau funcţionar public străin care nu se află sub incidenţa lit. a) (în sensul prezentei secţiuni, denumit în continuare

„organ executiv public"), dacă infracţiunea prevăzută în acest Capitol este săvârşită de o persoană aflată sub autoritatea şi controlul său de facto (în sensul prezentei secţiuni, denumită în continuare „subordonat") ca o consecinţă directă a neexecutării supravegherii de către organul executiv public, dacă

ba) organul executiv public a ştiut că subordonaţii au săvârşit sau au făcut pregătiri pentru astfel de infracţiuni sau au trecut cu vederea, în mod deliberat, indiciile cu privire la infracţiunile săvârşite,

bb) infracţiunea implică activităţi care se încadrează în atribuţiile sau responsabilităţile sale de facto şi

bc) organul executiv public nu a luat măsurile considerate necesare şi justificate, în limitele competenţei sale, pentru a preveni infracţiunea sau nu a denunţat imediat infracţiunea după ce a luat la cunoştinţă despre aceasta.

CAPITOLUL XIV
Crime de război

Secţiunea 146. Recrutarea ilegală

(1) Orice încercare de a recruta personal militar, pe teritoriul Ungariei, pentru serviciul militar – alta decât pentru forţele aliate, serviciul paramilitar într-un organism armat străin sau orice intermediere a voluntarilor pentru asemenea servicii se consideră infracţiune şi este pedepsită cu închisoare între unu şi cinci ani.

(2) Fapta cetăţeanului maghiar care se alătură sau se angajează voluntar unui organism armat străin – altul decât forţele aliate – implicat într-un conflict armat (naţional sau internaţional) sau care participă la instrucţie într-un astfel de organism armat este pedepsită în conformitate cu alin. (1).

(3) Fapta persoanei care recrutează sau intermediază persoane care nu au împlinit vârsta de 18 ani, pe teritoriul Ungariei, pentru serviciul militar, serviciul paramilitar într-un organism armat străin sau orice intermediere a voluntarilor pentru astfel de servicii este pedepsită cu închisoare de la doi până la opt ani.

Secţiunea 147. Încălcarea armistiţiului

(1) Fapta persoanei care încalcă condiţiile de armistiţiu constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea între cinci şi zece ani, dacă încălcarea armistiţiului duce la consecinţe deosebit de grave.

CJ IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 148. Atac asupra unui emisar de război

(1) Fapta persoanei care abuzează, reţine ilegal emisarul de război al inamicului sau pe însoţitorul său sau întrebuinţează violenţe împotriva acestuia, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu maxim trei ani închisoare, în măsura în care fapta nu a produs o infracţiune mai gravă.

(2) Fapta persoanei care ucide un emisar de război sau însoţitorul său se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

Secţiunea 149. Atacul asupra persoanelor protejate

(1) Fapta persoanei care, în timpul războiului:

a) conduce o ofensivă împotriva persoanelor protejate;

b) conduce o ofensivă care provoacă sau este susceptibilă să provoace decesul sau vătămarea gravă a persoanelor protejate, în cazul în care acest lucru este considerat în mod evident excesiv în raport cu avantajul militar concret şi direct anticipat;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între zece şi douăzeci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

(2) Fapta persoanei care, în timpul războiului:

a) ucide o persoană protejată;

b) obligă o persoană protejată să trăiască în condiţii care ameninţă existenţa persoanei protejate;

c) forţează o persoană protejată să săvârşească sau să tolereze violenţa sexuală, forţează o persoană protejată să se prostitueze sau să poarte o sarcină sau să facă un avort ilegal;

d) privează de libertate o persoană protejată;

e) dispune deportarea persoanei protejate de la locul de reşedinţă legal sau răpeşte persoane protejate, cu excepţia cazurilor justificate din motive militare;

este pedepsită cu închisoare între zece şi douăzeci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

(3) Fapta persoanei care, în timp de război, încalcă dreptul de autodeterminare al persoanelor protejate în privinţa procedurilor medicale sau care provoacă vătămări corporale sau mintale grave persoanelor protejate este pedepsită cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(4) Fapta persoanei care, în timp de război, îngrădeşte dreptul la o cale de atac eficientă şi la un proces echitabil unei persoane protejate sau unui grup de persoane protejate este pedepsită cu închisoare de la doi la opt ani.

(5) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea infracţiunii prevăzute la alin. (1) sau (2) este pedepsită cu închisoare de la unu la cinci ani.

Secţiunea 150. Comanda de ucidere a supravieţuitorilor

Fapta persoanei care, în timpul războiului, dă instrucţiunea sau comanda de a nu lăsa în viaţă niciun supravieţuitor constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

Secţiunea 151. Scutul uman

(1) Fapta persoanei care utilizează o persoană protejată în scopul de a apăra o anumită zonă sau o forţă militară de operaţiunile militare ale inamicului constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani.

(2) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea infracţiunii prevăzute la alin. (1) este pedepsită cu închisoare de la unu la cinci ani.

Secţiunea 152. Înrolarea ilegală

(1) Fapta persoanei care:

a) forţează o persoană protejată să participe la forţele armate sau organismele armate ale unei puteri ostile, care îi este cunoscută ca duşman,

b) forţează orice cetăţean al unei puteri ostile să participe în operaţiuni militare împotriva propriei sale naţiuni,

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani.

(2) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea infracţiunii prevăzute în alin. (1) este pedepsită cu închisoare de la unu la cinci ani.

(3) Fapta persoanei care recrutează sau înrolează o persoană sub vârsta de optsprezece ani în forţele armate sau organismele armate sau convinge o astfel de persoană să participe la război sau oferă mijloacele necesare pentru săvârşirea infracţiunii sau pentru facilitarea acesteia este pedepsită cu închisoare între cinci şi cincisprezece ani.

Secţiunea 153. Atacul asupra bunurilor protejate

(1) Fapta persoanei care, în timpul războiului, declanşează un atac sau o agresiune asupra unei entităţi care nu este recunoscută ca obiectiv militar şi care, prin urmare, nu este protejată de armată, duce la pierderi în astfel de entităţi neprotejate sau este susceptibilă să ducă la daune extinse, prelungite şi grave asupra mediului natural şi care ar fi considerate, în mod evident, excesive în raport cu avantajul militar concret şi direct anticipat, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea între cinci şi zece ani, în cazul în care atacul este îndreptat împotriva:

a) spitalelor sau oricărei instituţii similare pentru tratarea sau cazarea pacienţilor şi a victimelor sau

b) bunurilor culturale protejate prin tratate internaţionale.

(3) Fapta persoanei care utilizează sau foloseşte bunuri culturale protejate în virtutea tratatului internaţional sau a vecinătăţilor imediate ale acestora, în sprijinul acţiunilor militare sau face ca astfel de bunuri să facă obiectul furtului, jafului, distrugerii sau vandalismului este pedepsită în conformitate cu alin. 2).

(4) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani în cazul în care infracţiunea prevăzută la alin. (2) lit. b) sau la alin. (3) este săvârşită în legătură cu bunuri culturale plasate sub protecţia specială sau sporită, prin tratate internaţionale sau împrejurimile imediate ale acestora.

(5) În sensul prezentei secţiuni:

a) „bunuri culturale" înseamnă bunurile culturale definite la secţiunea 1 din Convenţia pentru protecţia bunurilor culturale în caz de conflict armat, semnată la Haga la 14 mai 1954 şi promulgată prin Decretul-lege nr. 14 din 1957;

b) „bunuri culturale cu protecţie specială" înseamnă bunuri culturale definite la secţiunea 8 din Convenţia menţionată la lit. a);

c) „bunuri culturale care beneficiază de protecţie sporită" înseamnă bunuri culturale definite la secţiunea 10 al celui de-al doilea Protocol la Convenţia menţionată la alin. a), promulgat prin Legea XXIX din 2006.

Secţiunea 154. Jaful în timpul conflictului armat

(1) Fapta persoanei care, într-un teatru de operaţiuni sau teritoriu ocupat:

a) se angajează în jefuirea bunurilor civililor;

b) privează populaţia de propriile sale mijloace de subzistenţă prin constrângere sau prin alte mijloace, cu excepţia cazurilor în care acest lucru este justificat din motive militare;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

(2) Fapta persoanei care jefuieşte persoanele căzute, rănite sau bolnave pe câmpul de luptă este pedepsită cu închisoare între doi şi opt ani.

Secţiunea 155. Utilizarea armelor interzise prin Convenţii internaţionale

(1) Fapta persoanei care utilizează sau ordonă folosirea unei arme sau a unui instrument de război interzis prin convenţie internaţională într-un teatru de operaţiuni militare sau pe un teritoriu ocupat constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între zece şi douăzeci de ani sau închisoare pe viaţă.

(2) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea infracţiunii prevăzute la alin. (1) este pedepsită cu închisoare de la unu la cinci ani.

Secţiunea 156. Atacul împotriva unei organizaţii umanitare

Fapta persoanei care conduce o ofensivă împotriva personalului, echipamentului, mijloacelor, unităţilor sau vehiculelor unei organizaţii umanitare, organizaţiilor de ajutorare sau de menţinere a păcii care operează în timp de război în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite şi în conformitate cu Carta, dacă au dreptul la protecţie, în temeiul dreptului internaţional, în cazul unui conflict armat, persoanelor şi entităţilor protejate, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani.

Secţiunea 157. Infracţiuni cu semne şi mărci protejate la nivel internaţional

Fapta persoanei care, în timpul războiului, abuzează de semnul crucii roşii, semilunii roşii sau al cristalului roşu sau alte semne care servesc unui scop similar şi recunoscute la nivel internaţional constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

Secţiunea 158. Alte crime de război

Alte crime de război şi sancţiunile pentru astfel de infracţiuni sunt reglementate prin Decretul nr. 81/1945 (II.5) ME, adoptat prin Legea VII din 1945 şi modificat şi completat prin Decretul nr. 1440/1945 (V. 1.) ME.

Secţiunea 159. Răspunderea penală a ofiţerilor superiori şi a organelor executive publice

Sancţiunile aplicate autorilor infracţiunilor prevăzute în prezentul capitol se aplică, de asemenea:

a) ofiţerilor militari superiori şi persoanelor care pretind a fi comandanţi militari (în sensul prezentei secţiuni, denumiţi în continuare, în mod colectiv, ca „ofiţeri superiori"), dacă infracţiunea prevăzută în prezentul capitol este săvârşită de o persoană aflată sub comanda şi controlul său de facto sau sub autoritatea şi controlul său de facto, iar ofiţerul superior ştia că infracţiunea a fost săvârşită sau avea cunoştinţă în legătură cu pregătirile pentru o astfel de infracţiune sau ar fi trebuit să ştie de aceste circumstanţe şi nu a luat măsurile necesare pentru a preveni infracţiunea sau nu a denunţat fără întârziere infracţiunea după ce a luat cunoştinţă de aceasta;

b) oricărui înalt funcţionar public sau funcţionar public străin care nu se află sub incidenţa lit. a) (în sensul prezentei secţiuni, denumiţi în continuare „organ executiv public"), dacă infracţiunea prevăzută în acest Capitol este săvârşită de o persoană aflată sub autoritatea şi controlul său de facto (în sensul

LEGAL CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

prezentei secțiuni, denumită în continuare „subordonat"), ca o consecință directă a neexecutării supravegherii de către organul executiv public, dacă

ba) organul executiv public a știut că subordonații au săvârșit sau au făcut pregătiri pentru astfel de infracțiuni sau au trecut cu vederea, în mod deliberat, indiciile clare referitoare la infracțiune,

bb) infracțiunea implică activități care se încadrează în atribuțiile sau responsabilitățile sale de facto și

bc) organul executiv public nu a luat măsurile considerate necesare și justificate, în limitele competenței sale, pentru a preveni infracțiunea sau nu a denunțat infracțiunea imediat după ce a luat la cunoștință despre aceasta.

CAPITOLUL XV
Infracțiuni împotriva vieții, integrității corporale și sănătății

Secțiunea 160. Omorul

(1) Fapta persoanei care ucide o altă ființă umană constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea între zece și douăzeci de ani sau închisoarea pe viață, dacă omorul este săvârșit:

a) deliberat, cu premeditare;

b) din interes material;

c) din rea voință și cu motive rău intenționate;

d) cu cruzime deosebită;

e) împotriva unui funcționar public sau a unui funcționar public străin, în timpul sau din cauza actelor sale oficiale, împotriva unei persoane care îndeplinește atribuții publice, în exercitarea unor astfel de îndatoriri sau împotriva unei persoane care acordă asistență sau acționează în apărarea acelor persoane care îndeplinesc funcții oficiale sau publice;

f) asupra mai multor persoane;

g) pune în pericol viața mai multor persoane;

h) de un recidivist multiplu;

i) împotriva unei persoane cu o vârstă mai mică de paisprezece ani;

j) împotriva unei persoane incapabile de autoapărare; sau

k) împotriva unei persoane a cărei capacitate de apărare este diminuată, datorită vârstei sale înaintate sau handicapului.

(3) Fapta persoanei care săvârșește pregătirea infracțiunii de omor se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(4) Fapta persoanei care săvârșește infracțiunea de ucidere din culpă se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(5) Fapta persoanei care convinge o altă persoană să se sinucidă se pedepseşte în conformitate cu alineatul (1), dacă persoana în cauză are o vârstă mai mică de paisprezece ani sau nu este în măsură să-şi exprime voinţa şi dacă sinuciderea a avut loc.

(6) În aplicarea alin. (2) lit. h), următoarele sunt considerate infracţiuni similare recidivei multiple:

a) genocidul [lit. a) din alineatul (1) al secţiunii 142], omorul provocat (secţiunea 161);

b) cazurile agravate de răpire şi de atac asupra unui ofiţer superior sau asupra unui reprezentant al autorităţii publice [secţiunea 190 alin. (4) şi at. 445 alin. (5) lit. a)];

c) acte de terorism, deturnarea ilicită a unui vehicul şi formele agravate de revoltă, dacă provoacă moartea şi fapta este săvârşită în mod intenţionat [alineatul (1) al secţiunii 314, alineatul (2) al secţiunii 320, alineatul (4) al secţiunii 442].

Secţiunea 161. Omorul provocat

Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea de omor în urma unor provocări sau în urma unui dezechilibru emoţional se pedepseşte cu închisoare între doi şi opt ani.

Secţiunea 163. Determinarea şi înlesnirea sinuciderii

(1) Fapta persoanei care convinge o altă persoană să se sinucidă sau înlesneşte sinuciderea constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani, indiferent dacă sinuciderea a avut loc ca tentativă sau a avut loc efectiv.

(2) Persoana cu vârsta de peste optsprezece ani care convinge o altă persoană cu o vârstă mai mică de optsprezece ani să se sinucidă sau să înlesnească sinuciderea se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani, indiferent dacă sinuciderea a avut loc ca tentativă sau a avut loc efectiv.

Secţiunea 163. Avortul

(1) Fapta persoanei care săvârşeşte eliminarea sau expulzarea unui făt constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea între unu şi cinci ani, dacă avortul este săvârşit:

a) la scară comercială;

b) fără consimţământul femeii însărcinate; sau

c) provoacă vătămări corporale grave sau reprezintă un pericol pentru viaţă.

POLITECHNICAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Pedeapsa este închisoarea între doi şi opt ani dacă avortul are drept rezultat moartea femeii gravide.

(4) Fapta femeii însărcinate care îşi distruge în mod deliberat fătul sau determină o altă persoană să facă acest lucru, constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Secţiunea 164. Lovirea

(1) Fapta persoanei care cauzează vătămarea corporală sau afectează sănătatea altei persoane constituie infracţiunea de lovire.

(2) În cazul în care leziunile sau afecţiunile cauzate de lovire necesită mai puţin de opt zile pentru vindecare, fapta reprezintă delict, numit lovire în formă neagravată şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(3) În cazul în care leziunile sau afecţiunile cauzate de lovire necesită mai mult de opt zile pentru a se vindeca, fapta constituie infracţiune, numită lovire în formă agravată şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(4) Pedeapsa pentru delict este pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă lovirea în formă neagravată este săvârşită:

a) din rea voinţă şi cu motive rău intenţionate;

b) împotriva unei persoane incapabile de autoapărare sau în imposibilitate de a-şi exprima voinţa; sau

c) împotriva unei persoane a cărei capacitate de apărare este diminuată datorită vârstei sale înaintate sau a handicapului.

(5) Pedeapsa este închisoarea între unu şi cinci ani, în cazul în care lovirea în formă neagravată are ca rezultat un handicap permanent sau o afectare gravă a sănătăţii.

(6) Pedeapsa este închisoarea între unu şi cinci ani, în cazul în care lovirea agravată este săvârşită:

a) din rea voinţă şi cu motive rău intenţionate;

b) împotriva unei persoane incapabile de autoapărare sau în imposibilitate de a-şi exprima voinţa;

c) împotriva unei persoane a cărei capacitate de apărare este diminuată datorită vârstei sale înaintate sau a handicapului;

d) cu provocarea invalidităţii permanente sau a unei tulburări grave de sănătate;

e) cu o cruzime deosebită.

(7) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea faptei penale menţionate la alin. (3) sau (6) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(8) Pedeapsa este închisoarea între doi şi opt ani dacă lovirea pune în pericol viaţa sau cauzează decesul victimei.

(9) Fapta persoanei care săvârşeşte din culpă infracţiunea de lovire agravată este pedepsită cu închisoarea:

a) de până la un an, în cazul prevăzut la alin. (3);

b) de maxim trei ani, în cazurile prevăzute la alin. (6) lit. b) - c);

c) de maxim cinci ani, în cazul producerii unui prejudiciu care poate pune viaţa în pericol.

(10) Autorul infracţiunii prevăzute la alin. (2) nu poate fi urmărit decât la plângerea persoanei vătămate.

Secţiunea 165. Abatere profesională

(1) Fapta persoanei care se abate de la atribuţiile sale profesionale în timpul serviciului, provocând astfel un pericol iminent pentru viaţa, integritatea corporală sau sănătatea altei persoane sau altor persoane prin faptul că nu a acţionat cu grijă sau diligenţe rezonabile sau provoacă vătămarea corporală constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa este:

a) închisoarea de până la trei ani, în cazul în care infracţiunea are ca rezultat o invaliditate fizică permanentă sau o vătămare gravă a sănătăţii sau o catastrofă în masă;

b) închisoarea între unu şi cinci ani, dacă infracţiunea are drept rezultat decesul;

c) închisoarea între doi şi opt ani, în cazul în care infracţiunea are drept consecinţă moartea a două sau mai multe persoane sau o catastrofă fatală în masă.

(3) Fapta persoanei responsabile pentru producerea unui pericol iminent în mod intenţionat constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani în cazul prevăzut în alin. (1) sau cu închisoare de la unu la cinci ani, între doi şi opt ani, între cinci şi zece ani în cazurile prevăzute în alin. (2), ţinând seama de distincţia făcută în respectivul alineat.

(4) În sensul prezentei secţiuni, normele unei profesii se referă, de asemenea, la normele privind utilizarea şi manipularea armelor de foc, a explozibililor şi a compuşilor explozibili.

Secţiunea 166. Neacordarea de ajutor sau asistenţă

(1) Fapta persoanei care nu oferă ajutor sau asistenţă, conform aşteptărilor, unei persoane vătămate sau unei persoane a cărei viaţă sau integritate corporală se află în pericol iminent, reprezintă delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de până la trei ani pentru delict, dacă persoana afectată moare şi viaţa ar fi putut fi salvată prin ajutor.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Pedeapsa pentru infracţiune este închisoarea de până la trei ani în cazul prevăzut la alin. (1) sau între unu şi cinci ani în cazul prevăzut la alin. (2), dacă situaţia de urgenţă este cauzată de autor sau dacă este altfel obligat să acorde ajutor.

(4) Ultima teză din alineatul (3) nu se aplică împotriva unei persoane care este obligată să acorde ajutor în baza regulamentului de circulaţie.

Secţiunea 167. Neacordarea de îngrijiri

Fapta persoanei care nu îşi îndeplineşte obligaţia de a oferi îngrijire unei persoane care nu se poate îngriji din cauza stării sau a vârstei sale înaintate şi, prin urmare, pune în pericol viaţa, integritatea corporală sau sănătatea persoanei care are nevoie de îngrijire, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

CAPITOLUL XVI
Proceduri medicale şi faptele penale în contextul cercetării

Secţiunea 168. Proceduri privind genomul uman

(1) Fapta persoanei care efectuează o procedură asupra structurii genetice umane, asupra structurii genetice fetale sau asupra structurii genetice a unui embrion uman în scopul schimbării structurii genetice a acestuia constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea între doi şi opt ani dacă procedura descrisă la alineatul (1) are ca rezultat modificări permanente ale genomului.

Secţiunea 169. Utilizarea ilegală a gameţilor umani

(1) Fapta persoanei care utilizează gameţi de la un cadavru sau de la un făt decedat, ca parte a unei proceduri speciale, în scopul reproducerii umane constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani.

(2) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea pentru folosirea ilegală a gameţilor umani constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Secţiunea 170. Modificarea sexului copilului nenăscut

(1) Fapta persoanei care efectuează o procedură de modificare a sexului unui copil nenăscut constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani.

Secţiunea 171. Încălcarea regulilor de cercetare experimentală pe oameni

Fapta persoanei care efectuează un experiment medical asupra oamenilor fără autorizaţie sau prin abatere de la autorizare constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani.

Secţiunea 172. Încălcarea regulilor de cercetare experimentală cu embrioni sau gameţi

(1) Fapta persoanei care efectuează un experiment medical asupra embrionilor umani sau asupra gameţilor fără autorizaţie sau prin abatere de la autorizare sau creează un embrion uman în scopuri ştiinţifice constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani.

(2) Fapta persoanei care:

a) transplantează un embrion uman într-un animal;

b) inseminează un gamet uman cu un gamet animal sau invers;

c) implantează un embrion uman, rezultat al unor experimente anterioare, într-un corp uman;

d) foloseşte un gamet uman care a fost utilizat anterior pentru experimentul de reproducere umană;

e) utilizează un gamet sau un embrion pentru inseminarea umană sau pentru implantarea embrionilor;

f) foloseşte un embrion uman pentru a crea mai mulţi embrioni umani sau embrioni de animale;

se pedepseşte cu închisoare între doi şi opt ani.

(3) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea pentru faptele penale prevăzute la alin. (2) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(4) În sensul prezentei secţiuni, gamet uman reprezintă, de asemenea, gametul fetal.

Secţiunea 173.

(1) Fapta persoanei care efectuează un experiment ştiinţific asupra unui embrion uman în scopul manipulării structurii genetice a embrionului constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani.

(2) Fapta persoanei care:

a) utilizează un embrion uman pentru a crea un specimen cu caracteristici diferite de cele dezvoltate prin concepţie sau cu caracteristici suplimentare; sau

b) separă celulele unui embrion uman;

se pedepseşte cu închisoare între doi şi opt ani.

UBB IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea pentru fapta penală menționată la alin. (2) constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

Secțiunea 174. Producerea genetică de ființe umane identice

(1) Fapta persoanei care produce ființe umane identice genetic în timpul cercetărilor experimentale sau în timpul unei proceduri medicale constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare între cinci și zece ani.

(2) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea pentru fapta penală descrisă în alineatul (1) se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 175. Utilizarea ilegală a unui corp uman

(1) Fapta persoanei care dobândește, vinde sau comercializează ilegal gene umane, celule, gameți, embrioni, organe, țesuturi, cadavre sau părți ale acestor cadavre sau fetuși decedați, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea între unu și cinci ani dacă folosirea ilegală a corpului uman este săvârșită de un angajat al unui furnizor de servicii medicale care acționează în scopuri asociate profesiei sale.

(3) Pedeapsa este închisoarea între unu și cinci ani în cazul prevăzut la alin. (1) sau închisoarea între doi și opt ani, în cazul prevăzut la alin. (2), dacă se săvârșește o utilizare ilegală a corpului uman:

a) împotriva unei persoane sub vârsta de optsprezece ani;

b) la scară comercială; sau

c) în asociere infracțională cu complici.

(4) Fapta persoanei care se angajează în pregătirea pentru folosirea ilegală a unui corp uman constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an, în cazul prevăzut la alin. (1) sau cu închisoare de până la doi ani, în cazurile prevăzute la alineatele (2) și (3).

(5) În sensul prezentei secțiuni, embrion reprezintă și un embrion eliminat din uterul mamei, precum și cei produși în proceduri speciale, în scopul reproducerii umane, care nu sunt plasați în uter.

CAPITOLUL XVII
Infracțiuni împotriva sănătății

Secțiunea 176. Traficul de stupefiante

(1) Fapta persoanei care oferă sau furnizează stupefiante sau care este implicată în distribuirea sau traficul de stupefiante constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la zece ani, dacă fapta a fost săvârşită:

a) în asociere infracţională cu complici;

b) de un funcţionar public sau de persoana care are sarcini publice, care acţionează în această calitate; sau

c) în orice unitate a forţelor armate maghiare sau a agenţiilor de aplicare a legii sau facilităţile Nemzeti Adó-és Vámhivatal (Autoritatea Naţională Fiscală şi Vamală).

(3) Pedeapsa este închisoarea de la cinci până la douăzeci de ani sau închisoarea pe viaţă dacă fapta penală este săvârşită în conexiune cu o cantitate semnificativă de stupefiante.

(4) Fapta persoanei care acordă asistenţă materială pentru săvârşirea infracţiunilor prevăzute la alineatele (1)-(3) este pedepsită conform acestor alineate.

(5) Fapta persoanei care oferă sau furnizează o cantitate mică de stupefiante:

a) reprezintă delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani în cazul prevăzut în alin. (1);

b) se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b)-c).

(6) Fapta persoanei care:

a) efectuează acte pregătitoare în vederea săvârşirii infracţiunilor prevăzute la alin. (1) şi (2) se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani;

b) efectuează acte pregătitoare în vederea săvârşirii infracţiunilor prevăzute la alineatul (3) se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

Secţiunea 177.

(1) Fapta persoanei cu vârsta de peste optsprezece ani, care:

a) oferă sau furnizează stupefiante unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani;

b) este implicată în distribuirea sau traficul de stupefiante prin utilizarea unei persoane cu vârsta sub 18 ani;

c) în interiorul sau în apropierea unei clădiri care deserveşte scopul educaţiei, învăţării publice, bunăstării copilului sau al activităţilor de protecţie a copilului:

ca) oferă sau furnizează stupefiante,

cb) se implică în distribuţia sau traficul de stupefiante,

reprezintă infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între cinci şi zece ani.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Pedeapsa este închisoarea de la cinci până la douăzeci de ani sau închisoarea pe viaţă, în cazul săvârşirii infracţiunii:

a) ce implică o cantitate semnificativă de stupefiante;

b) în asociere infracţională cu alte persoane;

c) de către un funcţionar public sau o persoană cu atribuţii publice, care acţionează în calitate de oficial.

(3) Fapta persoanei care acordă asistenţă materială pentru faptele prevăzute la alineatele (1)-(2) este pedepsită conform prevederilor acestora.

(4) Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea definită la lit. a) sau punctul ca) al alineatului (1) pentru o cantitate mică de stupefiante se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani sau între doi şi opt ani dacă este săvârşită de un funcţionar public sau de o persoană învestită cu funcţii publice, care acţionează în această calitate oficială.

(5) Fapta persoanei care efectuează acte pregătitoare pentru fapta penală descrisă la alineatul (1) sau (2) se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 178. Deţinerea de stupefiante

(1) Fapta persoanei care produce, fabrică, achiziţionează, deţine, importă sau exportă sau transportă stupefiante, în tranzit pe teritoriul Ungariei constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani.

(2) Pedeapsa este:

a) pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani, în cazul în care infracţiunea este săvârşită:

aa) la scară comercială,

ab) în asociere infracţională cu alte persoane,

ac) de către un funcţionar public sau o persoană învestită cu atribuţii publice, care acţionează în această calitate oficială;

b) închisoare între cinci şi zece ani, dacă fapta penală este cu referire la o cantitate semnificativă de stupefiante;

c) închisoare între cinci şi cincisprezece ani, dacă fapta penală este săvârşită pentru o cantitate de stupefiante deosebit de semnificativă.

(3) Fapta persoanei care acordă asistenţă materială pentru faptele penale prevăzute la alineatele (1)-(2) este pedepsită conform prevederilor acestora.

(4) Fapta persoanei care efectuează acte pregătitoare pentru faptele penale descrise în alineatele (1)-(2) constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(5) Dacă fapta penală este săvârşită pentru o cantitate mică de stupefiante, pedeapsa este:

a) pentru delict, închisoare de până la doi ani în cazul alin. (1);

b) închisoare de până la trei ani în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. aa) şi c).

(6) Fapta persoanei care consumă stupefiante sau achiziţionează sau deţine o cantitate mică de stupefiante pentru consumul propriu constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

Secţiunea 179.

(1) Persoana cu vârsta de peste optsprezece ani care produce, fabrică, achiziţionează sau deţine stupefiante:

a) prin folosirea unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani; sau

b) în interiorul sau în apropierea unei clădiri care deserveşte scopul educaţiei, învăţării publice, bunăstării copilului sau al activităţilor de protecţie a copilului; constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între doi şi opt ani.

(2) Orice persoană cu vârsta de peste optsprezece ani care, prin folosirea unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani, importă sau exportă sau transportă stupefiante, în tranzit pe teritoriul Ungariei se pedepseşte în conformitate cu alineatul (1).

(3) Pedeapsa este:

a) pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani în cazul săvârşirii infracţiunii:

aa) la scară comercială,

ab) în asociere infracţională cu alte persoane,

ac) de către un funcţionar public sau o persoană investită cu atribuţii publice, care acţionează în această calitate oficială;

b) închisoare între cinci şi zece ani, dacă fapta penală este săvârşită cu referire la o cantitate semnificativă de stupefiante;

c) închisoare între cinci şi douăzeci de ani sau închisoare pe viaţă, dacă fapta penală este săvârşită cu referire la o cantitate deosebit de semnificativă de stupefiante.

(4) Fapta persoanei care acordă asistenţă materială pentru faptele penale prevăzute la alineatele (1)-(3) este pedepsită conform prevederilor acestora.

(5) Fapta persoanei care procedează la pregătirea infracţiunii descrise la alineatele (1)-(3) constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(6) În cazul în care fapta penală este săvârşită pentru o cantitate mică de stupefiante, aceasta constituie infracţiune şi se pedepseşte cu:

CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

a) închisoare de până la trei ani în cazurile prevăzute la alin. (1) şi (2);

b) închisoare între unu şi cinci ani în cazurile prevăzute la alin. (3) punctele ab) şi ac).

Secţiunea 180.

(1) Fapta persoanei care produce, fabrică, achiziţionează sau deţine o cantitate mică de stupefiante pentru consum propriu nu va fi urmărită penal dacă făptuitorul a recunoscut săvârşirea infracţiunii şi dacă este capabil să prezinte un document înainte de a fi condamnat în primă instanţă pentru a se verifica dacă a fost tratat pentru dependenţă de droguri timp de cel puţin şase luni consecutive sau dacă a participat la un program de reabilitare a utilizatorilor de droguri sau la un serviciu de consiliere preventivă cu privire la dependenţă.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică dacă, în termen de doi ani, înainte de săvârşirea infracţiunii:

a) a fost amânată urmărirea penală şi/sau ancheta sau procedurile au fost suspendate după ce autorul a fost de acord să primească tratament pentru dependenţa de droguri sau să participe la un program de reabilitare a utilizatorilor de droguri sau un serviciu de prevenire-consultare cu privire la dependenţă; sau

b) făptuitorul a fost găsit vinovat de trafic ilegal de droguri sau deţinere de stupefiante.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1), (5)-(6) ale secţiunii 178 şi la alineatele (1)-(2) şi (6), pedeapsa poate fi redusă fără limitare dacă făptuitorul furnizează informaţii pentru identificarea traficantului de stupefiante înainte de a fi acuzat.

Secţiunea 181. Instigare la abuz de substanţe

(1) Orice persoană cu vârsta de peste optsprezece ani, care:

a) convinge sau încearcă să convingă o altă persoană cu vârsta sub optsprezece ani să se angajeze în consumul patologic al unei substanţe sau al unui agent care are un efect narcotic, fără a fi clasificat ca stupefiant sau

b) încearcă să convingă o altă persoană cu vârsta sub optsprezece ani să folosească stupefiante;

reprezintă delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Persoana cu vârsta de peste optsprezece ani care oferă asistenţă unei alte persoane cu vârsta sub optsprezece ani să se angajeze în consumul patologic al unei substanţe sau a unui agent care are un efect narcotic, fără a fi clasificat ca stupefiant, se pedepseşte în conformitate cu alineatul (1), în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

Secţiunea 182. Facilitarea producerii de stupefiante

(1) Fapta persoanei care:

a) produce, achiziţionează, furnizează, importă sau exportă sau transportă în tranzit prin teritoriul Ungariei;

b) este implicată în distribuirea sau traficul de materiale, echipamente şi/sau accesorii pentru producerea sau fabricarea de stupefiante;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

(2) Fapta persoanei care acordă asistenţă materială pentru fapta penală prevăzută la alineatul (1) se pedepseşte conform prevederilor acestuia.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani, dacă:

a) infracţiunea prevăzută la alineatul (1) este săvârşită în asociere cu alte persoane;

b) infracţiunea prevăzută la alin. (1) lit. a) este săvârşită la scară comercială.

(4) Fapta persoanei care efectuează acte pregătitoare pentru fapta penală menţionată la alin. (1) sau (3) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(5) Persoana care a acordat asistenţă pentru producerea de stupefiante este exonerată de pedeapsă dacă mărturiseşte fapta autorităţilor înainte ca acestea să se sesizeze; predă autorităţilor materialele, echipamentele şi/sau accesoriile aflate în posesia sa şi cooperează cu autorităţile în identificarea altor persoane care se ocupă de producerea de stupefiante.

Secţiunea 183. Infracţiuni cu privire la precursori

(1) Fapta persoanei care:

a) deţine sau introduce pe piaţă, transportă sau desfăşoară activităţi de intermediere cu precursori de droguri prevăzuţi în legislaţia relevantă a Uniunii Europene fără autorizaţie sau prin încălcarea domeniului de aplicare al autorizaţiei;

b) dobândeşte precursorii de droguri prevăzuţi în legislaţia relevantă a Uniunii Europene prin intermediul unei declaraţii false;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care încalcă obligaţia de notificare privind distribuirea sau transportul, precum şi privind activităţile intermediare cu precursori de droguri, conform legislaţiei aplicabile a Uniunii Europene, constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(3) În sensul prezentului alineat:

a) „legislaţia Uniunii Europene" reprezintă Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European şi al Consiliului din 11 februarie 2004 privind

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

precursorii drogurilor (în scopul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a schimburilor comerciale între Comunitate şi ţările terţe în materie de precursori de droguri în sensul prezentului alineat, denumit în continuare „Regulamentul Consiliului 111/2005/CE");

b) „introducere pe piaţă" are sensul prevăzut la secţiunea 2c) din Regulamentul 273/2004/CE;

c) „transport" are înţelesul prevăzut la secţiunile 2c) şi d) din Regulamentul Consiliului 111/2005/CE;

d) „activitate intermediară" are sensul prevăzut la secţiunea 2e) din Regulamentul Consiliului 111/2005/CE;

e) „obligaţie de notificare" are sensul prevăzut la secţiunea 8 alineatul (1) din Regulamentul 273/2004/CE şi la secţiunea 9 alineatul (1) din Regulamentul nr. 111/2005/CE.

Secţiunea 184. Deţinerea ilegală de substanţe psihoactive noi

(1) Fapta persoanei care:

a) importă sau exportă sau transportă substanţe psihoactive noi, în tranzit pe teritoriul Ungariei;

b) produce, furnizează, oferă, introduce pe piaţă sau comercializează substanţe psihoactive noi;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) În aplicarea prezentei secţiuni, „substanţele psihoactive noi" au semnificaţia definită în Legea privind medicamentele de uz uman şi în Amendamentul altor regulamente privind medicamentele.

Secţiunea 185. Infracţiuni cu amplificatori de performanţă

(1) Fapta persoanei care:

a) fabrică sau produce;

b) livrează, oferă şi plasează pe piaţă;

c) prescrie prin prescripţie medicală sau veterinară medicamente de îmbunătăţire a performanţei controlate, pentru sporirea performanţelor sportive constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani dacă fapta penală este săvârşită la scară comercială sau în asociere infracţională cu alte persoane.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani dacă:

a) infracţiunea are ca rezultat furnizarea de medicamente controlate de îmbunătăţire a performanţei unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani;

b) infracţiunea prevăzută la alin. (1) lit. a) sau b) este săvârşită de o persoană cu vârsta de peste optsprezece ani, prin folosirea unei persoane cu vârsta sub 18 ani.

(4) Fapta persoanei care efectuează acte pregătitoare pentru faptele penale prevăzute la alin. (1)-(3) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(5) Persoana cu vârsta mai mare de optsprezece ani care convinge altă persoană cu vârsta sub optsprezece ani să folosească medicamente controlate pentru îmbunătăţirea performanţei sau oferă ajutor unei astfel de persoane pentru folosirea unor medicamente controlate, de îmbunătăţire a performanţei constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(6)[19] În sensul prezentei secţiuni, prin „medicamente controlate pentru îmbunătăţirea performanţei" se înţeleg substanţele clasificate – în termeni de ingredient activ – ca steroizi anabolizanţi, hormoni îmbogăţiţi cu peptide, factori de creştere şi congenerul lor, antagonişti şi modulatori ai hormonilor şi care sunt enumeraţi în Decretul Guvernului privind promulgarea Anexei I la Convenţia internaţională împotriva dopajului în sport.

Secţiunea 186. Falsificarea produselor de îngrijire a sănătăţii

(1) Fapta persoanei care:

a) falsifică secţiuni de îngrijire a sănătăţii sau produce secţiuni falsificate de îngrijire a sănătăţii;

b) livrează, oferă, plasează pe piaţă sau comercializează produse de îngrijire a sănătăţii false sau falsificate sau produse de îngrijire a sănătăţii care nu au fost autorizate în Ungaria;

c) importă sau exportă sau transportă în tranzit pe teritoriul Ungariei produse false sau falsificate de îngrijire a sănătăţii sau achiziţionează şi/sau le deţine în cantităţi nerezonabile;

d) achiziţionează şi/sau posedă produse de îngrijire a sănătăţii care nu au fost autorizate în Ungaria în cantităţi nerezonabile sau importă sau exportă sau transportă în tranzit pe teritoriul Ungariei astfel de produse;

e) utilizează un document original referitor la produsele de îngrijire a sănătăţii în scopuri comerciale din alte motive decât cele pentru care a fost destinat acest document;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

[19] Intră în vigoare conform alin. (4) al secţiunii 19 din Legea nr. LXXVIII din 2013.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) lit. a) şi b) este:

a) pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, dacă infracţiunea are ca rezultat un handicap permanent sau o vătămare gravă a sănătăţii;

b) închisoarea între doi şi opt ani, dacă infracţiunea are drept rezultat moartea.

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea definită la alin. (1):

a) în calitate de angajat în domeniul îngrijirii sănătăţii;

b) ca angajat al unui producător, comerciant cu ridicata sau furnizor public; sau

c) în asociere infracţională cu alte persoane;

este pedepsită cu închisoare între unu şi cinci ani.

(4) Sancţiunea prevăzută la alin. (3) se aplică în cazul în care produsele de îngrijire a sănătăţii false sau falsificate sau produsele de îngrijire a sănătăţii care nu au fost autorizate în Ungaria sunt distribuite pe larg utilizatorilor.

(5) În sensul prezentei secţiuni:

a) „produs de îngrijire a sănătăţii" înseamnă medicamente, produse medicinale veterinare, dispozitive medicale, dispozitive medicale pentru diagnostic in vitro şi medicamente experimentale;

b) „cantitate nerezonabilă" înseamnă orice cantitate care depăşeşte ceea ce se consideră a servi nevoilor personale ale unei anumite persoane;

c) „produs de îngrijire a sănătăţii neautorizat în Ungaria" înseamnă, printre altele, dispozitivele medicale introduse pe piaţă fără un test de evaluare a conformităţii şi orice produs în care ingredientele active sunt utilizate cu încălcarea dispoziţiilor legale privind compoziţia unui anumit produs. Produsul autorizat de îngrijire a sănătăţii acoperă, printre altele, orice medicament care nu are autorizaţie de introducere pe piaţă în Ungaria, în legătură cu care se constată comportamentul definit la alin. (1) lit. b) sau d), în cazul în care acest lucru face obiectul autorizării sau notificării, în conformitate cu legislaţia relevantă.

Secţiunea 187. Falsa reprezentare

(1) Fapta persoanei care desfăşoară activităţi ilegale în temeiul pretins al unei practici medicale în schimbul unei remuneraţii, sau în mod regulat constituie săvârşirea unui delict, care este pedepsit cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa pentru infracţiune este închisoarea de până la trei ani, în cazul săvârşirii şarlataniei prin simularea dreptului de a practica medicina.

(3) În sensul prezentei secţiuni, „practician medical autorizat" înseamnă:

a) persoana care are o diplomă obţinută la o universitate locală pentru medicină generală sau stomatologie;

b) persoana care are o diplomă echivalată, primită la o universitate străină pentru medicină generală sau stomatologie, prevăzută cu un certificat de echivalenţă;

c) un cetăţean străin care a fost autorizat să desfăşoare activităţi medicale fără echivalarea diplomei sale;

cu condiţia ca, în toate cazurile, să nu îi fi fost interzis prin ordin judecătoresc să practice medicina.

(4) De asemenea, poate fi aplicată interdicţia persoanelor angajate în şarlatanie.

Secţiunea 188. Infracţiuni cu substanţe toxice

(1) Fapta persoanei care – fără autorizaţie corespunzătoare – prepară, posedă, utilizează sau distribuie otravă sau care nu ia măsurile prevăzute pentru prevenirea oricărei utilizări ilegale a otrăvurilor sau pentru protecţia altora constituie delict şi se pedepseşte cu arest, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

(2) În aplicarea prezentei secţiuni, „otravă" înseamnă o substanţă sau un amestec periculos care, pe baza proprietăţilor sale toxicologice, pune în pericol viaţa omului dacă este inhalat, ingerat sau penetrează pielea sau poate provoca daune substanţiale sau vătămări grave.

Secţiunea 189. Infracţiuni cu bunuri de consum dăunătoare

(1) Fapta persoanei care prepară sau posedă orice bunuri de consum, în scopul distribuirii, care sunt dăunătoare pentru sănătate constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care introduce pe piaţă bunuri de consum dăunătoare constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(3) Pedeapsa este închisoarea între unu şi cinci ani, în cazul în care fapta este săvârşită:

a) în legătură cu bunuri de consum dăunătoare într-o cantitate sau valoare substanţială;

b) în asociere infracţională cu alte persoane; sau

c) la scară comercială.

(4) Fapta persoanei care săvârşeşte din neglijenţă infracţiunea definită la alin. (2) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(5) Fapta persoanei care a săvârşit infracţiunile prevăzute la alin. (1) şi (4) nu poate fi urmărită penal dacă depune toate eforturile, după cunoaşterea naturii dăunătoare a bunurilor de consum, să recâştige posesia bunurilor de consum dăunătoare în cauză sau pentru a împiedica introducerea acestora pe piaţă.

CAPITOLUL XVIII
Infracțiuni privind libertatea persoanei

Secțiunea 190. Răpirea

(1) Fapta persoanei care privează de libertate o altă persoană:

a) prin violență sau amenințarea directă împotriva vieții sau a integrității corporale sau

b) prin punerea acestuia în imposibilitatea de a se apăra sau de a-si exprima voința, dacă profită de această condiție și face ca eliberarea să depindă de îndeplinirea unei cereri,

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare între doi și opt ani.

(2) Pedeapsa pentru răpire este închisoarea între cinci și cincisprezece ani, dacă este săvârșită:

a) împotriva unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani;

b) în asociere infracțională cu alte persoane;

c) prin expunerea unei arme mortale;

d) prin purtarea unei arme mortale sau

e) împotriva unui funcționar public sau a unui funcționar public străin, în legătură cu această calitate.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la douăzeci de ani sau închisoarea pe viață, dacă răpirea:

a) este săvârșită împotriva unei persoane cu vârsta sub paisprezece ani;

b) produce daune deosebit de mari; sau

c) are ca efect moartea victimei.

(4) Pedeapsa este închisoarea între zece și douăzeci de ani sau închisoarea pe viață, dacă răpirea presupune și omorul.

(5) Fapta persoanei care efectuează acte pregătitoare în vederea săvârșirii răpirii, este pedepsită cu închisoare de până la trei ani.

(6) Pedeapsa unei persoane care se desistează din săvârșirea infracțiunii de răpire mai înainte de producerea consecințelor grave rezultate din aceasta, poate fi redusă fără limitare.

Secțiunea 191. Tăinuirea infracțiunii de răpire

Fapta persoanei care are cunoștință despre pregătirile pentru răpire și nu informează cu promptitudine persoana împotriva căreia este planificată răpirea sau nu informează cât mai repede posibil autoritățile constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani, în cazul în care răpirea a fost demarată sau finalizată.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 192. Traficul de ființe umane

(1) Fapta persoanei care:

a) vinde, achiziționează, schimbă sau transferă sau primește altă persoană drept contraprestație; sau

b) transportă, adăpostește sau recrutează altă persoană în scopurile menționate la lit. a), inclusiv transferul controlului asupra acestei persoane;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care, în scopul exploatării, vinde, achiziționează, schimbă, furnizează, primește, recrutează, transportă, adăpostește altă persoană, inclusiv transferă controlul asupra acelei persoane, este pedepsită cu închisoare de la unu la cinci ani.

(3) Pedeapsa este închisoarea între doi și opt ani în cazul săvârșirii traficului de ființe umane:

a) împotriva unei persoane ținute în captivitate;

b) prin întrebuințarea de amenințări și violență;

c) prin înșelăciune;

d) prin cauzarea de suferințe părții vătămate;

e) împotriva unei persoane care se află în grija, custodia sau supravegherea sau care primește tratament medical de la făptuitor sau dacă se face abuz de o poziție recunoscută de încredere, autoritate sau influență asupra victimei;

f) pentru folosirea ilegală a corpului uman;

g) de către un funcționar public, care acționează în calitate oficială;

h) în asociere infracțională cu alte persoane; sau

i) la scară comercială.

(4) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la zece ani, dacă:

a) infracțiunea prevăzută la alin. (2) este săvârșită împotriva unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani;

b) infracțiunea prevăzută la alin. (2) este săvârșită împotriva unei persoane ținute în captivitate și se aplică oricare dintre circumstanțele agravante prevăzute la alin. (3) lit. b) - i); sau

c) infracțiunea prevăzută în alineatul (2) duce la daune deosebit de mari sau la pericol pentru viață.

(5) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani dacă:

a) infracțiunea prevăzută în alineatul (2) este săvârșită împotriva unei persoane cu vârsta sub paisprezece ani;

b) infracțiunea prevăzută la alin. (2) este săvârșită împotriva unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani și se aplică oricare dintre circumstanțele agravante prevăzute la alineatul (3);

EÖTVÖS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

c) infracţiunea prevăzută în alineatul (2) este săvârşită împotriva unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani şi are ca rezultat daune deosebit de mari sau pericol pentru viaţă; sau

d) infracţiunea prevăzută în alineatul (2) este săvârşită împotriva unei persoane cu vârsta sub 18 ani în scopul pornografiei infantile.

(6) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la douăzeci de ani sau închisoarea pe viaţă dacă:

a) infracţiunea prevăzută în alineatul (2) este săvârşită împotriva unei persoane cu vârsta sub paisprezece ani şi se aplică oricare dintre circumstanţele agravante prevăzute la alineatul (3);

b) infracţiunea prevăzută la alin. (2) este săvârşită împotriva unei persoane cu vârsta sub paisprezece ani şi duce la daune deosebit de mari sau la pericol pentru viaţă; sau

c) infracţiunea prevăzută în alineatul (2) este săvârşită împotriva unei persoane cu vârsta sub paisprezece ani în scopul pornografiei infantile.

(7) Fapta persoanei care efectuează acte pregătitoare în vederea săvârşirii traficului de fiinţe umane, constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(8) În aplicarea prezentei secţiuni, prin „exploatare" se înţelege abuzul de putere sau folosirea unei poziţii de vulnerabilitate în scopul de a profita de victima forţată sau ţinută într-o astfel de situaţie.

Secţiunea 193. Munca forţată

(1) Fapta persoanei care forţează o altă persoană prin folosirea situaţiei sale vulnerabile sau prin întrebuinţarea de ameninţări şi violenţă să muncească împotriva voinţei sale constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea între doi şi opt ani, dacă infracţiunea de muncă forţată este săvârşită:

a) prin cauzarea de suferinţe victimei;

b) cauzând un prejudiciu semnificativ al intereselor; sau

c) împotriva unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani.

Secţiunea 194. Încălcarea libertăţii persoanei

(1) Fapta persoanei care privează de libertate o altă persoană constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea între unu şi cinci ani în cazul în care se încalcă libertatea personală:

a) a unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani;

b) din rea voinţă şi cu motive rău intenţionate;

c) prin cauzarea de suferinţe victimei;
d) a unei persoane incapabile de autoapărare;
e) prin expunerea unei arme mortale;
f) prin purtarea unei arme mortale;
g) provocând un prejudiciu semnificativ al intereselor; sau
h) prin folosirea ilegală de calităţi oficiale.

(3) Pedeapsa este închisoarea între doi şi opt ani în cazul în care infracţiunea este săvârşită împotriva unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani şi se aplică oricare dintre circumstanţele agravante prevăzute la lit. b) sau c) din alin. (3).

Secţiunea 195. Constrângerea

Fapta persoanei care obligă altă persoană, prin întrebuinţarea de ameninţări şi violenţe, să acţioneze sau să se abţină de la o acţiune şi provoacă astfel un prejudiciu considerabil, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

CAPITOLUL XIX
Libertatea sexuală şi infracţiunile sexuale

Secţiunea 196. Exploatarea sexuală

(1) Fapta persoanei care obligă altă persoană să desfăşoare sau să tolereze activităţi sexuale constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare între unu şi cinci ani.

(2) Pedeapsa pentru exploatarea sexuală este închisoarea de la doi la opt ani dacă este săvârşită:

a) împotriva unei persoane cu o vârstă mai mică de optsprezece ani;

b) de către un membru al familiei sau împotriva unei persoane care se află în îngrijirea, custodia, supravegherea sa sau care primeşte tratament medical de la făptuitor sau în cazul în care se abuzează de o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra victimei.

(3) Pedeapsa este închisoarea între cinci şi zece ani dacă exploatarea sexuală este săvârşită împotriva unei persoane cu o vârstă mai mică de paisprezece ani.

Secţiunea 197. Violenţa sexuală

(1) Violenţa sexuală este o infracţiune pedepsită cu închisoare de la doi la opt ani dacă este săvârşită:

a) prin forţă sau ameninţare împotriva vieţii sau a integrităţii corporale a victimei;

CURIA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) prin exploatarea unei persoane care este incapabilă de autoapărare sau nu poate să-şi exprime voinţa, în scopul actelor sexuale.

(2) Violenţa sexuală include, de asemenea, cazul în care făptuitorul săvârşeşte un act sexual asupra unei persoane cu o vârstă mai mică de doisprezece ani sau o forţează să întreţină un act sexual, iar pedeapsa este închisoarea între cinci şi zece ani.

(3) Pedeapsa este închisoarea cuprinsă între cinci şi zece ani în cazul în care infracţiunea descrisă la alin. (1) este săvârşită:

a) împotriva unei persoane cu o vârstă mai mică de optsprezece ani;

b) de către un membru al familiei sau împotriva unei persoane care se află în grija, custodia, supravegherea sa sau care primeşte tratament medical de la făptuitor sau dacă se face abuz de o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra victimei; sau

c) de mai multe persoane, cu aceeaşi ocazie, fiecare persoană având cunoştinţa completă a faptelor celorlalte persoane.

(4) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani dacă:

a) fapta penală prevăzută la alin. (1) lit. a) şi la lit. b) sau c) ale alin. (3) este săvârşită împotriva unei persoane aflate sub vârsta de doisprezece ani; sau

b) prevederile alin. (3) lit. b) sau c) se aplică şi infracţiunii prevăzute la alin. (3) lit. a).

(5) Fapta persoanei care furnizează mijloacele necesare sau facilitează săvârşirea violenţei sexuale constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 198. Abuzul sexual

(1) Fapta persoanei care desfăşoară activităţi sexuale cu o persoană cu o vârstă mai mică de paisprezece ani sau convinge o astfel de persoană să întreţină raporturi sexuale cu o altă persoană constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Persoana cu vârsta de peste optsprezece ani care încearcă să convingă o persoană cu o vârstă mai mică de paisprezece ani să întreţină raporturi sexuale cu ea sau cu o altă persoană este pedepsită cu închisoare de până la trei ani.

(3) În cazul în care victima este un membru al familiei făptuitorului sau se află în îngrijirea, custodia sau supravegherea sa sau primeşte tratament medical de la făptuitor sau dacă abuzul sexual a fost săvârşit având o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra victimei, pedeapsa este:

a) închisoarea între doi şi opt ani în cazul prevăzut la alin. (1);

b) închisoarea între unu şi cinci ani în cazul prevăzut la alin. (2).

(4) Persoana cu vârsta de peste optsprezece ani care întreţine activităţi sexuale cu o persoană cu vârsta între paisprezece şi optsprezece ani, în cazul în care se abuzează de o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra unei astfel de persoane este pedepsită cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 199. Incestul

(1) Fapta persoanei care desfăşoară activităţi sexuale cu rude de gradul întâi constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care are relaţii sexuale cu fratele sau sora sa reprezintă delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(3) Descendentul nu va fi urmărit penal pentru infracţiunea prevăzută la alin. (1) dacă are o vârstă mai mică de optsprezece ani în momentul săvârşirii faptei.

Secţiunea 200. Proxenetismul

(1) Fapta persoanei care solicită unei persoane activităţi sexuale în favoarea altor persoane pentru câştiguri financiare constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care oferă sau solicită unei persoane cu o vârstă mai mică de optsprezece ani practicarea prostituţiei este pedepsită în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa este închisoarea între unu şi cinci ani, în cazul în care proxenetismul este săvârşit la scară comercială.

(4) Pedeapsa este închisoarea cuprinsă între doi şi opt ani, în cazul în care proxenetismul, aşa cum este prevăzut la alin. (1), este săvârşit:

a) faţă de o persoană cu o vârstă mai mică de optsprezece ani;

b) de către un membru al familiei sau faţă de o persoană care se află în îngrijirea, custodia sau supravegherea unui astfel de membru al familiei sau dacă se abuzează de o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra victimei;

c) prin înşelăciune, prin forţă sau prin ameninţarea cu forţa.

(5) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la zece ani dacă alin. (4) lit. (c) se aplică şi în cazul proxenetismului prevăzut la alin. (4) lit. a) sau b).

(6) Fapta persoanei care conspiră în vederea săvârşirii infracţiunii de proxenetism pe scară comercială este pedepsită cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 201. Facilitarea prostituţiei sau a actelor sexuale

(1) Fapta persoanei care:

a) convinge o altă persoană să practice prostituţia;

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) pune la dispoziție o clădire sau un alt loc pentru ca o altă persoană să practice prostituția;

c) acordă asistență pentru prostituarea unei persoane cu o vârstă mai mică de optsprezece ani;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea între unu și cinci ani pentru a convinge o persoană cu o vârstă mai mică de optsprezece ani să practice prostituția.

(3) Fapta persoanei care întreține sau administrează un bordel sau oferă asistență materială pentru funcționarea bordelului este pedepsită cu închisoare de la unu la cinci ani.

Secțiunea 202. Mijloace de subzistență în urma prostituției

Fapta persoanei care se întreține total sau parțial din câștigurile unei persoane care se angajează în acte de prostituție constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 203. Exploatarea prostituției infantile

(1)[20] Fapta persoanei care acționează în scopul obținerii de profit în urma exploatării prostituției unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care acordă bani sau orice altă formă de remunerare pentru activități sexuale cu o persoană cu vârsta sub optsprezece ani este pedepsită în conformitate cu alin. (1).

(3)[21] Fapta persoanei care este întreținută parțial sau integral prin obținerea de profit din exploatarea prostituției unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani este pedepsită cu închisoare de la unu la cinci ani.

(4) Fapta persoanei care întreține sau administrează un bordel sau acordă asistență materială pentru funcționarea unui bordel în care are loc exploatarea prostituției unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani este pedepsită cu închisoare de la doi la opt ani.

Secțiunea 204. Pornografia infantilă

(1) Fapta persoanei care:

a) obține sau are în posesia sa imagini pornografice ale unei persoane sau ale mai multor persoane cu vârsta sub optsprezece ani constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani;

---

[20] Intră în vigoare conform prevederilor alin. (12) al secțiunii 318 din Legea nr. CCXXIII din 2012.

[21] Intră în vigoare conform prevederilor alin. (13) al secțiunii 318 din Legea nr. CCXXIII din 2012.

b) produce, oferă, furnizează sau pune la dispoziție imagini pornografice ale unei persoane sau ale mai multor persoane cu vârsta sub optsprezece ani se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani;

c)[22] distribuie, se ocupă cu imagini pornografice sau realizează și pune la dispoziția publicului larg imagini pornografice ale unei persoane sau ale mai multor persoane cu vârsta sub optsprezece ani se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani, în cazul în care infracțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) este săvârșită împotriva unei persoane care se află în grija, custodia sau supravegherea sa sau care primește tratament medical de la făptuitor, sau dacă se abuzează de o poziție recunoscută de încredere, autoritate sau influență asupra victimei.

(3) Fapta persoanei care acordă asistență materială pentru fapta penală prevăzută la alin. (1) lit. c) este pedepsită cu închisoare de la unu la cinci ani.

(4) Fapta persoanei care:

a) convinge o persoană sau mai multe persoane cu vârsta sub optsprezece ani să participe la o producție pornografică este pedepsită cu închisoare de până la trei ani;

b) acordă un rol unei persoane sau persoanelor cu vârsta sub optsprezece ani într-o producție pornografică este pedepsită cu închisoare între unu și cinci ani.

(5) Fapta persoanei care:

a) oferă unei persoane sau mai multor persoane cu vârsta sub optsprezece ani să participe la un material pornografic;

b)[23] participă la o producție pornografică în care participă și o persoană sau persoane cu vârsta sub optsprezece ani;

c) oferă asistență materială pentru implicarea unei persoane sau a unor persoane cu vârsta sub optsprezece ani într-o producție pornografică; este pedepsită cu închisoare de până la trei ani.

(6) Fapta persoanei care furnizează mijloacele necesare sau facilitează producerea, distribuirea sau traficul de materiale pornografice cu persoane care au vârsta sub paisprezece ani constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

---

[22] Intră în vigoare conform prevederilor alin. (14) al secțiunii 318 din Legea nr. CCXXIII din 2012.

[23] Intră în vigoare conform prevederilor alin. (15) al secțiunii 318 din Legea nr. CCXXIII din 2012.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(7) În sensul prezentei secțiuni:

a) „material pornografic" reprezintă orice film sau fotografie sau altă formă de înregistrare care afișează sexualitatea într-o manieră de indecență gravă a expunerii, dedicată special pentru a determina excitația sexuală;

b) „producție pornografică" reprezintă o acțiune sau un spectacol dedicat pentru a arăta sexualitatea într-o manieră de indecență gravă a expunerii, dedicată special pentru a determina excitația sexuală.

Secțiunea 205. Ultraj contra bunelor moravuri

(1) Fapta persoanei care se expune în fața altei persoane într-o manieră indecentă pentru se excita sau pentru a-și satisface dorința sexuală constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Persoana cu vârsta de peste optsprezece ani, care se expune în fața altei persoane cu vârsta sub paisprezece ani într-o manieră indecentă pentru a se excita sau pentru a-și satisface dorința sexuală constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracțiune mai gravă.

(3) În măsura în care fapta nu duce la o infracțiune mai gravă, persoana care se expune într-o manieră indecentă în fața altei persoane este pedepsită în conformitate cu alin. (1), dacă acest comportament afectează demnitatea victimei.

Secțiunea 206. Interdicția de a locui într-o anumită zonă

Interdicția de a locui într-o anumită zonă poate fi aplicată oricărei persoane găsite vinovată de exploatarea prostituției infantile, facilitarea prostituției sau a actelor sexuale, obținerea mijloacelor de subzistență în urma prostituției sau de ultraj împotriva bunelor moravuri.

Secțiunea 207. Plângerea prealabilă a părții vătămate

Infracțiunile prevăzute la alin. (1) al secțiunii 196, alin. (1), lit. a) al secțiunii 197 și în alin. (3) al secțiunii 205 pot fi urmărite penal numai în urma plângerii prealabile a părții vătămate, cu excepția cazului în care orice infracțiune care este pedepsită din oficiu este, de asemenea, săvârșită în legătură cu aceasta.

CAPITOLUL XX
Infracțiuni împotriva copiilor și a legislației familiei

Secțiunea 208. Abuzul asupra minorilor

(1) Fapta persoanei căreia îi este încredințat un minor pentru a-l crește și îngriji – inclusiv partenerul civil al părintelui sau tutorelui care exercită custodia parentală, precum și orice părinte care a fost lipsit de dreptul la custodie parentală, în cazul în care locuiește în aceeași gospodărie sau în aceeași casă cu minorul și care încalcă grav obligațiile care decurg din această sarcină și care, astfel, pune în pericol dezvoltarea fizică, morală sau psihică a minorului constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare între unu și cinci ani.

(2) Persoana cu vârsta de peste optsprezece ani care:

a) convinge sau face orice încercare de a convinge o persoană cu vârsta sub optsprezece ani să săvârșească o infracțiune sau un delict sau să se angajeze într-un comportament imoral;

b) propune o persoană cu vârsta sub optsprezece ani pentru săvârșirea unei infracțiuni,

este pedepsită în conformitate cu alin. (1), în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracțiune mai gravă.

Secțiunea 209. Exploatarea economică a copiilor

Fapta persoanei care:

a) încalcă prevederile legale privind angajarea persoanelor cu vârsta sub optsprezece ani; sau

b) angajează un cetățean al unei țări terțe cu vârsta sub optsprezece ani, fără autorizația de a desfășura activitatea salariată;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 210. Împiedicarea exercitării drepturilor de vizită

(1) În cazul în care unei persoane i s-a acordat custodia unui minor în temeiul unei decizii administrative și această persoană împiedică în mod intenționat persoana care deține drepturile de vizită să își exercite acest drept, în ciuda faptului că a fost atenționată în vederea punerii în practică a dreptului persoanei de a stabili și menține contactul cu minorul, constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul nu va fi urmărit penal în cazul în care îndeplinește obligația de a permite exercitarea drepturilor de vizită înainte de a fi condamnat în primă instanță și începe să permită formele de vizitare refuzate anterior.

Secţiunea 211. Modificarea custodiei unui minor

(1) Fapta persoanei care preia minorul de la persoana căreia i s-a acordat custodia prin hotărâre definitivă a autorităţii competente, fără consimţământul custodelui, în scopul schimbării permanente a custodiei sau ţine minorul ascuns sau în secret constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Fapta persoanei care foloseşte violenţe sau ameninţări împotriva vieţii sau a integrităţii corporale în săvârşirea infracţiunii de reţinere prevăzute la alin. (1) constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 212. Neîndeplinirea obligaţiei de întreţinere

(1) Fapta persoanei care, în mod intenţionat, nu asigură pensia de întreţinere acordată prin hotărâre definitivă a autorităţii competente, conform dispoziţiilor legale, constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care, în mod intenţionat, nu asigură pensia de întreţinere acordată prin hotărâre definitivă a autorităţii competente, în temeiul prevederilor legale şi expune astfel partea îndreptăţită la lipsuri grave, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(3) Făptuitorul nu poate fi pedepsit în baza alin. (1), iar în cazul alin. (3) pedeapsa poate fi redusă fără limitare, în cazul în care îşi îndeplineşte obligaţia înainte de adoptarea unei hotărâri în primă instanţă.

Secţiunea 212/A[24]. Violenţa domestică[25]

(1) Fapta persoanei care, în mod regulat:

a) încalcă grav demnitatea umană sau se angajează într-un comportament degradant şi violent,

b) deturnează sau ascunde orice bunuri din proprietatea conjugală sau comună, provocând astfel lacune grave părintelui copilului sau unui membru al familiei, fostului soţ sau partener civil care locuia în aceeaşi gospodărie sau locuinţă la momentul săvârşirii faptei sau anterior, custodelui său, persoanei aflate sub custodie, tutorelui sau persoanei aflate sub tutelă,

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

---

[24] Intră în vigoare conform prevederilor alin. (5) al secţiunii 19 din Legea nr. LXXVIII din 2013.

[25] Intră în vigoare conform prevederilor alin. (5) al secţiunii 19 din Legea nr. LXXVIII din 2013.

(2) Fapta persoanei care săvârşeşte:

a) infracţiunea de lovire, conform secţiunii 164 alin. (2) sau calomnie, conform cu secţiunea 227 alin. (2) împotriva unei persoane definite la alin. (1) constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani;

b) infracţiunea de lovire, conform secţiunii 164 alin. (3) şi (4) sau infracţiunea de încălcare a libertăţii personale sau infracţiunea de constrângere, în temeiul secţiunii 194 alin. (1) împotriva unei persoane prevăzute în alin. (1)

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unul la cinci ani.

(3) Se poate impune şi interdicţia împotriva persoanelor găsite vinovate de violenţă domestică.

(4) Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la alin. (1) poate fi urmărită penal numai în urma plângerii prealabile a părţii vătămate.

Secţiunea 213. Încălcarea statutului familiei

(1) Fapta persoanei care modifică sau dizolvă situaţia familială a unei alte persoane constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea între unu şi cinci ani, în cazul în care se încalcă statutul familiei:

a) de către un angajat al unui furnizor de servicii de asistenţă medicală sau al unei instituţii de asistenţă sau de protecţie a copilului, care acţionează în scopuri legate de profesia sa;

b) de către o persoană responsabilă de furnizarea de îngrijire, custodie sau îndrumare unei persoane cu vârsta sub optsprezece ani.

(3) În cazul în care încălcarea statutului familiei este săvârşită de un angajat al unui furnizor de servicii de sănătate sau al unei instituţii de asistenţă sau protecţie a copilului, din neglijenţă, acţionând în scopuri legate de profesia sa, fapta reprezintă delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Secţiunea 214. Poligamia

Fapta persoanei care intră într-o căsătorie nouă în timp ce este angajată într-o căsătorie anterioară sau care intră în căsătorie cu o persoană căsătorită constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

BCU CLUJ / BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL XXI
Infracțiuni împotriva demnității umane și a drepturilor fundamentale

Secțiunea 215. Încălcarea libertății de conștiință și a religiei

Fapta persoanei care:

a) îngrădește o altă persoană în libertatea sa de conștiință prin întrebuințarea de violențe sau amenințări;

b) împiedică altă persoană să își exercite libertatea religioasă prin întrebuințarea de violențe sau amenințări;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 216. Violența împotriva unui membru al comunității

(1) Fapta persoanei care manifestă un comportament aparent antisocial împotriva altora pentru motivul de a fi parte, în fapt sau prezumtiv, a unui grup național, etnic, rasial sau religios sau a unui anumit grup social, în special din motive de handicap, identitate de gen sau orientare sexuală sau care urmărește să provoace panică sau teamă, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care atacă altă persoană pentru motivul de a fi parte, în fapt sau prezumtiv, a unui grup național, etnic, rasial sau religios sau a unui anumit grup social, în special pe motive de handicap, identitate de gen sau orientare sexuală sau o obligă, prin întrebuințarea de violențe și amenințări, să acționeze, să nu acționeze sau să suporte o suferință, este pedepsită cu închisoare între unu și cinci ani.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani, în cazul în care violența împotriva unui membru al comunității este săvârșită:

a) prin expunerea unei arme mortale;

b) prin purtarea unei arme mortale;

c) cauzând un prejudiciu semnificativ;

d) prin torturarea părții vătămate;

e) în grup; sau

f) în asociere infracțională cu alte persoane.

(4) Fapta persoanei care efectuează acte pregătitoare pentru folosirea forței împotriva oricărui membru al comunității constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM LIBRARY

Secțiunea 217. Încălcarea libertății de asociere şi întrunire, precum şi participarea la mitinguri electorale

Fapta persoanei care împiedică în mod ilegal altă persoană să-şi exercite dreptul la asociere sau la întrunire sau să participe la mitinguri electorale prin forță sau prin amenințarea cu forța constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 218. Încălcarea dreptului de autodeterminare în procedurile medicale

(1) Fapta persoanei care, fără consimțământul sau permisiunea părții îndreptățite, efectuează:

a) o procedură medicală în legătură cu modificarea genomului uman sau a structurii genetice a unui embrion, în legătură cu reproducerea umană sau cu modificarea sexului copilului nenăscut;

b) cercetări experimentale asupra oamenilor cu embrioni sau gameți;

c) o procedură de îndepărtare a unui organ sau țesut în scopul transplantului sau al unui transplant de organe sau țesuturi;

în cazul în care aceste acțiuni fac obiectul consimțământului prealabil sau în cazul în care nu sunt dezvăluite informațiile prevăzute de lege în vederea exercitării dreptului la consimțământ sau la acordarea permisiunii, constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care prevalează un organ sau țesut dintr-un cadavru, în ciuda unei declarații de interdicție, este pedepsită în conformitate cu alin. (1).

(3) Fapta persoanei care efectuează neglijent o procedură medicală, o cercetare medicală, îndepărtarea de organe sau țesuturi sau un transplant de organe sau țesut care sunt supuse consimțământului prealabil sau permisiunii, conform descrierii din alin. (1), fără consimțământul sau permisiunea părții îndreptățite, constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Secțiunea 219. Utilizarea necorespunzătoare a datelor cu caracter personal

(1) Fapta persoanei care, cu încălcarea prevederilor legale care reglementează protecția şi prelucrarea datelor cu caracter personal:

a) este angajată în procesarea neautorizată şi inadecvată a datelor cu caracter personal; sau

b) nu ia măsuri pentru a asigura securitatea datelor;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa prevăzută în alin. (1) de mai sus se aplică, de asemenea, oricărei persoane care, cu încălcarea prevederilor legale care reglementează protecția

BUDAPEST UNIVERSITY LIBRARY

şi prelucrarea datelor cu caracter personal, nu notifică persoana vizată, după caz, şi provoacă, astfel, vătămarea intereselor uneia sau mai multor persoane.

(3)[26] Orice utilizare abuzivă a datelor cu caracter personal se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani, în cazul în care este săvârşită în legătură cu date speciale.

(4) Pedeapsa este închisoarea de până la trei ani pentru infracţiune, în cazul în care abuzul de date cu caracter personal este săvârşit de un funcţionar public sau în cursul exercitării unei sarcini publice.

Secţiunea 220. Utilizarea abuzivă de informaţii publice

(1) Fapta persoanei care, cu încălcarea prevederilor legale care reglementează accesul la informaţiile de interes public:

a) tăinuieşte informaţiile publice de partea solicitantă sau refuză să dezvăluie informaţii publice, în ciuda faptului că a fost obligată să facă acest lucru prin hotărârea definitivă a instanţei;

b) falsifică sau face inaccesibilă orice informaţie publică; sau

c) oferă acces la sau publică informaţii publice care sunt neadevărate sau au fost falsificate;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea care nu depăşeşte trei ani pentru infracţiune, în cazul în care folosirea abuzivă a informaţiilor publice este săvârşită pentru câştiguri financiare ilicite.

Secţiunea 221. Violarea de domiciliu

(1) Fapta persoanei care pătrunde sau rămâne în locuinţa sau într-un alt imobil sau în limitele asociate acestora ale altei persoane, prin forţă, ameninţare sau prin uzurparea de calităţi oficiale constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care pătrunde sau rămâne în locuinţa sau într-un alt imobil sau în limitele asociate acestora, împotriva voinţei chiriaşului sau a proprietarului unei astfel de proprietăţi sau prin înşelăciune:

a) pe timp de noapte;

b) prin expunerea unei arme mortale;

c) prin purtarea unei arme mortale; sau

d) în grup;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

---

[26] Intră în vigoare conform alin. (6) al secţiunii 19 din Legea nr. LXXVIII din 2013.

(3) Fapta persoanei care împiedică o altă persoană să pătrundă în locuinţa sa sau într-un alt imobil sau în limitele asociate acestora:

a) în modul prevăzut la alin. (1), se pedepseşte în conformitate cu alin. (1);

b) în modul prevăzut la alin. (2), se pedepseşte în conformitate cu alin. (2).

(4) Pedeapsa este închisoarea de la unu la cinci ani pentru infracţiune, în cazul în care fapta prevăzută la alin. (1) este săvârşită în modul descris la alin. (2).

Secţiunea 222. Hărţuirea

(1) Fapta persoanei care practică un comportament prin care intenţionează să intimideze altă persoană, să perturbe intimitatea sau să deranjeze sau să provoace suferinţă emoţională altei persoane în mod arbitrar sau care deranjează altă persoană în mod regulat, constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

(2) Fapta persoanei care, în scopul intimidării:

a) transmite ameninţarea cu forţa sau ameninţarea publică prin care intenţionează să provoace prejudicii altei persoane sau unei rude ale persoanei respective; sau

b) dă impresia că o ameninţare la adresa vieţii, integrităţii fizice sau sănătăţii altei persoane este iminentă,

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte fapte de hărţuire:

a) împotriva soţului/soţiei sau a fostului soţ sau împotriva partenerului civil sau fostului partener civil;

b) împotriva unei persoane aflate în îngrijire, custodie, supraveghere; sau

c) în cazul în care se abuzează de o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra victimei,

este pedepsită cu închisoare de până la doi ani în cazul prevăzut la alin. (1) sau cu închisoare de până la trei în cazul prevăzut în alin. (2).

Secţiunea 223. Încălcarea vieţii private

(1) Fapta persoanei care dezvăluie secretul privat pe care l-a dobândit, în calitatea sa profesională sau oficială, fără temei constituie delict şi se pedepseşte cu arest.

(2) Pedeapsa este închisoarea de până la un an, în cazul în care infracţiunea provoacă un prejudiciu substanţial.

Secțiunea 224. Violarea corespondenței

(1) Fapta persoanei care:

a) distruge corespondența sigilată care conține comunicarea care aparține altei persoane sau deschide sau obține o astfel de corespondență în scopul cunoașterii conținutului acesteia sau o transmite unei persoane neautorizate în acest scop; sau

b) interceptează corespondența transmisă prin intermediul rețelelor de comunicații electronice altei persoane, constituie delict și se pedepsește cu arest, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracțiune mai gravă.

(2) Pedeapsa este închisoarea care nu depășește un an, în cazul în care infracțiunea prevăzută la alin. (1) este săvârșită de către respectiva persoană în calitatea sa profesională sau oficială.

(3) Pedeapsa este:

a) pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani, în cazul în care infracțiunea prevăzută în alin. (1) produce un prejudiciu substanțial al intereselor persoanei vătămate;

b) pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani, în cazul în care infracțiunea prevăzută în alin. (2) produce un prejudiciu substanțial.

Secțiunea 225. Tratamentul degradant al persoanelor vulnerabile

(1) Fapta persoanei care îndeamnă o altă persoană, exploatând vulnerabilitatea acesteia, să se angajeze în comportamente umilitoare constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracțiune mai gravă.

(2) Pedeapsa este închisoarea care nu depășește doi ani dacă infractorul:

a) prevede sau promite o formă de despăgubire pentru angajarea în comportamentul prevăzut la alin. (1);

b) înregistrează persoana în timpul angajării comportamentului menționat la alin. (1) sau pune astfel de înregistrări la dispoziția publicului larg.

(3) Pedeapsa pentru infracțiune este închisoarea de până la trei ani dacă infracțiunea este săvârșită la scară comercială.

Secțiunea 226. Defăimarea

(1) Fapta persoanei care se angajează în a face publice, în mod scris sau verbal, orice aspecte care prejudiciază numele sau reputația unei alte persoane sau folosește o expresie care se referă direct la un astfel de fapt constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa este închisoarea de până la doi ani, în cazul în care defăimarea este săvârșită:

a) cu rea voinţă şi premeditat sau cu rele intenţii;
b) în mod calomniator, în faţa publicului larg; sau
c) cu provocarea unui prejudiciu semnificativ.

Secţiunea 227. Calomnia

(1) Fapta persoanei care, cu excepţia prevederilor secţiunii 226, face un anunţ fals, verbal sau în orice alt mod:

a) având tendinţa de a aduce atingere reputaţiei unei persoane în legătură cu activitatea sa profesională, cu funcţia publică sau cu activitatea publică; sau

b) în mod calomniator, în faţa publicului larg;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Fapta persoanei care se angajează într-un act de defăimare a altei persoane prin atac fizic se pedepseşte în conformitate cu alin. (1).

Secţiunea 228. Profanarea

Fapta persoanei care profanează memoria persoanelor decedate prin mijloacele definite în secţiunea 226 sau secţiunea 227 constituie delict şi se pedepseşte conform prevederilor acestor secţiuni.

Secţiunea 229. Justificarea

(1) Persoana acuzată de infracţiunile prevăzute în secţiunea 226-228 nu va fi urmărită penal dacă există dovezi concludente conform cărora publicarea reclamată ca defăimătoare se dovedeşte a fi corectă.

(2) Justificarea se aplică atunci când declaraţia, publicarea sau expresia au fost comunicate din motive de interes public sau din interesul legal al persoanei.

Secţiunea 230. Interdicţia de a locui într-o anumită zonă

Interdicţia poate fi aplicată şi împotriva persoanelor angajate în hărţuire.

Secţiunea 231. Plângerea prealabilă părţii vătămate

(1) Cu privire la infracţiunea prevăzută în secţiunea 218, acţiunea penală poate fi pusă în mişcare numai la plângerea prealabilă a părţii vătămate, cu excepţia cazului în care este săvârşită în conexiune cu aceasta şi o infracţiune care poate fi urmărită penal din oficiu. În cazul menţionat la alin. (2) al secţiunii 218, plângerea prealabilă a părţii vătămate poate fi depusă de persoana îndreptăţită pentru emiterea declaraţiei în temeiul Legii sănătăţii sau de către un membru al familiei sau de către moştenitorul decedatului.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Infracţiunile prevăzute în secţiunea 221-228 pot fi urmărite penal numai la plângerea prealabilă a părţii vătămate, cu excepţia cazului în care infracţiunea prevăzută în secţiunea 227 este săvârşită împotriva unei autorităţi de aplicare a legii.

(3) În cazul menţionat la secţiunea 228, plângerea prealabilă a părţii vătămate poate fi depusă de un membru al familiei sau moştenitorul decedatului.

CAPITOLUL XXII
Infracţiuni împotriva normelor de reglementare a traficului

Secţiunea 232. Infracţiuni împotriva siguranţei transportului

(1) Fapta persoanei care pune în pericol viaţa sau integritatea fizică a uneia sau mai multor persoane prin deteriorarea sau distrugerea unui traseu sau coridor de circulaţie, a unui vehicul, a unui echipament de control al traficului sau a accesoriilor acestuia, prin crearea unui obstacol, înlăturarea sau schimbarea unui semn de circulaţie, instalarea unui semn înşelător, atacarea sau ameninţarea şoferului unui vehicul în mişcare sau acţionarea în orice alt mod similar, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa este:

a) pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, în cazul în care fapta penală duce la vătămări corporale grave;

b) închisoare între doi şi opt ani, dacă infracţiunea are ca rezultat o invaliditate fizică permanentă sau o vătămare gravă a sănătăţii sau o catastrofă în masă;

c) închisoare între cinci şi zece ani, dacă infracţiunea a avut ca urmare moartea victimei;

d) închisoare între cinci şi cincisprezece ani, în cazul în care infracţiunea a avut ca urmare moartea a două sau mai multor persoane sau o catastrofă fatală în masă.

(3) Fapta persoanei care efectuează acte pregătitoare pentru fapta penală menţionată la alin. (1) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(4) Fapta persoanei care săvârşeşte din neglijenţă infracţiunea prevăzută în alin. (1) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu închisoare de până la doi ani, trei ani, cinci ani sau închisoare de la unu la cinci ani sau de la doi la opt ani în cazurile definite la alin. (2), în conformitate cu distincţia respectivă.

(5) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare – sau revocată, în cazuri care necesită o atenție deosebită – în cazul persoanei care elimină în mod voluntar pericolul înainte de a produce vreun prejudiciu în consecință.

Secțiunea 233. Punerea în pericol a căilor ferate, a sistemelor de transport aeriene sau navale

(1) Fapta persoanei care pune în pericol viața sau integritatea fizică a uneia sau mai multor persoane prin încălcarea reglementarilor care guvernează transportul feroviar, aerian sau naval constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa este:

a) pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, în cazul în care fapta penală duce la vătămări corporale grave;

b) închisoarea între doi și opt ani, dacă infracțiunea are ca rezultat o invaliditate fizică permanentă sau o vătămare gravă a sănătății sau o catastrofă în masă;

c) închisoarea între cinci și zece ani, dacă infracțiunea a avut ca urmare moartea victimei;

d) închisoarea între cinci și cincisprezece ani, în cazul în care infracțiunea a avut ca urmare moartea a două sau mai multor persoane sau o catastrofă fatală în masă.

(3) Fapta persoanei care săvârșește din neglijență infracțiunea prevăzută în alin. (1) constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu închisoare de până la doi ani, trei ani sau între unu și cinci ani sau de la doi la opt ani în cazurile definite la alin. (2), în conformitate cu distincția respectivă.

(4) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare – sau respinsă, în cazuri care merită o atenție deosebită – în cazul persoanei care elimină în mod voluntar pericolul înainte de orice daună în consecință.

Secțiunea 234. Conducerea periculoasă a vehiculelor

(1) Fapta persoanei care provoacă o amenințare directă la viața sau integritatea fizică a uneia sau mai multor persoane prin încălcarea regulilor de circulație pe un drum public sau pe un drum privat accesibil publicului constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa este:

a) pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, în cazul în care fapta penală duce la vătămări corporale grave;

b) închisoarea între doi și opt ani, dacă infracțiunea are ca rezultat o invaliditate fizică permanentă sau o vătămare gravă a sănătății sau o catastrofă în masă;

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

c) închisoarea între cinci şi zece ani, dacă infracţiunea a avut ca urmare moartea victimei;

d) închisoarea între cinci şi cincisprezece ani, în cazul în care infracţiunea a avut ca urmare moartea a două sau mai multor persoane sau o catastrofă fatală în masă.

Secţiunea 235. Provocarea unui accident rutier

(1) Fapta persoanei care provoacă vătămări corporale grave uneia sau mai multor persoane prin încălcarea regulilor de circulaţie din neglijenţă constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa este:

a) închisoarea de până la trei ani, dacă infracţiunea duce la invaliditate fizică permanentă sau la o vătămare gravă a sănătăţii sau la o catastrofă în masă;

b) închisoarea între unu şi cinci ani, dacă infracţiunea a avut ca urmare moartea victimei;

c) închisoarea între doi şi opt ani, dacă infracţiunea duce la moartea a două sau mai multe persoane sau la o catastrofă în masă fatală.

Secţiunea 236. Conducerea sub influenţa alcoolului

(1) Fapta persoanei care operează un tren sau o aeronavă, o navă motorizată sau un vehicul pe un drum public sau pe un drum privat accesibil publicului sub influenţa alcoolului constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa este:

a) pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani, dacă infracţiunea duce la vătămări corporale grave;

b) închisoarea între unu şi cinci ani, dacă infracţiunea are ca rezultat o invaliditate fizică permanentă sau o afectare gravă a sănătăţii sau o catastrofă în masă;

c) închisoarea între doi şi opt ani, dacă infracţiunea a avut ca urmare moartea victimei;

d) închisoarea între cinci şi zece ani, dacă infracţiunea a avut ca urmare moartea a două sau mai multor persoane sau o catastrofă în masă fatală.

(3) Fapta persoanei care provoacă consecinţa descrisă la alin. (2) prin operarea unei nave nemotorizate sau a unui vehicul nemotorizat pe un drum public sau pe un drum privat accesibil publicului sub influenţa alcoolului se pedepseşte în conformitate cu distincţia respectivă.

Secţiunea 237. Conducerea sub influenţa drogurilor

(1) Fapta persoanei care operează un tren sau aeronavă, o navă motorizată sau un vehicul pe un drum public sau pe un drum privat accesibil publicului sub influenţa oricărei substanţe – alta decât alcoolul din consumul de băuturi alcoolice – care are capacitatea de a afecta abilităţile de a conduce vehicule constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa este:

a) pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani, dacă infracţiunea duce la un prejudiciu corporal grav;

b) închisoarea între unu şi cinci ani, dacă infracţiunea are ca rezultat o invaliditate fizică permanentă sau o afectare gravă a sănătăţii sau o catastrofă în masă;

c) închisoarea între doi şi opt ani, dacă infracţiunea a avut ca urmare moartea victimei;

d) închisoarea între cinci şi zece ani, dacă infracţiunea a avut ca urmare moartea a două sau mai multor persoane sau o catastrofă în masă fatală.

(3) Fapta persoanei care determină consecinţa descrisă în alin. (2) prin operarea sau a unei nave nemotorizate sau a unui vehicul nemotorizat, sub influenţa oricărei substanţe – alta decât alcoolul din consumul de băuturi alcoolice – care are capacitatea de a afecta abilităţile de a opera un astfel de vehicul este pedepsită în conformitate cu distincţia respectivă.

Secţiunea 238. Transferul ilegal al operării unui vehicul

(1) Fapta persoanei care transferă operarea unui tren sau a unei aeronave, a unei nave motorizate sau a unui vehicul pe un drum public sau pe un drum privat accesibil publicului către o persoană aflată sub influenţa alcoolului sau a narcoticelor sau a cărei capacitate de a opera un astfel de vehicul este în alt mod afectată constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa este:

a) închisoarea de până la trei ani, dacă infracţiunea duce la invaliditate fizică permanentă sau la o afectare gravă a sănătăţii sau la o catastrofă în masă;

b) închisoarea între unu şi cinci ani, dacă infracţiunea a avut ca urmare moartea victimei;

c) închisoarea între doi şi opt ani, dacă infracţiunea duce la moartea a două sau mai multe persoane sau la o catastrofă fatală în masă.

Secţiunea 239. Părăsirea locului accidentului

În cazul în care operatorul unui vehicul implicat într-un accident de circulaţie nu se opreşte la locul accidentului sau părăseşte locul accidentului

înainte de a stabili dacă vreo persoană a fost rănită sau are nevoie de asistență din cauza unui pericol iminent pentru viața sa sau integritatea fizică constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracțiune mai gravă.

Secțiunea 240. Dispoziții interpretative

(1) Dispozițiile referitoare la infracțiunile de trafic se aplică și în cazul în care încălcarea regulilor de circulație pentru operarea vehiculului pe drumurile publice duce la vătămări corporale grave sau deces într-un alt loc decât un drum public.

(2) În sensul secțiunilor 233-235, dispozițiile referitoare la pietoni și pasageri nu sunt considerate reglementări privind traficul.

(3) În sensul secțiunii 236 și al secțiunii 238, persoana aflată sub influența alcoolului reprezintă persoana care are un nivel al alcoolului în sânge care depășește limita de 0,50 grame/litru la mie sau 0,25 miligrame/litru la mie alcool în aerul expirat în urma consumului de băuturi alcoolice.

CAPITOLUL XXIII
Infracțiuni împotriva mediului și naturii

Secțiunea 241. Infracțiunile de mediu

(1) Fapta persoanei care este responsabilă de poluarea prin pământ, aer, apă, biosferă (flora și fauna) și elementele constitutive ale acestora, care are drept rezultat:

a) punerea acestora în pericol;

b) daune de o asemenea întindere încât starea sa naturală sau anterioară poate fi restabilită doar printr-o intervenție;

c) daune de o asemenea întindere încât starea sa naturală sau anterioară nu poate fi restabilită deloc;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani, în cazul alineatului a), închisoare de la unu la cinci ani, în cazul alineatului b) și închisoare de la doi la opt ani, în cazul alineatului c).

(2) Fapta persoanei care afectează mediul prin neglijență constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an, în cazul alineatului a), închisoare de până la doi ani, în cazul alineatului b) și închisoare de până la trei ani, în cazul alineatului c).

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și alin. (2) teza I și teza a II-a făptuitorul nu poate fi pedepsit, iar în cazul alin. (1) lit. b) sancțiunea poate fi redusă fără limitare, dacă făptuitorul încetează sau îndepărtează în mod voluntar prejudiciul asupra mediului înainte de pronunțarea în primă instanță.

(4) În sensul prezentei secţiuni, „poluare" înseamnă introducerea de substanţe poluante în sol, aer, apă, biosferă (floră şi faună) şi elementele constitutive ale acestora, care depăşesc limitele de emisie stabilite prin lege sau prin decret de către autoritatea competentă.

Secţiunea 242. Deteriorarea mediului natural

(1) Fapta persoanei care obţine, posedă, distribuie, importă, exportă, transportă pe teritoriul Ungariei, în mod ilegal, face trafic, afectează sau distruge:

a) orice specie dintr-un organism viu care face obiectul unor măsuri de protecţie;

b) orice specie de organisme vii protejate sau specii de floră şi faună considerate importante pentru obiectivele de conservare ale Uniunii Europene, cu condiţia ca valoarea cumulată a acestor specii, exprimată în termeni monetari, să atingă pragul stabilit de o altă legislaţie specifică ce reglementează specia respectivă a unui organism viu, prin măsuri de protecţie specială;

c) orice specii enumerate în anexele A şi B la Regulamentul Consiliului European privind protecţia speciilor de faună şi floră sălbatică, prin reglementarea comerţului cu acestea;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa va consta în închisoarea cu termen între unu şi cinci ani dacă daunele cauzate mediului înconjurător conduc la distrugerea speciilor de organisme vii:

a) în măsura în care – în cazurile prevăzute la lit. a) sau b) ale alin. (1) – valoarea cumulată a unor astfel de specii de organisme vii ce au fost distruse, exprimată în termeni monetari, atinge cea mai mare valoare stabilită printr-o altă legislaţie specifică aplicabilă speciilor unui organism viu aflat sub protecţie specială, înmulţită cu doi;

b) în măsura în care periclitează supravieţuirea organismelor vii, în situaţia prevăzută la alin. (1) lit. c).

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte din neglijenţă infracţiunea definită în alin. (2) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(4) În sensul prezentei secţiuni, „specii de organisme vii" înseamnă:

a) specii ale unui organism viu sub orice formă sau în orice stadiu de dezvoltare;

b) hibrizi de organisme vii propagate artificial sau în alt mod;

c) derivaţii ale unui organism viu, incluzând specimenele moarte şi orice părţi şi derivate ale acestora sau ale speciilor unui organism viu, precum şi orice bunuri sau produse fabricate din oricare dintre cele de

CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

mai sus sau care conţin orice componentă care provine din oricare dintre cele de mai sus.

Secţiunea 243.

(1) Fapta persoanei care modifică în mod ilegal şi semnificativ zonele Natura 2000, peşterile protejate, siturile protejate şi populaţia sau habitatul natural al organismelor vii protejate constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de cel mult trei ani.

(2) Pedeapsa va fi reprezentată de închisoare cu termen cuprins între unu şi cinci ani, în cazul în care daunele produse mediului înconjurător au ca rezultat deteriorarea sau distrugerea semnificativă a zonelor Natura 2000, a peşterilor protejate, a siturilor protejate sau a populaţiei sau a habitatelor naturale ale organismelor vii protejate.

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte din neglijenţă infracţiunea definită în alin. (2) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(4) În aplicarea prezentului alineat, „Zona Natura 2000" va avea înţelesul definit în Legea privind protecţia mediului natural.

Secţiunea 244. Cruzime împotriva animalelor

(1) Fapta persoanei care:

a) este implicată într-o faptă de abuz nejustificat sau maltratare nejustificată a animalelor vertebrate, ducând la deteriorarea permanentă a sănătăţii animalelor sau la dispariţia animalelor;

b) abandonează, aruncă în stradă sau expulzează un animal vertebrat domestic sau un animal periculos;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa pentru o infracţiune este reprezentată de pedeapsa închisorii de până la trei ani, dacă infracţiunea:

a) se desfăşoară în aşa fel încât animalului îi sunt produse suferinţe nejustificate sau

b) are ca rezultat vătămarea permanentă a mai multor animale sau dispariţia mai multor animale.

Secţiunea 245. Braconajul vânatului

Fapta persoanei care:

a) este implicată în activităţi de ucidere sau capturare a vânatului sălbatic pe un teren de vânătoare, fără drept de vânătoare sau ca vânător, pe terenul de vânătoare al altor proprietari, fără autorizaţie,

b) ucide sau capturează, în afara sezonului de vânătoare pentru vânatul respectiv – prevăzut de o altă legislaţie specifică ce reglementează toate speciile de vânat – orice vânat sălbatic din specia respectivă;

c) desfăşoară activităţi de ucidere sau de capturare a vânatului sălbatic sau a oricărui animal vertebrat ce beneficiază de protecţie specială sau a oricărui animal protejat, folosind echipament de vânătoare neautorizat şi metode prevăzute în alte legi specifice sau pe terenuri de vânătoare restricţionate,

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 246. Braconaj piscicol

Fapta persoanei care:

a) se angajează în activităţi de capturare a peştelui fără autorizaţie, folosind plase de pescuit sau alte echipamente de pescuit, cu excepţia pescuitului de agrement,

b) se angajează în activităţi de capturare a peştelui folosind echipamente şi/sau metode de pescuit neautorizate, prevăzute în altă legislaţie specifică sau în zone de pescuit restricţionate,

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Secţiunea 247. Organizarea de lupte ilegale cu animale

(1) Fapta persoanei implicate în organizarea de lupte cu animale vertebrate sau în aranjamentele de pariuri sau plasarea de pariuri având ca obiect o astfel de luptă cu animale constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei implicate în dobândirea, păstrarea, reproducerea, dresarea, domesticirea sau traficul de animale vertebrate în scopul luptelor constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Secţiunea 248. Încălcarea reglementărilor privind gestionarea deşeurilor

(1) Fapta persoanei care:

a) realizează eliminarea deşeurilor într-un amplasament care nu a fost autorizat de autoritatea competentă în acest scop;

b) se angajează fără autorizaţie în activităţi de gestionare a deşeurilor sau care, cu depăşirea domeniului de aplicabilitate al autorizaţiei, se angajează în orice altă activitate ilegală cu privire la deşeuri,

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2)[27] Pedeapsa este închisoarea între unu şi cinci ani, dacă infracţiunea descrisă la alin. (1) este săvârşită în legătură cu deşeurile considerate periculoase, conform Legii cu privire la deşeuri.

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea din culpă constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an, în cazul prevăzut la alin. (1) sau cu închisoare de până la doi ani, în cazul prevăzut la alin. (2).

(4)[28] În aplicarea prezentului alineat:

a) „deşeu" înseamnă orice substanţă considerată deşeu, în conformitate cu Legea privind deşeurile şi care poate fi periculoasă pentru viaţa, integritatea corporală sau sănătatea oamenilor sau pentru pământ, aer, apă şi elementele constitutive ale acestora şi pentru speciile de organisme vii;

b) „activitate de gestionare a deşeurilor" înseamnă colectarea, adunarea şi transportul deşeurilor, astfel cum sunt acestea definite în Legea privind deşeurile, inclusiv în cazul exportului sau importului în ţară sau transportate în ţara tranzitată, precum şi în procesul de prelucrare prealabilă, depozitare, recuperare şi eliminare a deşeurilor.

Secţiunea 249. Infracţiuni ce implică substanţe care diminuează stratul de ozon

(1) Fapta persoanei care produce sau foloseşte, importă sau exportă de pe teritoriul ţării sau introduce pe piaţă orice substanţă care diminuează stratul de ozon sau orice produs care conţine astfel de substanţe constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de cel mult trei ani.

(2) Fapta persoanei care săvârşeşte o infracţiune cu substanţe care diminuează stratul de ozon din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, pentru delict.

Secţiunea 250. Sustragerea materialelor radioactive

(1) Fapta persoanei care, fără notificare sau cu depăşirea obiectului autorizaţiei:

a) produce, depozitează, elimină sau transportă substanţe radioactive periculoase;

b) dobândeşte, posedă, gestionează, distribuie, prelucrează sau utilizează în alt fel substanţe radioactive periculoase sau le transferă unei persoane

---

[27] Intră în vigoare în conformitate cu secţiunea 318 alin. (16) din Legea CCXXXIII din anul 2012.

[28] Intră în vigoare în conformitate cu secţiunea 318 alin. (17) din Legea CCXXXIII din anul 2012.

neautorizate, tratează, importă sau exportă asemenea materiale sau le transportă în tranzit pe teritoriul țării,

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care săvârșește infracțiunea în asociere infracțională cu alte persoane se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(3) Fapta persoanei care se angajează în pregătirile pentru sustragerea materialelor radioactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(4) Fapta persoanei care săvârșește din neglijență infracțiunea prevăzută la alin. (1) lit. a) din prezenta secțiune constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(5) În sensul prezentei secțiuni, „substanță radioactivă periculoasă" înseamnă orice material provenit din surse naturale sau artificiale care conține unul sau mai mulți nuclei radioactivi capabili să emită radiații ionizante și care este considerată periculoasă pentru viața și sănătatea umană, precum și pentru mediul organic și anorganic.

Secțiunea 251. Exploatarea ilegală a instalațiilor nucleare

(1) Fapta persoanei care – fără autorizație sau prin depășirea domeniului de aplicabilitate al autorizației – exploatează o instalație nucleară constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care săvârșește infracțiunea definită la alin. (1) în asociere infracțională cu alte persoane se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(3) Fapta persoanei implicate în activități de pregătire pentru exploatarea ilegală a unei instalații nucleare se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 252. Infracțiuni în domeniul energiei nucleare

(1) Fapta persoanei care – în scopul obținerii autorizației de utilizare a energiei nucleare – induce în eroare organismul sau persoana învestit(ă) cu putere decizională constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care nu își îndeplinește obligația de notificare în legătură cu utilizarea energiei nucleare se pedepsește cu închisoare de cel mult trei ani.

Secțiunea 253. Interdicția de a locui într-o anumită zonă

Interdicția poate fi aplicată, de asemenea, contravenienților care săvârșesc infracțiuni de mediu, care deteriorează mediul înconjurător, comit acte de

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

braconaj cinegetic sau piscicol, încalcă reglementările privind gestionarea deşeurilor şi organizează lupte ilegale cu animale.

CAPITOLUL XXIV
Infracţiuni împotriva statului

Secţiunea 254. Tentativa de răsturnare a ordinii constituţionale prin forţă

(1) Fapta persoanei implicate în orice act prin care se intenţionează răsturnarea ordinii constituţionale a Ungariei prin forţă sau prin violenţă sau prin ameninţări în acest sens constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la douăzeci de ani sau cu detenţie pe viaţă.

(2) Fapta persoanei implicate în activităţi de pregătire în vederea răsturnării ordinii constituţionale prin forţă sau prin violenţă se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(3) Fapta persoanei care renunţă voluntar la activitatea infracţională înainte ca aceasta să fie săvârşită, precum şi persoana care încearcă în mod deliberat să împiedice infracţiunea nu vor fi puse sub urmărire penală pentru încercarea de răsturnare a ordinii constituţionale prin forţă.

Secţiunea 255. Conspiraţie împotriva ordinii constituţionale

(1) Fapta persoanei care înfiinţează sau conduce o organizaţie având drept scop răsturnarea ordinii constituţionale a Ungariei prin forţă sau prin ameninţarea forţei constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani.

(2) Fapta persoanei care participă la organizaţia menţionată la alin. (1) se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 8 ani.

(3) Fapta persoanei care se retrage voluntar din activitatea infracţională înainte ca aceasta să fie săvârşită, precum şi persoana care încearcă deliberat să prevină conspiraţia nu vor fi puse sub urmărire penală pentru conspiraţie împotriva ordinii constituţionale.

Secţiunea 256. Rebeliune

(1) Fapta persoanei care participă la o tulburare civilă, al cărei scop imediat este de a împiedica:

a) Parlamentul;

b) Preşedintele Republicii;

c) Kúria (Curia); sau

d) Guvernul;

de la a-şi exercita autoritatea delegată prin Legea fundamentală, prin forţa sau ameninţarea cu forţa sau pentru a-i constrânge să facă sau să se abţină de la a face un act constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Fapta persoanei care organizează sau conduce o acţiune de tulburare civilă prevăzută la alin. (1) se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(3) Fapta persoanei implicate în pregătirea unei revolte se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(4) Fapta persoanei care renunţă la revoltă fie în mod voluntar, fie ca urmare a unei dispoziţii emise de autorităţi, înainte de săvârşirea oricărui act de violenţă, nu poate fi urmărită în justiţie pentru rebeliune.

Secţiunea 257. Distrugerea

(1) Fapta persoanei care distruge, face inutilizabilă sau deteriorează instalaţii de utilitate publică, de producţie, de trafic sau de telecomunicaţii sau echipamente ale acestora, clădiri sau structuri publice, stocuri de produse sau bunuri militare sau alte bunuri de o importanţă similară, prin prisma destinaţiei acestora, cu scopul de a perturba ordinea constituţională a Ungariei constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la douăzeci de ani sau închisoarea pe viaţă, în cazul în care actul de distrugere provoacă daune deosebit de mari.

(3) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru distrugere se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 258. Înalta trădare

(1) Fapta cetăţeanului maghiar care stabileşte sau păstrează contacte cu un guvern străin sau cu o organizaţie străină, în vederea încălcării suveranităţii, integrităţii teritoriale sau a ordinii constituţionale a Ungariei constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Pedeapsa este reprezentată de închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau închisoarea pe viaţă, în cazul în care fapta de înaltă trădare:

a) are drept consecinţă un prejudiciu însemnat;

b) este săvârşită cu ajutorul statutului de serviciu în folosul statului sau al unui mandat oficial;

c) pe timp de război; sau

d) prin invitarea sau cu ajutorul forţelor armate străine.

(3) Fapta persoanei implicate în pregătiri legate de o faptă de înaltă trădare se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani sau cu închisoare de la doi la opt ani, atunci când fapta este săvârşită pe timp de război.

PÁZMÁNY CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 259. Trădarea

Fapta cetățeanului maghiar care stabilește sau menține contactul cu un guvern străin sau cu o organizație străină care abuzează de statutul său de serviciu de stat sau de mandatul oficial și care pune astfel în pericol suveranitatea, integritatea teritorială sau ordinea constituțională a Ungariei constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani sau de la cinci la cincisprezece ani, atunci când fapta este săvârșită pe timp de război.

Secțiunea 260. Asistență și confort

(1) Fapta persoanei care, pe timp de război, încearcă să intre în contact cu inamicul pentru a submina puterea militară a Ungariei și care oferă ajutor și confort dușmanului care cauzează daune forțelor armate proprii sau aliate se pedepsește cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau detenție pe viață.

(2) Fapta persoanei implicate în pregătirea unor acțiuni de ajutor și confort acordate inamicului se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

Secțiunea 261. Spionaj

(1) Fapta persoanei implicate în strângerea de informații referitoare la o putere străină sau o organizație străină împotriva Ungariei constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Fapta persoanei care săvârșește fapta de spionaj, definită în alin. (1), prin divulgarea de informații strict secrete se pedepsește cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(3) Fapta persoanei implicate în activități de spionaj se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(4) Fapta persoanei care, înainte de a săvârși orice alt act de spionaj, denunță angajamentul sau implicarea sa autorităților sau agenției abilitate ale statului și dezvăluie în întregime contactul său extern nu va fi urmărită pentru a oferi sau pentru a participa la operațiunile de culegere a informațiilor.

Secțiunea 262. Spionajul împotriva Forțelor Armate Aliate

Fapta persoanei implicate în spionaj împotriva forțelor armate aliate din Ungaria sau de pe teritoriul unei alte națiuni, împreună cu care Ungaria a format o alianță, în virtutea tratatului internațional privind obligația de asistență militară reciprocă, se pedepsește în conformitate cu prevederile Secțiunii 261.

Secțiunea 263. Neîndeplinirea obligațiilor de denunțare a infracțiunilor împotriva statului

(1) Fapta persoanei care are cunoștințe sigure despre pregătirile realizate în vederea răsturnării prin forță a ordinii constituționale, a conspirației împotriva ordinii constituționale, a rebeliunii, distrugerii, înaltei trădări, trădării, acordării de ajutor și confort inamicului, spionajului sau spionajului împotriva forțelor armate aliate sau în legătură cu o astfel de infracțiune, săvârșită fără să fi fost constatată și care nu denunță imediat acest fapt autorităților sau agenției competente a statului constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Membrii familiilor persoanelor care nu au denunțat infracțiuni împotriva statului nu vor fi puși sub urmărire penală.

Secțiunea 264. Interdicția de a locui într-o anumită zonă

În legătură cu infracțiunile definite în prezentul capitol se poate aplica și măsura exilării.

CAPITOLUL XXV
Infracțiuni legate de informații clasificate și împotriva evidențelor publice și a registrelor recunoscute ca active naționale

Secțiunea 265. Infracțiuni cu informații clasificate

(1) Fapta persoanei care:

a) obține sau utilizează orice informații clasificate;

b) dezvăluie orice informație clasificată unei persoane neautorizate sau nu transmite informațiile respective persoanei competente;

constituie infracțiune cu informații clasificate.

(2) Pedeapsa constă din:

a) arest pentru un delict în cazul în care informațiile sunt clasificate sub titlul de informații restricționate;

b) închisoarea pentru infracțiune, cu termen de până la un an, în cazul în care informațiile sunt clasificate ca fiind confidențiale;

c) închisoare cu termen de până la trei ani, în cazul în care informațiile sunt clasificate drept secrete;

d) închisoare de la unu până la cinci ani, în cazul în care informațiile sunt clasificate drept strict secrete.

(3) În cazul în care infracțiunile legate de informații clasificate sunt săvârșite de o persoană autorizată să utilizeze informațiile clasificate în temeiul legii și

se referă la informații clasificate drept restricționate, confidențiale, secrete sau strict secrete, respectiva persoană se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau doi ani sau cu termen cuprins între unu și cinci ani sau între doi și opt ani, în conformitate cu distincția prevăzută în alin. (2).

(4) Fapta persoanei implicate în pregătiri legate de infracțiuni privind informații clasificate, conform alin. (2) lit. c)-d), constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu pedeapsa închisorii cu termen de până la trei ani, pentru infracțiune, în conformitate cu distincția prevăzută în textele de lege menționate mai sus.

(5) În cazul în care o persoană autorizată să utilizeze informații clasificate în temeiul legii efectuează acte pregătitoare în vederea săvârșirii de infracțiuni privind informații clasificate, conform prevederilor alin. (2) lit. c)-d), se va aplica pedeapsa închisorii de până la trei ani sau a închisorii de la unu la cinci ani, în conformitate cu distincția prevăzută în textele de lege menționate mai sus.

(6) Fapta persoanei autorizate să utilizeze informații clasificate în temeiul legii, care săvârșește infracțiunea definită în alin. (2) din culpă constituie delict și se pedepsește cu arest sau închisoare de până la un an, doi ani sau trei ani, în conformitate cu distincția prevăzută în textul de lege menționat mai sus.

Secțiunea 266.

(1) De asemenea, protecția sub sancțiunea atragerii răspunderii penale se aplică – pentru o perioadă de treizeci de zile de la momentul solicitării clasificării – tuturor datelor recomandate pentru clasificare, în cazul în care procedura clasificării se află în derulare la data săvârșirii faptei și dacă făptuitorul are cunoștință de acest lucru.

(2) Cazurile de infracțiuni privind informații clasificate pot fi puse sub urmărire penală numai în baza unei propuneri din partea organului sau a persoanei învestite, potrivit Legii privind protecția informațiilor clasificate, cu autoritate de clasificare a informațiilor implicate.

Secțiunea 267. Infracțiuni împotriva evidențelor și registrelor publice recunoscute ca active naționale

(1) Fapta persoanei implicate într-o acțiune având drept scop împiedicarea operatorului de date de la a obține acces la evidențele și registrele publice recunoscute ca active naționale constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracțiune mai gravă.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la unu la cinci ani, atunci când infracțiunea provoacă un prejudiciu considerabil.

CAPITOLUL XXVI
Infracțiuni împotriva sistemului judiciar

Secțiunea 268. Acuzații false

(1) Fapta persoanei care:

a) acuză în mod fals o altă persoană de săvârşirea unei infracțiuni în fața unei autorități;

b) comunică autorității orice dovezi falsificate împotriva altei persoane, în legătură cu o infracțiune;

constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la unu la cinci ani, în cazul în care se deschide acțiune penală pe baza unor afirmații false.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani, în cazul în care:

a) acuzatul este condamnat pe baza unor acuzații false;

b) se formulează acuzații false în legătură cu o infracțiune pentru care pedeapsa maximă este închisoarea pe viață.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, dacă sunt depuse acuzații false cu privire la o infracțiune pentru care pedeapsa maximă este închisoarea pe viață şi învinuitul este condamnat pe baza unor astfel de acuzații.

(5) Fapta persoanei care acuză în mod fals o altă persoană de săvârşirea unei infracțiuni în fața unei autorități, pentru că nu cunoaşte, din neglijență, că declarația sa este neadevărată sau că dovada este falsă constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Secțiunea 269.

Fapta persoanei care:

a) acuză în mod fals o altă persoană în fața unei autorități de săvârşirea unui delict sau a unei infracțiuni pedepsite cu o sancțiune administrativă;

b) acuză în mod fals o altă persoană de săvârşirea unei infracțiuni disciplinare în fața unei autorități sau a unei părți care exercită autoritate disciplinară;

c) transmite dovezile falsificate împotriva unei alte persoane către o autoritate sau o parte care exercită autoritate disciplinară în legătură cu un delict sau cu o infracțiune sau o infracțiune disciplinară pedepsită cu o sancțiune administrativă;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Secțiunea 270.

(1) În cazul în care a fost deschisă o acțiune pe baza unei acuzații false, acțiunea de urmărire penală poate fi deschisă, până la încheierea unei astfel

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

de acțiuni principale, numai pe baza unei solicitări din partea autorității din procesul inițial. Cu excepția unei astfel de solicitări, termenul de prescripție pentru urmărirea penală cu rea intenție începe să curgă din ziua încheierii acțiunii principale.

(2) Sancțiunea aplicabilă persoanei care se face vinovată de acuzații false poate fi redusă fără limitare sau, în cazurile care reclamă o atenție deosebită, va fi anulată în totalitate, dacă persoana mărturisește caracterul rău intenționat al acuzației înainte de încheierea acțiunii principale în fața autorității care instrumentează acțiunea.

Secțiunea 271. Inducerea în eroare a autorității

(1) Fapta persoanei care înaintează o sesizare către o autoritate, aceasta reprezentând baza unei proceduri penale, având cunoștință de faptul că aceste informații sunt neadevărate – fără derogare de la secțiunea 268 - constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care înaintează o sesizare către o autoritate, aceasta reprezentând baza unei proceduri contravenționale a autorităților sau a altor entități care exercită autoritate disciplinară sau reprezentând baza unei proceduri disciplinare, având cunoștință de faptul că aceste informații sunt neadevărate – fără derogare de la Secțiunea 269 – se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(3) Fapta persoanei care face o sesizare către o autoritate, aceasta stând la baza altor proceduri oficiale, având cunoștință de faptul că informațiile respective sunt neadevărate – fără derogare de la Secțiunea 269 – se pedepsește cu arest.

Secțiunea 272. Mărturia mincinoasă

(1) Martorul care dă mărturie falsă în fața autorității cu privire la o împrejurare esențială într-un dosar sau care ascunde dovezi se face vinovat de mărturie mincinoasă.

(2) Dispozițiile referitoare la mărturie mincinoasă se aplică persoanei care:

a) depune mărturie falsă, în calitate de expert sau informații false, în calitate de consultant special;

b) face o traducere neadevărată, în calitate de interpret sau traducător;

c) prezintă un document fals sau o dovadă fizică ce a fost manipulată în cadrul unei acțiuni penale sau civile, fără derogare de la secțiunea 268 alin. (1) lit. b).

(3) Inculpatul din procedurile penale nu va fi urmărit penal în baza alin. (2) lit. c).

(4) Fapta de mărturie mincinoasă săvârşită într-o cauză penală va fi încadrată drept infracţiune şi se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani. În cazul în care mărturia mincinoasă se referă la o infracţiune pentru care pedeapsa maximă este închisoarea pe viaţă, sancţiunea aplicată va fi pedeapsa închisorii de la doi la opt ani.

(5) Mărturia mincinoasă săvârşită într-o cauză civilă se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani. Atunci când cauza civilă are drept obiect o valoare deosebit de importantă sau orice altă formă de interes considerat deosebit de semnificativ, pedeapsa constă în închisoarea de la unu la cinci ani.

(6) Fapta persoanei care săvârşeşte o faptă de mărturie mincinoasă din culpă va fi pedepsită, pentru infracţiune, cu închisoare de până la un an.

Secţiunea 273.

Fapta persoanei care săvârşeşte mărturie mincinoasă într-o acţiune contravenţională sau o altă acţiune judiciară sau într-o acţiune disciplinară constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Secţiunea 274.

Acţiunea penală pentru mărturie mincinoasă poate fi pusă în mişcare în legătură cu o cauză în care mărturia falsă a fost prezentată numai la solicitarea autorităţii ce instrumentează procesul iniţial, înainte de încheierea procesului principal. Cu excepţia unei asemenea solicitări, termenul de prescripţie pentru sperjur începe de la data încheierii acţiunii principale.

Secţiunea 275.

(1) Persoana:

a) a cărei mărturie ar incrimina propria persoană sau pe membrii familiei sale într-o faptă penală;

b) care poate refuza să depună mărturie din orice alt motiv, dar nu a fost informată în consecinţă înainte de a fi audiată; sau

c) care nu poate fi audiată, în conformitate cu legea;

nu poate face obiectul urmăririi penale pentru mărturie mincinoasă.

(2) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare sau poate fi anulată în totalitate în situaţiile care merită atenţie specială, atunci când este aplicată împotriva unei persoane care mărturiseşte, în faţa autorităţii care instrumentează cauza, înainte de încheierea acţiunii principale, că a adus probe false.

Secţiunea 276. Instigare la mărturie mincinoasă

(1) Fapta persoanei care încearcă să convingă o altă persoană să depună mărturie falsă constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la

BCU Cluj / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

trei ani, dacă fapta este săvârşită într-o cauză penală sau constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani, dacă fapta este săvârşită într-o cauză civilă.

(2) Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea prevăzută în alin. (1) în cadrul unei acţiuni contravenţionale sau într-o altă procedură judiciară sau în cadrul unei acţiuni disciplinare derulate în faţa unei persoane care exercită autoritate disciplinară constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Secţiunea 277. Refuzul ilegal de a furniza probe

Fapta martorului care, în cadrul unei acţiuni penale, refuză în mod ilegal să depună mărturie în faţa instanţei, după ce a fost informat cu privire la consecinţe constituie delict şi se pedepseşte cu arest.

Secţiunea 278. Constrângerea din partea autorităţilor

(1) Fapta persoanei care încearcă, prin forţă sau ameninţarea forţei, să împiedice o altă persoană de la a-şi exercita în mod liber drepturile legale în cadrul unei acţiuni derulate în faţa autorităţilor, sau o instigă pe aceasta la neglijarea îndatoririlor sale reprezintă constrângere în acţiunea judiciară derulată în faţa autorităţilor.

(2) Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea într-o cauză penală constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani. În cazul în care infracţiunea este săvârşită în legătură cu o cauză penală având ca obiect o infracţiune pentru care pedeapsa maximă este închisoarea pe viaţă, pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani.

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea într-o cauză civilă se pedepseşte cu închisoare de cel mult trei ani. În cazul în care cauza civilă are ca obiect o valoare deosebit de importantă sau orice altă formă de interes considerat semnificativ, pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani.

(4) În cazul în care infracţiunea este săvârşită în cadrul unei acţiuni contravenţionale sau în alte proceduri judiciare sau în cadrul unei proceduri disciplinare derulate în faţa unei persoane care exercită autoritate disciplinară constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Secţiunea 279. Sfidare

(1) Fapta persoanei care manifestă un comportament aparent antisocial şi violent, cu scopul de a submina, de a pune într-o lumină proastă sau de a obstrucţiona îndeplinirea sarcinilor autorităţii constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani, în măsura în care fapta nu reprezintă o infracţiune mai gravă.

(2) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la trei ani pentru infracţiune, în cazul în care fapta menţionată în alin. (1) de mai sus afectează acţiunea derulată de autoritate.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care infracţiunea specificată la alin. (1) de mai sus a fost săvârşită în grup, prin arătarea unei arme mortale sau prin purtarea unei arme mortale.

Secţiunea 280. Încălcarea obligaţiei de confidenţialitate în legătură cu sistemul judiciar

(1) Fapta persoanei care dezvăluie orice informaţii, date şi fapte pe care le-a obţinut în calitate de martor oficial, fără o autorizare corespunzătoare constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Fapta persoanei care dezvăluie, fără o autorizare corespunzătoare, orice informaţie dobândită într-o şedinţă de judecată nepublică se pedepseşte conform alin. (1), cu condiţia ca fapta respectivă să nu reprezinte o infracţiune mai gravă.

(3) Fapta persoanei care dezvăluie fapte sau informaţii prezentate într-o şedinţă a completului de judecată sau care figurează în minutele sau procesele-verbale ale unei şedinţe a completului de judecată se pedepseşte în conformitate cu alin. (1).

Secţiunea 281. Ascunderea probelor exoneratoare

(1) Fapta persoanei care nu dezvăluie orice fapte care pot duce la stingerea acţiunii penale sau la achitarea unei persoane urmărite penal persoanei în cauză, avocatului acesteia sau autorităţilor constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Dacă ascunderea probelor exoneratoare are legătură cu o infracţiune pentru care pedeapsa maximă este închisoarea pe viaţă, pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani.

(3) Fapta persoanei care nu dezvăluie fapte ce pot duce la respingerea acţiunii contravenţionale sau a procedurilor penale sau disciplinare pedepsite prin sancţiuni administrative, persoanei implicate, avocatului acesteia sau în faţa autorităţii constituie delict şi se pedepseşte cu arest.

(4) Persoana nu poate fi urmărită pentru ascunderea dovezilor exoneratoare:

a) dacă prin declaraţia sa cu privire la o faptă s-ar incrimina pe sine sau pe membri ai familiei sale;

aa) într-o infracţiune în cadrul unei proceduri penale sau în cadrul unei proceduri derulate în faţa autorităţilor,

ab) într-o infracţiune sau într-un delict în cadrul unor proceduri contravenţionale,

ac) într-o infracţiune, într-un delict, într-o faptă penală pedepsită cu o sancţiune administrativă sau într-o infracţiune disciplinară, în cadrul unei acţiuni disciplinare;

b) dacă nu poate fi interogată ca martor, în conformitate cu legea.

Secţiunea 282. Adăpostirea infractorului

(1) Fapta persoanei care, fără să fi convenit cu făptuitorul unei infracţiuni, înainte de săvârşirea infracţiunii:

a) acordă asistenţă făptuitorului pentru a scăpa de autoritate;

b) încearcă să obstrucţioneze acţiunea penală; sau

c) participă la protejarea profitului rezultat din infracţiune;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa pentru o infracţiune constă din pedeapsa închisorii de până la trei ani, atunci când adăpostirea infractorului se realizează pentru câştiguri financiare.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul săvârşirii infracţiunii de adăpostire a infractorului:

a) în legătură cu o infracţiune prevăzută în Capitolele XIII, XIV sau XXIV [cu excepţia neîndeplinirii obligaţiilor de raportare a infracţiunilor contra statului – secţiunea 263 alin. (1)];

b) în legătură cu fapte de omucidere [secţiunea 160 alin. (1)-(3) şi (5)], răpire [secţiunea 190 alin. (1)-(4)], trafic de fiinţe umane [secţiunea 192 alin. (1)-(6)], acte de terorism [secţiunea 314 alin. (1)-(2)], finanţarea terorismului [secţiunea 318 alin. (1)-(2)], deturnarea ilegală a vehiculelor [secţiunea 320 alin. (1)-(2)];

c) în legătură cu o infracţiune pentru care pedeapsa maximă este închisoarea pe viaţă, cu excepţia celor prevăzute la lit. a)-b); sau

d) de către un funcţionar public sau un funcţionar public străin care îndeplineşte o calitate oficială, cu încălcarea atribuţiilor sale oficiale sau de către o persoană cu sarcini publice, acţionând în calitate oficială.

(4) Cu excepţia alin. (2) şi a alin. (3) lit. b), persoana care acordă asistenţa prevăzută la alin. (1) lit. a) membrilor propriei familii nu va fi urmărită penal.

Secţiunea 283. Evadarea din detenţie

(1) Fapta persoanei care evadează din detenţia autorităţii, în timpul acţiunii penale sau evadează din închisoare sau arest constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care, în încercarea de a se sustrage acţiunii penale, încalcă regulile privind obligaţia de a rămâne într-un loc şi părăseşte zona sau spaţiul desemnat sau încalcă regulile aplicabile arestului la domiciliu şi

părăsește reședința desemnată și zona închisă învecinată constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(3) Orice făptuitor condamnat care este eliberat din custodie pe motivul unei întreruperi autorizate, al unui concediu de scurtă durată sau al unei permisii și care nu se întoarce la termen, cu intenția de a se sustrage de la continuarea pedepsei închisorii se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(4) Pedeapsa pentru evadarea din detenție poate fi redusă fără limitare, dacă făptuitorul condamnat se predă din proprie inițiativă înainte de a fi reținut de autorități.

Secțiunea 284. Revoltă în închisoare

(1) Fapta prizonierului care conspiră cu ceilalți prizonieri, cu încălcarea flagrantă a regulilor, punând astfel în pericol grav regulile de detenție constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa pentru revolta în închisoare este închisoarea de la doi la opt ani:

a) pentru instigatorul, organizatorul sau conducătorul revoltei;

b) pentru orice participant care face uz de violență împotriva unei persoane care încearcă să întrerupă revolta.

(3) Pedeapsa constă în închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, în cazul în care revolta în închisoare duce la consecințe deosebit de grave.

(4) Pedeapsa constă în închisoarea de la cinci la douăzeci de ani sau detenție pe viață, dacă revolta în închisoare are drept rezultat decesul unei persoane.

(5) Fapta persoanei implicate în pregătirile pentru o revoltă în închisoare se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(6) În cazul alin. (1), pedeapsa aplicată persoanei care renunță la opoziție în mod voluntar sau la solicitarea autorității poate fi redusă fără limitare.

Secțiunea 285. Malpraxis săvârșit de avocat

(1) Fapta avocatului care – în scopul de a provoca orice daună clientului său în mod ilegal – își încalcă obligațiile profesionale constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă din închisoarea de la unu la cinci ani, în cazul în care fapta de malpraxis este săvârșită pentru câștiguri financiare.

(3) În sensul prezentei secțiuni, „avocat" va include, de asemenea, grefieri și orice alte persoane îndreptățite să ofere consultanță juridică, prin prisma profesiei lor.

Secțiunea 286. Exercitarea fără drept a profesiei juridice

(1) Fapta persoanei care desfășoară în mod ilegal servicii exercitate de avocați, consilieri juridici sau notari, cu obținerea de venituri constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care exercită fără drept o profesie juridică, susținând că deține o autorizație adecvată pentru a efectua servicii exercitate de avocați, consilieri juridici sau notari constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 287. Ruperea sigiliilor

(1) Fapta persoanei care:

a) îndepărtează sau rupe un sigiliu aplicat pentru confiscare sau sechestru, dispuse în cursul unei proceduri oficiale;

b) deschide sediul închis cu sigiliu, folosit pentru păstrarea bunurilor confiscate sau sechestrate;

c) permite accesul persoanelor neautorizate la datele înregistrate prin intermediul sistemelor informatice și păstrate în custodia sa sau elimină din procedură sau modifică astfel de date;

d) permite accesul persoanelor neautorizate la datele care au fost indisponibilizate în cursul procedurilor penale sau înlătură din procedură sau modifică datele respective;

constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Fapta persoanei care ascunde un element confiscat sau sechestrat față de autoritățile cu atribuții în executarea judiciară constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(3) Fapta persoanei care săvârșește infracțiunea specificată în alin. (2) nu va fi urmărită penal pentru ruperea sigiliului, în cazul în care înapoiază elementul în cauză, nedeteriorat, autorității care instrumentează cauza, înainte de depunerea rechizitoriului.

Secțiunea 288. Obstrucționarea controlului judiciar

(1) Fapta persoanei care a fost amendată pentru sfidarea autorității în cursul punerii în aplicare a hotărârilor instanței și care persistă în comportamentul pentru care a fost aplicată amenda sau care nu respectă obligația prevăzută de lege în legătură cu procedura de executare, diferită de obligația cuprinsă în dispoziția executorie constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Făptuitorul nu va fi urmărit penal dacă își îndeplinește obligația în legătură cu procedura executorie înainte de depunerea rechizitoriului.

Secțiunea 289. Obstrucționarea justiției în instanța internațională

Dispozițiile secțiunilor 268-282 se aplică atunci când faptele definite în acestea sunt săvârșite în cursul sau în legătură cu o acțiune desfășurată în fața unei instanțe penale internaționale înființate prin convenție internațională promulgată printr-o lege sau hotărâre statutară, adoptată de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

CAPITOLUL XXVII
Infracțiuni de corupție

Secțiunea 290. Darea de mită

(1) Fapta persoanei care dă sau promite un avantaj necuvenit unei persoane care lucrează pentru sau în numele unui operator economic sau al unei alte persoane, în contul unui astfel de angajat, pentru a-l determina pe acesta să își încalce atribuțiile constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care infracțiunea descrisă la alin. (1) este săvârșită în legătură cu persoana care lucrează pentru sau în numele unui operator economic ce este autorizat să acționeze în numele și în contul său, în mod independent.

(3) Pedeapsa este:

a) închisoarea de la 1 la 5 ani în cazul prevăzut la alin. (1);

b) închisoare de la doi la opt ani în cazul prevăzut la alin. (2);

dacă infracțiunea de corupție este săvârșită în asociere criminală cu alte persoane sau la scară comercială.

(4) Fapta persoanei care săvârșește acte de corupție în legătură cu o persoană care lucrează pentru sau în numele unui operator economic străin se pedepsește în conformitate cu alineatele (1)-(3).

(5) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare – sau revocată în cazurile care merită atenție specială – atunci când este aplicată făptuitorului unei infracțiuni definite la alin. (1), dacă acesta își mărturisește fapta în fața autorităților în mod direct și prezintă circumstanțele infracțiunii.

Secțiunea 291. Luarea de mită

(1) Fapta persoanei care solicită sau primește un avantaj necuvenit în legătură cu activitățile desfășurate de aceasta pentru sau în numele unui operator economic, pentru sine sau pentru o terță parte sau care acceptă o promisiune în legătură cu un astfel de avantaj sau a încheiat o înțelegere cu

CCUL CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

persoana care solicită sau acceptă avantajul pentru o terţă parte, în numele său, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) În cazul în care făptuitorul:

a) îşi încalcă obligaţia oficială în schimbul unui avantaj necuvenit, acesta se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani;

b) săvârşeşte infracţiunea definită la alin. (1) în asociere infracţională cu alte persoane sau la scară comercială, acesta se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani.

(3) În cazul în care făptuitorul lucrează pentru sau în numele unui operator economic care este autorizat să acţioneze în nume şi pe cont propriu, în mod independent, pedeapsa constă din închisoare:

a) de la unu la cinci ani, în cazul prevăzut la alin. (1);

b) de la doi la opt ani, în cazul prevăzut la alin. (2) lit. a);

c) de la 5 la 10 ani, în cazul prevăzut la alin. (2) lit. b).

(4) Fapta persoanei care lucrează pentru sau în numele unui operator economic străin se pedepseşte conform alineatelor (1)-(3) pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute în aceste alineate.

(5) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare – sau anulată în cauzele care merită atenţie specială – dacă este aplicată făptuitorului unei infracţiuni definite la alin. (1), dacă acesta îşi mărturiseşte fapta autorităţilor, predă avantajul financiar obţinut ilegal, în orice formă, către autorităţi şi dezvăluie împrejurările săvârşirii infracţiunii.

Secţiunea 292. Dispoziţii interpretative

În sensul secţiunilor 290-291, „operator economic străin" înseamnă o organizaţie învestită cu personalitate juridică, în conformitate cu legislaţia ţării de origine, care are dreptul de a desfăşura activităţi economice în forma organizaţională dată.

Secţiunea 293. Darea de mită către funcţionari publici

(1) Fapta persoanei care încearcă să mituiască un funcţionar public prin darea sau promiterea unui avantaj necuvenit acelei persoane sau unei alte persoane, pentru a influenţa acţiunile funcţionarului respectiv, în calitate oficială, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care săvârşeşte fapta de dare de mită se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani, dacă dă sau promite avantajul unui funcţionar public pentru a-l determina pe acesta să-şi încalce îndatoririle oficiale, să-şi depăşească competenţele sau să abuzeze în alt fel de poziţia sa de autoritate.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Sancţiunile prevăzute la alin. (1)-(2) se vor aplica oricărei persoane care săvârşeşte infracţiunea prevăzută în alineatele specificate, în legătură cu un funcţionar public străin.

(4) Administratorul unui operator economic sau orice persoană care lucrează pentru sau în numele operatorului economic învestit cu autoritate de control sau supraveghere se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în alin. (1), dacă persoana care lucrează pentru sau în numele operatorului economic săvârşeşte infracţiunea definită în alineatele (1)-(3) în beneficiul operatorului economic sau în numele acestuia, iar infracţiunea ar fi putut fi împiedicată dacă şi-ar fi îndeplinit în mod corespunzător îndatoririle de control sau de supraveghere.

(5) Administratorul unui operator economic sau orice persoană care lucrează pentru sau în numele operatorului economic învestit cu autoritate de control sau supraveghere se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută pentru delict, constând în închisoare de până la doi ani, cu condiţia ca infracţiunea definită în alin. (4) să fie săvârşită din culpă.

(6) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare – sau anulată în cazuri care merită atenţie specială – în ceea ce priveşte infracţiunile prevăzute în alineatele (1) şi (2), dacă făptuitorul denunţă fapta autorităţilor şi dezvăluie împrejurările infracţiunii.

Secţiunea 294. Luarea de mită de către funcţionarii publici

(1) Fapta funcţionarului public care solicită sau primeşte un avantaj necuvenit în legătură cu acţiunile desfăşurate în calitatea sa oficială, pentru sine sau pentru o terţă parte sau care acceptă promisiunea unui astfel de avantaj sau are o înţelegere cu persoana care solicită sau acceptă avantajul pentru o terţă parte, la solicitarea sa constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, dacă infracţiunea este săvârşită de un înalt funcţionar public.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în situaţia prevăzută la alin. (1) sau închisoare de la cinci la zece ani, în situaţia prevăzută la alin. (2):

a) dacă, pentru avantajul respectiv, funcţionarul public:

aa) îşi încalcă îndatoririle oficiale,

ab) îşi depăşeşte competenţele, sau

ac) abuzează în alt mod de poziţia sa de autoritate; sau

b) atunci când infracţiunea este săvârşită în asociere infracţională cu alte persoane sau la scară comercială.

(4) Fapta funcționarului public străin se pedepsește cu pedeapsa prevăzută în alineatele (1)-(3) pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute în acestea.

(5) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare – sau anulată în cazurile care merită atenție deosebită – atunci când este aplicată împotriva făptuitorului unei infracțiuni prevăzute la alin. (1) și (2), dacă acesta își mărturisește imediat fapta în fața autorităților, predă avantajul financiar obținut în mod ilicit, sub orice formă, către autorități și dezvăluie împrejurările în care a avut loc infracțiunea.

Secțiunea 295. Darea de mită în procedurile judiciare sau de reglementare

(1) Fapta persoanei care promite sau oferă un avantaj necuvenit unei alte persoane pentru sine sau pentru o terță parte, astfel încât aceasta să se abțină de la a acționa în conformitate cu îndatoririle sale sau cu exercitarea drepturilor sale în instanță, în acțiuni arbitrale sau în alte proceduri judiciare constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în cazul în care faptele definite în acesta sunt săvârșite în cursul sau în legătură cu acțiunea aflată pe rolul unei instanțe penale internaționale, demarate în baza unei convenții internaționale promulgate printr-o lege sau în temeiul unei hotărâri statutare, adoptate de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(3) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare – sau anulată în cazuri care merită o atenție deosebită – atunci când este aplicată împotriva făptuitorului unei infracțiuni prevăzute la alineatele (1)-(2), dacă acesta își mărturisește imediat fapta în fața autorității și dezvăluie împrejurările în care a fost săvârșită infracțiunea.

Secțiunea 296. Luarea de mită în procedurile judiciare sau de reglementare

(1) Fapta persoanei care solicită sau primește un avantaj necuvenit pentru a se abține de la a acționa în conformitate cu îndatoririle sale sau în exercitarea drepturilor sale în instanță, în acțiuni arbitrale sau în alte proceduri judiciare, pentru sine sau pentru o terță parte sau care acceptă promisiunea unui astfel de avantaj sau are o înțelegere cu persoana care solicită sau acceptă avantajul pentru o terță parte, la solicitarea acesteia, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în cazul în care faptele definite în acesta sunt săvârșite în cursul sau în legătură cu o acțiune aflată pe rolul unei instanțe penale internaționale, demarate în baza unei convenții internaționale

promulgate printr-o lege sau în temeiul unei hotărâri statutare, adoptate de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(3) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare – sau anulată în cauzele care merită atenție deosebită – atunci când este aplicată împotriva făptuitorului unei infracțiuni definite la alin. (1)-(2), dacă acesta își mărturisește imediat fapta în fața autorităților, predă avantajul financiar necuvenit, sub orice formă, către autorități și dezvăluie împrejurările în care a fost săvârșită infracțiunea.

Secțiunea 297. Nedeclararea infracțiunii de mită

(1) Fapta funcționarului public care are informații certe cu privire la o faptă de dare sau luare de mită, încă nesesizată și nu denunță imediat fapta respectivă autorităților constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Membrii familiei persoanei care nu a raportat fapta de dare sau luare de mită nu vor fi puși sub urmărire penală.

Secțiunea 298. Cumpărarea de influență

(1) Fapta persoanei care dă sau promite un avantaj necuvenit:

a) unei persoane care pretinde că are influență asupra unui funcționar public sau

b) unei terțe persoane, în numele unei persoane care pretinde că are influență asupra unui funcționar public

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care săvârșește infracțiunea definită în alin. (1) în legătură cu o persoană care lucrează pentru sau în numele unui operator economic sau al unei asociații constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(3) Dispoziția de la alin. (1) se aplică atunci când infracțiunea definită în acesta este săvârșită în legătură cu un funcționar public străin.

Secțiunea 299. Traficul de influență

(1) Fapta persoanei care – cu scopul de a influența un funcționar public – solicită sau primește un avantaj necuvenit pentru sine sau pentru o terță parte sau care acceptă promisiunea unui astfel de avantaj sau are o înțelegere cu persoana care solicită sau acceptă avantajul respectiv pentru o terță parte, la solicitarea sa constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

SZEGED CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, dacă făptuitorul:
a) își propune sau pretinde că mituiește un funcționar public;
b) pretinde că este funcționar public; sau
c) săvârșește infracțiunea la scară comercială.

(3) Fapta persoanei care săvârșește una dintre infracțiunile prevăzute la alin. (1)-(2) se pedepsește în conformitate cu prevederile acestora.

Secțiunea 300.

(1) Fapta persoanei care săvârșește infracțiunea definită la alineatul 1 al secțiunii 299, în legătură cu o persoană care lucrează pentru sau în numele unui operator economic constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de până la trei ani pentru infracțiune, dacă infracțiunea descrisă la alin. (1) este săvârșită în legătură cu persoana care lucrează pentru sau în numele unui operator economic, autorizată să acționeze în numele și pe seama acestuia, în mod independent.

CAPITOLUL XXVIII
Practici ilegale în serviciu

Secțiunea 301. Rele tratamente în acțiuni oficiale

(1) Fapta funcționarului public care abuzează fizic o altă persoană în timpul unei acțiuni oficiale constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, atunci când infracțiunea definită în alin. (1) este săvârșită în asociere.

(3) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru rele tratamente ce vor fi aplicate în cadrul unei proceduri oficiale constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(4) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare în cazul în care făptuitorul dezvăluie autorităților, înainte de introducerea acuzației, împrejurările în care a fost săvârșită infracțiunea prevăzută în alin. (1).

Secțiunea 302. Rele tratamente în procedura desfășurată de persoanele învestite cu funcții publice

(1) Fapta persoanei cu atribuții publice care abuzează fizic o altă persoană în procesul de îndeplinire a funcției sale publice constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, atunci când infracțiunea prevăzută în alin. (1) este săvârșită în asociere.

(3) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru aplicarea de rele tratamente în proceduri desfăşurate de persoanele învestite cu funcţii publice constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(4) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare în cazul în care făptuitorul dezvăluie autorităţilor, înainte de depunerea rechizitoriului, împrejurările în care a fost săvârşită infracţiunea prevăzută la alin. (2).

Secţiunea 303. Obţinerea informaţiilor prin forţă

(1) Fapta funcţionarului public care încearcă să oblige o persoană, prin forţă sau prin ameninţare cu forţa sau prin alte mijloace similare, să comunice informaţii sau să facă o declaraţie sau să ascundă informaţii constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, dacă infracţiunea definită în alin. (1) este săvârşită în asociere.

(3) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru interogarea unei persoane în vederea obţinerii de informaţii prin forţă constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(4) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare în cazul în care făptuitorul dezvăluie autorităţilor, înainte de depunerea rechizitoriului, împrejurările în care a fost săvârşită infracţiunea prevăzută la alin. (2).

Secţiunea 304. Detenţia ilegală

(1) Fapta funcţionarului public care privează în mod ilegal o persoană de libertate constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, dacă detenţia ilegală este săvârşită:

a) din rea-voinţă şi cu motive rău intenţionate;

b) prin torturarea părţii vătămate;

c) cu provocarea unui rezultat deosebit de grav.

Secţiunea 305. Abuzul în serviciu

Fapta funcţionarului public care, cu scopul de a provoca un dezavantaj ilegal sau de a obţine un avantaj necuvenit:

a) îşi încalcă atribuţiile oficiale;

b) îşi depăşeşte autoritatea oficială; sau

c) abuzează în alt fel de poziţia sa de autoritate;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 306. Abuz într-o funcție publică

Persoana învestită cu o funcție publică care, în scopul de a provoca un dezavantaj ilegal sau de a obține un avantaj necuvenit:

a) încalcă îndatoririle rezultate din funcția publică;

b) își depășește competențele derivând din funcția publică; sau

c) abuzează în alt mod de poziția sa, derivată din funcția publică;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 307. Desfășurarea unei anchete sub acoperire și adunarea de informații secrete fără autorizație

(1) Fapta funcționarului public care desfășoară pe ascuns o anchetă sau adună informații pentru care este necesară autorizarea din partea unui judecător sau a ministrului însărcinat cu sistemul judiciar:

a) fără autorizație sau cu depășirea domeniului autorizației;

b) dispune sau autorizează în mod ilegal respectivele operațiuni sub acoperire;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta funcționarului public care comunică informații false sau neadevărate unei persoane împuternicite să dispună sau să autorizeze o anchetă sau adunarea de informații pentru care este necesară autorizarea din partea unui judecător sau a ministrului însărcinat cu sistemul judiciar se pedepsește cu pedeapsa prevăzută în alin. (1).

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la 1 la 5 ani, atunci când infracțiunea prevăzută în alineatele (1)-(2) provoacă un prejudiciu considerabil.

Secțiunea 308. Test de integritate ilegal

(1) Fapta funcționarului public care:

a) efectuează un test de integritate fără aprobarea prealabilă a procurorului sau cu depășirea scopului aprobării;

b) aprobă un test de integritate ilegal;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta funcționarului public care furnizează informații false sau neadevărate în rezoluția prin care dispune efectuarea unui test de integritate și persoana învestită în acest sens aprobă dispoziția privind realizarea testului de integritate pe baza informațiilor respective se pedepsește în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la 1 la 5 ani, atunci când infracțiunea prevăzută în alineatele (1)-(2) provoacă un prejudiciu considerabil.

Secţiunea 309. Dispoziţii diverse

Dispoziţiile prezentului capitol se aplică şi membrilor autorităţilor judiciare şi ai autorităţilor de punere în aplicare a legii dintr-un stat străin care îşi desfăşoară activitatea pe teritoriul Ungariei, în temeiul unei autorizaţii legale.

CAPITOLUL XXIX
Infracţiuni împotriva funcţionarilor publici

Secţiunea 310. Agresiune împotriva funcţionarului public

(1) Fapta persoanei care:

a) încearcă să împiedice un funcţionar public sau un funcţionar public străin în desfăşurarea activităţii sale legale prin forţă sau prin ameninţarea forţei;

b) întreprinde anumite acţiuni pentru a constrânge un funcţionar public sau un funcţionar public străin să facă sau să se abţină de la a face anumite demersuri;

c) atacă un funcţionar public sau un funcţionar public străin în timpul sau din cauza activităţii sale;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în cazul în care atacul împotriva funcţionarului public este săvârşit în asociere, prin arătarea unei arme mortale sau prin purtarea unei arme mortale.

(3) Organizatorul sau conducătorul grupului menţionat la alin. (2) se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la zece ani.

(4) Fapta persoanei care participă la o asociere înfiinţată cu scopul de a săvârşi o agresiune împotriva unui funcţionar public constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani, iar fapta organizatorului şi a conducătorului grupului constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(5) Fapta persoanei care atacă un funcţionar public sau un funcţionar public străin din cauza activităţii desfăşurate de acesta se pedepseşte conform alin. (1)-(4), chiar dacă persoana atacată nu mai este funcţionar public sau funcţionar public străin la data la care a fost săvârşită infracţiunea.

(6) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru săvârşirea unei agresiuni împotriva unui funcţionar public constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(7) Fapta persoanei care face parte din asocierea menţionată mai sus nu va fi pusă sub urmărire penală, în conformitate cu alin. (4), în cazul în care a părăsit asocierea la iniţiativa sa sau conform dispoziţiei unei autorităţi.

BUDAPEST LAW UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 311. Agresiune împotriva unei persoane învestite cu funcții publice

Fapta persoanei care săvârșește fapta prevăzută în secțiunea 310 împotriva unei persoane învestite cu funcții publice se pedepsește în conformitate cu dispozițiile secțiunii 310.

Secțiunea 312. Agresiune împotriva unei persoane care asistă un funcționar public sau o persoană învestită cu funcții publice

Fapta persoanei care săvârșește fapta prevăzută la secțiunea 310 împotriva unei persoane care asistă sau apără un funcționar public, un funcționar public străin sau o persoană învestită cu funcții publice se pedepsește în conformitate cu dispozițiile secțiunii 310.

Secțiunea 313. Agresiune împotriva unei persoane aflate sub protecție internațională

(1) Fapta persoanei care:

a) agresează,

b) nesocotește libertatea personală,

c) pune în pericol

o persoană aflată sub protecție internațională pe teritoriul său național constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care amenință să săvârșească infracțiunea prevăzută la alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru săvârșirea de agresiuni împotriva unei persoane aflate sub protecție internațională constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(4) În sensul prezentei secțiuni, „persoană aflată sub protecție internațională" înseamnă orice funcționar public străin care a obținut imunitate diplomatică în temeiul unui tratat sau al oricărei alte forme de privilegiu, în conformitate cu dreptul internațional.

CAPITOLUL XXX
Infracțiuni împotriva siguranței publice

Secțiunea 314. Acte de terorism

(1) Fapta persoanei care săvârșește o infracțiune cu violență împotriva persoanelor prevăzute la alin. (4) sau care săvârșește o infracțiune ce pune în pericol publicul sau presupune folosirea armelor pentru:

a) a obliga o agenție guvernamentală, un alt stat sau un organism internațional să facă, să nu facă sau să aprobe un anumit demers;

b) intimidarea publicului larg;

c) a conspira la schimbarea sau perturbarea ordinii constituţionale, economice sau sociale a altui stat sau pentru a perturba activitatea unei organizaţii internaţionale;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci de ani sau detenţie pe viaţă.

(2) Fapta persoanei care sechestrează bunuri sau active semnificative în scopul definit la lit. a) şi care solicită agenţiilor guvernamentale sau organizaţiilor internaţionale, în schimbul abţinerii sale de la producerea de prejudicii sau daune la bunurile şi activele respective sau pentru returnarea acestora se pedepseşte în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa aplicabilă persoanei care:

a) renunţă la săvârşirea unui act terorist definit în alin. (1) sau (2) înainte de producerea oricăror consecinţe grave; şi

b) îşi mărturiseşte comportamentul în faţa autorităţilor;

în aşa fel încât să coopereze cu autorităţile pentru prevenirea sau atenuarea consecinţelor unei astfel de fapte infracţionale, cooptarea altor co-autori şi împiedicarea altor fapte infracţionale poate fi redusă fără limitare.

(4) În sensul prezentei secţiuni, infracţiunea săvârşită cu violenţă împotriva persoanei sau infracţiunea care reprezintă un pericol public sau presupune folosirea de arme include:

a) omuciderea [alineatele (1)-(12) ale secţiunii 160], lovirea [alineatele (2)-(6) şi (8) ale secţiunii 164], abateri profesionale săvârşite cu intenţie [alin. (3) al secţiunii 165];

b) răpirea [alineatele (1)-(4) ale secţiunii 190], încălcarea libertăţii personale (secţiunea 194);

c) infracţiuni împotriva securităţii transportului [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 232], periclitarea sistemelor de transport feroviar, aerian sau maritim [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 233];

d) sustragerea materialelor radioactive [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 250];

e) atacul împotriva unui funcţionar public [alineatele (1)-(5) ale secţiunii 310], atacul împotriva unei persoane învestite cu funcţii publice (secţiunea 311), atacul împotriva unei persoane care asistă funcţionarul public sau persoana investită cu sarcini publice (Secţiunea 312), atacul împotriva unei persoane aflate sub protecţie internaţională [alin. (1) al Secţiunii 313];

f) deturnarea ilegală a unui vehicul [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 320], ameninţarea publică [alineatele (1)-(3) ale secţiunii 322], interferenţa cu lucrările de interes public [alineatele (1)-(3) ale secţiunii 323], infracţiuni

cu explozibili sau compuşi explozibili [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 324], infracţiuni cu arme de foc şi muniţie [alineatele (1)-(3) ale secţiunii 325];

g) infracţiuni cu arme interzise prin convenţie internaţională [alineatele (1)-(5) ale secţiunii 326], infracţiuni cu obiecte şi servicii militare [alineatele (1)-(3) ale secţiunii 329], infracţiuni în legătură cu produse cu dublă utilizare [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 330];

h) jaful [alineatele (1)-(4) ale secţiunii 365] şi vandalismul [alineatele (1)-(6) ale secţiunii 371];

i) violarea sistemului informatic sau de date [alineatele (1)-(3) ale secţiunii 423].

Secţiunea 315.

(1)[29] Fapta persoanei care instigă, propune, oferă, aderă sau colaborează la săvârşirea oricărei fapte infracţionale prevăzute în alin. (1) sau (2) ale secţiunii 314 sau persoana care este implicată în tăinuirea şi complicitatea la respectiva conduită infracţională prin furnizarea oricăror mijloace destinate utilizării în astfel de activităţi constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2)[30] Fapta persoanei implicate în comportamentul prevăzut în alin. (1) sau în săvârşirea oricăreia dintre faptele infracţionale definite în alin. (1) sau (2) ale secţiunii 314, ca parte a unui grup terorist se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la zece ani.

(3) Făptuitorul unei fapte infracţionale prevăzute în alin. (1) sau (2) nu va fi urmărit penal, dacă îşi mărturiseşte imediat fapta în faţa autorităţilor şi dezvăluie împrejurările în care a fost săvârşită infracţiunea.

Secţiunea 316.

Fapta persoanei care ameninţă să săvârşească un act de terorism constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

Secţiunea 317. Neraportarea unui act de terorism

Fapta persoanei care are cunoştinţe certe cu privire la planurile unui act de terorism şi nu denunţă imediat acest lucru autorităţilor constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

---

[29] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (18) al secţiunii 318 din Legea CCXXIII din 2012.

[30] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (18) al secţiunii 318 din Legea CCXXIII din 2012.

Secțiunea 318. Finanțarea terorismului

(1) Fapta persoanei care furnizează sau colectează fonduri cu intenția ca acestea să fie folosite în realizarea unui act de terorism sau care oferă asistență semnificativă în favoarea unei persoane care se pregătește să săvârșească un act terorist sau unui terț, la solicitarea sa, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Fapta persoanei care săvârșește infracțiunea prevăzută în alin. (1) pentru efectuarea unui act de terorism în cadrul unei grupări teroriste sau în numele oricărui membru al unei grupări teroriste sau care sprijină activitățile grupării teroriste în orice altă formă se pedepsește cu închisoarea de la cinci la zece ani.

(3) În sensul prezentei secțiuni, „asistență semnificativă" înseamnă activele specificate la punctul 1 al secțiunii 1 din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului, inclusiv documente și acte juridice, sub orice formă.

Secțiunea 319. Interpretare

În sensul secțiunilor 315 și 318, „grupare teroristă" înseamnă un grup alcătuit din trei sau mai multe persoane, care acționează în mod concertat pe o perioadă extinsă de timp, având drept scop săvârșirea de acte de terorism.

Secțiunea 320. Deturnarea ilegală a vehiculelor

(1) Fapta persoanei care preia controlul unei aeronave, al mijloacelor de transport în comun sau al oricărui mijloc de transport de marfă prin forța sau amenințarea forței sau prin restrângerea capacității unei alte persoane, prin lăsarea acesteia în stare de inconștiență sau în incapacitate de autoapărare constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la cinci la zece ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la zece la douăzeci de ani sau detenție pe viață, în cazul în care infracțiunea are drept rezultat decesul unei persoane.

(3) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru deturnarea ilegală a unui vehicul se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

(4) Pedeapsa aplicabilă unei persoane care renunță la săvârșirea infracțiunii înainte de producerea unor consecințe grave poate fi redusă fără limitare.

Secțiunea 321. Participarea într-un grup infracțional organizat

(1) Fapta persoanei care instigă, propune, oferă, aderă sau colaborează pentru desfășurarea de fapte penale în cadrul unui grup infracțional sau care furnizează mijloacele menite a fi utilizate pentru astfel de activități sau sprijină

activitățile grupului infracțional în orice alt mod constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care își mărturisește imediat fapta infracțională în fața autorităților și care dezvăluie împrejurările în care aceasta a fost săvârșită nu va fi pusă sub urmărire penală pentru participarea la un grup infracțional.

Secțiunea 322. Punerea publicului în pericol

(1) Fapta persoanei care cauzează un pericol colectiv prin favorizarea forței distructive a unei substanțe sau surse de energie sau împiedică prevenirea pericolului public sau eforturile ulterioare de curățare a daunelor constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, în cazul în care fapta a fost săvârșită:

a) în asociere;

b) cu rezultatul unor daune deosebit de importante sau de mari; sau

c) în asociere infracțională cu alte persoane.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la douăzeci de ani sau detenție pe viață, atunci când infracțiunea are drept rezultat decesul unei persoane.

(4) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru punerea publicului în pericol se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(5) Fapta persoanei care provoacă un pericol public din culpă constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau, în cazul în care o asemenea infracțiune provoacă pagube deosebit de mari sau de însemnate, de la unu la cinci ani sau, atunci când infracțiunea are drept rezultat decesul unei persoane, de la doi la opt ani.

(6) Pedeapsa aplicabilă oricărei persoane care elimină în mod voluntar pericolul public înainte de producerea oricărei daune poate fi redusă fără limitare.

Secțiunea 323. Interferența cu lucrările de interes public

(1) Fapta persoanei care interferează în funcționarea lucrărilor publice într-o măsură considerabilă constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, atunci când fapta infracțională:

a) este săvârșită în asociere;

b) este săvârșită împreună cu complici; sau

c) duce la daune deosebit de însemnate.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, atunci când fapta infracțională:

a) este săvârşită prin arătarea unei arme mortale;

b) este săvârşită prin purtarea unei arme mortale; sau

c) duce la daune deosebit de însemnate.

(4) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru a interfera în funcţionarea lucrărilor publice constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(5) Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea din neglijenţă reprezintă delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau, atunci când produce un prejudiciu deosebit de grav sau însemnat, cu închisoare de la unu la cinci ani.

Secţiunea 324. Infracţiuni referitoare la explozibili sau compuşi explozibili

(1) Fapta persoanei care:

a) pregăteşte, obţine, deţine sau introduce pe piaţă sau transferă unei alte persoane, care nu are dreptul să deţină, explozibili sau compuşi explozibili sau echipament pentru utilizarea acestora, fără autorizaţie,

b) importă sau exportă sau transportă, în tranzit, pe teritoriul Ungariei explozibili sau compuşi explozibili sau echipamente pentru utilizarea acestora, fără autorizaţie sau cu depăşirea domeniului de aplicare al autorizaţiei,

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, atunci când fapta infracţională este săvârşită la scară comercială sau cu complici.

(3) Fapta persoanei implicate în pregătirea de infracţiuni cu explozibili sau compuşi explozibili se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Secţiunea 325. Infracţiuni legate de arme de foc şi muniţii

(1) Fapta persoanei care:

a) obţine sau posedă o armă de foc, fără autorizaţie;

b) produce sau introduce pe piaţă arme de foc, fără autorizaţie;

c) importă sau exportă sau transportă, în tranzit, pe teritoriul Ungariei arme de foc, fără autorizaţie sau cu depăşirea domeniului de aplicare al autorizaţiei;

d) depăşeşte domeniul de aplicare al autorizaţiei în ceea ce priveşte fabricarea, obţinerea, deţinerea sau comerţul cu arme de foc;

e) transferă arma de foc deţinută în baza unei autorizaţii către o persoană care nu are autorizaţie;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

JUDICIAL CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Fapta persoanei care:

a) obține sau posedă muniție pentru pistol, armă de vânătoare sau armă de tir sportiv cu depășirea cantităților limitate sau pentru alte arme de foc, fără autorizația corespunzătoare;

b) produce sau introduce pe piață muniții fără autorizație;

c) importă sau exportă sau transportă, în tranzit, pe teritoriul Ungariei muniție, fără autorizație sau cu depășirea domeniului de aplicare al autorizației;

d) depășește domeniul de aplicare al autorizației în ceea ce privește fabricarea, obținerea, deținerea sau comercializarea muniției;

e) transferă muniția păstrată pentru pistol, armă de vânătoare sau armă de tir sportiv deținute în baza unei autorizații, ce depășește cantitățile limitate sau pentru alte arme de foc, unei persoane fără autorizație;

se pedepsește în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, atunci când fapta penală este săvârșită la scară comercială sau cu complici.

(4) Fapta persoanei care – fără notificare – importă sau exportă sau transportă, în tranzit, pe teritoriul Ungariei pistolul, arma de vânătoare sau arma de tir sportiv sau muniția deținută pentru o astfel de armă, armă de vânătoare sau armă de tir sportiv constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(5) Fapta persoanei implicate în pregătirea pentru faptele penale prevăzute la alin. (1)-(3) se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(6) Pentru punerea în aplicare a prezentei secțiuni, o cantitate limitată înseamnă cel mult zece bucăți de muniție.

CAPITOLUL XXXI

Infracțiuni împotriva sancțiunilor economice aplicate în baza angajamentului internațional din motive de securitate publică

Secțiunea 326. Infracțiuni cu arme interzise prin Convenție Internațională

(1) Fapta persoanei care:

a) dezvoltă, produce;

b) obține, utilizează sau deține sau dezafectează, fără autorizație;

c) transferă către o persoană ce nu deține autorizație, importă sau exportă sau transportă, în tranzit, pe teritoriul Ungariei;

armele interzise prin convenție internațională constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Fapta persoanei care construieşte sau exploatează o instalaţie pentru producerea de arme interzise prin convenţie internaţională, fără autorizaţie sau întreprinde un asemenea demers prin derogare de la autorizaţie sau transformă o unitate existentă pentru producerea unor astfel de arme se pedepseşte în conformitate cu alin. (1).

(3) Fapta persoanei care:

a) acordă asistenţă tehnică pentru dezvoltarea, fabricarea, asamblarea, controlul calităţii, exploatarea, întreţinerea sau repararea armelor interzise prin convenţie internaţională;

b) induce în eroare organismul sau persoana învestită cu autoritate în legătură cu autorizaţia prevăzută prin lege pentru funcţionarea unei unităţi destinate producerii de arme interzise prin convenţie internaţională;

se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la cincisprezece ani în cazul în care infracţiunea prevăzută la alin. (3) este săvârşită:

a) la scară comercială;

b) în asociere infracţională cu alte persoane; sau

c) de către un funcţionar public.

(5) Pedeapsa constă în închisoare de la zece la douăzeci de ani sau detenţie pe viaţă dacă:

a) infracţiunea prevăzută în alin. (1) este săvârşită la scară comercială; sau

b) infracţiunile prevăzute în alineatele (1)-(2) sunt săvârşite cu complici sau de către un funcţionar public.

(6) Fapta persoanei implicate în pregătirea infracţiunilor cu arme interzise prin convenţie internaţională se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(7) Fapta persoanei care săvârşeşte din culpă infracţiunile prevăzute la alin. (2) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Secţiunea 327. Nerespectarea restricţiilor economice internaţionale

(1) Fapta persoanei care încalcă:

a) obligaţia de indisponibilizare a fondurilor sau a resurselor economice; şi/ sau

b) vreo restricţie de natură economică, comercială sau financiară;

aplicate în baza unei obligaţii care îi revine Ungariei în temeiul dreptului internaţional sau dispuse prin regulamentele adoptate în temeiul secţiunilor 75 şi 215 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene sau prin regulamentele şi deciziile adoptate prin autorizarea acestor regulamente sau dispuse

SCIENTIA UNIVERSITY LIBRARY

prin decizia Consiliului, adoptată în temeiul secțiunii 29 din Tratatul privind Uniunea Europeană constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în cazul în care sunt încălcate restricții economice internaționale:

a) în legătură cu comerțul cu bunuri care ar putea fi folosite pentru pedeapsa capitală, tortură sau alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante;

b) prin forță; sau

c) de către un funcționar public.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, în cazul în care sunt încălcate restricții economice internaționale:

a) în legătură cu traficul cu arme de foc, muniție, explozibili, compuși explozibili sau echipamente pentru utilizarea acestora sau a oricărui produs proiectat pentru uz militar;

b) prin arătarea unei arme mortale; sau

c) în asociere infracțională cu alte persoane.

(4) Fapta persoanei implicate în pregătiri privind încălcarea oricărei restricții economice internaționale se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(5)[31] ([31]) În sensul prezentei secțiuni, dacă nu se prevede altfel în legislația care promovează o obligație sau o restricție, în temeiul dreptului internațional:

a) „fonduri" înseamnă activele prevăzute la secțiunea 1 litera (l) din Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului (în sensul prezentei secțiuni, denumit în continuare „Regulamentul 267/2012/UE");

b) „înghețarea fondurilor„ are sensul definit în secțiunea 1 litera (k) din Regulamentul 267/2012/UE;

c) „resurse economice" are înțelesul definit în secțiunea 1 litera (h) din Regulamentul 267/2012/UE;

d) „înghețarea resurselor economice" are sensul definit în secțiunea 1 litera (j) din Regulamentul 267/2012/UE;

e) „mărfuri care nu au altă utilizare practică decât pedeapsa capitală sau tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante" înseamnă mărfurile definite în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului din 27 iunie 2005 privind comerțul cu anumite bunuri care ar putea fi folosite pentru pedeapsa capitală, tortură sau alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante.

---

[31] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (7) al secțiunii 18 din Legea LXXVIII din 2013.

Secţiunea 328. Nedenunţarea încălcării restricţiilor economice internaţionale

(1) Fapta persoanei care are cunoştinţe certe cu privire la pregătirea pentru încălcarea oricărei restricţii economice internaţionale sau în sensul că o asemenea infracţiune a fost săvârşită şi a rămas nesesizată şi nu denunţă imediat autorităţilor acest fapt constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Membrii familiei oricărei persoane care nu a denunţat o încălcare a restricţiilor economice internaţionale nu vor fi puşi sub urmărire penală.

Secţiunea 329. Infracţiuni cu secţiuni şi servicii militare

(1) Fapta persoanei care:

a) este implicată în fabricarea şi comercializarea secţiunilor militare sau în furnizarea de servicii militare fără autorizaţie sau cu depăşirea domeniului de aplicare al autorizaţiei;

b) utilizează secţiuni militare într-un mod neautorizat;

c) produce, obţine, utilizează, deţine, transferă sau introduce pe piaţă secţiuni militare interzise sau importă sau exportă sau transportă astfel de secţiuni, în tranzit, pe teritoriul Ungariei;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Fapta persoanei care:

a) acordă asistenţă tehnică pentru dezvoltarea, producerea, manipularea, exploatarea, întreţinerea, repararea, detectarea, identificarea sau proliferarea armelor chimice, biologice sau nucleare sau a altor dispozitive explozibile nucleare, inclusiv rachetele capabile să lanseze astfel de arme;

b) acordă asistenţă tehnică în legătură cu orice aplicaţie militară, diferită de cele prevăzute la lit. a), cu privire la o ţară care face obiectul unui embargo asupra armelor impus printr-o rezoluţie considerată ca fiind obligatorie pentru Ungaria, în baza unui angajament internaţional;

se pedepseşte în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, în cazul în care infracţiunea prevăzută în alin. (1) este săvârşită în asociere infracţională cu alte persoane sau la scară comercială.

(4) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru infracţiuni cu secţiuni şi servicii militare se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(5) În sensul prezentei secţiuni:

a) autorizaţia include, de asemenea, certificatul internaţional de import şi documentele echivalente;

b) secţiunile militare includ şi bunurile prevăzute în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005;

c) „secţiune militar interzis" înseamnă bunurile prevăzute în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005.

Secţiunea 330. Infracţiuni privind produse cu dublă utilizare

(1) Fapta persoanei care:

a) plasează pe piaţa externă produse cu dublă utilizare sau furnizează servicii militare fără autorizaţie sau cu depăşirea domeniului de aplicare al autorizaţiei, inclusiv în cazul transferului în interiorul teritoriului vamal al Uniunii Europene; sau

b) foloseşte produse cu dublă utilizare într-un mod neautorizat;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, atunci când infracţiunea prevăzută în alin. (1) presupune:

a) transferul de arme chimice şi instrumente chimice de război cuprinse în anexa 1 la Convenţia, semnată la Paris la 13 ianuarie 1993, privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării şi utilizării armelor chimice şi a distrugerii acestora, promulgată prin Legea CIV din 1997, pe teritoriul Ungariei sau pe teritoriul vamal al Uniunii Europene din Ungaria; sau

b) produse cu dublă utilizare nucleară.

(3) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru orice infracţiune cu produse cu dublă utilizare se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(4) În sensul prezentei secţiuni:

(a) autorizaţia include, de asemenea, certificatul internaţional de import şi documentele echivalente;

(b) „produse cu dublă utilizare" înseamnă secţiunile prevăzute în secţiunea 2 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere şi tranzitului de produse cu dublă utilizare;

(c) „teritoriu vamal al Uniunii Europene" înseamnă teritoriul prevăzut în secţiunea 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

CAPITOLUL XXXII
Infracțiuni împotriva păcii publice

Secțiunea 331. Instigare la război

Fapta persoanei care, în fața publicului larg, se implică în fapte de instigare la război sau realizează în alt fel propagandă de război constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

Secțiunea 332. Instigarea împotriva unei comunități

Fapta persoanei care, în fața publicului larg, instigă la ură împotriva:

a) națiunii maghiare;

b) a oricărui grup național, etnic, rasial sau religios; sau

c) a anumitor grupuri sociale, în special pe motive de invaliditate, identitate de gen sau orientare sexuală;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 333[32]. Negarea manifestă a crimelor nazismului și a crimelor comunismului[33]

Fapta persoanei care neagă în fața publicului larg infracțiunea de genocid și alte crime împotriva umanității săvârșite de către naziști și regimurile comuniste sau exprimă orice îndoială sau sugerează că acestea sunt nesemnificative sau încearcă să le justifice constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 334. Batjocorirea simbolului național

Fapta persoanei care – în fața publicului larg – folosește o expresie pentru a dezonora sau degrada imnul, steagul sau stema națională sau Coroana Sfântă a Ungariei sau săvârșește orice alt act calomnios similar constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracțiune mai gravă.

[32] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (2) al secțiunii 2 din Legea XLVIII din 2013.

[33] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (2) al secțiunii 2 din Legea XLVIII din 2013.

BCU IAȘI CENTRU UNIVERSITAR LIBRARY

Secţiunea 335[34]. Utilizarea simbolurilor totalitarismului

Fapta persoanei care:

a) distribuie,

b) foloseşte în faţa publicului larg sau

c) afişează în public,

simbolurile svasticii, însemne SS, cruce cu săgeţi, secera şi ciocanul, steaua roşie cu cinci colţuri sau orice simbol care descrie cele de mai sus, pentru perturbarea liniştii publice – în special cu scopul de a jigni demnitatea victimelor regimurilor totalitare şi a dreptului lor la sanctitate – constituie delict şi se pedepseşte cu arest, în măsura în care fapta nu reprezintă o infracţiune mai gravă.

Secţiunea 336. Instigarea împotriva unui decret de autoritate

Fapta persoanei care, în faţa publicului larg, instigă la revolta colectivă împotriva oricărui decret al unei autorităţi cu scopul de a perturba liniştea publică constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 337. Atitudine alarmistă

Orice comportament de a rosti în mod public sau de a publica o declaraţie despre care autorul cunoaşte că este falsă sau prin neglijarea gravă a aspectelor sale certe sau false la locul unei situaţii de urgenţă, prin care se încalcă ordinea publică sau se perturbă liniştea publică la locul pericolului public constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 338. Ameninţarea cu pericol public

(1) Fapta persoanei care afirmă sau difuzează orice fapte neadevărate menite a perturba liniştea publică sau lasă impresia că există un pericol iminent de producere a unui eveniment care ar putea prejudicia publicul larg constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, atunci când ameninţarea cu pericolul public a dus la o perturbare gravă a liniştii publice.

Secţiunea 339. Tulburarea ordinii publice

(1) Fapta persoanei care manifestă un comportament aparent antisocial şi violent, având drept scop instigarea la o atitudine de indignare sau alarmă în spiritul altor persoane constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani, cu condiţia ca fapta să nu reprezinte o infracţiune mai gravă.

---

[34] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (1) al secţiunii 2 din Legea XLVIII din 2013.

BCU IAŞI CENTRALA UNIVERSITARĂ LIBRARY

(2) Pedeapsa aplicată pentru infracţiune se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, atunci când tulburarea ordinii publice este săvârşită:

a) în asociere;

b) într-un mod care tulbură grav liniştea publică;

c) prin afişarea unei arme mortale;

d) prin transportul unei arme mortale sau

e) într-un eveniment public.

Secţiunea 340. Tulburare publică

(1) Orice comportament de rezistenţă prin violenţă sau intimidare împotriva activităţii deţinătorului personalului de securitate privind menţinerea ordinii la un eveniment public este încadrat drept delict şi se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, în măsura în care fapta nu reprezintă o infracţiune mai gravă.

(2) Fapta persoanei care, în cadrul unui eveniment sportiv, pătrunde fără autorizaţie sau încalcă orice zonă restricţionată în care nu este permis accesul niciunui vizitator sau care este restricţionat pentru un anumit grup de vizitatori sau dacă aruncă orice obiect într-o astfel de zonă, punând astfel în pericol evenimentul sportiv sau integritatea fizică a altor persoane va fi pedepsită în conformitate cu alin. (1), cu condiţia ca fapta să nu reprezinte o infracţiune mai gravă.

(3) Pedeapsa pentru infracţiune constă în închisoare cu termen de până la trei ani, în cazul în care fapta de tulburare publică a fost săvârşită:

a) în asociere;

b) prin afişarea unei arme mortale;

c) prin transportul unei arme mortale; sau

d) de către un recidivist obişnuit.

(4) În sensul recidivei obişnuite, următoarele infracţiuni vor fi considerate de natură similară:

a) lovire [alineatele (3)-(6) şi (8) ale secţiunii 164];

b) agresarea unui funcţionar public [alineatele (1)-(5) ale secţiunii 310], agresarea unei persoane învestite cu funcţii publice (secţiunea 311), agresarea unei persoane care asistă un funcţionar public sau persoana învestită cu funcţii publice (Secţiunea 312);

c) tulburarea ordinii publice (secţiunea 339);

d) vandalism [Alineatele (1)-(6) ale secţiunii 371].

Secţiunea 341. Interdicţia de a locui într-o anumită zonă

Expulzarea poate fi, de asemenea, aplicată împotriva persoanelor găsite vinovate de fapte de tulburare a ordinii publice sau tulburare publică.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL XXXIII
Infracțiuni împotriva încrederii publicului

Secțiunea 342. Falsificarea documentelor administrative

(1) Fapta persoanei care:

a) întocmește un document administrativ falsificat sau falsifică conținutul unui document administrativ;

b) face uz de un document administrativ falsificat sau de un document administrativ eliberat în numele unei alte persoane;

c) colaborează pentru includerea de date, fapte sau declarații false într-un document administrativ privind existența, modificarea sau încetarea unui drept sau a unei obligații;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru falsificarea documentelor administrative, după cum este aceasta este definită în alin. (1) lit. a) sau b), constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(3) Fapta persoanei care săvârșește fapta de falsificare a documentelor administrative, conform alin. (1) lit. c), din culpă se pedepsește cu arest pentru delict.

Secțiunea 343.

(1) Fapta funcționarului public care, făcând abuz de competențele sale oficiale:

a) întocmește un document administrativ falsificat;

b) falsifică conținutul unui document administrativ; sau

c) include în mod fals orice fapt esențial într-un document administrativ;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Prevederile prezentei secțiuni se aplică și membrilor autorităților judecătorești și de punere în aplicare a legii dintr-un alt stat, care își desfășoară activitatea pe teritoriul Ungariei în baza unei autorizații legale.

Secțiunea 344. Falsificarea Documentelor de Identitate Securizate

Fapta persoanei care:

a) întocmește un document de identitate securizat, falsificat, pentru intrare, prevăzut în altă legislație specifică;

b) falsifică conținutul unui document de identitate securizat pentru intrare;

c) face uz de un document de identitate securizat fals sau falsificat sau de un document de identitate securizat, eliberat pe numele unei alte persoane;

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani, cu condiţia ca fapta să nu reprezinte o infracţiune mai gravă.

Secţiunea 345. Uz de fals sub semnătură privată

Fapta persoanei care face uz de un fals sub semnătură privată sau document falsificat sub semnătură privată sau de un document sub semnătură privată cu conţinut neadevărat pentru a dovedi existenţa, modificarea sau încetarea unui drept sau a unei obligaţii constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Secţiunea 346[35]. Infracţiuni privind instrumente autentice

(1) Fapta persoanei care – în legătură cu un act autentic care nu îi aparţine sau care nu îi aparţine exclusiv:

a) dobândeşte în mod ilegal un astfel de act autentic de la o altă persoană, fără consimţământul persoanei respective;

b) distruge sau deteriorează în mod ilegal un astfel de act autentic;

c) rechiziţionează sau ascunde, în mod ilegal, un astfel de act autentic faţă de titularul de drept;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care primeşte sau transferă un act autentic privind câştiguri financiare ilegale se pedepseşte în conformitate cu alin. (1), cu condiţia ca fapta să nu reprezinte o altă infracţiune.

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte fapta prevăzută la alin. (1) pentru un document sub semnătură privată pentru a obţine un avantaj nelegitim sau pentru a provoca un dezavantaj nelegitim constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Secţiunea 347. Infracţiuni cu identificatori individuali

(1) Fapta persoanei care:

a) îndepărtează sau falsifică o marcă individuală de identificare;

b) dobândeşte sau foloseşte sau dispune de un secţiune a cărui marcă individuală de identificare este contrafăcută sau falsificată sau a cărui marcă individuală de identificare a fost îndepărtată;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, atunci când infracţiunea prevăzută în alin. (1) a fost săvârşită la scară comercială sau în asociere infracţională cu alte persoane.

[35] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (19) al secţiunii 318 din Legea CCXXIII din 2012.

(3) În sensul prezentei secțiuni, prin „marcă de identificare individuală" se înțelege o marcă utilizată de un producător sau de către autoritatea de identificare a bunurilor sau orice componente ale acestora, care poate fi deținută sau utilizată – în condițiile legii – cu condiția obținerii unui aviz de la autoritatea relevantă.

Secțiunea 348. Fraude la contorul de parcurs

Fapta persoanei care, pentru câștiguri financiare ilegale, manipulează kilometrajul înregistrat de contorul de parcurs al unui vehicul prin compromiterea mecanismului de citire a dispozitivului în sine sau a procesului de măsurare sau prin deconectarea în orice mod a contorului de parcurs constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an, în măsura în care fapta nu a reprezentat o infracțiune mai gravă.

Secțiunea 349. Achiziționarea ilicită a terenurilor arabile

(1) Fapta persoanei care încheie un contract nevalabil:

a) pentru achiziționarea dreptului de proprietate asupra terenurilor arabile;

b) pentru dobândirea drepturilor de uzufruct sau a drepturilor de folosință asupra terenurilor arabile;

prin eludarea interdicției sau a restricționării legale aplicabile constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Avocatul, consilierul juridic sau notarul public care participă la încheierea unui contract prevăzut în alin. (1) se pedepsește în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare pentru infracțiunea prevăzută la alin. (1), în cazul în care făptuitorul își mărturisește fapta imediat în fața autorităților și dezvăluie împrejurările în care a fost săvârșită infracțiunea.

CAPITOLUL XXXIV
Infracțiuni legate de proceduri administrative

Secțiunea 350. Infracțiuni legate de alegeri, referendum, inițiativă populară și inițiativa cetățenilor europeni

(1) Fapta persoanei care, în cursul alegerilor, al referendumului, al inițiativei populare sau al inițiativei cetățenilor europeni, în conformitate cu Legea privind procedurile electorale:

a) obține nominalizarea prin încălcarea regulilor de numire, prin forță sau amenințare cu forța, prin înșelăciune sau prin oferirea de beneficii financiare;

b) obţine semnături pentru organizarea unui referendum, a unei iniţiative populare sau a iniţiativei cetăţenilor europeni prin forţă sau ameninţare cu forţa, prin înşelăciune sau prin oferirea de avantaje financiare;

c) votează fără drept;

d) semnează fără drept, comunicând date false;

e) împiedică orice votant de la a participa la alegeri, referendum, iniţiativă populară sau iniţiativa cetăţenilor europeni prin forţă, ameninţare cu forţa sau înşelăciune sau face orice încercare de a influenţa această persoană prin oferirea de avantaje financiare;

f) încalcă confidenţialitatea alegerilor sau a referendumului;

g) falsifică rezultatul alegerilor, al referendumului, al iniţiativei populare sau al iniţiativei cetăţenilor europeni;

h) primeşte beneficii financiare în procesul de numire pentru a fi nominalizat sau pentru semnătura sa în sprijinul unui referendum, al unei iniţiative populare sau al unei iniţiative a cetăţenilor europeni;

i) solicită beneficii financiare pentru votul său şi beneficiază de avantaje financiare pentru acesta;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care, în procesul de înregistrare a candidaturii la alegerile reprezentanţilor guvernului de autonomie de naţionalitate face o declaraţie falsă în legătură cu candidatura sa anterioară pentru guvernul de autonomie de naţionalitate se pedepseşte în conformitate cu alin. (1).

Secţiunea 351. Abuzul dreptului de asociere

(1) Fapta persoanei care participă la conducerea unei asociaţii care a fost desfiinţată de către instanţă constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani, cu condiţia ca fapta să nu fi reprezentat o infracţiune mai gravă.

(2) Fapta persoanei care participă la o asociaţie care a fost desfiinţată de către instanţă pentru tulburarea liniştii publice constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(3) Fapta persoanei care furnizează mijloacele necesare pentru facilitarea funcţionării unei asociaţii care a fost desfiinţată de către instanţă sau care acordă sprijin material unei astfel de asociaţii se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

Secţiunea 352. Activităţi ilicite privind protejarea securităţii publice

Fapta persoanei:

a) implicate în activităţi de menţinere a ordinii publice, a securităţii publice, fără autorizaţie legală sau

b) implicate în organizarea de activități menite să mențină ordinea și siguranța publică

constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

Secțiunea 353. Filiere de imigrație clandestină

(1) Fapta persoanei care acordă sprijin unei alte persoane pentru trecerea frontierelor de stat cu încălcarea dispozițiilor legislative aplicabile constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, dacă fapta de trafic ilegal de imigranți:

a) este săvârșită în scop sau pentru avantaje financiare; sau

b) implică mai multe persoane pentru trecerea frontierelor de stat.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în cazul în care se efectuează trafic ilegal de imigranți:

a) cu chinuirea persoanei traficate;

b) prin afișarea unei arme mortale;

c) prin purtarea unei arme mortale;

d) la scară comercială; sau

e) în asociere infracțională cu alte persoane.

(4) Fapta persoanei implicate în pregătirea de filiere ilegale de imigrație clandestină constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

Secțiunea 354. Facilitarea ședерii neautorizate

(1) Fapta persoanei care acordă sprijin pentru obținerea unui avantaj financiar unui resortisant străin, în sensul locuirii ilegale pe teritoriul:

a) oricărui stat membru al Uniunii Europene;

b) oricărui stat care face parte din Acordul privind Spațiul Economic European; sau

c) oricărei alte țări ai cărei cetățeni se bucură de același tratament ca și resortisanții statelor care fac parte din Acordul privind Spațiul Economic European;

în cazul în care respectivul cetățean străin nu este cetățean al niciunuia dintre aceste state, constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani, cu condiția ca fapta să nu reprezinte o infracțiune mai gravă.

(2) Fapta persoanei care acordă sprijin, în schimbul obținerii unui avantaj financiar, unui resortisant străin pentru a locui ilegal pe teritoriul Ungariei se pedepsește în conformitate cu alin. (1), cu condiția ca fapta să nu reprezinte o infracțiune mai gravă.

Secțiunea 355. Apelarea abuzivă la legăturile de familie

Fapta persoanei cu vârsta de peste optsprezece ani, care intră într-o relație de familie pentru câștiguri financiare numai în scopul obținerii unui document de atestare a dreptului de ședere sau care este de acord cu o declarație de paternitate ce produce efecte juridice depline, constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani, cu condiția ca fapta să nu reprezinte o infracțiune mai gravă.

Secțiunea 356. Munca ilegală a resortisanților țărilor terțe

(1) Fapta persoanei care utilizează:

a) un resortisant al unei țări terțe în mod regulat sau frecvent fără a avea autorizația de a desfășura activitatea remunerată; sau

b) un număr considerabil de resortisanți ai țărilor terțe, în același timp, fără autorizația de a desfășura o activitate remunerată;

constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la trei ani pentru o infracțiune:

a) în cazul în care infractorul angajează un resortisant al unei țări terțe fără autorizație de a desfășura o activitate remunerată în condiții de muncă în care acesta este deosebit de exploatat;

b) dacă resortisantul țării terțe angajat fără autorizație pentru a desfășura o activitate lucrativă este victima traficului de ființe umane.

(3) În sensul prezentei secțiuni:

a) „condiții de muncă în care persoana este deosebit de exploatată" înseamnă condiții de muncă în care persoana este deosebit de exploatată, după cum sunt acestea definite în Legea privind admiterea și șederea resortisanților țărilor terțe;

b) „număr considerabil" înseamnă cel puțin cinci persoane.

Secțiunea 357. Vandalizarea monumentelor istorice sau a bunurilor culturale protejate

(1) Fapta persoanei care vandalizează un monument istoric sau orice obiect încadrat ca bun cultural protejat pe care îl deține sau un sit arheologic situat pe proprietatea sa constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care:

a) distruge un monument istoric sau orice obiect încadrat ca bun cultural protejat pe care îl deține;

b) provoacă daune ireparabile unui monument istoric pe care îl deține, drept consecință a cărora acesta își pierde caracterul de monument istoric;

sau

c) provoacă daune ireparabile oricărui obiect încadrat ca bun cultural protejat sau sit arheologic pe care îl deține;

se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Secțiunea 358. Infracțiuni cu bunuri culturale protejate

(1) Fapta persoanei care:

a) înstrăinează bunurile de colecție sau orice parte a unei colecții protejate, fără acordul prealabil legal;

b) nu raportează modificări ale dreptului de proprietate asupra bunurilor culturale protejate, a obiectelor de colecție sau a colecțiilor protejate, conform prevederilor legislației aplicabile;

c) exportă bunuri culturale protejate, obiecte de colecție sau colecții protejate fără autorizație sau depășește limitele autorizației de export;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care, fără autorizație de export, exportă obiecte care sunt considerate bunuri culturale și pentru care este necesară autorizație de export sau care depășește limitele autorizației de export se pedepsește în conformitate cu alin. (1).

Secțiunea 359. Încălcarea obligațiilor legale privind creșterea animalelor periculoase și a raselor periculoase de câini

(1) Persoana:

a) care este implicată în creșterea, reproducerea, comercializarea sau importul de animale periculoase, fără autorizație;

b) care încalcă cerințele de securitate prevăzute în legislația aplicabilă ce reglementează creșterea animalelor periculoase;

constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Persoana:

a) care este implicată

aa) în reproducerea, importul sau exportul de rase periculoase de câini pe sau dinspre teritoriul Ungariei sau în creșterea acestora, fără autorizație pentru lupte;

ab) în traficul de rase periculoase de câini, în mod ilegal;

b) care

ba) încalcă obligația legală referitoare la sterilizarea raselor periculoase de câini sau

bb) încalcă cerințele de securitate prevăzute în legislația aplicabilă ce reglementează creșterea raselor periculoase de câini;

se pedepsește în conformitate cu alin. (1).

BCU IAȘI / CENTRU UNIVERSITAR / LIBRARY

(3) Fapta persoanei care creşte sau dresează rase de câini în vederea serviciilor de securitate şi care utilizează câini periculoşi pentru a efectua servicii de securitate constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(4) În sensul prezentei secţiuni, „câine periculos" înseamnă orice câine considerat periculos prin decizia autorităţii competente, în mod *ad hoc*.

Secţiunea 360. Organizarea ilegală de jocuri de noroc

Fapta persoanei care:

a) este implicată în mod regulat în organizarea de jocuri ilegale de noroc; sau

b) pune la dispoziţie spaţii destinate activităţilor ilegale de jocuri de noroc;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 361. Încălcarea reglementărilor privind controlul epidemiilor

Fapta persoanei care:

a) încalcă normele de carantină, supraveghere epidemiologică sau de control dispuse pentru a împiedica importul sau diseminarea unei boli infecţioase ce face obiectul obligaţiei de carantină;

b) încalcă normele de carantină, supraveghere epidemiologică sau de control dispuse la momentul apariţiei unei boli;

c) încalcă măsurile adoptate de autoritatea fitosanitară sau măsurile epidemiologice puse în aplicare pentru prevenirea răspândirii – în interiorul sau peste graniţă – a bolilor infecţioase ale animalelor sau a dăunătorilor, ce pot afecta vegetaţia sau pentru eradicarea acestora;

constituie delict şi se pedepseşte cu arest.

Secţiunea 362. Încălcarea obligaţiilor legale referitoare la soiurile de plante modificate genetic

Fapta persoanei care:

a) importă, depozitează, transportă sau introduce pe piaţă pe teritoriul Ungariei materiale de înmulţire a soiurilor de plante modificate genetic, care nu au fost autorizate în Uniunea Europeană sau le eliberează în mediu;

b) eliberează ilegal în mediu materialele de înmulţire a soiurilor de plante modificate genetic care nu au fost autorizate în Uniunea Europeană în scopuri de cultivare;

c) încalcă măsurile de interdicţie aplicate pe durata procedurii de protecţie în legătură cu importul, producerea, depozitarea, transportul, introducerea pe piaţă sau utilizarea materialelor de înmulţire a soiurilor de plante modificate

genetic care au fost autorizate în Uniunea Europeană pentru scopuri de cultivare;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Secţiunea 363. Încălcarea obligaţiilor privind auditurile realizate de către Állami Számvevoszék (Oficiul de Stat pentru Audit al Ungariei)

(1) Fapta persoanei care încalcă obligaţia de cooperare prevăzută de Legea privind Biroul de Stat pentru Audit în cursul unui audit efectuat de *Állami Számvevoszék*, în cazul în care un astfel de comportament constituie o obstrucţiune a auditului constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) În situaţia în care un plan de acţiune nu este transmis către *Állami Számvevoszék*, în ciuda unei dispoziţii scrise, şeful unui organism auditat va fi pasibil de sancţiune, în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa constă din închisoarea cu termen de până la trei ani pentru infracţiune, dacă comportamentul specificat în alin. (1) împiedică încheierea auditului.

Interdicţia de a locui într-o anumită zonă

Secţiunea 364.

De asemenea, se poate aplica măsura expulzării împotriva persoanelor găsite vinovate de trafic ilegal de imigranţi sau de organizarea ilegală de jocuri de noroc.

CAPITOLUL XXXV
Infracţiuni cu violenţă împotriva patrimoniului

Secţiunea 365. Tâlhărie

(1) Fapta persoanei care îşi însuşeşte un lucru asupra căruia nu deţine un drept, de la o altă persoană, împotriva voinţei acesteia:

a) prin forţă sau ameninţare împotriva vieţii sau a integrităţii corporale ale persoanei în cauză; sau

b) prin restrângerea capacităţii unei alte persoane, prin lăsarea acesteia în stare de inconştienţă sau în incapacitate de autoapărare

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) În cazul în care un hoţ prins în flagrant face uz de forţă sau ameninţare împotriva vieţii sau a integrităţii corporale pentru a păstra lucrul respectiv, fapta va fi interpretată drept tâlhărie.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, atunci când tâlhăria este săvârşită:

a) prin arătarea unei arme mortale;

b) prin purtarea unei arme mortale;

c) în asociere;

d) în asociere infracţională cu alte persoane;

e) are o valoare substanţială;

f) împotriva unui funcţionar public, a unui funcţionar public străin sau a unei persoane care îndeplineşte atribuţii publice, în timp ce aceştia acţionează în calitate oficială sau în exercitarea îndatoririlor publice;

g) împotriva unei persoane a cărei posibilitate de a recunoaşte sau de a împiedica fapta infracţională este diminuată prin prisma vârstei sau a invalidităţii.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la cincisprezece ani, în situaţia în care tâlhăria:

a) are drept obiect o valoare deosebit de însemnată sau de mare;

b) are drept obiect o valoare semnificativă şi este săvârşit în maniera specificată la alin. (3) lit. a) -d);

c) este săvârşită împotriva unui funcţionar public, a unui funcţionar public străin sau a unei persoane care îndeplineşte atribuţii publice, în timp ce aceştia acţionează în calitate oficială sau în exercitarea atribuţiilor publice, în maniera prevăzută la alin. (3) lit. a) -d).

(5) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru tâlhărie constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Secţiunea 366. Prădare

(1) Fapta persoanei care îşi însuşeşte un lucru asupra căruia nu deţine un drept, de la o altă persoană, împotriva voinţei acesteia:

a) prin îmbătarea sau drogarea persoanei respective în acest scop;

b) în cazul în care persoana a fost intimidată prin forţă sau prin ameninţare directă împotriva vieţii sau a integrităţii sale corporale, realizate în timpul săvârşirii unei alte infracţiuni; sau

c) în cazul în care persoana este incapabilă de autoapărare sau a cărei posibilitate de recunoaştere sau prevenire a faptei infracţionale este diminuată prin prisma vârstei înaintate sau a invalidităţii;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, atunci când fapta de prădare este săvârşită:

a) în legătură cu o valoare substanţială;

b) în asociere;

c) în asociere infracţională cu alte persoane.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, dacă fapta de prădare:

a) are drept obiect o valoare deosebit de însemnată sau de mare;

b) este săvârşită în legătură cu o valoare semnificativă, în asociere sau în asociere infracţională cu alte persoane.

Secţiunea 367. Şantajul

(1) Fapta persoanei care – în vederea obţinerii de câştiguri financiare necuvenite – prin forţă sau prin ameninţare cu forţa, constrânge o altă persoană să facă, să nu facă sau să suporte ceva, provocând astfel o pierdere financiară constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, atunci când şantajul se săvârşeşte:

a) în asociere infracţională cu alte persoane;

b) prin ameninţarea împotriva vieţii sau a integrităţii corporale sau prin alte ameninţări similare de violenţă;

c) de către un funcţionar public care acţionează în calitate oficială;

d) pretinzând că îndeplineşte un mandat oficial sau o acţiune oficială.

Secţiunea 368. Justiţie privată

(1) Fapta persoanei care, prin forţă sau prin ameninţare cu forţa, în scopul punerii în aplicare a unei pretenţii pecuniare legitime sau pretins legitime, obligă o altă persoană să facă, să nu facă sau să suporte ceva constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, atunci când fapta de justiţie privată se săvârşeşte:

a) prin arătarea unei arme mortale;

b) prin purtarea unei arme mortale;

c) în asociere;

d) împotriva unei persoane incapabile de autoapărare.

(3) În cazul în care utilizarea forţei sau a ameninţării cu forţa constituie un mijloc autorizat de executare a creanţei, fapta nu trebuie interpretată drept justiţie privată.

Secţiunea 369. Dispoziţii interpretative

În aplicarea prezentului capitol, infracţiunile săvârşite cu violenţă împotriva patrimoniului şi infracţiunile împotriva patrimoniului vor fi interpretate drept fapte infracţionale similare ca natură recidivei obişnuite.

CAPITOLUL XXXVI
Infracţiuni împotriva patrimoniului

Secţiunea 370[36]. Furtul

(1) „Furt" înseamnă situaţia în care o persoană sustrage un lucru asupra căruia nu are drept, de la o altă persoană, pentru a şi-l însuşi în mod ilegal.

(2) Pedeapsa pentru delict constă în închisoare cu termen de până la doi ani, în cazul în care furtul:

a) are drept obiect o valoare nesemnificativă; sau

b) are drept obiect o valoare contravenţională minoră şi a fost săvârşit:

ba) în asociere infracţională cu alte persoane,

bb) la scară comercială,

bc) prin folosirea forţei efective împotriva unui lucru, inclusiv dacă mijloacele antiefracţie instalate au fost îndepărtate fără să fi produs niciun prejudiciu sau fără a compromite mijloacele antiefracţie în cauză, cu dezactivarea acestora,

bd) prin furt de buzunare,

bd) prin rechiziţionarea simultană a unuia sau a mai multor documente autentice, documente sub semnătură privată sau instrumente de plată de înlocuire a numerarului,

bf) prin pătrunderea în proprietate sau depăşirea limitelor acesteia, prin înşelăciune sau fără cunoştinţa şi consimţământul părţii sau utilizatorului legitim,

bg) prin utilizarea unei chei false sau furate,

bh) în detrimentul unei părţi care împarte o locuinţă sau un spaţiu similar cu făptuitorul sau

bi) prin tăierea ilegală a copacilor într-o pădure.

(3) Pedeapsa pentru infracţiune constă în închisoarea de până la trei ani, în cazul în care:

a) furtul este săvârşit în legătură cu o valoare însemnată;

b) furtul are ca obiect o valoare minoră şi:

ba) este săvârşit prin oricare dintre mijloacele menţionate la alin. ba)-be),

bb) implică obiecte încadrate drept bunuri culturale protejate sau descoperiri arheologice,

bc) implică obiecte de cult,

bd) implică obiecte amplasate în memoria sau împreună cu persoane decedate în cimitire şi alte amplasamente funerare,

be) are ca obiect metale preţioase; sau

[36] Intră în vigoare în conformitate cu secţiunea 2 din Legea XLV din 2013.

BCU IAŞI / BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ LIBRARY

c) implică o valoare minoră sau mică şi este săvârşit într-un spaţiu de urgenţă.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care:

a) furtul este săvârşit în legătură cu o valoare semnificativă; sau

b) furtul are ca obiect o valoare considerabilă şi este săvârşit prin oricare din mijloacele menţionate la lit. ba)-be) ale alin. (2) sau într-un spaţiu de urgenţă.

(5) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în cazul în care:

a) furtul este săvârşit în legătură cu o valoare deosebit de însemnată; sau

b) furtul are ca obiect o valoare substanţială şi este săvârşit prin oricare dintre mijloacele menţionate la lit. ba)-be) ale alin. (2) sau într-un spaţiu de urgenţă.

(6) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, în situaţiile în care:

a) furtul este săvârşit în legătură cu o valoare deosebit de semnificativă; sau

b) furtul are ca obiect o valoare deosebit de importantă şi este săvârşit prin oricare dintre mijloacele menţionate la lit. ba)-be) ale alin. (2) sau într-un spaţiu de urgenţă.

Secţiunea 371. Vandalism

(1) „Vandalism" înseamnă provocarea de daune prin deteriorarea sau distrugerea patrimoniului altor persoane.

(2) Pedeapsa pentru delict constă în închisoare cu termen de până la un an, în situaţiile în care:

a) actul de vandalism are drept consecinţe daune minore; sau

b) actul de vandalism are drept consecinţe daune sub limita contravenţională şi se realizează:

ba) prin realizarea de graffiti sau

bb) în asociere infracţională cu alte persoane.

(3) Infracţiunea se pedepseşte cu maxim trei ani închisoare, în cazul în care:

a) actul de vandalism are drept consecinţă daune de valoare considerabilă;

b) actul de vandalism duce la distrugerea:

ba) unui obiect încadrat în categoria bunurilor culturale protejate, drept monument istoric, sit arheologic sau descoperire arheologică;

bb) a unor obiecte de cult sau lăcaşuri de cult sau obiecte folosite pentru drepturile religioase;

bc) morminte, locuri de înmormântare sau obiecte plasate în memoria sau împreună cu persoane decedate, în cimitire şi în alte amplasamente funerare.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care:

a) actul de vandalism are drept consecinţă prejudicierea unei valori semnificative;

b) actul de vandalism duce la distrugerea obiectului, a clădirii sau a locului menţionat la lit. ba)-bc) ale alin. (3);

c) actul de vandalism este săvârşit cu ajutorul explozibililor sau al compuşilor explozibili.

(5) Pedeapsa constă în închisoarea de la doi la opt ani, în cazul în care actul de vandalism are ca rezultat daune deosebit de semnificative.

(6) Pedeapsa constă în închisoarea de la cinci la zece ani, în cazul în care actul de vandalism are ca rezultat daune deosebit de substanţiale.

(7) În sensul prezentei secţiuni, „graffiti" înseamnă acoperirea suprafeţei cu imagini sau inscripţii aplicate cu vopsea pulverizată, markere permanente sau în orice altă modalitate la proprietate, care nu sunt necesare pentru buna utilizare a proprietăţii.

Secţiunea 372. Delapidarea

(1) „Delapidarea" înseamnă situaţia în care o persoană îşi însuşeşte sau dispune ilegal de un bun care i-a fost încredinţat.

(2) Pedeapsa pentru delict constă în închisoare cu termen de până la un an, în situaţia în care:

a) delapidarea are ca obiect o valoare minoră; sau

b) delapidarea are ca obiect o valoare contravenţională şi este săvârşită:

ba) în asociere infracţională cu alte persoane,

bb) într-un spaţiu de urgenţă,

bc) la scară comercială.

(3) Pedeapsa pentru infracţiune constă în închisoare cu termen de până la trei ani, în situaţia în care:

a) delapidarea este săvârşită în legătură cu o valoare considerabilă;

b) delapidarea are ca obiect o valoare minoră şi este săvârşită prin oricare dintre mijloacele menţionate la lit. ba)-bc) ale alin. (2); sau

c) delapidarea este săvârşită în legătură cu obiecte încadrate în categoria bunurilor culturale protejate sau a descoperirilor arheologice.

(4) Pedeapsa constă în închisoarea de la unu la cinci ani, în situaţia în care:

a) delapidarea este săvârşită în legătură cu o valoare însemnată;

b) delapidarea are ca obiect o valoare considerabilă şi este săvârşită prin oricare dintre mijloacele prevăzute la alin. (2) lit. ba)-bc); sau

c) delapidarea este săvârşită împotriva unei persoane a cărei posibilitate de apărare este diminuată prin prisma vârstei sau a invalidităţii.

(5) Pedeapsa constă în închisoarea de la doi la opt ani, în situaţia în care:

a) delapidarea este săvârşită în legătură cu o valoare deosebit de însemnată; sau

b) delapidarea are drept obiect o valoare semnificativă şi este săvârşită prin oricare dintre mijloacele menţionate la lit. ba)-bc) ale alin. (2).

(6) Pedeapsa constă din închisoarea de la cinci la zece ani, în situaţia în care:

a) delapidarea este săvârşită în legătură cu o valoare deosebit de însemnată; sau

b) delapidarea are ca obiect o valoare deosebit de importantă şi este săvârşită prin oricare dintre mijloacele menţionate la lit. ba)-bc) ale alin. (2).

Secţiunea 373. Fraudă

(1) Prin „fraudă" se înţelege situaţia în care o persoană foloseşte minciuna, înşelăciunea sau escrocheria pentru a obţine câştiguri financiare necuvenite şi, prin aceasta, provoacă prejudicii.

(2) Pedeapsa pentru delict constă în închisoare cu termen de până la un an, în situaţia în care:

a) frauda provoacă daune minore; sau

b) frauda are drept consecinţă daune sub limita contravenţională şi este săvârşită:

ba) în asociere infracţională cu alte persoane,

bb) într-un spaţiu de urgenţă,

bc) la scară comercială,

bd) sub pretextul solicitării de donaţii în scopuri caritabile fictive.

(3) Pedeapsa pentru infracţiune constă din pedeapsa închisorii de până la trei ani, în situaţia în care:

a) frauda are drept consecinţe daune de valoare considerabilă; sau

b) frauda implică o valoare minoră şi este săvârşită prin oricare dintre mijloacele menţionate la lit. ba)-bc) ale alin. (2).

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în situaţia în care:

a) frauda are drept consecinţe daune de valoare considerabilă;

b) frauda implică o valoare considerabilă şi este săvârşită prin oricare dintre mijloacele prevăzute la alin. (2) lit. ba)-bc); sau

c) frauda este săvârşită împotriva unei persoane a cărei capacitate de apărare este diminuată prin prisma vârstei înaintate sau a invalidităţii.

(5) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în situaţia în care:

a) frauda are drept consecinţe daune de valoare considerabilă; sau

BCU "CAROL I" UNIVERSITY LIBRARY

b) frauda are ca obiect o valoare semnificativă şi este săvârşită prin oricare dintre mijloacele menţionate la lit. ba)-bc) ale alin. (2).

(6) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, în cazul în care:

a) frauda are drept consecinţe daune de valoare substanţială; sau

b) frauda are drept obiect o valoare deosebit de semnificativă şi este săvârşită prin oricare dintre mijloacele menţionate la alin. (2) lit. ba)-bc).

(7) În sensul prezentei secţiuni, contraprestaţia neachitată datorată pentru serviciile prestate se consideră, de asemenea, ca fiind prejudiciu.

Secţiunea 374. Frauda economică

(1) Prin fraudă economică se înţelege situaţia în care o persoană este implicată în activităţi economice fictive pentru obţinerea de câştiguri financiare necuvenite.

(2) Pedeapsa pentru delict constă în închisoare cu termen de până la doi ani, în cazul în care frauda economică are drept consecinţă daune de valoare minoră.

(3) Pedeapsa pentru infracţiune constă în închisoare de până la trei ani, în situaţia în care:

a) frauda economică are drept consecinţă pierderi financiare considerabile; sau

b) frauda economică are drept obiect o pierdere minoră şi este săvârşită:

ba) în asociere infracţională cu alte persoane,

bb) la scară comercială.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în situaţia în care:

a) frauda economică are drept consecinţă pierderi financiare substanţiale; sau

b) frauda economică are drept obiect o pierdere financiară considerabilă şi este săvârşită prin oricare dintre mijloacele menţionate la lit. ba) sau bb) ale alin. (3).

(5) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în cazul în care:

a) frauda economică are drept consecinţă pierderi financiare deosebit de importante; sau

b) frauda economică are ca obiect o pierdere financiară substanţială şi este săvârşită prin oricare dintre mijloacele menţionate la lit. ba) sau bb) ale alin. (3).

(6) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, în situaţia în care:

a) frauda economică are drept consecinţă pierderi financiare deosebit de importante; sau

b) frauda economică duce la pierderi financiare deosebit de importante şi este săvârşită în modul prevăzut la lit. ba) sau bb) ale alin. (3).

UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 375. Fraudarea sistemelor informatice

(1) Fapta persoanei care, pentru a obține câștiguri financiare necuvenite, introduce date într-un sistem informatic sau modifică sau șterge datele prelucrate în acesta sau face datele inaccesibile sau intervine în alt mod în funcționarea sistemului informatic și provoacă daune constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în situația în care:

a) fraudarea sistemului informatic are drept consecință daune de valoare substanțială; sau

b) fraudarea sistemului informativ are drept obiect o valoare considerabilă și este săvârșită în asociere infracțională cu alte persoane sau la scară comercială.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în cazul în care:

a) fraudarea sistemului informatic are drept consecință daune de valoare deosebit de însemnată; sau

b) fraudarea sistemului informatic are drept obiect o valoare substanțială și este săvârșită în asociere infracțională cu alte persoane sau la scară comercială.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, în cazul în care:

a) fraudarea sistemului informatic are drept consecință daune de valoare deosebit de substanțială; sau

b) fraudarea sistemului informatic are drept obiect o valoare deosebit de importantă și este săvârșită în asociere infracțională cu alte persoane sau la scară comercială.

(5) Fapta persoanei care produce daune prin utilizarea unui instrument de plată contrafăcut sau falsificat sau obținut în mod ilegal sau prin acceptarea plății cu un astfel de instrument de plată se pedepsește în conformitate cu alineatele (1)-(4).

(6) În punerea în aplicare a alin. (5), instrumentele de plată de înlocuire a numerarului emise în alte state beneficiază de aceeași protecție ca și instrumentele de plată de înlocuire a numerarului emise în Ungaria.

Secțiunea 376. Deturnarea de fonduri

(1) „Deturnarea de fonduri" înseamnă fapta unei persoane care și-a însușit sau folosește în mod abuziv bunurile altor persoane, care i-au fost încredințate într-un anumit scop.

(2) Pedeapsa pentru delict va fi închisoarea cu termen de maximum doi ani, în situația în care:

a) deturnarea are drept consecință pierderi financiare minore; sau

b) deturnarea are drept consecinţă pierderea financiară sub limita contravenţională şi este săvârşită de tutore sau executor în această calitate.

(3) Pedeapsa pentru infracţiune constă în închisoare cu termen de până la trei ani, în situaţia în care:

a) deturnarea are drept consecinţă pierderi financiare însemnate; sau

b) deturnarea are drept consecinţă pierderi financiare minore şi este săvârşită de tutore sau executor în această calitate.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în situaţia în care:

a) deturnarea are drept consecinţă pierderi financiare substanţiale; sau

b) deturnarea are drept consecinţă pierderi financiare considerabile şi este săvârşită de tutore sau executor în această calitate.

(5) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în situaţia în care:

a) deturnarea are drept consecinţă pierderi financiare deosebit de importante; sau

b) deturnarea are drept consecinţă pierderi financiare substanţiale şi este săvârşită de tutore sau executor în această calitate.

(6) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, în situaţia în care:

a) deturnarea are drept consecinţă pierderi financiare deosebit de însemnate;

b) deturnarea are drept consecinţă pierderi financiare deosebit de importante şi este săvârşită de tutore sau executor în această calitate.

Secţiunea 377. Deturnare

(1) „Deturnarea" înseamnă fapta unei persoane căreia îi sunt încredinţate, în temeiul legii, fonduri spre administrare sau protecţie şi care provoacă pierderi financiare din culpă sau cu încălcarea obligaţiilor; deturnarea reprezintă un delict şi se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la trei ani, în cazul în care fapta de deturnare duce la pierderi financiare deosebit de însemnate sau de mari.

Secţiunea 378. Însuşirea bunului găsit

(1) Fapta persoanei care:

a) îşi însuşeşte posesia unui lucru străin pe care l-a găsit sau nu îl predă în termen de opt zile autorităţilor sau persoanei care l-a pierdut şi/sau

b) îşi însuşeşte un lucru primit din greşeală sau accidental sau nu îl restituie în termen de opt zile,

constituie infracţiunea de însuşire ilegală şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la doi ani, în cazul în care obiectul însuşit este un obiect încadrat în categoria bunurilor culturale protejate sau a descoperirilor arheologice.

Secţiunea 379. Traficul cu bunuri furate

(1) Fapta persoanei care – în vederea obţinerii de câştiguri sau avantaje financiare – obţine, ascunde sau colaborează la vânzarea:

a) oricăror bunuri necomunitare obţinute prin fraudă bugetară şi care nu au fost supuse inspecţiei vamale;

b) produselor accizabile, în regim de evaziune fiscală; sau

c) a oricăror bunuri provenite din furt, delapidare, fraudă, deturnare de fonduri, jaf, prăduire, şantaj, însuşire ilegală sau de la un alt destinatar al bunurilor furate;

constituie traficul cu bunuri furate.

(2) Pedeapsa pentru delict constă în închisoare cu termen de până la doi ani, în cazul în care traficul cu bunuri furate:

a) are o valoare minoră; sau

b) este săvârşit în legătură cu o valoare contravenţională minoră, la scară comercială.

(3) Pedeapsa pentru infracţiune constă din pedeapsa închisorii de până la trei ani, în situaţia în care traficul cu bunuri furate:

a) este săvârşit în legătură cu o valoare însemnată;

b) are ca obiect obiecte încadrate în categoria bunurilor culturale protejate, a monumentelor istorice, a siturilor arheologice sau a descoperirilor arheologice;

c) are ca obiect metale preţioase de valoare mică; sau

d) are ca obiect o valoare minoră şi este săvârşit la scară comercială.

(4) Pedeapsa constă închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care traficul cu bunuri furate este săvârşit:

a) în legătură cu o valoare semnificativă; sau

b) are ca obiect o valoare însemnată la scară comercială.

(5) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, atunci când traficul cu bunuri furate este săvârşit:

a) în legătură cu o valoare deosebit de însemnată; sau

b) are ca obiect o valoare semnificativă la scară comercială.

(6) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani, atunci când traficul cu bunuri furate este săvârşit:

a) în legătură cu o valoare deosebit de semnificativă; sau

b) are ca obiect o valoare deosebit de importantă la scară comercială.

Secţiunea 380. Furtul de vehicule

(1) Fapta persoanei care sustrage de la o altă persoană un vehicul asupra căruia nu are drept de folosinţă, fără permisiune sau care utilizează un vehicul astfel sustras sau care îi este încredinţat fără autorizaţie constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu până la cinci ani, în cazul în care fapta este săvârşită:

a) prin forţă sau ameninţare la adresa vieţii sau a integrităţii corporale;

b) în asociere infracţională cu alte persoane.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, atunci când fapta penală prevăzută în alin. (2) lit. a) este săvârşită prin arătarea unei arme mortale, prin purtarea unei arme mortale sau în asociere infracţională cu alte persoane.

Secţiunea 381. Camătă

(1) Fapta persoanei care, profitând de necesitatea unei alte persoane, care nu dispune de mijloace, încheie o înţelegere care conţine o plată nejustificat de mare, impunând astfel sarcini suplimentare şi considerabile asupra debitorului obligaţiilor prevăzute în respectiva înţelegere sau asupra membrilor familiei debitorului obligaţiei, care locuiesc în aceeaşi gospodărie sau asupra oricărei alte persoane aflate în întreţinerea debitorului obligaţiei din înţelegere, în baza unei obligaţii de întreţinere constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care fapta cametei este săvârşită în asociere infracţională cu alte persoane sau la scară comercială.

(3) De asemenea, poate fi aplicată măsura expulzării împotriva persoanelor găsite vinovate de camătă.

(4) Pedeapsa poate fi redusă, fără limită, pentru orice persoană care îşi mărturiseşte imediat infracţiunea de camătă şi dezvăluie împrejurările săvârşirii faptei.

Secţiunea 382. Acţiunea nepublică

Făptuitorul unei fapte de furt, vandalism, delapidare, fraudă, fraudarea sistemului informatic, deturnare de fonduri, însuşire ilegală, trafic cu bunuri furate şi furt de vehicule va fi pus sub urmărire numai în acţiune nepublică, în cazul în care partea vătămată este membru al familiei sale. Această dispoziţie nu se aplică în cazul în care făptuitorul este, de asemenea, tutore sau executor al victimei.

Secţiunea 383. Dispoziţii interpretative

În sensul prezentului capitol:

a) termenul „obiect" se referă, de asemenea, la energia electrică şi la alte forme de energie utilizate în economie, precum şi la documentele care atestă dreptul de a îndeplini acte de dispoziţie asupra valorii pecuniare sau asupra altor drepturi prevăzute în aceste documente sau, în ceea ce priveşte titlurile de valoare dematerializate, se referă la beneficiarului contului de garanţie;

b) obiectele de cult trebuie, de asemenea, interpretate drept obiecte folosite pentru exercitarea drepturilor religioase;

c) metalele preţioase includ, de asemenea, aliajele care conţin metale preţioase sau orice metal a cărui comercializare este supusă autorizării;

d) prin recidivă obişnuită, se înţeleg următoarele infracţiuni de natură similară:

da)[37] infracţiuni cu violenţă împotriva patrimoniului;

db) infracţiuni împotriva patrimoniului;

dc) infracţiuni împotriva drepturilor de proprietate intelectuală.

CAPITOLUL XXXVII
INFRACŢIUNI ÎMPOTRIVA DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

Secţiunea 384. Plagiat

(1) Fapta persoanei care:

a) afirmă că operele intelectuale ale unei alte persoane îi aparţin şi, prin urmare, cauzează pierderi financiare titularului de drept;

b) abuz în funcţie, abuz în serviciu sau abuz al calităţii de membru în cadrul unui operator economic valorifică opere intelectuale ale unei alte persoane sau pune în aplicare drepturi asociate acestora, cu condiţia să primească o cotă-parte din comisionul primit sau din profiturile sau încasările generate de un astfel de produs sau să fie specificat drept parte îndreptăţită;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pentru punerea în aplicare a prezentei secţiuni, „opere intelectuale" înseamnă:

a) lucrări literare, ştiinţifice şi artistice protejate prin drepturi de autor;

b) invenţii brevetabile;

c) specii de plante protejate;

d) modele de utilitate protejate;

---

[37] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (8) al secţiunii 19 din Legea LXXVIII din 2013.

e) proiecte protejate;

f) topografii ale semiconductorilor microelectronici.

Secţiunea 385. Încălcarea drepturilor de autor şi a anumitor drepturi conexe drepturilor de autor

(1) Fapta persoanei care contrafăce drepturile de autor sau anumite drepturi conexe drepturilor de autor aparţinând unei alte persoane, în temeiul legii drepturilor de autor şi care provoacă astfel pierderi financiare constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de peste doi ani.

(2) Fapta persoanei care nu achită taxa media sau taxa de reproducere necomercială datorată autorului sau titularului unui drept conex dreptului de autor, în temeiul legii drepturilor de autor, în ceea ce priveşte copierea pentru uz personal se pedepseşte în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa pentru infracţiune constă în închisoare cu un termen ce nu depăşeşte trei ani, atunci când contrafacerea dreptului de autor sau a anumitor drepturi conexe dreptului de autor duce la pierderi financiare însemnate.

(4) În cazul în care contrafacerea dreptului de autor sau a anumitor drepturi conexe dreptului de autor:

a) are drept consecinţă pierderi financiare semnificative, pedeapsa constă în închisoare de la unu până la cinci ani pentru o infracţiune;

b) are drept consecinţă pierderi financiare deosebit de semnificative, pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani;

c) are drept consecinţă pierderi financiare deosebit de substanţiale, pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani.

(5) Fapta persoanei care contrafăce drepturile de autor sau anumite drepturi conexe drepturilor de autor ale unei sau unor alte persoane, acordate prin legea drepturilor de autor, prin activitate de copiere privată sau prin punerea la dispoziţie a serviciilor la cerere nu este considerată a reprezenta infracţiunea prevăzută la alin. (1), cu condiţia ca fapta să nu servească la generarea de venituri în niciun mod şi sub nicio formă.

Secţiunea 386. Compromiterea integrităţii protecţiei tehnice

(1) Fapta persoanei implicate în orice comportament menit să eludeze măsurile tehnice efective prevăzute prin Legea drepturilor de autor constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care, în vederea eludării măsurilor tehnice efective prevăzute prin Legea privind drepturile de autor:

a) fabrică sau produce, furnizează, oferă acces sau introduce pe piaţă mijloacele, produsele, programele informatice sau echipamentele necesare pentru acestea;

b) transmite expertiză economică, tehnică şi/sau organizaţională necesară în acest scop sau pentru facilitarea acesteia;

se pedepseşte în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la trei ani pentru infracţiune în cazul în care fapta de eludare a protecţiei tehnice este săvârşită la scară comercială.

(4) Fapta persoanei care, în scopul eludării măsurilor tehnice efective, prevăzute în Legea privind drepturile de autor produce, fabrică, furnizează sau acordă acces sau introduce pe piaţă mijloacele, produsele, programele informatice sau echipamentele necesare pentru aceasta nu va fi pusă sub urmărire în cazul în care mărturiseşte imediat, în mod voluntar, autorităţilor implicarea sa în această acţiune şi predă autorităţilor obiectele astfel fabricate şi produse şi furnizează informaţii cu privire la orice alte persoane care participă la respectiva operaţiune de fabricaţie sau producţie.

Secţiunea 387. Falsificarea datelor privind gestionarea drepturilor de autor

Fapta persoanei care, pentru a obţine câştiguri sau avantaje financiare:

a) transmite date neadevărate în legătură cu gestionarea drepturilor de autor;

b) elimină sau falsifică, în mod ilegal, orice date sau informaţii referitoare la gestionarea drepturilor, definite ca atare în Legea privind drepturile de autor;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Secţiunea 388. Contrafacerea drepturilor de proprietate industrială

(1) Fapta persoanei care contrafăce dreptul de proprietate industrială al titularului de drept, acordat prin lege, un acord promulgat internaţional printr-un act al Parlamentului sau prin legislaţia Uniunii Europene:

a) prin imitarea sau copierea obiectului protecţiei;

b) prin comercializarea bunurilor produse prin imitarea sau copierea obiectului protecţiei sau prin obţinerea sau menţinerea acestor bunuri în scopul distribuirii;

provocând astfel pierderi financiare, constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani pentru infracţiune, atunci când contrafacerea drepturilor de proprietate industrială este săvârşită la scară comercială.

(3) În cazul în care contrafacerea drepturilor de proprietate industrială:

a) are drept consecinţă pierderi financiare substanţiale, pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani;

b) duce la pierderi financiare deosebit de însemnate, pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani;

c) duce la pierderi financiare deosebit de semnificative, pedeapsa constă în închisoare de la cinci la zece ani.

(4) În sensul prezentei secțiuni:

a) drepturile de proprietate industrială cuprind:

aa) brevetele,

ab) drepturile asupra soiurilor de plante,

ac) certificatele de protecție suplimentară,

ad) mărcile comerciale,

ae) indicațiile geografice,

af) drepturile asupra modelelor,

ag) modelele de utilitate,

ah) topografiile;

b) „mărfuri" înseamnă orice bunuri de natură fungibilă care pot fi livrate, inclusiv serviciile.

Secțiunea 388/A[38]. Dispoziții interpretative[39]

În aplicarea prezentului capitol, delictele împotriva patrimoniului vor fi interpretate drept fapte infracționale de natură similară recidivei obișnuite.

CAPITOLUL XXXVIII
Infracțiuni cu privire la contrafacerea monedelor și falsificarea secțiunilor filatelice

Secțiunea 389. Contrafacerea monedelor

(1) Fapta persoanei care:

a) imită sau falsifică monede în scopul distribuirii;

b) obține monede contrafăcute sau falsificate în scopul distribuirii, exportă sau importă respectiva monedă sau transportă, în tranzit, pe teritoriul Ungariei;

c) distribuie monedă contrafăcută sau falsificată;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la cincisprezece ani, atunci când contrafacerea:

[38] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (9) al secțiunii 19 din Legea LXXVIII din 2013.

[39] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (9) al secțiunii 19 din Legea LXXVIII din 2013.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) are legătură cu o sumă deosebit de importantă sau mare de bani; sau

b) este săvârşită în asociere infracţională cu alte persoane.

(3) Fapta persoanei implicate în contrafacerea monedei se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(4) Pedeapsa aplicată persoanei care distribuie monedă contrafăcută sau falsificată cu valoare mică sau minoră, obţinută ca fiind autentică, poate fi redusă fără limitare.

(5) În sensul prezentei secţiuni:

(a) „monedă" înseamnă bancnote şi monede a căror circulaţie este autorizată în mod legal sau care va fi autorizată în viitor pe baza legii, a legislaţiei Uniunii Europene sau a unei notificări oficiale publicate de o instituţie învestită cu privilegiul emisiei de monede, precum şi bancnotele şi monedele retrase din circulaţie, în cazul în care banca naţională emitentă este obligată sau convine să răscumpere monedele astfel retrase şi să le înlocuiască la cursul de schimb, în conformitate cu legislaţia naţională sau legislaţia Uniunii Europene aplicabile;

(b) titlurile tipărite emise în cadrul unei serii vor fi, de asemenea, considerate bancnote, în cazul în care transferul respectivelor titluri de valoare nu este restricţionat sau împiedicat prin lege sau printr-o menţiune înscrisă pe titlurile de valoare;

(c) orice modificare a monedei care a fost retrasă din circulaţie pentru a crea impresia că aceasta se află în continuare în circulaţie va fi considerată imitare a monedei;

(d) aplicarea sau înlăturarea unui semn care indică faptul că moneda este valabilă numai într-o anumită ţară, în plus, diminuarea conţinutului de metale preţioase din monedă este, de asemenea, considerată faptă de contrafacere.

(6) Monedele şi titlurile de valoare străine beneficiază de protecţie identică cu cea a celor naţionale.

Secţiunea 390. Sprijinirea operaţiunilor de contrafacere

(1) Fapta persoanei care produce, furnizează, primeşte, obţine, păstrează, exportă, importă sau transportă în tranzit pe teritoriul Ungariei sau distribuie orice materiale, mijloace, echipamente, plan de producţie, specificaţii sau software informatic destinat a fi folosit pentru contrafacerea de monede constituie contrafacere şi se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Pedeapsa pentru infracţiune constă din pedeapsa închisorii de până la trei ani, în cazul în care operaţiunile de contrafacere sunt săvârşite în asociere infracţională cu alte persoane sau la scară comercială.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 391. Falsificarea timbrelor

(1) Fapta persoanei care – în scopul distribuirii sau al utilizării:

a) imită sau falsifică timbre;

b) obţine timbre contrafăcute sau falsificate, exportă sau importă astfel de timbre sau le transportă în tranzit pe teritoriul Ungariei;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care distribuie sau foloseşte timbre contrafăcute, falsificate sau utilizate ca autentice sau neutilizate se pedepseşte în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care falsificarea timbrelor:

a) are drept obiect o valoare deosebit de însemnată sau de mare; sau

b) este săvârşită în asociere infracţională cu alte persoane.

(4) Pedeapsa constă în închisoare pentru delict, cu termen de maximum un an, dacă valoarea ce face obiectul falsificării timbrelor este minoră sau mică.

(5) În sensul prezentei secţiuni:

a) „timbru" înseamnă:

aa) timbre poştale, fie că acestea sunt sau nu puse în circulaţie, chiar dacă au fost retrase,

ab) mărci poştale – tipărite pre-plătite şi marca poştală a maşinilor de francare şi alte imagini tipărite, antet sau marcă în legătură cu taxele poştale şi confirmarea internaţională de returnare,

ac) timbre fiscale eliberate de autorităţi pentru obligaţii de plată, fie că sunt sau nu puse în circulaţie, chiar dacă au fost retrase, pentru perioada în care Statul are obligaţia de a răscumpăra sau de a schimba astfel de timbre, în conformitate cu legislaţia relevantă,

ad) indicatori oficiali utilizaţi pentru verificarea proprietăţilor şi a componentelor metalelor,

ae) orice sigiliu oficial utilizat în scopul accizării, inclusiv cele utilizate pentru verificarea calităţii, a cantităţii şi a altor caracteristici principale ale produselor,

af) timbrele şi sigiliile utilizate de autoritatea metrologică pentru verificarea certificării şi testării echipamentelor de măsurare şi a capacităţii de volum a cilindrelor;

b) punere în circulaţie înseamnă, de asemenea, distribuirea pentru colectarea timbrelor;

c) contrafacere înseamnă, de asemenea, modificarea ilegală a unui timbru în scopul colectării.

(6) Timbrele străine beneficiază de o protecţie identică cu cea aplicabilă timbrelor naţionale.

HU

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 392. Contrafacerea instrumentelor de plată pentru înlocuirea numerarului

(1) Fapta persoanei care, în scopul utilizării:

a) falsifică un instrument de plată pentru înlocuirea numerarului;

b) fabrică un instrument de plată contrafăcut pentru înlocuirea numerarului; sau

c) înregistrează datele stocate pe instrumentele de plată electronice sau elementele de securitate aferente, utilizând mijloace tehnice;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei implicate în pregătiri pentru contrafacerea instrumentelor de plată pentru înlocuirea numerarului se pedepseşte cu arest.

(3) Instrumentele de plată pentru înlocuirea numerarului şi instrumentele de plată electronică emise în alte state beneficiază de aceeaşi protecţie ca cele emise în Ungaria.

Secţiunea 393. Fraudarea instrumentelor de plată pentru înlocuirea numerarului

(1)[40] Fapta persoanei care:

(a) obţine sau rechiziţionează în mod ilegal unul sau mai multe instrumente de plată pentru înlocuirea numerarului care nu îi aparţin sau care nu sunt exclusiv în proprietatea sa sau care nu are drept de folosinţă sau al cărei drept de folosinţă nu este exclusiv, de la o altă persoană, fără consimţământul persoanei respective;

(b) furnizează, obţine, exportă sau importă sau transportă în tranzit pe teritoriul Ungariei orice instrument de plată pentru înlocuirea numerarului contrafăcut sau falsificat sau un instrument de plată pentru înlocuirea numerarului care a fost rechiziţionat sau obţinut în modalitatea prevăzută la litera a) sau date stocate pe instrumente de plată electronică sau elemente de securitate aferente;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa pentru infracţiune este închisoarea de până la trei ani, în situaţia în care fraudarea instrumentelor de plată pentru înlocuirea numerarului este săvârşită în asociere infracţională cu alte persoane sau la scară comercială.

(3) Instrumentele de plată pentru înlocuirea numerarului emise în alte state beneficiază de aceeaşi protecţie ca cele emise în Ungaria.

---

[40] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (21) al secţiunii 318 din Legea CCXXIII din 2013.

Secţiunea 394. Sprijinirea faptei de contrafacere a instrumentelor de plată pentru înlocuirea numerarului

(1) Fapta persoanei care produce, furnizează, primeşte, obţine, păstrează, exportă sau importă sau transportă în tranzit prin ţară sau distribuie orice materiale, mijloace, echipamente sau programe informatice, menite a fi folosite pentru contrafacerea instrumentelor de plată pentru înlocuirea numerarului sau pentru înregistrarea datelor stocate pe instrumente de plată electronice sau elemente de securitate aferente, prin mijloace tehnice, constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la doi ani, în cazul în care fapta penală prevăzută la alin. (1) este săvârşită în asociere infracţională cu alte persoane sau la scară comercială.

CAPITOLUL XXXIX
Infracţiuni împotriva finanţelor publice

Secţiunea 395. Fraudă în legătură cu asigurările sociale, ajutorul social şi alte prestaţii sociale

(1) Fapta persoanei care determină o persoană să aibă sau să îşi menţină o convingere falsă sau să ascundă fapte cunoscute în scopul obţinerii sau solicitării de ajutoare sociale sau beneficii pecuniare sau beneficii prin alte mijloace decât fondurile provenite din orice subsistem al bugetului central în favoarea persoanelor fizice, în conformitate cu legislaţia relevantă, provocând în acest fel daune, constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare, în cazul în care făptuitorul acordă despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin fraudă în legătură cu ajutoarele sociale, beneficiile sociale şi alte prestaţii sociale, înainte de depunerea rechizitoriului.

Secţiunea 396. Fraudarea bugetului

(1) Fapta persoanei care:

a) determină o persoană să aibă sau să îşi menţină o convingere falsă sau să ascundă fapte cunoscute în legătură cu o obligaţie de plată la buget sau cu fonduri achitate sau datorate de la buget sau să facă o declaraţie falsă în acest sens;

b) pretinde în mod ilegal orice avantaj acordat în legătură cu obligaţiile de plată la buget; sau

c) utilizează fondurile achitate sau datorate de la buget în alte scopuri decât cele autorizate;

şi, prin urmare, cauzează pierderi financiare la unul sau mai multe bugete constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la trei ani pentru infracțiune, în cazul în care:

a) frauda bugetară are drept consecință pierderi financiare însemnate; sau

b) frauda bugetară prevăzută în alin. (1) este săvârșită în asociere infracțională cu alte persoane sau la scară comercială.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în situația în care:

a) frauda bugetară duce la pierderi financiare semnificative; sau

b) frauda bugetară are drept consecință pierderi financiare considerabile și este săvârșită în asociere infracțională cu alte persoane sau la scară comercială.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în cazul în care:

a) frauda bugetară duce la pierderi financiare deosebit de însemnate; sau

b) frauda bugetară are drept consecință pierderi financiare semnificative și este săvârșită în asociere infracțională cu alte persoane sau la scară comercială.

(5) Pedeapsa constă în închisoarea de la cinci la zece ani, în situația în care:

a) frauda bugetară duce la pierderi financiare deosebit de însemnate; sau

b) frauda bugetară are drept consecință pierderi financiare deosebit de semnificative și este săvârșită în asociere infracțională cu alte persoane sau la scară comercială.

(6) Fapta persoanei care produce, obține, depozitează, vinde sau comercializează orice bunuri accizabile în lipsa criteriilor specificate în Legea privind accizele și în reglementările speciale privind comercializarea produselor accizabile sau în alte acte normative adoptate prin autorizarea prezentei legi sau fără autorizație oficială și, prin urmare, cauzează pierderi financiare bugetului central se pedepsește în conformitate cu alineatele (1)-(5).

(7) Fapta persoanei care nu respectă sau nu îndeplinește în mod corespunzător obligațiile de decontare, contabilitate sau notificare referitoare la fondurile plătite sau datorate de la buget sau face o declarație falsă în acest sens sau utilizează un document sau un instrument fals, contrafăcut sau falsificat constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(8) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare, în cazul în care făptuitorul acordă despăgubiri pentru pierderea financiară cauzată prin frauda bugetară prevăzută la alineatele (1)-(6) înainte de depunerea rechizitoriului. Această

dispoziție nu se aplică în cazul în care infracțiunea este săvârșită în asociere infracțională cu alte persoane sau la scară comercială.

(9) În sensul prezentei secțiuni:

a) „buget" înseamnă subsistemele bugetului central – inclusiv bugetele fondurilor de asigurare socială și fondurile extrabugetare – bugetele și/sau fondurile gestionate de sau în numele organizațiilor internaționale și bugetele și/sau fondurile gestionate de sau în numele Uniunii Europene. În ceea ce privește infracțiunile săvârșite în legătură cu fondurile achitate sau datorate de la un buget, „buget" înseamnă – în plus față de cele specificate mai sus – bugetele și/sau fondurile gestionate de sau în numele unui stat străin;

b) „pierdere financiară" înseamnă orice pierdere a veniturilor care rezultă din nerespectarea vreunei obligații de plată bugetare, precum și solicitarea de fonduri dintr-un buget în mod ilegal sau utilizarea fondurilor achitate sau datorate dintr-un buget în alte scopuri decât cele autorizate.

Secțiunea 397. Omiterea supravegherii sau a responsabilităților de supraveghere în legătură cu frauda bugetară

Directorul unui operator economic sau un membru sau angajat ce deține autoritate de exercitare a controlului sau supravegherii, în cazul în care membrul sau angajatul nu îndeplinește obligația exercitării controlului sau a supravegherii și care face astfel posibil ca membrul sau angajatul operatorului economic să săvârșească fraudă bugetară în cadrul funcțiilor respective deținute constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 398. Conspirație la săvârșirea unei fraude la accize

(1) Fapta persoanei care:

a) produce, obține, depozitează sau vinde orice echipamente, dispozitive, instrumente și/sau materiale destinate pentru fabricarea sau producția de produse accizabile, în conformitate cu prevederile Legii privind accizele și ale Regulamentelor speciale privind comercializarea de produse accizabile sau în alte acte normative adoptate sub autorizarea prezentei legi, fără autorizare sau cu încălcarea obligațiilor;

b) produce, obține sau păstrează un sigiliu de accize sau un sigiliu fiscal pentru comercializarea produselor accizabile fără autorizație sau cu încălcarea obligațiilor;

constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la trei ani pentru infracțiune, în cazul în care infracțiunea:

a) este săvârşită la scară comercială;

b) are ca obiect o cantitate substanţială de materiale şi/sau un sigiliu pentru accize;

c) are ca obiect sigiliile fiscale cu valoare substanţială sau mare.

(3) În aplicarea alin. (2) lit. b):

a) materialele implicate vor fi recunoscute ca fiind semnificative, în situaţia în care:

aa) cantitatea de produse petroliere minerale neimpozitate care urmează a fi utilizate ca motorină sau combustibil sau aditiv sau diluant pentru motorină sau combustibil depăşeşte 20.000 litri,

ab) cantitatea de gaz petrolier lichefiat neimpozitat depăşeşte 45.000 de kilograme,

ac) cantitatea de hidrocarburi gazoase neimpozitate depăşeşte 100.000 de metri cubi,

ad) cantitatea de compus fermentat neimpozitat depăşeşte 10.000 de litri,

ae) cantitatea de zahăr neimpozat sau de compus fermentat cu conţinut de amidon din produse de origine agricolă depăşeşte 25.000 de litri;

af) cantitatea de tutun pentru fumat neimpozitat depăşeşte 450 kilograme;

b) sigiliul pentru accize implicat este recunoscut ca fiind substanţial, atunci când cantitatea de sigilii depăşeşte 5.000 de bucăţi.

CAPITOLUL XL
Spălarea banilor

Secţiunea 399. Spălarea banilor

(1) Fapta persoanei care, în ceea ce priveşte un activ obţinut prin orice infracţiune, săvârşită de alte persoane:

a) transformă sau transferă activul în cauză sau efectuează orice tranzacţie financiară sau beneficiază de orice serviciu financiar în legătură cu lucrul respectiv, în scopul:

aa) ascunderii sau disimulării originii bunului; sau

ab) împiedicării acţiunii penale desfăşurate împotriva făptuitorului unei infracţiuni supusă pedepsei şi săvârşită de alte persoane;

b) ascunde sau disimulează originea activului şi orice drept conex activului sau orice modificare a acestui drept sau ascunde sau elimină locul în care poate fi găsit bunul respectiv;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

BCU IAŞI CENTRU UNIVERSITAR LIBRARY

(2) Sancţiunea prevăzută la alin. (1) se aplică, de asemenea, oricărei persoane care, în legătură cu un activ obţinut dintr-o infracţiune, săvârşită de alte persoane:

a) obţine bunul pentru sine sau pentru o terţă persoană;

b) garantează, manipulează, utilizează sau consumă activul sau obţine alte active financiare prin sau în schimbul activului sau prin folosirea contraprestaţiei primite pentru activ;

dacă are cunoştinţă de adevărata origine a bunului la momentul săvârşirii faptei.

(3) Sancţiunea prevăzută la alin. (1) se aplică, de asemenea, oricărei persoane care, pentru a ascunde adevărata origine a unui bun obţinut dintr-o infracţiune pasibilă de pedeapsă, săvârşită de alţii:

a) utilizează bunul în activitatea sa economică;

b) efectuează orice tranzacţie financiară sau beneficiază de un serviciu financiar în legătură cu activul.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în cazul în care fapta de spălare a banilor prevăzută la alineatele (1)-(3):

a) este săvârşită la scară comercială;

b) are ca obiect o sumă deosebit de mare sau de însemnată;

c) este săvârşită de un funcţionar sau de un angajat al unei instituţii financiare, al unei societăţi de investiţii, al unui broker de mărfuri, a unui administrator al unui fond de investiţii, a unui administrator al unui fond cu capital de risc, piaţă valutară, casă de compensare, depozitar central, organism acţionând în contrapartidă centrală, societate de asigurări, societate de reasigurări sau un intermediar de asigurări independente, fond de asigurare reciprocă voluntară, fond de pensii private sau instituţie pentru furnizarea de pensii ocupaţionale, organizaţie care desfăşoară activităţi de jocuri de noroc sau o societate de investiţii imobiliare reglementate;

d) este săvârşită de un funcţionar public;

e) este săvârşită de un avocat.

(5) Fapta persoanei care colaborează la săvârşirea faptei de spălare a banilor, conform prevederilor alin. (1)-(4), constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Secţiunea 400.

(1) Fapta persoanei care, în legătură cu un bun obţinut dintr-o infracţiune, săvârşită de terţi:

a) foloseşte bunul în activitatea sa comercială;

b) efectuează orice tranzacţie financiară sau beneficiază de orice serviciu financiar în legătură cu activul şi nu are cunoştinţă de originea reală a

JUSTICE CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

bunului, din neglijenţă, constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de până la trei ani în cazul în care infracţiunea prevăzută la alin. (1):

a) are o valoare deosebit de semnificativă sau de mare;

b) este săvârşită de un funcţionar sau de un angajat al unei instituţii financiare, al unei societăţi de investiţii, al unui broker de mărfuri, a unui administrator al unui fond de investiţii, a unui administrator al unui fond cu capital de risc, piaţă valutară, casă de compensare, depozitar central, organism acţionând în contrapartidă centrală, societate de asigurări, societate de reasigurări sau un intermediar de asigurări independente, fond de asigurare reciprocă voluntară, fond de pensii private sau instituţie pentru furnizarea de pensii ocupaţionale, organizaţie care desfăşoară activităţi de jocuri de noroc sau o societate de investiţii imobiliare reglementate; sau

c) este săvârşită de un funcţionar public.

(3) Fapta persoanei care denunţă în mod voluntar autorităţilor şi dezvăluie împrejurările în care a fost săvârşită fapta nu va fi pusă sub urmărire pentru spălarea banilor, în conformitate cu alineatele (1)-(2), cu condiţia ca fapta să nu fi fost deja dezvăluită sau să fi fost dezvăluită doar parţial.

Secţiunea 401. Nerespectarea obligaţiilor de denunţare în legătură cu spălarea banilor

Fapta persoanei care nu respectă obligaţia de denunţare prevăzută de lege în legătură cu prevenirea şi combaterea spălării banilor şi a finanţării terorismului constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Secţiunea 402. Dispoziţii interpretative

(1) În aplicarea secţiunilor 399-400, termenul „activ" include şi instrumentele care încorporează drepturi asupra anumitor mijloace financiare şi titluri de valoare dematerializate, care permite, în sine, accesul la valoarea stocată în respectivul instrument la purtător sau la deţinătorul contului de titluri de valoare referitoare la titlurile de valoare dematerializate.

(2) În aplicarea secţiunilor 399-400, activităţile financiare şi serviciile financiare reprezintă servicii financiare şi activităţi auxiliare serviciilor financiare, servicii de investiţii şi activităţi auxiliare serviciilor de investiţii, servicii de schimb de mărfuri, servicii de administrare a fondurilor de investiţii, servicii de administrare a capitalului de risc, serviciile de schimb valutar, serviciile de compensare şi de decontare, servicii ale depozitarului central, activităţile organismelor care acţionează drept contrapartide centrale, serviciile de asigurare, serviciile de reasigurare şi activităţile intermediarilor de asigurări

independenți, fondurile de asigurări mutuale voluntare, fondurile de pensii private și instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale.

CAPITOLUL XLI
Infracțiuni economice și comerciale

Secțiunea 403. Încălcarea reglementărilor contabile

(1) Fapta persoanei care contrafăce sistemul de documente sau încalcă obligațiile anuale de raportare, contabilitate și audit prevăzute în Legea contabilității sau în reglementările adoptate în baza autorizării și, prin urmare:

a)[41] provoacă o eroare care este interpretată ca având un impact semnificativ asupra unei reprezentări corecte și fidele; sau

b) împiedică supravegherea sau controlul situației sale financiare în exercițiul financiar respectiv;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Antreprenorul privat și orice alt operator care nu intră sub incidența Legii contabilității, care încalcă obligația de păstrare a evidențelor și documentelor prevăzute de lege, împiedicând astfel supravegherea sau controlul situației sale financiare, este pedepsit cu pedeapsa prevăzută în conformitate cu alin. (1).

(3) În cazul prevăzut la alin. (1), pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în cazul în care infracțiunea este săvârșită în derularea activității unei instituții financiare, a unei societăți de investiții, a unui broker de mărfuri, a unui administrator de fond de investiții, a unui administrator de fond de capital de risc, piață valutară, casă de compensare, depozitar central, organism care acționează sub titlul de contrapartidă centrală, societate de asigurări, societate de reasigurare sau intermediar de asigurări independent, fond de asigurări mutuale voluntare, fond de pensii private, instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale sau companie de investiții imobiliare reglementată.

(4)[42] În sensul prezentei secțiuni, „eroare interpretată ca având un impact semnificativ asupra reprezentării corecte și fidele" înseamnă că, în cazul în care totalul erorilor (fie negative, fie pozitive) pentru un anumit exercițiu financiar, precum și efectele acestora – care conduc la creșterea sau scăderea profitului sau la pierderea de capital propriu – depășește douăzeci la sută din venitul net din vânzări, prezentat în raportul financiar pentru exercițiul financiar în care a avut loc eroarea, precum și douăzeci la sută din totalul bilanțului. În cazul

[41] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (10) al secțiunii 19 din Legea LXXVIII din 2013.

[42] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (11) al secțiunii 19 din Legea LXXVIII din 2013.

în care totalul erorilor (fie negative, fie pozitive) pentru un anumit exercițiu financiar și impactul acestora – care conduc la creșterea sau scăderea profitului sau la pierderea de capital propriu – depășește 500 milioane de forinți, este tratată ca o eroare considerată a avea un impact semnificativ asupra imaginii corecte și fidele, în toate cazurile.

Secțiunea 404. Bancruta frauduloasă

(1) Fapta persoanei care, în legătură cu insolvența iminentă a unui operator economic ce intră sub incidența Legii privind procedurile de faliment și procedurile de lichidare, în mod real sau fictiv, diminuează activele operatorului economic:

a) prin ascundere, disimulare, avariere, deteriorare sau distrugere sau făcând ca aceste active sau orice parte a acestora să fie inutilizabile;

b) prin încheierea unei tranzacții fictive sau prin recunoașterea unei creanțe îndoielnice; sau

c) prin alte mijloace, ce contravin cerințelor unui management prudențial;

și, prin aceasta, împiedică îndeplinirea obligațiilor față de creditor sau creditori, în tot sau în parte, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care, în legătură cu un operator economic ce intră sub incidența Legii privind procedurile de faliment și procedurile de lichidare:

a) este implicată în oricare dintre acțiunile menționate la alin. (1) pentru deschiderea, în mod artificial, a insolvenței operatorului economic sau pentru a provoca percepția insolvabilității; sau

b) în caz de insolvabilitate a operatorului economic, este implicată în oricare dintre activitățile menționate la alin. (1);

cu intenția de a împiedica îndeplinirea obligațiilor față de creditor sau creditori, în tot sau în parte, se pedepsește în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în cazul în care:

a) fapta de bancrută frauduloasă a fost săvârșită în legătură cu un operator economic cu statut preferențial, pentru motive strategice; sau

b) diminuarea activelor, în mod real sau fictiv, este deosebit de semnificativă.

(4) Fapta persoanei care, cu respectarea dispoziției de lichidare, acordă un tratament preferențial unui creditor, încălcând astfel ordinea de îndeplinire a obligațiilor specificată în Legea privind procedurile de faliment și procedurile de lichidare constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(5) Infracțiunile prevăzute la alin. (1)-(3) sunt supuse pedepsei, în situația în care:

a) a fost deschisă procedura falimentului;

b) au fost dispuse proceduri de lichidare, proceduri de radiere involuntară sau desființare obligatorie; sau

c) procedura de lichidare nu a fost deschisă, prin derogare de la dispozițiile legale relevante.

(6) Bancruta frauduloasă va fi considerată faptă penală atunci când este săvârșită de persoana care deține puterea sau are posibilitatea de a controla activele sau orice parte a acestora, ale unui operator economic debitor și, de asemenea, în cazul în care contractul pentru orice tranzacție cu activele este considerat nevalabil.

Secțiunea 404/A[43]. Nedeclararea unei infracțiuni în procedurile de lichidare[44]

Fapta lichidatorului care are cunoștințe certe cu privire la orice încălcare a reglementărilor contabile (secțiunea 403) sau privind bancruta frauduloasă (secțiunea 404), săvârșită în cursul procedurii de lichidare și care nu denunță imediat fapta respectivă la autorități constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

Secțiunea 405. Ascunderea activelor pentru evitarea răspunderii

(1) Fapta persoanei care își ascunde activele care servesc drept acoperire pentru o datorie existentă în baza unui contract încheiat în formă scrisă, împiedicând astfel lichidarea totală sau parțială a datoriei, constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Fapta persoanei care are comportamentul definit la alin. (1) în legătură cu activele care servesc drept acoperire pentru datorii ce decurg din operațiuni comerciale constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, atunci când infracțiunea prevăzută în alin. (2) este săvârșită în legătură cu o valoare deosebit de însemnată sau de mare.

(4) Făptuitorul nu va fi pus sub urmărire penală pentru ascunderea activelor în cazul în care datoria este stinsă înainte de depunerea rechizitoriului.

[43] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (22) al secțiunii 318 din Legea CCXXIII din 2012.

[44] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (22) al secțiunii 318 din Legea CCXXIII din 2012.

BCU POLITEHNICA UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 406. Activități neautorizate de comerț exterior

Fapta persoanei implicate în activități de export/import, fără autorizație pentru exportul sau importul de bunuri constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 407. Deprecierea capitalului propriu

Fapta directorului executiv sau a membrului unei societăți cu răspundere limitată, societăți de drept privat cu răspundere limitată, cooperative, societăți europene sau societăți cooperative europene, care sustrage integral sau parțial fondurile proprii ale societății, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 408. Activități financiare neautorizate

Fapta persoanei care efectuează:

a) servicii financiare sau se implică în activități conexe serviciilor financiare;

b) servicii de investiții sau se implică în activități conexe serviciilor de investiții, serviciilor de schimb de mărfuri, serviciilor de administrare a fondurilor de investiții, serviciilor de administrare a capitalului de risc, serviciilor de schimb valutar, serviciilor de compensare și decontare, serviciilor de depozitar central sau activităților unei contrapartide centrale;

c) activități de asigurare, activități de reasigurare sau activități ale intermediarilor de asigurări independenți;

d) activități ale fondurilor de asigurări mutuale voluntare, ale fondurilor de pensii private sau ale instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale;

în lipsa autorizației prevăzute de legislația relevantă, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 409. Nerespectarea obligației de furnizare a datelor economice

(1) Angajatul executiv al unui operator economic care ia parte la fapta de:

a) disimulare a operatorului economic, astfel încât acesta să nu poată fi localizat la sediul social, la sediul permanent sau la sucursală;

b) înregistrare a unei persoane în evidențele publice drept reprezentant autorizat al operatorului economic, a cărui adresă de domiciliu sau reședință obișnuită este necunoscută sau tratată ca necunoscută; sau

c) înregistrare a unei persoane sau a unui agent economic în evidențele publice drept proprietar al operatorului economic, a cărui adresă de domiciliu sau reședință obișnuită este necunoscută sau tratată ca necunoscută sau care nu poate fi găsită la sediul său social, la sediul permanent sau la sucursală sau care nu este proprietarul efectiv;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care nu a dezvăluit datele, drepturile sau faptele conexe activităților economice care urmează a fi înregistrate în evidențele publice sau care nu denunță modificările apărute la datele, drepturile sau faptele respective, atunci când obligația de raportare este prevăzută de lege constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(3) În sensul prezentei secțiuni, beneficiar real înseamnă persoana sau organizația care controlează – în mod direct sau indirect – cel puțin 10% din drepturile de vot sau din capitalul operatorului economic sau care exercită o influență dominantă, în conformitate cu definiția cuprinsă în Codul civil.

Secțiunea 410. Utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate

Fapta persoanei care:

a) utilizează informații privilegiate pentru a încheia o tranzacție care implică instrumente financiare;

b) mandatează o altă persoană să încheie o tranzacție pe baza informațiilor privilegiate aflate în posesia sa, pentru instrumentele financiare la care se referă informațiile; sau

c) dezvăluie informații privilegiate oricărei persoane neautorizate, în vederea obținerii unui câștig sau avantaj financiar;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 411. Fraudarea investițiilor de capital

Fapta persoanei care determină alte persoane să realizeze o investiție de capital sau să majoreze o investiție de capital sau să vândă sau să reducă o investiție de capital:

a) prin divulgarea sau difuzarea de informații false privind situația financiară a unui operator economic sau a unui angajat executiv al respectivului operator economic, în legătură cu funcția sa sau în ceea ce privește instrumentele financiare în raport cu operatorul economic sau prin ascunderea informațiilor; sau

b) prin încheierea oricărei tranzacții fictive cu privire la instrumentele financiare;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 412. Organizarea schemelor piramidale

Fapta persoanei care organizează o schemă bazată pe colectarea și distribuirea banilor altor persoane, într-o formă și într-o manieră predeterminată, care conține și un element de risc, în care persoanele care participă sub forma unui lanț achită numerar sau furnizează alte servicii pentru participanții aflați în

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

faţa lor în lanţ, în mod direct sau prin intermediul organizatorului, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 413. Încălcarea secretului comercial

(1) Fapta persoanei care şi-a asumat o obligaţie să păstreze confidenţialitatea cu privire la secretele bancare, privind titluri de valoare, fonduri, asigurări sau pensii ocupaţionale şi care furnizează orice secret bancar, privind titluri de valoare, fonduri, asigurări sau pensii ocupaţionale unei persoane neautorizate, în schimbul unui câştig sau avantaj financiar, cauzând astfel pierderi financiare altor persoane, constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Fapta de încălcare a secretului comercial nu se aplică în cazul persoanei:

a) care transmite informaţii în cursul îndeplinirii obligaţiei legale prevăzute în legătură cu informaţiile de interes public sau de informare publică; sau

b) care transmite informaţii ce fac obiectul obligaţiei legale de raportare prevăzute de lege în legătură cu prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului, a utilizării abuzive a informaţiilor privilegiate, a manipulării pieţei şi a combaterii terorismului sau care iniţiază astfel de acţiuni, chiar dacă raportul pe care l-a depus cu bună-credinţă s-a dovedit a fi nefondat.

Secţiunea 414. Dispoziţii interpretative

(1) În sensul secţiunilor 410 şi 411, „instrument financiar" înseamnă, printre altele:

a) instrumente financiare, alte instrumente tranzacţionate pe bursă şi orice alt instrument admis la tranzacţionare pe o piaţă reglementată din oricare stat membru al Uniunii Europene sau pentru care a fost formulată o cerere de admitere la tranzacţionare pe o astfel de piaţă;

b) instrumente financiare care nu sunt tranzacţionate pe o piaţă reglementată, cu toate acestea, valoarea acestora depinde de valoarea sau preţul oricăror instrumente financiare prevăzute în lit. a);

c) titluri de valoare oferite publicului, în măsura în care obligaţia de divulgare a informaţiilor, atât reglementată, cât şi extraordinară este stinsă.

(2) În sensul secţiunilor 409 şi 411, „angajat executiv" înseamnă:

a) funcţionarul executiv şi membrul consiliului de supraveghere al unui operator economic;

b) persoana desemnată să conducă sucursala din Ungaria a unei societăți înmatriculate în străinătate sau sucursala din Ungaria a Grupului european de interes economic, înființată în altă țară;

c) persoana desemnată în actul constitutiv al societății, în documentul de înmatriculare sau în statutul societății.

CAPITOLUL XLII
Infracțiuni împotriva drepturilor consumatorului și orice încălcare a legislației în domeniul concurenței

Secțiunea 415. Comercializarea produselor sub standard

(1) Fapta persoanei care introduce pe piață produse sub standard, ca și cum ar fi produse de calitate superioară constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani în cazul în care infracțiunea este săvârșită:

a) în legătură cu o cantitate sau o valoare semnificativă de produse sub standard;

b) în asociere infracțională cu alți co-autori; sau

c) la scară comercială.

(3) Fapta persoanei implicate în pregătirea introducerii pe piață a produselor sub standard constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(4) Fapta persoanei care săvârșește infracțiunea de mai sus din culpă constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(5) Fapta persoanei care săvârșește infracțiunea prevăzută în alin. (4) nu va fi pusă sub urmărire în cazul în care depune eforturi, după ce a luat la cunoștință de faptul că produsele sunt de calitate sub standard, pentru a reintra în posesia produselor sub standard în cauză.

(6) În sensul prezentei secțiuni, calitatea unui produs este interpretată ca fiind sub standard în situația în care aceasta nu respectă cerințele de siguranță și de calitate stipulate prin legislația aplicabilă sau în orice legislație direct aplicabilă a Uniunii Europene sau, în absența unor astfel de cerințe, în cazul în care produsul nu poate fi utilizat pentru destinația specificată sau folosința acestuia a fost diminuată considerabil.

Secțiunea 416. Atestarea frauduloasă a conformității

(1) Fapta persoanei care atestă date false în certificatul de conformitate sau în declarația de conformitate sau în marcajul de conformitate, în cazul în care acest lucru este necesar în legătură cu orice obligație de evaluare a

conformității, în temeiul legislației aplicabile sau al oricărei legislații direct aplicabile a Uniunii Europene și în cazul în care se referă la produse de o cantitate sau o valoare semnificativă constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită:

a) în asociere infracțională cu alte persoane; sau

b) la scară comercială.

(3) Fapta persoanei care săvârșește infracțiunea menționată mai sus din culpă constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

Secțiunea 417. Inducerea în eroare a consumatorilor

(1) Fapta persoanei care comunică informații înșelătoare într-o prezentare de produs cu privire la disponibilitatea unor reduceri speciale sau reduceri de preț sau la o șansă de câștig constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Fapta persoanei care, în fața publicului larg, prezintă fapte neadevărate sau fapte reale într-un mod înșelător sau furnizează informații înșelătoare cu privire la orice caracteristică esențială a produsului, în scop de promovare sau dacă implică bunuri într-o cantitate sau valoare semnificativă constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(3) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la trei ani pentru infracțiune, cu condiția ca fapta prevăzută în alin. (2) să fie săvârșită în legătură cu anumite caracteristici sau proprietăți ale produselor, legate de impactul acestora asupra sănătății sau asupra mediului înconjurător sau dacă sunt considerate periculoase, toxice sau riscante.

(4) În sensul prezentei secțiuni:

a) caracteristică esențială a produselor include:

aa) componentele privind specificația produselor și adecvarea acestora pentru o anumită funcție;

ab) locul de origine;

ac) modalitatea de controlare sau testare și rezultatele;

b) „prezentarea produsului" înseamnă activitățile de vânzare cu amănuntul realizate în temeiul unui contract de călătorie sau eveniment organizat în acest scop.

Secțiunea 418. Încălcarea secretului comercial

Fapta persoanei care dobândește, folosește sau dezvăluie în mod ilegal un secret comercial în vederea obținerii de câștiguri sau avantaje financiare sau îl pune la dispoziția altor persoane sau publică informațiile respective,

ceea ce cauzează daune pecuniare altor persoane constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 419. Imitarea concurenţilor

(1) Fapta persoanei care fabrică un produs având aspectul, ambalajul, eticheta sau numele distinctive, prin care poate fi recunoscută o societate concurentă sau produsul acesteia, care are caracteristici distinctive recognoscibile şi care întreprinde un asemenea demers fără consimţământul respectivei societăţi concurente; sau care dobândeşte un astfel de produs în scopul introducerii sale pe piaţă constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o altă infracţiune.

(2) Pedeapsa pentru infracţiune constă în închisoare cu termen de până la trei ani, atunci când infracţiunea este săvârşită în legătură cu bunuri contrafăcute, având o cantitate sau valoare semnificativă.

Secţiunea 420. Acord de restricţionare a concurenţei în domeniul achiziţiilor publice şi al procedurilor de concesiune

(1) Fapta persoanei care încheie un acord având drept scop manipularea rezultatului unei proceduri deschise sau restrânse, desfăşurate în legătură cu o procedură de achiziţie publică sau o activitate care face obiectul unui contract de concesiune prin stabilirea preţurilor, a tarifelor sau a oricărei alte clauze a contractului sau de împărţire a pieţei sau care participă la alte practici concertate, având drept consecinţă restricţionarea comerţului constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei implicate în procesul decizional al unei asocieri de societăţi, al unui organism public, al unei grupări sau al unei organizaţii similare şi care adoptă orice decizie de natură a restricţiona concurenţa, cu scopul de a manipula rezultatul unei proceduri deschise sau restrânse de achiziţii publice sau al unei activităţi ce face obiectul unui contract de concesiune se pedepseşte, de asemenea, în conformitate cu alin. (1).

(3) Pedeapsa constă în închisoare pentru delict, cu termen de până la doi ani, în cazul în care valoarea contractului public prevăzut în actul menţionat în alin. (1) sau (2) este mai mică decât valoarea semnificativă.

(4) Făptuitorul unei fapte infracţionale definite în alin. (1)-(3) nu va fi pus sub urmărire dacă îşi mărturiseşte fapta în faţa organelor de urmărire penală înainte ca acestea să ia cunoştinţă despre faptă şi dezvăluie împrejurările în care a fost săvârşită infracţiunea.

(5) Făptuitorul unei fapte infracţionale prevăzute în alin. (1)-(3) nu va fi pus sub urmărire penală în cazul în care, în momentul săvârşirii acesteia, ocupă funcţia de director executiv, membru, membru al consiliului de supraveghere,

angajat sau agent al acestora, al unei societăți care a depus – înainte ca autoritatea de concurență să deschidă o anchetă în acest caz – o cerere de scutire de la sancțiunea financiară ce urmează a fi aplicată în temeiul legii ce reglementează practicile de restricționare a pieței, în legătură cu fapta în cauză și dezvăluie împrejurările în care a fost săvârșită fapta penală.

(6) Pedeapsa poate fi redusă fără limitare – sau anulată, în situațiile care merită atenție deosebită – atunci când este aplicată împotriva unei persoane care exercită funcția de director executiv, membru, membru al consiliului de supraveghere, angajat sau agent al acestora, al unei societăți care a depus – înainte ca autoritatea de concurență să deschidă o anchetă asupra cazului – o cerere de scutire sau de reducere a sancțiunii financiare care urmează a fi aplicată în temeiul legii privind practicile de restricționare a pieței, cu privire la fapta în cauză și dezvăluie împrejurările în care a fost săvârșită infracțiunea.

Secțiunea 421. Dispoziții interpretative

În sensul prezentului capitol:

(a) „produs" înseamnă orice bun de natură fungibilă care poate fi livrat, inclusiv resurse naturale care pot fi utilizate drept bunuri de capital;

(b) „bunuri" înseamnă orice produs, imobil sau serviciu, inclusiv drepturi.

CAPITOLUL XLIII
Accesul ilicit la date și infracțiuni împotriva sistemelor informatice

Secțiunea 422. Accesul ilicit la date

(1) Fapta persoanei care, în scopul obținerii accesului ilicit la date cu caracter personal, secrete private, secrete comerciale sau secrete profesionale:

a) percheziționează în secret domiciliul sau alte bunuri sau spațiile închise aferente acestora, aparținând unei alte persoane;

b) monitorizează sau înregistrează evenimentele care au loc la domiciliul sau în alte proprietăți sau în spațiile închise aferente acestora, aparținând unei alte persoane, prin mijloace tehnice;

c) deschide sau obține custodie sub sigiliu, inclusiv comunicarea, aparținând unei terțe persoane și o înregistrează prin mijloace tehnice;

d) interceptează corespondența înaintată prin intermediul rețelelor de comunicații electronice – inclusiv sisteme informatice – adresate unei alte persoane și înregistrează conținutul acestora prin mijloace tehnice;

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei implicate în strângerea de informații cu intenția de a stabili identitatea oricărei persoane care cooperează, în secret, cu autoritatea

de urmărire penală sau cu autorităţile de aplicare a legii sau cu serviciul secret se pedepseşte, de asemenea, în conformitate cu alin. (1).

(3) Fapta persoanei care dezvăluie sau utilizează orice date cu caracter personal, secret privat, secret comercial sau secret profesional, obţinute prin mijloacele descrise la alineatele (1)-(2) se pedepseşte în conformitate cu alin. (1).

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în situaţia în care accesul ilicit la datele prevăzute la alineatele (1)-(3) este săvârşit:

a) prin uzurparea calităţii oficiale a unei autorităţi;

b) la scară comercială;

c) în asociere infracţională cu alte persoane; sau

d) cu provocarea unui prejudiciu semnificativ de interese.

Secţiunea 423. Încălcarea sistemului sau a datelor informatice

(1) Fapta persoanei care:

a) dobândeşte acces neautorizat la un sistem informatic, prin compromiterea sau fraudarea integrităţii mijloacelor tehnice menite a proteja sistemul informatic sau preia controlul asupra sau contrafăce privilegiile sale de utilizator;

b) întrerupe utilizarea sistemului informatic, în mod ilegal sau cu încălcarea privilegiilor sale de utilizator; sau

c) modifică sau şterge sau face inaccesibile, fără permisiune sau cu încălcarea privilegiilor de utilizator, datele din sistemul informatic;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu până la cinci ani pentru infracţiune dacă faptele prevăzute în alin. (1) lit. b)-c) implică un număr semnificativ de sisteme informatice.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în cazul în care infracţiunea este săvârşită împotriva lucrărilor de interes public.

(4) În aplicarea prezentei secţiuni, „date" înseamnă fapte, informaţii sau date care sunt stocate, controlate, prelucrate şi transmise în sistemele informatice în toate formele, care permit prelucrarea acestora în sisteme informatice, inclusiv programele destinate realizării anumitor funcţii ale sistemelor informatice.

Secţiunea 424. Compromiterea sau fraudarea integrităţii sistemului sau dispozitivului de protecţie digitală

(1) Fapta persoanei care, în vederea săvârşirii infracţiunii prevăzute în secţiunea 375 sau 423:

a) creează, transferă, furnizează, obţine sau introduce pe piaţă parole sau programe informatice necesare pentru realizarea sau facilitarea acestora;

SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM KÖNYVTÁR

sau

b) îşi oferă expertiza economică, tehnică şi/sau organizaţională unei alte persoane, în scopul creării de parole sau programe informatice necesare pentru realizarea sau facilitarea acestora;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) În cazul alin. (1) lit. a), persoana care mărturiseşte în faţa autorităţilor implicarea sa în crearea oricărei parole sau program informatic necesar pentru săvârşirea sau facilitarea infracţiunii, înainte ca autorităţile să fi luat la cunoştinţă activităţile respective prin propriile demersuri şi în cazul în care persoana predă autorităţilor obiectele astfel create şi sprijină eforturile de identificare a celorlalte persoane implicate, nu va fi pusă sub urmărire penală.

(3) În sensul prezentei secţiuni, „parolă" înseamnă orice identificator format dintr-o serie de caractere alfanumerice, coduri, date biometrice sau o combinaţie a tuturor celor de mai sus, menite să asigure accesul la un sistem informatic sau la orice segment al acestuia.

CAPITOLUL XLIV
Infracţiuni împotriva obligaţiilor militare

Secţiunea 425. Încălcarea obligaţiei de recrutare

(1) Fapta persoanei care este supusă obligaţiei de satisfacere a serviciului militar obligatoriu şi care nu se prezintă în vederea îndeplinirii acestui serviciu la recrutare, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea de mai sus din culpă constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Secţiunea 426. Sustragerea de la satisfacerea serviciului militar

Fapta persoanei care este supusă obligaţiei de satisfacere a serviciului militar obligatoriu şi care, în scopul neîndeplinirii acestei obligaţii:

a) nu se prezintă pentru satisfacerea serviciului sau a îndatoririlor militare; sau

b) îşi mutilează corpul, îşi înrăutăţeşte starea de sănătate sau manifestă orice comportament înşelător;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani.

Secţiunea 427. Refuzul de a satisface serviciul militar

Fapta persoanei care este supusă obligaţiei de satisfacere a serviciului militar şi care refuză să satisfacă serviciul militar constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

BCU "CAROL I" UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 428. Obstrucționarea satisfacerii serviciului militar

(1) Fapta persoanei implicate într-un comportament având drept scop împiedicarea unei alte persoane care este supusă obligației de satisfacere a serviciului militar obligatoriu de la a-și îndeplini obligația de a se prezenta pentru serviciul militar constituie infracțiune și se pedepsește în conformitate cu secțiunea 425.

(2) Fapta persoanei implicate într-un comportament având drept scop sprijinirea unei alte persoane care este supusă obligației de satisfacere a serviciului militar obligatoriu pentru a se sustrage serviciului militar, în modalitatea prevăzută în secțiunea 426, se pedepsește în conformitate cu prevederile prezentei secțiuni.

Secțiunea 429. Încălcarea obligației de protecție civilă

(1) Fapta persoanei care nu își îndeplinește obligațiile de serviciu de protecție civilă constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care infracțiunea are drept consecință un pericol.

(3) Fapta persoanei care săvârșește din culpă infracțiunea prevăzută la alin. (2) constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

Secțiunea 430. Încălcarea obligației de activitate militară

Fapta persoanei care face obiectul unei obligații de activitate militară, care încalcă în mod grav această obligație prin absență sau în orice alt mod, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Secțiunea 431. Încălcarea obligației de serviciu

Fapta persoanei care încalcă în mod grav sau se sustrage de la obligația de apărare militară, constând în furnizarea de servicii economice sau materiale constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

Secțiunea 432. Reducerea nelimitată a pedepsei

Pedeapsa poate fi redusă fără limitare, în cazul în care autorul infracțiunii prevăzute în prezentul capitol își îndeplinește de bunăvoie obligația pe care a omis-o.

Secțiunea 433. Dispoziții interpretative

(1) Prezentul capitol se aplică în cazul în care recrutarea este reintrodusă într-o situație de apărare preventivă și într-o situație de criză națională.

CONSTANTINUS UNIVERSITY LIBRARY

(2)[45] Încălcarea obligației de protecție civilă și încălcarea obligațiilor de serviciu este permisă, pe lângă dispozițiile cuprinse în alin. (1) fie situație de urgență sau în situație de pericol fie doar într-o situație de pericol.

(3) Infracțiunea de încălcare a obligației de activitate militară este permisă doar într-o situație de criză națională.

CAPITOLUL XLV
Infracțiuni militare

Secțiunea 434. Dezertare

(1) Fapta persoanei care – în scopul retragerii definitive din serviciul militar – își părăsește locul de muncă fără permisiune sau absentează de la acesta, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu până la cinci ani, în cazul în care fapta dezertării este săvârșită:

a) prin arătarea unei arme mortale;

b) în asociere;

c) în îndeplinirea unei îndatoriri majore sau cu valorificarea acestui drept;

d) prin folosirea forței împotriva unei persoane; sau

e) în străinătate.

(3) Fapta persoanei care dezertează în străinătate în maniera specificată la alin. (2) lit. a) - c) sau care săvârșește fapta dezertării în timp de război sau într-o situație de apărare preventivă se pedepsește cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(4) Fapta persoanei implicate în pregătirile pentru dezertare, conform definiției din alin. (2), constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an sau constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani, în situația prevăzută la alin. (3).

(5) Pedeapsa pentru dezertare poate fi redusă fără limitare în situația în care făptuitorul condamnat se predă din proprie inițiativă și se prezintă în fața autorităților în termen de treizeci de zile. Data la care a fost săvârșită fapta dezertării nu va fi inclusă în termenul limită.

Secțiunea 435. Absența fără permisiune oficială

(1) Fapta persoanei care își abandonează postul, fără permisiune sau absentează în continuare, iar absența depășește două zile, constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

---

[45] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (12) al secțiunii 19 din Legea LXXVIII din 2012.

BCU INSTITUTIONAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) În cazul în care absența fără permisiune depășește o perioadă de nouă zile, pedeapsa constă în închisoare pentru infracțiune cu termen de până la trei ani.

(3) Dacă fapta absenței fără permisiune oficială este săvârșită pe timp de război, într-o situație de apărare preventivă sau când se află într-un teatru străin de operațiuni, în care se desfășoară activități umanitare sau de menținere a păcii, pedeapsa este:

a) închisoare de la 1 la 5 ani, în cazul prevăzut la alin. (1);

b) închisoare de la doi la opt ani, în cazul prevăzut la alin. (2).

Secțiunea 436. Sustragerea de la serviciul militar

(1) Fapta persoanei care – în scopul de a se sustrage permanent de la satisfacerea serviciului militar – își mutilează corpul, își deteriorează starea de sănătate sau manifestă orice comportament înșelător constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care săvârșește infracțiunea prevăzută în alin. (1) cu scopul de a se retrage temporar de la satisfacerea serviciului militar constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(3) În cazul în care durata absenței temporare depășește șase zile, pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la doi ani.

(4) În cazul în care infracțiunea este săvârșită în timp de război sau într-o situație de apărare preventivă, pedeapsa este:

a) pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani, în cazul prevăzut la alin. (1);

b) închisoarea pentru infracțiune de la unu la cinci ani, în cazul prevăzut la alin. (2);

c) închisoarea de la doi la opt ani, în cazul prevăzut în alin. (3).

Secțiunea 437. Refuzul serviciului militar

(1) Fapta persoanei care a refuzat în mod expres să își satisfacă serviciul militar constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la cincisprezece ani, în cazul în care fapta de refuzare a serviciului militar este săvârșită pe timp de război sau într-o situație de apărare preventivă.

Secțiunea 438. Încălcarea disciplinei în exercitarea atribuțiilor

(1) Fapta persoanei care – cu încălcarea prevederilor regulamentelor de serviciu prevăzute pentru o anumită îndatorire – adoarme sau consumă băuturi alcoolice în timpul serviciului sau stupefiante sau orice substanță

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

cu efect narcotic, dar care nu este încadrată în categoria stupefiantelor, îşi părăseşte postul sau încalcă în mod grav regulamentele serviciului în timp ce îndeplineşte obligaţii de gardă, patrulă sau altă îndatorire de alertare constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) În cazul în care infracţiunea ar putea produce un prejudiciu semnificativ pentru serviciu, pedeapsa constă în închisoare pentru infracţiune:

a) cu termen de până la trei ani, în cazul alin. (1);

b) de la unu la cinci ani, pe timp de război sau într-o situaţie de apărare preventivă.

(3) Pedeapsa pentru infracţiune constă în închisoare de la cinci la cincisprezece ani, atunci când infracţiunea este săvârşită într-o situaţie de luptă sau când se află într-un teatru străin de operaţiuni şi desfăşoară misiuni umanitare sau de menţinere a păcii, conducând la o vătămare considerabilă.

(4) Fapta persoanei care săvârşeşte din culpă infracţiunea, în cazul prevăzut în alin. (2), constituie infracţiune şi se pedepseşte cu arest, în conformitate cu distincţia din textul respectiv sau închisoare cu termen de până la trei ani, în cazul alin. (3).

Secţiunea 439. Sustragerea de la obligaţia serviciului

(1) Fapta persoanei care se sustrage de la obligaţii importante de serviciu militar prin înşelăciune sau absenţă sau care se pune pe sine într-o stare de neputinţă cu privire la îndeplinirea obligaţiilor de serviciu constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) În cazul în care infracţiunea prevăzută în alin. (1) are potenţialul de a provoca un prejudiciu considerabil pentru serviciu sau dacă este săvârşită în timp ce se află într-un teatru străin de operaţiuni şi desfăşoară misiuni umanitare sau de menţinere a păcii, pedeapsa constă în închisoare cu termen mai mare de trei ani pentru infracţiune.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alin. (2) este săvârşită pe timp de război sau într-o situaţie de apărare preventivă, pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani.

Secţiunea 440. Încălcarea obligaţiei de raportare

(1) Fapta persoanei care nu îşi îndeplineşte obligaţia de raportare într-o chestiune importantă de serviciu militar în timp util sau întocmeşte un raport neadevărat constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an, în cazul în care infracţiunea are potenţial de a provoca un prejudiciu considerabil pentru serviciu.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la 1 la 5 ani pentru infracţiune în cazul în care fapta prevăzută în alin. (1) este săvârşită pe timp de război, într-o

situaţie de apărare preventivă sau în timp ce se află într-un teatru străin de operaţiuni sau în misiuni umanitare sau de menţinere a păcii.

Secţiunea 441. Abuzul de autoritate

(1) Fapta persoanei care – în scopul producerii unui dezavantaj nelegitim sau pentru a obţine un avantaj necuvenit – face abuz de autoritatea sau funcţia deţinute în serviciu constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani, cu condiţia ca fapta să nu conducă la o infracţiune mai gravă.

(2) Pedeapsa pentru infracţiune constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care infracţiunea are drept consecinţe un prejudiciu însemnat.

Secţiunea 442. Revoltă

(1) Fapta persoanei care participă la răzvrătire deschisă împreună cu alte persoane, îndreptată împotriva autorităţii şi disciplinei, provocând astfel perturbări semnificative în îndeplinirea sarcinilor de serviciu, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) Pedeapsa pentru revoltă constă în închisoare de la doi la opt ani:

a) pentru instigatorul, organizatorul sau capul revoltei;

b) pentru orice participant care face uz de forţă împotriva unui ofiţer superior sau a unei persoane care încearcă să pună capăt revoltei.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la cincisprezece ani, în cazul în care revolta duce la un rezultat deosebit de grav.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la douăzeci de ani sau detenţie pe viaţă, în cazul în care revolta are drept consecinţă decesul unei persoane.

(5) Pedeapsa constă din:

a) pedeapsa închisorii de la doi la opt ani, în cazul prevăzut în alin. (1);

b) închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, în cazul prevăzut în alin. (2);

atunci când revolta are loc pe timp de războiului sau într-o situaţie de apărare preventivă.

(6) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la cincisprezece ani în cazul în care revolta prevăzută în alineatele (1)-(2) este săvârşită într-o situaţie de luptă.

(7) Fapta persoanei care se implică în pregătiri pentru revoltă constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau de la unu la cinci ani, atunci când fapta este săvârşită pe timp de război, într-o situaţie de luptă sau într-o situaţie de apărare preventivă.

(8) În cazul prevăzut la alin. (1), pedeapsa aplicabilă persoanei care întrerupe revolta înainte de apariţia unor consecinţe grave sau după ce a primit dispoziţie în acest sens, poate fi redusă fără limitare.

HU

Secţiunea 443. Neîmpiedicarea revoltei

(1) Fapta persoanei care nu împiedică, cu depunerea tuturor eforturilor, o revoltă sau pregătirile pentru aceasta, în legătură cu care are informaţii certe sau care nu o denunţă cât mai repede posibil constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu până la cinci ani pentru infracţiune, în cazul în care infracţiunea prevăzută în alin. (1) este săvârşită în timp de război, într-o situaţie de luptă sau într-o situaţie de apărare preventivă.

Secţiunea 444. Nesupunere

(1) Fapta persoanei care nu respectă un ordin constituie delict şi se pedepseşte cu arest.

(2) În cazul în care fapta nesupunerii este săvârşită în asociere, pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la doi ani.

(3) Pedeapsa pentru infracţiune constă în închisoare cu termen de până la trei ani, în cazul în care fapta nesupunerii:

a) este săvârşită în prezenţa altor subordonaţi sau în public, fie prin refuzul explicit de a respecta ordinul, fie în orice altă manieră de sfidare;

b) duce la un pericol iminent de prejudiciu semnificativ, suferit de serviciu sau disciplină.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care infracţiunea prevăzută în alin. (3) este săvârşită pe timp de război sau într-o situaţie de apărare preventivă.

(5) Fapta persoanei care nu dă curs unei dispoziţii de luptă pe timp de război sau unui ordin de tragere în timp ce se află într-un teatru străin de operaţiuni sau misiuni umanitare sau de menţinere a păcii se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

Secţiunea 445. Agresarea unui ofiţer superior sau reprezentant al autorităţii publice

(1) Fapta persoanei care face uz de violenţă împotriva:

a) unui ofiţer superior;

b) a unei persoane aflate într-o poziţie superioară faţă de făptuitor, a unui gardian sau a unui alt ofiţer de punere în aplicare a legii;

în timpul sau din cauza executării îndatoririlor de către acesta din urmă, face uz de ameninţare cu forţa sau opune rezistenţă activă constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care:

a) infracţiunea este săvârşită prin arătarea unei arme mortale, purtarea unei arme mortale sau într-o asociere;

b) infracțiunea constituie, în același timp, nesupunere;

c) infracțiunea implică vătămări corporale grave sau pericolul unui prejudiciu însemnat pentru serviciu sau disciplină.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la doi la opt ani, în situația în care infracțiunea are drept consecință un handicap permanent, o vătămare gravă a sănătății sau un pericol pentru viață.

(4) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la cincisprezece ani, în cazul în care infracțiunea provoacă decesul părții vătămate.

(5) Pedeapsa constă în închisoare de la zece la douăzeci de ani sau detenție pe viață, în cazul în care:

a) infracțiunea implică și o faptă de omucidere; sau

b) infracțiunea este săvârșită într-o situație de luptă.

(6) Pedeapsa constă din închisoare:

a) de la unu la cinci ani, în cazul prevăzut în alin. (1);

b) de la doi la opt ani, în cazul prevăzut în alin. (2);

c) de la cinci la cincisprezece ani, în cazul prevăzut în alin. (3);

în cazul în care infracțiunea este săvârșită pe timp de război sau într-o situație de apărare preventivă.

Secțiunea 446. Agresiune asupra unei persoane care acționează în apărarea sau care a fost mandatată să protejeze un superior sau un reprezentant al autorității publice

Fapta persoanei care săvârșește fapta prevăzută în secțiunea 445 împotriva unei persoane care acționează în apărarea sau care a fost mandatată cu protejarea unui ofițer superior sau a unui reprezentant al autorității publice se pedepsește în conformitate cu prevederile secțiunii 445.

Secțiunea 447. Insultarea autorității

(1) Fapta persoanei care aduce un afront autorității:

a) unui ofițer superior,

b) unei persoane aflate într-o poziție superioară față de făptuitor, unui gardian sau unui alt reprezentant al autorității publice, în îndeplinirea atribuțiilor acestora,

în fața altor persoane sau într-o manieră vădit jignitoare, constituie delict și se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la trei ani pentru infracțiune, atunci când aceasta este săvârșită în fața unui grup de soldați sau în fața publicului larg.

BOLYAI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 448. Instigare

(1) Fapta persoanei care incită la nemulţumire în rândul soldaţilor faţă de un ofiţer superior, un comandant sau cu privire la o dispoziţie de serviciu sau disciplină constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la trei ani pentru infracţiune, în cazul în care fapta de incitare are drept rezultat un prejudiciu semnificativ pentru serviciu sau disciplină.

Secţiunea 449. Insultarea subordonaţilor

(1) Fapta persoanei care îşi insultă subordonaţii cu afectarea demnităţii umane în faţa altor persoane sau într-o manieră vădită jignitoare constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa constă în închisoare cu termen de până la trei ani pentru infracţiune, în cazul în care aceasta:

a) este săvârşită din rea-voinţă;

b) provoacă vătămări corporale sau mintale grave;

c) este săvârşită în faţa unui grup de soldaţi;

d) este săvârşită în detrimentul mai multor subalterni.

(3) Pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani, în cazul în care infracţiunea are drept consecinţă o vătămare corporală severă sau un prejudiciu semnificativ pentru serviciu.

Secţiunea 450. Abuzul de putere săvârşit de către un ofiţer superior

Fapta persoanei care, abuzând de puterea deţinută în calitate de ofiţer superior:

a) impune o sancţiune disciplinară împotriva subordonatului său;

b) îi restricţionează exercitarea dreptului de opoziţie;

c) îi reduce remuneraţia sau aplică alte obligaţii financiare;

d) îl foloseşte pentru un scop privat;

e) îi aplică un tratament mai mult sau mai puţin favorabil, în comparaţie cu ceilalţi subordonaţi;

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Secţiunea 451. Neglijarea responsabilităţii superiorului

(1) Fapta persoanei care deţine un rang superior şi care îşi nesocoteşte îndatoririle prin faptul că nu a luat măsurile care ar putea fi necesare pentru furnizarea de materiale către subordonat sau pentru protejarea acestuia de un pericol iminent sau pentru salvarea sa constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an, în măsura în care fapta nu a avut ca rezultat o infracţiune mai gravă.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

(2) În cazul în care infracţiunea duce la un prejudiciu semnificativ suferit de serviciu sau disciplină, pedeapsa constă în închisoare pentru infracţiune:

a) de la unu la cinci ani, în cazul prevăzut la alin. (1);

b) de la doi la opt ani, pe timp de război sau într-o situaţie de apărare preventivă.

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte din culpă infracţiunea prevăzută în alin. (2) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare cu termen de până la un an sau de până la trei ani, în funcţie de distincţia prevăzută în textul de lege menţionat mai sus.

Secţiunea 452. Neluarea de măsuri de către superior

(1) Fapta persoanei care deţine un rang superior şi care îşi nesocoteşte îndatoririle, prin faptul că nu a luat măsurile necesare:

a) pentru a împiedica subordonatul să-şi încalce obligaţiile sau să săvârşească o infracţiune sau pentru tragerea acestuia la răspundere;

b) pentru ţinerea sub control a oricărei perturbări a ordinii de serviciu, a disciplinei sau a siguranţei publice,

constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an, în măsura în care aceasta nu are drept consecinţă o crimă împotriva umanităţii sau o crimă de război.

(2) În situaţia în care infracţiunea implică un prejudiciu semnificativ pentru serviciu, disciplină sau siguranţa publică, pedeapsa aplicată va fi închisoarea pentru infracţiune:

a) de la unu la cinci ani, în cazul prevăzut la alin. (1);

b) de la doi la opt ani, pe timp de război sau într-o situaţie de apărare preventivă.

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte din culpă infracţiunea prevăzută în alin. (2) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau de cel mult trei ani, în funcţie de distincţia cuprinsă în textul menţionat mai sus.

Secţiunea 453. Lipsa supravegherii

(1) Fapta persoanei care are un rang superior şi care îşi încalcă datoria prin faptul că nu supraveghează executarea îndatoririlor de către subordonaţii săi şi care duce la un prejudiciu semnificativ pentru serviciu sau disciplină constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) În cazul în care infracţiunea implică un prejudiciu semnificativ din punctul de vedere al serviciului sau al disciplinei, pedeapsa pentru infracţiune este închisoarea:

BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

a) de la unu la cinci ani, în cazul prevăzut în alin. (1);

b) de la doi la opt ani, pe timp de război sau într-o situaţie de apărare preventivă.

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte din culpă infracţiunea prevăzută în alin. (2) constituie delict şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau de până la trei ani, în funcţie de distincţia cuprinsă în textul menţionat mai sus.

Secţiunea 454. Compromiterea pregătirii pentru luptă

(1) Fapta persoanei care periclitează în mod direct pregătirea pentru luptă a unei unităţi militare prin încălcarea atribuţiilor sale de serviciu:

a) prin faptul că nu a asigurat armamentul, echipamentul militar sau alte materiale de război necesare sau protecţia stocurilor;

b) prin distrugerea, indisponibilizarea sau îndepărtarea în alt fel a armamentului cheie, a echipamentelor militare sau a altor materiale de război importante, de la scopurile desemnate;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau de la doi la opt ani, pe timp de război.

(2) În cazul în care infracţiunea duce la prejudicierea deosebit de gravă a serviciului militar, pedeapsa constă în închisoare de la unu la cinci ani sau de la cinci la cincisprezece ani, pe timp de război sau într-o situaţie de apărare preventivă.

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea din culpă constituie delict, în cazul alin. (1) şi se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau de până la trei ani, în funcţie de distincţia cuprinsă în textul menţionat mai sus; sau, în cazul alin. (2), cu închisoare cu termen de până la doi ani sau de la unu la cinci ani, în funcţie de distincţia cuprinsă în textul menţionat mai sus.

Secţiunea 455. Nerespectarea îndatoririlor de către comandant

Comandantul care îşi nesocoteşte îndatorirea într-o situaţie de luptă şi:

a) îi predă pe soldaţii aflaţi sub comanda sa către inamic sau permite capturarea acestora;

b) distruge, fără ca acest lucru să fie neapărat necesar, o poziţie importantă de luptă, echipamente, secţiuni de luptă sau orice alte materiale de război care i-au fost încredinţate sau le predă inamicului într-o stare utilizabilă;

c) nu opune împotriva duşmanului rezistenţa de care este capabil;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 456. Sustragerea de la obligaţia de luptă

Fapta persoanei care se sustrage de la obligaţia de luptă:

a) părăsindu-şi postul fără permisiune, ascunzându-se sau fugind;

b) cauzând intenţionat incapacitatea de luptă sau prin comportament înşelător;

c) prin aruncarea în aer a echipamentelor de luptă, prin distrugerea sau nefolosirea acestora;

d) prin predarea voluntară către inamic; sau

e) prin alte încălcări grave ale obligaţiilor de serviciu;

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

Secţiunea 457. Demoralizare

(1) Fapta persoanei care, pe timp de război sau într-o situaţie de apărare preventivă, incită la nemulţumire în rândul soldaţilor sau încurajează defetismul constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Pedeapsa constă în închisoare de la cinci la cincisprezece ani, în cazul în care infracţiunea:

a) provoacă nemulţumirea sau alte încălcări ale obligaţiilor în rândul soldaţilor aflaţi într-o situaţie de luptă; sau

b) duce la alt prejudiciu semnificativ pentru serviciul militar.

Secţiunea 458. Dispoziţii interpretative

În sensul prezentului capitol:

a) „serviciu militar" înseamnă serviciul satisfăcut de persoanele menţionate în alin. (1) al secţiunii 127;

b) „situaţie de luptă" înseamnă angajarea în operaţiuni de luptă.

DISPOZIŢII FINALE

Secţiunea 459. Definiţii

(1) În sensul prezentei legi:

1. „grup infracţional" înseamnă situaţia în care un grup de trei sau mai multe persoane colaborează pe termen lung pentru a se implica în mod deliberat şi organizat în fapte penale, pedepsite cu o pedeapsa închisorii cu termen de cinci ani sau mai mult;

2. „asociere infracţională" înseamnă situaţia în care două sau mai multe persoane sunt implicate în activităţi infracţionale într-un mod organizat sau conspiră să facă acest lucru şi încearcă să săvârşească o infracţiune cel puţin o dată, fără însă a înfiinţa o organizaţie criminală;

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

3. se consideră că o infracțiune a fost săvârșită în asociere în cazul în care aceasta cuprinde cel puțin trei persoane;

4. „comportament violent" înseamnă orice faptă de agresiune și de influențare nelegitimă, exercitată asupra unei persoane prin folosirea forței fizice, chiar și în situația în care aceasta nu are drept consecință vătămarea corporală;

5. „agresiune prin arătarea unei arme mortale" înseamnă situația în care făptuitorul poartă:

a) o armă de foc;

b) explozibili;

c) compuși explozibili;

d) echipamente sau dispozitive special concepute pentru declanșarea exploziilor,

atunci când este implicat într-o faptă penală sau arată o replică sau o imitație a armelor menționate în lit. a)-d) într-un mod amenințător;

6. „purtarea unei arme mortale" înseamnă situația în care făptuitorul poartă o armă mortală în timp ce este implicat într-o faptă penală ce vizează suprimarea sau slăbirea oricărei rezistențe;

7. „amenințare" înseamnă, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, o declarație de intenție în sensul de a provoca un prejudiciu considerabil, astfel încât persoana care este ținta amenințării să se teamă de o astfel de declarație;

8. „operator economic" înseamnă, pe lângă operatorii economici prevăzuți în Codul civil, orice organizație care, conform Codului civil, face obiectul dispozițiilor privind operatorii economici cu privire la raporturile civile ale acestor organizații în legătură cu activități economice;

9. termenul „autoritate" include, printre altele, instanțele și procurorii;

10. „război" înseamnă:

a) conflictele armate definite în conformitate cu dispozițiile comune ale secțiunilor 2 și 3 din Convențiile de la Geneva pentru protecția victimelor de război din 12 august 1949 și secțiunea 1 alineatul (4) din Protocolul adițional I la aceste convenții,

b) conflictele armate definite la secțiunea 1 din Protocolul adițional II la convențiile menționate la lit. a),

c) o situație de criză națională,

d) o stare de urgență,

e) în cazul infracțiunilor militare, desfășurarea și folosirea forțelor armate ale Ungariei în străinătate;

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

11. funcţionarii publici sunt:

a) Preşedintele Republicii;

b) Membrii Parlamentului şi Membrii Parlamentului European aleşi în Ungaria;

c) judecătorii Curţii Constituţionale;

d) premierul, alţi miniştri, secretarii de stat, secretarii de stat pentru administraţie publică şi adjuncţii secretarilor de stat, comisarii guvernamentali,

e) judecătorii, procurorii şi arbitrii,

f) Comisarul pentru Drepturile Fundamentale şi Comisarul adjunct,

g) notarii publici şi asistenţii notarilor publici;

h) executorii judecătoreşti independenţi, substituţii independenţi ai executorilor judecătoreşti şi asistenţii executorilor judecătoreşti autorizaţi să comunice acte de procedură;

i) membrii sau consiliile reprezentanţilor guvernelor municipale şi reprezentanţii autoguvernărilor de naţionalitate,

j)[46] comandanţii Forţelor Armate Maghiare şi comandanţii ambarcaţiunilor sau aeronavelor, în cazul în care au autoritatea de a aplica reglementările privind autorităţile de investigare;

k) membrii personalului Alkotmanybirosag (Curtea Constituţională), Koztársasági Elnok Hivatala (Cabinetul Preşedintelui Republicii), Orszaggyules Hivatala (Cabinetul Parlamentului), Alapveto Jogok Biztosanak Hivatala (Cabinetul Comisarului pentru Drepturi Fundamentale), Magyar Nemzeti Bank (Banca Naţională a Ungariei), Állami Számvevoszék (Oficiul de Stat pentru Audit), instanţele judecătoreşti, parchetele, ministerele, organele guvernamentale autonome, birourile centrale, agenţiile autonome de reglementare, agenţiile de aplicare a legii, Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat (Serviciul Militar de Informaţii), Országgyulési Orség (Garda Parlamentului), agenţiile guvernamentale din Budapesta şi din judeţe şi persoanele însărcinate cu puteri executive sau care deservesc centre de funcţionare ale instituţiilor judeţene sau organismelor publice, a căror activitate face parte din buna funcţionare a agenţiei în cauză;

l)[47] membrii comisiei electorale;

12. „persoana învestită cu funcţii publice" înseamnă:

a) soldaţii Forţelor Armate Maghiare în îndeplinirea sarcinilor de serviciu,

[46] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (13) al secţiunii 19 din Legea LXXVIII din 2013.

[47] Intră în vigoare în conformitate cu secţiunea 364 din Legea XXXVI din 2013.

BCU CLUJ / UNIVERSITY LIBRARY

b) persoanele înscrise într-o organizaţie de apărare civilă şi care desfăşoară servicii de apărare civilă,

c) poliţişti civili, în calitatea lor oficială, în timpul în care aceştia îşi exercită funcţiile delegate în temeiul Legii cu privire la organizaţiile de supraveghere a criminalităţii şi activităţile poliţiştilor civili;

d) pastorul unei biserici înregistrate şi membrii organizaţiilor al căror obiectiv principal este de a sluji o misiune religioasă, care îndeplinesc profesii religioase sau ceremonii;

e) avocaţii din domeniul apărării sau consilierii juridici şi experţii care acţionează în cadrul unei instanţe sau al altor proceduri oficiale şi funcţionarii de comunicare a actelor de procedură nu sunt consideraţi funcţionari publici;

f) angajaţii din domeniul sănătăţii şi alte persoane angajate într-o anumită formă de raport profesional cu un furnizor de servicii de sănătate, în cazurile prevăzute în Legea sănătăţii,

g) membrii serviciului public de ambulanţă şi ai altor organizaţii autorizate să desfăşoare operaţiuni de salvare, în legătură cu operaţiuni de salvare şi transport al pacienţilor,

h)[48] membrii comitetelor sau brigăzilor de pompieri municipale, voluntare şi private, atunci când aceştia sunt implicaţi în operaţiuni de stingere a incendiilor sau de salvare;

i) cadrele didactice, în sensul Legii privind sistemul naţional de învăţământ public şi asistenţii care participă la activităţi de dezvoltare şi educaţie şi lectori, asistenţii şi cercetătorii ştiinţifici din cadrul instituţiilor de învăţământ superior prevăzute în Legea privind Sistemul Naţional de Învăţământ Superior;

j) orice persoană care ocupă o funcţie în temeiul Legii privind protecţia copilului şi administrarea custodiei şi al Legii privind administrarea serviciilor sociale şi prestaţiilor sociale, în măsura în care o persoană acţionează în calitate de ofiţer;

k) personalul silvic şi membrii personalului de gestionare forestieră autorizat, în măsura în care aceştia îndeplinesc funcţiile delegate prin Legea privind pădurile şi protecţia şi Managementul pădurilor,

l) vânătorii profesionişti, în măsura în care aceştia îndeplinesc funcţiile ce le-au fost delegate prin Legea privind protejarea vânatului, administrarea vânatului şi vânătoarea,

m) supraveghetorii domeniilor de pescuit, în măsura în care aceştia îndeplinesc funcţiile ce le-au fost delegate în temeiul Legii privind pescuitul;

---

[48] Intră în vigoare în conformitate cu secţiunea 3 din Legea XLV din 2013.

n) personalul de supraveghere a operatorilor economici de transport public, în măsura în care aceştia îndeplinesc funcţiile în astfel de activităţi;

o) personalul serviciului clienţi al furnizorilor de servicii poştale universale, în măsura în care aceştia îndeplinesc funcţiile în astfel de activităţi;

13. „funcţionar public străin" înseamnă:

a) persoana care ocupă o funcţie în organismul legislativ, judiciar, administrativ sau de aplicare a legii unui stat străin;

b) persoana care ocupă o funcţie într-o organizaţie internaţională, înfiinţată în baza unui tratat internaţional ratificat printr-o lege a Parlamentului, ale cărei activităţi fac parte din activităţile organizaţiei;

c) o persoană aleasă să servească în adunarea generală sau într-un organism al unei organizaţii internaţionale, constituite în baza unui tratat internaţional ratificat printr-o lege a Parlamentului, inclusiv membri ai Parlamentului European aleşi în străinătate;

d) membrul unei instanţe internaţionale învestite cu competenţa jurisdicţională asupra teritoriului sau asupra cetăţenilor Ungariei şi orice persoană care deserveşte o astfel de instanţă internaţională, ale cărei activităţi fac parte din activităţile instanţei;

14. „membru al familiei" înseamnă:

a) rudă şi soţul/soţia sau partenerul civil,

b) părinţii adoptivi (inclusiv părinţi vitregi rezidenţi), care au adoptat şi crescut copiii (inclusiv copii vitregi rezidenţi),

c) fraţi, soţ/soţie sau parteneri civili ai fraţilor;

d) soţi şi parteneri civili,

e) rude şi fraţii ai soţului/soţiei şi partenerii civili;

15. „sistem informatic" înseamnă echipamentele destinate prelucrării, manipulării, stocării şi transmiterii automate a datelor sau o colecţie de astfel de dispozitive interfaţate;

16. „daună" înseamnă – cu excepţia cazului în care contextul din prezenta Lege prevede altfel – deteriorarea valorii proprietăţii, care rezultă din infracţiune;

17. „pierdere" înseamnă – cu excepţia cazului în care contextul din prezenta Lege prevede altfel – daune de natură patrimonială, inclusiv venituri nerealizate;

18. „stupefiante" înseamnă:

a) substanţele prevăzute în listele I şi II din anexa la Convenţia unică privind stupefiantele, din 1961, semnată la New York la 30 martie 1961, promulgată prin Legea nr. 4 din 1965, modificată şi completată prin Protocolul de modificare a Convenţiei unice privind stupefiantele, din

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1961, semnat la Geneva la 25 martie 1972, promulgat prin Decretul-lege nr. 17 din 1988;

b) substanțele psihotrope periculoase, definite în listele I și II din anexa la Tratatul privind substanțele psihotrope, semnat la Viena la 21 februarie 1971 și promulgat prin Decretul-lege nr. 25 din 1979 și

c) substanțele psihotrope prevăzute în anexa la Legea privind medicamentele de uz uman;

19.[49] „instrument de plată pentru înlocuirea numerarului" înseamnă mijloacele de plată fără numerar și bonuri de credit negociabil prevăzute în legea privind instituțiile de credit, precum și carduri de trezorerie, cecuri de călătorie, bonuri de credit care ar putea fi acordate în legătură cu legislația aplicabilă, sub rezerva impozitului achitat de plătitor sau a scutirii fiscale, ce vor fi utilizate în vederea achiziționării unei game limitate de produse sau servicii și cambii, cu condiția ca acestea să conțină elemente de protecție, cum ar fi o codificare sau semnătură, pentru a preveni duplicarea, fraudarea sau falsificarea și împotriva utilizării neautorizate;

20. „instrument de plată electronică" înseamnă, pe lângă mijloacele de plată fără numerar prevăzute în legea instituțiilor de credit, carduri de trezorerie și bonuri electronice de credit întocmite în conformitate cu Legea privind impozitul pe venitul persoanelor, cu condiția să fie utilizate prin intermediul sistemului informatic;

21. „lucrări de interes public" înseamnă:

a) utilități publice,

b) operațiuni de transport public,

c) rețele de comunicații electronice,

d) logistică, hub-uri și operațiuni financiare și IT, necesare pentru îndeplinirea obligațiilor furnizorilor de servicii poștale universale, desfășurate în interes public,

e) instalații care produc materiale de război, secțiuni militare, energie sau materiale de bază destinate utilizării industriale;

22. „public general" înseamnă, printre altele, situația în care o infracțiune este săvârșită prin publicarea în presă sau în alte servicii mass-media, prin reproducere sau prin publicarea pe o rețea de comunicații electronice;

23. „arme interzise prin convenție internațională" înseamnă:

a) gazele asfixiante, toxice și de altă natură și alte metode bacteriologice de război, după cum sunt acestea prevăzute în Protocolul privind interzicerea utilizării în condiții de război a gazelor asfixiante, toxice sau de altă natură

---

[49] Înființat prin: secțiunea 114 din Legea XCVIII din 2013. În vigoare: începând cu data de 19.09.2013.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

şi a metodelor bacteriologice de luptă, semnat la Geneva la 17 iunie 1925, promulgat prin Decretul-lege 20 din 1955;

b) armele bacteriologice (biologice) şi armele toxice specificate în secţiunea 1 din Convenţia privind interzicerea dezvoltării, producerii şi păstrării de arme bacteriologice (biologice) şi toxice şi distrugerea acestora, adoptată de Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite în timpul celei de-a douăzeci şi şasea sesiuni, din 10 decembrie 1971, promulgată prin Decretul-lege 11 din 1975;

c) următoarele arme enumerate în protocoalele la Convenţia privind interzicerea sau restricţionarea utilizării anumitor arme convenţionale, care pot fi considerate a fi excesiv de periculoase sau a avea efecte nediscriminatorii, semnată la Geneva la 15 octombrie 1980, promulgată prin Decretul-lege 2 din 1984:

ca) arme care provoacă vătămare prin fragmente care nu pot fi detectate cu raze X, aşa cum se specifică în Protocolul I;

(cb) mine, mine livrate la distanţă, mine antipersonal, capcane şi alte dispozitive menţionate la punctele 1-5 ale secţiunii 2 din Protocolul Modificat II, promulgat prin Legea CXXXIII din 1997,

cc) armele incendiare specificate la punctul 1 al Secţiunii 1 din Protocolul III,

cd) armele laser de orbire, specificate în Secţiunea 1 al Protocolului IV;

d) armele chimice şi instrumentele chimice de război specificate la punctele 1 şi 7 ale secţiunii 2 din Convenţia, semnată la Paris la 13 ianuarie 1993, privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării şi utilizării armelor chimice şi distrugerii acestora, promulgată prin Legea CIV din 1997;

e) minele antipersonal menţionate la secţiunea 2 punctul 1 din Convenţia, semnată la Oslo la 18 septembrie 1997, privind interzicerea utilizării, stocării, producerii şi transferului de mine antipersonal şi distrugerea acestora, promulgată prin Legea X din 1998;

f) muniţiile cu dispersie menţionate la secţiunea 2 punctul 2 şi bombe explozive menţionate la secţiunea 2 punctul 13 din Convenţia privind muniţiile cu dispersie, promulgată prin Legea XI din 2012;

24. „eveniment public" înseamnă un eveniment definit în Legea privind dreptul de întrunire, precum şi evenimente care sunt deschise publicului larg, fără discriminare;

25. „prostituţie" înseamnă situaţia în care banii sau orice altă formă de remuneraţie sunt daţi cu titlu de plată în schimbul activităţilor sexuale;

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

26. „infracţiune cu violenţă împotriva persoanei" înseamnă:

a) genocidul [alin. (1) al secţiunii 142], crimele împotriva umanităţii [alin. (1) al secţiunii 143], apartheidul [alineatele (1)-(3) ale secţiunii 144],

b) agresarea unui emisar de război (Secţiunea 148), agresarea persoanelor protejate [alineatele (1)-(2) şi (4) ale secţiunii 149], alte crime de război (secţiunea 158),

c) omuciderea [alin. (1)-(3) şi (5) ale secţiunii 160], omorul provocat (secţiunea 161), lovirea [alineatele (3)-(6) şi (8) ale secţiunii 164],

d) răpirea [alin. (1)-(4) ale secţiunii 190], traficul de fiinţe umane [alineatele (1)-(6) ale secţiunii 192], munca forţată [secţiunea 193], reţinerea ilegală [secţiunea 194], persecuţia [secţiunea 195],

e) exploatarea sexuală (secţiunea 196), violenţa sexuală [alin. (1)-(4) ale secţiunii 197],

f) încălcarea libertăţii de conştiinţă şi religie (secţiunea 215), violenţa împotriva unui membru al comunităţii [Alineatele (2)-(3) ale secţiunii 216], încălcarea libertăţii de asociere şi adunare şi participarea la mitingurile electorale (secţiunea 217),

g) încercarea de a tulbura ordinea constituţională prin forţă [alin. (1) al secţiunii 254], revolta [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 256],

h) relele tratamente în proceduri oficiale [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 301], relele tratamente în activitatea persoanelor învestite cu funcţii publice [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 302], obţinerea informaţiilor prin tortură [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 303], detenţia ilegală (secţiunea 304),

i) agresiunea împotriva unui reprezentant al autorităţii publice [alineatele (1)-(3) şi (5) ale secţiunii 310], agresiunea împotriva unei persoane însărcinate cu funcţii publice (secţiunea 311), agresiunea împotriva unei persoane care ajută un funcţionar public sau o persoană învestită cu funcţii publice (secţiunea 312), agresiunea împotriva unei persoane aflate sub protecţie internaţională [alin. (1) al secţiunii 313],

j) actele de terorism [Alineatele (1)-(2) ale secţiunii 314], deturnarea ilegală a unui vehicul [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 320],

k) tâlhăria [alineatele (1)-(4) ale secţiunii 365], şantajul (secţiunea 367), justiţia privată [alineatele (1)-(2) ale secţiunii 368],

l) cazurile de revoltă în formă agravantă [alineatele (2)-(6) ale secţiunii 442] şi agresiunea împotriva unui funcţionar superior sau a unui reprezentant a autorităţii publice [secţiunea 445];

27. „act sexual" înseamnă act sexual şi orice act indecent şi obscen grav, în principal în scopuri sexuale, menit să stimuleze sau să satisfacă dorinţa sexuală;

28. se consideră că o infracţiune a fost săvârşită la scară comercială în cazul în care făptuitorul desfăşoară activităţi infracţionale având un caracter similar sau identic pentru a genera profituri în mod regulat;

29. „persoană incapabilă de autoapărare" înseamnă, printre altele, orice persoană aflată într-o poziţie sau într-o condiţie în care este incapabilă temporar sau permanent să opună rezistenţă;

30. bunurile culturale protejate vor include şi bunuri culturale protejate desemnate;

31.[50] „recidivist" înseamnă făptuitorul unei infracţiuni cu intenţie, în cazul în care persoana respectivă a fost condamnată anterior la o pedeapsă cu executare pentru o infracţiune săvârşită cu intenţie şi încă nu au trecut trei ani de la ultima zi de detenţie sau de la ziua în care aceasta încetează să mai fie executorie până la săvârşirea unei alte fapte penale;

a)[51] „recidivist obişnuit" înseamnă orice recidivist care săvârşeşte în ambele cazuri aceeaşi infracţiune sau o infracţiune de natură similară;

b) „recidivist al unei infracţiuni repetate" înseamnă persoana care a fost condamnată la pedeapsă executorie ca recidivist, înainte de săvârşirea unei infracţiuni cu intenţie şi încă nu au trecut trei ani de la ultima zi de detenţie sau din ziua în care aceasta încetează să fie executorie până la săvârşirea unei alte fapte penale pedepsite cu închisoare;

c)[52] „recidivist cu istoric de violenţă" înseamnă un recidivist care a fost condamnat pentru infracţiuni cu violenţă împotriva persoanei în toate cele trei cazuri anterioare.

(2) Orice referire cuprinsă în prezenta Lege la parteneri civili înseamnă şi parteneri înregistraţi.

(3) Orice referire cuprinsă în prezenta Lege la forţele armatelor aliate, activităţi umanitare într-un teatru străin de operaţiuni, operaţiuni de menţinere a păcii sau operaţiuni umanitare se interpretează în conformitate cu definiţiile prevăzute în Legea privind Forţele Armate Ungare.

(4) Orice referire cuprinsă în prezenta Lege la informaţii clasificate drept strict secret, secret, confidenţial sau informaţii restricţionate se interpretează ca informaţii clasificate de origine naţională sau străină, după cum se prevede în Legea privind protecţia informaţiilor clasificate.

(5) În sensul prezentei Legi:

a) „resortisantul unei ţări terţe" înseamnă persoanele definite ca atare de Legea privind admiterea şi şederea resortisanţilor ţărilor terţe;

---

[50] A se vedea alin. (2) al secţiunii 4 din Legea CCXXIII din 2012.

[51] A se vedea alin. (1) al secţiunii 4 din Legea CCXXIII din 2012.

[52] A se vedea alin. (3) al secţiunii 4 din Legea CCXXIII din 2012.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) „autorizație de angajare în câmpul muncii" înseamnă o autorizație de ședere definită prin Legea privind admiterea și ședera resortisanților țărilor terțe, care constituie un drept pentru resortisanții țărilor terțe de a-și desfășura activitatea salariată.

(6) În sensul prezentei Legi, cuantumul valorii, prejudiciului sau pierderii se interpretează ca fiind:

a) minoră, între cincizeci de mii plus unu și cinci sute de mii de forinți;

b) considerabilă, între cinci sute de mii plus unu și cinci milioane de forinți;

c) însemnată, între cinci milioane plus unu și cincizeci de milioane de forinți;

d) deosebit de semnificativă, între cincizeci de milioane plus un milion și cinci sute de milioane de forinți;

e) deosebit de substanțială, peste cinci sute de milioane de forinți.

Secțiunea 460.

(1) În aplicarea capitolului XIV, prin „persoană protejată" se înțelege orice persoană care nu este direct implicată în ostilități, în special:

a) orice membru al forțelor armate care și-a abandonat arma și s-a predat, cu retragerea din ostilități;

b) care este în mod clar neimplicată în acțiune pe motiv de boală, vătămare, a fost capturată sau din orice alt motiv sau care a abandonat în mod clar ostilitățile;

c) personalul unei organizații umanitare, al unei organizații de ajutorare sau de menținere a păcii care funcționează în cadrul Organizației Națiunilor Unite și în conformitate cu Carta acesteia, în cazul în care acestea au dreptul la protecție acordată, în temeiul dreptului internațional, în cazul unui conflict armat, persoanelor și unităților protejate;

d) orice civil, în măsura în care nu este implicat direct în ostilități.

(2) În aplicarea prevederilor Capitolului XXVI:

a) un caz disciplinar se referă la orice procedură în care se stabilește o infracțiune disciplinară prin lege, precum și reglementările detaliate privind procedura și măsurile disciplinare ce urmează să fie aplicate;

b) cazurile civile includ, de asemenea, cauzele aduse în fața unui tribunal arbitral.

Secțiunea 461.

(1) În sensul secțiunilor 176-180, „cantitate mică de stupefiante" înseamnă:

a) în cazul în care conținutul de substanță activă pură într-o formă de bază este mai mic de:

aa) 0,001 grame, în cazul LSD,

ab) 0,1 grame, în cazul psilocibinei,

ac) 0,2 grame, în cazul psilocienei,

ad) 0,5 grame, în cazul amfetaminei, metamfetaminei şi MDPV,

ae) 0,8 grame, în cazul dihidrocodeinei,

af) 0,6 grame, în cazul heroinei,

ag) 0,9 grame, în cazul morfinei,

ah) 1 gram, în cazul chetaminei, codeinei, MDA, MDMA, N-etil-MDA, (MDE), MBDB, 1-PEA, N-metil-1-PEA, mCPP, metadonei, 4-fluoramfetaminei şi petidinei,

ai) 1,5 grame, în cazul mefedronului, metilonului şi 4-MEC,

aj) 2 grame, în cazul cocainei,

ak) 3 grame, în cazul BZP;

b) în cazul GHB, în care conţinutul de substanţă activă pură administrat sub formă de acid este mai mic de 7,5 grame;

c) în cazul tetrahidrocanabinolului (THC), în care conţinutul de THC (THC total) în formă pură şi de acid este mai mic de 6 grame combinat.

(2) În sensul secţiunilor 176-180, „cantitate mică de stupefiante" înseamnă situaţia în care cantitatea de plante în cazul canabisului nu este mai mare de cinci.

(3) În sensul secţiunilor 176-180, cantitatea de stupefiante prevăzută la alineatele (1)-(2) se consideră:

a) considerabilă, dacă depăşeşte limita superioară a cantităţii mici, stabilite pentru un anumit stupefiant, înmulţită cu douăzeci;

b) deosebit de însemnată, dacă depăşeşte limita superioară a cantităţii mici, stabilite pentru un anumit stupefiant, înmulţită cu două sute.

(4) În sensul secţiunilor 176-180, cantitatea de stupefiante care nu este prevăzută în alineatele (1)-(2) este considerată:

a) mică, în cazul în care conţinutul de substanţă activă pură nu este mai mare de şapte ori decât doza medie efectivă a unui utilizator neobişnuit;

b) considerabilă, în cazul în care conţinutul de substanţă activă pură depăşeşte doza medie efectivă a unui utilizator neobişnuit de o sută patruzeci de ori;

c) deosebit de însemnată, în cazul în care conţinutul de substanţă activă pură depăşeşte doza medie efectivă a unui utilizator neobişnuit de o mie patru sute de ori.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 462. Valorile limită pentru infracțiuni și forma contravențională a acestora

(1) Nu sunt considerate infracțiuni următoarele fapte:

a) în cazul în care fapta de delapidare duce la o pierdere financiară de o sută de mii de forinți sau mai puțin;

b) în cazul în care fraudele privind asigurările sociale, prestațiile sociale și alte beneficii sociale conduc la daune mai mici de cincizeci de mii de forinți.

(2) Următoarele vor fi considerate mai degrabă delicte decât infracțiuni:

a) situația în care prejudiciul cauzat prin vandalism și fraudă este mai mic de cincizeci de mii de forinți;

b) situația în care valoarea ce face obiectul furtului, deturnării de fonduri, sustragerii ilegale și tranzacțiilor cu bunuri furate este mai mică de cincizeci de mii de forinți;

c) situația în care pierderea financiară rezultată din deturnarea fondurilor este mai mică de cincizeci de mii de forinți;

d) situația în care încălcarea drepturilor de autor și a anumitor drepturi conexe drepturilor de autor:

da) are ca obiect o valoare de o sută de mii de forinți sau mai puțin în ceea ce privește taxa media sau taxa de reproducere necomercială,

db) duce la o pierdere financiară de o sută de mii de forinți sau mai puțin;

e) în cazul în care încălcarea drepturilor de proprietate industrială are drept consecință o pierdere financiară de o sută de mii de forinți sau mai puțin;

f)[53] ([53]) în cazul în care comercializarea produselor sub standard și imitarea concurenților implică o valoare de o sută de mii de forinți sau mai puțin.

(3) În cazul în care pierderea financiară cauzată de frauda bugetară este în valoare de o sută de mii de forinți sau mai puțin, aceasta va fi considerată drept o încălcare a reglementărilor vamale, mai curând decât o infracțiune.

Secțiunea 463. Intrarea în vigoare

Prezentul Cod intră în vigoare la 1 iulie 2013.

[53] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (23) al secțiunii 318 din Legea CCXXIII din 2012.

BCU ABSI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 464[54]. Abrogări

Secţiunea 465. Respectarea dispoziţiilor acquis-ului comunitar

(1) Dintre dispoziţiile prezentei legi:

a) Alin. (2) al secţiunii 26 serveşte pentru respectarea următoarelor acte normative:

aa) Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor şi a exploatării sexuale a copiilor şi a pornografiei infantile şi înlocuirea Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului, împreună cu capitolul XIX;

ab) Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea şi combaterea traficului de fiinţe umane şi protecţia victimelor şi înlocuirea Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului, împreună cu secţiunea 192;

b) Secţiunea 176-177 în vederea respectării Deciziei-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispoziţiilor minime privind elementele constitutive ale faptelor penale şi sancţiunile în domeniul traficului ilicit de droguri;

c) Secţiunea 209 şi 356 în vederea respectării Directivei 2009/52/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancţiunile şi măsurile la adresa angajatorilor de resortisanţi din ţări terţe aflaţi în situaţie de şedere ilegală;

d) Secţiunea 241-243 şi 249 în vederea respectării Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecţia mediului prin intermediul dreptului penal;

e) Secţiunea 290-291 în vederea respectării Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupţiei în sectorul privat;

f) Secţiunea 375 şi capitolul XLIII în vederea respectării Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind atacurile împotriva sistemelor informatice;

g) Secţiunea 389 în vederea respectării Deciziei-cadru 2000/383/JAI a Consiliului din 29 mai 2000 privind consolidarea, prin sancţiuni penale şi de altă natură, a protecţiei împotriva falsificării, cu ocazia introducerii monedei euro;

[54] Abrogat în conformitate cu secţiunea 12 din Legea CXXX din 2010, începând de la data de 2 iulie 2013.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

h) Secţiunea 392-394 în vederea respectării secţiunii 2, 4 şi 6 din Decizia-cadru 2001/413/JAI a Consiliului din 28 mai 2001 de combatere a fraudei şi a falsificării mijloacelor de plată, altele decât numerarul;

i) Secţiunea 399-400 în vederea respectării Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor şi finanţării terorismului.

(2) Dintre dispoziţiile prezentei legi:

a) Secţiunile 182-183 conţin dispoziţii pentru punerea în aplicare a:

aa) Regulamentului (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European şi al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor, şi

ab) Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerţului cu precursori de droguri între Comunitate şi ţările terţe;

b) Secţiunea 327 conţine dispoziţii pentru punerea în aplicare a:

1. Secţiunii 5 din Regulamentul (CEE) nr. 3541/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de interzicere a admiterii cererilor irakiene privind contractele şi tranzacţiile a căror executare a fost afectată de Rezoluţia nr. 661 (1990) a Consiliului de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite şi de rezoluţiile conexe;

2. Secţiunea 5 din Regulamentul (CE) nr. 3275/93 al Consiliului din 29 noiembrie 1993 de interzicere a aprobării cererilor privind contractele şi tranzacţiile a căror executare a fost afectată de Rezoluţia nr. 883 (1993) a Consiliului de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite şi de rezoluţiile conexe;

3. Secţiunea 5 din Regulamentul (CE) nr. 1264/94 al Consiliului din 30 mai 1994 de interzicere a aprobării cererilor autorităţilor haitiene privind contractele şi tranzacţiile a căror executare a fost afectată de măsurile aplicate de Rezoluţiile sau hotărâte în conformitate cu Rezoluţiile nr. 917 (1994), 841 (1993), 873 (1993) şi 875 (1993) ale Consiliului de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite;

4. Secţiunea 5 din Regulamentul (CE) nr. 1733/94 al Consiliului din 11 iulie 1994 de interzicere a aprobării cererilor privind contractele şi operaţiunile a căror executare a fost afectată de Rezoluţia Consiliului de Securitate al Naţiunilor Unite nr. 757 (1992) şi rezoluţiile conexe;

5. Secţiunea 8 din Regulamentul (CE) nr. 2488/2000 al Consiliului din 10 noiembrie 2000 de menţinere a înghеţării fondurilor pentru dl. Milosevici şi persoanele asociate acestuia şi de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1294/1999 şi 607/2000 şi a secţiunii 2 din Regulamentul (CE) nr. 926/98;

6. Secţiunea 9 din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane şi entităţi în vederea combaterii terorismului;

7. Secţiunea 10 din Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane şi entităţi care au legătură cu Osama bin Laden, cu reţeaua Al-Qaida şi cu talibanii şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului de interzicere a exportului anumitor mărfuri şi servicii către Afganistan, de întărire a interdicţiei de zbor şi de extindere a înghețării fondurilor şi a altor resurse financiare în ceea ce-i priveşte pe talibanii din Afganistan;

8. Secţiunea 15 din Regulamentul (CE) nr. 1210/2003 al Consiliului din 7 iulie 2003 privind anumite restricţii specifice în relaţiile economice şi financiare cu Irak şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2465/96;

9. Secţiunea 6 din Regulamentul (CE) nr. 1727/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 prin care se instituie măsuri restrictive împotriva Republicii Democrate Congo;

10. Secţiunea 11 din Regulamentul (CE) nr. 234/2004 al Consiliului din 10 februarie 2004 de impunere a unor măsuri restrictive împotriva Liberiei şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1030/2003;

11. Secţiunea 12 din Regulamentul (CE) nr. 314/2004 al Consiliului din 19 februarie 2004 privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe;

12. Secţiunea 13 din Regulamentul (CE) nr. 798/2004 al Consiliului din 26 aprilie 2004 de reînnoire a măsurilor restrictive împotriva Birmaniei/Myanmar şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1081/2000;

13. Secţiunea 12 din Regulamentul (CE) nr. 872/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind măsuri restrictive suplimentare în ceea ce priveşte Liberia;

14. Secţiunea 11 din Regulamentul (CE) nr. 1763/2004 al Consiliului din 11 octombrie 2004 de impunere a unor măsuri restrictive emise în vederea susţinerii implementării efective a mandatului Tribunalului Penal Internaţional pentru fosta Iugoslavie (TPII);

15. Secţiunea 8 din Regulamentul (CE) nr. 174/2005 al Consiliului din 31 ianuarie 2005 de impunere a unor restricţii privind furnizarea de asistenţă pentru activităţi cu caracter militar în Cote d'Ivoire;

16. Secţiunea 12 din Regulamentul (CE) nr. 560/2005 al Consiliului din 12 aprilie 2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane şi entităţi având în vedere situaţia din Cote d'Ivoire;

BCU BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

17. Secţiunea 17 din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului din 27 iunie 2005 privind comerţul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura şi alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, Anexa II la aceasta;

18. Secţiunea 10 din Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 al Consiliului din 18 iulie 2005 de instituire a anumitor măsuri speciale împotriva persoanelor ale căror acţiuni încalcă embargoul asupra armelor impus Republicii Democratice Congo;

19. Secţiunea 10 din Regulamentul (CE) nr. 1184/2005 al Consiliului din 18 iulie 2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane care obstrucţionează procesul de pace şi încalcă dreptul internaţional în conflictul din regiunea Darfur din Sudan;

20. Secţiunea 9 din Regulamentul (CE) nr. 305/2006 al Consiliului din 21 februarie 2006 prin care se instituie măsuri restrictive specifice împotriva persoanelor suspectate de implicare în asasinarea fostului prim-ministru libanez Rafiq Hariri;

21. Secţiunea 9 din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului din 18 mai 2006 privind măsurile restrictive împotriva preşedintelui Lukaşenko şi a anumitor funcţionari din Belarus;

22. Secţiunea 13 din Regulamentul (CE) nr. 817/2006 al Consiliului din 29 mai 2006 de reînnoire a măsurilor restrictive instituite împotriva Birmaniei/Myanmar şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 798/2004;

23. Secţiunea 14 din Regulamentul (CE) nr. 329/2007 al Consiliului din 27 martie 2007 privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democrate Coreene;

24. Secţiunea 15 din Regulamentul (UE) nr. 356/2010 al Consiliului din 26 aprilie 2010 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva unor persoane fizice sau juridice, entităţi sau organisme, având în vedere situaţia din Somalia;

25. Secţiunea 14 din Regulamentul (UE) nr. 667/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Eritreei;

26.[55] ([55]) Secţiunea 47 din Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului şi de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010;

---

[55] Intră în vigoare în conformitate cu alin. (14) al secţiunii 19 din Legea LXXVIII din 2013.

27. Secţiunea 13 din Regulamentul (UE) nr. 101/2011 al Consiliului din 4 februarie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entităţi şi organisme, având în vedere situaţia din Tunisia;

28. Secţiunea 17 din Regulamentul (UE) nr. 204/2011 al Consiliului din 2 martie 2011 privind măsuri restrictive, având în vedere situaţia din Libia;

29. Secţiunea 13 din Regulamentul (UE) nr. 270/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entităţi şi organisme, având în vedere situaţia din Egipt;

30. Secţiunea 15 din Regulamentul (UE) nr. 442/2011 al Consiliului din 9 mai 2011 privind măsuri restrictive, având în vedere situaţia din Siria;

c) Secţiunea 329-330 conţin dispoziţii pentru punerea în aplicare a:

ca) Secţiunii 17 din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului din 27 iunie 2005 privind comerţul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura şi alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, în legătură cu produsele specificate în anexa III;

cb) Secţiunea 24 din Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere şi tranzitului de produse cu dublă utilizare (reformare).

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

La elaborarea acestui proiect editorial au contribuit:

Traducători: Adriana Pîrcălab (Cod penal Austria, Cod penal Germania), Radu Călin Bacali (Cod penal Belgia, Cod penal Finlanda, Cod penal Suedia), Petre Rainof (Cod penal Bulgaria), Maria Lațchici și Alina Irimia (Cod penal Croația), Tudor Gheorghe Iordăchescu, Cătălina Gabriela Hîrceag, Dumitru Slăvescu (Cod penal Cehia, Cod penal Cipru, Cod penal Slovacia, Cod penal Slovenia, Cod penal Estonia), Tiberius Constantin Puiu (Cod penal Danemarca), Mona-Manuela Răuș (Cod penal Franța, Cod Penal Letonia, Cod penal Spania), Oana-Liliana Gheorghiu (Cod penal Ungaria, Cod Penal Lituania, Cod penal Malta), Mioara Cioranu (Cod penal Italia, Cod penal Luxemburg), Andreea Timiș (Cod penal Olanda), Anna-Maria Radu (Cod penal Polonia), Liliana Gabriela Pasache și Oana-Raluca Csiszer (Cod penal Portugalia), Nicoleta Voinea (Cod penal Suedia), Edith-Adriana Uncu (Cod penal Grecia).

Echipa SCA Zamfirescu Racoți & Partners și avocații care au participat alături de aceasta în proiect (care au făcut verificarea de specialitate a codurilor traduse din perspectiva coerenței noțiunilor juridice de drept penal): Mirela Gorunescu, Constantin Nedelcu, Dănuț Bugnariu, Doru Cosmin Ursu, Ciprian Băban, George Avram și Ionuț Chisăr.

Editura C.H. Beck: Radu Dimitriu – Director general, Andreea Stănciulescu – Redactor-șef, Oana Dobrițescu – Redactor, Cătălin Mantu – Tehnoredactor și Olivier Gstach – pregătire aplicație software.

Coordonatori din conducerea Ministerului Justiției: dl Ion Claudiu Teodorescu și dl Sebastian Costea.

Direcția de Implementare a Proiectelor Finanțate din Împrumuturi Externe (DIPFIE): dna Cornelia Munteanu, dna Adriana Gheorghiu, dl Andrei Pană, dl Cătălin Spiroiu, Paul Negrilă.

Direcția Investiții (DI) – dl. Constantin Rădulescu.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ISBN 978-606-18-0819-9
ISBN 978-606-18-0824-3